Uradni list
Republike Slovenije Mednarodne pogodbe

Internet: http://www.uradni-list.si e-pošta: info@uradni-list.si

Št. 7 (Uradni list RS, št. 27) Ljubljana, torek 23. 3. 2004 ISSN 1318-0932 Leto XIV

24. **Sklep o objavi besedil Pogodbe o Evropski uniji, Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, skupaj s pogodbami, ki jih spreminjajo ali dopolnjujejo, vključno s Pogodbo o pristopu Kraljevine Danske, Irske in Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske k Evropski gospodarski skupnosti in k Evropski skupnosti za atomsko energijo, Pogodbo o pristopu Helenske republike k Evropski gospodarski skupnosti in k Evropski skupnosti za atomsko energijo, Pogodbo o pristopu Kraljevine Španije in Portugalske republike k Evropski gospodarski skupnosti in k Evropski skupnosti za atomsko energijo in Pogodbo o pristopu Republike Avstrije, Republike Finske in Kraljevine Švedske k Evropski uniji**

Na podlagi četrtega odstavka 21. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93, 23/96, 47/97, 23/99 – ZSOVA, 119/00, 30/01 – ZODPM-C in 52/02 – ZDU-1) ter 4. in 5. člena Zakona o ratifikaciji Pogodbe med Kraljevino Belgijo, Kraljevino Dansko, Zvezno republiko Nemčijo, Helensko republiko, Kraljevino Španijo, Francosko republiko, Irsko, Italijansko republiko, Velikim vojvodstvom Luksemburg, Kraljevino Nizozemsko, Republiko Avstrijo, Portugalsko republiko, Republiko Finsko, Kraljevino Švedsko, Združenim kraljestvom Velike Britanije in Severne Irske (državami članicami Evropske unije) in Češko republiko, Republiko Estonijo, Republiko Ciper, Republiko Latvijo, Republiko Litvo, Republiko Madžarsko, Republiko Malto, Republiko Poljsko, Republiko Slovenijo in Slovaško republiko o pristopu Češke republike, Republike Estonije, Republike Ciper, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike k Evropski uniji s Sklepno listino (Uradni list RS – MP, št. 3/04) je Vlada Republike Slovenije na 65. redni seji dne 11. 3. 2004 sprejela

S K L E P
O OBJAVI BESEDIL

Pogodbe o Evropski uniji, Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, skupaj s pogodbami, ki jih spreminjajo ali dopolnjujejo, vključno s Pogodbo o pristopu Kraljevine Danske, Irske in Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske k Evropski gospodarski skupnosti in k Evropski skupnosti za atomsko energijo, Pogodbo o pristopu Helenske republike k Evropski gospodarski skupnosti in k Evropski skupnosti za atomsko energijo, Pogodbo o pristopu Kraljevine Španije in Portugalske republike k Evropski gospodarski skupnosti in k Evropski skupnosti za atomsko energijo in Pogodbo o pristopu Republike Avstrije, Republike Finske in Kraljevine Švedske k Evropski uniji,

ki se v slovenskem jeziku glasijo:

RIMSKI POGODBI

SKLEPNA LISTINA

Medvladne konference za skupni trg in Euratom

MEDVLADNA KONFERENCA ZA SKUPNI TRG IN EURATOM, ki so jo v Benetkah 29. maja 1956 sklicali ministri za zunanje zadeve Kraljevine Belgije, Zvezne republike Nemčije, Francoske republike, Italijanske republike, Velikega vojvodstva Luksemburg in Kraljevine Nizozemske in ki je nadaljevala svoje delo v Bruslju ter se po končanem delu sestala v Rimu 25. marca 1957,

JE SPREJELA NASLEDNJA BESEDILA:

I.

1. POGODBO o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in njene priloge,
2. Protokol o Statutu Evropske investicijske banke,
3. Protokol o nemški notranji trgovini in z njo povezanimi problemi,
4. Protokol o nekaterih določbah, ki se nanašajo na Francijo,
5. Protokol o Italiji,
6. Protokol o Velikem vojvodstvu Luksemburg,
7. Protokol o blagu, ki izvira in prihaja iz določenih držav in je pri uvozu v posamezno državo članico deležno posebne ureditve,
8. Protokol o ureditvi za proizvode v pristojnosti Evropske skupnosti za premog in jeklo, ki velja za Alžirijo in čezmorske departmaje Francoske republike,
9. Protokol o mineralnih oljih in nekaterih njihovih derivatih,
10. Protokol o uporabi Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti za neevropske dele Kraljevine Nizozemske,
11. Konvencijo o izvajanju, ki se nanaša na pridružitev čezmorskih držav in ozemelj k Skupnosti, in njene priloge,
12. Protokol o tarifni kvoti za uvoz banan,
13. Protokol o tarifni kvoti za uvoz nepražene kave.

II.

1. POGODBO o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo in njene priloge,
2. Protokol o uporabi Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo za neevropske dele Kraljevine Nizozemske.

III.

KONVENCIJO o nekaterih skupnih institucijah Evropskih skupnosti.

Ob podpisu teh besedil je Konferenca sprejela spodaj navedene izjave, ki so priložene tej listini:

1. Skupno izjavo o sodelovanju z državami članicami mednarodnih organizacij,
2. Skupno izjavo o Berlinu,
3. Izjavo o nameri glede pridružitve neodvisnih držav iz območja franka k Evropski gospodarski skupnosti,
4. Izjavo o nameri glede pridružitve Kraljevine Libije k Evropski gospodarski skupnosti,
5. Izjavo o nameri glede Somalije, trenutno pod skrbništvom Italijanske republike,
6. Izjavo o nameri glede pridružitve Surinama in Nizozemskih Antilov k Evropski gospodarski skupnosti.

Konferenca se je poleg tega seznanila s spodaj navedenimi izjavami, ki so priložene tej listini:

1. Izjavo Vlade Zvezne republike Nemčije o opredelitvi pojma "nemški državljan",
2. Izjavo Vlade Zvezne republike Nemčije o uporabi Pogodb za Berlin,
3. Izjavo Vlade Francoske republike o patentnih prijavah, katerih predmet je iz obrambnih razlogov označen kot zaupen.

Na koncu se je Konferenca odločila, da bo kasneje dokončala:

1. Protokol o Statutu Sodišča Evropske gospodarske skupnosti,
2. Protokol o privilegijih in imunitetah Evropske gospodarske skupnosti,
3. Protokol o Statutu Sodišča Evropske skupnosti za atomsko energijo,
4. Protokol o privilegijih in imunitetah Evropske skupnosti za atomsko energijo.

Protokola 1 in 2 sta prilogi k Pogodbi o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, Protokola 3 in 4 pa sta prilogi k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo.

V POTRDITEV TEGA so spodaj podpisani pooblaščenci podpisali to sklepno listino.

V Rimu, petindvajsetega marca tisoč devetsto sedeminpetdeset.

P. H. Spaak	J. Ch. Snoy et d' Oppuers
Adenauer	Hallstein
Pineau	M. Faure
Antonio Segni	Gaetano Martino
Bech	Lambert Schaus
J. Luns	J. Linthorst Homan

SKUPNA IZJAVA
o sodelovanju z državami članicami mednarodnih organizacij

VLADE KRALJEVINE BELGIJE, ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE, FRANCOSKE REPUBLIKE, ITALIJANSKE REPUBLIKE, VELIKEGA VOJVODSTVA LUKSEMBURG IN KRALJEVINE NIZOZEMSKE –

OB podpisu Pogodb, s katerima med seboj ustanavljajo Evropsko gospodarsko skupnost in Evropsko skupnost za atomsko energijo,

ZAVEDAJOČ SE odgovornosti, ki jih sprejemajo za prihodnost Evrope z združevanjem svojih trgov, zbliževanjem svojih gospodarstev in določanjem načel in podrobnosti skupne politike na tem področju,

OB SPOZNANJU, da morata vzpostavitev carinske unije in tesno sodelovanje pri miroljubnem razvoju atomske energije učinkovito prispevati h gospodarskemu in socialnemu napredku ter ne samo njihovi, ampak tudi blaginji tudi drugih držav,

V ŽELJI tem državam omogočiti udeležbo pri tako ustvarjenih možnostih razvoja –

IZRAŽAJO svojo pripravljenost, da takoj ko te pogodbe začnejo veljati sklenejo z drugimi državami, zlasti v okviru mednarodnih organizacij, v katerih sodelujejo, sporazume, ki bodo omogočili doseči te cilje skupnega interesa in zagotovili usklajen razvoj celotne trgovine.

SKUPNA IZJAVA
o Berlinu

VLADE KRALJEVINE BELGIJE, ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE, FRANCOSKE REPUBLIKE, ITALIJANSKE REPUBLIKE, VELIKEGA VOJVODSTVA LUKSEMBURG IN KRALJEVINE NIZOZEMSKE –

OB UPOŠTEVANJU posebnega položaja Berlina in potrebe, da se mu zagotovi pomoč svobodnega sveta,

V ŽELJI potrditi solidarnost s prebivalstvom Berlina –

BODO DALE NA RAZPOLAGO SVOJE DOBRE USLUGE v Skupnosti, da bi se ukrenilo vse potrebno za olajšanje gospodarskega in socialnega položaja Berlina, spodbudil njegov razvoj in zagotovila ekonomska stabilnost.

IZJAVA O NAMERI

glede pridružitve neodvisnih držav iz območja franka k Evropski gospodarski skupnosti

VLADE KRALJEVINE BELGIJE, ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE, FRANCOSKE REPUBLIKE, ITALIJANSKE REPUBLIKE, VELIKEGA VOJVODSTVA LUKSEMBURG IN KRALJEVINE NIZOZEMSKE –

OB UPOŠTEVANJU gospodarskih, finančnih in denarnih sporazumov in konvencij, sklenjenih med Francijo in drugimi neodvisnimi državami iz območja franka,

V ŽELJI ohraniti in okrepiti tradicionalne trgovinske tokove med državami članicami Evropske gospodarske skupnosti in temi neodvisnimi državami ter prispevati h gospodarskemu in socialnemu razvoju slednjih –

IZRAŽAJO SVOJO PRIPRAVLJENOST, da tem državam takoj ko ta pogodba začne veljati predlagajo pogajanja za sklenitev konvencij o gospodarski pridružitvi Skupnosti.

IZJAVA O NAMERI

glede pridružitve Kraljevine Libije k Evropski gospodarski skupnosti

VLADE KRALJEVINE BELGIJE, ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE, FRANCOSKE REPUBLIKE, ITALIJANSKE REPUBLIKE, VELIKEGA VOJVODSTVA LUKSEMBURG IN KRALJEVINE NIZOZEMSKE –

OB UPOŠTEVANJU gospodarskih povezav med Italijo in Kraljevino Libijo,

V ŽELJI ohraniti in okrepiti tradicionalne trgovinske tokove med državami članicami Skupnosti in Kraljevino Libijo ter prispevati k njenemu gospodarskemu in socialnemu razvoju –

IZRAŽAJO SVOJO PRIPRAVLJENOST, da Kraljevini Libiji takoj ko ta pogodba začne veljati predlagajo pogajanja za sklenitev konvencij o gospodarski pridružitvi Skupnosti.

IZJAVA O NAMERI

glede Somalije, trenutno pod skrbništvom Italijanske republike

VLADE KRALJEVINE BELGIJE, ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE, FRANCOSKE REPUBLIKE, ITALIJANSKE REPUBLIKE, VELIKEGA VOJVODSTVA LUKSEMBURG IN KRALJEVINE NIZOZEMSKE SO SE –

V ŽELJI, da ob podpisu Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti natančneje določijo področje uporabe določb členov 131 in 227 te pogodbe, glede na to, da v skladu s členom 24 Sporazuma o skrbništvu za ozemlje Somalije italijansko upravljanje tega ozemlja preneha 2. decembra 1960 –

DOGOVORILE, da organom, ki bodo po tem datumu odgovorni za zunanje odnose Somalije, pridržijo možnost potrditi pridružitev tega ozemlja k Skupnosti in izražajo svojo pripravljenost, da tem organom po potrebi predlagajo pogajanja za sklenitev konvencij o gospodarski pridružitvi Skupnosti.

IZJAVA O NAMERI

glede pridružitve Surinama in Nizozemskih Antilov k Evropski gospodarski skupnosti

VLADE KRALJEVINE BELGIJE, ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE, FRANCOSKE REPUBLIKE, ITALIJANSKE REPUBLIKE, VELIKEGA VOJVODSTVA LUKSEMBURG IN KRALJEVINE NIZOZEMSKE –

OB UPOŠTEVANJU tesnih vezi, ki združujejo posamezne dele Kraljevine Nizozemske,

V ŽELJI ohraniti in okrepiti tradicionalne trgovinske tokove med državami članicami Evropske gospodarske skupnosti na eni strani ter Surinamom in Nizozemskimi Antili na drugi strani in prispevati h gospodarskemu in socialnemu razvoju teh držav –

IZRAŽAJO SVOJO PRIPRAVLJENOST, da takoj ko ta pogodba začne veljati in na zahtevo Kraljevine Nizozemske začnejo pogajanja za sklenitev konvencij o gospodarski pridružitvi Surinama in Nizozemskih Antilov k Skupnosti.

IZJAVA VLADE ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE

o opredelitvi pojma "nemški državljan"

Ob podpisu Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo Vlada Zvezne republike Nemčije izjavlja naslednje:

"Kar zadeva Zvezno republiko Nemčijo, so državljani vsi Nemci, kakor jih opredeljuje ustava Zvezne republike Nemčije."

IZJAVA VLADE ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE

o uporabi Pogodb za Berlin

Vlada Zvezne republike Nemčije si pridržuje pravico, da ob deponiranju svojih ratifikacijskih listin izjavi, da se Pogodba o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in Pogodba o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo uporabljata tudi za zvezno deželo Berlin.

IZJAVA VLADE FRANCOSKE REPUBLIKE

o patentnih prijavah, katerih predmet je iz obrambnih razlogov označen kot zaupen

VLADA FRANCOSKE REPUBLIKE –

OB UPOŠTEVANJU določb člena 17 in člena 25 2. Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo –

IZRAŽA svojo pripravljenost sprejeti upravne ukrepe in predlagati francoskemu parlamentu potrebne zakonodajne ukrepe, s katerimi zagotovi, da se takoj ko ta pogodba začne veljati na podlagi patentnih prijav, katerih predmet je zaupen, po rednem postopku podelijo patenti z začasno prepovedjo objave.

P O G O D B A
O USTANOVITVI EVROPSKE GOSPODARSKE SKUPNOSTI

NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ BELGIJCEV, PREDSEDNIK ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE, PREDSEDNIK FRANCOSKE REPUBLIKE, PREDSEDNIK ITALIJANSKE REPUBLIKE, NJENA KRALJEVA VISOKOST VELIKA VOJVODINJA LUKSEMBURŠKA, NJENO VELIČANSTVO KRALJICA NIZOZEMSKE,

ODLOČENI, da položijo temelje vse tesnejši zvezi med narodi Evrope,

TRDNO ODLOČENI, da s skupnim delovanjem odstranijo pregrade, ki razdvajajo Evropo, in tako zagotovijo svojim državam gospodarski in socialni napredek,

POTRJUJEJO, da je temeljni cilj njihovega prizadevanja nenehno izboljševanje življenjskih razmer in delovnih pogojev svojih narodov,

V SPOZNANJU, da je za odstranjevanje sedanjih ovir nujno usklajeno delovanje, ki bo zagotovilo stalen napredek, uravnoteženo trgovino in pošteno konkurenco,

V ŽELJI okrepiti enotnost svojih gospodarstev in zagotoviti njihov usklajeni razvoj ob zmanjševanju sedanjih razlik med posameznimi regijami in zaostalosti regij z omejenimi možnostmi,

Z ŽELJO, da bi s skupno trgovinsko politiko pripomogli k postopnemu odpravljanju omejitev v mednarodni trgovini,

Z NAMENOM potrditi solidarnost, ki povezuje Evropo s čezmorskimi državami, in z željo zagotoviti dvig njihove blaginje v skladu z načeli Ustanovne listine Združenih narodov,

TRDNO ODLOČENI, da z združitvijo svojih virov ohranijo in utrdijo mir in svobodo, pozivajo druge narode Evrope z enakimi ideali, da se jim v teh prizadevanjih pridružijo,

SO SE ODLOČILI ustanoviti Evropsko gospodarsko skupnost in so v ta namen imenovali svoje pooblaščence:

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA BELGIJCEV:

g. Paul-Henri SPAAK, minister za zunanje zadeve,
baron J. Ch. SNOY ET D'OPPUERS, generalni sekretar Ministrstva za gospodarske dejavnosti, vodja belgijske delegacije na medvladni konferenci;

ZA PREDSEDNIKA ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE:

dr. Konrad ADENAUER, zvezni kancler,
profesor dr. Walter HALLSTEIN, državni sekretar v zveznem ministrstvu za zunanje zadeve;

ZA PREDSEDNIKA FRANCOSKE REPUBLIKE:

g. Christian PINEAU, minister za zunanje zadeve,
g. Maurice FAURE, državni sekretar za zunanje zadeve;

ZA PREDSEDNIKA ITALIJANSKE REPUBLIKE:

g. Antonio SEGNI, predsednik sveta ministrov,
profesor Gaetano MARTINO, minister za zunanje zadeve;

ZA NJENO KRALJEVO VISOKOST VELIKO VOJVODINJO LUKSEMBURŠKO:

g. Joseph BECH, predsednik vlade, minister za zunanje zadeve,
g. Lambert SCHAUS, veleposlanik, vodja luksemburške delegacije na medvladni konferenci;

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO NIZOZEMSKE:

g. Joseph LUNS, minister za zunanje zadeve,
g. J. LINTHORST HOMAN, vodja nizozemske delegacije na medvladni konferenci,

KI so se po izmenjavi pooblastil v pravilni in predpisani obliki dogovorili o naslednjem:

PRVI DEL
Načela

Člen 1

S to pogodbo visoke pogodbenice med seboj ustanavljajo Evropsko gospodarsko skupnost.

Člen 2

Naloga Skupnosti je, da z vzpostavitvijo skupnega trga in postopnim približevanjem ekonomskih politik držav članic v vsej Skupnosti spodbuja skladen razvoj gospodarskih dejavnosti, stalno in uravnoteženo gospodarsko rast, povečano stabilnost, pospešeno višanje življenjske ravni in tesnejše odnose med državami, ki jih združuje.

Člen 3

Za namene iz člena 2 dejavnosti Skupnosti v skladu z določbami te pogodbe in v njej opredeljenim časovnim razporedom vključujejo:

a) odpravo carin in količinskih omejitev pri uvozu in izvozu blaga med državami članicami ter vseh drugih ukrepov z enakim učinkom;

b) uvedbo skupne carinske tarife in skupne trgovinske politike do tretjih držav,

c) odpravo ovir pri prostem pretoku oseb, storitev in kapitala med državami članicami;

d) sprejetje skupne politike na področju kmetijstva;

e) sprejetje skupne politike na področju prometa;

f) vzpostavitev sistema, ki zagotavlja, da na notranjem trgu ne prihaja do izkrivljanja konkurence;

g) uporabo postopkov, ki omogočajo usklajevanje ekonomskih politik držav članic in odpravljanje neuravnoteženosti njihovih plačilnih bilanc,

h) približevanje zakonodaj držav članic v obsegu, ki zagotavlja delovanje skupnega trga,

i) ustanovitev Evropskega socialnega sklada za izboljšanje zaposlitvenih priložnosti delavcev in kot prispevek k zviševanju njihovega življenjske ravni;

j) ustanovitev Evropske investicijske banke, ki naj olajša ekonomsko rast Skupnosti z ustvarjanjem novih virov;

k) pridružitev čezmorskih držav in ozemelj, zato da se poveča obseg trgovine in skupno pospeši gospodarski in socialni razvoj.

Člen 4

1. Naloge, zaupane Skupnosti, izvajajo naslednje institucije:
– SKUPŠČINA,

– SVET,
– KOMISIJA,
– SODIŠČE.

Vsaka institucija deluje v mejah pristojnosti po tej pogodbi.

2. Svetu in Komisiji pomaga Ekonomsko-socialni odbor, ki deluje kot svetovalni organ.

Člen 5

Države članice sprejemajo vse ustrezne ukrepe, splošne ali posebne, da bi zagotovile izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz te pogodbe ali so posledica ukrepov institucij Skupnosti. Tako olajšujejo izpolnjevanje nalog Skupnosti.

Vzdržijo se vseh ukrepov, ki bi lahko ogrozili doseganje ciljev te pogodbe.

Člen 6

1. Države članice v tesnem sodelovanju z institucijami Skupnosti usklajujejo svoje ekonomske politike v obsegu, kakršen je potreben za doseganje ciljev te pogodbe.

2. Institucije Skupnosti skrbijo za to, da ne ogrozijo notranje in zunanje finančne stabilnosti držav članic.

Člen 7

Kjer se uporablja ta pogodba in ne da bi to vplivalo na njene posebne določbe, je prepovedana vsakršna diskriminacija glede na državljanstvo.

Svet lahko na predlog Komisije in po posvetovanju s Skupščino s kvalificirano večino sprejme predpise, s katerimi prepove takšno diskriminacijo.

Člen 8

1. Skupni trg se ustanovi postopno v prehodnem obdobju dvanajstih let.

To prehodno obdobje se razdeli v tri štiriletne faze; trajanje vsake faze se lahko spremeni v skladu s spodaj navedenimi določbami.

2. Za vsako fazo se določi vrsta ukrepov, ki se morajo začeti in izpeljati sočasno.

3. Pogoj za prehod iz prve faze v drugo je, da se ugotovi, ali so bili cilji, ki jih ta pogodba posebej določa za prvo fazo, po vsebini dejansko doseženi in ali so bile, ob upoštevanju izjem in postopkov iz te pogodbe, obveznosti izpolnjene.

Tako ugotovitev na koncu četrtega leta soglasno sprejme Svet na podlagi poročila Komisije. Posamezna država članica ne more preprečiti soglasja s sklicevanjem na neizpolnitev svojih obveznosti. Če soglasje ni doseženo, se prva faza samodejno podaljša za eno leto.

Na koncu petega leta sprejme Svet ugotovitev pod enakimi pogoji. Če soglasje ni doseženo, se prva faza samodejno podaljša še za nadaljnje leto.

Na koncu šestega leta sprejme Svet ugotovitev na podlagi poročila Komisije s kvalificirano večino.

4. V enem mesecu od zadnje navedenega glasovanja lahko vsaka država članica, ki je bila v manjšini, ali katera koli država članica, če zahtevana večina ni bila dosežena, od Sveta zahteva, da imenuje razsodišče, katerega odločitev je zavezujoča za vse države članice in institucije Skupnosti. Razsodišče sestavljajo trije člani, ki jih Svet imenuje soglasno na predlog Komisije.

Če Svet ne imenuje članov razsodišča v enem mesecu po predložitvi zahteve, jih v nadaljnjem obdobju enega meseca imenuje Sodišče.

Razsodišče izvoli svojega predsednika.

Razsodišče izda razsodbo v šestih mesecih od datuma glasovanja Sveta, omenjenega v zadnjem pododstavku odstavka 3.

5. Druga in tretja faza se lahko podaljšata ali skrajšata le s soglasno odločitvijo Sveta na predlog Komisije.

6. Nobena določba iz prejšnjih odstavkov ne more povzročiti, da bi prehodno obdobje trajalo dlje kakor petnajst let od začetka veljavnosti te pogodbe.

7. Razen za izjeme ali odstopanja, določena v tej pogodbi, je konec prehodnega obdobja zadnji datum, ko morajo začeti veljati vsi predvideni predpisi in biti izvršeni vsi ukrepi, nujni za ustanovitev skupnega trga.

DRUGI DEL
Temelji skupnosti

NASLOV I
PROSTI PRETOK BLAGA

Člen 9

1. Skupnost temelji na carinski uniji, ki zajema vso blagovno menjavo in med državami članicami prepoveduje carine pri uvozu in izvozu ter vse dajatve z enakim učinkom, poleg tega pa uvaja skupno carinsko tarifo v odnosih s tretjimi državami.

2. Določbe oddelka 1 poglavja 1 in poglavja 2 tega naslova se uporabljajo za izdelke s poreklom iz držav članic in za izdelke, ki prihajajo iz tretjih držav in so v državah članicah v prostem prometu.

Člen 10

1. Za izdelke iz tretjih držav velja, da so v prostem prometu v neki državi članici, če so bile v tej državi zanje opravljene uvozne formalnosti in plačane vse predpisane carine ali dajatve z enakim učinkom in če te carine ali dajatve niso bile v celoti ali delno povrnjene.

2. Komisija pred koncem prvega leta po začetku veljavnosti te pogodbe določi načine upravnega sodelovanja, ki jih je treba sprejeti za uporabo člena 92. ob upoštevanju potrebe po čim večji poenostavitvi formalnosti, predpisanih za trgovino.

Pred koncem prvega leta po začetku veljavnosti te pogodbe Komisija pripravi predpise, uporabljene v trgovini med državami članicami za blago s poreklom iz druge države članice in pri izdelavi katerega so bili uporabljeni izdelki, za katere država izvoznica ni zaračunala ustreznih carin ali dajatev z enakim učinkom ali za katere so bile te carine ali dajatve v celoti ali delno povrnjene.

Pri sprejemanju teh predpisov Komisija upošteva pravila o odpravljanju carin v Skupnosti in o postopnem uvajanju skupne carinske tarife.

Člen 11

Države članice sprejmejo vse ustrezne ukrepe, da bi lahko vlade v predpisanih rokih izpolnile svoje obveznosti v zvezi s carinami po tej pogodbi.

POGLAVJE 1
Carinska unija

ODDELEK 1
Odprava carin med državami članicami

Člen 12

Države članice med seboj ne uvajajo novih carin pri uvozu ali izvozu ali dajatev z enakim učinkom, pa tudi ne povečujejo tistih, ki se že uporabljajo v njihovi medsebojni trgovini.

Člen 13

1. Države članice skladno s členoma 14 in 15 v prehodnem obdobju postopoma odpravijo carine pri uvozu, ki veljajo med njimi.

2. Države članice v prehodnem obdobju postopoma odpravijo dajatve z enakim učinkom, kakršnega imajo carine pri uvozu, ki veljajo med njimi. Komisija z direktivami določi časovni razpored te odprave. Pri tem se ravna po pravilih iz člena 142. in 3. ter po direktivah, ki jih izda Svet v skladu s členom 142..

Člen 14

1. Za vsak izdelek je osnovna dajatev, na podlagi katere se uporabljajo zaporedna znižanja, tista, ki se je uporabljala 1. januarja 1957.

2. Časovni razpored znižanj je naslednji:

a) v prvi fazi se prvo znižanje izvede eno leto po začetku veljavnosti te pogodbe; drugo znižanje osemnajst mesecev pozneje; tretje pa konec četrtega leta po začetku veljavnosti te pogodbe;

b) v drugi fazi se prvo znižanje izvede osemnajst mesecev po začetku te faze; drugo znižanje osemnajst mesecev po prejšnjem; tretje znižanje pa eno leto pozneje;

c) vsa preostala znižanja se izvedejo v tretji fazi; Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino določi časovni razpored znižanj z direktivami.

3. Pri prvem znižanju uvedejo države članice med seboj za vsak izdelek dajatev, ki je enaka osnovni dajatvi, znižani za 10%.

Pri vsakem nadaljnjem znižanju vsaka država članica zniža carine v celoti tako, da se za 10% znižajo skupni prejemki iz naslova carin, opredeljeni v odstavku 4, in da se dajatev za vsak izdelek zmanjša za najmanj 5% osnovne dajatve.

Vendar pa mora vsako znižanje za izdelke, pri katerih so dajatve še vedno za 30% previsoke, znašati vsaj 10% osnovne dajatve.

4. Skupni prejemki iz naslova carin vsake države članice iz odstavka 3 se izračunajo tako, da se vrednost njenega uvoza iz drugih držav članic v letu 1956 pomnoži z osnovnimi dajatvami.

5. Posebne težave, ki nastanejo pri uporabi odstavkov 1 do 4, se urejajo z direktivami, ki jih Svet na predlog Komisije sprejme s kvalificirano večino.

6. Države članice poročajo Komisiji o načinu izvajanja zgornjih pravil za znižanje carin. Prizadevajo si zagotoviti, da bo znižanje carin za posamezne izdelke znašalo:

– na koncu prve faze najmanj 25% osnovne dajatve;

– na koncu druge faze najmanj 50% osnovne dajatve.

Komisija pošlje državam članicam vsa ustrezna priporočila, če ugotovi nevarnost, da cilji iz člena 13 in odstotki iz tega odstavka ne bodo doseženi.

7. Določbe tega člena lahko Svet na predlog Komisije in po posvetovanju s Skupščino soglasno spremeni.

Člen 15

1. Ne glede na določbe člena 14 lahko vsaka država članica v prehodnem obdobju v celoti ali deloma opusti pobiranje dajatev, ki se uporabljajo za izdelke, uvožene iz drugih držav članic. O tem obvesti druge države članice in Komisijo.

2. Države članice izrazijo pripravljenost znižati carine za druge države članice hitreje, kakor je predvideno v členu 14, če to dopuščajo njihove splošne gospodarske razmere in stanje zadevnega gospodarskega sektorja.

V ta namen pripravi Komisija priporočila za zadevne države članice.

Člen 16

Države članice najpozneje do konca prve faze med seboj odpravijo carine pri izvozu in dajatve z enakim učinkom.

Člen 17

1. Določbe členov 9 do 151. veljajo tudi za carine fiskalne narave. Vendar se te dajatve ne upoštevajo pri izračunu skupnih prejemkov iz naslova carin in tudi ne pri izračunu znižanja carin v celoti, kakor je navedeno v členu 143. in 4..

Te dajatve se pri vsakem znižanju znižajo za najmanj 10% osnovne dajatve. Države članice lahko te dajatve znižajo hitreje, kakor je predvideno v členu 14.

2. Države članice pred koncem prvega leta po začetku veljavnosti te pogodbe obvestijo Komisijo o svojih carinah fiskalne narave.

3. Države članice ohranijo pravico, da te dajatve nadomestijo z notranjim davkom, ki je skladen z določbami člena 95.

4. Če Komisija ugotovi, da nadomeščanje carin fiskalne narave v neki državi članici povzroča resne težave, tej državi članici dovoli, da jih ohrani, vendar pod pogojem, da jih bo odpravila najpozneje šest let po začetku veljavnosti te pogodbe. Prošnjo za takšno dovoljenje je treba vložiti pred koncem prvega leta po začetku veljavnosti te pogodbe.

ODDELEK 2

Priprava skupne carinske tarife

Člen 18

Države članice izražajo pripravljenost prispevati k razvoju mednarodne trgovine in zmanjševanju trgovinskih ovir s sklepanjem sporazumov, katerih namen je na podlagi vzajemnosti in medsebojne koristi znižati carine pod splošno raven, ki bi jo lahko dosegle tako, da med seboj ustanovijo carinsko unijo.

Člen 19

1. Pod pogoji in v mejah, predvidenih v nadaljevanju te pogodbe, so dajatve skupne carinske tarife na ravni aritmetičnega povprečja dajatev, ki se uporabljajo na štirih carinskih območjih Skupnosti.

2. Osnova za izračun tega povprečja so dajatve, ki so jih države članice uporabljale 1. januarja 1957.

Pri italijanski tarifi pa se uporablja dajatev brez začasnega 10-odstotnega znižanja. Poleg tega pri postavkah, pri katerih italijanska tarifa vsebuje konvencionalno dajatev, ta nadomesti uporabljeno dajatev, kakršna je opredeljena zgoraj, a le pod pogojem, da je ne presega za več kakor 10%. Kadar konvencionalna dajatev presega uporabljeno dajatev, kakršna je opredeljena zgoraj, za več kakor 10%, se kot osnova za izračun aritmetičnega povprečja uporabi slednja, povišana za 10%.

Pri tarifnih oznakah s seznama A se uporabljene dajatve za izračun aritmetičnega povprečja nadomestijo z dajatvami s tega seznama.

3. Dajatve skupne carinske tarife ne smejo presegati:

a) 3% za izdelke iz tarifnih oznak s seznama B;

b) 10% za izdelke iz tarifnih oznak s seznama C;

c) 15% za izdelke iz tarifnih oznak s seznama D;

d) 25% za izdelke iz tarifnih oznak s seznama E; kadar tarifa v državah Beneluksa za te izdelke vsebuje dajatev, ki ne presega 3%, se za izračun aritmetičnega povprečja ta dajatev zviša na 12%.

4. Seznam F predpisuje dajatve, ki se uporabljajo za izdelke, navedene v njem.

5. Seznami tarifnih oznak iz tega člena in iz člena 20 so navedeni v Prilogi I te pogodbe.

Člen 20

Dajatve, ki se uporabljajo za izdelke s seznama G, se določijo v pogajanjih med državami članicami. Vsaka država članica lahko temu seznamu doda izdelke do vrednosti, ki ne presega 2% celotne vrednosti njenega uvoza iz tretjih držav v letu 1956.

Komisija stori vse potrebno, da zagotovi začetek pogajanj pred koncem drugega leta po začetku veljavnosti te pogodbe in njihov zaključek pred koncem prve faze.

Če v teh rokih ni mogoče doseči dogovora o nekaterih izdelkih, Svet na predlog Komisije do konca druge faze soglasno, nato pa s kvalificirano večino določi dajatve skupne carinske tarife.

Člen 21

1. Tehnične težave, ki bi lahko nastale pri uporabi členov 19 in 20, se v dveh letih po začetku veljavnosti te pogodbe odpravijo z direktivami, ki jih Svet na predlog Komisije sprejme s kvalificirano večino.

2. Pred koncem prve faze ali najpozneje takrat, ko so dajatve določene, Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino odloči o morebitnih prilagoditvah, ki so zaradi uporabe pravil iz členov 19 in 20 nujne za zagotavljanje notranje skladnosti skupne carinske tarife, zlasti ob upoštevanju stopnje predelave raznih izdelkov, za katere se uporablja skupna carinska tarifa.

Člen 22

Komisija v dveh letih po začetku veljavnosti te pogodbe določi obseg, v katerem se carine fiskalne narave iz člena 172. upoštevajo pri izračunu aritmetičnega povprečja iz člena 191.. Komisija upošteva kakršne koli zaščitne učinke, ki jih takšne dajatve lahko imajo.

V šestih mesecih po takšni določitvi lahko vsaka država članica zahteva, da se za določeni izdelek uporabi postopek iz člena 20, vendar se v takem primeru odstotna meja, predvidena v tem členu, za to državo ne uporablja.

Člen 23

1. Zaradi postopnega uvajanja skupne carinske tarife države članice spremenijo svoje tarife, ki se uporabljajo za tretje države:

a) pri tarifnih oznakah, katerih dajatve, ki so se dejansko uporabljale 1. januarja 1957, ne odstopajo za več kakor 15% navzgor ali navzdol od dajatev skupne carinske tarife, se slednje začnejo uporabljati konec četrtega leta po začetku veljavnosti te pogodbe;

b) v vseh drugih primerih države članice od istega datuma naprej uporabljajo dajatev, ki za 30% zmanjša razliko med dajatvijo, dejansko uporabljeno 1. januarja 1957, in dajatvijo skupne carinske tarife;

c) na koncu druge faze se ta razlika ponovno zmanjša za 30%;

d) pri tarifnih oznakah, za katere na koncu prve faze v skupni carinski tarifi še niso določene dajatve, vsaka država članica v šestih mesecih od odločitve Sveta, sprejete v skladu s členom 20, uvede takšne dajatve, kakršne bi izhajale iz uporabe pravil tega odstavka.

2. Kadar je bilo državi članici izdano dovoljenje iz člena 174., ji v času veljavnosti tega dovoljenja ni treba uporabljati zgornjih določb za tiste tarifne oznake, na katere se dovoljenje nanaša. Po prenehanju veljavnosti dovoljenja država članica uporablja takšne dajatve, kakršne bi izhajale iz uporabe pravil odstavka 1.

3. Skupna carinska tarifa se začne v celoti uporabljati najpozneje ob koncu prehodnega obdobja.

Člen 24

Države članice lahko zaradi uskladitve s skupno carinsko tarifo svoje dajatve spreminjajo hitreje, kakor je predvideno v členu 23.

Člen 25

1. Če Komisija ugotovi, da v državah članicah proizvodnja določenih izdelkov s seznamov B, C in D ne zadostuje povpraševanju ene od držav članic in da je taka ponudba tradicionalno dokaj odvisna od uvoza iz tretjih držav, Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino odobri zadevni državi članici tarifne kvote po znižani stopnji dajatve ali dajatve prosto.

Te kvote ne smejo preseči meje, nad katero bi lahko nastopilo tveganje prenosa dejavnosti na škodo drugih držav članic.

2. Za izdelke s seznama E in tiste s seznama G, za katere so bile stopnje dajatve določene v skladu s postopkom iz tretjega odstavka člena 20, Komisija, kadar je v Skupnosti sprememba virov nabave ali pomanjkanje v preskrbi takšno, da bi to lahko imelo škodljive posledice za predelovalno industrijo posamezne države članice, tej državi članici na njeno zahtevo odobri tarifne kvote po znižani stopnji dajatve ali dajatve prosto.

Te kvote ne smejo preseči meje, nad katero bi lahko nastopilo tveganje prenosa dejavnosti na škodo drugih držav članic.

3. Za izdelke iz Priloge II te pogodbe lahko Komisija dovoli vsaki državi članici, da v celoti ali deloma začasno opusti pobiranje veljavnih dajatev, ali taki državi članici odobri tarifne kvote po znižani stopnji dajatve ali dajatve prosto pod pogojem, da to ne povzroči resnih motenj na trgu teh izdelkov.

4. Komisija redno preverja tarifne kvote, odobrene v skladu s tem členom.

Člen 26

Komisija lahko dovoli vsaki državi članici, ki ima posebne težave, da odloži znižanje ali zvišanje dajatev iz člena 23 za posamezne oznake njene tarife.

Takšno dovoljenje se lahko izda le za omejeno obdobje in za tiste tarifne oznake, ki za posamezno državo v celoti ne predstavljajo več kakor 5% vrednosti njenega uvoza iz tretjih držav v zadnjem letu, za katero so na voljo statistični podatki.

Člen 27

Države članice pred koncem prve faze, kolikor je to potrebno, sprejmejo ukrepe za približevanje določb svojih zakonov ali drugih predpisov na področju carin. V ta namen Komisija pripravi vsa ustrezna priporočila za države članice.

Člen 28

O vsaki avtonomni spremembi ali začasni opustitvi dajatev skupne carinske tarife odloča Svet soglasno. Po koncu prehodnega obdobja pa lahko Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino odloči o spremembah ali začasnih opustitvah, ki ne presegajo 20 odstotkov stopnje posamezne dajatve za obdobje največ šestih mesecev. Te spremembe ali začasne opustitve se pod enakimi pogoji ne smejo podaljšati za več kot še eno obdobje šestih mesecev.

Člen 29

Komisija pri izvajanju nalog, ki so ji zaupane v tem oddelku, upošteva:

a) potrebo po pospeševanju trgovine med državami članicami in tretjimi državami;

b) razvoj pogojev konkurence znotraj Skupnosti, če omogočajo izboljšanje konkurenčne sposobnosti podjetij;

c) potrebe Skupnosti glede preskrbe s surovinami in polizdelki: pri tem Komisija skrbi, da med državami članicami ni izkrivljanja pogojev konkurence za končne izdelke;

d) potrebo po tem, da se izogne resnim motnjam v gospodarstvih držav članic ter da se zagotovi racionalen razvoj proizvodnje in razmah potrošnje znotraj Skupnosti.

POGLAVJE 2
Odprava količinskih omejitev med državami članicami

Člen 30

Brez poseganja v določbe, navedene v nadaljevanju, so med državami članicami prepovedane količinske omejitve pri uvozu in vsi ukrepi z enakim učinkom.

Člen 31

Države članice med seboj ne uvajajo novih količinskih omejitev ali ukrepov z enakim učinkom.

Vendar pa ta obveznost velja samo za stopnjo liberalizacije, doseženo v skladu s sklepi Sveta Organizacije za evropsko gospodarsko sodelovanje z dne 14. januarja 1955. Države članice najpozneje šest mesecev po začetku veljavnosti te pogodbe predložijo Komisiji sezname izdelkov, ki so jih liberalizirale v skladu s temi sklepi. Ti seznami se konsolidirajo med državami članicami.

Člen 32

V medsebojni trgovini se države članice vzdržijo povečevanja restriktivnosti kvot in ukrepov z enakim učinkom, obstoječih ob začetku veljavnosti te pogodbe.

Te kvote se odpravijo najpozneje do konca prehodnega obdobja. V tem obdobju se postopoma odpravijo v skladu z določbami, navedenimi v nadaljevanju.

Člen 33

1. Eno leto po začetku veljavnosti te pogodbe vsaka država članica spremeni vse dvostranske kvote, ki so odprte za druge države članice, v skupne kvote, ki so brez diskriminacije dostopne vsem drugim državam članicam.

Na isti datum države članice povečajo celotno vrednost tako oblikovanih skupnih kvot na način, ki omogoča najmanj 20-odstotno povečanje skupne vrednosti v primerjavi s prejšnjim letom. Vendar pa se skupna kvota za vsak izdelek poveča za najmanj 10%.

Kvote se povečujejo letno v skladu z enakimi pravili in v enakih razmerjih glede na prejšnje leto.

Četrto povečanje se izvede konec četrtega leta po začetku veljavnosti te pogodbe; peto pa eno leto po začetku druge faze.

2. Kadar skupna kvota za izdelek, ki ni bil liberaliziran, ne dosega 3% domače proizvodnje zadevne države, se najpozneje eno leto po začetku veljavnosti te pogodbe uvede kvota, ki je enaka najmanj 3% domače proizvodnje. Ta kvota se konec drugega leta poveča na 4%, konec tretjega pa na 5%. Od tedaj zadevna država članica povečuje kvoto za najmanj 15% na leto.

Če takšne domače proizvodnje ni, Komisija z odločitvijo določi ustrezno kvoto.

3. Ob koncu desetega leta vsaka kvota dosega najmanj 20% domače proizvodnje.

4. Če Komisija z odločbo ugotovi, da je bil uvoz katerega koli izdelka v dveh zaporednih letih pod ravnijo odprte kvote, se ta skupna kvota ne upošteva pri izračunu celotne vrednosti skupnih kvot. V takšnem primeru država članica odpravi omejitve kvot za ta izdelek.

5. Pri kvotah, ki predstavljajo več kakor 20% domače proizvodnje zadevnega izdelka, lahko Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino zmanjša najnižjo vrednost 10%, določeno v odstavku 1. Vendar ta sprememba ne vpliva na obveznost letnega povečanja celotne vrednosti skupnih kvot za 20%.

6. Države članice, ki so presegle svoje obveznosti glede stopnje liberalizacije, dosežene v skladu s sklepi Sveta Organizacije za evropsko gospodarsko sodelovanje z dne 14. januarja 1955, imajo pravico, da pri izračunu letnega skupnega povečanja za 20% iz odstavka 1 upoštevajo obseg uvoza, ki je bil liberaliziran z avtonomnimi ukrepi. Ti izračuni se predložijo Komisiji v predhodno odobritev.

7. Komisija izda direktive za določitev postopka in časovnega razporeda, v skladu s katerim države članice med seboj odpravijo vse ukrepe, obstoječe ob začetku veljavnosti te pogodbe, ki imajo enak učinek kakor kvote.

8. Če Komisija ugotovi, da je zaradi uporabe določb tega člena, zlasti določb glede odstotkov, nemogoče zagotoviti postopno odpravljanje kvot iz drugega odstavka člena 32, lahko Svet na predlog Komisije med prvo fazo soglasno, nato pa s kvalificirano večino spremeni postopek iz tega člena, predvsem pa lahko poviša določene odstotke.

Člen 34

1. Količinske omejitve pri izvozu in vsi ukrepi z enakim učinkom so med državami članicami prepovedani.

2. Države članice najpozneje do konca prve faze odpravijo količinske omejitve pri izvozu in vse ukrepe z enakim učinkom, obstoječe ob začetku veljavnosti te pogodbe.

Člen 35

Države članice izražajo svojo pripravljenost odpraviti količinske omejitve pri uvozu iz drugih držav članic in pri izvozu v druge države članice hitreje, kakor je predvideno v prejšnjih členih, če to dopuščajo njihove splošne gospodarske razmere in stanje zadevnega gospodarskega sektorja.

V ta namen Komisija pripravi priporočila za zadevne države članice.

Člen 36

Določbe členov 30 do 34 ne izključujejo prepovedi ali omejitev pri uvozu, izvozu ali blagu v tranzitu, če so utemeljene z javno moralo, javnim redom ali javno varnostjo, varovanjem zdravja in življenja ljudi, živali ali rastlin, varstvom nacionalnih bogastev z umetniško, zgodovinsko ali arheološko vrednostjo ali z varstvom industrijske ali poslovne lastnine. Vendar te prepovedi ali omejitve ne smejo biti sredstvo za samovoljno diskriminacijo ali prikrito omejevanje trgovine med državami članicami.

Člen 37

1. Države članice postopoma prilagodijo vse državne monopole tržne narave, s čimer zagotovijo, da je do konca prehodnega obdobja odpravljena vsakršna diskriminacija glede pogojev nabave in trženja blaga med državljani držav članic.

Določbe tega člena se uporabljajo za vse organe, s katerimi država članica pravno ali dejansko, neposredno ali posredno nadzoruje, določa ali občutno vpliva na uvoz ali izvoz med državami članicami. Te določbe se uporabljajo tudi za monopole, ki jih država prenese na druge.

2. Države članice ne uvajajo novih ukrepov, ki so v nasprotju z načeli iz odstavka 1 ali ki omejujejo področje uporabe členov o odpravi carin in količinskih omejitev med državami članicami.

3. Časovni razpored za ukrepe iz odstavka 1 se uskladi z odpravo količinskih omejitev za iste izdelke, ki je predvidena v členih 30 do 34.

Če je izdelek predmet državnega monopola tržne narave v samo eni ali nekaterih državah članicah, lahko Komisija dovoli drugim državam članicam, da uporabljajo zaščitne ukrepe, dokler se ne izvede prilagoditev iz odstavka 1; Komisija določi pogoje in podrobnosti teh ukrepov.

4. Če državni monopol tržne narave vsebuje pravila, ki naj olajšajo prodajo kmetijskih proizvodov ali pridobitve kar najboljšega izkupička zanje, je treba pri uporabi pravil iz tega člena storiti vse potrebno za zagotovitev enakovrednih zaščitnih ukrepov glede zaposlovanja in življenjske ravni posameznih proizvajalcev, ob upoštevanju sčasoma možnih prilagoditev in potrebne specializacije.

5. Obveznosti držav članic so zavezujoče le, kolikor so združljive z obstoječimi mednarodnimi sporazumi.

6. Komisija pripravi priporočila glede načina in časovnega razporeda izvajanja prilagoditev iz tega člena, ki začnejo veljati s prvo fazo.

NASLOV II
KMETIJSTVO

Člen 38

1. Skupni trg se razširi na kmetijstvo in trgovino s kmetijskimi proizvodi. "Kmetijski proizvodi" pomenijo rastlinske, živinorejske in ribiške proizvode ter proizvode prve stopnje predelave teh proizvodov.

2. Razen če ni v členih 39 do 46 določeno drugače, se za kmetijske proizvode uporabljajo predpisi, ki se nanašajo na vzpostavitev skupnega trga.

3. Proizvodi, ki so predmet določb členov 39 do 46, so našteti v Prilogi II k tej pogodbi. Vendar pa v dveh letih po začetku veljavnosti te pogodbe Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino odloči, kateri proizvodi se dodajo temu seznamu.

4. Delovanje in razvoj skupnega trga kmetijskih proizvodov mora spremljati oblikovanje skupne kmetijske politike držav članic.

Člen 39

1. Cilji skupne kmetijske politike so:

a) povečati kmetijsko produktivnost s pospeševanjem tehničnega napredka in zagotavljanjem racionalnega razvoja kmetijske proizvodnje ter z optimalno uporabo proizvodnih dejavnikov, zlasti delovne sile;

b) s tem zagotoviti primerno življenjsko raven kmetijske skupnosti, zlasti s povečanjem individualnega zaslužka oseb, ki se ukvarjajo s kmetijstvom;

c) stabilizirati trge;

d) zagotoviti redno preskrbo;

e) zagotoviti, da je preskrba potrošnikom dostopna po primernih cenah.

2. Pri oblikovanju skupne kmetijske politike in posebnih metod za njeno izvajanje se upošteva:

a) posebna narava kmetijske dejavnosti, ki je posledica socialne strukture kmetijstva ter strukturnih in naravnih neskladij med različnimi kmetijskimi regijami;

b) potreba, da se ustrezne prilagoditve izvedejo postopno;

c) dejstvo, da je kmetijstvo v državah članicah sektor, ki je tesno povezan s celotnim gospodarstvom.

Člen 40

1. Države članice v prehodnem obdobju postopoma razvijejo skupno kmetijsko politiko in jo uveljavijo najpozneje do konca tega obdobja.

2. Za doseganje ciljev iz člena 39 se vzpostavi skupna ureditev kmetijskih trgov.

Ta ureditev je glede na zadevni proizvod v eni od naslednjih oblik:

a) skupna pravila konkurence;

b) obvezujoča uskladitev različnih nacionalnih tržnih ureditev;

c) evropska tržna ureditev.

3. Skupna ureditev, vzpostavljena v skladu z odstavkom 2, lahko vključuje vse ukrepe, nujne za doseganje ciljev iz člena 39, zlasti uravnavanje cen, pomoči pri proizvodnji in trženju raznih proizvodov, ukrepe za skladiščenje in prenos zalog ter skupne mehanizme za stabiliziranje uvoza ali izvoza.

Skupna ureditev je omejena na doseganje ciljev, določenih v členu 39, in izključuje vsakršno diskriminacijo med proizvajalci in potrošniki v Skupnosti.

Vsakršna skupna cenovna politika temelji na skupnih merilih in enotnih metodah izračunavanja.

4. Za doseganje zastavljenih ciljev skupne ureditve iz odstavka 2 se lahko ustanovi enega ali več kmetijskih usmerjevalnih in jamstvenih skladov.

Člen 41

Da bi omogočili doseganje ciljev iz člena 39, se lahko v okviru skupne kmetijske politike predvidijo naslednji ukrepi:

a) učinkovito usklajevanje prizadevanj na področju poklicnega usposabljanja, raziskav in razširjanja znanja na področju kmetijstva; to lahko vključuje skupno financiranje projektov ali institucij,

b) skupni ukrepi za pospeševanje porabe nekaterih proizvodov.

Člen 42

Določbe iz poglavja o pravilih konkurence se uporabljajo za proizvodnjo kmetijskih proizvodov in trgovino s kmetijskimi proizvodi le v obsegu, ki ga določi Svet v okviru člena 432. in 3., in v skladu s postopkom, določenim v istih odstavkih, ob upoštevanju ciljev iz člena 39.

Svet lahko odobri dodelitev pomoči zlasti:

a) za zaščito podjetij, ki so zaradi strukturnih ali naravnih razmer v slabšem položaju;

b) v okviru programov gospodarskega razvoja.

Člen 43

1. Za oblikovanje širših smernic skupne kmetijske politike Komisija takoj ko ta pogodba začne veljati skliče konferenco držav članic, da bi opravile primerjavo svojih kmetijskih politik, zlasti s pregledom svojih virov in potreb.

2. Komisija ob upoštevanju dela konference iz odstavka 1 in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom v dveh letih po začetku veljavnosti te pogodbe da predloge za oblikovanje in izvajanje skupne kmetijske politike, vključno z nadomestitvijo nacionalnih ureditev z eno od oblik skupne ureditve, predvidene v členu 402., ter za izvajanje ukrepov, podrobno opredeljenih v tem naslovu.

Ti predlogi upoštevajo soodvisnost kmetijskih vprašanj, obravnavanih v tem naslovu.

Svet na predlog Komisije in po posvetovanju s Skupščino v prvih dveh fazah soglasno, nato pa s kvalificirano večino pripravlja uredbe, izdaja direktive ali sprejema odločbe, ne da bi to posegalo v njegova morebitna priporočila.

3. Svet lahko s kvalificirano večino in v skladu z odstavkom 2 nadomesti nacionalne tržne ureditve s skupno ureditvijo iz člena 402., če:

a) skupna ureditev državam članicam, ki nasprotujejo temu ukrepu in imajo lastno ureditev za neko proizvodnjo, ponuja enakovredne zaščitne ukrepe glede zaposlovanja in življenjske ravni zadevnih proizvajalcev, ob upoštevanju sčasoma možnih prilagoditev in potrebne specializacije;

b) taka ureditev v Skupnosti zagotavlja tržne pogoje, ki so podobni tistim na nacionalnem trgu.

4. Če se skupna ureditev za nekatere surovine vzpostavi pred obstojem skupne ureditve za ustrezne predelane proizvode, se lahko surovine, ki se uporabljajo za predelane proizvode, namenjene izvozu v tretje države, uvozijo iz držav zunaj Skupnosti.

Člen 44

1. Če postopna odprava carin in količinskih omejitev med državami članicami privede do cen, ki bi lahko ogrozile doseganje ciljev iz člena 39, ima vsaka država članica v prehodnem obdobju pravico, da za posamezne proizvode nediskriminacijsko in kot nadomestilo za kvote ter toliko, kolikor to ne preprečuje povečevanja trgovine iz člena 452., uporablja sistem najnižjih cen, pod katerimi se lahko uvoz:

– začasno opusti ali zmanjša ali

– dovoli, vendar le pod pogojem, da se izvede po ceni, ki je višja od najnižje cene za zadevni proizvod.

V zadnjem primeru najnižje cene ne vključujejo carin.

2. Najnižje cene ne smejo povzročiti zmanjšanja trgovine, ki obstaja med državami članicami ob začetku veljavnosti te pogodbe, in tudi ne smejo ovirati postopnega povečanja te trgovine. Najnižje cene se ne smejo uporabljati tako, da bi ovirale razvoj naravnih preferenc med državami članicami.

3. Takoj ko ta pogodba začne veljati Svet na predlog Komisije opredeli objektivna merila za oblikovanje sistemov najnižjih cen in za določitev teh cen.

Ta merila upoštevajo zlasti povprečne domače proizvodne stroške v državi članici, ki uporablja najnižjo ceno, položaj podjetij, ki jih to zadeva glede na povprečne proizvodne stroške, ter potrebo po spodbujanju postopnega izboljševanja kmetijske prakse in po prilagoditvah in specializaciji, nujnih na skupnem trgu.

Komisija prav tako predlaga postopek za revizijo teh meril, da bi omogočili in pospešili tehnični napredek ter postopoma uskladili cene na notranjem trgu.

Svet soglasno določi ta merila in postopek za njihovo revizijo v treh letih po začetku veljavnosti te pogodbe.

4. Dokler ne začne veljati sklep Sveta, lahko države članice določijo najnižje cene, a le pod pogojem, da o tem predhodno obvestijo Komisijo in druge države članice, tako da imajo te možnost sporočiti svoje pripombe.

Po sprejetju sklepa Sveta države članice določijo najnižje cene na podlagi zgornjih meril.

Svet lahko na predlog Komisije s kvalificirano večino spremeni vse sklepe držav članic, ki niso skladni z zgornjimi merili.

5. Če se izkaže, da za nekatere proizvode do začetka tretje faze ni mogoče določiti omenjenih objektivnih meril, lahko Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino spremeni najnižje cene teh proizvodov.

6. Na koncu prehodnega obdobja se sestavi preglednica najnižjih še veljavnih cen. Svet na predlog Komisije v skladu s ponderiranjem iz prvega pododstavka člena 1482. z večino devetih glasov določi sistem, ki se mora uporabljati v okviru skupne kmetijske politike.

Člen 45

1. Dokler nacionalnih tržnih ureditev ne nadomesti ena od oblik skupne ureditve iz člena 402., se trgovina s proizvodi, glede katerih obstajajo v nekaterih državah članicah:

– določbe, ki domačim proizvajalcem jamčijo trg za njihove proizvode, in

– potreba po uvozu,

razvija s sklenitvijo dolgoročnih sporazumov ali pogodb med državami članicami uvoznicami in izvoznicami.

Ti sporazumi ali pogodbe morajo imeti za cilj, da se postopno odpravi kakršna koli diskriminacija med različnimi proizvajalci Skupnosti pri uporabi teh določb.

Takšni sporazumi ali pogodbe se sklepajo v prvi fazi; upošteva se načelo vzajemnosti.

2. Glede količine ti sporazumi ali pogodbe temeljijo na povprečnem obsegu trgovine z zadevnimi proizvodi med državami članicami v zadnjih treh letih pred začetkom veljavnosti te pogodbe in predvidevajo povečanje obsega trgovine v mejah obstoječih potreb ob upoštevanju tradicionalnih trgovinskih tokov.

Glede cen ti sporazumi ali pogodbe omogočajo proizvajalcem prodajo dogovorjene količine po cenah, ki se postopno uskladijo s tistimi, po katerih se plačuje domačim proizvajalcem na notranjem trgu države nakupovalke.

To približevanje poteka čim bolj enakomerno in se zaključi najpozneje do konca prehodnega obdobja.

Zadevne stranke se pogajajo o cenah v okviru direktiv, ki jih Komisija izda za izvajanje prejšnjih dveh pododstavkov.

Če se prva faza podaljša, se ti sporazumi ali pogodbe še naprej izvajajo v skladu s pogoji, ki veljajo ob koncu četrtega leta po začetku veljavnosti te pogodbe, obveznost povečanja količine in usklajevanja cen pa se do prehoda v drugo fazo odloži.

Države članice izkoristijo vsako možnost v okviru svoje zakonodaje, zlasti glede uvozne politike, da bi zagotovile sklenitev in izvajanje teh sporazumov ali pogodb.

3. Kolikor države članice potrebujejo surovine za izdelavo proizvodov za izvoz iz Skupnosti, ki konkurirajo proizvodom tretjih držav, zgornji sporazumi ali pogodbe ne smejo ovirati uvoza za ta namen potrebnih surovin iz tretjih držav. Ta določba pa se ne uporablja, če se Svet soglasno odloči zagotoviti potrebna plačila za izravnavo višje cene, ki nastane pri uvozu na podlagi teh sporazumov ali pogodb glede na dobavno ceno enakega blaga, kupljenega na svetovnem trgu.

Člen 46

Kadar je proizvod v državi članici predmet nacionalne tržne ureditve ali notranjih predpisov z enakovrednim učinkom, ki vplivajo na konkurenčni položaj podobne proizvodnje v drugi državi članici, države članice uvedejo izravnalno dajatev na uvoz tega proizvoda iz države članice, v kateri obstaja taka ureditev ali taki predpisi, razen če ta država ne uvede izravnalne dajatve na izvoz.

Komisija določi višino teh dajatev na ravni, ki je potrebna za ponovno vzpostavitev ravnotežja; odobri lahko tudi druge ukrepe, za katere določi pogoje in podrobnosti.

Člen 47

V okviru nalog, ki jih v skladu s tem naslovom izvaja Ekonomsko-socialni odbor, njegova strokovna skupina za kmetijstvo po določbah členov 197 in 198 pomaga Komisiji s pripravo posvetovanj Odbora.

NASLOV III
PROSTI PRETOK OSEB, STORITEV IN KAPITALA

POGLAVJE 1
Delavci

Člen 48

1. Najpozneje do konca prehodnega obdobja se v Skupnosti zagotovi prosto gibanje delavcev.

2. Prosto gibanje vključuje odpravo vsakršne diskriminacije na podlagi državljanstva delavcev držav članic v zvezi z zaposlitvijo, plačilom in drugimi delovnimi in zaposlitvenimi pogoji.

3. Ob upoštevanju omejitev, utemeljenih z javnim redom, javno varnostjo in javnim zdravjem, zajema pravico:

a) prijaviti se za dejansko ponujeno delovno mesto;

b) se v ta namen na območju držav članic prosto gibati;

c) bivati v državi članici zaradi zaposlitve skladno z določbami zakonov ali drugih predpisov, ki urejajo zaposlovanje državljanov te države;

d) ostati na ozemlju države članice po prenehanju zaposlitve v tej državi pod pogoji, zajetimi v izvedbenih predpisih, ki jih pripravi Komisija.

4. Določbe tega člena se ne uporabljajo pri zaposlovanju v državni upravi.

Člen 49

Takoj ko ta pogodba začne veljati Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom z direktivami ali uredbami sprejme potrebne ukrepe za postopno vzpostavitev prostega gibanja delavcev, opredeljenega v prejšnjem členu, zlasti:

a) zagotovitev tesnega sodelovanja med posameznimi državnimi zavodi za zaposlovanje;

b) sistematično in postopno odpravljanje tistih upravnih postopkov in praks ter predpisanih rokov za dostop do prostih delovnih mest, ki izhajajo iz nacionalne zakonodaje ali predhodno sklenjenih sporazumov med državami članicami in katerih ohranitev bi ovirala liberalizacijo gibanja delavcev,

c) sistematično in postopno odpravljanje vseh predpisanih rokov in drugih omejitev, predvidenih z nacionalno zakonodajo ali predhodno sklenjenimi sporazumi med državami članicami, ki glede svobodne izbire zaposlitve za delavce iz drugih držav članic določajo drugačne pogoje od tistih, ki veljajo za domače delavce;

d) vzpostavitev ustreznih mehanizmov, ki povezujejo ponudbe s prošnjami za zaposlitev in olajšajo doseganje ravnotežja med ponudbo in povpraševanjem na trgu delovne sile tako, da nista ogrožena življenjska raven in raven zaposlenosti v posameznih regijah in industrijskih vejah.

Člen 50

V okviru skupnega programa države članice spodbujajo izmenjavo mladih delavcev.

Člen 51

Svet na predlog Komisije soglasno sprejme takšne ukrepe na področju socialne varnosti, kakršni so potrebni za zagotovitev prostega gibanja delavcev; v ta namen vzpostavi ureditev, ki delavcem migrantom in njihovim vzdrževancem zagotavlja:

a) seštevanje vseh dob, ki se upoštevajo po zakonodajah posameznih držav, za pridobitev in ohranjanje pravice do dajatev ter za izračun višine dajatev,

b) izplačevanje dajatev osebam s prebivališčem na ozemlju držav članic.

POGLAVJE 2
Pravica do ustanavljanja

Člen 52

V okviru določb, navedenih v nadaljevanju, se omejitve glede pravice do ustanavljanja za državljane ene države članice na ozemlju druge države članice v prehodnem obdobju postopno odpravijo. Ta postopna odprava se uporablja tudi za omejitve pri ustanavljanju agencij, podružnic ali hčerinskih družb državljanov katere koli države članice s sedežem na ozemlju katere koli države članice.

Pravica do ustanavljanja zajema pravico začeti in opravljati dejavnost kot samozaposlena oseba ter pravico do ustanovitve in vodenja podjetij, zlasti družb ali podjetij iz drugega odstavka člena 58, pod pogoji, ki jih ob upoštevanju določb poglavja o kapitalu za svoje državljane določa zakonodaja države, v kateri se taka ustanovitev izvede.

Člen 53

Države članice ne smejo uvajati novih omejitev glede pravice državljanov drugih držav članic do ustanavljanja na njihovem ozemlju, razen če ni s to pogodbo določeno drugače.

Člen 54

1. Pred koncem prve faze Svet na predlog Komisije ter po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Skupščino soglasno oblikuje splošni program za odpravo obstoječih omejitev glede svobode ustanavljanja v Skupnosti. Komisija predloži svoj predlog Svetu v prvih dveh letih prve faze.

Program določa splošne pogoje, pod katerimi se mora doseči svoboda ustanavljanja za vsako vrsto dejavnosti, zlasti faze njenega uresničevanja.

2. Za izvajanje splošnega programa ali – če takšnega programa ni – za doseganje določene faze pri uresničevanju svobode ustanavljanja v zvezi s posamezno dejavnostjo Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Skupščino izdaja direktive, do konca prve faze soglasno, nato pa s kvalificirano večino.

3. Svet in Komisija izvajata naloge, ki jima jih nalagajo prejšnje določbe, zlasti tako da:

a) praviloma prednostno obravnavata dejavnosti, pri katerih svoboda ustanavljanja pomembno prispeva k razvoju proizvodnje in trgovine;

b) zagotavljata tesno sodelovanje med pristojnimi organi v državah članicah, da se seznanita s stanjem raznih dejavnosti v Skupnosti;

c) odpravljata tiste upravne postopke in prakse, ki izhajajo iz nacionalne zakonodaje ali iz predhodno sklenjenih sporazumov med državami članicami, katerih ohranitev bi ovirala svobodo ustanavljanja;

d) zagotavljata, da delavci ene države članice, zaposleni na ozemlju druge države članice, lahko ostanejo na tem ozemlju, zato da tam začnejo dejavnosti kot samozaposlene osebe, kadar izpolnjujejo pogoje, ki bi jih morali izpolnjevati, če bi v to državo vstopili ob nameravanem začetku te dejavnosti,

e) omogočata državljanom ene države članice, da pridobijo in uporabljajo nepremičnine na ozemlju druge države članice, kolikor to ni v nasprotju z načeli iz člena 392.,

f) postopno odpravljata omejitve glede svobode ustanavljanja v vseh zadevnih panogah, tako glede pogojev za ustanavljanje agencij, podružnic ali hčerinskih družb na ozemlju države članice in tudi glede pogojev za dostop osebja matičnega podjetja do vodilnih ali nadzornih delovnih mest v teh agencijah, podružnicah ali hčerinskih družbah;

g) usklajujeta, kolikor je to potrebno, zaščitne ukrepe, ki jih od družb ali podjetij iz drugega odstavka člena 58 za zaščito interesov družbenikov in tretjih zahtevajo države članice, zato da bi te zaščitne ukrepe izenačili v vsej Skupnosti,

h) zagotavljata, da pomoči, ki jih dodeljujejo države članice, ne izkrivljajo pogojev za ustanavljanje.

Člen 55

Določbe tega poglavja se v posamezni državi članici ne uporabljajo za tiste dejavnosti, ki so v tej državi povezane, četudi občasno, z izvajanjem javne oblasti.

Svet lahko na predlog Komisije s kvalificirano večino odloči, da se določbe tega poglavja za nekatere dejavnosti ne uporabljajo.

Člen 56

1. Določbe tega poglavja in ukrepi, sprejeti v skladu z njimi, ne vplivajo na uporabo določb zakonov ali drugih predpisov, ki predvidevajo posebno obravnavo tujih državljanov zaradi javnega reda, javne varnosti ali javnega zdravja.

2. Pred iztekom prehodnega obdobja Svet na predlog Komisije in po posvetovanju s Skupščino soglasno sprejme direktive za uskladitev zgoraj omenjenih zakonov ali drugih predpisov. Vendar pa Svet po koncu druge faze na predlog Komisije s kvalificirano večino sprejme direktive za uskladitev določb iz zakonodajnega ali upravnega področja posameznih držav članic.

Člen 57

1. Da bi samozaposlenim osebam olajšali začetek in opravljanje njihove dejavnosti, Svet na predlog Komisije in po posvetovanju s Skupščino v prvi fazi soglasno, nato pa s kvalificirano večino izda direktive za vzajemno priznavanje diplom, spričeval in drugih dokazil o formalnih kvalifikacijah.

2. Za enak namen Svet pred koncem prehodnega obdobja na predlog Komisije in po posvetovanju s Skupščino izda direktive za uskladitev določb zakonov ali drugih predpisov v državah članicah, ki se nanašajo na začetek in opravljanje dejavnosti samozaposlenih oseb. Soglasje se zahteva za direktive, katerih izvajanje povzroči v vsaj eni državi članici spremembo obstoječih načel v zakonih, ki urejajo poklice, glede izobraževanja in usposabljanja ter pogojev dostopa fizičnih oseb do poklica. V drugih primerih odloča Svet s kvalificirano večino v sodelovanju s Skupščino.

3. Pri zdravstvenih delavcih, zdravstvenih sodelavcih in farmacevtih je postopno odpravljanje omejitev odvisno od uskladitve pogojev za njihovo opravljanje v posameznih državah članicah.

Člen 58

Družbe ali podjetja, ustanovljena v skladu z zakonodajo posamezne države članice, ki imajo statutarni sedež, glavno upravo ali glavni kraj poslovanja v Skupnosti, se v tem poglavju obravnavajo enako kakor fizične osebe, ki so državljani držav članic.

"Družbe ali podjetja" pomeni družbe ali podjetja, ustanovljena po civilnem ali gospodarskem pravu, vključno z zadrugami, in druge pravne osebe javnega ali zasebnega prava z izjemo neprofitnih.

POGLAVJE 3
Storitve

Člen 59

V okviru določb, navedenih v nadaljevanju, se omejitve svobode opravljanja storitev v Skupnosti v prehodnem obdobju postopno odpravijo za državljane držav članic, ki imajo sedež v eni od držav Skupnosti, vendar ne v državi osebe, ki so ji storitve namenjene.

Svet lahko na predlog Komisije soglasno odloči, da se določbe tega poglavja uporabljajo tudi za državljane tretje države, ki opravljajo storitve in imajo sedež v Skupnosti.

Člen 60

Po tej pogodbi so storitve "storitve" takrat, kadar se praviloma opravljajo za plačilo in kolikor jih ne urejajo določbe, ki se nanašajo na prosti pretok blaga, kapitala in oseb.

K "storitvam" se štejejo zlasti:

a) dejavnosti industrijskega značaja;

b) dejavnosti trgovinskega značaja;

c) obrtne dejavnosti;

d) dejavnosti samostojnih poklicev.

Brez poseganja v določbe poglavja o pravici do ustanavljanja lahko ponudnik, zato da zagotovi storitev, začasno izvaja svojo dejavnost v državi, v kateri se ta storitev opravlja, pod enakimi pogoji, kakršne ta država predpisuje svojim državljanom.

Člen 61

1. Svobodno opravljanje prevoznih storitev urejajo določbe naslova o prevozu.

2. Liberalizacija bančnih in zavarovalniških storitev, povezanih s pretokom kapitala, se izvaja skladno s postopno liberalizacijo pretoka kapitala.

Člen 62

Če v tej pogodbi ni določeno drugače, države članice ne uvajajo novih omejitev glede svobode opravljanja storitev, ki je dejansko že bila dosežena na dan začetka veljavnosti te pogodbe.

Člen 63

1. Pred koncem prve faze Svet soglasno na predlog Komisije ter po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Skupščino pripravi splošni program za odpravo obstoječih omejitev glede svobode opravljanja storitev v Skupnosti. Komisija predloži svoj predlog Svetu v prvih dveh letih prve faze.

Program določa splošne pogoje in faze liberalizacije za vsako vrsto storitve.

2. Za izvajanje splošnega programa ali – če takšnega programa ni – za doseganje neke faze pri liberalizaciji posameznih storitev Svet na predlog Komisije ter po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Skupščino izdaja direktive, do konca prve faze soglasno, nato pa s kvalificirano večino.

3. Pri predlogih in odločitvah iz odstavkov 1 in 2 imajo praviloma prednost tiste storitve, ki neposredno vplivajo na proizvodne stroške ali katerih liberalizacija pospešuje blagovno menjavo.

Člen 64

Države članice izrazijo pripravljenost liberalizirati storitve v večjem obsegu, kakor zahtevajo direktive, izdane v skladu s členom 632., če to dopuščajo njihove gospodarske razmere in stanje zadevnega gospodarskega sektorja.

V ta namen Komisija pripravi priporočila za zadevne države članice.

Člen 65

Dokler omejitve svobode opravljanja storitev niso odpravljene, uporablja vsaka država članica te omejitve brez razlikovanja glede na državljanstvo ali prebivališče za vse osebe, ki opravljajo storitve iz prvega odstavka člena 59.

Člen 66

Določbe členov 55 do 58 se uporabljajo za zadeve, ki jih obravnava to poglavje.

POGLAVJE 4
Kapital

Člen 67

1. Med prehodnim obdobjem in kolikor je potrebno za zagotovitev pravilnega delovanja skupnega trga, države članice med seboj postopno odpravijo vse omejitve pretoka kapitala oseb s prebivališčem v državah članicah ter vsakršno diskriminacijo na podlagi državljanstva ali prebivališča teh strank ali kraja naložbe tega kapitala.

2. Vse omejitve tekočih plačil, vezanih na pretok kapitala med državami članicami, se odpravijo najpozneje do konca prve faze.

Člen 68

1. Države članice so glede zadev iz tega poglavja kar najbolj liberalne pri izdajanju dovoljenj za devizno poslovanje, ki so še potrebna po začetku veljavnosti te pogodbe.

2. Kadar država članica za pretok kapitala, ki je liberaliziran v skladu z določbami tega poglavja, uporablja notranje predpise, ki urejajo kapitalski trg in kreditni sistem, mora to storiti brez diskriminacije.

3. Posojila za neposredno ali posredno financiranje države članice oziroma njenih regionalnih ali lokalnih oblasti ne smejo biti razpisana ali plasirana v drugih državah članicah, razen če se niso o tem sporazumele zadevne države. Ta določba ne izključuje uporabe člena 22 Protokola o Statutu Evropske investicijske banke.

Člen 69

Svet na predlog Komisije, ki se v ta namen posvetuje z Monetarnim odborom, iz člena 105, v prvih dveh fazah soglasno, nato pa s kvalificirano večino izda potrebne direktive za postopno izvajanje določb člena 67.

Člen 70

1. Komisija predlaga Svetu ustrezne ukrepe za postopno uskladitev devizne politike držav članic glede pretoka kapitala med temi državami in tretjimi državami. V ta namen Svet soglasno sprejme direktive. Prizadeva si doseči najvišjo možno stopnjo liberalizacije.

2. Če ukrepi, sprejeti v skladu z odstavkom 1, ne omogočajo odprave razlik med deviznimi predpisi držav članic in če bi te razlike lahko napeljale osebe z bivališčem v eni od držav članic k uporabi svobodnejšega načina poslovanja znotraj Skupnosti, predvidenega v členu 67, da bi se izognile predpisom ene od držav članic, ki se nanašajo na pretok kapitala v tretje države ali iz njih, lahko ta država po posvetovanju z drugimi državami članicami in Komisijo sprejme ustrezne ukrepe za premagovanje teh težav.

Kadar Svet ugotovi, da ti ukrepi omejujejo prosti pretok kapitala znotraj Skupnosti bolj, kot je to potrebno za premagovanje težav, lahko na predlog Komisije s kvalificirano večino odloči, da mora zadevna država te ukrepe spremeniti ali odpraviti.

Člen 71

Države članice si prizadevajo, da v Skupnosti ne bi uvajale novih deviznih omejitev glede pretoka kapitala in tekočih plačil, vezanih na ta pretok, in da ne bi zaostrovale obstoječih predpisov.

Izražajo svojo pripravljenost preseči stopnjo liberalizacije pretoka kapitala iz prejšnjih členov, če to dopuščajo njihove gospodarske razmere, zlasti stanje plačilne bilance.

Glede tega lahko Komisija po posvetovanju z Monetarnim odborom pripravi priporočila za države članice.

Člen 72

Države članice redno obveščajo Komisijo o vsakem pretoku kapitala v tretje države in iz njih, s katerim so seznanjene. Komisija lahko na države članice naslovi mnenja, ki jih ima v tej zadevi za primerna.

Člen 73

1. Če pretok kapitala povzroči motnje v delovanju kapitalskega trga v kateri koli od držav članic, Komisija po posvetovanju z Monetarnim odborom tej državi dovoli sprejeti zaščitne ukrepe na področju pretoka kapitala, za katere določi pogoje in podrobnosti.

Svet lahko s kvalificirano večino to dovoljenje prekliče ali spremeni njegove pogoje ali podrobnosti.

2. Vendar pa lahko država članica, ki je v težavah, sprejme zgornje ukrepe na lastno pobudo, kadar se to izkaže za potrebno zaradi tajnosti ali nujnosti. Komisijo in druge države članice obvesti o teh ukrepih najpozneje na dan, ko začnejo veljati. V takem primeru lahko Komisija po posvetovanju z Monetarnim odborom odloči, da mora zadevna država te ukrepe spremeniti ali odpraviti.

NASLOV IV
PREVOZ

Člen 74

Države članice uresničujejo cilje te pogodbe na področju, ki ga ureja ta naslov, v okviru skupne prometne politike.

Člen 75

1. Za izvajanje člena 74 in ob upoštevanju posebnosti prevoza Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Skupščino do konca druge faze soglasno, nato pa s kvalificirano večino določi:

a) skupna pravila, ki se uporabljajo za mednarodni prevoz na ozemlje ali z ozemlja države članice ali za prevoz prek ozemlja ene ali več držav članic;

b) pogoje, pod katerimi lahko prevozniki opravljajo prevoz v državi članici, v kateri nimajo sedeža;

c) vse druge ustrezne predpise.

2. Predpisi iz (a) in (b) odstavka 1 se sprejmejo v prehodnem obdobju.

3. Z odstopanjem od postopka iz odstavka 1 Svet v primerih, ko bi uporaba predpisov o načelih ureditve prevoza lahko resno vplivala na življenjsko raven in na zaposlovanje na neka-

terih območjih ter na delovanje prometne infrastrukture, te predpise soglasno sprejme. Pri tem upošteva potrebo po prilagoditvi gospodarskemu razvoju, ki je posledica vzpostavitve skupnega trga.

Člen 76

Nobena država članica ne sme pred sprejetjem predpisov iz člena 751. in brez soglasne odobritve Sveta spreminjati tistih predpisov, ki urejajo ta vprašanja ob začetku veljavnosti te pogodbe, tako da bi po svojem neposrednem ali posrednem učinku postali manj ugodni za prevoznike drugih držav članic kakor za prevoznike, ki so državljani te države.

Člen 77

Pomoči so združljive s to pogodbo, če so potrebne za usklajevanje prevoza ali če so nadomestilo za opravljanje določenih storitev, ki so del javne službe.

Člen 78

Pri vseh ukrepih, sprejetih v okviru te pogodbe, ki se nanašajo na prevozne tarife in pogoje, se upošteva ekonomski položaj prevoznikov.

Člen 79

1. Pri prevozu znotraj Skupnosti se najpozneje pred koncem druge faze odpravi diskriminacija, ki je v tem, da prevozniki zaračunavajo različne prevoznine in nalagajo različne pogoje za prevoz enakega blaga na istih prometnih povezavah glede na državo porekla tega blaga ali namembno državo.

2. Odstavek 1 Svetu ne preprečuje sprejetja drugih ukrepov v skladu s členom 751..

3. V dveh letih po začetku veljavnosti te pogodbe Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom s kvalificirano večino sprejme predpise za izvajanje določb odstavka 1.

Svet lahko zlasti sprejme potrebne predpise, ki omogočajo institucijam Skupnosti, da zagotovijo upoštevanje pravila iz odstavka 1, uporabnikom pa, da lahko to pravilo v celoti izkoristijo.

4. Komisija na lastno pobudo ali na predlog države članice preuči vse primere diskriminacije iz odstavka 1 ter po posvetovanju z zadevnimi državami članicami sprejme potrebne odločitve v okviru predpisov, sprejetih v skladu z določbami odstavka 3.

Člen 80

1. Pri prevozih na območju Skupnosti je državam članicam od začetka druge faze prepovedano predpisovanje prevoznin in pogojev, ki vključujejo elemente podpore ali zaščite v korist enega ali več posameznih podjetij ali gospodarskih panog, razen če jim tega ne dovoli Komisija.

2. Komisija na lastno pobudo ali na predlog države članice preuči prevoznine in pogoje iz odstavka 1, upoštevaje zlasti zahteve primerne regionalne ekonomske politike, potrebe nerazvitih območij in probleme območij, ki so zaradi političnih razmer resno prizadeta, pa tudi učinke teh prevoznin in pogojev na konkurenco med vrstami prevoza.

Po posvetovanju z vsako zadevno državo članico Komisija sprejme potrebne odločitve.

3. Prepoved iz odstavka 1 se ne uporablja za tarife, določene zaradi konkurenčnosti.

Člen 81

Dajatve ali pristojbine, ki jih prevozniki zaračunajo poleg prevoznin pri prehodu meje, ne smejo presegati razumne meje, potem ko so bili upoštevani dejanski stroški, nastali ob prehodu meje.

Države članice si prizadevajo za postopno zmanjšanje teh stroškov.

Komisija lahko naslovi na države članice priporočila za uporabo tega člena.

Člen 82

Določbe tega naslova ne izključujejo uporabe ukrepov sprejetih v Zvezni republiki Nemčiji, če so ti ukrepi potrebni za nadomestilo gospodarske škode, ki jo je delitev Nemčije povzročila v gospodarstvu nekaterih območij Zvezne republike, prizadetih zaradi te delitve.

Člen 83

Pri Komisiji se oblikuje svetovalni odbor, sestavljen iz strokovnjakov, ki jih imenujejo vlade držav članic. Če je to potrebno, se Komisija z njim posvetuje o vprašanjih prevoza, ne da bi to posegalo v pooblastila strokovne skupine za promet pri Ekonomsko-socialnem odboru.

Člen 84

1. Določbe tega naslova se uporabljajo za prevoz v železniškem in cestnem prometu ter po celinskih plovnih poteh.

2. Svet lahko soglasno odloči, ali, v kolikšnem obsegu in po kakšnem postopku je treba sprejeti ustrezne predpise za pomorski in zračni promet.

TRETJI DEL
Politika skupnosti

NASLOV I
SKUPNA PRAVILA

POGLAVJE 1
Pravila o konkurenci

ODDELEK 1
Pravila za podjetja

Člen 85

1. Kot nezdružljivi s skupnim trgom so prepovedani vsi sporazumi med podjetji, sklepi podjetniških združenj in usklajena ravnanja, ki bi lahko prizadeli trgovino med državami članicami in katerih cilj oziroma posledica je preprečevanje, omejevanje ali izkrivljanje konkurence na skupnem trgu, zlasti tisti, ki:

a) neposredno ali posredno določajo nakupne ali prodajne cene ali druge pogoje poslovanja;

b) omejujejo ali nadzorujejo proizvodnjo, trge, tehnični razvoj ali naložbe;

c) določajo razdelitev trgov in virov nabave;

d) uvajajo neenake pogoje za primerljive posle z drugimi trgovinskimi partnerji in jih tako postavljajo v podrejen konkurenčni položaj;

e) pogojujejo sklepanje pogodb s tem, da sopogodbeniki sprejmejo dodatne obveznosti, ki po svoji naravi ali glede na trgovinske običaje nimajo nikakršne zveze s predmetom takšnih pogodb.

2. Vsi sporazumi ali sklepi, ki jih ta člen prepoveduje, so nični.

3. V naslednjih primerih se lahko določi, da se določbe odstavka 1 ne uporabljajo za:

– sporazume ali skupine sporazumov med podjetji;

– sklepe ali skupine sklepov podjetniških združenj;

– usklajeno ravnanje ali skupine usklajenih ravnanj;

ki prispevajo k izboljšanju proizvodnje ali distribucije blaga oziroma k pospeševanju tehničnega ali gospodarskega napredka, pri čemer zagotavljajo potrošnikom pravičen delež doseženih koristi, in ki:

a) zadevnim podjetjem ne določajo omejitev, ki za doseganje teh ciljev niso nujne;

b) takšnim podjetjem glede znatnega dela zadevnih izdelkov ne dajejo možnosti izključitve konkurence.

Člen 86

Kot nezdružljiva s skupnim trgom je prepovedana vsaka zloraba prevladujočega položaja enega ali več podjetij na skupnem trgu ali njegovem znatnem delu, kolikor bi lahko prizadela trgovino med državami članicami.

Takšna zloraba je zlasti:

a) neposredno ali posredno določanje nepoštenih nakupnih ali prodajnih cen ali drugih nepoštenih pogojev poslovanja;

b) omejevanje proizvodnje, trgov ali tehničnega razvoja na škodo potrošnikov;

c) uporaba neenakih pogojev za primerljive posle z drugimi trgovinskimi partnerji, ki slednje postavlja v podrejen konkurenčni položaj;

d) sklepanje pogodb, ki sopogodbenikom narekujejo sprejetje dodatnih obveznosti, ki po svoji naravi ali glede na trgovinske običaje nimajo nikakršne zveze s predmetom takšnih pogodb.

Člen 87

1. V treh letih po začetku veljavnosti te pogodbe Svet na predlog Komisije in po posvetovanju s Skupščino soglasno sprejme ustrezne uredbe ali direktive za uveljavitev načel iz členov 85 in 86.

Če takšni predpisi niso bili sprejeti v navedenem roku, jih na predlog Komisije in po posvetovanju s Skupščino s kvalificirano večino sprejme Svet.

2. Uredbe ali direktive iz odstavka 1 se sprejmejo zlasti za:

a) zagotovitev upoštevanja prepovedi iz členov 851. in 86 z določitvijo glob in periodičnih denarnih kazni;

b) določitev podrobnosti uporabe člena 853. ob upoštevanju potrebe po zagotovitvi učinkovitega nadzora, pa tudi po čim večji poenostavitvi upravljanja;

c) opredelitev področja uporabe določb členov 85 in 86 v različnih gospodarskih panogah, če je to potrebno;

d) opredelitev nalog Komisije in Sodišča pri uporabi predpisov iz tega odstavka;

e) določitev razmerja med nacionalnimi zakonodajami in določbami, ki jih vsebuje ta oddelek ali ki so bile sprejete v skladu s tem členom.

Člen 88

Do začetka veljavnosti predpisov, sprejetih v skladu s členom 87, se organi držav članic odločajo glede dopustnosti sporazumov, sklepov in usklajenih ravnanj ter zlorabe prevladujočega položaja na skupnem trgu v skladu z lastno zakonodajo in z določbami člena 85, zlasti odstavka 3, in člena 86.

Člen 89

1. Brez poseganja v člen 88 Komisija takoj po prevzemu svojih dolžnosti zagotovi uporabo načel iz členov 85 in 86. Komisija razišče primere domnevne kršitve teh načel na predlog države članice ali na lastno pobudo in v sodelovanju s pristojnimi organi v državah članicah, ki ji pomagajo. Če ugotovi kršitev, predlaga ustrezne ukrepe za njeno odpravo.

2. Če se kršitev načel ne odpravi, jo Komisija navede v obrazloženi odločbi. Svojo odločbo lahko objavi in državam članicam dovoli sprejeti ustrezne ukrepe za izboljšanje stanja, za katere določi pogoje in podrobnosti.

Člen 90

1. Države članice glede javnih podjetij ali podjetij, katerim so odobrile posebne ali izključne pravice, ne smejo sprejeti ali ohraniti v veljavi ukrepov, ki so v nasprotju s pravili iz te pogodbe, zlasti iz člena 7 in členov 85 do 94.

2. Podjetja, pooblaščena za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, oziroma podjetja, ki imajo značaj dohodkovnega monopola, ravnajo po pravilih iz te pogodbe, zlasti po pravilih o konkurenci, kolikor uporaba takšnih pravil pravno ali dejansko ne ovira izvajanja posebnih nalog, ki so jim dodeljene. Razvoj trgovine ne sme biti prizadet v takšnem obsegu, ki bi bil v nasprotju z interesi Skupnosti.

3. Komisija zagotovi uporabo določb tega člena in po potrebi na države članice naslovi ustrezne direktive ali odločbe.

ODDELEK 2
Damping

Člen 91

1. Če Komisija v prehodnem obdobju na predlog države članice ali katere koli druge zainteresirane stranke ugotovi, da se na skupnem trgu izvaja damping, naslovi na povzročitelja ali povzročitelje dampinga priporočila, katerih namen je, da takšno ravnanje odpravijo.

Če se takšno ravnanje nadaljuje, Komisija dovoli prizadeti državi članici, da sprejme zaščitne ukrepe, za katere določi pogoje in podrobnosti.

2. Po začetku veljavnosti te pogodbe se izdelkom, ki so po poreklu iz ene od držav članic ali so na njenem ozemlju v prostem prometu in ki so bili izvoženi v drugo državo članico, ob ponovnem uvozu na ozemlje prvonavedene države članice dovoli vstop brez kakršnih koli carin, količinskih omejitev ali ukrepov z enakim učinkom. Komisija sprejme ustrezna pravila za uporabo tega odstavka.

ODDELEK 3
Državne pomoči

Člen 92

1. Razen če ta pogodba ne določa drugače, je vsaka pomoč, ki jo dodeli država članica, ali kakršna koli vrsta pomoči iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga, nezdružljiva s skupnim trgom, kolikor prizadene trgovino med državami članicami.

2. S skupnim trgom je združljivo naslednje:

a) pomoč socialnega značaja, dodeljena posameznim potrošnikom, pod pogojem, da je dodeljena brez diskriminacije glede na poreklo zadevnih izdelkov;

b) pomoč za povrnitev škode, ki so jo povzročile naravne nesreče ali izjemni dogodki;

c) pomoč, dodeljena gospodarstvu nekaterih območij Zvezne republike Nemčije, ki jih je prizadela delitev Nemčije, kolikor je takšna pomoč potrebna za nadomestilo gospodarske škode, ki jo je ta delitev povzročila.

3. Kot združljivo s skupnim trgom se lahko šteje naslednje:

a) pomoč za pospeševanje gospodarskega razvoja območij, kjer je življenjska raven izjemno nizka ali kjer je podzaposlenost velika;

b) pomoč za pospeševanje izvedbe pomembnega projekta skupnega evropskega interesa ali za odpravljanje resne motnje v gospodarstvu države članice;

c) pomoč za pospeševanje razvoja določenih gospodarskih dejavnosti ali določenih gospodarskih območij, kadar takšna pomoč ne spreminja trgovinskih pogojev v obsegu, ki bi bil v nasprotju s skupnimi interesi. Vendar pa se pomoči, dodeljene ladjedelništvu 1. januarja 1957, kolikor so zgolj nadomestilo za neobstoječo carinsko zaščito, postopoma zmanjšajo pod enakimi pogoji, kakršni se uporabljajo za odpravo carin, ob upoštevanju določb te pogodbe, ki se nanašajo na skupno trgovinsko politiko do tretjih držav;

d) druge vrste pomoči, kakršne lahko Svet določi v odločbi, ki jo sprejme s kvalificirano večino na predlog Komisije.

Člen 93

1. Komisija v sodelovanju z državami članicami redno preverja vse sisteme pomoči, ki obstajajo v teh državah. Slednjim predlaga ustrezne ukrepe, ki so potrebni za postopen razvoj ali delovanje skupnega trga.

2. Če Komisija po tem, ko je pozvala zadevne stranke k predložitvi pripomb, ugotovi, da pomoč, ki jo je dodelila država članica, ali pomoč iz državnih sredstev ni združljiva s skupnim trgom glede na člen 92, ali če se takšna pomoč zlorablja, odloči, da mora zadevna država takšno pomoč odpraviti ali spremeniti v roku, ki ji ga določi Komisija.

Če zadevna država ne upošteva te odločitve v predpisanem roku, lahko Komisija ali katera koli zainteresirana država, z odstopanjem od določb členov 169 in 170, zadevo predloži neposredno Sodišču.

Na predlog države članice lahko Svet soglasno sklene, da se državna pomoč, ki jo ta država dodeli ali jo ima namen dodeliti, šteje kot združljiva s skupnim trgom, z odstopanjem od določb člena 92 ali uredb po členu 94, če takšno odločitev upravičujejo izjemne okoliščine. Če je Komisija glede takšne pomoči že sprožila postopek iz prvega pododstavka tega odstavka, je posledica vložitve predloga zadevne države pri Svetu začasna prekinitev postopka do razglasitve stališča Sveta.

Če v treh mesecih po vložitvi omenjenega predloga Svet svojega stališča ne razglasi, odloča o primeru Komisija.

3. Komisija mora biti obveščena o vseh načrtih za dodelitev ali spremembo pomoči dovolj zgodaj, da lahko predloži pripombe. Če meni, da takšen načrt glede na člen 92 ni združljiv s skupnim trgom, nemudoma sproži postopek iz odstavka 2. Zadevna država članica ne sme izvajati svojih predlaganih ukrepov, dokler v tem postopku ni sprejeta dokončna odločitev.

Člen 94

Svet lahko na predlog Komisije s kvalificirano večino sprejme vse ustrezne uredbe za uporabo členov 92 in 93, zlasti pa lahko določi pogoje, pod katerimi se uporablja člen 933., in vrste pomoči, ki so izvzete iz tega postopka.

POGLAVJE 2
Davčne določbe

Člen 95

Nobena država članica ne uvaja, neposredno ali posredno, kakršnih koli notranjih davkov na izdelke drugih držav članic, ki bi bili višji od davkov, uvedenih neposredno ali posredno na enakovrstne domače izdelke.

Prav tako nobena država članica ne uvaja takšnih notranjih davkov na izdelke drugih držav članic, s katerimi bi posredno zaščitila druge izdelke.

Države članice najpozneje na začetku druge faze razveljavijo ali spremenijo vse določbe, obstoječe ob začetku veljavnosti te pogodbe, ki so v nasprotju z zgornjimi pravili.

Člen 96

Kadar se izdelki izvažajo na ozemlje katere koli države članice, povračilo notranjih davkov ne sme preseči notranjih davkov na omenjene izdelke, ki so bili uvedeni bodisi neposredno ali posredno.

Člen 97

Države članice, ki pobirajo prometni davek, izračunan na podlagi kumulativnega večfaznega davčnega sistema, lahko za notranje davke na uvožene izdelke ali za povračila, ki so jih odobrile za izvožene izdelke, določijo povprečne stopnje za izdelke ali skupine izdelkov, vendar le pod pogojem, da ne kršijo načel iz členov 95 in 96.

Kadar povprečne stopnje, ki jih določi država članica, niso v skladu s temi načeli, Komisija na zadevno državo naslovi ustrezne direktive ali odločbe.

Člen 98

Pri izvozu v druge države članice se ne smejo odobriti odpustitve in povračila drugih dajatev, razen prometnih davkov, trošarin in drugih oblik posrednega obdavčenja, niti ni dovoljeno uvajati izravnalnih dajatev ob uvozu iz držav članic, razen če ni Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino predhodno odobril predvidenih ukrepov za omejeno obdobje.

Člen 99

Komisija preuči, na kakšen način je mogoče v interesu skupnega trga uskladiti zakonodaje držav članic glede prometnih davkov, trošarin in drugih oblik posrednega obdavčenja, vključno s kompenzacijskimi ukrepi, ki se uporabljajo za trgovino med državami članicami.

Komisija predloži predloge Svetu, ki odloča soglasno, ne da bi to posegalo v določbe členov 100 in 101.

POGLAVJE 3
Približevanje zakonodaje

Člen 100

Svet na predlog Komisije soglasno izda direktive za približevanje tistih določb zakonov in drugih predpisov držav članic, ki neposredno vplivajo na vzpostavitev ali delovanje skupnega trga.

Glede direktiv, katerih izvajanje bi v eni ali več državah članicah povzročilo spremembo zakonodaje, se posvetuje s Skupščino in Ekonomsko-socialnim odborom.

Člen 101

Kadar Komisija ugotovi, da razlika med določbami zakonov ali drugih predpisov v državah članicah izkrivlja pogoje konkurence na skupnem trgu in da je nastalo izkrivljanje treba odpraviti, se posvetuje z zadevnimi državami članicami.

Če na podlagi posvetovanja ne pride do dogovora, s katerim bi to izkrivljanje odpravili, Svet na predlog Komisije izda potrebne direktive, v prvi fazi soglasno, nato pa s kvalificirano večino. Komisija in Svet lahko sprejmeta tudi druge ustrezne ukrepe, ki jih predvideva ta pogodba.

Člen 102

1. Kadar obstaja razlog za bojazen, da bi lahko sprejetje ali sprememba neke določbe zakona ali drugega predpisa povzročila izkrivljanje v smislu člena 101, se država članica, ki želi nadaljevati postopek za sprejemanje ali spremembo te določbe, posvetuje s Komisijo. Po posvetovanju z državami članicami Komisija priporoči zadevnim državam ustrezne ukrepe, s katerimi bi se izognili omenjenemu izkrivljanju.

2. Če država članica, ki želi uvesti ali spremeniti svoje predpise, ne upošteva priporočila, ki ga je naslovila nanjo Komisija, drugim državam članicam ni treba spreminjati svojih notranjih predpisov v skladu s členom 101, s katerimi bi odpravile takšno izkrivljanje. Če država članica, ki priporočila Komisije ni upoštevala, povzroči izkrivljanje samo v lastno škodo, se določbe člena 101 ne uporabijo.

NASLOV II
EKONOMSKA POLITIKA

POGLAVJE 1
Konjunkturna politika

Člen 103

1. Države članice obravnavajo svoje konjunkturne politike kot zadevo skupnega pomena. Posvetujejo se med seboj in s Komisijo o ukrepih, ki jih je treba sprejeti glede na okoliščine.

2. Ne da bi to posegalo v druge postopke, ki jih predvideva ta pogodba, lahko Svet na predlog Komisije soglasno odloči o ukrepih, ki ustrezajo razmeram.

3. Svet po potrebi na predlog Komisije s kvalificirano večino sprejme direktive, potrebne za uveljavitev ukrepov, o katerih je odločil v skladu z odstavkom 2.

4. Postopki iz tega člena se uporabljajo tudi, če nastanejo težave pri preskrbi z določenimi izdelki.

POGLAVJE 2
Plačilna bilanca

Člen 104

Vsaka država članica vodi ekonomsko politiko, ki je potrebna za zagotavljanje uravnoteženosti njene celotne plačilne bilance in ohranjanje zaupanja v njeno valuto, pri čemer skrbi za zagotovitev visoke stopnje zaposlenosti in stabilnosti ravni cen.

Člen 105

1. Za lažje doseganje ciljev iz člena 104 države članice usklajujejo svoje ekonomske politike. V ta namen vzpostavijo sodelovanje med svojimi pristojnimi upravnimi službami in centralnimi bankami.

Komisija predloži Svetu priporočila za vzpostavitev tega sodelovanja.

2. Za čim bolj učinkovito usklajevanje monetarnih politik držav članic, ki je nujno za delovanje notranjega trga, se ustanovi Monetarni odbor s svetovalnim statusom, ima naslednje naloge:

– spremljati monetarno in finančno stanje držav članic in Skupnosti in splošni plačilni sistem držav članic ter o tem redno poročati Svetu in Komisiji;

– na zahtevo Sveta ali Komisije ali na lastno pobudo pripravljati mnenja za navedeni instituciji.

Države članice in Komisija imenujejo po dva člana Monetarnega odbora.

Člen 106

1. Vsaka država članica se zavezuje, da bo odobrila vsa plačila, vezana na pretok blaga, storitev ali kapitala, ter vse prenose kapitala in osebnih prejemkov v valuti države članice, v kateri prebiva upnik ali upravičenec, če je bil pretok blaga, storitev, kapitala in oseb med državami članicami liberaliziran v skladu s to pogodbo.

Države članice izražajo pripravljenost izvesti liberalizacijo plačil v večjem obsegu, kakor je predviden v prejšnjem odstavku, če to dopuščajo njihove splošne gospodarske razmere, zlasti stanje plačilne bilance.

2. Če je pretok blaga, storitev in kapitala omejen le z omejitvami nanj vezanih plačil, se te omejitve postopno odpravijo s smiselno uporabo določb poglavij, ki se nanašajo na odpravo količinskih omejitev, liberalizacijo storitev in prosti pretok kapitala.

3. Države članice se zavezujejo, da med seboj ne bodo uvajale novih omejitev glede prenosov, ki so vezani na neblagovne transakcije, navedene v Prilogi III k tej pogodbi.

Postopna odprava obstoječih omejitev se izvede v skladu z določbami členov 63 do 65, če je ne urejajo določbe odstavkov 1 in 2 ali poglavje o prostem pretoku kapitala.

4. Po potrebi se države članice med seboj posvetujejo o ukrepih, ki jih je treba sprejeti, da se omogočijo plačila in prenosi iz tega člena; taki ukrepi ne smejo škodovati doseganju ciljev tega člena.

Člen 107

1. Vsaka država članica obravnava svojo politiko deviznega tečaja kot zadevo skupnega pomena.

2. Če država članica uvede spremembo deviznega tečaja, ki ni v skladu s cilji iz člena 104 in resno izkrivlja pogoje konkurence, lahko Komisija po posvetovanju z Monetarnim odborom dovoli drugim državam članicam, da za točno omejeno obdobje sprejmejo potrebne ukrepe, katerih pogoje in podrobnosti določi Komisija, da bi tako preprečili posledice tega dejanja.

Člen 108

1. Kadar ima država članica plačilnobilančne težave ali obstaja resna nevarnost, da bi v tovrstne težave zašla, bodisi zaradi splošne neuravnoteženosti plačilne bilance ali vrste valute, s katero razpolaga, in kadar bi te težave lahko predvsem ogrozile delovanje skupnega trga ali postopno uresničevanje skupne trgovinske politike, Komisija nemudoma preuči stanje te države in ukrepe, ki jih je ta ob uporabi vseh razpoložljivih sredstev sprejela ali jih lahko sprejme v skladu z določbami člena 104. Komisija navede ukrepe, ki jih priporoča tej državi članici v sprejetje.

Če se izkaže, da ukrepi, ki jih je sprejela država članica, in ukrepi, ki jih je predlagala Komisija, ne zadoščajo za premagovanje nastalih ali grozečih težav, Komisija po posvetovanju z Monetarnim odborom priporoči Svetu odobritev medsebojne pomoči in ustreznih metod za njeno izvajanje.

Komisija redno obvešča Svet o stanju in njegovih spremembah.

2. Svet s kvalificirano večino odobri omenjeno medsebojno pomoč; sprejme direktive ali odločbe, s katerimi določi pogoje in podrobnosti te pomoči, katere oblike so lahko naslednje:

a) usklajeno delovanje v razmerju do ali v okviru drugih mednarodnih organizacij, na katere se lahko države članice obrnejo;

b) ukrepi, potrebni za preprečevanje preusmeritve trgovinskih tokov, kadar država članica, ki je v težavah, ohrani ali ponovno uvede količinske omejitve do tretjih držav;

c) odobritev kreditov v omejenem obsegu drugih držav članic, za kar je potrebno njihovo soglasje.

Poleg tega je lahko v prehodnem obdobju medsebojna pomoč v obliki posebnega znižanja carin ali povečanja kvot z namenom povečanja uvoza iz države, ki je v težavah, za kar je potrebno soglasje držav, ki bi te ukrepe sprejele.

3. Če Svet medsebojne pomoči, ki jo je priporočila Komisija, ne odobri ali če odobrena medsebojna pomoč in sprejeti ukrepi ne zadoščajo, Komisija dovoli državi, ki je v težavah, da sprejme zaščitne ukrepe, za katere določi pogoje in podrobnosti.

Svet lahko s kvalificirano večino takšno dovoljenje prekliče ter spremeni omenjene pogoje in podrobnosti.

Člen 109

1. Kadar nastopi nenadna plačilnobilančna kriza in odločitev v smislu člena 1082. ni takoj sprejeta, lahko zadevna država članica preventivno sprejme potrebne zaščitne ukrepe. Ti ukrepi smejo povzročati kar najmanjše motnje v delovanju skupnega trga, po obsegu pa ne smejo preseči okvira, ki je nujno potreben za odpravo nenadno nastalih težav.

2. Komisija in druge države članice se o takšnih zaščitnih ukrepih obvestijo najpozneje ob začetku njihove veljavnosti. Komisija lahko Svetu priporoči odobritev medsebojne pomoči v skladu s členom 108.

3. Po pridobljenem mnenju Komisije in opravljenem posvetu z Monetarnim odborom, lahko Svet s kvalificirano večino odloči, da zadevna država spremeni, odloži ali odpravi zgoraj omenjene zaščitne ukrepe.

POGLAVJE 3
Trgovinska politika

Člen 110

Z medsebojno vzpostavitvijo carinske unije nameravajo države članice v skupnem interesu prispevati k usklajenemu razvoju svetovne trgovine, postopnemu odpravljanju omejitev v mednarodni trgovini in zmanjševanju carinskih ovir.

Skupna trgovinska politika upošteva ugoden učinek, ki ga ima lahko odprava carin med državami članicami na povečanje konkurenčnosti podjetij v teh državah.

Člen 111

Brez poseganja v člena 115 in 116 se med prehodnim obdobjem uporabljajo naslednje določbe:

1. Države članice usklajujejo svoje trgovinske odnose s tretjimi državami tako, da bodo do konca prehodnega obdobja izpolnjeni vsi pogoji za izvajanje skupne zunanjetrgovinske politike.

Komisija predloži Svetu predloge glede postopka za skupne ukrepe v prehodnem obdobju in poenotenja trgovinske politike.

2. Komisija predloži Svetu priporočila za carinska pogajanja s tretjimi državami o skupni carinski tarifi.

Svet pooblasti Komisijo za začetek pogajanj.

Komisija vodi pogajanja ob posvetovanju s posebnim odborom, ki ga Svet imenuje kot pomoč Komisiji pri izvajanju te naloge, in v okviru direktiv, ki jih lahko nanjo naslovi Svet.

3. Pri izvajanju pristojnosti iz tega člena odloča Svet med prvima dvema fazama soglasno, nato pa s kvalificirano večino.

4. Države članice v posvetovanju s Komisijo sprejmejo vse potrebne ukrepe zlasti za prilagoditev veljavnih carinskih sporazumov s tretjimi državami, zato da ne pride do zamude pri uveljavitvi skupne carinske tarife.

5. Države članice si zadajo za cilj med seboj čim bolj poenotiti sezname sprostitev za tretje države ali skupine držav. V ta namen Komisija pripravi vsa ustrezna priporočila za države članice.

Če države članice odpravijo ali zmanjšajo količinske omejitve za tretje države, o tem predhodno obvestijo Komisijo, drugim državam članicam pa priznajo enako obravnavanje.

Člen 112

1. Brez poseganja v obveznosti, prevzete v okviru drugih mednarodnih organizacij, države članice pred koncem prehodnega obdobja postopno uskladijo sisteme za odobritev pomoči za izvoz v tretje države v obsegu, ki zagotavlja, da se konkurenca med podjetji Skupnosti ne izkrivlja.

Svet na predlog Komisije do konca druge faze soglasno, nato pa s kvalificirano večino izda direktive, ki so potrebne za ta namen.

2. Prejšnje določbe se ne uporabljajo za povračila carin ali dajatev z enakim učinkom niti za povračila posrednih davkov, vključno s prometnimi davki, trošarinami in drugimi posrednimi davki, dovoljenih pri izvozu blaga iz države članice v tretjo državo, kolikor takšno povračilo ne presega zneska dajatve, ki je bila neposredno ali posredno uvedena za izvožene izdelke.

Člen 113

1. Po koncu prehodnega obdobja skupna trgovinska politika temelji na enotnih načelih, zlasti glede sprememb carinskih stopenj, sklenitve sporazumov o carinskih tarifah in trgovini, doseganja enotnosti pri ukrepih liberalizacije, izvozni politiki in ukrepih za zaščito trgovine, na primer glede dampinga ali subvencij.

2. Komisija predloži Svetu predloge za izvajanje skupne trgovinske politike.

3. Kadar so za sklenitev sporazumov s tretjimi državami potrebna pogajanja, Komisija predloži Svetu priporočila, ta pa pooblasti Komisijo za začetek potrebnih pogajanj.

Komisija vodi pogajanja ob posvetovanju s posebnim odborom, ki ga Svet imenuje kot pomoč Komisiji pri izvajanju te naloge, in v okviru direktiv, ki jih lahko nanjo naslovi Svet.

4. Svet pri izvajanju pristojnosti, ki so mu dodeljene v skladu s tem členom, odloča s kvalificirano večino.

Člen 114

Sporazume iz člena 1112. in člena 113 sklepa v imenu Skupnosti Svet, v prvih dveh fazah soglasno, nato pa s kvalificirano večino.

Člen 115

Za zagotovitev tega, da preusmeritev trgovinskih tokov ne bi ovirala izvajanja ukrepov trgovinske politike, ki so jih v skladu s to pogodbo sprejele države članice, ali kadar razlike med takšnimi ukrepi povzročajo gospodarske težave v eni ali več državah članicah, Komisija priporoči metode potrebnega sodelovanja med državami članicami. Če to ne zadostuje, Komisija državam članicam dovoli, da sprejmejo potrebne zaščitne ukrepe, za katere določi pogoje in podrobnosti.

Med prehodnim obdobjem lahko države članice v nujnih primerih same sprejmejo potrebne ukrepe, o katerih uradno obvestijo druge države članice in Komisijo, ki lahko odloči, naj zadevne države članice te ukrepe spremenijo ali odpravijo.

Pri izbiri omenjenih ukrepov se da prednost takšnim, ki povzročajo kar najmanj motenj v delovanju skupnega trga in ki upoštevajo potrebo, da se, kolikor je mogoče, pospeši uvedba skupne carinske tarife.

Člen 116

Po koncu prehodnega obdobja države članice glede vseh vprašanj, ki so posebnega pomena za skupni trg, ukrepajo v okviru mednarodnih ekonomskih organizacij samo še skupaj. Za ta namen Komisija predloži Svetu predloge za obseg in izvajanje tega skupnega ukrepanja, o katerih odloča Svet s kvalificirano večino.

Med prehodnim obdobjem se države članice med seboj posvetujejo z namenom, da bi uskladile svoje ukrepanje in kolikor je mogoče, sprejele enotno stališče.

NASLOV III
SOCIALNA POLITIKA

POGLAVJE 1
Socialne določbe

Člen 117

Države članice soglašajo, da si je treba prizadevati za izboljšanje delovnih pogojev in življenjske ravni delavcev, tako da bi omogočili njihovo izenačitev in obenem ohranjali izboljšave.

Države članice menijo, da takšen razvoj ne bo le posledica delovanja skupnega trga, ki bo dajal prednost usklajevanju socialnih sistemov, marveč tudi postopkov, predvidenih v tej pogodbi, in približevanja določb zakonov ali drugih predpisov.

Člen 118

Brez poseganja v druge določbe te pogodbe in v skladu s svojimi splošnimi cilji ima Komisija nalogo, da podpira tesno sodelovanje med državami članicami na socialnem področju, zlasti glede zadev, ki se nanašajo na:

– zaposlovanje;
– delovno pravo in delovne pogoje;
– osnovno in nadaljnje poklicno usposabljanje;
– socialno varnost;
– preprečevanje nesreč pri delu in poklicnih bolezni;
– higieno dela;
– pravico združevanja ter kolektivna pogajanja med delodajalci in delavci.

V ta namen Komisija tesno sodeluje z državami članicami z izdelavo študij, dajanjem mnenj in s pripravo posvetovanj glede težav, ki se pojavljajo na nacionalni ravni, pa tudi glede tistih, ki zadevajo mednarodne organizacije.

Preden Komisija da mnenje iz tega člena, se posvetuje z Ekonomsko-socialnim odborom.

Člen 119

Vsaka država članica med prvo fazo zagotovi, nato pa ohranja uporabo načela, naj moški in ženske prejemajo enako plačilo za enako delo.

V tem členu "plačilo" pomeni običajno osnovno ali minimalno mezdo ali plačo ter kakršne koli druge prejemke v denarju ali v naravi, ki jih delavec prejme iz naslova zaposlitve neposredno ali posredno od svojega delodajalca.

Enako plačilo brez diskriminacije glede na spol pomeni:

a) da se plačilo za enako delo po akordnih postavkah izračuna na podlagi enakih merskih enot;

b) da je plačilo za delo po urnih postavkah enako za enako delovno mesto.

Člen 120

Države članice si prizadevajo ohraniti obstoječo enakovrednost sistemov plačanih dopustov.

Člen 121

Svet lahko po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom soglasno dodeli Komisiji naloge v zvezi z izvajanjem skupnih ukrepov, zlasti tistih, ki se nanašajo na socialno varnost delavcev migrantov iz členov 48 do 51.

Člen 122

Komisija v svojem letnem poročilu za Skupščino nameni posebno poglavje razvoju socialnih razmer v Skupnosti.

Skupščina lahko pozove Komisijo, naj pripravi poročila o posebnih problemih, ki se nanašajo na socialne razmere.

POGLAVJE 2
Evropski socialni sklad

Člen 123

Da bi izboljšali zaposlitvene priložnosti delavcev na skupnem trgu in tako prispevali k dvigu življenjske ravni, se v skladu s spodaj navedenimi določbami ustanovi Evropski socialni sklad, katerega naloga je omogočiti lažje zaposlovanje delavcev ter povečati njihovo geografsko in poklicno mobilnost v Skupnosti.

Člen 124

Sklad upravlja Komisija.

Pri tej nalogi Komisiji pomaga odbor, ki mu predseduje član Komisije, sestavljen pa je iz predstavnikov vlad, sindikatov in organizacij delodajalcev.

Člen 125

1. Sklad na prošnjo države članice v okviru predpisov, predvidenih v členu 127, krije 50% izdatkov, ki jih ta država ali oseba javnega prava po začetku veljavnosti te pogodbe nameni za:

a) zagotovitev produktivne ponovne zaposlitve delavcev:

– s poklicnim preusposabljanjem,

– z dodatki za preselitev;

b) dodelitev pomoči delavcem, katerih zaposlitev se v celoti ali delno omeji ali začasno odloži zaradi preusmeritve podjetja v drugo proizvodnjo, da se jim omogoči ohraniti enako raven dohodkov, medtem ko čakajo na ponovno polno zaposlitev.

2. Prispevek sklada k stroškom za poklicno preusposabljanje se lahko dodeli le pod pogojem, da je brezposelne delavce mogoče zaposliti samo v novem poklicu in če so bili najmanj šest mesecev produktivno zaposleni v poklicu, za katerega so se preusposobili.

Prispevek k dodatkom za preselitev se lahko dodeli le pod pogojem, da so bili brezposelni delavci primorani zamenjati bivališče znotraj Skupnosti in če so bili že najmanj šest mesecev produktivno zaposleni v novem kraju bivanja.

Prispevek za delavce v primeru preusmeritve podjetja se lahko dodeli samo pod naslednjimi pogoji:

a) da so zadevni delavci ponovno polno zaposleni v tem podjetju že najmanj šest mesecev,

b) da je zainteresirana vlada predhodno predložila načrt preusmeritve in njenega financiranja, ki ga je pripravilo to podjetje in

c) da je Komisija ta načrt preusmeritve predhodno odobrila.

Člen 126

Po izteku prehodnega obdobja lahko Svet po prejemu mnenja Komisije in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Skupščino:

a) s kvalificirano večino sklene, da se prispevek iz člena 125 ne bo več dodeljeval, niti v celoti niti delno,

b) soglasno določi nove zadolžitve, ki se lahko poverijo skladu v okviru njegove naloge iz člena 123.

Člen 127

Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Skupščino s kvalificirano večino sprejme potrebne predpise za izvajanje členov 124 do 126; zlasti podrobno določi pogoje, pod katerimi sklad dodeli prispevek v skladu s členom 125 kakor tudi vrste podjetij, katerih delavci so upravičeni do dodatkov, predvidenih v členu 1251.(b).

Člen 128

Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom določi splošna načela za izvajanje skupne politike glede poklicnega usposabljanja, ki naj prispeva k usklajenemu razvoju nacionalnih ekonomij in skupnega trga.

NASLOV IV
EVROPSKA INVESTICIJSKA BANKA

Člen 129

Ustanovi se Evropska investicijska banka, ki je pravna oseba.

Člani Evropske investicijske banke so države članice.

Statut Evropske investicijske banke je določen v protokolu, ki je priloga k tej pogodbi.

Člen 130

Naloga Evropske investicijske banke je, da v interesu Skupnosti prispeva k uravnoteženemu in nemotenemu razvoju skupnega trga, pri čemer ima dostop do trga kapitala in uporablja lastna sredstva. V ta namen banka, ki posluje na neprofitni podlagi, odobrava posojila in izdaja jamstva, ki v vseh sektorjih gospodarstva olajšujejo financiranje naslednjih projektov:

a) projektov za razvoj regij z omejenimi možnostmi;

b) projektov za posodabljanje ali preoblikovanje podjetij ali razvoj novih dejavnosti, potrebnih zaradi postopne vzpostavitve skupnega trga, kadar so ti projekti takšnega obsega ali takšne vrste, da jih ni mogoče v celoti financirati iz sredstev, ki so na voljo v posameznih državah članicah;

c) projektov skupnega interesa za več držav članic, ki so takšnega obsega ali takšne vrste, da jih ni mogoče v celoti financirati iz sredstev, ki so na voljo v posameznih državah članicah.

ČETRTI DEL
Pridruževanje čezmorskih držav in ozemelj

Člen 131

Države članice soglašajo, da Skupnosti pridružijo neevropske države in ozemlja, ki imajo posebne odnose z Belgijo, Francijo, Italijo in Nizozemsko. Te države in ozemlja (v nadaljnjem besedilu "države in ozemlja") so navedene v Prilogi IV k tej pogodbi.

Namen pridruževanja je spodbujati gospodarski in socialni razvoj držav in ozemelj ter vzpostavljati tesne ekonomske odnose med njimi in Skupnostjo kot celoto.

V skladu z načeli, navedenimi v preambuli te pogodbe, je glavni namen pridruževanja podpirati interese in blaginjo prebivalcev držav in ozemelj, da bi jim omogočili gospodarsko, socialno in kulturno razvitost, za katero si prizadevajo.

Člen 132

Cilji pridruževanja so naslednji:

1. Države članice obravnavajo trgovino z državami in ozemlji enako kakor medsebojno trgovino v skladu s to pogodbo.

2. Vsaka država ali ozemlje obravnava trgovino z državami članicami ter z drugimi državami in ozemlji enako kakor trgovino s tisto evropsko državo, s katero ima posebne odnose.

3. Države članice so udeležene pri naložbah, potrebnih za postopen razvoj teh držav in ozemelj.

4. Pri naložbah, ki jih financira Skupnost, lahko v razpisih in dobavah pod enakimi pogoji sodelujejo vse fizične in pravne osebe, ki so državljani države članice ali ene od držav in ozemelj.

5. V odnosih med državami članicami ter državami in ozemlji se pravica državljanov in družb ali podjetij do ustanavljanja ureja v skladu z določbami in postopki iz poglavja o pravici do ustanavljanja in na podlagi nediskriminacije, pri čemer se upoštevajo vse posebne določbe, sprejete v skladu s členom 136.

Člen 133

1. Pri uvozu blaga s poreklom iz držav in z ozemelj v države članice se carine v celoti odpravijo skladno s postopno odpravo carin med državami članicami v skladu z določbami te pogodbe.

2. Carine pri uvozu blaga v države ali na ozemlja iz držav članic ali drugih držav ali ozemelj se postopno odpravijo v skladu z določbami členov 12, 13, 14, 15 in 17.

3. Vendar pa lahko države in ozemlja uvedejo carine, ki so potrebne za njihov razvoj in industrializacijo ali financiranje njihovega proračuna.

Carine iz prejšnjega pododstavka pa se postopno znižajo na raven carin, ki veljajo za uvoz izdelkov iz tiste države članice, s katero ima posamezna država ali ozemlje posebne odnose. Odstotki in časovni razpored znižanj, ki jih predvideva ta pogodba, se uporabljajo za razliko med carinami, uvedenimi za izdelek iz tiste države članice, ki ima posebne odnose z zadevno državo ali ozemljem, in carinami, ki pri uvozu iz Skupnosti veljajo za enak izdelek ob vstopu v državo ali na ozemlje, ki izdelek uvaža.

4. Odstavek 2 se ne uporablja za države in ozemlja, ki zaradi posebnih mednarodnih obveznosti že ob začetku veljavnosti te pogodbe uporabljajo nediskriminacijsko carinsko tarifo.

5. Uvedba ali sprememba carin za blago, uvoženo v države in na ozemlja, ne sme ne pravno ne dejansko povzročati neposredne ali posredne diskriminacije med uvozom iz posameznih držav članic.

Člen 134

Če obstaja možnost, da bi ob uporabi določb člena 1331. raven carin za blago, uvoženo iz tretje države v državo ali na ozemlje, povzročila preusmeritev trgovinskih tokov na škodo katere koli države članice, lahko ta od Komisije zahteva, da drugim državam članicam predlaga ukrepe, potrebne za izboljšanje stanja.

Člen 135

Ob upoštevanju določb o javnem zdravju, javni varnosti ali javnem redu je prosto gibanje delavcev iz držav in z ozemelj v državah članicah ter delavcev iz držav članic v državah in na ozemljih urejeno s sporazumi, ki se sklenejo naknadno ob soglasni odobritvi držav članic.

Člen 136

Za začetno obdobje petih let po začetku veljavnosti te pogodbe se s konvencijo o izvajanju, ki je priloga k tej pogodbi, določi podrobnosti in postopek pridruževanja držav in ozemelj Skupnosti.

Svet še pred iztekom konvencije iz prejšnjega odstavka na podlagi pridobljenih izkušenj in načel iz te pogodbe, soglasno sprejme določbe za naslednje obdobje.

PETI DEL
Institucije skupnosti

NASLOV I
DOLOČBE O INSTITUCIJAH

POGLAVJE 1
Institucije

ODDELEK 1
Skupščina

Člen 137

Skupščina, ki jo sestavljajo predstavniki narodov držav, združenih v Skupnosti, izvaja pristojnosti svetovanja in nadzora, ki so ji dodeljene s to pogodbo.

Člen 138

1. Skupščino sestavljajo poslanci, ki jih morajo imenovati parlamenti izmed svojih članov po postopku, ki ga določi vsaka država članica.

2. Število poslancev je naslednje:

Belgija	14
Francija	36
Nemčija	36
Italija	36
Luksemburg	6
Nizozemska	14

3. Skupščina pripravi predloge za splošne neposredne volitve po enotnem postopku v vseh državah članicah.

Svet soglasno sprejme ustrezne določbe in jih priporoči državam članicam v sprejetje skladno z njihovimi ustavnimi pravili.

Člen 139

Skupščina ima letna zasedanja. Sestane se brez posebnega sklica tretji torek v oktobru.

Skupščina se lahko na zahtevo večine svojih članov ali na zahtevo Sveta oziroma Komisije sestane na izrednem zasedanju.

Člen 140

Skupščina izvoli svojega predsednika in svoje predsedstvo med svojimi člani.

Člani Komisije se lahko udeležujejo vseh sej in lahko na svojo zahtevo govorijo v imenu Komisije.

Komisija ustno ali pisno odgovarja na vprašanja, ki ji jih postavi Skupščina ali njeni člani.

Svet govori v Skupščini v skladu s pogoji, ki jih je določil v svojem poslovniku.

Člen 141

Razen če ta pogodba ne določa drugače, Skupščina odloča z absolutno večino oddanih glasov.

Sklepčnost se določi s poslovnikom.

Člen 142

Skupščina sprejme svoj poslovnik z večino svojih članov.

Zapisniki razprav Skupščine se objavijo v skladu s tem poslovnikom.

Člen 143

Skupščina na javni seji razpravlja o letnem splošnem poročilu, ki ji ga predloži Komisija.

Člen 144

Če je vložen predlog nezaupnice o delu Komisije, sme Skupščina o njem glasovati šele po izteku treh dni po vložitvi, glasovanje pa mora biti javno.

Če je predlog nezaupnice sprejet z dvotretjinsko večino oddanih glasov, kar predstavlja večino članov Skupščine, morajo člani Komisije kolektivno odstopiti. Tekoče posle opravljajo do zamenjave v skladu s členom 158.

ODDELEK 2
Svet

Člen 145

Da bi zagotovil doseganje ciljev te pogodbe, Svet v skladu z njenimi določbami:

– skrbi za usklajevanje splošnih ekonomskih politik držav članic;

– ima pristojnost odločanja.

Člen 146

Svet sestavljajo predstavniki držav članic. Vsaka vlada vanj imenuje enega svojih članov.

Predsedstvo Sveta izmenično prevzame vsak član Sveta za dobo šestih mesecev po abecednem vrstnem redu držav članic.

Člen 147

Svet se sestane, ko ga skliče predsednik na lastno pobudo ali na zahtevo enega od njegovih članov ali Komisije.

Člen 148

1. Razen če ta pogodba ne določa drugače, Svet odloča z večino svojih članov.

2. Kadar mora Svet odločati s kvalificirano večino, se glasovi njegovih članov ponderirajo takole:

Belgija	2
Nemčija	4
Francija	4
Italija	4
Luksemburg	1
Nizozemska	2

Za sprejetje odločitev Sveta se zahteva najmanj:

– dvanajst glasov za, kadar ta pogodba zahteva, da se sprejmejo na predlog Komisije;

– dvanajst glasov za, ki jih oddajo vsaj štirje člani, v vseh drugih primerih.

3. Vzdržani glasovi navzočih ali zastopanih članov Svetu ne preprečujejo sprejetja odločitev, za katere se zahteva soglasje.

Člen 149

Kadar Svet v skladu s to pogodbo odloča na predlog Komisije, se za spremembe tega predloga zahteva soglasje.

Dokler Svet ne odloči, lahko Komisija svoj prvotni predlog spremeni, zlasti kadar se je o tem predlogu posvetovala s Skupščino.

Člen 150

Pri glasovanju se lahko na vsakega člana Sveta prenese glasovalna pravica največ enega od drugih članov.

Člen 151

Svet sprejme svoj poslovnik.

Poslovnik lahko predvidi ustanovitev odbora, ki ga sestavljajo predstavniki držav članic. Svet določi naloge in pristojnosti tega odbora.

Člen 152

Svet lahko od Komisije zahteva, da zanj pripravi vse študije, ki so po njegovem mnenju potrebne za doseganje skupnih ciljev, in da mu predloži ustrezne predloge.

Člen 153

Svet po prejemu mnenja Komisije določi pravila, ki urejajo delovanje odborov, predvidenih v tej pogodbi.

Člen 154

Svet s kvalificirano večino določi plače, nadomestila in pokojnine predsednika in članov Komisije ter predsednika, sodnikov, generalnih pravobranilcev in sodnega tajnika Sodišča. Prav tako z enako večino določi vsa druga izplačila, ki se nakazujejo namesto osebnih prejemkov.

ODDELEK 3
Komisija

Člen 155

Da bi Komisija zagotovila ustrezno delovanje in razvoj skupnega trga:

– skrbi za uporabo določb te pogodbe in ukrepov, ki jih institucije sprejemajo v skladu s to pogodbo;

– oblikuje priporočila ali daje mnenja glede zadev, obravnavanih v tej pogodbi, če je to v njej izrecno predvideno ali po mnenju Komisije potrebno;

– ima v skladu s to pogodbo lastno pristojnost odločanja in sodeluje pri oblikovanju ukrepov, ki jih sprejemata Svet in Skupščina;

– izvaja pristojnosti, ki jih je nanjo prenesel Svet za izvajanje njegovih predpisov.

Člen 156

Komisija vsako leto najpozneje en mesec pred začetkom zasedanja Skupščine objavi splošno poročilo o dejavnostih Skupnosti.

Člen 157

1. Komisija ima devet članov, ki so izbrani na podlagi njihove splošne usposobljenosti in katerih neodvisnost je nedvomna.

Število članov Komisije lahko Svet spremeni soglasno.

Samo državljani držav članic so lahko člani Komisije.

V Komisiji ne smeta biti več kakor dva člana z državljanstvom iste države.

2. Člani Komisije so pri opravljanju svojih nalog v splošnem interesu Skupnosti popolnoma neodvisni.

Pri opravljanju teh nalog ne smejo zahtevati ali sprejemati nikakršnih navodil od posameznih vlad ali drugih organov. Vzdržati se morajo vseh dejanj, ki so nezdružljiva z njihovimi nalogami. Vsaka država članica se obvezuje, da bo spoštovala to načelo in ne bo poskušala vplivati na člane Komisije pri opravljanju njihovih nalog.

Člani Komisije med svojim mandatom ne smejo opravljati nobene druge poklicne dejavnosti, bodisi pridobitne ali nepridobitne. Ob prevzemu svojih nalog se slovesno obvežejo, da bodo med svojim mandatom in po njegovem izteku spoštovali iz mandata izhajajoče obveznosti, zlasti dolžnost, da bodo po izteku mandata pri sprejemanju določenih imenovanj ali ugodnosti ravnali pošteno in diskretno. Ob kršitvi teh obveznosti lahko Sodišče na predlog Sveta ali Komisije zadevnega člana glede na okoliščine razreši v skladu s členom 160 ali mu odvzame pravico do pokojnine ali drugih namesto nje odobrenih ugodnosti.

Člen 158

Člane Komisije v medsebojnem soglasju imenujejo vlade držav članic.

Njihov mandat traja štiri leta. Lahko so ponovno imenovani.

Člen 159

Razen ob redni zamenjavi ali smrti dolžnosti člana Komisije prenehajo z njegovim odstopom ali razrešitvijo.

Tako izpraznjeno mesto se za preostanek njegovega mandata zapolni. Svet lahko soglasno sklene, da izpraznjenega mesta ni treba zapolniti.

Razen ob razrešitvi po členu 160 ostanejo člani Komisije na svojem položaju do zamenjave.

Člen 160

Če kateri koli član Komisije ne izpolnjuje več pogojev za opravljanje svojih dolžnosti ali če je zagrešil hujšo kršitev, ga lahko Sodišče na predlog Sveta ali Komisije razreši.

V takem primeru ga lahko Svet soglasno začasno razreši in poskrbi za njegovo zamenjavo, dokler Sodišče ne odloči.

Sodišče ga lahko začasno razreši na predlog Sveta ali Komisije.

Člen 161

Predsednik in dva podpredsednika Komisije sta imenovana izmed njenih članov za dve leti po enakem postopku, kot je predviden za imenovanje članov Komisije. Lahko so ponovno imenovani.

Razen pri zamenjavi Komisije kot celote se imenovanje izvede po posvetovanju s Komisijo.

Predsednik in podpredsednika so ob odstopu ali smrti nadomeščeni za preostanek njihovega mandata pod pogoji, določenimi v prvem odstavku.

Člen 162

Svet in Komisija se posvetujeta in v medsebojnem soglasju določita načine svojega sodelovanja.

Komisija sprejme svoj poslovnik, da bi zagotovila skladnost svojega delovanja in delovanja svojih služb s to pogodbo. Zagotovi objavo tega poslovnika.

Člen 163

Komisija odloča z večino števila članov iz člena 157.

Komisija lahko veljavno zaseda le, če je na zasedanju navzoče s poslovnikom določeno število članov.

ODDELEK 4
Sodišče

Člen 164

Sodišče zagotavlja spoštovanje prava pri razlagi in uporabi te pogodbe.

Člen 165

Sodišče ima sedem sodnikov.

Sodišče zaseda na plenarnih sejah. Lahko pa oblikuje senate treh ali petih sodnikov, bodisi za izvajanje nekaterih pripravljalnih poizvedb ali za razsojanje v določenih vrstah zadev v skladu s pravili, sprejetimi za te namene.

Sodišče zaseda na plenarni seji vedno, kadar odloča o zadevah, ki mu jih predložijo države članice ali ena od institucij Skupnosti, pa tudi pri obravnavi predhodnih vprašanj, ki mu jih predložijo v skladu s členom 177.

Na zahtevo Sodišča lahko Svet soglasno poveča število sodnikov ter ustrezno prilagodi drugi in tretji odstavek tega člena in drugi odstavek člena 167.

Člen 166

Sodišču pomagata dva generalna pravobranilca.

Dolžnost generalnega pravobranilca je, da popolnoma nepristransko in neodvisno javno predstavi obrazložene sklepne predloge o zadevah, predloženih Sodišču, zato da bi slednjemu pomagal pri opravljanju naloge, ki mu je dodeljena v skladu s členom 164.

Na zahtevo Sodišča lahko Svet soglasno poveča število generalnih pravobranilcev in ustrezno prilagodi tretji odstavek člena 167.

Člen 167

Sodniki in generalna pravobranilca so izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki so ustrezno usposobljene za imenovanje na najvišje sodniške položaje v svojih državah ali so priznani pravniki; vlade držav članic jih v medsebojnem soglasju imenujejo za mandat šestih let.

Vsaka tri leta se izvede delna zamenjava sodnikov. Izmenično se zamenjajo trije in štirje sodniki. Trije sodniki, ki jim mandat izteče ob koncu prvega triletnega obdobja, so določeni z žrebom.

Vsaka tri leta se izvede delna zamenjava generalnih pravobranilcev. Generalni pravobranilec, kateremu se mandat izteče ob koncu prvega triletnega obdobja, se določi z žrebom.

Sodniki in generalni pravobranilci, ki se jim izteče mandat, so lahko ponovno imenovani.

Sodniki izvolijo predsednika Sodišča med svojimi člani za dobo treh let. Lahko je ponovno izvoljen.

Člen 168

Sodišče imenuje svojega sodnega tajnika in določi pravila, ki urejajo njegov položaj.

Člen 169

Če Komisija meni, da katera od držav članic ni izpolnila neke obveznosti iz te pogodbe, poda o zadevi obrazloženo mnenje, potem ko je tej državi omogočila, da predloži svoje pripombe.

Če zadevna država ne ravna v skladu z mnenjem v roku, ki ga določi Komisija, lahko slednja zadevo predloži Sodišču.

Člen 170

Država članica, ki meni, da druga država članica ni izpolnila neke obveznosti iz te pogodbe, lahko zadevo predloži Sodišču.

Preden država članica vloži tožbo proti drugi državi članici zaradi domnevne kršitve obveznosti iz te pogodbe, mora zadevo predložiti Komisiji.

Komisija poda obrazloženo mnenje, potem ko je bila obema državama dana možnost, da se v kontradiktornem postopku ustno in pisno izrečeta.

Če Komisija v treh mesecih po datumu vložitve zadeve ne da svojega mnenja, to ni ovira, da zadeva ne bi bila predložena Sodišču.

Člen 171

Če Sodišče ugotovi, da katera od držav članic ni izpolnila neke obveznosti iz te pogodbe, mora ta država sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe Sodišča.

Člen 172

Z uredbami, ki jih v skladu z določbami te pogodbe sprejema Svet, se lahko Sodišču dodeli neomejena pristojnost glede kazni, predvidenih v teh uredbah.

Člen 173

Sodišče nadzira zakonitost aktov Sveta in Komisije razen priporočil ali mnenj. V ta namen je Sodišče pristojno za odločanje o tožbah, ki jih vloži država članica, Svet ali Komisija zaradi nepristojnosti, bistvene kršitve postopka, kršitve te pogodbe ali katerega koli pravnega pravila, ki se nanaša na njeno uporabo, ali zaradi zlorabe pooblastil.

Fizične ali pravne osebe lahko pod enakimi pogoji sprožijo postopke zoper nanje naslovljene odločbe ali zoper odločbe, ki jih neposredno in posamično zadevajo, čeprav so v obliki uredbe ali odločbe naslovljene na drugo osebo.

Postopki iz tega člena se glede na posamezni primer sprožijo v dveh mesecih od objave akta ali od njegovega uradnega obvestila tožniku, če tega ni bilo, pa od dneva, ko je zanj zvedel.

Člen 174

Če je tožba utemeljena, Sodišče razglasi zadevni akt za ničnega.

Če Sodišče razglasi uredbo za nično, določi, kadar meni, da je to potrebno, tiste njene učinke, ki jih je treba šteti za dokončne.

Člen 175

Če Svet ali Komisija z opustitvijo ukrepanja krši to pogodbo, lahko države članice in druge institucije Skupnosti vložijo pri Sodišču tožbo za ugotovitev kršitve.

Tožba je dopustna le, če je bila zadevna institucija predhodno pozvana k ukrepanju. Če v dveh mesecih po tem pozivu zadevna institucija ne oblikuje svojega stališča, se lahko tožba vloži v nadaljnjih dveh mesecih.

Fizične ali pravne osebe se lahko pod pogoji, določenimi v prejšnjih odstavkih, pritožijo pri Sodišču glede tega, da neka institucija Skupnosti nanje ni naslovila nobenega drugega akta razen priporočila ali mnenja.

Člen 176

Institucija, katere akt je bil razglašen za ničnega ali ki je z opustitvijo ukrepanja kršila to pogodbo, mora sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe Sodišča.

Ta obveznost ne vpliva na obveznosti, ki lahko izhajajo iz uporabe drugega odstavka člena 215.

Člen 177

Sodišče je pristojno za predhodno odločanje o vprašanjih glede:

a) razlage te pogodbe;

b) veljavnosti in razlage aktov institucij Skupnosti,

c) razlage statutov organov, ustanovljenih z aktom Sveta, kolikor je v teh statutih to predvideno.

Kadar se takšno vprašanje postavi kateremu koli sodišču države članice in če to sodišče meni, da je treba glede vprašanja sprejeti odločitev, ki mu bo omogočila izreči sodbo, lahko to vprašanje predloži v odločanje Sodišču.

Kadar je takšno vprašanje postavljeno v postopku, ki teče pred sodiščem države članice, zoper odločitev katerega po nacionalnem pravu ni pravnega sredstva, je to sodišče dolžno predložiti zadevo Sodišču.

Člen 178

Sodišče je pristojno v sporih glede nadomestila škode, ki ga predvideva drugi odstavek člena 215.

Člen 179

Sodišče je v mejah in pod pogoji, ki so določeni v kadrovskih predpisih ali v pogojih za zaposlitev, pristojno za vse spore med Skupnostjo in njenimi uslužbenci.

Člen 180

Sodišče je v mejah, določenih v nadaljevanju te pogodbe, pristojno v sporih glede:

a) izpolnjevanja obveznosti držav članic v skladu s statutom Evropske investicijske banke. V tej zvezi ima svet direktorjev banke pooblastila, dodeljena Komisiji v skladu s členom 169;

b) ukrepov, ki jih je sprejel svet guvernerjev banke. V tej zvezi lahko vsaka država članica, Komisija ali svet direktorjev banke sproži postopek v skladu s pogoji iz člena 173;

c) ukrepov, ki jih je sprejel svet direktorjev banke. Postopke zoper takšne ukrepe lahko sprožijo samo države članice ali Komisija pod pogoji iz člena 173 in le zaradi neupoštevanja postopka, predvidenega v členu 212., 5., 6. in 7. statuta banke.

Člen 181

Sodišče je pristojno za izrekanje sodb na podlagi arbitražne klavzule v pogodbah, ki jih sklene Skupnost ali ki so sklenjene v njenem imenu, ne glede na to, ali jih ureja javno ali zasebno pravo.

Člen 182

Sodišče je pristojno v vseh sporih med državami članicami, ki se nanašajo na predmet te pogodbe, če je bil spor predložen Sodišču v skladu s posebnim sporazumom med strankami.

Člen 183

Spori, v katerih je ena od strank Skupnost, niso izvzeti iz pristojnosti sodišč držav članic, razen kjer je bila pristojnost s to pogodbo dodeljena Sodišču.

Člen 184

Ne glede na iztek roka iz tretjega odstavka člena 173 lahko vsaka stranka v sporu, v katerem gre za uredbo Sveta ali Komisije, pred Sodiščem uveljavlja, da se ta uredba iz razlogov, navedenih v prvem odstavku člena 173, ne uporablja.

Člen 185

Tožbe, vložene pri Sodišču, nimajo odložilnega učinka. Vendar pa lahko Sodišče, če meni, da okoliščine to zahtevajo, odloži izvršitev izpodbijanega akta.

Člen 186

Sodišče lahko v vseh pri njem vloženih zadevah sprejme potrebne začasne odredbe.

Člen 187

Sodbe Sodišča so izvršljive v skladu s pogoji iz člena 192.

Člen 188

Statut Sodišča je določen v posebnem protokolu.

Sodišče sprejme svoj poslovnik. Tega mora soglasno odobriti Svet.

POGLAVJE 2
Skupne določbe za več institucij

Člen 189

Za izpolnjevanje svojih nalog v skladu z določbami te pogodbe, Svet in Komisija sprejemata uredbe in direktive, izdajata odločbe, pripravljata priporočila ali dajeta mnenja.

Uredba se splošno uporablja. Zavezujoča je v celoti in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

Direktiva je za vsako državo članico, na katero je naslovljena, zavezujoča glede cilja, ki ga je treba doseči, vendar prepušča nacionalnim organom izbiro oblike in metod.

Odločba je v celoti zavezujoča za vse, na katere je naslovljena.

Priporočila in mnenja niso zavezujoča.

Člen 190

V uredbah, direktivah in odločbah Sveta in Komisije se navedejo razlogi za njihovo sprejetje, pa tudi vsi predlogi ali mnenja, ki jih je bilo treba pridobiti po tej pogodbi.

Člen 191

Uredbe se objavijo v Uradnem listu Skupnosti. Veljati začnejo z datumom, ki je v njih naveden, sicer pa dvajseti dan po njihovi objavi.

O direktivah in odločbah se pošlje uradno obvestilo tistim, na katere so naslovljene, učinkovati pa začnejo s takšnim obvestilom.

Člen 192

Odločbe Sveta ali Komisije, ki nalagajo denarno obveznost osebam, so izvršilni naslov; to ne velja za države.

Izvršbo urejajo pravila civilnega postopka, ki veljajo v državi, na ozemlju katere se opravi izvršba. Nacionalni organ, ki ga v ta namen določi vlada vsake od držav članic ter o tem obvesti Komisijo in Sodišče, priloži odločbi potrdilo o njeni izvršljivosti, pri čemer ni potrebna nobena druga formalnost razen overovitve verodostojnosti odločbe.

Ko so te formalnosti na zahtevo zadevne stranke izpolnjene, lahko ta preide na izvršbo v skladu z nacionalnim pravom tako, da zadevo predloži neposredno pristojnim organom.

Izvršba se lahko odloži le z odločbo Sodišča. Vendar so za nadzor nad pravilnostjo izvršilnih dejanj pristojna sodišča zadevne države.

POGLAVJE 3
Ekonomsko-socialni odbor

Člen 193

Ustanovi se Ekonomsko-socialni odbor. Ima svetovalni status.

Odbor sestavljajo predstavniki različnih vrst ekonomskih in socialnih dejavnosti, zlasti predstavniki proizvajalcev, kmetov, prevoznikov, delavcev, trgovcev, obrtnikov, samostojnih poklicev in predstavniki javnosti.

Člen 194

Število članov odbora je naslednje:

Belgija	12
Nemčija	24
Francija	24
Italija	24
Luksemburg	5
Nizozemska	12

Člane Odbora imenuje Svet soglasno za dobo štirih let. Lahko so ponovno imenovani.

Člani Odbora so imenovani osebno in niso vezani na nikakršna obvezna navodila.

Člen 195

1. Za imenovanje članov odbora predloži vsaka država članica Svetu seznam, na katerem je dvakrat toliko kandidatov, kolikor je dodeljenih sedežev za njene državljane.

Pri sestavi odbora se upošteva potreba po zagotavljanju ustrezne zastopanosti različnih vrst ekonomskih in socialnih dejavnosti.

2. Svet se posvetuje s Komisijo. Pridobi lahko mnenje reprezentativnih evropskih organizacij iz različnih gospodarskih in socialnih sektorjev, ki jih zadevajo dejavnosti Skupnosti.

Člen 196

Odbor izvoli svojega predsednika in predsedstvo med svojimi člani za dobo dveh let.

Odbor sprejme svoj poslovnik in ga predloži v odobritev Svetu, ki o njem odloča soglasno.

Skliče ga njegov predsednik na zahtevo Sveta ali Komisije.

Člen 197

Odbor vključuje strokovne skupine za glavna področja, ki jih zajema ta pogodba.

Zlasti vključuje strokovni skupini za kmetijstvo in promet, za kateri veljajo posebne določbe naslovov, ki se nanašata na kmetijstvo in promet.

Te strokovne skupine delujejo v okviru splošnih pristojnosti odbora. Z njimi se ne sme posvetovati neodvisno od odbora.

V okviru odbora se lahko ustanovijo tudi pododbori, ki pripravljajo osnutke mnenj o specifičnih vprašanjih ali na specifičnih področjih, ki se predložijo odboru v presojo.

Poslovnik določa način sestave ter ureja pristojnosti strokovnih skupin in pododborov.

Člen 198

Svet ali Komisija se morata posvetovati z odborom v primerih, predvidenih s to pogodbo. Obe instituciji pa se lahko posvetujeta z odborom v vseh primerih, za katere menita, da je to primerno.

Kadar Svet ali Komisija meni, da je to potrebno, postavi odboru rok za predložitev njegovega mnenja, ki ne sme biti krajši od deset dni od datuma, ko predsednik odbora prejme ustrezno uradno obvestilo. Če ob izteku tega roka mnenje ni dano, to ne prepreči nadaljnjega ukrepanja.

Mnenje odbora in mnenje strokovne skupine se skupaj s poročilom o posvetovanjih pošljeta Svetu in Komisiji.

NASLOV II
FINANČNE DOLOČBE

Člen 199

Vse postavke prihodkov in odhodkov Skupnosti, tudi tiste, ki se nanašajo na Evropski socialni sklad, se vključijo v načrte, ki se pripravijo za vsako proračunsko leto, in prikažejo v proračunu.

Prihodki in odhodki, prikazani v proračunu, morajo biti uravnoteženi.

Člen 200

1. Prihodki proračuna zajemajo, ne glede na katere koli druge prihodke, finančne prispevke držav članic, ki so določeni po naslednjem razdelitvenem ključu:

Belgija	7,9
Francija	28,0
Nemčija	28,0
Italija	28,0
Luksemburg	0,2
Nizozemska	7,9

2. Vendar pa so finančni prispevki držav članic za kritje odhodkov Evropskega socialnega sklada določeni po naslednjem razdelitvenem ključu:

Belgija	8,8
Francija	32,0
Nemčija	32,0
Italija	20,0
Luksemburg	0,2
Nizozemska	7,0

3. Razdelitvena ključa lahko Svet soglasno spremeni.

Člen 201

Komisija preuči pogoje, pod katerimi bi lahko finančne prispevke držav članic iz člena 200 nadomestila lastna sredstva, zlasti prihodki iz skupne carinske tarife, ko bo dokončno uvedena.

V ta namen Komisija predloži Svetu predloge.

Svet po posvetovanju s Skupščino o teh predlogih soglasno sprejme ustrezne določbe in jih priporoči državam članicam v sprejetje skladno z njihovimi ustavnimi pravili.

Člen 202

V proračunu prikazani odhodki se odobrijo za eno proračunsko leto, razen če uredbe, sprejete v skladu s členom 209, ne določajo drugače.

Pod pogoji, ki se določijo skladno s členom 209, se razen odhodkov za zaposlene lahko vsa odobrena proračunska sredstva, ki niso bila porabljena do konca proračunskega leta, prenesejo samo na naslednje proračunsko leto.

Odobrena proračunska sredstva se razvrstijo po področjih porabe, ki združujejo odhodkovne postavke glede na njihovo vrsto ali namen, kolikor je to potrebno, pa se v skladu z uredbami iz člena 209 dodatno razčlenijo.

Odhodki Skupščine, Sveta, Komisije in Sodišča se brez poseganja v posebno ureditev, ki velja za nekatere skupne odhodkovne postavke, prikažejo v ločenih delih proračuna.

Člen 203

1. Proračunsko leto traja od 1. januarja do 31. decembra.

2. Vsaka institucija Skupnosti pred 1. julijem pripravi načrt svojih odhodkov. Komisija združi te načrte v predhodnem predlogu proračuna. Priloži mu mnenje, ki lahko vsebuje drugačne načrte.

Komisija predloži Svetu predhodni predlog proračuna najpozneje do 30. septembra v letu, ki je pred letom njegovega izvrševanja.

Svet se posvetuje s Komisijo in, kadar je primerno, tudi z drugimi zadevnimi institucijami, če ima namen odstopati od predhodnega predloga proračuna.

3. Svet s kvalificirano večino sprejme predlog proračuna in ga predloži Skupščini.

Predlog proračuna se Skupščini predloži najpozneje do 31. oktobra v letu, ki je pred letom njegovega izvrševanja.

Skupščina ima pravico Svetu predlagati spremembe predloga proračuna.

4. Če je Skupščina v roku enega meseca po prejemu predloga proračuna tega odobrila ali če svojega mnenja ni predložila Svetu, se šteje, da je proračun dokončno sprejet.

Če Skupščina v tem roku predlaga spremembe, se tako spremenjen predlog proračuna predloži Svetu. Po razpravi o predlogu proračuna s Komisijo in, kadar je primerno, z drugimi zadevnimi institucijami Svet s kvalificirano večino dokončno sprejme proračun.

5. Za sprejem dela proračuna, ki se nanaša na Evropski socialni sklad, se glasovi članov Sveta ponderirajo takole:

Belgija	8
Francija	32
Nemčija	32
Italija	20
Luksemburg	1
Nizozemska	7

Sklepi veljajo, če je bilo oddanih najmanj 67 glasov za.

Člen 204

Če proračun na začetku proračunskega leta še ni izglasovan, se lahko glede posameznih področij porabe ali njihovih sestavnih delov v skladu z določbami uredb, sprejetih na podlagi člena 209, vsak mesec porabi ena dvanajstina proračunskih sredstev, odobrenih za predhodno proračunsko leto; vendar Komisija mesečno ne sme razpolagati s sredstvi, ki presegajo eno dvanajstino njihovega obsega, predvidenega v predlogu proračuna v pripravi.

Svet lahko s kvalificirano večino odobri odhodke, ki so višji od ene dvanajstine, če so upoštevani drugi pogoji iz prvega pododstavka.

Države članice začasno plačujejo mesečne zneske, ki so potrebni za izvajanje tega člena, v skladu z razdelitvenima ključema, sprejetima za predhodno proračunsko leto.

Člen 205

Komisija izvršuje proračun v skladu z določbami uredb, sprejetih na podlagi člena 209, na lastno odgovornost in v mejah odobrenih proračunskih sredstev.

Uredbe za vsako institucijo določajo podrobna pravila, ki se nanašajo na njen delež odhodkov.

Ob upoštevanju omejitev in pogojev, ki jih določajo uredbe, sprejete v skladu s členom 209, lahko Komisija v okviru proračuna odobrena sredstva prerazporedi med področji porabe ali njihovimi sestavnimi deli.

Člen 206

Računovodske evidence prihodkov in odhodkov proračuna preverja Nadzorna komisija, ki jo sestavljajo revizorji, katerih neodvisnost je nedvomna, eden od njih pa ji predseduje. Svet soglasno določi število revizorjev. Revizorje in predsednika nadzorne komisije imenuje Svet soglasno za dobo petih let. Njihove osebne prejemke določi Svet s kvalificirano večino.

Z revizijo, ki se opravi na podlagi računovodske dokumentacije in, če je to potrebno, na kraju samem, se preverja zakonitost in pravilnost prihodkov in odhodkov ter, ali je bilo finančno poslovodenje dobro. Po koncu vsakega proračunskega leta Nadzorna komisija pripravi poročilo, ki ga sprejme z večino svojih članov.

Komisija vsako leto predloži Svetu in Skupščini poročilo o izvrševanju proračuna za predhodno proračunsko leto, skupaj s poročilom nadzorne komisije. Poleg tega jima Komisija predloži bilanco stanja, ki prikazuje sredstva in obveznosti Skupnosti.

Svet, ki odloča s kvalificirano večino, da Komisiji razrešnico glede izvrševanja proračuna. Svojo odločitev sporoči Skupščini.

Člen 207

Proračun se pripravi v obračunski enoti, ki se določi v skladu z določbami uredb, sprejetih na podlagi člena 209.

Finančne prispevke, ki jih predvideva člen 2001., dajo države članice Skupnosti na razpolago v svojih nacionalnih valutah.

Neporabljena sredstva iz teh prispevkov se naložijo na račune pri zakladnicah držav članic ali pri institucijah, ki jih določijo zakladnice. V obdobju, ko so ta sredstva naložena, obdržijo vrednost, ki ustreza tečaju, veljavnemu na dan, ko so bila sredstva naložena, v razmerju do obračunske enote iz prvega odstavka.

Neporabljena sredstva se lahko investirajo pod pogoji, o katerih se dogovorita Komisija in zadevna država članica.

Uredbe, sprejete na podlagi člena 209, določajo tehnične pogoje, pod katerimi se vodijo finančni posli, ki se nanašajo na Evropski socialni sklad.

Člen 208

Komisija lahko pod pogojem, da o tem uradno obvesti pristojne organe zadevnih držav članic, prenese svoje dobroimetje v valuti ene od držav članic v valuto druge države članice, kolikor ji to omogoča uporabo tega dobroimetja v namene, predvidene s to pogodbo. Če Komisija razpolaga z denarnimi ali unovčljivimi sredstvi v valutah, ki jih potrebuje, se takšnim prenosom čim bolj izogiba.

Komisija se z vsako državo članico sporazumeva prek organa, ki ga določi zadevna država. Pri finančnem poslovanju Komisija uporablja storitve emisijske banke zadevne države članice ali katere koli druge finančne institucije, ki jo potrdi ta država.

Člen 209

Svet na predlog Komisije soglasno:

a) sprejme finančne uredbe, v katerih se zlasti podrobno določi postopek, ki ga je treba sprejeti za pripravo in izvrševanje proračuna ter za predložitev in revizijo poročil;

b) določi načine in postopke, s katerimi se prispevki držav članic dajo na voljo Komisiji;

c) predpiše pravila glede odgovornosti odredbodajalcev in računovodij ter glede ustreznih nadzornih ukrepov.

ŠESTI DEL

Splošne in končne določbe

Člen 210

Skupnost je pravna oseba.

Člen 211

Skupnost ima v vseh državah članicah kar najširšo pravno in poslovno sposobnost, ki jo pravnim osebam priznava nacionalna zakonodaja; zlasti lahko pridobiva premično in nepremično premoženje in z njim razpolaga ter je lahko stranka v sodnem postopku. V ta namen jo zastopa Komisija.

Člen 212

Svet v sodelovanju s Komisijo in po posvetovanju z drugimi zadevnimi institucijami soglasno določi kadrovske predpise za uradnike in pogoje za zaposlitev drugih uslužbencev Skupnosti.

Po izteku četrtega leta od začetka veljavnosti te pogodbe lahko Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije in po posvetovanju z drugimi zadevnimi institucijami te predpise in pogoje spremeni.

Člen 213

Komisija lahko v mejah in pod pogoji, ki jih Svet določi v skladu z določbami te pogodbe, zbira informacije in izvaja preverjanje, potrebno za opravljanje nalog, ki so ji bile zaupane.

Člen 214

Člani institucij Skupnosti, člani odborov ter uradniki in drugi uslužbenci Skupnosti tudi po prenehanju opravljanja svojih dolžnosti ne smejo razkrivati informacij, za katere velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti, zlasti informacij o podjetjih, njihovih poslovnih odnosih ali sestavinah stroškov.

Člen 215

Pogodbeno odgovornost Skupnosti določa pravo, ki se uporablja za zadevno pogodbo.

V primeru nepogodbene odgovornosti pa Skupnost v skladu s splošnimi načeli, ki so skupna pravnim ureditvam držav članic, nadomesti kakršno koli škodo, ki so jo povzročile njene institucije ali njeni uslužbenci pri opravljanju svojih dolžnosti.

Osebno odgovornost uslužbencev do Skupnosti urejajo določbe njihovih kadrovskih predpisov ali zanje veljavnih pogojev za zaposlitev.

Člen 216

Sedež institucij Skupnosti se določi v medsebojnem soglasju vlad držav članic.

Člen 217

Ureditev glede jezikov v institucijah Skupnosti določi Svet soglasno, ne da bi posegal v določbe, ki jih vsebuje poslovnik Sodišča.

Člen 218

Na ozemljih držav članic uživa Skupnost v skladu s pogoji posebnega protokola privilegije in imunitete, ki jih potrebuje za opravljanje svojih nalog.

Člen 219

Države članice se obvezujejo, da bodo spore glede razlage ali uporabe te pogodbe reševale le na načine, določene v tej pogodbi.

Člen 220

Države članice se, kolikor je potrebno, med seboj pogajajo, zato da bi v korist svojih državljanov zagotovile:

– varstvo oseb ter uresničevanje in varstvo pravic pod enakimi pogoji, kakršne posamezna država članica priznava lastnim državljanom;

– odpravo dvojnega obdavčevanja v Skupnosti;

– vzajemno priznavanje družb ali podjetij v smislu drugega odstavka člena 58, ohranitev pravne osebnosti pri prenosu sedeža iz ene države v drugo in možnost združevanja družb ali podjetij, za katera veljajo zakonodaje različnih držav;

– poenostavitev formalnosti, ki urejajo vzajemno priznavanje in izvrševanje sodb in razsodb.

Člen 221

Brez poseganja v uporabo drugih določb te pogodbe priznajo države članice državljanom drugih držav članic v treh letih po začetku veljavnosti te pogodbe enako obravnavanje glede udeležbe v kapitalu družb ali podjetij iz člena 58.

Člen 222

Ta pogodba v ničemer ne posega v lastninskopravno ureditev v državah članicah.

Člen 223

1. Določbe te pogodbe ne izključujejo uporabe naslednjih pravil:

a) nobena država članica ni dolžna dajati informacij, za katere meni, da bi bilo njihovo razkritje v nasprotju z bistvenimi interesi njene varnosti;

b) vsaka država članica lahko v zvezi s proizvodnjo ali trgovino z orožjem, strelivom in vojaškimi sredstvi sprejme ukrepe, za katere meni, da so potrebni za zaščito bistvenih interesov njene varnosti; takšni ukrepi ne smejo negativno vplivati na pogoje konkurence na skupnem trgu glede proizvodov, ki niso izrecno predvideni v vojaške namene.

2. V prvem letu po začetku veljavnosti te pogodbe Svet soglasno pripravi seznam proizvodov, za katere se uporabljajo določbe odstavka 1(b).

3. Svet lahko na predlog Komisije ta seznam soglasno spremeni.

Člen 224

Države članice se med seboj posvetujejo o skupnem ravnanju, zato da na delovanje skupnega trga ne bi vplivali ukrepi, ki bi jih bila prisiljena sprejeti ena od držav članic ob resnih notranjih nemirih z negativnim vplivom na javni red, v primeru vojne, resnih mednarodnih napetosti, ki bi pomenile vojno nevarnost, ali zaradi izpolnjevanja obveznosti, ki jih je prevzela za ohranjanje miru in mednarodne varnosti.

Člen 225

Če bi ukrepi, sprejeti v okoliščinah iz členov 223 in 224, povzročili izkrivljanje pogojev konkurence na skupnem trgu, Komisija skupaj z zadevno državo preuči, kako bi lahko te ukrepe prilagodili pravilom, določenim v tej pogodbi.

Z odstopanjem od postopka, določenega v členih 169 in 170, lahko Komisija ali katera koli država članica predloži zadevo neposredno Sodišču, če meni, da druga država članica zlorablja pooblastila iz členov 223 in 224. Sodišče odloča o zadevi ob izključitvi javnosti.

Člen 226

1. Če se v prehodnem obdobju v katerem koli gospodarskem sektorju pojavijo resne težave, ki bi utegnile trajati dalj časa ali resno poslabšati gospodarske razmere na določenem območju, lahko država članica zaprosi za dovoljenje za sprejetje zaščitnih ukrepov, da bi nastale razmere popravila in ta sektor prilagodila gospodarstvu skupnega trga.

2. Na predlog zadevne države članice Komisija po hitrem postopku nemudoma določi zaščitne ukrepe, ki so po njenem mnenju potrebni, ter podrobno opredeli pogoje in način njihovega izvajanja.

3. Ukrepi, odobreni v skladu z odstavkom 2, lahko vsebujejo odstopanja od pravil te pogodbe le v obsegu in za takšno obdobje, kakršna sta nujno potrebna za doseganje ciljev iz odstavka 1. Prednost imajo ukrepi, ki kar najmanj ovirajo delovanje skupnega trga.

Člen 227

1. Ta pogodba se uporablja za Kraljevino Belgijo, Zvezno republiko Nemčijo, Francosko republiko, Italijansko republiko, Veliko vojvodstvo Luksemburg in Kraljevino Nizozemsko.

2. Glede Alžirije in francoskih čezmorskih departmajev začnejo veljati splošne in posebne določbe te pogodbe, ki se nanašajo na:

– prosti pretok blaga;

– kmetijstvo razen člena 404.;

– liberalizacijo storitev;

– pravila o konkurenci;

– zaščitne ukrepe iz členov 108, 109 in 226 ter

– institucije.

Pogoje, pod katerimi je treba uporabljati druge določbe te pogodbe, Svet v dveh letih po začetku veljavnosti te pogodbe na predlog Komisije določi soglasno.

Institucije Skupnosti bodo v okviru postopkov, ki jih predvideva ta pogodba, zlasti člen 226, skrbele za gospodarski in socialni razvoj omenjenih območij.

3. Posebna ureditev glede pridruževanja iz četrtega dela te pogodbe se uporablja za čezmorske države in ozemlja, navedene v Prilogi IV k tej pogodbi.

4. Določbe te pogodbe se uporabljajo za evropska ozemlja, za katerih zunanje odnose je odgovorna država članica.

Člen 228

1. Kadar ta pogodba predvideva sklepanje sporazumov med Skupnostjo ter eno ali več državami oziroma mednarodnimi organizacijami, se o teh sporazumih pogaja Komisija. Ob upoštevanju pristojnosti, ki jih ima Komisija na tem področju, sklepa sporazume Svet, ki se v primerih, predvidenih s to pogodbo, posvetuje s Skupščino.

Svet, Komisija ali država članica lahko od Sodišča predhodno pridobi mnenje, ali je načrtovani sporazum združljiv z določbami te pogodbe. Kadar je mnenje Sodišča odklonilno, lahko sporazum začne veljati le v skladu s členom 236.

2. Sporazumi, sklenjeni v skladu s temi pogoji, so za institucije Skupnosti in države članice zavezujoči.

Člen 229

Komisija zagotavlja vzdrževanje ustreznih odnosov z organi Združenih narodov, z organi njihovih specializiranih agencij in z organi Splošnega sporazuma o carinah in trgovini.

Komisija vzdržuje ustrezne odnose tudi z vsemi mednarodnimi organizacijami.

Člen 230

Skupnost vzpostavi ustrezne oblike sodelovanja s Svetom Evrope.

Člen 231

Skupnost vzpostavi tesno sodelovanje z Evropsko organizacijo za ekonomsko sodelovanje, podrobnosti pa se določijo v medsebojnem soglasju.

Člen 232

1. Določbe te pogodbe ne vplivajo na določbe Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, zlasti glede pravic in obveznosti držav članic, pristojnosti institucij te skupnosti in predpisov, ki jih omenjena pogodba določa za delovanje skupnega trga premoga in jekla.

2. Določbe te pogodbe v ničemer ne odstopajo od določb Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo.

Člen 233

Določbe te pogodbe ne izključujejo obstoja ali uresničitve regionalnih povezav med Belgijo in Luksemburgom ali med Belgijo, Luksemburgom in Nizozemsko, kolikor cilji teh regionalnih povezav niso doseženi z uporabo te pogodbe.

Člen 234

Določbe te pogodbe ne vplivajo na pravice in obveznosti, ki izhajajo iz sporazumov med eno ali več državami članicami na eni strani ter eno ali več tretjimi državami na drugi strani, sklenjenih pred začetkom veljavnosti te pogodbe.

Kolikor takšni sporazumi niso združljivi s to pogodbo, država članica ali države članice, ki jih to zadeva, ustrezno ukrepajo, da bi odpravile ugotovljeno nezdružljivost. V ta namen si države članice po potrebi pomagajo, in kadar je primerno, sprejmejo skupno stališče.

Pri uporabi sporazumov iz prvega odstavka države članice upoštevajo, da so prednosti, ki jih vsaka država članica priznava v skladu s to pogodbo, sestavni del ustanovitve Skupnosti in zato neločljivo povezane z oblikovanjem skupnih institucij, z dodelitvijo pristojnosti tem institucijam in s tem, da vse druge države članice priznavajo enake prednosti.

Člen 235

Če bi se med delovanjem skupnega trga izkazalo, da je zaradi doseganja enega od ciljev potrebno ukrepanje Skupnosti, ta pogodba pa ne predvideva potrebnih pooblastil, Svet na predlog Komisije in po posvetovanju s Skupščino soglasno sprejme ustrezne ukrepe.

Člen 236

Vlade držav članic ali Komisija lahko Svetu predložijo predloge za spremembo te pogodbe.

Če se Svet po posvetovanju s Skupščino in, kadar je primerno, s Komisijo izreče za sklic konference predstavnikov vlad držav članic, predsednik Sveta skliče konferenco, zato da se v medsebojnem soglasju določijo potrebne spremembe te pogodbe.

Spremembe začnejo veljati, ko jih ratificirajo vse države članice v skladu s svojimi ustavnimi pravili.

Člen 237

Vsaka evropska država lahko zaprosi za članstvo v Skupnosti. Prošnjo naslovi na Svet, ki po prejemu mnenja Komisije o tem odloča soglasno.

Pogoji sprejema in prilagoditve te pogodbe, ki so potrebne zaradi sprejema, so predmet sporazuma med državami članicami in državo prosilko. Ta sporazum se predloži v ratifikacijo vsem državam pogodbenicam v skladu z njihovimi ustavnimi pravili.

Člen 238

Skupnost lahko s tretjo državo, zvezo držav ali mednarodno organizacijo sklepa sporazume o pridružitvi, ki vključujejo vzajemne pravice in obveznosti ter skupne ukrepe in posebne postopke.

Te sporazume sklene Svet soglasno po posvetovanju s Skupščino.

Kadar ti sporazumi zahtevajo spremembo te pogodbe, se te spremembe najprej sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 236.

Člen 239

Protokoli, ki se v medsebojnem soglasju držav članic priložijo tej pogodbi, so njen sestavni del.

Člen 240

Ta pogodba je sklenjena za nedoločen čas.

VZPOSTAVITEV INSTITUCIJ

Člen 241

Svet se sestane v enem mesecu po začetku veljavnosti te pogodbe.

Člen 242

Svet v treh mesecih po svojem prvem sestanku sprejme vse ustrezne ukrepe za ustanovitev Ekonomsko-socialnega odbora.

Člen 243

Skupščina se sestane v dveh mesecih po prvem sestanku Sveta na sklic njegovega predsednika, da bi izvolila svoje predsedstvo in sestavila svoj poslovnik. Do izvolitve predsedstva ji predseduje njen najstarejši član.

Člen 244

Sodišče začne opravljati svoje naloge takoj, ko so imenovani njegovi člani. Njegov prvi predsednik je imenovan za dobo treh let na enak način kakor člani.

Sodišče sprejme svoj poslovnik v treh mesecih po začetku opravljanja nalog.

Sodišču ni mogoče predložiti nikakršne zadeve, dokler ni objavljen njegov poslovnik. Rok za vložitev tožbe začne teči šele z datumom te objave.

Z imenovanjem začne predsednik Sodišča izvajati svoja pooblastila po tej pogodbi.

Člen 245

Komisija začne opravljati svoje naloge in prevzame odgovornosti po tej pogodbi, takoj ko so imenovani njeni član.

S prevzemom nalog se Komisija loti raziskav in vzpostavi stike, ki so potrebni za izdelavo celovitega pregleda gospodarskih razmer v Skupnosti.

Člen 246

1. Prvo proračunsko leto se začne na dan začetka veljavnosti te pogodbe in se konča z 31. decembrom istega leta. Če pa ta pogodba začne veljati v drugi polovici leta, se prvo proračunsko leto konča 31. decembra naslednjega leta.

2. Do priprave proračuna za prvo proračunsko leto namenijo države članice Skupnosti brezobrestne akontacije, ki se odštejejo od njihovih finančnih prispevkov za izvrševanje proračuna.

3. Do priprave kadrovskih predpisov za uradnike in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Skupnosti, predvidenih v členu 212, zaposluje vsaka institucija osebje, ki ga potrebuje, in v ta namen sklepa pogodbe za določen čas.

Vsaka institucija skupaj s Svetom preveri vprašanja, ki se nanašajo na število, osebne prejemke in razporeditev delovnih mest.

KONČNE DOLOČBE

Člen 247

Visoke pogodbenice ratificirajo to pogodbo v skladu s svojimi ustavnimi pravili. Listine o ratifikaciji se deponirajo pri vladi Italijanske republike.

Ta pogodba začne veljati prvi dan meseca, ki sledi deponiranju zadnje listine o ratifikaciji. Če je tako deponiranje opravljeno manj kakor petnajst dni pred začetkom naslednjega meseca, ta pogodba ne začne veljati pred prvim dnem drugega meseca po datumu deponiranja.

Člen 248

Ta pogodba, sestavljena v enem izvirniku v francoskem, italijanskem, nemškem, in nizozemskem jeziku, pri čemer so vsa štiri besedila enako verodostojna, se deponira v arhivu vlade Italijanske republike, ki pošlje overjeno kopijo vladam drugih držav podpisnic.

V POTRDITEV TEGA so spodaj podpisani pooblaščenci podpisali to pogodbo.

V Rimu, petindvajsetega marca tisoč devetsto sedeminpetdeset.

P. H. Spaak	J. Ch. Snoy et d'Oppuers
Adenauer	Hallstein
Pineau	M. Faure
Antonio Segni	Gaetano Martino
Bech	Lambert Schaus
J. Luns	J. Linthorst Homan

PRILOGE

I. SEZNAMI

PRILOGA I

SEZNAMI A DO G
iz členov 19 in 20 Pogodbe

SEZNAM A

Seznam tarifnih oznak, za katere se aritmetično povprečje izračunava z upoštevanjem dajatev iz tretjega stolpca

– 1 –	*– 2 –*	*– 3 –*
Številka Bruseljske nomenklature	Poimenovanje	Dajatev (v %), ki velja za Francijo
ex 15.10	Kisla olja iz rafinacije	18
15.11	Glicerin in glicerinski lugi	
	– surovi	6
	– prečiščeni	10
19.04	Tapioka, tudi iz krompirjevega škroba	45
ex 28.28	Vanadijev pentoksid	15
ex 28.37	Nevtralni natrijev sulfit	20
ex 28.52	Cerijev klorid; cerijev sulfat	20
ex 29.01	Aromatski ogljikovodiki	
	– Ksileni:	
	– izomeri ksilenov v mešanici	20
	– o-ksilen, m-ksilen, p-ksilen	25
	– stiren	20
	– kumen	25
ex 29.02	Diklormetan	20
	Vinilklorid	25
ex 29.03	Toluenparasulfonil klorid	15
ex 29.15	Dimetil tereftalat	30
ex 29.22	Etilen diamin in njegove soli	20
ex 29.23	Ciklični aminoaldehidi, ciklični aminoketoni in aminokinoni, njihovi halogenirani, sulfonirani, nitrirani, nitrozirani derivati, njihove soli in estri	25
ex 29.25	Homoveratrilamin	25
29.28	Diazo-, azo– ali azoksi spojine	25
ex 29.31	Disulfid kloriranega benzila	25
ex 29.44	Antibiotiki, razen penicilina, streptomicina, kloramfenikola in njihovih soli ter aureomicin	15
ex 30.02	Cepiva, kulture mikroorganizmov za proizvodnjo cepiv; serumi in cepiva proti prašičji kugi	15
ex 30,03	Sarkomicin	18
ex 31.02	Dušikova gnojila, mineralna ali kemična	20
ex 31.03	Fosfatna gnojila, mineralna ali kemična:	
	– čista:	
	– superfosfati;	
	– iz kosti;	10
	– drugi;	12
	– mešanice	7
ex 31.04	Kalijeva gnojila, mineralna ali kemična, mešanice	7
ex 31.05	Druga mineralna ali kemična gnojila, mešanice in spojine	
	– fosfonitrati in kalijevi fosfati	10

– 1 –	– 2 –	– 3 –
Številka Bruseljske nomenklature	Poimenovanje	Dajatev (v %), ki velja za Francijo
	– drugi, razen raztopljenih organskih gnojil	7
	Gnojila v tabletah ali podobnih oblikah ali pakiranjih do vključno 10 kg bruto mase	15
ex 32.07	Naravni magnetit, drobno mlet, ki se lahko uporablja kot pigment in je namenjen izključno čiščenju premoga	25
ex 37.02	Fotografski filmi v zvitkih, občutljivi na svetlobo, neosvetljeni, perforirani	
	– za monokromo fotografijo, pozitiv, uvoženi v kompletih po tri enote, ki se ne morejo uporabljati ločeno in so namenjeni kot nosilec (podlaga) za večbarvno fotografijo	20
	– za večbarvne fotografije, dolžine nad 100 m	20
ex 39.02	Polimeri viniliden klorida, butiral v listih	30
ex 39.03	Celulozni estri, razen nitratov in acetatov	20
	Plastične mase na osnovi celuloznih estrov (razen nitratov in acetatov)	15
	Plastične mase na osnovi estrov in drugih kemičnih derivatov celuloze	30
ex 39.06	Alginska kislina, njene soli in estri, v suhem stanju	20
ex 48.01	Papir in karton, strojno izdelan	
	– Kraft papir in karton, zlepljen	25
	– drugo, v zvitkih, iz dveh plasti, notranjost iz kraft papirja	25
48.04	Papir in karton, zlepljen, neimpregniran in nepremazan na površini, v notranjosti ojačan ali ne, v zvitkih ali listih	25
ex 48.05	Valovit papir in karton	25
	Kraft papir in karton, krep ali plisiran	25
ex 48.07	Kraft papir in karton, gumiran	25
ex 51.01	Preja iz nerezanih umetnih vlaken, nepredena ali predena na manj kot 400 obratov	20
ex 55.05	Večnitna preja iz bombaža, razen pisane, surova, dolžine na kilogram enojne niti 337.500 m ali več	20
ex 57.07	Preja iz kokosovih vlaken	18
ex 58.01	Preproge, blago za preproge in krpanke, vozlane, iz svile, svilenih odpadkov, razen izčeskov, iz sintetičnih tekstilnih vlaken, iz preje iz tar. št. 52.01, iz kovinskih niti, iz volne ali fine živalske dlake	80
ex 59.04	Večnitna preja iz kokosovih vlaken	18
ex 71.04	Diamantni prah	10
ex 84.10	Ohišje črpalke iz nerjavečega jekla ali lahkih kovin ali njihovih zlitin za batne motorje za uporabo v letalstvu	15
ex 84.11	Ohišje črpalke ali kompresorja iz nerjavečega jekla ali lahkih kovin ali njihovih zlitin za batne motorje za uporabo v letalstvu	15
ex 84.37	Stroji za proizvodnjo navadnega tila in čipke	10
	Stroji za vezenje, razen raztezalnikov in vezalnikov (stroji za izdelavo luknjičastih vezenin)	10
ex 84.38	Naprave in pomožni stroji za stroje za proizvodnjo tila, čipk ali pletenic	
	– Stroji za dviganje vozička	10
	– Jacquardski stroji	18
	Naprave in pomožni stroji za stroje za vezenje	
	– Avtomatski stroji	18
	– Stroji za predelavo kartona in premotavanje zavitkov	10
	Deli in pribor za stroje za proizvodnjo navadnega ali vzorčastega tila in čipk in za pomožne naprave za te stroje	
	– Drsniki, vretena, glavniki, drsne palice in vodila glavnikov za stroje za ravno pletenje, letve (njihove plošče in rezil), celotna vretena in deli letev za stroje za krožno pletenje	10
	Deli in pribor za stroje za vezenje in za pomožne naprave za te stroje	10
	– Čolnički, škatle za čolničke, vključno z njihovimi ploščami. sponke	10
ex 84.59	Stroji za navijanje, namenjeni navijanju niti ali izolirnih ali zaščitnih trakov za proizvodnjo električnih navitij	23
ex 84.59	Zaganjalniki za uporabo v letalstvu z neposrednim zagonom ali z vztrajniki	25

– 1 –	– 2 –	– 3 –
Številka Bruseljske nomenklature	Poimenovanje	Dajatev (v %), ki velja za Francijo
ex 84.63	Transmisijske gredi za batne motorje za uporabo v letalstvu	10
ex 85.08	Zaganjalniki za uporabo v letalstvu	20
	Magneti, vključno z dinamomagneti, za uporabo v letalstvu	25
88.01	Baloni in vodljivi zrakoplovi	25
ex 88.03	Deli in rezervni deli za balone in vodljive zrakoplove	25
88.04	Padala in njihovi deli, rezervni deli in dodatki	12
88.05	Katapulti in drugi lansirni stroji, njihovi deli in rezervni deli	15
	Talni simulatorji letenja, njihovi deli in rezervni deli	20
ex 90.14	Instrumenti in aparati za aeronavtično navigacijo	18
ex 92.10	Mehanizem in klaviatura (s 85 notami ali več) za klavirje	30

SEZNAM B

Seznam tarifnih oznak, za katere dajatve skupne carinske tarife ne smejo presegati 3 %

– 1 –	– 2 –
Številka Bruseljske nomenklature	Poimenovanje
POGLAVJE 5	
05.01	
05.02	
05.03	
05.05	
05.06	
ex 05.07	Kože in drugi deli ptic, s perjem in puhom, surovi (razen puha, ki se uporablja za polnjenje in perja, surovega)
05.09 do 05.12	
ex 05.13	Naravne spužve, surove
Poglavje 13	
13.01	
13.02	
POGLAVJE 14	
14.01 do 14.05	
POGLAVJE 25	
25.02	
ex 25.04	Naravni grafit, nepripravljen za prodajo na drobno
25.05	
25.06	
ex 25.07	Gline (razen kaolina), razen ekspandiranih glin iz tar. št. 68.07; andaluzit, kianit, žgani ali nežgani; šamotne in dinas zemljine
ex 25.08	Kreda, nepripravljena za prodajo na drobno
ex 25.09	Zemeljske barve, nežgane in nemešane; sljudni železovi oksidi, naravni
25.10	
25.11	
ex 25.12	Silikatna fosilna moka in podobne silikatne zemljine (npr.: kremenka, tripolit ali diatomit), žgane ali nežgane, navidezne specifične mase 1 ali manjše, nepripravljene za prodajo na drobno

– 1 –	*– 2 –*
Številka Bruseljske nomenklature	Poimenovanje
ex 25.13	Plovec, smirek, naravni korund in druge naravne snovi za brušenje, nepripravljene za prodajo na drobno
25.14	
ex 25.17	Kremen; drobljenec, makadam in tarmakadam, pesek in gramoz tipa, ki se običajno uporablja za utrjevanje cest in železniških nasipov, balast, agregat za betone; plošče
ex 25.18	Dolomit, žgan ali nežgan, grobo klesan ali razžagan ali kako drugače razrezan v kvadratne ali pravokotne bloke ali plošče
25.20	
25.21	
25.24	
25.25	
25.26	
ex 25.27	Steatit, naravni, grobo klesan ali razžagan ali kako drugače razrezan v kvadratne ali pravokotne bloke ali plošče, lojevec, pakiran po najmanj neto 1 kg
25.28	
25.29	
POGLAVJE 25	
25.31	
25.32	
POGLAVJE 26	
ex 26.01	Rude, oplemenitene ali ne, razen svinčeve rude, cinkove rude in proizvodov, ki so v pristojnosti ESPJ, piritni pepel
26.02	
ex 26.03	Pepel in odpadki (razen tistih iz tar. št. 26.02), ki vsebujejo kovino ali spojine kovin, razen tistih, ki vsebujejo cink
26.04	
POGLAVJE 27	
27.03	
ex 27.04	Koks in polkoks iz premoga za proizvodnjo elektrod, koks iz šote
27.05	
27.05 a	
27.06	
ex 27.13	Ozokerit, vosek iz lignita in vosek iz šote, surov
27.15	
27.17	
POGLAVJE 31	
31.01	
ex 31.02	Naravni natrijev nitrat
POGLAVJE 40	
40.01	
40.03	
40.04	
POGLAVJE 41	
41.09	
POGLAVJE 43	
43.01	
POGLAVJE 44	
44.01	
POGLAVJE 47	
47.02	
POGLAVJE 50	
50.01	
POGLAVJE 53	
53.01	
53.02	
53.03	
53.05	

– 1 –	*– 2 –*
Številka Bruseljske nomenklature	Poimenovanje
POGLAVJE 55	
ex 55.02	Linters iz bombaža, razen surovega
55.04	
POGLAVJE 57	
57.04	
POGLAVJE 63	
63.02	
POGLAVJE 70	
ex 70.01	Razbito steklo in drugi stekleni odpadki
POGLAVJE 71	
ex 71.01	Biseri, neobdelani
POGLAVJE 71	
ex 71.02	Dragi in poldragi kamni, neobdelani
71.04	
71.11	
POGLAVJE 77	
ex 77.04	Berilij, surov

SEZNAM C

Seznam tarifnih oznak, za katere dajatve skupne carinske tarife ne smejo presegati 10%

– 1 –	*– 2 –*
Številka Bruseljske nomenklature	Poimenovanje
POGLAVJE 5	
ex 05.07	Kože in drugi deli ptic, s perjem in puhom, razen surovih
05.14	
POGLAVJE 13	
ex 13.03	Rastlinski sokovi in ekstrakti; agar-agar in druge sluzi ter sredstva za zgoščevanje (razen pektina)
POGLAVJE 15	
ex 15.04	Masti in olja rib in morskih sesalcev, prečiščene in neprečiščene (razen kitovega olja)
15.05	
15.06	
15.09	
15.11	
15.14	
POGLAVJE 25	
ex 25.09	Zemeljske barve, žgane ali mešane
ex 25.15	Marmor, travertin, ekozin in drug apnenčev kamen za spomenike ali gradbeništvo, navidezne specifične mase 2,5 ali večje, in alabaster, rezan z žaganjem v bloke debeline do vključno 25 cm
ex 25.16	Granit, porfir, bazalt, peščenec ali drug kamen za spomenike ali gradbeništvo, rezan z žaganjem v bloke debeline do vključno 25 cm
ex 25.17	Drobci, okruški in prah kamna iz tar. št. 25.15 ali 25.16
ex 25.18	Dolomit, aglomeriran ali žgan; terdolomit
25.22	
25.23	
POGLAVJE 27	
ex 27.07	Olja in drugi proizvodi iz destilacije premogove katranske smole pri visoki temperaturi in podobni proizvodi, razen fenolov, krezolov in ksilenolov
27.08	
ex 27.13	Ozokerit, vosek iz lignita in vosek iz šote, razen naravnega

– 1 –	*– 2 –*
Številka Bruseljske nomenklature	Poimenovanje
POGLAVJE 30	
ex 27.14	Bitumen in drugi ostanki iz nafte ali olj iz bituminoznih mineralov, razen naftnega koksa
ex 27.16	
ex 30.01	Žleze in drugi organi za organoterapevtske namene, sušeni, tudi v prahu
POGLAVJE 32	
ex 32.01	Strojilni ekstrakti rastlinskega izvora, razen quebrachevega ekstrakta in ekstrakta mimoze
32.02	
32.03	
32.04	
POGLAVJE 33	
ex 33.01	Eterična olja (brez terpenov ali s terpeni), čista ali zgoščena; razen eteričnih olj agrumov; rezinoidi
33.02	
33.03	
33.04	
POGLAVJE 38	
38.01	
38.02	
38.04	
38.05	
38.06	
ex 38.07	Smolni ali sulfatni lesni terpentin; surov, surovi dipenten
38.08	
38.10	
POGLAVJE 40	
40.05	
ex 40.07	Tekstilna vlakna, impregnirana ali prekrita z vulkaniziranim kavčukom
40.15	
POGLAVJE 41	
41.02	
ex 41.03	Strojenje kože ovac in jagnjet, po strojenju nadalje obdelane
ex 41.04	Strojenje kože koz in kozličkov, po strojenju nadalje obdelane
41.05	
41.06	
41.07	
41.10	
POGLAVJE 43	
43.02	
POGLAVJE 44	
44.06	
do	
44.13	
44.16	
44.17	
44.18	
POGLAVJE 48	
ex 48.01	Časopisni papir v zvitkih
POGLAVJE 50	
50.06	
50.08	
POGLAVJE 52	
52.01	
POGLAVJE 53	
53.06	
do	
53.09	
POGLAVJE 54	
54.03	

– 1 –	*– 2 –*
Številka Bruseljske nomenklature	Poimenovanje
POGLAVJE 55	
55.05	
POGLAVJE 57	
ex 57.05	Preja iz konoplje, nepripravljena za prodajo na drobno
ex 57.06	Preja iz jute, nepripravljena za prodajo na drobno
ex 57.07	Preja iz drugih rastlinskih tekstilnih vlaken, nepripravljena za prodajo na drobno
ex 57.08	Papirna preja, nepripravljena za prodajo na drobno
POGLAVJE 68	
68.01	
68.03	
68.08	
ex 68.10	Gradbeni izdelki iz mavca ali mavčnih zmesi
ex 68.11	Gradbeni izdelki iz cementa (vključno žlindrni cement), betona ali umetnega kamna(vključno granuliran marmor, aglomeriran s cementom), ojačan ali ne
ex 68.12	Gradbeni materiali iz azbestnega cementa, celuloznega cementa in podobno
ex 68.13	Obdelan azbest; mešanice na podlagi azbesta ali azbesta in magnezijevega karbonata
POGLAVJE 69	
69.01	
69.02	
69.04	
69.05	
POGLAVJE 70	
ex 70.01	Steklo v masi, razen optičnega stekla
70.02	
70.03	
70.04	
70.05	
70.06	
70.16	
POGLAVJE 71	
ex 71.05	Srebro in srebrove zlitine, brez nadaljnje obdelave
ex 71.06	Navadne kovine, navaljane s slojem srebra, brez nadaljnje obdelave
ex 71.07	Zlato ali zlitine zlata,brez nadaljnje obdelave
ex 71.08	Navadne kovine ali srebro, navaljano s slojem zlata, brez nadaljnje obdelave
ex 71.09	Platina in druge platinske kovine in njihove zlitine, brez nadaljnje obdelave
ex 71.10	Navadne ali žlahtne kovine, navaljane s slojem platine ali druge platinske kovine, brez nadaljnje obdelave
POGLAVJE 73	
73.04	
73.05	
ex 73.07	Železo ali jeklo v šibikah, palicah, ploščah in listih (vključno s pocinkanimi), razen proizvodi, ki so v pristojnosti ESPJ; surovo kovani kosi železa ali jekla
ex 73.10	Palice in profili (vključno valjana žica) iz železa ali jekla, toplo valjani, kovani, iztiskani, hladno oblikovani ali hladno dodelani (vključno s precizno izdelanimi); votle jeklene palice za rudarske svedre (razen proizvodov, ki so v pristojnosti ESPJ)
ex 73.11	Profili iz železa ali nelegiranega jekla, toplo valjani, toplo vlečeni ali iztiskani, ali pridobljeni ali dokončani hladno; zagatnice iz železa ali jekla, preluknjane ali ne ali narejene iz montažnih elementov (razen izdelkov, ki so v pristojnosti ESPJ)
ex 73.12	Trakovi in ploščati valjani izdelki v kolobarjih iz železa ali jekla, toplo ali hladno valjani (razen proizvodov, ki so v pristojnosti ESPJ)
ex 73.13	Pločevina in plošče iz železa ali jekla, toplo ali hladno valjani (razen proizvodov, ki so v pristojnosti ESPJ)
73.14	
ex 73.15	Legirano jeklo in jeklo z visoko vsebnostjo ogljika v oblikah iz tar. št. 73.06 do vključno 73.14 (razen proizvodov, ki so v pristojnosti ESPJ)

– 1 –	*– 2 –*
Številka Bruseljske nomenklature	Poimenovanje
POGLAVJE 74	
74.03	
74.04	
ex 74.05	Bakrene plošče in folije, reliefne ali ne, razrezane, perforirane, prevlečene ali tiskane (razen tistih s podlago)
ex 74.06	Prah iz bakra (razen neotipljivega prahu)
POGLAVJE 75	
75.02	
75.03	
ex 75.05	Anode za galvanizacijo, nikljeve, surove, lite
POGLAVJE 76	
76.02	
76.03	
ex 76.04	Aluminijaste plošče in folije, reliefne ali ne, razrezane, perforirane, prevlečene ali tiskane (razen tistih s podlago)
ex 76.05	Prah iz aluminija (razen neotipljivega prahu)
POGLAVJE 77	
ex 77.02	Kovane palice in profili, kotniki, plošče in drugi profili iz magnezija;magnezijeva žica, kovane plošče, trakovi in ploščati izdelki iz magnezijeva folija, ostružki in opilki standardnih velikosti, magnezijev prah, razen neotipljivega prahu
ex 77.04	Kovane palice in profili, kotniki, plošče in drugi profili iz berilija; berilijeva žica; kovane plošče, trakovi in ploščati izdelki iz berilija; berilijeva folija
POGLAVJE 78	
78.02	
78.03	
ex 78.04	Svinčene plošče in folije, reliefne ali ne, razrezane, perforirane, prevlečene ali tiskane (razen tistih s podlago)
POGLAVJE 79	
79.02	
79.03	
POGLAVJE 80	
80.02	
80.03	
ex 80.04	Kositrne plošče in folije, reliefne ali ne, razrezane, perforirane, prevlečene ali tiskane (razen tistih s podlago)
POGLAVJE 81	
ex 81.01	Kovane palice in profili, kotniki, plošče in drugi profili iz tungstena (volfram), kovane plošče, trakovi in ploščati izdelki iz tungstena (volfram), žica in vlakna iz tungstena (volfram)
ex 81.02	Kovane palice in profili, kotniki, plošče in drugi profili iz molibdena; kovane plošče, trakovi in ploščati izdelki iz molibdena; folija iz molibdena; žica in vlakna iz molibdena
ex 81.03	Kovane palice in profili, kotniki, plošče in drugi profili iz tantala; kovane plošče, trakovi in ploščati izdelki iz tantala, folija iz tantala, žica in vlakna iz tantala
ex 81.04	Kovane palice in profili, kotniki, plošče in drugi profili iz drugih navadnih kovin; kovane plošče, trakovi in ploščati izdelki iz drugih navadnih kovin, folija, žica in vlakna iz drugih navadnih kovin
POGLAVJE 93	
ex 93.06	Lesena kopita za puške in drugi leseni deli pušk
POGLAVJE 95	
ex 95.01	Grobo obdelan material za rezbarjenje, plošče, listi, palice, cevi in podobne oblike, nezglajene ali drugače obdelane
do	
ex 95.07	
POGLAVJE 98	
ex 98.11	Grobo obdelan les za izdelavo pip

SEZNAM D

Seznam tarifnih oznak, za katere dajatve skupne carinske tarife ne smejo presegati 15 %

– 1 –	*– 2 –*
Številka Bruseljske nomenklature	Poimenovanje
POGLAVJE 28	Anorganski kemični proizvodi; anorganske ali organske spojine plemenitih kovin, radioaktivnih elementov, redkih zemeljskih kovin in izotopov
ex 28.01	Halogeni (razen surovega joda in broma)
ex 28.04	Vodik, žlahtni plini, druge nekovine (razen selena in fosforja)
28.05 do 28.10	
ex 28.11	Arzenov trioksid, arzenova kislina
28.13 do 28.22	
28.24	
28.26 do 28.31	
ex 28.32	Klorati (razen natrijevega klorata in kalijevega klorata) in perklorati
ex 28.34	Oksijodidi in perjodati
28.35 do 28.45	
28.47 do 28.58	

SEZNAM E

Seznam tarifnih oznak, za katere dajatve skupne carinske tarife ne smejo presegati 25 %

– 1 –	*– 2 –*
Številka Bruseljske nomenklature	Poimenovanje
POGLAVJE 29	Organski kemijski proizvodi
29.01	Ogljikovodiki (razen naftalena)
29.02	
29.03	
29.04	Aciklični alkoholi in njihovi halogenski, sulfo-, nitro-, nitrozoderivati (razen butil in izobutil alhoholov)
29.05	
29.06	Fenoli (razen fenola, krezolov in ksilenolov) in fenol-alkoholi
29.07 do 29.45	
POGLAVJE 32	
32.05	
32.06	
POGLAVJE 39	
39.01 do 39.06	

SEZNAM F

Seznam tarifnih oznak, za katere so bile dajatve skupne carinske tarife določene z medsebojnim soglasjem

– 1 –	– 2 –	– 3 –
Številka Bruseljske nomenklature	Poimenovanje	Skupna carinska tarifa (stopnja ad valorem v %)
ex 01.01	Živi konji, klavni	11
ex 01.02	Žive živali iz vrst goveda (razen čistopasemskih živali za vzrejne namene)[1]	16
ex 01.03	Živi prašiči (razen čistopasemskih živali za vzrejne namene)[1]	16
ex 02.01	Meso in užitni klavnični izdelki, sveži, ohlajeni ali zmrznjeni	
	– konjski	16
	– goveji[1]	20
	– prašičji[1]	20
02.02	Meso in užitni odpadki perutnine (razen jeter), sveži, ohlajeni ali zmrznjeni	18
ex 02.06	Konjsko meso, soljeno ali sušeno	16
ex 03.01	Sladkovodne ribe, sveže (žive ali mrtve), hlajene ali zmrznjene	
	– Postrvi in druge salmonide	16
	– drugo	10
ex 03.03	Raki, mehkužci in školjkarji (tudi brez oklepa ali školjke), sveži (živi ali mrtvi), ohlajeni, zmrznjeni, posušeni, soljeni ali v razsolu, celi raki, kuhani v vodi	
	– rarogi in jastogi	25
	– raki in kozice	18
	– ostrige	18
04.03	Maslo	24
ex 04.05	Ptičja jajca, v lupini, sveža ali konzervirana	
	– od 16. 2. do 31. 8.	12
	– od 9. 1. do 15. 2.	15
04.06	Naravni med	30
ex 05.07	Perje, ki se uporablja za polnjenje in puh, surovo	0
05.08	Kosti in roževina, surovi, razmaščeni ali samo preparirani, vendar ne razrezani v določeno obliko, obdelani s kislino ali deželatinirani, njihov prah in odpadki	0
ex 06.03	Rezano cvetje in cvetni popki, za šopke ali okrasje, sveže	
	– od 6. 1. do 31. 10.	24
	– od 11. 1. do 31. 5.	20
ex 07.01	Vrtnine, sveže ali zmrznjene	
	– čebula, šalotka, česen	12
	– nov krompir	
	– od 1. 1. do 15. 5.	15
	– od 16. 5. do 30. 6.	21
	– drugo[2]	
07.04	Vrtnine, posušene, dehidrirane ali evaporirane, tudi razrezane na koščke ali rezine ali zdrobljene ali zmlete v prah, vendar ne drugače pripravljene	
	– čebula	20
	– drugo	16
ex 07.05	Stročnice, suhe, v strokih ali zrnu, tudi olupljene ali zlomljene	
	– grah in fižol	10
ex 08.01	Sveže banane	20
08.02	Agrumi, sveži ali suhi	
	– pomaranče	
	– od 15.3. do 30. 9.	15
	– zunaj tega obdobja	20

[1] Se nanaša samo na domače živali.
[2] Načeloma je stopnja določena na aritmetično povprečje. Do spremembe lahko pride pri določitvi sezonskih stopenj v okviru kmetijske politike Skupnosti.

– 1 –	– 2 –	– 3 –
Številka Bruseljske nomenklature	Poimenovanje	Skupna carinska tarifa (stopnja ad valorem v %)
	– mandarine in klementine	20
	– limone	8
	– grenivke	12
	– drugo	16
ex 08.04	Sveže grozdje	
	– od 1. 11 do 14. 7.	18
	– od 15. 7. do 31. 10.	22
08.06	Sveža jabolka, hruške in kutine[1]	8
08.07	Koščičasto sadje, sveže	
	– marelice	25
	– drugo[1]	
ex 08.12	Suhe slive	18
ex 09.01	Nepražena kava	16
10.01 do 10.07	Žita[2]	
ex 11.01	Pšenična moka[2]	
12.01	Oljna semena in plodovi, tudi zdrobljeni	0
ex 12.03	Semena za setev (razen sladkorne pese)	10
12.06	Hmelj in lupulin	12
15.15	Vosek čebel in drugih žuželk, tudi umetno obarvan	
	– nepredelan	0
	– drugo	10
15.16	Rastlinski voski, tudi umetno obarvani	
	– nepredelani	0
	– drugo	8
ex 16.04	Pripravljene ali konzervirane ribe	
	– salmonide	20
ex 16.05	Pripravljeni ali konzervirani raki	20
17.01	Sladkor iz sladkorne pese in sladkornega trsa, v trdnem stanju	80
18.01	Kakavova zrna, cela ali zlomljena, surova ali pražena	9
18.02	Kakavove lupine, olupki, kožice in odpadki	9
19.02	Proizvodi za otroško hrano ali za dietno ali kulinarično rabo, na osnovi moke, škroba ali ekstrakta slada, tudi z vsebnostjo kakava manj kot 50 mas.	25
ex 20.02	Kislo zelje	20
21.07	Živila, ki niso navedena ne zajeta na drugem mestu	25
22.04	Grozdni mošt, delno fermentiran, katerega fermentacija je ustavljena brez dodajanja alkohola	40
23.01	Moka in zdrob, neustrezna za hrano ljudi	
	– iz mesa in mesnih odpadkov:lojni ocvirki	4
	– iz rib, rakov ali mehkužcev	5
24.01	Surov ali nepredelan tobak; tobačni odpadki	30
ex 25.07	Kaolin, silimanit	0
ex 25.15	Marmor, rezan z žaganjem ali kako drugače, razrezan v bloke do debeline vključno 25 cm	0

[1] Načeloma je stopnja določena na aritmetično povprečje. Do spremembe lahko pride pri določitvi sezonskih stopenj v okviru kmetijske politike Skupnosti.

[2] a) Dajatve skupne carinske tarife za žita in pšenično moko so enake aritmetičnemu povprečju veljavnih dajatev.

b) Dokler ne bo določen ustrezen režim v skladu s členom 402., lahko države članice z odstopanjem od člena 23 začasno opustijo pobiranje dajatev za te izdelke.

c) Če je pridelava ali predelava žita ali pšenične moke v eni od držav članic hudo ogrožena ali motena zaradi opustitve dajatev v drugi državi članici, države članice začnejo medsebojna pogajanja. Če ta pogajanja niso uspešna, lahko Komisija pooblasti prizadeto državo, da sprejme ustrezne ukrepe, za katere Komisija določi pogoje, če razlike v proizvodni ceni ne kompenzira tržna organizacija za žita v državi članici, odgovorni za opustitev dajatev.

– 1 –	– 2 –	– 3 –
Številka Bruseljske nomenklature	Poimenovanje	Skupna carinska tarifa (stopnja ad valorem v %)
ex 25.16	Granit, porfir, bazalt, peščenec ali drug kamen za spomenike ali gradbeništvo, rezan z žaganjem ali kako drugače v bloke debeline do vključno 25 cm	0
25.19	Naravni magnezijev karbonat (magnezit), žgan ali nežgan (razen magnezijevega oksida)	0
ex 25.27	Lojevec, pakiran po najmanj neto 1 kg	8
ex 27.07	Fenoli, krezoli in ksilenoli, surovi	3
27.09	Nafta in olja, dobljena iz bituminoznih materialov, surova	0
ex 27.14	Naftni koks	0
28.03	Ogljik, vključno saje, antracitne saje, acetilenske saje in čad)	5
ex 28.04	Fosfor	15
	Selen	0
28.23	Železovi oksidi in hidroksidi; zemeljske barve, ki vsebujejo po masi 70 mas.% ali več vezanega železa, preračunanega kot Fe2O3	10
28.25	Titanovi oksidi	15
ex 28.32	Natrijevi in kalijevi klorati	10
ex 29.01	Aromatski ogljikovodiki	
	– naftalen	8
ex 29.04	Terciarni butil alkohol	8
ex 32.07	Titanov oksid	15
ex 33.01	Eterična olja agrumov (brez terpenov ali s terpeni), čista ali zgoščena	12
34.04	Umetni voski, vključno z vodotopnimi voski; pripravljeni voski, neemulzionirani in brez topila	12
ex 40.07	Niti in vrvi iz vulkaniziranega kavčuka, tudi prekrite s tekstilnim materialom	15
41.01	Surove kože ovac ali jagnjet (sveže, nasoljene, sušene, lužene, pikljane)	0
ex 41.03	Strojene kože ovac in jagnjet, samo strojene	
	– indijskih koz	0
	– druge	6
ex 41.04	Kozje ali kozličje kože, strojene	
	– indijskih koz	0
	– drugo	7
41.08	Lakasto ali metalizirano usnje in kože	12
44.14	Furnirski listi in listi za vezane plošče, žagani, rezani ali olupljeni, debeline do 5 mm, z ojačitvijo iz papirja ali blaga ali brez nje	10
44.15	Vezane plošče in druge večplastne lesene plošče, tudi z dodatkom drugih snovi; lesena marketerija in intarziran les	15
53.04	Odpadki volne in fine ali grobe živalske dlake (vključno z odpadki preje in razvlaknjenimi tekstilnimi surovinami)	0
54.01	Lan, surov, ali predelan, toda nepreden; predivo in odpadki iz teh vlaken (vključno z odpadki preje in razvlaknjenimi tekstilnimi surovinami)	0
54.02	Ramija, surova ali predelana, toda nepredena, predivo in odpadki iz teh vlaken (vključno z odpadki preje in razvlaknjenimi tekstilnimi surovinami)	0
55.01	Bombaž, nemikan in nečesan	0
ex 55.02	Linters iz bombaža, surov	0
55.03	Bombažni odpadki (vključno z odpadki preje in razvlaknjenimi tekstilnimi surovinami), nemikani in nečesani	0
57.01	Konoplja (Cannabis sativa), surova ali predelana, toda nepredena, predivo in odpadki iz teh vlaken (vključno z odpadki preje in razvlaknjenimi tekstilnimi surovinami)	0
57.02	Abaka (manila ali Musa textilis) surova ali predelana, toda nepredena, predivo, izčesek in odpadki iz teh vlaken (vključno z odpadki preje in razvlaknjenimi tekstilnimi surovinami)	0
57.03	Juta, surova, olupljena ali drugače predelana, vendar nepredena; predivo in odpadki iz teh vlaken (vključno z odpadki preje in razvlaknjenimi tekstilnimi surovinami)	0
74.01	Cementni baker (precipitat bakra); surov baker (rafiniran ali nerafiniran); bakrovi odpadki in ostanki	0
74.02	Bakrove zlitine	0

– 1 –	– 2 –	– 3 –
Številka Bruseljske nomenklature	Poimenovanje	Skupna carinska tarifa (stopnja ad valorem v %)
75.01	Nikljev kamen ("matte", sintrani oksidi niklja in drugi vmesni izdelki metalurgije niklja; surovi nikelj (razen anod iz tar.št.75.05); nikljasti odpadki in ostanki	0
80.01	Kositer, surov; kositrni odpadki in ostanki	0
ex 85.08	Svečke za vžig	18

SEZNAM G

Seznam tarifnih oznak, za katere dajatve skupne carinske tarife določijo države članice s pogajanji

– 1 –	– 2 –
Številka Bruseljske nomenklature	Poimenovanje
ex 03.01	Morske ribe, sveže (žive ali mrtve), ohlajene ali zmrznjene
03.02	Ribe, osoljene, v slanici, sušene ali dimljene
04.04	Sir in skuta
11.02	Kaša, zdrob; žitna zrnja, oluščena, perlirana, drobljena, valjana (v kosmičih ali ne), razen riža, oluščenega, brušenega, poliranega ali lomljenega; žitni kalčki, celi ali v obliki moke
11.07	Slad, pražen ali nepražen
ex 15.01	Masti in druge prašičje maščobe, stiskane ali topljene
15.02	Maščobe govedi, ovac in koz, surove ali topljene (vključno "premier jus")
15.03	Stearin iz užitne prašičje masti, oleostearin, olje iz prašičje masti in oleomargarina, neemulgirani, nemešani ali drugače pripravljeni
ex 15.04	Kitovo olje, prečiščeno ali neprečiščeno
15.07	Nehlapna olja rastlinskega izvora, tekoča ali trdna, surova, rafinirana ali prečiščena
15.12	Živalske ali rastlinske masti in olja, hidrogenirani, rafinirani ali nerafinirani, toda nepredelani
18.03	Kakavova masa, razmaščena ali nerazmaščena
18.04	Kakavovo maslo, maščobe in olje
18.05	Kakav v prahu, brez dodatka sladkorja ali drugih sladil
18.06	Čokolada in druga živila, ki vsebujejo kakav
19.07	Kruh, ladijski prepečenec in drugi pekovski izdelki, brez dodanega sladkorja, medu, jajc, maščobe, sira ali sadja
19.08	Kruh, peciva, sladice, biskviti in drugi pekovski izdelki z dodatkom kakava ali brez njega, v vseh razmerjih
21.02	Ekstrakti ali esence kave, čaja, mate čaja in pripravki na osnovi teh ekstraktov ali esenc
22.05	Vino iz svežega grozdja; grozdni mošt, katerega fermentacija je ustavljena z dodajanjem alkohola
22.08	Nedenaturiran etanol z vsebnostjo alkohola 80 vol.% ali več, denaturirani etanoli, s katero koli vsebnostjo etanola
22.09	Nedenaturiran etanol, z vsebnostjo manj kot 80 vol%, destilati, likerji in druge alkoholne pijače (imenovane koncentrirani ekstrakti) za proizvodnjo pijač
25.01	Navadna sol, kamena sol, morska sol, jedilna sol, čisti natrijev klorid, slanice in morska voda
25.03	Žveplo vseh vrst, razen sublimiranega, usedlinskega in koloidnega žvepla
25.30	Borati, naravni in njihovi koncentrati (žgani in nežgani), razen boratov, izločenih iz naravne slane vode; naravna borova kislina, ki vsebuje do 85% H3BO3, računano na suhi izdelek
ex 26.01	Svinčeve in cinkove rude
ex 26.03	Pepel in odpadki, ki vsebujejo cink
27.10	Olja, dobljena in nafte in olja, dobljena iz bituminoznih materialov (razen surovih), izdelki, ki niso omenjeni niti zajeti na drugem mestu, ki vsebujejo po masi 70% ali več olj iz nafte ali olj, dobljenih iz bituminoznih materialov, če so ta olja osnovne sestavine teh proizvodov.
27.11	Naftni plini in drugi plinasti ogljikovodiki

– 1 –	– 2 –
Številka Bruseljske nomenklature	Poimenovanje
27.12	Vazelin
ex 27.13	Parafin, vosek iz nafte ali bituminoznih materialov, parafinski odpadki (gatsch ali slack wax), pobarvani ali nepobarvani
ex 28.01	Surov jod in brom
28.02	Žveplo, sublimirano ali oborjeno; koloidno žveplo
ex 28.11	Arzenov trioksid
28.12	Borova kislina, borov trioksid
28.33	Bromidi in oksibromidi; bromati in perbromati; hipobromiti
ex 28.34	Jodidi in jodati
28.46	Borati in perborati
ex 29.04	Butil in izobutil alkoholi (razen terciarnih butil alkoholov)
ex 29.06	Fenoli, krezoli in ksilenoli
ex 32.01	Quebrachev ekstrakt in ekstrakt mimoze
40.02	Sintetični kavčuk in sintetični lateks, vulkaniziran ali nevulkaniziran; faktis dobljen iz olja
44.03	Les, neobdelan, z lubjem ali brez lubja
44.04	Les, grobo obdelan (razčetverjen)
44.05	Les, vzdolžno žagan, cepljen ali luščen; debeline nad 5 mm
45.01	Pluta, naravna, surova ali enostavno predelana; odpadki plute; zdrobljena, drobljena ali zmleta pluta
45.02	Pluta štirikotno tesana ali v obliki pravokotnih blokov, plošč, listov in trakov, za čepe in zamaške
47.01	Celuloza,pridobljena z mehanskimi ali kemičnimi sredstvi iz katerih koli vlaknastih rastlinskih materialov
50.02	Surova svila (nepredena)
50.03	Svileni odpadki, vključno zapredki, neprimerni za navijanje, svileni izčeski in raztrgane ali izvlečene krpe)
50.04	Svilena preja,razen preje iz svilenega izčeska ali drugih svilenih odpadkov) nepripravljena za prodajo na drobno
50.05	Svilena preja iz svilenih odpadkov, razen svilenega izčeska, nepripravljena za prodajo na drobno
ex 62.03	Vreče in vrečke, ki se uporabljajo za pakiranje blaga, izdelane iz jute, rabljene
ex 70.19	Stekleni biseri, imitacije biserov; imitacije dragih ali poldragih kamnov in podobno drobno stekleno blago
ex 73.02	Fero-predzlitine, razen fero-mangana z visoko vsebnostjo ogljika
76.01	Aluminij, surov; aluminijasti odpadki in ostanki[1]
77.01	Magnezij, surov; magnezijevi odpadki, razen sortiranih ostružkov in ostanki
78.01	Svinec, surov, vključno srebronosen svinec, svinčeni odpadki in ostanki[1]
79.01	Cink, surov; cinkovi odpadki in ostanki[1]
ex 81.01	Volfram, surov, v prahu[1]
ex 81.02	Molibden, surov[1]
ex 81.03	Tantal, surov[1]
ex 81.04	Druge surove kovine[1]
ex 84.06	Motorji za pogon motornih vozil, zrakoplovov in ladij, čolnov in drugih plovil in deli teh motorjev
ex 84.08	Reaktivni pogonski motorji, njihovi deli in pribor
84.45	Obdelovalni stroji za obdelavo kovin ali kovinskih karbidov, razen tistih iz tar. št. 84.49 ali 84.50
84.48	Pribor in deli, izključno ali pretežno primerni za uporabo s stroji iz tar. št. 84.45 do 84.47, vključno nosilci obdelovancev in orodja, samoodpiralne glave za rezanje navoja, razdelilne glave in druge in specialne dodatne naprave za obdelovalne stroje; držala za orodja, ki se pri delu držijo v roki iz tar. št. 82.04, 84.49 ali 85.05
ex 84.63	Transmisijske gredi za avtomobilske motorje
87.06	Deli in pribor za motorna vozila iz tar. št. 87.01, 87.02 ali 87.03
88.02	Zrakoplovi, jadralna letala in zmaji; rotošuti
ex 88.03	Deli zrakoplovov, jadralnih letal in zmajev

[1] Dajatve za polizdelke se določijo v skladu z dajatvijo za surovo kovino po postopku iz člena 212. Pogodbe.

PRILOGA II

SEZNAM
iz člena 38 Pogodbe

– 1 – Številka Bruseljske nomenklature	*– 2 –* Poimenovanje
POGLAVJE 1	*Žive živali*
POGLAVJE 2	*Užitno meso in drobovina*
POGLAVJE 3	*Ribe, raki in mehkužci*
POGLAVJE 4	*Mleko in mlečni izdelki, ptičja jajca, naravni med*
POGLAVJE 5	
05.04	Čreva, mehur in želodec živali (razen rib), celi ali v kosih
05.15	Proizvodi živalske porekla, ki niso navedeni in ne zajeti na drugem mestu; mrtve živali iz 1. ali 3. poglavja, neuporabne za človeško prehrano
POGLAVJE 6	Živo drevje in druge rastline, čebulice, korenine in podobno, rezano cvetje in okrasno listje
POGLAVJE 7	*Užitne vrtnine in nekateri koreni in gomolji*
POGLAVJE 8	*Užitno sadje in oreški, lupine agrumov ali dinj in lubenic*
POGLAVJE 9	*Kava, čaj in začimbe, razen mate čaja (št. 09.03)*
POGLAVJE 10	*Žita*
POGLAVJE 11	*Izdelki mlinske industrije; slad; škrob, gluten; insulin*
POGLAVJE 12	Oljna semena in plodovi; razno zrnje; semena in plodovi; industrijske in zdravilne rastline; slama in krma
POGLAVJE 13	
ex 13.03	Pektin
POGLAVJE 15	
15.01	Masti in druge prašičje maščobe, stiskane ali topljene
15.02	Maščobe govedi, ovac in koz, surove ali topljene (vključno "premier jus")
15.03	Stearin iz prašičje masti, stearin iz olj, olje iz užitne prašičje masti in oleomargarina, margarina, neemulgirani, nemešani ali drugače pripravljeni
15.04	Masti in olja rib in morskih sesalcev, prečiščene ali neprečiščene
15.07	Nehlapna rastlinska olja, tekoča ali trdna, surova, rafinirana ali prečiščena
15.12	Živalske ali rastlinske masti in olja, hidrogenirani, rafinirani ali nerafinirani, toda nepredelani
15.13	Margarine, preparati iz masti ali olj živalskega ali rastlinskega izvora
15.17	Odpadki iz predelave masti in olj ali voskov živalskega ali rastlinskega izvora
POGLAVJE 16	*Izdelki iz mesa, rib, rakov ali mehkužcev*
POGLAVJE 17	
17.01	Sladkor iz sladkorne pese in sladkornega trsa, v trdnem stanju
17.02	Drugi sladkorji; sirupi; umetni med in mešanice umetnega in naravnega medu; karamelni sladkor
17.03	Melase, z dodatkom ali brez dodatka barvil
POGLAVJE 18	
18.01	Kakavova zrna, cela ali zlomljena, surova ali pražena
18.02	Kakavove lupine, olupki, kožice in odpadki
POGLAVJE 20	Proizvodi iz vrtnin, sadja, oreškov ali drugih delov rastlin
POGLAVJE 22	
22.04	Grozdni mošt, delno fermentiran, katerega fermentacija je ustavljena brez dodajanja alkohola
22.05	Vino iz svežega grozdja; grozdni mošt, katerega fermentacija je ustavljena z dodajanjem alkohola
22.07	Jabolčnik, hruškovec, medica in druge fermentirane pijače
POGLAVJE 23	Ostanki in odpadki živilske industrije; pripravljena krma za živali
POGLAVJE 24	
24.01	Nepredelan tobak; tobačni odpadki
POGLAVJE 45	
45.01	Pluta, naravna, surova ali enostavno predelana; odpadki plute; zdrobljena, drobljena ali zmleta pluta
POGLAVJE 54	
54.01	Lan, surov, ali predelan, toda nepreden; predivo in odpadki iz teh vlaken (vključno z odpadki preje in razvlaknjenimi tekstilnimi surovinami)
POGLAVJE 57	
57.01	Konoplja (Cannabis sativa), surova ali predelana, toda nepredena, predivo in odpadki iz teh vlaken (vključno z odpadki preje in razvlaknjenimi tekstilnimi surovinami)

PRILOGA III

SEZNAM NEBLAGOVNIH TRANSAKCIJ
iz člena 106 Pogodbe

– Pomorske prevoznine, vključno s čartriranjem, pristaniškimi stroški, stroški za ribiške ladje itd.
– Rečne prevoznine, vključno s čartriranjem.
– Cestni prevoz: potniki in prevoznine, vključno s čartriranjem.
– Zračni prevoz: potniki in prevoznine, vključno s čartriranjem.
Plačilo s strani potnikov mednarodnih letalskih vozovnic, nadtežne prtljage, plačilo mednarodnih letalskih prevoznin in čarterskih letov.
Prihodek iz prodaje mednarodnih letalskih vozovnic, nadtežne prtljage, plačila mednarodnih letalskih prevoznin in čarterskih letov.
– Za vse vrste pomorskega prevoza: pristaniški stroški (zagotavljanje storitev, gorivo, živila, stroški vzdrževanja, popravila, stroški za posadko itd.)
Za vse vrste prevoza po celinskih plovnih poteh: pristaniški stroški (zagotavljanje storitev, gorivo, živila, stroški vzdrževanja in manjša popravila transportne opreme, stroški za posadko itd.)
Za vse vrste trgovinskega cestnega prevoza: gorivo, olje, mala popravila, garažiranje, stroški za voznike in posadko itd.
Za vse vrste zračnega prevoza: operativni stroški in režijski stroški, vključno s popravili zrakoplovov in navigacijske opreme.
– Stroški carinskega skladiščenja, skladiščenja, carinjenja.
– Carine in pristojbine.
– Tranzitne dajatve.
– Dajatve za popravilo in montažo.
Stroški predelave, končne obdelave, pogodbene dodelave in drugih storitev te vrste.
– Popravila ladij.
Popravila prevoznih sredstev, razen ladij in zrakoplovov.
– Tehnična pomoč (pomoč pri vseh fazah proizvodnje in distribucije blaga in storitev, ki se zagotovi za določeno obdobje glede na poseben namen te pomoči, in ki na primer zajema svetovanje in potovanja strokovnjakov, pripravo tehničnih projektov in načrtov, proizvodni nadzor, tržne raziskave ter usposabljanje osebja).
– Provizije in posredovalnine.
Prihodki iz tranzitnih poslov ali pretovarjanja.
Bančne provizije in dajatve.
Reprezentančni stroški.
– Oglaševanje v vseh oblikah.
– Poslovna potovanja.
– Prispevek hčerinskih podjetij, podružnic itd. k režijskim stroškom matičnega podjetja v tujini in obratno.
– Podjetniške pogodbe (gradnja in vzdrževanje stavb, cest, mostov itd., ki jih izvajajo specializirana podjetja, običajno za pavšalno ceno na podlagi javnega razpisa).
– Razlike, zastavki in pologi za poslovanje na terminski blagovni borzi v skladu z pošteno poslovno prakso.
– Turizem.
– Zasebna potovanja in bivanja zaradi študija.
– Zasebna potovanja in bivanja iz zdravstvenih razlogov.
– Zasebna potovanja in bivanja iz družinskih razlogov.
– Naročnine na časopise, periodične publikacije, knjige, glasbene izdaje.
Časopisi, periodične publikacije, knjige, glasbene izdaje in plošče.
– Razviti filmi, komercialni, dokumentarni, izobraževalni itd. (najemnine, pristojbine, naročnine in stroški kopiranja in sinhronizacije itd.).
– Članarine.
– Vzdrževanje in tekoča popravila zasebne lastnine v tujini.
– Državni izdatki (uradna predstavništva v tujini, prispevki za mednarodne organizacije)
– Davki in prispevki, sodni stroški, dajatve za registracijo patentov in blagovnih znamk.
Odškodnine.
Povračila v primeru razveljavitve pogodbe ali preplačila.
Globe.
– Redna plačila upravi pošte, telegrafa in telefona ter podjetjem za javni prevoz.
– Dovoljenja za devizno menjavo za državljane ali stalno naseljene tujce, ki se izselijo v tujino.
Dovoljenja za devizno menjavo za državljane ali stalno naseljene tujce, ki se vračajo v domovino.
– Plače in mezde (obmejni ali sezonski delavci in drugi nerezidenti, brez poseganja v pravico države, da zakonsko uredi zaposlovanje tuje delovne sile).
– Nakazila izseljencev (brez poseganja v pravico države, da zakonsko uredi priseljevanje).
– Honorarji in nagrade.
– Dividende in deleži v dobičku.
– Obresti na obveznice, hipoteke itd.).
– Najemnine in zakupnine
– Pogodbena amortizacija posojil (razen transferjev, ki predstavljajo amortizacijo v obliki predhodnega vračila ali plačila nakopičenih zaostankov).
– Dobiček iz poslovanja podjetij.
– Avtorske pravice.
Patenti, načrti, blagovne znamke in izumi (prenosi in dodelitev licence za patente, načrte, blagovne znamke in izume, zaščitene ali nezaščitene, in transferji, ki izhajajo iz teh prenosov ali dodelitev licenc).
– Konzularni prihodki.
– Pokojnine ter drugi podobni prihodki.
Zakonsko določene vzdrževalnine in finančna pomoč v hudi stiski.
Periodični prenosi sredstev, ki jih imajo v državi članici osebe, ki prebivajo v drugi državi članici in ki so v tej državi članici brez zadostnih sredstev za osebno preživljanje.
– Transakcije in prenosi v zvezi z neposrednim zavarovanjem.
– Transakcije in prenosi v zvezi s pozavarovanjem in retrocesijo.
– Odobravanje in vračanje trgovinskih in industrijskih posojil.
– Prenosi manjših zneskov v tujino.
– Stroški za vsakovrstno dokumentacijo, ki jih imajo za lastne potrebe pooblaščene menjalniške ustanove.
Športne nagrade in dobički na dirkah.
– Dediščine.
– Dote.

PRILOGA IV

ČEZMORSKE DRŽAVE IN OZEMLJA,
za katere se uporabljajo določbe četrtega dela Pogodbe

Francoska zahodna Afrika, ki zajema: Senegal, Sudan, Gvinejo, Slonokoščeno obalo, Dahomej, Mavretanijo, Niger in Zgornjo Volto.
Francoska ekvatorialna Afrika, ki zajema: Srednji Kongo, Ubangi-Shari, Čad, Gabon.
Saint Pierre in Miquelon, Komorsko otočje, Madagaskar in pridružena območja, Francoska obala Somalije, Nova Kaledonija in pridružena območja, francoska naseljena območja v Oceaniji, Južna ozemlja in Antarktika.
Neodvisna republika Togo.
Ozemlje Kameruna pod francosko skrbniško upravo.
Belgijski Kongo in Ruanda-Urundi.
Somalija pod italijanskim skrbništvom.
Nizozemska Nova Gvineja.

II. PROTOKOLI

PROTOKOL
o Statutu Evropske investicijske banke

VISOKE POGODBENICE SO SE

Z ŽELJO oblikovati Statut Evropske investicijske banke, predviden v členu 129 te pogodbe,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priložene tej pogodbi.

Člen 1

V skladu s členom 129 te pogodbe se ustanovi Evropska investicijska banka (v nadaljnjem besedilu "banka"), ki opravlja svoje naloge in izvaja svojo dejavnost skladno z določbami te pogodbe in tega statuta.

Sedež banke se določi v medsebojnem soglasju vlad držav članic.

Člen 2

Naloga banke je opredeljena v členu 130 te pogodbe.

Člen 3

V skladu s členom 129 te pogodbe so člani banke:
- Kraljevina Belgija
- Zvezna republika Nemčija,
- Francoska republika,
- Italijanska republika,
- Veliko vojvodstvo Luksemburg,
- Kraljevina Nizozemska.

Člen 4

1. Kapital banke je milijarda obračunskih enot, države članice pa so vpisale naslednje deleže:

Nemčija 300 milijonov
Francija 300 milijonov
Italija 240 milijonov
Belgija 86,5 milijona
Nizozemska 71,5 milijona
Luksemburg 2 milijona

Vrednost obračunske enote je 0, 88867088 gramov čistega zlata.

Države članice jamčijo le do višine svojega deleža v vpisanem kapitalu in ne v vplačanem kapitalu.

2. Vključitev nove članice povzroči povečanje vpisanega kapitala v višini prispevka nove članice.

3. Svet guvernerjev lahko soglasno odloči, da se vpisani kapital poveča.

4. Deleža posamezne članice v vpisanem kapitalu ni mogoče prenesti, zastaviti ali zaseči.

Člen 5

1. Države članice vplačajo 25% vpisanega kapitala v petih enakih deležih, katerih plačila zapadejo najpozneje v dveh, devetih, šestnajstih, triindvajsetih in tridesetih mesecih po začetku veljavnosti te pogodbe.

Ena četrtina vsakega vplačila se izvede v zlatu ali v prosto konvertibilni valuti, tri četrtine pa v nacionalni valuti.

2. Svet direktorjev lahko zahteva vplačilo preostalih 75% vpisanega kapitala, kolikor je to potrebno za izpolnitev obveznosti banke do njenih posojilodajalcev.

Vsaka država članica izvede vplačilo sorazmerno s svojim deležem v vpisanem kapitalu v valutah, ki jih banka potrebuje za izpolnitev teh obveznosti.

Člen 6

1. Na predlog sveta direktorjev lahko svet guvernerjev s kvalificirano večino sklene, da države članice odobrijo banki posebna posojila z obrestmi, če in kolikor potrebuje taka posojila za financiranje določenih projektov in če svet direktorjev dokaže, da si banka ne more pridobiti potrebnih sredstev pod ustreznimi pogoji na trgu kapitala, ob upoštevanju narave in namena projektov, ki se financirajo.

2. Za posebna posojila se lahko zaprosi šele od začetka četrtega leta po začetku veljavnosti te pogodbe. Ne smejo presegati 400 milijonov obračunskih enot v celoti ali 100 milijonov obračunskih enot na leto.

3. Rok odplačevanja posebnih posojil se določi glede na rok odplačevanja posojil ali jamstev, ki jih banka namerava odobriti iz teh posojil; ta rok ne sme biti daljši od 20 let. Svet guvernerjev lahko na predlog sveta direktorjev s kvalificirano večino odloči, da se posebna posojila predčasno vrnejo.

4. Letna obrestna mera za posebna posojila je 4%, razen če svet guvernerjev ob upoštevanju gibanja in ravni obrestnih mer na trgih kapitala ne določi drugačne obrestne mere.

5. Države članice odobrijo posebna posojila sorazmerno s svojim deležem v vpisanem kapitalu; vplačana morajo biti v nacionalni valuti v šestih mesecih po pozivu.

6. V primeru likvidacije banke se posebna posojila držav članic vrnejo šele potem, ko so bili poravnani drugi dolgovi banke.

Člen 7

1. Če se pariteta valute ene države članice zmanjša glede na obračunsko enoto iz člena 4, se znesek deleža kapitala, ki ga ta država vplača v nacionalni valuti, izravna sorazmerno s spremembo paritete z dodatnim vplačilom v korist banke. Vendar pa znesek, ki je predmet izravnave, ne sme presegati skupnega zneska posojil, ki jih je banka odobrila v zadevni valuti, in sredstev banke v tej valuti. Vplačilo se izvede v dveh mesecih, v primeru posojil pa ob zapadlosti teh posojil.

2. Če se pariteta valute države članice poveča glede na obračunsko enoto iz člena 4, se znesek deleža kapitala, ki ga ta država vplača v nacionalni valuti, izravna sorazmerno s spremembo paritete s povračilom tej državi. Vendar pa znesek, ki je predmet izravnave, ne sme presegati skupnega zneska posojil, ki jih je banka odobrila v zadevni valuti, in sredstev banke v tej valuti. Vplačilo se izvede v dveh mesecih, v primeru posojil pa ob zapadlosti teh posojil.

3. Pariteta valute države članice glede na obračunsko enoto iz člena 4 je razmerje med maso čistega zlata v tej obračunski enoti in maso čistega zlata, ki ustreza pariteti te valute, prijavljeni Mednarodnemu denarnemu skladu.

Sicer pa se ta pariteta določi na podlagi deviznega tečaja, ki ga država članica uporablja za tekoča plačila, v razmerju do valute, ki je določena ali zamenljiva v zlatu.

4. Svet guvernerjev lahko sklene, da se pravila iz odstavkov 1 in 2 ne uporabljajo, če se izvede enotna sorazmerna sprememba paritet vseh valut držav članic Mednarodnega denarnega sklada ali članic banke.

Člen 8

Banko upravljajo in vodijo svet guvernerjev, svet direktorjev in upravni odbor.

Člen 9

1. Svet guvernerjev sestavljajo ministri, ki jih imenujejo države članice.

2. Svet guvernerjev sprejema splošne direktive o kreditni politiki banke, zlasti glede ciljev, ki si jih bo zastavila pri postopnem uresničevanju skupnega trga.

Svet guvernerjev zagotavlja, da se te direktive izvajajo.

3. Poleg tega svet guvernerjev:

a) odloča o povečanju vpisanega kapitala v skladu s členom 43.;

b) izvaja pooblastila iz člena 6 glede posebnih posojil;

c) izvaja pooblastila iz členov 11 in 13 glede imenovanja in razrešitve članov sveta direktorjev in upravnega odbora;

d) odobri odstopanja iz člena 181.;

e) odobri letna poročila sveta direktorjev;

f) odobri letne bilance stanja in bilance uspeha;

g) izvaja pooblastila in naloge iz členov 7, 14, 17, 26 in 27;

h) odobri poslovnik banke.

4. Svet guvernerjev je v okviru te pogodbe in tega statuta pooblaščen, da soglasno sprejema vse odločitve glede začasne ustavitve dejavnosti banke in njene morebitne likvidacije.

Člen 10

Če v tem statutu ni določeno drugače, odloča svet guvernerjev z večino svojih članov. Svet guvernerjev glasuje v skladu z določbami člena 148 te pogodbe.

Člen 11

1. Svet direktorjev je izključno pooblaščen za odločanje o dodeljevanju posojil in jamstev ter najemanju posojil; določa obrestne mere za posojila in provizije za jamstva; nadzoruje, da je banka pravilno vodena; zagotavlja skladnost poslovodenja banke z določbami te pogodbe in statuta ter splošnih direktiv, ki jih sprejema svet guvernerjev.

Ob koncu proračunskega leta mora svet direktorjev svetu guvernerjev predložiti poročilo in ga po njegovi odobritvi objaviti.

2. Svet direktorjev ima 12 članov in 12 namestnikov.

Člane imenuje svet guvernerjev na predlog držav članic in Komisije za pet let, in sicer:

2 člana v medsebojnem soglasju predlagajo države Beneluksa,

3 člane predlaga Zvezna republika Nemčija,

3 člane predlaga Francoska republika,

3 člane predlaga Italijanska republika,

1 člana predlaga Komisija.

Lahko so ponovno imenovani.

Vsakemu direktorju pomaga namestnik, ki je imenovan pod enakimi pogoji in po enakem postopku kot direktorji.

Namestniki lahko sodelujejo na sestankih sveta direktorjev; namestniki nimajo pravice glasovanja, razen kadar nadomeščajo direktorja, ki se sestanka ne more udeležiti.

Seje sveta direktorjev vodi predsednik ali v njegovi odsotnosti eden od podpredsednikov upravnega odbora, ki pa ne glasuje.

Člani sveta direktorjev so izbrani med osebami, katerih neodvisnost in usposobljenost sta nedvomni; odgovorni so izključno banki.

3. Če direktor ne izpolnjuje več potrebnih pogojev za opravljanje svojih nalog, ga lahko svet guvernerjev, ki odloča s kvalificirano večino, razreši.

Če letno poročilo ni odobreno, svet direktorjev odstopi.

4. Mesto, izpraznjeno zaradi smrti ali prostovoljnega odstopa, razrešitve ali kolektivnega odstopa, se zapolni v skladu z določbami odstavka 2. Razen ob zamenjavi sveta direktorjev v celoti so člani nadomeščeni za preostanek njihovega mandata.

5. Svet guvernerjev določi osebne prejemke članov sveta direktorjev. Svet guvernerjev soglasno določi, katere dejavnosti so nezdružljive s funkcijo direktorja in namestnika.

Člen 12

1. V svetu direktorjev ima vsak direktor en glas.

2. Če v tem statutu ni določeno drugače, odloča svet direktorjev z navadno večino članov, ki imajo pravico glasovanja. Za kvalificirano večino je potrebnih osem glasov za. V poslovniku banke je določeno, koliko članov sveta direktorjev mora biti navzočih za sklepčnost.

Člen 13

1. Upravni odbor sestavljajo predsednik in dva podpredsednika, ki jih za šest let imenuje svet guvernerjev na predlog sveta direktorjev. Lahko so ponovno imenovani.

2. Na predlog sveta direktorjev, ki odloča s kvalificirano večino, lahko svet guvernerjev s kvalificirano večino razreši člane upravnega odbora.

3. Upravni odbor skrbi za tekoče poslovanje banke pod vodstvom predsednika in nadzorom sveta direktorjev.

Pripravlja sklepe sveta direktorjev, zlasti glede najemanja posojil ter odobravanja posojil in jamstev; zagotavlja izvajanje teh sklepov.

4. Upravni odbor odloča z večino pri sprejemanju mnenj o prošnjah za posojila in jamstva ter o načrtovanem najemanju posojil.

5. Svet guvernerjev določi osebne prejemke članov upravnega odbora in določi, katere dejavnosti so nezdružljive z njihovo funkcijo.

6. Predsednik, v njegovi odsotnosti pa podpredsednik zastopa banko v sodnih in zunajsodnih zadevah.

7. Uradniki in drugi uslužbenci banke so podrejeni predsedniku. Ta jih sprejema v službo in jim daje odpoved. Pri izbiri zaposlenih mora upoštevati ne le osebne sposobnosti in strokovno usposobljenost, ampak tudi pravično zastopanost državljanov držav članic.

8. Upravni odbor in zaposleni banke so odgovorni izključno banki in pri opravljanju svojih nalog popolnoma neodvisni.

Člen 14

1. Odbor treh članov, ki jih na podlagi njihove usposobljenosti imenuje svet guvernerjev, vsako leto preveri pravilnost poslovanja in knjigovodstva banke.

2. Odbor potrdi, da sta bilanca stanja in bilanca uspeha skladni z računovodskimi izkazi in da točno odražata stanje aktive in pasive banke.

Člen 15

Banka se z vsako državo članico sporazumeva prek organa, ki ga določi zadevna država. Pri finančnem poslovanju banka uporablja storitve emisijske banke zadevne države članice ali drugih finančnih institucij, ki jih potrdi ta država.

Člen 16

1. Banka sodeluje z vsemi mednarodnimi organizacijami, ki delujejo na podobnih področjih.

2. Banka navezuje koristne stike za sodelovanje z bančnimi in finančnimi institucijami v državah, na katere širi svoje poslovanje.

Člen 17

Na prošnjo države članice ali Komisije ali na lastno pobudo svet guvernerjev v skladu z enakimi določbami, ki veljajo za njihovo sprejetje, razlaga ali dopolnjuje direktive, ki jih je sprejel po členu 9 tega statuta.

Člen 18

1. V okviru nalog iz člena 130 te pogodbe banka odobrava posojila svojim članom ali zasebnim ali javnim podjetjem za investicijske projekte, ki se bodo izvajali na evropskem ozemlju držav članic, če ni na razpolago sredstev iz drugih virov pod razumnimi pogoji.

Vendar pa lahko banka z odstopanjem, ki ga soglasno dovoli svet guvernerjev na predlog sveta direktorjev, odobri posojila za investicijske projekte, ki se bodo v celoti ali delno izvajali zunaj evropskega ozemlja držav članic.

2. Kolikor je to mogoče, se posojila odobravajo le pod pogojem, da se uporabijo tudi sredstva iz drugih finančnih virov.

3. Banka postavi kot pogoj za odobritev posojila podjetju ali organizaciji, ki ni država članica, jamstvo države članice, na ozemlju katere bo projekt izveden, ali druga zadostna jamstva.

4. Banka lahko jamči za posojila, ki jih najamejo javna ali zasebna podjetja ali organizacije za izvajanje projektov iz člena 130 te pogodbe.

5. Skupni znesek terjatev banke iz odobrenih posojil in jamstev ne sme preseči 250% vpisanega kapitala.

6. Banka se zavaruje pred tečajnimi tveganji tako, da v posojilne in garancijske pogodbe vključi takšne klavzule, ki jih šteje za primerne.

Člen 19

1. Obrestne mere za posojila in provizije za jamstva banke se morajo prilagoditi prevladujočim pogojem na trgu kapitala in izračunati tako, da prihodek, ki iz njih izhaja, omogoča

banki izpolnjevanje njenih obveznosti, kritje njenih stroškov in oblikovanje rezervnega sklada po členu 24.

2. Banka ne daje popustov na obrestne mere. Če je glede na naravo projekta, ki se financira, zmanjšanje obrestne mere zaželeno, lahko zadevna država članica ali kdo tretji odobri pomoč za plačilo obresti, kolikor je to skladno s členom 92 te pogodbe.

Člen 20

Pri svojem posojilnem in jamstvenem poslovanju mora banka upoštevati naslednja načela:

1. Zagotavlja, da se sredstva uporabljajo kar najbolj racionalno v interesu Skupnosti.

Posojila ali jamstva lahko odobrava le:

a) kjer se v primeru projektov, ki jih izvajajo podjetja iz proizvodnega sektorja, izplačevanje obresti in amortizacije zagotavlja iz dobička iz poslovanja, v primeru drugih projektov pa s prevzemom obveznosti države članice, v kateri se projekt izvaja, ali na kakšen drug način, in

b) kadar izvajanje projekta prispeva k povečanju ekonomske produktivnosti na splošno in spodbuja uresničevanje skupnega trga.

2. Banka ne sme pridobiti deležev v podjetjih ali prevzeti odgovornosti pri njihovem poslovodenju, razen če to ne zagotavlja zaščite njenih pravic pri povrnitvi terjatev.

3. Svoje terjatve lahko odstopi na trgu kapitala in v ta namen lahko zahteva od dolžnikov, da izdajo obveznice ali druge vrednostne papirje.

4. Banka ali države članice ne smejo postavljati pogojev, ki bi določali, da je treba posojene zneske porabiti v določeni državi članici.

5. Kot pogoj za odobritev posojila lahko banka zahteva razpis mednarodnih natečajev.

6. Banka ne sme niti v celoti niti delno financirati projektov, ki jim nasprotuje država članica, na ozemlju katere naj bi se izvajali.

Člen 21

1. Prošnje za posojila ali jamstva se lahko naslovijo na banko prek Komisije ali države članice, na ozemlju katere bo projekt izveden. Podjetja lahko banko zaprosijo za posojila ali jamstva tudi neposredno.

2. Za prošnje, ki so naslovljene prek Komisije, se pridobi mnenje države članice, na ozemlju katere bo projekt izveden. Za prošnje, naslovljene prek države članice, se pridobi mnenje Komisije. Prošnje, ki jih neposredno vložijo podjetja, se predložijo zadevni državi članici in Komisiji.

Zadevna država in Komisija pripravita mnenje najpozneje v dveh mesecih. Če banka v tem času ne dobi odgovora, se šteje, da glede zadevnega projekta ni ugovorov.

3. Svet direktorjev odloča o prošnjah za posojila in jamstva, ki mu jih predloži upravni odbor.

4. Upravni odbor preveri, ali so prošnje za posojila in jamstva, ki so mu bile predložene, v skladu z določbami tega statuta, zlasti člena 20. Če se upravni odbor izreče za odobritev posojila ali jamstva, predloži svetu direktorjev osnutek pogodbe; kot pogoj za pozitivno mnenje lahko postavi zahteve, ki so po njegovem mnenju bistvene. Če se upravni odbor izreče proti odobritvi posojila ali jamstva, mora svetu direktorjev predložiti vse ustrezne dokumente skupaj s svojim mnenjem.

5. Če upravni odbor poda negativno mnenje, lahko svet direktorjev odobri zadevno posojilo ali jamstvo le s soglasno odločitvijo.

6. Če Komisija poda negativno mnenje, lahko svet direktorjev odobri zadevno posojilo ali jamstvo le s soglasno odločitvijo; član sveta direktorjev, ki je bil imenovan na predlog Komisije, se vzdrži glasovanja.

7. Če negativno mnenje podata upravni odbor in Komisija, svet direktorjev zadevnega posojila ali jamstva ne sme odobriti.

Člen 22

1. Banka si na mednarodnih trgih kapitala sposoja potrebna sredstva za izvajanje svojih nalog.

2. Banka si lahko sposoja na trgu kapitala države članice v okviru pravnih predpisov o notranjih emisijah, če takšnih predpisov v državi članici ni, pa pod pogojem, da sta se banka in ta država članica dogovarjali in sklenili sporazum o predvidenem posojilu.

Pristojni organi zadevne države članice lahko odklonijo privolitev le v primeru, da obstaja nevarnost resnih motenj na trgu kapitala te države.

Člen 23

1. Banka lahko uporabi vsa sredstva, ki jih ne potrebuje neposredno za izpolnjevanje svojih obveznosti, pod naslednjimi pogoji:

a) lahko vlaga na denarnih trgih;

b) ob upoštevanju določb člena 202. lahko kupuje ali prodaja vrednostne papirje, ki jih izda sama ali njeni posojilojemalci;

c) lahko opravlja vse druge finančne posle v okviru svojih ciljev.

2. Ne da bi to posegalo v določbe člena 25, banka pri upravljanju svojih naložb ne izvaja devizne arbitraže, ki ni neposredno potrebna za izvajanje njenega posojilnega poslovanja ali za izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz najetih posojil ali iz jamstev, ki jih je odobrila.

3. Banka deluje na področjih iz tega člena v dogovoru s pristojnimi organi ali z emisijsko banko zadevne države članice.

Člen 24

1. Postopno se ustanovi rezervni sklad v višini do 10% vpisanega kapitala. Če stanje obveznosti banke to upravičuje, lahko svet direktorjev odloči, da se oblikujejo dodatne rezerve. Dokler rezervni sklad še ni v celoti oblikovan, se polni iz:

a) obresti za posojila, ki jih banka odobrava iz sredstev, ki jih države članice vplačujejo v skladu s členom 5,

b) obresti za posojila, ki jih banka odobrava iz prejetih vračil za dana posojila iz točke a),

kolikor niso te obresti potrebne za izpolnjevanje obveznosti banke in kritje njenih stroškov.

2. Sredstva rezervnega sklada morajo biti naložena tako, da so kadar koli na razpolago za izpolnjevanje nalog sklada.

Člen 25

1. Banka lahko kadar koli prenese svoja sredstva v valuti ene države članice v valuto druge države članice, da bi lahko izvajala finančno poslovanje v skladu z nalogo iz člena 130 te pogodbe in ob upoštevanju določb člena 23 tega statuta. Če banka razpolaga z denarnimi ali unovčljivimi sredstvi v valuti, ki jo potrebuje, se takšnim prenosom čim bolj izogiba.

2. Banka ne sme zamenjati svojih sredstev v valuti ene države članice v valute tretjih držav brez privolitve te države članice.

3. Banka lahko prosto razpolaga s tistim delom svojega kapitala, ki je vplačan v zlatu ali v konvertibilni valuti, ter z devizami, izposojenimi na trgih zunaj Skupnosti.

4. Države članice se zavezujejo dati dolžnikom banke na razpolago devize, potrebne za vračilo glavnice in obresti za posojila ter provizije za jamstva, ki jih je banka odobrila za izvedbo projektov na njihovem ozemlju.

Člen 26

Če država članica ne izpolnjuje obveznosti članstva iz tega statuta, zlasti obveznosti vplačila svojega deleža v vpisanem kapitalu ali posebnih posojil ali izplačevanja najetih posojil, lahko svet guvernerjev s kvalificirano večino odloči, da se odobravanje posojil ali jamstev tej državi članici ali njenim državljanom začasno ustavi.

Ta odločitev države članice ali njenih državljanov ne odvezuje obveznosti do banke.

Člen 27

1. Če svet guvernerjev odloči, da se poslovanje banke začasno ustavi, se morajo vse njene dejavnosti nemudoma ustaviti,

razen tistih, ki so potrebne za zagotovitev pravilnega unovčenja, zaščite in ohranitve njenega premoženja ter za poravnavo njenih obveznosti.

2. V primeru likvidacije svet guvernerjev imenuje likvidatorje in jim da navodila za izvedbo likvidacije.

Člen 28

1. Banka ima v vseh državah članicah kar najširšo pravno in poslovno sposobnost, ki jo pravnim osebam priznava notranja zakonodaja; zlasti lahko pridobiva premičnine in nepremičnine ali z njimi razpolaga ter je lahko stranka v sodnem postopku.

Privilegiji in imunitete banke so določeni v protokolu, predvidenem v členu 218 te pogodbe.

2. Premoženje banke se ne more kakor koli zaseči ali razlastiti.

Člen 29

Spore med banko na eni strani in njenimi upniki, dolžniki in drugimi osebami na drugi strani rešujejo pristojna nacionalna sodišča, razen kadar je bila pristojnost prenesena na Sodišče.

Banka ima domicil v vsaki državi članici. Vendar pa lahko v vsaki pogodbi določi poseben domicil ali predvidi postopek arbitraže.

Premoženje in sredstva banke so lahko predmet zaplembe ali prisilne izvršbe samo na podlagi sklepa sodišča.

V Rimu, petindvajsetega marca tisoč devetsto sedeminpetdeset.

P. H. Spaak	J. CH. Snoy et d'Oppuers
Adenauer	Hallstein
Pineau	M. Faure
Antonio Segni	Gaetano Martino
Bech	Lambert Schaus
J. Luns	J. Linthorst Homan

P R O T O K O L
o nemški notranji trgovini in z njo povezanimi problemi

VISOKE POGODBENICE SO SE

OB UPOŠTEVANJU razmer, ki so posledica delitve Nemčije,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priloga k tej pogodbi:

1. Ker je trgovina med nemškimi ozemlji, kjer se uporablja ustava Zvezne republike Nemčije in nemškimi ozemlji, kjer se ustava ne uporablja, del nemške notranje trgovine, uporaba te pogodbe v Nemčiji ne zahteva spremembe sedanjega obravnavanja te trgovine.

2. Vsaka država članica obvesti druge države članice in Komisijo o trgovinskih sporazumih z nemškimi ozemlji, na katerih se ne uporablja ustava Zvezne republike Nemčije, ter o morebitnih predpisih za njihovo izvajanje. Vsaka država članica zagotovi, da izvajanje teh sporazumov ni v nasprotju z načeli skupnega trga in zlasti sprejme ustrezne ukrepe za preprečevanje škode, ki bi lahko nastala za gospodarstva drugih držav članic.

3. Vsaka država članica lahko sprejme ustrezne ukrepe za preprečevanje težav, ki bi lahko nastale zanjo zaradi trgovine med drugo državo članico in nemškimi ozemlji, kjer se ustava Zvezne republike Nemčije ne uporablja.

V Rimu, petindvajsetega marca tisoč devetsto sedeminpetdeset.

P. H. Spaak	J. CH. Snoy et d'Oppuers
Adenauer	Hallstein
Pineau	M. Faure
Antonio Segni	Gaetano Martino
Bech	Lambert Schaus
J. Luns	J. Linthorst Homan

P R O T O K O L
o nekaterih določbah, ki se nanašajo na Francijo

VISOKE POGODBENICE SO SE

V ŽELJI, da bi v skladu s splošnimi cilji Pogodbe uredile nekatere obstoječe posebne probleme,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priloga k tej pogodbi:

I. **Davki in pomoči**

1. Komisija in Svet vsako leto preučita sistem izvoznih pomoči in posebnih uvoznih dajatev, ki veljajo v območju franka.

Ob tej preučitvi francoska vlada razglasi ukrepe, ki jih namerava sprejeti za znižanje in racionaliziranje teh pomoči in dajatev.

Svet in Komisijo tudi obvesti o novih dajatvah, ki jih namerava uvesti zaradi novih liberalizacijskih ukrepov, ter o spremembah pomoči in dajatev, ki jih namerava izvesti v mejah najvišje davčne stopnje, ki se uporablja 1. januarja 1957. Ti različni ukrepi so lahko predmet razprave znotraj teh dveh institucij.

2. Če svet meni, da neusklajenost škodi nekaterim gospodarskim sektorjem v drugih državah članicah, lahko na predlog Komisije s kvalificirano večino zahteva od francoske vlade, da sprejme nekatere ukrepe za uskladitev dajatev in pomoči v naslednjih treh kategorijah: surovine, polizdelki in končni izdelki. Če francoska vlada teh ukrepov ne sprejme, Svet s kvalificirano večino dovoli drugim državam članicam, da sprejmejo zaščitne ukrepe, za katere Svet določi pogoje in podrobnosti.

3. Če je bilanca tekočih plačil območja franka uravnotežena več kot eno leto in če monetarne rezerve dosežejo zadovoljivo raven, zlasti ob upoštevanju obsega zunanje trgovine, lahko Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino odloči, da mora francoska vlada odpraviti sistem dajatev in pomoči.

Če Komisija in francoska vlada ne dosežeta soglasja glede tega, ali je raven monetarnih rezerv območja franka zadovoljiva, predložita zadevo v razsodbo osebi ali organu, ki ga sporazumno izbereta za razsodnika. Če se o tem ne moreta sporazumeti, določi razsodnika predsednik Sodišča.

Odprava, o kateri je tako odločil Svet, mora biti izvedena na način, ki ne poruši ravnotežja plačilne bilance in se zlasti lahko izvaja postopoma. Po odpravi sistema se določbe Pogodbe uporabljajo v celoti.

Izraz "bilanca tekočih plačil" ima pomen, ki so ga sprejele mednarodne organizacije in Mednarodni denarni sklad, to je trgovinska bilanca in neblagovne transakcije, ki imajo značaj prihodkov ali opravljanja storitev.

II. **Plačilo nadur**

1. Države članice ocenjujejo, da bo vzpostavitev skupnega trga ob koncu prve faze povzročilo razmere, ko bosta osnova za plačevanje nadur ter povprečna višina teh plačil nadur v gospodarstvu skladni z ustreznima vrednostma, ki sedaj veljata v Franciji glede na povprečje iz leta 1956.

2. Če ob koncu prve faze ne pride do takšnih razmer, Komisija dovoli Franciji, da za svoje gospodarske sektorje, kjer se pojavljajo neskladja glede plačevanja nadur, sprejme zaščitne ukrepe, za katere Komisija določi pogoje in načine uporabe, razen če v tej fazi povprečno povišanje ravni plač v istih gospodarskih sektorjih drugih držav članic glede na povprečje iz leta 1956 presega povišanje v Franciji za odstotek, ki ga določi Komisija z odobritvijo Sveta, ki odloča s kvalificirano večino.

V Rimu, petindvajsetega marca tisoč devetsto sedeminpetdeset.

P. H. Spaak	J. CH. Snoy et d'Oppuers
Adenauer	Hallstein
Pineau	M. Faure
Antonio Segni	Gaetano Martino
Bech	Lambert Schaus
J. Luns	J. Linthorst Homan

PROTOKOL
o Italiji

VISOKE POGODBENICE SO SE

V ŽELJI, da bi uredile nekatere posebne probleme, ki zadevajo Italijo,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priloga k tej pogodbi:

DRŽAVE ČLANICE SKUPNOSTI

SE SEZNANIJO z dejstvom, da italijanska vlada izvaja desetletni program gospodarskega razvoja za uravnovešenje strukturnih neskladij italijanskega gospodarstva, zlasti z opremljanjem manj razvitih območij južne Italije in otokov ter z ustvarjanjem novih delovnih mest za odpravljanje brezposelnosti,

OPOZARJAJO na to, da so načela in cilje tega programa italijanske vlade preučile in odobrile organizacije za mednarodno sodelovanje, katerih članice so,

PRIZNAVAJO, da je doseganje ciljev italijanskega programa v njihovem skupnem interesu,

SE DOGOVORIJO, da z namenom olajšati italijanski vladi izpolnitev te naloge priporočijo institucijam Skupnosti uporabo vseh sredstev in postopkov iz te pogodbe, zlasti ustrezno uporabo sredstev Evropske investicijske banke in Evropskega socialnega sklada,

SO MNENJA, da bi morale institucije Skupnosti pri uporabi te pogodbe upoštevati obremenitve italijanskega gospodarstva v naslednjih letih in izkoristiti priložnost, da se prepreči ustvarjanje nevarnih napetosti, zlasti v plačilni bilanci ali ravni zaposlenosti, ki bi lahko ogrozile uporabo te pogodbe v Italiji,

PRIZNAVAJO, da je zlasti pri uporabi členov 108 in 109 treba zagotoviti, da ukrepi, ki se jih zahteva od italijanske vlade, ne ogrozijo izvajanja njenega programa gospodarskega razvoja in zviševanja življenjske ravni prebivalstva.

V Rimu, petindvajsetega marca tisoč devetsto sedeminpetdeset.

P. H. Spaak	J. CH. Snoy et d'Oppuers
Adenauer	Hallstein
Pineau	M. Faure
Antonio Segni	Gaetano Martino
Bech	Lambert Schaus
J. Luns	J. Linthorst Homan

PROTOKOL
o Velikem vojvodstvu Luksemburg

VISOKE POGODBENICE SO SE

V ŽELJI, da bi uredile nekatere posebne probleme, ki se nanašajo na Veliko vojvodstvo Luksemburg,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priloga k tej pogodbi:

Člen 1

1. Velikemu vojvodstvu Luksemburg se zaradi posebnega položaja njegovega kmetijstva dovoli ohraniti količinske omejitve uvoza izdelkov s seznama, ki je priloga k sklepu pogodbenic Splošnega sporazuma o carinah in trgovini z dne 3. decembra 1955 o luksemburškem kmetijstvu.

Belgija, Luksemburg in Nizozemska uporabljajo sistem iz tretjega odstavka člena 6 Konvencije o belgijsko-luksemburški ekonomski uniji z dne 25. julija 1921.

2. Veliko vojvodstvo Luksemburg sprejme vse strukturne, tehnične in ekonomske ukrepe, ki bodo omogočili postopno vključitev luksemburškega kmetijstva v skupni trg. Komisija lahko naslovi na Veliko vojvodstvo priporočila glede ukrepov, ki jih je treba sprejeti.

Na koncu prehodnega obdobja Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino odloči,v kakšnem obsegu se odstopanja, odobrena Velikemu vojvodstvu Luksemburg, ohranijo, spremenijo ali odpravijo.

Vse zadevne države članice imajo pravico do pritožbe zoper to odločitev pred razsodiščem, določenim v skladu z odstavkom 4 člena 8 Pogodbe.

Člen 2

Komisija pri sprejemanju predpisov o prostem gibanju delavcev iz odstavka 3 člena 48 Pogodbe pri Visokem vojvodstvu Luksemburg upošteva poseben demografski položaj te države.

V Rimu, petindvajsetega marca tisoč devetsto sedeminpetdeset.

P. H. Spaak	J. CH. Snoy et d'Oppuers
Adenauer	Hallstein
Pineau	M. Faure
Antonio Segni	Gaetano Martino
Bech	Lambert Schaus
J. Luns	J. Linthorst Homan

PROTOKOL
o blagu, ki izvira in prihaja iz določenih držav in je pri uvozu v posamezno državo članico deležno posebne ureditve

VISOKE POGODBENICE SO SE

V ŽELJI, da bi podrobneje pojasnile uporabo Pogodbe za blago, ki izvira in prihaja iz določenih držav in je pri uvozu v posamezno državo članico deležno posebne ureditve,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priloga k tej pogodbi:

1. Uporaba Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti ne povzroči nikakršne spremembe carinskega režima, ki se uporablja ob začetku veljavnosti Pogodbe, za uvoz

a) blaga, ki izvira in prihaja iz Surinama in Nizozemskih Antilov, v države Beneluksa,

b) blaga, ki izvira in prihaja iz Maroka, Tunizije, Republike Vietnam, Kambodže in Laosa, v Francijo. Zgornje določbe se uporabljajo tudi za francoske kolonije v kondominiju Novi Hebridi;

c) blaga, ki izvira in prihaja iz Libije in Somalije, trenutno pod italijanskim skrbništvom, v Italijo.

2. Za blago, ki je uvoženo v državo članico po zgornjem režimu, se ne šteje, da je v prostem prometu v tej državi v smislu člena 10 Pogodbe, kadar se ponovno izvaža v drugo državo članico.

3. Pred koncem prvega leta po začetku veljavnosti te pogodbe države članice sporočijo Komisiji in drugim državam članicam določbe glede posebnih uvoznih ureditev iz tega protokola ter seznam blaga, za katerega veljajo.

Komisijo in druge države članice obvestijo tudi o naknadnih spremembah teh seznamov ali ureditev.

4. Komisija zagotovi, da uporaba zgornjih določb ne škoduje drugim državam članicam; v ta namen lahko v odnosih med državami članicami sprejme vse ustrezne ukrepe.

V Rimu, petindvajsetega marca tisoč devetsto sedeminpetdeset.

P. H. Spaak	J. CH. Snoy et d'Oppuers
Adenauer	Hallstein
Pineau	M. Faure
Antonio Segni	Gaetano Martino
Bech	Lambert Schaus
J. Luns	J. Linthorst Homan

P R O T O K O L
o ureditvi za proizvode v pristojnosti Evropske skupnosti za premog in jeklo, ki velja za Alžirijo in čezmorske departmaje Francoske republike

VISOKE POGODBENICE

KI SE ZAVEDAJO, da določbe Pogodbe, ki se nanašajo na Alžirijo in čezmorske departmaje Francoske republike odpirajo vprašanje režima, ki naj se uporablja za Alžirijo in te departmaje za proizvode, ki so predmet Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo,

V ŽELJI, da bi v skladu z načeli obeh Pogodb našli zadovoljivo rešitev,

SE ZAVEZUJEJO urediti to vprašanje v duhu medsebojnega sodelovanja in v najkrajšem času, najpozneje pa ob prvi reviziji Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo.

V Rimu, petindvajsetega marca tisoč devetsto sedeminpetdeset.

P. H. Spaak	J. CH. Snoy et d'Oppuers
Adenauer	Hallstein
Pineau	M. Faure
Antonio	Segni Gaetano Martino
Bech	Lambert Schaus
J. Luns	J. Linthorst Homan

P R O T O K O L
o mineralnih oljih in nekaterih njihovih derivatih

VISOKE POGODBENICE SO SE

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priloga k tej pogodbi:

1. V šestih letih od začetka veljavnosti te pogodbe lahko vsaka država članica v razmerju do drugih držav članic in do tretjih držav ohrani enake carine ali dajatve z enakim učinkom, kot so se uporabljale za izdelke pod tarifnimi številkami 27.09, 27.10, 27.11, 27.12 in ex 27.13 (parafin, vosek iz nafte ali oljnih skrilavcev, parafinski odpadki) Bruseljske nomenklature dne 1. januarja 1957 ali na dan začetka veljavnosti Pogodbe, če so bile takrat nižje. Vendar pa dajatev, ki se še naprej uporablja za surovo nafto, ne sme povzročiti povečanja za več kot 5% tiste razlike, ki obstaja 1. januarja 1957 med dajatvami za surovo nafto in za zgoraj navedene derivate. Če take razlike ni, ne sme nobena kasnejša razlika presegati 5% dajatve, ki velja 1. januarja 1957 za izdelke, navedene pod tarifno številko 27.09. Če pride pred potekom šestletnega obdobja do znižanja carin in dajatev z enakim učinkom za izdelke pod tarifno številko 27.09, je treba ustrezno znižati carine in dajatve z enakim učinkom, ki se obračunavajo za druge zgoraj navedene izdelke.

Na koncu tega obdobja se dajatve, ki so bile ohranjene pod pogoji iz prejšnjega odstavka, v razmerju do drugih držav članic v celoti odpravijo. Hkrati se za tretje države začne uporabljati skupna carinska tarifa.

2. Člen 923.(c) Pogodbe se uporablja za vse pomoči za proizvodnjo mineralnih olj iz tarifne številke 27.09 Bruseljske nomenklature, če so te potrebne za znižanje cene surove nafte na raven cen na svetovnem trgu, c.i.f. evropsko pristanišče katere koli države članice. Med prvima dvema fazama uporablja Komisija svoja pooblastila iz člena 93 le toliko, kolikor je potrebno za preprečevanje zlorabe teh pomoči.

V Rimu, petindvajsetega marca tisoč devetsto sedeminpetdeset.

P. H. Spaak	J. CH. Snoy et d'Oppuers
Adenauer	Hallstein
Pineau	M. Faure
Antonio Segni	Gaetano Martino
Bech	Lambert Schaus
J. Luns	J. Linthorst Homan

P R O T O K O L
o uporabi Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti za neevropske dele Kraljevine Nizozemske

VISOKE POGODBENICE SO SE

Z NAMENOM, da ob podpisu Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti natančno določijo področje uporabe določb člena 227 te pogodbe za Kraljevino Nizozemsko,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priloga k tej pogodbi:

Vlada Kraljevine Nizozemske ima zaradi ustavne ureditve kraljevine po Statutu z dne 29. decembra 1954 pravico, da z odstopanjem od člena 227 ratificira Pogodbo le za Kraljevino v Evropi in za Nizozemsko Novo Gvinejo.

V Rimu, petindvajsetega marca tisoč devetsto sedeminpetdeset.

P. H. Spaak	J. CH. Snoy et d'Oppuers
Adenauer	Hallstein
Pineau	M. Faure
Antonio Segni	Gaetano Martino
Bech	Lambert Schaus
J. Luns	J. Linthorst Homan

III. KONVENCIJE

KONVENCIJA O PRIDRUŽEVANJU ČEZMORSKIH DRŽAV IN OZEMELJ SKUPNOSTI

VISOKE POGODBENICE SO SE

V ŽELJI, da sklenejo konvencijo o izvajanju iz člena 136 te pogodbe,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priloga k tej pogodbi:

Člen 1

Države članice sodelujejo pod spodaj določenimi pogoji pri ukrepih za spodbujanje socialnega in gospodarskega razvoja držav in ozemelj iz Priloge IV te pogodbe tako, da dopolnjujejo prizadevanja oblasti, odgovornih za te države in ozemlja.

V ta namen se ustanovi Razvojni sklad za čezmorske države in ozemlja, v katerega države članice pet let nakazujejo letne prispevke, določene v Prilogi A te konvencije.

Sklad upravlja Komisija.

Člen 2

Odgovorne oblasti držav in ozemelj v dogovoru z lokalnimi oblastmi ali s predstavniki prebivalcev zadevnih držav in ozemelj predložijo Komisiji socialne ali gospodarske projekte, za katere se zahteva financiranje Skupnosti.

Člen 3

Komisija pripravi vsako leto splošne programe za dodeljevanje razpoložljivih sredstev iz Priloge B te konvencije različnim kategorijam projektov.

Splošni programi zajemajo projekte za financiranje:

a) nekaterih socialnih ustanov, zlasti bolnišnic, izobraževalnih ali tehničnih raziskovalnih zavodov, zavodov za poklicno usmerjanje in poklicni razvoj prebivalstva,

b) gospodarskih naložb splošnega pomena, ki so neposredno povezane z izvajanjem programa konkretnih produktivnih razvojnih projektov.

Člen 4

Svet na začetku vsakega proračunskega leta po posvetovanju s Komisijo s kvalificirano večino določi višino sredstev za financiranje

a) socialnih ustanov iz člena 3(a),

b) gospodarskih naložb splošnega pomena iz člena 3(b).

Odločitev Sveta mora težiti k racionalni geografski razporeditvi razpoložljivih sredstev.

Člen 5

1. Komisija določi razdelitev razpoložljivih sredstev iz člena 4(a) po posameznih zahtevkih za financiranje socialnih ustanov.

2. Komisija pripravi predloge za financiranje projektov gospodarskih naložb, katerih izvajanje predvidi na podlagi člena 4(b).

Predloge predloži Svetu.

Če v enem mesecu nobena država članica ne zahteva, naj o njih razpravlja Svet, se šteje, da so predlogi sprejeti.

Če Svet razpravlja o predlogih, odloča o njih s kvalificirano večino v dveh mesecih.

3. Sredstva, ki med letom niso bila dodeljena, se prenesejo v naslednja leta.

4. Dodeljena sredstva se dajo na razpolago organom, odgovornim za izvedbo del. Komisija zagotovi, da se ta sredstva uporabijo za namen, za katerega so bila določena, in pod najugodnejšimi ekonomskimi pogoji.

Člen 6

V šestih mesecih po začetku veljavnosti te pogodbe Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino določi pravila za vpoklic in prenos finančnih prispevkov ter za pripravo proračuna in upravljanje sredstev Razvojnega sklada.

Člen 7

Kvalificirana večina iz členov 4, 5 in 6 je 67 glasov. Države članice imajo naslednje število glasov:

Belgija	11 glasov
Nemčija	33 glasov
Francija	33 glasov
Italija	11 glasov
Luksemburg	1 glas
Nizozemska	11 glasov

Člen 8

V vsaki državi ali na vsakem ozemlju se pravica do ustanavljanja postopoma razširi na državljane in družbe tistih držav članic, ki nimajo posebnih odnosov s to državo ali ozemljem.

V prvem letu uporabe te konvencije Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino določi način izvedbe, s katerim zagotovi postopno odpravo kakršne koli diskriminacije v prehodnem obdobju.

Člen 9

V trgovini med državami članicami in državami in ozemlji se uporablja carinski režim iz členov 133 in 134 te pogodbe.

Člen 10

V času veljavnosti te konvencije uporabljajo države članice v trgovini z državami in ozemlji tiste določbe poglavja te pogodbe o odpravi količinskih omejitev med državami članicami, ki jih v istem obdobju uporabljajo v medsebojni trgovini.

Člen 11

1. Eno leto po začetku veljavnosti te konvencije se v vseh državah in ozemljih, kjer obstajajo uvozne kvote, kvote, ki so odprte za tiste države, ki s to državo ali ozemljem nimajo posebnih odnosov, spremenijo v globalne kvote, ki so brez diskriminacije dostopne za druge države članice. Od istega dne se te kvote letno povečujejo v skladu s členom 32 in odstavki 1, 2, 4, 5, 6 ter 7 člena 33 te pogodbe.

2. Če globalna kvota za izdelek, ki ni bil sproščen, ne doseže 7% celotnega uvoza države ali ozemlja, se najpozneje eno leto po začetku veljavnosti te konvencije določi kvota v višini 7% tega uvoza, ki se letno povečuje skladno z odstavkom 1.

3. Če za določene izdelke ni odprtih kvot za uvoz v državo ali na ozemlje, Komisija z odločbo določi način odprtja in razširitve kvot, ki naj bi bile dodeljene drugim državam članicam.

Člen 12

Če uvozne kvote držav članic zajemajo tako uvoz iz države, ki ima posebne odnose z državo ali ozemljem, kakor tudi uvoz iz te države ali ozemlja, je delež uvoza iz držav in ozemelj predmet globalne kvote, ki se določi na podlagi statistike uvoza. Ta kvota se določi v prvem letu veljavnosti te konvencije in se povečuje v skladu s členom 10.

Člen 13

Določbe člena 10 niso v nasprotju s prepovedmi ali omejitvami pri uvozu, izvozu ali blagu v tranzitu, ki so utemeljene z javno moralo, javnim redom ali javno varnostjo, varovanjem zdravja in življenja ljudi, živali ali rastlin, varstvom nacionalnih bogastev z umetniško, zgodovinsko ali arheološko vrednostjo ali z varstvom industrijske ali poslovne lastnine. Vendar te prepovedi ali omejitve ne smejo biti sredstvo za samovoljno diskriminacijo ali prikrito omejevanje trgovine.

Člen 14

Po dnevu prenehanja veljavnosti te konvencije in do sprejetja določb o pridruževanju za nadaljnje obdobje ostanejo pri izdelkih s poreklom iz držav in ozemelj kvote za uvoz v te države in ozemlja na eni strani ter v države članice na drugi strani na ravni, določeni za peto leto. Prav tako se ohrani ureditev glede pravice do ustanavljanja, ki velja na koncu petega leta.

Člen 15

1. Tarifne kvote za uvoz nepražene kave iz tretjih držav v Italijo in države Beneluksa ter banan v Zvezno republiko Nemčijo se uvedejo v skladu s protokoli, ki so priloga te konvencije.

2. Če ta konvencija preneha veljati pred sklenitvijo novega sporazuma, veljajo za države članice do novega sporazuma tarifne kvote za banane, kakavova semena in nepraženo kavo s takšnimi stopnjami dajatve, kot so se uporabljale na začetku druge faze; te kvote so po obsegu enake uvozu blaga iz tretjih držav v zadnjem letu, za katero so na voljo statistični podatki.

Te kvote se po potrebi povečajo sorazmerno s povečanjem potrošnje v državah uvoznicah.

3. Države članice, za katere veljajo tarifne kvote s stopnjami dajatve, kakršne se uporabljajo na začetku veljavnosti te pogodbe v skladu s protokoloma o uvozu nepražene kave in banan iz tretjih držav, imajo pravico, da namesto ureditve iz odstavka 2 ohranijo za te izdelke tarifne kvote na ravni, ki so jo dosegle na dan prenehanja veljavnosti te konvencije.

Te kvote se po potrebi povečajo v skladu z odstavkom 2.

4. Komisija na zahtevo zadevnih držav članic določi obseg tarifnih kvot iz prejšnjih odstavkov.

Člen 16

Določbe členov 1 do 8 te konvencije se uporabljajo za Alžirijo in za francoske čezmorske departmaje.

Člen 17

Ta konvencija je sklenjena za pet let, ne da bi to posegalo v uporabo določb členov 14 in 15.

V Rimu, petindvajsetega marca tisoč devetsto sedeminpetdeset.

P. H. Spaak	J. CH. Snoy et d'Oppuers
Adenauer	Hallstein
Pineau	M. Faure
Antonio Segni	Gaetano Martino
Bech	Lambert Schaus
J. Luns	J. Linthorst Homan

PRILOGA A
iz člena 1 te konvencije

	1. leto	2. leto	3. leto	4. leto	5. leto	Skupaj
Odstotki	10 %	12,5 %	16,5 %	22,5 %	38,5 %	100 %
Države	V milijonih obračunskih enot E.P.U.					
Belgija	7	8,75	11,55	15,75	26,95	70
Nemčija	20	25	33	45	77	200
Francija	20	25	33	45	77	200
Italija	4	5	6,60	9	15,40	40
Luksemburg	0,125	0,15625	0,20625	0,28125	0,48125	1,25
Nizozemska	7	8,75	11,55	15,75	26,95	70

PRILOGA B
iz člena 3 te konvencije

	1. leto	2. leto	3. leto	4. leto	5. leto	Skupaj
Odstotki	10 %	12,5 %	16,5 %	22,5 %	38,5 %	100 %
Čezmorske države in ozemlja:	V milijonih obračunskih enot E.P.U					
Belgija	3	3,75	4,95	6,75	11,55	30
Francija	51,125	63,906	84,356	115,031	196,832	511,25
Italija	0,5	0,625	0,825	1,125	1,925	5
Nizozemska	3,5	4,375	5,775	7,875	13,475	35

PROTOKOL
o tarifni kvoti za uvoz banan
(ex 08.01 Bruseljske nomenklature)

VISOKE POGODBENICE

SO SE DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priloga k tej konvenciji:

1. Od prve uskladitve zunanjih dajatev, predvidene v členu 231.(b) te pogodbe, pa do konca druge faze se Zvezni republiki Nemčiji odobri letna dajatve prosta uvozna kvota v višini 90% količin, uvoženih v letu 1956, od katerih se odštejejo količine, uvožene iz držav in ozemelj iz člena 131 te pogodbe.

2. Od konca druge faze do konca tretje faze je ta kvota 80% zgoraj določene količine.

3. Letne kvote iz odstavkov 1 in 2 se povečajo za 50% razlike med količino celotnega uvoza v prejšnjem letu in količino uvoza v letu 1956.

Če se celotni uvoz glede na leto 1956 zmanjša, zgoraj predvidene letne kvote v obdobju iz odstavka 1 ne smejo presegati 90% uvoza iz prejšnjega leta, v obdobju iz odstavka 2 pa 80% uvoza iz prejšnjega leta..

4. Takoj po začetku polne uporabe skupne carinske tarife znaša kvota 75% uvoza leta 1956. Ta kvota se poveča pod pogoji iz prve alinee odstavka 3.

Če se uvoz glede na leto 1956 zmanjša, zgoraj predvidena letna kvota ne sme presegati 75% uvoza iz prejšnjega leta.

Svet odloča o odpravi ali spremembi te kvote na predlog Komisije s kvalificirano večino.

5. Količina uvoza za leto 1956, od katerega se odšteje uvoz iz držav in ozemelj iz člena 131 te pogodbe, ki se v skladu z zgornjimi določbami uporabi kot osnova za izračun kvot, je 290.000 ton.

6. Če države in ozemlja ne bi mogla v celoti dobaviti količin, ki jih potrebuje Zvezna republika Nemčija, zadevne države članice izražajo pripravljenost dati soglasje k ustreznemu povečanju nemške tarifne kvote.

V Rimu, petindvajsetega marca tisoč devetsto sedeminpetdeset.

P. H. Spaak	J. CH. Snoy et d'Oppuers
Adenauer	Hallstein
Pineau	M. Faure
Antonio Segni	Gaetano Martino
Bech	Lambert Schaus
J. Luns	J. Linthorst Homan

Ob podpisu tega protokola je pooblaščenec Zvezne republike Nemčije v imenu svoje vlade podal naslednjo izjavo, s katero so se drugi pooblaščenci seznanili: Zvezna republika Nemčija izrazi pripravljenost podpirati ukrepe, ki bi jih lahko sprejel nemški zasebni sektor za pospeševanje prodaje banan iz pridruženih čezmorskih držav in ozemelj v Zvezni republiki Nemčiji.

Zato je treba čimprej začeti pogajanja v poslovnih krogih posameznih držav, ki so zainteresirane za dobavo in prodajo banan.

PROTOKOL
o tarifni kvoti za uvoz nepražene kave
(ex 09.01 Bruseljske nomenklature)

VISOKE POGODBENICE

SO SE DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priloga k tej konvenciji:

A. Italija

Med prvo fazo pridruževanja čezmorskih držav in ozemelj Skupnosti in po prvi spremembi carin v skladu s členom 23 te pogodbe veljajo za uvoz nepražene kave iz tretjih držav na ozemlje Italije v mejah letne kvote, ki je enaka celotnemu uvozu nepražene kave iz tretjih držav v Italijo v letu 1956, carine, ki se uporabljajo ob začetku veljavnosti te pogodbe.

Od šestega leta po začetku veljavnosti te pogodbe do konca druge faze se začetna kvota iz prejšnjega odstavka zmanjša za 20%.

Od začetka tretje faze in med vso tretjo fazo je kvota 50% začetne kvote.

Štiri leta po koncu prehodnega obdobja se lahko za uvoz nepražene kave v Italijo za 20% začetne kvote še naprej uporabljajo carine, ki so v tej državi veljale ob začetku veljavnosti te pogodbe.

Komisija preuči upravičenost odstotkov in roka iz prejšnjega odstavka.

Za količine, ki se uvažajo poleg zgoraj predvidenih kvot, se uporabljajo določbe te pogodbe.

B. Države Beneluksa

Od začetka druge faze in med vso drugo fazo se lahko na ozemlja držav Beneluksa uvaža brez carine nepražena kava iz tretjih držav v obsegu do 85% skupne količine uvoza nepražene kave v zadnjem letu, za katero so na voljo statistični podatki.

Od začetka tretje faze in med vso tretjo fazo se brezcarinski uvoz iz prejšnjega odstavka zmanjša na 50% skupnega uvoza nepražene kave v zadnjem letu, za katero so na voljo statistični podatki.

Za količine, ki se uvažajo poleg zgoraj predvidenih kvot, se uporabljajo določbe te pogodbe.

V Rimu, petindvajsetega marca tisoč devetsto sedeminpetdeset.

P. H. Spaak	J. CH. Snoy et d'Oppuers
Adenauer	Hallstein
Pineau	M. Faure
Antonio Segni	Gaetano Martino
Bech	Lambert Schaus
J. Luns	J. Linthorst Homan

PROTOKOL
O STATUTU SODIŠČA
Evropske gospodarske skupnosti

VISOKE POGODBENICE POGODBE O USTANOVITVI EVROPSKE GOSPODARSKE SKUPNOSTI SO

Z ŽELJO oblikovati Statut Sodišča, predviden v členu 188 te pogodbe,

v ta namen IMENOVALE svoje pooblaščence:

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA BELGIJCEV:

baron J. Ch. SNOY et D'OPPUERS,
generalni sekretar Ministrstva za gospodarske dejavnosti,
vodja belgijske delegacije na medvladni konferenci;

ZA PREDSEDNIKA ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE:

profesor dr. Carl Friedrich OPHÜLS, veleposlanik Zvezne republike Nemčije, vodja nemške delegacije na medvladni konferenci;

ZA PREDSEDNIKA FRANCOSKE REPUBLIKE:

g. Robert MARJOLIN, profesor prava, namestnik vodje francoske delegacije na medvladni konferenci;

ZA PREDSEDNIKA ITALIJANSKE REPUBLIKE:

g. V. BADINI CONFALONIERI, državni podsekretar v Ministrstvu za zunanje zadeve, vodja italijanske delegacije na medvladni konferenci;

ZA NJENO KRALJEVO VISOKOST VELIKO VOJVODINJO LUKSEMBURŠKO:

g. Lambert SCHAUS,
veleposlanik Velikega vojvodstva Luksemburg, vodja luksemburške delegacije na medvladni konferenci;

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO NIZOZEMSKE:

g. J. LINTHORST HOMAN,
vodja nizozemske delegacije na medvladni konferenci;

KI so se po izmenjavi pooblastil v pravilni in predpisani obliki

DOGOVORILI o naslednjih določbah, priloženih Pogodbi o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti:

Člen 1

Ustanovi se Sodišče iz člena 4 te pogodbe, ki deluje v skladu z določbami te pogodbe in tega statuta.

NASLOV I
SODNIKI IN GENERALNI PRAVOBRANILCI

Člen 2

Pred nastopom funkcije vsak sodnik javno priseže, da bo svoje naloge opravljal nepristransko in vestno ter da bo varoval tajnost posvetovanj Sodišča.

Člen 3

Sodniki uživajo imuniteto pred sodnimi postopki. Po prenehanju mandata še naprej uživajo imuniteto za svoja dejanja, storjena pri opravljanju uradnih dolžnosti, vključno z izgovorjenimi ali zapisanimi besedami.

Sodišče lahko odvzame imuniteto na plenarnem zasedanju.

Če je bila imuniteta odvzeta in je proti sodniku sprožen kazenski postopek, mu sme soditi v vsaki državi članici le sodišče, pristojno za sojenje sodnikom, ki pripadajo najvišji sodni oblasti v državi.

Člen 4

Sodniki ne smejo imeti političnih ali upravnih funkcij.

Ne smejo opravljati nobene druge poklicne dejavnosti, bodisi pridobitne ali nepridobitne, razen če tega izjemoma ne odobri Svet.

Pri prevzemu svojih nalog se slovesno obvežejo, da bodo med svojim mandatom in po njegovem izteku spoštovali iz mandata izhajajoče obveznosti, zlasti dolžnost, da bodo po izteku mandata pri sprejemanju določenih imenovanj ali ugodnosti ravnali pošteno in diskretno.

V primeru dvoma odloča Sodišče.

Člen 5

Razen ob redni zamenjavi ali smrti dolžnosti sodnika prenehajo z njegovim odstopom.

Ko sodnik odstopi, se pismo o odstopu naslovi na predsednika Sodišča, ki ga pošlje predsedniku Sveta. Z uradnim obvestilo slednjega se mesto izprazni.

Razen v primeru uporabe člena 6 sodnik ohrani svoj mandat, dokler njegov naslednik ne nastopi svoje funkcije.

Člen 6

Sodnik je lahko razrešen ali se mu lahko odvzame pravica do pokojnine ali namesto nje odobrenih ugodnosti le, če po soglasnem mnenju sodnikov in generalnih pravobranilcev Sodišča ne izpolnjuje več zahtevanih pogojev ali obveznosti, ki izhajajo iz njegovega položaja. Zadevni sodnik pri teh razpravah ne sodeluje.

Sodni tajnik sporoči odločitev Sodišča predsedniku Skupščine in predsedniku Komisije ter o njej uradno obvesti predsednika Sveta.

V primeru odločitve o razrešitvi sodnika se mesto z uradnim obvestilom izprazni.

Člen 7

Sodniki, katerih dolžnosti prenehajo pred iztekom njihovega mandata, so nadomeščeni za preostanek mandata.

Člen 8

Določbe členov 2 do 7 se uporabljajo za generalne pravobranilce.

NASLOV II
ORGANIZACIJA

Člen 9

Sodni tajnik pred Sodiščem priseže, da bo svoje naloge opravljal nepristransko in vestno ter da bo varoval tajnost posvetovanj Sodišča.

Člen 10

Sodišče poskrbi za nadomeščanje sodnega tajnika, kadar je ta zadržan.

Člen 11

Sodišču se dodajo uradniki in drugi uslužbenci, ki zagotavljajo njegovo delovanje. Podrejeni so sodnemu tajniku, ki je pod nadzorom predsednika.

Člen 12

Na predlog Sodišča lahko Svet soglasno predvidi imenovanje pomožnih poročevalcev in določi pravila, ki urejajo njihov položaj. Pod pogoji, določenimi v poslovniku, lahko pomožni poročevalci sodelujejo pri pripravljalnih poizvedbah v postopkih, ki tečejo pred Sodiščem, in sodelujejo s sodnikom poročevalcem.

Pomožne poročevalce, ki so izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki imajo ustrezne pravne kvalifikacije, imenuje Svet. Pred Sodiščem prisežejo, da bodo svoje dolžnosti opravljali nepristransko in vestno ter da bodo varovali tajnost posvetovanj Sodišča.

Člen 13

Sodniki, generalni pravobranilci in sodni tajnik so dolžni prebivati v kraju, kjer ima Sodišče svoj sedež.

Člen 14

Sodišče stalno zaseda. Trajanje sodnih počitnic določi Sodišče ob upoštevanju potreb svojega poslovanja.

Člen 15

Sodišče lahko veljavno odloča le v sestavi lihega števila sodnikov.Odločitve Sodišča na plenarnem zasedanju so veljavne, če je navzočih pet sodnikov. Odločitve senatov so veljavne, če jih sprejmejo trije sodniki; če je eden od sodnikov senata zadržan, se lahko pod pogoji, ki bodo določeni v poslovniku, pozove v senat sodnika iz drugega senata.

Člen 16

Sodniki ali generalni pravobranilci ne smejo sodelovati pri odločanju o posamezni zadevi, pri kateri so predhodno sodelovali kot zastopniki, svetovalci ali odvetniki ene od strank ali o kateri so podali mnenje kot člani sodišča, preiskovalne komisije ali v kateri koli drugi funkciji.

Če sodnik ali generalni pravobranilec iz kakšnega posebnega razloga meni, da ne more sodelovati pri odločanju ali preiskavi v določeni zadevi, o tem obvesti predsednika. Če predsednik iz kakšnega posebnega razloga meni, da sodnik ali generalni pravobranilec ne bi smel sodelovati pri ali odločati o določeni zadevi, ga o tem obvesti.

O težavah pri uporabi tega člena odloča Sodišče.

Stranka ne more zahtevati spremembe sestave Sodišča ali enega njegovih senatov zaradi državljanstva sodnika ali zato, ker v sestavi Sodišča ali senata ni sodnika, ki bi bil enakega državljanstva kot ta stranka.

NASLOV III
POSTOPEK

Člen 17

Države in institucije Skupnosti pred Sodiščem zastopa zastopnik, ki je imenovan za vsako zadevo posebej; zastopniku lahko pomaga svetovalec ali odvetnik, ki je vpisan v imenik odvetnikov v eni od držav članic.

Druge stranke mora zastopati odvetnik, ki je vpisan v imenik odvetnikov v eni od držav članic.

Ti zastopniki, svetovalci in odvetniki uživajo pri zastopanju na Sodišču pravice in jamstva, potrebna za neodvisno opravljanje svojih nalog, pod pogoji, ki jih določa poslovnik.

Sodišče ima do svetovalcev in odvetnikov, ki nastopajo pred njim, pooblastila, ki so običajna za sodišča, pod pogoji, določenimi v poslovniku.

Univerzitetni profesorji, ki so državljani držav članic, katerih zakonodaja jim priznava pravico zastopanja na sodišču, uživajo pred Sodiščem enake pravice, kot jih ta člen priznava odvetnikom.

Člen 18

Postopek pred Sodiščem ima dva dela, pisnega in ustnega.

Pisni postopek zajema posredovanje tožb, spisov, odgovorov na tožbo in izjav, po potrebi pa tudi replik ali v podkrepitev vseh dokazil in dokumentov ali njihovih overjenih kopij strankam in tistim institucijam Skupnosti, katerih odločitve so predmet postopka.

Posredovanje opravlja sodni tajnik v vrstnem redu in rokih, ki so določeni v poslovniku.

Ustni postopek zajema branje poročila, ki ga predloži sodnik poročevalec, zaslišanje zastopnikov, svetovalcev in odvetnikov, ki ga opravi Sodišče, ter poslušanje sklepnih predlogov generalnega pravobranilca, po potrebi pa tudi zaslišanje prič in izvedencev.

Člen 19

Zadeva se predloži Sodišču s tožbo, naslovljeno na sodnega tajnika. Tožba mora vsebovati ime in stalni naslov tožnika ter zaposlitev podpisanega, ime stranke, proti kateri je tožba vložena, predmet spora, sklepne predloge in kratek povzetek tožbenih razlogov.

Vlogi mora biti priložen, kjer je to primerno, akt, katerega razveljavitev se zahteva, ali v okoliščinah iz člena 175 te pogodbe dokazilo z datumom, ko je bila institucija v skladu s tem členom pozvana k ukrepanju. Če ta dokazila niso priložena vlogi, sodni tajnik zadevno stranko pozove, da jih predloži v ustreznem roku, vendar pa tožba ne more biti zavržena tudi v primeru, če dokazila niso predložena v roku, predpisanem za vložitev tožbe.

Člen 20

V primerih iz člena 177 te pogodbe je dolžnost sodišča države članice, ki prekine postopek in predloži zadevo Sodišču, da o svoji odločitvi uradno obvesti Sodišče. Sodni tajnik Sodišča o tej odločitvi nato obvesti zadevne stranke, države članice in Komisijo, v primeru, da je akt, katerega veljavnost ali razlaga je predmet spora, izdal Svet, pa obvesti tudi Svet.

V dveh mesecih od tega uradnega obvestila smejo stranke, države članice, Komisija in, kjer je to primerno, Svet predložiti Sodišču spise ali pisne izjave.

Člen 21

Sodišče lahko od strank zahteva, da priskrbijo vse dokumente in podatke, ki se Sodišču zdijo potrebni. V primeru zavrnitve se Sodišče s tem seznani.

Sodišče lahko tudi od držav članic in institucij, ki niso stranke v postopku, zahteva vse podatke, ki se Sodišču zdijo potrebni v postopku.

Člen 22

Sodišče lahko kadar koli zaprosi za izvedensko mnenje posameznike, združenja oseb, urade, odbore ali druge organizacije po njegovi izbiri.

Člen 23

Priče so lahko zaslišane pod pogoji, ki bodo določeni v poslovniku.

Člen 24

Glede prič, ki izostanejo od pričanja, ima Sodišče pooblastila, ki so v takih primerih splošno priznana sodiščem in lahko naloži denarne kazni pod pogoji, ki bodo določeni v poslovniku.

Člen 25

Priče in izvedenci se lahko zaslišijo pod prisego v obliki, kot je določena s poslovnikom, ali v skladu z nacionalno zakonodajo države, iz katere je priča ali izvedenec.

Člen 26

Sodišče lahko odredi, da pričo ali izvedenca zasliši sodišče v kraju stalnega prebivališča.

Odredba se pošlje pristojnemu sodišču v izvrševanje pod pogoji, določenimi v poslovniku. Dokumenti, sestavljeni pri izpolnjevanju zaprosila za pravno pomoč, se pod enakimi pogoji vrnejo Sodišču.

Stroške nosi Sodišče, vendar pa to ne posega v njegovo pravico, da jih, kjer je to primerno, naloži strankam.

Člen 27

Država članica obravnava vsako kršitev prisege priče ali izvedenca enako, kot če bi bilo kaznivo dejanje storjeno pred enim od njenih sodišč, pristojnih za civilne zadeve. Na podlagi ovadbe Sodišča zadevna država članica preganja kršilca pred svojim pristojnim sodiščem.

Člen 28

Obravnave Sodišča so javne, razen če Sodišče po uradni dolžnosti ali na predlog strank iz tehtnih razlogov odloči drugače.

Člen 29

Na obravnavah lahko Sodišče zasliši izvedence, priče in same stranke. Stranke lahko naslavljajo Sodišče le prek svojih predstavnikov.

Člen 30

O vsaki obravnavi se sestavi zapisnik, ki ga podpišeta predsednik in sodni tajnik.

Člen 31

Seznam obravnav določi predsednik.

Člen 32

Posvetovanja Sodišča so in ostanejo tajna.

Člen 33

Sodbe so obrazložene. Navajajo imena sodnikov, ki so odločali.

Člen 34

Sodbe podpišeta predsednik in sodni tajnik. Sodba se prebere javno.

Člen 35

Sodišče odloča o stroških.

Člen 36

Predsednik Sodišča lahko po skrajšanem postopku, ki, kolikor je to potrebno, odstopa od nekaterih pravil tega statuta in bo določen v poslovniku, odloča o vlogah za odložitev izvršitve iz člena 185 te pogodbe ali predpiše začasne odredbe v skladu s členom 186 ali odloži izvršbo v skladu z zadnjim odstavkom člena 192.

Predsednika v primeru zadržanosti nadomešča drug sodnik pod pogoji, določenimi v poslovniku.

Odredba predsednika ali sodnika, ki ga nadomešča, je začasna in v nobenem primeru ne vpliva na odločitev Sodišča o vsebini zadeve.

Člen 37

Države članice in institucije Skupnosti se lahko pridružijo postopku, ki teče pred Sodiščem.

Enako velja za vse osebe, ki imajo upravičen interes za rešitev zadeve, predložene Sodišču, z izjemo zadev med državami članicami, med institucijami Skupnosti ali med državami članicami in institucijami Skupnosti.

Z vlogami, s katerimi se pridružijo postopku, se lahko podprejo vloge le ene od strank.

Člen 38

Če tožena stranka, ki je bila k temu pravilno vabljena, ne predloži pisnega odgovora na tožbo, se sodba izda v njeno škodo zaradi izostanka. Pritožba zoper sodbo se lahko vloži en mesec po uradnem obvestilu. Če Sodišče na odloči drugače, pritožba ne zadrži izvršitve sodbe zaradi izostanka.

Člen 39

Države članice, institucije Skupnosti in vse druge fizične ali pravne osebe lahko v primerih in pod pogoji, določenimi v poslovniku, sproži postopek tretje stranke, s katerim lahko ugovarjajo zoper sodbo, ki je bila izdana v zadevi, pri kateri same niso bile udeležene, sodba pa škodi njihovim pravicam.

Člen 40

V primeru nejasnosti pomena ali posledic sodbe mora Sodišče na zahtevo stranke ali institucije Skupnosti, ki ima upravičen interes, podati razlago.

Člen 41

Obnovo postopka se lahko pri Sodišču zahteva le primeru, da se odkrije novo dejstvo odločilnega pomena, ki je bilo pred izrekom sodbe neznano Sodišču in stranki, ki zahteva obnovo.

Obnova postopka se začne z odločbo, v kateri Sodišče izrecno ugotavlja obstoj novega dejstva in priznava, da je to dejstvo takšno, da je lahko podlaga za obnovo postopka, in izjavlja, da je zahteva iz teh razlogov dopustna.

Zahteve za obnovo postopka ni mogoče vložiti po poteku desetih let od dneva izreka sodbe.

Člen 42

Roki, ki upoštevajo oddaljenost, se določijo s poslovnikom.

Potek roka ne škoduje pravicam, če zadevna stranka dokaže obstoj nepredvidenih okoliščin ali višje sile.

Člen 43

Tožbe proti Skupnosti v sporih o nepogodbeni odgovornosti zastarajo po petih letih od nastanka kršitve. Zastaralni rok se prekine, če je se pri Sodišču vloži tožba ali če je oškodovanec predhodno naslovil svojo zahtevo na pristojno institucijo Skupnosti. V slednjem primeru je treba postopek sprožiti v roku dveh mesecev, predvidenem v členu 173; kjer je to primerno, se uporabljajo določbe odstavka 2 člena 175.

Člen 44

Poslovnik Sodišča iz člena 188 te pogodbe vključuje poleg določb, predvidenih s tem statutom, vse druge določbe, potrebne za njegovo uporabo in dopolnitev, če bo ta potrebna.

Člen 45

Svet lahko soglasno dopolni določbe tega statuta, da bi ga prilagodil potrebam, ki izhajajo iz ukrepov, sprejetih po zadnjem odstavku člena 165 te pogodbe.

Člen 46

Predsednik Sveta takoj po prisegi z žrebom določi sodnike in generalne pravobranilce, po prvem obdobju treh let pa se njihove funkcije v skladu z odstavkoma 2 in 3 člena 167 te pogodbe obnovijo.

V POTRDITEV TEGA so podpisani pooblaščenci podpisali ta protokol.

V Bruslju, sedemnajstega aprila tisoč devetsto sedeminpetdeset.

J. Ch. SNOY et D'OPPUERS
C. F. OPHÜLS
Robert MARJOLIN
Vittorio BADINI
Lambert SCHAUS
J. LINTHORST HOMAN

PROTOKOL
o privilegijih in imunitetah Evropske gospodarske skupnosti

VISOKE POGODBENICE POGODBE O USTANOVITVI EVROPSKE GOSPODARSKE SKUPNOSTI SO

OB UPOŠTEVANJU, da skladno s členom 218 te pogodbe Skupnost na ozemljih držav članic uživa v skladu s pogoji posebnega protokola privilegije in imunitete, ki jih potrebuje za opravljanje svojih nalog,

OB UPOŠTEVANJU, da skladno s členom 28 Protokola o Statutu Evropske investicijske banke Banka uživa privilegije in imunitete, določene v protokolu iz prejšnjega odstavka,

v ta namen imenovale svoje pooblaščence:

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA BELGIJCEV:

baron J. Ch. SNOY et D'OPPUERS, generalni sekretar Ministrstva za gospodarske dejavnosti, vodja belgijske delegacije na medvladni konferenci;

ZA PREDSEDNIKA ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE:

profesor dr. Carl Friedrich OPHÜLS, veleposlanik Zvezne republike Nemčije, vodja nemške delegacije na medvladni konferenci;

ZA PREDSEDNIKA FRANCOSKE REPUBLIKE:

g. Robert MARJOLIN, profesor prava, namestnik vodje francoske delegacije na medvladni konferenci;

ZA PREDSEDNIKA ITALIJANSKE REPUBLIKE:

g. V. BADINI CONFALONIERI, državni podsekretar v Ministrstvu za zunanje zadeve, vodja italijanske delegacije na medvladni konferenci;

ZA NJENO KRALJEVO VISOKOST VELIKO VOJVODINJO LUKSEMBURŠKO:

g. Lambert SCHAUSS, veleposlanik Velikega vojvodstva Luksemburg, vodja luksemburške delegacije na medvladni konferenci;

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO NIZOZEMSKE:

g. J. LINTHORST HOMAN, vodja nizozemske delegacije na medvladni konferenci,

KI so se po izmenjavi pooblastil v pravilni in predpisani obliki

DOGOVORILI o naslednjih določbah, priloženih Pogodbi o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti:

POGLAVJE I
Nepremičnine, sredstva, premoženje in poslovanje Skupnosti

Člen 1

Prostori in stavbe Skupnosti so nedotakljivi. Ne smejo se preiskovati, zaseči, zapleniti ali razlastiti. Nepremičnine in premoženje Skupnosti ne morejo biti predmet upravnega ali pravnega prisilnega ukrepa brez dovoljenja Sodišča.

Člen 2

Arhivi Skupnosti so nedotakljivi.

Člen 3

Skupnost, njena sredstva, prihodki in drugo premoženje so oproščeni vseh neposrednih davkov.

Vlade držav članic vsakokrat, ko je mogoče, sprejmejo ustrezne ukrepe za odpustitev ali vračilo zneskov posrednih davkov ali davkov na promet, ki so vključeni v ceno nepremičnine ali premičnine, če Skupnost za svoje službene potrebe izvede večje nakupe, katerih cena vključuje tovrstne davke. Vendar pa uporaba teh ukrepov ne sme povzročiti izkrivljanja konkurence v Skupnosti.

Ne odobri se oprostitev za davke in dajatve, ki so le plačilo za zagotavljanje javnih storitev.

Člen 4

Skupnost je oproščena vseh carin, prepovedi in omejitev pri uvozu in izvozu za predmete, namenjene službeni uporabi; tako uvoženih predmetov se na ozemlju države, v katero so bili uvoženi, ne sme odplačno ali neodplačno odstopiti, razen pod pogoji, ki jih je odobrila vlada te države.

Skupnost je oproščena tudi vseh carin ter prepovedi in omejitev pri uvozu in izvozu za svoje publikacije.

POGLAVJE II
Sporazumevanje in prepustnice

Člen 5

Pri uradnem sporazumevanju in prenosu vseh svojih dokumentov uživajo institucije Skupnosti na ozemlju vsake države članice tako obravnavanje, kakršno ta država daje diplomatskim predstavništvom.

Uradnega dopisovanja in drugega uradnega sporazumevanja institucij Skupnosti se ne sme cenzurirati.

Člen 6

Članom in uslužbencem institucij Skupnosti lahko predsedniki teh institucij izdajo prepustnice v obliki, ki jo bo določil Svet in ki jih organi držav članic priznajo kot veljavne potne dokumente. Te prepustnice se izdajo uradnikom in drugim uslužbencem pod pogoji, določenimi v kadrovskih predpisih iz člena 212 te pogodbe.

Komisija lahko sklepa sporazume, na podlagi katerih so te prepustnice priznane kot veljavni potni dokumenti na ozemlju tretjih držav.

POGLAVJE III
Člani Skupščine

Člen 7

Prosto gibanje članov Skupščine do kraja zasedanja Skupščine ali nazaj se ne sme upravno ali kako drugače omejevati.

Člani Skupščine uživajo pri carinskem in deviznem nadzoru:

a) enake olajšave, kot jih njihove vlade podeljujejo visokim uradnikom, ko potujejo v tujino zaradi začasne uradne naloge,

b) enake olajšave, kot jih vlade drugih držav članic podeljujejo predstavnikom tujih vlad na začasni uradni nalogi.

Člen 8

Zoper člana Skupščine se ne sme začeti preiskava, ne sme biti priprt niti se zoper njega ne sme začeti sodni postopek zaradi mnenja ali glasu, ki ga je izrekel pri opravljanju svojih dolžnosti.

Člen 9

Med zasedanjem Skupščine njeni člani uživajo:

a) na ozemlju svoje države imunitete, priznane članom parlamenta te države;

b) na ozemlju vseh drugih držav članic imuniteto pred kakršnim koli priporom in sodnim postopkom.

Za člane velja imuniteta tudi medtem, ko potujejo do kraja zasedanja Skupščine in nazaj.

Kadar je član zaloten pri storitvi kaznivega dejanja, sklicevanje na imuniteto ni mogoče in Skupščini ne preprečuje uresničevanja pravice do odvzema imunitete svojemu članu.

POGLAVJE IV
Predstavniki držav članic, ki sodelujejo pri delu institucij Skupnosti

Člen 10

Predstavniki držav članic, ki sodelujejo pri delu institucij Skupnosti, njihovi svetovalci in tehnični strokovnjaki pri opravljanju svojih nalog in medtem, ko potujejo do kraja zasedanja in nazaj, uživajo običajne privilegije, imunitete in olajšave.

Ta člen se uporablja tudi za člane svetovalnih organov Skupnosti.

POGLAVJE V
Uradniki in drugi uslužbenci Skupnosti

Člen 11

Na ozemlju vsake države članice in ne glede na njihovo državljanstvo, uradniki in uslužbenci Skupnosti iz člena 212 Pogodbe:

a) uživajo, ob upoštevanju določb členov 179 in 215 Pogodbe, imuniteto pred sodnimi postopki za dejanja, storjena pri opravljanju uradnih dolžnosti, vključno z izgovorjenimi ali zapisanimi besedami; to imuniteto uživajo tudi po prenehanju funkcije;

b) zanje ter za njihove zakonce in vzdrževane družinske člane ne veljajo omejitve glede priseljevanja ali formalnosti glede registriranja tujcev,

c) uživajo enake olajšave, kot jih imajo običajno uradniki mednarodnih organizacij glede monetarnih ali deviznih predpisov;

d) imajo pravico, da iz države njihovega zadnjega prebivališča ali države njihovega državljanstva brez carine uvozijo pohištvo in druge predmete za osebno uporabo, ko prvič prevzemajo dolžnost v zadevni državi, in jih potem brez carin ponovno izvozijo v to državo; v obeh primerih pod pogoji, ki jih vlada države, v kateri uresničujejo to pravico, šteje za potrebne;

e) imajo pravico uvoziti brez carine avtomobil za osebno uporabo, pridobljen v državi njihovega zadnjega prebivališča ali države njihovega državljanstva, pod pogoji, ki veljajo na notranjem trgu te države, ter ga ponovno izvoziti brez carine, v obeh primerih pod pogoji, ki jih vlada države, v kateri uresničujejo to pravico, šteje za potrebne.

Člen 12

Uradniki in drugi uslužbenci Skupnosti so dolžni plačevati davek v korist Skupnosti od plač, mezd in prejemkov, ki jih prejemajo od Skupnosti, v skladu s pogoji in postopki, ki jih določi Svet na predlog Komisije, ki ga ta pripravi v enem letu po začetku veljavnosti te pogodbe.

Oproščeni so nacionalnih davkov od plač, mezd in prejemkov, ki jih plačuje Skupnost.

Člen 13

Pri izvajanju davka od dohodka, od premoženja in od dediščin ter pri uporabi konvencij o izogibanju dvojnega obdavčevanja, sklenjenih med državami članicami Skupnosti, se za uradnike in druge uslužbence Skupnosti, ki imajo izključno zaradi opravljanja svojih dolžnosti v službi Skupnosti prebivališče na ozemlju države članice, ki ni država njihovega davčnega domicila v času, ko nastopijo službo pri Skupnosti, šteje tako v državi njihovega dejanskega prebivališča kot v državi njihovega davčnega domicila, da so obdržali domicil v slednji državi, če je ta država članica Skupnosti. Ta določba se uporablja tudi za zakonca, kolikor ta sam ne opravlja pridobitne dejavnosti in za vzdrževane otroke, za katere skrbijo osebe iz tega člena. Premičnine oseb iz prejšnjega odstavka, ki so na ozemlju države bivanja, so v tej državi oproščene davka od dediščin; pri odmeri tega davka se ob upoštevanju pravic tretjih držav in ob morebitni uporabi določb mednarodnih konvencij o dvojnem obdavčevanju šteje, da so take premičnine na ozemlju države davčnega domicila.

Pri uporabi določb tega člena se ne upošteva domicil, pridobljen izključno zaradi opravljanja dolžnosti v službi drugih mednarodnih organizacij.

Člen 14

Svet na predlog Komisije, ki ga ta pripravi v enem letu od začetka veljavnosti Pogodbe, soglasno določi sistem socialnovarnostnih dajatev za uradnike in druge uslužbence Skupnosti.

Člen 15

Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z drugimi zadevnimi institucijami določi kategorije uradnikov in drugih uslužbencev Skupnosti, za katere se v celoti ali delno uporabljajo določbe člena 11, drugega odstavka člena 12 in člena 13.

Vladam držav članic se redno sporočajo imena, službeni položaji in naslovi uradnikov in drugih uslužbencev, vključenih v take kategorije.

POGLAVJE VI
Privilegiji in imunitete predstavništev tretjih držav pri Skupnosti

Člen 16

Država članica, na ozemlju katere ima Skupnost sedež, priznava predstavništvom tretjih držav, ki so akreditirane pri Skupnosti, običajne diplomatske imunitete.

POGLAVJE VII
Splošne določbe

Člen 17

Uradnikom in drugim uslužbencem Skupnosti se priznajo privilegiji, imunitete in olajšave izključno v interesu Skupnosti.

Vsaka institucija Skupnosti mora uradniku ali drugemu uslužbencu odvzeti priznano imuniteto, kadar meni, da odvzem imunitete ni v nasprotju z interesi Skupnosti.

Člen 18

Institucije Skupnosti sodelujejo s pristojnimi organi zadevnih držav članic pri uporabi tega protokola.

Člen 19

Členi 11 do 14 in člen 17 se uporabljajo za člane Komisije.

Člen 20

Členi 11 do 14 in člen 17 se uporabljajo za sodnike, generalne pravobranilce, sodnega tajnika in pomožne poročevalce Sodišča, ne da bi to posegalo v določbe člena 3 protokola o statutu Sodišča, ki se nanaša na imuniteto sodnikov in generalnih pravobranilcev pred sodnimi postopki.

Člen 21

Ta protokol se uporablja tudi za Evropsko investicijsko banko, za člane njenih organov, njene zaposlene in za predstavnike držav članic, ki sodelujejo pri njenem delu, ne da bi to posegalo v določbe protokola o statutu banke.

Poleg tega je Evropska investicijska banka oproščena vseh davkov in podobnih dajatev ob ustanovitvi in povečanju svojega kapitala ter raznih formalnosti, ki so s tem lahko povezane v državi, v kateri ima banka sedež. Ob njenem prenehanju delovanja ali likvidaciji prav tako ni nikakršnih dajatev. Dejavnosti banke in njenih organov, ki se izvajajo v skladu z njenim statutom, pa tudi niso predmet kakršnih koli prometnih davkov.

V POTRDITEV TEGA so podpisani pooblaščenci podpisali ta protokol.

V Bruslju, sedemnajstega aprila tisoč devetsto sedeminpetdeset.

J. Ch. SNOY et D'OPPUERS
C. F. OPHÜLS
Robert MARJOLIN
Vittorio BADINI
Lambert SCHAUS
J. LINTHORST HOMAN

KONVENCIJA

o reviziji Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti z namenom, da se bo za Nizozemske Antile uporabljala posebna ureditev glede pridruževanja iz četrtega dela te pogodbe

(64/533/EGS)

NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ BELGIJCEV, PREDSEDNIK ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE, PREDSEDNIK FRANCOSKE REPUBLIKE, PREDSEDNIK ITALIJANSKE REPUBLIKE, NJENA KRALJEVA VISOKOST VELIKA VOJVODINJA LUKSEMBURŠKA, NJENO VELIČANSTVO KRALJICA NIZOZEMSKE,

so se ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, podpisane v Rimu 25. marca 1957, in izjave o nameri glede pridružitve Nizozemskih Antilov tej skupnosti, ki so jo sprejele njihove vlade istega dne in ki je priloga k sklepni listini medvladne konference za skupni trg in Euratom,

v želji izvesti ekonomsko pridružitev Nizozemskih Antilov k Evropski gospodarski skupnosti, za katero je zaprosila Nizozemska, v skladu s posebno ureditvijo iz četrtega dela pogodbe, skupaj s posebnimi določbami glede uvoza naftnih proizvodov, rafiniranih na Nizozemskih Antilih, v Skupnost,

ob upoštevanju pozitivnega mnenja Sveta z dne 22. oktobra 1962, sprejetega po posvetovanju s Skupščino in Komisijo,

odločili revidirati Pogodbo o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti v skladu z določbami njenega člena 236 in so v ta namen imenovali svoje pooblaščence:

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA BELGIJCEV:

g. Henri Fayat, minister, pristojen za zunanje zadeve,

ZA PREDSEDNIKA ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE:

g, Rolf Lahr, državni sekretar v ministrstvu za zunanje zadeve

ZA PREDSEDNIKA FRANCOSKE REPUBLIKE:

g. Jean-Marc Boegner, veleposlanik, vodja francoske delegacije na konferenci,

ZA PREDSEDNIKA ITALIJANSKE REPUBLIKE:

g. Carlo Russo, državni podsekretar v ministrstvu za zunanje zadeve

ZA NJENO KRALJEVO VISOKOST VELIKO VOJVODINJO LUKSEMBURŠKO:

g. Eugène Schaus, podpredsednik vlade in minister za zunanje zadeve,

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO NIZOZEMSKE:

g. H. R. van Houten, državni sekretar v ministrstvu za zunanje zadeve,

g. W. F. M. Lampe, minister, pooblaščen za Nizozemske Antile,

KI so se na povabilo predsednika Sveta Skupnosti in po izmenjavi pooblastil v pravilni in predpisani obliki

DOGOVORILI o naslednjih določbah:

Člen 1

Nizozemski Antili so vpisani v seznam Priloge IV k Pogodbi o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti. Zato se v tej državi preneha uporabljati "Protokol o blagu, ki izvira in prihaja iz določenih držav in je pri uvozu v posamezno državo članico deležno posebne ureditve".

Glede odnosov med to državo na eni strani ter državami članicami in čezmorskimi ozemlji na drugi strani se začne ureditev, ki velja ob začetku veljavnosti te konvencije in ki bo veljala zaradi uporabe pogodbe za druge čezmorske države in ozemlja, uporabljati za Nizozemske Antile.

Člen *2*

Protokolom, priloženim Pogodbi o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, se doda naslednji protokol, ki postane njen sestavni del: "Protokol o uvozu naftnih proizvodov, rafiniranih na Nizozemskih Antilih, v Evropsko gospodarsko skupnost", katerega besedilo je v prilogi.

Člen 3

To konvencijo visoke pogodbenice ratificirajo v skladu s svojimi ustavnimi pravili. Listine o ratifikaciji se deponirajo pri vladi Italijanske republike.

Ta konvencija začne veljati prvi dan meseca, ki sledi deponiranju zadnje listine o ratifikaciji. Če je tako deponiranje opravljeno manj kakor petnajst dni pred začetkom naslednjega meseca, ta pogodba ne začne veljati pred prvim dnem drugega meseca po datumu deponiranja.

Člen 4

Ta konvencija, sestavljena v enem izvirniku v francoskem, italijanskem, nemškem in nizozemskem jeziku, pri čemer so vsa štiri besedila enako verodostojna, se deponira v arhivu vlade Italijanske republike, ki bo poslala overjeno kopijo vladam drugih držav podpisnic.

V POTRDITEV TEGA so spodaj podpisani pooblaščenci podpisali to konvencijo.

H. FAYAT
R. LAHR
J. M. BOEGNER
C. RUSSO
E. SCHAUS
H. R. VAN HOUTEN, W. F. M. LAMPE

V Bruslju, trinajstega novembra tisoč devetsto dvainšestdeset.

PROTOKOL
o uvozu naftnih proizvodov, rafiniranih na Nizozemskih Antilih, v Evropsko gospodarsko skupnost
(64/534/EGS)

VISOKE POGODBENICE SO SE

V ŽELJI, da bi podrobneje določile ureditev blagovne menjave, ki se uporablja za uvoz naftnih proizvodov, rafiniranih na Nizozemskih Antilih, v Evropsko gospodarsko skupnost,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priložene tej pogodbi:

Člen 1

Ta protokol se uporablja za naftne proizvode po tarifnih številkah 27.10, 27.11, 27.12 in ex 27.13 (parafin, vosek iz nafte ali bituminoznih materialov, parafinski odpadki) in 27.14 Bruseljske nomenklature, uvoženih za potrošnjo v državah članicah.

Člen *2*

Države članice se obvezujejo, da bodo za naftne proizvode, rafinirane na Nizozemskih Antilih, odobrile carinske ugodnosti, ki izhajajo iz pridružitve Nizozemskih Antilov k Skupnosti pod pogoji, predvidenimi s tem protokolom. Te določbe veljajo ne glede na to, kakšne predpise so prvotno uporabljale države članice.

Člen 3

1. Če Komisija na zahtevo države članice ali na lastno pobudo ugotovi, da uvoz naftnih proizvodov, rafiniranih na Nizozemskih Antilih, v Skupnost v skladu z ureditvijo iz člena 2 zgoraj povzroča dejanske težave na trgu ene ali več držav članic, odloči, da zadevne države uvedejo, povečajo ali ponovno uvedejo carine, ki veljajo za ta uvoz v takem obsegu in za obdobje, potrebno za soočenje s temi razmerami. Stopnje tako uvedenih, povečanih ali ponovno uvedenih carin ne smejo presegati carin, ki se uporabljajo za iste proizvode za tretje države.

2. Določbe iz prejšnjega odstavka se lahko uporabljajo v vseh primerih, ko uvoz naftnih proizvodov, rafiniranih na Nizozemskih Antilih, v Skupnost doseže dva milijona ton letno.

3. Svet je obveščen o odločitvah, ki jih sprejme Komisija v skladu s prejšnjimi odstavki, pa tudi o odločitvah, s katerimi se zavrne zahteva posamezne države članice. Svet lahko o njih razpravlja na zahtevo države članice in jih lahko kadar koli spremeni ali ponovno uvede z odločitvijo, ki jo sprejme s kvalificirano večino.

Člen 4

1. Če država članica oceni, da uvoz naftnih proizvodov, rafiniranih na Nizozemskih Antilih, ki se izvaja neposredno ali prek druge države članice v skladu z ureditvijo iz člena 2 zgoraj, povzročajo dejanske težave na njenem trgu in da je za soočenje z njimi nujno takojšnje ukrepanje, lahko samostojno odloči, da za ta uvoz uvede carine, katerih stopnja ne sme presegati carin, ki se uporabljajo za iste proizvode za tretje države. O tej odločitvi obvesti Komisijo, ki v enem mesecu odloči, ali lahko država te ukrepe ohrani ali jih mora spremeniti ali odpraviti. Za takšno odločitev Komisije veljajo določbe odstavka 3 člena 3.

2. Če uvoz naftnih proizvodov, rafiniranih na Nizozemskih Antilih, ki se izvaja neposredno ali prek druge države članice v skladu z ureditvijo iz člena 2 zgoraj v eno ali več držav članic EGS, v enem koledarskem letu presegajo količine, navedene v prilogi tega protokola, velja, da so ukrepi, ki jih v skladu z odstavkom 1 morebiti sprejmejo ta ali te države članice za tekoče leto, zakoniti. Potem, ko se prepriča, da so bile predvidene količine dosežene, Komisija sprejete ukrepe sprejme v vednost. V tem primeru druge države o tem ne obvestijo Sveta.

Člen 5

Če se Skupnost odloči uvesti količinske omejitve za uvoz naftnih proizvodov katerega koli porekla, se te omejitve lahko enako uporabljajo tudi za uvoz teh proizvodov, ki izvirajo z Nizozemskih Antilov. V tem primeru se Nizozemskim Antilom zagotovi preferencialna obravnava glede na tretje države.

Člen 6

1. Svet po posvetovanju s Skupščino in Komisijo soglasno revidira določbe členov 2 do 5 ob sprejetju skupne definicije izvora za naftne proizvode s poreklom iz tretjih in pridruženih držav ali ob sprejetju sklepov v okviru skupne trgovinske politike za zadevne proizvode ali ob oblikovanju skupne energetske politike.

2. Vendar je treba ob taki reviziji za Nizozemske Antile v vsakem primeru ohraniti prednosti enakovrednega obsega v ustrezni obliki in za količino najmanj dveh milijonov in pol ton naftnih proizvodov.

3. Obveznosti Skupnosti glede prednosti enakovrednega obsega iz odstavka 2 tega člena se po potrebi lahko razporedijo po državah, ob upoštevanju količin, navedenih v prilogi tega protokola.

Člen 7

Komisijo se zaradi izvajanja tega protokola zadolži, da spremlja razvoj uvoza naftnih proizvodov, rafiniranih na Nizozemskih Antilih, v države članice. Države članice v skladu z upravnim postopkom, ki ga priporoči Komisija, sporočijo vse koristne informacije Komisiji, ki zagotovi njihovo razširjanje.

V POTRDITEV TEGA so spodaj podpisani pooblaščenci podpisali ta protokol.

H. FAYAT
R. LAHR
J. M. BOEGNER
C. RUSSO
E. SCHAUS
H. R. VAN HOUTEN, W. F. M. LAMPE

V Bruslju, trinajstega novembra tisoč devetsto dvainšestdeset.

PRILOGA k protokolu

Za izvajanje odstavka 2 člena 4 Protokola o uvozu naftnih proizvodov, rafiniranih na Nizozemskih Antilih, v Evropsko gospodarsko skupnost so pogodbenice sklenile, da se količina 2 milijona ton antilskih naftnih proizvodov razdeli med države članice na naslednji način:

Nemčija	625.000 ton
Belgijsko-luksemburška ekonomska unija	200.000 ton
Francija	75.000 ton
Italija	100.000 ton
Nizozemska	1.000.000 ton

SKLEPNA LISTINA
(64/535/EGS)

Pooblaščenci
NJEGOVEGA VELIČANSTVA KRALJA BELGIJCEV,
PREDSEDNIKA ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE,
PREDSEDNIKA FRANCOSKE REPUBLIKE,
PREDSEDNIKA ITALIJANSKE REPUBLIKE,
NJENE KRALJEVE VISOKOSTI VELIKE VOJVODINJE LUKSEMBURŠKE,
NJENEGA VELIČANSTVA KRALJICE NIZOZEMSKE,
ki so se sestali 13. novembra 1962 na konferenci predstavnikov vlad držav članic zaradi revizije v skladu s pogoji iz člena 236 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti,
so se seznanili z naslednjimi besedili:
– predlogom, ki ga je Svetu 4. junija 1962 predložila vlada kraljevine Nizozemske o reviziji pogodbe z namenom, da se bo za Nizozemske Antile uporabljala posebna ureditev glede pridruževanja iz četrtega dela Pogodbe,
– mnenjem Skupščine z dne 19. oktobra 1962,
– mnenjem Komisije Evropske gospodarske skupnosti z dne 10. septembra 1962,
– pozitivnim mnenjem Sveta Evropske gospodarske skupnosti z dne 22. oktobra 1962 glede sklica konference predstavnikov vlad držav članic za pridružitev Nizozemskih Antilov k Evropski gospodarski skupnosti;
sprejeli pa so naslednja besedila:
– Konvencijo o reviziji Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti z namenom, da se bo za Nizozemske Antile uporabljala posebna ureditev glede pridruževanja iz četrtega dela te pogodbe,
– Protokol o uvozu naftnih proizvodov, rafiniranih na Nizozemskih Antilih, v Evropsko gospodarsko skupnost in prilogo k temu protokolu.
Ob podpisu teh besedil je konferenca sprejela naslednje izjave:
– Izjavo o ureditvi blagovne menjave med Nizozemskimi Antili in pridruženimi čezmorskimi državami
Predstavniki vlad držav članic ob upoštevanju mnenj, predloženih Svetu in Komisiji, soglasno ugotavljajo, da se ureditev trgovinskih odnosov med Nizozemskimi Antili in pridruženimi čezmorskimi državami določi v soglasju s temi državami.
– Izjavo o dokončni ureditvi glede uvoza naftnih proizvodov, rafiniranih na Nizozemskih Antilih, v Skupnost.
Predstavniki vlad držav članic se strinjajo, da se ob določitvi dokončne ureditve iz člena 6 Protokola o uvozu naftnih proizvodov, rafiniranih na Nizozemskih Antilih, v Evropsko gospodarsko skupnost, upošteva nujnost zagotovitve enakega obravnavanja Nizozemskih Antilov in drugih pridruženih čezmorskih držav in ozemelj v skladu s četrtim delom pogodbe o ustanovitvi Skupnosti.

V POTRDITEV TEGA so spodaj podpisani pooblaščenci podpisali to sklepno listino.

H. FAYAT
R. LAHR
J. M. BOEGNER
C. RUSSO
E. SCHAUS
H. R. VAN HOUTEN, W. F. M. LAMPE

V Bruslju, trinajstega novembra tisoč devetsto dvainšestdeset.

P O G O D B A

O USTANOVITVI EVROPSKE SKUPNOSTI ZA ATOMSKO ENERGIJO (EURATOM)

NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ BELGIJCEV, PREDSEDNIK ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE, PREDSEDNIK FRANCOSKE REPUBLIKE, PREDSEDNIK ITALIJANSKE REPUBLIKE, NJENA KRALJEVA VISOKOST VELIKA VOJVODINJA LUKSEMBURŠKA, NJENO VELIČANSTVO KRALJICA NIZOZEMSKE

SO V SPOZNANJU, da jedrska energija pomeni bistveni vir za razvoj in oživitev proizvodnje in da bo omogočila napredek prizadevanja za mir,

PREPRIČANI, da lahko samo s skupnim prizadevanjem in brez odlašanja zagotovijo dosežke v sorazmerju z ustvarjalnimi zmožnostmi svojih držav,

ODLOČENI ustvariti razmere, potrebne za razvoj močne jedrske industrije, ki bo zagotavljala povečano preskrbo z energijo, vodila k modernizaciji tehničnih postopkov in hkrati s številnimi drugimi načini uporabe prispevala k blaginji njihovih narodov,

V SKRBI za vzpostavitev varnostnih razmer, s katerimi bo odpravljena nevarnost za življenje in zdravje prebivalstva,

V ŽELJI vključiti v svoje delo druge države in sodelovati z mednarodnimi organizacijami, ki si prizadevajo za miroljubni razvoj atomske energije,

SKLENILI ustanoviti Evropsko skupnost za atomsko energijo (EURATOM) in so v ta namen imenovali svoje pooblaščence:

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA BELGIJCEV:

g. Paul-Henri SPAAK, minister za zunanje zadeve,
baron J. Ch. SNOY et d'OPPUERS, generalni sekretar Ministrstva za gospodarske zadeve, vodja belgijske delegacije na medvladni konferenci;

ZA PREDSEDNIKA ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE:

dr. Konrad ADENAUER, zvezni kancler,
prof. dr. Walter HALLSTEIN, državni sekretar Zveznega ministrstva za zunanje zadeve;

ZA PREDSEDNIKA FRANCOSKE REPUBLIKE:

g. Christian PINEAU, minister za zunanje zadeve,
g. Maurice FAURE, državni sekretar Ministrstva za zunanje zadeve;

ZA PREDSEDNIKA ITALIJANSKE REPUBLIKE:

g. Antonio SEGNI, predsednik Sveta ministrov,
prof. Gaetano MARTINO, minister za zunanje zadeve;

ZA NJENO KRALJEVO VISOKOST VELIKO VOJVODINJO LUKSEMBURŠKO:

g. Joseph BECH, predsednik vlade, minister za zunanje zadeve,
g. Lambert SCHAUS, veleposlanik, vodja luksemburške delegacije na medvladni konferenci;

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO NIZOZEMSKE:

g. Joseph LUNS, minister za zunanje zadeve,
g. J. LINTHORST-HOMAN, vodja nizozemske delegacije na medvladni konferenci;

KI so se po izmenjavi pooblastil v pravilni in predpisani obliki dogovorili o naslednjem:

NASLOV ENA
Naloge Skupnosti

Člen 1

S to pogodbo visoke pogodbenice med seboj ustanavljajo EVROPSKO SKUPNOST ZA ATOMSKO ENERGIJO (EURATOM).

Naloga Skupnosti je z ustvarjanjem razmer, potrebnih za pospešeno vzpostavljanje in razvoj jedrske industrije, prispevati k dvigu življenjske ravni v državah članicah in k razvoju odnosov z drugimi državami.

Člen 2

Za uresničitev svoje naloge Skupnost v skladu s to pogodbo:

a) spodbuja raziskave in zagotavlja razširjanje tehničnega znanja,

b) postavlja enotne varnostne standarde za varovanje zdravja delavcev in prebivalstva ter zagotavlja njihovo uporabo;

c) olajšuje naložbe in zagotavlja, zlasti s spodbujanjem podjetništva, postavitev osnovnih naprav, potrebnih za razvoj jedrske energije v Skupnosti;

d) skrbi za redno in pravično preskrbo vseh uporabnikov v Skupnosti z rudami in jedrskim gorivom;

e) z ustreznim nadzorom zagotavlja, da se jedrske snovi ne uporabljajo za druge namene kakor za tiste, ki so predvideni;

f) izvršuje lastninsko pravico, ki ji pripada glede posebnih cepljivih snovi;

g) zagotavlja široke trge in dostop do najboljših tehničnih sredstev z oblikovanjem skupnega trga specializiranih snovi in opreme, s prostim pretokom kapitala za naložbe na področju jedrske energije in s svobodo zaposlovanja strokovnjakov v Skupnosti;

h) z drugimi državami in mednarodnimi organizacijami vzpostavlja odnose, ki bodo spodbujali napredek pri miroljubni uporabi jedrske energije.

Člen 3

1. Naloge, zaupane Skupnosti, izvajajo naslednje institucije:
- SKUPŠČINA,
- SVET,
- KOMISIJA,
- SODIŠČE.

Vsaka institucija deluje v mejah pristojnosti po tej pogodbi.

2. Svetu in Komisiji pomaga Ekonomsko-socialni odbor, ki deluje kot svetovalni organ.

NASLOV DVE
Določbe za spodbujanje napredka na področju jedrske energije

POGLAVJE I
SPODBUJANJE RAZISKAV

Člen 4

1. Komisija je odgovorna za pospeševanje in olajševanje jedrskih raziskav v državah članicah ter za dopolnjevanje teh raziskav z izvajanjem raziskovalnega in izobraževalnega programa Skupnosti.

2. Ta dejavnost Komisije se izvaja na področjih, navedenih na seznamu Priloge I k tej pogodbi.

Svet lahko ta seznam spremeni s kvalificirano večino na predlog Komisije. Ta se posvetuje z Znanstveno-tehničnim odborom iz člena 134.

Člen 5

Za pospeševanje usklajevanja in za dopolnjevanje raziskav v državah članicah Komisija zahteva od držav članic, oseb ali podjetij, bodisi s posebno zahtevo, naslovljeno na določenega prejemnika in poslano zadevni vladi, bodisi s splošno objavljeno zahtevo, da ji predložijo svoje programe, ki se nanašajo na raziskave, podrobno opredeljene v tej zahtevi.

Potem ko so bile zainteresiranim dane vse možnosti predložiti svoje pripombe, lahko Komisija oblikuje obrazloženo mnenje o vsakem predloženem programu. Komisija da takšno mnenje, če to zahteva država, oseba ali podjetje, ki je predložilo program.

S takšnimi mnenji Komisija odvrača od nepotrebnega podvajanja in usmerja raziskave na premalo raziskana področja. Komisija ne sme objaviti teh programov brez soglasja držav, oseb ali podjetij, ki so jih predložila.

Komisija v rednih časovnih presledkih objavlja seznam tistih področij jedrskih raziskav, za katera meni, da so premalo raziskana.

Komisija lahko zbere predstavnike javnih in zasebnih raziskovalnih centrov, pa tudi vse izvedence, ki opravljajo raziskave na istem ali povezanih področjih zaradi medsebojnega posvetovanja in izmenjave informacij.

Člen 6

Da bi spodbudili izvajanje predloženih raziskovalnih programov, lahko Komisija:

a) zagotavlja finančno pomoč v okviru raziskovalnih pogodb, vendar brez subvencij;

b) za izvajanje takšnih programov dobavlja, bodisi neodplačno ali za plačilo, snovi vira ali posebne cepljive snovi, s katerimi razpolaga;

c) državam članicam, osebam ali podjetjem, bodisi neodplačno ali za plačilo, da na razpolago objekte, opremo ali pomoč izvedencev;

d) spodbuja zadevne države članice, osebe ali podjetja k skupnemu financiranju.

Člen 7

Svet na predlog Komisije, ki se posvetuje z Znanstveno-tehničnim odborom, soglasno določi raziskovalne in izobraževalne programe Skupnosti.

Ti programi se pripravijo za obdobje največ petih let.

Sredstva, ki so potrebna za izvajanje teh programov, se vsako leto vključijo v proračun Skupnosti za raziskave in naložbe.

Komisija zagotavlja izvajanje teh programov in o tem predloži letno poročilo Svetu.

Komisija redno seznanja Ekonomsko-socialni odbor s splošnim pregledom raziskovalnih in izobraževalnih programov Skupnosti.

Člen 8

1. Po posvetovanju z Znanstveno-tehničnim odborom Komisija ustanovi Skupni center za jedrske raziskave.

Ta center zagotavlja izvajanje raziskovalnih programov in drugih nalog, ki mu jih dodeli Komisija.

Skrbi tudi za določitev enotne jedrske terminologije in standardnega sistema meritev.

Center ustanovi osrednji urad za jedrske meritve.

2. Dejavnosti centra se lahko zaradi geografskih ali operativnih razlogov izvajajo v ločenih ustanovah.

Člen 9

1. Po pridobitvi mnenja Ekonomsko-socialnega odbora lahko Komisija v okviru Skupnega centra za jedrske raziskave ustanovi šole za izobraževanje strokovnjakov, zlasti na področjih iskanja rud, proizvodnje jedrskih snovi visoke čistosti, predelave obsevanih goriv, jedrske tehnike, varovanja zdravja ter proizvodnje in uporabe radioaktivnih izotopov.

Komisija določi podrobnosti takega izobraževanja.

2. Ustanovi se institucija z univerzitetnim statusom; način njenega delovanja določi Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije.

Člen 10

Komisija lahko s pogodbo zaupa izvajanje nekaterih delov raziskovalnega programa Skupnosti državam članicam, osebam ali podjetjem, pa tudi tretjim državam, mednarodnim organizacijam ali državljanom tretjih držav.

Člen 11

Komisija objavi raziskovalne programe iz členov 7, 8 in 10 ter redna poročila o napredku pri njihovem izvajanju.

POGLAVJE II
RAZŠIRJANJE ZNANJA

ODDELEK I
Znanje, s katerimi razpolaga Skupnost

Člen 12

Države članice, osebe in podjetja imajo pravico, da na podlagi zahteve, naslovljene na Komisijo, pridobijo neizključne licence za patente, začasno zaščitene patentne pravice, uporabne modele ali patentne prijave, ki so last Skupnosti, kolikor lahko učinkovito izkoriščajo izume, ki so predmet teh pravic ali prijav.

Pod enakimi pogoji Komisija podeli podlicence za patente, začasno zaščitene patentne pravice, uporabne modele ali patentne prijave, kolikor ima Skupnost to možnost po licenčnih pogodbah.

Komisija podeli te licence ali podlicence pod pogoji, o katerih se sporazume s pridobitelji licenc, in priskrbi vse informacije, potrebne za njihovo izkoriščanje. Ti pogoji se nanašajo zlasti na ustrezno nadomestilo in, kjer je to primerno, na upravičenje pridobitelja licence, da podeli podlicence tretjim osebam, ter na obveznost ravnati s tem znanjem kot s poslovno skrivnostjo.

Če sporazum o pogojih iz tretjega odstavka ni dosežen, lahko pridobitelji licenc za določitev ustreznih pogojev predložijo zadevo Sodišču.

Člen 13

Komisija posreduje državam članicam, osebam in podjetjem znanje, ki ga pridobi Skupnost in ki ga ne urejajo določbe člena 12, bodisi da to znanje izhaja iz njenega lastnega raziskovalnega programa ali da je posredovano Komisiji z možnostjo, da ga prosto uporablja.

Vendar lahko Komisija posredovanje tega znanja pogojuje z zahtevo, da se obravnava kot zaupno in se ne prenaša tretjim osebam.

Komisija sme posredovati znanje, pridobljeno ob upoštevanju omejitev glede njegove uporabe ali razširjanja, kakršno je na primer zaupno znanje, samo če zagotovi spoštovanje teh omejitev.

ODDELEK II
DRUGO ZNANJE

a) *Razširjanje s prijateljskim dogovorom*

Člen 14

Komisija si prizadeva s prijateljskim dogovorom zagotoviti posredovanje znanja, ki koristi Skupnosti pri doseganju njenih ciljev, in podeljevanje licenc za patente, začasno zaščitene patentne pravice, uporabne modele ali patentne prijave, ki se nanašajo na to znanje.

Člen 15

Komisija določi postopek, po katerem lahko države članice, osebe in podjetja z njenim posredovanjem izmenjujejo začasne ali končne rezultate svojih raziskav, kolikor Skupnost teh rezultatov ni pridobila iz raziskav, ki jih je naročila Komisija.

Ta postopek mora biti tak, da je zagotovljena zaupna narava izmenjave. Posredovane rezultate Komisija sicer lahko pošlje Skupnemu centru za jedrske raziskave v dokumentacijske namene, vendar to ne pomeni pravice uporabe, razen če ni tisti, ki je rezultate posredoval, s tem soglašal.

b) *Obveščanje Komisije po uradni dolžnosti*

Člen 16

1. Takoj ko je v neki državi članici vložena prijava patenta ali uporabnega modela, ki sodi na jedrsko področje, ta država prijavitelja zaprosi za soglasje, da lahko vsebino prijave nemudoma sporoči Komisiji.

Če prijavitelj soglaša, se sporočilo pošlje v treh mesecih od datuma vložitve prijave. Če prijavitelj ne soglaša, pa država članica v enakem roku obvesti Komisijo o vloženi prijavi.

Komisija lahko od države članice zahteva, da ji sporoči vsebino prijave, o vložitvi katere je bila obveščena.

Komisija postavi svojo zahtevo v dveh mesecih od datuma obvestila. Vsakršno podaljšanje tega roka povzroči ustrezno podaljšanje roka iz šestega pododstavka tega odstavka.

Ko država članica prejme takšno zahtevo Komisije, mora od prijavitelja ponovno zahtevati soglasje glede sporočanja vsebine prijave. Če prijavitelj soglaša, se sporočilo nemudoma pošlje.

Če prijavitelj ne soglaša, je država članica kljub temu dolžna poslati to sporočilo Komisiji po preteku 18 mesecev od datuma vložitve prijave.

2. Države članice obvestijo Komisijo v 18 mesecih od datuma vložitve prijave o obstoju vsake doslej še neobjavljene prijave patenta ali uporabnega modela, za katerega se jim na prvi pogled zdi, da zadeva področje, ki je, čeprav ni izrecno jedrsko, z njim neposredno povezano in bistveno za razvoj jedrske energije v Skupnosti.

Če Komisija tako zahteva, se ji vsebina prijave sporoči v dveh mesecih.

3. Da bi bila objava mogoča čim prej, države članice kar najbolj skrajšajo čas, potreben za obravnavo prijav patentov ali uporabnih modelov s področij iz prvega in drugega odstavka, ki so bile predmet zahteve Komisije.

4. Komisija obravnava zgoraj omenjena sporočila kot zaupna. Dovoljena so samo v dokumentacijske namene. Komisija pa lahko uporabi izume, o katerih je bila obveščena, bodisi s soglasjem prijavitelja bodisi v skladu s členi 17 do 23.

5. Določbe tega člena se ne uporabljajo, kadar je obveščanje v nasprotju s sporazumom, sklenjenim s tretjo državo ali mednarodno organizacijo.

c) *Podelitev licenc z arbitražo ali po uradni dolžnosti*

Člen 17

1. Če prijateljski dogovor ni dosežen, se v skladu s členi 18 do 23 neizključne licence lahko podelijo bodisi z arbitražo ali po uradni dolžnosti:

a) Skupnosti ali skupnim podjetjem, ki v skladu s členom 48 pridobijo to pravico glede patentov, začasno zaščitenih patentnih pravic ali uporabnih modelov, ki se nanašajo na izume, neposredno povezane z jedrskimi raziskavami, če je podelitev teh licenc potrebna za nadaljevanje njihovih lastnih raziskav ali nepogrešljiva za delovanje njihovih naprav.

Če Komisija tako zahteva, te licence vključujejo pravico, da se tretjim osebam dovoli izkoriščanje izuma, kolikor opravljajo delo za Skupnost ali skupna podjetja ali po njihovem naročilu;

b) osebam ali podjetjem, ki od Komisije zahtevajo podelitev licenc glede patentov, začasno zaščitenih patentnih pravic ali uporabnih modelov, nanašajoč se na izume, ki so neposredno povezani z razvojem jedrske energije v Skupnosti in so bistveni zanj, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

i) da so pretekla najmanj štiri leta od vložitve patentne prijave, razen pri izumih, ki sodijo na izrecno jedrsko področje;
ii) da potrebam razvoja jedrske energije, kakor ga pojmuje Komisija, na ozemlju države članice, kjer je izum zaščiten, glede tega izuma ni zadoščeno;
iii) da imetnik patenta, ki je bil pozvan, da tem potrebam zadosti bodisi sam bodisi prek svojih pridobiteljev licenc, ni ravnal v skladu s tem pozivom;
iv) da so osebe ali podjetja, ki zahtevajo podelitev licence, sposobna z izkoriščanjem izuma učinkovito zadostiti tem potrebam.

Države članice ne smejo, zato da bi zadostile tem potrebam, sprejemati nobenih prisilnih ukrepov, predvidenih v njihovi nacionalni zakonodaji, ki bi omejevali priznano varstvo izuma, razen na predhodno zahtevo Komisije.

2. Neizključna licenca se ne sme podeliti, kot je predvideno v odstavku 1, če imetnik uveljavlja obstoj upravičenih razlogov, zlasti okoliščino, da ni imel na voljo dovolj časa.

3. Podelitev licence v skladu z odstavkom 1 daje pravico do polne odškodnine, o višini katere se dogovorita imetnik patenta, začasno zaščitene patentne pravice ali uporabnega modela in pridobitelj licence.

4. Določbe tega člena ne vplivajo na določbe Pariške konvencije za varstvo industrijske lastnine.

Člen 18

Ustanovi se Arbitražni odbor za namene iz tega oddelka; Svet na predlog Sodišča imenuje člane in določi poslovnik tega odbora.

Pritožbo zoper odločbo Arbitražnega odbora, ki ima odložilni učinek, lahko stranke vložijo pri Sodišču v enem mesecu od vročitve odločbe. Sodišče se pri presoji omeji na formalno pravilnost odločbe in na razlago določb te pogodbe, ki jo da Arbitražni odbor.

Dokončne odločbe Arbitražnega odbora so med zadevnimi strankami pravnomočne. Odločbe so izvršljive v skladu s členom 164.

Člen 19

Če prijateljski dogovor ni dosežen, Komisija pa namerava zagotoviti podelitev licence v enem od primerov iz člena 17, mora o svoji nameri obvestiti imetnika patenta, začasno zaščitene patentne pravice, uporabnega modela ali patentne prijave ter v tem obvestilu navesti ime vlagatelja in obseg te licence.

Člen 20

Imetnik lahko v enem mesecu od prejema obvestila iz člena 19 predlaga Komisiji in, kadar je to primerno, vlagatelju, da sklenejo arbitražno pogodbo o predložitvi zadeve Arbitražnemu odboru.

Če Komisija ali vlagatelj takšne pogodbe noče skleniti, Komisija ne more zahtevati od države članice ali njenih pristojnih organov, da podelijo licenco ali dosežejo njeno podelitev.

Če Arbitražni odbor, kadar se mu predloži zadeva na podlagi arbitražne pogodbe, ugotovi, da je zahteva Komisije skladna z določbami člena 17, izda obrazloženo odločbo, s katero vlagatelju podeli licenco ter določi pogoje licence in nadomestilo zanjo, kolikor se stranke o teh vprašanjih niso sporazumele.

Člen 21

Če imetnik ne predlaga, da se zadeva predloži Arbitražnemu odboru, lahko Komisija pozove zadevno državo članico ali njene pristojne organe, da podelijo licenco ali dosežejo njeno podelitev.

Če država članica ali njeni pristojni organi po zaslišanju imetnika menijo, da pogoji iz člena 17 niso izpolnjeni, obvestijo Komisijo, da so zavrnile podelitev licence ali preprečile njeno podelitev.

Če zavrne podelitev licence ali prepreči njeno podelitev ali če se v štirih mesecih od datuma zahteve ne izreče o podelitvi licence, lahko Komisija v dveh mesecih predloži zadevo Sodišču.

Imetnik mora biti zaslišan v postopku pred Sodiščem.

Če se s sodbo Sodišča ugotovi, da so pogoji iz člena 17 izpolnjeni, zadevna država članica ali njeni pristojni organi sprejmejo ukrepe, ki so potrebni za izvršitev te sodbe.

Člen 22

1. Če se imetnik patenta, začasno zaščitene patentne pravice ali uporabnega modela in pridobitelj licence ne sporazumeta o višini odškodnine, lahko zainteresirani sklenejo arbitražno pogodbo o predložitvi zadeve Arbitražnemu odboru.

S tem se stranki odpovesta pravici vložiti pritožbo, razen tiste iz člena 18.

2. Če pridobitelj licence odkloni sklenitev arbitražne pogodbe, se pridobljena licenca šteje za nično.

Če imetnik odkloni sklenitev arbitražne pogodbe, določijo višino odškodnine iz tega člena pristojni nacionalni organi.

Člen 23

Po izteku enega leta se lahko odločbe Arbitražnega odbora ali pristojnih nacionalnih organov glede pogojev licence revidirajo, če to upravičujejo nova dejstva.

Ta revizija je v pristojnosti organa, ki je odločbo izdal.

ODDELEK III
DOLOČBE O VAROVANJU TAJNOSTI

Člen 24

Za znanje, ki ga Skupnost pridobi z izvajanjem raziskovalnega programa in katerih razkritje lahko škoduje obrambnim interesom ene ali več držav članic, velja sistem varovanja tajnosti v skladu z naslednjimi določbami:

1. Svet na predlog Komisije sprejme predpise o varovanju tajnosti, ki ob upoštevanju določb tega člena določajo različne stopnje zaupnosti v uporabi in varnostne ukrepe, ki ustrezajo posamezni stopnji.

2. Kadar Komisija meni, da lahko razkritje določenega znanja škoduje obrambnim interesom ene ali več držav članic, za to znanje začasno uporabi stopnjo zaupnosti, ki jo v takem primeru zahtevajo predpisi o varovanju tajnosti.

To znanje nemudoma sporoči državam članicam, ki začasno zagotovijo njegovo tajnost na enak način.

Države članice v treh mesecih obvestijo Komisijo, ali želijo obdržati začasno uporabljeno stopnjo zaupnosti, jo nadomestiti z drugo ali odpraviti varovanje tajnosti.

Ob izteku tega roka se uporabi najstrožja zahtevana stopnja zaupnosti. Komisija o tem obvesti države članice.

Svet lahko na zahtevo Komisije ali države članice soglasno odloči, da kadar koli uporabi drugo stopnjo zaupnosti ali odpravi varovanje tajnosti. Svet pridobi mnenje Komisije, preden ukrepa na zahtevo države članice.

3. Določbe členov 12 in 13 se ne uporabljajo za znanje, za katere veljajo stopnje zaupnosti.

Pod pogojem, da so upoštevani ustrezni varnostni ukrepi, pa

a) Komisija lahko posreduje znanje iz členov 12 in 13:

i) skupnemu podjetju,

ii) osebi ali podjetju, razen skupnim podjetjem, prek države članice, na ozemlju katere ta oseba ali podjetje opravlja dejavnost;

b) država članica lahko posreduje znanje iz člena 13 osebi ali podjetju, ki opravlja dejavnost na ozemlju te države, razen skupnim podjetjem, vendar le če je Komisija obveščena o tem posredovanju;

c) ima vsaka država članica tudi pravico zahtevati od Komisije podelitev licence v skladu s členom 12 za svoje potrebe ali potrebe osebe ali podjetja, ki opravlja dejavnost na njenem ozemlju.

Člen 25

1. Država članica, ki pošlje obvestilo o vložitvi ali vsebini prijave patenta ali uporabnega modela iz člena 161. ali 2., opozori, kjer je to primerno, na potrebo, da se iz obrambnih razlogov uporabi stopnja zaupnosti, ki jo je določila, in hkrati navede predvideno trajanje varovanja tajnosti.

Komisija posreduje drugim državam članicam vsa obvestila, ki jih je prejela v skladu s prejšnjim pododstavkom. Komisija in države članice sprejmejo tiste ukrepe, ki v skladu s predpisi o varovanju tajnosti ustrezajo stopnji zaupnosti, kakršno zahteva država, ki je poslala obvestilo.

2. Komisija lahko posreduje ta obvestila tudi skupnim podjetjem ali prek države članice osebi ali podjetju, ki opravlja dejavnost na ozemlju te države, razen skupnega podjetja,.

Izumi, ki so predmet prijav iz odstavka 1, se lahko uporabljajo samo s soglasjem prijavitelja ali v skladu s členi 17 do 23.

Za obvestila in, kjer je to primerno, za uporabo iz tega odstavka veljajo ukrepi, ki skladno s predpisi o varovanju tajnosti ustrezajo stopnji zaupnosti, kakršno zahteva država, ki je poslala obvestilo.

Za vsako obvestilo mora dati soglasje država, ki ga je poslala. Soglasje k obvestilu in uporabi se lahko odreče le iz obrambnih razlogov.

3. Svet lahko na zahtevo Komisije ali države članice soglasno odloči, da kadar koli uporabi drugo stopnjo zaupnosti ali odpravi varovanje tajnosti. Svet pridobi mnenje Komisije, preden ukrepa na zahtevo države članice.

Člen 26

1. Če za znanje, ki so predmet patentov, patentnih prijav, začasno zaščitenih patentnih pravic, uporabnih modelov ali prijav uporabnih modelov, velja sistem varovanja tajnosti v skladu s členoma 24 in 25, države, ki so zaprosile za uporabo tega sistema, ne morejo odreči dovoljenja, da se ustrezne prijave vložijo v drugih državah članicah.

Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, da ohrani varovanje tajnosti teh pravic in prijav v skladu s postopkom, določenim v njenih nacionalnih zakonih in drugih predpisih.

2. Prijave, ki se nanaša na znanje, za katerega velja sistem varovanja tajnosti v skladu s členom 24, ni mogoče vložiti zunaj držav članic brez njihove soglasne privolitve. Če se države članice ne opredelijo, se šteje, da je bila njihova privolitev pridobljena po izteku šestih mesecev od datuma, ko je Komisija to znanje posredovala državam članicam.

Člen 27

Nadomestilo škode, ki je bila prijavitelju povzročena zaradi uporabe sistema varovanja tajnosti iz obrambnih razlogov, urejajo določbe nacionalnih predpisov držav članic, poravnati pa ga je dolžna država, ki je zahtevala uporabo tega sistema ali ki je dosegla bodisi strožjo stopnjo zaupnosti ali podaljšanje trajanja varovanja tajnosti bodisi prepoved vložitve prijav zunaj Skupnosti.

Če je več držav članic doseglo bodisi strožjo stopnjo zaupnosti ali podaljšanje trajanja varovanja tajnosti bodisi prepoved vložitve prijav zunaj Skupnosti, so dolžne solidarno nadomestiti kakršno koli škodo, ki nastane zaradi njihovih zahtev.

Skupnost ne more zahtevati nadomestila na podlagi tega člena.

ODDELEK IV
Posebne določbe

Člen 28

Če se zaradi obveščanja Komisije neobjavljene prijave patentov ali uporabnih modelov oziroma patenti ali uporabni modeli, ki se iz obrambnih razlogov obravnavajo kot zaupni, neustrezno

uporabijo ali če zanje izve nepooblaščena oseba, mora Skupnost nadomestiti škodo, ki jo je utrpela prizadeta stranka.

Ne glede na lastne pravice do povzročitelja škode Skupnost, kolikor je nadomestila to škodo, pridobi pravico nastopati v imenu prizadetih strank pri uveljavljanju njihovih zahtevkov zoper tretje osebe. To ne vpliva na pravico Skupnosti, da ukrepa proti povzročitelju škode v skladu z veljavnimi splošnimi predpisi.

Člen 29

Vsak sporazum ali pogodbo za izmenjavo znanstvenega ali industrijskega znanja z jedrskega področja med državo članico, osebo ali podjetjem na eni strani in tretjo državo, mednarodno organizacijo ali državljanom tretje države na drugi strani sklene Komisija, kadar se pri eni od strank zahteva podpis države, ki izvršuje svoje suverene pravice.

Ob upoštevanju določb členov 103 in 104 lahko Komisija pooblasti državo članico, osebo ali podjetje za sklenitev takšnih sporazumov, vendar pod takšnimi pogoji, ki se ji zdijo primerni.

POGLAVJE III
VAROVANJE ZDRAVJA

Člen 30

V Skupnosti se določijo temeljni standardi za varovanje zdravja delavcev in prebivalstva pred nevarnostmi, ki izvirajo iz ionizirajočih sevanj.

Izraz "temeljni standardi" pomeni:

a) največje dovoljene doze, ki še zagotavljajo zadostno varnost,

b) največjo dovoljeno izpostavljenost in kontaminacijo,

c) temeljna načela, ki urejajo zdravstveni nadzor delavcev.

Člen 31

Komisija izdela temeljne standarde potem, ko pridobi mnenje skupine oseb, ki jih imenuje Znanstveno-tehnični odbor izmed znanstvenih izvedencev iz držav članic, zlasti izvedencev za javno zdravje. Komisija o tako izdelanih temeljnih standardih zahteva mnenje Ekonomsko-socialnega odbora.

Svet po posvetovanju s Skupščino na predlog Komisije, ki mu posreduje mnenja odborov, s kvalificirano večino določi temeljne standarde.

Člen 32

Na zahtevo Komisije ali države članice se lahko temeljni standardi revidirajo ali dopolnijo v skladu s postopkom iz člena 31.

Komisija mora preučiti vsako predloženo zahtevo države članice.

Člen 33

Vsaka država članica sprejme ustrezne zakone ali druge predpise, da zagotovi skladnost s temeljnimi standardi, ki so bili določeni, in ukrene vse potrebno v zvezi s poučevanjem, izobraževanjem in poklicnim usposabljanjem.

Komisija oblikuje ustrezna priporočila za uskladitev določb, ki se uporabljajo na tem področju v državah članicah.

V ta namen države članice sporočijo Komisiji določbe, kakršne se uporabljajo na dan začetka veljavnosti te pogodbe, pa tudi vse poznejše osnutke istovrstnih določb.

Vsa morebitna priporočila Komisije v zvezi z osnutki določb se pripravijo v treh mesecih od sporočila o teh osnutkih.

Člen 34

Vsaka država članica, na katere ozemlju naj bi potekali posebno nevarni poskusi, mora sprejeti dodatne ukrepe za varovanje zdravja in o njih poprej pridobiti mnenje Komisije.

Kadar posledice takih poskusov lahko prizadenejo ozemlja drugih držav članic, je potrebna privolitev Komisije.

Člen 35

Vsaka država članica postavi naprave, potrebne za izvajanje stalnega nadzora stopnje radioaktivnosti zraka, vode in zemlje ter za zagotavljanje spoštovanja temeljnih standardov.

Komisija ima pravico dostopa do teh naprav za nadzor; preverja lahko njihovo delovanje in učinkovitost.

Člen 36

Pristojni organi redno sporočajo Komisiji podatke o nadzoru iz člena 35, tako da je ta stalno obveščena o stopnji radioaktivnosti, ki ji je prebivalstvo izpostavljeno.

Člen 37

Vsaka država članica mora Komisiji predložiti splošne podatke o vsakem načrtu za odlaganje radioaktivnih odpadnih snovi v kateri koli obliki, tako da lahko Komisija ugotovi, ali izvajanje takega načrta lahko povzroči radioaktivno kontaminacijo vode, zemlje ali zračnega prostora druge države članice.

Komisija da svoje mnenje po posvetovanju s skupino izvedencev iz člena 31 v roku šestih mesecev.

Člen 38

Komisija naslovi na države članice priporočila o stopnji radioaktivnosti zraka, vode in zemlje.

V nujnih primerih izda Komisija direktivo, s katero od zadevne države članice zahteva, da v roku, ki ga določi Komisija, sprejme vse potrebne ukrepe za preprečevanje kršitev temeljnih standardov in za zagotavljanje spoštovanja predpisov.

Če ta država ne ravna v skladu z direktivo Komisije v postavljenem roku, lahko Komisija ali katera koli zainteresirana država članica z odstopanjem od členov 141 in 142 takoj predloži zadevo Sodišču.

Člen 39

Komisija vzpostavi takoj po ustanovitvi Skupnega centra za jedrske raziskave v njegovem okviru oddelek za dokumentacijo in študij v zvezi z varovanjem zdravja.

Ta oddelek ima zlasti nalogo zbirati dokumentacijo in podatke iz členov 33, 36 in 37 ter pomagati Komisiji pri opravljanju nalog, ki so ji dodeljene s tem poglavjem.

POGLAVJE IV
NALOŽBE

Člen 40

Da bi Komisija podprla pobude oseb in podjetij ter olajšala usklajen razvoj njihovih naložb na jedrskem področju, objavlja v rednih časovnih presledkih usmeritvene programe, v katerih so navedeni predvsem cilji proizvodnje jedrske energije in vse vrste naložb, ki so potrebne za njihovo uresničitev.

Preden Komisija objavi te programe, zahteva o njih mnenje Ekonomsko-socialnega odbora.

Člen 41

Osebe in podjetja iz industrijskih panog, naštetih v Prilogi II k tej pogodbi, morajo Komisijo obvestiti o naložbenih programih za nove naprave in tudi za nadomestitev ali preoblikovanje obstoječih naprav; programi po vrsti in obsegu izpolnjujejo merila, ki jih določi Svet na predlog Komisije.

Svet lahko na predlog Komisije, ki najprej zahteva mnenje Ekonomsko-socialnega odbora, s kvalificirano večino spremeni zgoraj omenjeni seznam industrijskih panog.

Člen 42

O programih iz člena 41 je treba obvestiti Komisijo in jih poslati v vednost zadevni državi članici najpozneje tri mesece pred sklenitvijo prvih pogodb z dobavitelji ali tri mesece pred začetkom dela, če mora podjetje opraviti delo z lastnimi sredstvi.

Svet lahko ta rok spremeni na predlog Komisije.

Člen 43

Komisija obravnava z osebami ali podjetji vse vidike naložbenih programov, ki se nanašajo na cilje te pogodbe.

Svoja stališča sporoči zadevni državi članici.

Člen 44

Komisija lahko s privolitvijo zadevnih držav članic, oseb ali podjetij objavi katere koli naložbene programe, o katerih je bila obveščena.

POGLAVJE V
SKUPNA PODJETJA

Člen 45

Podjetja, ki so bistvenega pomena za razvoj jedrske industrije v Skupnosti, se lahko v skladu s členi, navedenimi v nadaljevanju, ustanovijo kot skupna podjetja v smislu te pogodbe.

Člen 46

1. Vsak načrt za ustanovitev skupnega podjetja, ki ga pripravi Komisija, država članica ali kateri koli drug pobudnik, preveri Komisija.

V ta namen pridobi mnenja držav članic in katerega koli javnega ali zasebnega subjekta, ki ji po njenem mnenju lahko koristno svetujejo.

2. Komisija pošlje Svetu vsak načrt za ustanovitev skupnega podjetja skupaj s svojim obrazloženim mnenjem.

Če Komisija potrdi nujnost predlaganega skupnega podjetja, pripravi Svetu predloge v zvezi z:

a) lokacijo,

b) statutom,

c) obsegom in časovnim razporedom financiranja,

d) morebitno udeležbo Skupnosti pri financiranju skupnega podjetja,

e) morebitno udeležbo tretje države, mednarodne organizacije ali državljana tretje države pri financiranju ali upravljanju skupnega podjetja,

f) priznanjem nekaterih ali vseh ugodnosti, navedenih v Prilogi III k tej pogodbi.

Komisija priloži podrobno poročilo o načrtu kot celoti.

Člen 47

Svet lahko od Komisije potem, ko mu je predložila zadevo, zahteva dodatne informacije in poizvedbe, ki se mu zdijo potrebne.

Če Svet s kvalificirano večino meni, da je treba načrt, ki mu ga je Komisija poslala z negativnim mnenjem, kljub temu izvesti, mu mora Komisija predložiti predloge in podrobno poročilo iz člena 46.

Kadar je mnenje Komisije pozitivno ali v primeru iz prejšnjega odstavka, Svet s kvalificirano večino odloča o vsakem predlogu Komisije.

Vendar pa Svet odloča soglasno glede:

a) udeležbe Skupnosti pri financiranju skupnega podjetja,

b) udeležbe tretje države, mednarodne organizacije ali državljana tretje države pri financiranju ali upravljanju skupnega podjetja.

Člen 48

Svet lahko na predlog Komisije soglasno določi, da se za vsako skupno podjetje uporabljajo vse ali nekatere ugodnosti, navedene v Prilogi III k tej pogodbi; vsaka država članica pa mora, kolikor jo to zadeva, zagotoviti uporabo teh ugodnosti.

Svet lahko po istem postopku določi pogoje, ki urejajo priznavanje teh ugodnosti.

Člen 49

Skupna podjetja se ustanovijo z odločbo Sveta.

Vsako skupno podjetje je pravna oseba.

V vsaki državi članici uživa najširšo pravno in poslovno sposobnost, ki jo pravnim osebam priznava njihovo zadevno nacionalno pravo; zlasti lahko pridobi ali odtuji premičnine in nepremičnine, je lahko tožena in lahko toži.

Za vsako skupno podjetje se, razen če ni drugače določeno v tej pogodbi ali v njegovem statutu, uporabljajo pravila, ki veljajo za industrijska ali trgovinska podjetja; statut se lahko subsidiarno sklicuje na nacionalno pravo držav članic.

Razen kadar je v skladu s to pogodbo pristojno Sodišče, odločajo o sporih, v katerih so udeležena skupna podjetja, pristojni nacionalni pravosodni organi.

Člen 50

Statuti skupnih podjetij se, kolikor je to potrebno, spremenijo v skladu s posebnimi določbami, ki so v njih predvidene za ta namen.

Vendar te spremembe ne morejo začeti veljati, dokler jih ne odobri Svet na predlog Komisije v skladu s členom 47.

Člen 51

Komisija zagotavlja izvajanje vseh odločitev Sveta, ki se nanašajo na ustanovitev skupnih podjetij, dokler se ne ustanovijo telesa, odgovorna za delovanje takih podjetij.

POGLAVJE VI
PRESKRBA

Člen 52

1. Preskrba z rudami, snovmi vira in posebnimi cepljivimi snovmi se v skladu z določbami tega poglavja zagotovi po načelu enakega dostopa do virov in s skupno politiko preskrbe.

2. V ta namen in pod pogoji, določenimi v tem poglavju:

a) so prepovedana vsa ravnanja, namenjena zagotavljanju privilegiranega položaja posameznim uporabnikom,

b) se ustanovi Agencija, ki ima pravico do izbire glede rud, snovi vira in posebnih cepljivih snovi, proizvedenih na območju držav članic, kakor tudi izključno pravico sklepati pogodbe, ki se nanašajo na dobavo rud, snovi vira in posebnih cepljivih snovi, ki izvirajo iz držav v Skupnosti ali zunaj nje.

Agencija v nobenem primeru ne sme diskriminirati uporabnikov na podlagi nameravane uporabe zahtevanih dobav, razen če je taka uporaba nezakonita ali če se izkaže, da je v nasprotju s pogoji, ki so jih za zadevno pošiljko postavili dobavitelji zunaj Skupnosti.

ODDELEK I
Agencija

Člen 53

Agencija je pod nadzorom Komisije, ki ji daje usmeritve, ima pravico veta na njene odločitve ter imenuje njenega generalnega direktorja in namestnika generalnega direktorja.

O vsakem implicitnem ali eksplicitnem dejanju Agencije pri izvrševanju njene pravice do izbire ali njene izključne pravice sklepati dobavne pogodbe lahko zainteresirani obvestijo Komisijo, ki o tem odloči v enem mesecu.

Člen 54

Agencija je pravna oseba in ima finančno avtonomijo.

Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino določi statut Agencije.

Statut se lahko spremeni na enak način.

Statut določi kapital Agencije in način njegove zagotovitve. Večina kapitala v vsakem primeru pripada Skupnosti in državam članicam. Razdelitev kapitala se določi v medsebojnem soglasju držav članic.

Statut določi način poslovnega vodenja Agencije. Statut lahko za kritje stroškov poslovanja Agencije predvidi dajatev od transakcij.

Člen 55

Države članice sporočijo Agenciji vse informacije, potrebne za izvrševanje njene pravice do izbire in njene izključne pravice sklepati dobavne pogodbe, ali poskrbijo za to, da se ji te informacije sporočijo.

Člen 56

Države članice zagotovijo neovirano opravljanje dejavnosti Agencije na svojih ozemljih.

Ustanovijo lahko enega ali več organov, ki so v odnosih z Agencijo pristojni za zastopanje proizvajalcev in uporabnikov z neevropskih ozemelj v njihovi pristojnosti.

ODDELEK II
Rude, snovi vira in posebne cepljive snovi, ki izvirajo iz Skupnosti

Člen 57

1. Pravica Agencije do izbire vključuje:

a) pridobitev pravic do uporabe in porabe snovi, ki so na podlagi določb poglavja VIII last Skupnosti;

b) pridobitev lastninske pravice v vseh drugih primerih.

2. Agencija izvršuje svojo pravico do izbire s sklepanjem pogodb s proizvajalci rud, snovi vira ali posebnih cepljivih snovi.

Ob upoštevanju členov 58, 62 in 63 mora vsak proizvajalec ponuditi Agenciji rude, snovi vira ali posebne cepljive snovi, ki jih proizvaja na ozemljih držav članic, preden jih uporabi, premesti ali uskladišči.

Člen 58

Kadar proizvajalec opravlja več proizvodnih faz, od pridobivanja rude do vključno proizvodnje kovin, lahko ponudi Agenciji proizvod v kateri koli fazi proizvodnje, ki jo sam izbere.

Iste določbe veljajo za povezana podjetja, če so Komisijo pravočasno obvestila o svojih povezavah in jih z njo obravnavala v skladu s postopki, določenimi v členih 43 in 44.

Člen 59

Če Agencija ne uveljavi svoje pravice do izbire glede celotne ali dela produkcije, proizvajalec:

a) lahko, bodisi s svojimi lastnimi sredstvi bodisi s pogodbenimi izvajalci, predela ali da predelati rude, snovi vira ali posebne cepljive snovi, če ponudi Agenciji proizvod te predelave;

b) dobi z odločbo Komisije dovoljenje, da proda svojo razpoložljivo produkcijo zunaj Skupnosti, če ponujeni pogoji niso ugodnejši od tistih, ki jih je predhodno ponudil Agenciji. Posebne cepljive snovi pa se lahko izvozijo samo prek Agencije v skladu s členom 62.

Komisija ne sme izdati takega dovoljenja, če ji prejemniki teh dobav ne dajo vseh jamstev, da bodo upoštevani splošni interesi Skupnosti, ali če so določbe in pogoji takih pogodb v nasprotju s cilji te pogodbe.

Člen 60

Morebitni uporabniki redno obveščajo Agencijo o svojih potrebah po dobavah, pri čemer navedejo količine, fizikalne in kemične lastnosti, kraj izvora, namen uporabe, dobavne roke in plačilne pogoje, ki so sestavni del določb in pogojev dobavnih pogodb, ki jih želijo skleniti.

Prav tako proizvajalci obvestijo Agencijo o ponudbah, ki so jih sposobni dati, pri čemer določijo vse podrobnosti, ki so potrebne za pripravo njihovih proizvodnih programov, zlasti trajanje pogodb. Trajanje teh pogodb ne sme preseči desetih let, razen s soglasjem Komisije.

Agencija obvesti vse morebitne uporabnike o prejetih ponudbah in obsegu povpraševanja ter jih pozove, da dajo naročila do določenega roka.

Ko Agencija prejme vsa naročila, objavi pogoje, pod katerimi jih lahko izpolni.

Če ne more v celoti izpolniti vseh prejetih naročil, razdeli vsako dobavo sorazmerno glede na naročila za posamezno ponudbo ob upoštevanju členov 68 in 69.

Pravila Agencije, za katera se zahteva potrditev Komisije, določajo način uravnavanja ponudbe in povpraševanja.

Člen 61

Agencija mora izpolniti vsa naročila, razen če temu nasprotujejo pravne ali dejanske ovire.

Pri sklepanju pogodbe lahko Agencija, ob upoštevanju določb člena 52, zahteva od uporabnikov, da dajo primerna predplačila bodisi kot jamstvo ali zaradi lažjega izpolnjevanja dolgoročnih obveznosti Agencije do proizvajalcev, kadar so te potrebne za izpolnitev naročila.

Člen 62

1. Agencija izvršuje svojo pravico do izbire glede posebnih cepljivih snovi, proizvedenih na ozemljih držav članic, da bi:

a) zadostila povpraševanju uporabnikov v Skupnosti v skladu s členom 60,

b) sama skladiščila te snovi ali

c) jih izvažala z dovoljenjem Komisije, ki pri tem ravna v skladu z drugim pododstavkom točke (b) člena 59.

Te snovi in vse oplodljive odpadke je treba, čeprav se zanje še naprej uporabljajo določbe poglavja VII, pustiti v posesti proizvajalca, tako da jih ta lahko:

a) z dovoljenjem Agencije skladišči,

b) uporabi v mejah lastnih potreb ali

c) da na razpolago podjetjem v Skupnosti v mejah njihovih potreb, če imajo ta podjetja pri izvajanju programa, o katerem so pravočasno obvestila Komisijo, s proizvajalcem neposredne povezave, katerih namen ali učinek ni omejevanje proizvodnje, tehničnega razvoja ali naložb, pa tudi ne protipravno ustvarjanje neenakosti med uporabniki v Skupnosti.

3. Določbe člena 891.(a) se uporabljajo za posebne cepljive snovi, ki se proizvajajo na ozemljih držav članic in glede katerih Agencija ni uveljavila svoje pravice do izbire.

Člen 63

Rude, snovi vira in posebne cepljive snovi, ki jih pridobijo oziroma proizvedejo skupna podjetja, se dodelijo uporabnikom v skladu s statutarnimi ali pogodbenimi pravili teh podjetij.

ODDELEK III
Rude, snovi vira in posebne cepljive snovi, ki izvirajo izven Skupnosti

Člen 64

Agencija ima, kolikor niso v tej pogodbi predvidene izjeme, izključno pravico sklepati sporazume ali pogodbe, katerih glavni cilj je dobava rud, snovi vira ali posebnih cepljivih snovi, ki izvirajo izven Skupnosti; kolikor je to primerno, deluje v okviru sporazumov, sklenjenih med Skupnostjo in tretjo državo ali mednarodno organizacijo.

Člen 65

Člen 60 se uporablja za povpraševanja uporabnikov in za pogodbe med uporabniki in Agencijo, kolikor se nanašajo na dobavo rud, snovi vira ali posebnih cepljivih snovi, ki izvirajo izven Skupnosti.

Vendar lahko Agencija določi geografski izvor dobave, če zagotovi uporabniku najmanj enako ugodne pogoje, kakor so tisti, ki so navedeni v naročilu.

Člen 66

Če Komisija na zahtevo zainteresiranih uporabnikov ugotovi, da Agencija ni sposobna v razumnem roku izvršiti vseh ali nekaterih naročenih dobav ali lahko to stori le za pretirano visoke cene, imajo uporabniki pravico neposredno sklepati pogodbe o dobavah, ki izvirajo izven Skupnosti, kolikor te pogodbe v bistvenih točkah ustrezajo potrebam, navedenim v njihovih naročilih.

Ta pravica se prizna za enoletno obdobje; podaljša se lahko, če še naprej traja stanje, ki je upravičilo njeno priznanje.

Uporabniki, ki uresničujejo pravico iz tega člena, morajo obvestiti Komisijo o neposrednih pogodbah, ki jih nameravajo skleniti. Komisija lahko v roku enega meseca ugovarja sklenitvi takih pogodb, če so v nasprotju s cilji te pogodbe.

ODDELEK IV
Cene

Člen 67

Kolikor niso v tej pogodbi določene izjeme, se cene oblikujejo kot rezultat uravnavanja ponudbe in povpraševanja v skladu s členom 60; nacionalni predpisi držav članic ne smejo biti v nasprotju s temi določbami.

Člen 68

Prepovedana je takšna praksa oblikovanja cen, ki bi s kršitvijo načela enakega dostopa, izhajajočega iz določb tega poglavja, nekaterim uporabnikom zagotovila privilegiran položaj.

Če Agencija ugotovi takšno prakso, poroča o njej Komisiji.

Če Komisija meni, da je ugotovitev utemeljena, lahko pri spornih ponudbah določi takšno raven cen, ki je v skladu z načelom enakega dostopa.

Člen 69

Svet lahko določi cene soglasno na predlog Komisije.

Ko Agencija v skladu s členom 60 določi pogoje za izvršitev naročila, lahko uporabnikom, ki so dali naročila, predlaga uskladitev cen.

ODDELEK V
Določbe o politiki preskrbe

Člen 70

Komisija lahko v mejah proračuna Skupnosti in pod pogoji, ki jih sama določi, finančno podpre programe iskanja rud na ozemljih držav članic.

Komisija lahko na države članice naslovi priporočila za razvoj iskanja in izkoriščanja rudnih nahajališč.

Države članice morajo Komisiji vsako leto predložiti poročilo o razvoju iskanja rud in proizvodnje, o verjetnih rezervah in o že izvedenih ali načrtovanih naložbah v rudarstvu na svojih ozemljih. Ta poročila se predložijo Svetu skupaj z mnenjem Komisije, ki mora obravnavati predvsem ukrepe, sprejete v državah članicah na podlagi priporočil iz prejšnjega odstavka.

Če Svet na poziv Komisije s kvalificirano večino ugotovi, da ukrepi v zvezi z iskanjem in povečevanjem pridobivanja rud ostajajo izrazito nezadostni, čeprav se zdijo možnosti pridobivanja ekonomsko dolgoročno utemeljene, se šteje, da se zadevna država članica, dokler ne popravi takega položaja, tako zase kot za svoje državljane odpoveduje pravici do enakega dostopa do drugih virov preskrbe v Skupnosti.

Člen 71

Komisija naslovi na države članice vsa ustrezna priporočila glede davčnih ali rudarskih predpisov.

Člen 72

Agencija lahko iz količin, ki so na voljo v ali izven Skupnosti, ustvari potrebne komercialne zaloge za olajševanje preskrbe ali tekočih dobav Skupnosti.

Komisija se lahko, kadar je to potrebno, odloči ustvariti varnostne zaloge. Način financiranja takih zalog odobri Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije.

ODDELEK VI
Posebne določbe

Člen 73

Če sporazum ali pogodba med državo članico, osebo ali podjetjem na eni strani in tretjo državo, mednarodno organizacijo ali državljanom tretje države na drugi strani med drugim vključuje dobavo proizvodov, ki so v pristojnosti Agencije, je glede dobave teh proizvodov, za sklenitev ali obnovo tega sporazuma ali pogodbe potrebno predhodno soglasje Komisije.

Člen 74

Komisija lahko izvzame iz določb tega poglavja prenos, uvoz ali izvoz majhnih količin rud, snovi vira ali posebnih cepljivih snovi, ki se navadno uporabljajo za raziskave.

Agencijo je treba obvestiti o vsakem prenosu, uvozu ali izvozu, opravljenem na podlagi te določbe.

Člen 75

Določbe tega poglavja se ne uporabljajo za obveznosti, ki se nanašajo na predelavo, obogatitev ali oblikovanje rud, snovi vira ali posebnih cepljivih snovi:

a) med več osebami ali podjetji, kadar je predelane, obogatene ali oblikovane snovi treba vrniti osebi ali podjetju, od katerih izvirajo;

b) med osebo ali podjetjem na eni strani in mednarodno organizacijo ali državljanom tretje države na drugi strani, kadar se snovi predelajo, obogatijo ali oblikujejo izven Skupnosti in nato vrnejo osebi ali podjetju, od katerih izvirajo;

c) med osebo ali podjetjem na eni strani in mednarodno organizacijo ali državljanom tretje države na drugi strani, kadar se snovi predelajo, obogatijo ali oblikujejo v Skupnosti in se nato vrnejo bodisi organizaciji ali državljanu, od katerih izvirajo, ali vsakemu drugemu prejemniku, ki je tudi izven Skupnosti in ga določi taka organizacija ali državljan.

Zadevne osebe in podjetja pa morajo Agencijo obvestiti o obstoju takih obveznosti in takoj po podpisu pogodb tudi o količinah snovi, vključenih v promet. Komisija lahko nasprotuje obveznostim iz pododstavka (b), če meni, da obogatitve ali oblikovanja ni mogoče opraviti učinkovito in varno ter brez izgube snovi v škodo Skupnosti.

Za snovi, ki so predmet teh obveznosti, veljajo na ozemljih držav članic nadzorni ukrepi iz poglavja VII. Vendar se določbe poglavja VIII ne uporabljajo za posebne cepljive snovi, ki so predmet obveznosti iz pododstavka (c).

Člen 76

Na pobudo države članice ali Komisije in zlasti, če nepredvidene okoliščine povzročijo splošno pomanjkanje, lahko Svet na predlog Komisije in po posvetovanju s Skupščino soglasno spremeni določbe tega poglavja. Komisija mora preučiti vsako zahtevo, ki jo vloži država članica.

V sedmih letih po začetku veljavnosti te pogodbe lahko Svet te določbe potrdi v celoti. Če jih ne potrdi, se nove določbe, ki se nanašajo na vsebino tega poglavja, sprejmejo v skladu s postopkom iz prejšnjega odstavka.

POGLAVJE VII
NADZORNI UKREPI

Člen 77

V skladu z določbami tega poglavja se mora Komisija prepričati, da se na ozemlju držav članic:

a) rude, snovi vira in posebne cepljive snovi ne uporabljajo za druge namene kakor za tiste, ki so jih uporabniki navedli;

b) spoštujejo določbe v zvezi s preskrbo in vse obveznosti glede nadzora, ki jih je Skupnost prevzela s sporazumom, sklenjenim s tretjo državo ali mednarodno organizacijo.

Člen 78

Vsak, ki postavi ali uporablja napravo za proizvodnjo, ločevanje ali drugo uporabo snovi vira ali posebnih cepljivih snovi ali za predelavo obsevanih jedrskih goriv, mora Komisiji sporočiti osnovne tehnične lastnosti naprave, kolikor je poznavanje teh lastnosti potrebno za uresničitev ciljev iz člena 77.

Postopke za kemično predelavo obsevanih snovi mora odobriti Komisija, kolikor je to potrebno za uresničitev ciljev iz člena 77.

Člen 79

Komisija zahteva, da se vodijo in predložijo obratovalni zapisi, ki omogočajo vodenje evidenc o uporabljenih ali proizvedenih rudah, snoveh vira in posebnih cepljivih snoveh. Enako velja za prevoz snovi vira in posebnih cepljivih snovi.

Tisti, za katere veljajo take obveznosti, obvestijo organe zadevne države članice o vseh sporočilih, ki so jih poslali Komisiji v skladu s členom 78 in prvim odstavkom tega člena.

Vrsta in obseg obveznosti iz prvega odstavka tega člena se določita v uredbi, ki jo sprejme Komisija in odobri Svet.

Člen 80

Komisija lahko zahteva, da se vsak presežek posebnih cepljivih snovi, ki so kot stranski proizvodi ponovno ali na novo pridobljene in ki se dejansko ne uporabljajo ali niso pripravljene za uporabo, shrani pri Agenciji ali v drugih skladiščih, ki jih nadzira ali jih lahko nadzira Komisija.

Tako shranjene posebne cepljive snovi je treba zainteresiranim na njihovo zahtevo nemudoma vrniti.

Člen 81

Komisija lahko na ozemlja držav članic pošlje inšpektorje. Preden pošlje inšpektorja na njegovo prvo nalogo na ozemlju države članice, se Komisija posvetuje z zadevno državo; to posvetovanje velja za vse prihodnje naloge tega inšpektorja.

Ob predložitvi dokumenta, s katerim izkazujejo status uradne osebe, imajo inšpektorji vedno dostop do vseh krajev in podatkov ter do vseh oseb, ki se pri svojem poklicu ukvarjajo s snovmi, opremo ali napravami, nad katerimi se opravlja v tem poglavju predvideni nadzor, kolikor je to potrebno za nadzor nad rudami, snovmi vira in posebnimi cepljivimi snovmi in za zagotovitev spoštovanja določb člena 77. Na zahtevo zadevne države morajo inšpektorje, ki jih je imenovala Komisija, spremljati predstavniki organov te države; vendar se inšpektorjev s tem ne sme zadrževati ali kako drugače ovirati pri opravljanju njihovih nalog.

V primeru nasprotovanja posameznemu nadzornemu ukrepu mora Komisija od predsednika Sodišča zahtevati sodni nalog, s katerim se zagotovi prisilna izvedba tega nadzora. Predsednik Sodišča odloči v treh dneh.

Če obstaja nevarnost zamude, lahko Komisija sama izda v obliki odločbe pisni nalog, da se nadzor opravi. Ta nalog je treba nemudoma predložiti predsedniku Sodišča v naknadno odobritev.

Potem ko sta bila nalog ali odločba izdana, organi zadevne države zagotovijo, da imajo inšpektorji dostop do krajev, navedenih v nalogu ali odločbi.

Člen 82

Inšpektorje zaposluje Komisija.

Odgovorni so za pridobivanje in preverjanje evidenc iz člena 79. O vsaki kršitvi poročajo Komisiji.

Komisija lahko izda direktivo, s katero zadevni državi članici naloži, da v roku, ki ga določi Komisija, sprejme vse ukrepe, potrebne za odpravo take kršitve; o tem obvesti Svet.

Če država članica ne ravna v skladu z direktivo Komisije v postavljenem roku, lahko Komisija ali vsaka zadevna država članica z odstopanjem od členov 141 in 142 zadevo takoj predloži Sodišču.

Člen 83

1. Če osebe ali podjetja kršijo obveznosti, ki so jim naložene s tem poglavjem, jim lahko Komisija izreče sankcije.

Te sankcije so glede na strogost naslednje:

a) opomin;

b) odvzem posebnih ugodnosti, kot je finančna ali tehnična pomoč;

c) prenos upravljanja podjetja za obdobje največ štirih mesecev na osebo ali skupino oseb, ki jih v medsebojnem soglasju imenujeta Komisija in država, v katere pristojnost spada podjetje;

d) popolni ali delni odvzem snovi vira ali posebnih cepljivih snovi.

2. Odločbe, ki jih sprejme Komisija v zvezi z izvajanjem odstavka 1 in ki zahtevajo predajo snovi, so izvršilni naslov. Izvršijo se lahko na ozemljih držav članic v skladu s členom 164.

Z odstopanjem od člena 157 imajo pritožbe, vložene pri Sodišču zoper odločbe Komisije, ki nalagajo katero koli sankcijo iz odstavka 1, odložilni učinek. Vendar lahko Sodišče na zahtevo Komisije ali vsake zainteresirane države članice odredi, da se odločba takoj izvrši.

Varstvo kršenih interesov mora biti zagotovljeno z ustreznim pravnim postopkom.

3. Komisija lahko na države članice naslovi priporočila glede zakonov in drugih predpisov, ki so namenjeni zagotavljanju spoštovanja obveznosti iz tega poglavja na njihovih ozemljih.

4. Države članice morajo zagotoviti, da se sankcije izvršujejo in, kadar je to potrebno, da kršitev odpravi tisti, ki jo je povzročil.

Člen 84

Pri opravljanju nadzora ni dovoljena diskriminacija na podlagi namena uporabe rud, snovi vira in posebnih cepljivih snovi.

Področje in način nadzora ter pooblastila organov, odgovornih za nadzor, so omejeni na dosego ciljev, določenih v tem poglavju.

Nadzor ne zajema snovi, določenih za obrambne namene, ki so v postopku posebne predelave za te namene ali ki se po tej predelavi v skladu z operativnim načrtom namestijo ali skladiščijo v vojaškem objektu.

Člen 85

Če nove okoliščine tako zahtevajo, lahko Svet na zahtevo države članice ali Komisije in po posvetovanju s Skupščino soglasno odloči o prilagoditvi načina opravljanja nadzora iz tega poglavja. Komisija mora preučiti vsako tako zahtevo, ki jo predloži država članica.

POGLAVJE VIII
LASTNINSKA RAZMERJA

Člen 86

Posebne cepljive snovi so last Skupnosti.

Lastninska pravica Skupnosti zajema vse posebne cepljive snovi, ki jih proizvaja ali uvaža država članica, oseba ali podjetje in za katere veljajo nadzorni ukrepi iz poglavja VII.

Člen 87

Države članice, osebe ali podjetja imajo neomejeno pravico uporabe in porabe posebnih cepljivih snovi, ki so jih zakonito pridobile v svojo posest, kolikor to ne nasprotuje njihovim obveznostim iz te pogodbe, zlasti tistim v zvezi z nadzornimi ukrepi, pravico do izbire, ki je prenesena na Agencijo, in varovanjem zdravja.

Člen 88

Agencija vodi v imenu Skupnosti poseben račun, imenovan "finančni račun posebnih cepljivih snovi".

Člen 89

1. Za finančni račun posebnih cepljivih snovi velja:

a) vrednost posebnih cepljivih snovi, prepuščenih v posest ali danih na razpolago državi članici, osebi ali podjetju, se knjiži v dobro Skupnosti in v breme te države članice, osebe ali podjetja;

b) vrednost posebnih cepljivih snovi, ki jih proizvaja ali uvaža država članica, oseba ali podjetje in ki postanejo last Skupnosti, se knjiži v breme Skupnosti in v dobro te države članice, osebe ali podjetja. Podobna vknjižba se opravi, ko država članica, oseba ali podjetje vrne Skupnosti posebne cepljive snovi, ki so bile tej državi, osebi ali podjetju prej prepuščene v posest ali dane na razpolago.

2. Spremembe vrednosti, ki vplivajo na količine posebnih cepljivih snovi, se računovodsko izrazijo tako, da Skupnosti ne prinašajo niti izgube niti dobička. Tveganja gredo v breme ali dobro imetnika.

3. Salda zgoraj navedenih transakcij zapadejo na zahtevo upnika v takojšnje plačilo.

4. Kadar Agencija sklepa posle za svoj račun, se za namene tega poglavja obravnava kot podjetje.

Člen 90

Če nove okoliščine tako zahtevajo, lahko Svet na zahtevo države članice ali Komisije in po posvetovanju s Skupščino soglasno prilagodi določbe tega poglavja, ki se nanašajo na lastninsko pravico Skupnosti. Komisija mora preučiti vsako tako zahtevo, ki jo predloži država članica.

Člen 91

Ureditev lastništva nad predmeti, snovmi in premoženjem, za katere ne velja lastninska pravica Skupnosti na podlagi tega poglavja, se določi z zakonodajo vsake države članice.

POGLAVJE IX
JEDRSKI SKUPNI TRG

Člen 92

Določbe tega poglavja se uporabljajo za blago in izdelke, navedene na seznamih iz Priloge IV k tej pogodbi.

Te sezname lahko spremeni Svet na predlog Komisije; pobudo za to lahko da Komisija ali država članica.

Člen 93

Države članice v enem letu po začetku veljavnosti te pogodbe med seboj odpravijo vse carine pri uvozu in izvozu ali druge dajatve z enakim učinkom ter vse količinske omejitve pri uvozu in izvozu za:

a) izdelke v seznamih A^1 in A^2;

b) izdelke v seznamu B, če zanje velja skupna carinska tarifa in jih spremlja potrdilo, ki ga izda Komisija in v katerem je navedeno, da so ti izdelki namenjeni za jedrsko uporabo.

Vendar pa lahko neevropska ozemlja, ki so v pristojnosti države članice, še naprej obračunavajo carine pri izvozu in uvozu ali druge dajatve z enakim učinkom, če so te izključno fiskalne narave. Stopnje in način uporabe teh carin in dajatev ne smejo povzročati diskriminacije med to državo in drugimi državami članicami.

Člen 94

Države članice določijo skupno carinsko tarifo v skladu z naslednjimi določbami:

a) za izdelke, navedene na seznamu A^1, se določi skupna carinska tarifa na ravni najnižje tarife, ki je veljala v kateri koli državi članici 1. januarja 1957;

b) za izdelke, navedene na seznamu A^2, sprejme Komisija vse ustrezne ukrepe, da zagotovi začetek pogajanj med državami članicami o teh izdelkih v treh mesecih po začetku veljavnosti te pogodbe. Če glede nekaterih izdelkov ni mogoče doseči soglasja do konca prvega leta po začetku veljavnosti te pogodbe, Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino določi dajatve skupne carinske tarife;

c) skupna carinska tarifa za izdelke, navedene na seznamih A^1 in A^2, se začne uporabljati po koncu prvega leta, ki sledi začetku veljavnosti te pogodbe.

Člen 95

Svet lahko na predlog Komisije soglasno odloči o predčasni uporabi dajatev skupne carinske tarife za izdelke v seznamu B, kadar bi tak ukrep prispeval k razvoju jedrske energije v Skupnosti.

Člen 96

Države članice odpravijo vse omejitve glede na državljanstvo, ki vplivajo na pravico državljanov katere koli države članice sprejeti strokovno zaposlitev na področju jedrske energije, ob upoštevanju omejitev, ki izhajajo iz temeljnih zahtev javnega reda, javne varnosti ali javnega zdravja.

Po posvetovanju s Skupščino lahko Svet na predlog Komisije, ki predhodno pridobi mnenje Ekonomsko-socialnega odbora, s kvalificirano večino izda direktive za uporabo tega člena.

Člen 97

Za fizične ali pravne osebe javnega ali zasebnega prava v pristojnosti države članice ne veljajo omejitve glede na državljanstvo, če želijo sodelovati pri gradnji jedrskih objektov znanstvene ali industrijske narave v Skupnosti.

Člen 98

Države članice sprejmejo vse ukrepe, potrebne za olajševanje sklepanja zavarovalnih pogodb, ki krijejo jedrske nevarnosti.

V dveh letih po začetku veljavnosti te pogodbe Svet po posvetovanju s Skupščino in na predlog Komisije, ki predhodno pridobi mnenje Ekonomsko-socialnega odbora, s kvalificirano večino izda direktive za uporabo tega člena.

Člen 99

Komisija lahko oblikuje priporočila za olajševanje pretoka kapitala, namenjenega za financiranje industrijskih dejavnosti, ki so navedene v Prilogi II k tej pogodbi.

Člen 100

Vsaka država članica se zavezuje, da bo odobrila vsa plačila, vezana na pretok blaga, storitev ali kapitala, ter vse prenose kapitala in osebnih prejemkov v valuti države članice, v kateri prebiva upnik ali upravičenec, če je bil pretok blaga, storitev, kapitala in oseb med državami članicami liberaliziran v skladu s to pogodbo.

POGLAVJE X
ZUNANJI ODNOSI

Člen 101

Skupnost lahko v okviru svojih pristojnosti prevzema obveznosti s sklepanjem sporazumov ali pogodb s tretjo državo, mednarodno organizacijo ali državljanom tretje države.

O teh sporazumih ali pogodbah se Komisija pogaja v skladu z direktivami Sveta; sklene jih s soglasjem Sveta, ki odloča s kvalificirano večino.

Vendar se o sporazumih ali pogodbah, pri izvajanju katerih ni potrebno sodelovanje Sveta in ki jih je mogoče izvajati v mejah ustreznega proračuna, pogaja in jih sklepa samo Komisija, pod pogojem, da o tem redno obvešča Svet.

Člen 102

Sporazumi ali pogodbe, sklenjene s tretjo državo, mednarodno organizacijo ali državljanom tretje države, katerih stranke so poleg Skupnosti ena ali več držav članic, ne morejo začeti veljati, dokler vse zadevne države članice ne obvestijo Komisije, da se ti sporazumi ali pogodbe v skladu z njihovim nacionalnim pravom lahko začnejo uporabljati.

Člen 103

Države članice morajo Komisiji predložiti osnutke sporazumov ali pogodb s tretjo državo, mednarodno organizacijo ali državljanom tretje države, kolikor ti sporazumi ali pogodbe zadevajo področje uporabe te pogodbe.

Če osnutek sporazuma ali pogodbe vsebuje klavzule, ki ovirajo uporabo te pogodbe, Komisija v enem mesecu po prejemu obvestila sporoči svoje pripombe zadevni državi.

Država ne more skleniti predlaganega sporazuma ali pogodbe, dokler ne upošteva pripomb Komisije ali dokler ne ravna v skladu z odločitvijo Sodišča, ki na prošnjo te države po hitrem postopku odloči o združljivosti predlaganih klavzul z določbami te pogodbe. Potem ko država prejme pripombe Komisije, lahko pri Sodišču kadar koli vloži prošnjo.

Člen 104

Osebe ali podjetja, ki sklepajo ali obnavljajo sporazume ali pogodbe s tretjo državo, mednarodno organizacijo ali državljanom tretje države po začetku veljavnosti te pogodbe, se ne morejo sklicevati na te sporazume ali pogodbe, da bi se izognila obveznostim, ki jim jih nalaga ta pogodba.

Vsaka država članica ukrene vse, kar je po njenem mnenju potrebno, da bi Komisiji na njeno zahtevo sporočila vse informacije v zvezi s sporazumi ali pogodbami, ki jih je oseba ali podjetje po začetku veljavnosti te pogodbe sklenilo s tretjo državo, mednarodno organizacijo ali državljanom tretje države na področju uporabe te pogodbe. Komisija lahko zahteva takšno sporočilo samo zato, da bi preverila, ali ti sporazumi ali pogodbe ne vsebujejo klavzul, ki bi ovirale uporabo te pogodbe.

Sodišče na prošnjo Komisije odloči o združljivosti teh sporazumov ali pogodb z določbami te pogodbe.

Člen 105

Na določbe te pogodbe se ni možno sklicevati tako, da bi se oviralo izvajanje sporazumov ali pogodb, ki jih je država članica, oseba ali podjetje pred začetkom veljavnosti te pogodbe sklenilo

s tretjo državo, mednarodno organizacijo ali državljanom tretje države, če je bila Komisija o teh sporazumih ali pogodbah obveščena najpozneje v 30 dneh po začetku veljavnosti te pogodbe.

Na sporazume ali pogodbe, ki jih je oseba ali podjetje sklenilo s tretjo državo, mednarodno organizacijo ali državljanom tretje države v času med podpisom in začetkom veljavnosti te pogodbe, pa se ni možno sklicevati kot na razlog za neizvajanje te pogodbe, če je bil po mnenju Sodišča, ki odloča na prošnjo Komisije, eden od odločilnih razlogov ene od strank za sklenitev sporazuma ali pogodbe namen izogniti se določbam te pogodbe.

Člen 106

Države članice, ki so pred začetkom veljavnosti te pogodbe sklenile s tretjimi državami sporazume o sodelovanju na področju jedrske energije, morajo skupaj s Komisijo opraviti potrebna pogajanja s temi tretjimi državami, da bi Skupnost, kolikor je mogoče, prevzela pravice in obveznosti iz teh sporazumov.

Za vsak nov sporazum, ki izhaja iz teh pogajanj, je potrebna privolitev ene ali več držav članic podpisnic zgoraj omenjenih sporazumov, in soglasje Sveta, ki odloča s kvalificirano večino.

NASLOV TRI
Določbe o institucijah

POGLAVJE I
INSTITUCIJE SKUPNOSTI

ODDELEK I
Skupščina

Člen 107

Skupščina, ki jo sestavljajo predstavniki narodov držav, združenih v Skupnosti, izvaja svetovalno in nadzorno pristojnost, ki ji je dodeljena s to pogodbo.

Člen 108

1. Skupščino sestavljajo delegati, ki jih parlamenti izberejo med svojimi člani po postopku, ki ga določi vsaka država članica.

2. Število teh predstavnikov je naslednje:

Belgija	14
Nemčija	36
Francija	36
Italija	36
Luksemburg	6
Nizozemska	14

3. Skupščina pripravi predloge za splošne neposredne volitve po enotnem postopku v vseh državah članicah.

Svet soglasno sprejme ustrezne določbe in jih priporoči državam članicam v sprejetje skladno z njihovimi ustavnimi pravili.

Člen 109

Skupščina ima letna zasedanja. Sestane se brez posebnega sklica tretji torek v oktobru.

Skupščina se lahko na zahtevo večine svojih članov ali na zahtevo Sveta oziroma Komisije sestane na izrednem zasedanju.

Člen 110

Skupščina izvoli svojega predsednika in svoje predsedstvo med svojimi člani.

Člani Komisije se lahko udeležujejo vseh sej in lahko na svojo zahtevo govorijo v imenu Komisije.

Komisija ustno ali pisno odgovarja na vprašanja, ki jih postavi Skupščina ali njeni člani.

Svet govori v Skupščini v skladu s pogoji iz svojega poslovnika.

Člen 111

Razen če ta pogodba ne določa drugače, Skupščina odloča z absolutno večino oddanih glasov.

Sklepčnost se določi s poslovnikom.

Člen 112

Skupščina sprejme svoj poslovnik z večino svojih članov.

Zapisniki razprav Skupščine se objavijo v skladu s tem poslovnikom.

Člen 113

Skupščina na javni seji razpravlja o letnem splošnem poročilu, ki ji ga predloži Komisija.

Člen 114

Če je vložen predlog nezaupnice o delu Komisije, sme Skupščina o njem glasovati šele po izteku treh dni po vložitvi, glasovanje pa mora biti javno.

Če je predlog nezaupnice sprejet z dvotretjinsko večino oddanih glasov, kar predstavlja večino članov Skupščine, morajo člani Komisije kolektivno odstopiti. Tekoče posle opravljajo do zamenjave v skladu s členom 127.

ODDELEK II
Svet

Člen 115

Svet izvršuje svoje pristojnosti in pooblastila za odločanje v skladu z določbami te pogodbe.

Svet sprejme vse ukrepe iz svoje pristojnosti, da bi uskladil delovanje držav članic in Skupnosti.

Člen 116

Svet sestavljajo predstavniki držav članic. Vsaka vlada delegira enega svojih članov.

Predsedstvo Sveta izmenično prevzame vsak član Sveta za dobo šestih mesecev po abecednem vrstnem redu držav članic.

Člen 117

Svet se sestane, ko ga skliče predsednik na lastno pobudo ali na zahtevo enega od njegovih članov ali Komisije.

Člen 118

1. Razen če ta pogodba ne določa drugače, Svet odloča z večino svojih članov.

2. Kadar mora Svet odločati s kvalificirano večino, se glasovi njegovih članov ponderirajo takole:

Belgija	2
Nemčija	4
Francija	4
Italija	4
Luksemburg	1
Nizozemska	2

Za sprejetje odločitev Sveta se zahteva najmanj:

– dvanajst glasov za, kadar ta pogodba nalaga, da se sprejmejo na predlog Komisije,

– dvanajst glasov za, ki jih oddajo najmanj štirje člani, v vseh drugih primerih.

3. Vzdržani glasovi navzočih ali zastopanih članov Svetu ne preprečujejo sprejetja odločitev, za katere se zahteva soglasje.

Člen 119

Kadar Svet v skladu s to pogodbo odloča na predlog Komisije, se za spremembe tega predloga zahteva soglasje.

Dokler Svet ne odloči, lahko Komisija svoj prvotni predlog spremeni, zlasti kadar se je o tem predlogu posvetovala s Skupščino.

Člen 120

Pri glasovanju se lahko na vsakega člana Sveta prenese glasovalna pravica največ enega od drugih članov.

Člen 121

Svet sprejme svoj poslovnik.

V poslovniku se lahko predvidi ustanovitev odbora, ki ga sestavljajo predstavniki držav članic. Svet določi nalogo in pristojnost tega odbora.

Člen 122

Svet lahko od Komisije zahteva, da zanj pripravi vse študije, ki so po njegovem mnenju potrebne za doseganje skupnih ciljev, in da mu predloži ustrezne predloge.

Člen 123

Svet s kvalificirano večino določi plače, nadomestila in pokojnine predsednika in članov Komisije ter predsednika, sodnikov, generalnih pravobranilcev in sodnega tajnika Sodišča. Prav tako z enako večino določi vsa izplačila, ki se nakazujejo namesto osebnih prejemkov.

ODDELEK III
Komisija

Člen 124

Za zagotovitev razvoja jedrske energije v Skupnosti Komisija:

– skrbi za uporabo določb te pogodbe in ukrepov, ki jih institucije sprejemajo v skladu s to pogodbo;

– oblikuje priporočila ali daje mnenja na področjih, opredeljenih s to pogodbo, če je to v njej izrecno predvideno ali po mnenju Komisije potrebno;

– ima v skladu s to pogodbo lastno pristojnost odločanja in sodeluje pri oblikovanju ukrepov, ki jih sprejemata Svet in Skupščina;

– izvaja pooblastila, ki jih je nanjo prenesel Svet za izvajanje njegovih predpisov.

Člen 125

Komisija vsako leto najpozneje en mesec pred začetkom zasedanja Skupščine objavi splošno poročilo o dejavnostih Skupnosti.

Člen 126

1. Komisija ima pet članov, državljanov različnih držav, ki so izbrani na podlagi njihove splošne usposobljenosti glede na posebni predmet te pogodbe in katerih neodvisnost je nedvomna.

Število članov Komisije lahko Svet spremeni soglasno.

Samo državljani držav članic so lahko člani Komisije.

2. Člani Komisije so pri opravljanju svojih nalog v splošnem interesu Skupnosti popolnoma neodvisni.

Pri opravljanju svojih nalog ne smejo zahtevati ali sprejemati navodil od nobene vlade ali katerega koli drugega organa. Vzdržati se morajo vseh dejanj, ki so nezdružljiva z njihovimi nalogami. Vsaka država članica se obvezuje, da bo spoštovala to načelo in ne bo poskušala vplivati na člane Komisije pri opravljanju njihovih nalog.

Člani Komisije med svojim mandatom ne smejo opravljati nobene druge poklicne dejavnosti, bodisi pridobitne ali nepridobitne. Ob prevzemu svojih nalog se slovesno obvežejo, da bodo med svojim mandatom in po njegovem izteku spoštovali iz mandata izhajajoče obveznosti, zlasti dolžnost, da bodo po izteku mandata pri sprejemanju določenih imenovanj ali ugodnosti ravnali pošteno in diskretno. Ob kršitvi teh obveznosti lahko Sodišče na predlog Sveta ali Komisije zadevnega člana glede na okoliščine razreši v skladu s členom 129 ali mu odvzame pravico do pokojnine ali namesto nje odobrenih ugodnosti.

Člen 127

Člane Komisije v medsebojnem soglasju imenujejo vlade držav članic.

Njihov mandat traja štiri leta. Lahko so ponovno imenovani.

Člen 128

Razen ob redni zamenjavi in smrti dolžnosti člana Komisije prenehajo z njegovim odstopom ali razrešitvijo.

Namesto takega člana se za preostanek mandata imenuje njegov naslednik. Svet lahko soglasno sklene, da nadomestitev za ta čas ni potrebna.

Razen ob razrešitvi po členu 129 ostanejo člani Komisije na svojem položaju do zamenjave.

Člen 129

Če član Komisije ne izpolnjuje več pogojev za opravljanje svojih dolžnosti ali če je zagrešil hujšo kršitev, ga lahko Sodišče na predlog Sveta ali Komisije razreši.

V tem primeru ga lahko Svet s soglasno odločitvijo začasno odveže njegovih dolžnosti in ga nadomesti do odločitve Sodišča.

Na zahtevo Sveta ali Komisije lahko Sodišče tega člana začasno odveže njegovih dolžnosti.

Člen 130

Predsednika in podpredsednika Komisije imenujejo med njenimi člani za mandat dveh let po enakem postopku, kakor je predviden za imenovanje članov Komisije. Lahko sta ponovno imenovana.

Razen ob zamenjavi celotne Komisije se imenovanje opravi po posvetovanju s Komisijo.

Ob odstopu, razrešitvi ali smrti je predsednik ali podpredsednik nadomeščen za preostanek mandata skladno s postopkom, določenim v odstavku 1 tega člena.

Člen 131

Svet in Komisija se posvetujeta in v medsebojnem soglasju določita načine svojega sodelovanja.

Komisija sprejme svoj poslovnik, da bi zagotovila skladnost svojega delovanja in delovanja svojih služb s to pogodbo. Zagotovi objavo tega poslovnika.

Člen 132

Komisija odloča z večino števila članov iz člena 126.

Komisija lahko veljavno zaseda le, če je na zasedanju navzoče s poslovnikom določeno število članov.

Člen 133

Svet lahko s soglasno odločitvijo odobri, da vlada posamezne države članice pri Komisiji akreditira primernega predstavnika, ki skrbi za stalne stike.

Člen 134

1. Pri Komisiji se ustanovi Znanstveno-tehnični odbor, ki ima svetovalni status.

Z odborom se je treba posvetovati v primerih, določenih s to pogodbo. Poleg tega se je z njim mogoče posvetovati vedno, kadar Komisija meni, da je to primerno.

2. Odbor ima dvajset članov, ki jih Svet imenuje po posvetovanju s Komisijo.

Člani odbora so imenovani osebno za pet let. Lahko so ponovno imenovani. Niso vezani na nikakršna obvezna navodila.

Znanstveno-tehnični odbor vsako leto izvoli predsednika in predsedstvo med svojimi člani.

Člen 135

Komisija lahko opravi vsa posvetovanja in ustanovi študijske odbore, potrebne za opravljanje njenih nalog.

ODDELEK IV
Sodišče

Člen 136

Sodišče zagotavlja spoštovanje prava pri razlagi in uporabi te pogodbe.

Člen 137

Sodišče ima sedem sodnikov.

Sodišče zaseda na plenarnih sejah. Lahko pa med svojimi člani oblikuje senate treh ali petih sodnikov, bodisi za izvajanje nekaterih pripravljalnih poizvedb ali za razsojanje v določenih vrstah zadev skladno s pravili, sprejetimi za te namene.

Sodišče zaseda na plenarni seji vedno, kadar odloča o zadevah, ki mu jih predložijo države članice ali ena od institucij Skupnosti, pa tudi pri obravnavi predhodnih vprašanj, ki so mu predložena skladno s členom 150.

Na zahtevo Sodišča lahko Svet soglasno poveča število sodnikov ter ustrezno prilagodi drugi in tretji odstavek tega člena in drugi odstavek člena 139.

Člen 138

Sodišču pomagata dva generalna pravobranilca.

Dolžnost generalnega pravobranilca je, da popolnoma nepristransko in neodvisno javno predstavi obrazložene sklepne predloge o zadevah, predloženih Sodišču, zato da bi slednjemu pomagal pri opravljanju njegove naloge iz člena 136.

Na zahtevo Sodišča lahko Svet soglasno poveča število generalnih pravobranilcev in ustrezno prilagodi tretji odstavek člena 139.

Člen 139

Sodniki in generalni pravobranilci so izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki so ustrezno usposobljene za imenovanje na najvišje sodniške položaje v svojih državah ali so priznani pravniki; vlade držav članic jih v medsebojnem soglasju imenujejo za mandat šestih let.

Vsaka tri leta se izvede delna zamenjava sodnikov. Izmenično se zamenjajo trije in štirje sodniki. Trije sodniki, katerih mandat se izteče ob koncu prvega triletnega obdobja, so določeni z žrebom.

Vsaka tri leta se izvede delna zamenjava generalnih pravobranilcev. Generalnega pravobranilca, kateremu se mandat izteče ob koncu prvega triletnega obdobja, se določi z žrebom.

Sodniki in generalni pravobranilci, ki se jim izteče mandat, so lahko ponovno imenovani.

Sodniki izvolijo predsednika Sodišča med svojimi člani za dobo treh let. Lahko je ponovno izvoljen.

Člen 140

Sodišče imenuje svojega sodnega tajnika in določi pravila, ki urejajo njegov položaj.

Člen 141

Če Komisija meni, da katera od držav članic ni izpolnila neke obveznosti iz te pogodbe, poda o zadevi obrazloženo mnenje, potem ko je tej državi omogočila, da predloži svoje pripombe.

Če zadevna država ne ravna v skladu z mnenjem v roku, ki ga določi Komisija, lahko slednja zadevo predloži Sodišču.

Člen 142

Država članica, ki meni, da druga država članica ni izpolnila neke obveznosti iz te pogodbe, lahko zadevo predloži Sodišču.

Preden država članica vloži tožbo proti drugi državi članici zaradi domnevne kršitve obveznosti iz te pogodbe, mora zadevo predložiti Komisiji.

Komisija poda obrazloženo mnenje, potem ko je bila obema državama dana možnost, da se v kontradiktornem postopku ustno in pisno izrečeta.

Če Komisija v treh mesecih po datumu vložitve zadeve ne da svojega mnenja, to ni ovira, da zadeva ne bi bila predložena Sodišču.

Člen 143

Če Sodišče ugotovi, da katera od držav članic ni izpolnila neke obveznosti iz te pogodbe, mora ta država sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe Sodišča.

Člen 144

Sodišče ima neomejeno pristojnost v:

a) zadevah, predloženih na podlagi člena 12, glede določitve ustreznih pogojev za licence in podlicence, ki jih podeljuje Komisija;

b) zadevah, v katerih osebe ali podjetja ugovarjajo zoper sankcije, ki jim jih je naložila Komisija na podlagi člena 83.

Člen 145

Če Komisija meni, da je oseba ali podjetje storilo kršitev te pogodbe, za katero se ne uporabljajo določbe člena 83, pozove državo članico, v katere pristojnost sodi ta oseba ali podjetje, naj za tako kršitev naloži sankcije v skladu s svojo nacionalno zakonodajo.

Če se zadevna država ne odzove v roku, ki ga določi Komisija, lahko slednja pri Sodišču vloži tožbo, da bi se ugotovilo, ali je oseba ali podjetje storilo kršitev.

Člen 146

Sodišče nadzira zakonitost aktov Sveta in Komisije, razen priporočil ali mnenj. V ta namen je Sodišče pristojno za odločanje o tožbah, ki jih vloži država članica, Svet ali Komisija zaradi nepristojnosti, bistvene kršitve postopka, kršitve te pogodbe ali katerega koli pravnega pravila, ki se nanaša na njeno uporabo, ali zaradi zlorabe pooblastil.

Fizične ali pravne osebe lahko pod enakimi pogoji sprožijo postopke zoper nanje naslovljene odločbe in zoper odločbe, ki jih neposredno in posamično zadevajo, čeprav so v obliki uredbe ali odločbe naslovljene na drugo osebo.

Postopki iz tega člena se glede na posamezni primer sprožijo v dveh mesecih od objave akta ali od njegovega uradnega obvestila tožniku,, če tega ni bilo, pa od dneva, ko je zanj izvedel.

Člen 147

Če je tožba utemeljena, Sodišče razglasi zadevni akt za ničnega.

Če Sodišče razglasi uredbo za nično, določi, kadar meni, da je to potrebno, tiste njene učinke, ki jih je treba šteti za dokončne.

Člen 148

Če Svet ali Komisija z opustitvijo ukrepanja krši to pogodbo, lahko države članice in druge institucije Skupnosti vložijo pri Sodišču tožbo za ugotovitev kršitve.

Tožba je dopustna le, če je bila zadevna institucija predhodno pozvana k ukrepanju. Če v dveh mesecih po tem pozivu zadevna institucija ne oblikuje svojega stališča, se lahko tožba vloži v nadaljnjih dveh mesecih.

Fizične ali pravne osebe se lahko pod pogoji, določenimi v prejšnjih odstavkih, pritožijo pri Sodišču glede tega, da neka institucija Skupnosti nanje ni naslovila nobenega drugega akta razen priporočila ali mnenja.

Člen 149

Institucija, katere akt je bil razglašen za ničnega ali ki je z opustitvijo ukrepanja kršila to pogodbo, mora sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe Sodišča.

Ta obveznost ne vpliva na obveznosti, ki lahko izhajajo iz uporabe drugega odstavka člena 188.

Člen 150

Sodišče je pristojno za predhodno odločanje o vprašanjih glede:

a) razlage te pogodbe;

b) veljavnosti in razlage aktov institucij Skupnosti;

c) razlage statutov organov, ustanovljenih z aktom Sveta, če ni v teh statutih določeno drugače.

Kadar se takšno vprašanje postavi kateremu koli sodišču države članice in če to sodišče meni, da je treba glede vprašanja sprejeti odločitev, ki mu bo omogočila izreči sodbo, lahko to vprašanje predloži v odločanje Sodišču.

Kadar je takšno vprašanje postavljeno v postopku, ki teče pred sodiščem države članice, zoper odločitev katerega po nacionalnem pravu ni pravnega sredstva, je to sodišče dolžno predložiti zadevo Sodišču.

Člen 151

Sodišče je pristojno v sporih glede nadomestila škode, ki ga predvideva drugi odstavek člena 188.

Člen 152

Sodišče je v mejah in pod pogoji, ki so določeni v kadrovskih predpisih ali v pogojih za zaposlitev, pristojno za vse spore med Skupnostjo in njenimi uslužbenci.

Člen 153

Sodišče je pristojno za izrekanje sodb na podlagi arbitražne klavzule v pogodbah, ki jih sklene Skupnost ali ki so sklenjene v njenem imenu, ne glede na to, ali jih ureja javno ali zasebno pravo.

Člen 154

Sodišče je pristojno v vseh sporih med državami članicami, ki se nanašajo na predmet te pogodbe, če je bil spor predložen Sodišču v skladu s posebnim sporazumom med strankami.

Člen 155

Spori, v katerih je ena od strank Skupnost, niso izvzeti iz pristojnosti sodišč držav članic, razen kjer je bila pristojnost s to pogodbo dodeljena Sodišču.

Člen 156

Ne glede na iztek roka iz tretjega odstavka člena 146 lahko vsaka stranka v sporu, v katerem gre za uredbo Sveta ali Komisije, pred Sodiščem uveljavlja, da se ta uredba iz razlogov, navedenih v prvem odstavku člena 146, ne uporablja.

Člen 157

Razen kadar ni v tej pogodbi določeno drugače, tožbe, vložene pri Sodišču, nimajo odložilnega učinka. Vendar pa lahko Sodišče, če meni, da okoliščine to zahtevajo, odloži izvršitev izpodbijanega akta.

Člen 158

Sodišče lahko v vseh pri njem vloženih primerih sprejme potrebne začasne ukrepe.

Člen 159

Sodbe Sodišča so izvršljive v skladu s pogoji iz člena 164.

Člen 160

Statut Sodišča je določen v posebnem protokolu.

Sodišče sprejme svoj poslovnik. Tega mora soglasno odobriti Svet.

POGLAVJE II
SKUPNE DOLOČBE ZA VEČ INSTITUCIJ

Člen 161

Svet in Komisija za izpolnjevanje svojih nalog v skladu z določbami te pogodbe sprejemata uredbe in direktive, izdajata odločbe, pripravljata priporočila ali dajeta mnenja.

Uredba se splošno uporablja. Zavezujoča je v celoti in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

Direktiva je za vsako državo članico, na katero je naslovljena, zavezujoča glede cilja, ki ga je treba doseči, vendar prepušča nacionalnim organom izbiro oblike in metod.

Odločba je v celoti zavezujoča za vse, na katere je naslovljena.

Priporočila in mnenja niso zavezujoča.

Člen 162

V uredbah, direktivah in odločbah Sveta in Komisije se navedejo razlogi za njihovo sprejetje, pa tudi vsi predlogi ali mnenja, ki jih je bilo treba pridobiti po tej pogodbi.

Člen 163

Uredbe se objavijo v Uradnem listu Skupnosti. Veljati začnejo z datumom, ki je v njih določen, sicer pa dvajseti dan po njihovi objavi.

O direktivah in odločbah se uradno obvesti tiste, na katere so naslovljene, učinkovati pa začnejo s takšnim obvestilom.

Člen 164

Izvršbo urejajo pravila civilnega postopka, ki veljajo v državi, na ozemlju katere se opravi izvršba. Nacionalni organ, ki ga v ta namen določi vlada vsake države članice ter o tem obvesti Komisijo, Sodišče in Arbitražni odbor, ustanovljen s členom 18, priloži odločbi odredbo o njeni izvršljivosti, pri čemer ni potrebna nobena druga formalnost razen overovitve verodostojnosti odločbe.

Ko so te formalnosti na zahtevo zadevne stranke izpolnjene, lahko ta preide na izvršbo v skladu z nacionalnim pravom tako, da zadevo predloži neposredno pristojnim organom.

Izvršba se lahko odloži le z odločbo Sodišča. Vendar so za nadzor nad pravilnostjo izvršilnih dejanj pristojna sodišča zadevne države.

POGLAVJE III
EKONOMSKO-SOCIALNI ODBOR

Člen 165

Ustanovi se Ekonomsko-socialni odbor. Ima svetovalni status.

Odbor sestavljajo predstavniki različnih vrst ekonomskih in socialnih dejavnosti.

Člen 166

Število članov odbora je naslednje:

Belgija	12
Nemčija	24
Francija	24
Italija	24
Luksemburg	5
Nizozemska	12

Člane odbora imenuje Svet soglasno za dobo štirih let. Lahko so ponovno imenovani.

Člani odbora so imenovani osebno in niso vezani na nikakršna obvezna navodila.

Člen 167

1. Za imenovanje članov odbora predloži vsaka država članica Svetu seznam, na katerem je dvakrat toliko kandidatov, kolikor je dodeljenih sedežev za njene državljane.

Pri sestavi odbora se upošteva potreba po zagotavljanju ustrezne zastopanosti različnih vrst ekonomskih in socialnih dejavnosti.

2. Svet se posvetuje s Komisijo. Pridobi lahko mnenje reprezentativnih evropskih organizacij iz različnih gospodarskih in socialnih sektorjev, ki jih zadevajo dejavnosti Skupnosti.

Člen 168

Odbor izvoli svojega predsednika in predsedstvo med svojimi člani za dobo dveh let.

Odbor sprejme svoj poslovnik in ga predloži Svetu v soglasno potrditev.

Odbor skliče predsednik na zahtevo Sveta ali Komisije.

Člen 169

Odbor je lahko razdeljen na strokovne skupine.

Te strokovne skupine delujejo v okviru splošnih pristojnosti odbora. Z njimi se ne sme posvetovati neodvisno od odbora.

V okviru odbora se lahko ustanovijo tudi pododbori, ki pripravljajo osnutke mnenj o specifičnih vprašanjih ali na specifičnih področjih, ki se predložijo odboru v presojo.

Poslovnik določa način sestave ter ureja pristojnosti strokovnih skupin in pododborov.

Člen 170

Svet ali Komisija se morata posvetovati z odborom v primerih, predvidenih s to pogodbo. Obe instituciji pa se lahko posvetujeta z odborom v vseh primerih, za katere menita, da je to primerno.

Kadar Svet ali Komisija meni, da je to potrebno, postavi odboru rok za predložitev mnenja, ki ne sme biti krajši od desetih dni od datuma, ko predsednik odbora prejme ustrezno uradno obvestilo. Če ob izteku tega roka mnenje ni dano, to ne prepreči nadaljnjega ukrepanja.

Mnenje odbora in mnenje strokovne skupine se skupaj s poročilom o posvetovanjih pošljeta Svetu in Komisiji.

NASLOV ŠTIRI
Finančne določbe

Člen 171

1. Za vsako proračunsko leto je treba pripraviti načrt vseh prihodkov in odhodkov Skupnosti, razen prihodkov in odhodkov Agencije in skupnih podjetij, ter jih prikazati v operativnem proračunu ali v proračunu za raziskave in naložbe.

Prihodki in odhodki v vsakem proračunu morajo biti uravnoteženi.

2. Prihodki in odhodki Agencije, ki posluje skladno s poslovnimi pravili, so predvideni v posebnem finančnem načrtu.

Način načrtovanja, izvrševanja in nadzora teh prihodkov in odhodkov se z upoštevanjem statuta Agencije določi v finančnih uredbah, sprejetih v skladu s členom 183.

3. Načrt prihodkov in odhodkov, skupaj s poslovnimi poročili in bilancami skupnih podjetij za vsako proračunsko leto, je treba predložiti Komisiji, Svetu in Skupščini v skladu s statuti teh podjetij.

Člen 172

1. Prihodki operativnega proračuna, brez vpliva na druge tekoče prihodke, zajemajo finančne prispevke držav članic, ki se določijo po naslednjem razdelitvenem ključu:

Belgija.	7,9
Nemčija	28
Francija	28
Italija	28
Luksemburg	0,2
Nizozemska	7,9

2. Prihodki proračuna za raziskave in naložbe, brez vpliva na morebitne druge vire sredstev, zajemajo finančne prispevke držav članic, ki se določijo po naslednjem razdelitvenem ključu:

Belgija	9,9
Nemčija	30
Francija	30
Italija	23
Luksemburg	0,2
Nizozemska	6,9

3. Razdelitvena ključa lahko soglasno spremeni Svet.

4. Posojila za financiranje raziskav ali naložb se najamejo pod pogoji, ki jih določi Svet v skladu s členom 1775.

Skupnost lahko najema posojila na kapitalskem trgu države članice v skladu s predpisi, ki veljajo za domače izdaje, če takih predpisov v državi članici ni, pa na podlagi ustreznega sporazuma med zadevno državo članico in Komisijo.

Pristojni organi zadevne države članice lahko odrečejo svoje soglasje samo, če obstaja nevarnost hudih motenj na kapitalskem trgu te države.

Člen 173

Finančne prispevke držav članic iz člena 172 lahko delno ali v celoti nadomestijo dajatve, ki jih Skupnost pobira v državah članicah.

Komisija v ta namen predloži Svetu predloge, ki se nanašajo na odmero, način določanja stopenj in postopke pobiranja teh dajatev.

Svet lahko po posvetovanju s Skupščino o teh predlogih soglasno sprejme ustrezne določbe, ki jih priporoči državam članicam v sprejetje skladno z njihovimi ustavnimi pravili.

Člen 174

1. Odhodki, prikazani v operativnem proračunu, vključujejo predvsem:

a) odhodke za poslovanje;

b) odhodke za nadzorne ukrepe in varovanje zdravja.

2. Odhodki, prikazani v proračunu za raziskave in naložbe, vključujejo predvsem:

a) odhodke za izvajanje raziskovalnega programa Skupnosti;

b) vsako morebitno udeležbo v kapitalu Agencije in njenih odhodkih za naložbe;

c) odhodke za opremo izobraževalnih zavodov;

d) vsako morebitno udeležbo v skupnih podjetjih ali nekaterih skupnih projektih.

Člen 175

V operativnem proračunu prikazani odhodki se odobrijo za eno proračunsko leto, razen če uredbe, sprejete v skladu s členom 183, ne določajo drugače.

Pod pogoji, ki se določijo skladno s členom 183, se razen odhodkov za zaposlene lahko vsa odobrena proračunska sredstva, ki niso bila porabljena do konca proračunskega leta, prenesejo samo na naslednje proračunsko leto.

Odobrena proračunska sredstva za operativne odhodke se razvrstijo po področjih porabe, ki združujejo odhodkovne postavke glede na njihovo vrsto ali namen, kolikor je to potrebno, pa se v skladu z uredbami iz člena 183 dodatno razčlenijo.

Odhodki Skupščine, Sveta, Komisije in Sodišča se brez poseganja v posebno ureditev, ki velja za nekatere skupne odhodkovne postavke, prikažejo v ločenih delih proračuna.

Člen 176

1. Ob upoštevanju omejitev, ki izhajajo iz programov ali sklepov o odhodkih, za katere je na podlagi te pogodbe potrebno soglasje Sveta, odobrena proračunska sredstva za odhodke v zvezi z raziskavami in naložbami vključujejo:

a) odobritve za prevzem obveznosti za skupino postavk, ki tvorijo smiselno celoto;

b) odobritve plačil, ki predstavljajo zgornjo mejo obsega plačil v posameznem letu za poravnavo obveznosti, prevzetih na podlagi pododstavka (a).

2. Ustreznemu predlogu proračuna, ki ga predlaga Komisija, se kot dodatek priloži terminski načrt zapadlosti obveznosti in plačil.

3. Odobrena proračunska sredstva za raziskave in naložbe se razvrstijo po področjih porabe, ki združujejo odhodkovne postavke glede na njihovo vrsto ali namen, kolikor je to potrebno, pa se v skladu z uredbami iz člena 183 dodatno razčlenijo.

4. Neizkoriščene odobritve plačil se z odločbo Komisije prenesejo v naslednje proračunsko leto, razen če Svet ne odloči drugače.

Člen 177

1. Proračunsko leto traja od 1. januarja do 31. decembra.

2. Vsaka institucija Skupnosti pripravi načrt svojih odhodkov za poslovanje. Komisija združi te načrte v predhodnem predlogu operativnega proračuna. Priloži mu mnenje, ki lahko vsebuje drugačne načrte. Pripravi tudi predhodni predlog proračuna za raziskave in naložbe.

Komisija predloži Svetu predhodna predloga proračunov najpozneje do 30. septembra v letu, ki je pred letom njihovega izvrševanja.

Svet se posvetuje s Komisijo in, kadar je primerno, tudi z drugimi zadevnimi institucijami, če ima namen odstopati od predhodnega predloga proračuna.

3. Svet s kvalificirano večino sprejme predloga proračunov in ju predloži Skupščini.

Predloga proračunov se Skupščini predložita najpozneje do 31. oktobra v letu, ki je pred letom njihovega izvrševanja.

Skupščina ima pravico, da Svetu predlaga spremembe predlogov proračunov.

4. Če je Skupščina v enem mesecu po prejemu predlogov proračunov te bodisi odobrila ali pa Svetu ni poslala svojega mnenja, se šteje, da sta proračuna dokončno sprejeta.

Če je Skupščina v tem roku predlagala spremembe, se tako spremenjena predloga proračunov predložita Svetu. Ta o njiju razpravlja s Komisijo in, kadar je primerno, z drugimi zadevnimi institucijami ter ju s kvalificirano večino dokončno sprejme v okviru omejitev iz programov ali sklepov o odhodkih, za katere se na podlagi te pogodbe zahteva soglasje Sveta.

5. Za sprejetje proračuna za raziskave in naložbe se glasovi članov Sveta ponderirajo takole:

Belgija	9
Nemčija	30
Francija	30
Italija	23
Luksemburg	1
Nizozemska	7

Za sprejetje odločitev Sveta je potrebnih najmanj 67 glasov za.

Člen 178

Če operativni proračun na začetku proračunskega leta še ni izglasovan, se lahko glede posameznih področij porabe ali njihovih sestavnih delov v skladu z določbami uredb, sprejetih na podlagi člena 183, vsak mesec porabi ena dvanajstina proračunskih sredstev, odobrenih za predhodno proračunsko leto; vendar pa Komisija mesečno ne sme razpolagati s sredstvi, ki presegajo eno dvanajstino njihovega obsega, predvidenega v predlogu proračuna v pripravi.

Če proračun za raziskave in naložbe na začetku proračunskega leta še ni sprejet, se lahko glede posameznih področij porabe ali njihovih sestavnih delov v skladu z določbami uredb, sprejetih na podlagi člena 183, vsak mesec porabi ena dvanajstina letne ocene zneska, predvidenega s terminskim načrtom plačil, ki se nanašajo na že odobrene prevzeme obveznosti.

Svet lahko ob upoštevanju drugih določb iz prvega in drugega odstavka s kvalificirano večino odobri odhodke, ki so višji od ene dvanajstine, ob upoštevanju omejitev iz programov ali sklepov o odhodkih, za katere se na podlagi te pogodbe zahteva soglasje Sveta.

Države članice skladno z razdelitvenima ključema, sprejetima za predhodno proračunsko leto, v tem obdobju plačujejo mesečne zneske, ki so potrebni za izvajanje tega člena.

Člen 179

Komisija izvršuje proračun v skladu z določbami uredb, sprejetih na podlagi člena 183, na lastno odgovornost in v mejah dodeljenih odobritev.

Uredbe za vsako institucijo določajo podrobna pravila, ki se nanašajo na njihov delež pri izvrševanju odhodkov.

Ob upoštevanju omejitev in pogojev, ki jih določajo uredbe, sprejete v skladu s členom 183, lahko Komisija v okviru proračuna odobritve prerazporedi med področji porabe in njihovimi sestavnimi deli.

Člen 180

Računovodske evidence prihodkov in odhodkov vsakega proračuna preverja Nadzorna komisija, ki jo sestavljajo revizorji, katerih neodvisnost je nedvomna, eden od njih pa ji predseduje. Svet soglasno določi število revizorjev. Revizorje in predsednika Nadzorne komisije soglasno imenuje Svet za dobo petih let. Njihove osebne prejemke določi Svet s kvalificirano večino.

Z revizijo, ki se opravi na podlagi računovodske dokumentacije in, če je to potrebno, na kraju samem, se preverja zakonitost in pravilnost prihodkov in odhodkov ter, ali je bilo finančno poslovodenje dobro. Po koncu vsakega proračunskega leta Nadzorna komisija pripravi letno poročilo, ki ga sprejme z večino glasov svojih članov.

Komisija vsako leto za vsak proračun predloži Svetu in Skupščini poročilo o izvrševanju proračuna za predhodno proračunsko leto, skupaj s poročilom Nadzorne komisije. Komisija jima predloži tudi izkaz stanja sredstev in obveznosti Skupnosti.

Svet, ki odloča s kvalificirano večino, da Komisiji razrešnico glede izvrševanja vsakega proračuna. O teh odločitvah obvesti Skupščino.

Člen 181

Proračuna in finančni načrt, predvideni v členu 1711. in 2., se pripravijo v obračunski enoti, ki se določi v skladu z določbami finančnih uredb, sprejetih na podlagi člena 183.

Finančne prispevke, ki jih predvideva člen 172, dajo države članice Skupnosti na razpolago v svojih nacionalnih valutah.

Neporabljena sredstva iz teh prispevkov se naložijo na račune pri zakladnicah držav članic ali pri institucijah, ki jih določijo zakladnice. V obdobju, ko so ta sredstva naložena, obdržijo vrednost, ki ustreza tečaju, veljavnemu na dan, ko so bila sredstva naložena, v razmerju do obračunske enote iz prvega odstavka.

Neporabljena sredstva se lahko investirajo pod pogoji, o katerih se dogovorita Komisija in zadevna država članica.

Člen 182

1. Komisija lahko pod pogojem, da o tem obvesti pristojne organe zadevnih držav članic, prenese svoje dobroimetje v valuti ene od držav članic v valuto druge države članice, kolikor ji to omogoča uporabo tega dobroimetja v namene, predvidene s to pogodbo. Če Komisija razpolaga z denarnimi ali unovčljivimi sredstvi v valutah, ki jih potrebuje, se takšnim prenosom čim bolj izogiba.

2. Komisija se z vsako državo članico sporazumeva prek organa, ki ga določi zadevna država. Pri finančnem poslovanju Komisija uporablja storitve emisijske banke zadevne države članice ali katere koli druge finančne institucije, ki jo potrdi ta država.

3. Za odhodke, ki jih Skupnost izvršuje v valutah tretjih držav, Komisija pred dokončnim sprejetjem proračunov predloži Svetu program, v katerem so prikazani predvideni prihodki in odhodki v različnih valutah.

Ta program odobri Svet s kvalificirano večino. Med proračunskim letom ga je možno spremeniti po istem postopku.

4. Države članice prenesejo na Komisijo zneske v valutah tretjih držav, ki so potrebni za izvrševanje odhodkov po programu iz odstavka 3, v skladu z razdelitvenima ključema, določenima v členu 172. Zneski, ki jih Komisija zbere v valutah tretjih držav, se prenesejo na države članice v skladu z enakima razdelitvenima ključema.

5. Komisija lahko prosto razpolaga z zneski v valutah tretjih držav, ki jih je pridobila s posojili, najetimi v teh državah.

6. Svet lahko na predlog Komisije soglasno razglasi, da se določbe v zvezi z uporabo posameznih valut iz prejšnjih odstavkov lahko v celoti ali delno uporabljajo za Agencijo in skupna podjetja, in jih, kadar je primerno, prilagodi potrebam njihovega delovanja.

Člen 183

Svet na predlog Komisije soglasno:

a) sprejme finančne uredbe, v katerih se zlasti podrobno določi postopek, ki ga je treba sprejeti za pripravo in izvrševanje proračunov, tudi proračuna Agencije, ter za predložitev in revizijo poročil;

b) določi načine in postopek, kako se morajo prispevki držav članic dati na razpolago Komisiji;

c) predpiše pravila glede odgovornosti odredbodajalcev in računovodij ter glede ustreznih nadzornih ukrepov.

NASLOV PET
Splošne določbe

Člen 184

Skupnost je pravna oseba.

Člen 185

Skupnost ima v vseh državah članicah kar najširšo pravno in poslovno sposobnost, ki jo pravnim osebam priznava nacionalna zakonodaja; zlasti lahko pridobiva premičnine in nepremičnine ali z njimi razpolaga ter je lahko stranka v sodnem postopku. V ta namen jo zastopa Komisija.

Člen 186

Svet v sodelovanju s Komisijo in po posvetovanju z drugimi zadevnimi institucijami soglasno določi kadrovske predpise za

uradnike Skupnosti in pogoje za zaposlitev drugih uslužbencev Skupnosti.

Po izteku četrtega leta od začetka veljavnosti te pogodbe lahko Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije in po posvetovanju z drugimi zadevnimi institucijami te predpise in pogoje spremeni..

Člen 187

Komisija lahko v mejah in pod pogoji, ki jih Svet določi v skladu z določbami te pogodbe, zbira informacije in izvaja preverjanje, potrebno za opravljanje nalog, ki so ji bile zaupane.

Člen 188

Pogodbeno odgovornost Skupnosti določa pravo, ki se uporablja za zadevno pogodbo.

V primeru nepogodbene odgovornosti pa Skupnost v skladu s splošnimi načeli, ki so skupna pravnim ureditvam držav članic, nadomesti kakršno koli škodo, ki so jo povzročile njene institucije ali njeni uslužbenci pri opravljanju svojih dolžnosti.

Osebno odgovornost uslužbencev do Skupnosti urejajo določbe njihovih kadrovskih predpisov ali zanje veljavnih pogojev za zaposlitev.

Člen 189

Sedež institucij Skupnosti se določi v medsebojnem soglasju vlad držav članic.

Člen 190

Ureditev glede jezikov v institucijah Skupnosti določi Svet soglasno, ne da bi posegal v določbe, ki jih vsebuje poslovnik Sodišča.

Člen 191

Na ozemljih držav članic uživa Skupnost v skladu s pogoji posebnega protokola privilegije in imunitete, ki jih potrebuje za opravljanje svojih nalog.

Člen 192

Države članice sprejmejo vse ustrezne ukrepe, bodisi splošne ali posamične, da zagotovijo izpolnitev obveznosti iz te pogodbe ali iz aktov institucij Skupnosti. Ti ukrepi olajšujejo izpolnjevanje njenih nalog.

Vzdržijo se vseh ukrepov, ki bi lahko ogrozili uresničitev ciljev te pogodbe.

Člen 193

Države članice se obvezujejo, da bodo spore glede razlage ali uporabe te pogodbe reševale le na načine, določene v tej pogodbi.

Člen 194

1. Člani institucij Skupnosti, člani odborov ter uradniki in drugi uslužbenci Skupnosti, pa tudi vse druge osebe, ki morajo biti zaradi svoje funkcije ali javnih oziroma zasebnih povezav z institucijami ali službami Skupnosti ali s skupnimi podjetji seznanjeni z dejstvi, informacijami, znanjem, dokumenti ali predmeti, za katere na podlagi predpisov, ki jih je sprejela država članica ali institucija Skupnosti, velja sistem varovanja tajnosti, morajo ta dejstva, informacije, znanje, dokumente ali predmete tudi po prenehanju funkcije oziroma povezav varovati kot tajne pred vsako nepooblaščeno osebo in pred javnostjo.

Vsaka država članica obravnava kršitev te obveznosti kot kršitev njenih predpisov o tajnosti, za katero po vsebini in po pristojnosti veljajo njeni lastni predpisi o ogrožanju državne varnosti ali razkrivanju poklicne tajnosti. Ta država članica na zahtevo katere koli prizadete države članice ali Komisije ukrepa zoper vsako osebo iz svoje pristojnosti, ki je storila tako kršitev.

2. Vsaka država članica Komisijo obvesti o vseh predpisih, ki na njenem ozemlju urejajo razvrščanje in zaupnost informacij, znanja, dokumentov ali predmetov, ki sodijo na področje uporabe te pogodbe.

Komisija zagotovi, da so druge države članice obveščene o teh predpisih.

Vsaka država članica sprejme ustrezne ukrepe za olajšanje postopne vzpostavitve kar najbolj enotnega in obsežnega sistema varovanja tajnosti. Komisija lahko po posvetovanju z zadevnimi državami članicami v ta namen pripravi priporočila.

3. Institucije Skupnosti in njihove ustanove, pa tudi skupna podjetja morajo uporabljati predpise o varovanju tajnosti, ki veljajo na ozemlju, kjer imajo svoj sedež.

4. Vsako pooblastilo, ki ga neki osebi, ki opravlja svojo dejavnost na področju uporabe te pogodbe, podeli institucija Skupnosti ali država članica glede dostopa do dejstev, podatkov, dokumentov ali predmetov, ki se nanašajo na področje uporabe te pogodbe in za katere velja sistem varovanja tajnosti, priznava vsaka druga institucija in vsaka druga država članica.

5. Določbe tega člena ne preprečujejo uporabe posebnih določb, ki izhajajo iz sporazumov, sklenjenih med državo članico in tretjo državo ali mednarodno organizacijo.

Člen 195

Institucije Skupnosti, pa tudi Agencija in skupna podjetja morajo pri uporabi te pogodbe upoštevati pogoje v zvezi z dostopom do rud, snovi vira in posebnih cepljivih snovi, določene v nacionalnih predpisih, sprejetih zaradi javnega reda ali javnega zdravja.

Člen 196

V tej pogodbi, razen če ni v njej določeno drugače:

a) izraz "oseba" pomeni vsako fizično osebo, ki na področju, opredeljenem v ustreznem poglavju te pogodbe, v celoti ali delno opravlja svojo dejavnost na ozemljih držav članic;

b) izraz "podjetje" pomeni vsako podjetje ali ustanovo, ki na področju, opredeljenem v ustreznem poglavju te pogodbe, v celoti ali delno opravlja svojo dejavnost na ozemljih držav članic, ne glede na to, ali ima javni ali zasebni pravni status.

Člen 197

V tej pogodbi:

1. izraz "posebne cepljive snovi" pomeni plutonij 239, uran 233, uran, obogaten z uranom 235 ali 233, vsak proizvod, ki vsebuje enega ali več zgoraj navedenih izotopov, in druge cepljive snovi, ki jih na predlog Komisije s kvalificirano večino določi Svet; vendar izraz "posebne cepljive snovi" ne vključuje snovi vira;

2. izraz "uran, obogaten z uranom 235 ali 233" pomeni uran, ki vsebuje uran 235 ali uran 233 ali ta dva izotopa v takšni količini, da je razmerje med vsoto teh dveh izotopov in izotopa 238 večje od razmerja med izotopom 235 in izotopom 238 v naravnem uranu;

3. izraz "snovi vira" pomeni uran, ki vsebuje mešanico izotopov, kakršna obstaja v naravi, uran, katerega vsebnost urana 235 je nižja od normalne, torij, vse zgoraj naštete snovi v obliki kovine, zlitin, kemičnih spojin ali koncentratov, vsako drugo snov, ki vsebuje eno ali več zgoraj naštetih snovi v takšni koncentraciji, kakršno na predlog Komisije s kvalificirano večino določi Svet;

4. izraz "rude" pomeni vsako rudo, ki v takšni povprečni koncentraciji, kakršno na predlog Komisije s kvalificirano večino določi Svet, vsebuje snovi, iz katerih je z ustrezno kemično in fizikalno predelavo možno pridobivati zgoraj navedene snovi vira.

Člen 198

Razen če ni določeno drugače, se določbe te pogodbe uporabljajo za evropska ozemlja držav članic in za neevropska ozemlja v njihovi pristojnosti.

Uporabljajo se tudi za evropska ozemlja, za katerih zunanje odnose je odgovorna država članica.

Člen 199

Komisija zagotavlja vzdrževanje ustreznih odnosov z organi Združenih narodov, z organi njihovih specializiranih agencij in z organi Splošnega sporazuma o carinah in trgovini.

Komisija vzdržuje ustrezne odnose tudi z vsemi mednarodnimi organizacijami.

Člen 200

Skupnost vzpostavi ustrezne oblike sodelovanja s Svetom Evrope.

Člen 201

Skupnost vzpostavi tesno sodelovanje z Evropsko organizacijo za ekonomsko sodelovanje, podrobnosti pa se določijo v medsebojnem soglasju.

Člen 202

Določbe te pogodbe ne izključujejo obstoja ali uresničitve regionalnih povezav med Belgijo in Luksemburgom ali med Belgijo, Luksemburgom in Nizozemsko, kolikor cilji teh regionalnih povezav niso doseženi z uporabo te pogodbe.

Člen 203

Če se izkaže, da je zaradi doseganja enega od ciljev potrebno ukrepanje Skupnosti, ta pogodba pa ne predvideva potrebnih pooblastil, Svet na predlog Komisije in po posvetovanju s Skupščino soglasno sprejme ustrezne ukrepe.

Člen 204

Vlada vsake države članice ali Komisija lahko Svetu predloži predloge za spremembo te pogodbe.

Če se Svet po posvetovanju s Skupščino in, kadar je primerno, s Komisijo izreče za sklic konference predstavnikov vlad držav članic, predsednik Sveta skliče konferenco, zato da se v medsebojnem soglasju določijo potrebne spremembe te pogodbe.

Spremembe začnejo veljati, ko jih ratificirajo vse države članice v skladu s svojimi ustavnimi pravili.

Člen 205

Vsaka evropska država lahko zaprosi za članstvo v Skupnosti. Prošnjo naslovi na Svet, ki po pridobitvi mnenja Komisije o tem odloča soglasno.

Pogoji sprejema in prilagoditve te pogodbe, ki so potrebne zaradi sprejema, so predmet sporazuma med državami članicami in državo prosilko. Ta sporazum se predloži v ratifikacijo vsem državam pogodbenicam v skladu z njihovimi ustavnimi pravili.

Člen 206

Skupnost lahko s tretjo državo, zvezo držav ali mednarodno organizacijo sklepa sporazume o pridružitvi, ki vključujejo vzajemne pravice in obveznosti, skupne ukrepe in posebne postopke.

Te sporazume sklene Svet soglasno po posvetovanju s Skupščino.

Kadar ti sporazumi zahtevajo spremembe te pogodbe, se morajo te spremembe najprej sprejeti v skladu s postopkom iz člena 204.

Člen 207

Protokoli, ki se v medsebojnem soglasju držav članic priložijo tej pogodbi, so njen sestavni del.

Člen 208

Ta pogodba je sklenjena za nedoločen čas.

NASLOV ŠEST
Določbe o začetnem obdobju

ODDELEK I
Vzpostavitev institucij

Člen 209

Svet se sestane v enem mesecu po začetku veljavnosti te pogodbe.

Člen 210

Svet v treh mesecih po svojem prvem sestanku sprejme vse ustrezne ukrepe za ustanovitev Ekonomsko-socialnega odbora.

Člen 211

Skupščina se sestane v dveh mesecih po prvem sestanku Sveta na sklic njegovega predsednika, da bi izvolila svoje predsedstvo in sestavila svoj poslovnik. Do izvolitve predsedstva ji predseduje njen najstarejši član.

Člen 212

Sodišče začne opravljati svoje naloge takoj, ko so imenovani njegovi člani. Njegov prvi predsednik je imenovan za dobo treh let na enak način kakor člani.

Sodišče sprejme svoj poslovnik v treh mesecih po začetku opravljanja nalog.

Sodišču ni mogoče predložiti nobene zadeve, dokler ni objavljen njegov poslovnik. Roki za vložitev tožbe začnejo teči šele z datumom te objave.

Z imenovanjem začne predsednik Sodišča izvajati svoja pooblastila po tej pogodbi.

Člen 213

Komisija začne opravljati svoje naloge in prevzame odgovornosti po tej pogodbi, takoj ko so imenovani njeni člani.

S prevzemom nalog se Komisija loti raziskav in vzpostavi stike z državami članicami, podjetji, delavci in uporabniki, ki so potrebni za izdelavo celovitega pregleda stanja jedrske industrije v Skupnosti. Komisija predloži Skupščini poročilo o tem v šestih mesecih.

Člen 214

1. Prvo proračunsko leto se začne na dan začetka veljavnosti te pogodbe in se konča z 31. decembrom istega leta. Če pa ta pogodba začne veljati v drugi polovici leta, se prvo proračunsko leto konča 31. decembra naslednjega leta.

2. Do priprave proračunov za prvo proračunsko leto namenijo države članice Skupnosti brezobrestne akontacije, ki se odštejejo od njihovih finančnih prispevkov za izvrševanje proračuna.

3. Do priprave kadrovskih predpisov za uradnike in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Skupnosti, predvidenih v členu 186, zaposluje vsaka institucija osebje, ki ga potrebuje, in v ta namen sklepa pogodbe za določen čas.

Vsaka institucija skupaj s Svetom preveri vprašanja, ki se nanašajo na število, plačilo in razporeditev zaposlenih.

ODDELEK II
Določbe o začetni uporabi te pogodbe

Člen 215

1. Začetni raziskovalni in izobraževalni program iz Priloge V k tej pogodbi, katerega stroški izvedbe ne smejo, razen če Svet soglasno ne odloči drugače, presegati 215 milijonov obračunskih enot EPU, se mora izvesti v petih letih od začetka veljavnosti te pogodbe.

2. Razčlenitev odhodkov, potrebnih za izvajanje tega programa, je po glavnih postavkah kot napotek vključena v Prilogi V.

Na predlog Komisije lahko Svet s kvalificirano večino spremeni ta program.

Člen 216

Predlogi Komisije o načinu delovanja institucije z univerzitetnim statusom iz člena 9 se predložijo Svetu v enem letu od začetka veljavnosti te pogodbe.

Člen 217

Predpise o varovanju tajnosti iz člena 24 glede stopenj zaupnosti, ki se uporabljajo za razširjanje znanja, sprejme Svet v šestih mesecih od začetka veljavnosti te pogodbe.

Člen 218

Temeljni standardi se določijo skladno s členom 31 v enem letu od začetka veljavnosti te pogodbe.

Člen 219

O zakonih in drugih predpisih za zagotovitev varovanja zdravja prebivalstva in delavcev na ozemljih držav članic pred nevarnostmi ionizirajočega sevanja morajo te države obvestiti Komisijo skladno s členom 33 v treh mesecih od začetka veljavnosti te pogodbe.

Člen 220

Predlogi Komisije glede statuta Agencije iz člena 54 se predložijo Svetu v treh mesecih od začetka veljavnosti te pogodbe.

ODDELEK III
Prehodne določbe

Člen 221

Določbe členov 14 do 23 in členov 25 do 28 se uporabljajo za patente, začasno zaščitene patentne pravice in uporabne modele, pa tudi za prijave patentov in uporabnih modelov, ki so bile vložene pred začetkom veljavnosti te pogodbe, pod naslednjimi pogoji:

1. Pri uporabi roka iz člena 172. se v korist imetnika upošteva novi položaj, ki nastane z začetkom veljavnosti te pogodbe.

2. Če sta glede obvestila o izumu, ki ni tajen, na dan uveljavitve te pogodbe potekla oba roka treh ali osemnajstih mesecev iz člena 16 ali eden od njiju, začne s tem dnem teči nov šestmesečni rok.

Če ta dva roka ali eden od njiju na ta dan še tečeta, se podaljšata za šest mesecev od datuma njunega siceršnjega izteka.

3. Iste določbe se uporabljajo za obvestilo o tajnem izumu v skladu s členom 16 in členom 251., vendar je v takšnem primeru izhodišče za nove roke ali podaljšanje tekočih rokov datum začetka veljavnosti predpisov o varovanju tajnosti iz člena 24.

Člen 222

V obdobju med datumom začetka veljavnosti te pogodbe in datumom, ki ga določi Komisija, s katerim Agencija začne opravljati svoje naloge, se sporazumi in pogodbe za dobavo rud, snovi vira ali posebnih cepljivih snovi sklepajo ali podaljšajo samo s predhodno odobritvijo Komisije.

Komisija zavrne odobritev sklenitve ali podaljšanja sporazumov in pogodb, za katere meni, da bi lahko onemogočili uporabo te pogodbe. Svojo odobritev lahko pogojuje zlasti s tem, da se v sporazume in pogodbe vnesejo klavzule, ki Agenciji dovoljujejo udeležbo pri njihovem izvajanju.

Člen 223

Z odstopanjem od člena 60 in zaradi upoštevanja že začetih raziskav in del se reaktorjem, postavljenim na ozemljih države članice, ki bi lahko postali kritični pred iztekom sedemletnega obdobja od datuma začetka veljavnosti te pogodbe, v obdobju največ desetih let od tega datuma priznava prednost tako glede dobav rud ali snovi vira, ki izvirajo z ozemelj te države, kot tudi glede dobav snovi vira ali posebnih cepljivih snovi, urejenih z dvostranskim sporazumom, ki je bil sklenjen pred začetkom veljavnosti te pogodbe in o katerem je bila Komisija obveščena v skladu s členom 105.

Enaka prednost se priznava v istem obdobju desetih let za dobave vsakemu obratu ločevanja izotopov, ki začne delovati na ozemlju države članice pred iztekom obdobja sedmih let od datuma začetka veljavnosti te pogodbe, ne glede na to, ali gre za skupno podjetje ali ne.

Agencija sklene ustrezne pogodbe, ko se Komisija prepriča, da so izpolnjeni pogoji za izvrševanje prednostne pravice.

KONČNE DOLOČBE

Člen 224

Visoke pogodbenice ratificirajo to pogodbo v skladu s svojimi ustavnimi pravili. Listine o ratifikaciji se deponirajo pri vladi Italijanske republike.

Ta pogodba začne veljati prvi dan meseca, ki sledi deponiranju zadnje listine o ratifikaciji. Če je tako deponiranje opravljeno manj kakor petnajst dni pred začetkom naslednjega meseca, ta pogodba ne začne veljati pred prvim dnem drugega meseca po datumu deponiranja.

Člen 225

Ta pogodba, sestavljena v enem izvirniku v francoskem, italijanskem, nemškem in nizozemskem jeziku, pri čemer so vsa štiri besedila enako verodostojna, se deponira v arhivu vlade Italijanske republike, ki pošlje overjeno kopijo vladam drugih držav podpisnic.

V potrditev tega so spodaj podpisani pooblaščenci podpisali to pogodbo.

V Rimu, petindvajsetega marca leta tisoč devetsto sedeminpetdeset.

P. H. Spaak	J. Ch. Snoy et d' Oppuers
Adenauer	Hallstein
Pineau	M. Faure
Antonio Segni	Gaetano Martino
Bech	Lambert Schaus
J. Luns	J. Linthorst Homan

PRILOGE

PRILOGA I
Področja raziskav, ki zadevajo atomsko energijo, predvidena v členu 4 pogodbe

I. **Surovine**

1. Metode iskanja rude in izkopavanja osnovnih snovi (urana, torija in drugih proizvodov posebnega pomena na področju jedrske energije).

2. Metode koncentriranja teh snovi in njihovega pretvarjanja v tehnično čiste spojine.

3. Metode pretvarjanja teh tehnično čistih spojin v jedrsko uporabne spojine in kovine.

4. Metode pretvarjanja in obdelovanja teh spojin in kovin – pa tudi plutonija, urana 235 ali urana 233, bodisi čistega bodisi spojenega s temi spojinami ali kovinami – v gorivne elemente v kemični, keramični ali metalurški industriji.

5. Metode zaščite teh gorivnih elementov pred korozijo ali erozijo zaradi zunanjih vplivov.

6. Metode izdelovanja, plemenitenja, obdelovanja in shranjevanja drugih posebnih snovi, uporabljenih na področju jedrske energije, zlasti:

a) moderatorjev, kot so težka voda, jedrsko uporabni grafit, berilij in berilijev oksid,

b) konstrukcijske snovi, kot so cirkonij (brez hafnija), niobij, lantan, titan, berilij in njihovi oksidi, karbidi in druge spojine, ki se jih lahko uporabi na področju jedrske energije,

c) hladila, kot so helij, organske tekočine, natrij, zlitine natrija in kalija, bizmut, zlitine svinca in bizmuta.

7. Metode ločevanja izotopov:

a) urana,

b) snovi v merljivih količinah, ki se lahko uporabijo v proizvodnji jedrske energije, kot so litij 6, litij 7, dušik 15 in bor 10,

c) izotopov, ki se uporabljajo v majhnih količinah za raziskovalno delo.

II. **Uporabna fizika na področju jedrske energije**

1. Uporabna teoretična fizika:

a) nizkoenergijske jedrske reakcije, zlasti nevtronsko inducirane reakcije,

b) cepitev,

c) interakcija ionizirajočega sevanja in fotonov s snovjo,

d) teorija trdne snovi,

e) preučevanje fuzije, s posebnim poudarkom na obnašanju ionizirane plazme pod vplivom elektromagnetnih sil in termodinamike zelo visokih temperatur.

2. Uporabna eksperimentalna fizika:

a) enaka področja kot v točki 1 zgoraj,

b) preučevanje lastnosti transuranskih elementov, pomembnih za jedrsko energijo.

3. Reaktorski izračuni:

a) teoretična makroskopska nevtronska fizika,

b) eksperimentalne nevtronske meritve: eksponentni in kritični poskusi,

c) termodinamični izračuni in izračuni trdnosti snovi,

d) ustrezne eksperimentalne meritve,

e) reaktorska kinetika, krmiljenje reaktorjev in ustrezni poskusi,

f) izračuni s področja varstva pred sevanjem in ustrezni poskusi.

III. **Fizikalna kemija reaktorjev**

1. Preučevanje sprememb fizikalne in kemične strukture ter spreminjanja tehničnih lastnosti raznih snovi v reaktorjih, ki jih povzročijo:

a) toplota,

b) lastnosti snovi, s katerimi so v stiku,

c) mehanski dejavniki.

2. Preučevanje poslabšanja lastnosti in drugih pojavov, ki jih povzroči obsevanje v:

a) gorivnih elementih,

b) konstrukcijskih snoveh in hladilih,

c) moderatorjih.

3. Uporaba analitične kemije in analitične fizikalne kemije pri reaktorskih komponentah.

4. Fizikalna kemija homogenih reaktorjev: radiokemija, korozija.

IV. **Predelava radioaktivnih snovi**

1. Metode izločevanja plutonija in urana 233 iz obsevanih goriv in možna ponovna pridobitev urana ali torija.

2. Kemija in metalurgija plutonija.

3. Metode izločevanja in kemija drugih transuranskih elementov.

4. Metode izločevanja in kemija uporabnih radioizotopov:

a) cepitvenih proizvodov,

b) radioizotopov, pridobljenih z obsevanjem.

5. Zbiranje in skladiščenje neuporabnih radioaktivnih odpadkov.

V. **Uporaba radioizotopov**

Uporaba radioizotopov kot aktivnih elementov ali sledilnikov v:

a) industriji in znanosti,

b) zdravstvu in biologiji,

c) kmetijstvu.

VI. **Preučevanje škodljivih vplivov sevanja na žive organizme**

1. Preučevanje detekcije in merjenja škodljivih sevanj.

2. Preučevanje ustreznih preventivnih in zaščitnih ukrepov ter ustreznih varnostnih standardov.

3. Preučevanje zdravljenja učinkov sevanja.

VII. **Oprema**

Preučevanje, ki se nanaša na izdelavo in izboljšanje opreme, posebej namenjene ne le za reaktorje, ampak tudi za vse industrijske in raziskovalne naprave, potrebne za zgoraj naštete raziskave. Kot primere lahko navedemo:

1. naslednje vrste mehanske opreme:

a) črpalke za posebne tekočine,

b) toplotni izmenjevalniki,

c) naprave za raziskave v jedrski fiziki, kot so nevtronski spektrometri,

d) oprema za daljinsko vodenje;

2. naslednje vrste električne opreme:

a) inštrumenti za detekcijo in meritve sevanja, ki jih uporabljamo zlasti pri:

– iskanju rudnin,

– znanstvenih in tehničnih raziskavah,

– krmiljenju reaktorjev,

– varovanju zdravja;

b) oprema za krmiljenje reaktorjev,

c) nizkoenergijski pospeševalniki delcev do 10 MeV.

VIII. **Ekonomski vidiki proizvodnje energije**

1. Primerjalno teoretično in eksperimentalno preučevanje raznih vrst reaktorjev.

2. Tehnično in ekonomsko preučevanje gorivnih ciklusov.

PRILOGA II
Industrijske dejavnosti iz člena 41 te pogodbe

1. Izkopavanje uranove in torijeve rude.

2. Koncentriranje teh rud.

3. Kemična predelava in prečiščevanje uranovih in torijevih koncentratov.

4. Priprava jedrskih goriv v vseh oblikah.

5. Izdelovanje jedrskih gorivnih elementov.

6. Izdelovanje uranovega heksafluorida.

7. Proizvodnja obogatenega urana.

8. Predelava obsevanih goriv zaradi ločevanja nekaterih ali vseh v njem vsebovanih elementov.

9. Proizvodnja reaktorskih moderatorjev.

10. Proizvodnja cirkonija brez hafnija ali njegovih spojin.

11. Jedrski reaktorji vseh vrst in za vse namene.

12. Naprave za industrijsko predelavo radioaktivnih odpadkov, postavljene v povezavi z eno ali več napravami, navedenimi v tem seznamu.

13. Polindustrijske naprave, namenjene pripravi na gradnjo obratov za dejavnosti iz točk 3 do vključno 10.

PRILOGA III
Ugodnosti, ki se lahko podelijo skupnim podjetjem po členu 48 te pogodbe

1. a) Priznavanje javnega interesa za pridobitev nepremičnin, ki so potrebne za ustanovitev skupnih podjetij v skladu z nacionalno zakonodajo.

b) Uporaba postopka razlastitve v skladu z nacionalno zakonodajo zaradi javnega interesa, da se lahko ta pridobitev nepremičnin opravi, če prijateljski sporazum ni bil dosežen.

2. Podelitev licence bodisi z arbitražo ali po uradni dolžnosti, v skladu s členi 17 do vključno 23.

3. Oprostitev vseh dajatev in pristojbin ob ustanovitvi skupnih podjetij ter vseh dajatev na vložena sredstva.

4. Oprostitev vseh dajatev in pristojbin pri pridobitvi nepremičnin, pa tudi vseh pristojbin za prepis in vpis.

5. Oprostitev vseh neposrednih davkov, ki bi sicer veljali za skupna podjetja, njihovo premoženje, sredstva in dohodek.

6. Oprostitev vseh carin in dajatev z enakim učinkom ter vseh prepovedi in omejitev uvoza ali izvoza ekonomske ali fiskalne narave za:

a) znanstveni in tehnični material, razen za gradbene materiale in opremo za potrebe uprave,

b) snovi, ki so jih ali jih bodo obdelali v skupnih podjetjih.

7. Olajšave na področju menjave, predvidene v členu 182(6).

8. Izvzetje iz omejitev vstopa in bivanja za državljane držav članic, zaposlene v skupnih podjetjih, ter za njihove zakonce in vzdrževane družinske člane.

PRILOGA IV
Seznami blaga in izdelkov, za katere veljajo določbe poglavja IX o jedrskem skupnem trgu

Seznam A[1]

Uranove rude, ki vsebujejo več kot 5 masnih odstotkov naravnega urana.

Uranova svetlica, ki vsebuje več kot 5 masnih odstotkov.

Uranov oksid.

Anorganske spojine naravnega urana razen uranovega oksida in uranovega heksafluorida.

Organske spojine naravnega urana.

Nepredelan ali predelan naravni uran.

Zlitine, ki vsebujejo plutonij.

Organske ali anorganske uranove spojine, obogatene z organskimi ali anorganskimi spojinami ali z uranom 235.

Organske ali anorganske spojine ali uran 233.

Torij, obogaten z uranom 233.

Organske ali anorganske plutonijeve spojine.

Uran, obogaten s plutonijem.

Uran, obogaten z uranom 235.

Zlitine, ki vsebujejo uran, obogaten z uranom 235 ali uranom 233.

Plutonij.

Uran 233.

Uranov heksafluorid.

Monazit.

Torijeve rude, ki vsebujejo več kot 20 masnih odstotkov torija.

Uranov torianit, ki vsebuje več kot 20 masnih odstotkov torija.

Neobdelan ali obdelan torij.

Torijev oksid.

Anorganske torijeve spojine razen torijevega oksida.

Organske torijeve spojine.

Seznam A[2]

Devterij in njegove spojine (vključno s težko vodo), v katerih je razmerje med številom devterijevih atomov in navadnih vodikovih atomov večje kot 1: 5000.

Težki parafin, v katerem je razmerje med številom devterijevih atomov in navadnih vodikovih atomov večje kot 1:5000.

Mešanice in raztopine, v katerih je razmerje med številom devterijevih atomov in navadnih vodikovih atomov večje kot 1:5000.

Jedrski reaktorji.

Oprema za ločevanje uranovih izotopov s plinsko difuzijo ali drugimi postopki.

Oprema za proizvodnjo devterija, njegovih spojin (vključno s težko vodo) in derivatov ter mešanic ali raztopin, ki vsebujejo devterij, v katerem razmerje med številom devterijevih atomov in normalnih vodikovih atomov presega 1:5000:

– oprema, ki deluje z elektrolizo vode;

– oprema, ki deluje z destilacijo vode, tekočega vodika itd.;

– oprema, ki deluje z izmenjavo izotopov med vodikovim sulfidom in vodo zaradi spremembe temperature;

– oprema, ki deluje z uporabo drugih metod.

Oprema, posebej izdelana za kemično predelavo radioaktivnih snovi:

– oprema za ločevanje obsevanega goriva:

– s kemijskim procesom (raztapljanje, sedimentacija, ionska izmenjava itd.),

– s fizikalnimi procesi (frakcijska destilacija itd.);

– oprema za predelavo odpadkov;

– oprema za predelavo goriva za recikliranje.

Vozila, posebej izdelana za prevoz visokoradioaktivnih snovi:

– vagoni in vagoneti za vožnjo po tirih različnih širin,

– tovornjaki,

– motorizirana delavniška vozila za prekladanje blaga,

– priklopniki in polpriklopniki ter druga vozila brez lastnega pogona.

Zabojniki s svinčenim ščitom proti sevanju za prevoz ali skladiščenje radioaktivnih snovi.

Umetni radioaktivni izotopi in njihove anorganske ali organske spojine.

Daljinsko vodeni mehanski manipulatorji, posebej izdelani za ravnanje z visokoradioaktivnimi snovmi:

– mehanske prijemalne naprave, pritrjene ali premične, ki jih ni mogoče upravljati "ročno".

Seznam B

Deli in rezervni deli za jedrske reaktorje.

Litijeve rude in koncentrati.

Jedrsko uporabne kovine:

– neobdelan berilij (glucinij),

– neobdelan bizmut,

– neobdelan niobij (kolumbij),

– neobdelan cirkonij (brez hafnija),

– neobdelan litij,

– neobdelan aluminij,

– neobdelan kalcij,

– neobdelan magnezij.

Borov trifluorid.

Brezvodna fluorovodikova kislina.

Klorov trifluorid.

Bromov trifluorid.

Litijev hidroksid.

Litijev fluorid.

Litijev klorid.

Litijev hidrid.

Litijev karbonat.

Jedrsko uporabni berilijev oksid (glucin).

Refrakcijske opeke iz jedrsko uporabnega berilijevega oksida.

Drugi refrakcijski proizvodi jedrsko uporabnega berilijevega oksida.

Umetni grafit v obliki blokov ali palic, pri katerih je vsebnost bora enaka enemu delu na milijon ali manjša, skupni mikroskopski presek za absorpcijo termičnih nevtronov pa je manjši ali enak 5 milibarnom.

Umetno ločeni stabilni izotopi.

Elektromagnetni ionski separatorji, vključno z masnimi spektrografi in masnimi spektrometri.

Reaktorski simulatorji (posebni analogni računalniki).

Daljinsko vodeni mehanski manipulatorji:

– ročno vodeni (t. j. se upravljajo "ročno" kot orodje).

Črpalke za tekoče kovine.

Visokovakuumske črpalke.

Toplotni izmenjevalniki, posebej izdelani za jedrske elektrarne.

Inštrumenti za detekcijo sevanja (in ustrezni rezervni deli), posebej izdelani ali prilagojeni za detekcijo ali merjenje radioaktivnega sevanja, kot so alfa in beta delci, žarki gama, nevtroni in protoni, in sicer naslednji tipi:

– Geigerjevi števci in proporcionalni števci,

– inštrumenti za detekcijo ali merjenje z vgrajenimi Geiger-Müllerjevimi ali proporcionalnimi števci,

– ionizacijske celice,

– inštrumenti z vgrajenimi ionizacijskimi celicami,

– naprave za detekcijo ali merjenje sevanja za iskanje rude in za nadzor radioaktivnosti v reaktorju, zraku, vodi in zemlji,

– cevi za detekcijo nevtronov, pri katerih je uporabljen bor, borov trifluorid, vodik ali cepljiv element,

– inštrumenti za detekcijo ali merjenje z vgrajenimi cevmi za detekcijo nevtronov, pri katerih je uporabljen bor, borov trifluorid, vodik ali cepljiv element,

– scintilacijski kristali, vgrajeni ali v kovinskem ohišju (trdni scintilatorji),

– inštrumenti za detekcijo ali merjenje, ki vsebujejo tekoče, trdne ali plinske scintilatorje,

– ojačevalniki, posebej izdelani za jedrske meritve, vključno z linearnimi ojačevalniki, predojačevalniki, razdelilnimi ojačevalniki in analizatorji višine pulza,

– koincidenčne naprave za uporabo z detektorji sevanja;

– elektroskopi in elektrometri, vključno z dozimetri (razen inštrumentov za izobraževalne namene, preprostih elektroskopov s kovinskimi lističi, posebej za uporabo z medicinsko rentgensko opremo izdelanih dozimetrov, in elektrostatičnih merilnih inštrumentov),

– inštrumenti, ki lahko merijo tok, manjši od enega pikoampera,

– fotopomnoževalke s fotokatodo, ki proizvaja tok vsaj 10 mikroamperov na lumen, pri katerih je povprečna ojačitev večja od 10^5, pa tudi vse druge vrste električnih pomnoževalk, ki jih aktivirajo pozitivni ioni,

– naprave za umerjanje in elektronski integracijski števci za detektorje sevanja.

Ciklotroni, elektrostatični generatorji "Van de Graafovega" ali "Cockcroft in Waltonovega" tipa, linearni pospeševalniki in druge elektronuklearne naprave, ki lahko jedrskim delcem dovedejo energijo, večjo od 1 MeV.

Magneti, posebej izdelani za zgoraj omenjene naprave (ciklotrone itd.).

Cevi za pospeševanje in fokusiranje tiste vrste, ki se uporablja v masnih spektrometrih in masnih spektrografih.

Intenzivni elektronski viri pozitivnih ionov, namenjeni za uporabo s pospeševalniki delcev, masnimi spektrometri in drugimi podobnimi napravami.

Ploščato zaščitno steklo proti sevanju:

– lito ali valjano ploščato steklo (tudi steklo, ki je že med izdelavo okrepljeno z žičnimi vložki ali prevlečeno), v obliki kvadratnih ali pravokotnih plošč, brušeno ali polirano, toda ne nadalje obdelano,

– lito ali valjano ploščato steklo (brušeno, polirano, pa tudi nebrušeno, nepolirano), rezano v obliko, ki ni kvadratna ali pravokotna, ali upognjeno ali drugače obdelano (poševno rezano ali gravirano itd.),

– varnostno steklo, tudi obdelano, ki sestoji iz kaljenega ali večplastnega stekla.

Zaščitne obleke, ki ščitijo pred sevanjem ali radioaktivno kontaminacijo, izdelane:

– iz plastike,

– iz gume,

– iz impregniranih ali z zaščitnim slojem prevlečenih tkanin:

  – za moške,

  – za ženske.

Difenil (kadar je to dejansko aromatični ogljikovodik: $C_6H_5C_6H_5$).

Trifenil.

PRILOGA V
Začetni raziskovalni in izobraževalni program iz člena 215 te pogodbe

I. Program skupnega centra

1. Laboratoriji, oprema in infrastruktura

Skupni center obsega:

a) splošne laboratorije za kemijo, fiziko, elektroniko in metalurgijo,

b) posebne laboratorije za naslednja področja:

– jedrsko fuzijo,

– ločevanje izotopov razen urana 235 (ta laboratorij mora biti opremljen z elektromagnetnim separatorjem visoke ločljivosti),

– prototipe inštrumentov za iskanje rude,

– mineralogijo,

– radiobiologijo,

c) urad za standardizacijo, opremljen z lastnim eksperimentalnim reaktorjem in specializiran za jedrske meritve, ki opravlja izotopsko analizo in absolutne meritve sevanja in absorpcije nevtronov.

2. Dokumentacija, obveščanje in izobraževanje

Skupni center skrbi za obširno izmenjavo informacij zlasti na naslednjih področjih:

– surovine: metode iskanja, izkopavanja, koncentriranja, predelave, obdelave itd.,

– fizika, ki se uporablja na področju jedrske energije,

– fizikalna kemija reaktorjev,

– predelava radioaktivnih snovi,

– uporaba radioizotopov.

Skupni center organizira specializirane tečaje, posebej za izobraževanje iskalcev rude in za uporabo radioizotopov.

Oddelek za dokumentacijo in študij v zvezi z varovanjem zdravja iz člena 39 zbira potrebno dokumentacijo in podatke.

3. Prototipi reaktorjev

Takoj ko začne veljati ta pogodba, se ustanovi skupina izvedencev. Po opravljeni primerjavi programov držav članic naslovi na Komisijo v najkrajšem možnem roku ustrezna priporočila o izbiri, ki jo mora opraviti na tem področju, ter o načinu njihovega izvajanja.

Načrtovana je gradnja treh ali štirih prototipov nizke moči, pa tudi udeležba, na primer z dobavo goriva in moderatorjev, pri treh energetskih reaktorjih.

4. Reaktor visokega fluksa

Center mora dobiti v najkrajšem možnem času na razpolago reaktor z visokim fluksom hitrih nevtronov za testiranje materiala z obsevanjem.

Pripravljalne študije za ta namen se začnejo opravljati takoj, ko začne veljati ta pogodba.

Reaktor visokega fluksa se opremi z velikimi prostori za testiranje in ustreznimi obratnimi laboratoriji.

II. Raziskave, opravljene na podlagi pogodb zunaj Skupnega centra

Pomemben del raziskovalnega dela se v skladu s členom 10 izvaja na podlagi pogodb zunaj Skupnega centra. Takšne pogodbe o raziskavah so lahko v naslednjih oblikah:

1. Raziskave, ki dopolnjujejo raziskovalno delo Skupnega centra, se izvajajo na področjih jedrske fuzije, ločevanja izotopov, ki se nanaša na vse elemente razen urana 235, kemije, fizike, elektronike, metalurgije in radiobiologije.

2. V času pred zagonom načrtovanega reaktorja za testiranje materiala lahko center najame testne prostore v reaktorjih visokega fluksa v državah članicah.

3. Center lahko uporablja specializirane ustanove (1943.) skupnih podjetij, ki se ustanovijo v skladu s poglavjem V, tako da nanje s pogodbo prenese nekatere splošne znanstvene raziskave.

ČLENITEV PO GLAVNIH POSTAVKAH
izdatkov, potrebnih za izvajanje raziskovalnega in izobraževalnega programa

(v milijonih obračunskih enot EPU)

	OPREMA	OBRATOVANJE	OPREMA IN/ALI OBRATOVANJE	SKUPAJ
I. SKUPNI CENTER				
1. Laboratoriji, oprema in infrastruktura:				
a) splošni laboratoriji za kemijo, fiziko, elektroniko in metalurgijo	12			
b) posebni laboratoriji za:		1. leto 1,3		
jedrsko fuzijo	3,5	2. leto 4,3		
ločevanje izotopov (razen U 235)	2	3. leto 6,5		
iskanje rude in mineralogijo	1	4. leto 7,4		
c) Osrednji urad za jedrske meritve	3	5. leto 8,5		
d) druga oprema za Skupni center in njegove podružnice	8	28		
e) infrastruktura	8,5			
	38			66
		1. leto 0,6		
		2. leto 1,6		
2. Dokumentacija, obveščanje in izobraževanje	1	3. leto 1,6		
		4. leto 1,6		
		5. leto 1,6		
		7,–		8
3. Prototipi reaktorjev:				
Skupina izvedencev, ki izbere prototipe		1. leto 0,7		
Program			59,3	60
4. Reaktor visokega fluksa:				
Reaktor	15			
Laboratorij	6	4. leto 5,2		
Obnavljanje opreme	3	5. leto 5,2		
	24	10,4		34,4
II. RAZISKAVE, OPRAVLJENE NA PODLAGI POGODB ZUNAJ SKUPNEGA CENTRA				
1. Raziskave, ki dopolnjujejo raziskovalno delo Skupnega centra:				
a) kemija, fizika, elektronika, metalurgija			25	
b) jedrska fuzija			7,5	
c) ločevanje izotopov (razen U 235)			1	
d) radiobiologija			3,1	
2. Najem prostorov v reaktorjih visokega fluksa v državah članicah			6	
3. Raziskave, opravljene v skupnih podjetjih			4	
			46,6	46,6
SKUPAJ				215,-

[1] Ocena je narejena za približno 1000 zaposlenih.
[2] Del tega zneska se lahko zagotovi za delo, ki se opravlja na podlagi pogodb zunaj centra.

P R O T O K O L
o uporabi Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo v neevropskih delih Kraljevine Nizozemske

VISOKE POGODBENICE SO SE –

V ŽELJI, da bi ob podpisu Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo natančneje opredelile področje uporabe določb njenega člena 198 glede na Kraljevino Nizozemsko –

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki se priložijo tej pogodbi:

Vlada Kraljevine Nizozemske ima na podlagi ustavne strukture Kraljevine, ki je določena v Statutu z dne 29. decembra 1954, pravico, da z odstopanjem od člena 198 Pogodbe ratificira to pogodbo za Kraljevino Nizozemsko v celoti ali za Kraljevino v Evropi in Nizozemsko Novo Gvinejo. Če je ratifikacija omejena samo na Kraljevino v Evropi in na Nizozemsko Novo Gvinejo, lahko vlada Kraljevine Nizozemske kadar koli z uradnim obvestilom, naslovljenim na vlado Italijanske republike, pri kateri so deponirane ratifikacijske listine, izjavi, da se ta pogodba uporablja tudi za Surinam ali Nizozemske Antile ali za Surinam in Nizozemske Antile.

V Rimu, petindvajsetega marca leta tisoč devetsto sedemin-petdeset.

P. H. Spaak	J. CH. Snoy et d'Oppuers
Adenauer	Hallstein
Pineau	M. Faure
Antonio Segni	Gaetano Martino
Bech	Lambert Schaus
J. Luns	J. Linthorst Homan

P R O T O K O L
O STATUTU SODIŠČA
Evropske skupnosti za atomsko energijo

VISOKE POGODBENICE POGODBE O USTANOVITVI EVROPSKE SKUPNOSTI ZA ATOMSKO ENERGIJO SO

Z ŽELJO oblikovati Statut Sodišča, predviden v členu 160 te pogodbe,

v ta namen IMENOVALE svoje pooblaščence:

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA BELGIJCEV:

baron J. Ch. SNOY et D'OPPUERS,
generalni sekretar Ministrstva za gospodarske dejavnosti, vodja belgijske delegacije na medvladni konferenci;

ZA PREDSEDNIKA ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE:

profesor dr. Carl Friedrich OPHÜLS, veleposlanik Zvezne republike Nemčije, vodja nemške delegacije na medvladni konferenci;

ZA PREDSEDNIKA FRANCOSKE REPUBLIKE:

g. Robert MARJOLIN, profesor prava, namestnik vodje francoske delegacije na medvladni konferenci;

ZA PREDSEDNIKA ITALIJANSKE REPUBLIKE:

g. V. BADINI CONFALONIERI, državni podsekretar v Ministrstvu za zunanje zadeve, vodja italijanske delegacije na medvladni konferenci;

ZA NJENO KRALJEVO VISOKOST VELIKO VOJVODINJO LUKSEMBURŠKO:

g. Lambert SCHAUS,
veleposlanik Velikega vojvodstva Luksemburg, vodja luksemburške delegacije na medvladni konferenci;

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO NIZOZEMSKE:

g. J. LINTHORST HOMAN,
vodja nizozemske delegacije na medvladni konferenci;

KI so se po izmenjavi pooblastil v pravilni in predpisani obliki

DOGOVORILI o naslednjih določbah, priloženih Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo:

Člen 1

Ustanovi se Sodišče iz člena 3 te pogodbe, ki deluje v skladu z določbami te pogodbe in tega statuta.

NASLOV I
SODNIKI IN GENERALNI PRAVOBRANILCI

Člen 2

Pred nastopom funkcije vsak sodnik javno priseže, da bo svoje naloge opravljal nepristransko in vestno ter da bo varoval tajnost posvetovanj Sodišča.

Člen 3

Sodniki uživajo imuniteto pred sodnimi postopki. Po prenehanju mandata še naprej uživajo imuniteto za svoja dejanja, storjena pri opravljanju uradnih dolžnosti, vključno z izgovorjenimi ali zapisanimi besedami.

Sodišče lahko odvzame imuniteto na plenarnem zasedanju.

Če je bila imuniteta odvzeta in je proti sodniku sprožen kazenski postopek, mu sme soditi v vsaki državi članici le sodišče, pristojno za sojenje sodnikom, ki pripadajo najvišji sodni oblasti v državi.

Člen 4

Sodniki ne smejo imeti političnih ali upravnih funkcij.

Ne smejo opravljati nobene druge poklicne dejavnosti, bodisi pridobitne ali nepridobitne, razen če tega izjemoma ne odobri Svet.

Pri prevzemu svojih nalog se slovesno obvežejo, da bodo med svojim mandatom in po njegovem izteku spoštovali iz mandata izhajajoče obveznosti, zlasti dolžnost, da bodo po izteku mandata pri sprejemanju določenih imenovanj ali ugodnosti ravnali pošteno in diskretno.

V primeru dvoma odloča Sodišče.

Člen 5

Razen ob redni zamenjavi ali smrti dolžnosti sodnika prenehajo z njegovim odstopom.

Ko sodnik odstopi, se pismo o odstopu naslovi na predsednika Sodišča, ki ga pošlje predsedniku Sveta. Z uradnim obvestilo slednjega se mesto izprazni

Razen v primeru uporabe člena 6 sodnik ohrani svoj mandat, dokler njegov naslednik ne nastopi svoje funkcije.

Člen 6

Sodnik je lahko razrešen ali se mu lahko odvzame pravica do pokojnine ali namesto nje odobrenih ugodnosti le, če po soglasnem mnenju sodnikov in generalnih pravobranilcev Sodišča ne izpolnjuje več zahtevanih pogojev ali obveznosti, ki izhajajo iz njegovega položaja. Zadevni sodnik pri teh razpravah ne sodeluje.

Sodni tajnik sporoči odločitev Sodišča predsedniku Skupščine in predsedniku Komisije ter o njej uradno obvesti predsednika Sveta.

V primeru odločitve o razrešitvi sodnika se mesto z uradnim obvestilom predsednika Sveta izprazni.

Člen 7

Sodniki, katerih dolžnosti prenehajo pred iztekom njihovega mandata, so nadomeščeni za preostanek mandata.

Člen 8

Določbe členov 2 do 7 se uporabljajo za generalne pravobranilce.

NASLOV II
ORGANIZACIJA

Člen 9

Sodni tajnik pred Sodiščem priseže, da bo svoje naloge opravljal nepristransko in vestno ter da bo varoval tajnost posvetovanj Sodišča.

Člen 10

Sodišče poskrbi za nadomeščanje sodnega tajnika, kadar je ta zadržan.

Člen 11

Sodišču se dodelijo uradniki in drugi uslužbenci, ki zagotavljajo njegovo delovanje. Odgovorni so sodnemu tajniku, ki je podrejen predsedniku.

Člen 12

Na predlog Sodišča lahko Svet soglasno predvidi imenovanje pomožnih poročevalcev in določi pravila, ki urejajo njihov položaj. Pod pogoji, določenimi v poslovniku, lahko pomožni poročevalci sodelujejo pri pripravljalnih poizvedbah v postopkih, ki tečejo pred Sodiščem, in sodelujejo s sodnikom poročevalcem.

Pomožne poročevalce, ki so izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki imajo ustrezne pravne kvalifikacije, imenuje Svet. Pred Sodiščem prisežejo, da bodo svoje dolžnosti opravljali nepristransko in vestno ter da bodo varovali tajnost posvetovanj Sodišča.

Člen 13

Sodniki, generalni pravobranilci in sodni tajnik so dolžni prebivati v kraju, kjer ima Sodišče svoj sedež.

Člen 14

Sodišče stalno zaseda. Trajanje sodnih počitnic določi Sodišče ob upoštevanju potreb svojega poslovanja.

Člen 15

Sodišče lahko veljavno odloča le v sestavi lihega števila sodnikov. Odločitve Sodišča na plenarnem zasedanju so veljavne, če je navzočih pet sodnikov. Odločitve senatov so veljavne, če jih sprejmejo trije sodniki; če je eden od sodnikov senata zadržan, se lahko pod pogoji, ki bodo določeni v poslovniku, pozove v senat sodnika iz drugega senata.

Člen 16

Sodniki ali generalni pravobranilci ne smejo sodelovati pri odločanju o posamezni zadevi, pri kateri so predhodno sodelovali kot zastopniki, svetovalci ali odvetniki ene od strank ali o kateri so podali mnenje kot člani sodišča, preiskovalne komisije ali v kateri koli drugi funkciji.

Če sodnik ali generalni pravobranilec iz kakšnega posebnega razloga meni, da ne more sodelovati pri odločanju ali preiskavi v določeni zadevi, o tem obvesti predsednika. Če predsednik iz kakšnega posebnega razloga meni, da sodnik ali generalni pravobranilec ne bi smel sodelovati pri ali odločati o določeni zadevi, ga o tem obvesti.

O težavah pri uporabi tega člena odloča Sodišče.

Stranka ne more zahtevati spremembe sestave Sodišča ali enega njegovih senatov zaradi državljanstva sodnika ali zato, ker v sestavi Sodišča ali senata ni sodnika, ki bi bil enakega državljanstva kot ta stranka.

NASLOV III
POSTOPEK

Člen 17

Države in institucije Skupnosti pred Sodiščem zastopa zastopnik, ki je imenovan za vsako zadevo posebej; zastopniku lahko pomaga svetovalec ali odvetnik, ki je vpisan v imenik odvetnikov v eni od držav članic.

Druge stranke mora zastopati odvetnik, ki je vpisan v imenik odvetnikov v eni od držav članic.

Ti zastopniki, svetovalci in odvetniki uživajo pri zastopanju na Sodišču pravice in jamstva, potrebna za neodvisno opravljanje svojih nalog, pod pogoji, ki jih določa poslovnik.

Sodišče ima do svetovalcev in odvetnikov, ki nastopajo pred njim, pooblastila, ki so običajna za sodišča, pod pogoji, določenimi v poslovniku.

Univerzitetni profesorji, ki so državljani držav članic, katerih zakonodaja jim priznava pravico zastopanja na sodišču, uživajo pred Sodiščem enake pravice, kot jih ta člen priznava odvetnikom.

Člen 18

Postopek pred Sodiščem ima dva dela, pisnega in ustnega.

Pisni postopek zajema posredovanje tožb, spisov, odgovorov na tožbo in izjav, po potrebi pa tudi replik ali v podkrepitev vseh dokazil in dokumentov ali njihovih overjenih kopij strankam in tistim institucijam Skupnosti, katerih odločitve so predmet postopka..

Posredovanje opravlja sodni tajnik v vrstnem redu in rokih, ki so določeni v poslovniku.

Ustni postopek zajema branje poročila, ki ga predloži sodnik poročevalec, zaslišanje zastopnikov, svetovalcev in odvetnikov, ki ga opravi Sodišče, ter poslušanje sklepnih predlogov generalnega pravobranilca, po potrebi pa tudi zaslišanje prič in izvedencev.

Člen 19

Zadeva se predloži Sodišču s tožbo, naslovljeno na sodnega tajnika. Tožba mora vsebovati ime in stalni naslov tožnika ter zaposlitev podpisanega, ime stranke, proti kateri je tožba vložena, predmet spora, sklepne predloge in kratek povzetek tožbenih razlogov.

Vlogi mora biti priložen, kjer je to primerno, akt, katerega razveljavitev se zahteva, ali v okoliščinah iz člena 148 te pogodbe dokazilo z datumom, ko je bila institucija v skladu s tem členom pozvana k ukrepanju. Če ta dokazila niso priložena vlogi, sodni tajnik zadevno stranko pozove, da jih predloži v ustreznem roku, vendar pa tožba ne more biti zavržena tudi v primeru, če dokazila niso predložena v roku, predpisanem za vložitev tožbe.

Člen 20

Primeri, ki jih ureja člen 18 te pogodbe, se predložijo Sodišču s pritožbo, ki je naslovljena na sodnega tajnika. Pritožba mora vsebovati ime in stalni naslov tožnika ter zaposlitev podpisanega, sklic na odločbo, proti kateri je pritožba vložena, imena nasprotnih strank, predmet spora, sklepne predloge in kratek povzetek pritožbenih razlogov.

Pritožbi mora biti priložena overjen prepis odločbe Arbitražnega odbora, ki se spodbija.

Če Sodišče pritožbo zavrne, postane odločba Arbitražnega odbora dokončna.

Če Sodišče odločbo Arbitražnega odbora razveljavi, lahko na pobudo ene od strank v postopku Arbitražno odbor o zadevi ponovno odloča. Slednji je vezan na odločitve Sodišča o pravnih vprašanjih.

Člen 21

V primerih iz člena 150 te pogodbe je dolžnost sodišča države članice, ki prekine postopek in predloži zadevo Sodišču, da o svoji odločitvi uradno obvesti Sodišče. Sodni tajnik Sodišča o tej odločitvi nato obvesti zadevne stranke, države članice in Komisijo, v primeru, da je akt, katerega veljavnost ali razlaga je predmet spora, izdal Svet, pa obvesti tudi Svet.

V dveh mesecih od tega uradnega obvestila smejo stranke, države članice, Komisija in, kjer je to primerno, Svet predložiti Sodišču spise ali pisne izjave.

Člen 22

Sodišče lahko od strank zahteva, da priskrbijo vse dokumente in podatke, ki se Sodišču zdijo potrebni. V primeru zavrnitve se Sodišče s tem seznani.

Sodišče lahko tudi od držav članic in institucij, ki niso stranke v postopku, zahteva vse podatke, ki se Sodišču zdijo potrebni v postopku.

Člen 23

Sodišče lahko kadar koli zaprosi za izvedensko mnenje posameznike, združenja oseb, urade, odbore ali druge organizacije po njegovi izbiri.

Člen 24

Priče so lahko zaslišane pod pogoji, ki bodo določeni v poslovniku.

Člen 25

Glede prič, ki izostanejo od pričanja, ima Sodišče pooblastila, ki so v takih primerih splošno priznana sodiščem in lahko naloži denarne kazni pod pogoji, ki bodo določeni v poslovniku.

Člen 26

Priče in izvedenci se lahko zaslišijo pod prisego v obliki, kot je določena s poslovnikom, ali v skladu z nacionalno zakonodajo države, iz katere je priča ali izvedenec.

Člen 27

Sodišče lahko odredi, da pričo ali izvedenca zasliši sodišče v kraju stalnega prebivališča.

Odredba se pošlje pristojnemu sodišču v izvrševanje pod pogoji, določenimi v poslovniku. Dokumenti, sestavljeni pri izpolnjevanju zaprosila za pravno pomoč, se pod enakimi pogoji vrnejo Sodišču.

Stroške nosi Sodišče, vendar pa to ne posega v njegovo pravico, da jih, kjer je to primerno, naloži strankam.

Člen 28

Država članica obravnava vsako kršitev prisege priče ali izvedenca enako, kot če bi bilo kaznivo dejanje storjeno pred enim od njenih sodišč, pristojnih za civilne zadeve. Na podlagi ovadbe Sodišča zadevna država članica preganja kršilca pred svojim pristojnim sodiščem.

Člen 29

Obravnave Sodišča so javne, razen če Sodišče po uradni dolžnosti ali na predlog strank iz tehtnih razlogov odloči drugače.

Člen 30

Na obravnavah lahko Sodišče zasliši izvedence, priče in same stranke. Vendar slednje lahko naslavljajo Sodišče le prek svojih predstavnikov.

Člen 31

O vsaki obravnavi se sestavi zapisnik, ki ga podpišeta predsednik in sodni tajnik.

Člen 32

Seznam obravnav določi predsednik.

Člen 33

Posvetovanja Sodišča so in ostanejo tajna.

Člen 34

Sodbe so obrazložene. Navajajo imena sodnikov, ki so odločali.

Člen 35

Sodbe podpišeta predsednik in sodni tajnik. Sodba se prebere javno.

Člen 36

Sodišče odloča o stroških.

Člen 37

Predsednik Sodišča lahko po skrajšanem postopku, ki, kolikor je to potrebno, odstopa od nekaterih pravil tega statuta in bo določen v poslovniku, odloča o vlogah za odložitev izvršitve iz člena 157 te pogodbe ali predpiše začasne ukrepe v skladu s členom 158 ali odloži izvršbo v skladu z zadnjim odstavkom člena 164.

Predsednika v primeru zadržanosti nadomešča drug sodnik pod pogoji, določenimi v poslovniku.

Odredba predsednika ali sodnika, ki ga nadomešča, je začasna in v nobenem primeru ne vpliva na odločitev Sodišča o vsebini zadeve.

Člen 38

Države članice in institucije Skupnosti se lahko pridružijo postopku, ki teče pred Sodiščem.

Enako velja za vse osebe, ki imajo upravičen interes za rešitev zadeve, predložene Sodišču, z izjemo zadev med državami članicami, med institucijami Skupnosti ali med državami članicami in institucijami Skupnosti.

Z vlogami, s katerimi se pridružijo postopku, se lahko podprejo vloge le ene od strank.

Člen 39

Če tožena stranka, ki je bila k temu pravilno vabljena, ne predloži pisnega odgovora na tožbo, se sodba izda v njeno škodo zaradi izostanka. Pritožba zoper sodbo se lahko vloži en mesec po njeni vročitvi. Če Sodišče na odloči drugače, pritožba ne zadrži izvršitve sodbe zaradi izostanka.

Člen 40

Države članice, institucije Skupnosti in vse druge fizične ali pravne osebe lahko v primerih in pod pogoji, določenimi v poslovniku, sproži postopek tretje stranke, s katerim lahko ugovarjajo zoper sodbo, ki je bila izdana v zadevi, pri kateri same niso bile udeležene, sodba pa škodi njihovim pravicam.

Člen 41

V primeru nejasnosti pomena ali posledic sodbe mora Sodišče na zahtevo stranke ali institucije Skupnosti, ki ima upravičen interes, podati razlago.

Člen 42

Obnovo postopka se lahko pri Sodišču zahteva le primeru, da se odkrije novo dejstvo odločilnega pomena, ki je bilo pred izrekom sodbe neznano Sodišču in stranki, ki zahteva obnovo.

Obnova postopka se začne z odločbo, v kateri Sodišče izrecno ugotavlja obstoj novega dejstva in priznava, da je to dejstvo takšno, da je lahko podlaga za obnovo postopka, in izjavlja, da je zahteva iz teh razlogov dopustna.

Zahteve za obnovo postopka ni mogoče vložiti po poteku desetih let od dneva izreka sodbe.

Člen 43

Roki, ki upoštevajo oddaljenost, se določijo s poslovnikom.

Potek roka ne škoduje pravicam, če zadevna stranka dokaže obstoj nepredvidenih okoliščin ali višje sile.

Člen 44

Tožbe proti Skupnosti v sporih o nepogodbeni odgovornosti zastarajo po petih letih od nastanka kršitve. Zastaralni rok se prekine, če je se pri Sodišču vloži tožba ali če je oškodovanec predhodno naslovil svojo zahtevo na pristojno institucijo Skupnosti. V slednjem primeru je treba postopek sprožiti v roku dveh mesecev, predvidenem v členu 146; kjer je to primerno, se uporabljajo določbe odstavka 2 člena 148.

Člen 45

Poslovnik Sodišča iz člena 160 te pogodbe vključuje poleg določb, predvidenih s tem statutom, vse druge določbe, potrebne za njegovo uporabo in dopolnitev, če bo ta potrebna.

Člen 46

Svet lahko soglasno dopolni določbe tega statuta, da bi ga prilagodil potrebam, ki izhajajo iz ukrepov, sprejetih po zadnjem odstavku člena 137 te pogodbe.

Člen 47

Predsednik Sveta takoj po prisegi z žrebom določi sodnike in generalne pravobranilce, po prvem obdobju treh let pa se njihove funkcije v skladu z odstavkoma 2 in 3 člena 139 te pogodbe obnovijo.

V POTRDITEV TEGA so podpisani pooblaščenci podpisali ta protokol.

V Bruslju, sedemnajstega aprila tisoč devetsto sedeminpetdeset.

J. Ch. SNOY et D'OPPUERS
C. F. OPHÜLS
Robert MARJOLIN
Vittorio BADINI
Lambert SCHAUS
J. LINTHORST HOMAN

P R O T O K O L
o privilegijih in imunitetah Evropske skupnosti za atomsko energijo

VISOKE POGODBENICE POGODBE O USTANOVITVI EVROPSKE SKUPNOSTI ZA ATOMSKO ENERGIJO SO

OB UPOŠTEVANJU, da skladno s členom 191 te pogodbe Skupnost na ozemljih držav članic uživa v skladu s pogoji posebnega protokola privilegije in imunitete, ki jih potrebuje za opravljanje svojih nalog,

OB UPOŠTEVANJU, da skladno s členom 28 Protokola o Statutu Evropske investicijske banke Banka uživa privilegije in imunitete, določene v protokolu iz prejšnjega odstavka,

v ta namen imenovale svoje pooblaščence:

za njegovo veličanstvo kralja Belgijcev:

baron J. Ch. SNOY et D'OPPUERS, generalni sekretar Ministrstva za gospodarske dejavnosti, vodja belgijske delegacije na medvladni konferenci;

za predsednika Zvezne republike Nemčije:

profesor dr. Carl Friedrich OPHÜLS, veleposlanik Zvezne republike Nemčije, vodja nemške delegacije na medvladni konferenci;

za predsednika Francoske republike:

g. Robert MARJOLIN, profesor prava, namestnik vodje francoske delegacije na medvladni konferenci;

za predsednika Italijanske republike:

g. V. BADINI CONFALONIERI, državni podsekretar v Ministrstvu za zunanje zadeve, vodja italijanske delegacije na medvladni konferenci;

za njeno kraljevo visokost veliko vojvodinjo luksemburško:

g. Lambert SCHAUSS, veleposlanik Velikega vojvodstva Luksemburg, vodja luksemburške delegacije na medvladni konferenci;

za njeno veličanstvo kraljico Nizozemske:

g. J. LINTHORST HOMAN, vodja nizozemske delegacije na medvladni konferenci,

KI so se po izmenjavi pooblastil v pravilni in predpisani obliki

DOGOVORILI o naslednjih določbah, priloženih Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo:

POGLAVJE I
Nepremičnine, sredstva, premoženje in poslovanje Skupnosti

Člen 1

Prostori in stavbe Skupnosti so nedotakljivi. Ne smejo se preiskovati, zaseči, zapleniti ali razlastiti. Nepremičnine in premoženje Skupnosti ne morejo biti predmet upravnega ali pravnega prisilnega ukrepa brez dovoljenja Sodišča.

Člen 2

Arhivi Skupnosti so nedotakljivi.

Člen 3

Skupnost, njena sredstva, prihodki in drugo premoženje so oproščeni vseh neposrednih davkov.

Vlade držav članic vsakokrat, ko je mogoče, sprejmejo ustrezne ukrepe za oprostitev ali povračilo zneskov posrednih davkov in davkov na promet, ki so vključeni v ceno nepremičnine ali premičnine, če Skupnost za svoje službene potrebe izvede večje nakupe, katerih cena vključuje tovrstne davke in dajatve. Vendar pa uporaba teh ukrepov ne sme povzročiti izkrivljanja konkurence v Skupnosti.

Nikakršna oprostitev se ne odobri glede dajatev, ki so le plačilo za storitve zagotavljanja javnih dobrin.

Člen 4

Skupnost je oproščena vseh carin, prepovedi in omejitev pri uvozu in izvozu za predmete, namenjene službeni uporabi; tako uvoženih predmetov se na ozemlju države, v katero so bili uvoženi, ne sme odplačno ali neodplačno odstopiti, razen pod pogoji, ki jih je odobrila vlada te države.

Skupnost je oproščena tudi vseh carin ter prepovedi in omejitev pri uvozu in izvozu za svoje publikacije.

POGLAVJE II
Sporazumevanje in prepustnice

Člen 5

Pri uradnem sporazumevanju in prenosu vseh svojih dokumentov uživajo institucije Skupnosti na ozemlju vsake države članice tako obravnavanje, kakršno ta država daje diplomatskim predstavništvom.

Uradnega dopisovanja in drugega uradnega sporazumevanja institucij Skupnosti se ne sme cenzurirati.

Člen 6

Članom in uslužbencem institucij Skupnosti lahko predsedniki teh institucij izdajo prepustnice v obliki, ki jo bo določil Svet in ki jih organi držav članic priznajo kot veljavne potne dokumente. Te prepustnice se izdajo uradnikom in drugim uslužbencem pod pogoji, določenimi v kadrovskih predpisih iz člena 186 te pogodbe.

Komisija lahko sklepa sporazume, na podlagi katerih so te prepustnice priznane kot veljavni potni dokumenti na ozemlju tretjih držav.

POGLAVJE III
Člani Skupščine

Člen 7

Prosto gibanje članov Skupščine do kraja zasedanja Skupščine ali nazaj se ne sme upravno ali kako drugače omejevati.

Člani Skupščine uživajo pri carinskem in deviznem nadzoru:

a) enake ugodnosti, kot jih njihove vlade podeljujejo visokim uradnikom, ko potujejo v tujino zaradi začasne uradne naloge,

b) enake ugodnosti, kot jih vlade drugih držav članic podeljujejo predstavnikom tujih vlad na začasni uradni nalogi.

Člen 8

Zoper člana Skupščine se ne sme začeti preiskava, ne sme biti priprt niti se zoper njega ne sme začeti sodni postopek zaradi mnenja ali glasu, ki ga je izrekel pri opravljanju svojih dolžnosti.

Člen 9

Med zasedanjem Skupščine njeni člani uživajo:

a) na ozemlju svoje države imunitete, priznane članom parlamenta te države;

b) na ozemlju vseh drugih držav članic imuniteto pred kakršnim koli priporom in sodnim postopkom.

Za člane velja imuniteta tudi medtem, ko potujejo do kraja zasedanja Skupščine in nazaj.

Kadar je član zaloten pri storitvi kaznivega dejanja, sklicevanje na imuniteto ni mogoče in Skupščini ne preprečuje uresničevanja pravice do odvzema imunitete svojemu članu.

POGLAVJE IV

Predstavniki držav članic, ki sodelujejo pri delu institucij Skupnosti

Člen 10

Predstavniki držav članic, ki sodelujejo pri delu institucij Skupnosti, njihovi svetovalci in tehnični strokovnjaki pri opravljanju svojih nalog in medtem, ko potujejo do kraja zasedanja in nazaj, uživajo običajne privilegije, imunitete in olajšave.

Ta člen se uporablja tudi za člane svetovalnih organov Skupnosti.

POGLAVJE V

Uradniki in drugi uslužbenci Skupnosti

Člen 11

Na ozemlju vsake države članice in ne glede na njihovo državljanstvo, uradniki in uslužbenci Skupnosti iz člena 186 Pogodbe:

a) uživajo, ob upoštevanju določb členov 152 in 188 te pogodbe, imuniteto pred sodnimi postopki za dejanja, storjena pri opravljanju uradnih dolžnosti, vključno z izgovorjenimi ali zapisanimi besedami; to imuniteto uživajo tudi po prenehanju funkcije;

b) zanje ter za njihove zakonce in vzdrževane družinske člane ne veljajo omejitve glede priseljevanja ali formalnosti glede registriranja tujcev,

c) uživajo enake olajšave, kot jih imajo običajno uradniki mednarodnih organizacij glede monetarnih ali deviznih predpisov;

d) imajo pravico, da iz države njihovega zadnjega prebivališča ali države njihovega državljanstva brez carine uvozijo pohištvo in druge predmete za osebno uporabo, ko prvič prevzemajo dolžnost v zadevni državi, in jih potem brez carin ponovno izvozijo v to državo; v obeh primerih pod pogoji, ki jih vlada države, v kateri uresničujejo to pravico, šteje za potrebne;

e) imajo pravico uvoziti brez carine avtomobil za osebno uporabo, pridobljen v državi njihovega zadnjega prebivališča ali države njihovega državljanstva, pod pogoji, ki veljajo na notranjem trgu te države, ter ga ponovno izvoziti brez carine, v obeh primerih pod pogoji, ki jih vlada države, v kateri uresničujejo to pravico, šteje za potrebne.

Člen 12

Uradniki in drugi uslužbenci Skupnosti so dolžni plačevati davek v korist Skupnosti na plače, mezde in honorarje, ki jih prejemajo od Skupnosti, v skladu s pogoji in postopki, ki jih določi Svet na predlog Komisije, ki ga ta pripravi v enem letu po začetku veljavnosti te pogodbe.

Oproščeni so nacionalnih davkov na plače, mezde in honorarje, ki jih izplačuje Skupnost.

Člen 13

Pri pobiranju davka na dohodek, na premoženje in na dediščino ter pri uporabi konvencij o izogibanju dvojne obdavčitve, sklenjenih med državami članicami Skupnosti, se za uradnike in druge uslužbence Skupnosti, ki imajo izključno zaradi opravljanja svojih dolžnosti v službi Skupnosti prebivališče na ozemlju države članice, ki ni država njihovega davčnega domicila v času, ko nastopijo službo pri Skupnosti, šteje tako v državi njihovega prebivališča kot v državi njihovega davčnega domicila, da so obdržali domicil v slednji državi, če je ta država članica Skupnosti. Ta določba se uporablja tudi za zakonca, kolikor ta sam ne opravlja pridobitne dejavnosti in za vzdrževane otroke, za katere skrbijo osebe iz tega člena. Premičnine oseb iz prejšnjega odstavka, ki so na ozemlju države bivanja, so v tej državi oproščene davka na dediščino; za določitev tega davka se ob upoštevanju pravic tretjih držav in ob morebitni uporabi določb mednarodnih konvencij o dvojni obdavčitvi šteje, da se take premičnine nahajajo na ozemlju države davčnega domicila.

Pri uporabi določb tega člena se ne upošteva domicil, pridobljen izključno zaradi opravljanja dolžnosti v službi drugih mednarodnih organizacij.

Člen 14

Svet na predlog Komisije, ki ga ta pripravi v enem letu od začetka veljavnosti Pogodbe, soglasno določi sistem socialnovarnostnih dajatev za uradnike in druge uslužbence Skupnosti.

Člen 15

Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z drugimi zadevnimi institucijami določi kategorije uradnikov in drugih uslužbencev Skupnosti, za katere se v celoti ali delno uporabljajo določbe člena 11, drugega odstavka člena 12 in člena 13.

Vladam držav članic se redno sporočajo imena, službeni položaji in naslovi uradnikov in drugih uslužbencev, vključenih v take kategorije.

POGLAVJE VI

Privilegiji in imunitete predstavništev tretjih držav pri Skupnosti

Člen 16

Država članica, na ozemlju katere ima Skupnost sedež, priznava predstavništvom tretjih držav, ki so akreditirane pri Skupnosti, običajne diplomatske imunitete.

POGLAVJE VII

Splošne določbe

Člen 17

Uradnikom in drugim uslužbencem Skupnosti se priznajo privilegiji, imunitete in olajšave izključno v interesu Skupnosti.

Vsaka institucija Skupnosti mora uradniku ali drugemu uslužbencu odvzeti priznano imuniteto, kadar meni, da odvzem imunitete ni v nasprotju z interesi Skupnosti.

Člen 18

Institucije Skupnosti sodelujejo s pristojnimi organi zadevnih držav članic pri uporabi tega protokola.

Člen 19

Členi 11 do 14 in člen 17 se uporabljajo za člane Komisije.

Člen 20

Členi 11 do 14 in člen 17 se uporabljajo za sodnike, generalne pravobranilce, sodnega tajnika in pomožne poročevalce Sodišča, ne da bi to posegalo v določbe člena 3 protokola o statutu Sodišča, ki se nanaša na imuniteto sodnikov in generalnih pravobranilcev pred sodnimi postopki.

V POTRDITEV TEGA so podpisani pooblaščenci podpisali ta protokol.

V Bruslju, sedemnajstega aprila tisoč devetsto sedeminpetdeset.

J. Ch. SNOY et D'OPPUERS
C. F. OPHÜLS
Robert MARJOLIN
Vittorio BADINI
Lambert SCHAUS
J. LINTHORST HOMAN

P O G O D B A

O USTANOVITVI ENOTNEGA SVETA IN ENOTNE KOMISIJE EVROPSKIH SKUPNOSTI

NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ BELGIJCEV,
PREDSEDNIK ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE,
PREDSEDNIK FRANCOSKE REPUBLIKE,
PREDSEDNIK ITALIJANSKE REPUBLIKE,
NJEGOVA KRALJEVA VISOKOST VELIKI VOJVODA LUKSEMBURŠKI,
NJENO VELIČANSTVO KRALJICA NIZOZEMSKE SO,

OB UPOŠTEVANJU člena 96 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo,
OB UPOŠTEVANJU člena 236 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti,
OB UPOŠTEVANJU člena 204 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo,
ODLOČENI napredovati na poti k evropski enotnosti,
ODLOČENI uresničiti združitev treh Skupnosti,
ZAVEDAJOČ SE, kako pomembno je oblikovanje enotnih institucij Skupnosti za tako združitev,

SKLENILI oblikovati enotni Svet in enotno Komisijo Evropskih skupnosti in so v ta namen imenovali svoje pooblaščence:

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA BELGIJCEV:

g. Paul-Henri SPAAK, namestnik ministrskega predsednika in minister za zunanje zadeve;

ZA PREDSEDNIKA ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE:

g. Kurt SCHMUCKER, minister za gospodarske dejavnosti;

ZA PREDSEDNIKA FRANCOSKE REPUBLIKE:

g. Maurice COUVE DE MURVILLE, minister za zunanje zadeve;

ZA PREDSEDNIKA ITALIJANSKE REPUBLIKE:

g. Amintore FANFANI, minister za zunanje zadeve;

ZA NJEGOVO KRALJEVO VISOKOST VELIKEGA VOJVODO LUKSEMBURŠKEGA:

g. Pierre WERNER, predsednik vlade, minister za zunanje zadeve;

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO NIZOZEMSKE:

g. J. M. A. H. LUNS, minister za zunanje zadeve;

KI so se po izmenjavi pooblastil v pravilni in predpisani obliki
DOGOVORILI O NASLEDNJEM:

POGLAVJE I
SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI

Člen 1

Ustanovi se Svet Evropskih skupnosti (v nadaljnjem besedilu "Svet"). Ta Svet nadomesti Posebni svet ministrov Evropske skupnosti za premog in jeklo, Svet Evropske gospodarske skupnosti in Svet Evropske skupnosti za atomsko energijo.

Svet izvaja pooblastila in pristojnosti, prenesene na te institucije v skladu z določbami Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo ter v skladu z določbami te pogodbe.

Člen 2

Svet sestavljajo predstavniki držav članic. Vsaka vlada delegira enega od svojih članov.

Predsedstvo Sveta izmenično prevzame vsak član Sveta za dobo šestih mesecev po naslednjem vrstnem redu držav članic: Belgija, Nemčija, Francija, Italija, Luksemburg, Nizozemska.

Člen 3

Svet se sestane, ko ga skliče predsednik na lastno pobudo ali na zahtevo enega od njegovih članov ali Komisije.

Člen 4

Odbor, ki ga sestavljajo stalni predstavniki držav članic, je odgovoren za pripravo dela Sveta in za izvajanje nalog, ki mu jih dodeli Svet.

Člen 5

Svet sprejme svoj poslovnik.

Člen 6

Svet s kvalificirano večino določi plače, nadomestila in pokojnine predsednika in članov Komisije ter predsednika, sodnikov, generalnih pravobranilcev in sodnega tajnika Sodišča. Prav tako s kvalificirano večino določi druga izplačila, ki se nakazujejo kot osebni prejemki.

Člen 7

Člen 27, prvi odstavek člena 28 ter člena 29 in 30 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, členi 146, 147, 151 in 154 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti ter členi 116, 117, 121 in 123 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo se razveljavijo.

Člen 8

1. Pogoji glede izvajanja pristojnosti, ki jih Posebnemu svetu ministrov dodeljujejo Pogodba o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo ter Protokola o Statutu Sodišča, ki je priloga k tej pogodbi, se spremenijo, kakor je določeno v odstavkih 2 in 3.

2. Člen 28 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo se spremeni na naslednji način:

a) določbam tretjega odstavka, ki se glasi:

"Če ta pogodba zahteva soglasno odločitev ali privolitev, je taka odločitev ali privolitev ustrezno sprejeta, če zanjo glasujejo vsi člani Sveta."

se dodajo naslednje določbe:

"Vendar pa pri uporabi členov 21, 32, 32a, 78d in 78f te pogodbe ter člena 16, tretjega odstavka člena 20, petega odstavka člena 28 in člena 44 Protokola o Statutu Sodišča, vzdržani glasovi navzočih ali zastopanih članov Svetu ne preprečijo sprejetja odločitev, za katere se zahteva soglasje."

b) določbam četrtega odstavka, ki se glasi:

"Odločitve Sveta, za katere ni potrebna kvalificirana večina ali soglasje, se sprejmejo z večino glasov svojih članov; ta večina se šteje za doseženo, če predstavlja absolutno večino predstavnikov držav članic, vključno z glasom predstavnika ene od držav, ki same proizvedejo vsaj eno šestino celotne vrednosti proizvodnje premoga in jekla v Skupnosti."

se doda naslednje določbe:

"Vendar pa se pri uporabi tistih določb členov 78, 78b in 78d te pogodbe, za katere je potrebna kvalificirana večina, glasovi članov Sveta ponderirajo takole: Belgija 2, Nemčija 4, Francija 4, Italija 4, Luksemburg 1, Nizozemska 2. Za sprejetje odločitev je potrebnih najmanj dvanajst glasov za, ki jih oddajo vsaj štirje člani."

3. Protokol o Statutu Sodišča, ki je priloga k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, se spremeni na naslednji način:

a) Člena 5 in 15 se razveljavita.

b) Člen 16 se razveljavi in nadomesti z naslednjim:

"1. Sodišču se dodelijo uradniki in drugi uslužbenci, ki zagotavljajo njegovo delovanje. Odgovorni so sodnemu tajniku, ki je podrejen predsedniku.

2. Na predlog Sodišča lahko Svet soglasno predvidi imenovanje pomožnih poročevalcev in določi pravila, ki urejajo njihov položaj. Pod pogoji, določenimi v poslovniku, lahko pomožni poročevalci sodelujejo pri pripravljalnih poizvedbah v postopkih, ki tečejo pred Sodiščem, in sodelujejo s sodnikom poročevalcem.

Pomožne poročevalce, ki so izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki imajo ustrezne pravne kvalifikacije, imenuje Svet. Pred Sodiščem prisežejo, da bodo svoje dolžnosti opravljali nepristransko in vestno ter da bodo varovali tajnost posvetovanj Sodišča."

c) Tretji odstavek člena 20 in peti odstavek člena 28 se spremenita tako, da se na koncu vsakega odstavka doda besedo:

"soglasno".

d) Prvi stavek člena 44 se razveljavi in nadomesti z naslednjim:

"Sodišče sprejme svoj poslovnik. Ta poslovnik mora soglasno odobriti Svet."

POGLAVJE II
KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Člen 9

Ustanovi se Komisija Evropskih skupnosti (v nadaljnjem besedilu "Komisija"). Ta Komisija nadomesti Visoko oblast Evropske skupnosti za premog in jeklo, Komisijo Evropske gospodarske skupnosti in Komisijo Evropske skupnosti za atomsko energijo.

Komisija izvaja pooblastila in pristojnosti, prenesene na te institucije v skladu z določbami Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo ter v skladu z določbami te pogodbe.

Člen 10

1. Komisija ima devet članov, ki so izbrani na podlagi njihove splošne usposobljenosti in katerih neodvisnost je nedvomna.

Število članov Komisije lahko Svet spremeni soglasno.

Samo državljani držav članic so lahko člani Komisije.

V Komisiji mora biti vsaj po en državljan vsake države članice, ne smeta pa biti v njej več kakor dva člana z državljanstvom iste države.

2. Člani Komisije so pri opravljanju svojih nalog v splošnem interesu Skupnosti popolnoma neodvisni.

Pri opravljanju teh nalog ne smejo zahtevati ali sprejemati navodil od posameznih vlad ali drugih organov. Vzdržati se morajo vseh dejanj, ki so nezdružljiva z njihovimi nalogami. Vsaka država članica se obvezuje, da bo spoštovala to načelo in ne bo poskušala vplivati na člane Komisije pri opravljanju njihovih nalog.

3. Člani Komisije med svojim mandatom ne smejo opravljati nobene druge poklicne dejavnosti, bodisi pridobitne ali nepridobitne. Ob prevzemu svojih nalog se slovesno obvežejo, da bodo med svojim mandatom in po njegovem izteku spoštovali iz mandata izhajajoče obveznosti, zlasti dolžnost, da bodo po izteku mandata pri sprejemanju določenih imenovanj ali ugodnosti ravnali pošteno in diskretno. Ob kršitvi teh obveznosti lahko Sodišče na predlog Sveta ali Komisije zadevnega člana glede na okoliščine razreši v skladu s členom 13 ali mu odvzame pravico do pokojnine ali namesto nje odobrenih ugodnosti.

Člen 11

Člane Komisije v medsebojnem soglasju imenujejo vlade držav članic.

Njihov mandat traja štiri leta. Lahko so ponovno imenovani.

Člen 12

Razen ob redni zamenjavi ali smrti, dolžnosti člana Komisije prenehajo z njegovim odstopom ali razrešitvijo.

Tako izpraznjeno mesto se za preostanek njegovega mandata zapolni. Svet lahko soglasno sklene, da izpraznjenega mesta ni treba zapolniti.

Razen ob razrešitvi po členu 13 ostanejo člani Komisije na svojem položaju do zamenjave.

Člen 13

Če član Komisije ne izpolnjuje več pogojev za opravljanje svojih dolžnosti ali če je zagrešil hujšo kršitev, ga lahko Sodišče na predlog Sveta ali Komisije razreši.

Člen 14

Predsednik in trije podpredsedniki Komisije se imenujejo med njenimi člani za dobo dveh let po enakem postopku, kot je predviden za imenovanje članov Komisije. Lahko so ponovno imenovani.

Razen pri zamenjavi Komisije kot celote se imenovanje izvede po posvetovanju s Komisijo.

Predsednik in podpredsedniki so ob upokojitvi ali smrti nadomeščeni za preostanek njihovega mandata v skladu s prejšnjimi določbami.

Člen 15

Svet in Komisija se posvetujeta in v medsebojnem soglasju določita načine svojega sodelovanja.

Člen 16

Komisija sprejme svoj poslovnik, da bi zagotovila skladnost svojega delovanja in delovanja svojih služb z določbami Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo in te pogodbe. Zagotovi objavo tega poslovnika.

Člen 17

Komisija odloča z večino števila članov iz člena 10.

Komisija lahko veljavno zaseda le, če je na zasedanju navzoče s poslovnikom določeno število članov.

Člen 18

Komisija vsako leto najpozneje en mesec pred začetkom zasedanja Skupščine objavi splošno poročilo o dejavnostih Skupnosti.

Člen 19

Členi 156 do 163 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, členi 125 do 133 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo ter členi 9 do 13, tretji odstavek člena 16, člen 17 in šesti odstavek člena 18 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo se razveljavijo.

POGLAVJE III
FINANČNE DOLOČBE

Člen 20

1. Odhodki za poslovanje Evropske skupnosti za premog in jeklo in pripadajoči prihodki, prihodki in odhodki Evropske gospodarske skupnosti ter prihodki in odhodki Evropske skupnosti za atomsko energijo, razen prihodkov in odhodkov Agencije za preskrbo, skupnih podjetij in tistih, ki morajo biti prikazani v proračunu za raziskave in naložbe Evropske skupnosti za atomsko energijo, se prikažejo v proračunu Evropskih skupnosti skladno z ustreznimi določbami pogodb o ustanovitvi teh treh skupnosti. Ta proračun, katerega prihodki in odhodki morajo biti uravnoteženi, nadomesti administrativni proračun Evropske skupnosti za premog in jeklo, proračun Evropske gospodarske skupnosti in operativni proračun Evropske skupnosti za atomsko energijo.

2. Delež odhodkov, ki se krijejo iz prelevmanov, predvidenih v členu 49 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, se določi v višini 18 milijonov obračunskih enot.

Od proračunskega leta, ki se začne 1. januarja 1967, Komisija vsako leto predloži Svetu poročilo, na podlagi katerega Svet preveri, ali je treba ta znesek prilagoditi spremembam v proračunu Skupnosti. Svet odloča z večino, kakor je določena v prvem stavku četrtega odstavka člena 28 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo. Prilagoditev se izvede na podlagi ocene gibanja odhodkov, ki izhaja iz uporabe Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo.

3. Delež prelevmanov, določenih za kritje proračunskih odhodkov Skupnosti, zagotovi za izvrševanje tega proračuna Komisija v skladu s časovnim razporedom, predvidenim v finančnih uredbah, sprejetih na podlagi člena 209(b) Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in člena 183(b) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, ki se nanašajo na načine in postopek, v skladu s katerimi dajo države članice na razpolago svoje prispevke.

Člen 21

Člen 78 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo se razveljavi in nadomesti z naslednjim:

"Člen 78

1. Proračunsko leto Skupnosti traja od 1. januarja do 31. decembra.

2. Odhodki za poslovanje Skupnosti obsegajo odhodke Visoke oblasti, vključno z odhodki, povezanimi z delovanjem Posvetovalnega odbora, ter odhodki Sodišča, Skupščine in Sveta.

3. Vsaka institucija Skupnosti pripravi načrt svojih odhodkov za poslovanje. Visoka oblast združi te načrte v predhodnem predlogu administrativnega proračuna. Priloži mu mnenje, ki lahko vsebuje drugačne načrte.

Visoka oblast predloži Svetu predhodni predlog proračuna najpozneje do 30. septembra tekočega leta za prihodnje leto.

Svet se posvetuje z Visoko oblastjo in, kadar je primerno, tudi z drugimi zadevnimi institucijami, če ima namen odstopati od predhodnega predloga proračuna.

4. Svet s kvalificirano večino sprejme predlog administrativnega proračuna in ga predloži Skupščini.

Predlog administrativnega proračuna se Skupščini predloži najpozneje do 31. oktobra tekočega leta za prihodnje leto.

Skupščina ima pravico Svetu predlagati dopolnitve predloga administrativnega proračuna.

5. Če je Skupščina v enem mesecu po prejemu predloga administrativnega proračuna tega odobrila ali če Svetu ni poslala svojega mnenja, se šteje, da je predlog administrativnega proračuna dokončno sprejet.

Če je Skupščina v tem roku predlagala dopolnitve, se tako dopolnjeni predlog administrativnega proračuna predloži Svetu. Svet razpravlja o njem z Visoko oblastjo in, kadar je primerno, z drugimi zadevnimi institucijami ter s kvalificirano večino dokončno sprejme administrativni proračun.

6. Dokončno sprejetje administrativnega proračuna pomeni pooblastitev in zadolžitev Visoke oblasti za pobiranje ustreznih prihodkov v skladu z določbami člena 49.

Člen 78a

Administrativni proračun se pripravi v obračunski enoti, ki se določi v skladu z določbami uredb, sprejetih na podlagi člena 78f.

V proračunu prikazani odhodki se odobrijo za eno proračunsko leto, razen če uredbe, sprejete v skladu s členom 78f, določajo drugače.

Pod pogoji, ki se določijo skladno s členom 78f, se razen odhodkov za zaposlene lahko vsa odobrena proračunska sredstva, ki niso bila porabljena do konca proračunskega leta, prenesejo samo na naslednje proračunsko leto.

Odobrena proračunska sredstva se razvrstijo po področjih porabe, ki združujejo postavke glede na njihovo vrsto ali namen, kolikor je to potrebno, pa se v skladu z uredbami, sprejetimi na podlagi člena 78, dodatno razčlenijo.

Odhodki Skupščine, Sveta, Visoke oblasti in Sodišča se brez poseganja v posebno ureditev, ki velja za nekatere skupne odhodkovne postavke, prikažejo v ločenih delih administrativnega proračuna.

Člen 78b

1. Če administrativni proračun na začetku proračunskega leta še ni izglasovan, se lahko glede posameznih področij porabe ali njihovih sestavnih delov v skladu z določbami uredb, sprejetih na podlagi člena 78h, vsak mesec porabi največ ena dvanajstina proračunskih sredstev, odobrenih za predhodno proračunsko leto; vendar Visoka oblast ne sme razpolagati s sredstvi, ki presegajo eno dvanajstino njihovega obsega, predvidenega v predlogu administrativnega proračuna v pripravi.

Visoka oblast ima pooblastilo in zadolžitev uvesti prelevmane do višine v proračunu odobrenih sredstev za predhodno proračunsko leto, pri čemer ne sme preseči zneska, ki bi bil določen, če bi bil predlog administrativnega proračuna sprejet.

2. Svet lahko s kvalificirano večino odobri odhodke, ki so višji od ene dvanajstine, če so upoštevani drugi pogoji iz odstavka 1. Skladno s tem se lahko spremenita pooblastilo in zadolžitev za uvajanje prelevmanov.

Člen 78c

Visoka oblast izvršuje administrativni proračun v skladu z določbami uredb, sprejetih na podlagi člena 78f, na lastno odgovornost in v mejah v proračunu odobrenih sredstev.

Uredbe za vsako institucijo določajo podrobna pravila, ki se nanašajo na porabo njenega deleža odhodkov.

Ob upoštevanju omejitev in pogojev, ki jih določajo uredbe, sprejete v skladu s členom 78f, lahko Visoka oblast v okviru administrativnega proračuna odobrena sredstva prerazporedi med področji porabe ali njihovimi sestavnimi deli.

Člen 78d

Računovodske evidence vseh odhodkov za poslovanje iz člena 78(2) ter administrativnih prihodkov in prihodkov v korist Skupnosti od davkov od plač, mezd in prejemkov uradnikov in drugih uslužbencev Skupnosti pregleda Nadzorna komisija, ki jo sestavljajo revizorji, katerih neodvisnost je nedvomna, eden od njih pa ji predseduje. Svet soglasno določi število revizorjev. Revizorje in predsednika Nadzorne komisije imenuje Svet soglasno za dobo petih let. Njihovo plačo določi Svet s kvalificirano večino.

Namen revizije, ki se opravi na podlagi računovodske dokumentacije in, če je to potrebno, na kraju samem, je ugotoviti zakonitost in pravilnost prihodkov in odhodkov ter, ali je bilo finančno poslovodenje dobro. Po koncu vsakega proračunskega leta Nadzorna komisija pripravi poročilo, ki ga sprejme z večino svojih članov.

Visoka oblast letno predloži Svetu in Skupščini poročilo o izvrševanju administrativnega proračuna za predhodno prora-

čunsko leto, skupaj s poročilom Nadzorne komisije. Poleg tega jima pošlje tudi izkaz stanja sredstev in obveznosti Skupnosti na področju, ki ga zajema omenjeni proračun.

Svet, ki odloča s kvalificirano večino, da Visoki oblasti razrešnico glede izvrševanja administrativnega proračuna. Svojo odločitev sporoči Skupščini.

Člen 78e

Svet imenuje revizorja za tri leta; ta pripravi letno poročilo o tem, ali sta bila računovodstvo in finančno poslovodenje Visoke oblasti pravilno opravljena; to poročilo ne obsega postavk odhodkov za poslovanje iz člena 78(2), administrativnih prihodkov ali prihodkov v korist Skupnosti od davkov od plač, mezd in prejemkov uradnikov in drugih uslužbencev Skupnosti. Poročilo sestavi v šestih mesecih po koncu proračunskega leta, na katerega se nanašajo računovodske evidence, ter ga predloži Visoki oblasti in Svetu. Visoka oblast ga pošlje Skupščini.

Revizor je pri opravljanju svojih nalog popolnoma neodvisen. Funkcija revizorja je nezdružljiva s kakršno koli drugo funkcijo v kateri od institucij ali služb Skupnosti, razen s funkcijo člana Nadzorne komisije, predvidenega v členu 78d. Lahko je ponovno imenovan.

Člen 78f

Svet na predlog Visoke oblasti soglasno:

a) sprejme finančne uredbe, v katerih se zlasti podrobno določi postopek, ki ga je treba sprejeti za pripravo in izvrševanje administrativnega proračuna ter za predložitev in revizijo poročil;

b) predpiše pravila glede odgovornosti odredbodajalcev in računovodij ter glede ustreznih nadzornih ukrepov.“

Člen 22

Ustanovi se Nadzorna komisija Evropskih skupnosti. Ta komisija nadomesti Nadzorne komisije Evropske skupnosti za premog in jeklo, Evropske gospodarske skupnosti in Evropske skupnosti za atomsko energijo. Ta komisija izvaja, skladno s pogoji, določenimi v pogodbah o ustanovitvi teh treh skupnosti, pooblastila in pristojnosti, prenesene na te organe s temi pogodbami.

Člen 23

Člen 6 Konvencije o nekaterih skupnih institucijah Evropskih skupnosti se razveljavi.

POGLAVJE IV
URADNIKI IN DRUGI USLUŽBENCI EVROPSKIH SKUPNOSTI

Člen 24

1. Uradniki in drugi uslužbenci Evropske skupnosti za premog in jeklo, Evropske gospodarske skupnosti in Evropske skupnosti za atomsko energijo postanejo z dnem začetka veljavnosti te pogodbe uradniki in drugi uslužbenci Evropskih skupnosti ter so del enotne uprave teh skupnosti.

Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z drugimi zadevnimi institucijami s kvalificirano večino določi kadrovske predpise za uradnike Evropskih skupnosti in pogoje za zaposlitev drugih uslužbencev teh skupnosti.

2. Tretji odstavek člena 7 Konvencije o prehodnih določbah, ki je priloga k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, člen 212 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti ter člen 186 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo se razveljavijo.

Člen 25

Do začetka veljavnosti enotnih kadrovskih predpisov in pogojev za zaposlitev, predvidenih v členu 24, ter predpisov, ki jih je treba sprejeti v skladu s členom 13 protokola, ki je priloga k tej pogodbi, veljajo za uradnike in druge uslužbence, ki so se zaposlili pred dnevom začetka veljavnosti te pogodbe, še naprej tiste določbe, ki so se zanje uporabljale do takrat.

Za uradnike in druge uslužbence, ki so se zaposlili z dnem ali po začetku veljavnosti te pogodbe, veljajo do sprejetja enotnih kadrovskih predpisov in pogojev za zaposlitev, predvidenih v členu 24, ter predpisov, ki jih je treba sprejeti na podlagi člena 13 protokola, ki je priloga k tej pogodbi, določbe, ki se uporabljajo za uradnike in druge uslužbence Evropske gospodarske skupnosti in Evropske skupnosti za atomsko energijo.

Člen 26

Drugi odstavek člena 40 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo se razveljavi in nadomesti z naslednjim:

“Prav tako je Sodišče pristojno odrediti, da naj Skupnost nadomesti škodo, ki nastane zaradi osebne krivde uslužbenca Skupnosti pri opravljanju njegovih nalog. Osebno odgovornost uslužbencev do Skupnosti urejajo določbe kadrovskih predpisov ali pogojev za zaposlitev, ki se uporabljajo zanje.“

POGLAVJE V
SPLOŠNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 27

1. Prvi odstavek člena 22 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, prvi odstavek člena 139 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in prvi odstavek člena 109 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo se razveljavijo in nadomestijo z naslednjim:

“Skupščina ima letna zasedanja. Sestane se brez posebnega sklica drugi torek v marcu.“

2. Drugi odstavek člena 24 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo se razveljavi in nadomesti z naslednjim:

“Če je vložen predlog nezaupnice o delu Visoke oblasti, sme Skupščina o njem glasovati šele po izteku treh dni po vložitvi, glasovanje pa mora biti javno.“

Člen 28

Na ozemljih držav članic uživajo Evropske skupnosti v skladu s pogoji protokola, ki je priloga k tej pogodbi, privilegije in imunitete, ki jih potrebujejo za opravljanje svojih nalog. Enako velja za Evropsko investicijsko banko.

Člen 76 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, člen 218 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in člen 191 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, protokoli o privilegijih in imunitetah, ki so priloge k tem trem pogodbam, četrti odstavek člena 3 in drugi odstavek člena 14 Protokola o Statutu Sodišča, ki je priloga k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo in drugi pododstavek člena 28(1) Protokola o Statutu Evropske investicijske banke, ki je priloga k Pogodbi o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, se razveljavijo.

Člen 29

Pristojnosti, dodeljene Svetu na podlagi členov 5, 6, 10, 12, 13, 24, 34 in 35 te pogodbe ter protokola, ki je priloga k tej pogodbi, se izvajajo v skladu s pravili, določenimi v členih 148, 149 in 150 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti ter v členih 118, 119 in 120 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo.

Člen 30

Določbe pogodb o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in Evropske skupnosti za atomsko energijo o pristojnosti Sodišča in izvajanju te pristojnosti se uporabljajo za določbe te pogodbe in protokola, ki je priloga k tej pogodbi, z izjemo tistih, ki pomenijo spremembe členov Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, za katere se še naprej uporabljajo določbe Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo.

Člen 31

Svet začne opravljati svoje naloge z dnem začetka veljavnosti te pogodbe.

Z omenjenim dnem prevzame funkcijo predsednika Sveta tisti član Sveta, ki naj bi v skladu s pravili, določenimi v Pogodbi o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in v Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, prevzel mandat predsednika Sveta Evropske gospodarske skupnosti in Evropske skupnosti za atomsko energijo; to bo veljalo za preostanek njegovega mandata. Po izteku te dobe se mandat predsednika prevzema po vrstnem redu držav članic iz člena 2 te pogodbe.

Člen 32

1. Do začetka veljavnosti Pogodbe o ustanovitvi Enotne evropske skupnosti, ali tri leta po imenovanju njenih članov, kar nastopi prej, ima Komisija štirinajst članov.

V tem obdobju smejo imeti največ trije člani državljanstvo iste države.

2. Predsednik, podpredsedniki in člani Komisije so imenovani ob začetku veljavnosti te pogodbe. Komisija začne opravljati svoje naloge peti dan po imenovanju njenih članov. Hkrati preneha mandat članov Visoke oblasti ter članov Komisij Evropske gospodarske skupnosti in Evropske skupnosti za atomsko energijo.

Člen 33

Mandat članov Komisije, kakor je predviden v členu 32, se izteče z dnem, določenim v členu 32(1). Člani Komisije, predvideni v členu 10, so imenovani najpozneje en mesec pred tem dnem.

Če katero ali vsa od teh imenovanj niso opravljena v zahtevanem času, se določbe tretjega odstavka člena 12 ne uporabljajo za tistega člana, ki je med državljani posamezne države najmanj časa član Komisije ali Visoke oblasti, ob enako dolgem članstvu dveh ali več članov pa za najmlajšega med njimi. Določbe tretjega odstavka člena 12 pa se še naprej uporabljajo za vse člane z istim državljanstvom, kadar se pred dnem, določenim v členu 32(1), članu s tem državljanstvom izteče mandat, zamenjave zanj pa ni bilo.

Člen 34

Svet soglasno določi sistem denarnega nagrajevanja za nekdanje člane Visoke oblasti, Komisije Evropske gospodarske skupnosti in Komisije Evropske skupnosti za atomsko energijo, ki po izteku mandata v skladu s členom 32 niso bili imenovani za člane Komisije.

Člen 35

1. Prvi proračun Skupnosti se pripravi in sprejme za proračunsko leto, ki se začne 1. januarja po začetku veljavnosti te pogodbe.

2. Če ta pogodba začne veljati pred 1. julijem 1965, se splošni načrti odhodkov za poslovanje Evropske skupnosti za premog in jeklo, ki velja do 1. julija, podaljša do 31. decembra istega leta; odobrena proračunska sredstva iz teh načrtov se sorazmerno povečajo, razen če Svet s kvalificirano večino ne odloči drugače.

Če ta pogodba začne veljati po 30. juniju 1965, Svet na predlog Komisije soglasno sprejme ustrezne odločitve, ob upoštevanju, da je treba zagotoviti nemoteno delovanje Skupnosti in da se mora prvi proračun Skupnosti sprejeti čim prej.

Člen 36

Predsednik in člani Nadzorne komisije Evropske gospodarske skupnosti in Evropske skupnosti za atomsko energijo prevzamejo naloge predsednika in članov Nadzorne komisije Evropskih skupnosti ob začetku veljavnosti te pogodbe in za preostanek njihovega prejšnjega mandata.

Revizor, ki pred začetkom veljavnosti te pogodbe opravlja svoje naloge v skladu s členom 78 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, prevzame naloge revizorja iz člena 78e te pogodbe za preostanek svojega prejšnjega mandata.

Člen 37

Brez poseganja v uporabo člena 77 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, člena 216 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, člena 189 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo ter drugega odstavka člena 1 Protokola o Statutu Evropske investicijske banke, predstavniki vlad držav članic v medsebojnem soglasju sprejmejo določbe, potrebne za ureditev nekaterih posebnih problemov v zvezi z Velikim vojvodstvom Luksemburg, ki se pojavijo z oblikovanjem enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti.

Odločitev predstavnikov vlad držav članic začne veljati z istim dnem kot ta pogodba.

Člen 38

Visoke pogodbenice ratificirajo to pogodbo v skladu s svojimi ustavnimi pravili. Listine o ratifikaciji se deponirajo pri vladi Italijanske republike.

Ta pogodba začne veljati prvi dan meseca, ki sledi deponiranju zadnje listine o ratifikaciji.

Člen 39

Ta pogodba, sestavljena v enem izvirniku v francoskem, italijanskem, nemškem in nizozemskem jeziku, pri čemer so vsa štiri besedila enako verodostojna, se deponira v arhivu vlade Italijanske republike, ki pošlje overjeno kopijo vladam drugih držav podpisnic.

V POTRDITEV TEGA so podpisani pooblaščenci podpisali to pogodbo.

V Bruslju, osmega aprila tisoč devetsto petinšestdeset.

Pour Sa Majesté le roi de Belges:
Voor Zijne Majestet de Koning der Belgen:
Paul-Henri SPAAK;

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland:
Kurt SCHMUCKER;

Pour le Président de la République française:
Maurice COUVE DE MURVILLE;

Per il Presidente della Republica Italiana:
Amintore FANFANI;

Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg:
Pierre WERNER;

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden:
J. M. A. H. LUNS.

P R O T O K O L
O PRIVILEGIJIH IN IMUNITETAH EVROPSKIH SKUPNOSTI

VISOKE POGODBENICE SO SE

OB UPOŠTEVANJU, da skladno s členom 28 Pogodbe o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti te skupnosti in Evropska investicijska banka na ozemljih držav članic uživajo privilegije in imunitete, ki jih potrebujejo za opravljanje svojih nalog,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priloga k tej pogodbi:

POGLAVJE I
Nepremičnine, sredstva, premoženje in poslovanje Evropskih skupnosti

Člen 1

Prostori in stavbe Skupnosti so nedotakljivi. Ne smejo se preiskovati, zaseči, zapleniti ali razlastiti. Nepremičnine in premoženje Skupnosti ne morejo biti predmet upravnega ali pravnega prisilnega ukrepa brez dovoljenja Sodišča.

Člen 2

Arhivi Skupnosti so nedotakljivi.

Člen 3

Skupnosti, njihova sredstva, prihodki in drugo premoženje so oproščeni vseh neposrednih davkov.

Vlade držav članic vsakokrat, ko je mogoče, sprejmejo ustrezne ukrepe za odpustitev ali vračilo zneskov posrednih davkov ali davkov na promet, ki so vključeni v ceno nepremičnine ali premičnine, če Skupnosti za svoje službene potrebe izvedejo večje nakupe, katerih cena vključuje tovrstne davke. Vendar pa uporaba teh ukrepov ne sme povzročiti izkrivljanja konkurence v Skupnosti.

Ne odobri se oprostitev za davke in dajatve, ki so le plačilo za zagotavljanje javnih storitev.

Člen 4

Skupnosti so oproščene vseh carin, prepovedi in omejitev pri uvozu in izvozu za predmete, namenjene službeni uporabi; tako uvoženih predmetov se na ozemlju države, v katero so bili uvoženi, ne sme odplačno ali neodplačno odstopiti, razen pod pogoji, ki jih je odobrila vlada te države.

Skupnosti so oproščene tudi vseh carin ter prepovedi in omejitev pri uvozu in izvozu za svoje publikacije.

Člen 5

Evropska skupnost za premog in jeklo ima lahko katero koli valuto in račune v kateri koli valuti.

POGLAVJE II
Sporazumevanje in prepustnice

Člen 6

Pri uradnem sporazumevanju in prenosu vseh svojih dokumentov uživajo institucije Skupnosti na ozemlju vsake države članice tako obravnavanje, kakršno ta država daje diplomatskim predstavništvom.

Uradnega dopisovanja in drugega uradnega sporazumevanja institucij Skupnosti se ne sme cenzurirati.

Člen 7

1. Članom in uslužbencem institucij Skupnosti lahko predsedniki teh institucij izdajo prepustnice v obliki, ki jo bo določil Svet in ki jih organi držav članic priznajo kot veljavne potne dokumente. Te prepustnice se izdajo uradnikom in drugim uslužbencem pod pogoji, določenimi v kadrovskih predpisih za uradnike in pogojih za zaposlitev drugih uslužbencev Skupnosti.

Komisija lahko sklepa sporazume, na podlagi katerih so te prepustnice priznane kot veljavni potni dokumenti na ozemlju tretjih držav.

2. Vendar pa se določbe člena 6 Protokola o privilegijih in imunitetah Evropske skupnosti za premog in jeklo še naprej uporabljajo za člane in uslužbence institucij, ki imajo na dan začetka veljavnosti te pogodbe prepustnice iz tega člena, dokler se ne začnejo uporabljati določbe odstavka 1 tega člena.

POGLAVJE III
Člani Skupščine

Člen 8

Prosto gibanje članov Skupščine do kraja zasedanja Skupščine ali nazaj se ne sme upravno ali kako drugače omejevati.

Člani Skupščine uživajo pri carinskem in deviznem nadzoru:

a) enake olajšave, kot jih njihove vlade podeljujejo visokim uradnikom, ko potujejo v tujino zaradi začasne uradne naloge;

b) enake olajšave, kot jih vlade drugih držav članic podeljujejo predstavnikom tujih vlad na začasni uradni nalogi.

Člen 9

Zoper člana Skupščine se ne sme začeti preiskava, ne sme biti priprt niti se zoper njega ne sme začeti sodni postopek zaradi mnenja ali glasu, ki ga je izrekel pri opravljanju svojih dolžnosti.

Člen 10

Med zasedanjem Skupščine njeni člani uživajo:

a) na ozemlju svoje države imunitete, priznane članom parlamenta te države;

b) na ozemlju vseh drugih držav članic imuniteto pred kakršnim koli priporom in sodnim postopkom.

Za člane velja imuniteta tudi medtem, ko potujejo do kraja zasedanja Skupščine in nazaj.

Kadar je član zaloten pri storitvi kaznivega dejanja, sklicevanje na imuniteto ni mogoče in Skupščini ne preprečuje uresničevanja pravice do odvzema imunitete svojemu članu.

POGLAVJE IV
Predstavniki držav članic, ki sodelujejo pri delu institucij Skupnosti

Člen 11

Predstavniki držav članic, ki sodelujejo pri delu institucij Skupnosti, njihovi svetovalci in tehnični strokovnjaki pri opravljanju svojih nalog in medtem, ko potujejo do kraja zasedanja in nazaj, uživajo običajne privilegije, imunitete in olajšave.

Ta člen se uporablja tudi za člane svetovalnih organov Skupnosti.

POGLAVJE V
Uradniki in drugi uslužbenci Skupnosti

Člen 12

Na ozemlju vsake države članice in ne glede na njihovo državljanstvo, uradniki in drugi uslužbenci Skupnosti:

a) uživajo, ob upoštevanju določb pogodb, ki se nanašajo na odgovornost uradnikov in drugih uslužbencev do Skupnosti, in ob upoštevanju pristojnosti Sodišča v sporih med Skupnostmi in njihovimi uradniki in drugimi uslužbenci, imuniteto pred sodnimi postopki za dejanja, storjena pri opravljanju uradnih dolžnosti, vključno z izgovorjenimi ali zapisanimi besedami. To imuniteto uživajo tudi po prenehanju funkcije;

b) zanje ter za njihove zakonce in vzdrževane družinske člane ne veljajo omejitve glede priseljevanja ali formalnosti glede registriranja tujcev;

c) uživajo enake olajšave, kot jih imajo običajno uradniki mednarodnih organizacij glede monetarnih ali deviznih predpisov;

d) imajo pravico, da brez carine uvozijo pohištvo in druge predmete za osebno uporabo, ko prvič prevzemajo dolžnost v zadevni državi, in jih potem ob prenehanju dolžnosti v tej državi brez carin ponovno izvozijo; v obeh primerih pod pogoji, ki jih vlada države, v kateri uresničujejo to pravico, šteje za potrebne;

e) imajo pravico uvoziti brez carine avtomobil za osebno uporabo, pridobljen v državi njihovega zadnjega prebivališča ali države njihovega državljanstva, pod pogoji, ki veljajo na domačem trgu te države, ter ga ponovno izvoziti brez carine, v obeh primerih pod pogoji, ki jih vlada države, v kateri uresničujejo to pravico, šteje za potrebne.

Člen 13

Uradniki in drugi uslužbenci Skupnosti so dolžni plačevati davek v korist Skupnosti od plač, mezd in prejemkov, ki jih prejemajo od Skupnosti, v skladu s pogoji in postopki, ki jih določi Svet na predlog Komisije.

Oproščeni so nacionalnih davkov od plač, mezd in prejemkov, ki jih plačujejo Skupnosti.

Člen 14

Pri izvajanju davka od dohodka, od premoženja in od dediščin ter pri uporabi konvencij o izogibanju dvojnega obdavčevanja, sklenjenih med državami članicami Skupnosti, se za uradnike in druge uslužbence Skupnosti, ki imajo izključno zaradi opravljanja svojih dolžnosti v službi Skupnosti prebivališče na ozemlju države članice, ki ni država njihovega davčnega domicila v času, ko nastopijo službo pri Skupnosti, šteje tako v državi njihovega dejanskega prebivališča kot v državi njihovega davčnega domicila, da so obdržali domicil v slednji državi, če je ta država članica Skupnosti. Ta določba se uporablja tudi za zakonca, kolikor ta sam ne opravlja pridobitne dejavnosti in za vzdrževane otroke, za katere skrbijo osebe iz tega člena. Premičnine oseb iz prejšnjega odstavka, ki so na ozemlju države bivanja, so v tej državi oproščene davka od dediščin; pri odmeri tega davka se ob upoštevanju pravic tretjih držav in ob morebitni uporabi določb mednarodnih konvencij o dvojnem obdavčevanju šteje, da so take premičnine na ozemlju države davčnega domicila.

Pri uporabi določb tega člena se ne upošteva domicil, pridobljen izključno zaradi opravljanja dolžnosti v službi drugih mednarodnih organizacij.

Člen 15

Svet na predlog Komisije soglasno določi sistem socialnovarnostnih dajatev za uradnike in druge uslužbence Skupnosti.

Člen 16

Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z drugimi zadevnimi institucijami določi kategorije uradnikov in drugih uslužbencev Skupnosti, za katere se v celoti ali delno uporabljajo določbe člena 12, drugega odstavka člena 13 in člena 14.

Vladam držav članic se redno sporočajo imena, službeni položaji in naslovi uradnikov in drugih uslužbencev, vključenih v take kategorije.

POGLAVJE VI

Privilegiji in imunitete predstavništev tretjih držav pri Evropskih skupnostih

Člen 17

Država članica, na ozemlju katere imajo Skupnosti sedež, priznava predstavništvom tretjih držav, ki so akreditirane pri Skupnostih, običajne diplomatske imunitete.

POGLAVJE VII

Splošne določbe

Člen 18

Uradnikom in drugim uslužbencem Skupnosti se priznajo privilegiji, imunitete in olajšave izključno v interesu Skupnosti.

Vsaka institucija Skupnosti mora uradniku ali drugemu uslužbencu odvzeti priznano imuniteto, kadar meni, da odvzem imunitete ni v nasprotju z interesi Skupnosti.

Člen 19

Institucije Skupnosti sodelujejo s pristojnimi organi zadevnih držav članic pri uporabi tega protokola.

Člen 20

Členi 12 do 15 in člen 18 se uporabljajo za člane Komisije.

Člen 21

Členi 12 do 15 in člen 18 se uporabljajo za sodnike, generalne pravobranilce, sodnega tajnika in pomožne poročevalce Sodišča, ne da bi to posegalo v določbe člena 3 protokola o statutu Sodišča, ki se nanaša na imuniteto sodnikov in generalnih pravobranilcev pred sodnimi postopki.

Člen 22

Ta protokol se uporablja tudi za Evropsko investicijsko banko, za člane njenih organov, njene zaposlene in za predstavnike držav članic, ki sodelujejo pri njenem delu, ne da bi to posegalo v določbe protokola o statutu banke.

Poleg tega je Evropska investicijska banka oproščena vseh davkov in podobnih dajatev ob povečanju svojega kapitala ter raznih formalnosti, ki so s tem lahko povezane v državi, v kateri ima banka sedež. Ob njenem prenehanju delovanja ali likvidaciji prav tako ni nikakršnih dajatev. Dejavnosti banke in njenih organov, ki se izvajajo v skladu z njenim statutom, pa tudi niso predmet kakršnih koli prometnih davkov.

V POTRDITEV TEGA so podpisani pooblaščenci podpisali ta protokol.

V Bruslju, osmega aprila tisoč devetsto petinšestdeset.

Paul-Henri SPAAK
Kurt SCHMÜCKER
Maurice COUVE DE MURVILLE
Amintore FANFANI
Pierre WERNER
J. M. A. H. LUNS

SKLEPNA LISTINA

Pooblaščenci:

njegovega veličanstva kralja Belgijcev, predsednika Zvezne republike Nemčije, predsednika Francoske republike, predsednika Italijanske republike, njegove kraljeve visokosti velikega vojvode luksemburškega, njenega veličanstva kraljice Nizozemske,

zbrani v Bruslju 8. aprila 1965, da bi podpisali Pogodbo o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti,

SO SPREJELI NASLEDNJI BESEDILI:

Pogodbo o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti,

Protokol o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti.

Ob podpisu teh besedil so pooblaščenci:

dodelili Komisiji Evropskih skupnosti nalogo iz Priloge I; in

se seznanili z izjavo vlade Zvezne republike Nemčije iz Priloge II.

V potrditev tega so podpisani pooblaščenci podpisali to sklepno listino.

V Bruslju, osmega aprila tisoč devetsto petinšestdeset.

Paul-Henri SPAAK
Kurt SCHMÜCKER
Maurice COUVE DE MURVILLE
Amintore FANFANI
Pierre WERNER
J. M. A. H. LUNS

PRILOGA I
Naloga, dodeljena Komisiji Evropskih skupnosti

Komisija Evropskih skupnosti ima v okviru svojih odgovornosti nalogo ukreniti vse potrebno, da bo v razumnem in razmeroma kratkem času, ki ne sme biti daljši od enega leta, racionalizirala svoje službe. V ta namen lahko Komisija pridobi vsa ustrezna mnenja. Da bi Svet lahko spremljal napredek tega delovanja, mu mora Komisija redno poročati.

PRILOGA II
Izjava vlade Zvezne republike Nemčije o uporabi Pogodbe o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo za Berlin

Vlada Zvezne republike Nemčije si pridržuje pravico, da ob deponiranju ratifikacijskih listin izjavi, da se Pogodba o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti in Pogodba o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo uporabljata tudi za zvezno deželo Berlin.

S K L E P
predstavnikov vlad držav članic o začasnem kraju dela nekaterih institucij in služb Skupnosti

PREDSTAVNIKI VLAD DRŽAV ČLANIC SO

ob upoštevanju člena 37 Pogodbe o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti,

glede na to, da je ustrezno, da se ob ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti in zato, da bi uredili nekatere posebne probleme v zvezi z Velikim vojvodstvom Luksemburg, določi Luksemburg za začasno mesto dela nekaterih institucij in služb, ne da bi to posegalo v uporabo člena 77 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, člena 216 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, člena 189 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo in drugega odstavka člena 1 Protokola o Statutu Evropske investicijske banke,

SKLENILI:

Člen 1

Luxembourg, Bruselj in Strasbourg ostajajo začasna mesta dela institucij Skupnosti.

Člen 2

V aprilu, juniju in oktobru zaseda Svet v Luxembourgu.

Člen 3

Sodišče ostaja v Luxembourgu.

V Luxembourgu so prav tako tudi sodni in sodnim podobni organi, vključno s pristojnimi za uporabo pravil o konkurenci, ki bodisi že obstajajo ali pa jih je treba še ustanoviti v skladu s Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, Pogodbo o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo ali v skladu s konvencijami, sklenjenimi v okviru Skupnosti bodisi med državami članicami ali s tretjimi državami.

Člen 4

Generalni sekretariat Skupščine in njenih služb ostaja v Luxembourgu.

Člen 5

Evropska investicijska banka bo v Luxembourgu, kjer se bodo sestajali njeni vodstveni organi in kjer se bodo izvajale vse njene dejavnosti.

Ta določba se posebej nanaša na razvoj njenih sedanjih dejavnosti, zlasti tistih iz člena 130 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, na morebitno razširitev teh dejavnosti na druga področja in nove morebitne naloge, dodeljene banki.

V Luxembourgu je urad za zvezo med Komisijo in Evropsko investicijsko banko, s posebno nalogo omogočati delovanje Evropskega razvojnega sklada.

Člen 6

Monetarni odbor se sestaja v Luxembourgu in v Bruslju.

Člen 7

Finančne službe Evropske skupnosti za premog in jeklo so v Luxembourgu. Sem sodijo Generalni direktorat za kreditiranje in naložbe, služba za pobiranje prelevmanov in pripadajoče računovodske službe.

Člen 8

Urad za uradne publikacije Evropskih skupnosti s skupno prodajno službo ter srednje- in dolgoročno prevajalsko službo je v Luxembourgu.

Člen 9

Poleg teh so v Luxembourgu naslednje službe Komisije:

a) Statistični urad in služba za obdelavo podatkov;

b) služba za higieno in varnost pri delu Evropske gospodarske skupnosti in Evropske skupnosti za premog in jeklo;

c) Generalni direktorat za razširjanje informacij, Direktorat za varovanje zdravja in Direktorat za varnostne ukrepe Evropske skupnosti za atomsko energijo;

kot tudi ustrezna upravna in tehnična infrastruktura.

Člen 10

Vlade držav članic so pripravljene v Luxembourg namestiti ali tja preseliti druge organe in službe Skupnosti, zlasti finančne, če je tako mogoče zagotoviti njihovo pravilno delovanje.

V ta namen pozivajo Komisijo, naj jim vsako leto predloži poročilo o obstoječem stanju v zvezi z namestitvijo organov in služb Skupnosti in o možnosti sprejetja novih ukrepov v smislu te določbe, pri čemer bo upoštevana potreba po zagotavljanju pravilnega delovanja Skupnosti.

Člen 11

Da bi zagotovili pravilno delovanje Evropske skupnosti za premog in jeklo, se pozove Komisijo, naj postopno in usklajeno preseli različne službe, pri čemer naj službe, ki upravljajo trge premoga in jekla, preseli nazadnje.

Člen 12

Ob upoštevanju prejšnjih določb ta sklep ne vpliva na začasna mesta dela institucij in služb Evropskih skupnosti, ki so bila določena s prejšnjimi sklepi vlad, niti ne vpliva na reorganiziranje služb, do katerega je prišlo z ustanovitvijo enotnega Sveta in enotne Komisije.

Člen 13

Ta sklep začne veljati z istim dnem kot Pogodba o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti.

V Bruslju, osmega aprila tisoč devetsto petinšestdeset.

Paul-Henri SPAAK
Kurt SCHMÜCKER
Maurice COUVE DE MURVILLE
Amintore FANFANI
Pierre WERNER
J. M. A. H. LUNS

ENOTNI EVROPSKI AKT

NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ BELGIJCEV,
NJENO VELIČANSTVO KRALJICA DANSKE,
PREDSEDNIK ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE,
PREDSEDNIK HELENSKE REPUBLIKE,
NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ ŠPANIJE,
PREDSEDNIK FRANCOSKE REPUBLIKE,
PREDSEDNIK IRSKE,
PREDSEDNIK ITALIJANSKE REPUBLIKE,
NJEGOVA KRALJEVA VISOKOST VELIKI VOJVODA LUKSEMBURŠKI,
NJENO VELIČANSTVO KRALJICA NIZOZEMSKE,
PREDSEDNIK PORTUGALSKE REPUBLIKE,
NJENO VELIČANSTVO KRALJICA ZDRUŽENEGA KRALJESTVA VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA,

SO SE SPODBUJENI z voljo nadaljevati z delom, začetim na podlagi pogodb o ustanovitvi Evropskih skupnosti, in preoblikovati celoto odnosov med svojimi državami v Evropsko unijo v skladu s Slovesno deklaracijo iz Stuttgarta z dne 19. junija 1983,

TRDNO ODLOČENI uveljaviti to Evropsko unijo, prvič, na podlagi Skupnosti, ki delujejo v skladu z lastnimi pravili, in, drugič, na podlagi evropskega sodelovanja med državami podpisnicami v zunanji politiki, ter zagotoviti tej uniji sredstva, potrebna za delovanje,

ODLOČENI sodelovati pri spodbujanju demokracije na podlagi temeljnih pravic, zlasti svobode, enakosti in socialne pravičnosti, priznanih v ustavah in zakonih držav članic, v Konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter v Evropski socialni listini,

PREPRIČANI, da evropska ideja, dosežki pri gospodarskem povezovanju in političnem sodelovanju, pa tudi potreba po nadaljnjem razvoju ustrezajo željam demokratičnih evropskih narodov, za katere je Evropski parlament, izvoljen na splošnih neposrednih volitvah, nepogrešljiv instrument izražanja,

ZAVEDAJOČ SE odgovornosti, naložene Evropi, da si prizadeva izražati vedno bolj enotno ter delovati dosledno in solidarno, da bi učinkoviteje zavarovala svoje skupne interese in neodvisnost, zlasti z zavzemanjem za načela demokracije in spoštovanje prava in človekovih pravic, ki so jim zavezani, zato da bi skupaj prispevali k ohranitvi mednarodnega miru in varnosti v skladu z obveznostjo, sprejeto v okviru Ustanovne Listine Združenih narodov,

ODLOČENI izboljšati gospodarske in socialne razmere s poglobitvijo skupnih politik in z uresničevanjem novih ciljev ter zagotoviti bolj tekoče delovanje Skupnosti tako, da bodo njihove institucije lahko izvajale svoje pristojnosti pod pogoji, ki čim bolj ustrezajo interesom Skupnosti,

KER so voditelji držav ali vlad na konferenci v Parizu od 19. do 21. oktobra 1972 potrdili cilj postopnega uresničevanja ekonomske in monetarne unije,

OB UPOŠTEVANJU priloge k sklepom, ki jih je predsedstvo Evropskega sveta sprejelo v Bremnu 6. in 7. julija 1978, in Resolucije Evropskega sveta o vzpostavitvi evropskega monetarnega sistema (EMS) in s tem povezanih vprašanjih, sprejete v Bruslju 5. decembra 1978, ter ob upoštevanju, da so Skupnost in centralne banke držav članic v skladu s to resolucijo sprejele vrsto ukrepov za izvajanje monetarnega sodelovanja,

ODLOČILI sprejeti ta akt in so v ta namen imenovali svoje pooblaščence:

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA BELGIJCEV:
g. Leo TINDEMANS,
minister za zunanje odnose

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO DANSKE:
g. Uffe ELLEMANN – JENSEN,
minister za zunanje zadeve

ZA PREDSEDNIKA ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE:
g. Hans-Dietrich GENSCHER,
zvezni minister za zunanje zadeve

ZA PREDSEDNIKA HELENSKE REPUBLIKE:
g. Karolos PAPOULIAS,
minister za zunanje zadeve

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA ŠPANIJE:
g. Francisco FERNÁNDEZ ORDÓÑEZ,
minister za zunanje zadeve

ZA PREDSEDNIKA FRANCOSKE REPUBLIKE:
g. Roland DUMAS,
minister za zunanje odnose

ZA PREDSEDNIKA IRSKE:
g. Peter BARRY,
minister za zunanje zadeve

ZA PREDSEDNIKA ITALIJANSKE REPUBLIKE:
g. Giulio ANDREOTTI,
minister za zunanje zadeve

ZA NJEGOVO KRALJEVO VISOKOST VELIKEGA VOJVODO LUKSEMBURŠKEGA:
g. Robert GOEBBELS,
državni sekretar, Ministrstvo za zunanje zadeve

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO NIZOZEMSKE:
g. Hans van den BROEK,
minister za zunanje zadeve

ZA PREDSEDNIKA PORTUGALSKE REPUBLIKE:
g. Pedro PIRES DE MIRANDA,
minister za zunanje zadeve

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO ZDRUŽENEGA KRALJESTVA VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA:
ga. Lynda CHALKER,
državna ministrica za zunanje zadeve in zadeve Commonwealtha,

KI so se po izmenjavi pooblastil v pravilni in predpisani obliki DOGOVORILI O NASLEDNJEM:

NASLOV I
SKUPNE DOLOČBE

Člen 1

Cilj Evropskih skupnosti in evropskega političnega sodelovanja je, da skupaj prispevajo k dejanskemu napredku evropske enotnosti.

Evropske skupnosti temeljijo na pogodbah o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, Evropske gospodarske skupnosti, Evropske skupnosti za atomsko energijo ter na poznejših pogodbah in aktih, ki prve spreminjajo ali dopolnjujejo.

Politično sodelovanje ureja naslov III. Določbe tega naslova potrjujejo in dopolnjujejo dogovorjene postopke, navedene v poročilih iz Luxembourga (1970), Kobenhavna (1973) in Londona (1981) ter v Slovesni deklaraciji o Evropski uniji (1983), in postopno uveljavljeno prakso med državami članicami.

Člen 2

V Evropskem svetu se sestajajo voditelji držav ali vlad držav članic in predsednik Komisije Evropskih skupnosti. Pomagajo jim ministri za zunanje zadeve in član Komisije.

Evropski svet se sestane vsaj dvakrat na leto.

Člen 3

1. Institucije Evropskih skupnosti, odslej imenovane kakor v nadaljevanju, izvajajo svoja pooblastila in pristojnosti pod pogoji in v namene, ki so določeni s pogodbami o ustanovitvi Skupnosti in poznejšimi pogodbami in akti, ki prve spreminjajo ali dopolnjujejo, ter določbami naslova II.

2. Institucije in organi, odgovorni za evropsko politično sodelovanje, izvajajo svoja pooblastila in pristojnosti pod pogoji in v namene, ki so določeni v naslovu III in v dokumentih iz tretjega odstavka člena 1.

NASLOV II
DOLOČBE, KI SPREMINJAJO POGODBE O USTANOVITVI EVROPSKIH SKUPNOSTI

POGLAVJE I
Določbe, ki spreminjajo pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo

Člen 4

Pogodba ESPJ se dopolni z naslednjimi določbami:

"Člen 32d

1. Na zahtevo Sodišča in po posvetovanju s Komisijo in Evropskim parlamentom lahko Svet soglasno doda Sodišču sodišče s pristojnostjo obravnavanja in odločanja na prvi stopnji, pri čemer je pritožba na Sodišče dovoljena zgolj glede pravnih vprašanj in v skladu s pogoji, določenimi v Statutu, v nekaterih vrstah tožb in postopkov, ki so jih sprožile fizične ali pravne osebe. To sodišče ni pristojno za obravnavanje in odločanje o tožbah, ki jih vložijo države članice ali institucije Skupnosti, ali vprašanjih, predloženih v predhodno odločanje v skladu s členom 41.

2. Svet po postopku iz odstavka 1 določi sestavo tega sodišča in sprejme potrebne prilagoditve in dodatne določbe k statutu Sodišča. Če Svet ne odloči drugače, se uporabljajo za to sodišče določbe te pogodbe, ki se nanašajo na Sodišče, zlasti določbe Protokola o Statutu Sodišča.

3. Člani tega sodišča so izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki izpolnjujejo pogoje za imenovanje na sodniški položaj; vlade držav članic jih v medsebojnem soglasju imenujejo za mandat šestih let. Članstvo se delno obnavlja vsaka tri leta. Člani, ki jim mandat poteče, so lahko ponovno imenovani.

4. To sodišče sprejme svoj poslovnik v soglasju s Sodiščem. Ta poslovnik mora soglasno odobriti Svet."

Člen 5

Člen 45 Pogodbe ESPJ se dopolni z naslednjim odstavkom:

"Svet lahko na zahtevo Sodišča ter po posvetovanju s Komisijo in Evropskim parlamentom soglasno spremeni določbe naslova III Statuta."

POGLAVJE II
Določbe, ki spreminjajo Pogodbo o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti

ODDELEK I
Institucionalne določbe

Člen 6

1. Uvede se postopek sodelovanja, ki velja za akte na podlagi členov 7, 49, 54(2), drugega stavka člena 56(2), člena 57 razen drugega stavka odstavka 2 ter členov 100a, 100b, 118a, 130e in 130q(2) Pogodbe EGS.

2. V drugem odstavku člena 7 Pogodbe EGS se besedilo "po posvetovanju s Skupščino" nadomesti z "v sodelovanju z Evropskim parlamentom".

3. V členu 49 Pogodbe EGS se besedilo "Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom" nadomesti s "Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije, v sodelovanju z Evropskim parlamentom in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom".

4. V členu 54(2) Pogodbe EGS se besedilo "Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Skupščino" nadomesti s "Svet na predlog Komisije, v sodelovanju z Evropskim parlamentom in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom".

5. V členu 56(2) Pogodbe EGS se drugi stavek nadomesti z naslednjim:

"Vendar pa Svet po koncu druge faze na predlog Komisije in v sodelovanju z Evropskim parlamentom s kvalificirano večino sprejme direktive za uskladitev določb iz zakonodajnega ali upravnega področja posameznih držav članic."

6. V členu 57(1) Pogodbe EGS se besedilo "in po posvetovanju s Skupščino" nadomesti z "in v sodelovanju z Evropskim parlamentom".

7. V členu 57(2) Pogodbe EGS se tretji stavek nadomesti z naslednjim:

"V drugih primerih odloča Svet s kvalificirano večino v sodelovanju z Evropskim parlamentom."

Člen 7

Člen 149 Pogodbe EGS se nadomesti z naslednjimi določbami:

"Člen 149

1. Kadar Svet v skladu s to pogodbo odloča na predlog Komisije, je za sprejetje akta, ki spreminja ta predlog, potrebna soglasna odločitev Sveta.

2. Kadar Svet v skladu s to pogodbo odloča v sodelovanju z Evropskim parlamentom, se uporablja naslednji postopek:

a) Svet pod pogoji iz odstavka 1 na predlog Komisije in po pridobitvi mnenja Evropskega parlamenta s kvalificirano večino sprejme skupno stališče.

b) Skupno stališče Sveta se predloži Evropskemu parlamentu. Svet in Komisija izčrpno obvestita Evropski parlament o vseh razlogih Sveta za sprejetje tega skupnega stališča in tudi o stališču Komisije.

Če Evropski parlament v treh mesecih po takem obvestilu skupno stališče odobri ali v tem roku ne sprejme nikakršne

odločitve, Svet dokončno sprejme akt v skladu s skupnim stališčem.

c) Evropski parlament lahko v roku treh mesecev, navedenem v točki (b), z absolutno večino svojih članov predlaga spremembe skupnega stališča Sveta. Z enako večino lahko skupno stališče Sveta tudi zavrne. Izid postopka se sporoči Svetu in Komisiji.

Če Evropski parlament zavrne skupno stališče Sveta, je v drugi obravnavi potrebna soglasna odločitev Sveta.

d) Komisija v roku enega meseca znova preuči predlog, na podlagi katerega je Svet sprejel svoje skupno stališče, in pri tem upošteva spremembe, ki jih je predlagal Evropski parlament.

Komisija hkrati s svojim ponovno preučenim predlogom pošlje Svetu spremembe, ki jih je predlagal Evropski parlament, a jih ni sprejela, in o njih izrazi svoje mnenje. Svet lahko te spremembe sprejme soglasno.

e) Svet s kvalificirano večino sprejme predlog, ki ga je Komisija ponovno preučila.

Svet lahko spremeni predlog, ki ga je Komisija ponovno preučila, samo soglasno.

f) V primerih iz točk (c), (d) in (e) mora Svet ukrepati v roku treh mesecev. Če Svet v tem roku ne sprejme nobene odločitve, se šteje, da predlog Komisije ni bil sprejet.

g) Roke iz točk (b) in (f) lahko Svet in Evropski parlament v medsebojnem soglasju podaljšata za največ en mesec.

3. Dokler Svet ne ukrepa, lahko Komisija svoj predlog spremeni kadar koli med postopki, navedenimi v odstavkih 1 in 2."

Člen 8

Prvi odstavek člena 237 Pogodbe EGS se nadomesti z naslednjo določbo:

"Vsaka evropska država lahko zaprosi za članstvo v Skupnosti. Prošnjo naslovi na Svet, ki o tem odloča soglasno po posvetovanju s Komisijo in po prejemu privolitve Evropskega parlamenta, ki odloča z absolutno večino svojih članov."

Člen 9

Drugi odstavek člena 238 Pogodbe EGS se nadomesti z naslednjo določbo:

"Te sporazume sklene Svet soglasno in po prejemu privolitve Evropskega parlamenta, ki odloča z absolutno večino svojih članov."

Člen 10

Člen 145 Pogodbe EGS se dopolni z naslednjo določbo:

"– v pravnih aktih, ki jih sprejema, prenese pristojnost za izvajanje svojih predpisov na Komisijo. Glede izvajanja te pristojnosti lahko Svet postavi nekatere zahteve. Poleg tega si lahko Svet v posebnih primerih pridrži pravico, da sam neposredno izvaja to pristojnost. Zgoraj navedeni postopki morajo biti skladni z načeli in pravili, ki jih je Svet predhodno soglasno sprejel na predlog Komisije in po pridobitvi mnenja Evropskega parlamenta."

Člen 11

Pogodba EGS se dopolni z naslednjimi določbami:

"Člen 168a

1. Na zahtevo Sodišča in po posvetovanju s Komisijo in Evropskim parlamentom lahko Svet soglasno doda Sodišču sodišče s pristojnostjo obravnavanja in odločanja na prvi stopnji, pri čemer je pritožba na Sodišče dovoljena zgolj glede pravnih vprašanj in v skladu s pogoji, določenimi v Statutu, v nekaterih vrstah tožb ali postopkov, ki so jih sprožile fizične ali pravne osebe. To sodišče ni pristojno za obravnavanje in odločanje o tožbah, ki jih vložijo države članice ali institucije Skupnosti, ali vprašanjih, predloženih v predhodno odločanje v skladu s členom 177.

2. Svet po postopku iz odstavka 1 določi sestavo tega sodišča in sprejme potrebne prilagoditve in dodatne določbe k statutu Sodišča. Če Svet ne odloči drugače, se uporabljajo za to sodišče določbe te pogodbe, ki se nanašajo na Sodišče, zlasti določbe Protokola o Statutu Sodišča.

3. Člani tega sodišča so izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki izpolnjujejo pogoje za imenovanje na sodniški položaj; vlade držav članic jih v medsebojnem soglasju imenujejo za mandat šestih let. Članstvo se delno obnavlja vsaka tri leta. Člani, ki jim mandat poteče, so lahko ponovno imenovani.

4. To sodišče sprejme svoj poslovnik v soglasju s Sodiščem. Ta poslovnik mora soglasno odobriti Svet."

Člen 12

V člen 188 Pogodbe EGS se vstavi drugi odstavek z naslednjim besedilom:

"Svet lahko na zahtevo Sodišča ter po posvetovanju s Komisijo in Evropskim parlamentom soglasno spremeni določbe naslova III Statuta."

ODDELEK II

Določbe o temeljih in politiki Skupnosti

PODODDELEK I – *Notranji trg*

Člen 13

Pogodba EGS se dopolni z naslednjimi določbami:

"Člen 8a

Skupnost sprejme ukrepe za postopno vzpostavitev notranjega trga v obdobju, ki se izteče 31. decembra 1992, v skladu z določbami tega člena in členov 8b, 8c, 28, 57(2), 59, 70(1), 84, 99, 100a in 100b, ne da bi posegala v druge določbe te pogodbe.

Notranji trg zajema območje brez notranjih meja, na katerem je v skladu z določbami te pogodbe zagotovljen prost pretok blaga, oseb, storitev in kapitala."

Člen 14

Pogodba EGS se dopolni z naslednjimi določbami:

"Člen 8b

Komisija poroča Svetu o napredku pri vzpostavljanju notranjega trga pred 31. decembrom 1988 in znova pred 31. decembrom 1990 v roku, določenem v členu 8a.

Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino določi smernice in pogoje, potrebne za zagotavljanje uravnoteženega napredka na vseh zadevnih področjih."

Člen 15

Pogodba EGS se dopolni z naslednjimi določbami:

"Člen 8c

Komisija pri oblikovanju predlogov za doseganje ciljev iz člena 8a upošteva obseg prizadevanj, ki jih bodo morala nekatera gospodarstva zaradi razlik v razvoju ohranjati med vzpostavljanjem notranjega trga, in lahko predlaga sprejetje ustreznih določb.

Če so te določbe oblikovane kot odstopanja, morajo biti po svoji naravi začasne in smejo povzročiti najmanjše možne motnje v delovanju skupnega trga."

Člen 16

1. Člen 28 Pogodbe EGS se nadomesti z naslednjimi določbami:

"Člen 28

O vsaki avtonomni spremembi ali začasni opustitvi dajatev skupne carinske tarife odloča Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino."

2. V členu 57(2) Pogodbe EGS se drugi stavek nadomesti z naslednjim:

"Soglasje se zahteva za direktive, katerih izvajanje povzroči v vsaj eni državi članici spremembo obstoječih načel v zakonih, ki

urejajo poklice, glede izobraževanja in usposabljanja ter pogojev dostopa fizičnih oseb do poklica."

3. V drugem odstavku člena 59 Pogodbe EGS se "soglasno" nadomesti s "s kvalificirano večino".

4. V členu 70(1) Pogodbe EGS se zadnja dva stavka nadomestita z naslednjim:

"V ta namen Svet s kvalificirano večino sprejme direktive. Prizadeva si doseči najvišjo možno stopnjo liberalizacije. Soglasje se zahteva za ukrepe, ki glede liberalizacije pretoka kapitala pomenijo korak nazaj."

5. V členu 84(2) Pogodbe EGS se izraz "soglasno" nadomesti s "s kvalificirano večino".

6. Člen 84(2) Pogodbe EGS se dopolni z naslednjim odstavkom:

"Uporabljajo se postopkovne določbe člena 75(1) in (3)."

Člen 17

Člen 99 Pogodbe EGS se nadomesti z naslednjimi določbami:

"Člen 99

Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno sprejme določbe za uskladitev zakonodaje glede prometnih davkov, trošarin in drugih oblik posrednega obdavčenja v obsegu, v kakršnem je takšna uskladitev potrebna za vzpostavitev in delovanje notranjega trga v roku, določenem v členu 8a."

Člen 18

Pogodba EGS se dopolni z naslednjimi določbami:

"Člen 100a

1. Z odstopanjem od določb člena 100 in kadar ta pogodba ne določa drugače, se za doseganje ciljev iz člena 8a uporabljajo v nadaljevanju navedene določbe. Svet na predlog Komisije ter v sodelovanju z Evropskim parlamentom in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom s kvalificirano večino sprejme ukrepe za približevanje določb zakonov in drugih predpisov v državah članicah, katerih predmet je vzpostavitev in delovanje notranjega trga.

2. Odstavek 1 se ne uporablja za davčne določbe, določbe o prostem gibanju oseb niti za tiste, ki se nanašajo na pravice in interese zaposlenih.

3. Komisija v svojih predlogih iz odstavka 1, ki zadevajo zdravje, varnost, varstvo okolja in varstvo potrošnikov, upošteva kot izhodišče visoko raven varstva.

4. Če po tem, ko Svet s kvalificirano večino sprejme usklajevalni ukrep, država članica meni, da mora uporabiti nacionalne določbe zaradi pomembnih potreb iz člena 36 ali določbe, ki zadevajo varstvo okolja ali delovnega okolja, o teh določbah uradno obvesti Komisijo.

Komisija potrdi te določbe, ko se prepriča, da niso sredstvo samovoljne diskriminacije ali prikrita omejitev trgovine med državami članicami.

Z odstopanjem od postopka, določenega v členih 169 in 170, lahko Komisija ali katera koli država članica predloži zadevo neposredno Sodišču, če meni, da druga država članica zlorablja pooblastila iz tega člena.

5. Zgornji usklajevalni ukrepi v ustreznih primerih vključujejo zaščitno klavzulo, ki dovoljuje državam članicam, da zaradi enega ali več neekonomskih razlogov iz člena 36 sprejmejo začasne ukrepe, ki so predmet nadzornega postopka Skupnosti."

Člen 19

Pogodba EGS se dopolni z naslednjimi določbami:

"Člen 100b

1. V letu 1992 Komisija skupaj z vsako državo članico pripravi popis nacionalnih zakonov in drugih predpisov, na katere se nanaša člen 100a in ki niso bili usklajeni na podlagi tega člena.

Svet lahko v skladu z določbami člena 100a sklene, da se veljavne določbe v neki državi članici priznajo kot enakovredne določbam, ki se uporabljajo v drugi državi članici.

2. Določbe člena 100a(4) se uporabljajo po analogiji.

3. Komisija pripravi popis iz prvega pododstavka odstavka 1 in pravočasno predloži ustrezne predloge, da omogoči Svetu ukrepanje še pred koncem leta 1992."

PODODDELEK II – *Monetarna sposobnost*

Člen 20

1. V naslov II tretjega dela Pogodbe EGS se vstavi novo poglavje 1, ki se glasi:

"POGLAVJE 1
Sodelovanje v ekonomski in monetarni politiki (ekonomska in monetarna unija)

Člen 102a

1. Da bi zagotovile konvergenco ekonomskih in monetarnih politik, ki je potrebna za nadaljnji razvoj Skupnosti, države članice sodelujejo v skladu s cilji, določenimi v členu 104. Pri tem upoštevajo izkušnje, ki so jih pridobile pri sodelovanju v okviru Evropskega monetarnega sistema (EMS) in pri razvoju ekuja, spoštujejo pa tudi obstoječe pristojnosti na tem področju.

2. Če nadaljnji razvoj na področju ekonomske in monetarne politike zahteva institucionalne spremembe, se uporabljajo določbe člena 236. Glede institucionalnih sprememb na monetarnem področju se je treba posvetovati tudi z Monetarnim odborom in Odborom guvernerjev centralnih bank."

2. Poglavja 1, 2 in 3 postanejo poglavja 2, 3 in 4.

PODODDELEK III – *Socialna politika*

Člen 21

Pogodba EGS se dopolni z naslednjimi določbami:

"Člen 118a

1. Države članice namenjajo posebno pozornost spodbujanju izboljšav, zlasti glede zdravja in varnosti delavcev v delovnem okolju, in si ob ohranjanju že doseženih izboljšav postavijo za cilj uskladitev pogojev na tem področju.

2. Kot pomoč pri doseganju cilja, določenega v prvem odstavku, Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije, v sodelovanju z Evropskim parlamentom in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom z direktivami sprejme minimalne zahteve za postopno izvajanje, pri čemer upošteva pogoje in tehnična pravila, ki veljajo v posameznih državah članicah.

Takšne direktive se izogibajo uvajanju upravnih, finančnih in pravnih omejitev, ki bi lahko zavirale ustanavljanje in razvoj malih in srednjih podjetij.

3. Določbe, sprejete v skladu s tem členom, nobeni od držav članic ne preprečujejo ohranjanja ali uvedbe strožjih ukrepov za varovanje delovnih pogojev, ki so združljivi s to pogodbo."

Člen 22

Pogodba EGS se dopolni z naslednjo določbo:

"Člen 118b

Komisija si prizadeva za razvoj dialoga med socialnimi partnerji na evropski ravni, ki lahko pripelje do pogodbene ureditve odnosov, če je to po mnenju partnerjev zaželeno."

PODODDELEK IV – *Ekonomska in socialna kohezija*

Člen 23

Tretjemu delu Pogodbe EGS se doda naslov V, ki se glasi:

"NASLOV V
EKONOMSKA IN SOCIALNA KOHEZIJA

Člen 130a

Da bi Skupnost pospešila svoj vsesplošni skladni razvoj, razvija in izvaja tiste svoje dejavnosti, ki vodijo h krepitvi njene ekonomske in socialne kohezije.

Skupnost si še posebno prizadeva zmanjšati neskladje med različnimi regijami in zaostalost najmanj razvitih regij.

Člen 130b

Države članice vodijo in usklajujejo svojo gospodarsko politiko tako, da dosegajo tudi cilje, navedene v členu 130a. Pri izvajanju skupnih politik in vzpostavljanju notranjega trga upoštevajo cilje iz členov 130a in 130c, s čimer prispevajo k njihovemu uresničevanju. Skupnost podpira uresničevanje teh ciljev tudi z delovanjem v okviru strukturnih skladov (Evropski kmetijski usmerjevalni in jamstveni sklad, Usmerjevalni oddelek, Evropski socialni sklad, Evropski sklad za regionalni razvoj), Evropske investicijske banke in drugih obstoječih finančnih instrumentov.

Člen 130c

Evropski sklad za regionalni razvoj je namenjen pomoči pri odpravljanju največjih razvojnih neravnovesij v regijah Skupnosti, tako da sodeluje pri razvoju in strukturnem prilagajanju razvojno zaostalih regij in pri preobrazbi nazadujočih industrijskih regij.

Člen 130d

Z začetkom veljavnosti Enotnega evropskega akta Komisija predloži Svetu celovit predlog za tako spremembo strukture in pravil poslovanja obstoječih strukturnih skladov (Evropski kmetijski usmerjevalni in jamstveni sklad, Usmerjevalni oddelek, Evropski socialni sklad, Evropski sklad za regionalni razvoj), kakršna je potrebna za podrobnejšo opredelitev in racionalizacijo njihovih nalog, da bi prispevali k uresničevanju ciljev iz členov 130a in 130c, povečali učinkovitost ter uskladili dejavnosti med seboj in z delovanjem obstoječih finančnih instrumentov. Svet v roku enega leta soglasno odloči o tem predlogu po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Ekonomsko-socialnim odborom.

Člen 130e

Po sprejetju odločitve iz člena 130d sprejme Svet na predlog Komisije in v sodelovanju z Evropskim parlamentom s kvalificirano večino izvedbene sklepe, ki se nanašajo na Evropski sklad za regionalni razvoj.

Za Evropski kmetijski usmerjevalni in jamstveni sklad, Usmerjevalni oddelek in za Evropski socialni sklad se še naprej uporabljajo členi 43, 126 in 127.".

PODODDELEK V – *Raziskave in tehnološki razvoj*

Člen 24

Tretjemu delu Pogodbe EGS se doda naslov VI, ki se glasi:

"NASLOV VI
RAZISKAVE IN TEHNOLOŠKI RAZVOJ

Člen 130f

1. Cilj Skupnosti je okrepiti znanstvene in tehnološke temelje evropske industrije ter jo spodbujati, da postane bolj konkurenčna na mednarodni ravni.

2. Da bi to dosegla, Skupnost spodbuja podjetja, tudi mala in srednja, raziskovalne centre in univerze pri njihovih raziskovalnih in tehnološkorazvojnih dejavnostih; podpira njihovo prizadevanje za medsebojno sodelovanje, pri čemer je njen glavni cilj omogočiti podjetjem, da v celoti izkoristijo možnosti notranjega trga Skupnosti, zlasti z odpiranjem nacionalnih trgov javnih naročil, z opredelitvijo skupnih standardov ter odpravljanjem pravnih in davčnih ovir za tako sodelovanje.

3. Pri doseganju teh ciljev je treba upoštevati predvsem povezavo med skupnim raziskovalnim in tehnološkorazvojnim prizadevanjem, vzpostavitvijo notranjega trga in izvajanjem skupnih politik, zlasti glede konkurence in trgovine.

Člen 130g

Pri uresničevanju teh ciljev Skupnost v dopolnilo dejavnostim, ki potekajo v državah članicah, izvaja naslednje dejavnosti:

a) izvajanje raziskovalnih, tehnološkorazvojnih in demonstracijskih programov s spodbujanjem sodelovanja s podjetji, raziskovalnimi centri in univerzami,

b) spodbujanje sodelovanja s tretjimi državami in z mednarodnimi organizacijami na raziskovalnem, tehnološkorazvojnem in demonstracijskem področju Skupnosti,

c) razširjanje in optimalizacija rezultatov raziskovalnih, tehnološkorazvojnih in demonstracijskih dejavnosti Skupnosti,

d) spodbujanje usposabljanja in mobilnosti raziskovalcev v Skupnosti.

Člen 130h

Države članice v povezavi s Komisijo med seboj usklajujejo politike in programe, ki se izvajajo na nacionalni ravni. Komisija lahko v tesnem sodelovanju z državami članicami daje koristne pobude za pospeševanje takšnega usklajevanja.

Člen 130i

1. Skupnost sprejme večletni okvirni program, v katerem so opredeljene vse njene dejavnosti. V okvirnem programu se opredelijo znanstveni in tehnološki cilji, ustrezne prednostne naloge, poglavitne značilnosti predvidenih dejavnosti in višina potrebnih sredstev, podrobna pravila finančne udeležbe Skupnosti pri programu kot celoti in porazdelitev teh sredstev med različne predvidene dejavnosti.

2. Okvirni program se lahko prilagodi ali dopolni glede na spremenjene okoliščine.

Člen 130k

Okvirni program se izvaja s posebnimi programi, pripravljenimi znotraj posamezne dejavnosti. V vsakem posebnem programu so opredeljena podrobna pravila njegovega izvajanja, določeno je njegovo trajanje in predvidena potrebna sredstva.

Svet določi podrobno ureditev za razširjanje znanja, ki izhaja iz posebnih programov.

Člen 130l

Pri izvajanju večletnega okvirnega programa se lahko sprejmejo dopolnilni programi, pri katerih sodelujejo samo nekatere države članice, ki te programe ob morebitni udeležbi Skupnosti tudi financirajo.

Svet sprejme pravila, ki se uporabljajo za dopolnilne programe, zlasti glede razširjanja znanja in dostopa drugih držav članic.

Člen 130m

Pri izvajanju večletnega okvirnega programa lahko Skupnost v dogovoru z zadevnimi državami članicami predvidi sodelovanje pri raziskovalnih in razvojnih programih več držav članic, tudi sodelovanje v strukturah, vzpostavljenih za izvajanje teh programov.

Člen 130n

Pri izvajanju večletnega okvirnega programa lahko Skupnost predvidi sodelovanje s tretjimi državami ali mednarodnimi organizacijami na raziskovalnem, tehnološkorazvojnem in demonstracijskem področju Skupnosti.

Podrobna ureditev takega sodelovanja je lahko predmet mednarodnih sporazumov med Skupnostjo in zadevnimi tretjimi osebami, o teh sporazumih pa se pogajajo in jih sklepajo v skladu s členom 228.

Člen 130o

Skupnost lahko ustanovi skupna podjetja ali kakršno koli drugo strukturo, potrebno za učinkovito izvajanje raziskovalnih, tehnološkorazvojnih in demonstracijskih programov Skupnosti.

Člen 130p

1. Podrobnosti financiranja vsakega programa, vključno s prispevki Skupnosti, se določijo ob sprejetju programa.

2. Znesek letnega prispevka Skupnosti se določi v proračunskem postopku, ne da bi to vplivalo na druge možne načine financiranja Skupnosti. Ocenjeni skupni stroški vseh posebnih programov ne smejo presegati predvidenih finančnih sredstev iz okvirnega programa.

Člen 130q

1. Svet na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Ekonomsko-socialnim odborom soglasno sprejme določbe iz členov 130i in 130o.

2. Svet na predlog Komisije ter po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in v sodelovanju z Evropskim parlamentom s kvalificirano večino sprejme določbe iz členov 130k, 130l, 130m, 130n in 130p(1). Za sprejetje teh dopolnilnih programov je potrebno tudi soglasje zadevnih držav članic.“.

PODODDELEK VI – *Okolje*

Člen 25

Tretjemu delu Pogodbe EGS se doda naslov VII, ki se glasi:

“NASLOV VII
OKOLJE

Člen 130r

1. Dejavnosti Skupnosti, ki se nanašajo na okolje, imajo naslednje cilje:
– ohranjati, varovati in izboljševati kakovost okolja,
– prispevati k varovanju človekovega zdravja,
– zagotavljati skrbno in preudarno rabo naravnih virov.

2. Dejavnosti Skupnosti, ki se nanašajo na okolje, so zasnovane na načelih, da je treba delovati preventivno, da je treba okoljsko škodo prednostno odpravljati pri viru in da mora plačati povzročitelj obremenitve. Zahteve varstva okolja so sestavni del drugih politik Skupnosti.

3. Pri pripravi svojih dejavnosti, ki se nanašajo na okolje, Skupnost upošteva:
– razpoložljive znanstvene in tehnične podatke,
– okoljske razmere v različnih regijah Skupnosti,
– možne koristi in stroške ukrepanja ali neukrepanja,
– gospodarski in socialni razvoj Skupnosti kot celote in uravnotežen razvoj njenih regij.

4. Skupnost pri dejavnostih, ki se nanašajo na okolje, ukrepa v obsegu, v kakršnem je cilje iz odstavka 1 mogoče bolje doseči na ravni Skupnosti kakor na ravni posameznih držav članic. Države članice financirajo in izvajajo druge ukrepe, ne da bi pri tem posegale v nekatere ukrepe skupnostne narave.

5. V okviru svojih pristojnosti Skupnost in države članice sodelujejo s tretjimi državami in pristojnimi mednarodnimi organizacijami. Podrobnosti sodelovanja Skupnosti so lahko predmet sporazumov med Skupnostjo in zadevnimi tretjimi osebami, o teh sporazumih pa se pogajajo in jih sklepajo v skladu s členom 228.

Prejšnji odstavek ne posega v pristojnost držav članic glede pogajanj v mednarodnih organih in glede sklepanja mednarodnih sporazumov.

Člen 130s

Svet na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Ekonomsko-socialnim odborom soglasno odloči, katere ukrepe naj sprejme Skupnost.

Svet pod pogoji, navedenimi v prejšnjem pododstavku, opredeli tista vprašanja, o katerih se odloča s kvalificirano večino.

Člen 130t

Varstveni ukrepi, skupno sprejeti v skladu s členom 130s, nobeni od držav članic ne preprečujejo ohranjanja ali uvedbe strožjih varstvenih ukrepov, če so združljivi s to pogodbo.“.

POGLAVJE III
DOLOČBE, KI SPREMINJAJO POGODBO O USTANOVITVI EVROPSKE SKUPNOSTI ZA ATOMSKO ENERGIJO

Člen 26

Pogodba ESAE se dopolni z naslednjimi določbami:

“Člen 140a

1. Na zahtevo Sodišča in po posvetovanju s Komisijo in Evropskim parlamentom lahko Svet soglasno doda Sodišču sodišče s pristojnostjo obravnavanja in odločanja na prvi stopnji, pri čemer je pritožba na Sodišče dovoljena zgolj glede pravnih vprašanj in v skladu s pogoji, določenimi v Statutu, v nekaterih vrstah tožb ali postopkov, ki so jih sprožile fizične ali pravne osebe. To sodišče ni pristojno za obravnavanje in odločanje o tožbah, ki jih vložijo države članice ali institucije Skupnosti, ali vprašanjih, predloženih v predhodno odločanje v skladu s členom 150.

2. Svet po postopku iz odstavka 1 določi sestavo tega sodišča in sprejme potrebne prilagoditve in dodatne določbe k statutu Sodišča. Če Svet ne odloči drugače, se uporabljajo za to sodišče določbe te pogodbe, ki se nanašajo na Sodišče, zlasti določbe Protokola o Statutu Sodišča Evropskih skupnosti.

3. Člani tega sodišča so izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki izpolnjujejo pogoje za imenovanje na sodniški položaj; vlade držav članic jih v medsebojnem soglasju imenujejo za mandat šestih let. Članstvo se delno obnavlja vsaka tri leta. Člani, ki jim mandat poteče, so lahko ponovno imenovani.

4. To sodišče sprejme svoj poslovnik v soglasju s Sodiščem. Ta poslovnik mora soglasno odobriti Svet.“

Člen 27

V člen 160 Pogodbe ESAE se vstavi drugi odstavek, ki se glasi:

“Svet lahko na zahtevo Sodišča ter po posvetovanju s Komisijo in Evropskim parlamentom soglasno spremeni določbe naslova III Statuta.“.

POGLAVJE IV
Splošne določbe

Člen 28

Določbe tega akta ne posegajo v določbe listin o pristopu Kraljevine Španije in Portugalske republike k Evropskim skupnostim.

Člen 29

V členu 4(2) Sklepa Sveta 85/257/EGS, Euratom z dne 7. maja 1985 o sistemu lastnih virov Skupnosti, se besedilo “za katere se raven in obseg financiranja določita s soglasno odločitvijo Sveta“ nadomesti z “za katere se raven in obseg financiranja določita z odločitvijo Sveta, sprejeto s kvalificirano večino po pridobitvi soglasja zadevnih držav članic“.

Ta sprememba ne vpliva na pravno naravo navedenega sklepa.

NASLOV III
POGODBENE DOLOČBE O EVROPSKEM SODELOVANJU V ZUNANJI POLITIKI

Člen 30

Evropsko sodelovanje v zunanji politiki urejajo naslednje določbe:

1. Visoke pogodbenice, članice Evropskih skupnosti, si skupno prizadevajo za oblikovanje in izvajanje evropske zunanje politike.

2. a) Visoke pogodbenice se zavežejo medsebojno obveščati in posvetovati o vseh zunanjepolitičnih zadevah splošnega interesa, da zagotovijo kar najučinkovitejše uveljavljanje svojega skupnega vpliva z usklajevanjem, zbliževanjem stališč in izvajanjem skupnih ukrepov.

b) Visoke pogodbenice se pred sprejetjem svojega dokončnega stališča posvetujejo.

c) Pri sprejemanju svojih stališč in pri ukrepih na nacionalni ravni visoke pogodbenice popolnoma upoštevajo stališča drugih partneric ter skrbno preučijo zaželenost sprejetja in izvajanja skupnih evropskih stališč.

Da bi visoke pogodbenice povečale svojo sposobnost skupnega ukrepanja v zunanji politiki, zagotavljajo postopno oblikovanje in opredelitev skupnih načel in ciljev.

Določanje skupnih stališč je oporna točka za politike visokih pogodbenic.

d) Visoke pogodbenice si prizadevajo izogniti vsaki dejavnosti ali stališču, ki bi slabilo njihovo učinkovitost v vlogi povezovalne sile v mednarodnih odnosih ali znotraj mednarodnih organizacij.

3. a) Ministri za zunanje zadeve in član Komisije se sestanejo vsaj štirikrat na leto v okviru evropskega političnega sodelovanja. Prav tako lahko o zunanjepolitičnih zadevah v okviru političnega sodelovanja razpravljajo na sestankih Sveta Evropskih skupnosti.

b) Komisija je v celoti udeležena pri postopkih političnega sodelovanja.

c) Da bi visoke pogodbenice zagotovile tekoče sprejemanje skupnih stališč in izvajanje skupnih ukrepov, se kar najbolj vzdržijo oviranja pri doseganju soglasja in skupnih ukrepov, ki bi izhajali iz tega sodelovanja.

4. Visoke pogodbenice zagotavljajo tesno povezanost Evropskega parlamenta z evropskim političnim sodelovanjem. V ta namen predsedstvo redno obvešča Evropski parlament o zunanjepolitičnih vprašanjih, obravnavanih v okviru političnega sodelovanja, in zagotavlja ustrezno upoštevanje stališč Evropskega parlamenta.

5. Zunanje politike Evropske skupnosti in politike, dogovorjene v okviru evropskega političnega sodelovanja, morajo biti med seboj usklajene.

Predsedstvo in Komisija sta vsak v okviru svojih pristojnosti posebej odgovorna, da se ta usklajenost doseže in ohranja.

6. a) Visoke pogodbenice menijo, da bi tesnejše sodelovanje pri vprašanjih evropske varnosti bistveno pripomoglo k razvoju evropske identitete v zunanjepolitičnih zadevah. Svoja stališča o političnih in gospodarskih vidikih varnosti so pripravljene še bolj uskladiti.

b) Visoke pogodbenice so odločene ohranjati tehnološke in industrijske pogoje, potrebne za njihovo varnost. V ta namen delujejo na nacionalni ravni in, kadar je primerno, tudi v okviru pristojnih institucij in teles.

c) Določbe tega naslova v ničemer ne ovirajo tesnejšega sodelovanja na varnostnem področju med nekaterimi visokimi pogodbenicami v okviru Zahodnoevropske unije ali Atlantskega zavezništva.

7. a) Visoke pogodbenice si v mednarodnih institucijah in na mednarodnih konferencah, pri katerih sodelujejo, prizadevajo za sprejetje skupnih stališč o zadevah, urejenih s tem naslovom.

b) V mednarodnih institucijah in na mednarodnih konferencah, pri katerih ne sodelujejo vse visoke pogodbenice, sodelujoče v celoti upoštevajo stališča, dogovorjena v evropskem političnem sodelovanju.

8. Visoke pogodbenice organizirajo politični dialog s tretjimi državami in regionalnimi združenji, kadar koli menijo, da je to potrebno.

9. Visoke pogodbenice in Komisija z vzajemno pomočjo in obveščanjem krepijo sodelovanje med svojimi predstavništvi, akreditiranimi v tretjih državah in pri mednarodnih organizacijah.

10. a) Predsedstvo evropskega političnega sodelovanja pripada visoki pogodbenici, ki predseduje Svetu Evropskih skupnosti.

b) Predsedstvo je pri dejavnostih v okviru evropskega političnega sodelovanja odgovorno za spodbujanje delovanja ter usklajevanje in predstavljanje stališč držav članic v odnosih do tretjih držav. Odgovorno je tudi za vodenje političnega sodelovanja, predvsem za sestavo urnika sestankov ter za sklicevanje in organizacijo sestankov.

c) Politični direktorji se redno sestajajo v političnem odboru z namenom dajati potrebne spodbude, vzdrževati stalnost evropskega političnega sodelovanja in pripravljati razprave ministrov.

d) Politični odbor ali, če je potrebno, ministrski sestanek se skliče v 48 urah na zahtevo vsaj treh držav članic.

e) Skupina evropskih dopisnikov je pod vodstvom političnega odbora odgovorna za nadzor nad izvajanjem evropskega političnega sodelovanja in za preučevanje splošnih organizacijskih problemov.

f) Delovne skupine se sestajajo po navodilu političnega odbora.

g) Sekretariat s sedežem v Bruslju pomaga predsedstvu pri pripravi in izvajanju dejavnosti na področju evropskega političnega sodelovanja in v upravnih zadevah. Pri izvajanju svojih dolžnosti je podrejen predsedstvu.

11. Glede privilegijev in imunitet članov sekretariata za evropsko politično sodelovanje velja isto kakor za člane diplomatskih predstavništev visokih pogodbenic, ki imajo sedež v istem kraju kakor sekretariat.

12. Pet let po začetku veljavnosti tega akta visoke pogodbenice preučijo, ali so potrebne spremembe naslova III.

NASLOV IV
SPLOŠNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 31

Določbe Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, ki se nanašajo na pristojnost Sodišča Evropskih skupnosti in izvajanje te pristojnosti, se uporabljajo zgolj za določbe naslova II in člen 32; uporabljajo se pod enakimi pogoji, kakršni veljajo za določbe navedenih pogodb.

Člen 32

Razen člena 3(1), naslova II in člena 31 nobena določba v tem aktu ne vpliva na pogodbe o ustanovitvi Evropskih skupnosti ali na poznejše pogodbe in akte, ki prve spreminjajo ali dopolnjujejo.

Člen 33

1. Visoke pogodbenice bodo ratificirale ta akt v skladu s svojimi ustavnimi pravili. Listine o ratifikaciji se bodo deponirale pri vladi Italijanske republike.

2. Ta akt začne veljati prvi dan meseca, ki sledi deponiranju zadnje listine o ratifikaciji.

Člen 34

Ta akt, sestavljen v enem izvirniku v angleškem, danskem, francoskem, grškem, irskem, italijanskem, nemškem, nizozemskem, portugalskem in španskem jeziku, pri čemer so besedila v vseh teh jezikih enako verodostojna, se bo deponiral v arhivu vlade Italijanske republike, ta pa bo overjeno kopijo poslala vladam drugih držav podpisnic.

V potrditev tega so podpisani pooblaščenci podpisali ta Enotni evropski akt.

(sledi besedilo v danskem, nemškem, grškem, angleškem, španskem, francoskem, irskem, italijanskem, nizozemskem, portugalskem jeziku)

V Luxembourgu, sedemnajstega februarja leta tisoč devetsto šestinosemdeset in v Haagu, dvaindvajsetega februarja leta tisoč devetsto šestinosemdeset.

(sledi besedilo v danskem, nemškem, grškem, angleškem, španskem, francoskem, irskem, italijanskem, nizozemskem, portugalskem jeziku)

Za Njegovo veličanstvo kralja Belgijcev
podpis: Leo Tindemans

Za Njeno veličanstvo kraljico Danske
podpis: Uffe Elleman – Jensen

Za predsednika Zvezne republike Nemčije
podpis: Hans-Dietrich Genscher

Za Helensko republiko
podpis: Karolos Papoulias

Za Njegovo veličanstvo kralja Španije
podpis: Francisco Fernández Ordóñez

Za predsednika Francoske republike
podpis: Roland Dumas

Za Irsko
podpis: Peter Barry

Za predsednika Italijanske republike
podpis: Giulio Andreotti

Za Njegovo kraljevo visokost vojvodo Luksemburškega
podpis: Robert Goebbels

Za Njeno veličanstvo kraljico Nizozemske
podpis: Hans van den Broek

Za predsednika Portugalske republike
podpis: Pedro Peres de Miranda

Za Njeno veličanstvo kraljico Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska
podpis: Lynda Chalker

Zgornje besedilo je overjena verodostojna kopija edinega izvirnika Enotnega evropskega akta, podpisanega v Luxembourgu sedemnajstega februarja tisoč devetsto šestinosemdeset in v Haagu osemindvajsetega februarja tisoč devetsto šestinosemdeset, in je deponirano v arhivu vlade Italijanske republike.

(sledi besedilo v danskem, nemškem, grškem, angleškem, španskem, francoskem, irskem, italijanskem, nizozemskem, portugalskem jeziku)

Il capo del Servizio del contenzioso diplomatico, dei trattati e degli affari legislativi
(podpis nečitljiv)

SKLEPNA LISTINA

Konferenca predstavnikov vlad držav članic, ki je bila sklicana v Luxembourgu dne 9. septembra 1985 in ki je nadaljevala delo v Luxembourgu in Bruslju, je sprejela naslednje besedilo:

I.

ENOTNI EVROPSKI AKT

II.

Ob podpisu tega besedila je konferenca sprejela spodaj navedene izjave, priložene tej sklepni listini:

1. Izjavo o izvršilnih pooblastilih Komisije,
2. Izjavo o Sodišču,
3. Izjavo o členu 8a Pogodbe EGS,
4. Izjavo o členu 100a Pogodbe EGS,
5. Izjavo o členu 100b Pogodbe EGS,
6. Splošno izjavo k členom 13 do 19 Enotnega evropskega akta,
7. Izjavo o členu 118a(2) Pogodbe EGS,
8. Izjavo o členu 130d Pogodbe EGS,
9. Izjavo o členu 130r Pogodbe EGS,
10. Izjavo visokih pogodbenic o naslovu III Enotnega evropskega akta,
11. Izjavo o členu 30(10)(g) Enotnega evropskega akta.

Konferenca se je seznanila tudi z izjavami, navedenimi spodaj in priloženimi tej sklepni listini:

1. Izjavo predsedstva o roku, v katerem bo Svet po prvi obravnavi dal mnenje (člen 149(2) Pogodbe EGS),
2. Politično izjavo vlad držav članic o prostem gibanju oseb,
3. Izjavo vlade Helenske republike o členu 8a Pogodbe EGS,
4. Izjavo Komisije o členu 28 Pogodbe EGS,
5. Izjavo vlade Irske o členu 57(2) Pogodbe EGS,
6. Izjavo vlade Portugalske republike o drugem odstavku člena 59 in o členu 84 Pogodbe EGS,
7. Izjavo vlade Kraljevine Danske o členu 100a Pogodbe EGS,
8. Izjavo predsedstva in Komisije o monetarni sposobnosti Skupnosti,
9. Izjavo vlade Kraljevine Danske o evropskem političnem sodelovanju.

V Luxembourgu, sedemnajstega februarja tisoč devetsto šestinosemdeset in v Haagu, osemindvajsetega februarja tisoč devetsto šestinosemdeset.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges
Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen
Leo TINDEMANS

For Hendes Majestæt Danmarks Dronning
Uffe ELLEMANN – JENSEN

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland
Hans-Dietrich GENSCHER

Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας
Karolos PAPOULIAS

Por Su Majestad el Rey de España
Francisco FERNANDEZ ORDONEZ

Pour le Président de la République française
Roland DUMAS

Thar ceann Uachtarán na hÉireann
Peter BARRY

Per il Presidente della Repubblica italiana
Giulio ANDREOTTI

Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg
Robert GOEBBELS

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden
Hans van den BROEK

Pelo Presidente da República Portuguesa
Pedro PIRES DE MIRANDA

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
Lynda CHALKER

Izjava o izvršilnih pooblastilih Komisije

Konferenca naproša organe Skupnosti, da pred začetkom veljavnosti Akta sprejmejo načela in pravila, na podlagi katerih se bodo v vsakem posameznem primeru določila izvršilna pooblastila Komisije.

V tej zvezi Konferenca zahteva od Sveta, da za izvajanje izvršilnih pooblastil, prenesenih na Komisijo, v okviru člena 100a Pogodbe EGS zaradi hitrosti in učinkovitosti odločanja nameni prednostno mesto zlasti postopku svetovalnega odbora.

Izjava o Sodišču

Konferenca se strinja, da določbe člena 32d(1) Pogodbe ESPJ, člena 168a(1) Pogodbe EGS in člena 140a(1) Pogodbe ESAE ne prejudicirajo morebitne dodelitve sodnih pristojnosti, za katere se države članice lahko dogovorijo v okviru med njimi sklenjenih sporazumov.

Izjava o členu 8a Pogodbe EGS

Konferenca želi z določbami člena 8a izraziti svojo trdno politično voljo, da pred 1. januarjem 1993 sprejme odločitve, ki so potrebne za vzpostavitev notranjega trga, opredeljenega v teh določbah, in predvsem odločitve, ki so potrebne za izvajanje programa Komisije, opredeljenega v Beli knjigi o notranjem trgu.

Določitev datuma 31. december 1992 nima samodejnega pravnega učinka.

Izjava o členu 100a Pogodbe EGS

Komisija v svojih predlogih na podlagi člena 100a(1) daje pri izbiri pravne oblike prednost direktivi, če uskladitev zahteva spremembo zakonskih določb v eni ali več državah članicah.

Izjava o členu 100b Pogodbe EGS

Konferenca meni, da se zaradi svoje splošne uporabe člen 8c Pogodbe EGS nanaša tudi na predloge, ki jih je Komisija dolžna podati v skladu s členom 100b navedene pogodbe.

Splošna izjava o členih 13 do 19 Enotnega evropskega akta

Te določbe v ničemer ne posegajo v pravice držav članic, da sprejmejo ukrepe, kakršni se jim zdijo potrebni za nadzor nad priseljevanjem iz tretjih držav, pa tudi za boj proti terorizmu, kriminalu, prometu s prepovedanimi drogami in nedovoljeni trgovini z umetniškimi deli in starinami.

Izjava o členu 118a(2) Pogodbe EGS

Konferenca ugotavlja, da je bilo v razpravah o členu 118a(2) Pogodbe EGS dogovorjeno, da Skupnost pri določanju minimalnih zahtev za zagotavljanje varnosti in zdravja zaposlenih ne namerava glede na okoliščine neupravičeno zapostavljati zaposlenih v malih in srednjih podjetjih.

Izjava o členu 130d Pogodbe EGS

V tej zvezi se konferenca sklicuje na sklepe Evropskega sveta iz Bruslja, marca 1984, ki se glasijo:

"Finančna sredstva, namenjena pomoči iz skladov, se bodo glede na MMP v okviru finančnih možnosti realno občutno povečala."

Izjava o členu 130r Pogodbe EGS

Tretja alinea odstavka 1

Konferenca potrjuje, da dejavnosti Skupnosti na okoljskem področju ne smejo posegati v nacionalne politike izkoriščanja energetskih virov.

Drugi pododstavek odstavka 5

Konferenca meni, da določbe drugega pododstavka člena 130r(5) ne vplivajo na načela, ki izhajajo iz sodbe Sodišča v zadevi AETR.

Izjava visokih pogodbenic o naslovu III Enotnega evropskega akta

Visoke pogodbenice v zvezi z naslovom III o evropskem političnem sodelovanju znova potrjujejo svojo odprtost do drugih evropskih narodov, ki imajo enake ideale in cilje. Zlasti soglašajo, da bodo krepile svoje vezi z državami članicami Sveta Evrope in z drugimi demokratičnimi evropskimi državami, s katerimi jih povezujejo prijateljski odnosi in tesno sodelovanje.

Izjava o členu 30(10)(g) Enotnega evropskega akta

Konferenca meni, da določbe člena 30(10)(g) ne vplivajo na določbe Sklepa predstavnikov vlad držav članic z dne 8. aprila 1965 o začasni namestitvi nekaterih institucij in služb Skupnosti.

Izjava predsedstva o roku, v katerem bo Svet po prvi obravnavi dal mnenje (člen 149(2) Pogodbe EGS)

V zvezi z izjavo Evropskega sveta iz Milana, po kateri mora Svet iskati možnosti za izboljšanje svojih postopkov odločanja, predsedstvo izraža namero, da bo to delo opravilo kar najhitreje.

Politična izjava vlad držav članic o prostem gibanju oseb

Za pospešitev prostega gibanja oseb države članice sodelujejo predvsem glede vstopa, gibanja in bivanja državljanov tretjih držav, ne da bi posegale v pristojnosti Skupnosti. Sodelujejo tudi v boju proti terorizmu, kriminalu, prometu s prepovedanimi drogami ter nedovoljeni trgovini z umetniškimi deli in starinami.

Izjava vlade Helenske republike o členu 8a Pogodbe EGS

Grčija meni, da morata razvoj politik in dejavnosti Skupnosti ter sprejetje ukrepov na podlagi členov 70(1) in 84 potekati tako, da ne bosta škodovala občutljivim gospodarskim sektorjem držav članic.

Izjava Komisije o členu 28 Pogodbe EGS

Glede na lastne notranje postopke bo Komisija zagotovila, da spremembe, ki izhajajo iz sprememb k členu 28 Pogodbe EGS, ne bodo povzročale zastojev pri odzivanju na nujne zahteve po spremembi ali začasni opustitvi dajatev skupne carinske tarife.

Izjava vlade Irske o členu 57(2) Pogodbe EGS

Irska želi ob potrditvi soglasja k sprejemanju odločitev s kvalificirano večino v skladu s členom 57(2) opozoriti, da je zavarovalništvo na Irskem še posebno občutljivo področje in da je morala vlada Irske sprejeti posebne predpise za zaščito imetnikov zavarovalne police in tretjih oseb. V zvezi z usklajevanjem zakonodaje o zavarovalništvu vlada Irske pričakuje razumevanje Komisije in drugih držav članic Skupnosti, če bi se Irska pozneje znašla v položaju, ko bi njena vlada menila, da so na Irskem potrebni posebni ukrepi za ureditev razmer na tem področju.

Izjava vlade Portugalske republike o drugem odstavku člena 59 in o členu 84 Pogodbe EGS

Portugalska meni, da prehod od sprejemanja odločitev s soglasjem h glasovanju s kvalificirano večino iz drugega odstavka člena 59 in člena 84 v pogajanjih za pristop Portugalske k Skupnosti ni bil predviden, vendar pa občutno spreminja pravni red Skupnosti, zato ne sme škodovati občutljivim in ključnim sektorjem portugalskega gospodarstva; meni tudi, da je treba nujno sprejeti ustrezne in posebne prehodne ukrepe za preprečevanje škodljivih posledic za te sektorje, kadar koli je potrebno.

Izjava vlade Kraljevine Danske o členu 100a Pogodbe EGS

Po ugotovitvah danske vlade v primerih, ko država članica meni, da ukrepi, sprejeti na podlagi člena 100a, ne zagotavljajo višjih standardov na področju delovnega okolja, varstva okolja ali zahtev iz člena 36, člen 100a(4) državi članici omogoča uporabo nacionalnih določb. Takšne določbe naj bi uresničevale zgoraj navedeni cilj in ne smejo vsebovati prikritega protekcionizma.

Izjava predsedstva in Komisije o monetarni sposobnosti Skupnosti

Predsedstvo in Komisija menita, da določbe o monetarni sposobnosti Skupnosti, ki so vključene v Pogodbo EGS, ne vplivajo na možnost njenega nadaljnjega razvoja v okviru obstoječih pristojnosti.

Izjava vlade Kraljevine Danske o evropskem političnem sodelovanju

Danska vlada ugotavlja, da sklepi naslova III o evropskem političnem sodelovanju v zunanji politiki ne vplivajo na udeležbo Danske pri sodelovanju nordijskih držav na tem področju.

Zgornje besedilo je overjena verodostojna kopija edinega izvirnika sklepne listine, podpisane v Luxembourgu sedemnajstega februarja leta tisoč devetsto šestinosemdeset in v Haagu osemindvajsetega februarja leta tisoč devetsto šestinosemdeset ob podpisu Enotnega evropskega akta, in je deponirano v arhivu vlade Italijanske republike.

Il capo del Servizio del contenzioso diplomatico dei trattati e degli affari legislativi
(podpis nečitljiv)

Uradno obvestilo o začetku veljavnosti Enotnega evropskega akta, ki je bil podpisan v Luxembourgu 17. februarja 1986 in v Haagu 28. februarja 1986

Ker so bili pogoji za začetek veljavnosti Enotnega evropskega akta, podpisanega v Luxembourgu 17. februarja 1986 in v Haagu 28. februarja 1986, izpolnjeni 24. junija 1987, začne ta pogodba v skladu s členom 33 veljati 1. julija 1987.

P O G O D B A,

KI SPREMINJA NEKATERE PRORAČUNSKE DOLOČBE POGODB O USTANOVITVI EVROPSKIH SKUPNOSTI TER POGODBE O USTANOVITVI ENOTNEGA SVETA IN ENOTNE KOMISIJE EVROPSKIH SKUPNOSTI

NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ BELGIJE,
PREDSEDNIK ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE,
PREDSEDNIK FRANCOSKE REPUBLIKE,
PREDSEDNIK ITALIJANSKE REPUBLIKE,
NJEGOVA KRALJEVA VISOKOST VELIKI VOJVODA LUKSEMBURŠKI,
NJENO VELIČANSTVO KRALJICA NIZOZEMSKE,

SO SE OB UPOŠTEVANJU člena 96 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo,
OB UPOŠTEVANJU člena 236 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti,
OB UPOŠTEVANJU člena 204 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo,
GLEDE NA TO, da bodo imele Skupnosti na voljo lastna sredstva za kritje vseh svojih odhodkov,
GLEDE NA TO, da je zaradi nadomestitve finančnih prispevkov držav članic z lastnimi sredstvi Skupnosti potrebna okrepitev proračunskih pooblastil Skupščine,
ODLOČENI, da Skupščino čimbolj vključijo v nadzor nad izvrševanjem proračuna Skupnosti,
ODLOČILI, da spremenijo nekatere proračunske določbe pogodb o ustanovitvi Evropskih skupnosti ter Pogodbe o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti, in so v ta namen imenovali svoje pooblaščence:

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA BELGIJCEV:

g. Pierre HARMEL, minister za zunanje zadeve,

ZA PREDSEDNIKA ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE,

g. Walter SCHEEL, minister za zunanje zadeve,

ZA PREDSEDNIKA FRANCOSKE REPUBLIKE,

g. Maurice SCHUMANN, minister za zunanje zadeve,

ZA PREDSEDNIKA ITALIJANSKE REPUBLIKE,

g. Aldo MORO, minister za zunanje zadeve,

ZA NJENO KRALJEVO VISOKOST VELIKO VOJVODINJO LUKSEMBURŠKO:

g. Gaston THORN, minister za zunanje zadeve in zunanjo trgovino,

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO NIZOZEMSKE,

g. H. J. DE KOSTER, državni podsekretar za zunanje zadeve;

KI so se po izmenjavi pooblastil v pravilni in predpisani obliki

DOGOVORILI o naslednjem:

POGLAVJE I
DOLOČBE, KI SPREMINJAJO POGODBO O USTANOVITVI EVROPSKE SKUPNOSTI ZA PREMOG IN JEKLO

Člen 1

Člen 78 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo se nadomesti z naslednjimi določbami:

"Člen 78

1. Proračunsko leto traja od 1. januarja do 31. decembra.

Odhodki za poslovanje Skupnosti obsegajo odhodke Visoke oblasti, vključno z odhodki za poslovanje Posvetovalnega odbora, in odhodke Sodišča, Skupščine in Sveta.

2. Vsaka institucija Skupnosti pred 1. julijem pripravi načrt svojih odhodkov za poslovanje. Visoka oblast združi te načrte v predhodnem predlogu administrativnega proračuna. Priloži mu mnenje, ki lahko vsebuje drugačne načrte.

Predhodni predlog proračuna vsebuje načrt prihodkov in načrt odhodkov.

3. Visoka oblast predloži Svetu predhodni predlog administrativnega proračuna najpozneje do 1. septembra v letu, ki je pred letom njegovega izvrševanja.

Svet se posvetuje z Visoko oblastjo in, kadar je primerno, tudi z drugimi zadevnimi institucijami, če ima namen odstopati od predhodnega predloga proračuna.

Svet s kvalificirano večino sprejme predlog administrativnega proračuna in ga predloži Skupščini.

4. Predlog administrativnega proračuna se Skupščini predloži najpozneje do 5. oktobra v letu, ki je pred letom njegovega izvrševanja.

Skupščina ima pravico, da z večino svojih članov dopolni predlog administrativnega proračuna in da Svetu z absolutno večino oddanih glasov predlaga spremembe predloga proračuna glede odhodkov, ki neizogibno izhajajo iz te pogodbe ali iz aktov, sprejetih v skladu s pogodbo.

Če je Skupščina v 45 dneh po prejemu predloga administrativnega proračuna tega odobrila, se šteje, da je administrativni proračun dokončno sprejet. Če Skupščina v tem roku predloga administrativnega proračuna ni dopolnila niti zanj ni predlagala sprememb, se šteje, da je administrativni proračun dokončno sprejet.

Če je Skupščina v tem roku sprejela dopolnitve ali predlagala spremembe, se predlog administrativnega proračuna, skupaj s dopolnitvami ali predlaganimi spremembami, predloži Svetu.

5. Po razpravi o predlogu administrativnega proračuna z Visoko oblastjo in, kadar je primerno, tudi z drugimi zadevnimi institucijami, lahko Svet s kvalificirano večino spremeni vsako dopolnitev, ki jo je sprejela Skupščina, ter prav tako s kvalificirano večino odloča o spremembah, ki jih je ta predlagala. Predlog administrativnega proračuna se spremeni na podlagi predlaganih sprememb, ki jih odobri Svet.

Če Svet v 15 dneh po prejemu predloga administrativnega proračuna ni spremenil nobene od dopolnitev, ki jih je sprejela Skupščina, in če so bile predlagane spremembe Skupščine odobrene, se šteje, da je administrativni proračun dokončno

sprejet. Svet obvesti Skupščino, da ni spremenil nobene dopolnitve in da je odobril predlagane spremembe.

Če je Svet v tem roku spremenil eno ali več dopolnitev, ki jih je sprejela Skupščina, ali če ni odobril predlaganih sprememb Skupščine, se predlog administrativnega proračuna ponovno predloži Skupščini. Svet obvesti Skupščino o rezultatih svojih posvetovanj.

6. Skupščina, ki se jo uradno obvesti o ukrepih, izvedenih na podlagi njenih predlaganih sprememb, v 15 dneh po prejemu predloga administrativnega proračuna z večino svojih članov in tremi petinami oddanih glasov odloča o spremembah svojih dopolnitev, ki jih je predlagal Svet, in na ta način sprejme administrativni proračun. Če v tem roku Skupščina ne ukrepa, se šteje, da je administrativni proračun dokončno sprejet.

7. Predsednik Skupščine po končanem postopku iz tega člena razglasi, da je administrativni proračun dokončno sprejet.

8. Za vse druge odhodke, ki ne izhajajo neizogibno iz te pogodbe ali iz aktov, sprejetih na podlagi te pogodbe, se vsako leto določi najvišja stopnja povišanja za istovrstne odhodke, ki nastanejo med tekočim proračunskim letom.

Visoka oblast po posvetovanju z Odborom za konjunkturno politiko in z Odborom za proračunsko politiko določi to najvišjo stopnjo, ki izhaja iz:

– gibanja obsega bruto nacionalnega proizvoda v Skupnosti,

– povprečnih dopolnitev v proračunih držav članic

in

– gibanja življenjskih stroškov v predhodnem proračunskem letu.

O najvišji stopnji se pred 1. majem obvestijo vse institucije Skupnosti. Te jo morajo skladno z določbami četrtega in petega pododstavka tega odstavka upoštevati v proračunskem postopku.

Če pri odhodkih, ki ne izhajajo neizogibno iz te pogodbe ali iz aktov, sprejetih v skladu s to pogodbo, dejanska stopnja povišanja v predlogu administrativnega proračuna, ki ga je pripravil Svet, presega polovico najvišje stopnje, lahko Skupščina ob uveljavljanju svoje pravice do dopolnitev dodatno poviša skupni znesek teh odhodkov do meje, ki ne presega polovice najvišje stopnje.

Če so v izjemnih primerih Skupščina, Svet ali Visoka oblast mnenja, da se mora zaradi dejavnosti Skupnosti stopnja, določena v skladu s postopkom iz tega odstavka, preseči, se lahko s soglasjem Sveta, ki odloča s kvalificirano večino, in Skupščine, ki odloča z večino svojih članov in tremi petinami oddanih glasov, določi druga stopnja.

9. Vsaka institucija izvaja pristojnosti po tem členu, ob upoštevanju določb te pogodbe in v skladu s to pogodbo sprejetih aktov, zlasti tistih, ki se nanašajo na lastna sredstva Skupnosti ter na ravnotežje med prihodki in odhodki.

10. Dokončen sprejem administrativnega proračuna pomeni za Visoko oblast pooblastilo in zavezo, da pobira ustrezne prihodke v skladu z določbami člena 49.“

Člen 2

Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo se dodajo naslednje določbe:

“Člen 78a

Z odstopanjem od določb člena 78 se za proračune iz proračunskih let pred proračunskim letom 1975 uporabljajo naslednje določbe:

1. Proračunsko leto traja od 1. januarja do 31. decembra.

Odhodki za poslovanje Skupnosti obsegajo odhodke Visoke oblasti, vključno z odhodki za poslovanje Posvetovalnega odbora, ter odhodke Sodišča, Skupščine in Sveta.

2. Vsaka institucija Skupnosti pred 1. julijem pripravi načrt svojih odhodkov za poslovanje. Visoka oblast združi te načrte v predhodnem predlogu administrativnega proračuna. Priloži mu mnenje, ki lahko vsebuje drugačne načrte.

Predhodni predlog proračuna vsebuje načrt prihodkov in načrt odhodkov.

3. Visoka oblast predloži Svetu predhodni predlog administrativnega proračuna najpozneje do 1. septembra v letu, ki je pred letom njegovega izvrševanja.

Svet se posvetuje z Visoko oblastjo in, kadar je primerno, tudi z drugimi zadevnimi institucijami, če ima namen odstopati od predhodnega predloga proračuna.

Svet s kvalificirano večino sprejme predlog administrativnega proračuna in ga predloži Skupščini.

4. Predlog administrativnega proračuna se Skupščini predloži najpozneje do 5. oktobra v letu, ki je pred letom njegovega izvrševanja.

Skupščina ima pravico, da Svetu predlaga spremembe predloga proračuna.

Če je Skupščina v 45 dneh po prejemu predloga administrativnega proračuna tega odobrila ali če ni predlagala nobenih sprememb predloga proračuna, se šteje, da je administrativni proračun dokončno sprejet.

Če je Skupščina v tem roku predlagala spremembe, se predlog administrativnega proračuna skupaj s predlaganimi spremembami predloži Svetu.

5. Po razpravi o predlogu administrativnega proračuna z Visoko oblastjo in, kadar je primerno, tudi z drugimi zadevnimi institucijami, Svet sprejme administrativni proračun v 30 dneh od prejema predloga administrativnega proračuna, v skladu z naslednjimi pogoji.

Če sprememba, ki jo predlaga Skupščina, ne povzroči zvišanja skupnega zneska odhodkov neke institucije, zlasti ker bi se morebitno posledično zvišanje odhodkov izrecno kompenziralo z eno ali več predlaganimi spremembami, ki bi odhodke ustrezno znižale, lahko Svet s kvalificirano večino zavrne predlagano spremembo. Če je ne zavrne, se šteje, da je predlagana sprememba odobrena.

Če sprememba, ki jo predlaga Skupščina, povzroči zvišanje skupnega zneska odhodkov neke institucije, mora Svet o odobritvi predlaganih sprememb odločati s kvalificirano večino.

Če je Svet v skladu z drugim ali tretjim pododstavkom tega odstavka zavrnil predlagano spremembo ali je ni odobril, lahko s kvalificirano večino bodisi ohrani v predlogu administrativnega proračuna navedeni znesek ali pa določi drug znesek.

6. Predsednik Sveta po končanem postopku iz tega člena razglasi, da je administrativni proračun dokončno sprejet.

7. Vsaka institucija izvaja pristojnosti po tem členu, ob upoštevanju določb te pogodbe in v skladu s to pogodbo sprejetih aktov, zlasti tistih, ki se nanašajo na lastna sredstva Skupnosti ter na ravnotežje med prihodki in odhodki.

8. Dokončen sprejem administrativnega proračuna pomeni za Visoko oblast pooblastilo in zavezo, da pobira ustrezne prihodke v skladu z določbami člena 49.“

Člen 3

Zadnji odstavek člena 78d Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo se nadomesti z naslednjimi določbami:

“Svet in Skupščina dasta Visoki oblasti razrešnico glede izvrševanja administrativnega proračuna. Poročilo Nadzorne komisije v ta namen najprej pregleda Svet, ki odloča s kvalificirano večino, nato pa še Skupščina. Visoka oblast je razrešena šele potem, ko sta Svet in Skupščina odločala.“

POGLAVJE II
DOLOČBE, KI SPREMINJAJO POGODBO O USTANOVITVI EVROPSKE GOSPODARSKE SKUPNOSTI

Člen 4

Člen 203 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti se nadomesti z naslednjimi določbami:

“Člen 203

1. Proračunsko leto traja od 1. januarja do 31. decembra.

2. Vsaka institucija Skupnosti pred 1. julijem pripravi načrt svojih odhodkov. Komisija združi te načrte v predhodnem

predlogu proračuna. Priloži mu mnenje, ki lahko vsebuje drugačne načrte.

Predhodni predlog proračuna vsebuje načrt prihodkov in načrt odhodkov.

3. Komisija predloži Svetu predhodni predlog proračuna najpozneje do 1. septembra v letu, ki je pred letom njegovega izvrševanja.

Svet se posvetuje s Komisijo in, kadar je primerno, tudi z drugimi zadevnimi institucijami, če ima namen odstopati od predhodnega predloga proračuna.

Svet s kvalificirano večino sprejme predlog proračuna in ga predloži Skupščini.

4. Predlog proračuna se Skupščini predloži najpozneje do 5. oktobra v letu, ki je pred letom njegovega izvrševanja.

Skupščina ima pravico, da z večino svojih članov dopolni predlog proračuna in da Svetu z absolutno večino oddanih glasov predlaga spremembe predloga proračuna glede odhodkov, ki neizogibno izhajajo iz te pogodbe ali iz aktov, sprejetih v skladu s pogodbo.

Če je Skupščina v 45 dneh po prejemu predloga proračuna tega odobrila, se šteje, da je proračun dokončno sprejet. Če Skupščina v tem roku predloga proračuna ni dopolnila niti zanj ni predlagala spremembo, se šteje, da je proračun dokončno sprejet.

Če je Skupščina v tem roku sprejela dopolnitve ali predlagala spremembe, se predlog proračuna, skupaj s dopolnitvami ali predlaganimi spremembami, predloži Svetu.

5. Po razpravi o predlogu proračuna s Komisijo in, kadar je primerno, z drugimi zadevnimi institucijami lahko Svet s kvalificirano večino spremeni vsako dopolnitev, ki jo je sprejela Skupščina, ter prav tako s kvalificirano večino odloča o spremembah, ki jih je ta predlagala. Predlog proračuna se spremeni na podlagi predlaganih sprememb, ki jih odobri Svet.

Če Svet v 15 dneh po prejemu predloga ni spremenil nobene od dopolnitev, ki jih je sprejela Skupščina, in če je odobril predlagane spremembe Skupščine, se šteje, da je proračun dokončno sprejet. Svet obvesti Skupščino, da ni spremenil nobene dopolnitve in da je odobril predlagane spremembe.

Če je Svet v tem roku spremenil eno ali več dopolnitev, ki jih je sprejela Skupščina, ali če ni odobril predlaganih sprememb Skupščine, se predlog proračuna ponovno predloži Skupščini. Svet obvesti Skupščino o rezultatih svojih posvetovanj.

6. Skupščina, ki se jo uradno obvesti o ukrepih, izvedenih na podlagi njenih predlaganih sprememb, v 15 dneh po prejemu predloga proračuna z večino svojih članov in tremi petinami oddanih glasov odloča o spremembah svojih dopolnitev, ki jih je predlagal Svet, in na ta način sprejme proračun. Če v tem roku Skupščina ne ukrepa, se šteje, da je proračun dokončno sprejet.

7. Predsednik Skupščine po končanem postopku iz tega člena razglasi, da je proračun dokončno sprejet.

8. Za vse druge odhodke, ki ne izhajajo neizogibno iz te pogodbe ali iz aktov, sprejetih na podlagi te pogodbe, se vsako leto določi najvišja stopnja povišanja za istovrstne odhodke, ki nastanejo med tekočim proračunskim letom.

Komisija po posvetovanju z Odborom za konjunkturno politiko in z Odborom za proračunsko politiko določi to najvišjo stopnjo, ki izhaja iz:

– gibanja obsega bruto nacionalnega proizvoda v Skupnosti,

– povprečnih sprememb v proračunih držav članic

in

– gibanja življenjskih stroškov v predhodnem proračunskem letu.

O najvišji stopnji se pred 1. majem obvestijo vse institucije Skupnosti. Te jo morajo skladno z določbami četrtega in petega pododstavka tega odstavka upoštevati v proračunskem postopku.

Če pri odhodkih, ki ne izhajajo neizogibno iz te pogodbe ali iz aktov, sprejetih v skladu s to pogodbo, dejanska stopnja povišanja v predlogu proračuna, ki ga je pripravil Svet, presega polovico najvišje stopnje, lahko Skupščina ob uveljavljanju svoje pravice do dopolnitev dodatno poviša skupni znesek teh odhodkov do meje, ki ne presega polovice najvišje stopnje.

Če so v izjemnih primerih Skupščina, Svet ali Komisija mnenja, da se mora zaradi dejavnosti Skupnosti stopnja, določena v skladu s postopkom iz tega odstavka, preseči, se lahko s soglasjem Sveta, ki odloča s kvalificirano večino, in Skupščine, ki odloča z večino svojih članov in tremi petinami oddanih glasov, določi druga stopnja.

9. Vsaka institucija izvaja pristojnosti po tem členu, ob upoštevanju določb te pogodbe in v skladu s to pogodbo sprejetih aktov, zlasti tistih, ki se nanašajo na lastna sredstva Skupnosti ter na ravnotežje med prihodki in odhodki.

Člen 5

Pogodbi o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti se dodajo naslednje določbe:

"Člen 203a

Z odstopanjem od določb člena 203 se za proračune iz proračunskih let pred proračunskim letom 1975 uporabljajo naslednje določbe:

1. Proračunsko leto traja od 1. januarja do 31. decembra.

2. Vsaka institucija Skupnosti pred 1. julijem pripravi načrt svojih odhodkov. Komisija združi te načrte v predhodnem predlogu proračuna. Priloži mu mnenje, ki lahko vsebuje drugačne načrte.

Predhodni predlog proračuna vsebuje načrt prihodkov in načrt odhodkov.

3. Komisija predloži Svetu predhodni predlog proračuna najpozneje do 1. septembra v letu, ki je pred letom njegovega izvrševanja.

Svet se posvetuje s Komisijo in, kadar je primerno, tudi z drugimi zadevnimi institucijami, če ima namen odstopati od predhodnega predloga proračuna.

Svet s kvalificirano večino sprejme predlog proračuna in ga predloži Skupščini.

4. Predlog proračuna se Skupščini predloži najpozneje do 5. oktobra v letu, ki je pred letom njegovega izvrševanja.

Skupščina ima pravico, da Svetu predlaga spremembe predloga proračuna.

Če je Skupščina v 45 dneh po prejemu predloga proračuna tega odobrila ali če ni predlagala nobenih sprememb predloga proračuna, se šteje, da je proračun dokončno sprejet.

Če je Skupščina v tem roku predlagala spremembe, se predlog proračuna, skupaj s predlaganimi spremembami, predloži Svetu.

5. Po razpravi o predlogu proračuna s Komisijo in, kadar je primerno, tudi z drugimi zadevnimi institucijami Svet, sprejme proračun v 30 dneh od prejema predloga proračuna, v skladu z naslednjimi pogoji.

Če sprememba, ki jo predlaga Skupščina, ne povzroči zvišanja skupnega zneska odhodkov neke institucije, zlasti ker bi se morebitno posledično zvišanje odhodkov izrecno kompenziralo z eno ali več predlaganimi spremembami, ki bi odhodke ustrezno znižale, lahko Svet s kvalificirano večino zavrne predlagano spremembo. Če je ne zavrne, se šteje, da je predlagana sprememba odobrena.

Če sprememba, ki jo predlaga Skupščina, povzroči zvišanje skupnega zneska odhodkov neke institucije, mora Svet o odobritvi predlaganih sprememb odločati s kvalificirano večino.

Če je Svet v skladu z drugim ali tretjim pododstavkom tega odstavka zavrnil predlagano spremembo ali je ni odobril, lahko s kvalificirano večino bodisi ohrani v predlogu proračuna navedeni znesek ali pa določi drug znesek.

6. Predsednik Sveta po končanem postopku iz tega člena razglasi, da je proračun dokončno sprejet.

7. Vsaka institucija izvaja pristojnosti po tem členu, ob upoštevanju določb te pogodbe in v skladu s to pogodbo sprejetih aktov, zlasti tistih, ki se nanašajo na lastna sredstva Skupnosti ter na ravnotežje med prihodki in odhodki.

Člen 6

Zadnji odstavek člena 206 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti se nadomesti z naslednjimi določbami:

"Svet in Skupščina dasta Komisiji razrešnico glede izvrševanja proračuna. Poročilo Nadzorne komisije v ta namen najprej pregleda Svet, ki odloča s kvalificirano večino, nato pa še Skupščina. Komisija je razrešena šele potem, ko sta Svet in Skupščina odločala."

POGLAVJE III
DOLOČBE, KI SPREMINJAJO POGODBO O USTANOVITVI EVROPSKE SKUPNOSTI ZA ATOMSKO ENERGIJO

Člen 7

Člen 177 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo se nadomesti z naslednjimi določbami:

"Člen 177

1. Proračunsko leto traja od 1. januarja do 31. decembra.

V smislu tega člena "proračun" obsega operativni proračun in proračun za raziskave in naložbe.

2. Vsaka institucija Skupnosti pred 1. julijem pripravi načrt svojih odhodkov. Komisija združi te načrte v predhodnem predlogu proračuna. Priloži mu mnenje, ki lahko vsebuje drugačne načrte.

Predhodni predlog proračuna vsebuje načrt prihodkov in načrt odhodkov.

3. Komisija predloži Svetu predhodni predlog proračuna najpozneje do 1. septembra v letu, ki je pred letom njegovega izvrševanja.

Svet se posvetuje s Komisijo in, kadar je primerno, tudi z drugimi zadevnimi institucijami, če ima namen odstopati od predhodnega predloga proračuna.

Svet s kvalificirano večino sprejme predlog proračuna in ga predloži Skupščini.

4. Predlog proračuna se Skupščini predloži najpozneje do 5. oktobra v letu, ki je pred letom njegovega izvrševanja.

Skupščina ima pravico, da z večino svojih članov dopolni predlog proračuna in da Svetu z absolutno večino oddanih glasov predlaga spremembe predloga proračuna glede odhodkov, ki neizogibno izhajajo iz te pogodbe ali iz aktov, sprejetih v skladu s pogodbo.

Če je Skupščina v 45 dneh po prejemu predloga proračuna tega odobrila, se šteje, da je proračun dokončno sprejet. Če Skupščina v tem roku predloga proračuna ni dopolnila niti zanj ni predlagala sprememb, se šteje, da je proračun dokončno sprejet.

Če je Skupščina v tem roku sprejela dopolnitve ali predlagala spremembe, se predlog proračuna, skupaj s dopolnitvami ali predlaganimi spremembami, predloži Svetu.

5. Po razpravi o predlogu proračuna s Komisijo in, kadar je primerno, z drugimi zadevnimi institucijami, lahko Svet s kvalificirano večino spremeni vsako dopolnitev, ki jo je sprejela Skupščina, ter prav tako s kvalificirano večino odloča o spremembah, ki jih je ta predlagala. Predlog proračuna se spremeni na podlagi predlaganih sprememb, ki jih odobri Svet.

Če Svet v 15 dneh po prejemu predloga proračuna ni spremenil nobene od dopolnitev, ki jih je sprejela Skupščina, in če je odobril predlagane spremembe Skupščine, se šteje, da je proračun dokončno sprejet. Svet obvesti Skupščino, da ni spremenil nobene dopolnitve in da je odobril predlagane spremembe.

Če je Svet v tem roku spremenil eno ali več dopolnitev, ki jih je sprejela Skupščina, ali če ni odobril predlaganih sprememb Skupščine, se predlog proračuna ponovno predloži Skupščini. Svet obvesti Skupščino o rezultatih svojih posvetovanj.

6. Skupščina, ki se jo uradno obvesti o ukrepih, izvedenih na podlagi njenih predlaganih sprememb, v 15 dneh po prejemu predloga proračuna z večino svojih članov in tremi petinami oddanih glasov odloča o spremembah svojih dopolnitev, ki jih je predlagal Svet, in na ta način sprejme proračun. Če v tem roku Skupščina ne ukrepa, se šteje, da je proračun dokončno sprejet.

7. Predsednik Skupščine po končanem postopku iz tega člena razglasi, da je proračun dokončno sprejet.

8. Za vse druge odhodke, ki ne izhajajo neizogibno iz te pogodbe ali iz aktov, sprejetih na podlagi te pogodbe, se vsako leto določi najvišja stopnja povišanja za istovrstne odhodke, ki nastanejo med tekočim proračunskim letom.

Komisija po posvetovanju z Odborom za konjunkturno politiko in z Odborom za proračunsko politiko določi to najvišjo stopnjo, ki izhaja iz:

– gibanja obsega bruto nacionalnega proizvoda v Skupnosti,

– povprečnih sprememb v proračunih držav članic

in

– gibanja življenjskih stroškov v predhodnem proračunskem letu.

O najvišji stopnji se pred 1. majem obvestijo vse institucije Skupnosti. Te jo morajo skladno z določbami četrtega in petega pododstavka tega odstavka upoštevati v proračunskem postopku.

Če pri odhodkih, ki ne izhajajo neizogibno iz te pogodbe ali iz aktov, sprejetih v skladu s to pogodbo, dejanska stopnja povišanja v predlogu proračuna, ki ga je pripravil Svet, presega polovico najvišje stopnje, lahko Skupščina ob uveljavljanju svoje pravice do dopolnitev dodatno poviša skupni znesek teh odhodkov do meje, ki ne presega polovice najvišje stopnje.

Če so v izjemnih primerih Skupščina, Svet ali Komisija mnenja, da se mora zaradi dejavnosti Skupnosti stopnja, določena v skladu s postopkom iz tega odstavka, preseči, se lahko s soglasjem Sveta, ki odloča s kvalificirano večino, in Skupščine, ki odloča z večino svojih članov in tremi petinami oddanih glasov, določi druga stopnja.

9. Vsaka institucija izvaja pristojnosti po tem členu, ob upoštevanju določb te pogodbe in v skladu s to pogodbo sprejetih aktov, zlasti tistih, ki se nanašajo na lastna sredstva Skupnosti ter na ravnotežje med prihodki in odhodki.

Člen 8

Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo se dodajo naslednje določbe:

"Člen 177a

Z odstopanjem od določb člena 177 se za proračune iz proračunskih let pred proračunskim letom 1975 uporabljajo naslednje določbe:

1. Proračunsko leto traja od 1. januarja do 31. decembra.

V smislu tega člena "proračun" obsega operativni proračun in proračun za raziskave in naložbe.

2. Vsaka institucija Skupnosti pred 1. julijem pripravi načrt svojih odhodkov. Komisija združi te načrte v predhodnem predlogu proračuna. Priloži mu mnenje, ki lahko vsebuje drugačne načrte.

Predhodni predlog proračuna vsebuje načrt prihodkov in načrt odhodkov.

3. Komisija predloži Svetu predhodni predlog proračuna najpozneje do 1. septembra v letu, ki je pred letom njegovega izvrševanja.

Svet se posvetuje s Komisijo in, kadar je primerno, tudi z drugimi zadevnimi institucijami, če ima namen odstopati od predhodnega predloga proračuna.

Svet s kvalificirano večino sprejme predlog proračuna in ga predloži Skupščini.

4. Predlog proračuna se Skupščini predloži najpozneje do 5. oktobra v letu, ki je pred letom njegovega izvrševanja.

Skupščina ima pravico, da Svetu predlaga spremembe predloga proračuna.

Če je Skupščina v 45 dneh po prejemu predloga proračuna tega odobrila ali če ni predlagala nobenih sprememb predloga proračuna, se šteje, da je proračun dokončno sprejet.

Če je Skupščina v tem roku predlagala spremembe, se predlog proračuna skupaj s predlaganimi spremembami predloži Svetu.

5. Po razpravi o predlogu proračuna s Komisijo in, kadar je primerno, tudi z drugimi zadevnimi institucijami, sprejme Svet proračun v 30 dneh od prejema predloga proračuna v skladu z naslednjimi pogoji.

Če sprememba, ki jo predlaga Skupščina, ne povzroči zvišanja skupnega zneska odhodkov neke institucije, zlasti ker bi se morebitno posledično zvišanje odhodkov izrecno kompenziralo z eno ali več predlaganimi spremembami, ki bi odhodke ustrezno znižale, lahko Svet s kvalificirano večino zavrne predlagano spremembo. Če je ne zavrne, se šteje, da je predlagana sprememba odobrena.

Če sprememba, ki jo predlaga Skupščina, povzroči zvišanje skupnega zneska odhodkov neke institucije, mora Svet o odobritvi predlaganih sprememb odločati s kvalificirano večino.

Če je Svet v skladu z drugim ali tretjim pododstavkom tega odstavka zavrnil predlagano spremembo ali je ni odobril, lahko s kvalificirano večino bodisi ohrani v predlogu proračuna navedeni znesek ali pa določi drug znesek.

6. Predsednik Sveta po končanem postopku iz tega člena razglasi, da je proračun dokončno sprejet.

7. Vsaka institucija izvaja pristojnosti po tem členu, ob upoštevanju določb te pogodbe in v skladu s to pogodbo sprejetih aktov, zlasti tistih, ki se nanašajo na lastna sredstva Skupnosti ter na ravnotežje med prihodki in odhodki.

Člen 9

Zadnji odstavek člena 180 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo se nadomesti z naslednjimi določbami:

"Svet in Skupščina dasta Komisiji razrešnico glede izvrševanja proračuna. Poročilo Nadzorne komisije v ta namen najprej pregleda Svet, ki odloča s kvalificirano večino, nato pa še Skupščina. Komisija je razrešena šele potem, ko sta Svet in Skupščina odločala."

POGLAVJE IV
DOLOČBE, KI SPREMINJAJO POGODBO O USTANOVITVI ENOTNEGA SVETA IN ENOTNE KOMISIJE EVROPSKIH SKUPNOSTI

Člen 10

Člen 20(1) Pogodbe o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti se nadomesti z naslednjimi določbami:

1. Odhodki za poslovanje Evropske skupnosti za premog in jeklo in pripadajoči prihodki, prihodki in odhodki Evropske gospodarske skupnosti ter prihodki in odhodki Evropske skupnosti za atomsko energijo, razen prihodkov in odhodkov Agencije za preskrbo ter skupnih podjetij, so prikazani v proračunu Evropskih skupnosti v skladu z ustreznimi določbami pogodb o ustanovitvi teh treh skupnosti. Ta proračun, katerega prihodkovna in odhodkovna stran morata biti uravnoteženi, nadomesti administrativni proračun Evropske skupnosti za premog in jeklo, proračun Evropske gospodarske skupnosti ter operativni proračun in proračun za raziskave in naložbe Evropske skupnosti za atomsko energijo.

POGLAVJE V
KONČNE DOLOČBE

Člen 11

To pogodbo visoke pogodbenice ratificirajo v skladu s svojimi ustavnimi pravili. Listine o ratifikaciji se deponirajo pri vladi Italijanske republike.

Člen 12

Ta pogodba začne veljati prvi dan meseca, ki sledi deponiranju zadnje listine o ratifikaciji.

Če pa uradnega obvestila, predvidenega v členu 7 sklepa z dne 21. aprila 1970 o nadomestitvi finančnih prispevkov držav članic z lastnimi sredstvi Skupnosti, do tega datuma niso podale vse države podpisnice, začne ta pogodba veljati prvi dan meseca, ki sledi datumu zadnjega uradnega obvestila.

Če ta pogodba začne veljati med proračunskim postopkom, Svet po posvetovanju s Komisijo določi ukrepe, ki so potrebni, da bi se omogočila uporaba te pogodbe za preostanek proračunskega postopka.

Člen 13

Ta pogodba, sestavljena v enem izvirniku v francoskem, italijanskem, nemškem in nizozemskem jeziku, pri čemer so vsa štiri besedila enako verodostojna, se deponira v arhivu vlade Italijanske republike, ki pošlje overjeno kopijo vladam drugih držav podpisnic.

V POTRDITEV TEGA so podpisani pooblaščenci podpisali to pogodbo.

V Luxembourgu, dvaindvajsetega aprila tisoč devetsto sedemdeset.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges
Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen
Pierre HARMEL

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland
Walter SCHEEL

Pour le Président de la République française
Maurice SCHUMANN

Per il Presidente della Repubblica italiana
Aldo MORO

Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg
Gaston THORN

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden
H. J. DE KOSTER

Obvestilo o začetku veljavnosti Pogodbe, ki spreminja nekatere proračunske določbe pogodb o ustanovitvi Evropskih skupnosti in Pogodbe o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti, podpisane dne 22. aprila 1970 v Luxembourgu

Pogoji za začetek veljavnosti Pogodbe, ki spreminja nekatere proračunske določbe pogodb o ustanovitvi Evropskih skupnosti in Pogodbe o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti, podpisane dne 22. aprila 1970 v Luxembourgu, so bili izpolnjeni 30. decembra 1970, zato začne ta pogodba v skladu z njenim členom 12 veljati dne 1. januarja 1971.

Obvestilo o začetku veljavnosti Sklepa Sveta z dne 21. aprila 1970 o nadomestitvi finančnih prispevkov držav članic z lastnimi sredstvi Skupnosti

Pogoji za začetek veljavnosti Sklepa Sveta z dne 21. aprila 1970 o nadomestitvi finančnih prispevkov držav članic z lastnimi sredstvi Skupnosti[1] so bili izpolnjeni 30. decembra 1970, zato začne ta sklep v skladu z njegovim členom 7 veljati dne 1. januarja 1971.

---

[1] UL št. L 94 z dne 28. 4. 1970, str. 19.

P O G O D B A,

KI SPREMINJA NEKATERE FINANČNE DOLOČBE POGODB O USTANOVITVI EVROPSKIH SKUPNOSTI IN POGODBE O USTANOVITVI ENOTNEGA SVETA IN ENOTNE KOMISIJE EVROPSKIH SKUPNOSTI

NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ BELGIJCEV,
NJENO VELIČANSTVO KRALJICA DANSKE,
PREDSEDNIK ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE,
PREDSEDNIK FRANCOSKE REPUBLIKE,
PREDSEDNIK IRSKE,
PREDSEDNIK ITALIJANSKE REPUBLIKE,
NJEGOVA KRALJEVA VISOKOST VELIKI VOJVODA LUKSEMBURŠKI,
NJENO VELIČANSTVO KRALJICA NIZOZEMSKE,
NJENO VELIČANSTVO KRALJICA ZDRUŽENEGA KRALJESTVA VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA,

SO OB UPOŠTEVANJU člena 96 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo,
OB UPOŠTEVANJU člena 236 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti,
OB UPOŠTEVANJU člena 204 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo,
KER se od 1. januarja 1975 proračun Skupnosti v celoti financira iz lastnih sredstev Skupnosti,
KER je zaradi popolne nadomestitve finančnih prispevkov držav članic z lastnimi sredstvi Skupnosti potrebna okrepitev proračunskih pooblastil Skupščine;
KER je iz istih razlogov treba izvrševanje proračuna natančneje nadzirati,

SKLENILI, da spremenijo nekatere finančne določbe pogodb o ustanovitvi Evropskih skupnosti ter Pogodbe o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti in so v ta namen imenovali svoje pooblaščence:

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA BELGIJCEV:
R. VAN ELSLANDE,
minister za zunanje zadeve in sodelovanje z državami v razvoju;

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO DANSKE:
Niels ERSBOELL, izredni in pooblaščeni veleposlanik, stalni predstavnik pri Evropskih skupnostih;

ZA PREDSEDNIKA ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE:
Hans-Dietrich GENSCHER,
zvezni minister za zunanje zadeve;

ZA PREDSEDNIKA FRANCOSKE REPUBLIKE:
Jean-Marie SOUTOU, veleposlanik Francije,
stalni predstavnik pri Evropskih skupnostih;

ZA PREDSEDNIKA IRSKE:
Garret FITZGERALD,
minister za zunanje zadeve;

ZA PREDSEDNIKA ITALIJANSKE REPUBLIKE:
Mariano RUMOR, minister za zunanje zadeve,
vršilec dolžnosti predsednika Sveta Evropskih skupnosti;

ZA NJEGOVO KRALJEVO VISOKOST VELIKEGA VOJVODO LUKSEMBURŠKEGA:
Jean DONDELINGER, izredni in pooblaščeni veleposlanik, stalni predstavnik pri Evropskih skupnostih;

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO NIZOZEMSKE:
L. J. BRINKHORST, državni sekretar za zunanje zadeve;

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO ZDRUŽENEGA KRALJESTVA VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA:
Sir Michael PALLISER, KCMG,
izredni in pooblaščeni veleposlanik,
stalni predstavnik pri Evropskih skupnostih;

KI so se po izmenjavi pooblastil v pravilni in predpisani obliki
DOGOVORILI O NASLEDNJEM:

POGLAVJE I
DOLOČBE, KI SPREMINJAJO POGODBO O USTANOVITVI EVROPSKE SKUPNOSTI ZA PREMOG IN JEKLO

Člen 1

Za členom 7 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo se doda naslednji pododstavek:
"Revizije opravlja Računsko sodišče, ki deluje v mejah pooblastil, ki so mu dodeljena s to pogodbo."

Člen 2

Člen 78 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo se nadomesti z naslednjim:

"Člen 78

1. Proračunsko leto traja od 1. januarja do 31. decembra.
Odhodki za poslovanje Skupnosti obsegajo odhodke Visoke oblasti, vključno z odhodki za poslovanje Posvetovalnega odbora, in odhodke Skupščine, Sveta in Sodišča.

2. Vsaka institucija Skupnosti pred 1. julijem pripravi načrt svojih odhodkov za poslovanje. Visoka oblast združi te načrte v predhodnem predlogu administrativnega proračuna. Priloži mu mnenje, ki lahko vsebuje drugačne načrte.

Predhodni predlog proračuna vsebuje načrt prihodkov in načrt odhodkov.

3. Visoka oblast predloži Svetu predhodni predlog administrativnega proračuna najpozneje do 1. septembra v letu, ki je pred letom njegovega izvrševanja.

Svet se posvetuje z Visoko oblastjo in, kadar je primerno, tudi z drugimi zadevnimi institucijami, če ima namen odstopati od predhodnega predloga proračuna.

Svet s kvalificirano večino sprejme predlog administrativnega proračuna in ga predloži Skupščini.

4. Predlog administrativnega proračuna se Skupščini predloži najpozneje do 5. oktobra v letu, ki je pred letom njegovega izvrševanja.

Skupščina ima pravico, da z večino svojih članov spremeni predlog administrativnega proračuna in da Svetu z absolutno večino oddanih glasov predlaga spremembe predloga proračuna glede odhodkov, ki neizogibno izhajajo iz te pogodbe ali iz aktov, sprejetih v skladu s pogodbo.

Če je Skupščina v 45 dneh po prejemu predloga administrativnega proračuna tega odobrila, se šteje, da je administrativni proračun dokončno sprejet. Če Skupščina v tem roku predloga administrativnega proračuna ni dopolnila niti zanj ni predlagala sprememb, se šteje, da je administrativni proračun dokončno sprejet.

Če je Skupščina v tem roku sprejela dopolnitve ali predlagala spremembe, se predlog administrativnega proračuna, skupaj z dopolnitvami ali predlaganimi spremembami, predloži Svetu.

5. Po razpravi o predlogu administrativnega proračuna z Visoko oblastjo in, kadar je primerno, tudi z drugimi zadevnimi institucijami ravna Svet v skladu z naslednjimi pogoji:

a) Svet lahko s kvalificirano večino spremeni vsako dopolnitev, ki jo je sprejela Skupščina;

b) glede predlaganih sprememb:

– če sprememba, ki jo predlaga Skupščina, ne povzroči zvišanja skupnega zneska odhodkov neke institucije, zlasti ker bi se morebitno posledično zvišanje odhodkov izrecno kompenziralo z eno ali več predlaganimi spremembami, ki bi odhodke ustrezno znižale, lahko Svet s kvalificirano večino zavrne predlagano spremembo. Če je ne zavrne, se šteje, da je predlagana sprememba odobrena;

– če sprememba, ki jo predlaga Skupščina, povzroči zvišanje skupnega zneska odhodkov neke institucije, lahko Svet s kvalificirano večino odobri predlagano spremembo. Če je ne odobri, se šteje, da je predlagana sprememba zavrnjena;

– če je Svet v skladu z enim od prejšnjih dveh pododstavkov zavrnil predlagano spremembo, lahko s kvalificirano večino bodisi ohrani v predlogu administrativnega proračuna navedeni znesek ali pa določi drug znesek.

Predlog administrativnega proračuna se spremeni na podlagi predlaganih sprememb, ki jih odobri Svet.

Če Svet v 15 dneh po prejemu predloga administrativnega proračuna ni spremenil nobene od dopolnitev, ki jih je sprejela Skupščina, in če so bile predlagane spremembe Skupščine odobrene, se šteje, da je administrativni proračun dokončno sprejet. Svet obvesti Skupščino, da ni spremenil nobene dopolnitve in da so bile predlagane spremembe odobrene.

Če je Svet v tem roku spremenil eno ali več dopolnitev, ki jih je sprejela Skupščina, ali če so bile predlagane spremembe Skupščine zavrnjene ali spremenjene, se spremenjeni predlog administrativnega proračuna ponovno predloži Skupščini. Svet obvesti Skupščino o rezultatih svojih posvetovanj.

6. Skupščina, ki se jo uradno obvesti o ukrepih, izvedenih na podlagi njenih predlaganih sprememb, lahko v 15 dneh po prejemu predloga administrativnega proračuna z večino svojih članov in tremi petinami oddanih glasov dopolni ali zavrne spremembe svojih dopolnitev, ki jih je predlagal Svet, in na ta način sprejme administrativni proračun. Če v tem roku Skupščina ne ukrepa, se šteje, da je administrativni proračun dokončno sprejet.

7. Predsednik Skupščine po končanem postopku iz tega člena razglasi, da je administrativni proračun dokončno sprejet.

8. Vendar pa lahko Skupščina iz tehtnih razlogov z večino svojih članov in dvema tretjinama oddanih glasov zavrne predlog administrativnega proračuna in zahteva, da se ji predloži nov predlog.

9. Za vse druge odhodke, ki ne izhajajo neizogibno iz te pogodbe ali iz aktov, sprejetih na podlagi te pogodbe, se vsako leto določi najvišja stopnja povišanja za istovrstne odhodke, ki nastanejo med tekočim proračunskim letom.

Visoka oblast po posvetovanju z Odborom za ekonomsko politiko določi to najvišjo stopnjo, ki izhaja iz:

– gibanja obsega bruto nacionalnega proizvoda v Skupnosti,

– povprečnih dopolnitev v proračunih držav članic,

in

– gibanja življenjskih stroškov v predhodnem proračunskem letu.

O najvišji stopnji se pred 1. majem obvestijo vse institucije Skupnosti. Te jo morajo skladno z določbami četrtega in petega pododstavka tega odstavka upoštevati v proračunskem postopku.

Če pri odhodkih, ki ne izhajajo neizogibno iz te pogodbe ali iz aktov, sprejetih v skladu s to pogodbo, dejanska stopnja povišanja v predlogu administrativnega proračuna, ki ga je pripravil Svet, presega polovico najvišje stopnje, lahko Skupščina ob uveljavljanju svoje pravice do dopolnitev dodatno poviša skupni znesek teh odhodkov do meje, ki ne presega polovice najvišje stopnje.

Kadar Skupščina, Svet ali Visoka oblast meni, da se mora zaradi dejavnosti Skupnosti stopnja, določena v skladu s postopkom iz tega odstavka, preseči, se lahko s soglasjem Sveta, ki odloča s kvalificirano večino, in Skupščine, ki odloča z večino svojih članov in tremi petinami oddanih glasov, določi druga stopnja.

10. Vsaka institucija izvaja pristojnosti po tem členu ob upoštevanju določb te pogodbe in v skladu s to pogodbo sprejetih aktov, zlasti tistih, ki se nanašajo na lastna sredstva Skupnosti ter na ravnotežje med prihodki in odhodki.

11. Dokončen sprejem administrativnega proračuna pomeni za Visoko oblast pooblastilo in zavezo, da pobira ustrezne prihodke v skladu z določbami člena 49.“

Člen 3

V členu 78a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo se “78f“ nadomesti z “78h“.

Člen 4

Člen 78b Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo se nadomesti z naslednjim:

“Člen 78b

1. Če administrativni proračun na začetku proračunskega leta še ni izglasovan, se lahko glede posameznih področij porabe ali njihovih sestavnih delov v skladu z določbami uredb, sprejetih na podlagi člena 78h, vsak mesec porabi ena dvanajstina proračunskih sredstev, odobrenih za predhodno proračunsko leto; vendar pa Visoka oblast mesečno ne sme razpolagati s sredstvi, ki presegajo eno dvanajstino njihovega obsega, predvidenega v predlogu administrativnega proračuna v pripravi.

Visoka oblast je pooblaščena in zavezana, da naloži dajatve do zneska odobrenih proračunskih sredstev za preteklo proračunsko leto, pri čemer ne sme preseči zneska, ki bi izhajal iz predloga administrativnega proračuna, če bi bil sprejet.

2. Svet lahko s kvalificirano večino odobri odhodke, ki so višji od ene dvanajstine,če so upoštevani drugi pogoji iz prvega pododstavka. Pooblastilo in zahteva po uvedbi dajatev se lahko ustrezno prilagajata.

Če se sklep nanaša na odhodke, ki ne izhajajo nujno iz te pogodbe ali iz aktov, sprejetih v skladu z njo, ga Svet nemudoma predloži Skupščini; Skupščina lahko v 30 dneh z večino svojih članov in tremi petinami oddanih glasov sprejme drugačen sklep o odhodkih, ki presegajo eno dvanajstino iz odstavka 1. Ta del sklepa Sveta se odloži, dokler Skupščina ne odloči. Če Skupščina v omenjenem roku ni odločila drugače kakor Svet, se šteje, da je sklep Sveta dokončno sprejet.“

Člen 5

V členu 78c Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo se “78f“ nadomesti z “78h“.

Člen 6

Člen 78d Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo se nadomesti z naslednjim:

"Člen 78d

Visoka oblast predloži Svetu in Skupščini vsako leto poročilo za predhodno proračunsko leto, ki se nanaša na izvrševanje administrativnega proračuna. Visoka oblast jima predloži tudi izkaz stanja sredstev in obveznosti Skupnosti za področje, ki ga pokriva ta proračun."

Člen 7

Člen 78e Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo se nadomesti z naslednjim:

"Člen 78e

1. Ustanovi se Računsko sodišče.

2. Računsko sodišče ima devet članov.

3. Člani Računskega sodišča so izbrani med osebami, ki v svojih državah pripadajo ali so pripadale zunanjim revizijskim organom ali ki so posebej usposobljene za to službo. Njihova neodvisnost mora biti nedvomna.

4. Svet po posvetovanju s Skupščino soglasno imenuje člane Računskega sodišča za mandat šestih let.

Vendar so pri prvem imenovanju štirje člani Računskega sodišča, ki so bili izbrani z žrebom, imenovani za mandat samo štirih let.

Člani Računskega sodišča so lahko ponovno imenovani.

Predsednika Računskega sodišča izvolijo med svojimi člani za mandat treh let. Predsednik je lahko ponovno izvoljen.

5. Člani Računskega sodišča so pri opravljanju svojih nalog v splošnem interesu Skupnosti popolnoma neodvisni.

Pri opravljanju teh nalog ne smejo zahtevati ali sprejemati nikakršnih navodil od posameznih vlad ali drugih organov. Vzdržijo se vsakršnega ravnanja, ki je nezdružljivo z njihovimi nalogami.

6. Člani Računskega sodišča med svojim mandatom ne smejo opravljati nobene druge poklicne dejavnosti, bodisi pridobitne ali nepridobitne. Pri prevzemu svojih nalog se slovesno obvežejo, da bodo med svojim mandatom in po njegovem izteku spoštovali iz mandata izhajajoče obveznosti, zlasti dolžnost, da bodo po izteku mandata pri sprejemanju določenih imenovanj ali ugodnosti ravnali pošteno in diskretno.

7. Razen ob redni zamenjavi ali smrti dolžnosti člana Računskega sodišča prenehajo z njegovim odstopom ali če ga razreši Sodišče v skladu z odstavkom 8.

Tako izpraznjeno mesto se za preostanek njegovega mandata zapolni z novim članom.

Razen ob razrešitvi ostanejo člani Računskega sodišča na svojem položaju do zamenjave.

8. Član Računskega sodišča je lahko razrešen ali se mu lahko odvzame pravica do pokojnine ali namesto nje odobrenih ugodnosti le, kadar Sodišče na predlog Računskega sodišča ugotovi, da član ne izpolnjuje več zahtevanih pogojev ali obveznosti, ki izhajajo iz njegovega položaja.

9. Svet s kvalificirano večino določi pogoje za zaposlitev predsednika in članov Računskega sodišča, zlasti njihove plače, nadomestila in pokojnine. Prav tako z enako večino določi druga izplačila, ki se nakazujejo namesto osebnih prejemkov.

10. Določbe Protokola o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti, ki se uporabljajo za sodnike Sodišča, veljajo tudi za člane Računskega sodišča."

Člen 8

Člen 78f Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo se nadomesti z naslednjim:

"Člen 78f

1. Računsko sodišče izvaja revizije vseh administrativnih odhodkov in administrativnih prihodkov Skupnosti, vključno s prihodki v korist Skupnosti od davkov na plače, mezde in honorarje uradnikov in drugim uslužbencev Skupnosti. Prav tako izvaja revizije prihodkov in odhodkov vseh organov, ki jih je ustanovila Skupnost, če ustrezni ustanovni akt takšne revizije ne izključuje.

2. Računsko sodišče preveri zakonitost in pravilnost vseh prihodkov in odhodkov iz odstavka 1 ter, ali je bilo finančno poslovodenje dobro.

Revizija prihodkov se opravi na podlagi zapadlih zneskov in zneskov, ki so bili Skupnosti dejansko plačani.

Revizija odhodkov se opravi na podlagi prevzetih obveznosti in izvršenih izplačil.

Navedeni reviziji se lahko opravita pred zaključkom poslovnih knjig za ustrezno proračunsko leto.

3. Revizija se opravi na podlagi računovodske dokumentacije in, če je to potrebno, v drugih institucijah Skupnosti in državah članicah na kraju samem. V državah članicah se revizija opravi v povezavi z nacionalnimi revizijskimi organi ali – če ti nimajo potrebne pristojnosti – s pristojnimi nacionalnimi službami. Ti organi ali službe obvestijo Računsko sodišče, ali nameravajo sodelovati pri reviziji.

Institucije Skupnosti in nacionalni revizijski organi ali – če ti nimajo potrebne pristojnosti – pristojne nacionalne službe predložijo Računskemu sodišču na njegovo zahtevo vso dokumentacijo ali vse podatke, ki so potrebni za izvršitev njegove naloge.

4. Računsko sodišče pripravi letno poročilo po koncu vsakega proračunskega leta. To poročilo se predloži drugim institucijam Skupnosti in se skupaj z odgovori teh institucij na ugotovitve Računskega sodišča objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti.*

Prav tako lahko Računsko sodišče kadar koli predloži svoje ugotovitve glede specifičnih vprašanj in da mnenja na predlog ene od drugih institucij Skupnosti.

Letna poročila ali mnenja sprejme z večino svojih članov.

Skupščini in Svetu pomaga pri nadzoru nad izvrševanjem proračuna.

5. Računsko sodišče sestavi tudi ločeno letno poročilo, v katerem navede, ali je bilo računovodstvo za odhodke in prihodke, razen za tiste iz odstavka 1, ter s tem povezano finančno poslovodenje Visoke oblasti opravljeno na pravilen način. To poročilo sestavi v šestih mesecih po koncu proračunskega leta, na katero se nanašajo poslovne knjige, in ga predloži Visoki oblasti in Svetu. Visoka oblast ga posreduje Skupščini."

Člen 9

Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo se dodajo naslednje določbe:

"Člen 78g

Na priporočilo Sveta, ki odloča s kvalificirano večino, da Skupščina Visoki oblasti razrešnico glede izvrševanja administrativnega proračuna. V ta namen najprej Svet, nato pa Skupščina pregledata poročilo in izkaz stanja iz člena 78d ter letno poročilo Računskega sodišča skupaj z odgovori revidiranih institucij na ugotovitve Računskega sodišča."

Člen 10

Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo se dodajo naslednje določbe:

"Člen 78h

Svet soglasno na predlog Visoke oblasti ter po posvetovanju s Skupščino in po pridobitvi mnenja Računskega sodišča:

a) sprejme finančne uredbe, v katerih se zlasti podrobno določi postopek, ki ga je treba sprejeti za pripravo in izvrševanje administrativnega proračuna ter za predložitev in revizijo poročil;

b) predpiše pravila glede odgovornosti odredbodajalcev in računovodij ter glede ustreznih nadzornih ukrepov."

POGLAVJE II
DOLOČBE, KI SPREMINJAJO POGODBO O USTANOVITVI EVROPSKE GOSPODARSKE SKUPNOSTI

Člen 11

Po členu 4 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti se doda naslednji odstavek:

"3. Revizije opravlja Računsko sodišče, ki deluje v mejah pooblastil, ki so mu dodeljena s to pogodbo."

Člen 12

Člen 203 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti se nadomesti z naslednjim:

"Člen 203

1. Proračunsko leto traja od 1. januarja do 31. decembra.

2. Vsaka institucija Skupnosti pred 1. julijem pripravi načrt svojih odhodkov. Komisija združi te načrte v predhodnem predlogu proračuna. Priloži mu mnenje, ki lahko vsebuje drugačne načrte.

Predhodni predlog proračuna vsebuje načrt prihodkov in načrt odhodkov.

3. Komisija predloži Svetu predhodni predlog proračuna najpozneje do 1. septembra v letu, ki je pred letom njegovega izvrševanja.

Svet se posvetuje s Komisijo in, kadar je primerno, tudi z drugimi zadevnimi institucijami, če ima namen odstopati od predhodnega predloga proračuna.

Svet s kvalificirano večino sprejme predlog proračuna in ga predloži Skupščini.

4. Predlog proračuna se Skupščini predloži najpozneje do 5. oktobra v letu, ki je pred letom njegovega izvrševanja.

Skupščina ima pravico, da z večino svojih članov dopolni predlog proračuna in da Svetu z absolutno večino oddanih glasov predlaga spremembe predloga proračuna glede odhodkov, ki neizogibno izhajajo iz te pogodbe ali iz aktov, sprejetih v skladu s pogodbo.

Če je Skupščina v 45 dneh po prejemu predloga proračuna tega odobrila, se šteje, da je proračun dokončno sprejet. Če Skupščina v tem roku predloga proračuna ni dopolnila niti zanj ni predlagala sprememb, se šteje, da je proračun dokončno sprejet.

Če je Skupščina v tem roku sprejela dopolnitve ali predlagala spremembe, se predlog proračuna, skupaj z dopolnitvami ali predlaganimi spremembami, predloži Svetu.

5. Po razpravi o predlogu proračuna s Komisijo in, kadar je primerno, z drugimi zadevnimi institucijami Svet ravna v skladu z naslednjimi pogoji:

a) Svet lahko s kvalificirano večino spremeni vsako dopolnitev, ki jo je sprejela Skupščina;

b) glede predlaganih sprememb:

– če sprememba, ki jo predlaga Skupščina, ne povzroči zvišanja skupnega zneska odhodkov neke institucije, zlasti ker bi se morebitno posledično zvišanje odhodkov izrecno kompenziralo z eno ali z več predlaganimi spremembami, ki bi odhodke ustrezno znižale, lahko Svet s kvalificirano večino zavrne predlagano spremembo. Če je ne zavrne, se šteje, da je predlagana sprememba odobrena,

– če sprememba, ki jo predlaga Skupščina, povzroči zvišanje skupnega zneska odhodkov neke institucije, lahko Svet s kvalificirano večino odobri predlagano spremembo. Če je ne odobri, se šteje, da je predlagana sprememba zavrnjena,

– če je Svet v skladu z enim od prejšnjih dveh pododstavkov zavrnil predlagano spremembo, lahko s kvalificirano večino bodisi ohrani v predlogu proračuna navedeni znesek ali pa določi drug znesek.

Predlog proračuna se spremeni na podlagi predlaganih sprememb, ki jih odobri Svet.

Če Svet v 15 dneh po prejemu predloga proračuna ni spremenil nobene od dopolnitev, ki jih je sprejela Skupščina, in če so bile predlagane spremembe Skupščine odobrene, se šteje, da je proračun dokončno sprejet. Svet obvesti Skupščino, da ni spremenil nobene dopolnitve in da so bile predlagane spremembe odobrene.

Če je Svet v tem roku spremenil eno ali več dopolnitev, ki jih je sprejela Skupščina, ali če so bile predlagane spremembe Skupščine zavrnjene ali spremenjene, se spremenjeni predlog proračuna ponovno predloži Skupščini. Svet obvesti Skupščino o rezultatih svojih posvetovanj.

6. Skupščina, ki se jo uradno obvesti o ukrepih, izvedenih na podlagi njenih predlaganih sprememb, lahko v 15 dneh po prejemu predloga proračuna z večino svojih članov in tremi petinami oddanih glasov dopolni ali zavrne spremembe svojih dopolnitev, ki jih je predlagal Svet, in na ta način sprejme proračun. Če v tem roku Skupščina ne ukrepa, se šteje, da je proračun dokončno sprejet.

7. Predsednik Skupščine po končanem postopku iz tega člena razglasi, da je proračun dokončno sprejet.

8. Vendar pa lahko Skupščina iz tehtnih razlogov z večino svojih članov in dvema tretjinama oddanih glasov zavrne predlog proračuna in zahteva, da se ji predloži nov predlog.

9. Za vse druge odhodke, ki ne izhajajo neizogibno iz te pogodbe ali iz aktov, sprejetih na podlagi te pogodbe, se vsako leto določi najvišja stopnja povišanja za istovrstne odhodke, ki nastanejo med tekočim proračunskim letom.

Komisija po posvetovanju z Odborom za ekonomsko politiko določi to najvišjo stopnjo, ki izhaja iz:

– gibanja obsega bruto nacionalnega proizvoda v Skupnosti,

– povprečnih sprememb v proračunih držav članic,

in

– gibanja življenjskih stroškov v predhodnem proračunskem letu.

O najvišji stopnji se pred 1. majem obvestijo vse institucije Skupnosti. Te jo morajo skladno z določbami četrtega in petega pododstavka tega odstavka upoštevati v proračunskem postopku.

Če pri odhodkih, ki ne izhajajo neizogibno iz te pogodbe ali iz aktov, sprejetih v skladu s to pogodbo, dejanska stopnja povišanja v predlogu proračuna, ki ga je pripravil Svet, presega polovico najvišje stopnje, lahko Skupščina ob uveljavljanju svoje pravice do sprememb dodatno poviša skupni znesek teh odhodkov do meje, ki ne presega polovice najvišje stopnje.

Kadar Skupščina, Svet ali Komisija meni, da se mora zaradi dejavnosti Skupnosti stopnja, določena v skladu s postopkom iz tega odstavka, preseči, se lahko s soglasjem Sveta, ki odloča s kvalificirano večino, in Skupščine, ki odloča z večino svojih članov in tremi petinami oddanih glasov, določi druga stopnja.

10. Vsaka institucija izvaja pristojnosti po tem členu ob upoštevanju določb te pogodbe in v skladu s to pogodbo sprejetih aktov, zlasti tistih, ki se nanašajo na lastna sredstva Skupnosti ter na ravnotežje med prihodki in odhodki."

Člen 13

Člen 204 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti se nadomesti z naslednjim:

"Člen 204

Če proračun na začetku proračunskega leta še ni izglasovan, se lahko glede posameznih področij porabe ali njihovih sestavnih delov v skladu z določbami uredb, sprejetih na podlagi člena 209, vsak mesec porabi ena dvanajstina proračunskih sredstev, odobrenih za predhodno proračunsko leto; vendar pa Komisija mesečno ne sme razpolagati s sredstvi, ki presegajo eno dvanajstino njihovega obsega, predvidenega v predlogu proračuna v pripravi.

Svet lahko s kvalificirano večino odobri odhodke, ki so višji od ene dvanajstine, če so upoštevani drugi pogoji iz prvega pododstavka.

Če se sklep nanaša na odhodke, ki ne izhajajo nujno iz te pogodbe ali iz aktov, sprejetih v skladu z njo, ga Svet nemudoma predloži Skupščini; Skupščina lahko v 30 dneh z večino svojih članov in tremi petinami oddanih glasov sprejme drugačen sklep o odhodkih, ki presegajo eno dvanajstino iz prvega pododstavka. Ta del sklepa Sveta se odloži, dokler Skupščina ne odloči. Če Skupščina v omenjenem roku ni odločila drugače kakor Svet, se šteje, da je sklep Sveta dokončno sprejet.'

V sklepih iz drugega in tretjega pododstavka se za zagotovitev uporabe tega člena določijo potrebni ukrepi, ki se nanašajo na vire."

Člen 14

Pogodbi o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti se dodajo naslednje določbe:

"Člen 205a

Komisija predloži Svetu in Skupščini vsako leto poročilo o izvrševanju proračuna za predhodno proračunsko leto. Komisija jima predloži tudi izkaz stanja sredstev in obveznosti Skupnosti. "

Člen 15

Člen 206 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti se nadomesti z naslednjim:

"Člen 206

1. Ustanovi se Računsko sodišče.

2. Računsko sodišče ima devet članov.

3. Člani Računskega sodišča so izbrani med osebami, ki v svojih državah pripadajo ali so pripadale zunanjim revizijskim organom ali ki so posebej usposobljene za to službo. Njihova neodvisnost mora biti nedvomna.

4. Svet po posvetovanju s Skupščino soglasno imenuje člane Računskega sodišča za mandat šestih let.

Vendar so pri prvem imenovanju štirje člani Računskega sodišča, ki so bili izbrani z žrebom, imenovani za mandat samo štirih let.

Člani Računskega sodišča so lahko ponovno imenovani.

Predsednika Računskega sodišča izvolijo med svojimi člani za mandat treh let. Predsednik je lahko ponovno izvoljen.

5. Člani Računskega sodišča so pri opravljanju svojih nalog v splošnem interesu Skupnosti popolnoma neodvisni.

Pri opravljanju teh nalog ne smejo zahtevati ali sprejemati nikakršnih navodil od posameznih vlad ali drugih organov. Vzdržijo se vsakršnega ravnanja, ki je nezdružljivo z njihovimi nalogami.

6. Člani Računskega sodišča med svojim mandatom ne smejo opravljati nobene druge poklicne dejavnosti, bodisi pridobitne ali nepridobitne. Pri prevzemu svojih nalog se slovesno obvežejo, da bodo med svojim mandatom in po njegovem izteku spoštovali iz mandata izhajajoče obveznosti, zlasti dolžnost, da bodo po izteku mandata pri sprejemanju določenih imenovanj ali ugodnosti ravnali pošteno in diskretno.

7. Razen ob redni zamenjavi ali smrti dolžnosti člana Računskega sodišča prenehajo z njegovim odstopom ali če ga razreši Sodišče v skladu z odstavkom 8.

Tako izpraznjeno mesto se za preostanek njegovega mandata zapolni z novim članom.

Razen ob razrešitvi ostanejo člani Računskega sodišča na svojem položaju do zamenjave.

8. Član Računskega sodišča je lahko razrešen ali se mu lahko odvzame pravica do pokojnine ali namesto nje odobrenih ugodnosti le, kadar Sodišče na predlog Računskega sodišča ugotovi, da član ne izpolnjuje več zahtevanih pogojev ali obveznosti, ki izhajajo iz njegovega položaja.

9. Svet s kvalificirano večino določi pogoje za zaposlitev predsednika in članov Računskega sodišča, zlasti njihove plače, nadomestila in pokojnine. Prav tako z enako večino določi druga izplačila, ki se nakazujejo namesto osebnih prejemkov.

10. Določbe Protokola o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti, ki se uporabljajo za sodnike Sodišča, veljajo tudi za člane Računskega sodišča."

Člen 16

Pogodbi o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti se dodajo naslednje določbe:

"Člen 206a

1. Računsko sodišče izvaja revizije vseh prihodkov in odhodkov Skupnosti. Prav tako izvaja revizije prihodkov in odhodkov vseh organov, ki jih je ustanovila Skupnost, če ustrezni ustanovni akt takšne revizije ne izključuje.

2. Računsko sodišče preveri zakonitost in pravilnost vseh prihodkov in odhodkov ter, ali je bilo finančno poslovodenje dobro.

Revizija prihodkov se opravi na podlagi zapadlih zneskov in zneskov, ki so bili Skupnosti dejansko plačani.

Revizija odhodkov se opravi na podlagi prevzetih obveznosti in izvršenih izplačil.

Navedeni reviziji se lahko opravita pred zaključkom poslovnih knjig za ustrezno proračunsko leto.

3. Revizija se opravi na podlagi računovodske dokumentacije in, če je to potrebno, v drugih institucijah Skupnosti in državah članicah na kraju samem. V državah članicah se revizija opravi v povezavi z nacionalnimi revizijskimi organi ali – če ti nimajo potrebne pristojnosti – s pristojnimi nacionalnimi službami. Ti organi ali službe obvestijo Računsko sodišče, ali nameravajo sodelovati pri reviziji.

Institucije Skupnosti in nacionalni revizijski organi ali – če ti nimajo potrebne pristojnosti – pristojne nacionalne službe predložijo Računskemu sodišču na njegovo zahtevo vso dokumentacijo ali vse podatke, ki so potrebni za izvršitev njegove naloge.

4. Računsko sodišče pripravi letno poročilo po koncu vsakega proračunskega leta. To poročilo se predloži drugim institucijam Skupnosti in se skupaj z odgovori teh institucij na ugotovitve Računskega sodišča objavi v Uradnem listu Evropskih skupnosti.

Prav tako lahko Računsko sodišče kadar koli predloži svoje ugotovitve glede specifičnih vprašanj in da mnenja na predlog ene od drugih institucij Skupnosti.

Letna poročila ali mnenja sprejme z večino svojih članov.

Skupščini in Svetu pomaga pri nadzoru nad izvrševanjem proračuna."

Člen 17

Pogodbi o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti se dodajo naslednje določbe:

"Člen 206b

Na priporočilo Sveta, ki odloča s kvalificirano večino, da Skupščina Komisiji razrešnico glede izvrševanja proračuna. V ta namen najprej Svet, nato pa Skupščina pregledata poročilo in izkaz stanja iz člena 205 ter letno poročilo Računskega sodišča, skupaj z odgovori revidiranih institucij na ugotovitve Računskega sodišča."

Člen 18

Člen 209 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti se nadomesti z naslednjim:

"Člen 209

Svet soglasno na predlog Komisije ter po posvetovanju s Skupščino in po pridobitvi mnenja Računskega sodišča:

a) sprejme finančne uredbe, v katerih se zlasti podrobno določi postopek, ki ga je treba sprejeti za pripravo in izvrševanje proračuna ter za predložitev in revizijo poročil;

b) določi načine in postopke, s katerimi se proračunski prihodki, predvideni v ureditvi o lastnih sredstvih Skupnosti, dajo na voljo Komisiji, ter določi ukrepe, ki se po potrebi uporabljajo za zagotavljanje denarnih sredstev;

c) predpiše pravila glede odgovornosti odredbodajalcev in računovodij ter glede ustreznih nadzornih ukrepov."

POGLAVJE III
DOLOČBE, KI SPREMINJAJO POGODBO O USTANOVITVI EVROPSKE SKUPNOSTI ZA ATOMSKO ENERGIJO

Člen 19

Po členu 3 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti se doda naslednji odstavek:

"3. Revizije opravlja Računsko sodišče, ki deluje v mejah pooblastil, ki so mu dodeljena s to pogodbo."

Člen 20

Člen 177 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo se nadomesti z naslednjim:

"Člen 177

1. Proračunsko leto traja od 1. januarja do 31. decembra.

V smislu tega člena "proračun" obsega operativni proračun in proračun za raziskave in naložbe.

2. Vsaka institucija Skupnosti pred 1. julijem pripravi načrt svojih odhodkov. Komisija združi te načrte v predhodnem predlogu proračuna. Priloži mu mnenje, ki lahko vsebuje drugačne načrte.

Predhodni predlog proračuna vsebuje načrt prihodkov in načrt odhodkov.

3. Komisija predloži Svetu predhodni predlog proračuna najpozneje do 1. septembra v letu, ki je pred letom njegovega izvrševanja.

Svet se posvetuje s Komisijo in, kadar je primerno, tudi z drugimi zadevnimi institucijami, če ima namen odstopati od predhodnega predloga proračuna.

Svet s kvalificirano večino sprejme predlog proračuna in ga predloži Skupščini.

4. Predlog proračuna se Skupščini predloži najpozneje do 5. oktobra v letu, ki je pred letom njegovega izvrševanja.

Skupščina ima pravico, da z večino svojih članov dopolni predlog proračuna in da Svetu z absolutno večino oddanih glasov predlaga spremembe predloga proračuna glede odhodkov, ki neizogibno izhajajo iz te pogodbe ali iz aktov, sprejetih v skladu s pogodbo..

Če je Skupščina v 45 dneh po prejemu predloga proračuna tega odobrila, se šteje, da je proračun dokončno sprejet. Če Skupščina v tem roku predloga proračuna ni dopolnila niti zanj ni predlagala sprememb, se šteje, da je proračun dokončno sprejet.

Če je Skupščina v tem roku sprejela spremembe ali predlagala spremembe, se predlog proračuna, skupaj z dopolnitvami ali predlaganimi spremembami, predloži Svetu.

5. Po razpravi o predlogu proračuna s Komisijo in, kadar je primerno, z drugimi zadevnimi institucijami Svet ravna v skladu z naslednjimi pogoji:

a) Svet lahko s kvalificirano večino dopolni vsako dopolnitev, ki jo je sprejela Skupščina;

b) glede predlaganih sprememb:

– če sprememba, ki jo predlaga Skupščina, ne povzroči zvišanja skupnega zneska odhodkov neke institucije, zlasti ker bi se morebitno posledično zvišanje odhodkov izrecno kompenziralo z eno ali več predlaganimi spremembami, ki bi odhodke ustrezno znižale, lahko Svet s kvalificirano večino zavrne predlagano spremembo. Če je ne zavrne, se šteje, da je predlagana sprememba odobrena,

– če sprememba, ki jo predlaga Skupščina, povzroči zvišanje skupnega zneska odhodkov neke institucije, lahko Svet s kvalificirano večino odobri predlagano spremembo. Če je ne odobri, se šteje, da je predlagana sprememba zavrnjena,

– če je Svet v skladu z enim od prejšnjih dveh pododstavkov zavrnil predlagano spremembo, lahko s kvalificirano večino bodisi ohrani v predlogu proračuna navedeni znesek ali pa določi drug znesek.

Predlog proračuna se dopolni na podlagi predlaganih sprememb, ki jih odobri Svet.

Če Svet v 15 dneh po prejemu predloga proračuna ni dopolnil nobene od dopolnitev, ki jih je sprejela Skupščina, in če so bile predlagane spremembe Skupščine odobrene, se šteje, da je proračun dokončno sprejet. Svet obvesti Skupščino, da ni spremenil nobene dopolnitve in da so bile predlagane spremembe odobrene.

Če je Svet v tem roku spremenil eno ali več dopolnitev, ki jih je sprejela Skupščina, ali če so bile predlagane spremembe Skupščine zavrnjene ali spremenjene, se spremenjeni predlog proračuna ponovno predloži Skupščini. Svet obvesti Skupščino o rezultatih svojih posvetovanj.

6. Skupščina, ki se jo uradno obvesti o ukrepih, izvedenih na podlagi njenih predlaganih dopolnitev, lahko v 15 dneh po prejemu predloga proračuna z večino svojih članov in tremi petinami oddanih glasov spremeni ali zavrne spremembe svojih dopolnitev, ki jih je predlagal Svet, in na ta način sprejme proračun. Če v tem roku Skupščina ne ukrepa, se šteje, da je proračun dokončno sprejet.

7. Predsednik Skupščine po končanem postopku iz tega člena razglasi, da je proračun dokončno sprejet.

8. Vendar pa lahko Skupščina iz tehtnih razlogov z večino svojih članov in dvema tretjinama oddanih glasov zavrne predlog proračuna in zahteva, da se ji predloži nov predlog.

9. Za vse druge odhodke, ki ne izhajajo neizogibno iz te pogodbe ali iz aktov, sprejetih na podlagi te pogodbe, se vsako leto določi najvišja stopnja povišanja za istovrstne odhodke, ki nastanejo med tekočim proračunskim letom.

Komisija po posvetovanju z Odborom za ekonomsko politiko določi to najvišjo stopnjo, ki izhaja iz:

– gibanja obsega bruto nacionalnega proizvoda v Skupnosti,

– povprečnih sprememb v proračunih držav članic,

in

– gibanja življenjskih stroškov v predhodnem proračunskem letu.

O najvišji stopnji se pred 1. majem obvestijo vse institucije Skupnosti. Te jo morajo skladno z določbami četrtega in petega pododstavka tega odstavka upoštevati v proračunskem postopku.

Če pri odhodkih, ki ne izhajajo neizogibno iz te pogodbe ali iz aktov, sprejetih v skladu s to pogodbo, dejanska stopnja povišanja v predlogu proračuna, ki ga je pripravil Svet, presega polovico najvišje stopnje, lahko Skupščina ob uveljavljanju svoje pravice do sprememb dodatno poviša skupni znesek teh odhodkov do meje, ki ne presega polovice najvišje stopnje.

Kadar Skupščina, Svet ali Komisija meni, da se mora zaradi dejavnosti Skupnosti stopnja, določena v skladu s postopkom iz tega odstavka, preseči, se lahko s soglasjem Sveta, ki odloča s kvalificirano večino, in Skupščine, ki odloča z večino svojih članov in tremi petinami oddanih glasov, določi druga stopnja.

10. Vsaka institucija izvaja pristojnosti po tem členu ob upoštevanju določb te pogodbe in v skladu s to pogodbo sprejetih aktov, zlasti tistih, ki se nanašajo na lastna sredstva Skupnosti ter na ravnotežje med prihodki in odhodki."

Člen 21

Člen 178 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo se nadomesti z naslednjim:

"Člen 178

Če proračun na začetku proračunskega leta še ni sprejet, se lahko glede posameznih področij porabe ali njihovih sestavnih delov v skladu z določbami uredb, sprejetih na podlagi člena 183, vsak mesec porabi ena dvanajstina proračunskih sredstev, odobrenih za predhodno proračunsko leto; vendar pa Komisija mesečno ne sme razpolagati s sredstvi, ki presegajo eno dvanajstino njihovega obsega, predvidenega v predlogu proračuna v pripravi.

Svet lahko s kvalificirano večino odobri odhodke, ki so višji od ene dvanajstine, če so upoštevani drugi pogoji iz prvega pododstavka.

Če se sklep nanaša na odhodke, ki ne izhajajo nujno iz te pogodbe ali iz aktov, sprejetih v skladu z njo, ga Svet nemudoma predloži Skupščini; Skupščina lahko v 30 dneh z večino svojih članov in tremi petinami oddanih glasov sprejme drugačen sklep o odhodkih, ki presegajo eno dvanajstino iz prvega

pododstavka. Ta del sklepa Sveta se odloži, dokler Skupščina ne odloči. Če Skupščina v omenjenem roku ni odločila drugače kakor Svet, se šteje, da je sklep Sveta dokončno sprejet.

V sklepih iz drugega in tretjega pododstavka se za zagotovitev uporabe tega člena določijo potrebni ukrepi, ki se nanašajo na vire."

Člen 22

Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo se dodajo naslednje določbe:

"Člen 179a

Komisija predloži Svetu in Skupščini vsako leto poročilo za predhodno proračunsko leto, ki se nanaša na izvrševanje proračuna. Komisija jima predloži tudi izkaz stanja sredstev in obveznosti Skupnosti."

Člen 23

Člen 180 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo se nadomesti z naslednjim:

"Člen 180

1. Ustanovi se računsko sodišče.

2. Računsko sodišče ima devet članov.

3. Člani Računskega sodišča so izbrani med osebami, ki v svojih državah pripadajo ali so pripadale zunanjim revizijskim organom ali ki so posebej usposobljene za to službo. Njihova neodvisnost mora biti nedvomna.

4. Svet po posvetovanju s Skupščino soglasno imenuje člane Računskega sodišča za mandat šestih let.

Vendar so pri prvem imenovanju štirje člani Računskega sodišča, ki so bili izbrani z žrebom, imenovani za mandat samo štirih let.

Člani Računskega sodišča so lahko ponovno imenovani.

Predsednika Računskega sodišča izvolijo med svojimi člani za mandat treh let. Predsednik je lahko ponovno izvoljen.

5. Člani Računskega sodišča so pri opravljanju svojih nalog v splošnem interesu Skupnosti popolnoma neodvisni.

Pri opravljanju teh nalog ne smejo zahtevati ali sprejemati nikakršnih navodil od posameznih vlad ali drugih organov. Vzdržijo se vsakršnega ravnanja, ki je nezdružljivo z njihovimi nalogami.

6. Člani Računskega sodišča med svojim mandatom ne smejo opravljati nobene druge poklicne dejavnosti, bodisi pridobitne ali nepridobitne. Pri prevzemu svojih nalog se slovesno obvežejo, da bodo med svojim mandatom in po njegovem izteku spoštovali iz mandata izhajajoče obveznosti, zlasti dolžnost, da bodo po izteku mandata pri sprejemanju določenih imenovanj ali ugodnosti ravnali pošteno in diskretno.

7. Razen ob redni zamenjavi ali smrti dolžnosti člana Računskega sodišča prenehajo z njegovim odstopom ali če ga razreši Sodišče v skladu z odstavkom 8.

Tako izpraznjeno mesto se za preostanek njegovega mandata zapolni z novim članom.

Razen ob razrešitvi na podlagi določb člena 8 ostanejo člani Računskega sodišča na svojem položaju do zamenjave.

8. Član Računskega sodišča je lahko razrešen ali se mu lahko odvzame pravica do pokojnine ali namesto nje odobrenih ugodnosti le, kadar Sodišče na predlog Računskega sodišča ugotovi, da član ne izpolnjuje več zahtevanih pogojev ali obveznosti, ki izhajajo iz njegovega položaja.

9. Svet s kvalificirano večino določi pogoje za zaposlitev predsednika in članov Računskega sodišča, zlasti njihove plače, nadomestila in pokojnine. Prav tako z enako večino določi druga izplačila, ki se nakazujejo namesto osebnih prejemkov.

10. Določbe Protokola o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti, ki se uporabljajo za sodnike Sodišča, veljajo tudi za člane Računskega sodišča."

Člen 24

Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo se dodajo naslednje določbe:

"Člen 180a

1. Računsko sodišče izvaja revizije vseh prihodkov in odhodkov Skupnosti. Prav tako izvaja revizije prihodkov in odhodkov vseh organov, ki jih je ustanovila Skupnost, če ustrezni ustanovni akt takšne revizije ne izključuje.

2. Računsko sodišče preveri zakonitost in pravilnost vseh prihodkov in odhodkov ter, ali je bilo finančno poslovodenje dobro.

Revizija prihodkov se opravi na podlagi zapadlih zneskov in zneskov, ki so bili Skupnosti dejansko plačani.

Revizija odhodkov se opravi na podlagi prevzetih obveznosti in izvršenih izplačil.

Navedeni reviziji se lahko opravita pred zaključkom poslovnih knjig za ustrezno proračunsko leto.

3. Revizija se opravi na podlagi računovodske dokumentacije in, če je to potrebno, v drugih institucijah Skupnosti in državah članicah na kraju samem. V državah članicah se revizija opravi v povezavi z nacionalnimi revizijskimi organi ali – če ti nimajo potrebne pristojnosti – s pristojnimi nacionalnimi službami. Ti organi ali službe obvestijo Računsko sodišče, ali nameravajo sodelovati pri reviziji.

Institucije Skupnosti in nacionalni revizijski organi ali – če ti nimajo potrebne pristojnosti – pristojne nacionalne službe predložijo Računskemu sodišču na njegovo zahtevo vso dokumentacijo ali vse podatke, ki so potrebni za izvršitev njegove naloge.

4. Računsko sodišče pripravi letno poročilo po koncu vsakega proračunskega leta. To poročilo se predloži drugim institucijam Skupnosti in se skupaj z odgovori teh institucij na ugotovitve Računskega sodišča objavi v Uradnem listu Evropskih skupnosti.

Prav tako lahko Računsko sodišče kadar koli predloži svoje ugotovitve glede specifičnih vprašanj in da mnenja na predlog ene od drugih institucij Skupnosti.

Letna poročila ali mnenja sprejme z večino svojih članov.

Skupščini in Svetu pomaga pri nadzoru nad izvrševanjem proračuna."

Člen 25

Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo se dodajo naslednje določbe:

"Člen 180b

Na priporočilo Sveta, ki odloča s kvalificirano večino, da Skupščina Komisiji razrešnico glede izvrševanja proračuna. V ta namen najprej Svet, nato pa Skupščina pregledata poročilo in izkaz stanja iz člena 179a ter letno poročilo Računskega sodišča, skupaj z odgovori revidiranih institucij na ugotovitve Računskega sodišča."

Člen 26

Člen 183 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo se nadomesti z naslednjimi določbami:

"Člen 183

Svet soglasno na predlog Komisije ter po posvetovanju s Skupščino in po pridobitvi mnenja Računskega sodišča:

a) sprejme finančne uredbe, v katerih se zlasti podrobno določi postopek, ki ga je treba sprejeti za pripravo in izvrševanje proračuna ter za predložitev in revizijo poročil;

b) določi načine in postopke, s katerimi se proračunski prihodki, predvideni v ureditvi o lastnih sredstvih Skupnosti, dajo na voljo Komisiji, ter določi ukrepe, ki se po potrebi uporabljajo za zagotavljanje denarnih sredstev;

c) predpiše pravila glede odgovornosti odredbodajalcev in računovodij ter glede ustreznih nadzornih ukrepov."

POGLAVJE IV
DOLOČBE, KI SPREMINJAJO POGODBO O USTANOVITVI ENOTNEGA SVETA IN ENOTNE KOMISIJE EVROPSKIH SKUPNOSTI

Člen 27

Člen 22 Pogodbe o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti se nadomesti z naslednjim:

"Člen 22

1. Pooblastila in pristojnosti, dane Računskemu sodišču na podlagi člena 78e Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, člena 206 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti ter člena 180 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, izvaja enotno Računsko sodišče Evropskih skupnosti skladno z navedenimi pogodbami, kot je predvideno v teh členih.

2. Brez poseganja v pooblastila in pristojnosti iz odstavka 1 Računsko sodišče Evropskih skupnosti pred začetkom veljavnosti te pogodbe izvaja dana pooblastila in pristojnosti nad Nadzorno komisijo Evropskih skupnosti in nad Nadzornim organom Evropske skupnosti za premog in jeklo pod pogoji, določenimi v različnih dokumentih, ki se nanašajo na Nadzorni odbor in na Nadzorni organ. V vseh teh dokumentih se izraza "Nadzorna komisija" in "Nadzorni organ" nadomestita z izrazom "Računsko sodišče"."

POGLAVJE V
KONČNE DOLOČBE

Člen 28

1. Člani Računskega sodišča so imenovani ob začetku veljavnosti te pogodbe.

2. Mandat članov Nadzorne komisije in Revizijskega organa poteče z dnem predložitve njihovega poročila za proračunsko leto, kateremu sledi leto, v katerem so imenovani člani Računskega sodišča; njihova pooblastila za izvajanje revizije se omejijo na poslovanje v omenjenem proračunskem letu.

Člen 29

Visoke pogodbenice ratificirajo to pogodbo v skladu s svojimi ustavnimi pravili. Listine o ratifikaciji se deponirajo pri vladi Italijanske republike.

Člen 30

Ta pogodba začne veljati prvi dan meseca, ki sledi deponiranju zadnje listine o ratifikaciji.

Če ta pogodba začne veljati med proračunskim postopkom, Svet po posvetovanju s Skupščino in Komisijo sprejme ukrepe, ki so potrebni, da bi se omogočila uporaba te pogodbe za preostanek proračunskega postopka.

Člen 31

Ta pogodba, sestavljena v enem izvirniku v angleškem, danskem, francoskem, irskem, italijanskem, nemškem in nizozemskem jeziku, pri čemer je vseh sedem besedil enako verodostojnih, se deponira v arhivu vlade Italijanske republike, ki pošlje overjeno kopijo vladam drugih držav podpisnic.

V potrditev tega so spodaj podpisani pooblaščenci podpisali to pogodbo.

V Bruslju, dvaindvajsetega julija tisoč devetsto petinsedemdeset.

Pour Sa Majesté le roi des Belges
Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen
R. Van ELSLANDE

For Hendes Majestżt Danmarks Dronning
Niels ERSBØLL

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland
Hans Dietrich GENSCHER

Pour le président de la République française
Jean-Marie SOUTOU

Thar ceann Uachtarán na hÉireann
Garret FITZGERALD

Per il presidente della Repubblica italiana
Mariano RUMOR

Pour Son Altesse Royale le grand-duc de Luxembourg
Jean DONDELINGEN

Voor Hare Majesteit de Konigin der Nederlanden
L. J. BRINKHORST

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
Michael PALLISER

OBVESTILO o začetku veljavnosti Pogodbe, ki spreminja nekatere finančne določbe pogodb o ustanovitvi Evropskih skupnosti in Pogodbe o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti, podpisane dne 22. julija 1975 v Bruslju

Pogoji za začetek veljavnosti Pogodbe, ki spreminja nekatere finančne določbe pogodb o ustanovitvi Evropskih skupnosti in Pogodbe o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti, podpisane dne 22. julija 1975 v Bruslju, so bili izpolnjeni 23. maja 1977, zato je Pogodba v skladu z njenim členom 30 začela veljati dne 1. junija 1977.

P O G O D B A

KI SPREMINJA NEKATERE DOLOČBE PROTOKOLA O STATUTU EVROPSKE INVESTICIJSKE BANKE

NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ BELGIJCEV,
NJENO VELIČANSTVO KRALJICA DANSKE,
PREDSEDNIK ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE,
PREDSEDNIK FRANCOSKE REPUBLIKE,
PREDSEDNIK IRSKE,
PREDSEDNIK ITALIJANSKE REPUBLIKE,
NJEGOVA KRALJEVA VISOKOST VELIKI VOJVODA LUKSEMBURŠKI,
NJENO VELIČANSTVO KRALJICA NIZOZEMSKE,
NJENO VELIČANSTVO KRALJICA ZDRUŽENEGA KRALJESTVA VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA,

SO OB UPOŠTEVANJU člena 236 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti;

KER je Protokol o Statutu Evropske investicijske banke, ki je priložen Pogodbi o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, njen sestavni del;

KER opredelitev obračunske enote in načinov zamenjave te enote v valute držav članic, ki je vsebovana v sedanjem besedilu drugega pododstavka člena 4(1) in člena 7(3) in (4) Statuta banke, ni več popolnoma v skladu z razmerami v mednarodnih monetarnih odnosih;

KER prihodnjega razvoja mednarodnega monetarnega sistema ni mogoče predvideti: ker je potemtakem namesto takojšnjega sprejetja nove opredelitve obračunske enote v Statutu banke, zaželeno, da se banki, predvsem ob upoštevanju položaja banke v odnosu do trgov kapitala, omogoči prilagoditev opredelitve obračunske enote in načinov zamenjave spremembam, kjer je to potrebno in pod ustreznimi pogoji;

KER je zaradi omogočanja te hitre in prožne prilagoditve primerno, da se svetu guvernerjev banke da pooblastila za spreminjanje opredelitve obračunske enote in načinov zamenjave med obračunsko enoto in raznimi valutami, če je to potrebno;

SKLENILI, da spremenijo nekatere določbe Protokola o Statutu Evropske investicijske banke, v nadaljnjem besedilu imenovanega "Protokol", in so v ta namen imenovali svoje pooblaščence:

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA BELGIJCEV:
Willy DE CLERCQ, finančni minister;

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO DANSKE:
Per HAEKKERUP, minister za gospodarske dejavnosti;

ZA PREDSEDNIKA ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE:
dr. Hans APPEL, finančni minister;

ZA PREDSEDNIKA FRANCOSKE REPUBLIKE:
Jean-Pierre FOURCADE, minister za gospodarske dejavnosti;

ZA PREDSEDNIKA IRSKE:
Charles MURRAY, sekretar, Ministrstvo za finance Irske;

ZA PREDSEDNIKA ITALIJANSKE REPUBLIKE:
Emilio COLOMBO, minister za finance;

ZA NJEGOVO KRALJEVO VISOKOST VELIKEGA VOJVODO LUKSEMBURŠKEGA:
Jean DONDELINGER, izredni in pooblaščeni veleposlanik, stalni predstavnik pri Evropskih skupnostih;

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO NIZOZEMSKE:
L. J. BRINKHORST, minister za zunanje zadeve;

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO ZDRUŽENEGA KRALJESTVA VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA:
sir Michael PALLISER, KCMG,
izredni in pooblaščeni veleposlanik,
stalni predstavnik pri Evropskih skupnostih;

KI so se po izmenjavi pooblastil v pravilni in predpisani obliki

DOGOVORILI o naslednjem:

Člen 1

Drugemu pododstavku člena 4(1) Protokola se doda naslednji stavek:

"Svet guvernerjev lahko na predlog sveta direktorjev soglasno spremeni opredelitev obračunske enote."

Člen 2

Členu 7(4) Protokola se doda naslednji stavek:

"Poleg tega lahko na predlog sveta direktorjev soglasno spremeni način zamenjave zneskov, izraženih v obračunskih enotah, v nacionalne valute in obratno."

Člen 3

Besedilo člena 9(3)(g) Protokola se nadomesti z besedilom:

"g) izvaja pooblastila in naloge iz členov 4, 7, 14, 17, 26 in 27".

Člen 4

Visoke pogodbenice bodo ratificirale to pogodbo v skladu s svojimi ustavnimi pravili. Listine o ratifikaciji se bodo deponirale pri vladi Italijanske republike.

Člen 5

Ta pogodba začne veljati prvi dan meseca, ki sledi deponiranju zadnje listine o ratifikaciji.

Člen 6

Ta pogodba, sestavljena v enem izvirniku v angleškem, danskem, francoskem, irskem, italijanskem, nemškem in nizozemskem jeziku, pri čemer so besedila v vseh sedmih jezikih enako verodostojna, se deponira v arhivu vlade Italijanske republike, ki bo overjeno kopijo poslala vladam drugih držav podpisnic.

V POTRDITEV TEGA so podpisani pooblaščenci podpisali to pogodbo.

V Bruslju, desetega julija tisoč devetsto petinsedemdeset.

Pour Sa Majesté le roi des Belges
Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen
Willy DE CLERCQ

For Hendes Majestæt Danmarks Dronning
Per HÆKKERUP

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland
Hans APPEL

Pour le président de la République française
Jean-Pierre FOURCADE

Thar ceann Uachtarán na hÉireann
Charles MURRAY

Per il presidente della Repubblica italiana
Emilio COLOMBO

Pour Son Altesse Royale le grand-duc de Luxembourg
Jean DONDELINGER

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden
L.J. BRINKHORST

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
Michael PALLISER

Obvestilo o začetku veljavnosti Pogodbe, ki spreminja nekatere določbe Protokola o Statutu Evropske investicijske banke, podpisane dne 10. julija 1975 v Bruslju

Pogoji za začetek veljavnosti Pogodbe, ki spreminja nekatere določbe Protokola o Statutu Evropske investicijske banke, podpisane dne 10. julija 1975 v Bruslju, so bili izpolnjeni 1. septembra 1977, zato je Pogodba v skladu z njenim členom 5 začela veljati dne 1. oktobra 1977.

A K T

O DOPOLNITVI PROTOKOLA O STATUTU EVROPSKE INVESTICIJSKE BANKE, KI POOBLAŠČA SVET GUVERNERJEV ZA USTANOVITEV EVROPSKEGA INVESTICIJSKEGA SKLADA

NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ BELGIJCEV,
NJENO VELIČANSTVO KRALJICA DANSKE,
PREDSEDNIK ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE,
PREDSEDNIK HELENSKE REPUBLIKE,
NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ ŠPANIJE,
PREDSEDNIK FRANCOSKE REPUBLIKE,
PREDSEDNIK IRSKE,
PREDSEDNIK ITALIJANSKE REPUBLIKE,
NJEGOVA KRALJEVA VISOKOST VELIKI VOJVODA LUKSEMBURŠKI,
NJENO VELIČANSTVO KRALJICA NIZOZEMSKE,
PREDSEDNIK PORTUGALSKE REPUBLIKE,
NJENO VELIČANSTVO KRALJICA ZDRUŽENEGA KRALJESTVA VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA,

ODLOČENI zagotoviti potrebne finančne instrumente za krepitev notranjega trga ter gospodarske in socialne kohezije,

KER je Evropski svet v Edinburghu zahteval, da je zaradi pospešitve gospodarske obnove v Evropi nujno treba razmisliti o ustanovitvi Evropskega investicijskega sklada,

POTRJUJEJO prednosti tesnega sodelovanja med Skupnostjo, Evropsko investicijsko banko in drugimi finančnimi institucijami v državah članicah, ki se zanimajo za cilje Sklada,

SO SKLENILI spremeniti Statut Banke z namenom, da bi pooblastili svet guvernerjev za ustanovitev Evropskega investicijskega sklada, in so v ta namen imenovali svoje pooblaščence:

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA BELGIJCEV,
Philippe DE SCHOUTHEETE DE TERVARENT,
veleposlanik, stalni predstavnik,

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO DANSKE,
Gunnar RIBERHOLDT,
veleposlanik, stalni predstavnik,

ZA PREDSEDNIKA ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE,
Jochen GRÜNHAGE,
namestnik stalnega predstavnika,

ZA PREDSEDNIKA HELENSKE REPUBLIKE,
Leonidas EVANGELIDIS,
veleposlanik, stalni predstavnik,

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA ŠPANIJE,
Camilo BARCIA GARCIA-VILLAMIL,
veleposlanik, stalni predstavnik,

ZA PREDSEDNIKA FRANCOSKE REPUBLIKE,
François SCHEER,
veleposlanik, stalni predstavnik,

ZA PREDSEDNIKA IRSKE,
Padraig MAC KERNAN,
veleposlanik, stalni predstavnik,

ZA PREDSEDNIKA ITALIJANSKE REPUBLIKE,
Federico DI ROBERTO,
veleposlanik, stalni predstavnik,

ZA NJEGOVO KRALJEVO VISOKOST VELIKEGA VOJVODO LUKSEMBURŠKEGA,
Jean-Jacques KASEL,
veleposlanik, stalni predstavnik,

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO NIZOZEMSKE,
B. R. BOT,
veleposlanik, stalni predstavnik,

ZA PREDSEDNIKA PORTUGALSKE REPUBLIKE,
José César PAULOURO DAS NEVES,
veleposlanik, stalni predstavnik,

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO ZDRUŽENEGA KRALJESTVA VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA,
sir John KERR,
veleposlanik, stalni predstavnik,

KI so se po izmenjavi pooblastil v pravilni in predpisani obliki

DOGOVORILI O NASLEDNJEM:

Člen A

Protokol o Statutu Evropske investicijske banke, priložen Pogodbi o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, se dopolni tako, da se mu doda naslednji člen:

"Člen 30

1. Svet guvernerjev se lahko soglasno odloči ustanoviti Evropski investicijski sklad, ki je finančno samostojna pravna oseba in katerega ustanovni član je Banka.

2. Svet guvernerjev soglasno sprejme Statut Evropskega investicijskega sklada. Statut opredeljuje predvsem njegove cilje, sestavo, kapital, članstvo, finančne vire, načine posredovanja, pravila o revidiranju kakor tudi odnose med organi Banke in organi Sklada.

3. Ne glede na določbe člena 20(2) Banka lahko sodeluje pri upravljanju Sklada in prispeva v njegov vpisani kapital do višine, ki jo soglasno določi svet guvernerjev.

4. Evropska gospodarska skupnost lahko postane članica Sklada in prispeva v njegov vpisani kapital. Finančne institucije, ki se zanimajo za cilje Sklada, so lahko povabljene k članstvu.

5. Za Sklad, za člane njegovih organov pri opravljanju njihovih nalog ter njegove zaposlene se uporablja Protokol Evropskih skupnosti o privilegijih in imunitetah.

Poleg tega je Sklad oproščen vseh davkov in podobnih dajatev ob povečanju svojega kapitala ter raznih formalnosti, ki so s tem lahko povezane v državi, v kateri ima sedež. Prav tako ni

nikakršnih dajatev ob njegovem prenehanju delovanja ali likvidaciji. Dejavnosti Sklada in njegovih organov, ki se izvajajo v skladu z njegovim statutom, pa tudi niso predmet kakršnih koli prometnih davkov.

Tiste dividende, kapitalski donosi ali druge oblike prihodkov iz Sklada, do katerih so upravičeni člani, razen Evropske gospodarske skupnosti in Banke, ostajajo predmet davčnih določb ustrezne zakonodaje.

6. Sodišče ima v mejah, določenih v nadaljevanju, pristojnost v sporih glede ukrepov, ki jih sprejemajo organi Sklada. Postopek zoper te ukrepe lahko sproži vsak član Sklada kot tak ali države članice pod pogoji, določenimi v členu 173 te pogodbe."

Člen B

1. Visoke pogodbenice ratificirajo ta akt v skladu s svojimi ustavnimi pravili. Listine o ratifikaciji se deponirajo pri vladi Italijanske republike.

2. Ta akt začne veljati prvi dan meseca, ki sledi deponiranju zadnje listine o ratifikaciji.

Člen C

Ta akt, sestavljen v enem izvirniku v angleškem, danskem, francoskem, grškem, irskem, italijanskem, nemškem, nizozemskem, portugalskem in španskem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna, se deponira v arhivu vlade Italijanske republike, ki pošlje overjeno kopijo vladam drugih držav podpisnic.

V potrditev tega so spodaj podpisani pooblaščenci podpisali ta akt.

V Bruslju, petindvajsetega marca tisoč devetsto triindevetdeset.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges
Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen
Philippe DE SCHOUTHEETE DE TERVARENT

For Hendes Majestæt Danmarks Dronning
Gunnar RIBERHOLDT

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland
Jochen GRÜNHAGE

Για τον Πρόεδρο της Ελληνικης Δημοκρατίας
Leonidas EVANGELIDIS

Por Su Majestad el Rey de España
Camilo BARCIA GARCIA-VILLAMIL

Pour le Président de la République française
François SCHEER

Thar ceann Uachtarán na hÉireann
For the President of Ireland
Padraig MAC KERNAN

Per il Presidente della Repubblica italiana
Federico DI ROBERTO

Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg
Jean-Jacques KASEL

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden
B. R. BOT,

Pelo Presidente da República Portuguesa
José César PAULOURO DAS NEVES,

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
sir John KERR,
veleposlanik, stalni predstavnik,

Obvestilo o začetku veljavnosti Akta o dopolnitvi Protokola o Statutu EIB, podpisanega v Bruslju 25. marca 1993[1]

Akt o dopolnitvi Protokola o Statutu EIB, ki pooblašča svet guvernerjev za ustanovitev Evropskega investicijskega sklada, podpisan v Bruslju 25. marca 1993, je začel veljati 1. maja 1994, v skladu s členom B(2) Akta, potem ko je bila 29. aprila 1994 deponirana zadnja listina o ratifikaciji.

---

[1] UL L 173, 7. 7. 1994, str. 14.

A K T

O VOLITVAH PREDSTAVNIKOV SKUPŠČINE S SPLOŠNIMI NEPOSREDNIMI VOLITVAMI

Člen 1

Predstavniki narodov držav, združenih v Skupnosti, so izvoljeni v Skupščino na splošnih neposrednih volitvah.

Člen 2

Število predstavnikov, izvoljenih v posamezni državi članici, je naslednje:

Belgija	24
Danska	16
Nemčija	81
Francija	81
Irska	15
Italija	81
Luksemburg	6
Nizozemska	25
Združeno kraljestvo	81

Člen 3

1. Predstavniki so izvoljeni za dobo petih let.

2. Ta petletna doba se prične z začetkom prve seje po vsakih volitvah.

Podaljša ali skrajša se jo lahko na podlagi drugega pododstavka člena 10(2).

3. Mandat posameznega predstavnika se začne in konča hkrati z dobo iz odstavka 2.

Člen 4

1. Predstavniki glasujejo posamično in osebno. Pri tem niso vezani na nikakršna navodila in njihov mandat ni vezan.

2. Predstavniki uživajo privilegije in imunitete, ki veljajo za člane Skupščine na podlagi Protokola o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti, priloženega Pogodbi o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti.

Člen 5

Funkcija predstavnika v Skupščini je združljiva s funkcijo poslanca v parlamentu države članice.

Člen 6

1. Funkcija predstavnika v Skupščini ni združljiva s funkcijo:

– člana vlade države članice,

– člana Komisije Evropskih skupnosti,

– sodnika, generalnega pravobranilca ali sodnega tajnika Sodišča Evropskih skupnosti,

– člana Računskega sodišča Evropskih skupnosti,

– člana Posvetovalnega odbora Evropske skupnosti za premog in jeklo ali člana Ekonomsko-socialnega odbora Evropske gospodarske skupnosti in Evropske skupnosti za atomsko energijo,

– člana odborov ali drugih teles, ki so na podlagi pogodb o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, Evropske gospodarske skupnosti in Evropske skupnosti za atomsko energijo ustanovljeni za upravljanje sredstev Skupnosti ali za opravljanje stalne in neposredne upravne naloge,

– člana sveta direktorjev ali upravnega odbora ali zaposlenega Evropske investicijske banke,

– uradnika ali uslužbenca institucij Evropskih skupnosti ali z njimi povezanih specializiranih organov.

2. Poleg tega lahko vsaka država članica pod pogoji iz člena 7(2) določi pravila glede nezdružljivosti na nacionalni ravni.

3. Predstavnike v Skupščini, za katere se med petletno dobo iz člena 3 uporabljata odstavka 1 in 2, zamenjajo v skladu s členom 12.

Člen 7

1. Na podlagi člena 21(3) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, člena 138(3) Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in člena 108(3) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo Skupščina pripravi predlog za enotni volilni postopek.

2. Do začetka veljavnosti enotnega volilnega postopka in ob upoštevanju drugih določb tega akta urejajo volilni postopek v vsaki državi članici njeni nacionalni predpisi.

Člen 8

Na volitvah predstavnikov v Skupščino sme vsak volivec glasovati samo enkrat.

Člen 9

1. Volitve v Skupščino potekajo na dan, ki ga določi vsaka država članica; za vse države članice pa je ta dan v istem obdobju, ki se začne v četrtek zjutraj in konča prvo naslednjo nedeljo.

2. Štetje glasov se lahko začne šele po zaprtju volišč v državi članici, v kateri so volivci v obdobju iz odstavka 1 glasovali zadnji.

3. Če država članica za volitve v Skupščino uporablja dvokrožni volilni sistem, mora prvi krog potekati v obdobju iz odstavka 1.

Člen 10

1. Svet po posvetovanju s Skupščino soglasno določi obdobje iz člena 9(1) za prve volitve.

2. Naslednje volitve potekajo v ustreznem obdobju zadnjega leta petletne dobe iz člena 3.

Kadar v Skupnosti ni mogoče izvesti volitev v tem obdobju, Svet po posvetovanju s Skupščino soglasno določi drugo obdobje, ki je lahko največ mesec dni pred obdobjem, določenim v skladu s prejšnjim pododstavkom, ali največ mesec dni po njem.

3. Brez poseganja v člen 22 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, člen 139 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in člen 109 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo se Skupščina brez predhodnega sklica sestane prvi torek po izteku enega meseca od konca obdobja iz člena 9(1).

4. Pristojnosti prejšnje Skupščine prenehajo z začetkom prve seje nove Skupščine.

Člen 11

Do začetka veljavnosti enotnega volilnega postopka iz člena 7(1) Skupščina potrdi mandate predstavnikov. V ta namen se seznani z uradno razglašenimi izidi v državah članicah in odloča v sporih, ki lahko izhajajo iz določb tega akta, razen v tistih, ki izhajajo iz nacionalnih predpisov, na katere se akt sklicuje.

Člen 12

1. Do začetka veljavnosti enotnega volilnega postopka iz člena 7(1) in ob upoštevanju drugih določb tega akta vsaka država članica določi ustrezne postopke za zapolnjevanje sedežev, ki so se sprostili med petletnim mandatom iz člena 3, za preostanek te dobe.

2. Kadar se sedež sprosti na podlagi veljavnih nacionalnih predpisov države članice, ta obvesti Skupščino, ki to dejstvo upošteva.

V vseh drugih primerih Skupščina ugotovi, da se je sedež sprostil, in o tem obvesti državo članico.

Člen 13

Če se izkaže, da je za izvedbo tega akta treba sprejeti ukrepe, jih Svet na predlog Skupščine in po posvetovanju s Komisijo soglasno sprejme, potem ko si je prizadeval, da bi v okviru Spravnega odbora, ki ga sestavljajo Svet in predstavniki Skupščine, dosegel sporazum s Skupščino.

Člen 14

Člen 21(1) in (2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, člen 138(1) in (2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti ter člen 108(1) in (2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo prenehajo veljati na dan seje prve Skupščine, izvoljene na podlagi tega akta, ki poteka v skladu s členom 10(3).

Člen 15

Ta akt je sestavljen v angleškem, danskem, francoskem, irskem, italijanskem, nemškem in nizozemskem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna.

Priloge I do III so sestavni del tega akta.

Priložena mu je izjava vlade Zvezne republike Nemčije.

Člen 16

Določbe tega akta začnejo veljati prvi dan meseca, ki sledi prejemu zadnjega uradnega obvestila, navedenega v sklepu.

V Bruslju, dvajsetega septembra tisoč devetsto šestinsedemdeset.

Pour le royaume de Belgique, son représentant
Voor het Koninkrijk België, zijn Vertegenwoordiger

le ministre des affaires étrangères du royaume de Belgique
De Minister van Buitenlandse Zaken van het Koninkrijk België
R. VAN ELSLANDE

For kongeriget Danmark,

dets repräsentant kongeriget Danmarks udenrigsökonomiminister
Ivar NØRGAARD

Für die Bundesrepublik Deutschland, ihr Vertreter

Der Bundesminister des Auswärtigen der Bundesrepublik Deutschland
Hans-Dietrich GENSCHER

Pour la République française, son représentant

le ministre des affaires étrangères de la République française
Louis DE GUIRINGAUD

For Ireland, its Representative

Thar ceann na hÉireann, a hIonadaí
The Minister for Foreign Affairs of Ireland
Aire Gnóthaí Eachtracha na hÉireann
Gearóid MAC GEARAILT

Per la Repubblica italiana, il suo rappresentante

il ministro degli Affari esteri della Repubblica italiana
Arnaldo FORLANI

Pour le grand-duché de Luxembourg, son représentant,

membre du gouvernement du grand-duché de Luxembourg
Jean HAMILIUS

Voor het Koninkrijk der Nederlanden, zijn Vertegenwoordiger

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken van het Koninkrijk der Nederlanden
L. J. BRINKHORST

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, their representative

The Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
A. CROSLAND

PRILOGA I

Danske oblasti lahko določijo datume, ko bodo volitve članov v Skupščino potekale v Grenlandiji.

PRILOGA II

Združeno kraljestvo bo uporabljalo določbe tega akta le v zvezi z Združenim kraljestvom.

PRILOGA III

Izjava o členu 13

Kar zadeva postopek v Spravnem odboru, je dogovorjeno, da se uporabljajo določbe odstavkov 5, 6 in 7 postopka, določenega v skupni izjavi Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije z dne 4. marca 1975[1].

Izjava vlade Zvezne republike Nemčije

Vlada Zvezne republike Nemčije izjavlja, da se Akt o volitvah članov Evropskega parlamenta s splošnimi neposrednimi volitvami uporablja tudi za zvezno deželo Berlin.

Glede na pravice in odgovornosti Francije, Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska ter Združenih držav Amerike bo berlinska poslanska zbornica volila predstavnike za tiste sedeže, ki v okviru kvote Zvezne republike Nemčije pripadajo zvezni deželi Berlin.

[1] UL C 89, 22. 4. 1975, str. 1.

P O G O D B A,

KI GLEDE NA GRENLANDIJO SPREMINJA POGODBE O USTANOVITVI EVROPSKIH SKUPNOSTI

NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ BELGIJCEV,
NJENO VELIČANSTVO KRALJICA DANSKE,
PREDSEDNIK ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE,
PREDSEDNIK HELENSKE REPUBLIKE,
PREDSEDNIK FRANCOSKE REPUBLIKE,
PREDSEDNIK IRSKE,
PREDSEDNIK ITALIJANSKE REPUBLIKE,
NJEGOVA KRALJEVA VISOKOST VELIKI VOJVODA LUKSEMBURŠKI,
NJENO VELIČANSTVO KRALJICA NIZOZEMSKE,
NJENO VELIČANSTVO KRALJICA ZDRUŽENEGA KRALJESTVA VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA,

ob upoštevanju člena 96 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo,
ob upoštevanju člena 236 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti,
ob upoštevanju člena 204 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo,
ker je vlada Kraljevine Danske Svetu predložila predlog za revizijo pogodb o ustanovitvi Evropskih skupnosti, tako da se te prenehajo uporabljati za Grenlandijo, in za uvedbo nove ureditve odnosov med Skupnostmi in Grenlandijo,
ker je spričo posebnih značilnosti Grenlandije ta predlog treba sprejeti z uvedbo ureditve, ki dopušča ohranjanje tesnih in trajnih vezi med Skupnostmi in Grenlandijo in upoštevanje vzajemnih interesov, zlasti razvojnih potreb Grenlandije,
ker ureditev za čezmorske države in ozemlja iz četrtega dela Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti zagotavlja primeren okvir za te odnose, četudi so za Grenlandijo potrebne dodatne posebne določbe,

SO SKLENILI, da v medsebojnem soglasju določijo novo ureditev za Grenlandijo in so v ta namen imenovali svoje pooblaščence:

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA BELGIJCEV:
Leo TINDEMANS,
minister za zunanje odnose Kraljevine Belgije

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO DANSKE,
Uffe ELLEMAN-JENSEN,
minister za zunanje zadeve Danske

Gunnar RIBERHOLDT,
izredni in pooblaščeni veleposlanik,
stalni predstavnik Danske

ZA PREDSEDNIKA ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE,
Hans-Dietrich GENSCHER,
minister za zunanje zadeve Zvezne republike Nemčije

ZA PREDSEDNIKA HELENSKE REPUBLIKE,
Theodoros PANGALOS,
državni sekretar za zunanje zadeve Helenske republike

ZA PREDSEDNIKA FRANCOSKE REPUBLIKE,
Roland DUMAS,
minister za evropske zadeve Francoske republike

ZA PREDSEDNIKA IRSKE,
Peter BARRY,
minister za zunanje zadeve Irske

ZA PREDSEDNIKA ITALIJANSKE REPUBLIKE,
Giulio ANDREOTTI,
minister za zunanje zadeve Italijanske republike

ZA NJEGOVO KRALJEVO VISOKOST VELIKEGA VOJVODO LUKSEMBURŠKEGA,
Colette FLESCH,
ministrica za zunanje zadeve vlade Velikega vojvodstva Luksemburg

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO NIZOZEMSKE,
W. F. van EEKELEN,
državni sekretar za zunanje zadeve Nizozemske

H. J. Ch. RUTTEN,
izredni in pooblaščeni veleposlanik,
stalni predstavnik Nizozemske

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO ZDRUŽENEGA KRALJESTVA VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA,
Visoko cenjeni sir Geoffrey HOWE, kraljevi odvetnik in poslanec,
državni sekretar za zunanje zadeve in zadeve Commonwealtha,

KI SO SE po izmenjavi pooblastil v pravilni in predpisani obliki DOGOVORILI o naslednjem:

Člen 1

Točki (a) drugega odstavka člena 79 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo se doda naslednji pododstavek:
"Ta pogodba se ne uporablja za Grenlandijo."

Člen 2

Državam članicam, navedenim v prvem stavku prvega odstavka člena 131 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, se doda Danska.

Člen 3

1. Četrtemu delu Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti se doda naslednji člen 136a:

"Člen 136a

Določbe členov 131 do 136 se uporabljajo za Grenlandijo ob upoštevanju specifičnih določb za Grenlandijo iz Protokola o posebni ureditvi za Grenlandijo, ki je priloga k tej pogodbi."

2. Protokol o posebni ureditvi za Grenlandijo, ki je priložen tej pogodbi, je priloga k Pogodbi o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti. Protokol 4 o Grenlandiji, ki je priloga k Aktu o pristopu z dne 22. januarja 1972, se razveljavi.

Člen 4

Na seznam v Prilogi IV k Pogodbi o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti se doda Grenlandija.

Člen 5

Točki (a) tretjega odstavka člena 198 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo se doda naslednji pododstavek:

"Ta pogodba se ne uporablja za Grenlandijo."

Člen 6

1. Visoke pogodbenice ratificirajo to pogodbo v skladu s svojimi ustavnimi pravili. Listine o ratifikaciji se deponirajo pri vladi Italijanske republike.

2. Ta pogodba začne veljati 1. januarja 1985. Če do tega datuma niso bile deponirane vse listine o ratifikaciji, začne ta pogodba veljati prvi dan meseca, ki sledi deponiranju zadnje listine o ratifikaciji.

Člen 7

Ta pogodba, sestavljena v enem izvirniku v angleškem, danskem, francoskem, grškem, irskem, italijanskem, nemškem in nizozemskem jeziku, pri čemer je vseh osem besedil enako verodostojnih, se deponira v arhivu vlade Italijanske republike, ki overjeno kopijo pošlje vsem vladam drugih držav podpisnic.

V potrditev tega so podpisani pooblaščenci podpisali to pogodbo.

V Bruslju, trinajstega marca tisoč devetsto štiriinosemdeset.

Leo TINDEMANS
Uffe ELLEMANN-JENSEN
Gunnar RIBERHOLDT
Hans-Dietrich GENSCHER
Theodoros PANGALOS
Roland DUMAS
Peter BARRY
Giulio ANDREOTTI
Colette FLESCH
W.F. van EEKELEN
H.J.Ch. RUTTEN
Geoffrey HOWE

P R O T O K O L
o posebni ureditvi za Grenlandijo

Člen 1

1. Obravnava pri uvozu proizvodov grenlandskega porekla v Skupnost, za katere velja skupna tržna ureditev za ribiške proizvode, ob upoštevanju mehanizmov skupne tržne ureditve vključuje oprostitev plačila carin in dajatev z enakim učinkom ter izključuje količinske omejitve ali ukrepe z enakim učinkom, če so možnosti dostopa do grenlandskih ribolovnih območij, priznane Skupnosti na podlagi sporazuma med Skupnostjo in pristojnim organom za Grenlandijo, za Skupnost zadovoljive.

2. Vsi ukrepi v zvezi z uvoznim režimom za take proizvode, tudi tisti, ki se nanašajo na sprejetje takih ukrepov, se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 43 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti.

Člen 2

Zaradi začetka veljavnosti nove ureditve Komisija Svetu, ki odloča s kvalificirano večino, predlaga prehodne ukrepe, ki so po njenem mnenju potrebni v zvezi z ohranitvijo pravic, ki so jih fizične ali pravne osebe pridobile v obdobju, ko je bila Grenlandija del Skupnosti, in ureditvijo položaja glede finančne pomoči, ki jo je Skupnost v tem obdobju dodelila Grenlandiji.

Člen 3

Prilogi I Odločbe Sveta o pridružitvi čezmorskih držav in ozemelj Evropski gospodarski skupnosti z dne 16. decembra 1980 se doda naslednje besedilo:

"6. Posebna skupnost v Kraljevini Danski:

– Grenlandija."

DOKUMENTI[1]

o pristopu kraljevine Danske, Irske, Kraljevine Norveške[2] ter Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska k Evropskim skupnostim

[1] Uradni list Evropskih skupnosti, št. L 291, 19. november 1979.
[2] Upoštevan je bil Sklep o prilagoditvah Akta o pristopu z dne 1. 1. 1973 (UL št. L 2, 1. 1. 1973).

MNENJE KOMISIJE
z dne 19. januarja 1972

o prošnjah Kraljevine Danske, Irske, Kraljevine Norveške ter Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska za pristop k Evropskim skupnostim

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

OB UPOŠTEVANJU člena 98 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, člena 237 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in člena 205 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo,

KER so Kraljevina Danska, Irska, Kraljevina Norveška ter Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska zaprosile za članstvo v teh skupnostih,

KER je Komisija v svojih mnenjih z dne 29. septembra 1967 in 1. oktobra 1969 že lahko izrazila svoje poglede na nekatere bistvene vidike problemov, ki se pojavljajo v zvezi s temi prošnjami,

KER so se o pogojih za sprejem teh držav in prilagoditvah, potrebnih zaradi njihovega pristopa, Skupnosti in države prosilke pogodile na konferenci; ker je bila enotnost zastopanja Skupnosti zagotovljena z ustreznim upoštevanjem institucionalnega dialoga, predvidenega v pogodbah,

KER je po koncu teh pogajanj jasno, da so doslej dogovorjene določbe pravične in ustrezne; ker bo zaradi tega širitev Skupnosti ob ohranitvi njene notranje povezanosti in dinamike omogočila večje sodelovanje pri razvoju mednarodnih odnosov,

KER države prosilke s pridružitvijo Skupnostim brez pridržkov sprejmejo pogodbe in njihove politične cilje, vse odločitve, sprejete po začetku njihove veljavnosti, in ukrepe, sprejete v zvezi z razvojem in krepitvijo Skupnosti,

KER je bistvena lastnost pravnega sistema, uvedenega s Pogodbami o ustanovitvi Skupnosti, da se nekatere določbe in nekateri akti, ki so jih sprejele institucije Skupnosti, neposredno uporabljajo, da ima pravo Skupnosti prednost pred katerimi koli nacionalnimi določbami, ki bi utegnile biti v nasprotju z njim, in da obstajajo postopki za zagotavljanje enotne razlage teh predpisov; ker pristop k Skupnostim pomeni priznavanje obvezujoče narave teh predpisov, upoštevanje katerih je nujno za zagotavljanje učinkovitosti in enotnosti prava Skupnosti,

DAJE POZITIVNO MNENJE

o pristopu Kraljevine Danske, Irske, Kraljevine Norveške ter Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska k Evropskim skupnostim.

To mnenje je naslovljeno na Svet.

V Bruslju, 19. januarja 1972

Za Komisijo
Predsednik
Franco M. MALFATTI

SKLEP SVETA EVROPSKIH SKUPNOSTI
z dne 22. januarja 1972

o pristopu Kraljevine Danske, Irske, Kraljevine Norveške ter Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska k Evropski skupnosti za premog in jeklo

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

OB UPOŠTEVANJU člena 98 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo,

KER so Kraljevina Danska, Irska, Kraljevina Norveška ter Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska zaprosile za pristop k Evropski skupnosti za premog in jeklo,

OB UPOŠTEVANJU mnenja Komisije,

KER so bili pogoji pristopa, ki jih določi Svet, dogovorjeni s pogajanji s prej omenjenimi državami,

SKLENIL NASLEDNJE:

Člen 1

1. Kraljevina Danska, Irska, Kraljevina Norveška ter Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska lahko postanejo članice Evropske skupnosti za premog in jeklo, tako da pod pogoji, določenimi v tem sklepu, pristopijo k pogodbi o ustanovitvi te skupnosti, kot je bila spremenjena ali dopolnjena.

2. Pogoji pristopa in zaradi tega potrebne prilagoditve Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo so navedeni v aktu, ki je priložen temu sklepu. Določbe omenjenega akta, ki zadevajo Evropsko skupnost za premog in jeklo, so sestavni del tega sklepa.

3. V zvezi s tem sklepom se uporabljajo določbe o pravicah in obveznostih držav članic ter o pooblastilih in pristojnostih institucij Skupnosti, ki so navedene v pogodbi iz odstavka 1.

Člen 2

Listine o pristopu Kraljevine Danske, Irske, Kraljevine Norveške ter Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska k Evropski skupnosti za premog in jeklo bodo 1. januarja 1973 deponirane pri vladi Francoske republike.

Pristop začne učinkovati 1. januarja 1973 pod pogojem,da so na omenjeni datum deponirane vse listine o pristopu in da so pred omenjenim datumom deponirane vse listine o ratifikaciji Pogodbe o pristopu k Evropski gospodarski skupnosti in Evropski skupnosti za atomsko energijo.

Če države iz prvega odstavka tega člena listin o pristopu in ratifikaciji ne deponirajo pravočasno, začne pristop učinkovati za druge države pristopnice. V tem primeru Svet Evropskih skupnosti nemudoma soglasno sprejme odločitev o nujnih prilagoditvah člena 3 tega sklepa in členov 12, 13, 16, 17, 19, 20, 22, 142, 155 in 160 Akta o pogojih pristopa in prilagoditvah pogodb; s soglasno odločitvijo lahko tudi izjavi, da je prenehala veljavnost določb omenjenega akta, ki se izrecno nanašajo na državo, ki ni deponirala svojih listin o pristopu in ratifikaciji, ali jih prilagodi.

Vlada Francoske republike bo overjeno kopijo listine o pristopu vsake države pristopnice poslala vladam držav članic in drugih držav pristopnic.

Člen 3

Ta sklep, sestavljen v angleškem, danskem, francoskem, irskem, italijanskem, nemškem, nizozemskem in norveškem jeziku, pri čemer so besedila v angleškem, danskem, francoskem, irskem, italijanskem, nemškem in nizozemskem jeziku enako verodostojna, se pošlje državam članicam Evropske skupnosti za premog in jeklo, Kraljevini Danski, Irski, Kraljevini Norveški ter Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska.

V Bruslju, 22. januarja 1972.

Za Svet
Predsednik
G. THORN

SKLEP SVETA EVROPSKIH SKUPNOSTI
z dne 22. januarja 1972
o pristopu Kraljevine Danske, Irske, Kraljevine Norveške ter Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska k Evropski gospodarski skupnosti in k Evropski skupnosti za atomsko energijo

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

OB UPOŠTEVANJU člena 237 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in člena 205 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo,

KER so Kraljevina Danska, Irska, Kraljevina Norveška ter Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska zaprosile za pristop k Evropski gospodarski skupnosti in Evropski skupnosti za atomsko energijo,

po pridobitvi mnenja Komisije,

SKLENIL:

da sprejme te prošnje za pristop; pogoji sprejema in prilagoditve pogodb, potrebne zaradi tega, so predmet sporazuma med državami članicami in državami prosilkami.

V Bruslju, 22. januarja 1972.

Za Svet
Predsednik
G. THORN

P O G O D B A

med
KRALJEVINO BELGIJO,
ZVEZNO REPUBLIKO NEMČIJO,
FRANCOSKO REPUBLIKO,
ITALIJANSKO REPUBLIKO,
VELIKIM VOJVODSTVOM LUKSEMBURG,
KRALJEVINO NIZOZEMSKO,
državami članicami Evropskih skupnosti,

KRALJEVINO DANSKO,
IRSKO,
KRALJEVINO NORVEŠKO,
ter ZDRUŽENIM KRALJESTVOM VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA

o pristopu Kraljevine Danske, Irske, Kraljevine Norveške ter Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska k Evropski gospodarski skupnosti in k Evropski skupnosti za atomsko energijo

Njegovo veličanstvo kralj Belgijcev, Njeno veličanstvo kraljica Danske, predsednik Zvezne republike Nemčije, predsednik Francoske republike, predsednik Irske, predsednik Italijanske republike, Njegova kraljeva visokost Veliki vojvoda Luksemburški, Njeno veličanstvo kraljica Nizozemske, Njegovo veličanstvo kralj Norveške, Njeno veličanstvo kraljica Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska,

združeni v želji, prizadevati si za doseganje ciljev Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo,

odločeni v duhu omenjenih pogodb graditi vse tesnejšo zvezo med narodi Evrope na že postavljenih temeljih,

ker člen 237 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in člen 205 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo evropskim državam dajeta možnost postati članice teh skupnosti,

ker so Kraljevina Danska, Irska, Kraljevina Norveška ter Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska zaprosile za članstvo v teh Skupnostih,

ker se je Svet Evropskih skupnosti, potem ko je pridobil mnenje Komisije, izrekel v prid sprejemu teh držav,

so se odločili, da v medsebojnem soglasju določijo pogoje sprejema in prilagoditve pogodb o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in Evropske skupnosti za atomsko energijo, in so v ta namen imenovali svoje pooblaščence:

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA BELGIJCEV

g. G. Eyskens, ministrski predsednik;
g. P. Harmel, minister za zunanje zadeve;
g. J. van der Meulen, veleposlanik,
stalni predstavnik pri Evropskih skupnostih;

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO DANSKE

g. J. 0. Krag, ministrski predsednik;
g. I. Nørgaard, minister za zunanje gospodarske zadeve;
g. J. Christensen, generalni sekretar za zunanje gospodarske zadeve, Ministrstvo za zunanje zadeve;

ZA PREDSEDNIKA ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE

g. W. Scheel, minister za zunanje zadeve;
g. H.-G. Sachs, veleposlanik,
stalni predstavnik pri Evropskih skupnostih;

ZA PREDSEDNIKA FRANCOSKE REPUBLIKE

g. M. Schumann, minister za zunanje zadeve;
g. J.-M. Boegner, veleposlanik,
stalni predstavnik pri Evropskih skupnostih;

ZA PREDSEDNIKA IRSKE

g. J. A. Lynch, ministrski predsednik;
g. P. J. Hillery, minister za zunanje zadeve;

ZA PREDSEDNIKA ITALIJANSKE REPUBLIKE

g. E. Colombo, ministrski predsednik;
g. A. Moro, minister za zunanje zadeve;
g. G. Bombassei Frascani de Vettor, veleposlanik,
stalni predstavnik pri Evropskih skupnostih;

ZA NJEGOVO KRALJEVO VISOKOST VELIKEGA VOJVODO LUKSEMBURŠKEGA

g. G. Thorn, minister za zunanje zadeve;
g. J. Dondelinger, veleposlanik,
stalni predstavnik pri Evropskih skupnostih;

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO NIZOZEMSKE

g. W. K. N. Schmelzer, minister za zunanje zadeve;
g. T. E. Westerterp, državni sekretar, Ministrstvo za zunanje zadeve;
g. E. M. J. A. Sassen, veleposlanik,
stalni predstavnik pri Evropskih skupnostih;

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA NORVEŠKE

g. T. Bratteli, ministrski predsednik;
g. A. Cappelen, minister za zunanje zadeve;
g. S. Chr. Sommerfelt, izredni veleposlanik in pooblaščenec;

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO ZDRUŽENEGA KRALJESTVA VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA

Visoko cenjeni Edward Heath, MBE, MP,
ministrski predsednik,
finančni minister, minister za državno upravo;
Visoko cenjeni sir Alec Douglas-Home, KT, MP,
Glavni državni sekretar Njenega veličanstva za zunanje zadeve in zadeve Commonwealtha;
Visoko cenjeni Geoffrey Rippon, QC, MP,
svetnik vojvodstva Lancaster;

ki so se po izmenjavi pooblastil v pravilni in predpisani obliki dogovorili o naslednjem:

Člen 1

1. Kraljevina Danska, Irska, Kraljevina Norveška ter Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska postanejo članice Evropske gospodarske skupnosti in Evropske skupnosti za atomsko energijo ter podpisnice pogodb o ustanovitvi teh skupnosti, kot sta bili spremenjeni ali dopolnjeni.

2. Pogoji sprejema in zaradi tega potrebne prilagoditve pogodb o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in Evropske skupnosti za atomsko energijo so navedeni v aktu, ki je priložen tej pogodbi. Določbe omenjenega akta, ki zadevajo Evropsko gospodarsko skupnost in Evropsko skupnost za atomsko energijo, so sestavni del te pogodbe.

3. V zvezi s to pogodbo se uporabljajo določbe o pravicah in obveznostih držav članic ter o pooblastilih in pristojnostih institucij Skupnosti, kot so navedene v pogodbah iz odstavka 1.

Člen 2

Visoke pogodbenice ratificirajo to pogodbo skladno s svojimi ustavnimi pravili. Listine o ratifikaciji se deponirajo pri vladi Italijanske republike najpozneje do 31. decembra 1972.

Ta pogodba začne veljati 1. januarja 1973 pod pogojem, da so vse listine o ratifikaciji deponirane pred tem datumom in da so vse listine o pristopu k Evropski skupnosti za premog in jeklo deponirane na omenjeni datum.

Če države iz člena 1 (1) listin o ratifikaciji in pristopu ne deponirajo pravočasno, začne ta pogodba veljati za tiste države, ki so te listine deponirale. V tem primeru Svet Evropskih skupnosti nemudoma soglasno sprejme odločitev o nujnih prilagoditvah člena 3 te pogodbe, členov 14, 16, 17, 19, 20, 23, 129, 142, 143, 155, in 160 Akta o pogojih pristopa in prilagoditvah pogodb, določb Priloge I tega Akta, ki zadevajo sestavo in delovanje različnih odborov, ter členov 5 in 8 Protokola o Statutu Evropske investicijske banke; s soglasno odločitvijo lahko tudi izjavi, da je prenehala veljavnost določb omenjenega akta, ki se izrecno nanašajo na državo, ki ni deponirala svojih listin o ratifikaciji in o pristopu, ali jih prilagodi.

Člen 3

Ta pogodba, sestavljena v enem izvirniku v angleškem, danskem, francoskem, irskem, italijanskem, nemškem, nizozemskem in norveškem jeziku, pri čemer so besedila v angleškem, danskem, francoskem, irskem, italijanskem, nemškem in nizozemskem jeziku enako verodostojna, se deponira v arhivu vlade Italijanske republike, ki bo overjeno kopijo poslala vladam drugih držav podpisnic.

V potrditev tega so spodaj podpisani pooblaščenci podpisali to pogodbo.

V Bruslju, dvaindvajsetega januarja leta tisoč devetsto dvainsedemdeset.

G.EYSKENS
P. HARMEL
J. VAN DER MEULEN

Jens Otto KRAG
Ivar NØRGAARD
Jens CHRISTENSEN

Walter SCHEEL
H.-G. SACHS

Maurice SCHUMANN
J.-M. BOEGNER

Seán Ó LOINSIGH
Pádraig Ó HÍRIGHILE

COLOMBO
Aldo MORO
BOMBASSEI DE YETTOR

Gaston THORN
J. DONDELINGER

N. SCHMELZER
T. WESTERTERP
SASSEN

Trygve BRATTELI
Andreas CAPPELEN
S. Chr. SOMMERFELT

Edward HEATH
Alex DOUGLAS-HOME
Geoffrey RIPPON

A K T
O POGOJIH PRISTOPA IN PRILAGODITVAH POGODB

PRVI DEL
NAČELA

Člen 1

V tem aktu:

– izraz "izvirne pogodbe" pomeni Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, Pogodbo o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, kakor jih spreminjajo ali dopolnjujejo pogodbe ali drugi akti, ki so začeli veljati pred pristopom; izrazi "Pogodba ESPJ", "Pogodba EGS" in "Pogodba Euratom" pomenijo ustrezne izvirne pogodbe, tako dopolnjene ali spremenjene;

– izraz "prvotne države članice" pomeni Kraljevino Belgijo, Zvezno republiko Nemčijo, Francosko republiko, Italijansko republiko, Veliko vojvodstvo Luksemburg in Kraljevino Nizozemsko;

– izraz "nove države članice" pomeni Kraljevino Dansko, Irsko in Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska.

Člen 2

Od datuma pristopa so določbe izvirnih pogodb in aktov, ki so jih sprejele institucije Skupnosti, zavezujoče za nove države članice in se uporabljajo v teh državah pod pogoji, ki jih določajo omenjene pogodbe in ta akt.

Člen 3

1. Nove države članice s tem aktom pristopajo k sklepom in sporazumom, ki so jih sprejeli predstavniki vlad držav članic v okviru Sveta. Zavezujejo se, da bodo z datumom pristopa pristopile k vsem drugim sporazumom, ki so jih prvotne države članice sklenile v zvezi z delovanjem Skupnosti ali ki so povezani z njihovimi dejavnostmi.

2. Nove države članice se zavežejo, da bodo pristopile h konvencijam iz člena 220 Pogodbe EGS in k protokolom Sodišča o razlagi omenjenih konvencij, ki so jih podpisale prvotne države članice, in se v ta namen obvežejo, da bodo s prvotnimi državami članicami začele pogajanja zaradi potrebnih prilagoditev le-teh.

3. Nove države članice so v zvezi z izjavami ali resolucijami ali drugimi stališči Sveta v enakem položaju kakor prvotne države članice; v zvezi s tistimi, ki zadevajo Evropske Skupnosti in ki so jih države članice sprejele v medsebojnem soglasju, bodo ustrezno spoštovale načela in smernice, izhajajoče iz omenjenih izjav, resolucij ali drugih stališč, ter sprejele ukrepe, ki so potrebni za njihovo izvajanje.

Člen 4

1. Sporazumi ali konvencije, ki jih katera koli od Skupnosti sklene z eno ali več tretjimi državami, z mednarodno organizacijo ali državljanom tretje države, so pod pogoji, določenimi v izvirnih pogodbah ali v tem aktu, zavezujoči za nove države članice.

2. Nove države članice se zavežejo, da bodo pod pogoji, določenimi v tem aktu, pristopile k sporazumom ali konvencijam, ki so jih prvotne države članice in katera od Skupnosti sklenile skupaj, ter k sporazumom, ki so jih sklenile prvotne države članice in se na omenjene sporazume ali konvencije navezujejo. Skupnost in prvotne države članice novim državam članicam pri tem pomagajo.

3. Nove države članice s tem aktom in pod pogoji, ki so v njem določeni, pristopajo k notranjim sporazumom med prvotnimi državami članicami, ki so bili sklenjeni za izvajanje sporazumov ali konvencij iz odstavka 2.

4. Nove države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, kadar je to potrebno, da svoj položaj v razmerju do mednarodnih organizacij in do mednarodnih sporazumov, katerih stranke so tudi ena od Skupnosti ali druge države članice, prilagodijo glede na pravice in obveznosti, ki izhajajo iz njihovega pristopa k Skupnostim.

Člen 5

Člen 234 Pogodbe EGS ter člena 105 in 106 Pogodbe Euratom se za nove države članice uporabljajo pri sporazumih ali konvencijah, sklenjenih pred pristopom.

Člen 6

Določbe tega akta ne smejo biti, razen če v njem ni določeno drugače, spremenjene ali razveljavljene niti njihovo izvajanje ne sme biti začasno opuščeno drugače kakor s postopkom, določenim v izvirnih pogodbah, ki omogoča revizijo omenjenih pogodb.

Člen 7

Akti, ki so jih sprejele institucije Skupnosti in na katere se nanašajo prehodne določbe iz tega akta, ohranijo svojo pravno naravo; zlasti se še naprej uporabljajo postopki za spremembe omenjenih aktov.

Člen 8

Določbe tega akta, katerih namen ali učinek je, drugače kakor v obliki prehodnega ukrepa, razveljaviti ali spremeniti akte, ki so jih sprejele institucije Skupnosti, imajo isto pravno naravo kakor določbe, ki jih razveljavljajo ali spreminjajo, in zanje veljajo enaka pravila kot za omenjene določbe.

Člen 9

1. Da bi olajšali prilagajanje novih držav članic pravilom, ki veljajo v okviru Skupnosti, morajo za uporabo izvirnih pogodb in aktov, ki so jih sprejele institucije, veljati odstopanja, predvidena v tem aktu, kot prehodni ukrep.

2. Ob upoštevanju datumov, rokov in posebnih določb iz tega akta, se uporaba prehodnih ukrepov preneha na koncu leta 1977.

DRUGI DEL
PRILAGODITVE POGODB

NASLOV I
DOLOČBE O INSTITUCIJAH

POGLAVJE 1
Evropski parlament

Člen 10

Člen 21(2) Pogodbe ESPJ, člen 138(2) Pogodbe EGS in člen 108(2) Pogodbe Euratom se nadomestijo z naslednjim:

"Število teh delegatov je naslednje:

Belgija	14
Danska	10
Nemčija	36
Francija	36
Irska	10
Italija	36
Luksemburg	6
Nizozemska	14
Združeno kraljestvo	36."

POGLAVJE 2
Svet

Člen 11

Drugi odstavek člena 2 Pogodbe o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti se nadomesti z naslednjim:

"Predsedstvo Sveta izmenično prevzame vsak član Sveta za dobo šestih mesecev v naslednjem vrstnem redu držav članic: Belgija, Danska, Nemčija, Francija, Irska, Italija, Luksemburg, Nizozemska, Združeno kraljestvo."

Člen 12

Člen 28 Pogodbe ESPJ se nadomesti z naslednjim:

"Člen 28

Kadar se Komisija posvetuje s Svetom, ta obravnava zadevo, ne da bi nujno glasoval. Zapisnik njegovih razprav se pošlje Komisiji.

Kadar ta pogodba zahteva privolitev Sveta, se šteje, da je ta privolitev dana, če je predlog, ki ga je podala Komisija, odobren:

– z absolutno večino predstavnikov držav članic, vključno z glasovi predstavnikov dveh držav članic, od katerih vsaka proizvede vsaj osmino celotne vrednosti proizvodnje premoga in jekla v Skupnosti, ali

– v primeru enake porazdelitve glasov in če Komisija ostane pri svojem predlogu po drugi obravnavi, predstavnikov treh držav članic, od katerih vsaka proizvede vsaj osmino celotne vrednosti proizvodnje premoga in jekla v Skupnosti.

Kadar ta pogodba zahteva soglasno odločitev ali soglasno privolitev, se šteje, da je odločitev ali privolitev dana na pravilen način, če vse članice Sveta glasujejo za. Vendar pri uporabi členov 21, 32, 32a, 78d in 78h te pogodbe, člena 16, tretjega

odstavka člena 20, petega odstavka člena 28 in člena 44 Protokola o statutu Sodišča, vzdržanje navzočih ali zastopanih članov Svetu ne preprečuje sprejetja odločitev, za katere je zahtevano soglasje.

Odločitve Sveta razen tistih, za katere se zahteva kvalificirana večina ali soglasje, se sprejemajo z večino glasov njegovih članov; šteje se, da je večina dosežena, če predstavlja absolutno večino predstavnikov držav članic vključno z glasovi predstavnikov dveh držav članic, od katerih vsaka proizvede vsaj osmino celotne vrednosti proizvodnje premoga in jekla v Skupnosti. Vendar se glasovi članov Sveta pri uporabi določb členov 78, 78b in 78d te pogodbe, kjer se zahteva kvalificirana večina, ponderirajo takole: Belgija 5, Danska 3, Nemčija 10, Francija 10, Irska 3, Italija 10, Luksemburg 2, Nizozemska 5, Združeno kraljestvo 10. Za sprejetje odločitve je potrebnih vsaj 41 glasov za, ki jih odda najmanj šest članov.

Pri glasovanju lahko vsak član Sveta glasuje tudi v imenu največ enega od drugih članov.

Svet se z državami članicami sporazumeva prek svojega predsednika.

Odločitve Sveta se objavijo na način, ki ga določi Svet."

Člen 13

Četrti odstavek člena 95 Pogodbe ESPJ se nadomesti z naslednjim:

"Te spremembe skupaj predlagata Komisija in Svet, ki odloča z osemdevetinsko večino članov, in jih predložita Sodišču v mnenje. Pri njihovi preučitvi je Sodišče polno pristojno za presojo vseh dejanskih in pravnih vprašanj. Če Sodišče po preučitvi ugotovi, da so predlogi združljivi z določbami prejšnjega odstavka, se ti posredujejo Evropskemu parlamentu in začnejo veljati, če so potrjeni s tričetrtinsko večino oddanih glasov in z dvotretjinsko večino članov Evropskega parlamenta."

Člen 14

Člen 148(2) Pogodbe EGS in člen 118(2) Pogodbe Euratom se nadomestita z naslednjim:

"Kadar mora Svet odločati s kvalificirano večino, se glasovi njegovih članov ponderirajo takole:

Belgija	5
Danska	3
Nemčija	10
Francija	10
Irska	3
Italija	10
Luksemburg	2
Nizozemska	5
Združeno kraljestvo	10

Za sprejetje odločitev Sveta se zahteva najmanj:

– enainštirideset glasov za, kadar ta pogodba zahteva, da se sprejmejo na predlog Komisije,

– enainštirideset glasov za, ki jih odda vsaj šest članov, v drugih primerih."

POGLAVJE 3
Komisija

Člen 15

Prvi pododstavek člena 10(1) Pogodbe o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti se nadomesti z naslednjim:

"Komisija ima 14 članov, ki so izbrani na podlagi njihove splošne usposobljenosti in katerih neodvisnost je nedvomna."

Člen 16

Prvi odstavek člena 14 Pogodbe o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti se nadomesti z naslednjim:

"Predsednika in pet podpredsednikov Komisije imenujejo med njenimi člani za obdobje dveh let v skladu z enakim postopkom, kakor je predpisan za imenovanje članov Komisije. Lahko so ponovno imenovani."

POGLAVJE 4
Sodišče

Člen 17

Prvi odstavek člena 32 Pogodbe ESPJ, prvi odstavek člena 165 Pogodbe EGS in prvi odstavek člena 137 Pogodbe Euratom se nadomestijo z naslednjim:

"Sodišče ima devet sodnikov."

Člen 18

Prvi odstavek člena 32 a Pogodbe ESPJ, prvi odstavek člena 166 Pogodbe EGS in prvi odstavek člena 138 Pogodbe Euratom se nadomestijo z naslednjim:

"Sodišču so v pomoč trije generalni pravobranilci."

Člen 19

Drugi in tretji odstavek člena 32b Pogodbe ESPJ, drugi in tretji odstavek člena 167 Pogodbe EGS ter drugi in tretji odstavek člena 139 Pogodbe Euratom se nadomestijo z naslednjim:

"Vsaka tri leta se izvede delna zamenjava sodnikov. Izmenično se zamenja pet in štiri sodnike.

Vsaka tri leta se izvede delna zamenjava generalnih pravobranilcev. Izmenično se zamenja enega in dva generalna pravobranilca."

Člen 20

Drugi odstavek člena 18 Protokola o statutu Sodišča Evropske skupnosti za premog in jeklo, člen 15 Protokola o statutu Sodišča Evropske gospodarske skupnosti in člen 15 Protokola o statutu Sodišča Evropske skupnosti za atomsko energijo se nadomestijo z naslednjim:

"Odločitve Sodišča so veljavne samo, kadar pri odločanju zaseda neparno število njegovih članov. Odločitve, ki jih Sodišče sprejme na plenarnih sejah, so veljavne, kadar je prisotnih sedem članov. Odločitve senatov so veljavne samo, če jih sprejmejo trije sodniki; če je eden od sodnikov senata zadržan, je skladno s pogoji, določenimi v poslovniku, na sejo lahko pozvan sodnik iz drugega senata."

POGLAVJE 5
Ekonomsko-socialni odbor

Člen 21

Prvi odstavek člena 194 Pogodbe EGS in prvi odstavek člena 166 Pogodbe Euratom se nadomestita z naslednjim:

''Število članov Odbora je naslednje:

Belgija	12
Danska	9
Nemčija	24
Francija	24
Irska	9
Italija	24
Luksemburg	6
Nizozemska	12
Združeno kraljestvo	24.''

POGLAVJE 6
Posvetovalni odbor ESPJ

Člen 22

Prvi odstavek člena 18 Pogodbe ESPJ se nadomesti z naslednjim:

''Pri Visoki oblasti se oblikuje Posvetovalni odbor. Ima najmanj 60 in največ 84 članov, in sicer enako število proizvajalcev, delavcev ter potrošnikov in trgovcev.''

POGLAVJE 7
Znanstveno-tehnični odbor

Člen 23

Prvi pododstavek člena 134 (2) Pogodbe Euratom se nadomesti z naslednjim:

''Odbor ima 27 članov, ki jih Svet imenuje po posvetovanju s Komisijo.''

NASLOV II
DRUGE PRILAGODITVE

Člen 24

1. Državam članicam, navedenim v prvem stavku člena 131 Pogodbe EGS, se doda Združeno kraljestvo.

2. V seznam iz Priloge IV Pogodbe EGS se dodajo naslednje države in ozemlja:

Anglo-francoski kondominij na Novih Hebridih
Bahami
Bermudi
Britansko antarktično ozemlje
Britanski Honduras
Britansko ozemlje v Indijskem oceanu
Britanski Salomonovi otoki
Britanski deviški otoki
Brunej
Pridružene države v Karibskem morju: Antigva, Dominika, Grenada, Sveta Lucija, Sveti Vincenc, Sveti Krištof in Nevis ter Angvila
Kajmanski otoki
Srednji in Južni Ekvatorski otoki
Falklandski otoki s pripadajočimi ozemlji
Gilbertovi in Elliceovi otoki
Montserrat
Pitcairn
Sveta Helena s pripadajočimi ozemlji
Sejšeli
Turks in Caicos.

Člen 25

Za prvim odstavkom člena 79 Pogodbe ESPJ se doda naslednji odstavek:

''Ne glede na prejšnji odstavek:

(a) Ta pogodba se ne uporablja za Ferske otoke. Vlada Kraljevine Danske pa lahko z izjavo, ki se najkasneje do 31. decembra 1975 deponira pri vladi Francoske republike, ki overjeno kopijo pošlje vladam držav članic, izda obvestilo, da se ta pogodba uporablja za omenjene otoke. V tem primeru se ta pogodba začne uporabljati za omenjene otoke prvi dan drugega meseca po tem, ko je izjava deponirana.

(b) Ta pogodba se ne uporablja za neodvisna oporišča Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska na Cipru.

(c) Ta pogodba se uporablja za Kanalske otoke in za otok Man le v tolikšnem obsegu, kolikor je potrebno, da se zagotovi izvajanje režima za omenjene otoke, ki je določen v Sklepu Sveta z dne 22. januarja 1972 o pristopu novih držav članic k Evropski skupnosti za premog in jeklo.''

Člen 26

1.Člen 227 (1) Pogodbe EGS se nadomesti z naslednjim:

"1. Ta pogodba se uporablja za Kraljevino Belgijo, Kraljevino Dansko, Zvezno republiko Nemčijo, Francosko republiko, Irsko, Italijansko republiko, Veliko vojvodstvo Luksemburg, Kraljevino Nizozemsko ter Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska."

2. Členu 227 (3) Pogodbe EGS se doda naslednji pododstavek:

"Ta pogodba se ne uporablja za tiste čezmorske države in ozemlja, ki imajo posebne odnose z Združenim kraljestvom Velika Britanija in Severna Irska, ki niso vključeni v prej omenjeni seznam."

3. Členu 227 Pogodbe EGS se doda naslednji odstavek:

"5. Ne glede na prejšnje odstavke:

(a) Ta pogodba se ne uporablja za Ferske otoke. Vlada Kraljevine Danske pa lahko z izjavo, ki se najkasneje do 31. decembra 1975 deponira pri vladi Italijanske republike, ki overjeno kopijo pošlje vladam držav članic, izda obvestilo, da se ta pogodba uporablja za omenjene otoke. V tem primeru se ta pogodba začne uporabljati za omenjene otoke prvi dan drugega meseca po tem, ko je izjava deponirana.

(b) Ta pogodba se ne uporablja za neodvisna oporišča Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska na Cipru.

(c) Ta pogodba se uporablja za Kanalske otoke in za otok Man le v tolikšnem obsegu, kolikor je potrebno, da se zagotovi izvajanje režima za omenjene otoke, ki je določen v Pogodbi o pristopu novih držav članic k Evropski gospodarski skupnosti in Evropski skupnosti za atomsko energijo, podpisani dne 22. januarja 1972."

Člen 27

Členu 198 Pogodbe Euratom se doda naslednji odstavek:

"Ne glede na prejšnje odstavke:

(a) Ta pogodba se ne uporablja za Ferske otoke. Vlada Kraljevine Danske pa lahko z izjavo, ki se najkasneje do 31. decembra 1975 deponira pri vladi Italijanske republike, ki overjeno kopijo pošlje vladam držav članic, izda obvestilo, da se ta pogodba uporablja za omenjene otoke. V tem primeru se ta pogodba začne uporabljati za omenjene otoke prvi dan drugega meseca po tem, ko je izjava deponirana.

(b) Ta pogodba se ne uporablja za neodvisna oporišča Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska na Cipru.

(c) Ta pogodba se ne uporablja za tiste čezmorske države in ozemlja, ki imajo posebne odnose z Združenim kraljestvom Velika Britanija in Severna Irska, ki niso našteti v Prilogi IV Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti.

(d) Ta pogodba se uporablja za Kanalske otoke in za otok Man le v tolikšnem obsegu, kolikor je potrebno, da se zagotovi izvajanje režima za omenjene otoke, ki je določen v Pogodbi o pristopu novih držav članic k Evropski gospodarski skupnosti in Evropski skupnosti za atomsko energijo, podpisani dne 22. januarja 1972."

Člen 28

Akti institucij Skupnosti, ki se nanašajo na proizvode iz Priloge II Pogodbe EGS in na proizvode, za katere se zaradi izvajanja skupne kmetijske politike pri uvozu v Skupnost uporabljajo posebna pravila, kot tudi akti o usklajevanju zakonodaj držav članic o prometnih davkih, se ne uporabljajo za Gibraltar, razen če Svet na predlog Komisije soglasno ne odloči drugače.

TRETJI DEL
PRILAGODITVE AKTOV, KI SO JIH SPREJELE INSTITUCIJE

Člen 29

Akti, našteti v Prilogi I tega akta, se prilagodijo, kakor je navedeno v omenjeni prilogi.

Člen 30

Prilagoditve aktov, naštetih v Prilogi II tega akta, ki so potrebne zaradi pristopa, se oblikujejo skladno s smernicami iz omenjene priloge in skladno s postopkom ter pod pogoji iz člena 153.

ČETRTI DEL
PREHODNI UKREPI

NASLOV I
PROST PRETOK BLAGA

POGLAVJE I
Tarifne določbe

Člen 31

1. Osnovna dajatev, od katere se odštevajo zaporedna znižanja, predpisana v členih 32 in 59, je za vsak proizvod dajatev, ki se dejansko uporablja dne 1. januarja 1972.

Osnovna dajatev, ki se uporablja pri postopnem usklajevanju s skupno carinsko tarifo in enotno tarifo ESPJ iz členov 39 in 59, je za vsak proizvod dajatev, ki jo nove države članice uporabljajo na dan 1. januarja 1972.

Za namen tega akta "enotna tarifa ESPJ" pomeni carinsko nomenklaturo in obstoječe carine za izdelke v Prilogi I Pogodbe ESPJ, razen premoga.

2. Če se po 1. januarju 1972 začnejo uporabljati tarifna znižanja zaradi Sporazuma, ki zadeva predvsem kemikalije, ki dopolnjujejo Ženevski protokol iz leta 1967 k Splošnemu sporazumu o tarifah in trgovini, znižane dajatve nadomestijo osnovne dajatve iz odstavka 1.

Člen 32

1. Carine pri uvozu med Skupnostjo v prvotni sestavi in novimi državami članicami ter med novimi državami članicami samimi se postopno odpravijo po z naslednjem časovnem razporedu:

– 1. aprila 1973 se vsaka dajatev zniža na 80% osnovne dajatve;

– štiri nadaljnja znižanja za 20% se izvedejo:

1. januarja 1974,
1. januarja 1975,
1. januarja 1976,
1. julija 1977.

2. Ne glede na odstavek 1 se:

(a) carine pri uvozu premoga v smislu Priloge I Pogodbe ESPJ odpravijo med državami članicami ob datumu pristopa;

(b) carine pri uvozu izdelkov, naštetih v Prilogi III k temu aktu odpravijo 1. januarja 1974;

(c) dajatev prosti uvoz od datuma pristopa uporablja za uvoz, za katerega se uporabljajo določbe v zvezi z davčnimi oprostitvami, ki se uporabljajo za osebe, ki potujejo iz ene države članice v drugo.

3. Za izdelke, naštete v Prilogi IV k temu aktu, za katere se uporabljajo pogodbeni preferencialni razponi med Združenim kraljestvom in nekaterimi drugimi državami, ki uživajo preferenciale Commonwealtha, lahko Združeno kraljestvo do 1. julija 1973 odloži prvo od tarifnih znižanj iz odstavka 1.

4. Odstavek 1 ne izključuje možnosti odpiranja tarifnih kvot za nekatere železne in jeklene izdelke, ki se v Skupnosti v prvotni sestavi ne izdelujejo ali katerih izdelava ni primerna po količini ali kvaliteti.

Člen 33

V Skupnosti se v nobenem primeru ne uporabljajo carine, višje od tistih, ki se uporabljajo za tretje države, obravnavane po načelu največjih ugodnosti.

Če se dajatve skupne carinske tarife spremenijo ali začasno opustijo ali če nove države članice uporabijo člen 41, lahko Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije sprejme vse potrebne ukrepe, da se ohrani preferencial Skupnosti.

Člen 34

Nove države članice lahko delno ali v celoti začasno opustijo zaračunavanje dajatev za proizvode, uvožene iz drugih držav članic. O tem obvestijo Komisijo in druge države članice.

Člen 35

Vsaka dajatev z enakim učinkom, kot ga ima carina pri uvozu, ki je bila od 1. januarja 1972 uvedena v trgovini med Skupnostjo v prvotni sestavi ali med državami članicami samimi, se odpravi s 1. januarjem 1973.

Vsaka dajatev z enakim učinkom, kot ga ima carina pri uvozu, katere stopnja je 31. decembra 1972 višja od tiste, ki se dejansko uporablja 1. januarja 1972, se zniža na slednjo stopnjo dne 1. januarja 1973.

Člen 36

1. Dajatve z enakim učinkom, kot ga imajo carine pri uvozu se postopoma odpravijo med Skupnostjo v prvotni sestavi in novimi državami članicami ter med državami članicami samimi v skladu z naslednjim časovnim razporedom:

– najkasneje do 1. januarja 1974 se vsaka dajatev zniža na 60% stopnje, ki se je uporabljala 1. januarja 1972;

– tri nadaljnja znižanja za 20% se izvedejo:

1. januarja 1975,
1. januarja 1976,
1. julija 1977.

2. Ne glede na odstavek 1:

(a) dajatve z enakim učinkom, kot ga imajo carine pri uvozu premoga v smislu Priloge I Pogodbe ESPJ se odpravijo med državami članicami ob datumu pristopa;

(b) dajatve z enakim učinkom, kot ga imajo carine pri uvozu proizvodov iz Priloge III k temu aktu se odpravijo 1. januarja 1974.

Člen 37

Carine pri izvozu in dajatve z enakim učinkom se med Skupnostjo v prvotni sestavi in novimi državami članicami ter med državami članicami samimi odpravijo najkasneje 1. januarja 1974.

Člen 38

1. Ne glede na naslednje odstavke, se določbe, ki zadevajo postopno odpravo carin, uporabljajo za carine fiskalne narave.

2. Nove države članice obdržijo pravico do nadomestila carin fiskalne narave ali fiskalnega elementa takšnih dajatev z notranjim davkom, ki je skladen s členom 95 Pogodbe EGS. Če nova država članica koristi to pravico, vsak element, ki ni nadomeščen na ta način z notranjim davkom, predstavlja osnovno dajatev v skladu s členom 31. Takšen element se odpravi v trgovini znotraj Skupnosti in uskladi s skupno carinsko tarifo pod pogoji, predpisanimi v členih 32, 39 in 59.

3. Če Komisija ugotovi, da obstaja v novi državi huda težava pri nadomeščanju carin fiskalne narave ali fiskalnega elementa takšnih dajatev, takšni državi dovoli, da po prošnji, vloženi pred 1. februarjem 1973, obdrži dajatev ali fiskalni element, če država to odpravi najkasneje do 1. januarja 1976. Komisija sprejme sklep pred 1. marcem 1973.

Zaščitni element, katerega znesek določi Komisija pred 1. marcem 1973 po posvetu z zadevno državo članico, predstavlja osnovno dajatev v skladu s členom 31. Takšen element se odpravi v trgovini znotraj Skupnosti in uskladi s skupno carinsko tarifo pod pogoji, predpisanimi v členih 32, 39 in 59.

4. Komisija lahko Združenemu kraljestvu dovoli, da obdrži carine fiskalne narave ali fiskalni element takšnih dajatev za tobak za dve nadaljnji leti, če se izkaže, da do 1. januarja 1976 ni mogoče spremeniti te dajatve v notranje davke na predelan tobak na usklajeni podlagi, v skladu s členom 99 Pogodbe EGS, ali zato, ker na tem področju ni predpisov Skupnosti na dan 1. januarja 1975 ali zato, ker je časovni rok za izvajanje takšnih predpisov kasnejši od 1. januarja 1976.

5. Direktiva Sveta z dne 4. marca 1969 o usklajevanju določb, ki jih narekujejo zakoni in drugi predpisi za kasnejša plačila carin, dajatev z enakim učinkom in kmetijskih prelevmanov, se ne uporablja v novih državah članicah za carine fiskalne narave iz odstavkov 3 in 4 ali za fiskalni element takšnih dajatev.

6. Direktiva Sveta z dne 4. marca 1969 o usklajevanju določb, ki jih opredeljujejo zakoni in drugi predpisi glede aktivnega oplemenitenja, se v Združenem kraljestvu ne uporablja za carine fiskalne narave iz odstavkov 3 in 4 ali za fiskalni element takšnih dajatev.

Člen 39

1. Za namen postopnega uvajanja skupne carinske tarife in enotne tarife ESPJ nove države članice spremenijo svoje tarife, ki se uporabljajo za tretje države, kot sledi:

(a) pri tarifnih številkah, za katere se osnovne dajatve ne razlikujejo za več kakor 15% navzgor ali navzdol od dajatev skupne carinske tarife ali enotni tarifi ESPJ, se slednje dajatve uporabljajo od 1. januarja 1974 dalje;

(b) v drugih primerih nove države članice, od istega datuma naprej, uporabljajo dajatve, ki za 40% znižuje razliko med osnovno dajatvijo in dajatvijo skupne carinske tarife ali enotne tarife ESPJ.

Ta razlika se ponovno zniža za 20% dne 1. januarja 1975 in za 20% 1. januarja 1976.

Nove države članice v celoti uporabljajo skupno carinsko tarifo in enotno tarifo ESPJ od 1. januarja 1977.

2. Če so kakšne dajatve skupne carinske tarife spremenjene ali začasno opuščene, nove države članice od 1. januarja 1974 istočasno spremenijo ali začasno opustijo svoje tarife, kakor izhaja iz izvajanja odstavka 1.

3. Nove države članice od 1. januarja 1974 uporabljajo skupno carinsko tarifo za izdelke iz Priloge III k temu aktu.

4. Nove države članice od datuma pristopa uporabljajo nomenklaturo skupne carinske tarife. Danska in Združeno kraljestvo pa lahko odložita uporabo nomenklature do 1. januarja 1974.

Nove države članice lahko v to nomenklaturo vključijo obstoječe nacionalne pododdelke, ki so nepogrešljivi, če želijo svoje carine postopno uskladiti s carinami skupne carinske tarife pod pogoji, določenimi v tem aktu.

5. Z namenom olajšanja postopne uvedbe skupne carinske tarife v novih državah članicah Komisija po potrebi predpiše določbe, po katerih nove države članice spremenijo svoje carine.

Člen 40

Za naslednje izdelke iz skupne carinske tarife:

Številka SCT	Poimenovanje blaga (ESPJ)
73.01	surovo železo, lito železo in zrcalovina v štrucah, blokih, grudah in podobnih oblikah
73.02	železove zlitine: A. feromangan: I. z vsebnostjo ogljika nad 2% po teži (ogljikov feromangan)
73.07	grude, palice, bloki, plošče (skupaj s pocinkanimi ploščami) železa ali jekla, grobo kovani kosi železa ali jekla A. grude in palice: prej I. zvaljane palice

Irska ne glede na določbe iz člena 39 od 1. januarja 1975 uporablja dajatve, ki za eno tretjino znižujejo razliko med stopnjami, uporabljenimi 1. januarja 1972, in tistimi v enotni tarifi ESPJ. Razlika, ki izhaja iz prve uskladitve, se nadalje zniža za 50% dne 1. januarja 1976.

Irska začne enotno tarifo ESPJ v celoti uporabljati s 1. januarjem 1977.

Člen 41

Nove države članice lahko spremenijo svoje carine zaradi uskladitve svojih tarif s skupno carinsko tarifo in enotno tarifo ESPJ prej, kakor je to določeno v členih 39 (1) in (3). O tem obvestijo Komisijo in druge države članice.

POGLAVJE 2
Odprava količinskih omejitev

Člen 42

Količinske omejitve pri uvozu in izvozu so od datuma pristopa odpravljene med Skupnostjo v prvotni sestavi in novimi državami članicami ter med novimi državami članicami samimi.

Ukrepi z enakim učinkom kakor takšne omejitve se odpravijo najkasneje do 1. januarja 1975.

Člen 43

Ne glede na člen 42 smejo države članice za obdobje dveh let ohraniti omejitve pri izvozu odpadkov in odpadne kovine železa in jekla, ki sodi v tarifno številko 73.03 skupne carinske tarife, če takšen režim ni bolj omejevalen od tistega, ki se uporablja za izvoz v tretje države.

Za Dansko znaša ta doba tri leta, za Irsko pa pet let.

Člen 44

1. Nove države članice od 1. januarja postopno prilagodijo državne monopole tržne narave v smislu člena 37 (1) Pogodbe EGS in tako zagotovijo, da se do 31. decembra 1977 odpravi diskriminacija glede pogojev, pod katerimi se blago nabavlja in trži med državljani držav članic.

Prvotne države članice imajo nasproti novim državam članicam enakovredne obveznosti.

2. Od začetka leta 1973 Komisija pripravi priporočila glede načina in časovnega razporeda, po katerem se izvede prilagoditev iz tega člena, pri čemer se razume, da morata biti način in časovni razpored enaka za nove države članice in prvotne države članice.

POGLAVJE 3
Druge določbe

Člen 45

1. Komisija pred 1. aprilom 1973 z upoštevanjem veljavnih določb, še zlasti tistih, ki se nanašajo na tranzit v Skupnosti, določi načine upravnega sodelovanja, katerih namen je zagotoviti, da blago, ki izpolnjuje predpisane pogoje, izkoristi ugodnosti, ki jih prinaša odprava carin in dajatev z enakim učinkom ter količinskih omejitev in ukrepov z enakim učinkom.

2. Komisija pred iztekom omenjenega roka predpiše določbe, ki se uporabljajo za trgovino znotraj Skupnosti z blagom, pridobljenim v Skupnosti, pri katerega proizvodnji so bili zajeti:

– proizvodi, za katere carine ali dajatve z enakim učinkom, ki so se uporabljale zanje v Skupnosti v prvotni sestavi ali v novih državah članicah, niso bile zaračunane, ali za katere je veljal delni ali popolni umik takšnih carin ali dajatev;

– kmetijski proizvodi, ki ne izpolnjujejo pogojev, zahtevanih za vstop v prosto pretok v Skupnosti v prvotni sestavi ali v novi državi članici.

Pri sprejetju teh določb Komisija upošteva predpise, določene v tem aktu, za odpravo carin med Skupnostjo v prvotni sestavi in novimi državami članicami ter med novimi državami članicami samimi, in za postopno uvedbo skupne carinske tarife ter določb v zvezi s skupno kmetijsko politiko v novih državah članicah.

Člen 46

1. Razen če ni v tem aktu drugače določeno, se uporabljajo veljavne določbe v zvezi s carinsko zakonodajo za trgovino s tretjimi državami pod enakimi pogoji za trgovino znotraj Skupnosti, in sicer tako dolgo, dokler se v tej trgovini zaračunavajo carine.

Za namen določitve carinske vrednosti glede takšne trgovine se kot carinsko območje upošteva ozemlje, ki je definirano z določbami, ki veljajo v Skupnosti in v novih državah članicah dne 31. decembra 1972.

2. Države članice od datuma pristopa v trgovini znotraj Skupnosti uporabljajo nomenklaturo skupne carinske tarife. Danska in Združeno kraljestvo pa smeta odložiti uporabo omenjene nomenklature do 1. januarja 1974.

Nove države članice lahko v to nomenklaturo vključijo obstoječe nacionalne pododdelke, ki so nepogrešljivi, če želijo svoje carine postopno odpraviti znotraj Skupnosti pod pogoji, določenimi v tem aktu.

Člen 47

1. Če se kompenzacijski zneski iz člena 55 (1) (a) zaračunajo v trgovini med Skupnostjo v prvotni sestavi in novimi državami članicami ter med novimi državami članicami samimi za uvoz primarnih proizvodov, za katere se šteje, da so bili uporabljeni v proizvodnji blaga, zajetega v Uredbi št. 170/67/EGS o skupnem trgovinskem sistemu za jajčne in mlečne albumine in Uredbi (EGS) št. 1059/69, ki določa trgovinski sistem za določeno blago, narejeno iz kmetijskih proizvodov, se ob uvozu takšnega blaga uporablja višina nadomestila, izračunana na podlagi omenjenih zneskov in v skladu s pravili, določenimi v zgoraj omenjenih uredbah za izračunavanje dajatve ali spremenljivega dela dajatve, ki se uporablja za zadevno blago.

Če se isto blago uvaža iz tretjih držav v nove države članice, se dajatev, določena z Uredbo št. 170/67/EGS, in spremenljivi del dajatve, določen z Uredbo (EGS) št. 1059/69, odvisno od primera, zniža oziroma zviša za kompenzacijski znesek pod enakimi pogoji, kakor je določeno v členu 55 (1) (b).

2. Člen 61 (2) se uporablja za določanje carine, ki predstavlja nespremenljivi del dajatve, ki se uporablja v novih državah članicah za blago, zajeto v Uredbi (EGS) št. 1059/69.

Vsi nespremenljivi deli dajatve, ki se uporabljajo v trgovini med Skupnostjo v prvotni sestavi in novimi državami članicami ter med novimi državami članicami samimi, se odpravijo v skladu s členom 32 (1).

Vsi nespremenljivi deli dajatve, ki jih uporabljajo nove države članice za uvoz iz tretjih držav, se uskladijo s skupno carinsko tarifo v skladu s členom 39.

3. Nove države članice najkasneje do 1. februarja 1973 začnejo v celoti uporabljati nomenklaturo skupne carinske tarife za blago, zajeto v Uredbah št.170/67/EGS in (EGS) št. 1059/69.

4. Nove države članice 1. februarja 1973 odpravijo carine in dajatve z enakim učinkom, razen tistih, ki so določene v odstavkih 1 in 2.

Na isti datum nove države članice odpravijo ukrepe z enakim učinkom kakor količinske omejitve v trgovini med njimi samimi in s Skupnostjo v prvotni sestavi.

5. Svet na pobudo Komisije s kvalificirano večino sprejme določbe za izvajanje tega člena, pri tem pa upošteva predvsem posebne razmere, ki bi lahko bile posledica uporabe prvega pododstavka odstavka 1 in člena 97 za isto blago.

Člen 48

1. Določbe iz tega naslova Irski ne preprečujejo, da za proizvode s poreklom iz Združenega kraljestva uporablja režim, ki omogoča hitrejšo odpravo carin in zaščitnih elementov iz carin fiskalne narave, v skladu z Anglo-irskim sporazumom o prostotrgovinskem območju, ki je bil podpisan dne 14. decembra 1965, in sorodnimi sporazumi.

2. Določbe, sprejete na podlagi člena 45 (2), se uporabljajo od 1. januarja 1974 v okviru veljavnega carinskega dogovora med Irsko in Združenim kraljestvom.

Člen 49

1. Protokoli 8 do 15, ki so priloga k temu aktu, ne izključujejo sprememb ali začasno opustitev dajatev, sprejetih na podlagi člena 28 Pogodbe EGS.

2. Protokoli, ki so priloge Sporazuma o določanju dela skupne carinske tarife za proizvode v seznamu G, ki je priloga Pogodbe EGS, so preklicani, razen Protokola št. XVII.

NASLOV II
KMETIJSTVO

POGLAVJE I
Splošne določbe

Člen 50

Razen če v tem naslovu ni določeno drugače, se predpisi, določeni v tem aktu uporabljajo za kmetijske proizvode.

Člen 51

1. Ta člen se uporablja za cene, glede katerih se poglavji 2 in 3 sklicujeta na ta člen.

2. Pred prvo uskladitvijo cen iz člena 52 se cene, ki se uporabljajo v novih državah članicah, določijo v skladu s predpisi, določenimi v skupni ureditvi trga za zadevni sektor, na ravni, ki proizvajalcem v tem sektorju omogoča doseganje dobičkov, ki so enakovredni tistim, ki so jih dosegali v prejšnjem nacionalnem sistemu.

3. Za Združeno kraljestvo pa se te cene določijo na ravni, ki ob uporabi pravil Skupnosti učinkuje na raven tržnih cen tako, da so primerljive z ravnijo, doseženo v zadevni državi članici v reprezentativnem obdobju pred začetkom izvajanja pravil Skupnosti.

Člen 52

1. Če uporaba določb tega naslova privede do ravni cen, ki se razlikuje od ravni skupnih cen, se cene, glede katerih se poglavji 2 in 3 sklicujeta na ta člen, v šestih fazah uskladijo z ravnijo skupnih cen.

2. Ob upoštevanju odstavka 4 se uskladitve opravijo vsako leto ob začetku tržnega leta, v skladu z naslednjimi določbami:

(a) kadar je cena nekega proizvoda v novi državi članici nižja od skupne cene, se cena v tej državi članici ob vsaki uskladitvi zaporedno poveča za šestino, petino, četrtino, tretjino in polovico razlike med ravnijo cen v tej državi članici in ravnijo skupnih cen, ki se uporabljata pred vsako uskladitvijo: cena, izračunana na tak način, se poveča sorazmerno z vsakim dvigom skupne cene v tržnem letu, ki sledi.

(b) kadar je cena proizvoda v novi državi članici višja od skupne cene, se razlika med ravnijo cen, ki se uporablja pred vsako uskladitvijo v novi državi članici, in ravnijo skupnih cen, ki se uporablja za naslednje tržno leto, postopoma zniža za šestino, petino, četrtino, tretjino in polovico.

3. Svet lahko v interesu tekočega delovanja integracijskega procesa v skladu s postopkom, določenim v členu 43 (2) Pogodbe EGS, odloči, da cena enega ali več proizvodov v eni ali več novih državah članicah za eno tržno leto ne glede na odstavek 2 odstopa od cen, ki so posledica uporabe odstavka 2.

To odstopanje ne sme presegati 10% višine cenovnega koraka, ki ga je treba sprejeti.

V takšnem primeru je raven cen za naslednje tržno leto takšna, kakršna bi bila ob uporabi odstavka 2, če ne bi bilo sprejeto odstopanje. Vendar pa se lahko sprejme še nadaljnje odstopanje od te ravni cene za to tržno leto v skladu s pogoji iz prejšnjih pododstavkov.

4. Skupne cene se začnejo v novih državah članicah uporabljati najkasneje 1. januarja 1978.

Člen 53

Če je razlika med ravnijo cen za proizvod v novi državi članici in ravnijo skupnih cen minimalna, lahko Svet v skladu s postopkom iz člena 43 (2) Pogodbe EGS soglasno odloči, da se v novi državi članici za zadevni proizvod uporablja skupna cena.

Člen 54

1. Dokler v Združenem kraljestvu obstaja razlika med cenami, pridobljenimi po nacionalnem sistemu zajamčenih cen, in tržnimi cenami, ki so posledica uporabe mehanizmov skupne kmetijske politike in določb tega naslova, lahko ta država članica ohrani proizvodne subvencije.

2. Združeno kraljestvo si za vsakega izmed proizvodov, za katere se uporablja odstavek 1, prizadeva čimprej odpraviti te subvencije v obdobju iz člena 9 (2).

3. Te subvencije ne smejo povzročati povišanja dobičkov proizvajalcev nad raven, ki bi nastala zaradi uporabe pravil za usklajevanje cen, določenih v členu 52, na te dobičke.

4. Svet v skladu s postopkom iz člena 43 (2) Pogodbe EGS sprejme potrebna pravila za uporabo tega člena, da bi zagotovili pravilno delovanje skupne kmetijske politike in predvsem skupne tržne ureditve.

Člen 55

1. Razlike v ravneh cen se nadomestijo kot sledi:

(a) v trgovini med novimi državami članicami samimi in s Skupnostjo v prvotni sestavi kompenzacijske zneske zaračuna država uvoznica ali dodeli država izvoznica;

(b) v trgovini med novimi državami članicami in tretjimi državami se prelevmani ali druge uvozne dajatve, ki se uporabljajo v okviru skupne kmetijske politike, in izvozna nadomestila zvišajo oziroma znižajo, odvisno od primera, za kompenzacijske zneske, ki se uporabljajo v trgovini s Skupnostjo v prvotni sestavi. Vendar pa carin ni dovoljeno znižati za kompenzacijski znesek.

2. Za proizvode, za katere so cene določene vnaprej v skladu s členoma 51 in 52, so kompenzacijski zneski, ki se uporabljajo v trgovini med Skupnostjo v prvotni sestavi in novimi državami članicami, ter med omenjenimi državami in tretjimi državami, enaki razliki med cenami, določenimi za zadevne nove države članice in skupnimi cenami.

Za druge proizvode se kompenzacijski zneski določijo v primerih, določenih v poglavjih 2 in 3 ter v skladu s tam določenimi pravili.

3. Kompenzacijski zneski, ki se uporabljajo v trgovini med novimi državami članicami, se določijo neposredno glede na kompenzacijske zneske, določene v tistih državah, v skladu z odstavkom 2.

4. Vendar pa se kompenzacijski zneski ne določijo, če ima uporaba odstavkov 2 in 3 za posledico minimalni znesek.

5. Za proizvode, za katere se dajatev skupne carinske tarife obvezno plačuje v skladu s Splošnim sporazumom o carinah in trgovini, se upošteva ta obveznost.

6. Kompenzacijski znesek, ki ga zaračuna ali dodeli država članica v skladu z odstavkom 1, ne sme biti višji od skupnega zneska, ki ga ta ista država članica zaračuna za uvoz iz tretjih držav.

Svet lahko na predlog Komisije s kvalificirano večino sprejme odstopanje od tega predpisa, še zlasti z namenom, da ne pride do preusmeritve trgovinskih tokov in izkrivljanja konkurence.

Člen 56

Če je cena za proizvod na svetovnem trgu višja od cene, ki se uporablja za izračunavanje uvozne dajatve, uvedene v okviru skupne kmetijske politike, znižane za kompenzacijski znesek, odštet od uvozne dajatve v skladu s členom 55, ali če je nadomestilo za izvoz v tretje države nižje od kompenzacijskega zneska, ali če se ne uporablja nobeno nadomestilo, se lahko sprejmejo ustrezni ukrepi, da se zagotovi pravilno delovanje skupne ureditve trga.

Člen 57

Pri določanju ravni različnih elementov cenovnega in intervencijskega sistema, razen cen iz členov 51 in 70, se za nove države članice upošteva, kolikor je potrebno za pravilno delovanje pravil Skupnosti, razlika v cenah, ki se izrazi z kompenzacijskim zneskoma.

Člen 58

Skupnost financira dodeljena nadomestila iz jamstvenega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada.

Člen 59

Za proizvode, za katere se ob uvozu iz tretjih držav v Skupnost v prvotni sestavi plačujejo carine, se uporabljajo naslednje določbe:

1. Carine pri uvozu med Skupnostjo v prvotni sestavi in novimi državami članicami ter med novimi državami članicami samimi se postopno odpravijo v petih fazah. Prvo znižanje, ki zniža carine na 80% osnovne dajatve, in štiri druga znižanja po 20% se opravijo v skladu z naslednjim časovnim razporedom:

(a) za proizvode, zajete v skupno ureditev trga za goveje in telečje meso: ob začetku vsakega tržnega leta, prvo znižanje pa se opravi leta 1973;

(b) za proizvode iz Uredbe št. 23 o postopni ustanovitvi skupne ureditve trga za sadje in zelenjavo, Uredbe (EGS) št. 234/68 o ustanovitvi skupne ureditve trga za živa drevesa in druge rastline, čebulice, korenike in podobno, rezano cvetje in okrasno listje in Uredbe (EGS) št. 865/68 o ustanovitvi skupne ureditve trga za predelano sadje in zelenjavo: vsako leto 1. januarja, prvo znižanje pa se opravi 1. januarja 1974;

(c) za druge kmetijske proizvode: v skladu s časovnim razporedom iz člena 32 (1), se prvo znižanje opravi 1. julija 1973.

2. Zaradi postopnega uvajanja skupne carinske tarife vsaka država članica zmanjša razliko med osnovno dajatvijo in dajatvijo skupne carinske tarife za zaporedne zneske po 20%. Te uskladitve se za zadevne proizvode opravijo na datume, določene v odstavku 1. Za proizvode iz odstavka 1 (c) se uskladitve opravijo po časovnem razporedu iz člena 39 (1).

Pri tarifnih številkah, za katere se osnovne dajatve ne razlikujejo za več kakor 15% navzgor ali navzdol od dajatev skupne carinske tarife, se od datuma prve uskladitve za vsako kategorijo zadevnih proizvodov uporabljajo slednje dajatve.

3. Za drugo, tretje in četrto znižanje ali uskladitev Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije lahko odloči, da v eni ali več novih državah članicah dajatve, ki se uporabljajo za enega ali več proizvodov iz odstavka 1 (b), za eno leto odstopajo od dajatev, ki izhajajo iz uporabe odstavka 1 oziroma odstavka 2.

To odstopanje ne sme presegati 10% zneska, ki ga je treba spremeniti v skladu z odstavki 1 ali 2.

V takšnem primeru so dajatve za naslednje leto takšne, kot bi bile ob uporabi odstavka 1 oziroma odstavka 2, če ne bi bilo sprejeto odstopanje. Za tisto leto pa se je mogoče v skladu s pogoji, določenimi v zgornjih pododstavkih, odločiti za še eno odstopanje od teh dajatev.

1. januarja 1978 se odpravijo carine za te proizvode, nove države članice pa v celoti uporabljajo skupno carinsko tarifo.

4. Za proizvode, zajete v skupno ureditev trga, lahko nove države članice v skladu s postopkom iz člena 26 Uredbe št. 120/67/EGS o skupni ureditvi trga za žita oziroma iz ustreznih členov v drugih uredbah o ustanovitvi skupnih ureditev trgov, odpravijo carine iz odstavka 1 ali uskladijo dajatve, kot je določeno v odstavku 2 ali oboje, hitreje kot je to določeno v prejšnjih odstavkih, ali v celoti ali deloma začasno opustijo carine za proizvode, uvožene iz drugih držav članic.

Pri drugih proizvodih ni potrebno dovoljenje za uvedbo ukrepov iz prejšnjega pododstavka.

Carine, ki izhajajo iz pospešene uskladitve, niso manjše od carin za uvoz istega proizvoda iz drugih držav članic.

Nove države članice o sprejetih ukrepih obvestijo Komisijo in druge države članice.

Člen 60

1. Za proizvode, ki so ob datumu pristopa zajeti v skupno ureditev trga, se sistem, ki se uporablja v Skupnosti v prvotni sestavi za carine in dajatve z enakim učinkom ter količinske omejitve in ukrepe z enakim učinkom, v skladu s členi 55 in 59, v novih državah članicah uporablja od 1. februarja 1973.

2. Za proizvode, ki ob datumu pristopa niso zajeti v skupni ureditvi trga, se določbe Naslova I o postopni odpravi dajatev z enakim učinkom kot carine ter količinskih omejitev in ukrepov z enakim učinkom ne uporabljajo za te dajatve, omejitve in ukrepe, če so na datum pristopa del nacionalne ureditve trga.

Ta določba se uporablja samo kolikor je potrebno, da se zagotovi vzdrževanje nacionalnega reda, in dokler se ne začne izvajati skupna ureditev trga za te proizvode.

3. Nove države članice uporabljajo nomenklaturo skupne carinske tarife najkasneje od 1. februarja 1973 za kmetijske proizvode, zajete v skupno ureditev trga.

Če pri uporabi predpisov Skupnosti in še zlasti delovanju skupnih ureditev trgov in prehodnih mehanizmov, predvidenih v tem naslovu, ni nobenih težav, lahko Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino novim državam članicam dovoli, da v to nomenklaturo vključijo takšne obstoječe nacionalne pododdelke, ki so nujno potrebni za izvajanje postopnega usklajevanja s skupno carinsko tarifo ali za odpravo dajatev v Skupnosti pod pogoji, določenimi v tem aktu.

Člen 61

1. Del dajatve za zaščito predelovalne industrije, ki se uporablja pri izračunu dajatve pri uvozu iz tretjih držav za proizvode, ki jih pokrivajo skupne ureditve trgov za žita, riž ter predelano sadje in zelenjavo, se zaračuna pri uvozu iz novih držav članic v Skupnost v prvotni sestavi.

2. Za uvoz v nove države članice se višina tega dela dajatve določi tako, da se iz celotne zaščite, uporabljene 1. januarja 1972, izloči del ali deli dajatve, katerih namen je zagotoviti zaščito predelovalne industrije.

Takšen del ali deli dajatve se zaračunajo pri uvozu iz drugih držav članic; kar zadeva dajatve pri uvozu iz tretjih držav, nadomestijo zaščitni del dajatve Skupnosti.

3. Člen 59 se uporablja za dele dajatve iz odstavkov 1 in 2. Zadevna znižanja ali uskladitve pa se za proizvode iz žita in riža določijo na začetku tržnega leta, ki je določeno za zadevni osnovni proizvod.

Člen 62

1. Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino sprejme določbe, potrebne za izvajanje tega naslova.

2. Svet lahko na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno oblikuje potrebne prilagoditve določb poglavij 2, 3 in 4 tega naslova, ki bi bile potrebne zaradi sprememb pravil Skupnosti.

Člen 63

1. Če so v novi državi članici potrebni prehodni ukrepi za olajšanje prehoda iz sedanjega režima na režim, ki je rezultat uporabe skupnih ureditev trgov, kot je določeno v tem naslovu, še zlasti, če za nekatere proizvode izvajanje novega režima v skladu z dogovorjenimi datumi pomeni precejšnje težave, se taki ukrepi sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 26 Uredbe št. 120/67/EGS oziroma v skladu z ustreznimi členi drugih uredb o skupni ureditvi trgov na kmetijskih trgih. Ti ukrepi se lahko sprejmejo v obdobju, ki se izteče 31. januarja 1974, vendar pa se po tem datumu ne smejo več uporabljati.

2. Svet lahko na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno podaljša obdobje iz odstavka 1 do 31. januarja 1975.

Člen 64

Določbe tega naslova ne vplivajo na stopnjo svobode trgovanja s kmetijskimi proizvodi, ki izhaja iz Anglo-irskega sporazuma o prostotrgovinskem območju, ki je bil podpisan dne 14. decembra 1965, in sorodnih sporazumov.

POGLAVJE 2
Določbe o nekaterih skupnih ureditvah trgov

Oddelek 1
Sadje in zelenjava

Člen 65

1. Kompenzacijski znesek se določi za sadje in zelenjavo, za katero:

(a) so nove države članice v letu 1971 zaprosile za količinske omejitve ali ukrepe z enakim učinkom;

(b) je določena skupna bazna cena; in

(c) je proizvajalčeva cena v novi državi članici precej višja od bazne cene, ki se uporablja v Skupnosti v prvotni sestavi v obdobju pred uporabo sistema Skupnosti v novih državah članicah.

2. Proizvajalčeva cena iz odstavka 1 (c) se izračuna tako, da se načela iz člena 4 (2) Uredbe št. 159/66/EGS, ki predpisuje nadaljnje določbe glede skupne ureditve trgov za sadje in zelenjavo, uporabi na nacionalnih podatkih zadevne nove države članice.

3. Kompenzacijski znesek se uporablja le v obdobju, v katerem velja bazna cena.

Člen 66

1. Do prve uskladitve je kompenzacijski znesek, ki se uporablja za trgovino med novo državo članico, v kateri so izpolnjeni pogoji iz člena 65 (1), in Skupnostjo v prvotni sestavi, drugo novo državo članico, razen tistih iz naslednjega pododstavka, ali tretjimi državami, enak razliki med cenami iz člena 65 (1) (c).

V trgovini med dvema novima državama članicama, v katerih so izpolnjeni pogoji iz člena 65 (1), je kompenzacijski znesek enak razliki med njihovimi proizvajalčevimi cenami. Kompenzacijski znesek se ne uporablja, če je ta razlika zanemarljiva.

Omenjena razlika iz zgornjih pododstavkov se popravi, kolikor je potrebno, za višino carin.

2. Kadar so določeni nadaljnji kompenzacijski zneski, se kompenzacijski znesek zniža za eno petino od prvotnega zneska dne 1. januarja vsako leto, začenši s 1. januarjem 1974.

Člen 52 (3) se uporablja po analogiji. Kompenzacijski znesek se odpravi dne 1. januarja 1978.

Člen 67

Za določanje uvozne cene se kotacije cen, zabeležene v novih državah članicah, znižajo za:

(a) kompenzacijski znesek, če obstaja;

(b) dajatve, ki se uporabljajo za uvoz v te države članice iz tretjih držav namesto dajatev skupne carinske tarife.

Člen 68

Določbe, ki zadevajo skupne standarde kakovosti, se uporabljajo za trženje domačih proizvodov v Združenem kraljestvu le od:

(a) 1. februarja 1974 za artičoke, beluše, brstični ohrovt, rebrasto zeleno, endivijo, česen in čebulo;

(b) 1. februarja 1975 za fižol, glavnato zelje, korenje, zeleno solato, skodrano endivijo in širokolistno endivijo, grah, špinačo in jagode.

Oddelek 2
Vino

Člen 69

Do 31. decembra 1975 Irska in Združeno kraljestvo lahko ohranita uporabo sestavljenih imen skupaj z besedo vino za imenovanje nekaterih pijač, za katere uporaba takih imen ni skladna s pravili Skupnosti. To odstopanje pa se ne uporablja za proizvode, ki se izvažajo v države članice Skupnosti v prvotni sestavi.

Oddelek 3
Oljnice

Člen 70

1. Člen 52 se uporablja za izpeljane intervencijske cene za oljnice.

2. Intervencijske cene, ki se v novih državah članicah uporabljajo do prve uskladitve, se določijo v skladu s pravili, predvidenimi v skupni ureditvi trgov, pri tem pa se upoštevajo normalni odnosi, ki morajo obstajati med prihodki iz oljnic in prihodki iz proizvodnje pridelkov, ki v kolobarjenju konkurirajo oljnicam.

Člen 71

Znesek pomoči za oljnice, pridelane v novi državi članici, se popravi z kompenzacijskim zneskoma, ki se uporablja v tej državi, in poveča za višino carin, ki se uporabljajo.

Člen 72

V trgovini z oljnicami se kompenzacijski znesek uporablja le za nadomestila, dodeljena ob izvozu oljnic, pridelanih v novi državi članici, v tretje države.

Oddelek 4
Žita

Člen 73

Člena 51 in 52 se uporabljata za izpeljane intervencijske cene za žita.

Člen 74

Kompenzacijski zneski, ki se uporabljajo v trgovini med Skupnostjo v prvotni sestavi in novimi državami članicami ter med omenjenimi državami in tretjimi državami, se določijo kot sledi:

1. Kompenzacijski znesek, ki se do prve uskladitve uporablja za konkurenčno žito, za katerega izpeljana intervencijska cena za nove države članice ni določena, se izpelje iz kompenzacijskega zneska, ki se uporablja za konkurenčno žito, za katerega je izpeljana intervencijska cena določena, ob upoštevanju razmerja med cenami na pragu, ki se uporabljajo za zadevna žita. Če pa se razmerje med cenami na pragu precej razlikuje od razmerja med cenami, zabeleženimi na trgu zadevne nove države članice, se lahko upošteva slednje razmerje.

Nadaljnji kompenzacijski zneski se določijo na podlagi tistih, ki so navedeni v prvem pododstavku in v skladu s pravili iz člena 52 za uskladitev cen.

2. Kompenzacijski znesek za proizvode, navedene v členu 1 (c) in (d) Uredbe št. (EGS) 120/67, se izpelje iz kompenzacijskega zneska za žita, na katera se nanašajo s pomočjo koeficientov ali pravil, ki se uporabljajo pri določanju prelevmana ali spremenljivega dela prelevmana za obravnavane proizvode.

Oddelek 5
Prašičje meso

Člen 75

1. Kompenzacijski znesek za kilogram prašičjega trupa se izračuna na podlagi kompenzacijskih zneskov, ki se uporabljajo za količino krmnega žita, ki je potrebno za proizvodnjo enega kilograma prašičjega mesa v Skupnosti.

2. Kompenzacijski znesek za proizvode, razen prašičjih trupov, navedene v členu 1 (1) Uredbe št. 121/67/EGS o skupni ureditvi trga za prašičje meso, se izpelje iz kompenzacijskega zneska, ki se uporablja v skladu z odstavkom 1 s pomočjo koeficientov, ki se uporabljajo za izračun prelevmana.

Člen 76

1. Do 31. decembra 1975 lahko proizvode, ki ne ustrezajo določbam iz točke 23 v Prilogi I k Direktivi št. 64/433/EGS o zdravstvenovarstvenih vprašanjih v trgovanju s svežim mesom znotraj Skupnosti, odkupijo intervencijske agencije na Danskem, Irskem in v Združenem kraljestvu.

2. Do 31. oktobra 1974 ima Združeno kraljestvo pravico, da ne uporablja lestvice Skupnosti za klasifikacijo prašičjih trupov.

Oddelek 6
Jajca

Člen 77

1. Kompenzacijski znesek za kilogram jajc v lupinah se izračuna na podlagi kompenzacijskih zneskov, ki se uporabljajo za količino krmnega žita, ki je potrebno za proizvodnjo enega kilograma jajc v lupinah v Skupnosti.

2. Kompenzacijski znesek za valilno jajce se izračuna na podlagi kompenzacijskih zneskov, ki se uporabljajo za količino žita, ki je potrebno za proizvodnjo enega valilnega jajca v Skupnosti.

3. Kompenzacijski znesek za proizvode, navedene v členu 1 (1) (b) Uredbe št. 122/67/EGS o skupni ureditvi trga za jajca se izpeljejo iz kompenzacijskega zneska za jajca v lupinah s pomočjo koeficientov, ki se uporabljajo za izračun prelevmana.

Člen 78

Glede na standarde trženja jajc lahko Irska in Združeno kraljestvo na svojih trgih ohranita sistem razvrščanja v štiri ali pet kategorij po teži, pod pogojem, da se za trg z jajci, ki ustrezajo standardom Skupnosti, ne uporabljajo omejitve zaradi različnih sistemov razvrščanja.

Oddelek 7
Perutninsko meso

Člen 79

1. Kompenzacijski znesek za kilogram zaklane perutnine se izračuna na podlagi kompenzacijskih zneskov, ki se uporabljajo za količino krmnega žita, ki se razlikuje glede na vrsto perutnine, ki je potrebno za proizvodnjo enega kilograma zaklane perutnine v Skupnosti.

2. Kompenzacijski znesek za piščanca se izračuna na podlagi kompenzacijskih zneskov, ki se uporabljajo za količino žita, ki je v Skupnosti potrebna za proizvodnjo enega piščanca.

3. Kompenzacijski znesek za proizvode, navedene v členu 1 (2) (d) Uredbe št. 123/67/EGS o skupni ureditvi trga za perutninsko meso, se izpeljejo iz kompenzacijskega zneska za zaklano perutnino s pomočjo koeficientov, ki se uporablja za izračun prelevmana.

Oddelek 8
Riž

Člen 80

Kompenzacijske zneske, ki se uporablja v trgovini med Skupnostjo v prvotni sestavi in novimi državami članicami ter med omenjenimi državami in tretjimi državami, se določijo kot sledi:

1. Kompenzacijski znesek, ki se uporablja do uskladitve za okroglozrnati oluščen riž, dolgozrnati oluščen riž in lomljen riž, se določi na podlagi razlike med najnižjo dopustno ceno in tržnimi cenami, zabeleženimi na trgu novih držav članic v referenčnem obdobju.

Nadaljnji kompenzacijski zneski se določijo na podlagi tistih, ki so določeni v prvem pododstavku in v skladu s pravili iz člena 52 za uskladitev cen.

2. Kompenzacijski znesek za neoluščen riž, delno brušen riž, brušen riž in proizvode, navedene v členu 1 (1) (c) Uredbe št. 359/67/EGS o skupni ureditvi trga za riž, se za vsakega izmed teh proizvodov izpelje iz kompenzacijskega zneska za proizvod iz odstavka 1, na katerega se nanaša, s pomočjo koeficientov, ki se uporabljajo za izračun prelevmana ali spremenljivega dela prelevmana.

Oddelek 9
Sladkor

Člen 81

Člena 51 in 52 se uporabljata za izpeljano intervencijsko ceno za beli sladkor, intervencijsko ceno za surovi sladkor in za minimalno ceno za peso.

Člen 82

Kompenzacijski zneski, ki se uporabljajo v trgovini med Skupnostjo v prvotni sestavi in novimi državami članicami ter med omenjenimi državami in tretjimi državami, se:

(a) za proizvode, razen sveže pese, navedene v členu 1 (1) (b) Uredbe št. 1009/67/EGS o skupni ureditvi trga za sladkor, izpeljejo iz kompenzacijskega zneska za zadevne primarne proizvode v skladu z veljavnimi pravili za izračun prelevmana;

(b) za proizvode, navedene v členu 1 (1) (d) Uredbe št. 1009/67/EGS, izpeljejo iz kompenzacijskega zneska za zadevne primarne proizvode v skladu z veljavnimi pravili za izračun:

– prelevmana, glede kompenzacijskega zneska pri uvozu,

– nadomestila, glede kompenzacijskega zneska pri izvozu.

Člen 83

Znesek iz člena 25 (3) Uredbe št. 1009/67/EGS se v novih državah članicah prilagodi za kompenzacijski znesek, izračunan v skladu s členom 55 (2).

Oddelek 10
Živa drevesa in druge rastline, čebulice, korenike in podobno, rezano cvetje in okrasno listje

Člen 84

Določbe, ki zadevajo skupne standarde kakovosti, se uporabljajo za trženje domačih proizvodov v Združenem kraljestvu le od 1. februarja 1974, za rezano cvetje pa le od 1. februarja 1975.

Oddelek 11
Mleko in mlečni izdelki

Člen 85

Člena 51 in 52 se uporabljata za intervencijske cene za maslo in posneto mleko v prahu.

Člen 86

Kompenzacijski zneski, ki se uporabljajo v trgovini med Skupnostjo v prvotni sestavi in novimi državami članicami ter med omenjenimi državami in tretjimi državami, se določijo kot sledi:

1. Za poskusne izdelke, razen tistih iz člena 85, se kompenzacijski znesek, ki se uporablja do prve uskladitve, določi na podlagi razlike med reprezentativno ravnijo tržnih cen v zadevni novi državi članici in reprezentativno ravnijo tržnih cen v Skupnosti v prvotni sestavi v reprezentativnem časovnem obdobju pred uvedbo pravil Skupnosti v zadevni novi državi članici.

Pri določanju kompenzacijskih zneskov, ki se uporabljajo od prve uskladitve, se upošteva znesek, določen v skladu s prvim pododstavkom ali odstavkom 3 in pravila za usklajevanje cen iz člena 52.

2. Za izdelke, razen poskusnih izdelkov, se kompenzacijski zneski izpeljejo iz kompenzacijskega zneska za poskusne izdelke v skupini, v katero sodi zadevni izdelek, v skladu z veljavnimi pravili za izračun prelevmana.

3. Če prvega pododstavka odstavka 1 in odstavka 2 ni mogoče uporabljati ali če zaradi njune uporabe kompenzacijski zneski povzročajo nenavadna razmerja cen, se kompenzacijski znesek izračuna na podlagi kompenzacijskih zneskov, ki se uporabljajo za maslo ali posneto mleko v prahu.

Člen 87

1. Če je v novi državi članici pred pristopom obstajal sistem, ki je določal drugačno vrednotenje mleka glede na uporabo, in če uporaba člena 86 povzroča težave na trgu, se kompenzacijski znesek, ki se uporablja do prve uskladitve za enega ali več izdelkov iz tarifne številke 04.01 skupne carinske tarife, določi na podlagi razlike med tržnimi cenami.

Kadar se določajo nadaljnji kompenzacijski zneski, se kompenzacijski znesek ob začetku tržnega leta letno zniža za eno šestino prvotnega zneska in se odpravi 1. januarja 1978.

2. Sprejmejo se ustrezni ukrepi za preprečevanje izkrivljanja konkurence, ki bi lahko sledile uporabi odstavka 1, tako pri zadevnih izdelkih kot pri drugih mlečnih izdelkih, ter za upoštevanje morebitnih sprememb skupne cene.

Člen 88

1. Irska sme odobriti subvencijo na neposredno potrošnjo masla, kolikor je potrebno, da se v prehodnem obdobju cena, ki jo plača potrošnik, postopoma prilagodi ravni cen v Skupnosti v prvotni sestavi.

Če Irska uporabi dovoljenje iz prvega pododstavka, odobri subvencijo v enakem znesku na potrošnjo masla, uvoženega iz drugih držav članic.

2. Subvencija se odpravi v šestih stopnjah, ki sovpadajo s stopnjami za usklajevanje cen masla.

Člen 89

1. Do 31. decembra 1975 v Združenem kraljestvu in do 31. decembra 1977 na Irskem je dovoljeno, da se potrošnikom kot polno mleko dobavlja mleko, katerega vsebnost maščobe je manj kot 3,5%.

Mleko, ki se prodaja kot polno mleko v skladu s prvim pododstavkom, ne sme biti posneto. Poleg tega se za tako mleko uporabljajo določbe za polno mleko.

2. Danska sme do 31. decembra 1977 ohraniti izključna dovoljenja za dobavo mleka, ki so obstajala na nekaterih področjih pred datumom pristopa. Dovoljenja, ki prenehajo veljati pred 1. januarjem 1978, se ne podaljšajo.

Oddelek 12
Govedina in teletina

Člen 90

Člena 51 in 52 se uporabljata za orientacijske cene za odraslo govedo in teleta.

Člen 91

1. Kompenzacijski znesek za teleta in odraslo govedo, izračunan v skladu s členom 55, se popravi, kolikor je potrebno, za višino carin.

Če je višina carine, ki se uporablja za trgovino med Skupnostjo v prvotni sestavi in novimi državami članicami ter med novimi državami članicami samimi višja od kompenzacijskega zneska, izračunanega v skladu z odstavkom 55, se carina začasno opusti na takšni ravni, da njena višina ustreza kompenzacijskemu znesku.

2. Če se uporablja tretji pododstavek člena 10 (1) Uredbe (EGS) št. 805/68 o skupni ureditvi trga za govedino in teletino, ali če se uporablja člen 11 (1) iste uredbe, se sprejmejo primerni ukrepi, da se ohrani preferencial Skupnosti in preprečijo preusmeritve trgovinskih tokov.

3. Kompenzacijski znesek za proizvode, navedene v Prilogi k Uredbi (EGS) št. 805/68 se določi z upoštevanjem določb, predpisanih v prejšnjih odstavkih in s pomočjo pravil, predpisanih za določanje prelevmanov, ki se uporabljajo za omenjene proizvode.

Člen 92

Za proizvode, navedene v členu 1 (b) in (c) Uredbe (EGS) št. 805/68, se izvozno nadomestilo pri izvozu iz novih držav članic v tretje države popravi za višino razlike med carinami za proizvode, naštete v Prilogi k omenjeni uredbi za uvoz iz tretjih držav v Skupnost v prvotni sestavi na eni strani, in v nove države članice na drugi.

Člen 93

Toliko časa, kot Združeno kraljestvo v skladu s členom 54 ohrani proizvodne subvencije za zakolno govedo, sme Irska za preprečevanje izkrivljanja razmer na irskem živinskem trgu ohraniti ukrepe za izvoz govedine in teletine, ki jih je uporabljala pred pristopom, v povezavi s sistemom subvencij, ki se uporablja v Združenem kraljestvu.

Oddelek 13
Predelano sadje in zelenjava

Člen 94

Kompenzacijski zneski se določijo na podlagi kompenzacijskih zneskov, določenih za sladkor, glukozo oziroma glukozni sirup in v skladu s pravili, ki se uporabljajo za izračun:
– prelevmana, glede kompenzacijskega zneska pri uvozu,
– nadomestila, glede kompenzacijskega zneska pri izvozu.

Oddelek 14
Lan

Člen 95

1. Znesek pomoči za lan se v novih državah članicah določi na podlagi razlike med prihodki, ki naj jih dobijo proizvajalci lana in donosa zaradi predvidljive tržne cene tega izdelka.

2. Prihodki, ki jih dobijo proizvajalci lana, se določijo z upoštevanjem cene konkurenčnih izdelkov v kolobarjenju v zadevnih novih državah članicah ter odnosa med prihodki iz proizvodnje lana in proizvodnje konkurenčnih izdelkov v Skupnosti v prvotni sestavi.

Oddelek 15
Semena

Člen 96

Če je proizvodnji semen dodeljena pomoč, se v novih državah članicah lahko določi višina pomoči na ravni, ki ni enaka tisti, ki je določena v Skupnosti v prvotni sestavi, če je bil prihodek proizvajalcev v novi državi članici prej občutno drugačen od prihodka proizvajalcev v Skupnosti v prvotni sestavi.

V tem primeru mora znesek pomoči v novih državah članicah upoštevati prihodke, ki so jih imeli proizvajalci semen prej, in potrebo po preprečevanju izkrivljanja načinov proizvodnje ter potrebo po postopni uskladitvi tega zneska z zneskom v Skupnosti.

Oddelek 16
Kmetijski proizvodi, izvoženi kot blago, ki ni zajeto v Prilogi II Pogodbe EGS

Člen 97

Kompenzacijski zneski se določijo na podlagi kompenzacijskih zneskov, določenih za osnovne proizvode, in v skladu s pravili, ki se uporabljajo za izračun nadomestil, določenih v Uredbi (EGS) št. 204/69, ki določa splošne predpise za dodeljevanje izvoznih nadomestil in predpise za določanje zneskov za nekatere kmetijske proizvode, ki se izvažajo kot blago, ki ni zajeto v Prilogo II k Pogodbi.

POGLAVJE 3
Določbe o ribištvu

Oddelek I
Skupna ureditev trga

Člen 98

Člena 51 in 52 se uporabljata za orientacijsko ceno za ribiške proizvode. Usklajevanje se opravi na začetku ribolovnega leta, prvič pa 1. februarja 1973.

Člen 99

Kompenzacijski zneski se popravijo, kolikor je potrebno, za višino carin.

Oddelek 2
Ribolovne pravice

Člen 100

1. Ne glede na določbe člena 2 Uredbe (EGS) št. 2141/70 o uvedbi skupne strukturne politike za ribolovni sektor smejo države članice Skupnosti do 31. decembra 1982 omejiti ribolov v vodah pod njihovo suverenostjo ali v njihovi pristojnosti, ki se nahajajo v mejah šest morskih milj od temeljne črte obalne države članice, na plovila, ki tradicionalno lovijo v tistih vodah in ki plujejo iz pristanišč v omenjenem geografskem obalnem območju; plovila iz drugih območij Danske pa lahko v grenlandskih vodah lovijo še najkasneje do 31. decembra 1977.

Kolikor država članica koristi to odstopanje, ne sme sprejemati predpisov v zvezi s pogoji ribolova v omenjenih vodah, ki bi bili manj omejevalni od tistih, ki se v praksi uporabljajo v času pristopa.

2. Predpisi iz prejšnjega odstavka in iz člena 101 ne posegajo v posebne ribolovne pravice, ki so jih morda imele posamezne prvotne države članice in posamezne nove države članice 31. januarja 1971 glede ene ali več drugih držav članic; države članice lahko uveljavljajo te pravice, dokler se odstopanja v zadevnih območjih uporabljajo. Kar zadeva grenlandske vode, pa posebne pravice prenehajo veljati na datume, določene za te pravice.

3. Če država članica na nekaterih območjih razširi svoje ribolovne meje na 12 morskih milj, se ribolovne dejavnosti v območju 12 morskih milj opravljajo tako, da ne nazadujejo v primerjavi s stanjem dne 31. januarja 1971.

4. Da bi omogočili zadovoljivo skupno ravnotežje ribolovnega delovanja, ki ga je znotraj Skupnosti treba vzpostaviti v obdobju iz prvega odstavka, državam članicam ni treba v celoti izkoristiti možnosti, ki jih v nekaterih območjih morskih voda pod njihovo suverenostjo ali v njihovi pristojnosti predstavljajo predpisi iz prvega pododstavka odstavka 1.

Države članice obvestijo Komisijo o ukrepih, ki so jih sprejele v ta namen; na podlagi poročila Komisije Svet preuči stanje in s tega vidika po potrebi naslovi priporočila na države članice.

Člen 101

Meja šestih morskih milj iz člena 100 se razširi na 12 morskih milj v naslednjih območjih:

1. Danska
– Ferski otoki
– Grenlandija
– zahodna obala, od Thyborona to Blaavandshuka.

2. Francija
Obale departmajev Manche, Ille-et-Vilaine, Côtes-du-Nord, Finistere in Morbihan.

3. Irska
– severna in zahodna obala, od Lough Foyla do Cork Harbourja na jugozahodu
– vzhodna obala, od Carlingford Lougha do Carnsore Pointa, za rake in mehkužce (lupinarji).

4. Združeno kraljestvo
– Shetlandski otoki in Orkneyjski otoki
– severna in vzhodna Škotska, od Cape Wratha do Berwicka
– severovzhodna Anglija, od reke Coquet do Flamborough Heada
– jugovzhod od Lyme Regisa do Hartland Pointa (vključno z 12 morskimi miljami okoli otoka Lundy)
– okrožje Down.

Člen 102

Najkasneje od šestega leta po pristopu Svet na predlog Komisije določi pogoje za ribolov, ki bodo zagotavljali varstvo ribolovnih območij in ohranjanje bioloških virov v morju.

Člen 103

Pred 31. decembrom 1982 Komisija predstavi Svetu poročilo o gospodarskem in socialnem razvoju obalnih območij v državah

članicah in stanju staležev. Na podlagi tega poročila in ciljev skupne ribiške politike Svet na predlog Komisije preuči predpise, ki bi lahko sledili odstopanjem, ki veljajo do 31. decembra 1982.

POGLAVJE 4
Druge določbe

Oddelek I
Veterinarski ukrepi

Člen 104

Direktiva Sveta št. 64/432/EGS o problemih v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki vplivajo na trgovino med državami članicami Evropske skupnosti z govedom in prašiči se uporablja z upoštevanjem naslednjih določb:

1. Do 31. decembra 1977 smejo nove države članice v skladu s temeljnimi pravili Pogodbe EGS ohraniti svoja nacionalna pravila o uvozu goveda in prašičev za vzrejo, rejo in zakol, z izjemo, v primeru Danske, govedi za zakol.

V okviru teh nacionalnih pravil se bodo za zagotavljanje postopnega razvoja trgovine poiskale prilagoditve; v ta namen bo omenjena pravila preučil Stalni veterinarski odbor.

2. Do 31. decembra 1977 bodo države članice, v katere se govedo uvaža, državam članicam, iz katerih se govedo izvaža, dovolile odstopanje, predvideno v členu 7 (1) (A) (a) Direktive.

3. Do 31. decembra 1977 smejo nove države članice na svojem ozemlju ohraniti načine za uradno razglasitev čred govedi kot prostih tuberkuloze ali bruceloze v smislu člena 2 direktive, pod pogoji uporabe določb direktive, ki se nanašajo na prisotnost živali, ki so bile cepljene proti brucelozi. Predpisi o testih, določenih za živali, s katerimi se trguje znotraj Skupnosti, se ob upoštevanju odstavkov 4 in 6 uporabljajo še naprej.

4. Do 31. decembra 1977 se izvoz govedi iz Irske v Združeno kraljestvo lahko opravlja:

(a) z odstopanjem od določb direktive, ki se nanašajo na brucelozo; vendar pa se za izvoz nekastriranih govedi še naprej uporabljajo določbe o testih, predpisane za živali, s katerimi se trguje znotraj Skupnosti;

(b) z odstopanjem od določb direktive, ki se nanašajo na tuberkulozo, če je ob času izvoza podana izjava, ki potrjuje, da izvožena žival prihaja iz črede, ki je bila uradno razglašena kot prosta tuberkuloze v skladu s postopki, ki veljajo na Irskem;

(c) z odstopanjem od določb direktive o obveznem ločevanju govedi za vzrejo in za rejo na eni strani ter govedi za zakol na drugi.

5. Do 31. decembra 1975 sme Danska uporabljati "alttuberculin" z odstopanjem od določb iz Priloge B k direktivi.

6. Dokler se ne začnejo izvajati določbe Skupnosti o trgovini znotraj držav članic v zadevah, ki jih ureja direktiva, smeta Irska in Združeno Kraljestvo ohraniti nacionalna pravila, ki urejajo trgovino med Irsko in Severno Irsko.

Zadevne države članice smejo sprejeti ustrezne ukrepe, zato da omejijo to odstopanje izključno na zgoraj omenjeno trgovino.

Člen 105

Direktiva Sveta št. 64/433/EGS o zdravstvenih pogojih za proizvodnjo in trženje svežega mesa znotraj Skupnosti se uporablja z upoštevanjem naslednjih določb:

Do 31. decembra 1977 smeta Irska in Združeno Kraljestvo za Severno Irsko ohraniti svoja nacionalna pravila o zaščiti pred slinavko in parkljevko za uvoz svežega mesa, če hkrati izpolnjujejo splošne predpise Pogodbe EGS.

Člen 106

Pred iztekom rokov iz členov 104 in 105 se z vidika razvoja na veterinarskem področju opravi pregled stanja v Skupnosti kot celoti in v njenih različnih delih.

Najkasneje do 1. julija 1976 Komisija predloži Svetu poročilo in po potrebi ustrezne predloge, pri čemer je upoštevan omenjeni razvoj.

Oddelek 2
Razne določbe

Člen 107

Akti, našteti v Prilogi V k temu aktu, se uporabljajo za nove države članice pod pogoji, določenimi v omenjeni prilogi.

NASLOV III
ZUNANJI ODNOSI

POGLAVJE 1
Sporazumi Skupnosti z nekaterimi tretjimi državami

Člen 108

1. Od datuma pristopa nove države članice uporabljajo določbe sporazumov iz odstavka 3 z upoštevanjem prehodnih ukrepov in sprememb, ki se lahko izkažejo za potrebne in ki bodo predmet protokolov, ki jih bo treba skleniti s tretjimi državami sopogodbenicami in bodo priloženi k omenjenim sporazumom.

2. Takšni prehodni ukrepi, ki upoštevajo ustrezne ukrepe, sprejete znotraj Skupnosti, in ki jih ni mogoče podaljšati prek obdobja veljavnosti, so namenjeni zagotavljanju postopne uporabe enotnega sistema Skupnosti za odnose s tretjimi državami sopogodbenicami in enakosti pravic in obveznosti držav članic.

3. Odstavka 1 in 2 se uporabljata za sporazume, sklenjene z Grčijo, Turčijo, Tunizijo, Marokom, Izraelom, Španijo in Malto.

Odstavka 1 in 2 se uporabljata tudi za sporazume, ki jih Skupnost sklene z drugimi tretjimi državami v Sredozemlju pred začetkom veljavnosti tega akta.

POGLAVJE 2
Odnosi z Združenimi afriškimi državami in Madagaskarjem ter z nekaterimi državami Commonwealtha v razvoju

Člen 109

1. Dogovori, ki izhajajo iz Konvencije o pridružitvi med Evropsko gospodarsko skupnostjo in afriškimi državami ter Madagaskarjem, ki so pridružene Skupnosti, podpisani dne 29. julija 1969, ter iz Sporazuma o pridružitvi med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Združeno republiko Tanzanijo, Republiko Ugando in Republiko Kenijo, podpisanega dne 24. septembra 1969, se ne uporabljajo v odnosih med novimi državami članicami in državami, pridruženimi Skupnosti na podlagi zgoraj omenjenih aktov.

Novim državam članicam ni treba pristopiti k Sporazumu o proizvodih v pristojnosti Evropske skupnosti za premog in jeklo, podpisanemu dne 29. julija 1969.

2. Ob upoštevanju določb členov 110 in 111 velja za proizvode s poreklom iz pridruženih držav iz odstavka 1 ob uvozu v nove države članice režim, ki se je uporabljal za omenjene proizvode pred pristopom.

3. Ob upoštevanju določb členov 110 in 111 velja za proizvode s poreklom iz neodvisnih držav Commonwealtha, navedene v Prilogi VI k temu aktu, ob uvozu v Skupnost režim, ki se je uporabljal za omenjene proizvode pred pristopom.

Člen 110

Za proizvode, naštete v Prilogi II Pogodbe EGS, za katere se uporablja skupna ureditev trga, in za proizvode, za katere se ob uvozu v Skupnost uporabljajo posebne pravila zaradi izvajanja skupne kmetijske politike, z izvorom iz pridruženih držav, navedenih v členu 109 (1) ali neodvisnih držav Commonwealtha, navedenih v členu 109 (3), države članice ob uvozu uporabljajo pravila Skupnosti pod pogoji iz tega akta in pod pogoji naslednjih določb:

(a) kadar pravila Skupnosti predvidevajo zaračunavanje carin pri uvozu iz tretjih držav, nove države članice ob upoštevanju določb člena 111 uporabljajo tarifni režim, ki so ga uporabljale pred pristopom;

(b) kar zadeva zaščitne dele dajatve, ki niso carine, Svet po potrebi na predlog Komisije s kvalificirano večino prilagodi pravila Skupnosti, ki zagotavljajo, da so omenjeni proizvodi uvoženi pod pogoji, podobnimi tistim pred pristopom.

Člen 111

Če usklajevanje s skupno carinsko tarifo privede do znižanja carine v novi državi članici, se znižana carina uporablja za uvoz, zajet v členih 109 in 110.

Člen 112

1. Za proizvode z izvorom iz neodvisnih držav Commonwealtha iz člena 109 (3), uvožene v Združeno kraljestvo pred datumi, določenimi v členu 115, se ob ponovnem izvozu v drugo novo državo članico ali v Skupnost v prvotni sestavi ne šteje, da so v prostem prometu v smislu člena 10 Pogodbe EGS

2. Za proizvode z izvorom iz pridruženih držav iz člena 109 (1), uvožene v istem obdobju v Skupnost v prvotni sestavi se ob ponovnem izvozu v drugo novo državo članico ne šteje, da so v prostem prometu v Skupnosti, kakor je bila prvotno sestavljena, v smislu člena 10 Pogodbe EGS.

3. Če ni nevarnosti preusmeritve trgovinskih tokov in predvsem v primeru minimalnih nesorazmerij v uvoznem režimu, lahko Komisija odstopa od odstavkov 1 in 2.

Člen 113

1. Nove države članice od datuma pristopa obveščajo prvotne države članice in Komisijo o določbah, ki urejajo dogovore, ki jih uporabljajo za uvoz proizvodov s poreklom iz ali ki prihajajo iz neodvisnih držav Commonwealtha iz člena 109 (3) ali iz pridruženih držav iz člena 109 (1).

2. Komisija od datuma pristopa obvesti nove države članice o notranjih ali dogovorjenih določbah, ki urejajo dogovore, ki se v Skupnosti v prvotni sestavi uporabljajo za uvoz proizvodov s poreklom iz ali ki prihajajo bodisi iz neodvisnih držav Commonwealtha iz člena 109 (3) bodisi iz pridruženih držav iz člena 109 (1).

Člen 114

Ko Svet sprejema sklepe in ko odbor Evropskega razvojnega sklada podaja mnenja v okviru notranjega sporazuma o ukrepih, ki jih je treba sprejeti, in o postopkih, ki se jih je treba držati za izvajanje Konvencije o pridružitvi med Evropsko gospodarsko skupnostjo in afriškimi državami ter Madagaskarjem, ki so pridružene Skupnosti, podpisane dne 29. julija 1969, Notranjega sporazuma o financiranju in upravljanju pomoči Skupnosti, podpisanega dne 29. julija 1969, in Notranjega sporazuma o ukrepih, ki jih je treba sprejeti in postopkih, ki se jih je treba držati za izvajanje Sporazuma o pridružitvi med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Združeno republiko Tanzanijo, Republiko Ugando in Republiko Kenijo, podpisanega dne 24. septembra 1969, štejejo le glasovi prvotnih držav članic, in sicer bodisi v skladu s ponderiranim glasovanjem, ki za izračun kvalificirane večine velja pred pristopom, bodisi v skladu s členom 13 (3) zgoraj omenjenega Notranjega sporazuma o financiranju in upravljanju pomoči Skupnosti.

Člen 115

1. Členi 109 do 114 se uporabljajo do 31. januarja 1975.

2. Za uvoženo blago s poreklom iz katere koli neodvisne države Commonwealtha iz člena 109 (3), ki je pred omenjenim datumom navezala odnose s Skupnostjo na drugi podlagi, razen pridružitvenega razmerja, se v novi državi članici od datuma začetka veljavnosti njenega sporazuma s Skupnostjo in za zadeve, ki niso zajete v omenjenem sporazumu, uporablja režim za tretje države, ki se uporablja za uvoz blaga, pri čemer se upoštevajo prehodne določbe tega akta.

3. Po posvetu s Komisijo lahko Svet soglasno odloči, da datum, predpisan v odstavku 1, v primeru izvajanja prehodnih določb, določenih v drugem odstavku člena 62 Konvencije o pridružitvi med Evropsko gospodarsko skupnostjo in afriškimi državami ter Madagaskarjem, ki so pridruženi Skupnosti, podpisane dne 29. julija 1969, ali v drugem odstavku člena 36 Sporazuma o pridružitvi med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Združeno republiko Tanzanijo, Republiko Ugando in Republiko Kenijo, podpisanega dne 24. septembra 1969, odloži za obdobje, v katerem se takšne prehodne določbe izvajajo.

POGLAVJE 3
Odnosi s Papuo Novo Gvinejo

Člen 116

1. Členi 109(3) in 110 do 113 se uporabljajo do 31. decembra 1977 za proizvode s poreklom iz ali ki prihajajo iz Papue Nove Gvineje, ki se uvažajo v Združeno kraljestvo.

2. Ta režim je mogoče ponovno preučiti predvsem v primeru, če omenjeno ozemlje postane neodvisno pred 1. januarjem 1978. Po potrebi Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino sprejme predpise, ki so primerni in bi se lahko izkazali za nujne.

NASLOV IV
PRIDRUŽITVENO RAZMERJE ČEZMORSKIH DRŽAV IN OZEMELJ

Člen 117

1. Pridružitveno razmerje neevropskih ozemelj, ki ohranjajo posebne odnose z Združenim kraljestvom, in Anglo-francoskega kondominija na Novih Hebridih, naštetih v členu 24 (2), ne začne veljati prej kot dne 1. februarja 1975 ob sklepu, ki ga Svet sprejme na podlagi člena 136 Pogodbe EGS.

2. Novim državam članicam ni treba pristopiti k Sporazumu o trgovini s čezmorskimi državami in ozemlji s proizvodi v pristojnosti Evropske skupnosti za premog in jeklo, podpisan dne 14. decembra 1970.

Člen 118

Določbe tretjega dela Protokola št. 22 o odnosih med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Združenimi afriškimi državami in Madagaskarjem ter neodvisnimi državami Commonwealtha v razvoju, ki ležijo v Afriki, Indijskem oceanu, Tihem oceanu in na Karibih, se uporabljajo tako za čezmorske države in ozemlja iz člena 117 kot za neevropske države in ozemlja, ki ohranjajo posebne odnose s prvotnimi državami članicami.

Člen 119

1. Dogovori, ki izhajajo iz Sklepa Sveta z dne 29. septembra 1970 o pridružitvenih razmerjih čezmorskih držav in ozemelj z Evropsko gospodarsko skupnostjo, se ne uporabljajo za odnose med omenjenimi državami in ozemlji ter novimi državami članicami.

2. Za proizvode s poreklom iz držav in ozemelj, pridruženih Skupnosti, ob uvozu v nove države članice velja režim, ki se je uporabljal za te proizvode pred pristopom.

Za proizvode s poreklom iz neevropskih ozemelj, ki ohranjajo posebne odnose z Združenim kraljestvom, in iz Anglo-francoskega kondominija na Novih Hebridih, naštetih v členu 24(2), ob uvozu v Skupnost velja režim, ki se je uporabljal za te proizvode pred pristopom.

Uporabljajo se členi 110 do 114.

3. Ta člen se uporablja do 31. januarja 1975. Če se uporablja člen 115(3), je mogoče ta datum preložiti v skladu s postopkom in pod pogoji, ki so določeni v omenjenem členu.

NASLOV V
PRETOK KAPITALA

Člen 120

1. Nove države članice smejo v skladu s pogoji in v rokih, določenih v členih 121 do 126, odložiti liberalizacijo pretoka kapitala, predvideno v Prvi Direktivi Sveta z dne 11. maja 1960,

za izvajanje člena 67 Pogodbe EGS in v Drugi Direktivi Sveta z dne 18. decembra 1962, ki dopolnjuje in spreminja Prvo direktivo za izvajanje člena 67 Pogodbe EGS.

2. Nove države članice in Komisija se pravočasno ustrezno posvetujejo o postopkih za uporabo ukrepov liberalizacije ali sprostitve, katerih izvajanje se lahko odloži v skladu z naslednjimi določbami.

Člen 121

1. Danska sme:

(a) odložiti liberalizacijo nakupov obveznic, vrednotenih v danskih kronah, s katerimi se trguje na borzi na Danskem, s strani nerezidentov, vključno s fizičnim prenosom zadevnih vrednostnih papirjev, za obdobje dveh let po pristopu;

(b) odložiti liberalizacijo nakupov tujih vrednostnih papirjev, s katerimi se trguje na borzi, s strani danskih rezidentov in ponovne odkupe danskih vrednostnih papirjev iz tujine, s katerimi se trguje na borzi, ki se v celoti ali deloma vrednotijo v tuji valuti, vključno s fizičnim prenosom zadevnih vrednostnih papirjev za obdobje petih let po pristopu.

2. Od datuma pristopa Danska postopoma liberalizira posle iz odstavka 1 (a).

Člen 122

1. Irska sme:

(a) odložiti liberalizacijo neposrednih naložb v državah članicah s strani irskih rezidentov in liberalizacijo likvidacije neposrednih naložb v državah članicah s strani irskih rezidentov za obdobje dveh let po pristopu;

(b) odložiti liberalizacijo naslednjih kapitalskih transakcij osebne narave za obdobje 30 mesecev po pristopu:

– prenos kapitala, ki pripada irskim rezidentom, ki se izseljujejo, razen prenosov, povezanih s prostim pretokom delavcev, ki se liberalizira z datumom pristopa;

– darila in denarna podpora, dote, davki na dediščine in naložbe v nepremičnine, razen tistih, povezanih s prostim pretokom delavcev, ki se liberalizira z datumom pristopa;

(c) odložiti liberalizacijo poslov, navedenih v Seznamu B, ki je priložen direktivam iz člena 120, ki jih izvajajo irski rezidenti, za obdobje petih let od datuma pristopa.

2. Ker Irska ugotavlja, da je z datumom pristopa zaželeno začeti s precejšnjo sprostitvijo pravil v zvezi s posli iz odstavka 1 (a), si bo prizadevala sprejeti ustrezne ukrepe v ta namen.

Člen 123

–

Člen 124

1. Združeno Kraljestvo sme:

(a) odložiti liberalizacijo neposrednih naložb v državah članicah s strani rezidentov Združenega kraljestva in liberalizacijo likvidacije neposrednih naložb v državah članicah s strani rezidentov Združenega kraljestva za obdobje dveh let po pristopu;

(b) odložiti liberalizacijo naslednjih kapitalskih transakcij osebne narave za obdobje 30 mesecev po pristopu:

– prenos kapitala, ki pripada rezidentom Združenega kraljestva, ki se izseljujejo, razen prenosov, povezanih s prostim pretokom delavcev, ki se liberalizira z datumom pristopa;

– darila in denarna podpora, dote, davki na dediščine in naložbe v nepremičnine, razen tistih, povezanih s prostim pretokom delavcev, ki se liberalizira z datumom pristopa;

(c) odložiti liberalizacijo poslov, navedenih v Seznamu B, ki je priloga k direktivam, navedenim v členu 120, ki jih izvajajo rezidenti Združenega kraljestva, za obdobje petih let od datuma pristopa.

2. Od datuma pristopa Združeno kraljestvo začne s precejšnjo sprostitvijo v pravilih, ki se nanašajo na posle iz odstavka 1 (a).

Člen 125

Nove države članice, če to omogočajo okoliščine, izvedejo liberalizacijo pretoka kapitala iz členov 121 do 124, pred iztekom časovnih rokov, določenih v teh členih.

Člen 126

Za izvajanje določb iz tega naslova, se Komisija lahko posvetuje z Monetarnim odborom in predloži ustrezne predloge Svetu.

NASLOV VI
FINANČNE DOLOČBE

Člen 127

Sklep z dne 21. aprila 1970 o nadomeščanju finančnih prispevkov iz držav članic z lastnimi sredstvi Skupnosti, v nadaljevanju "Sklep z dne 21. aprila 1970", se uporablja z upoštevanjem naslednjih določb.

Člen 128

Prihodki iz člena 2 Sklepa z dne 21. aprila 1970 vključujejo tudi:

(a) med tistimi, določenimi kot prelevmani, prihodki iz kompenzacijskega zneska pri uvozu skladno s členi 47 in 55 in iz nespremenljivih delov dajatve, ki se uporabljajo v trgovini med Skupnostjo v prvotni sestavi in novimi državami članicami ter med novimi državami članicami samimi skladno s členom 61;

(b) med tistimi, ki so določeni kot carine, carine, ki jih zaračunavajo nove države članice v trgovini z državami nečlanicami, in carine, ki se zaračunavajo v trgovini med Skupnostjo v prvotni sestavi in novimi državami članicami ter med novimi državami članicami samimi.

Člen 129

1. Finančni prispevki iz držav članic iz člena 3 (2) Sklepa z dne 21. aprila 1970 se razdelijo, kot sledi:

– za nove države članice:

Danska	2,46%
Irska	0,61%
Združeno kraljestvo	19,32%;

– in za prvotne države članice, v skladu z lestvico, določeno v členu 3 (2) Sklepa z dne 21. aprila 1970, potem, ko se odštejejo finančni prispevki novih držav članic, ki so navedeni zgoraj.

2. Za leto 1973 so osnova za izračun sprememb iz člena 3 (3), Sklepa z dne 21. aprila 1970:

– odstotki iz odstavka 1 za nove države članice;

– za prvotne države članice njihovi deleži za prejšnje leto, z upoštevanjem odstotkov za nove države članice, ki so navedeni zgoraj.

Člen 130

Nove države članice dolgujejo le naslednji del lastnih sredstev Skupnosti in finančnih prispevkov ter, če je to primerno, prispevkov iz člena 4 (2), (3) in (4) Sklepa z dne 21. aprila 1970:

– 45,0% v letu 1973,
– 56,0% v letu 1974,
– 67,5% v letu 1975,
– 79,5% v letu 1976,
– 92,0% v letu 1977.

Člen 131

1. Nove države članice od 1. januarja 1978 dolgujejo poln znesek lastnih sredstev Skupnosti, in če je to primerno, finančnih prispevkov iz člena 4 (2), (3) in (4) Sklepa z dne 21. aprila 1970, ob upoštevanju naslednjih določb:

(a) povečanje sorazmernega deleža, ki ga plača vsaka nova država članica za namen lastnih sredstev Skupnosti in za finančne prispevke za leto 1978, v primerjavi s sorazmernim deležem za leto 1977, ne sme presegati dveh petin razlike med sorazmernim deležem, ki ga plačajo za namen lastnih sredstev Skupnosti in za finančne prispevke za leto 1977 ter sorazmernim deležem, ki bi ga vsaka nova država članica morala plačati za isti namen v istem letu, če bi se njen sorazmerni delež izračunal v skladu s programom, ki je za prvotne države članice v Sklepu z dne 21. aprila 1970 predpisan od leta 1978;

(b) za leto 1979 povečanje sorazmernega deleža vsake nove države članice v primerjavi z letom 1978 ne presega tistega iz leta 1978 v primerjavi z letom 1977.

2. Komisija opravi izračune, ki so potrebni za uporabo tega člena.

Člen 132

Do 31. decembra 1979 se del proračuna Skupnosti, ki zaradi uporabe členov 130 in 131 ni pokrit, vključi v znesek, razdeljen na prvotne države članice v skladu s členom 129. Tako določeni skupni znesek se razdeli med prvotne države članice v skladu s Sklepom z dne 21. aprila 1970.

NASLOV VII
DRUGE DOLOČBE

Člen 133

Akti iz Priloge VII k temu Aktu se uporabljajo za nove države članice pod pogoji, določenimi v omenjeni prilogi.

Člen 134

1. V obdobju petih let po pristopu Komisija z zadevnimi vladami preuči, ali bi lahko obstoječi ukrepi, ki izhajajo iz določb, opredeljenih v veljavnih zakonih in drugih predpisih novih držav članic, ki bi, če bi bili sprejeti po pristopu, sodili na področje člena 67 Pogodbe ESPJ, in bi v primerjavi z veljavnimi ukrepi v prvotnih državah članicah povzročali resno izkrivljanje pogojev za konkurenco v premogovništvu in jeklarstvu na skupnem ali na izvoznih trgih. Komisija lahko po posvetu s Svetom zadevnim vladam predlaga delovanje, za katero meni, da je potrebno za to, da popravi takšne ukrepe ali izravna njegove učinke.

2. Do 31. decembra 1977 cene, ki jih podjetja zaračunavajo za prodajo jekla na irskem trgu, znižane za ustrezno vrednost ob času, ki je izbran za cenik, ne smejo biti nižje od cen, ki jih navaja omenjeni cenik za primerljive transakcije, razen v primerih, ki jih dovoli Komisija, sporazumno z irsko vlado, ne glede na zadnji pododstavek člena 60 (2) (b) Pogodbe ESPJ.

3. Če se po pristopu podaljša Odločba Komisije št. 1/64 z dne 15. januarja 1964, ki prepoveduje usklajevanje ponudb za jeklarske izdelke in surovo železo iz držav ali ozemelj z državno trgovino, se takšna prepoved ne uporablja do 31. decembra 1975 za izdelke za danski trg.

Člen 135

1. Če se pred 31. decembrom 1977 pojavijo resne težave, ki bi lahko trajale v kateremkoli sektorju gospodarstva ali ki bi lahko povzročile resno poslabšanje ekonomskega položaja na določenem področju, nova država članica lahko zaprosi za dovoljenje za sprejetje zaščitnih ukrepov, da bi popravila položaj in zadevni sektor prilagodila ekonomiji skupnega trga.

2. Na prošnjo zadevne države Komisija po hitrem postopku brez odlašanja določi zaščitne ukrepe, za katere presodi, da so potrebni, ter opredeli okoliščine in način njihove uporabe.

3. Ukrepi, dovoljeni v skladu z odstavkom 2, lahko vsebujejo odstopanja od pravil Pogodbe EGS in tega Akta, v takšnem obsegu in za obdobja, ki so nujno potrebni za doseganje ciljev iz odstavka 1. Prednost imajo ukrepi, ki bodo delovanje skupnega trga motili v najmanjši meri.

4. V enakih okoliščinah in v skladu z istim postopkom lahko vsaka prvotna država članica zaprosi za dovoljenje za sprejetje zaščitnih ukrepov v zvezi z eno ali več novimi državami članicami.

Člen 136

1. Če pred 31. decembrom 1977 Komisija, na prošnjo države članice ali druge zainteresirane stranke ugotovi, da se med Skupnostjo v prvotni sestavi in novo državo članico ali med novimi državami članicami samimi izvaja damping, naslovi na osebo ali osebe, pri katerih takšno ravnanje izvira, priporočila z namenom, da takšno ravnanje ustavi.

Če se takšno ravnanje nadaljuje, Komisija dovoli prizadeti državi članici ali državam članicam, da sprejmejo zaščitne ukrepe, katerih pogoje in podrobnosti določi Komisija.

2. Za uporabo tega člena za proizvode, naštete v Prilogi II Pogodbe EGS, Komisija ovrednoti vse pomembne dejavnike, predvsem raven cen, po katerih se omenjeni proizvodi uvažajo na zadevni trg od drugod, z upoštevanjem določb Pogodbe EGS, ki se nanašajo na kmetijstvo, predvsem člena 39.

Člen 137

1. Ne glede na člen 136, sme Irska do 31. decembra 1977, sprejeti potrebne ukrepe v skrajno nujnih primerih. O takšnih ukrepih nemudoma obvesti Komisijo, ki lahko sklene, da jih odpravi ali spremeni.

2. Ta določba se ne uporablja za proizvode iz Priloge II Pogodbe EGS.

Člen 138

Ne glede na drugi odstavek člen 95 Pogodbe EGS sme Danska do 30. junija 1974 ohraniti posebno trošarino na namizna vina, uvožena v steklenicah ali drugih podobnih embalažah.

PETI DEL
DOLOČBE O IZVAJANJU TEGA AKTA

NASLOV I
VZPOSTAVITEV INSTITUCIJ

Člen 139

1. Parlamenti novih držav članic ob pristopu določijo svoje delegate v Evropski parlament.

2. Evropski parlament se sestane najpozneje en mesec po pristopu. Svoj poslovnik prilagodi potrebam pristopa.

Člen 140

1. Ob pristopu funkcijo predsednika Sveta opravlja član Sveta, ki bi to funkcijo opravljal v skladu s členom 2 Pogodbe o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti v izvirnem besedilu. Po izteku tega mandata države članice opravljajo funkcijo predsednika po vrstnem redu, ki je določen v zgoraj omenjenem členu, kakor je bil spremenjen s členom 11.

2. Svet prilagodi svoj poslovnik potrebam pristopa.

Člen 141

1. Ob pristopu so imenovani predsednik, podpredsedniki in člani Komisije. Komisija začne opravljati svoje naloge peti dan potem, ko so imenovani njeni člani. Istočasno se izteče mandat članov, ki opravljajo svojo funkcijo v času pristopa.

2. Komisija prilagodi svoj poslovnik potrebam pristopa.

Člen 142

1. Ob pristopu so imenovani novi sodniki Sodišča, da se poveča število sodnikov na devet, kot to določa člen 17 tega akta.

2. Mandat enega izmed sodnikov, imenovanega v skladu z odstavkom 1, se izteče 6. oktobra 1976. Sodnik je izbran z žrebom. Mandat drugega sodnika se izteče 6. oktobra 1979([1]).

3. Ob pristopu je imenovan tretji generalni pravobranilec. Njegov mandat se izteče 6. oktobra 1979.

4. Sodišče prilagodi svoj poslovnik potrebam pristopa. Tako prilagojeni poslovnik mora soglasno odobriti Svet.

5. Pri razsojanju zadev, ki so nerešene na dan 1. januarja 1973 in za katere se je ustni postopek začel pred tem datumom, Sodišče na plenarni seji in senati zasedajo v taki sestavi kakor pred pristopom in uporabljajo poslovnik, ki je veljal 31. decembra 1972.

Člen 143

Ob pristopu se Ekonomsko-socialni odbor razširi z imenovanjem 42 članov, ki zastopajo različne vrste ekonomskih in socialnih dejavnosti v novih državah članicah. Mandat novo imenovanih članov se izteče hkrati z mandatom članov, ki opravljajo funkcijo v času pristopa.

Člen 144

Ob pristopu se Posvetovalni odbor Evropske skupnosti za premog in jeklo razširi z imenovanjem dodatnih članov. Mandat novo imenovanih članov se izteče hkrati z mandati članov, ki opravljajo funkcijo v času pristopa.

Člen 145

Ob pristopu so člani Znanstveno-tehničnega odbora imenovani v skladu s postopkom iz člena 134 Pogodbe Euratom. Odbor začne opravljati svoje naloge peti dan potem, ko so imenovani njegovi člani. Istočasno se izteče mandat članov, ki opravljajo svojo funkcijo v času pristopa.

Člen 146

Ob pristopu se Monetarni odbor razširi z imenovanjem članov, ki zastopajo nove države članice. Njihov mandat se izteče hkrati z mandatov članov, ki opravljajo funkcijo v času pristopa.

Člen 147

Prilagoditve statutov in poslovnikov odborov, ustanovljenih na podlagi izvirnih pogodb, ki so potrebne zaradi pristopa, se opravijo čim prej po pristopu.

Člen 148

1. Mandat novih članov odborov, navedenih v Prilogi VIII, se izteče hkrati z mandatom članov, ki opravljajo funkcijo v času pristopa.

2. Ob pristopu se članstvo v odborih, navedenih v Prilogi IX, v celoti obnovi.

NASLOV II
UPORABA AKTOV INSTITUCIJ

Člen 149

Od pristopa naprej se šteje, da so direktive in odločbe iz člena 189 Pogodbe EGS in člena 161 Pogodbe Euratom ter priporočila in odločbe iz člena 14 Pogodbe ESPJ naslovljene na nove države članice in da so bile te o njih uradno obveščene, če so bile o omenjenih direktivah, priporočilih in odločbah obveščene vse prvotne države članice.

Člen 150

V vsaki novi državi članici se lahko uporaba aktov, navedenih v seznamu Priloge X k temu aktu, odloži do datumov, določenih v omenjenem seznamu.

Člen 151

1. Naslednje se odloži do 1. februarja 1973:

(a) uporaba pravil Skupnosti za proizvodnjo in trgovino s kmetijskimi proizvodi ter za trgovino z določenim blagom, predelanim iz kmetijskih proizvodov, za katere velja poseben režim, v novih državah članicah;

(b) uporaba sprememb teh pravil s tem aktom vključno s spremembami iz člena 153 v Skupnosti v prvotni sestavi.

2. Odstavek 1 se ne uporablja za prilagoditve iz Delu II, točka A Priloge I iz člena 29 tega akta.

3. Do 31. januarja 1973 so dogovori, ki se uporabljajo za trgovino med novo državo članico na eni strani in Skupnostjo v prvotni sestavi, drugimi novimi državami članicami ali tretjimi državami na drugi strani takšni, kot so se uporabljali pred pristopom.

Člen 152

Če na seznamu Priloge XI ali v kateri koli določbi tega akta ni predviden rok, začnejo nove države članice izvajati ukrepe, potrebne za to, da od datuma pristopa ravnajo v skladu z določbami direktiv in odločb iz člena 189 Pogodbe EGS in člena 161 Pogodbe Euratom ter priporočil in odločb iz člena 14 Pogodbe ESPJ.

Člen 153

1. Prilagoditve aktov institucij Skupnosti, katerih ta akt ali njegove priloge ne obsegajo, ki so jih pred pristopom v skladu s postopkom iz odstavka 2 sprejele institucije, zato da bi uskladile omenjene akte z določbami tega akta, predvsem s tistimi iz četrtega dela, začnejo veljati ob pristopu.

2. Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije ali Komisija, glede na to, katera od teh dveh institucij je sprejela izvirni akt, v ta namen sestavi potrebna besedila.

Člen 154

Ne glede na člen 3 (3) se načela splošnih režimov za regionalno pomoč, izdelana v okviru uporabe členov 92 do 94 Pogodbe EGS ter vsebovana v sporočilu Komisije z dne 23. junija 1971 in v resoluciji predstavnikov vlad držav članic v okviru Sveta z dne 20. oktobra 1971 uporabljajo v novih državah članicah najkasneje od 1. julija 1973.

Ta besedila se dopolnijo tako, da upoštevajo novo stanje v Skupnosti po pristopu, tako da so glede na ta besedila vse države članice v enakem položaju.

Člen 155

Besedila aktov institucij Skupnosti, ki so bila sprejeta pred pristopom in sta jih Svet ali Komisija sestavila v danskem in angleškem jeziku, so od datuma pristopa enako verodostojna kakor besedila, sestavljena v štirih izvirnih jezikih. Besedila se objavijo v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*, če so bila v njem objavljena v izvirnih jezikih.

Člen 156

Sporazumi, sklepi in usklajena ravnanja, ki obstajajo v času pristopa in ki zaradi pristopa sodijo v okvir člena 65 Pogodbe ESPJ, morajo biti pri Komisiji priglašeni v treh mesecih po pristopu. Samo priglašeni sporazumi in sklepi ostanejo začasno v veljavi, dokler Komisija ne sprejme odločitve.

Člen 157

O določbah zakonov in drugih predpisov za zagotovitev varovanja zdravja delavcev in prebivalstva na ozemljih novih držav članic pred nevarnostmi ionizirajočega sevanja te države v skladu s členom 33 Pogodbe Euratom obvestijo Komisijo v treh mesecih po pristopu.

NASLOV III
KONČNE DOLOČBE

Člen 158

Priloge od I do XI, Protokoli od 1 do 30 in izmenjana pisma o monetarnih vprašanjih, priloženi temu aktu, so njegov sestavni del.

Člen 159

Vlada Francoske republike pošlje vladam Kraljevine Danske, Irske ter Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska overjeno kopijo Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo ter pogodb, ki omenjeno pogodbo spreminjajo.

Člen 160

Vlada Italijanske republike pošlje vladam Kraljevine Danske, Irske ter Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska overjeno kopijo Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo in pogodb, ki ju spreminjajo ali dopolnjujejo v francoskem, italijanskem, nemškem in nizozemskem jeziku.

Besedila Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo ter pogodb, ki ju spreminjajo ali dopolnjujejo, sestavljena v angleškem, danskem, irskem in norveškem jeziku, se priložijo temu aktu. Besedila v angleškem, danskem in irskem jeziku so enako verodostojna kakor izvirna besedila zgoraj omenjenih pogodb.

Člen 161

Overjeno kopijo mednarodnih sporazumov, deponiranih v arhivu Sekretariata Sveta Evropskih Skupnosti, pošlje vladam novih držav članic generalni sekretar.

PRILOGA I

Seznam iz člena 29 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA II

Seznam iz člena 30 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA III

Seznam proizvodov iz členov 32, 36 in 39 Akta o pristopu (Euratom)

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA IV

Seznam proizvodov iz člena 32 Akta o pistopu (Proizvodi iz Commonwealtha, za katere veljajo pogodbeni preferencialni razponi v Združenem kraljestvu)

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA V

Seznam iz člena 107 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA VI

Seznam držav iz člena 109 Akta o pristopu in v Protokolu št. 22

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA VII

Seznam iz člena 133 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA VIII

Seznam iz člena 148(1) Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA IX

Seznam iz člena 148(2) Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA X

Seznam iz člena 150 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA XI

Seznam iz člena 152 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

P R O T O K O L I

Protokol št. 1 o statutu Evropske investicijske banke

PRVI DEL

Prilagoditve statuta Evropske investicijske banke

Člen 1

Člen 3 Protokola o statutu banke se nadomesti z naslednjim besedilom:

"Člen 3

V skladu s členom 129 te pogodbe so članice banke naslednje:

- Kraljevina Belgija;
- Kraljevina Danska;
- Zvezna republika Nemčija;
- Francoska republika;
- Irska;
- Italijanska republika;
- Veliko vojvodstvo Luksemburg;
- Kraljevina Nizozemska;
- Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska."

Člen 2

Prvi pododstavek člena 4 (1) Protokola o statutu banke se nadomesti z naslednjim besedilom:

"*1.* Kapital banke je 2.025 milijonov obračunskih enot, ki jih vpišejo države članice, kakor sledi:

Nemčija	450 milijonov
Francija	450 milijonov
Združeno kraljestvo	450 milijonov
Italija	360 milijonov
Belgija	118,5 milijonov
Nizozemska	118,5 milijonov
Danska	60 milijonov
Irska	15 milijonov
Luksemburg	3 milijone."

Člen 3

Člen 5 Protokola o statutu banke se nadomesti z naslednjim besedilom:

"Člen 5

1. Države članice vplačajo 20% vrednosti vpisanega kapitala, določenega v členu 4 (1).

2. V primeru povečanja vpisanega kapitala svet guvernerjev soglasno določi odstotke, ki jih je treba vplačati, in način plačevanja.

3. Svet direktorjev lahko zahteva vplačilo salda vpisanega kapitala do višine, ki je potrebna, da banka izpolni obveznosti do tistih, ki so ji dali posojila.

Vsaka država članica izvede to vplačilo v sorazmerju s svojim deležem vpisanega kapitala v valutah, ki jih banka zahteva za izpolnitev teh obveznosti."

Člen 4

Pododstavki (a) in (c) člena 9 (3) Protokola o statutu banke se nadomestijo z naslednjim besedilom:

"*(a)* odločiti, ali naj se vpisani kapital poveča v skladu s členoma 4 (3) in 5 (2);

(c) izvajati pristojnosti, določene v členih 11 in 13, za imenovanja in obvezno upokojitev članov sveta direktorjev in upravnega odbora, ter pristojnosti, določene v drugem pododstavku člena 13 (1);"

Člen 5

Člen 10 Protokola o statutu banke se nadomesti z naslednjim besedilom:

"Člen 10

Razen če v tem statutu ni določeno drugače, so odločitve sveta guvernerjev sprejete z večino njegovih članov. Ta večina mora predstavljati najmanj 40% vpisanega kapitala. Svet guvernerjev glasuje v skladu z določbami člena 148 te pogodbe."

Člen 6

Pododstavki 1 do 5 člena 11 (2) Protokola o statutu banke se nadomestijo z naslednjim besedilom:

"*2.* Svet direktorjev sestavlja 18 direktorjev in 10 namestnikov.

Direktorje imenuje svet guvernerjev za pet let, kakor sledi:

– tri direktorje predlaga Zvezna republika Nemčija,

– tri direktorje predlaga Francoska republika,

– tri direktorje predlaga Italijanska republika,

– tri direktorje predlaga Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska,

– enega direktorja predlaga Kraljevina Belgija,

– enega direktorja predlaga Kraljevina Danska,

– enega direktorja predlaga Irska,

– enega direktorja predlaga Veliko vojvodstvo Luksemburg,

– enega direktorja predlaga Kraljevina Nizozemska,

– enega direktorja predlaga Komisija.

Namestnike imenuje svet guvernerjev za dobo pet let, kakor sledi:

– dva namestnika predlaga Zvezna republika Nemčija,

– dva namestnika predlaga Francoska republika,

– dva namestnika predlaga Italijanska republika,

– dva namestnika predlaga Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska,

– enega namestnika v medsebojnem soglasju predlagajo države Beneluksa,

– enega namestnika predlaga Komisija.

Direktorji in namestniki so lahko ponovno imenovani.

Namestniki lahko sodelujejo na sestankih sveta direktorjev. Namestniki, ki jih predlaga država ali več držav v medsebojnem soglasju ali Komisija, lahko nadomeščajo direktorje, ki jih predlaga omenjena država ali ena izmed omenjenih držav ali Komisija. Namestniki nimajo pravice glasovanja, razen v primeru, ko nadomeščajo enega direktorja ali več kakor enega direktorja ali kadar so v ta namen pooblaščeni v skladu s členom 12 (1)."

Člen 7

Člen 12 (1) Protokola o statutu banke se nadomesti z naslednjim besedilom:

"1. Vsak direktor ima en glas v svetu direktorjev. Svoj glas lahko prenese v vseh primerih, v skladu s postopkom, ki se predpiše v poslovniku banke."

Člen 8

Drugi stavek člena 12 (2) Protokola o statutu banke se nadomesti z naslednjim stavkom:

"Za kvalificirano večino je potrebnih 12 glasov za."

Člen 9

Člen 13 (1) Protokola o statutu banke se nadomesti z naslednjim besedilom:

"*1.* Upravni odbor sestavljajo predsednik in štirje podpredsedniki, ki jih svet guvernerjev na predlog sveta direktorjev imenuje za šest let. Lahko so ponovno imenovani.

Svet guvernerjev lahko soglasno spremeni število članov upravnega odbora."

DRUGI DEL

Druge določbe

Člen 10

1. Nova država članica najkasneje dva meseca od datuma pristopa izvrši vplačila, predpisana v odstavku 1 člena 5 Statuta banke, spremenjenega s členom 3 tega protokola. Ta vplačila se izvršijo v njihovih nacionalnih valutah. Ena petina vplačila je v gotovini in štiri petine v obliki brezobrestnih neprenosljivih državnih zadolžnic, ki zapadejo v štirih enakih obrokih, v devetih mesecih, šestnajstih mesecih, triindvajsetih mesecih in tridesetih mesecih od datuma pristopa. Del ali vse državne zadolžnice je mogoče vpoklicati pred datumom prenehanja veljavnosti, sporazumno z banko in zadevno novo državo članico. Gotovinska vplačila in vplačila iz unovčenih državnih zadolžnic so prosto zamenljiva.

2. Člen 7 statuta banke se uporablja za vsa vplačila, ki jih nova država članica na podlagi tega člena izvede v svoji nacionalni valuti. Vse potrebne spremembe stanja državnih zadolžnic se opravijo ob datumu prenehanja veljavnosti ali predčasnega odplačila teh zadolžnic.

Člen 11

1. Nove države članice prispevajo k rezervam, določenim s statutom, in tistim rezervacijam, ki imajo značaj rezerv na dan 31. decembra v letu pred pristopom, kot je navedeno v potrjeni bilanci stanja banke, zneski pa ustrezajo naslednjim odstotkom rezerv:

Združeno kraljestvo	30%
Danska	4%
Irska	1%

2. Zneski vplačil po tem členu se izračunajo v obračunskih enotah po potrditvi letne bilance stanja banke za leto pred pristopom.

3. Zneski se vplačajo v petih enakih obrokih, najkasneje dva meseca, devet mesecev, šestnajst mesecev, triindvajset mesecev in trideset mesecev po pristopu. Vsak izmed teh petih obrokov se vplača v prosto zamenljivi nacionalni valuti vsake nove države članice.

Člen 12

1. Ob pristopu svet guvernerjev poveča število članov sveta direktorjev z imenovanjem:

– tri direktorje predlaga Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska,

– enega direktorja predlaga Kraljevina Danska,

– enega direktorja predlaga Irska,

– enega direktorja predlaga Veliko vojvodstvo Luksemburg,

– dva namestnika predlaga Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska.

2. Mandat na ta način imenovanih direktorjev in namestnikov se izteče z zaključkom letne skupščine sveta guvernerjev, na kateri se obravnava letno poročilo za finančno leto 1977.

3. Ob zaključku letne skupščine, na kateri se obravnava letno poročilo za finančno leto 1972, svet guvernerjev za pet let imenuje:

– tri direktorje predlaga Zvezna republika Nemčija,

– tri direktorje predlaga Francoska republika,

– tri direktorje predlaga Italijanska republika,

– enega direktorja predlaga Kraljevina Belgija,

– enega direktorja predlaga Kraljevina Nizozemska,

– enega direktorja predlaga Komisija;

– dva namestnika predlaga Zvezna republika Nemčija,

– dva namestnika predlaga Francoska republika,

– dva namestnika predlaga Italijanska republika,

– enega namestnika v medsebojnem soglasju predlagajo države Beneluksa,

– enega namestnika predlaga Komisija.

Člen 13

Ob pristopu se upravni odbor razširi z imenovanjem dodatnega podpredsednika. Njegov mandat se izteče hkrati z mandatom članov upravnega odbora, ki opravljajo funkcijo na dan pristopa.

Protokol št. 2 o Ferskih otokih

Člen 1

Dokler danska vlada ne poda izjav iz členov 25, 26 in 27 Akta o pristopu in najkasneje do 31. decembra 1975, spremembe carinske obravnave, ki se v času pristopa uporablja za uvoz proizvodov s poreklom iz in ki prihajajo iz Ferskih otokov na druga območja Danske, niso potrebne.

Proizvodi, ki se po zgoraj omenjenem režimu iz Ferskih otokov uvažajo na druga območja Danske, se ne štejejo, da so v prostem prometu v tej državi v smislu člena 10 Pogodbe EGS, če se ponovno izvozijo v drugo državo članico.

Člen 2

Če danska vlada poda izjave iz člena 1, se določbe Akta o pristopu za Ferske otoke uporabljajo z upoštevanjem naslednjih določb:

– za uvoz na Ferske otoke veljajo carine, ki bi se uporabljale, če bi se Pogodba in Sklep o pristopu uporabljala od 1. januarja 1973;

– institucije Skupnosti bodo v okviru skupne ureditve trga za ribiške proizvode poiskale primerne rešitve za posebne težave Ferskih otokov;

– oblasti Ferskih otokov smejo pod nadzorom Skupnosti ohraniti ustrezne ukrepe, ki bodo zagotovili preskrbo mleka za prebivalce Ferskih otokov po razumnih cenah.

Člen 3

Če v obdobju iz člena 1 danska vlada po resoluciji lokalne uprave Ferskih otokov obvesti Svet, da ne more podati izjav iz člena 1, Svet na zahtevo danske vlade preuči tako nastale razmere. Svet na predlog Komisije odloči o tem, kako ukrepati za reševanje težav, ki bi zaradi takšnih razmer lahko nastale v Skupnosti ter zlasti na Danskem in na Ferskih otokih.

Člen 4

Danski državljani s stalnim prebivališčem na Ferskih otokih se štejejo za državljane države članice v smislu izvirnih pogodb šele od datuma, ko se omenjene izvirne pogodbe začnejo uporabljati na omenjenih otokih.

Člen 5

Izjave iz člena 1 je treba podati istočasno in morajo povzročiti istočasen začetek uporabe izvirnih pogodb na Ferskih otokih.

Protokol št. 3 o Kanalskih otokih in otoku Man

Člen 1

1. Pravila Skupnosti o carinskih zadevah in količinskih omejitvah, predvsem tistih iz Akta o pristopu, se na Kanalskih otokih in na otoku Man uporabljajo pod enakimi pogoji kakor v Združenem kraljestvu. Zlasti carine in dajatve z enakim učinkom med omenjenimi ozemlji in Skupnostjo v prvotni sestavi ter med temi ozemlji in novimi državami članicami se postopoma znižajo v skladu s časovnim razporedom, določenim v členih 32 in 36 Akta o pristopu. Skupna carinska tarifa in enotna tarifa ESPJ se začneta postopoma uporabljati v skladu s časovnim razporedom, določenim v členih 39 in 59 Akta o pristopu, ter z upoštevanjem členov 109, 110 in 119 omenjenega akta.

2. V primeru kmetijskih pridelkov in iz njih predelanih proizvodov, za katere se uporablja poseben trgovinski režim, se za tretje države uporabljajo prelevmani in drugi uvozni ukrepi, ki so predpisani s pravili Skupnosti in ki jih uporablja Združeno kraljestvo.

Uporabljajo se tudi določbe predpisov Skupnosti, predvsem tistih iz Akta o pristopu, ki so potrebni za omogočanje prostega pretoka in upoštevanja normalnih pogojev konkurence v trgovini s temi proizvodi.

Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino določi pogoje, po katerih se na teh ozemljih uporabljajo predpisi iz prejšnjih pododstavkov.

Člen 2

Akt o pristopu ne vpliva na pravice, ki jih uživajo prebivalci Kanalskih otokov ali otoka Man v Združenem kraljestvu. Omenjene osebe pa ne uživajo ugodnosti predpisov Skupnosti o prostem pretoku oseb in storitev.

Člen 3

Določbe Pogodbe Euratom, ki se uporabljajo za osebe ali podjetja v smislu člena 196 omenjene pogodbe, se uporabljajo za te osebe ali podjetja, če so ustanovljena na prej omenjenih ozemljih.

Člen 4

Oblasti teh ozemelj obravnavajo vse fizične in pravne osebe v Skupnosti enako.

Člen 5

Če med uporabo ureditev, opredeljenih v tem protokolu, v odnosih med Skupnostjo in temi ozemlji nastopijo težave na eni izmed strani, Komisija brez odlašanja predlaga Svetu takšne zaščitne ukrepe, kakor se ji zdijo potrebni, in obrazloži pogoje njihove uporabe.

Svet v enem mesecu odloči s kvalificirano večino.

Člen 6

V tem protokolu prebivalci Kanalskih otokov ali otoka Man pomeni državljane Združenega kraljestva in kolonij, ki imajo državljanstvo zaradi dejstva, da so oseba, njeni starši ali stari starši rojeni, posvojeni, naturalizirani ali prijavljeni na zadevnem otoku; taka oseba pa se v ta namen ne šteje za prebivalca Kanalskih otokov ali otoka Man, če so ona sama, njeni starši ali stari starši rojeni, posvojeni, naturalizirani ali prijavljeni v Združenem kraljestvu. Prav tako se ne štejejo za prebivalce Kanalskih otokov ali otoka Man, če so imeli kadarkoli pet let redno stalno prebivališče v Združenem kraljestvu.

O upravnih ukrepih, potrebnih za prepoznavanje teh oseb, se obvesti Komisija.

Protokol št. 4 o Grenlandiji

(Protokol št. 4 je bil razveljavljen s členom 3(2) Pogodbe, ki glede na Grenlandijo spreminja pogodbe o ustanovitvi Evropskih skupnosti.)

Protokol št. 5 o Svalbardu (Spitzbergen)

(Določbe Protokola št. 5 so prenehale veljati v skladu s členom 41 Sklepa o prilagoditvah Akta o pristopu z dne 1. 1. 1973 (UL št. L 2, 1. 1. 1973).)

Protokol št. 6
o nekaterih količinskih omejitvah za Irsko

I. IRSKA

1. Na Irskem veljavne količinske omejitve pri uvozu naslednjih proizvodov se postopoma odpravijo z odpiranjem naslednjih skupnih kvot:

Obdobje	Nogavice (*) Številka SCT ex 60.03 in ex 60.04	Vzmeti za vozila (**) Številka SCT ex 73.35	Vžigalne svečke in kovinski sestavni deli Številka SCT ex 85.08 D	Krtače in metle z vrednostjo najmanj 1,50 funtov na ducat; Številka SCT ex 96.01 in ex 96.02	Krtače in metle z vrednostjo manj kot 1,50 funtov na ducat; Številka SCT ex 96.01 in ex 96.02
	pari		kosi	kosi	kosi
1. januar 1973 do 30. junij 1973	2 000000	50000	300 000	130000	600000
1. julij 1973 do 30. junij 1974	5 000000	150000	900000	460000	1 600000
1. julij 1974 do 30. junij 1975	6 000000	200 000	1 250000	660000	2 200000

(*) Kvota se uporablja za hlačne nogavice in nogavice razen dokolenk, izdelanih v celoti ali deloma iz svile ali umetnih vlaken, z vrednostjo največ 2,50 funtov za ducat parov.
(**) Kvota se uporablja za železne ali jeklene lamelne vzmeti za uporabo kot dele vozil in za liste za omenjene vzmeti.

Te omejitve se odpravijo dne 1. julija 1975.

2. Irska sme za superfosfate (številka SCT 31.03 A I) obdržati uvozno kvoto za države razen Združenega kraljestva. Obseg te kvote se določi glede na irsko proizvodnjo, zabeleženo leta 1970:

3% obsega te proizvodnje za leto 1973,

6% obsega te proizvodnje za leto 1974,

polovica od 8% obsega te proizvodnje za prvo polovico leta 1975.

Ta kvota se odpravi dne 1. julija 1975.

3. Irska sme do 1. julija 1975 zadržati količinske omejitve pri izvozu naslednjih proizvodov v druge države članice:

Številka SCT	Poimenovanje blaga
ex 41.01	Surove težke kože in kože drobnice (sveže, nasoljene, sušene, piklane ali lužene), cepljena ali necepljene, vključno z ovčjo kožo z volno: Surove težke kože in kože drobnice (sveže, nasoljene, sušene, piklane ali lužene), cepljene ali necepljene, vključno z ovčjo kožo z volno
44.01	Les za ogrevanje, v okroglicah, cepanicah, vejah ali butarah; leseni odpadki, vključno z žagovino
44.03	Neobdelan les, z lubjem ali brez lubja ali le grobo obdelan
44.04	Les, grobo obtesan ali na pol obtesan, vendar ne nadalje obdelan
44.05	Les, vzdolžno žagan, cepljen ali luščen, vendar ne nadalje obdelan, debeline nad 5 mm
ex 74.01	Bakrov kamen; surovi baker (rafiniran ali nerafiniran); bakreni odpadki in ostanki: – bakreni odpadki in ostanki
prej 75.01	Nikljev kamen, sintrani oksidi niklja in drugi vmesni proizvodi metalurgije niklja; surovi nikelj (razen galvanizirnih anod); nikljasti odpadki in ostanki: – nikljasti odpadki in ostanki
76.01	Surovi aluminij, aluminijasti odpadki in ostanki: B. odpadki in ostanki
78.01	Surovi svinec (vključno z s srebrovim svincem); svinčeni odpadki in ostanki: B. odpadki in ostanki
79.01	Surovi cink; cinkovi odpadki in ostanki: B. odpadki in ostanki

Protokol št. 7
o uvozu motornih vozil in industriji sestavljanja motornih vozil na Irskem

Člen 1

Irska sme do 1. januarja 1985 ohraniti sistem, ki se uporablja za sestavljanje in uvoz motornih vozil (v nadaljnjem besedilu "program"), ki se uporablja v skladu z določbami Zakona o motornih vozilih (registracija uvoznikov) iz leta 1968 (v nadaljnjem besedilu "zakon").

Člen 2

1. Od datuma pristopa vsi uvozniki-sestavljalci znamk vozil, proizvedenih v Skupnosti, ki so bili registrirani na podlagi zakona in ki še naprej izpolnjujejo pogoje za registracijo, smejo uvažati iz drugih držav članic in brez omejitev v celoti zgrajena vozila znamk, proizvedenih v drugih državah članicah.

2. Od 1. januarja 1974 Irska v okviru tarifnih znižanj, ki jih mora izvesti v skladu z določbami člena 32 Akta o pristopu, uporablja nediskriminatorno tarifno obravnavo za vozila, ki jih uvažajo uvozniki-sestavljalci iz odstavka 1.

3. Irska zadrži pravico do nadomeščanja fiskalnega elementa, ki ga vsebujejo carine, ki se uporabljajo za motorna vozila in njihove dele, z notranjimi davki v skladu s členom 95 Pogodbe EGS in člena 38 Akta o pristopu. Posledica takšnih davkov pa ne sme biti diskriminacija med stopnjami, ki se uporabljajo za:

– dele, izdelane na Irskem, in dele, uvožene iz drugih držav članic;

– vozila, sestavljena na Irskem, in v celoti sestavljena vozila, uvožena iz drugih držav članic;

– dele, izdelane na Irskem ali uvožene iz drugih držav članic, in vozila, sestavljena na Irskem ali uvožena iz drugih držav članic.

Člen 3

1. Tarifna obravnava iz člena 2 (2) se od 1. januarja 1974 uporablja tudi za skupno kvoto, ki jo Irska od datuma pristopa odpre za druge države članice, za vozila s poreklom iz Skupnosti, razen vozil, ki so zajeta v posebno obravnavo po programu.

2. Ta kvota se določi letno na podlagi odstotka števila vozil, sestavljenih na Irskem v preteklem letu. Ta odstotek bo 3% v letu 1973 in se bo vsako leto povečal za en odstotek ter dosegel 14% v letu 1984.

Irska lahko razporedi znesek te kvote med naslednje kategorije vozil:

I. *Osebna vozila*

(a) s prostornino valjev 1500 cm^3 ali manj;

(b) s prostornino valjev nad 1500 cm^3;

II. *Gospodarska vozila*

(a) z maso praznega vozila 3,5 ton ali manj;

(b) z maso praznega vozila nad 3,5 ton;

Masa praznega vozila se določi v skladu s predpisi za razvrščanje vozil za namen cestne takse na Irskem.

3. Znotraj te razporeditve lahko Irska določi kvote kot sledi:

Kategorija I – Osebna vozila	85%
skupne kvote, razdeljene kot sledi:	
I. (a) (do 1500 cm^3)	75%
I. (b) (nad 1500 cm^3)	25%
Kategorija II – Gospodarska vozila	15%
skupne kvote, razdeljene kot sledi:	
II. (a) (do 3,5 ton)	75%
II. (b) (nad 3,5 ton)	25%

4. Če v obdobju uporabe sistema kvot postane jasno, da kvota zaradi razdelitve na zgoraj opisani način ni bila v celoti izkoriščena, lahko Komisija po posvetu z irsko vlado določi ustrezne ukrepe, ki jih irska vlada sprejme za olajšanje porabe skupne kvote v celoti.

Člen 4

Če uporaba tega protokola in predvsem člena 2 (1) povzroča izkrivljanje konkurence med uvozniki-sestavljalci, registriranimi na Irskem, ki bi lahko ogrozila postopen prehod od sistema, ki se je uporabljal v času pristopa, do sistema, ki je skladen s Pogodbo EGS, lahko Komisija dovoli irski vladi, da sprejme ustrezne ukrepe, ki bodo popravili razmere. Takšni ukrepi ne smejo postaviti pod vprašaj končnega datuma odprave programa.

Člen 5

Irska izvede dodatne prilagoditve programa, da bi olajšala prehod iz sistema, ki se uporablja v času pristopa, do sistema, ki je skladen s Pogodbo EGS.

Protokol št. 8
o fosforju (podštevilka SCT 28.04 C IV)

1. Od 1. januarja 1974 do 31. decembra 1977 sme Združeno kraljestvo odpreti letno tarifno kvoto za fosfor (podštevilka SCT 28.04 C IV), katere obseg ustreza potrebam te države, vendar ne presega 40 000 ton letno.

2. V letih 1974, 1975 in 1976 ima ta kvota ničelno dajatev.

Svet lahko soglasno sklene, da bo spremenil dajatev, ki se uporablja za to tarifno kvoto, z upoštevanjem razmer v zvezi s pogoji konkurence, oskrbo in proizvodnjo na trgu fosforja.

3. Za leto 1977 Svet soglasno določi dajatev, ki se uporablja za to kvoto. Če takšne odločitve ne sprejme, ima ta kvota dajatev, enako polovici dajatve, ki se uporablja v skupni carinski tarifi.

4. Združeno kraljestvo uporablja skupno carinsko tarifo od 1. januarja 1978.

5. Združeno kraljestvo od 1. aprila 1973 uporablja ničelno dajatev pri uvozu fosforja iz Skupnosti v prvotni sestavi.

Protokol št. 9
o aluminijevem oksidu in hidroksidu (podštevilka SCT 28.20 A)

1. Najkasneje od 1. januarja 1975 se avtonomna dajatev skupne carinske tarife za aluminijev oksid in hidroksid (podštevilka SCT 28.20 A) začasno opusti na stopnji 5,5% za nedoločeno obdobje.

2. Nove države članice opravijo prve uskladitve svojih dajatev za ta proizvod s skupno carinsko tarifo dne 1. januarja 1976 tako, da na ta datum za 50% zmanjšajo razliko med osnovno dajatvijo in 5,5% dajatvijo.

3. Nove države članice od 1. julija 1977 uporabljajo 5,5% dajatev.

4. Svet ponovno preuči razmere, če Skupnost ne uporablja ničelne dajatve za uvoz aluminijevega oksida in hidroksida iz neodvisnih držav Commonwealtha v razvoju, predvsem tistih iz Karibskega morja, ali če posebni pogoji industrije aluminija to zahtevajo.

Protokol št. 10
o strojilnih izvlečkih akacije (mimoza) (podštevilka SCT 32.01 A) in strojilnih izvlečkih kostanja (podštevilka SCT ex 32.01 C)

1. Najkasneje do 1. januarja 1974 se avtonomna dajatev skupne carinske tarife za strojilne izvlečke akacije (mimoza) (podštevilka SCT 32.01 A) začasno opusti na stopnji 3% za nedoločeno obdobje.

2. Irska in Združeno kraljestvo od 1. julija 1973 uporabljata ničelno dajatev pri uvozu strojilnih izvlečkov akacije (mimoza) (podštevilka SCT 32.01 A) in strojilnih izvlečkov kostanja (podštevilka SCT ex 32.01 C) iz Skupnosti v prvotni sestavi.

Protokol št. 11
o vezanem lesu (številka SCT ex 44.15)

1. Za naslednje proizvode:

ex 44.15	Vezani les iglavcev, brez dodatka drugih snovi, debeline nad 9 mm, katerih sprednja stran je samo olupljena in ni bolj obdelana,
ex 44.15	Vezani les iglavcev, brez dodatka drugih snovi, peskan in debeline nad 18,5 mm,

se od 1. januarja 1974 odpreta dve avtonomni tarifni kvoti Skupnosti z ničelno dajatvijo. Obseg teh kvot se določi letno, ko je ugotovljeno, da bodo vse možnosti oskrbe na notranjem trgu Skupnosti izčrpane v obdobju, za katerega sta kvoti odprti.

2. Svet ponovno preuči razmere v primeru znatne spremembe v uvozu vezanega lesa po ničelni dajatvi iz Finske na Irsko in v Združeno kraljestvo ali v shemi tarifnih preferencialov, ki jo Skupnost uporablja za nekatere proizvode s poreklom iz držav v razvoju.

3. Danska, Irska in Združeno kraljestvo od 1. aprila 1973 uporabljajo ničelno dajatev za uvoz vezanega lesa iz Skupnosti v prvotni sestavi.

Protokol št. 12
o lesni celulozi (podštevilka SCT 47.01 A II)

1. Avtonomna dajatev skupne carinske tarife za lesno celulozo (podštevilka SCT 47.01 A II) se popolnoma začasno opusti v skladu s časovnim razporedom, ki se še določi.

2. Do datuma popolne začasne opustitve zgoraj omenjene dajatve smejo države članice odpirati tarifne kvote z ničelno dajatvijo za proizvode, zajete v odstavku 1. O tem obvestijo Komisijo.

Protokol št. 13
o časopisnem papirju (podštevilka SCT 48.01 A)

1. Opredelitev časopisnega papirja (podštevilka SCT 48.01 A) se spremeni tako, da zmanjša spodnjo mejo teže z 48 na 40 gramov na kvadratni meter.

2. Tarifna kvota z ničelno dajatvijo za 625.000 ton, določena s Splošnim sporazumom o tarifah in trgovini, se zniža.

3. Vsako leto se odpre avtonomna tarifna kvota Skupnosti z ničelno dajatvijo, ko je ugotovljeno, da bodo vse možnosti oskrbe na notranjem trgu Skupnosti izčrpane v obdobju, za katerega je kvota odprta.

Protokol št. 14
o neobdelanem svincu (podštevilka SCT 78.01 A)

1. Za srebrov svinec, opredeljen kot sledi:

78.01 A I neobdelan svinec, ki vsebuje najmanj 0,02% srebra, namenjen rafiniranju (srebrov svinec)

je tarifna kvota Skupnosti z ničelno dajatvijo odprta do začetka veljavnosti popolne začasne opustitve dajatve za srebrov svinec za nedoločeno obdobje. Nove države članice v tej tarifni kvoti sodelujejo od 1. januarja 1974. Njen letni obseg je enak skupni uporabi zadevnih držav članic, skupaj z rezervo.

Ta tarifna kvota Skupnosti se razdeli v skladu s sistemom, ki lahko zagotovi, da tako uvožen srebrov svinec dejansko rafinirajo tisti, katerim je dodeljen.

2. Za srebrov svinec se uporablja dajatev *ad valorem* v višini 4,5%.

3. Avtonomna dajatev za srebrov svinec se od 1. januarja 1975 začasno opusti na stopnji 2%.

4. Svet letno preuči možnosti popolne začasne opustitve avtonomne dajatve za srebrov svinec za nedoločeno obdobje.

5. Za neobdelan svinec, razen srebrovega svinca, se uporabljajo naslednji ukrepi:

(a) 1. januarja 1974 se sedanja dajatev 1,32 oe/100 kg spremeni na dajatev *ad valorem* v višini 4,5% z najmanjšo dajatvijo 1,1 oe/100 kg;

(b) od 1. januarja 1974 nove države članice sodelujejo v tarifni kvoti Skupnosti z ničelno dajatvijo, ki znaša 55.000 ton neobdelanega svinca razen srebrovega svinca. Od leta 1975 naprej se ta obseg zmanjša, da bi dosegli odpravo kvote do 31. decembra 1977;

(c) preden se kvota odpravi, Svet preuči razmere, da odloči o morebitnem znižanju avtonomne dajatve za neobdelan svinec, razen srebrovega svinca, pri čemer velja, da mora tako znižana dajatev vključevati minimalno dajatev 1,1 oe/100 kg.

Protokol št. 15
o neobdelanem cinku (podštevilka SCT 79.01 A)

1. Od 1. januarja 1974 za neobdelan cink (podštevilka SCT 79.01 A) velja dajatev 4,5% z najmanjšo dajatvijo 1,1 oe/100 kg.

2. Od istega datuma nove države članice sodelujejo pri zmanjševanju letne tarifne kvote Skupnosti z ničelno dajatvijo za neobdelan cink, katere začetni obseg je bil 30 000 ton v letu 1971. Tarifna kvota za leto 1974 se določi v obsegu, ki je enak obsegu za leto 1973. Postopno zmanjševanje obsega se ponovno prične v letu 1975, dokler se kvota ne odpravi dne 31. decembra 1977.

Protokol št. 16
o trgih in trgovanju s kmetijskimi proizvodi

1. Uporaba kmetijske ureditve Skupnosti v novih državah članicah, skupaj s prehodnimi ukrepi, predvidenimi v naslovu II četrtega dela Akta o pristopu, bo od začetka uporabe omenjenih določb razširila preferencial Skupnosti za kmetijske proizvode na celotno Skupnost.

2. Bistvena značilnost ureditve trga je omogočanje, da se trgovina med državami članicami Skupnosti razvija v pogojih, ki so primerljivi s pogoji na notranjem trgu.

3. Geografska razsežnost Skupnosti pa lahko povzroča težave v poteku trgovanja, zlasti v sektorju žit (pšenica in riž), ki bi se jim bilo treba izogniti.

Institucije Skupnosti ob uporabi uredb o skupnih ureditvah trga zagotovijo, da je zajamčen prost promet vseh proizvodov v skladu s cilji, navedenimi v Pogodbi EGS in v zadevnih uredbah.

4. Spremembe v strukturi mednarodne trgovine so naravna posledica širitve Skupnosti.

5. Poleg spoštovanja določb členov 39 in 110 Pogodbe EGS mora biti v obdobju uporabe prehodnih ukrepov mogoče pravočasno spoprijemanje s težavami, ki bi lahko nastopile za nekatere tretje države v nekaterih specifičnih primerih.

Če takšne težave nastopijo, institucije preučijo specifične primere z vidika vseh pomembnih dejavnikov v danih razmerah v tistem času, kakor so delali doslej v podobnih primerih; v času uporabe prehodnih ukrepov bodo po potrebi morali reševati te težave v skladu z načeli skupne kmetijske politike in v okviru njenih mehanizmov.

6. Da bi prebrodili težave, ki lahko nastopijo na trgih Skupnosti od začetka uporabe prehodnih mehanizmov, imajo institucije Skupnosti na voljo, in bodo po potrebi uporabile, razna sredstva za ukrepanje, ki izhajajo iz določb Pogodbe EGS, aktov, sprejetih pri izvajanju omenjene pogodbe, in določb tega akta.

Protokol št. 17
o uvozu sladkorja v Združeno kraljestvo iz držav izvoznic in ozemelj iz Sporazuma Commonwealtha o sladkorju

1. Do 28. februarja 1975 sme Združeno kraljestvo iz držav izvoznic in ozemelj iz Sporazuma Commonwealtha o sladkorju po naslednjih pogojih uvažati količine sladkorja v okviru dogovorjenih cenovnih kvot na podlagi omenjenega sporazuma.

2. Ob uvozu se uporabijo naslednje dajatve:

(a) poseben prelevman, ki je enak razliki med dogovorjeno nakupno ceno z vračunanimi stroški za zavarovanje in prevoz ter ceno, po kateri se trži sladkor v Združenem kraljestvu. Člen 55 (1) (b) Akta o pristopu se ne uporablja;

(b) dajatev, ki temelji na razliki med svetovno ceno z vračunanimi stroški za zavarovanje in prevoz za surov sladkor in dogovorjeno nakupno ceno z vračunanimi stroški za zavarovanje in prevoz; ta dajatev se uporablja za financiranje stroškov, ki so povezani s ponovno prodajo sladkorja v Odboru Združenega kraljestva za sladkor.

Če pa svetovna cena z vračunanimi stroški za zavarovanje in prevoz za surov sladkor presega dogovorjeno nakupno ceno z vračunanimi stroški za zavarovanje in prevoz, Odbor plača razliko uvozniku.

3. Cena, po kateri se zadevni sladkor trži v Združenem kraljestvu, se določi na taki ravni, ki omogoča, da se zadevne

količine učinkovito tržijo brez poseganja v trženje sladkorja Skupnosti.

4. Ne glede na določbe člena 15 (1) Uredbe (EGS) št. 766/68, ki določa temeljna pravila za dodelitev izvoznih nadomestil za sladkor, se izvozno nadomestilo, ki se uporablja v Združenem kraljestvu, lahko dodeli za beli sladkor, proizveden iz surovega sladkorja, uvoženega pod pogoji tega protokola.

5. Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino sprejme potrebne ukrepe za izvajanje določb tega protokola na tak način, da zagotovi pravilno delovanje skupne ureditve trga za sladkor, in predvsem za to, da zagotovi, da se pri uporabi določb, predvidenih v odstavku 2, spoštuje cena, po kateri se sladkor trži v Združenem kraljestvu.

Protokol št. 18
o uvozu masla in sira iz Nove Zelandije v Združeno kraljestvo

Člen 1

1. V skladu s prehodnim režimom sme Združeno kraljestvo iz Nove Zelandije uvažati določene količine masla in sira pod naslednjimi pogoji.

2. Količine iz odstavka 1 so naslednje:

(a) za maslo v prvih petih letih:

1973	165 811 ton
1974	158 902 ton
1975	151 994 ton
1976	145 085 ton
1977	138 176 ton

(b) za sir:

1973	68 580 ton
1974	60 960 ton
1975	45 720 ton
1976	30 480 ton
1977	15 240 ton

Svet lahko na predlog Komisije s kvalificirano večino prilagodi omenjene količine za maslo in sir, če količina v tonah, izražena kot mlečni ekvivalent, ki ustreza skupnim količinam, predpisanim za omenjena proizvoda za zadevno leto, ostane nespremenjena.

3. Količine masla in sira, navedene v odstavku 2, se v Združeno kraljestvo uvozijo po ceni, katere spoštovanje mora na stopnji cene z vračunanimi stroški za zavarovanje in prevoz zagotoviti Nova Zelandija. Takšna cena se določi na ravni, ki Novi Zelandiji omogoča uresničitev cene, ki predstavlja povprečno ceno, ki jo je ta država dosegala na trgu Združenega kraljestva v letih 1969, 1970, 1971 in 1972.

4. Proizvodi, uvoženi v Združeno kraljestvo v skladu z določbami tega protokola, ne smejo postati predmet trgovine znotraj Skupnosti ali ponovnega izvoza v tretje države.

Člen 2

1. Za uvoz količin masla in sira, navedenih v členu 1, v Združeno kraljestvo se uporabljajo posebni prelevmani. Člen 55 (1) (b) Akta o pristopu se ne uporablja.

2. Posebni prelevmani se določijo na podlagi cene z vračunanimi stroški za zavarovanje in prevoz iz člena 1 (3) in tržne cene za zadevne proizvode v Združenem kraljestvu, na ravni, ki omogoča učinkovito trženje teh količin masla in sira, brez poseganja v trženje masla in sira Skupnosti.

Člen 3

Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino sprejme ukrepe, potrebne za izvajanje členov 1 in 2.

Člen 4

Skupnost še naprej spodbuja sklenitev mednarodnega sporazuma za mlečne izdelke, da bi se pogoji na svetovnem trgu čimprej izboljšali.

Člen 5

1. Svet v letu 1975 preuči razmere v zvezi z maslom glede na prevladujoče pogoje ter razvoj ponudbe in povpraševanja v večjih svetovnih državah proizvajalkah in potrošnicah, predvsem v Skupnosti in na Novi Zelandiji. Med tem pregledom mora med drugim upoštevati naslednje:

(a) napredek k učinkovitemu svetovnemu sporazumu za mlečne izdelke, katerega podpisnice bi bile Skupnost in druge pomembne države proizvajalke in potrošnice;

(b) razsežnost napredka Nove Zelandije k raznolikosti gospodarstva in izvoza, pri čemer se razume, da bo Skupnost težila k trgovinski politiki, ki ne bo ovirala tega napredka.

2. Z vidika omenjenega pregleda Svet na predlog Komisije soglasno določi primerne ukrepe, ki bodo zagotovili ohranjanje izjemnega režima za uvoz masla iz Nove Zelandije po 31. decembru 1977, vključno s podrobnostmi takšnega režima.

3. Po 31. decembru 1977 se izjemni režim, določen za uvoz sira, ne sme več uporabljati.

Protokol št. 19
o žganih pijačah iz žit

1. Svet v skladu s postopkom, določenim v členu 43 (2) Pogodbe EGS, odloči o potrebnih ukrepih za olajšanje uporabe žit Skupnosti v proizvodnji žganih pijač iz žit, predvsem viskija, ki se izvažajo v tretje države, tako da se takšni ukrepi lahko pravočasno uporabijo.

2. Takšni ukrepi, ki jih je mogoče sprejeti v okviru uredbe o skupni ureditvi trga za žita ali uredbe, ki jo je treba sprejeti o skupni ureditvi trga za alkohol, morajo ustrezati okviru splošne politike Skupnosti za alkohol in preprečevati diskriminacijo med temi proizvodi in drugim alkoholom, z upoštevanjem posebnih razmer za vsak poseben primer.

Protokol št. 20
o norveškem kmetijstvu

(Določbe Protokola št. 20 so prenehale veljati v skladu s členom 43 Sklepa o prilagoditvah Akta o pristopu z dne 1. 1. 1973 (UL št. L 2, 1. 1. 1973).)

Protokol št. 21
o ribiškem režimu na Norveškem

(Določbe Protokola št. 21 so prenehale veljati v skladu s členom 44 Sklepa o prilagoditvah Akta o pristopu z dne 1. 1. 1973 (UL št. L 2, 1. 1. 1973).)

Protokol št. 22
o odnosih med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Združenimi afriškimi državami in Madagaskarjem ter neodvisnimi državami Commonwealtha v razvoju, ki ležijo v Afriki, Indijskem oceanu, Tihem oceanu in na Karibih

I

1. Evropska gospodarska skupnost neodvisnim državam Commonwealtha, naštetim v Prilogi VI Akta o pristopu, nudi možnost urejanja odnosov s Skupnostjo v duhu izjave o nameri, ki jo je sprejel Svet na sestanku dne 1. in 2. aprila 1963, v skladu z enim izmed naslednjih načinov, ki jih imajo na izbiro:

– sodelovanje v Konvenciji o pridružitvi, ki bo po izteku Konvencije o pridružitvi, podpisane dne 29. julija 1969, urejala

odnose med Skupnostjo in Združenimi afriškimi državami in Madagaskarjem, ki so slednjo podpisale;

– sklenitev ene ali več posebnih konvencij o pridružitvi na podlagi člena 238 Pogodbe EGS, vključno z vzajemnimi pravicami in obveznostmi, predvsem na področju trgovine;

– sklenitev trgovinskih sporazumov z namenom olajšati in razvijati trgovino med Skupnostjo in omenjenimi državami.

2. Iz praktičnih razlogov Skupnost želi, da neodvisne države Commonwealtha, katerim je ponudba namenjena, zavzamejo stališče v zvezi s to ponudbo čimprej po pristopu.

Skupnost predlaga neodvisnim državam Commonwealtha, naštetim v Prilogi VI Akta o pristopu, naj se pogajanja, predvidena za sklenitev sporazumov, ki temeljijo na enem izmed načinov, ki jih vsebuje ponudba, začnejo s 1. avgustom 1973.

V skladu s tem Skupnost vabi neodvisne države Commonwealtha, ki se odločijo za pogajanja v okviru prvega načina, naj sodelujejo skupaj z Združenimi afriškimi državami in Madagaskarjem v pogajanjih za novo konvencijo, ki bo sledila konvenciji, podpisani dne 29. julija 1969.

3. Če Bocvana, Lesoto in Svazi izberejo enega izmed prvih dveh načinov, ki jih vsebuje ponudba:

– je treba najti primerne rešitve za specifične težave, ki jih povzročajo posebne razmere v teh državah, ki so v carinski uniji s tretjo državo;

– mora imeti Skupnost na ozemlju omenjenih držav tarifno obravnavo, ki ni manj ugodna od tiste, ki jo te države uporabljajo za tretjo državo z največjimi ugodnostmi;

– morajo biti določbe uporabljenega sistema, predvsem pa pravila o izvoru blaga takšni, da se izognejo vsem tveganjem preusmeritve trgovinskih tokov v škodo Skupnosti, ki bi nastali zaradi sodelovanja teh držav v carinski uniji s tretjo državo.

II

1. Kar zadeva ureditev glede pridružitve, ki jo je treba predvideti ob izteku Konvencije o pridružitvi, podpisane dne 29. julija 1969, je Skupnost pripravljena slediti svoji politiki pridružitve tako glede Združenih afriških držav in Madagaskarja kot glede neodvisnih držav Commonwealtha v razvoju, ki vstopijo v pridružitveno razmerje.

2. Pristop novih držav članic k Skupnosti in možna razširitev pridružitvene politike ne sme povzročati oslabitve odnosov Skupnosti z Združenimi afriškimi državami in Madagaskarjem, ki so podpisnice Konvencije o pridružitvi, podpisane dne 29. julija 1969.

Odnosi Skupnosti z Združenimi afriškimi državami in Madagaskarjem zagotavljajo tem državam vrsto prednosti in temeljijo na strukturah, ki dajejo pridružitvenemu razmerju svoj poseben značaj na področju trgovinskih odnosov, finančnega in tehničnega sodelovanja ter skupnih institucij.

3. Cilj Skupnosti v pridružitveni politiki ostaja varovanje dosežkov in zgoraj omenjenih temeljnih načel.

4. Podrobnosti tega pridružitvenega razmerja, ki bodo opredeljene v pogajanjih iz tretjega pododstavka Prvega dela (2) tega protokola, morajo podobno upoštevati posebne gospodarske pogoje, ki so skupni neodvisnim državam Commonwealtha v razvoju, ki ležijo v Afriki, Indijskem oceanu, Tihem oceanu in na Karibih, ter Združenim afriškim državam in Madagaskarju, izkušnje, pridobljene v okviru pridružitvenega razmerja, želje pridruženih držav in posledice za te države zaradi uvajanja splošne sheme preferencialov.

III

Trden namen Skupnosti bo varovanje interesov vseh držav iz tega protokola, katerih gospodarstvo je v veliki meri odvisno od izvoza primarnih proizvodov, predvsem sladkorja.

Vprašanje sladkorja bo v tem okviru rešeno tako, da se bo v zvezi z izvozom sladkorja upošteval pomen tega proizvoda za gospodarstvo številnih izmed teh držav in predvsem držav Commonwealtha.

Protokol št. 23
o uporabi splošne sheme tarifnih preferencialov, ki se uporablja v Evropski gospodarski skupnosti, v novih državah članicah

1. Nove države članice lahko do 1. januarja 1974 odložijo uporabo splošne sheme tarifnih preferencialov, ki se uporablja v Evropski gospodarski skupnosti za proizvode s poreklom iz držav v razvoju.

2. Irska pa lahko za proizvode, ki sodijo v Uredbe (EGS) št. 2796/71, 2797/71, 2798/71 in 2799/71, za države, ki uživajo ugodnosti splošnih preferencialov, do 31. decembra 1975 uporablja carine enake dajatvam, ki se za iste proizvode uporabljajo za države članice razen Združenega kraljestva.

Protokol št. 24
o udeležbi novih držav članic pri sredstvih Evropske skupnosti za premog in jeklo

Prispevki novih držav članic k sredstvom Evropske skupnosti za premog in jeklo se določijo, kakor sledi:

Združeno kraljestvo	57.000.000 oe
Danska	635.500 oe
Irska	77.500 oe.

Plačilo teh prispevkov se izvrši v treh enakih letnih obrokih začenši s pristopom.

Vsak obrok se vplača v prosto zamenljivi nacionalni valuti vsake nove države članice.

Protokol št. 25
o izmenjavi znanja s področja jedrske energije z Dansko

Člen 1

1. Od datuma pristopa je znanje, ki je bilo v skladu s členom 13 Pogodbe Euratom posredovano državam članicam, osebam in podjetjem, na razpolago Danski, ki ga na svojem ozemlju omejeno razširja pod pogoji, določenimi v omenjenem členu.

2. Od datuma pristopa Danska daje na razpolago Evropski skupnosti za atomsko energijo enako količino znanja iz spodaj navedenih področij. To znanje se podrobno opredeli v dokumentu, ki se pošlje Komisiji. Komisija to znanje posreduje podjetjem v Skupnosti pod pogoji, določenimi v zgoraj omenjenem členu.

3. Področja, iz katerih Danska daje znanje na razpolago Skupnosti, so naslednja:

– DOR organsko hlajeni reaktor, ki uporablja težko vodo kot moderator;

– DT -350, DK-400 visokotlačni reaktorji, ki uporabljajo težko vodo kot moderator;

– visokotemperaturna plinska zanka;

– sistem merilne opreme in posebna elektronska oprema;

– zanesljivost;

– fizika reaktorja, dinamika reaktorja in toplotna izmenjava;

– preskušanje materialov in opreme v reaktorju.

4. Danska se zavezuje, da bo Komisiji posredovala vse znanje, ki dopolnjujejo poročila, ki jih bo zlasti med obiski osebja Skupnosti ali osebja držav članic v centru Risö poslala pod pogoji, ki bodo določeni sporazumno za vsak primer.

Člen 2

1. Na področjih, s katerih Danska daje znanje na razpolago Skupnosti, pristojni organi, trenutno "Atomenergikommission", na prošnjo po poslovnih pogojih podelijo licence državam članicam, osebam in podjetjem v Skupnosti, če imajo izključne pravice do patentov, vloženih v državah članicah Skupnosti, in če do tretjih oseb nimajo obveznosti ali zavez glede podelitve ali po-

nudbe podelitve izključne ali delno izključne licence za pravice iz patentov.

2. Kadar je izključna ali delno izključna licenca podeljena, Danska spodbuja in omogoča, da imetniki takšnih licenc po poslovnih pogojih podeljujejo podlicence državam članicam, osebam in podjetjem v Skupnosti.

Takšne izključne ali delno izključne licence se podeljujejo po običajnih poslovnih pogojih.

Protokol št. 26
o izmenjavi znanja s področja jedrske energije z Irsko

Člen 1

1. Od datuma pristopa je znanje, ki je bilo v skladu s členom 13 Pogodbe Euratom posredovano državam članicam, osebam in podjetjem, na razpolago Irski, ki ga na svojem ozemlju omejeno razširja pod pogoji, določenimi v omenjenem členu.

2. Od datuma pristopa Irska znanje, pridobljeno na jedrskem področju na Irskem, ki se razširja omejeno, daje na razpolago Evropski skupnosti za atomsko energijo, če ne gre za strogo trgovinsko uporabo. Komisija to znanje posreduje podjetjem v Skupnosti pod pogoji, določenimi v zgoraj omenjenem členu.

3. To znanje zadeva predvsem študije za razvoj energijskega reaktorja in dela z radioizotopi ter njegove uporabe v medicini, vključno s problematiko zaščite pred sevanjem.

Člen 2

1. Na področjih, s katerih Irska daje znanje na razpolago Skupnosti, pristojni organi na prošnjo po poslovnih pogojih podelijo licence državam članicam, osebam in podjetjem v Skupnosti, če imajo izključne pravice do patentov, vloženih v državah članicah Skupnosti, in če do tretjih oseb nimajo obveznosti ali zavez glede podelitve ali ponudbe podelitve izključne ali delno izključne licence za pravice iz patentov.

2. Kadar je izključna ali delno izključna licenca podeljena, Irska spodbuja in omogoča, da imetniki takšnih licenc po poslovnih pogojih podeljujejo podlicence državam članicam, osebam in podjetjem v Skupnosti.

Takšne izključne ali delno izključne licence se podeljujejo po običajnih poslovnih pogojih.

Protokol št. 27
o izmenjavi znanja s področja jedrske energije z Norveško

(Določbe Protokola št. 27 so prenehale veljati v skladu s členom 46 Sklepa o prilagoditvah Akta o pristopu z dne 1. 1. 1973 (UL št. L 2, 1. 1. 1973).)

Protokol št. 28
o izmenjavi znanja s področja jedrske energije z Združenim kraljestvom

Člen 1

1. Od datuma pristopa je znanje, ki je bilo v skladu s členom 13 Pogodbe Euratom posredovano državam članicam, osebam in podjetjem, na razpolago Združenemu kraljestvu, ki ga na svojem ozemlju omejeno razširja pod pogoji, določenimi v omenjenem členu.

2. Od datuma pristopa Združeno kraljestvo daje na razpolago Evropski skupnosti za atomsko energijo enako količino znanja iz spodaj navedenih področij. To znanje se podrobno opredeli v dokumentu, ki se pošlje Komisiji. Komisija to znanje posreduje podjetjem v Skupnosti pod pogoji, določenimi v zgoraj omenjenem členu.

3. Glede na večji interes Skupnosti na nekaterih področjih, Združeno kraljestvo daje poseben poudarek posredovanju znanja z naslednjih področij:
- raziskave in razvoj hitrih reaktorjev (vključno z varnostjo);
- temeljne raziskave (ki se uporabljajo za vrste reaktorjev);
- varnost reaktorjev (razen hitrih reaktorjev);
- metalurgija, jeklo, cirkonijeve zlitine in beton;
- združljivost strukturnih materialov;
- proizvodnja poskusnih goriv;
- termohidrodinamika;
- merilna oprema.

Člen 2

1. Na področjih, s katerih Združeno kraljestvo daje znanje na razpolago Skupnosti, pristojni organi, trenutno Uprava Združenega kraljestva za atomsko energijo in Energetski odbori Združenega kraljestva, na prošnjo po poslovnih pogojih podelijo licence državam članicam, osebam in podjetjem v Skupnosti, če imajo izključne pravice do patentov, vloženih v državah članicah Skupnosti, in če do tretjih oseb nimajo obveznosti ali zavez glede podelitve ali ponudbe podelitve izključne ali delno izključne licence za pravice iz patentov.

2. Kadar je izključna ali delno izključna licenca podeljena, Združeno kraljestvo spodbuja in omogoča, da imetniki takšnih licenc po poslovnih pogojih podeljujejo podlicence državam članicam, osebam in podjetjem v Skupnosti.

Takšne izključne ali delno izključne licence se podeljujejo po običajnih poslovnih pogojih.

PRILOGA

Seznam področij iz člena 1(2)

I. *Osnovna znanost*
- fizika reaktorjev
- osnovno delo v metalurgiji in kemiji
- delo z izotopi
- kemijski inženiring.

II. *Reaktorji*

(a) raziskave in razvoj reaktorskih sistemov

(b) delovne izkušnje z reaktorji Magnox (vključno z raziskavo delovanja reaktorja)

(c) varnost reaktorjev (razen hitrih reaktorjev)

(d) raziskave in razvoj hitrih reaktorjev (vključno z varnostjo)

(e) delovne izkušnje z reaktorji za preskušanje materialov.

III. *Materiali in sestavni deli*

(a) kemija grafita in hladilnih sredstev

(b) združljivost strukturnih materialov za reaktorje

(c) jeklo in beton (vključno s korozijo); varjenje in preskus varjenja

(d) proizvodnja poskusnih goriv in vrednotenje sestave in obnašanja goriv

(e) toplotna izmenjava

(f) metalurgija.

IV. *Merilna oprema (vključno z merilno opremo za zaščito pred sevanjem)*

V. *Radiobiologija*

VI. *Ladijski pogon*

Protokol št. 29
o Sporazumu z Mednarodno agencijo za atomsko energijo

Kraljevina Danska in Irska se obvezujeta, da bosta pristopili k Sporazumu med nekaterimi prvotnimi državami članicami skupaj z Evropsko skupnostjo za atomsko energijo na eni strani in Mednarodno agencijo za atomsko energijo na drugi, o uporabi jamstev, določenih v Pogodbi o neširjenju jedrskega orožja, na ozemlju nekaterih držav članic Skupnosti, in sicer pod pogoji, ki bodo v njem določeni.

Protokol št. 30
o Irski

VISOKE POGODBENICE,

ki so želele rešiti nekatere posebne težave, ki zadevajo Irsko, in

ki so se dogovorile o naslednjih določbah,

ugotavljajo, da osnovni cilji Evropske gospodarske skupnosti vključujejo nenehno izboljševanje življenjskih razmer in delovnih pogojev narodov držav članic in usklajenega razvoja njihovega gospodarstva z zmanjševanjem razlik med različnimi regijami in zaostalosti območij z omejenimi možnostmi;

ugotavljajo, da je irska vlada začela izvajati politiko industrializacije in gospodarskega razvoja, katere cilj je uskladitev življenjskih razmer na Irskem z razmerami drugih evropskih narodov in odpravljanje podzaposlenosti ter postopna izravnava regionalnih razlik v stopnjah razvitosti;

spoznavajo, da je v njihovem skupnem interesu, da se cilji takšne politike dosežejo;

se strinjajo, da bodo v ta namen priporočile, naj institucije Skupnosti uporabijo vsa sredstva in postopke, določene v Pogodbi ESG, predvsem s primerno uporabo virov Skupnosti, ki so namenjeni uresničevanju zgoraj navedenih ciljev Skupnosti;

spoznavajo predvsem to, da bo pri uporabi členov 92 in 93 Pogodbe EGS treba upoštevati cilje gospodarske širitve in izboljšanja življenjske ravni prebivalstva.

IZMENJAVA PISEM O MONETARNIH VPRAŠANJIH

Bruselj, 22. januarja 1972

VAŠA EKSCELENCA,

1. Na ministrskem srečanju Konference z dne 7. junija 1971 je bilo dogovorjeno, naj bo izjava o monetarnih vprašanjih, ki sem jo podal na sestanku, predmet izmenjave pisem, ki so priložena Aktu o pogojih pristopa in prilagoditvah pogodb. V čast mi je torej potrditi, da sem na sestanku podal naslednjo izjavo:

"*(a)* Po pristopu smo pripravljeni predvideti redno in postopno zmanjševanje uradnih rezerv v funt šterlingih.

(b) Po pristopu k Skupnostim smo pripravljeni obravnavati ukrepe, ki bi bili primerni za doseganje postopne uskladitve zunanjih značilnosti in prakse v zvezi s funt šterlingom s tistimi, ki zadevajo druge valute v Skupnosti v okviru razvoja ekonomske in monetarne unije v razširjeni Skupnosti, in verjamemo, da je uradno rezervo mogoče uravnavati tako, da nam bo omogočila sodelovanje v tem razvoju.

(c) Medtem bomo urejali svoje politike z namenom, da bi stabilizirali uradno rezervo v funt šterlingih tako, da bo skladna s temi dolgoročnimi cilji.

(d) Upam, da bo Skupnost mnenja, da ta izjava ustrezno ureja vprašanje funt šterlinga in sorodnih zadev, tako da bo v nadaljevanju pogajanj treba urediti le še način, kako se bo Združeno kraljestvo uskladilo z direktivami o pretoku kapitala po Rimski pogodbi."

2. Na istem sestanku dne 7. junija je z zgornjo izjavo soglašala delegacija Skupnosti.

3. Zvedel sem, da so tudi delegacije Kraljevine Danske, Irske in Kraljevine Norveške izjavile, da soglašajo z zgoraj omenjeno izjavo, kot je potrjena s pričujočim pismom.

gospod Gaston THORN,
Ministre des affaires étrangères
du grand-duché de Luxembourg

4. Hvaležen bi Vam bil, če bi potrdili prejem tega pisma in če bi potrdili, da se vlade držav članic Skupnosti in vlade Kraljevine Danske, Irske in Kraljevine Norveške strinjajo z zgoraj omenjeno izjavo.

Sprejmite, prosim, Vaša ekscelenca, izraze mojega odličnega spoštovanja.

Geoffrey RIPPON
svetnik vojvodstva Lancaster

Bruselj, 22. januarja 1972

VAŠA EKSCELENCA,

V svojem pismu z današnjim datumom ste mi prijazno sporočili naslednje:

'*1.* Na ministrskem srečanju Konference z dne 7. junija 1971 je bilo dogovorjeno, naj bo izjava o monetarnih vprašanjih, ki sem jo podal na sestanku, predmet izmenjave pisem, ki so priložena Aktu o pogojih pristopa in prilagoditvah pogodb. V čast mi je torej potrditi, da sem na sestanku podal naslednjo izjavo:

"*(a)* Po pristopu smo pripravljeni predvideti redno in postopno zmanjševanje uradnih rezerv v funt šterlingih.

(b) Po pristopu k Skupnostim smo pripravljeni obravnavati ukrepe, ki bi bili primerni za doseganje postopne uskladitve zunanjih značilnosti in prakse v zvezi s funt šterlingom s tistimi, ki zadevajo druge valute v Skupnosti v okviru razvoja ekonomske in monetarne unije v razširjeni Skupnosti, in verjamemo, da je uradno rezervo mogoče uravnavati tako, da nam bo omogočila sodelovanje v tem razvoju.

(c) Medtem bomo urejali svoje politike z namenom, da bi stabilizirali uradno rezervo v funt šterlingih tako, da bo skladna s temi dolgoročnimi cilji.

(d) Upam, da bo Skupnost mnenja, da ta izjava ustrezno ureja vprašanje funt šterlinga in sorodnih zadev, tako da bo v nadaljevanju pogajanj treba urediti le še način, kako se bo Združeno kraljestvo uskladilo z direktivami o pretoku kapitala po Rimski pogodbi."

2. Na istem sestanku dne 7. junija je z zgornjo izjavo soglašala delegacija Skupnosti.

3. Zvedel sem, da so tudi delegacije Kraljevine Danske, Irske in Kraljevine Norveške izjavile, da soglašajo z zgoraj omenjeno izjavo, kot je potrjena s pričujočim pismom.

Visoko cenjeni Geoffrey Rippon, QC, MP
svetnik vojvodstva Lancaster

4. Hvaležen bi vam bil, če bi potrdili prejem tega pisma in če bi potrdili, da se vlade držav članic Skupnosti in vlade Kraljevine Danske, Irske in Kraljevine Norveške strinjajo z zgoraj omenjeno izjavo."

V čast mi je potrditi prejem tega pisma in potrditi, da vlade držav članic Skupnosti in vlade Kraljevine Danske, Irske in Kraljevine Norveške soglašajo z izjavo, navedeno v odstavku 1 Vašega pisma.

Sprejmite, prosim, Vaša ekscelenca, izraze mojega odličnega spoštovanja.

Gaston THORN
Ministre des affaires étrangères
du grand-duché de Luxembourg

P. HARMEL
Ministre des affaires étrangères
du Royaume de Belgique
Minister van Buitenlandse Zaken
van het Koninkrijk België

Ivar NORGAARD
Kongeriget Danmarks
udenrigsøkonomiminister

Walter SCHEEL
Bundesminister des Auswärtigen
der Bundesrepublik Deutschland

Maurice SCHUMANN
Ministre des affaires étrangères
de la République française

Pádraig Ó HÍRIGHILE
Aire Gnóthaí Eachtracha
na hÉireann

Aldo MORO
Ministro per gli affari esteri
della Repubblica Italiana

N.SCHMELZER
Minister van Buitenlandse Zaken
van het Koninkrijk der Nederlanden

Andreas CAPPELEN
Kongeriket Norges
utenriksminister

SKLEPNA LISTINA

BESEDILO SKLEPNE LISTINE

Pooblaščenci
Njegovega veličanstva kralja Belgijcev,
Njenega veličanstva kraljice Danske,
predsednika Zvezne republike Nemčije,
predsednika Francoske republike,
predsednika Irske,
predsednika Italijanske republike,
Njegove kraljeve visokosti velikega vojvode Luksemburškega,
Njenega veličanstva kraljice Nizozemske,
Njegovega veličanstva kralja Norveške,
Njenega veličanstva kraljice Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska
ter Sveta Evropskih skupnosti, ki ga zastopa predsednik,

zbrani v Bruslju dvaindvajsetega januarja tisoč devetsto dvainsedemdeset ob priložnosti podpisa Pogodbe o pristopu Kraljevine Danske, Irske, Kraljevine Norveške ter Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska k Evropski gospodarski skupnosti in Evropski skupnosti za atomsko energijo,

so ugotovili, da so bila na konferenci Evropskih skupnosti in držav, ki so zaprosile za pristop k tem skupnostim, sestavljena in sprejeta naslednja besedila:

I. Pogodba o pristopu Kraljevine Danske, Irske, Kraljevine Norveške ter Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska k Evropski gospodarski skupnosti in k Evropski skupnosti za atomsko energijo;

II. Akt o pogojih pristopa in prilagoditvah pogodb;

III. spodaj našteta besedila, ki so priložena Aktu o pogojih pristopa in prilagoditvah pogodb:

A. Priloga I – Seznam iz člena 29 Akta o pristopu,
Priloga II – Seznam iz člena 30 Akta o pristopu,
Priloga III – Seznam proizvodov iz členov 32, 36 in 39 Akta o pristopu (Euratom),
Priloga IV – Seznam proizvodov iz člena 32 Akta o pristopu (Proizvodi iz Commonwealtha, za katere veljajo pogodbeni preferencialni razponi v Združenem kraljestvu),
Priloga V – Seznam iz člena 107 Akta o pristopu,
Priloga VI – Seznam držav iz člena 109 Akta o pristopu in v Protokolu št. 22,
Priloga VII – Seznam iz člena 133 Akta o pristopu,
Priloga VIII – Seznam iz člena 148 (1) Akta o pristopu,
Priloga IX – Seznam iz člena 148 (2) Akta o pristopu,
Priloga X – Seznam iz člena 150 Akta o pristopu,
Priloga XI – Seznam iz člena 152 Akta o pristopu;

B. Protokol št. 1 – o statutu Evropske investicijske banke,
Protokol št. 2 – o Ferskih otokih,
Protokol št. 3 – o Kanalskih otokih in otoku Man,
Protokol št. 4 – o Grenlandiji,
Protokol št. 5 – o Svalbardu (Spitzbergen),
Protokol št. 6 – o nekaterih količinskih omejitvah za Irsko in Norveško,
Protokol št. 7 – o uvozu motornih vozil in industriji sestavljanja motornih vozil na Irskem,
Protokol št. 8 – o fosforju (podštevilka SCT 28.04 C IV),
Protokol št. 9 – o aluminijevem oksidu in hidroksidu (podštevilka SCT 28.20 A),
Protokol št. 10 – o strojilnih izvlečkih akacije (mimoza) (podštevilka SCT 32.01 A) in strojilnih izvlečkih kostanja (podštevilka ex 32.01 C Skupne carinske tarife),
Protokol št. 11 – o vezanem lesu (številka SCT ex 44.15),
Protokol št. 12 – o lesni celulozi (podštevilka SCT 47.01 A II),
Protokol št. 13 – o časopisnem papirju (podštevilka SCT 48.01 A),
Protokol št. 14 – o neobdelanem svincu (podštevilka SCT 78.01 A),
Protokol št. 15 – o neobdelanem cinku (podštevilka SCT 79.01 A),
Protokol št. 16 – o trgih in trgovanju s kmetijskimi proizvodi,
Protokol št. 17 – o uvozu sladkorja v Združeno kraljestvo iz držav izvoznic in ozemelj iz Sporazuma Commonwealtha o sladkorju,
Protokol št. 18 – o uvozu masla in sira iz Nove Zelandije v Združeno kraljestvo,
Protokol št. 19 – o žganih pijačah iz žit,
Protokol št. 20 – o norveškem kmetijstvu,
Protokol št. 21 – o ribiškem režimu na Norveškem,
Protokol št. 22 – o odnosih med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Združenimi afriškimi državami in Madagaskarjem ter neodvisnimi državami Commonwealtha v razvoju, ki ležijo v Afriki, Indijskem oceanu, Tihem oceanu in na Karibih,
Protokol št. 23 – o uporabi splošne sheme tarifnih preferencialov, ki se uporablja v Evropski gospodarski skupnosti, v državah članicah,
Protokol št. 24 – o udeležbi novih držav članic pri sredstvih Evropske skupnosti za premog in jeklo,
Protokol št. 25 – o izmenjavi znanja s področja jedrske energije z Dansko,
Protokol št. 26 – o izmenjavi znanja s področja jedrske energije z Irsko,
Protokol št. 27 – o izmenjavi znanja s področja jedrske energije z Norveško,
Protokol št. 28 – o izmenjavi znanja s področja jedrske energije z Združenim kraljestvom,
Protokol št. 29 – o Sporazumu z Mednarodno agencijo za atomsko energijo,
Protokol št. 30 – o Irski;

C. Izmenjava pisem o monetarnih vprašanjih;

D. Besedila Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo skupaj s pogodbami, ki ju spreminjajo ali dopolnjujejo, v angleškem, danskem, irskem in norveškem jeziku.

Pooblaščenci so se seznanili s Sklepom Sveta Evropskih skupnosti z dne 22. januarja 1972 o pristopu Kraljevine Danske, Irske, Kraljevine Norveške ter Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska k Evropski skupnosti za premog in jeklo.

Poleg tega so pooblaščenci in Svet sprejeli spodaj naštete izjave, ki so priložene tej sklepni listini.

1. Skupna izjava o Sodišču,
2. Skupna izjava o neodvisnih oporiščih Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska na Cipru,
3. Skupna izjava o ribiškem sektorju,

4. Skupna izjava o nameri glede razvoja trgovskih odnosov s Cejlonom, Indijo, Malezijo, Pakistanom in Singapurjem,
5. Skupna izjava o prostem gibanju delavcev.

Pooblaščenci in Svet so se seznanili z naslednjo izjavo k tej sklepni listini:

Izjava Vlade Zvezne republike Nemčije o uporabi Sklepa o pristopu k Evropski skupnosti za premog in jeklo ter Pogodbe o pristopu k Evropski gospodarski skupnosti in Evropski skupnosti za atomsko energijo v Berlinu.

Pooblaščenci in Svet so se seznanili z dogovorom glede postopka za sprejetje nekaterih sklepov in drugih ukrepov v obdobju pred pristopom, ki so ga na Konferenci dosegle Evropske skupnosti in države, ki so zaprosile za pristop k tem skupnostim in ki je priložen tej sklepni listini.

Končno so bile podane tudi naslednje izjave, ki so priložene tej sklepni listini:

1. Izjava Vlade Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska o definiciji izraza "državljani",
2. Izjave o gospodarskem in industrijskem razvoju Irske,
3. Izjave o konzumnem mleku, prašičjem mesu in jajcih,
4. Izjava o sistemu za določanje cen Skupnosti na kmetijah,
5. Izjave o hribovskem kmetovanju.

V potrditev tega so podpisani pooblaščenci podpisali to sklepno listino.

V Bruslju, dvaindvajsetega januarja leta tisoč devetsto dvainsedemdeset.

G. EYSKENS
P. HARMEL
J. VAN DER MEULEN

Jens Otto KRAG
Ivar NORGAARD
Jens CHRISTENSEN

Walter SCHEEL
H.-G. SACHS

Maurice SCHUMANN
J.-M. BOEGNER

Sean Ó LOINSIGH
Pádraig Ó HÍRIGHILE

COLOMBO
Aldo MORO
BOMBASSEI DE VETTOR

Gaston THORN
J. DONDELINGER

N. SCHMELZER
T. WESTERTERP
SASSEN

Trygve BRATTELI
Andreas CAPPELEN
S. Chr. SOMMERFELT

Edward HEATH
Alec DOUGLAS-HOME
Geoffrey RIPPON

IZJAVE

Skupna izjava
o Sodišču

Vse dodatne ukrepe, ki se izkažejo za potrebne po pristopu novih držav članic, sprejme Svet, ki lahko na zahtevo Sodišča poveča število pravobranilcev na največ štiri in sprejme potrebne prilagoditve v skladu z določbami tretjega odstavka člena 132 Pogodbe ESPJ, tretjega odstavka člena 165 Pogodbe EGS in tretjega odstavka člena 137 Pogodbe Euratom.

Skupna izjava
o neodvisnih oporiščih Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska na Cipru

Ureditev odnosov med Evropsko gospodarsko skupnostjo ter neodvisnimi oporišči Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska na Cipru bo definirana v okviru morebitnega sporazuma med Skupnostjo in Republiko Ciper.

Skupna izjava
o ribiškem sektorju

1. Institucije Evropske gospodarske skupnosti bodo preučile probleme sektorjev ribje moke in ribjega olja, zato da bi sprejeli ukrepe, ki bi v tem sektorju utegnili biti potrebni v zvezi z uporabljenimi surovinami. Ti ukrepi bi morali zadostiti potrebi po zaščiti in racionalni uporabi bioloških virov v morju ter se hkrati izogniti ustvarjanju ali ohranjanju nezadostno produktivnih proizvodnih enot.

2. Uporaba skupnih tržnih standardov za nekatere sveže ali hlajene ribe ne sme povzročiti izključitve katere koli tržne metode, niti ne sme nobena tržna metoda ovirati uporabe omenjenih standardov; prav v tem duhu bi institucije Evropske gospodarske skupnosti lahko pravočasno reševala probleme, ki bi morebiti nastali.

3. Evropska gospodarska skupnost se zaveda pomena norveškega izvoza ribiških proizvodov v tretje države, za katere, podobno kakor za preostali izvoz Skupnosti, velja Uredba (EGS) št. 2142/70.

4. Razume se, da bo norveški zakon o "trženju rib iz predelovalne industrije" z dne 18. decembra 1970 čimprej podrobno pregledan in ocenjen, zato da bi preučili pogoje, pod katerimi bi se ga ob upoštevanju določb prava Skupnosti lahko uporabljalo.

Skupna izjava o nameri
glede razvoja trgovinskih odnosov s Cejlonom, Indijo, Malezijo, Pakistanom in Singapurom

V želji razširiti in okrepiti trgovinske odnose z neodvisnimi državami Commonwealtha v razvoju, ki ležijo v Aziji (Cejlon, Indija, Malezija, Pakistan in Singapur), je Evropska gospodarska skupnost od datuma pristopa pripravljena s temi državami preučiti probleme, ki bi nastali na področju trgovine, zato da bi se poiskale ustrezne rešitve, pri čemer se upošteva učinek splošne sheme tarifnih preferencialov ter položaj drugih držav v razvoju na tem geografskem območju.

Skupnost mora urediti zadeve glede izvoza sladkorja iz Indije v Skupnost po izteku veljavnosti Sporazuma Commonwealtha o sladkorju, ki preneha veljati 31. decembra 1971, v luči te izjave o nameri, pri čemer se upoštevajo morebitne sprejete določbe glede uvoza sladkorja iz neodvisnih držav Commonwealtha, navedenih v Protokolu št. 22. V potrditev tega so podpisani pooblaščenci podpisali to sklepno listino o odnosih med Evropsko gospodarsko skupnostjo in pridruženimi državami iz Afrike in Madagaskarja ter neodvisnimi državami Commonwealtha v razvoju, ki ležijo v Afriki, Indijskem oceanu, Pacifiku in na Karibih.

Skupna izjava
o prostem pretoku delovne sile

Širitev Skupnosti bi v eni ali več državah članicah lahko povzročila določene težave za socialni položaj, kar zadeva uporabo določb o prostem pretoku delovne sile.

Države članice izjavljajo, da si, če bi takšne težave nastale, pridržujejo pravico zadevo privesti pred institucije Skupnosti, zato da bi te težave rešile v skladu z določbami pogodb o ustanovitvi Evropskih skupnosti in določbami, sprejetimi pri njihovi uporabi.

Izjava
Vlade Zvezne republike Nemčije o uporabi Sklepa o pristopu k Evropski skupnosti za premog in jeklo ter Pogodbe o pristopu k Evropski gospodarski skupnosti in Evropski skupnosti za atomsko energijo v Berlinu

(Besedilo izjave je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Izjava
Vlade Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska o definiciji izraza "državljani"

(Besedilo izjave je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Izjave
o gospodarskem in industrijskem razvoju Irske

(Besedilo izjav je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Izjave
o konzumnem mleku, prašičjem mesu in jajcih

(Besedilo izjav je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Izjava
o sistemu za določanje cen Skupnosti na kmetijah

(Besedilo izjave je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Izjave
o hribovskem kmetovanju

(Besedilo izjav je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

POSTOPEK ZA SPREJETJE NEKATERIH SKLEPOV IN DRUGIH UKREPOV V OBDOBJU PRED PRISTOPOM

(Besedilo o postopku je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

DOKUMENTI[1]

o pristopu Helenske republike k Evropskim skupnostim

[1] Uradni list Evropskih skupnosti, št. L 291, 19. november 1979.

MNENJE KOMISIJE
z dne 23. maja 1979
o prošnji Helenske republike za pristop k Evropskim skupnostim

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

ob upoštevanju člena 98 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, člena 237 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in člena 205 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo,

KER je Helenska republika zaprosila za članstvo v teh skupnostih;

KER je Komisija v svojem mnenju z dne 29. januarja 1976 že imela priložnost izraziti svoje poglede na nekatere bistvene vidike problemov, ki se pojavljajo v zvezi s to prošnjo;

KER so se o pogojih za sprejem Helenske republike in prilagoditvah pogodb, potrebnih zaradi njenega pristopa, Skupnosti in država kandidatka pogodile na konferenci; ker je bila enotnost pri zastopanju Skupnosti zagotovljena z upoštevanjem institucionalnega dialoga, predvidenega v pogodbah;

KER je po koncu teh pogajanj jasno, da so doslej dogovorjene določbe pravične in ustrezne; ker bo zaradi tega širitev Skupnosti ob ohranitvi njene notranje povezanosti in dinamike omogočila večje sodelovanje pri razvoju mednarodnih odnosov;

KER država prosilka s pridružitvijo Skupnostim brez pridržkov sprejme pogodbe in njihove politične cilje, vse odločitve, sprejete po začetku njihove veljavnosti, in opcije, sprejete v zvezi z razvojem in krepitvijo Skupnosti;

KER je bistvena lastnost pravnega reda, uvedenega s pogodbami o ustanovitvi Skupnosti, da se nekatere določbe in nekateri akti, ki so jih sprejele institucije Skupnosti, neposredno uporabljajo, da ima pravo Skupnosti prednost pred katerimi koli nacionalnimi določbami, ki bi utegnile biti v nasprotju z njim, in da obstajajo postopki za zagotavljanje enotne razlage tega prava; ker pristop k Skupnostim pomeni priznavanje obvezujoče narave teh predpisov, katerih upoštevanje je nujno za zagotavljanje učinkovitosti in enotnosti prava Skupnosti;

KER so načela pluralne demokracije in spoštovanja človekovih pravic del skupne dediščine narodov držav, ki so povezane v Evropskih skupnostih, in zato predstavljajo bistvene elemente članstva v teh skupnostih;

KER bo širitev Skupnosti s pristopom Helenske republike pripomogla k ohranitvi in krepitvi miru in svobode v Evropi,

DAJE POZITIVNO MNENJE:

o pristopu Helenske republike k Evropskim skupnostim.

To mnenje je naslovljeno na Svet.

V Bruslju, 23. maja 1979.

Za Komisijo

SKLEP SVETA EVROPSKIH SKUPNOSTI
z dne 24. maja 1979
o pristopu Helenske republike k Evropski skupnosti za premog in jeklo

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju člena 98 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo,

ob upoštevanju mnenja Komisije,

KER je Helenska republika zaprosila za pristop k Evropski skupnosti za premog in jeklo;

KER so bili pogoji pristopa, ki jih določi Svet, dogovorjeni v pogajanjih s Helensko republiko,

SKLENIL NASLEDNJE:

Člen 1

1. Helenska republika lahko postane članica Evropske skupnosti za premog in jeklo, tako da pod pogoji, določenimi v tem sklepu, pristopi k pogodbi o ustanovitvi te skupnosti, kot je bila spremenjena ali dopolnjena.

2. Pogoji pristopa in zaradi tega potrebne prilagoditve Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo so navedeni v aktu, ki je priložen temu sklepu. Določbe omenjenega akta, ki zadevajo Evropsko skupnost za premog in jeklo, so sestavni del tega sklepa.

3. V zvezi s tem sklepom se uporabljajo določbe o pravicah in obveznostih držav članic ter o pooblastilih in pristojnostih institucij Skupnosti, ki so navedene v pogodbi iz odstavka 1.

Člen 2

Listina o pristopu Helenske republike k Evropski skupnosti za premog in jeklo bo 1. januarja 1981 deponirana pri vladi Francoske republike.

Pristop začne učinkovati 1. januarja 1981 pod pogojem, da Helenska republika na omenjeni datum deponira svojo listino o pristopu in da vse države podpisnice Pogodbe o pristopu Helenske republike k Evropski gospodarski skupnosti in k Evropski skupnosti za atomsko energijo pred omenjenim datumom deponirajo svoje listine o ratifikaciji.

Vlada Francoske republike bo overjeno kopijo listine o pristopu Helenske republike poslala vladam držav članic.

Člen 3

Ta sklep, sestavljen v angleškem, danskem, francoskem, grškem, irskem, italijanskem, nemškem, in nizozemskem jeziku, pri čemer so besedila v vsakem od teh jezikov enako verodostojna, se posreduje državam članicam Evropske skupnosti za premog in jeklo ter Helenski republiki.

V Bruslju, 24. maja 1979.

Za Svet
Predsednik
Jean FRANÇOIS-PONCET

SKLEP SVETA EVROPSKIH SKUPNOSTI
z dne 24. maja 1979
o sprejemu Helenske republike v Evropsko gospodarsko skupnost in v Evropsko skupnost za atomsko energijo

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju člena 237 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in člena 205 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo,

KER je Helenska republika zaprosila za članstvo v Evropski gospodarski skupnosti in v Evropski skupnosti za atomsko energijo,

po pridobitvi mnenja Komisije,

SKLENIL:

da sprejme to prošnjo za sprejem; pogoji sprejema in zaradi tega potrebne prilagoditve pogodb so predmet sporazuma med državami članicami in Helensko republiko.

V Bruslju, 24. maja 1979.

Za Svet
Predsednik
Jean FRANÇOIS-PONCET

P O G O D B A

med
Kraljevino Belgijo
Kraljevino Dansko
Zvezno republiko Nemčijo
Francosko republiko
Irsko
Italijansko republiko
Velikim vojvodstvom Luksemburg
Kraljevino Nizozemsko
Združenim kraljestvom Velika Britanija in Severna Irska
(države članice Evropskih skupnosti)
in
Helensko republiko

o pristopu Helenske republike k Evropski gospodarski skupnosti in k Evropski skupnosti za atomsko energijo

NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ BELGIJCEV,
NJENO VELIČANSTVO KRALJICA DANSKE,
PREDSEDNIK ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE,
PREDSEDNIK HELENSKE REPUBLIKE,
PREDSEDNIK FRANCOSKE REPUBLIKE,
PREDSEDNIK IRSKE,
PREDSEDNIK ITALIJANSKE REPUBLIKE,
NJEGOVA KRALJEVA VISOKOST VELIKI VOJVODA LUKSEMBURŠKI,
NJENO VELIČANSTVO KRALJICA NIZOZEMSKE,
NJENO VELIČANSTVO KRALJICA ZDRUŽENEGA KRALJESTVA VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA,

ZDRUŽENI v želji prizadevati si za doseganje ciljev Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo,

ODLOČENI v duhu omenjenih pogodb graditi vse tesnejšo zvezo med narodi Evrope na že postavljenih temeljih,

KER člen 237 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in člen 205 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo evropskim državam dajeta možnost postati članice teh skupnosti,

KER je Helenska republika zaprosila za članstvo v teh skupnostih,

KER se je Svet Evropskih skupnosti, potem ko je pridobil mnenje Komisije, izrekel v prid sprejemu te države,

SO SE ODLOČILI, da v medsebojnem soglasju določijo pogoje sprejema in prilagoditve pogodb o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in Evropske skupnosti za atomsko energijo, in so v ta namen imenovali svoje pooblaščence:

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA BELGIJCEV:

g. Wilfried MARTENS,
ministrski predsednik;
g. Henri SIMONET,
minister za zunanje zadeve;
g. Joseph VAN DER MEULEN,
veleposlanik, stalni predstavnik pri Evropskih skupnostih;

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO DANSKE:

g. Niels Anker KOFOED,
minister za kmetijstvo;
g. Gunnar RIBERHOLDT
veleposlanik, stalni predstavnik pri Evropskih skupnostih;

ZA PREDSEDNIKA ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE:

g. Hans-Dietrich GENSCHER,
zvezni minister za zunanje zadeve;
g. Helmut SIGRIST,
veleposlanik, stalni predstavnik pri Evropskih skupnostih;

ZA PREDSEDNIKA HELENSKE REPUBLIKE:

g. Constantinos KARAMANLIS,
ministrski predsednik;
g. Georgios RALLIS,
minister za zunanje zadeve;
g. Georgios CONTOGEORGIS,
minister brez listnice, odgovoren za odnose z Evropskimi skupnostmi;

ZA PREDSEDNIKA FRANCOSKE REPUBLIKE:

g. Jean FRANÇOIS-PONCET,
minister za zunanje zadeve;
g. Pierre BERNARD-REYMOND,
državni sekretar za zunanje zadeve;
g. Luc de La BARRE de NANTEUIL,
veleposlanik, stalni predstavnik pri Evropskih skupnostih;

ZA PREDSEDNIKA IRSKE:

g. John LYNCH,
ministrski predsednik;
g. Michael O'KENNEDY,
minister za zunanje zadeve;
g. Brendan DILLON,
veleposlanik, stalni predstavnik pri Evropskih skupnostih;

ZA PREDSEDNIKA ITALIJANSKE REPUBLIKE:

g. Giulio ANDREOTTI,
predsednik Ministrskega sveta;
g. Adolfo BATTAGLIA,
državni podsekretar za zunanje zadeve;
g. Eugenio PLAJA,
veleposlanik, stalni predstavnik pri Evropskih skupnostih;

ZA NJEGOVO KRALJEVO VISOKOST VELIKEGA VOJVODO LUKSEMBURŠKEGA:

g. Gaston THORN,
predsednik vlade, minister za zunanje zadeve;
g. Jean DONDELINGER,
veleposlanik, stalni predstavnik pri Evropskih skupnostih;

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO NIZOZEMSKE:

g. Ch. A. van der KLAAUW,
minister za zunanje zadeve;
g. J. H. LUBBERS,
veleposlanik, stalni predstavnik pri Evropskih skupnostih;

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO ZDRUŽENEGA KRALJESTVA VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA:

visoko cenjeni lord CARRINGTON,
državni sekretar za zunanje zadeve in zadeve Commonwealtha;
sir Donald MAITLAND,
veleposlanik, stalni predstavnik pri Evropskih skupnostih;

KI so se po izmenjavi pooblastil v pravilni in predpisani obliki

DOGOVORILI O NASLEDNJEM:

Člen 1

1. Helenska republika postane članica Evropske gospodarske skupnosti in Evropske skupnosti za atomsko energijo ter podpisnica pogodb o ustanovitvi teh skupnosti, kot sta bili spremenjeni ali dopolnjeni.

2. Pogoji sprejema in zaradi tega potrebne prilagoditve pogodb o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in Evropske skupnosti za atomsko energijo so navedeni v Aktu, ki je priložen tej pogodbi. Določbe omenjenega akta, ki zadevajo Evropsko gospodarsko skupnost in Evropsko skupnost za atomsko energijo, so sestavni del te pogodbe.

3. V zvezi s to pogodbo se uporabljajo določbe o pravicah in obveznostih držav članic ter o pooblastilih in pristojnostih institucij Skupnosti, ki so navedene v pogodbah iz odstavka 1.

Člen 2

Visoke pogodbenice ratificirajo to pogodbo skladno s svojimi ustavnimi pravili. Listine o ratifikaciji se deponirajo pri vladi Italijanske republike najpozneje do 31. decembra 1980.

Ta pogodba začne veljati 1. januarja 1981 pod pogojem, da so vse listine o ratifikaciji deponirane pred tem datumom in da je listina o pristopu Helenske republike k Evropski skupnosti za premog in jeklo deponirana na omenjeni datum.

Člen 3

Ta pogodba, sestavljena v enem izvirniku v angleškem, danskem, francoskem, grškem, irskem, italijanskem, nemškem in nizozemskem jeziku, pri čemer so besedila v vsakem od teh jezikov enako verodostojna, se deponira v arhivu vlade Italijanske republike, ki bo overjeno kopijo poslala vladam drugih držav podpisnic.

V potrditev tega so spodaj podpisani pooblaščenci podpisali to pogodbo.

V Atenah, osemindvajsetega maja leta tisoč devetsto devetinsedemdeset.

g. Wilfried MARTENS,
g. Henri SIMONET,
g. Joseph VAN DER MEULEN,

g. Niels Anker KOFOED,
g. Gunnar RIBERHOLDT

g. Hans-Dietrich GENSCHER,
g. Helmut SIGRIST,

g. Constantinos KARAMANLIS,
g. Georgios RALLIS,
g. Georgios CONTOGEORGIS,

g. Jean FRANÇOIS-PONCET,
g. Pierre BERNARD-REYMOND,
g. Luc de La BARRE de NANTEUIL,

g. John LYNCH,
g. Michael O'KENNEDY,
g. Brendan DILLON,

g. Giulio ANDREOTTI
g. Adolfo BATTAGLIA
g. Eugenio PLAJA

g. Gaston THORN
g. Jean DONDELINGER

g. Ch. A. van der KLAAUW
g. J. H. LUBBERS

visoko cenjeni lord CARRINGTON
sir Donald MAITLAND

A K T
o pogojih pristopa Helenske republike in prilagoditvah pogodb

PRVI DEL
NAČELA

Člen 1

V tem aktu:

– izraz "izvirne pogodbe" pomeni Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, Pogodbo o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, kakor jih spreminjajo ali dopolnjujejo pogodbe ali drugi akti, ki so začeli veljati pred pristopom Helenske republike; izrazi "Pogodba ESPJ", "Pogodba EGS" in "Pogodba Euratom" pomenijo ustrezne izvirne pogodbe, tako dopolnjene ali spremenjene,

– izraz "sedanje države članice" pomeni Kraljevino Belgijo, Kraljevino Dansko, Zvezno republiko Nemčijo, Francosko republiko, Irsko, Italijansko republiko, Veliko vojvodstvo Luksemburg, Kraljevino Nizozemsko ter Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska.

Člen 2

Od datuma pristopa so določbe izvirnih pogodb in aktov, ki so jih sprejele institucije Skupnosti, zavezujoče za Helensko republiko in se uporabljajo v tej državi pod pogoji, ki jih določajo omenjene pogodbe in ta akt.

Člen 3

1. Helenska republika s tem aktom pristopa k sklepom in sporazumom, ki so jih sprejeli predstavniki vlad držav članic v okviru Sveta. Zavezuje se, da bo z datumom pristopa pristopila k vsem drugim sporazumom, ki so jih sedanje države članice sklenile v zvezi z delovanjem Skupnosti ali ki so povezani z njihovimi dejavnostmi.

2. Helenska republika se zaveže, da bo pristopila h konvencijam iz člena 220 Pogodbe EGS in k protokolom o razlagi omenjenih konvencij s strani sodišča, ki so jih podpisale države članice Skupnosti v njeni izvirni ali sedanji sestavi, in se v ta namen zaveže, da bo s sedanjimi državami članicami začela pogajanja zaradi potrebnih prilagoditev le-teh.

3. Helenska republika je v zvezi z izjavami ali resolucijami ali drugimi stališči Sveta v enakem položaju kakor sedanje države članice; v zvezi s tistimi, ki zadevajo Evropske skupnosti in ki so jih države članice sprejele v medsebojnem soglasju, bo ustrezno spoštovala načela in smernice, izhajajoče iz omenjenih izjav, resolucij ali drugih stališč, ter sprejela ukrepe, ki so potrebni za njihovo izvajanje.

Člen 4

1. Sporazumi ali konvencije, ki jih katera koli od Skupnosti sklene z eno ali več tretjimi državami, z mednarodno organizacijo ali državljanom tretje države, so pod pogoji, določenimi v izvirnih pogodbah in v tem aktu, zavezujoči za Helensko republiko.

2. Helenska republika se zaveže, da bo pod pogoji, določenimi v tem aktu, pristopila k sporazumom ali konvencijam, ki so jih sedanje države članice in katera od Skupnosti sklenile skupaj, ter k sporazumom, ki so jih sklenile sedanje države članice in se navezujejo na omenjene sporazume ali konvencije. Skupnost in sedanje države članice Helenski republiki pri tem pomagajo.

3. Helenska republika s tem aktom in pod pogoji, ki so v njem določeni, pristopa k notranjim sporazumom med sedanjimi državami članicami, ki so bili sklenjeni za izvajanje sporazumov ali konvencij iz odstavka 2.

4. Helenska republika sprejme ustrezne ukrepe, kadar je to potrebno, da svoj položaj v razmerju do mednarodnih organizacij in mednarodnih sporazumov, katerih stranke so tudi ena od Skupnosti ali druge države članice, prilagodi glede na pravice in obveznosti, ki izhajajo iz njenega pristopa k Skupnostim.

Člen 5

Člen 234 Pogodbe EGS ter člena 105 in 106 Pogodbe Euratom se uporabljajo za Helensko republiko pri sporazumih ali konvencijah, sklenjenih pred njenim pristopom.

Člen 6

Določbe tega akta se ne smejo, razen če v njem ni določeno drugače, spremeniti ali razveljaviti, niti ne sme biti njihovo izvajanje odloženo drugače kakor s postopkom, določenim v izvirnih pogodbah, ki omogoča revizijo omenjenih pogodb.

Člen 7

Akti, ki so jih sprejele institucije Skupnosti in na katere se nanašajo prehodne določbe iz tega akta, ohranijo svojo pravno naravo; zlasti se še naprej uporabljajo postopki za spremembe omenjenih aktov.

Člen 8

Določbe tega akta, katerih namen ali učinek je, drugače kakor v obliki prehodnega ukrepa, razveljaviti ali spremeniti akte, ki so jih sprejele institucije Skupnosti, imajo isto pravno naravo kakor določbe, ki jih razveljavljajo ali spreminjajo, in zanje veljajo enaka pravila kot za omenjene določbe.

Člen 9

1. Pri uporabi izvirnih pogodb in pravnih aktov, ki so jih sprejele institucije, začasno veljajo odstopanja, predvidena v tem aktu.

2. V skladu s posebnimi določbami tega akta, ki določajo bodisi različne datume bodisi krajše ali daljše časovne omejitve, se uporaba prehodnih ukrepov zaključi konec leta 1985.

DRUGI DEL
PRILAGODITVE POGODB

NASLOV I
DOLOČBE O INSTITUCIJAH

POGLAVJE 1
Skupščina

Člen 10

Člen 2 Akta o volitvah predstavnikov Skupščine s splošnimi neposrednimi volitvami, priloženega Sklepu 76/787/ESPJ, EGS, Euratom, se nadomesti z naslednjim:

"Število predstavnikov, izvoljenih v posamezni državi članici, je naslednje:

Belgija:	24,
Danska:	16,
Nemčija:	81,
Grčija:	24,
Francija:	81,
Irska:	15,
Italija:	81,
Luksemburg:	6,
Nizozemska:	25,
Združeno kraljestvo:	81."

POGLAVJE 2
Svet

Člen 11

Drugi odstavek člena 2 Pogodbe o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti se nadomesti z naslednjim:

"Predsedstvo Sveta izmenično prevzame vsak član Sveta za dobo šestih mesecev v naslednjem vrstnem redu držav članic: Belgija, Danska, Nemčija, Grčija, Francija, Irska, Italija, Luksemburg, Nizozemska, Združeno kraljestvo."

Člen 12

Četrti odstavek člena 28 Pogodbe ESPJ se nadomesti z naslednjim:

"Odločitve Sveta razen tistih, za katere se zahteva kvalificirana večina ali soglasje, se sprejemajo z večino glasov njegovih članov; šteje se, da je večina dosežena, če predstavlja absolutno večino predstavnikov držav članic vključno z glasovi predstavnikov dveh držav članic, od katerih vsaka proizvede vsaj osmino celotne vrednosti proizvodnje premoga in jekla v Skupnosti. Vendar se glasovi članov Sveta pri uporabi določb členov 78, 78b in 78d te pogodbe, kjer se zahteva kvalificirana večina, ponderirajo takole:

Belgija:	5,
Danska:	3,
Nemčija:	10,
Grčija:	5,
Francija:	10,
Irska:	3,
Italija:	10,
Luksemburg:	2,
Nizozemska:	5,
Združeno kraljestvo:	10.

Za sprejetje odločitev je potrebnih vsaj 45 glasov za, ki jih odda najmanj 6 članov."

Člen 13

Četrti odstavek člena 95 Pogodbe ESPJ se nadomesti z naslednjim:

"Te spremembe skupaj predlagata Visoka oblast in Svet, ki odloča z devetdesetinsko večino članov, in jih predložita Sodišču v mnenje. Pri njihovi preučitvi je Sodišče polno pristojno za

presojo vseh dejanskih in pravnih vprašanj. Če Sodišče po preučitvi ugotovi, da so predlogi združljivi z določbami prejšnjega odstavka, se ti posredujejo Skupščini in začnejo veljati, če so potrjeni s tričetrtinsko večino oddanih glasov in z dvotretjinsko večino članov Skupščine."

Člen 14

Člen 148(2) Pogodbe EGS in člen 118(2) Pogodbe Euratom se nadomestita z naslednjim:

"Kadar mora Svet odločati s kvalificirano večino, se glasovi njegovih članov ponderirajo takole:

Belgija:	5,
Danska:	3,
Nemčija:	10,
Grčija:	5,
Francija:	10,
Irska:	3,
Italija:	10,
Luksemburg:	2,
Nizozemska:	5,
Združeno kraljestvo:	10.

Za sprejetje odločitev Sveta se zahteva najmanj:

– 45 glasov za, kadar ta pogodba zahteva, da se sprejmejo na predlog Komisije,

– 45 glasov za, ki jih odda vsaj šest članov, v drugih primerih."

POGLAVJE 3
Komisija

Člen 15

Prvi pododstavek člena 10(1) Pogodbe o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti se nadomesti z naslednjim:

"Komisija ima 14 članov, ki so izbrani na podlagi njihove splošne usposobljenosti in katerih neodvisnost je nedvomna."

POGLAVJE 4
Sodišče

Člen 16

Svet Evropskih skupnosti ob pristopu Helenske republike soglasno odloči o prilagoditvah v prvem odstavku člena 32 Pogodbe ESPJ, prvem odstavku člena 165 Pogodbe EGS in prvem odstavku člena 137 Pogodbe Euratom, zato da se število sodnikov, ki sestavljajo Sodišče, poveča za enega. Odloči tudi o vseh zaradi tega potrebnih prilagoditvah v drugem odstavku člena 32b pogodbe ESPJ, drugem odstavku člena 167 Pogodbe EGS, drugem odstavku člena 139 Pogodbe Euratom in drugem odstavku člena 18 Protokola o statutu Sodišča Evropske skupnosti za premog in jeklo, členu 15 Protokola o statutu Sodišča Evropske gospodarske skupnosti in členu 15 Protokola o statutu Sodišča Evropske skupnosti za atomsko energijo.

POGLAVJE 5
Ekonomsko-socialni odbor

Člen 17

Prvi odstavek člena 194 Pogodbe EGS in prvi odstavek člena 166 Pogodbe Euratom se nadomestita z naslednjim:

"Število članov Odbora je naslednje:

Belgija:	12,
Danska:	9,
Nemčija:	24,
Grčija:	12,
Francija:	24,
Irska:	9,
Italija:	24,
Luksemburg:	6,
Nizozemska:	12,
Združeno kraljestvo:	24."

POGLAVJE 6
Računsko sodišče

Člen 18

Člen 78e(2) Pogodbe ESPJ, člen 206(2) Pogodbe EGS in člen 180(2) Pogodbe Euratom se nadomestijo z naslednjim:

"Računsko sodišče ima 10 članov."

POGLAVJE 7
Znanstveno-tehnični odbor

Člen 19

Prvi pododstavek člena 134(2) Pogodbe Euratom se nadomesti z naslednjim:

"Odbor ima 28 članov, ki jih Svet imenuje po posvetovanju s Komisijo."

NASLOV II
DRUGE PRILAGODITVE

Člen 20

Člen 227(1) Pogodbe EGS se nadomesti z naslednjim:

"1. Ta pogodba se uporablja za Kraljevino Belgijo, Kraljevino Dansko, Zvezno republiko Nemčijo, Helensko republiko, Francosko republiko, Italijansko republiko, Irsko, Veliko vojvodstvo Luksemburg, Kraljevino Nizozemsko ter Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska."

TRETJI DEL
PRILAGODITVE AKTOV, KI SO JIH SPREJELE INSTITUCIJE

Člen 21

Akti, našteti v Prilogi I k temu aktu, se prilagodijo, kakor je navedeno v omenjeni prilogi.

Člen 22

Prilagoditve aktov, naštetih v Prilogi II k temu aktu, ki so potrebne zaradi pristopa, se oblikujejo skladno s smernicami iz omenjene priloge in skladno s postopkom ter pod pogoji iz člena 146.

ČETRTI DEL
PREHODNI UKREPI

NASLOV I
DOLOČBE O INSTITUCIJAH

Člen 23

1. V letu 1981 Helenska republika izvede volitve v Skupščino, pri čemer grško ljudstvo s splošnimi neposrednimi volitvami izvoli 24 predstavnikov skladno z določbami Akta o volitvah predstavnikov Skupščine s splošnimi neposrednimi volitvami z dne 20. septembra 1976.

Mandat teh predstavnikov preneha hkrati z mandatom predstavnikov, izvoljenih v sedanjih državah članicah.

2. Od pristopa do volitev iz odstavka 1 imenuje 24 predstavnikov grškega ljudstva v Skupščino helenski parlament izmed svojih predstavnikov skladno s postopkom, ki ga določi Helenska republika.

NASLOV II
PROSTI PRETOK BLAGA

POGLAVJE 1
Tarifne določbe

Člen 24

1. Osnovna dajatev, od katere se odštevajo zaporedna znižanja, predpisana v členih 25 in 64, je za vsak izdelek dajatev, ki se dejansko uporablja 1. julija 1980.

Osnovna dajatev, ki se uporablja pri postopnem usklajevanju s skupno carinsko tarifo in enotno carinsko tarifo ESPJ iz členov 31, 32 in 64, je za vsak izdelek dajatev, ki jo Helenska republika uporablja na dan 1. julija 1980.

2. Skupnost v sedanji sestavi in Helenska republika se medsebojno obveščata o svojih osnovnih dajatvah.

Člen 25

1. Carine pri uvozu med Skupnostjo v sedanji sestavi in Helensko republiko se postopno odpravijo po naslednjem časovnem razporedu:

– 1. januarja 1981 se vsaka dajatev zniža na 90% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1982 se vsaka dajatev zniža na 80% osnovne dajatve,

– štiri nadaljnja znižanja za 20% se izvedejo:
  – 1. januarja 1983,
  – 1. januarja 1984,
  – 1. januarja 1985,
  – 1. januarja 1986.

2. Ne glede na odstavek 1:

(a) se dajatev prosti uvoz od datuma pristopa uporablja za uvoz, za katerega se uporabljajo določbe v zvezi z davčnimi oprostitvami, ki se uporabljajo za osebe, ki potujejo iz ene države članice v drugo;

(b) se dajatev prosti uvoz od datuma pristopa uporablja za uvoz nekomercialnega blaga, poslanega v majhnih pošiljkah, za katerega se uporabljajo določbe o davčnih oprostitvah, ki se uporabljajo med državami članicami.

Člen 26

V Skupnosti se v nobenem primeru ne uporabljajo carine, višje od tistih, ki se uporabljajo za tretje države, obravnavane po načelu največjih ugodnosti.

Če se dajatve skupne carinske tarife spremenijo ali začasno opustijo ali če Helenska republika uporabi člen 34, lahko Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino sprejme vse potrebne ukrepe, da se ohrani preferencial Skupnosti.

Člen 27

Helenska republika lahko delno ali v celoti začasno opusti zaračunavanje dajatev za izdelke, uvožene iz Skupnosti v sedanji sestavi. O tem obvesti Komisijo in druge države članice.

Svet lahko s kvalificirano večino na predlog Komisije začasno delno ali v celoti opusti zaračunavanje dajatev za izdelke, uvožene iz Grčije.

Člen 28

Vsaka dajatev z enakim učinkom, kakor ga ima carina pri uvozu, ki je bila uvedena od 1. januarja 1979 v trgovini med Skupnostjo v sedanji sestavi in Grčijo, se odpravi s 1. januarjem 1981.

Člen 29

Dajatve z enakim učinkom, kakor ga imajo carine pri uvozu, se med Skupnostjo v sedanji sestavi in Grčijo postopno odpravijo, in sicer po naslednjem časovnem razporedu:

– 1. januarja 1981 se vsaka dajatev zniža na 90% stopnje, ki se je uporabljala 31. decembra 1980,

– 1. januarja 1982 se vsaka dajatev zniža na 80% stopnje, ki se je uporabljala 31. decembra 1980,

– štiri nadaljnja znižanja po 20% se izvedejo:
  – 1. januarja 1983,
  – 1. januarja 1984,
  – 1. januarja 1985,
  – 1. januarja 1986.

Člen 30

Carine pri izvozu in dajatve z enakim učinkom se med Skupnostjo v sedanji sestavi in Grčijo odpravijo 1. januarja 1981.

Člen 31

Za namen postopnega uvajanja skupne carinske tarife Helenska republika spremeni svojo tarifo, ki se uporablja za tretje države, kot sledi:

– od 1. januarja 1981 Helenska republika uporablja dajatev, ki za 10% zmanjšuje razliko med osnovno dajatvijo in dajatvijo skupne carinske tarife,

– od 1. januarja 1982:

(a) pri tarifnih oznakah, za katere se osnovne dajatve ne razlikujejo za več kot 15% navzgor ali navzdol od dajatev skupne carinske tarife, se uporabljajo slednje;

(b) v ostalih primerih Helenska republika uporablja dajatev, ki še za 10% zmanjšuje razliko med osnovno dajatvijo in dajatvijo skupne carinske tarife.

Ta razlika se ponovno zniža za 20% 1. januarja 1983, za 20% 1. januarja 1984 in za 20% 1. januarja 1985.

Helenska republika začne skupno carinsko tarifo v celoti uporabljati s 1. januarjem 1986.

Člen 32

1. Za namen postopnega uvajanja enotne carinske tarife ESPJ Helenska republika spremeni svojo tarifo, ki se uporablja za tretje države, kakor sledi:

(a) pri tarifnih oznakah, za katere se osnovne dajatve ne razlikujejo za več kot 15% navzgor ali navzdol od dajatev v enotni tarifi ESPJ, se slednje uporabljajo od 1. januarja 1982 dalje;

(b) v ostalih primerih Helenska republika od istega datuma naprej uporablja dajatev, ki za 20% zmanjšuje razliko med osnovno dajatvijo in dajatvijo enotne carinske tarife ESPJ.

Ta razlika se ponovno zniža za 20% 1. januarja 1983, za 20% 1. januarja 1984 in za 20% 1. januarja 1985.

Helenska republika začne uporabljati enotno carinsko tarifo ESPJ v celoti s 1. januarjem 1986.

2. Za lignit, tudi aglomeriran, ki spada v tarifno številko 27.02 skupne carinske tarife, Helenska republika po časovnem razporedu, določenem v odstavku 1, postopno uvede v skupno carinsko tarifo določbe za te izdelke in začne najpozneje s 1. januarjem 1986 uporabljati 5-odstotno dajatev.

Člen 33

1. Kjer se dajatve carinske tarife Helenske republike po svoji naravi razlikujejo od ustreznih dajatev skupne carinske tarife ali enotne carinske tarife ESPJ, se postopna uskladitev prvih s slednjimi izvede tako, da se sestavni deli grške osnovne dajatve dodajo dajatvam skupne carinske tarife ali enotne carinske tarife ESPJ, pri čemer se grške osnovne dajatve postopno znižajo na nič po časovnem razporedu, določenem v členih 31, 32 in 64, dajatev skupne carinske tarife ali enotne carinske tarife ESPJ pa se povečuje od nič navzgor, tako da v skladu z istim časovnim razporedom postopno doseže polni znesek.

2. Helenska republika od 1. januarja 1981, če so kakšne dajatve skupne carinske tarife ali enotne carinske tarife ESPJ spremenjene ali začasno opuščene, istočasno spremeni ali začasno opusti svojo tarifo v razmerju, ki izhaja iz izvajanja členov 31, 32 in 64.

3. Helenska republika začne nomenklaturo skupne carinske tarife in enotne carinske tarife ESPJ v celoti uporabljati s 1. januarjem 1981.

Helenska republika lahko v ti nomenklaturi vključi nacionalne pododdelke, obstoječe v času pristopa, ki so nepogrešlji-

vi, če želi svoje carine postopno uskladiti z dajatvami skupne carinske tarife in enotne carinske tarife ESPJ pod pogoji, določenimi v tem aktu.

4. Z namenom olajšanja postopne uvedbe skupne carinske tarife in enotne carinske tarife ESPJ v Helenski republiki, Komisija po potrebi sprejme določbe za izvajanje, pri čemer Helenska republika spremeni svoje carine.

Člen 34

Helenska republika lahko z namenom uskladitve svoje tarife s skupno carinsko tarifo in enotno carinsko tarifo ESPJ spremeni svoje carine prej, kot je to določeno v členih 31, 32 in 64. O tem obvesti druge države članice in Komisijo.

POGLAVJE 2
Odprava količinskih omejitev in ukrepov z enakim učinkom

Člen 35

Količinske omejitve za uvoz in izvoz in vsi ukrepi z enakim učinkom se med Skupnostjo v sedanji sestavi in Grčijo odpravijo z datumom pristopa.

Člen 36

1. Ne glede na člen 35 lahko Helenska republika ohrani količinske omejitve do 31. decembra 1985 za izdelke, naštete v Prilogi III k temu aktu, ki prihajajo iz sedanjih držav članic.

2. Omejitve iz odstavka 1 se izražajo v obliki kvot. Kvote za leto 1981 so naštete v Prilogi III.

3. Minimalna stopnja postopnega povečanja takšnih kvot je 25% na začetku vsakega leta za kvote, izražene v obračunskih enotah, in 20% na začetku vsakega leta za kvote, izražene v količinah. Takšno povečanje se prišteje vsaki kvoti, naslednje povečanje pa se izračuna na osnovi tako pridobljene skupne vrednosti.

Če je kvota izražena tako v obliki količine kot vrednosti, se kvota, ki se nanaša na količino, poveča za vsaj 20% na leto, kvota, ki se nanaša na vrednost, pa vsaj za 25% na leto, nadaljnje kvote se vsako leto izračunajo na podlagi predhodne kvote, h kateri se prišteje povečanje.

Vendar pa se v zvezi s potovalnimi avtobusi, avtobusi in drugimi vozili, ki spadajo v tarifno podštevilko ex 87.02 A I skupne carinske tarife, količinska kvota poveča za 15% na leto, kvota, povezana z vrednostjo, pa za 20% na leto.

4. Če Komisija s sklepom zabeleži, da je bil uvoz izdelkov, naštetih v Prilogi III, v Grčijo dve leti zapored manjši od 90% kvote, Helenska republika liberalizira uvoz teh izdelkov iz sedanjih držav članic.

5. Kvote za mineralna gnojila, ki spadajo v tarifne številke 31.02, 31.03 in podštevilke 31.05 A I, II in IV skupne carinske tarife, prav tako sestavljajo prehodne ukrepe, ki so potrebni, da se odpravijo izključne uvozne pravice. Takšne kvote so dostopne vsem uvoznikom v Grčiji, izdelki, uvoženi v okviru omenjenih kvot, pa v Grčiji ne smejo biti predmet izključnih pravic trženja.

Člen 37

Ne glede na člen 35 smejo sedanje države članice in Helenska republika v trgovini med sedanjimi članicami in Grčijo ohraniti omejitve pri uvozu odpadnega jekla ali železa, ki sodi v tarifno številko 73.03 skupne carinske tarife še za dve leti od 1. januarja 1981, če ti režimi niso bolj restriktivni od tistih, ki se uporabljajo za izvoz v tretje države.

Člen 38

Ne glede na člen 35 se uvozni depoziti in gotovinska plačila, ki veljajo v Grčiji 31. decembra 1980 v zvezi z uvozom iz sedanjih držav članic, postopoma odpravijo v obdobju treh let od 1. januarja 1981.

Stopnja uvoznih depozitov in gotovinskih plačil se zmanjšuje po naslednjem časovnem razporedu:

– 1. januarja 1981: 25%,
– 1. januarja 1982: 25%,
– 1. januarja 1983: 25%,
– 1. januarja 1984: 25%.

Člen 39

1. Ne glede na člen 35 Grčija 8% splošni preferencial, ki se uporablja v Grčiji za javna naročila, postopno odpravi po enakem časovnem razporedu, kot je določen v členu 25 za odpravo carin pri uvozu med Grčijo in Skupnostjo v sedanji sestavi.

2. Ne glede na člen 35 sme Helenska republika še za dve leti od 1. januarja 1981 preloži odprtje svojih seznamov pooblaščenih dobaviteljev za dobavitelje iz Skupnosti.

Člen 40

1. Brez poseganja v določbe odstavka 2 tega člena Helenska republika od 1. januarja 1981 postopno prilagodi državne monopole tržne narave v smislu člena 37(1) Pogodbe EGS tako, da zagotovi, da se do 31. decembra 1985 odpravi diskriminacija glede pogojev, pod katerimi se blago nabavlja in trži med državljani držav članic.

Sedanje države članice imajo enakovredne obveznosti do Helenske republike.

Komisija pripravi priporočila glede načina in časovnega razporeda, po katerem je treba izvesti prilagoditev, predvideno v prvem pododstavku zgoraj, pri čemer morata biti način in časovni razpored enaka za Helensko republiko in sedanje države članice.

2. Helenska republika s 1. januarjem 1981 odpravi vse izključne izvozne pravice. Z istim datumom odpravi tudi izključne pravice za uvoz bakrovega sulfata, ki se uvršča v tarifno podštevilko ex 28.38 A II skupne carinske tarife, saharina, ki se uvršča v tarifno podštevilko ex 29.26 A I skupne carinske tarife, in tankega papirja, ki se uvršča v tarifno številko ex 48.18 skupne carinske tarife.

POGLAVJE 3
Druge določbe

Člen 41

1. Komisija ob upoštevanju veljavnih določb, še zlasti tistih, ki se nanašajo na tranzit Skupnosti, določi načine upravnega sodelovanja, katerih namen je zagotoviti, da blago, ki izpolnjuje predpisane pogoje, od 1. januarja 1981 koristi ugodnosti, ki jih prinaša odprava carin in dajatev z enakim učinkom ter količinskih omejitev in ukrepov z enakim učinkom.

2. Komisija določi določbe, ki se od 1. januarja 1981 uporabljajo za trgovino znotraj Skupnosti z blagom, pridobljenim v Skupnosti, pri katerega proizvodnji so bili zajeti:

– proizvodi, za katere carine ali dajatve z enakim učinkom, ki se uporabljajo zanje v Skupnosti v sedanji sestavi ali v Grčiji, niso bile zaračunane ali ki so izkoristili delni ali popolni umik takšnih carin ali dajatev,

– kmetijski proizvodi, ki ne izpolnjujejo pogojev, zahtevanih za sprejem v prosti pretok v Skupnosti v sedanji sestavi ali v Grčiji.

Pri sprejetju teh določb Komisija upošteva predpise, določene v tem aktu, za odpravo carin med Skupnostjo v sedanji sestavi in Grčijo, za postopno uvedbo skupne carinske tarife ter določbe v zvezi s skupno kmetijsko politiko.

Člen 42

1. Razen če ni v tem aktu drugače določeno, se uporabljajo veljavne določbe v zvezi s carinsko zakonodajo za trgovino s tretjimi državami pod enakimi pogoji za trgovino znotraj Skupnosti tako dolgo, dokler se v tej trgovini zaračunavajo carine.

Za namen določitve carinske vrednosti z zvezi s trgovino znotraj Skupnosti in trgovino s tretjimi državami se do 1. januarja 1986 kot carinsko območje upošteva ozemlje, definirano z določbami, ki veljajo v Skupnosti in Helenski republiki 31. decembra 1980.

2. Helenska republika začne nomenklaturo skupne carinske tarife in enotne carinske tarife ESPJ pri trgovini znotraj Skupnosti v celoti uporabljati s 1. januarjem 1981.

Helenska republika sme v ti nomenklaturi vključiti nacionalne pododdelke, obstoječe v času pristopa, ki so nepogrešlji-

vi, če želi svoje carine znotraj Skupnosti postopno odpraviti pod pogoji, določenimi v tem aktu.

Člen 43

1. Če se v trgovini med Skupnostjo v sedanji sestavi in Grčijo uporabljajo kompenzacijski zneski iz člena 61 za enega ali več osnovnih proizvodov, za katere se šteje, da so bili uporabljeni pri proizvodnji blaga, zajetega v Uredbi (EGS) št. 1059/69, ki določa trgovinski sistem za določeno blago, predelano iz kmetijskih pridelkov, Uredbi (EGS) št. 2730/75 o glukozi in laktozi ter Uredbi (EGS) št. 2783/75 o skupnem trgovinskem sistemu za jajčne in mlečne albumine, se uporabljajo naslednji prehodni ukrepi,

– kompenzacijski znesek, izračunan na podlagi kompenzacijskih zneskov iz člena 61 in v skladu s predpisi, določenimi v Uredbi (EGS) št. 1059/69 za izračunavanje spremenljivih delov dajatve za blago, ki ga zajema ta uredba, se uporablja za uvoz tega blaga v Skupnost iz Grčije,

– če je blago, ki ga zajema Uredba (EGS) št. 1059/69, uvoženo iz tretjih držav v Grčijo, se spremenljivi del dajatve, določen v navedeni uredbi, zveča ali zmanjša, odvisno od primera, za kompenzacijski znesek iz prve alinee,

– kompenzacijski znesek, določen na podlagi kompenzacijskih zneskov, določenih za osnovne proizvode in v skladu s predpisi, ki se uporabljajo za izračun nadomestil, predvidenih v Uredbi (EGS) št. 2682/72 o določitvi splošnih predpisov za dodeljevanje izvoznih nadomestil za določene kmetijske proizvode, izvažane v obliki blaga, ki ni zajeto v Prilogi II k Pogodbi, ter meril za določitev zneska takšnih nadomestil, se uporablja pri izvozu blaga, zajetega v tej uredbi, razen za albumine, iz Skupnosti v Grčijo,

– pri uvozu proizvodov, zajetih v Uredbah (EGS) št. 2730/75 in (EGS) št. 2783/75, v Grčijo iz tretjih držav in iz Skupnosti ter v Skupnost iz Grčije se uporablja kompenzacijski znesek, ki se izračuna na osnovi kompenzacijskih zneskov iz člena 61 in v skladu s predpisi, določenimi v zgoraj navedenih uredbah za izračun uvozne dajatve,

– če se proizvodi, zajeti v Uredbah (EGS) št. 2682/72 in (EGS) št. 2730/75, izvažajo iz Grčije v tretje države, veljajo zanje kompenzacijski zneski iz tretje oziroma četrte alinee.

2. Če bi se pri uporabljanju kompenzacijskih zneskov pojavile preusmeritve trgovinskih tokov proizvodov, zajetih v Uredbah (EGS) št. 2783/75 in (EGS) št. 2730/75, sme Komisija sprejeti ustrezne ukrepe za izboljšanje.

3. Carina, ki sestavlja nespremenljivi del dajatve, ki se uporablja pri uvozu blaga, ki ga zajema Uredba (EGS) št. 1059/69, v Grčijo iz tretjih držav, se določi tako, da se iz celotne zaščite, ki jo Helenska republika uporablja na dan pristopa, izloči kmetijska zaščita, ki bo uvedena, pri čemer se upoštevajo prehodni ukrepi, navedeni v odstavku 1.

Vsak nespremenljivi del dajatve, določen v skladu s prvim pododstavkom, ki ga Helenska republika uporablja pri uvozu iz tretjih držav, se uskladi s skupno carinsko tarifo po časovnem razporedu, določenem v členu 31. Če pa je nespremenljivi del dajatve, ki ga bo Helenska republika uporabljala ob pristopu, nižji od nespremenljivega dela dajatve v skupni carinski tarifi, se lahko Helenska republika uskladi s slednjim takoj po pristopu. Poleg tega so pri nespremenljivih delih dajatve, določenih v skladu s prvim pododstavkom, v največji možni meri upoštevane vse posebne težave, ki jih Helenska republika predvideva pri specifičnih proizvodih.

4. Helenska republika začne za blago, zajeto v Uredbah (EGS) št. 1059/69, (EGS) št. 2682/72 in (EGS) št. 2730/75, v celoti uporabljati nomenklaturo skupne carinske tarife ob pristopu.

5. Helenska republika ob pristopu odpravi vse carine ali dajatve z enakim učinkom, razen tistih, določenih v odstavkih 1, 2 in 3 za izdelke, zajete v Uredbi (EGS) št. 1059/69, in vse izvozne pomoči ali pomoči z enakim učinkom za proizvode, zajete v Uredbah (EGS) št. 2682/72 in (EGS) št. 2730/75.

Helenska republika ob pristopu pri uvozu iz Skupnosti odpravi vse količinske omejitve in vse ukrepe z enakim učinkom za proizvode, zajete v Uredbah (EGS) št. 1059/69, (EGS) št. 2730/75 in (EGS) št. 2783/75.

6. Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino sprejme določbe za izvajanje tega člena.

NASLOV III
PROSTI PRETOK OSEB, STORITEV IN KAPITALA

POGLAVJE 1
Delavci

Člen 44

Določbe člena 48 Pogodbe o EGS se uporabljajo samo v zvezi s prostim gibanjem delavcev med sedanjimi državami članicami in Grčijo v skladu s prehodnimi določbami, določenimi v členih 45, 46 in 47 tega akta.

Člen 45

1. Členi 1 do 6 in 13 do 23 Uredbe (EGS) št. 1612/68 o prostem gibanju delavcev znotraj Skupnosti se uporabljajo v sedanjih državah članicah za grške državljane ter v Grčiji za državljane sedanjih držav članic šele od 1. januarja 1988.

Sedanje države članice in Helenska republika lahko do 1. januarja 1988 v zvezi z grškimi državljani oziroma državljani sedanjih držav članic ohranijo svoje nacionalne določbe, ki določajo, da mora biti priseljevanje, katerega namen je zaposlitev in/ali pridobitev in opravljanje plačanega dela, predhodno dovoljeno.

2. Člen 11 Uredbe (EGS) št. 1612/68 se uporablja v sedanjih državah članicah za grške državljane ter v Grčiji za državljane sedanjih držav članic šele od 1. januarja 1986.

Vendar pa imajo družinski člani delavcev v smislu člena 10 Uredbe (EGS) št. 1612/68 pravico do zaposlitve na ozemlju države članice, kjer so se ustalili z delavcem, če na tem ozemlju prebivajo vsaj tri leta. To obdobje bivanja se od 1. januarja 1984 skrajša na 18 mesecev.

Predpisi iz tega odstavka ne posegajo v ugodnejše nacionalne predpise.

Člen 46

Če nekaterih določb Direktive 68/360/EGS o odpravi omejitev glede pretoka in bivanja delavcev iz držav članic in njihovih družin v Skupnosti ni mogoče ločiti od tistih iz Uredbe (EGS) št. 1612/68, katerih uporaba je odložena v skladu s členom 45, lahko sedanje države članice in Helenska republika odstopajo od teh določb, če je to potrebno zaradi uporabe določb o odstopanju, ki so predpisane v členu 45 v zvezi z omenjeno uredbo.

Člen 47

Sedanje države članice in Helenska republika s pomočjo Komisije sprejmejo vse ukrepe, ki so potrebni, da se lahko uporaba Odločbe Komisije z dne 8. decembra 1972 o enotnem sistemu, uvedenem v skladu s členom 15 Uredbe Sveta (EGS) št. 1612/68, imenovanem "Sedoc", in Odločbe Komisije z dne 14. decembra 1972 o "načrtu Skupnosti" za zbiranje in razširjanje podatkov, predpisanih v členu 14(3) Uredbe Sveta (EGS) št. 1612/68, razširi na Grčijo najpozneje 1. januarja 1988.

Člen 48

Do 31. decembra 1983 se določbe členov 73(1) in (3), 74(1) in 75(1) Uredbe (EGS) št. 1408/71 o izvajanju sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo znotraj Skupnosti, ter členov 86 in 88 Uredbe (EGS) št. 574/72, ki določa postopek za izvajanje Uredbe (EGS) št. 1408/71, ne uporabljajo za grške delavce, zaposlene v kateri od drugih držav članic in ne v Grčiji, katerih družinski člani bivajo v Grčiji.

Za te delavce se po analogiji uporabljajo določbe členov 73(2), 74(2) in 75(2) Uredbe (EGS) št. 1408/71, ter členov 87, 89 in 98 Uredbe (EGS) št. 574/72.

Vendar pa to ne posega v zakonodajne določbe držav članic, ki določajo, da se delavcu izplačujejo družinski prejemki ne glede na to, v kateri državi bivajo njegovi družinski člani.

POGLAVJE 2
Pretok kapitala in neblagovne transakcije

Oddelek 1
Pretok kapitala

Člen 49

1. Helenska republika lahko pod pogoji in v rokih, določenih v členih 50 do 53, odloži liberalizacijo pretoka kapitala, predvideno v Prvi direktivi Sveta z dne 11. maja 1960 za izvajanje člena 67 Pogodbe EGS in Drugi direktivi Sveta z dne 18. decembra 1962, ki dopolnjuje in spreminja Prvo direktivo za izvajanje člena 67 Pogodbe EGS.

2. Helenske oblasti in Komisija se pravočasno ustrezno posvetujejo o podrobnostih ukrepov liberalizacije ali sprostitve, katerih izvajanje se lahko odloži v skladu z naslednjimi določbami.

Člen 50

1. Helenska republika lahko odloži:

(a) do 31. decembra 1985 liberalizacijo neposrednih naložb v sedanjih državah članicah s strani oseb s prebivališčem v Grčiji;

(b) do 31. decembra 1983 liberalizacijo transferjev izkupička od likvidacije neposrednih naložb v Grčiji, ki so jih pred 12. junijem 1975 opravile osebe s prebivališčem v Skupnosti. V času veljavnosti tega začasnega odstopanja se splošni ali posebni mehanizmi, ki se nanašajo na prosti transfer izkupička od likvidacije teh naložb in obstajajo na podlagi grške ureditve ali sporazumov, ki urejajo odnose med Helensko republiko in katero koli sedanjo državo članico, ohranijo in uporabljajo brez diskriminacije.

2. Ob priznavanju, da je zaželeno, da se s 1. januarjem 1981 začne obsežnejša sprostitev glede predpisov, ki se nanašajo na posle iz odstavka 1(a), si bo Helenska republika prizadevala sprejeti ustrezne ukrepe v ta namen.

Člen 51

1. Helenska republika lahko do 31. decembra 1985 odloži:

(a) liberalizacijo naložb v nepremičnine v sedanji državi članici, za osebe s prebivališčem v Grčiji, ki ne spadajo v kategorijo tistih, ki emigrirajo v kontekstu prostega gibanja delavcev in samozaposlenih oseb;

(b) liberalizacijo naložb v nepremičnine v sedanji državi članici, za samozaposlene osebe s prebivališčem v Grčiji, ki emigrirajo, razen tistih naložb, ki so povezane z njihovo ustanovitvijo.

2. Repatriacija izkupička od likvidacije nepremičninskih naložb, ki se nahajajo v Grčiji, in so ga pred pristopom pridobile osebe s prebivališčem v sedanjih državah članicah, se izvaja v skladu s postopno liberalizacijo prek vključitve zadevnih poslov v sistem liberalizacije, uveden za sredstva, blokirana v Grčiji, kot je definirano v členu 52.

Člen 52

Sredstva, blokirana v Grčiji, ki so last oseb s prebivališčem v sedanjih državah članicah, se postopno sproščajo v enakih letnih obrokih od datuma pristopa do 31. decembra 1985, v šestih fazah, pri čemer se prva začne 1. januarja 1981.

Kapital, deponiran v posameznih blokiranih sredstvih 1. januarja 1981, ali kapital, ki se lahko vplača v blokirana sredstva med tem datumom in 31. decembrom 1985, se na začetku vsake faze sprosti zaporedoma v višini ene šestine, ene petine, četrtine, tretjine in polovice zneska depozita na začetku vsake od teh faz.

1. januarja 1986 se blokirana sredstva v lasti oseb s prebivališčem v sedanjih državah članicah odpravijo.

Člen 53

Helenska republika lahko do 31. decembra 1985 odloži liberalizacijo poslov, navedenih v Seznamu B, ki je priloga direktivam iz člena 49, ki jih izvajajo osebe s prebivališčem v Grčiji.

Vendar pa za posle z vrednostnimi papirji, ki jih izdajajo Skupnosti in Evropska investicijska banka, katere izvajajo osebe s prebivališčem v Grčiji, velja postopna liberalizacija v tem obdobju, kakor sledi:

(a) za leto 1981 so ti posli lahko omejeni na 20 milijonov evropskih obračunskih enot;

(b) ta plafon se nato na začetku vsakega leta dvigne za 20% glede na plafon, določen za leto 1981.

Oddelek 2
Neblagovne transakcije

Člen 54

1. Helenska republika lahko do 31. decembra 1985 in pod pogoji, določenimi v odstavku 2, ohrani omejitve za transferje v zvezi s turizmom.

2. 1. januarja 1981 letni dovoljeni transfer v zvezi s turizmom na osebo ne sme biti nižji od 400 evropskih obračunskih enot.

Od 1. januarja 1982 se dovoljeni transfer nato vsako leto zviša za najmanj 20% glede na letni znesek, določen za leto 1981.

Oddelek 3
Splošne določbe

Člen 55

Helenska republika, če to omogočajo okoliščine, izvede liberalizacijo pretoka kapitala in neblagovnih transakcij iz členov 50 do 54 pred iztekom časovnih rokov, določenih v omenjenih členih.

Člen 56

Za izvajanje določb tega poglavja se lahko Komisija posvetuje z monetarnimi odbori in Svetu predloži ustrezne predloge.

NASLOV IV
KMETIJSTVO

POGLAVJE 1
Splošne določbe

Člen 57

Če v tem naslovu ni drugače določeno, se predpisi, določeni v tem aktu, uporabljajo za kmetijske proizvode.

Člen 58

1. Ta člen se uporablja za cene, pri katerih se poglavje 2 sklicuje na ta člen.

2. Pred prvo uskladitvijo cen iz člena 59 se cene, ki se uporabljajo v Grčiji, določijo v skladu s predpisi, določenimi v skupni ureditvi trga za zadevni sektor, na ravni, ki pridelovalcem v tem sektorju omogoča doseganje tržnih cen, ki so v reprezentativnem obdobju, ki bo določeno za vsak proizvod, enakovredne cenam, ki so jih dosegali v prejšnjem nacionalnem sistemu.

Vendar pa se v primeru, ko za določene proizvode na grškem trgu ni podatkov o cenah, cena, ki se uporablja v tej državi članici, izračuna na podlagi cen, ki jih v Skupnosti v sedanji sestavi dosegajo podobni proizvodi ali skupine podobnih proizvodov ali izdelki, s katerimi so konkurenčni.

Člen 59

1. Če zaradi uporabe določb iz tega naslova pride do ravni cen, ki se razlikuje od skupnih cen, se cene, za katere se poglavje 2 sklicuje na ta člen, v skladu z odstavkom 4 uskladijo z ravnijo skupnih cen vsako leto na začetku tržnega leta v skladu z določbami odstavkov 2 in 3.

2. Za:

– paradižnik in breskve, ki sodijo v Uredbo (EGS) št. 1035/72 o skupni ureditvi trga za sadje in zelenjavo,

in

– proizvode iz paradižnika ali breskev, ki spadajo v Uredbo (EGS) št. 516/77 o skupni ureditvi trga za predelano sadje in zelenjavo, se uskladitev izvede v sedmih stopnjah, kot sledi:

(a) če je cena proizvoda v Grčiji nižja od skupne cene, se cena v tej državi članici v času prvih šestih uskladitev zaporedoma viša za sedmino, šestino, petino, četrtino, tretjino in polovico razlike med ravnijo cene v tej državi članici in ravnijo skupne cene, ki sta se uporabljali pred vsako uskladitvijo; tako izračunana cena se poveča sorazmerno z vsakim dvigom skupne cene za naslednje tržno leto; skupna cena se uporabi v času sedme uskladitve cen;

(b) če je cena proizvoda v Grčiji višja od skupne cene, se razlika med cenovno ravnijo, ki se je uporabljala pred vsako uskladitvijo v tej državi članici in ravnijo skupne cene, ki se uporablja za naslednje tržno leto, v času prvih šestih uskladitev zaporedoma zniža za sedmino, šestino, petino, četrtino, tretjino in polovico; skupna cena se uporabi v času sedme uskladitve cen.

3. Za ostale proizvode se uskladitve izvedejo v petih stopnjah, kot sledi:

(a) če je cena proizvoda v Grčiji nižja od skupne cene, se cena, ki se uporablja v tej državi članici, v času prvih štirih uskladitev zaporedoma zviša za petino, četrtino, tretjino in polovico razlike med ravnijo cene v tej državi članici in ravnijo skupne cene, ki se uporablja pred vsako uskladitvijo; tako izračunana cena se poveča sorazmerno z vsakim dvigom skupne cene za naslednje tržno leto; skupna cena se uporabi v času pete uskladitve cen;

(b) če je cena proizvoda v Grčiji višja od skupne cene, se razlika med ravnijo cen, ki se uporablja pred vsako uskladitvijo, v tej državi članici in ravnijo skupne cene, ki se uporablja za naslednje tržno leto, v času prvih uskladitev zaporedoma zniža za petino, četrtino, tretjino in polovico; skupna cena se uporabi v času pete uskladitve cen.

4. Svet lahko v interesu tekočega poteka integracijskega procesa v skladu s postopkom, določenim v členu 43(2) Pogodbe EGS, odloči, da ne glede na odstavka 2 in 3 cena enega ali več proizvodov iz Grčije za eno tržno leto odstopa od cen, ki izhajajo iz uporabe odstavka 2 ali 3.

To odstopanje ne sme presegati 10% višine cenovnega koraka, ki ga je treba sprejeti.

V takšnem primeru je cenovna raven za naslednje tržno leto takšna, kot bi nastala z uporabo odstavka 2 ali 3, če ne bi bilo sprejeto odstopanje. Vendar pa se lahko sprejme še nadaljnje odstopanje od te cenovne ravni za to tržno leto v skladu s pogoji iz prvega in drugega pododstavka.

Odstopanje, predpisano v prvem pododstavku, se ne izvaja v zadnji uskladitvi iz odstavka 2 ali 3.

Člen 60

Svet lahko v skladu s postopkom, določenim v členu 43(2) Pogodbe EGS, odloči, da se v Grčiji za določen proizvod uporablja skupna cena:

(a) če se ugotovi, da je razlika med ravnijo cene zadevnega proizvoda v tej državi članici in skupno ceno minimalna;

(b) če je cena v Grčiji ali cena na svetovnem trgu zadevnega proizvoda višja od skupne cene.

Člen 61

Razlike v ravneh cen, glede katerih se poglavje 2 sklicuje na ta člen, se nadomestijo na naslednji način:

1. Za proizvode, katerih cene so določene v skladu s členoma 58 in 59, so kompenzacijski zneski, ki se uporabljajo v trgovini med Skupnostjo v sedanji sestavi in Grčijo ter med Grčijo in tretjimi državami, enaki razliki med cenami, določenimi za Grčijo, in skupnimi cenami.

2. Kompenzacijski znesek pa se ne določi, če uporaba odstavka 1 privede do minimalnega zneska.

3. (a) V trgovini med Grčijo in Skupnostjo v sedanji sestavi kompenzacijske zneske zaračuna država uvoznica ali dodeli država izvoznica.

(b) v trgovini med Grčijo in tretjimi državami se prelevmani ali druge uvozne dajatve, ki se uporabljajo v okviru skupne kmetijske politike, in izvozna nadomestila zvišajo ali znižajo, odvisno od primera, za kompenzacijske zneske, ki se uporabljajo v trgovini s Skupnostjo v sedanji sestavi. Vendar pa carin ni dovoljeno zmanjšati za kompenzacijski znesek.

4. Za proizvode, za katere je obvezna dajatev skupne carinske tarife v skladu s splošnim sporazumom o carinah in trgovini, se ta obveznost upošteva.

5. Kompenzacijski znesek, ki ga zaračuna ali dodeli država članica v skladu z odstavkom 1, ne sme biti višji od skupnega zneska, ki ga ta država članica zaračuna za uvoz iz tretjih držav, ki uživajo ugodnosti iz klavzule o priznavanju največjih ugodnosti.

Svet lahko na predlog Komisije s kvalificirano večino sprejme odstopanje od tega pravila, zlasti zato, da prepreči preusmeritve trgovinskih tokov in izkrivljanje konkurence.

6. Svet lahko na predlog Komisije, kolikor je to potrebno za normalno delovanje skupne kmetijske politike, s kvalificirano večino sprejme odstopanje od prvega pododstavka člena 42(1) za proizvode, za katere se uporabljajo kompenzacijski zneski.

Člen 62

Če je cena za proizvod na svetovnem trgu višja od cene, ki se uporablja za izračunavanje uvozne dajatve, uvedene v okviru skupne kmetijske politike, znižane za kompenzacijski znesek, odštet od uvozne dajatve v skladu s členom 61, ali če je nadomestilo pri izvozu v tretje države nižje od kompenzacijskega zneska ali če se ne uporablja nobeno nadomestilo, se lahko sprejmejo ustrezni ukrepi, da se zagotovi pravilno delovanje skupne ureditve trga.

Člen 63

Dodeljene kompenzacijske zneske financira Skupnost iz Jamstvenega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada.

Člen 64

Za proizvode, za katere se pri uvozu v Skupnost v sedanji sestavi iz tretjih držav plačujejo carine, se uporabljajo naslednje določbe:

1. Carine pri uvozu se med Skupnostjo v sedanji sestavi in Grčijo postopno odpravijo v skladu z datumi in po časovnem razporedu, določenem v členu 25.

Vendar pa se za proizvode iz Uredbe (EGS) št. 805/68 skupni ureditvi trga za govedino in teletino carine pri uvozu postopno odpravijo v petih stopnjah po 20% na začetku vsakega od petih tržnih let po pristopu.

Če so za proizvode iz odstavka 2(b) dajatve skupne carinske tarife nižje od osnovnih dajatev, se slednje za uporabo tega odstavka nadomestijo z dajatvami skupne carinske tarife.

2. (a) za namen postopne uvedbe skupne carinske tarife Helenska republika zniža razliko med osnovno dajatvijo in dajatvijo skupne carinske tarife pod pogoji, ob datumih in po časovnem razporedu, ki so določeni v členu 31.

(b) ne glede na točko (a), Helenska republika dajatev skupne carinske tarife v celoti uporablja od 1. januarja 1981 za naslednje proizvode:

– proizvode iz Uredbe (EGS) št. 805/68,

– proizvode iz Uredbe (EGS) št. 1035/72 in za katere je za celotno tržno leto ali del njega določena referenčna cena,

– proizvode iz Uredbe (EGS) št. 100/76 o skupni ureditvi trga za ribiške proizvode in za katere je določena referenčna cena,

– proizvode iz Uredbe (EGS) št. 337/79 o skupni ureditvi trga za vino in za katere je določena referenčna cena.

3. Za namene odstavkov 1 in 2 se uporablja osnovna dajatev, definirana v členu 24.

Za proizvode iz Uredbe št. 136/66/EGS o vzpostavitvi skupne ureditve trga za olja in masti se osnovne dajatve določijo, kot sledi:

Številka SCT	Poimenovanje	Stopnja osnovne dajatve, ki se upošteva kot stopnja, ki jo Helenska republika dejansko uporablja na dan 1. julija 1980:	
		v razmerju do tretjih držav	v razmerju do Skupnosti v sedanji sestavi
12.01	Oljna semena in plodovi, celi ali zdrobljeni: ex B. Drugo razen lanenega semena in ricinovega semena	40 %	36 %
12.02	Moke ali zdrob iz oljnih semen ali plodov, z maščobo (razen gorčične moke): ex B. Drugo, razen lanenega semena in ricinovega semena	40 %	36 %
15.07	Pripravljena rastlinska olja, tekoča ali trdna, surova, rafinirana ali prečiščena: ex D. Druga olja, razen: – laneno olje – kokosovo (kopra) olje in palmovo olje, za tehnično ali industrijsko uporabo, razen za proizvodnjo živil za prehrano ljudi	130 %	104 %
15.12	Živalska ali rastlinska olja in masti, v celoti ali delno hidrogenirani ali zgoščeni ali strjeni s katerim koli drugim postopkom, rafinirani ali nerafinirani, toda nadaljnje nepredelani: A. V izvirnem pakiranju z neto vsebino do vključno 1 kg B. Drugo	130 %	104 %

4. Za proizvode, ki jih pokriva skupna ureditev trga, se lahko v skladu s postopkom, določenim v členu 38 Uredbe 136/66/EGS ali odvisno od primera v ustreznih členih drugih uredb o skupnih tržnih ureditvah, sklene, da:

(a) se Helenski republiki dovoli, da:

– odpravi carine iz odstavka 1 ali ukrepa v smeri uskladitve iz odstavka 2 hitreje, kot je tam določeno,

– v celoti ali delno začasno opusti carine za proizvode, uvožene iz sedanjih držav članic,

– v celoti ali delno začasno opusti carine za proizvode, uvožene iz tretjih držav,

(b) Skupnost v sedanji sestavi:

– odpravi carine iz odstavka 1 hitreje, kot je tam določeno,

– v celoti ali delno opusti carine za proizvode, uvožene iz Grčije.

Za druge proizvode Helenska republika ne potrebuje nobenega dovoljenja za izvajanje ukrepov iz prve in druge alinee točke (a) prvega pododstavka. Helenska republika o sprejetih ukrepih obvesti Komisijo in ostale države članice.

Carine, ki izhajajo iz pospešene uskladitve, ne smejo biti nižje od carin pri uvozu za enake proizvode, uvožene iz drugih držav članic.

Člen 65

1. Za proizvode, ki so ob datumu pristopa zajeti v skupni ureditvi trga, se sistem, ki se izvaja v Skupnosti v sedanji sestavi za carine in dajatve z enakim učinkom ter za količinske omejitve in ukrepe z enakim učinkom v skladu s členi 61, 64 in 115, v Grčiji izvaja od 1. januarja 1981.

2. Za proizvode, ki ob datumu pristopa niso zajeti v skupni ureditvi trga, se določbe iz naslova II o postopni odpravi dajatev z enakim učinkom, kakor ga imajo carine, ter količinskih omejitev in ukrepov z enakim učinkom, ne uporabljajo za te dajatve, omejitve in ukrepe, če so na dan pristopa del nacionalne tržne ureditve.

Ta določba se uporablja samo do vzpostavitve skupne ureditve trga za te proizvode in najpozneje do 31. decembra 1985 ter strogo v obsegu, potrebnem za zagotavljanje ohranjanja nacionalne ureditve.

3. Helenska republika od 1. januarja 1981 uporablja nomenklaturo skupne carinske tarife za proizvode iz Priloge II k Pogodbi EGS.

Če pri uporabi predpisov Skupnosti in še zlasti pri delovanju skupne ureditve trgov in prehodnih mehanizmov, predpisanih v tem naslovu, ni nobenih težav, lahko Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino dovoli Helenski republiki, da v to nomenklaturo vključi tiste nacionalne pododdelke, ki so nujno potrebni za izvajanje postopnega usklajevanja s skupno carinsko tarifo ali odpravo dajatev v Skupnosti pod pogoji, določenimi v tem aktu.

Člen 66

1. Del dajatve za zaščito predelovalne industrije, ki se uporablja pri izračunu dajatve za uvoz iz tretjih držav za proizvode, zajete v skupni ureditvi trgov za žita in riž, se zaračuna za uvoz iz Grčije v Skupnost v sedanji sestavi.

2. Za uvoz v Grčijo se višina tega dela dajatve določi tako, da se iz celotne zaščite, uporabljene 1. januarja 1979, izločijo del ali deli dajatve, ki so namenjeni zagotavljanju zaščite predelovalne industrije.

Takšen del ali deli dajatve se zaračunajo za uvoz iz drugih držav članic; pri dajatvah na uvoz iz tretjih držav nadomestijo zaščitni del dajatve Skupnosti.

3. Za del dajatve iz odstavkov 1 in 2, ki se šteje za osnovni del dajatve, se uporablja člen 64. Zadevna znižanja ali uskladitve pa se izvedejo v petih stopnjah po 20% na začetku petih tržnih let po pristopu, določenih za zadevni osnovni proizvod.

Člen 67

Pri določanju višine različnih zneskov, predvidenih v okviru skupne kmetijske politike, z izjemo cen iz člena 58, se za Grčijo, če je to potrebno za pravilno delovanje skupne kmetijske politike, upošteva uporabljeni kompenzacijski znesek, če tega ni, pa razlika v zabeleženih cenah in, kjer je to primerno, učinek carin.

Člen 68

1. Določbe tega člena se uporabljajo za pomoči, premije ali druge podobne zneske, določene v okviru skupne kmetijske politike, za katere se poglavje 2 sklicuje na ta člen.

2. Za namene uvajanja pomoči Skupnosti v Grčiji se uporabljajo naslednje določbe:

(a) stopnja pomoči Skupnosti, ki se dodeli v Grčiji za določen proizvod od 1. januarja 1981, je enaka znesku, določenem na podlagi pomoči, ki jih je dodelila Grčija v reprezentativnem obdobju, ki bo določeno, v prejšnjem nacionalnem sistemu. Vendar pa ta znesek ne sme biti višji od zneska pomoči, dodeljene na datum pristopa v Skupnosti v sedanji sestavi. Če v prejšnjem nacionalnem sistemu ni bila dodeljena nikakršna podobna pomoč in ob upoštevanju določb, navedenih v nadaljevanju, se Grčiji na dan pristopa ne dodeli nobena pomoč Skupnosti;

(b) po tem datumu se v Grčiji bodisi uvede pomoč Skupnosti ali pa se, kjer obstaja razlika, višina pomoči Skupnosti v Grčiji uskladi s pomočjo, kakršna se dodeljuje v Skupnosti v sedanji sestavi, po naslednjem časovnem razporedu:

– na začetku vsakega od štirih tržnih let – ali če ni bilo obdobja izvajanja pomoči, po pristopu zaporedoma za petino, četrtino, tretjino in polovico:

– bodisi zneska pomoči Skupnosti, ki se uporablja za naslednje tržno leto ali obdobje,

– ali pa razlike med višino pomoči v Grčiji in višino pomoči, ki se uporablja v Skupnosti v sedanji sestavi za naslednje tržno leto ali obdobje,

– višina pomoči Skupnosti se v Grčiji v celoti uporablja na začetku petega tržnega leta ali obdobja izvajanja pomoči po pristopu.

Člen 69

1. Brez poseganja v določbe člena 68 se Helenski republiki dovoli, da ohrani državne pomoči za prehodno obdobje in sicer tako, da se postopno zmanjšujejo do 31. decembra 1985. Vendar pa se lahko uveljavi odstopanje pri načelu zmanjševanja grških državnih pomoči, ki se ocenijo tako, da se upošteva obseg socialno-strukturnih direktiv, navedenih v Prilogi IV.

2. Svet od pristopa naprej na predlog Komisije s kvalificirano večino sprejme vse potrebne ukrepe za izvajanje določb tega člena.

Ti ukrepi zlasti vključujejo seznam in natančno besedilo pomoči, navedenih v odstavku 1, znesek pomoči in časovni načrt za njihovo odpravo ter podrobna pravila, potrebna za zagotavljanje pravilnega delovanja skupne kmetijske politike; ta podrobna pravila morajo poleg tega zagotoviti, da imajo proizvodna sredstva, ne glede na to, ali izvirajo iz Grčije ali iz sedanjih držav članic, enak dostop do grškega trga.

Člen 70

1. Do uveljavitve dodatnih določb, ki jih bo sprejela Skupnost, in:

– najpozneje do začetka prvega tržnega leta po pristopu za proizvode iz odstavka 2(a),

– najpozneje do 31. decembra 1985 za proizvode iz odstavka 2(b),

se Helenski republiki dovoli ohraniti za te proizvode od ukrepov, veljavnih na njenem ozemlju v prejšnjem nacionalnem sistemu, za reprezentativno obdobje, ki ga je treba še določiti, tiste ukrepe, ki so nujno potrebni za ohranitev dohodka grškega pridelovalca na ravni, doseženi v prejšnjem nacionalnem sistemu.

2. Proizvodi iz odstavka 1 so naslednji:

(a) suhe fige, ki spadajo v podštevilko 08.03 B skupne carinske tarife,

sušeno grozdje, ki spada v podštevilko 08.04 B skupne carinske tarife,

(b) oljke, ki niso namenjene za proizvodnjo olja in ki spadajo v tarifne podštevilke 07.01 N I, ex 07.02 A, 07.03 A I, ex 07.04 B, ex 20.01 B, ex 20.02 F skupne carinske tarife.

3. Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino ugotovi, katere od ukrepov iz odstavka 1 se Helenski republiki dovoli obdržati po pristopu.

Člen 71

Vse zaloge proizvodov, ki so 1. januarja 1981 v prostem obtoku na ozemlju Grčije in katerih količina presega količino, značilno za običajen presežek, mora Helenska republika uničiti na svoje stroške ter v skladu s postopki Skupnosti in v rokih, ki jih je še treba določiti.

Člen 72

1. Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino sprejme določbe, ki so potrebne za izvajanje tega naslova.

2. Svet lahko na predlog Komisije in po posvetovanju s Skupščino soglasno sprejme prilagoditve določb iz tega naslova, ki bi se izkazale za potrebne kot posledica sprememb predpisov Skupnosti.

Člen 73

1. Če so v Grčiji potrebni prehodni ukrepi za olajšanje prehoda iz obstoječega režima v režim, ki je rezultat izvajanja skupne ureditve trgov, kakor je predvidena v tem naslovu, še zlasti, če za nekatere proizvode izvajanje novega režima v načrtovanih rokih pomeni precejšnje težave, se takšni ukrepi sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 38 Uredbe št. 136/66/EGS ali, odvisno od primera, ustreznih členov drugih uredb o skupni ureditvi kmetijskih trgov. Takšni ukrepi se lahko sprejmejo v obdobju do 31. decembra 1982, po tem datumu pa se ne smejo več izvajati.

2. Svet lahko na predlog Komisije in po posvetovanju s Skupščino soglasno podaljša obdobje iz odstavka 1.

POGLAVJE 2
Določbe o nekaterih skupnih ureditvah trgov

Oddelek 1
Sadje in zelenjava

Člen 74

Za sadje in zelenjavo se člen 59 uporablja za bazne cene.

Bazna cena se v Grčiji določi v času pristopa, pri čemer se upošteva razlika med povprečnimi cenami proizvajalcev v Grčiji in v Skupnosti v sedanji sestavi, ki so bile zabeležene v obdobju, ki bo določeno.

Člen 75

1. Za sadje in zelenjavo, ki se uvažata v Skupnost v sedanji sestavi iz Grčije in za katera je določena institucionalna cena, se ob uvozu uvede kompenzacijski mehanizem.

2. Ta mehanizem deluje po naslednjih pravilih:

(a) Primerjata se ponudbena cena grškega proizvoda, kot je izračunana v (b) in ponudbena cena Skupnosti, izračunana na letni osnovi, na eni strani na podlagi aritmetične sredine cen pridelovalcev vsake države članice Skupnosti v sedanji sestavi, k čemur se prištejejo stroški transporta in embalaže za izdelke od kraja pridelave do reprezentativnih centrov porabe Skupnosti, na drugi strani pa se upošteva trend proizvodnih stroškov. Zgoraj omenjene cene pridelovalcev ustrezajo povprečju ponujenih cen, zabeleženih v zadnjih treh letih pred datumom določitve zgoraj omenjene ponudbene cene Skupnosti. Letna cena Skupnosti ne sme biti višja od referenčne cene, ki se uporablja v razmerju do tretjih držav. Ta ponudbena cena Skupnosti se zniža za 3% v času prve uskladitve cen, navedeni v členu 59, za 6% v času druge uskladitve, 9% v času tretje uskladitve, za 12% v času četrte uskladitve, za 15% v času pete uskladitve ter za breskve in paradižnik, za 18% v času šeste uskladitve in za 21% v času sedme uskladitve.

(b) Ponudbena cena grškega proizvoda se za vsak tržni dan izračuna na osnovi zabeleženih reprezentativnih ponujenih cen ali pa se zniža na raven uvoznika-grosista v Skupnosti v sedanji sestavi. Cena za proizvode iz Grčije je enaka najnižji reprezentativni ponujeni ceni ali povprečju najnižjih reprezentativnih ponujenih cen, zabeleženih pri vsaj 30% količine zadevnih proizvo-

dov, ki se prodajajo na vseh reprezentativnih trgih, za katere so na voljo ponujene cene. Ta ponujena cena ali te ponujene cene se zmanjšajo za vsak korektivni znesek, ki se lahko uvede v skladu z določbami, navedenimi v nadaljevanju v (c).

(c) Če je tako izračunana grška cena nižja od cene Skupnosti, kot je navedena v (a), država članica uvoznica pri uvozu v Skupnost v sedanji sestavi zaračuna korektivni znesek v višini razlike med tema dvema cenama. Če je dnevna ponudbena cena proizvoda Skupnosti, izračunana na trgih centrov porabe, nižja od cene Skupnosti, kot je definirana v (a), korektivni znesek ne sme presegati razlike med aritmetičnim povprečjem teh dveh cen na eni strani in ceno grškega proizvoda na drugi strani.

(d) Korektivni znesek se zaračunava, dokler evidenca ne pokaže, da je cena grškega proizvoda enaka ali višja kot cena Skupnosti, kakršna je definirana v (a), ali pa, kjer je to primerno, aritmetično povprečje cen Skupnosti, navedenih v (c).

3. Kompenzacijski mehanizem, predviden v tem členu, ostane v veljavi:

(a) do 31. decembra 1987 za proizvode iz člena 59(2);

(b) do 31. decembra 1985 za proizvode iz člena 59(3).

4. Če se na grškem trgu pojavijo motnje zaradi uvoza iz sedanjih držav članic, se lahko za uvoz sadja in zelenjave, za katerega je določena institucionalna cena, v Grčijo iz Skupnosti v sedanji sestavi sprejmejo ustrezni ukrepi, ki lahko uvedejo kompenzacijski mehanizem, podoben tistemu iz prejšnjih odstavkov.

Člen 76

Člen 68 se uporablja za finančne kompenzacije, navedene v členu 6 Uredbe (EGS) št. 2511/69, ki določa posebne ukrepe za izboljšanje proizvodnje in trženje sadežev citrusov Skupnosti.

Ta finančna kompenzacija se šteje kot pomoč, ki se v Grčiji ne dodeljuje po prejšnjem nacionalnem sistemu.

Člen 77

Minimalna cena in finančne kompenzacije, ki se uporabljajo v Grčiji, določene v členih 2 in 3 Uredbe (EGS) št. 2601/69 o določitvi posebnih ukrepov za spodbujanje predelave določenih sort pomaranč in v členih 1 in 2 Uredbe (EGS) št. 1035/77 o določitvi posebnih ukrepov za spodbujanje trženja proizvodov iz limon, se določijo na naslednji način:

1. Do prve uskladitve cen, navedene v členu 59, se najnižja cena, ki se uporablja, določi na osnovi cen, ki se v Grčiji plačujejo pridelovalcem citrusov za nadaljnjo predelavo, zabeleženih v reprezentativnem obdobju, ki se ga določi na podlagi prejšnjega nacionalnega sistema. Finančne kompenzacije so enake kot v Skupnosti v sedanji sestavi, zmanjšane za, kjer je to primerno, razliko med skupno najnižjo ceno na eni strani in najnižjo ceno, ki se uporablja v Grčiji, na drugi strani.

2. Za določanje nadaljnjih cen se najnižja cena, ki se uporablja v Grčiji, uskladi s skupno najnižjo ceno v skladu z določbami iz člena 59. V času posameznih stopenj uskladitve se v Grčiji uporablja enaka finančna kompenzacija kot v Skupnosti v sedanji sestavi, od katere se odšteje, kjer je to primerno, razlika med skupno najnižjo ceno na eni strani in najnižjo ceno, ki se uporablja v Grčiji, na drugi strani.

3. Toda če je najnižja cena, ki izhaja iz uporabe odstavka 1 ali 2, višja od skupne najnižje cene, se lahko slednja brez zadržkov sprejme za Grčijo.

Člen 78

Do 31. decembra 1987 se Helenski republiki dovoli, da za vse pridelovalce sadja in zelenjave predpiše obvezno prodajo preko lokalnih trgov za vse proizvedeno sadje in zelenjavo, ki ustrezata skupnim kakovostnim standardom.

Oddelek 2
Olja in masti

Člen 79

1. Za oljčno olje se pri intervencijskih cenah uporabljajo členi 58, 59 in 61.

Vendar pa se kompenzacijski znesek, ki izhaja iz uporabe člena 61, po potrebi popravi za učinek razlike med pomočmi Skupnosti za porabo, ki se uporabljajo v Skupnosti v sedanji sestavi in v Grčiji.

2. Za oljna semena se ciljne cene in orientacijske cene določijo na podlagi razlike med ceno konkurenčnih pridelkov, gojenih v kolobarju v Grčiji in v Skupnosti v sedanji sestavi, v referenčnem obdobju, ki bo določeno. Če je razlika med cenami teh konkurenčnih pridelkov majhna, se v Grčiji od pristopa uporablja skupna cena. V nasprotnem primeru se za ciljne ali orientacijske cene, določene za te pridelke, uporablja člen 59. Vendar pa ciljne ali orientacijske cene, ki se uporabljajo v Grčiji, ne smejo biti višje od skupnih ciljnih ali orientacijskih cen.

Člen 80

Ne glede na člen 67 se pri določanju višine različnih zneskov, predpisanih za oljna semena, razen cen, navedenih v členu 79(2), za Grčijo upošteva, kolikor je to potrebno za pravilno delovanje skupne ureditve trgov za te pridelke, razlika, ki izhaja iz uporabe člena 79(2).

Člen 81

1. Člen 68 se uporablja za pomoč za oljčno olje. Vendar pa se prva uskladitev za proizvodno podporo za ta proizvod začne izvajati 1. januarja 1981.

V ta namen se za izračun višine pomoči za Grčijo uporabi višina proizvodne podpore Skupnosti, ki je bila določena za tržno leto, ki teče na dan pristopa.

Do druge stopnje uskladitve pride na začetku drugega tržnega leta po pristopu, pri čemer je edina možna prilagoditev na začetku prvega tržnega leta tista, ki izhaja, kjer je to primerno, iz sprememb pomoči Skupnosti, ki se uporablja v Skupnosti v njeni sedanji sestavi.

2. Višina podpore za repno seme, oljno repico ter sončnično in ricinovo seme, pridelano v Grčiji, se prilagodi z razliko, ki obstaja, kjer je to primerno, med ciljno ali orientacijsko ceno, ki se uporabljata v Grčiji in v Skupnosti v njeni sedanji sestavi.

Brez poseganja v uporabo prvega pododstavka se višina podpore za repno seme, oljno repico, sončnično in ricinovo seme, predelano v Grčiji, zniža za učinek carin, ki jih Helenska republika uporablja za uvoz teh proizvodov iz tretjih držav.

3. Višina podpore za sojo in laneno seme, pridelano v Grčiji, se prilagodi za razliko, ki obstaja, kjer je to primerno, med orientacijskimi cenami, ki se uporabljajo v Grčiji in v Skupnosti v sedanji sestavi, ter zniža za učinek carin, ki jih Helenska republika uporablja za uvoz teh proizvodov iz tretjih držav.

Člen 82

Helenska republika lahko do 31. decembra 1983 in v skladu s podrobnimi pravili, ki bodo opredeljena, izvaja sistem kontrole ob uvozu oljnih semen ter rastlinskih olj in masti, ki ga izvaja 1. januarja 1979.

Oddelek 3
Mleko in mlečni proizvodi

Člen 83

Členi 58, 59 in 61 se uporabljajo za intervencijske cene za maslo in posneto mleko v prahu.

Člen 84

Kompenzacijski znesek za mlečne izdelke, razen za maslo in posneto mleko v prahu, se določi s pomočjo koeficientov, ki se še določijo.

Oddelek 4
Govedina in teletina

Člen 85

Členi 58, 59 in 61 se uporabljajo za cene odraslega goveda v Grčiji in v Skupnosti v sedanji sestavi.

Člen 86

Kompenzacijski znesek za proizvode, navedene v Prilogi k Uredbi (EGS) št. 805/68, se določi s pomočjo koeficientov, ki se še določijo.

Oddelek 5
Tobak

Člen 87

1. Člen 58 se uporablja za intervencijsko ceno, določeno za vsako sorto ali skupino sort.

2. Normirana cena, ki ustreza intervencijski ceni, navedeni v odstavku 1, se v Grčiji določi za prvo letino po pristopu na ravni, ki bo odražala povezavo med normirano ceno in intervencijsko ceno, v skladu z drugim pododstavkom člena 2(2) Uredbe (EGS) št. 727/70 o skupni ureditvi trga za surov tobak.

3. Za naslednje štiri letine se ta normirana cena:

(a) določi v skladu z merili, predpisanimi v prvem pododstavku člena 2(2) Uredbe (EGS) št. 727/70, pri čemer pa se upoštevajo podpore, ki jih Helenska republika sme ohraniti za tobak v skladu s členom 69;

(b) poveča v štirih stopnjah, pri čemer se prvo povečanje izvede za drugo letino po pristopu, za učinek znižanja državnih pomoči, ki jih Helenska republika v skladu s členom 69 sme ohraniti za tobak, vendar tako, da jih postopno zmanjšuje.

Člen 88

Ne glede na člen 71 mora Helenska republika v celoti uničiti vsako zalogo tobaka, ki je ostala v Grčiji od žetev pred pristopom, na svoje stroške ter v skladu s postopki Skupnosti in v rokih, ki jih je treba še določiti.

Oddelek 6
Lan in konoplja

Člen 89

Člen 68 se uporablja za podporo za lanena vlakna in vlakna konoplje.

Oddelek 7
Hmelj

Člen 90

Člen 68 se uporablja za podporo za hmelj.

Oddelek 8
Semena

Člen 91

Člen 68 se uporablja za podporo za semena.

Oddelek 9
Sviloprejke

Člen 92

Člen 68 se uporablja za podporo za sviloprejke.

Oddelek 10
Sladkor

Člen 93

Členi 58, 59 in 61 se uporabljajo za intervencijsko ceno za beli sladkor in za minimalno ceno za peso.

Člen 94

Kompenzacijski zneski za proizvode, razen za svežo peso, iz člena 1(1)(b) in za proizvode iz člena 1(1)(d) Uredbe (EGS) št. 3330/74 o skupni ureditvi trga za sladkor se izpeljejo iz kompenzacijskega zneska za zadevni osnovni proizvod s pomočjo koeficientov, ki se še določijo.

Člen 95

Znesek, naveden v členu 26(3) Uredbe (EGS) št. 3330/74, ki se uporablja za Grčijo, se prilagodi za kompenzacijski znesek.

Oddelek 11
Žita

Člen 96

Pri žitih se členi 58, 59 in 61 uporabljajo za intervencijsko ceno in pri navadni pšenici za referenčno ceno.

Člen 97

Kompenzacijski zneski se določijo, kot sledi:

1. Kompenzacijski znesek, ki se uporablja do prve uskladitve pri žitih, za katera ni bila določena nobena intervencijska cena, se izračuna iz kompenzacijskega zneska, ki se uporablja v primeru konkurenčnega žita, za katerega je intervencijska cena določena, pri čemer se upošteva:

– razmerje med cenami na grškem trgu,

ali

– razmerje med cenami praga za zadevna žita.

Nadaljnji kompenzacijski zneski se določijo na podlagi tistih, navedenih v prvem pododstavku in v skladu s pravili iz člena 59 za uskladitev cen.

Vendar pa se mora v primeru, navedenem v prvi alinei prvega pododstavka, sprejeto razmerje uskladiti z razmerjem med cenami praga skladno s predpisi, določenimi v členu 59.

2. Kompenzacijski znesek za proizvode, navedene v členu 1(c) in (d) Uredbe (EGS) št. 2727/75 o skupni ureditvi trga za žita, se izpelje iz kompenzacijskega zneska za žita, na katera se nanaša, s pomočjo koeficientov, ki se še določijo.

3. Brez poseganja v uporabo odstavka 2 se pri proizvodih, narejenih iz navadne pšenice in pšenice durum, kompenzacijski znesek določi na ravni, ki upošteva tudi kakršno koli državno pomoč, ki jo Helenska republika ohrani v skladu s členom 69 za pšenico, ki se uporablja za industrijo mletja krušne moke.

Člen 98

Člen 68 se uporablja za podporo za pšenico durum iz člena 10 Uredbe (EGS) št. 2727/75.

Oddelek 12
Prašičje meso

Člen 99

1. Členi 58, 59 in 61 se uporabljajo za cene prašičjega mesa v Grčiji in v Skupnosti v sedanji sestavi.

2. Vendar pa se lahko kompenzacijski znesek izračuna na podlagi kompenzacijskih zneskov za krmna žita, da ne pride do motenj v trgovini med Skupnostjo v sedanji sestavi in Grčijo. V ta namen se kompenzacijski znesek za kilogram prašičjega trupa izračuna na podlagi kompenzacijskih zneskov, ki se uporabljajo za količino žita, ki je potrebna za proizvodnjo enega kilograma prašičjega mesa v Skupnosti.

Brez poseganja v uporabo prvega pododstavka se lahko kompenzacijski znesek določi na ravni, ki upošteva tudi državno pomoč, ki jo Helenska republika ohranja v skladu s členom 69 za žito, ki se uporablja v prašičereji.

3. Kompenzacijski znesek za proizvode, razen prašičjih trupov, iz člena 1(1) Uredbe (EGS) št. 2759/75 o skupni ureditvi trga za prašičje meso, se izračuna iz kompenzacijskega zneska, ki se uporablja v skladu z odstavkom 1 ali 2 s pomočjo koeficientov, ki se še določijo.

Oddelek 13
Jajca

Člen 100

1. Členi 58, 59 in 61 se uporabljajo za cene jajc v Grčiji in v Skupnosti v sedanji sestavi.

2. Vendar pa se lahko kompenzacijski znesek izračuna na podlagi kompenzacijskih zneskov za krmna žita, da ne pride do motenj v trgovini med Skupnostjo v sedanji sestavi in Grčijo. V ta namen:

(a) se za kilogram jajc v lupini kompenzacijski znesek za kilogram jajc v lupini izračuna na podlagi kompenzacijskih zneskov, ki se uporabljajo za količino žita, ki je potrebna za proizvodnjo enega kilograma jajc v lupini v Skupnosti;

(b) se za valilna jajca kompenzacijski znesek za valilno jajce izračuna na podlagi kompenzacijskih zneskov, ki se uporabljajo za količino krmnega žita, ki je potrebna za proizvodnjo enega valilnega jajca v Skupnosti.

Brez poseganja v uporabo prvega pododstavka se lahko kompenzacijski znesek določi na ravni, ki upošteva tudi državno pomoč, ki jo Helenska republika ohranja v skladu s členom 69 za žito, ki se uporablja za rejo perutnine.

3. Kompenzacijski znesek za proizvode iz člena 1(1)(b) Uredbe (EGS) št. 2771/75 o skupni ureditvi trga za jajca se izpelje iz kompenzacijskega zneska, ki se uporablja v skladu z odstavkom 1 ali 2, s pomočjo koeficientov, ki se še določijo.

Oddelek 14
Perutninsko meso

Člen 101

1. Členi 58, 59 in 61 se uporabljajo za cene perutninskega mesa v Grčiji in v Skupnosti v sedanji sestavi.

2. Vendar pa se lahko kompenzacijski znesek izračuna na podlagi kompenzacijskih zneskov za krmna žita, da ne pride do motenj v trgovini med Skupnostjo v sedanji sestavi in Grčijo. V ta namen:

(a) se kompenzacijski znesek za kilogram zaklane perutnine izračuna na podlagi kompenzacijskih zneskov, ki se uporabljajo za količino krmnega žita, ki je v Skupnosti potrebna za proizvodnjo enega kilograma zaklane perutnine, glede na posamezne vrste perutnine;

(b) se kompenzacijski znesek za enega piščanca izračuna na podlagi kompenzacijskih zneskov, ki se uporabljajo za količino krmnega žita, ki je v Skupnosti potrebna za proizvodnjo enega piščanca.

Brez poseganja v uporabo prvega pododstavka se lahko znesek nadomestil določi na stopnji, ki upošteva tudi državno pomoč, ki jo Helenska republika ohranja v skladu s členom 69 za žito, ki se uporablja za rejo perutnine.

3. Kompenzacijski znesek za proizvode, navedene v členu 1(2)(d) Uredbe (EGS) št. 2777/75 o skupni ureditvi trga za perutninsko meso, se izpelje iz kompenzacijskega zneska, ki se ga uporabi v skladu z odstavkom 1 ali 2, s pomočjo koeficientov, ki se še določijo.

Oddelek 15
Riž

Člen 102

1. Členi 58, 59 in 61 se uporabljajo za intervencijsko ceno neoluščenega riža.

2. Kompenzacijski znesek za oluščen riž je enak kompenzacijskemu znesku za neoluščen riž, pretvorjenem s pomočjo pretvorbenega količnika iz člena 1 Uredbe 467/67/EGS.

3. Kompenzacijski znesek za brušen riž je enak kompenzacijskemu znesku za oluščen riž, pretvorjenem s pomočjo pretvorbenega količnika iz člena 1 Uredbe 467/67/EGS.

4. Kompenzacijski znesek za delno brušen riž je enak kompenzacijskemu znesku za brušen riž, pretvorjenem s pomočjo pretvorbenega količnika iz člena 1 Uredbe 467/67/EGS.

5. Kompenzacijski znesek za proizvode iz člena 1(1)(c) Uredbe (EGS) št. 1418/76 o skupni ureditvi trga za riž se izpelje iz kompenzacijskega zneska, ki se uporablja za sorodne proizvode, s pomočjo koeficientov, ki se še določijo.

6. Kompenzacijski znesek za lomljen riž se določi na stopnji, ki upošteva razliko med dobavno ceno v Grčiji in ceno praga.

Oddelek 16
Predelano sadje in zelenjava

Člen 103

Za proizvode, ki so v sistemu pomoči, določenem v členu 3a Uredbe (EGS) št. 516/77 o skupni ureditvi trga za predelano sadje in zelenjavo, se v Grčiji uporabljajo naslednje določbe:

1. Do prve uskladitve cen iz člena 59 se najnižja cena, navedena v členu 3a(3) Uredbe (EGS) št. 516/77, določi na podlagi cen, ki so se plačevale pridelovalcem v Grčiji za proizvod za nadaljnjo predelavo, zabeleženih v reprezentativnem obdobju, ki ga je treba še določiti, po prejšnjem nacionalnem sistemu.

2. Če se najnižja cena iz odstavka 1 razlikuje od skupne cene, se cena v Grčiji spremeni na začetku vsakega tržnega leta po pristopu v skladu s členom 59.

3. Višina pomoči Skupnosti, dodeljene v Grčiji, se določi tako, da se nadomesti razlika med ravnijo cen proizvodov iz tretjih držav, določenih v členu 3a(3) Uredbe (EGS) št. 516/77, in ravnijo cen grških proizvodov, ki se določijo ob upoštevanju najnižje cene iz odstavka 2 in stroškov predelave v Grčiji, pri čemer niso upoštevana podjetja z višjimi stroški. Vendar pa ta pomoč ne sme biti višja od pomoči, ki se dodeljuje v Skupnosti v sedanji sestavi.

4. Pomoč Skupnosti se v Grčiji v celoti izvaja od začetka sedmega tržnega leta po pristopu za paradižnikove koncentrate, olupljen paradižnik, paradižnikov sok in konzervirane breskve, od začetka petega tržnega leta po pristopu pa za suhe slive, pridobljene iz sušenih sliv ("prunes d'Ente").

5. Toda če je najnižja cena, ki izhaja iz uporabe odstavka 1 ali 2, višja od skupne najnižje cene, se lahko slednja brez zadržkov sprejme za Grčijo.

Oddelek 17
Posušena krma

Člen 104

1. Orientacijska cena iz člena 4 Uredbe (EGS) št. 1117/78 o skupni ureditvi trga za posušeno krmo, ki se v Grčiji uporablja 1. januarja 1981, se določi na stopnji, ki je enakovredna ceni na svetovnem trgu, zvišani za vsako pomoč, dodeljeno v Grčiji po prejšnjem nacionalnem sistemu v referenčnem obdobju, ki ga je treba še določiti, razen pomoči, ki se ohranijo v skladu s členom 69, in za carine, ki jih Grčija uporablja 1. julija 1980 v razmerju do tretjih držav. Vendar pa tako določena orientacijska cena ne sme biti višja od skupne orientacijske cene.

2. Člen 59 se uporablja za orientacijsko ceno, izračunano v skladu z določbami odstavka 1, če je ta nižja od skupne orientacijske cene.

3. Dodatna pomoč, ki se uporablja v Grčiji, se zniža za znesek, ki je enak:

– morebitni razliki med orientacijsko ceno, ki se uporablja v Grčiji, in skupno orientacijsko ceno,

in

– učinku carin, ki jih Grčija uporablja pri uvozu teh proizvodov iz tretjih držav,

pri čemer se ta znesek pomnoži z odstotkom, navedenim v členu 5(2) Uredbe (EGS) št. 1117/78.

4. Člen 68 se uporablja za pavšalno pomoč, navedeno v členu 3 Uredbe (EGS) št. 1117/78.

Oddelek 18
Grah in bob

Člen 105

1. Za grah in bob se sprožitvena cena, ki se uporablja v Grčiji 1. januarja 1981, določi na podlagi razlike, ki obstaja med cenami konkurenčnih pridelkov, gojenih v kolobarju, v Grčiji in v Skupnosti v sedanji sestavi, v referenčnem obdobju, ki ga je treba še določiti.

Če je razlika med cenami teh konkurenčnih pridelkov majhna, se v Grčiji od pristopa uporablja skupna cena. V nasprotnem primeru se za sprožitveno ceno za te pridelke uporablja člen 59. Vendar pa tako določena sprožitvena cena, ki se uporablja v Grčiji, ne sme biti višja od skupne sprožitvene cene.

2. Višina pomoči iz člena 2(1) Uredbe (EGS) št. 1119/78 o določitvi posebnih ukrepov za grah in bob, ki se uporabljata za prehrano živali, za grah in bob, pridelan v Grčiji, se zniža za znesek, ki je enak morebitni razliki med sprožitveno ceno, ki se uporablja v Grčiji, in skupno sprožitveno ceno.

Brez poseganja v uporabo prvega pododstavka se višina zadevne pomoči za pridelek, predelan v Grčiji, zniža za učinek carin, ki se uporabljajo v Grčiji pri uvozu sojinih oljnih pogač iz tretjih držav.

Zneski, ki izhajajo iz uporabe prvega in drugega pododstavka, se pomnožijo z odstotkom, navedenim v členu 2(1) Uredbe (EGS) št. 1119/78.

Člen 106

Ne glede na člen 67 se pri določanju višine različnih zneskov, predpisanih za grah in bob, z izjemo cen iz člena 105(1), za Grčijo upošteva, kolikor je to potrebno za pravilno delovanje skupne ureditve trga za te proizvode, razlika v cenah, ki izhaja iz uporabe člena 105(1).

Oddelek 19
Vino

Člen 107

1. Člena 58 in 59 se uporabljata za orientacijske cene za namizna vina. Člen 61 se uporablja za iste proizvode v skladu z odstavkom 3.

2. Kompenzacijski znesek za druge proizvode, za katere je določena referenčna cena, se določi, kolikor je to potrebno za pravilno delovanje skupne ureditve trga, na podlagi kompenzacijskega zneska, določenega za namizna vina. Vendar pa je za likerska vina kompenzacijski znesek, ki se uporablja 1. januarja 1981, enak višini izravnalne dajatve, ki se uporablja v razmerju do tretjih držav na ta datum. Ta kompenzacijski znesek se odpravi po časovnem razporedu, določenem v členu 59.

3. Za blago, za katerega veljajo referenčne cene, se pri uvozu v Grčijo iz tretjih držav ne uporablja kompenzacijski znesek.

Člen 108

Ne glede na člen 67 se sprožitvena cena iz člena 3 Uredbe (EGS) št. 337/79 o skupni ureditvi trga za vino, ki se uporablja za Grčijo, ne prilagodi za kompenzacijski znesek. Vendar pa se ta znesek prišteje k povprečni ceni, določeni za vsakega od reprezentativnih grških trgov.

Člen 109

Dokler Helenska republika uporablja člen 70 za sušeno grozdje, se količina alkohola iz sušenega grozdja, ki se sme dodati določenim vrstam vina v Grčiji v skladu z Uredbo (EGS) št. 351/79 o dodajanju alkohola proizvodom v sektorju vina, omeji na letno količino, ki ne sme presegati letne povprečne količine tega alkohola, ki je bila uporabljena v ta namen v Grčiji v letih 1978, 1979 in 1980.

POGLAVJE 3
Določbe o ribištvu

Člen 110

1. Ne glede na člen 2(1) Uredbe (EGS) št. 101/76, ki določa skupno strukturno politiko za ribiško industrijo, in člen 100 Akta o pristopu iz leta 1972 se Italijanski republiki in Helenski republiki dovoli, da do 31. decembra 1985 medsebojno omejita ribolov v vodah pod njuno suverenostjo ali v njuni pristojnosti, ki se nahajajo v območjih iz člena 111, na ladje, ki tradicionalno odhajajo na ribolov iz pristanišč v geografskem obalnem območju v teh vodah.

2. Določbe odstavka 1 in člena 111 ne posegajo v posebne ribolovne pravice, ki jih Helenska republika in Italijanska republika medsebojno uživata 1. januarja 1981.

Člen 111

Območja iz člena 110(1) se razmejijo, kakor sledi:

1. *Grčija*

Vode znotraj meje šestih morskih milj, računano od temeljne črte.

2. *Italija*

Vode znotraj meje šestih morskih milj, računano od temeljne črte. Ta meja se podaljša na 12 morskih milj za naslednja območja:

(a) Jadransko morje južno od ustja Po di Goro;

(b) Jonsko morje;

(c) morje okoli Sicilije in Sicilski preliv, vključno z otoki;

(d) vode Sardinije.

POGLAVJE 4
Druge določbe

Oddelek 1
Veterinarski ukrepi

Člen 112

1. Helenska republika iz svojih regij, določenih v skladu s postopkom stalnega veterinarskega odbora, na podlagi ponujenih jamstev na ozemlje drugih držav članic ne pošilja goveda ali svinj, sveže govedine, svinjine, svežega kozjega mesa, sveže ovčetine ali jagnjetine, dokler v omenjenih regijah ne poteče obdobje 12 mesecev od zadnjega pojava vira eksotičnega virusa slinavke in parkljevke ali od zadnjega cepljenja proti tej bolezni.

2. Do 31. decembra 1985 se preuči položaj v zvezi z eksotičnim virusom slinavke in parkljevke.

Komisija najpozneje do 1. julija 1984 Svetu predloži poročilo s predlogi, da bi se sprejele ustrezne določbe Skupnosti na tem področju.

Oddelek 2
Ukrepi na področju zakonodaje o semenih in sadikah

Člen 113

1. Helenska republika sme do 31. decembra 1985 uporabljati svoje predpise o priznavanju sort kmetijskih rastlin ali izhodiščnega materiala gozdnih vrst, kot tudi predpise o certificiranju in kontroli svoje proizvodnje semen ter kmetijskih in gozdnih sadik.

2. Helenska republika:

(a) sprejme vse potrebne ukrepe, da bi postopno in najpozneje do izteka roka, navedenega v odstavku 1, izpolnila določbe Skupnosti v zvezi s priznavanjem sort, izhodiščnega materiala in trženjem semen ter kmetijskih in gozdnih sadik;

(b) sme omejiti, delno ali v celoti, pred iztekom roka, navedenega v odstavku 1, trženje semen in sadik kmetijskih rastlin na seme in sadike sort, ki so priznane na njenem ozemlju; ta določba se uporablja tudi za izhodiščni reprodukcijski material v gozdarstvu;

(c) izvaža na ozemlje sedanjih držav članic samo semena in sadike, ki izpolnjujejo določbe Skupnosti.

3. V skladu s postopkom Stalnega odbora za semena in razmnoževalni material za kmetijstvo, hortikulturo in gozdarstvo se lahko pred 31. decembrom 1985 sprejme postopna liberalizacija trgovine s semeni in sadikami določenih vrst med Grčijo in Skupnostjo v sedanji sestavi, takoj ko se pokaže, da so izpolnjeni pogoji, potrebni za takšno liberalizacijo.

Oddelek 3
Razne določbe

Člen 114

Akti iz Priloge IV k temu aktu se uporabljajo za Grčijo pod pogoji, ki so določeni v navedeni prilogi.

NASLOV V
ZUNANJI ODNOSI

POGLAVJE I
Skupna trgovinska politika

Člen 115

1. Do 31. decembra 1985 sme Helenska republika ohraniti količinske omejitve v obliki skupnih kvot za proizvode in v višinah, navedenih v Prilogi V, kot začasna odstopanja od skupnih seznamov za liberalizacijo, navedenih v Uredbi (EGS) št. 109/70, (EGS) št. 1439/74 in (EGS) št. 2532/78. Ti proizvodi so v celoti liberalizirani 1. januarja 1986 in do tega datuma se kvote postopno večajo. Postopki za večanje kvot so enaki tistim, ki so določeni v členu 36.

Če je uvoz v dveh zaporednih letih nižji od 90% odprte letne kvote, Helenska republika odpravi veljavne količinske omejitve, če je zadevni proizvod v tistem času liberaliziran v razmerju do sedanjih držav članic.

2. Do 31. decembra 1985 Helenska republika v razmerju do tretjih držav ne liberalizira tistih proizvodov, ki jih še ni liberalizirala v razmerju do Skupnosti v sedanji sestavi, niti ne daje tretjim državam kakšnih drugih prednosti pred Skupnostjo v sedanji sestavi, ki bi zadevale kvote, določene za te proizvode. Helenska republika za države z državnim gospodarstvom iz Uredb (EGS) št. 109/70 in (EGS) št. 2532/78 ne sme liberalizirati proizvodov, ki jih še ni liberalizirala za Skupnost v sedanji sestavi ali za države, za katere se uporablja Uredba 1439/74, niti dajati tem državam kakšnih drugih prednosti pred Skupnostjo v sedanji sestavi ali pred državami, za katere se uporablja Uredba (EGS) št. 1439/74, v zvezi s kvotami, določenimi za te proizvode.

3. Helenska republika ohrani do 31. decembra 1985 količinske omejitve v obliki kvot v razmerju do vseh tretjih držav za proizvode, naštete v Prilogi VI, ki jih Skupnost v sedanji sestavi ni liberalizirala in ki jih Helenska republika še ni liberalizirala v razmerju do prvih. Višina kvot za leto 1981 za države, za katere se uporablja Uredba (EGS) št. 1439/74, razen tistih, navedenih v členu 120 in v zvezi z državami z državnim gospodarstvom, navedenimi v Uredbah (EGS) št. 109/70 in (EGS) št. 2532/78, je navedena v omenjeni prilogi.

Vsaka sprememba teh kvot se opravi samo v skladu s postopkom Skupnosti.

Člen 116

Helenska republika odpravi v razmerju do tretjih držav svoj sistem uvoznih depozitov in gotovinskih plačil, kakršen je bil v času pristopa, po enakem časovnem razporedu in pod enakimi pogoji, kot so določeni v členu 38 v zvezi s sedanjimi državami članicami.

Člen 117

1. 1. januarja 1981 uvede Helenska republika splošno shemo preferencialov Skupnosti za izdelke, ki niso navedeni v Prilogi II Pogodbe EGS, vendar pa za proizvode, naštete v Prilogi VII, do 31. decembra 1985 postopno uskladi stopnje s stopnjami splošne sheme preferencialov. Časovni razpored za te proizvode je enak tistemu, ki je določen v členu 31.

2. Za proizvode, naštete v Prilogi II k Pogodbi EGS, se predpisane ali izračunane preferencialne stopnje uporabljajo za vse dajatve, ki jih dejansko zaračuna Helenska republika za tretje države, kot je določeno v členu 64.

Grški uvoz iz tretjih držav ne sme v nobenem primeru uživati ugodnejših stopenj dajatev, kot se uporabljajo za proizvode iz Skupnosti v sedanji sestavi.

POGLAVJE 2
Sporazumi Skupnosti z določenimi tretjimi državami

Člen 118

1. S 1. januarjem 1981 začne Helenska republika uporabljati določbe sporazumov iz člena 120.

Prehodni ukrepi in prilagoditve se uredijo s protokoli, ki se sklenejo s tretjimi državami sopogodbenicami in se priložijo omenjenim sporazumom.

2. Ti prehodni ukrepi, ki upoštevajo ustrezne ukrepe, sprejete v Skupnosti, in ki ne smejo prekoračiti časa njihove veljavnosti, so namenjeni zagotavljanju tega, da Skupnost v odnosih s tretjimi državami sopogodbenicami uporablja enoten sistem ter da so pravice in obveznosti držav članic enake.

3. Ti prehodni ukrepi, ki se uporabljajo za države, naštete v členu 120, na nobenem področju ne smejo privesti do tega, da bi Helenska republika tem državam zagotovila ugodnejše obravnavanje, kot se uporablja za Skupnost v sedanji sestavi.

Takšni ukrepi nasproti vsem državam, naštetim v členu 120, veljajo zlasti za vse proizvode, za katere veljajo prehodni ukrepi glede količinskih omejitev, ki se uporabljajo za Skupnost v sedanji sestavi, in sicer za isto obdobje.

4. Ti prehodni ukrepi, ki se uporabljajo za tretje države, naštete v členu 120, ne smejo privesti do tega, da bi Helenska republika te države obravnavala manj ugodno kot druge tretje države. Zlasti ni mogoče predvideti prehodnih ukrepov glede količinskih omejitev za države, naštete v členu 120, za proizvode, za katere pri uvozu iz drugih tretjih držav v Grčijo takšne omejitve ne bodo veljale.

Člen 119

Če protokoli iz člena 118(1) iz razlogov, ki niso povezani z nadzorom Skupnosti ali Helenske republike, 1. januarja 1981 niso sklenjeni, Skupnost sprejme vse potrebne ukrepe, da ta položaj uredi po pristopu.

Helenska republika v vsakem primeru od 1. januarja 1981 za države, naštete v členu 120, uvede obravnavanje po načelu največjih ugodnosti.

Člen 120

Člena 118 in 119 se uporabljata za sporazume, sklenjene z Alžirijo, Avstrijo, Ciprom, Egiptom, Finsko, Islandijo, Izraelom, Jordanijo, Libanonom, Malto, Marokom, Norveško, Portugalsko, Španijo, Švedsko, Švico, Sirijo, Tunizijo in Turčijo.

Člena 118 in 119 se uporabljata tudi za sporazume, ki jih Skupnost sklene z drugimi tretjimi državami v Sredozemlju pred začetkom veljavnosti tega akta.

POGLAVJE 3
Odnosi z afriškimi, karibskimi in pacifiškimi državami

Člen 121

Dogovori na podlagi Konvencije AKP-EGS iz Loméja in Sporazum o proizvodih v pristojnosti Evropske skupnosti za premog in jeklo, podpisan 28. februarja 1975, se ne uporabljajo za odnose med Helensko republiko ter afriškimi, karibskimi in pacifiškimi državami, razen Protokola 3 o sladkorju.

Člen 122

Določbe členov 118 in 119 se uporabljajo tudi za vse nove sporazume, ki jih Skupnost sklene z afriškimi, karibskimi in pacifiškimi državami pred začetkom veljavnosti tega akta.

POGLAVJE 4
Tekstil

Člen 123

1. Helenska republika od 1. januarja 1981 uporablja dogovor z dne 20. decembra 1973 o mednarodni trgovini s tekstilom, kot tudi dvostranske sporazume, ki jih je sklenila Skupnost v skladu s tem dogovorom. Protokoli o prilagoditvi teh sporazumov se sprejmejo po pogajanjih Skupnosti s tretjimi državami, pogodbenicami sporazumov, da se omogoči prostovoljno omejevanje izvoza v Grčijo za proizvode in poreklo, za katere obstajajo omejitve izvoza v Skupnost.

2. Če ti protokoli niso sklenjeni do 1. januarja 1981, Skupnost sprejme ukrepe za ureditev tega položaja v zvezi s potrebnimi prehodnimi prilagoditvami, da zagotovi izvajanje sporazumov s strani Skupnosti.

NASLOV VI
FINANČNE DOLOČBE

Člen 124

Sklep z dne 21. aprila 1970 o nadomeščanju finančnih prispevkov iz držav članic z viri lastnih sredstev Skupnosti, v nadaljevanju "Sklep z dne 21. aprila 1970", se uporablja v skladu z določbami iz členov 125, 126 in 127.

Člen 125

Dohodek, imenovan "prelevmani", iz člena 2(a) Sklepa z dne 21. aprila 1970 obsega tudi dohodek od vseh kompenzacijskih zneskov, ki bremenijo uvoz skladno s členi 43, 61 in 75, ter od nespremenljivih delov dajatve, ki se uporabljajo v trgovini med Skupnostjo v sedanji sestavi in Grčijo ter v trgovini med Grčijo in tretjimi državami skladno s členom 66.

Člen 126

Dohodek, imenovan "carine", iz člena 2(b) Sklepa z dne 21. aprila 1970 obsega do 31. decembra 1985 tudi carine, izračunane tako, kot če bi Helenska republika v trgovini s tretjimi državami od pristopa naprej uporabljala stopnje, določene v skupni carinski tarifi, in znižane stopnje, določene s kakršnim koli tarifnim preferencialom, ki ga uporablja Skupnost.

Helenska državna uprava te carine izračuna vsak mesec na podlagi carinskih deklaracij enega meseca in jih da na razpolago Komisiji najpozneje dvajseti dan drugega meseca, ki sledi mesecu, iz katerega so deklaracije.

Od 1. januarja 1986 mora biti skupni znesek zaračunanih carin poravnan v celoti.

Člen 127

Znesek dajatev, določenih kot lastna sredstva, ki se natečejo iz davka na dodano vrednost ali iz finančnih prispevkov, ki temeljijo na bruto nacionalnem proizvodu v skladu s členom 4(1) do (5) Sklepa z dne 21. aprila 1970, se v celoti plačuje od 1. januarja 1981.

Vendar pa Skupnost Helenski republiki v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem je bil izračun na voljo Komisiji, povrne delež zneska, navedenega v prejšnjem odstavku v skladu z naslednjim postopkom:

- 70% v letu 1981,
- 50% v letu 1982,
- 30% v letu 1983,
- 20% v letu 1984,
- 10% v letu 1985.

NASLOV VII
DRUGE DOLOČBE

Člen 128

Akti iz Priloge VIII k temu aktu se uporabljajo za Helensko republiko pod pogoji, določenimi v navedeni prilogi.

Člen 129

1. Do 31. decembra 1985 smejo železarska in jeklarska podjetja v Grčiji uporabljati sistem večkratnih osnovalnih točk.

2. Do 31. decembra 1985 cene, ki jih podjetja v sedanjih državah članicah zaračunavajo za prodajo izdelkov iz železa in jekla na grškem trgu, zmanjšane na njihovo protivrednost ob času, ki je izbran za cenik, ne smejo biti nižje od cen, ki jih navaja omenjeni cenik za primerljive transakcije, razen v primerih, ki jih dovoli Komisija, sporazumno z grško vlado, brez poseganja v zadnji pododstavek člena 60(2)(b) Pogodbe ESPJ. Podjetja v sedanjih državah članicah ohranijo svojo pravico, da uskladijo svoje dobavne cene v Grčiji s cenami, ki jih tam postavijo tretje države za enake izdelke.

Prvi pododstavek se nanaša samo na uskladitev cenikov proizvajalcev v sedanjih državah članicah in Grčiji za izdelke, ki se dejansko proizvajajo v Grčiji 1. januarja 1981. Na ta datum Komisija objavi seznam takšnih izdelkov.

Člen 130

1. Če se pred 31. decembrom 1985 pojavijo v katerem koli sektorju gospodarstva resne težave, ki bi utegnile biti dolgotrajne ali ki bi lahko povzročile resno poslabšanje gospodarskega položaja na nekem področju, sme Helenska republika zaprositi za dovoljenje za sprejetje zaščitnih ukrepov, da bi uredila razmere in zadevni sektor prilagodila gospodarstvu skupnega trga.

V enakih okoliščinah lahko katera koli sedanja država članica zaprosi za dovoljenje za sprejetje zaščitnih ukrepov v zvezi s Helensko republiko.

Ta določba se uporablja do 31. decembra 1987 za izdelke ali sektorje, za katere ta akt dovoljuje prehodna odstopanja enakega trajanja.

2. Na prošnjo zadevne države Komisija po hitrem postopku določi zaščitne ukrepe, za katere presodi, da so potrebni, ter opredeli okoliščine in način njihove uporabe.

Če se pojavijo resne gospodarske težave, Komisija ukrepa v petih delovnih dneh. Tako sprejeti ukrepi se začnejo nemudoma uporabljati.

V kmetijskem sektorju, kjer trgovina med Skupnostjo v sedanji sestavi in Grčijo povzroči ali kaže, da bo povzročila, resne motnje na trgu države članice, Komisija na zahtevo države članice za uvedbo ustreznih ukrepov ukrepa v 24 urah po prejemu takšne zahteve. Tako sprejeti ukrepi se začnejo nemudoma uporabljati in upoštevajo interese vseh prizadetih strank, še zlasti težave pri transportu.

3. Ukrepi, dovoljeni v skladu z odstavkom 2, lahko vsebujejo odstopanja od pravil Pogodbe EGS in tega akta samo v takšnem obsegu in za toliko časa, kot je to nujno potrebno za doseganje ciljev iz odstavka 1. Prednost imajo ukrepi, ki bodo delovanje skupnega trga motili v najmanjši možni meri.

Člen 131

1. Če Komisija pred iztekom obdobja izvajanja prehodnih ukrepov, določenih v skladu s tem aktom za vsakega od posameznih primerov, na prošnjo države članice ali druge zainteresirane stranke ugotovi, da se med Skupnostjo v sedanji sestavi in Grčijo izvaja damping, naslovi na osebo ali osebe, ki so povzročitelji takšnega ravnanja, priporočila z namenom, da takšno ravnanje odpravi.

Če se takšno ravnanje nadaljuje, Komisija dovoli prizadeti državi članici ali državam članicam, da sprejmejo zaščitne ukrepe, katerih pogoje in podrobnosti določi Komisija.

2. Za uporabo tega člena za izdelke, naštete v Prilogi II k Pogodbi o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, Komisija ovrednoti vse bistvene dejavnike, predvsem raven cen, po katerih se ti izdelki uvažajo na zadevni trg od drugod, pri čemer upošteva določbe Pogodbe EGS, ki se nanašajo na kmetijstvo, predvsem njen člen 39.

PETI DEL
DOLOČBE O IZVAJANJU TEGA AKTA

NASLOV I
VZPOSTAVITEV INSTITUCIJ

Člen 132

Skupščina se sestane najpozneje en mesec po pristopu Helenske republike. Svoj poslovnik prilagodi potrebam pristopa.

Člen 133

1. Ob pristopu Helenske republike opravlja funkcijo predsednika Sveta član Sveta, ki bi to funkcijo opravljal v skladu s členom 2 Pogodbe o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti v izvirni različici. Po izteku tega mandata se funkcija predsednika opravlja po vrstnem redu držav članic, ki je določen v zgoraj navedenem členu, kakor je bil spremenjen s členom 11.

2. Svet prilagodi svoj poslovnik potrebam pristopa Helenske republike.

Člen 134

1. Ob pristopu Helenske republike so imenovani predsednik, podpredsedniki in člani Komisije. Komisija začne opravljati svoje naloge peti dan po tem, ko so imenovani njeni člani. Istočasno se izteče mandat članov, ki opravljajo svojo funkcijo v času pristopa.

2. Komisija prilagodi svoj poslovnik potrebam pristopa Helenske republike.

Člen 135

1. Ob pristopu Helenske republike je imenovan nov sodnik Sodišča.

2. Mandat tega sodnika se izteče 6. oktobra 1985.

3. Sodišče prilagodi svoj poslovnik potrebam pristopa Helenske republike. Tako prilagojeni poslovnik mora soglasno odobriti Svet.

4. Pri razsojanju zadev, ki so nerešene na dan 1. januarja 1981 in za katere se je ustni postopek začel pred tem datumom, Sodišče na občni seji in senati zasedajo v taki sestavi kakor pred pristopom Helenske republike in uporabljajo poslovnik, ki je veljal 31. decembra 1980.

Člen 136

Ob pristopu Helenske republike se Ekonomsko-socialni odbor razširi z imenovanjem 12 članov, ki zastopajo različne skupine ekonomskih in socialnih dejavnosti v Grčiji. Mandat tako imenovanih članov se izteče hkrati z mandatom članov, ki opravljajo funkcijo v času pristopa.

Člen 137

Ob pristopu Helenske republike se Računsko sodišče razširi z imenovanjem enega dodatnega člana. Mandat tako imenovanega člana se izteče hkrati z mandatom članov, ki opravljajo funkcijo v času pristopa.

Člen 138

Ob pristopu Helenske republike se Posvetovalni odbor Evropske skupnosti za premog in jeklo razširi z imenovanjem treh dodatnih članov. Mandat tako imenovanih članov se izteče hkrati z mandatom članov, ki opravljajo funkcijo v času pristopa.

Člen 139

Ob pristopu Helenske republike se Znanstveno-tehnični odbor razširi z imenovanjem dodatnega člana. Mandat tako imenovanega člana se izteče hkrati z mandatom članov, ki opravljajo funkcijo v času pristopa.

Člen 140

Ob pristopu Helenske republike se Monetarni odbor razširi z imenovanjem članov, ki zastopajo to novo državo članico. Njihov mandat se izteče hkrati z mandatom članov, ki opravljajo funkcijo v času pristopa.

Člen 141

Prilagoditve statutov in poslovnikov odborov, ustanovljenih na podlagi izvirnih pogodb, ki so potrebne zaradi pristopa Helenske republike, se opravijo čim prej po pristopu.

Člen 142

1. Mandat novih članov odborov, navedenih v Prilogi IX, se izteče hkrati z mandatom članov, ki opravljajo funkcijo v času pristopa.

2. Ob pristopu se članstvo v odborih, navedenih v Prilogi X, v celoti obnovi.

NASLOV II
UPORABA AKTOV INSTITUCIJ

Člen 143

Od pristopa naprej se šteje, da so tudi na Helensko republiko naslovljene direktive in odločbe iz člena 189 Pogodbe EGS in člena 161 Pogodbe Euratom ter priporočila in odločbe iz člena 14 Pogodbe ESPJ in da je bila ta o njih uradno obveščena, če so bile o navedenih direktivah, priporočilih in odločbah uradno obveščene vse sedanje države članice.

Člen 144

V Grčiji se lahko uporaba aktov, navedenih v seznamu Priloge XI k temu aktu, odloži do datumov, določenih v omenjenem seznamu.

Člen 145

Če v seznamu Priloge XII ali v kateri koli določbi tega akta ni predviden rok, začne Helenska republika izvajati ukrepe, potrebne za to, da od datuma pristopa ravna v skladu z določbami direktiv in odločb iz člena 189 Pogodbe EGS in člena 161 Pogodbe Euratom ter priporočil in odločb iz člena 14 Pogodbe ESPJ.

Člen 146

1. Prilagoditve aktov institucij Skupnosti, ki niso zajete v tem aktu ali njegovih prilogah in ki so jih pred pristopom Helenske republike sprejele institucije v skladu s postopkom iz odstavka 2, da bi uskladile navedene akte z določbami tega akta, predvsem s tistimi iz četrtega dela, začnejo veljati ob omenjenem pristopu.

2. Svet, ki odloča s kvalificirano večino na predlog Komisije, ali Komisija, glede na to, katera od teh dveh institucij je sprejela izvirni akt, v ta namen sestavi potrebna besedila.

Člen 147

Besedila aktov institucij Skupnosti, ki so bila sprejeta pred pristopom Helenske republike in sta jih Svet ali Komisija sestavila v grškem jeziku, so od datuma omenjenega pristopa verodostojna pod enakimi pogoji kakor besedila, sestavljena v sedanjih šestih jezikih. Besedila se objavijo v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*, če so bila v njem objavljena v sedanjih jezikih.

Člen 148

Sporazumi, sklepi in usklajena ravnanja, ki obstajajo v času pristopa Helenske republike in ki zaradi pristopa sodijo v okvir člena 65 Pogodbe ESPJ, morajo biti priglašeni pri Komisiji v treh mesecih po pristopu. Samo priglašeni sporazumi in sklepi ostanejo začasno v veljavi, dokler Komisija ne sprejme odločitve.

Člen 149

Helenska republika v skladu s členom 33 Pogodbe Euratom obvesti Komisijo o določbah zakonov in drugih predpisov za zagotovitev varovanja zdravja delavcev in prebivalstva na njenem ozemlju pred nevarnostmi ionizirajočega sevanja v treh mesecih po pristopu.

NASLOV III
KONČNE DOLOČBE

Člen 150

Priloge I do XII in Protokoli 1 do 7, priloženi temu aktu, so njegov sestavni del.

Člen 151

Vlada Francoske republike pošlje vladi Helenske republike overjeno kopijo Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo ter pogodb, ki omenjeno pogodbo spreminjajo.

Člen 152

Vlada Italijanske republike pošlje vladi Helenske republike overjeno kopijo Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo in pogodb, ki ju spreminjajo ali dopolnjujejo, vključno s Pogodbo o pristopu Kraljevine Danske, Irske in Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska k Evropski gospodarski skupnosti in Evropski skupnosti za atomsko energijo v angleškem, danskem, francoskem, irskem, italijanskem, nemškem in nizozemskem jeziku.

Besedila teh pogodb, sestavljena v grškem jeziku, se priložijo temu aktu. Ta besedila so verodostojna pod enakimi pogoji kakor besedila pogodb iz prvega odstavka, sestavljena v sedanjih jezikih.

Člen 153

Overjeno kopijo mednarodnih sporazumov, deponiranih v arhivu generalnega sekretariata Sveta Evropskih skupnosti, pošlje vladi Helenske republike generalni sekretar.

PRILOGA I

Seznam iz člena 21 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA II

Seznam iz člena 22 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA III

Seznam iz člena 36(1) in (2) Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA IV

Seznam iz člena 114 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA V

Seznam iz člena 115(1) Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA VI

Seznam iz člena 115(3) Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA VII

Seznam iz člena 117(1) Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA VIII

Seznam iz člena 128 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA IX

Seznam iz člena 142(1) Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA X

Seznam iz člena 142(2) Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA XI

Seznam iz člena 144 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA XII

Seznam iz člena 145 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PROTOKOLI

Protokol 1
o statutu Evropske investicijske banke

PRVI DEL
PRILAGODITVE STATUTA EVROPSKE INVESTICIJSKE BANKE

Člen 1

Člen 3 Protokola o statutu banke se nadomesti z naslednjim besedilom:

"Člen 3

V skladu s členom 129 te pogodbe so članice banke naslednje:

- Kraljevina Belgija,
- Kraljevina Danska,
- Zvezna republika Nemčija,
- Helenska republika,
- Francoska republika,
- Irska,
- Italijanska republika,
- Veliko vojvodstvo Luksemburg,
- Kraljevina Nizozemska,
- Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska."

Člen 2

Prvi pododstavek člena 4(1) Protokola o statutu banke se nadomesti z naslednjim besedilom:

"1. Kapital banke je 7.200 milijonov obračunskih enot, ki jih vpišejo države članice, kot sledi:

Nemčija	1.575 milijonov,
Francija	1.575 milijonov,
Združeno kraljestvo	1.575 milijonov,
Italija	1.260 milijonov,
Belgija	414,75 milijonov,
Nizozemska	414,75 milijonov,
Danska	210 milijonov,
Grčija	112,50 milijonov,
Irska	52,50 milijonov,
Luksemburg	10,50 milijonov."

Člen 3

Člen 7 Protokola o statutu banke se nadomesti z naslednjim besedilom:

"Člen 7

1. Če se vrednost valute države članice glede na obračunsko enoto, določeno v členu 4, zmanjša, ta država sorazmerno s spremembo vrednosti prilagodi znesek kapitalskega deleža, ki ga je vplačala v svoji valuti, z dopolnilnim plačilom Banki.

2. Če se vrednost valute države članice glede na obračunsko enoto, določeno v členu 4, poveča, Banka sorazmerno s spremembo vrednosti prilagodi znesek kapitalskega deleža, ki ga je ta država vplačala v svoji valuti, z vračilom tej državi.

3. V tem členu vrednost valute države članice glede na obračunsko enoto, določeno v členu 4, ustreza menjalnemu razmerju med obračunsko enoto in to valuto ter obratno, glede na tržna razmerja.

4. Svet guvernerjev lahko na predlog sveta direktorjev soglasno spremeni način preračunavanja zneskov, izraženih v obračunskih enotah, v nacionalne valute in obratno.

Poleg tega lahko na predlog sveta direktorjev soglasno določi način prilagoditve kapitala iz odstavka 1 in 2 tega člena; prilagoditvena plačila se opravijo vsaj enkrat letno."

Člen 4

Prvi trije pododstavki člena 11(2) Protokola o statutu banke se nadomestijo z naslednjim besedilom:

"2. Svet direktorjev sestavlja 19 direktorjev in 11 namestnikov.

Direktorje imenuje svet guvernerjev za pet let, kot sledi:

– tri direktorje predlaga Zvezna republika Nemčija,

– tri direktorje predlaga Francoska republika,

– tri direktorje predlaga Italijanska republika,

– tri direktorje predlaga Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska,

– enega direktorja predlaga Kraljevina Belgija,

– enega direktorja predlaga Kraljevina Danska,

– enega direktorja predlaga Helenska republika,

– enega direktorja predlaga Irska,

– enega direktorja predlaga Veliko vojvodstvo Luksemburg,

– enega direktorja predlaga Kraljevina Nizozemska,

– enega direktorja predlaga Komisija.

Namestnike imenuje svet guvernerjev za pet let, kot sledi:

– dva namestnika predlaga Zvezna republika Nemčija,

– dva namestnika predlaga Francoska republika,

– dva namestnika predlaga Italijanska republika,

– dva namestnika predlaga Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska,

– enega namestnika v medsebojnem soglasju predlagajo Kraljevina Danska, Helenska republika in Irska,

– enega namestnika v medsebojnem soglasju predlagajo države Beneluksa,

– enega namestnika predlaga Komisija."

Člen 5

Drugi stavek člena 12(2) Protokola o statutu banke se nadomesti z naslednjim stavkom:

"Za kvalificirano večino je potrebnih 13 glasov za."

Člen 6

Prvi pododstavek člena 13(1) Protokola o statutu banke se nadomesti z naslednjim besedilom:

"1. Upravni odbor sestavljajo predsednik in pet podpredsednikov, ki jih svet guvernerjev na predlog sveta direktorjev imenuje za šest let. Lahko so ponovno imenovani."

DRUGI DEL
DRUGE DOLOČBE

Člen 7

1. Helenska republika vplača znesek 8.840.000 obračunskih enot kot svoj delež vpisanega kapitala, ki ga države članice vplačajo 31. decembra 1979, v petih enakih šestmesečnih obrokih, ki zapadejo dne 30. aprila in 31. oktobra. Prvi obrok se vplača na tisti od obeh datumov, ki prvi sledi datumu pristopa, če sta med tem datumom in datumom zapadlosti obroka vsaj dva meseca.

2. Od datuma pristopa Helenska republika prispeva k povečanju kapitala Banke, določenega dne 19. junija 1978, z vplačili za povečanje v sorazmerju s svojim deležem vpisanega kapitala in v skladu s časovnim razporedom, ki ga je določil svet guvernerjev. Če so države članice že opravile eno ali več takšnih vplačil pred pristopom Helenske republike, se vsota takšnih vplačil, ki ustreza deležu kapitala, ki ga vpiše Helenska republika, v petih enakih obrokih doda k vplačilom, ki jih mora Helenska republika opraviti v skladu s prvim odstavkom tega člena.

Člen 8

Helenska republika prispeva k rezervam, določenim s statutom, dodatnim rezervam in tistim rezervacijam, ki imajo značaj rezerv, ter k znesku, ki ga je še treba nameniti rezervam in rezervacijam iz naslova izkaza uspeha na dan 31. decembra v letu pred pristopom, kakor je v obračunskih enotah navedeno v potrjeni bilanci stanja banke, zneski pa ustrezajo 1,56% rezerv in rezervacij na datume, navedene v členu 7(1).

Člen 9

Vplačila, določena v členu 7 in 8 tega protokola, Helenska republika izvrši v svoji prosto zamenljivi nacionalni valuti. Zneski, ki jih je treba plačati, se izračunajo na podlagi menjalnega razmerja med obračunsko enoto in drahmo, ki velja zadnji delovni dan meseca pred ustreznim datumom plačila.

Člen 10

1. Ob pristopu svet guvernerjev poveča svet direktorjev z imenovanjem enega direktorja, ki ga predlaga Helenska republika, in enega namestnika, ki ga v medsebojnem soglasju predlagajo Kraljevina Danska, Helenska republika in Irska.

2. Mandat na ta način imenovanega direktorja in namestnika se izteče z zaključkom letne skupščine sveta guvernerjev, na kateri se obravnava letno poročilo za finančno leto 1982.

Člen 11

Svet guvernerjev na predlog sveta direktorjev imenuje petega podpredsednikaiz člena 6 tega protokola najkasneje na svoji letni skupščini, na kateri se obravnava letno poročilo za finančno leto 1981.

Protokol 2
o definiciji osnovne dajatve za vžigalice, ki sodijo pod tarifno številko 36.06 skupne carinske tarife

Za vžigalice, ki sodijo pod tarifno številko 36.06 skupne carinske tarife, je osnovna dajatev, ki jo Helenska republika zaporedoma znižuje, kot je predvideno v členu 25, 9,6%.

Osnovna dajatev za namen prilagajanja skupni carinski tarifi, ki se opravi v skladu s členom 31, je za iste proizvode 17,2%.

Protokol 3
o oprostitvah carin, ki jih Helenska republika dovoli pri uvozu določenega blaga

Določbe o prilagajanju dajatev v helenski carinski tarifi dajatvam skupne carinske tarife ne preprečujejo Helenski republiki, da bi ohranila izjeme, dodeljene pred 1. januarjem 1979 na podlagi:

– Zakona 4171/61 (splošni ukrepi za razvojno pomoč gospodarstvu države),

– Zakonske uredbe 2687/53 (naložbe in zaščita tujega kapitala),

– Zakona 289/76 (spodbude za pospeševanje razvoja obmejnih regij in urejanje vseh ustreznih vprašanj),

do izteka veljavnosti sporazumov, ki jih je helenska vlada sklenila z osebami, ki uživajo te ukrepe.

Protokol 4
o bombažu

VISOKE POGODBENICE SO SE,

ob priznavanju velikega pomena, ki ga ima proizvodnja bombaža za grško gospodarstvo,

ob priznavanju posebnega kmetijskega značaja te proizvodnje,

ob priznavanju, da zaradi pomena bombaža kot surovine sistem trgovine s tretjimi državami ne sme biti prizadet,

ker menijo, da je treba zato, da bi se izognili diskriminaciji med proizvajalkami v Skupnosti, sistem, sprejet v skladu s tem protokolom, uporabljati na celotnem območju Skupnosti,

DOGOVORILE O NASLEDNJEM:

1. Ta protokol zadeva bombaž, ne mikan ali česan, ki sodi v tarifno številko 55.01 skupne carinske tarife.

2. V Skupnosti se uvede sistem, predvsem za:

– podporo proizvodnji bombaža v tistih regijah Skupnosti, kjer je ta pomembna za kmetijsko gospodarstvo,

– omogočanje, da zadevni proizvajalci zaslužijo primeren dobiček,

– uravnoteženje trga s strukturnimi izboljšavami na ravni nabave blaga in trženja.

3. Sistem iz odstavka 2 vključuje odobritev pomoči proizvodnji.

Da bi olajšali upravljanje in nadzor, bo proizvodna pomoč odobrena prek podjetij za čiščenje bombaža. Za to je priporočljivo zagotoviti, da konkurenca znotraj Skupnost v sledečih stopnjah predelave ni motena.

Količina omenjene pomoči se občasno določa na podlagi razlike med:

– orientacijsko ceno, ki je določena za neprečiščen bombaž, v skladu z merili iz odstavka 2,

– ceno na svetovnem trgu, ki je določena na podlagi ponudb in cen, zabeleženih na svetovnem trgu.

Dodeljevanje pomoči proizvodnji je omejeno na količino bombaža, ki se vsako leto določi za Skupnost.

Ta količina leži znotraj lestvice med:

– količino, ki ustreza proizvodnji v Skupnosti v letih od 1978 do 1980 ali proizvodnji v enem izmed teh let, in

– količino, določeno v skladu s prejšnjo alineo, povečano za 25%.

Če dejanska proizvodnja v tržnem letu presega količino, določeno za to tržno leto, se znesek pomoči pomnoži s koeficientom, izračunanim z deljenjem določene količine z dejansko proizvedeno količino.

4. Da bi proizvajalcem bombaža omogočili koncentracijo dobave in prilagajanje proizvodnje tržnim zahtevam, se uvede sistem, ki bo pospeševal oblikovanje skupin proizvajalcev in federacij takšnih skupin.

Takšen sistem bo urejal dodeljevanje pomoči za spodbujanje oblikovanja in lajšanje delovanja skupin proizvajalcev.

Skupine, ki lahko koristijo ugodnosti tega sistema, morajo:

– biti ustanovljene na pobudo proizvajalcev samih,

– nuditi zadostno jamstvo za trajanje in učinkovitost njihovega delovanja,

– biti priznane v zadevnih državah članicah.

5. Sistem trgovanja Skupnosti s tretjimi državami ne sme biti prizadet. Predvsem v ta namen ne smejo biti uvedeni ukrepi za omejevanje uvoza.

6. Države članice in Komisija si izmenjajo podatke, potrebne za uporabo sistema, določenega v tem protokolu.

7. Stroške, ki zadevajo ukrepe, ki so določeni ali bodo sprejeti v skladu s tem protokolom, financira Skupnost v skladu z določbami v Pogodbi o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti.

8. Svet na predlog Komisije in po posvetovanju s skupščino vsako leto do 1. avgusta za tržno leto, ki se pričenja naslednje leto, s kvalificirano večino sprejme orientacijsko ceno, omenjeno v odstavku 3.

9. Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije sprejme potrebne ukrepe za izvajanje določb iz tega protokola, predvsem pa:

(a) poslovnik in pravila dobrega poslovodenja za njegovo uporabo;

(b) temeljna pravila sistema pomoči, omenjenega v odstavku 3 in merila za določanje cene na svetovnem trgu, omenjena v istem odstavku;

(c) temeljna pravila sistema za spodbujanje oblikovanja skupin proizvajalcev federacij takšnih skupin;

(d) temeljna pravila za financiranje iz odstavka 7.

V skladu z istim postopkom Svet določi:

(a) vsako leto in pravočasno pred začetkom vsakega tržnega leta količino, omenjeno v odstavku 3;

(b) znesek pomoči iz odstavka 4;

(c) pogoje, pod katerimi je mogoče sprejeti prehodne ukrepe, potrebne za lajšanje prehoda iz prejšnjega sistema v sistem, ki izhaja iz uporabe tega protokola, predvsem takrat, ko se izvajanje novega sistema na predpisan datum srečuje z velikimi težavami.

10. Komisija določi ceno na svetovnem trgu in znesek pomoči, omenjen v odstavku 3.

11. Svet na podlagi poročila Komisije preuči delovanje takšnega sistema, najkasneje pet let po začetku izvajanja sistema, uvedenega na podlagi tega protokola. Če se po rezultatih pregleda pokaže, da je to potrebno, Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije in po posvetovanju s skupščino odloči o potrebnih spremembah sistema.

12. Ukrepi, sprejeti na podlagi tega protokola, se začnejo izvajati najkasneje 1. avgusta 1981 in se prvič uporabijo za pridelke, pospravljene v letu 1981.

Do datuma začetka izvajanja lahko Helenska republika z odstopanjem ohrani sistem pomoči, ki je veljaven na njenem ozemlju pred pristopom.

Protokol 5
o udeležbi Helenske republike pri sredstvih Evropske skupnosti za premog in jeklo

Prispevek Helenske republike k sredstvom Evropske skupnosti za premog in jeklo se določi v višini treh milijonov evropskih obračunskih enot.

Ta prispevek se plača v treh enakih letnih brezobrestnih obrokih, začenši s 1. januarjem 1981.

Vsak obrok se plača v prosto zamenljivi nacionalni valuti Helenske republike.

Protokol 6
o izmenjavi informacij s področja jedrske energije s Helensko republiko

Člen 1

1. Informacije, ki so v skladu s členom 13 Pogodbe Euratom posredovane državam članicam, osebam in podjetjem, so od datuma pristopa na voljo Helenski republiki, ki jih na svojem ozemlju v omejenem obsegu razširja pod pogoji, določenimi v omenjenem členu.

2. Helenska republika od datuma pristopa da informacije, pridobljene na jedrskem področju v Grčiji, ki se razširjajo v omejenem obsegu, na razpolago Evropski skupnosti za atomsko energijo, kolikor ne gre za izključno komercialno uporabo. Komisija te informacije posreduje podjetjem v Skupnosti pod pogoji, določenimi v zgoraj omenjenem členu.

3. Te informacije zadevajo predvsem:

– študije o uporabi radioizotopov na naslednjih področjih: medicina, kmetijstvo, entomologija, varstvo okolja,

– uporabo jedrske tehnologije v arheometriji,

– razvoj elektronskih medicinskih naprav,

– razvoj postopkov za iskanje radioaktivnih rud.

Člen 2

1. V sektorjih, v katerih Helenska republika daje informacije na voljo Skupnosti, pristojni organi na prošnjo podelijo licence po komercialnih pogojih državam članicam, osebam in podjetjem Skupnosti, če imajo izključne pravice iz patentov, prijavljenih v državah članicah Skupnosti, in kolikor do tretjih oseb nimajo obveznosti ali zaveze podeliti ali ponuditi podelitev izključne ali delno izključne licenčne pravice iz teh patentov.

2. Če je izključna ali delno izključna licenca že podeljena, Helenska republika spodbuja in omogoča, da imetniki takšnih licenc po komercialnih pogojih podeljujejo podlicence državam članicam, osebam in podjetjem Skupnosti.

Takšne izključne ali delno izključne licence se podeljujejo na običajni komercialni podlagi.

Protokol 7
o gospodarskem in industrijskem razvoju Grčije

VISOKE POGODBENICE,

ki so želele urediti nekatera posebna vprašanja, ki zadevajo Grčijo,

KI SO SE DOGOVORILE O NASLEDNJIH DOLOČBAH,

ugotavljajo, da osnovni cilji Evropske gospodarske skupnosti vključujejo stalno izboljševanje življenjske ravni in delovnih pogojev narodov držav članic ter usklajenega razvoja njihovih gospodarstev z zmanjševanjem razlik med različnimi regijami in zaostalosti regij z omejenimi možnostmi;

se seznanjajo z dejstvom, da je helenska vlada začela izvajati politiko industrializacije in gospodarskega razvoja, katere cilj je približati življenjsko raven v Grčiji tistim v drugih evropskih državah in odpraviti podzaposlenost ter pri tem postopno izravnati regionalne razlike v stopnjah razvitosti;

spoznavajo, da je v njihovem skupnem interesu, da se cilji takšne politike dosežejo;

soglašajo, da bodo institucijam Skupnosti v ta namen priporočile, naj izvajajo vsa sredstva in postopke, določene s Pogodbo EGS, predvsem s primerno uporabo virov Skupnosti, ki so namenjeni uresničevanju zgoraj navedenih ciljev Skupnosti;

spoznavajo predvsem to, da bo pri uporabi členov 92 in 93 Pogodbe EGS treba upoštevati cilje gospodarske širitve in dviga življenjske ravni prebivalstva.

SKLEPNA LISTINA

Pooblaščenci

NJEGOVEGA VELIČANSTVA KRALJA BELGIJCEV,

NJENEGA VELIČANSTVA KRALJICO DANSKE,

PREDSEDNIKA ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE,

PREDSEDNIKA HELENSKE REPUBLIKE,

PREDSEDNIKA FRANCOSKE REPUBLIKE,

PREDSEDNIKA IRSKE,

PREDSEDNIKA ITALIJANSKE REPUBLIKE,

NJEGOVE KRALJEVE VISOKOSTI VELIKEGA VOJVODE LUKSEMBURŠKEGA,

NJENEGA VELIČANSTVA KRALJICE NIZOZEMSKE,

NJENEGA VELIČANSTVA KRALJICE ZDRUŽENEGA KRALJESTVA VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA,

in

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI,

ki ga zastopa predsednik,

zbrani v Atenah osemindvajsetega maja tisoč devetsto devetinsedemdeset ob priložnosti podpisa Pogodbe o pristopu Helenske republike k Evropski gospodarski skupnosti in Evropski skupnosti za atomsko energijo,

so ugotovili, da so bila na konferenci Evropskih skupnosti in Helenske republike sestavljena in sprejeta naslednja besedila:

I. Pogodba o pristopu Helenske republike k Evropski gospodarski skupnosti in Evropski skupnosti za atomsko energijo;

II. Akt o pogojih pristopa Helenske republike in prilagoditvah pogodb;

III. spodaj našteta besedila, ki so priložena Aktu o pogojih pristopa Helenske republike in prilagoditvah pogodb:

A. Priloga I: Seznam iz člena 21 Akta o pristopu,
Priloga II: Seznam iz člena 22 Akta o pristopu,
Priloga III: Seznam iz člena 36(1) in (2) Akta o pristopu (Euratom),
Priloga IV: Seznam iz člena 114 Akta o pristopu,
Priloga V: Seznam iz člena 115(1) Akta o pristopu,
Priloga VI: Seznam iz člena 115(3) Akta o pristopu,
Priloga VII: Seznam iz člena 117(1) Akta o pristopu,
Priloga VIII: Seznam iz člena 128 Akta o pristopu,
Priloga IX: Seznam iz člena 142(1) Akta o pristopu,
Priloga X: Seznam iz člena 142(2) Akta o pristopu,
Priloga XI: Seznam iz člena 144 Akta o pristopu,
Priloga XII: Seznam iz člena 145 Akta o pristopu;

B. Protokol 1 o statutu Evropske investicijske banke,
Protokol 2 o definiciji osnovne dajatve za vžigalice, ki sodijo pod tarifno številko 36.06 skupne carinske tarife,
Protokol 3 o oprostitvah od carin, ki jih Helenska republika dovoli pri uvozu določenega blaga,
Protokol 4 o bombažu,
Protokol 5 o udeležbi Helenske republike pri sredstvih Evropske skupnosti za premog in jeklo,
Protokol 6 o izmenjavi informacij s področja jedrske energije s Helensko republiko,
Protokol 7 o gospodarskem in industrijskem razvoju Grčije;

C. besedila Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, skupaj s pogodbami, ki ju spreminjajo ali dopolnjujejo, vključno s Pogodbo o pristopu kraljevine Danske, Irske in Združenega Kraljestva Velika Britanija in Severna Irska k Evropski gospodarski skupnosti in Evropski skupnosti za atomsko energijo, v grškem jeziku.

Pooblaščenci so se seznanili s Sklepom Sveta Evropskih skupnosti z dne 24. maja 1979 o pristopu Helenske republike k Evropski skupnosti za premog in jeklo.

Poleg tega so pooblaščenci in Svet sprejeli spodaj naštete izjave, ki so priložene tej sklepni listini:

1. Skupno izjavo o prostem pretoku delavcev,

2. Skupno izjavo o posebnih prehodnih ukrepih, ki bi lahko bili potrebni v odnosih med Grčijo ter Španijo in Portugalsko po pristopu slednjih držav,

3. Skupno izjavo o protokolu, ki bo v skladu s členom 118 sklenjen z nekaterimi tretjimi državami,

4. Skupno izjavo o gori Atos,

5. Skupno izjavo o postopku skupnega preverjanja državnih pomoči, ki jih Helenska republika dodeljuje v kmetijstvu v obdobju pred pristopom,

6. Skupno izjavo o skupnem postopku za preverjanje letnih sprememb v cenah kmetijskih proizvodov v Grčiji v obdobju pred pristopom,

7. Skupno izjavo o sladkorju, mlečnih proizvodih, oljčnem olju in predelanem sadju in zelenjavi,

8. Skupno izjavo o prvi Direktivi Sveta z dne 12. decembra 1977 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z ustanovitvijo in poslovanjem kreditnih institucij.

Pooblaščenci in Svet so se seznanili tudi z naslednjimi izjavami, ki so priložene tej sklepni listini:

1. Izjavo Vlade Zvezne republike Nemčije o uporabi Sklepa o pristopu k Evropski skupnosti za premog in jeklo ter Pogodbe o pristopu k Evropski gospodarski skupnosti in k Evropski skupnosti za atomsko energijo za Berlin,

2. Izjavo Vlade Zvezne republike Nemčije o definiciji izraza "državljani".

Pooblaščenci in Svet so se seznanili tudi z dogovorom glede postopka za sprejetje nekaterih sklepov in drugih ukrepov v obdobju pred pristopom, ki je bil dosežen na konferenci Evropskih skupnosti in Helenske republike in je priložen tej sklepni listini.

Sprejete so bile tudi naslednje izjave, ki so priložene tej sklepni listini:

1. Izjava Evropske gospodarske skupnosti o grških delavcih, ki sprejmejo in opravljajo plačano zaposlitev v sedanjih državah članicah,

2. Izjava Evropske gospodarske skupnosti o Evropskem skladu za regionalni razvoj,

3. Izjava Helenske republike o monetarnih vprašanjih.

V potrditev tega so spodaj podpisani pooblaščenci podpisali to sklepno listino.

V Atenah, osemindvajsetega maja leta tisoč devetsto devetinsedemdeset

Skupna izjava o prostem pretoku delavcev

Širitev Skupnosti bi lahko ob uporabi določb o prostem pretoku delavcev povzročila določene težave glede socialnih razmer v eni ali več državah članicah.

Države članice izjavljajo, da si v primeru, če bi takšne težave nastopile, pridržujejo pravico, da zadevo predložijo institucijam Skupnosti, da bi problem rešili v skladu z določbami pogodb o ustanovitvi Evropskih skupnosti in določbami, sprejetimi pri njihovi uporabi.

Skupna izjava o posebnih prehodnih ukrepih, ki bi lahko bili potrebni v odnosih med Grčijo ter Španijo in Portugalsko po pristopu slednjih držav

Zaradi pristopa Španije in Portugalske k Skupnostim pred iztekom prehodnih ukrepov, določenih v členu 9 Akta, bi lahko bili v odnosih med tema državama in Grčijo potrebni posebni prehodni ukrepi.

Te prehodne ukrepe bi bilo treba določiti v listinah o pristopu Španije in Portugalske.

Skupna izjava o protokolih, ki bodo v skladu s členom 118 sklenjeni z nekaterimi tretjimi državami

Pri pogajanjih o protokolih, ki bodo sklenjenji s tretjimi državami sopogodbenicami iz člena 118, bo Skupnost pri pogajanjih izhajala iz določb, sprejetih o tej zadevi na konferenci med Evropskimi skupnostmi in Helensko republiko.

Skupna izjava o gori Atos

Skupnost, ki priznava, da je posebni status, podeljen gori Atos, kakor ga zagotavlja člen 105 ustave Helenske republike, upravičen izključno na podlagi duhovnih in verskih razlogov, bo zagotovila, da se ta status upošteva pri uporabi in kasnejši pripravi določb zakonodaje Skupnosti, zlasti glede carinskih privilegijev franšiz, davčnih oprostitev in pravice do ustanavljanja.

Skupna izjava o postopku skupnega preverjanja državnih pomoči, ki jih dodeljuje Helenska republika na področju kmetijstva v obdobju pred pristopom

1. Seznam pomoči iz člena 69(2) Akta o pristopu in njihovi zneski so takšni, kakor so bili dogovorjeni na konferenci. Te zneske je mogoče prilagoditi, kadar je to primerno, po izvedbo postopka, določenega v odstavku 2 spodaj.

2. Spremembe, ki bi jih predvideli helenski organi oblasti glede načina dodeljevanja pomoči kot tudi glede prilagajanja zneska državnih pomoči, dodeljenih v Grčiji v obdobju pred pristopom, bodo omenjeni organi preučili skupaj z organi Skupnosti.

Za ta namen Helenska republika in Komisija v rednih časovnih presledkih opravita skupno analizo predvidenih sprememb tako strukture kot tudi višine pomoči, dodeljenih v Grčiji. Komisija o rezultatih teh analiz poroča Svetu.

3. Če Skupnost v sedanji sestavi po pregledu zgoraj omenjenega poročila to zahteva, jo Helenska republika seznani s sklepi, ki jih namerava sprejeti glede državnih pomoči na področju kmetijstva za namene uporabe postopka, določenega drugje, glede sprejetja nekaterih sklepov in drugih ukrepov v obdobju pred pristopom.

Skupna izjava o skupnem postopku za preverjanje letnih sprememb cen kmetijskih proizvodov v Grčiji v obdobju pred pristopom

1. Za uporabo določb Akta o pristopu, ki določajo raven grških cen, ki jih je treba, kadar je to primerno, uskladiti z ravnijo skupnih cen, je dogovorjeno, da so cene, ki se upoštevajo v referenčnem obdobju, katerega trajanje je treba določiti za vsak proizvod v vmesnem obdobju, tiste cene, ki izhajajo iz zapisov cen, ki so bile postavljene in zabeležene v aktih konference, prilagojene na podlagi gibanja cen, do katerega je prišlo od tistega časa, ali do katerega pride od današnjega dne do pristopa.

2. Gibanje cen, o katerem odločijo helenski organi oblasti, ali ki izhaja iz zapisov cen v Grčiji, skupaj preučijo helenski organi oblasti in organi Skupnosti.

V ta namen Helenska republika in Komisija v rednih časovnih presledkih opravljata skupno analizo podatkov o gibanjih cen, ki jih je treba določiti ali so zabeležena na grškem trgu. Komisija o rezultatih analiz poroča Svetu.

3. Če po pregledu zgoraj omenjenega poročila Skupnost, kakor je sedaj sestavljena, tako zahteva, Helenska republika pošlje takšne sklepe, kakor jih predvideva za sprejem na področju spreminjanja cen v kmetijstvu za uporabo postopka, ki je določen drugje, o sprejemu nekaterih sklepov in drugih ukrepov, ki jih je treba sprejeti v obdobju pred pristopom.

Skupna izjava o sladkorju, mlečnih proizvodih, oljčnem olju in predelanem sadju in zelenjavi

1. Če se bo v času pristopa Helenske republike uporabljal sistem proizvodnih kvot, enak ali podoben tistemu, ki je določen sedaj v okviru skupne ureditve trga za sladkor, se ta obravnava po enakih merilih kakor v drugih državah članicah.

V ta namen se najvišja kvota za proizvodnjo sladkorja v Grčiji določi na ravni, ki je blizu tisti, ki ustreza količinam, proizvedenim v Grčiji v nedavnem referenčnem obdobju, katerega trajanje je treba določiti v vmesnem obdobju; trajanje pa ne sme presegati tržnega leta za sladkor 1978/79. S to najvišjo kvoto se razlika med kvoto A in kvoto B določi v skladu s pravili, ki veljajo v Skupnosti v sedanji sestavi, za določanje najvišje kvote.

2. Če se bo na datum pristopa uporabljal sistem za soodgovornostno dajatev za mleko in mlečne proizvode ali podoben sistem, se bodo veljavne določbe Skupnosti, ki določajo oprostitev teh dajatev pod določenimi pogoji, v Helenski republiki uporabljale pod enakimi pogoji kakor v drugih državah članicah.

3. Pomoč za proizvodnjo oljčnega olja se v Grčiji dodeli za območja, posajena z oljkami na datum pristopa. Helenska republika sprejme potrebne ukrepe, da se izogne morebitnim razširitvam teh območij med današnjim dnem in dnem pristopa, tako da število oljk ne bo večje od števila ob koncu leta 1978.

4. Člen 103 Akta o pristopu se uporablja z upoštevanjem zakonodaje Skupnosti, ki velja za predelano sadje in zelenjavo na dan podpisa Pogodbe. Če se po pregledu, ki ga opravi Svet pred 1. oktobrom 1982, za delovanje sistema pomoči za proizvodnjo nekaterih proizvodov v obravnavanem sektorju v Skupnosti, veljavna pravila spremenijo, se člen 103 ustrezno spremeni.

Skupna izjava o prvi Direktivi Sveta z dne 12. decembra 1977 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi s ustanovitvijo in poslovanjem kreditnih institucij

Ob spremembi člena 2(2) obravnavane direktive se izjavlja, da bo Svet izločil "Ταχυδρομικό Ταμιευτήιο" (Poštno hranilnico) iz seznama ustanov iz te določbe:

– če se statut Poštne hranilnice spremeni,

– če se delež te ustanove na grškem trgu glede na depozite, kredite ali sredstva poveča za več kot 1,5% v primerjavi s stanjem dne 30. novembra 1978.

Izjava Vlade Zvezne republike Nemčije o uporabi Sklepa o pristopu k Evropski skupnosti za premog in jeklo ter Pogodbe o pristopu k Evropski gospodarski skupnosti in Evropski skupnosti za atomsko energijo za Berlin

Vlada Zvezne republike Nemčije si pridržuje pravico, da takrat, ko začne pristop Helenske republike k Evropski skupnosti za premog in jeklo učinkovati in ko deponira svojo listino o ratifikaciji Pogodbe o pristopu te države k Evropski gospodarski skupnosti in Evropski skupnosti za atomsko energijo, izjavi, da se Sklep Sveta z dne 24. maja 1979 o pristopu k Evropski skupnosti za premog in jeklo in zgoraj omenjena pogodba uporabljata tudi za deželo Berlin.

Izjava Vlade Zvezne republike Nemčije o definiciji izraza "državljani"

Kar zadeva Zvezno republiko Nemčijo, izraz "državljani", kadar je uporabljen v Aktu o pristopu in njegovih prilogah, pomeni "Nemce, kot so definirani v ustavi Zvezne republike Nemčije".

Izjava Evropske gospodarske skupnosti o grških delavcih, ki sprejmejo in opravljajo plačano zaposlitev v sedanjih državah članicah

Na podlagi prehodnih določb o uresničevanju pravice do prostega gibanja dajejo sedanje države članice, kadar se zatečejo k delovni sili iz tretjih držav, ki ne sodi v njihov redni trg dela, zato da bi zadovoljile svoje potrebe po delovni sili, državljanom Helenske republike enako prednost kakor državljanom drugih držav članic.

Izjava Evropske gospodarske skupnosti o Evropskem skladu za regionalni razvoj

Če Svet v okviru ponovne preučitve, določene v členu 22 Uredbe (EGS) št. 724/75, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EGS) št. 214/79, ne sprejme pravočasno sprememb, ki določajo pogoje udeležbe Helenske republike v sredstvih iz sklada od 1. januarja 1981, se določbe člena 2(3)(a) ob pristopu spremenijo po postopku, ki se uporablja za sprejetje te uredbe, zato da se zagotovi, da bo Helenska republika koristila ugodnosti teh določb.

Izjava Helenske republike o monetarnih vprašanjih

Da bi Helenska republika lahko sledila gibanju realnega tečaja grške drahme na deviznih trgih, zlasti glede na valute sedanjih držav članic, bo pred pristopom k Skupnosti:

– ustanovila devizni trg v Atenah,

– sprejela potrebne ukrepe, da zagotovi, da bo vsaj na enem izmed deviznih trgov Skupnosti v sedanji sestavi drahma uradno kotirala, če takšna kotacija obstaja, ali podobno kotirala.

Postopek obveščanja in posvetovanja za sprejetje nekaterih sklepov

(Besedilo o postopku je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

DOKUMENTI

o pristopu
Kraljevine Španije in Portugalske republike
k Evropskim skupnostim

MNENJE KOMISIJE
z dne 31. maja 1985
o prošnji Kraljevine Španije in Portugalske republike za pristop k Evropskim skupnostim

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

OB UPOŠTEVANJU Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, zlasti člena 98,

OB UPOŠTEVANJU Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, zlasti člena 237,

OB UPOŠTEVANJU Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, zlasti člena 205,

KER sta Kraljevina Španija in Portugalska republika zaprosili za članstvo v teh skupnostih;

KER je Komisija v svojih mnenjih z dne 19. maja in 29. novembra 1978 že imela priložnost izraziti svoje poglede na nekatere bistvene vidike problemov, ki se pojavljajo v zvezi s tema prošnjama;

KER so se o pogojih za sprejem teh držav in prilagoditvah pogodb o ustanovitvi Skupnosti, potrebnih zaradi njunega pristopa, Skupnosti in državi prosilki pogodile na konferencah; ker je bila enotnost zastopanja Skupnosti zagotovljena z ustreznim upoštevanjem institucionalnega dialoga, predvidenega s pogodbami;

KER je po koncu teh pogajanj jasno, da so doslej dogovorjene določbe pravične in ustrezne; ker bo zaradi tega Skupnosti širitev ob ohranitvi njene notranje povezanosti in dinamike omogočila večje sodelovanje pri razvoju mednarodnih odnosov;

KER države prosilke s pridružitvijo Skupnostim brez pridržkov sprejmejo pogodbe in njihove politične cilje, vse odločitve, sprejete po začetku njihove veljavnosti, in izbire v zvezi z razvojem in krepitvijo Skupnosti;

KER je bistvena lastnost pravnega reda, uvedenega s pogodbami o ustanovitvi Skupnosti, da se nekatere določbe in nekateri akti, ki so jih sprejele institucije Skupnosti, neposredno uporabljajo, da ima pravo Skupnosti prednost pred katerimi koli nacionalnimi določbami, ki bi utegnile biti v nasprotju z njim, in da obstajajo postopki za zagotavljanje enotne razlage prava Skupnosti; ker pristop k Skupnosti pomeni priznavanje obvezujoče narave teh predpisov, upoštevanje katerih je nujno za zagotavljanje učinkovitosti in enotnosti prava Skupnosti;

KER so načela pluralne demokracije in spoštovanja človekovih pravic del skupne dediščine narodov držav, ki so povezane v Evropske skupnosti, ter zato predstavljajo bistvene elemente članstva v teh Skupnostih;

KER bo širitev Skupnosti s pristopom Kraljevine Španije in Portugalske republike pripomogla h krepitvi varovanja miru in svobode v Evropi,

DAJE POZITIVNO MNENJE:

o pristopu Kraljevine Španije in Portugalske republike k Evropskim skupnostim.

To mnenje je naslovljeno na Svet.

V Bruslju, 31. maja 1985.

Za Komisijo

SKLEP SVETA EVROPSKIH SKUPNOSTI
z dne 11. junija 1985
o pristopu Kraljevine Španije in Portugalske republike k Evropski skupnosti za premog in jeklo

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

OB UPOŠTEVANJU Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, zlasti člena 98,

OB UPOŠTEVANJU mnenja Komisije,

OB UPOŠTEVANJU mnenja Evropskega parlamenta,

KER sta Kraljevina Španija in Portugalska republika zaprosili za pristop k Evropski skupnosti za premog in jeklo;

KER so se o pristopnih pogojih, ki jih bo določil Svet, pogodili z zgoraj omenjenima državama,

SKLENIL:

Člen 1

1. Kraljevina Španija in Portugalska republika lahko postaneta članici Evropske skupnosti za premog in jeklo, tako da pod pogoji iz tega sklepa pristopita k pogodbi o ustanovitvi te skupnosti, kakor je bila spremenjena ali dopolnjena.

2. Pristopni pogoji in prilagoditve Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, ki so zaradi tega potrebne, so navedeni v aktu, ki je priložen temu sklepu. Določbe tega akta, ki zadevajo Evropsko skupnost za premog in jeklo, so sestavni del tega sklepa.

3. V zvezi s tem sklepom se uporabljajo določbe o pravicah in obveznostih držav članic ter o pooblastilih in pristojnostih institucij Skupnosti, ki so navedene v pogodbi iz odstavka 1.

Člen 2

1. Listine o pristopu Kraljevine Španije in Portugalske republike k Evropski skupnosti za premog in jeklo bodo deponirane pri vladi Francoske republike 1. januarja 1986.

2. Pristop začne učinkovati 1. januarja 1986, če so tega dne deponirane vse listine o pristopu in če so pred tem dnem deponirane vse listine o ratifikaciji Pogodbe o pristopu k Evropski gospodarski skupnosti in Evropski skupnosti za atomsko energijo.

Če pa ena od držav iz odstavka 1 tega člena svojih listin o pristopu in ratifikaciji ne deponira pravočasno, pristop začne učinkovati za drugo pristopno državo. V tem primeru Svet Evropskih skupnosti nemudoma soglasno odloči o nujnih prilagoditvah člena 3 tega sklepa in členov 12, 13, 17, 19, 20, 22, 383, 384, 385 in 397 Akta o pristopu; lahko tudi soglasno izjavi, da je prenehala veljavnost določb omenjenega akta, ki se izrecno nanašajo na državo, ki ni deponirala svoje listine o pristopu in ratifikaciji, ali jih prilagodi.

3. Ne glede na odstavek 2 lahko institucije Skupnosti pred pristopom sprejmejo ukrepe iz členov 27, 179, 366, 378 in 396 Akta o pristopu. Ti ukrepi začnejo veljati samo pod pogojem veljavnosti tega sklepa in na dan, ko začne ta sklep veljati.

4. Vlada Francoske republike bo vladam držav članic in vladi druge pristopne države poslala overjeno kopijo listine o pristopu obeh pristopnih držav.

Člen 3

Ta sklep, sestavljen v angleškem, danskem, francoskem, grškem, irskem, italijanskem, nemškem, nizozemskem, portugalskem in španskem jeziku, pri čemer so besedila v vseh teh jezikih enako verodostojna, se pošlje državam članicam Evropske skupnosti za premog in jeklo, Kraljevini Španiji in Portugalski republiki.

V Luxembourgu, 11. junija 1985.

Za Svet
Predsednik
G. ANDREOTTI

SKLEP SVETA EVROPSKIH SKUPNOSTI
z dne 11. junija 1985
o sprejemu Kraljevine Španije in Portugalske republike v Evropsko gospodarsko skupnost in Evropsko skupnost za atomsko energijo

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

OB UPOŠTEVANJU Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, zlasti člena 237,

OB UPOŠTEVANJU Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, zlasti člena 205,

OB UPOŠTEVANJU mnenja Komisije,

OB UPOŠTEVANJU mnenja Evropskega parlamenta,

KER sta Kraljevina Španija in Portugalska republika zaprosili za članstvo v Evropski gospodarski skupnosti in Evropski skupnosti za atomsko energijo,

SKLENIL:

da sprejme ti prošnji za sprejem; pogoji sprejema in prilagoditve pogodb, ki so zaradi tega potrebne, so predmet sporazuma med državami članicami, Kraljevino Španijo in Portugalsko republiko.

V Luxembourgu, 11. junija 1985.

Za Svet
Predsednik
G. ANDREOTTI

P O G O D B A

med
Kraljevino Belgijo,
Kraljevino Dansko,
Zvezno republiko Nemčijo,
Helensko republiko,
Francosko republiko,
Irsko,
Italijansko republiko,
Velikim vojvodstvom Luksemburg,
Kraljevino Nizozemsko,
Združenim kraljestvom Velika Britanija in Severna Irska
(države članice Evropskih skupnosti)
in
Kraljevino Španijo,
Portugalsko republiko

o pristopu Kraljevine Španije in Portugalske republike
k Evropski gospodarski skupnosti in Evropski skupnosti za atomsko energijo

NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ BELGIJCEV,
NJENO VELIČANSTVO KRALJICA DANSKE,
PREDSEDNIK ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE,
PREDSEDNIK HELENSKE REPUBLIKE,
NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ ŠPANIJE,
PREDSEDNIK FRANCOSKE REPUBLIKE,
PREDSEDNIK IRSKE,
PREDSEDNIK ITALIJANSKE REPUBLIKE,
NJEGOVA KRALJEVA VISOKOST VELIKI VOJVODA LUKSEMBURŠKI,
NJENO VELIČANSTVO KRALJICA NIZOZEMSKE,
PREDSEDNIK PORTUGALSKE REPUBLIKE,
NJENO VELIČANSTVO KRALJICA ZDRUŽENEGA KRALJESTVA VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA,

ZDRUŽENI v želji prizadevati si za doseganje ciljev Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo,

ODLOČENI v duhu teh pogodb ustvariti še tesnejšo zvezo med narodi Evrope na že postavljenih temeljih,

KER člen 237 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in člen 205 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo evropskim državam dajeta možnost postati članice teh skupnosti,

KER sta Kraljevina Španija in Portugalska republika zaprosili za članstvo v teh skupnostih,

KER se je Svet Evropskih skupnosti, potem ko je pridobil mnenje Komisije, izrekel v prid sprejemu teh držav,

SO SE ODLOČILI, da v medsebojnem soglasju določijo pogoje sprejema in prilagoditve pogodb o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in Evropske skupnosti za atomsko energijo in so v ta namen imenovali svoje pooblaščence:

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA BELGIJCEV:

g. Wilfried MARTENS
ministrski predsednik
g. Leo TINDEMANS
minister za zunanje zadeve
g. Paul NOTERDAEME
veleposlanik,
stalni predstavnik pri Evropskih skupnostih

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO DANSKE:

g. Poul SCHLÜTER
ministrski predsednik
g. Uffe ELLEMANN-JENSEN
minister za zunanje zadeve
g. Jakob Esper LARSEN
veleposlanik,
stalni predstavnik pri Evropskih skupnostih

ZA PREDSEDNIKA ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE:

g. Hans-Dietrich GENSCHER
zvezni minister za zunanje zadeve
g. Gisbert POENSGEN
veleposlanik,
stalni predstavnik pri Evropskih skupnostih

ZA PREDSEDNIKA HELENSKE REPUBLIKE:

g. Yannis HARALAMBOPOULOS
minister za zunanje zadeve
g. Theodoros PANGALOS
državni sekretar na ministrstvu za zunanje zadeve (pristojen za zadeve EGS)

g. Alexandre ZAFIRIOU
veleposlanik,
stalni predstavnik pri Evropskih skupnostih

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA ŠPANIJE:

g. Felipe GONZÁLEZ MÁRQUEZ
ministrski predsednik
g. Fernando MORÁN LÓPEZ
minister za zunanje zadeve
g. Manuel MARIN GONZÁLEZ
državni sekretar za odnose z Evropskimi skupnostmi
g. Gabriel FERRÁN de ALFARO
veleposlanik,
vodja misije pri Evropskih skupnostih

ZA PREDSEDNIKA FRANCOSKE REPUBLIKE:

g. Laurent FABIUS
ministrski predsednik
g. Roland DUMAS
minister za zunanje zadeve
ga. Catherine LALUMIÈRE
ministrica s posebno zadolžitvijo za evropske zadeve
g. Luc de LA BARRE de NANTEUIL
veleposlanik,
stalni predstavnik pri Evropskih skupnostih

ZA PREDSEDNIKA IRSKE:

dr. Garret FITZGERALD, TD
ministrski predsednik
g. Peter BARRY, TD
minister za zunanje zadeve
g. Andrew O'ROURKE
veleposlanik,
stalni predstavnik pri Evropskih skupnostih

ZA PREDSEDNIKA ITALIJANSKE REPUBLIKE:

g. Bettino CRAXI
predsednik Sveta ministrov
g. Giulio ANDREOTTI
minister za zunanje zadeve
g. Pietro CALAMIA
veleposlanik,
stalni predstavnik pri Evropskih skupnostih

ZA NJEGOVO KRALJEVO VISOKOST VELIKEGA VOJVODO LUKSEMBURŠKEGA:

g. Jacques F. POOS
podpredsednik vlade,
minister za zunanje zadeve
g. Joseph WEYLAND
veleposlanik,
stalni predstavnik pri Evropskih skupnostih

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO NIZOZEMSKE:

dr. Ruud F. M. LUBBERS
ministrski predsednik,
minister za splošne zadeve
g. Hans van den BROEK
minister za zunanje zadeve
g. H. J. Ch. RUTTEN
veleposlanik,
stalni predstavnik pri Evropskih skupnostih

ZA PREDSEDNIKA PORTUGALSKE REPUBLIKE:

dr. Mário SOARES
ministrski predsednik
dr. Rui MACHETE
namestnik ministrskega predsednika
dr. Jaime GAMA
minister za zunanje zadeve
dr. Ernâni Rodrigues LOPES
minister za finance in planiranje

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO ZDRUŽENEGA KRALJESTVA VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA:

sir Geoffrey HOWE, QC, MP
državni sekretar za zunanje zadeve in zadeve Commonwealtha
sir Michael BUTLER
veleposlanik,
stalni predstavnik pri Evropskih skupnostih,

KI so se po izmenjavi pooblastil v pravilni in predpisani obliki

DOGOVORILI O NASLEDNJEM:

Člen 1

1. Kraljevina Španija in Portugalska republika postaneta članici Evropske gospodarske skupnosti in Evropske skupnosti za atomsko energijo ter podpisnici pogodb o ustanovitvi teh skupnosti, kakor sta bili spremenjeni ali dopolnjeni.

2. Pogoji sprejema in prilagoditve pogodb o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in Evropske skupnosti za atomsko energijo, ki so zaradi tega potrebne, so navedeni v Aktu, ki je priložen tej pogodbi. Določbe tega akta, ki zadevajo Evropsko gospodarsko skupnost in Evropsko skupnost za atomsko energijo, so sestavni del te pogodbe.

3. V zvezi s to pogodbo se uporabljajo določbe o pravicah in obveznostih držav članic ter o pooblastilih in pristojnostih institucij Skupnosti, ki so navedene v pogodbah iz odstavka 1.

Člen 2

1. Visoke pogodbenice ratificirajo to pogodbo v skladu s svojimi ustavnimi pravili. Listine o ratifikaciji se deponirajo pri vladi Italijanske republike najpozneje do 31. decembra 1985.

2. Ta pogodba začne veljati 1. januarja 1986 pod pogojem, da so vse listine o ratifikaciji deponirane pred tem datumom in da so vse listine o pristopu k Evropski skupnosti za premog in jeklo deponirane na ta datum.

Če pa ena od držav iz člena 1 (1) svojih listin o ratifikaciji in pristopu ne deponira pravočasno, začne ta pogodba veljati za drugo državo, ki je svoje listine deponirala. V tem primeru Svet Evropskih skupnosti nemudoma soglasno odloči o nujnih prilagoditvah člena 3 te pogodbe in členov 14, 17, 19, 20, 23, 383, 384, 385, 386, 388, 397 in 402 Akta o pristopu; določb Priloge I k temu aktu, ki zadevajo sestavo in delovanje različnih odborov ter ustreznih členov Protokola št. 1 o statutu Evropske investicijske banke, ki je priloga tega akta; s soglasno odločitvijo lahko tudi izjavi, da je prenehala veljavnost določb omenjenega akta, ki se nanašajo izrecno na državo, ki ni deponirala svojih listin o ratifikaciji in pristopu, ali jih prilagodi.

3. Ne glede na odstavek 2 lahko institucije Skupnosti pred pristopom sprejmejo ukrepe iz členov 27, 91, 161, 163, 164, 165, 171, 179, 258, 349, 351, 352, 358, 366, 378 in 396 Akta o pristopu ter členov 2, 3 in 4 Protokola št. 2. Ti ukrepi začnejo veljati le pod pogojem uveljavitve te pogodbe in z dnem uveljavitve te pogodbe.

Člen 3

Ta pogodba, sestavljena v enem izvirniku v angleškem, danskem, francoskem, grškem, irskem, italijanskem, nemškem, nizozemskem, portugalskem in španskem jeziku, pri čemer so besedila v vsakem od teh jezikov enako verodostojna, se deponira v arhivu vlade Italijanske republike, ki bo overjeno kopijo poslala vsem vladam drugih držav podpisnic.

V potrditev tega so podpisani pooblaščenci podpisali to sklepno listino.

V Madridu, dvanajstega junija tisoč devetsto petinosemdeset.

V potrditev tega so podpisani pooblaščenci podpisali to sklepno listino.

V Lizboni, dvanajstega junija tisoč devetsto petinosemdeset.

(podpisi)

AKT

o pogojih pristopa Kraljevine Španije in Portugalske republike ter o prilagoditvah pogodb

PRVI DEL
Načela

Člen 1

V tem aktu:

– izraz "izvirne pogodbe" pomeni Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, Pogodbo o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, kakor jih spreminjajo ali dopolnjujejo pogodbe ali drugi akti, ki so začeli veljati pred tem pristopom; izrazi "Pogodba ESPJ", "Pogodba EGS" in "Pogodba Euratom" pa pomenijo ustrezne izvirne pogodbe, ki so bile tako dopolnjene ali spremenjene,

– izraz "sedanje države članice" pomeni Kraljevino Belgijo, Kraljevino Dansko, Zvezno republiko Nemčijo, Helensko republiko, Francosko republiko, Irsko, Italijansko republiko, Veliko vojvodstvo Luksemburg, Kraljevino Nizozemsko ter Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska,

– izraz "Skupnost v sedanji sestavi" pomeni Skupnost, sestavljeno iz sedanjih držav članic,

– izraz "Skupnost v razširjeni sestavi" pomeni Skupnost v sestavi po pristopu iz leta 1972 ali Skupnost po pristopu iz leta 1979, odvisno od primera,

– izraz "novi državi članici" pomeni Kraljevino Španijo in Portugalsko republiko.

Člen 2

Od datuma pristopa so določbe izvirnih pogodb in aktov, ki so jih institucije Skupnosti sprejele pred pristopom, zavezujoče za novi državi članici in se uporabljajo v teh državah pod pogoji, ki jih določajo omenjene pogodbe in ta akt.

Člen 3

1. Novi državi članici s tem aktom pristopata k sklepom in sporazumom, ki so jih sprejeli predstavniki vlad držav članic v okviru Sveta. Zavezujeta se, da bosta z dnem pristopa pristopili k vsem drugim sporazumom, ki so jih sklenile sedanje države članice v zvezi z delovanjem Skupnosti ali z njihovimi dejavnostmi.

2. Novi državi članici se zavezujeta, da bosta pristopili h konvencijam iz člena 220 Pogodbe EGS in k tistim, ki so neločljivo povezane z doseganjem ciljev te pogodbe in zato tudi s pravnim redom Skupnosti, ter tudi k protokolom o razlagi omenjenih konvencij s strani Sodišča Evropskih skupnosti, ki so jih podpisale države članice Skupnosti v prvotni ali razširjeni sestavi, in se v ta namen zavezujeta, da bosta s sedanjimi državami članicami začeli pogajanja zaradi potrebnih prilagoditev le-teh.

3. Novi državi članici sta v zvezi z izjavami ali resolucijami ali drugimi stališči Sveta ter v zvezi s tistimi, ki zadevajo Evropske skupnosti in ki so jih soglasno sprejele države članice, v enakem položaju kakor sedanje države članice; ustrezno s tem bosta spoštovali načela in smernice, izhajajoče iz teh izjav, resolucij ali drugih stališč, ter sprejeli ukrepe, ki so potrebni za njihovo izvajanje.

Člen 4

1. Sporazumi ali konvencije, ki jih katera koli od Skupnosti sklene z eno ali več tretjimi državami, z mednarodno organizacijo ali državljanom tretje države, so pod pogoji, določenimi v izvirnih pogodbah in v tem aktu, zavezujoči za nove države članice.

2. Novi državi članici se zavezujeta, da bosta pod pogoji, določenimi v tem aktu, pristopili k sporazumom ali konvencijam, ki so jih sedanje države članice Skupnosti v prvotni ali razširjeni sestavi sklenile skupaj z eno od Skupnosti, ter k sporazumom, ki so jih sklenile te države in se na omenjene sporazume ali konvencije navezujejo. Skupnost in sedanje države članice novima državama članicama pri tem pomagajo.

3. Novi državi članici s tem aktom in pod pogoji, ki so v njem določeni, pristopata k notranjim sporazumom, ki so jih v prvotni ali razširjeni sestavi sprejele države članice Skupnosti za izvajanje sporazumov ali konvencij iz odstavka 2.

4. Novi državi članici sprejmeta, kadar je to potrebno, ustrezne ukrepe za prilagoditev svojih stališč v razmerju do mednarodnih organizacij in mednarodnih sporazumov, katerih pogodbenice so tudi druge države članice ali ena od Skupnosti, glede na pravice in obveznosti, ki izhajajo iz njihovega pristopa k Skupnostim.

Člen 5

Člen 234 Pogodbe EGS ter člena 105 in 106 Pogodbe Euratom se za novi državi članici uporabljajo pri sporazumih ali konvencijah, sklenjenih pred njunim pristopom.

Člen 6

Določbe tega akta ne smejo biti, razen če v njem ni določeno drugače, spremenjene ali razveljavljene niti njihovo izvajanje ne sme biti odloženo drugače kakor s postopkom, določenim v izvirnih pogodbah, ki omogoča revizijo omenjenih pogodb.

Člen 7

Akti, ki so jih sprejele institucije Skupnosti, na katere se nanašajo prehodne določbe iz tega akta, ohranijo svojo pravno naravo; zlasti se še naprej uporabljajo postopki za spremembe omenjenih aktov.

Člen 8

Določbe tega akta, katerih namen ali učinek je, drugače kakor v obliki prehodnega ukrepa, razveljaviti ali spremeniti akte, ki so jih sprejele institucije Skupnosti, imajo isto pravno naravo kakor določbe, ki jih razveljavljajo ali spreminjajo, in zanje veljajo enaka pravila kot za omenjene določbe.

Člen 9

Pri uporabi izvirnih pogodb in pravnih aktov, ki so jih sprejele institucije, začasno veljajo odstopanja, predvidena v tem aktu.

DRUGI DEL
Prilagoditve pogodb

NASLOV I
INSTITUCIONALNE DOLOČBE

POGLAVJE 1
Skupščina

Člen 10

Člen 2 Akta o volitvah predstavnikov Skupščine s splošnimi neposrednimi volitvami, priloženega Sklepu 76/787/ESPJ, EGS, Euratom, se nadomesti z naslednjim:

"Člen 2

Število predstavnikov, izvoljenih v vsaki državi članici, je naslednje:

Belgija	24
Danska	16
Nemčija	81
Grčija	24
Španija	60
Francija	81
Irska	15
Italija	81
Luksemburg	6
Nizozemska	25
Portugalska	24
Združeno kraljestvo	81."

POGLAVJE 2
Svet

Člen 11

Drugi odstavek člena 2 Pogodbe o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti se nadomesti z naslednjim:

"Države članice izmenoma prevzamejo funkcijo predsedstva Sveta za dobo šestih mesecev po naslednjem vrstnem redu držav članic:

– v prvem šestletnem obdobju: Belgija, Danska, Nemčija, Grčija, Španija, Francija, Irska, Italija, Luksemburg, Nizozemska, Portugalska, Združeno kraljestvo,

– v naslednjem šestletnem obdobju: Danska, Belgija, Grčija, Nemčija, Francija, Španija, Italija, Irska, Nizozemska, Luksemburg, Združeno kraljestvo, Portugalska."

Člen 12

Člen 28 Pogodbe ESPJ se nadomesti z naslednjim:

"Člen 28

Kadar se Visoka oblast posvetuje s Svetom, ta obravnava zadevo, pri čemer glasovanje ni nujno. Zapisnik njegovih razprav se pošlje Visoki oblasti.

Kadar ta pogodba zahteva privolitev Sveta, se šteje, da je ta privolitev dana, če je predlog, ki ga je dala Visoka oblast, odobren:

– z absolutno večino predstavnikov držav članic, vključno z glasovi predstavnikov dveh držav članic, od katerih vsaka proizvede vsaj devetino celotne vrednosti proizvodnje premoga in jekla v Skupnosti, ali

– v primeru enake porazdelitve glasov in če Visoka oblast ostane pri svojem predlogu po drugi obravnavi, predstavnikov treh držav članic, od katerih vsaka proizvede vsaj devetino celotne vrednosti proizvodnje premoga in jekla v Skupnosti.

Kadar ta pogodba zahteva soglasno odločitev ali soglasno privolitev, se šteje, da je odločitev ali privolitev dana pravilno, če vse članice Sveta glasujejo za. Vendar pri uporabi členov 21, 32, 32a, 78e in 78h te pogodbe, člena 16, tretjega odstavka člena 20, petega odstavka člena 28 in člena 44 Protokola o statutu Sodišča vzdržanje navzočih ali zastopanih članov Svetu ne preprečuje sprejetja odločitev, za katere je zahtevano soglasje.

Odločitve Sveta razen tistih, za katere je zahtevana kvalificirana večina ali soglasje, se sprejemajo z večino glasov njegovih članov; šteje se, da je večina dosežena, če predstavlja absolutno večino predstavnikov držav članic vključno z glasovi predstavnikov dveh držav članic, od katerih vsaka proizvede vsaj devetino celotne vrednosti proizvodnje premoga in jekla v Skupnosti. Vendar se glasovi članov Sveta pri uporabi členov 78, 78b in 78e te pogodbe, kjer je zahtevana kvalificirana večina, ponderirajo takole:

Belgija	5
Danska	3
Nemčija	10
Grčija	5
Španija	8
Francija	10
Irska	3
Italija	10
Luksemburg	2
Nizozemska	5
Portugalska	5
Združeno kraljestvo	10.

Za sprejetje odločitve je potrebnih vsaj 54 glasov za, ki jih odda najmanj osem članov.

Pri glasovanju lahko vsak član Sveta glasuje v imenu največ enega od drugih članov.

Svet se z državami članicami sporazumeva prek svojega predsednika.

Odločitve Sveta se objavijo na način, ki ga določi Svet."

Člen 13

Četrti odstavek člena 95 Pogodbe ESPJ se nadomesti z naslednjim:

"Te spremembe skupaj predlagata Visoka oblast in Svet, ki odloča z desetdvanajstinsko večino svojih članov, in jih predložita Sodišču v mnenje. Pri njihovi preučitvi je Sodišče polno pristojno za presojo dejanskih in pravnih vprašanj. Če Sodišče po preučitvi ugotovi, da so predlogi združljivi z določbami prejšnjega odstavka, se ti posredujejo Skupščini in začnejo veljati, če so potrjeni s tričetrtinsko večino oddanih glasov in z dvotretjinsko večino članov Skupščine."

Člen 14

Člen 148 (2) Pogodbe EGS in člen 118 (2) Pogodbe Euratom se nadomestita z naslednjim:

"2. Kadar mora Svet odločati s kvalificirano večino, se glasovi njegovih članov ponderirajo takole:

Belgija	5
Danska	3
Nemčija	10
Grčija	5
Španija	8
Francija	10
Irska	3
Italija	10
Luksemburg	2
Nizozemska	5
Portugalska	5
Združeno kraljestvo	10.

Za sprejetje odločitev Sveta se zahteva najmanj:

– 54 glasov za, če ta pogodba zahteva, da se sprejmejo na predlog Komisije,

– 54 glasov za, ki jih odda vsaj osem članov, v drugih primerih."

POGLAVJE 3
Komisija

Člen 15

Prvi pododstavek člena 10 (1) Pogodbe o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti se nadomesti z naslednjim:

"1. Komisija ima 17 članov, ki so izbrani na podlagi njihove splošne usposobljenosti in katerih neodvisnost je nedvomna."

Člen 16

Člen 14 Pogodbe o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti se spremeni, kakor sledi:

1. Prvi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

"Predsednik in šest podpredsednikov Komisije se imenujejo med njenimi člani za obdobje dveh let v skladu z enakim postopkom, kot je določen za imenovanje članov Komisije. Lahko so ponovno imenovani."

2. Doda se naslednji pododstavek:

"Svet lahko soglasno spremeni določbe o podpredsednikih."

POGLAVJE 4
Sodišče

Člen 17

Prvi odstavek člena 32 Pogodbe ESPJ, prvi odstavek člena 165 Pogodbe EGS in prvi odstavek člena 137 Pogodbe Euratom se nadomestijo z naslednjim:

"Sodišče ima 13 sodnikov."

Člen 18

Prvi odstavek člena 32a Pogodbe ESPJ, prvi odstavek člena 166 Pogodbe EGS in prvi odstavek člena 138 Pogodbe Euratom se nadomestijo z naslednjim:

"Sodišču pomaga šest generalnih pravobranilcev."

Člen 19

Drugi in tretji odstavek člena 32b Pogodbe ESPJ, drugi in tretji odstavek člena 167 Pogodbe EGS ter drugi in tretji odstavek člena 139 Pogodbe Euratom se nadomestijo z naslednjim:

"Vsaka tri leta se izvede delna zamenjava sodnikov. Izmenično se zamenja sedem in šest sodnikov.

Vsaka tri leta se izvede delna zamenjava generalnih pravobranilcev. Vsakokrat se zamenjajo tri generalni pravobranilci."

POGLAVJE 5
Računsko sodišče

Člen 20

Člen 78e (2) Pogodbe ESPJ, člen 206 (2) Pogodbe EGS in člen 180 (2) Pogodbe Euratom se nadomestijo z naslednjim:

"2. Računsko sodišče ima 12 članov."

POGLAVJE 6
Ekonomsko-socialni odbor

Člen 21

Prvi odstavek člena 194 Pogodbe EGS in prvi odstavek člena 166 Pogodbe Euratom se nadomestita z naslednjim:

"Število članov Odbora je naslednje:

Belgija	12
Danska	9
Nemčija	24
Grčija	12
Španija	21
Francija	24
Irska	9
Italija	24
Luksemburg	6
Nizozemska	12
Portugalska	12
Združeno kraljestvo	24."

POGLAVJE 7
Posvetovalni odbor ESPJ

Člen 22

Prvi odstavek člena 18 Pogodbe ESPJ se nadomesti z naslednjim:

"Pri Visoki oblasti se oblikuje Posvetovalni odbor. Ima najmanj 72 in največ 96 članov, in sicer enako število proizvajalcev, delavcev ter potrošnikov in trgovcev."

POGLAVJE 8
Znanstveno-tehnični odbor

Člen 23

Prvi pododstavek člena 134 (2) Pogodbe Euratom se nadomesti z naslednjim:

"2. Odbor ima 33 članov, ki jih Svet imenuje po posvetovanju s Komisijo."

NASLOV II
DRUGE PRILAGODITVE

Člen 24

Člen 227 (1) Pogodbe EGS se nadomesti z naslednjim:

"1. Ta pogodba se uporablja za Kraljevino Belgijo, Kraljevino Dansko, Zvezno republiko Nemčijo, Helensko republiko, Kraljevino Španijo, Francosko republiko, Irsko, Italijansko republiko, Veliko vojvodstvo Luksemburg, Kraljevino Nizozemsko, Portugalsko republiko ter Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska."

Člen 25

1. Pogodbe in akti institucij Evropskih skupnosti se uporabljajo za Kanarske otoke ter Ceuto in Melillo, z upoštevanjem odstopanj iz odstavkov 2 in 3 ter drugih določb tega akta.

2. Pogoji, pod katerimi se določbe Pogodb EGS in ESPJ o prostem pretoku blaga ter akti institucij Skupnosti o carinski zakonodaji in trgovinski politiki uporabljajo za Kanarske otoke ter Ceuto in Melillo, so določeni v Protokolu št. 2.

3. Brez vpliva na posebne določbe člena 155 se akti institucij Evropskih skupnosti o skupni kmetijski politiki in skupni ribiški politiki ne uporabljajo za Kanarske otoke ter Ceuto in Melillo.

Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino sprejme določbe sociostrukturne narave, ki se na področju kmetijstva uporabljajo za Kanarske otoke, ter ob tem zagotovi združljivost teh določb s splošnimi cilji skupne kmetijske politike.

4. Svet na zahtevo Kraljevine Španije po posvetu s Skupščino in na predlog Komisije soglasno:

– odloči o vključitvi Kanarskih otokov ter Ceute in Melille v carinsko območje Skupnosti,

– določi ustrezne ukrepe za uporabo veljavnih določb prava Skupnosti tudi za Kanarske otoke ter Ceuto in Melillo.

Na predlog, ki ga Komisija da na lastno pobudo ali na zahtevo države članice, lahko Svet po posvetu s Skupščino soglasno odloči o potrebnih prilagoditvah ureditve, ki se uporablja za Kanarske otoke ter Ceuto in Melillo.

TRETJI DEL
Prilagoditve aktov, ki so jih sprejele institucije

Člen 26

Akti, našteti v Prilogi I k temu aktu, se prilagodijo, kakor je navedeno v omenjeni prilogi.

Člen 27

Prilagoditve aktov, naštetih v Prilogi II k temu aktu, ki so potrebne zaradi pristopa, se oblikujejo skladno s smernicami iz omenjene priloge in skladno s postopkom ter pod pogoji iz člena 396.

ČETRTI DEL
Prehodni ukrepi

NASLOV I
INSTITUCIONALNE DOLOČBE

Člen 28

1. V prvih dveh letih po pristopu vsaka nova država članica izvede splošne neposredne volitve v Skupščino, pri čemer izvoli 60 predstavnikov španskega ljudstva in 24 predstavnikov portugalskega ljudstva, v skladu z določbami Akta o volitvah predstavnikov Skupščine s splošnimi neposrednimi volitvami z dne 20. septembra 1976.

Mandat teh predstavnikov preneha hkrati z mandatom predstavnikov sedanjih držav članic, izvoljenih za tekoče petletno obdobje.

2. Za obdobje od pristopa do volitev iz odstavka 1 predstavnike španskega in portugalskega ljudstva v Skupščini imenujejo parlamenti novih držav članic med svojimi predstavniki skladno s postopkom, ki ga določi vsaka od teh držav.

Člen 29

Za uporabo drugega odstavka člena 2 Pogodbe o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti se novo zaporedje držav članic iz člena 11 tega akta uporablja po izteku preostalega obdobja kroženja v skladu z zaporedjem držav članic, določenim v členu 2 zgoraj, v različici, ki je veljala pred pristopom.

NASLOV II
PREHODNI UKREPI V ZVEZI S ŠPANIJO

POGLAVJE 1
Prosti pretok blaga

Oddelek 1
Tarifne določbe

Člen 30

1. Za vsak izdelek je osnovna dajatev, za katero se uporabljajo zaporedna znižanja iz členov 31, 75 (1) ter 173 (1) in (2), dajatev, ki se je 1. januarja 1985 dejansko uporabljala za izdelke s poreklom iz Skupnosti v sedanji sestavi in Španije v okviru njune trgovine.

2. Osnovna dajatev, ki se uporablja pri približevanju skupni carinski tarifi in enotni tarifi ESPJ iz členov 37, 75 (2) in 173 (4), je za vsak izdelek dajatev, ki jo je Kraljevina Španija dejansko uporabljala 1. januarja 1985.

3. Če pa se po tem datumu in pred pristopom uporabi tarifno znižanje, se tako znižana dajatev šteje za osnovno dajatev.

4. Skupnost v sedanji sestavi in Kraljevina Španija se medsebojno obveščata o svojih zadevnih osnovnih dajatvah.

5. Ne glede na odstavek 1 so za spodnje izdelke osnovne dajatve, na podlagi katerih Kraljevina Španija uporablja zaporedno znižanje iz člena 31, dajatve, ki so navedene pri vsakem izdelku.

Številka SCT	Poimenovanje	Osnovna dajatev
24.02	Predelan tobak, tobačni ekstrakti in sokovi:	
	A. Cigarete	50 %
	B. Cigare in cigarilosi	55 %
	C. Tobak za kajenje	46,8 %
	D. Tobak za žvečenje	26 %
	E. Drugo, vključno s stisnjenim tobakom v obliki lističev ali trakov	10,4 %
27.09	Nafta in olja, dobljena iz bituminoznih mineralov, surova	Prosto

Člen 31

1. Carine pri uvozu med Skupnostjo v sedanji sestavi in Kraljevino Španijo se postopno odpravijo po naslednjem časovnem razporedu:

– 1. marca 1986 se vsaka dajatev zniža na 90,0% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1987 se vsaka dajatev zniža na 77,5% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1988 se vsaka dajatev zniža na 62,5% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1989 se vsaka dajatev zniža na 47,5% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1990 se vsaka dajatev zniža na 35,0% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1991 se vsaka dajatev zniža na 22,5% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1992 se vsaka dajatev zniža na 10,0% osnovne dajatve,

– zadnje znižanje za 10% se izvede 1. januarja 1993.

2. Ne glede na odstavek 1 je od 1. marca 1986 dajatve prost:

(a) uvoz, za katerega se uporabljajo določbe v zvezi z davčnimi oprostitvami za osebe, ki potujejo iz ene države članice v drugo;

(b) uvoz blaga v majhnih pošiljkah, ki ni tržne narave, za katerega se uporabljajo določbe v zvezi z davčnimi oprostitvami med državami članicami.

3. Stopnja dajatve, izračunana v skladu z odstavkom 1, se zaokroži navzdol na prvo decimalno mesto, tako da se druga decimalka zbriše.

Člen 32

V Skupnosti se v nobenem primeru ne uporabljajo višje carine od tistih, ki se uporabljajo za tretje države, obravnavane po načelu največjih ugodnosti.

Če se dajatve skupne carinske tarife spremenijo ali opustijo ali če Kraljevina Španija uporabi člen 40, lahko Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino sprejme potrebne ukrepe za ohranitev preferenciala Skupnosti.

Če se dajatve enotne tarife ESPJ spremenijo ali opustijo ali če Kraljevina Španija uporabi člen 40, lahko Komisija sprejme potrebne ukrepe za ohranitev preferenciala Skupnosti.

Člen 33

Kraljevina Španija lahko delno ali v celoti opusti obračunavanje dajatev za izdelke, uvožene iz Skupnosti v sedanji sestavi. O tem obvesti druge države članice in Komisijo.

Svet lahko na predlog Komisije s kvalificirano večino delno ali v celoti opusti obračunavanje dajatev za izdelke, uvožene iz Španije.

Člen 34

Tarifne kvote, za katere veljajo znižane dajatve iz člena 30 za uvoz nekaterih novih osebnih motornih vozil iz podštevilke ex 87.02 A I b) skupne carinske tarife v Španijo, se ob pristopu odpravijo za vozila, uvožena iz Skupnosti v sedanji sestavi.

Kraljevina Španija 1. januarja 1986 odpre letne tarifne kvote, za katere veljajo znižane dajatve za uvoz motornih vozil za prevoz oseb z motorjem na prisilni vžig ali kompresijski vžig razen avtobusov iz podštevilke ex 87.02 A I b) skupne carinske tarife s poreklom iz Skupnosti v sedanji sestavi. Uvrstitev teh motornih vozil v te tarifne kvote urejajo določbe Protokola št. 6.

Člen 35

Vsaka dajatev z enakim učinkom kot carina pri uvozu v trgovini med Skupnostjo v sedanji sestavi in Španijo se odpravi 1. marca 1986.

Od 1. marca 1986 se ne uporablja nobena carina fiskalne narave.

Člen 36

Carine pri izvozu in dajatve z enakim učinkom se v trgovini med Skupnostjo v sedanji sestavi in Španijo odpravijo 1. marca 1986.

Člen 37

1. Zaradi postopnega uvajanja skupne carinske tarife in enotne tarife ESPJ Kraljevina Španija spremeni svojo tarifo, ki se uporablja za tretje države, kakor sledi:

od 1. marca 1986:

(a) za tarifne oznake, pri katerih se osnovne dajatve ne razlikujejo za več kot 15% navzgor ali navzdol od dajatev skupne carinske tarife ali enotne tarife ESPJ, se uporabljajo slednje;

(b) v drugih primerih Kraljevina Španija uporablja dajatev, ki zmanjšuje razliko med osnovno dajatvijo in dajatvijo skupne carinske tarife ali enotne tarife ESPJ, po naslednjem časovnem razporedu:

– 1. marca 1986, znižanje za 10%,

– 1. januarja 1987, znižanje za 12,5%,

– 1. januarja 1988, znižanje za 15%,

– 1. januarja 1989, znižanje za 15%,

– 1. januarja 1990, znižanje za 12,5%,

– 1. januarja 1991, znižanje za 12,5%,

– 1. januarja 1992, znižanje za 12,5%.

Kraljevina Španija v celoti uporablja skupno carinsko tarifo in enotno tarifo ESPJ od 1. januarja 1993.

2. Ne glede na odstavek 1 za izdelke iz priloge k Sporazumu o trgovini na področju civilnega letalstva, sklenjenem v okviru trgovinskih pogajanj v letih od 1973 do 1979 o Splošnem sporazumu o tarifah in trgovini, Kraljevina Španija od 1. marca 1986 uporablja skupno carinsko tarifo v celoti.

Člen 38

Avtonomne dajatve skupne carinske tarife Skupnosti so avtonomne dajatve Skupnosti v sedanji sestavi. Konvencionalne dajatve skupne carinske tarife EGS in enotne tarife ESPJ so konvencionalne dajatve EGS in ESPJ v sedanji sestavi, z izjemo prilagoditev, potrebnih zaradi dejstva, da so veljavne dajatve po španski in portugalski tarifi na splošno višje od veljavnih dajatve v tarifah EGS in ESPJ v sedanji sestavi.

Ta prilagoditev, ki bo predmet pogajanj v okviru Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini, ostane v okviru možnosti iz člena XXIV tega sporazuma.

Člen 39

1. Kadar se dajatve carinske tarife Kraljevine Španije po svoji naravi razlikujejo od ustreznih dajatev skupne carinske tarife ali enotne tarife ESPJ, se postopno približevanje španskih dajatev skupnim izvede tako, da se deli španske osnovne dajatve dodajo tistim iz skupne carinske tarife ali enotne tarife ESPJ, pri čemer se španska osnovna dajatev postopno zniža na nič po časovnem razporedu iz členov 37 in 75 (2), dajatev skupne carinske tarife ali enotne tarife ESPJ pa se povečuje od nič navzgor, tako da postopno po enakem časovnem razporedu doseže končni znesek.

2. Če se od 1. marca 1986 določene dajatve skupne carinske tarife ali enotne tarife ESPJ spremenijo ali opustijo, jih Kraljevina Španija hkrati spremeni ali opusti svojo tarifo v razmerju, ki izhaja iz izvajanja člena 37.

3. Kraljevina Španija od 1. marca 1986 uporablja nomenklaturi skupne carinske tarife in enotne tarife ESPJ.

Kraljevina Španija lahko v ti nomenklaturi vključi nacionalne pododdelke iz časa pristopa, ki so nepogrešljivi, da bi svoje carine postopno približala tistim iz skupne carinske tarife in enotne tarife ESPJ pod pogoji iz tega akta.

Pri morebitnih spremembah nomenklature skupne carinske tarife ali enotne tarife ESPJ za proizvode iz tega akta lahko Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino prilagodi nomenklaturo teh proizvodov, kakor je navedena v tem aktu.

4. Za izvajanje odstavka 3 in olajšanje postopne uvedbe skupne carinske tarife in enotne tarife ESPJ v Kraljevini Španiji ter postopne odprave carin med Skupnostjo v sedanji sestavi in Kraljevino Španijo Komisija po potrebi sprejme izvedbene določbe, s katerimi Kraljevina Španija spremeni svoje carine, ne da bi te določbe povzročile spremembe členov 31 in 37.

5. Stopnja dajatve, izračunana v skladu s členom 37, se zaokroži navzgor ali navzdol na prvo decimalno mesto.

Zaokroženje navzdol se izvede tako, da se zbriše druga decimalka, kadar se španske dajatve približujejo dajatvam skupne carinske tarife ali enotne tarife ESPJ, ki so nižje od španskih osnovnih dajatev. V drugih primerih se zaokroženje navzgor izvede z uporabo višje decimalke.

Člen 40

Kraljevina Španija lahko zaradi približanja svoje tarife s skupni carinski tarifi in enotni tarifi ESPJ spremeni svoje carine prej, kot je to določeno v členu 37. O tem obvesti druge države članice in Komisijo.

Člen 41

V obdobju odpravljanja carin med Skupnostjo v sedanji sestavi in Kraljevino Španijo ter približevanja dajatev španske carinske tarife dajatvam skupne carinske tarife in enotni tarifi ESPJ ima Kraljevina Španija možnost, da za tretje države odpre tarifne kvote, ki so se dejansko uporabljale 1. januarja 1985.

Če so takšne kvote odprte, se med tem časom za določanje dajatev za izdelke, uvožene iz tretjih držav, uporablja člen 37. Količine ali vrednosti, za katere veljajo te dajatve, so omejene na dejansko uvožene količine v okviru istih kvot, odprtih 1. januarja 1985. Dokler te kvote ostanejo odprte, veljajo za izdelke, uvožene iz Skupnosti v sedanji sestavi, v skladu z določbami člena 31, znižane dajatve, brez omejitev glede količin ali vrednosti.

Če te kvote niso odprte, Kraljevina Španija za izdelke, uvožene iz Skupnosti v sedanji sestavi, uporablja dajatve kot pri odprtih kvotah. Količine ali vrednosti, za katere veljajo te dajatve, so omejene na dejansko uvožene količine iz Skupnosti v sedanji sestavi v okviru istih kvot, odprtih 1. januarja 1985.

Oddelek II

Odprava količinskih omejitev in ukrepov z enakim učinkom

Člen 42

Količinske omejitve pri uvozu in izvozu ter vsi ukrepi z enakim učinkom med Skupnostjo v sedanji sestavi in Kraljevino Španijo se odpravijo 1. januarja 1986.

Člen 43

1. Ne glede na člen 42 lahko Kraljevina Španija ohrani količinske omejitve pri uvozu:

– izdelkov iz Priloge III do 31. decembra 1988,

– izdelkov iz Priloge IV do 31. decembra 1989.

2. Omejitve iz odstavka 1 so v obliki kvot.

3. Kvote za leto 1986 so naštete v Prilogi III oziroma IV.

Stopnja postopnega povečevanja kvot iz Priloge III ter kvot 1 do 5 in 10 do 14 Priloge IV je 25% na začetku vsakega leta za kvote, izražene v ekujih, in 20% na začetku vsakega leta za kvote, izražene v količinah. Takšno povečanje se prišteje vsaki kvoti, naslednje povečanje pa se izračuna na osnovi tako pridobljene skupne vrednosti.

Za kvote 6 do 9 iz Priloge IV je letna stopnja postopnega povečevanja naslednja:

– prvo leto: 13%,

– drugo leto: 18%,

– tretje leto: 20%,

– četrto leto: 20%.

4. Če Komisija z odločbo ugotovi, da je bil uvoz nekega izdelka iz Prilog III in IV v Španijo dve leti zapored manjši od 90% kvote, se uvoz tega izdelka iz sedanjih držav članic na začetku naslednjega leta liberalizira.

5. Protokol št. 7 določi načela, ki jih Kraljevina Španija uporablja za upravljanje kvot iz odstavka 2 tega člena.

Člen 44

1. Ne glede na člen 42 lahko Kraljevina Španija do 31. decembra 1989 ohrani stopnjo nacionalne vključenosti, ki ne presega 60%, za dele in dodatke, uporabljane pri proizvodnji motornih vozil za prevoz oseb z motorjem na prisilni vžig ali kompresijski vžig, razen avtobusov iz tarifne podštevilke 87.02 A I b) skupne carinske tarife.

2. Stopnja nacionalne vključenosti iz odstavka 1 je enaka za proizvajalce, državljane drugih držav članic s sedežem v Španiji, ter za vse proizvajalce, državljane Kraljevine Španije. Omenjeni proizvajalci ne bodo deležni manj ugodne obravnave kakor proizvajalci iz tretjih držav.

Člen 45

1. Ne glede na člen 42 lahko Skupnost do 31. decembra 1988 ohrani količinske omejitve pri izvozu naslednjih izdelkov v Španijo:

Številka SCT	Poimenovanje
Ex 26.03	Bakrov pepel in ostanki ter njihove zlitine
Ex 74.01	Bakreni odpadki in ostanki ter njihove zlitine

2. Omejitve, navedene v odstavku 1, so izražene v obliki letnih količinskih kvot.

3. Kvote za leto 1986 znašajo 5000 ton za bakrov pepel in ostanke ter njegove zlitine iz tarifne številke ex 26.03 skupne carinske tarife in 14.000 ton bakrenih odpadkov in ostankov ter njihovih zlitin iz številke ex 74.01 skupne carinske tarife.

Stopnja letnega postopnega povečanja začetnih kvot, ki se uporablja od začetka drugega leta, je 10% na začetku vsakega leta. Tako povečanje se prišteje vsaki kvoti, naslednje povečanje pa se izračuna na osnovi tako pridobljene skupne vrednosti.

4. Če je izvoz kakega izdelka iz odstavka 1 iz Skupnosti v letih 1986 in 1987 manjši od 90% odprte kvote, se zadevne omejitve odpravijo 1. januarja 1988.

5. Aranžmaji iz odstavkov 1 do 4, ki jih Skupnost uporablja za Španijo, niso manj ugodni od aranžmajev za tretje države.

Člen 46

Ne glede na člen 42 lahko sedanje države članice do izteka obdobja iz člena 52 ohranijo količinske omejitve pri izvozu odpadkov in ostankov železa ali jekla iz tarifne številke 73.03 skupne carinske tarife, ki so se za Kraljevino Španijo uporabljale pred pristopom, kolikor ti aranžmaji niso bolj restriktivni od tistih, ki se uporabljajo za izvoz v tretje države.

Člen 47

1. Ne glede na člen 42 lahko imetnik patenta ali upravičenec do patenta za kemični, farmacevtski ali fitofarmacevtski izdelek, prijavljenega v neki državi članici v obdobju, ko patenta za ta proizvod v Španiji ni bilo mogoče pridobiti, uveljavlja patentne pravice pri preprečevanju uvoza in trženja tega izdelka v eni ali več sedanjih državah članicah, kjer je ta izdelek zaščiten s patentom, četudi je prvič ta izdelek dal na španski trg sam ali je bil na trg dan z njegovo privolitvijo.

2. Te pravice se lahko uveljavljajo za izdelke iz odstavka 1 do izteka treh let potem, ko jih je v Španiji mogoče patentirati.

Člen 48

1. Brez poseganja v odstavka 2 in 3 tega člena Kraljevina Španija z upoštevanjem, kadar je to primerno, člena 90 (2) Pogodbe EGS od 1. januarja 1986 postopno prilagodi državne monopole tržne narave v smislu člena 37 (1) Pogodbe EGS, tako da zagotovi, da se najpozneje do 31. decembra 1991 odpravi vsaka diskriminacija glede pogojev nabave in trženja blaga med državljani držav članic.

Sedanje države članice imajo enake obveznosti do Kraljevine Španije.

Komisija izda priporočila v zvezi z načinom in časovnim razporedom, po katerem se mora izvesti prilagoditev, pri čemer se razume, da morata biti način in časovni razpored enaka za Kraljevino Španijo in sedanje države članice.

2. Kraljevina Španija s 1. januarjem 1986 ukine vse izključne izvozne pravice.

3. Za izdelke s seznama v Prilogi V se izključne uvozne pravice ukinejo najpozneje 31. decembra 1991. Ukinitev teh

izključnih pravic se izvaja od 1. januarja 1986 s postopnim odpiranjem uvoznih kvot za izdelke iz sedanjih držav članic. Obseg kvot za leto 1986 je naveden v omenjenem seznamu.

Kraljevina Španija poveča obseg kvot na način, določen v prilogi iz prvega pododstavka.

Povečanje, izraženo v odstotkih, se prišteje vsaki kvoti, naslednje povečanje pa se izračuna na osnovi tako pridobljene skupne vrednosti.

Kvote iz prvega pododstavka so odprte za vse izvajalce brez omejitev, za blago, uvoženo v okviru teh kvot, pa v Španiji ne smejo veljati izključne pravice trženja v trgovini na debelo; v trgovini na drobno pa mora trženje blaga, uvoženega v okviru kvot, potekati brez diskriminacije.

4. Prilagajanje monopola nad izdelki s seznama v Prilogi VI ne bo nujno vplivalo na delovanje španskega naftnega monopola do tretjih držav. Ta monopol lahko še naprej določa izvor in pogoje za nakup deleža uvoza surove nafte iz tretjih držav, ki je potreben za zagotavljanje redne preskrbe španskega trga in hkrati izpolnjuje določbe Pogodbe EGS, zlasti določbe o prostem pretoku iz členov 30 in 37 te pogodbe.

Člen 49

Ne glede na člen 42 se ureditve iz Protokola št. 9 uporabljajo v trgovini z nekaterimi tekstilnimi izdelki med Skupnostjo v sedanji sestavi in Španijo.

Oddelek III
Druge določbe

Člen 50

1. Komisija z upoštevanjem veljavnih določb, še zlasti tistih, ki se nanašajo na tranzit Skupnosti, določi metode upravnega sodelovanja, katerih namen je zagotoviti, da blago, ki izpolnjuje predpisane pogoje, izkoristi ugodnosti, ki jih prinaša odprava carin in dajatev z enakim učinkom ter količinskih omejitev in ukrepov z enakim učinkom, ki jih določa ta akt.

2. Do 28. februarja 1986 v trgovini med Skupnostjo v sedanji sestavi in Španijo še naprej veljajo določbe Sporazuma med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Španijo iz leta 1970, ki se nanašajo na carinske dogovore.

3. Komisija sprejme določbe, ki se od 1. marca 1986 uporabljajo v trgovini znotraj Skupnosti z blagom, pridobljenim v Skupnosti, v katerega proizvodnjo so bili vgrajeni:

– izdelki, za katere niso bile zaračunane carine ali dajatve z enakim učinkom, ki so se uporabljale zanje v Skupnosti v sedanji sestavi ali v Španiji, ali so bili deležni delnega ali celotnega povračila takih carin ali dajatev,

– kmetijski proizvodi, ki ne izpolnjujejo pogojev, zahtevanih za sprostitev v prosti promet v Skupnosti v sedanji sestavi ali Španiji.

Pri sprejemanju teh določb Komisija upošteva pravila iz tega akta za odpravo carin med Skupnostjo v sedanji sestavi in Španijo in za postopno uporabo skupne carinske tarife ter določb v zvezi s skupno kmetijsko politiko s strani Kraljevine Španije.

Člen 51

1. Razen če ni v tem aktu določeno drugače, se veljavne določbe carinske zakonodaje za trgovino s tretjimi državami uporabljajo pod enakimi pogoji za trgovino znotraj Skupnosti, in sicer tako dolgo, dokler se v tej trgovini obračunavajo carine.

Za določitev carinske vrednosti z zvezi s trgovino znotraj Skupnosti in trgovino s tretjimi državami se do:

– 31. decembra 1992 za industrijske izdelke,

– 31. decembra 1995 za kmetijske proizvode

upošteva carinsko območje, ki ga predvidevajo obstoječe določbe v Skupnosti in Kraljevini Španiji dne 31. decembra 1985.

2. Kraljevina Španija od 1. marca 1986 uporablja nomenklaturi skupne carinske tarife in enotne tarife ESPJ v trgovini znotraj Skupnosti.

Kraljevina Španija lahko v ti nomenklaturi vključi nacionalne pododdelke v času pristopa, ki so nepogrešljivi, da bi svoje carine znotraj Skupnosti postopno odpravila pod pogoji iz tega akta.

Člen 52

V treh letih po dnevu pristopa Kraljevina Španija dokonča prestrukturiranje svoje železarske in jeklarske industrije pod pogoji iz Protokola št. 10, priloženega temu aktu.

Komisija lahko s privolitvijo Sveta zgornje obdobje skrajša in spremeni podrobnosti iz omenjenega protokola na podlagi:

– napredka pri izvajanju španskih načrtov za prestrukturiranje, z upoštevanjem pomembnih dejavnikov pri ponovnem vzpostavljanju sposobnosti preživetja podjetij,

– ukrepov v zvezi z železarstvom in jeklarstvom, veljavnih v Skupnosti po pristopu; v tem primeru aranžmaji, ki se uporabljajo po pristopu za španske dobave v Skupnost v sedanji sestavi, ne bi smeli povzročiti bistvenih razlik pri obravnavi Španije in drugih držav članic.

Člen 53

1. Če se v trgovini med Skupnostjo v sedanji sestavi in Kraljevino Španijo uporabljajo kompenzacijski zneski iz člena 72 za enega ali več osnovnih proizvodov, za katere se šteje, da so bili uporabljeni v proizvodnji blaga iz Uredbe Sveta (EGS) št. 3033/80 z dne 11. novembra 1980 o določitvi trgovinskih dogovorov za določeno blago, ki izhaja iz predelave kmetijskih proizvodov, se uporabijo naslednji prehodni ukrepi:

– pri uvozu tega blaga v Skupnost v sedanji sestavi iz Španije se uporablja kompenzacijski znesek, izračunan na podlagi kompenzacijskih zneskov iz člena 72 in v skladu s pravili Uredbe (EGS) št. 3033/80 za izračunavanje spremenljivega dela za zadevno blago iz te uredbe.

– če je blago iz Uredbe (EGS) št. 3033/80 uvoženo iz tretjih držav v Španijo, se spremenljivi del iz te uredbe zveča ali zmanjša, odvisno od primera, za kompenzacijski znesek iz prve alinee,

– za izvoz tega blaga iz Skupnosti v sedanji sestavi v Španijo se uporablja kompenzacijski znesek, določen na osnovi kompenzacijskih zneskov za osnovne proizvode in v skladu s pravili, ki se uporabljajo za izračun nadomestil iz Uredbe Sveta (EGS) št. 3035/80 z dne 11. novembra 1980 o splošnih pravilih za dodeljevanje izvoznih nadomestil za nekatere kmetijske proizvode v obliki blaga, ki ni zajeto v Prilogi II Pogodbe, ter meril za določitev zneskov takšnih nadomestil za blago iz te uredbe.

– če se proizvodi iz Uredbe (EGS) št. 3035/80 izvažajo iz Španije v tretje države, zanje velja kompenzacijski znesek iz tretje alinee.

2. Carina, ki predstavlja nespremenljivi del dajatve, ki se od dneva pristopa uporablja za uvoz blaga iz Uredbe (EGS) št. 3033/80 v Španijo, se določi tako, da se od osnovne carine, ki jo Kraljevina Španija uporablja za proizvode s poreklom iz Skupnosti v sedanji sestavi, odšteje spremenljivi del, enak spremenljivemu delu, določenemu pri izvajanju Uredbe (EGS) št. 3033/80, ki se zveča ali zmanjša, odvisno od primera, za kompenzacijski znesek iz prve in tretje alinee odstavka 1.

Za proizvode iz oznak skupne carinske tarife, omenjenih v Prilogi VII, je nespremenljivi del enak dajatvam v omenjeni prilogi.

Španija lahko proizvode iz Priloge VII in žgane pijače iz podštevilke 22.09 C skupne carinske tarife za sedemletno prehodno obdobje predloži v nadzor Skupnosti za izključno statistične namene. Ne glede na to uvoz teh proizvodov zaradi izvajanja statističnega nadzora nikakor ne sme zamujati.

3. Carina, ki predstavlja nespremenljivi del dajatve, ki se od dne pristopa uporablja za uvoz blaga iz Uredbe (EGS) št. 3033/80 iz tretjih držav v Španijo, je enaka višjemu od obeh zneskov, ki se določita, kakor sledi:

– od osnovne carine, ki jo Kraljevina Španija uporablja za uvoz iz tretjih držav, se odšteje spremenljivi del, enak spremenljivemu delu, določenemu v skladu z Uredbo (EGS) št. 3033/80, ki se zveča ali zmanjša, odvisno od primera, za kompenzacijski znesek iz prve in tretje alinee odstavka 1.

– nespremenljivi del, ki se uporablja za uvoz iz Skupnosti v sedanji sestavi v Španijo, se prišteje nespremenljivemu delu carine skupne carinske tarife (ali, za tretje države, ki uživajo ugodnosti splošnega sistema preferencialov Skupnosti, k nespremenljivemu preferencialnemu delu, ki ga Skupnost uporablja, kadar je to primerno, za uvoz iz teh držav).

4. Z odstopanjem od člena 30 se carine, ki jih Kraljevina Španija uporablja za uvoz iz Skupnosti in tretjih držav, z dnem pristopa pretvorijo v vrsto dajatve in enote, navedene v skupni carinski tarifi. Pretvorba se izvede na podlagi vrednosti blaga, uvoženega v Španijo v zadnjih štirih trimesečjih, za katera so na voljo podatki, ali na podlagi vrednosti na enoto istega blaga, uvoženega v Skupnost v sedanji sestavi, če ni bilo uvoza zadevnega blaga v Španijo.

5. Vsak nespremenljivi del, uporabljen v trgovini med Skupnostjo v sedanji sestavi in Kraljevino Španijo, se odpravi v skladu s členom 31.

Vsak nespremenljivi del, ki ga Kraljevina Španija uporablja pri uvozu iz tretjih držav, se uskladi z nespremenljivim delom carine skupne carinske tarife (ali, kadar je to primerno, z nespremenljivim preferencialnim delom, določenim v splošnem sistemu preferencialov Skupnosti), v skladu s členoma 37 in 40.

6. Če se tretjim državam, ki uživajo ugodnosti splošnega sistema preferencialov Skupnosti, odobri znižanje spremenljivega dela dajatve skupne carinske tarife, Kraljevina Španija od dneva pristopa uporablja ta spremenljivi preferencialni del.

Oddelek IV
Trgovina med Kraljevino Španijo in Portugalsko republiko

Člen 54

Kraljevina Španija v trgovini s Portugalsko republiko uporablja člene 30 do 53, in sicer z upoštevanjem pogojev iz Protokola št. 3.

POGLAVJE 2
Prosti pretok oseb, storitev in kapitala

Oddelek I
Delavci

Člen 55

Člen 48 Pogodbe EGS se uporablja v zvezi s prostim gibanjem delavcev med Španijo in drugimi državami članicami samo z upoštevanjem prehodnih določb iz členov 56 do 59 tega akta.

Člen 56

1. Členi 1 do 6 Uredbe (EGS) št. 1612/68 o prostem gibanju delavcev znotraj Skupnosti se v Španiji za državljane drugih držav članic in v drugih državah članicah za španske državljane uporabljajo šele od 1. januarja 1993.

Kraljevina Španija in druge države članice lahko do 31. decembra 1992 za državljane drugih držav članic oziroma španske državljane ohranijo v veljavi nacionalne določbe ali tiste iz dvostranskih sporazumov, ki zahtevajo predhodno dovoljenje za priseljevanje, katerega namen je zaposlitev in/ali pridobitev in opravljanje plačane zaposlitve.

Vendar lahko Kraljevina Španija in Veliko vojvodstvo Luksemburg do 31. decembra 1995 ohranita v veljavi nacionalne določbe iz prejšnjega pododstavka za luksemburške oziroma španske državljane.

2. Od 1. januarja 1991 Svet po prejemu poročila Komisije preuči rezultate uporabe ukrepov odstopanja iz odstavka 1.

Po opravljeni preučitvi lahko Svet na predlog Komisije na podlagi novih podatkov soglasno sprejme določbe za prilagoditev omenjenih ukrepov.

Člen 57

1. Člen 11 Uredbe (EGS) št. 1612/68 se uporablja do 31. decembra 1990 v Španiji za državljane drugih držav članic in v drugih državah članicah za španske državljane pod naslednjimi pogoji:

(a) družinski člani delavca iz člena 10 (1) (a) omenjene uredbe, ki so na dan podpisa tega akta v skladu s predpisi nastanjeni pri delavcu na ozemlju države članice, imajo ob pristopu pravico, da pridobijo in opravljajo kakršno koli plačano zaposlitev na celotnem ozemlju te države članice.

Vendar se uveljavljanje zgoraj omenjene pravice lahko omeji na družinske člane španskih delavcev, ki so nastanjeni v drugi državi članici pred datumom, določenim na podlagi posebnih dvostranskih sporazumov, sklenjenih pred dnem podpisa tega akta, o pogojih dostopa do zaposlitve za družinske člane španskih delavcev po pristopu.

(b) družinski člani delavca iz člena 10 (1) (a) omenjene uredbe, ki so po dnevu podpisa tega akta v skladu s predpisi nastanjeni pri delavcu na ozemlju države članice, imajo pravico, da pridobijo in opravljajo kakršno koli plačano zaposlitev, če tam prebivajo vsaj tri leta. Od 1. januarja 1989 se to obdobje bivanja skrajša na 18 mesecev.

Ta odstavek ne posega v ugodnejše nacionalne določbe ali določbe iz dvostranskih sporazumov.

2. Ureditev iz odstavka 1 se uporablja tudi za družinske člane samozaposlene osebe, ki so nastanjeni pri njej v državi članici.

Člen 58

Če nekaterih določb Direktive 68/360/EGS o odpravi omejitev glede gibanja in bivanja delavcev iz držav članic in njihovih družin v Skupnosti ni mogoče ločiti od tistih iz Uredbe (EGS) št. 1612/68, katere uporaba je odložena v skladu s členom 56, lahko Kraljevina Španija in druge države članice odstopajo od teh določb, kolikor je to potrebno zaradi uporabe določb o odstopanju iz člena 56 v zvezi z omenjeno uredbo.

Člen 59

Kraljevina Španija in druge države članice ob pomoči Komisije sprejmejo vse potrebne ukrepe, da se lahko uporaba Odločbe Komisije z dne 8. decembra 1972 o enotnem sistemu, uvedenem v skladu s členom 15 Uredbe Sveta (EGS) št. 1612/68, imenovanem "Sedoc", in Odločbe Komisije z dne 14. decembra 1972 o "načrtu Skupnosti" za zbiranje in razširjanje informacij iz člena 14 (3) Uredbe Sveta (EGS) št. 1612/68, razširi na Španijo najpozneje 1. januarja 1993.

Člen 60

1. Do začetka veljavnosti enotne rešitve za vse države članice iz člena 99 Uredbe (EGS) št. 1408/71 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo znotraj Skupnosti, ter najpozneje do 31. decembra 1988 se členi 73 (1) in (3), 74 (1) in 75 (1) Uredbe (EGS) št. 1408/71 ter člena 86 in 88 Uredbe (EGS) št. 574/72 o postopku za izvajanje Uredbe (EGS) št. 1408/71 ne uporabljajo za španske delavce, ki so zaposleni v eni od držav članic razen Španije, katerih družinski člani prebivajo v Španiji.

Za te delavce se po analogiji uporabljajo členi 73 (2), 74 (2), 75 (2) in 94 (9) Uredbe (EGS) št. 1408/71 ter členi 87, 89, 98 in 120 Uredbe (EGS) št. 574/72.

Vendar pa to ne posega v zakonske določbe države članice, v skladu s katerimi se plačujejo družinski prejemki za družinske člane ne glede na to, v kateri državi prebivajo.

2. Ne glede na člen 6 Uredbe (EGS) št. 1408/71 se za španske delavce v obdobju iz odstavka 1 še naprej uporabljajo naslednje določbe konvencij o socialni varnosti:

(a) Španija – Belgija

– člen 20 (2) in (3) Splošne konvencije z dne 28. novembra 1956,

– členi 59, 60 in 61 Dogovora o izvajanju z dne 30. julija 1969.

(b) Španija – Nemčija

Točke 1 do 4 člena 40 (1) Konvencije z dne 4. decembra 1973, kakor jo spreminja člen 2 Dogovora o spremembah z dne 17. decembra 1975.

(c) Španija - Italija

- člena 25 in 26 Konvencije z dne 30. oktobra 1979,
- člena 31 in 32 Dogovora o izvajanju z dne 30. oktobra 1979.

(d) Španija - Luksemburg

- člen 29 Konvencije z dne 8. maja 1969, kakor jo spreminja člen 3 Drugega dopolnilnega sporazuma z dne 29. marca 1978,
- člen 30 Dogovora o izvajanju z dne 25. maja 1971.

(e) Španija - Nizozemska

- člen 37 (2) in (5) Konvencije z dne 5. februarja 1974,
- člena 46 in 47 Dogovora o izvajanju z dne 5. februarja 1974.

(f) Španija - Portugalska

- člena 23 in 24 Splošne konvencije z dne 11. junija 1969,
- člena 45 in 46 Dogovora o izvajanju z dne 22. maja 1970.

(g) Španija - Združeno kraljestvo

- člen 22 Konvencije z dne 13. septembra 1974,
- člen 17 Dogovora z dne 30. oktobra 1974.

Oddelek II
Pretok kapitala

Člen 61

1. Kraljevina Španija lahko v skladu s pogoji in v rokih iz členov 62 do 66 odloži liberalizacijo pretoka kapitala, s seznamov A in B Prve direktive Sveta z dne 11. maja 1960 za izvajanje člena 67 Pogodbe EGS in Druge direktive Sveta z dne 18. decembra 1962, ki dopolnjuje in spreminja Prvo direktivo za izvajanje člena 67 Pogodbe EGS.

2. Španske oblasti in Komisija pravočasno opravijo ustrezna posvetovanja o podrobnostih za uporabo ukrepov liberalizacije ali ublažitve, katerih izvajanje se lahko odloži v skladu z naslednjimi določbami.

Člen 62

Kraljevina Španija lahko odloži:

(a) do 31. decembra 1988 liberalizacijo neposrednih naložb oseb s stalnim prebivališčem v Španiji v podjetjih drugih držav članic, katerih cilj je pridobitev in lastništvo prenosljivih vrednostnih papirjev,

(b) do 31. decembra 1990 liberalizacijo neposrednih naložb oseb s stalnim prebivališčem v Španiji v podjetjih drugih držav članic, katerih cilj je pridobitev, posest ali izkoriščanje nepremičnin.

Člen 63

Kraljevina Španija lahko do 31. decembra 1990 odloži liberalizacijo nepremičninskih naložb oseb s stalnim prebivališčem v Španiji v drugih državah članicah, kolikor te naložbe niso povezane z izseljevanjem v smislu prostega gibanja delavcev ali pravice do ustanavljanja.

Člen 64

Kraljevina Španija lahko do 31. decembra 1988 za osebe s stalnim prebivališčem v Španiji odloži liberalizacijo pridobitve tujih vrednostnih papirjev, s katerimi se trguje na borzi, v drugih državah članicah.

Vendar pa liberalizacija pridobitve:

- teh vrednostnih papirjev s strani zavarovalnic, depozitnih bank, panožnih bank do 10-odstotnega povečanja njihovih lastnih sredstev,
- teh vrednostnih papirjev s strani investicijskih skladov in družb, ki opravljajo posle z osebnim premoženjem pod pogoji v nacionalnih predpisih, ki urejajo take sklade in družbe,
- vrednostnih papirjev s stalnim donosom, ki so jih izdale Evropske skupnosti in Evropska investicijska banka,

začne veljati ob pristopu.

Člen 65

Če to omogočajo okoliščine, Kraljevina Španija izvede liberalizacijo pretoka kapitala iz členov 62, 63 in 64 pred iztekom rokov, določenih v teh členih.

Člen 66

Za uporabo določb iz tega oddelka se lahko Komisija posvetuje z Monetarnim odborom in predloži Svetu ustrezne predloge.

POGLAVJE 3
Kmetijstvo

Oddelek I
Splošne določbe

Člen 67

1. To poglavje obravnava kmetijske proizvode razen tistih, ki sodijo v okvir Uredbe (EGS) št. 3796/81 o skupni ureditvi trga za ribiške proizvode.

2. Če v tem poglavju ni določeno drugače, se pravila iz tega akta uporabljajo za kmetijske proizvode iz odstavka 1.

3. Z upoštevanjem posebnih določb tega poglavja, ki določajo različne datume ali krajše roke, se uporaba prehodnih ukrepov za kmetijske proizvode iz odstavka 1 konča ob koncu leta 1995.

Pododdelek 1
Cenovno nadomestilo in usklajevanje cen

Člen 68

Pred prvo uskladitvijo cen, navedeno v členu 70, se cene, ki se uporabljajo v Španiji, določijo v skladu s pravili skupne ureditve trga za zadevni sektor na ravni, ki ustreza cenam, določenim v Španiji po prejšnji nacionalni ureditvi, za reprezentativno obdobje, ki se določi za vsak proizvod.

Če za proizvod španska cena ni določena, se cena, ki se bo uporabljala v Španiji, izračuna na podlagi cen, dejansko ugotovljenih na španskih trgih v reprezentativnem obdobju, ki bo določeno.

Če pa za določene proizvode na španskem trgu ni podatkov o cenah, se cena, ki se bo uporabljala v Španiji, izračuna na podlagi cen, ki jih v Skupnosti v sedanji sestavi dosegajo podobni proizvodi, skupine podobnih proizvodov ali konkurenčni proizvodi.

Člen 69

1. Če se ob pristopu ugotovi, da je razlika med ravnjo cene proizvoda v Španiji in ravnjo skupne cene minimalna, se za zadevni proizvod lahko uporablja skupna cena.

2. Razlika iz odstavka 1 se šteje za minimalno, kadar je manjša ali enaka 3% skupne cene.

Člen 70

1. Če uporaba člena 68 v Španiji povzroči raven cen, ki se razlikuje od ravni skupnih cen, se cene, v zvezi s katerimi se oddelek II sklicuje na ta člen, z upoštevanjem odstavka 4 uskladijo s skupnimi cenami vsako leto na začetku tržnega leta v skladu z določbami odstavkov 2 in 3.

2. Če je cena proizvoda v Španiji nižja od skupne cene, se usklajevanje izvede v sedmih fazah, tako da se cena v Španiji v času prvih šestih uskladitev zaporedno zviša za sedmino, šestino, petino, četrtino, tretjino in polovico razlike med ravnjo cene v tej državi članici in ravnjo skupne cene, ki se uporabljata pred vsako uskladitvijo; tako izračunana cena se zviša ali zniža sorazmerno z vsakim dvigom ali padcem skupne cene za naslednje tržno leto; skupna cena se v Španiji uporabi ob sedmi uskladitvi cen:

3. (a) Če je cena proizvoda v Španiji višja od skupne cene, se cena v tej državi članici ohrani na ravni, ki izhaja iz uporabe člena 68, usklajevanje pa izhaja iz gibanja skupnih cen v sedmih letih po pristopu.

Vendar se cena v Španiji prilagodi, kolikor je potrebno, da se razlika med njo in skupno ceno ne poveča.

Če so poleg tega cene v Španiji, izražene v ekujih, določene v skladu s prejšnjo nacionalno ureditvijo, za tržno leto 1985/86

povzročile prekoračitev razlike, ki je v tržnem letu 1984/85 obstajala med cenami v Španiji in skupnimi cenami, se cena v Španiji, ki izhaja iz uporabe prejšnjih dveh pododstavkov, zmanjša za znesek, ki bo določen, enakovreden delu prekoračitve, tako da se prekoračitev v sedmih tržnih letih po pristopu popolnoma odpravi.

Brez poseganja v točko (b) se skupna cena uporablja ob sedmi uskladitvi.

(b) Če je cena proizvoda v Španiji občutno višja od skupne cene, Svet na koncu četrtega leta po pristopu izvede analizo razvoja usklajevanja cen na podlagi mnenja Komisije, ki ga po potrebi spremljajo ustrezni predlogi.

Svet lahko na predlog Komisije s kvalificirano večino in po posvetu s Skupščino zlasti podaljša rok za usklajevanje cen v okviru maksimalnega trajanja obdobja uporabe prehodnih ukrepov in sprejme druge načine pospešenega usklajevanja.

4. V interesu nemotenega poteka procesa vključevanja se lahko odloči, da se ne glede na odstavek 2 cena enega ali več proizvodov v Španiji za eno tržno leto razlikuje od cen, ki izhajajo iz uporabe tega odstavka.

Ta razlika ne sme presegati 10% višine uskladitve cen, ki jo je treba izvesti.

V takem primeru je raven cen za naslednje tržno leto takšna, kot bi bila ob uporabi odstavka 2, če ne bi bila sprejeta razlika. Vendar se lahko sprejme še nadaljnja razlika glede na to raven cen za to tržno leto v skladu s pogoji iz prvega in drugega pododstavka.

Odstopanje iz prvega pododstavka se ne uporablja pri zadnji uskladitvi iz odstavka 2.

Člen 71

Če na dan pristopa ali med obdobjem uporabe prehodnih ukrepov cena določenega proizvoda na svetovnem trgu presega skupno ceno, se lahko za zadevni proizvod v Španiji uporablja skupna cena, razen če je cena, uporabljena v Španiji, višja od skupne cene.

Člen 72

Razlike v ravneh cen, v zvezi s katerimi se oddelek II sklicuje na ta člen, se nadomestijo, kakor sledi.

1. za proizvode, za katere so cene določene v skladu s členoma 68 in 70, so kompenzacijski zneski, ki se uporabljajo v trgovini med Skupnostjo v sedanji sestavi in Španijo ter med Španijo in tretjimi državami, enaki razliki med cenami, določenimi za Španijo, in skupnimi cenami.

Vendar se kompenzacijski znesek, določen v skladu z zgoraj omenjenimi pravili, popravi, kadar je to primerno, zaradi upoštevanja učinka državne pomoči, ki jo lahko Kraljevina Španija obdrži v skladu s členom 80.

2. Vendar se ne določi noben kompenzacijski znesek, če uporaba odstavka 1 povzroči minimalni znesek.

3. (a) V trgovini med Španijo in Skupnostjo v sedanji sestavi kompenzacijske zneske obračuna država uvoznica ali jih dodeli država izvoznica.

(b) V trgovini med Španijo in tretjimi državami se prelevmani ali druge uvozne dajatve, ki se porabljajo v okviru skupne kmetijske politike, in izvozna nadomestila, razen ob izrecnem odstopanju, zvišajo ali znižajo, odvisno od primera, za kompenzacijske zneske, ki se uporabljajo v trgovini s Skupnostjo v sedanji sestavi.

Vendar carin ni dovoljeno znižati za kompenzacijske zneske.

4. Za proizvode, za katere je dajatev skupne carinske tarife obvezna v okviru Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini, se upošteva ta obveznost.

5. Kompenzacijski znesek, ki ga zaračuna ali dodeli država članica v skladu z odstavkom 1, ne sme presegati skupnega zneska, ki ga ista država članica zaračuna pri uvozu iz tretjih držav, ki so obravnavane po načelu največjih ugodnosti.

Svet lahko na predlog Komisije s kvalificirano večino odstopa od tega pravila, zlasti zato, da ne pride do preusmeritve trgovinskih tokov in izkrivljanja konkurence.

6. Svet lahko na predlog Komisije s kvalificirano večino, če je to potrebno za pravilno delovanje skupne kmetijske politike, odstopa od prvega pododstavka člena 53 za proizvode, za katere se uporabljajo kompenzacijski zneski.

Člen 73

Če je cena za proizvod na svetovnem trgu višja od cene, ki se uporablja za izračunavanje uvozne dajatve, uvedene v okviru skupne kmetijske politike, znižane za kompenzacijski znesek, odštet od uvozne dajatve v skladu s členom 72, ali če je nadomestilo pri izvozu v tretje države nižje od kompenzacijskega zneska, ali če se ne uporablja nobeno nadomestilo, se lahko sprejmejo ustrezni ukrepi za zagotovitev pravilnega delovanja skupne ureditve trga.

Člen 74

1. Dodeljene kompenzacijske zneske financira Skupnost iz Jamstvenega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada.

2. Izdatki Kraljevine Španije za intervencije na njenem notranjem trgu ter za dodeljevanje nadomestil ali subvencij za izvoz v tretje države in druge države članice ostanejo nacionalni do 31. decembra 1989 za proizvode iz Uredbe (EGS) št. 1035/72 o skupni ureditvi trga s sadjem in zelenjavo.

Skupnost pa sodeluje pri financiranju intervencijskih ukrepov, ki jih izvaja Kraljevina Španija v fazi preverjanja konvergence za te proizvode pod pogoji iz člena 133.

Od druge faze naprej izdatke za intervencije na španskem notranjem trgu in dodeljevanje nadomestil za izvoz v tretje države financira Skupnost iz Jamstvenega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada.

Pododdelek 2
Prosti pretok in carinska unija

Člen 75

Naslednje določbe se uporabljajo za proizvode, ki so pri uvozu v Skupnost v sedanji sestavi iz tretjih držav predmet carin.

1. Brez poseganja v odstavka 4 in 5 se carine pri uvozu med Skupnostjo v sedanji sestavi in Španijo postopno odpravijo, in sicer po naslednjem časovnem razporedu:

– 1. marca 1986 se vsaka dajatev zniža na 87,5% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1987 se vsaka dajatev zniža na 75% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1988 se vsaka dajatev zniža na 62,5% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1989 se vsaka dajatev zniža na 50% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1990 se vsaka dajatev zniža na 37,5% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1991 se vsaka dajatev zniža na 25% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1992 se vsaka dajatev zniža na 12,5% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1993 se vse dajatve odpravijo.

Vendar:

(a) se za proizvode, ki sodijo v okvir Uredbe (EGS) št. 1035/72, odprava tarif izvaja v prehodnem obdobju 10 let po naslednjem postopku:

– za proizvode, za katere je določena referenčna cena, se dajatve postopno odpravljajo v enajstih letnih obrokih po naslednjem časovnem razporedu:

– 1. marca 1986, 10%,
– 1. januarja 1987, 10%,
– 1. januarja 1988, 10%,
– 1. januarja 1989, 10%,
– 1. januarja 1990, 25%,
– 1. januarja 1991, 15%,
– 1. januarja 1992, 4%,
– 1. januarja 1993, 4%,

– 1. januarja 1994, 4%,
– 1. januarja 1995, 4%,
– 1. januarja 1996, 4%,

– za druge proizvode se carine postopno odpravijo po naslednjem časovnem razporedu:

– 1. marca 1986 se vsaka dajatev zniža na 90,9% osnovne dajatve,
– 1. januarja 1987 se vsaka dajatev zniža na 81,8% osnovne dajatve,
– 1. januarja 1988 se vsaka dajatev zniža na 72,7% osnovne dajatve,
– 1. januarja 1989 se vsaka dajatev zniža na 63,6% osnovne dajatve,
– 1. januarja 1990 se vsaka dajatev zniža na 54,5% osnovne dajatve,
– 1. januarja 1991 se vsaka dajatev zniža na 45,4% osnovne dajatve,
– 1. januarja 1992 se vsaka dajatev zniža na 36,3% osnovne dajatve,
– 1. januarja 1993 se vsaka dajatev zniža na 27,2% osnovne dajatve,
– 1. januarja 1994 se vsaka dajatev zniža na 18,1% osnovne dajatve,
– 1. januarja 1995 se vsaka dajatev zniža na 9% osnovne dajatve,
– 1. januarja 1996 se vse dajatve odpravijo;

(b) za proizvode iz Uredbe (EGS) št. 805/68 o skupni ureditvi trga za govedino in teletino se carine pri uvozu postopno odpravijo v osmih fazah po 12,5% na začetku vsakega od osmih tržnih let po pristopu;

(c) za oljna semena in plodove iz tarifne podštevilke 12.01 B skupne carinske tarife ter za proizvode iz tarifne številke 12.02 in tarifne podštevilke 23.04 B se uvozne dajatve med Skupnostjo v sedanji sestavi in Španijo postopno odpravijo po naslednjem časovnem razporedu:

– 1. marca 1986 se vsaka dajatev zniža na 90,9% osnovne dajatve,
– 1. januarja 1987 se vsaka dajatev zniža na 81,8% osnovne dajatve,
– 1. januarja 1988 se vsaka dajatev zniža na 72,7% osnovne dajatve,
– 1. januarja 1989 se vsaka dajatev zniža na 63,6% osnovne dajatve,
– 1. januarja 1990 se vsaka dajatev zniža na 54,5% osnovne dajatve,
– 1. januarja 1991 se vsaka dajatev zniža na 45,4% osnovne dajatve,
– 1. januarja 1992 se vsaka dajatev zniža na 36,3% osnovne dajatve,
– 1. januarja 1993 se vsaka dajatev zniža na 27,2% osnovne dajatve,
– 1. januarja 1994 se vsaka dajatev zniža na 18,1% osnovne dajatve,
– 1. januarja 1995 se vsaka dajatev zniža na 9% osnovne dajatve,
– 1. januarja 1996 se vse dajatve odpravijo;

(d) za proizvode iz člena 1 (2) (b) Uredbe št. 136/66/EGS, razen tistih iz tarifne številke 12.02 in tarifne podštevilke 23.04 B skupne carinske tarife, Skupnost v sedanji sestavi in Kraljevina Španija uporabljata svoje nespremenjene osnovne dajatve in dajatve z enakim učinkom v obdobju uporabe določenih nadzornih mehanizmov iz člena 94 v Španiji.

Po izteku tega obdobja se dajatve z enakim učinkom odpravijo v celoti, carine pa se postopno odpravijo po naslednjem časovnem razporedu:

– 1. januarja 1991 se vsaka dajatev zniža na 83,3% osnovne dajatve,
– 1. januarja 1992 se vsaka dajatev zniža na 66,6% osnovne dajatve,
– 1. januarja 1993 se vsaka dajatev zniža na 49,9% osnovne dajatve,
– 1. januarja 1994 se vsaka dajatev zniža na 33,2% osnovne dajatve,
– 1. januarja 1995 se vsaka dajatev zniža na 16,5% osnovne dajatve,
– 1. januarja 1996 se vse dajatve odpravijo.

2. Brez poseganja v odstavka 4 in 5 se za izvajanje skupne carinske tarife v Kraljevini Španiji uporabljajo naslednje določbe:

(a) za naslednje proizvode:

– proizvode iz Uredbe (EGS) št. 805/68,
– proizvode iz Uredbe (EGS) št. 1035/72, za katere je za celotno tržno leto ali del tržnega leta določena referenčna cena,
– proizvode iz Uredbe (EGS) št. 337/79 o skupni ureditvi trga za vino, za katere je določena referenčna cena,

začne Kraljevina Španija v celoti uporabljati dajatve skupne carinske tarife 1. marca 1986.

(b) za oljna semena in plodove iz tarifne podštevilke 12.01 B skupne carinske tarife ter za proizvode iz tarifne številke 12.02 in podštevilke 23.04 B Kraljevina Španija zaradi postopnega uvajanja skupne carinske tarife spremeni svojo tarifo, ki se uporablja za tretje države, kakor sledi:

(aa) pri tarifnih oznakah, pri katerih se osnovne dajatve od dajatev skupne carinske tarife ne razlikujejo za več kot 15% navzgor ali navzdol, se uporabljajo slednje dajatve.

(bb) v drugih primerih Kraljevina Španija uporablja dajatev, ki zmanjšuje razliko med osnovno dajatvijo in dajatvijo skupne carinske tarife po naslednjem časovnem razporedu:

– 1. marca 1986 se razlika zniža na 90,9% prvotne razlike,
– 1. januarja 1987 se razlika zniža na 81,8% prvotne razlike,
– 1. januarja 1988 se razlika zniža na 72,7% prvotne razlike,
– 1. januarja 1989 se razlika zniža na 63,6% prvotne razlike,
– 1. januarja 1990 se razlika zniža na 54,5% prvotne razlike,
– 1. januarja 1991 se razlika zniža na 45,4% prvotne razlike,
– 1. januarja 1992 se razlika zniža na 36,3% prvotne razlike,
– 1. januarja 1993 se razlika zniža na 27,2% prvotne razlike,
– 1. januarja 1994 se razlika zniža na 18,1% prvotne razlike,
– 1. januarja 1995 se razlika zniža na 9% prvotne razlike.

Kraljevina Španija začne v celoti uporabljati skupno carinsko tarifo 1. januarja 1996.

(c) za proizvode iz člena 1 (2) (b) Uredbe št. 136/66/EGS, razen tistih iz tarifne številke 12.02 in tarifne podštevilke 23.04 B skupne carinske tarife, Kraljevina Španija uporablja svoje nespremenjene osnovne dajatve in dajatve z enakim učinkom v Španiji v obdobju uporabe določenih nadzornih mehanizmov iz člena 94.

Po izteku tega obdobja Kraljevina Španija popolnoma odpravi dajatve z enakim učinkom kot carine in spremeni svojo tarifo, ki jo uporablja za tretje države, kakor sledi:

(aa) pri tarifnih oznakah, pri katerih se osnovne dajatve od dajatev splošne carinske tarife ne razlikujejo za več kot 15% navzgor ali navzdol, se uporabljajo slednje dajatve.

(bb) v drugih primerih Kraljevina Španija zmanjša razliko med osnovno dajatvijo in dajatvijo skupne carinske tarife po naslednjem časovnem razporedu:

– 1. januarja 1991 se razlika zniža na 83,3% prvotne razlike,
– 1. januarja 1992 se razlika zniža na 66,6% prvotne razlike,
– 1. januarja 1993 se razlika zniža na 49,9% prvotne razlike,
– 1. januarja 1994 se razlika zniža na 33,2% prvotne razlike,
– 1. januarja 1995 se razlika zniža na 16,5% prvotne razlike.

Kraljevina Španija začne v celoti uporabljati skupno carinsko tarifo 1. januarja 1996.

(d) za druge proizvode:

(aa) Kraljevina Španija v celoti uporablja dajatev skupne carinske tarife od 1. marca 1986 naprej, če so njene osnovne dajatve nižje ali enake dajatvam skupne carinske tarife, razen:

– naravnega medu iz tarifne številke 04.06 skupne carinske tarife ter nepredelanega tobaka in tobačnih odpadkov iz tarifne številke 24.01, za katere Kraljevina Španija zniža razliko med osnovno dajatvijo in dajatvijo skupne carinske tarife v osmih fazah po 12,5%, in sicer vsakič 1. marca 1986 ter 1. januarja v letih od 1987 do 1993,

– kakava v zrnu, celega ali zdrobljenega, surovega ali praženega iz tarifne številke 18.01 splošne carinske tarife ter kave, nepražene, s kofeinom iz tarifne podštevilke 09.01 A I a), za katera bo Kraljevina Španija zmanjšala razliko med svojo osnovno dajatvijo in dajatvijo skupne carinske tarife po naslednjem časovnem razporedu:

– 1. marca 1986 se razlika zniža na 83,3% prvotne razlike,
– 1. januarja 1987 se razlika zniža na 66,6% prvotne razlike,
– 1. januarja 1988 se razlika zniža na 49,9% prvotne razlike,
– 1. januarja 1989 se razlika zniža na 33,2% prvotne razlike,
– 1. januarja 1990 se razlika zniža na 16,5% prvotne razlike.

Kraljevina Španija začne v celoti uporabljati skupno carinsko tarifo 1. januarja 1991.

(bb) če so španske osnovne dajatve višje od dajatev skupne carinske tarife, Kraljevina Španija spremeni svojo tarifo, ki se uporablja za tretje države, kakor sledi:

(i) pri tarifnih oznakah, pri katerih se osnovne dajatve od dajatev splošne carinske tarife ne razlikujejo za več kot 15% navzgor ali navzdol, se uporabljajo slednje dajatve.

(ii) v drugih primerih Kraljevina Španija uporablja dajatev, ki zmanjšuje razliko med osnovnimi dajatvami in dajatvami skupne carinske tarife, v osmih enakih obrokih po 12,5% na naslednje datume:

– 1. marca 1986,
– 1. januarja 1987,
– 1. januarja 1988,
– 1. januarja 1989,
– 1. januarja 1990,
– 1. januarja 1991,
– 1. januarja 1992.

Kraljevina Španija začne v celoti uporabljati skupno carinsko tarifo 1. januarja 1993.

3. V smislu odstavkov 1 in 2 je osnovna dajatev taka, kot je določena v členu 30.

Vendar pa:

– je za proizvode iz Priloge VIII osnovna dajatev taka, kot se pojavlja pri vsakem proizvodu,

– za oljna semena in plodove iz tarifne podštevilke 12.01 B skupne carinske tarife ter za proizvode iz tarifne številke 12.02 in tarifne podštevilke 23.04 B, za katere so se v prejšnji nacionalni ureditvi pri uvozu v Španijo obračunavale tako imenovane "izravnalne" ali "spremenljive kompenzacijske" dajatve, se osnovna dajatev uvede na stopnji, ki bo določena pod pogoji iz člena 91, reprezentativnimi za tržno leto 1984/85.

4. Za proizvode, ki jih zajema skupna ureditev trgov, se lahko po postopku iz člena 38 Uredbe št. 136/66/EGS ali, odvisno od primera, iz ustreznih členov drugih uredb o skupnih ureditvi kmetijskih trgov sklene, da:

(a) Španija na lastno zahtevo:

– odpravi carine iz odstavka 1 ali jih približa carinam, ki se uporabljajo za proizvode, razen tistih iz odstavka 2 (a), hitreje, kot je tam določeno,

– v celoti ali delno opusti carine za proizvode, uvožene iz sedanjih držav članic,

– v celoti ali delno opusti carine za proizvode, uvožene iz tretjih držav, razen za tiste iz odstavka 2 (a);

(b) Skupnost v svoji sedanji sestavi:

– odpravi carine iz odstavka 1 hitreje, kot je tam določeno,

– v celoti ali delno opusti carine za proizvode, uvožene iz Španije.

Za proizvode, ki niso zajeti v skupno ureditev trgov:

(a) ni potrebno nobeno dovoljenje, da lahko Kraljevina Španija uporabi ukrepe iz prve in druge alinee točke (a) prvega pododstavka; Kraljevina Španija obvesti druge države članice in Komisijo o sprejetih ukrepih;

(b) Komisija lahko v celoti ali delno opusti carine za proizvode, uvožene iz Španije.

Carine, ki izhajajo iz pospešenega prilagajanja ali so bile opuščene, ne smejo biti nižje od carin pri uvozu za enake proizvode iz drugih držav članic.

5. Če na trgu proizvodov iz tarifne podštevilke 15.17 B II in 23.04 B skupne carinske tarife nastopijo posebne težave, sme Kraljevina Španija po postopku iz člena 38 Uredbe št. 136/66/EGS:

(a) odložiti znižanje uvoznih dajatev Skupnosti v sedanji sestavi iz točke 1 (c);

(b) odložiti zmanjšanje razlike med svojimi osnovnimi dajatvami in dajatvami skupne carinske tarife iz točke 2 (b);

(c) povečati uvozne dajatve iz zgornjih točk (a) in (b) za čas, ki je nujno potreben za odpravo nastalih težav.

Člen 76

1. Ureditev, ki se uporablja v Skupnosti v sedanji sestavi v zvezi s carinami in dajatvami z enakim učinkom ter količinskimi omejitvami in ukrepi z enakim učinkom v trgovini med Španijo in drugimi državami članicami ter med Španijo in tretjimi državami, se v Španiji uporablja od 1. marca 1986 z upoštevanjem nasprotnih določb v tem poglavju za proizvode, ki so na dan pristopa zajeti v skupno ureditev trgov.

2. Za proizvode, ki 1. marca 1986 niso zajeti v skupno ureditev trgov, se določbe iz Naslova II četrtega dela o odpravi dajatev z enakim učinkom, kot ga imajo carine, ter postopni odpravi količinskih omejitev in ukrepov z enakim učinkom ne uporabljajo za te dajatve, omejitve in ukrepe, če so na dan pristopa del nacionalne ureditve trgov v Španiji ali kaki drugi državi članici.

Ta določba se uporablja samo do uvedbe skupne ureditve trga za te proizvode in najpozneje do 31. decembra 1995 ter v obsegu, ki je nujno potreben za ohranjanje nacionalne ureditve.

3. Kraljevina Španija uporablja nomenklaturo skupne carinske tarife od 1. marca 1986.

Če pri izvajanju predpisov Skupnosti in zlasti delovanju skupne ureditve trgov in prehodnih mehanizmov iz tega poglavja ni nobenih težav, lahko Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino Kraljevino Španijo pooblasti, da v to nomenklaturo vključi tiste nacionalne pododdelke, ki so nujni za izvajanje postopnega približevanja skupni carinski tarifi ali odpravo dajatev znotraj Skupnosti pod pogoji iz tega akta.

Člen 77

Brez poseganja v člen 94 lahko Kraljevina Španija v skladu s podrobnimi pravili, ki bodo določena, ohrani količinske omejitve pri uvozu iz tretjih držav:

(a) za naslednje proizvode do 31. decembra 1989:

Številka SCT	Poimenovanje
07.01	Zelenjava, sveža ali hlajena: B. Zelje, cvetača in brstični ohrovt: I. Cvetača G. Korenje, repa, rdeča pesa, kozja brada, zelena, redkev in druge užitne korenovke: ex II. Korenje in repa: – Korenček ex H. Čebula, šalotka in česen: – Čebula in česen M. Paradižnik
08.02	Agrumi, sveži ali suhi: A. Pomaranče B. Mandarine (vključno tangarine in satsuma mandarine); klementine, wilking mandarine in drugi podobni hibridi agrumov ex II. Drugo: – Mandarine (vključno tangarine in satsuma mandarine) C. Limone
08.04	Grozdje, sveže ali suho: A. Sveže: I. Namizno grozdje
08.06	Jabolka, hruške in kutine, sveže: A. Jabolka B. Hruške
08.07	Koščičasto sadje, sveže: A. Marelice ex B. Breskve, vključno z nektarinami: – Breskve

(b) za proizvode iz člena 1 Uredbe (EGS) št. 2759/75 ter za naslednje proizvode do 31. decembra 1995:

Številka SCT	Poimenovanje
02.04	Drugo meso in užitna drobovina, sveže, hlajeno ali zamrznjeno: ex A. Domačih golobov in domačih kuncev: – Meso domačih zajcev
11.01	Žitna moka: A. Pšenična ali soržična moka
11.02	Žitni drobljenec in zdrob; druga obdelana žitna zrna (na primer: valjana, v kosmičih, brušena, perlirana ali drobljena, vendar brez nadaljnje obdelave), razen riža iz tarifne številke 10.06; žitni kalčki, celi, valjani, v kosmičih ali zmleti: A. Žitni drobljenec in zdrob B. Oluščeno zrnje, rezano ali drobljeno ali pa ne C. Perlirano zrnje D. Zrnje, ki ni drugače obdelano razen zmleto ex E. Valjano zrnje; zrnje v kosmičih: – Valjano zrnje G. Žitni kalčki, celi, valjani, v kosmičih ali zmleti
11.08	Škrob; inulin: A. Škrob: III. Pšenični škrob
11.09	Pšenični gluten, osušen ali neosušen

(c) za proizvode, za katere se uporablja dodatni mehanizem pri uvozu v Španijo iz Skupnosti v sedanji sestavi iz člena 81 razen tistih iz Uredbe (EGS) št. 1035/72.

Člen 78

1. Sestavni del za zaščito predelovalne industrije, ki se uporablja pri izračunu dajatve pri uvozu iz tretjih držav za proizvode, zajete v skupni ureditvi trgov z žitom in rižem, se obračuna pri uvozu iz Španije v Skupnost v sedanji sestavi.

2. Pri uvozu v Španijo se znesek tega sestavnega dela določi tako, da se iz zaščite, uporabljene 1. januarja 1985, izloči sestavni del ali sestavni deli, katerih namen je zagotoviti zaščito predelovalne industrije; ta znesek pa ne sme preseči ravni sestavnega dela zaščite Skupnosti, določene za ta proizvod. Če posebne težave pri količinski opredelitvi ne dopuščajo določitve sestavnega dela zaščite, ki se uporablja v Španiji, ta država članica nemudoma uporabi sestavni del zaščite Skupnosti.

Taki sestavni deli se obračunajo pri uvozu iz drugih držav članic in v zvezi z dajatvami pri uvozu iz tretjih držav nadomestijo sestavni del zaščite Skupnosti.

3. Za sestavni del iz odstavkov 1 in 2, ki se šteje za osnovni sestavni del, se uporablja člen 75. Zadevna znižanja in približevanja pa se izvedejo v osmih fazah po 12,5% na začetku vsakega od osmih tržnih let po pristopu za zadevni osnovni proizvod.

Pododdelek 3
Pomoči

Člen 79

1. Določbe tega člena se uporabljajo za pomoči, premije ali druge podobne zneske, določene v okviru skupne kmetijske politike, v zvezi s katerimi se oddelek II sklicuje na ta člen.

2. Za uporabo pomoči Skupnosti v Španiji se uporabljajo naslednje določbe:

(a) obseg pomoči Skupnosti, ki se dodeli v Španiji za določen proizvod od 1. marca 1986, je enak znesku, določenem na podlagi pomoči, ki jih je dodelila Kraljevina Španija v reprezentativnem obdobju, ki bo določeno, po prejšnji nacionalni ureditvi.

Ta znesek pa ne sme presegati zneska pomoči, dodeljenega 1. marca 1986 v Skupnosti v sedanji sestavi.

Če po prejšnji nacionalni ureditvi ni bila dodeljena nobena podobna pomoč in z upoštevanjem naslednjih določb, se v Španiji 1. marca 1986 ne dodeli nobena pomoč;

(b) na začetku prvega tržnega leta, ali če tega ni, na začetku prvega obdobja uporabe pomoči po pristopu:

– se pomoč Skupnosti uvede v Španiji v obsegu ene sedmine zneska pomoči Skupnosti, ki se uporablja za naslednje tržno leto ali obdobje, ali

– se obseg pomoči Skupnosti v Španiji, kjer obstaja razlika, uskladi z obsegom pomoči, ki se uporablja v Skupnosti v sedanji sestavi za naslednje tržno leto ali obdobje, za sedmino razlike med tema pomočema;

(c) na začetku naslednjih tržnih let ali obdobij uporabe se obseg pomoči Skupnosti v Španiji uskladi z obsegom pomoči, ki se uporablja v Skupnosti v sedanji sestavi za naslednje tržno leto ali obdobje, zaporedoma za šestino, petino, četrtino, tretjino in polovico razlike med tema pomočema;

(d) obseg pomoči Skupnosti se v Španiji v celoti uporablja na začetku sedmega tržnega leta ali obdobja uporabe pomoči po pristopu.

Člen 80

1. Brez poseganja v člen 79 lahko Kraljevina Španija ohrani državne pomoči, katerih odprava bi nedvomno imela hude posledice tako za cene proizvodnje kot potrošnje. Take pomoči pa se lahko ohranijo le prehodno in načeloma tako, da se zmanjšujejo, in sicer najpozneje do izteka obdobja uporabe prehodnih ukrepov.

2. Svet pod pogoji iz člena 91 sprejme potrebne ukrepe za izvajanje določb tega člena. Ti ukrepi vsebujejo zlasti seznam in natančno besedilo pomoči iz odstavka 1, znesek pomoči in časovni načrt za njihovo odpravo, degresivno lestvico ter podrobna pravila, potrebna za zagotavljanje pravilnega delovanja skupne kmetijske politike; ta podrobna pravila morajo poleg tega zagotoviti enak dostop na španski trg.

3. Če bi se pojavila potreba, se med obdobjem uporabe prehodnih ukrepov lahko odstopa od degresivne lestvice iz odstavka 2.

Pododdelek 4
Dodatni trgovinski mehanizem

Člen 81

1. Vzpostavi se dodatni mehanizem, ki se uporablja v trgovini med Skupnostjo v sedanji sestavi in Španijo, v nadaljnjem besedilu "DTM".

DTM se uporablja od 1. marca 1986 do 31. decembra 1995, razen za proizvode iz prve alinee odstavka 2 (a) in točke (b) (cc), za katere se uporablja od 1. januarja 1990 do 31. decembra 1995.

2. DTM velja za naslednje proizvode:

(a) pri uvozu v Skupnost v sedanji sestavi:

- proizvode v sektorju sadja in zelenjave iz Uredbe (EGS) št. 1035/72,
- proizvode v sektorju vina iz Uredbe (EGS) št. 337/79,
- mlad krompir iz podštevilke 07.01 A II skupne carinske tarife.

(b) pri uvozu v Španijo za naslednje proizvode:

(aa) proizvode v sektorju vina iz Uredbe (EGS) št. 337/79.

(bb)

Številka SCT	Poimenovanje
01.02	Živo govedo: A. Domače pasme: ex II. Drugo: – Razen živali za bikoborbe
02.01	Meso in užitni klavnični proizvodi živali iz tarifne številke 01.01, 01.02, 01.03 ali 01.04, sveže, hlajeno ali zamrznjeno: A. Meso: II. Goveje B. Drobovina: II. Drugo: b) Goveje
02.06	Meso in užitno drobovje živali (razen piščančjih jeter), soljeno, v slanici, sušeno ali dimljeno: C. Drugo: I. Goveje
04.01	Mleko in smetana, sveža, nekoncentrirana in brez dodanega sladkorja ali drugih sladil
04.02	Mleko in smetana, konzervirana, koncentrirana ali z dodatkom sladkorja ali drugih sladil: A. Brez dodanega sladkorja ex II. Mleko in smetana, v prahu ali zrnih: – Za prehrano ljudi B. Z dodanim sladkorjem: I. Mleko in smetana, v prahu ali zrnih: a) Posebno mleko za dojenčke v hermetično zaprtih posodah z neto vsebnostjo 500 g ali manj ter z vsebnostjo maščob po teži, ki presega 10 %, toda ne 27 % ex b) Drugo: – Za prehrano ljudi
04.03	Maslo
04.04	Sir in skuta: A. Ementalec, grojer, zbrinc, bergkäse, appenzell, vacherin fribourgeois in tete de moine, nenariban ali v prahu B. Zeliščni sir glarus (znan kot schabziger), narejen iz posnetega mleka in zmešan s fino zdrobljenimi zelišči C. Sir z modrimi ali podobnimi žlahtnimi plesnimi, nastalimi v jedru sira, ne nariban ali v prahu D. Topljeni sir, ne nariban ali v prahu E. Drugo: I. Nenariban in ne v prahu, z vsebnostjo maščobe, ki po teži ne presega 40 %, in z vsebnostjo vode, ki je izračunana po teži nemastne snovi: ex a) Ki ne presega 47 %: – Razen skute b) Ki znaša več kot 47 %, in manj kot 72 %: 1. Cheddar ex 2. Drugo: – Razen skute c) Ki presega 72 %: ex 1. V izvirni embalaži z neto prostornino, ki ne presega 500 g: – Razen skute ex 2. Drugo: – Razen skute II. Drugo: a) Nariban ali v prahu ex b) Drugo: – Razen skute

(cc)

Številka SCT	Poimenovanje
07.01	Zelenjava, sveža ali hlajena: B. Zelje, cvetača in brstični ohrovt: I. Cvetača G. Korenje, repa, rdeča pesa, kozja brada, zelena, redkev in druge užitne korenovke: ex II. Korenje in repa: – Korenček ex H. Čebula, šalotka in česen: – Čebula in česen M. Paradižnik
08.02	Agrumi, sveži ali suhi: A. Pomaranče B. Mandarine (vključno tangarine in satsuma mandarine); klementine, wilking mandarine in drugi podobni hibridi agrumov ex II. Drugo: – Mandarine (vključno tangarine in satsuma mandarine) C. Limone
08.04	Grozdje, sveže ali suho: A. Sveže: I. Namizno grozdje
08.06	Jabolka, hruške in kutine, sveže: A. Jabolka B. Hruške
08.07	Koščičasto sadje, sveže: A. Marelice ex B. Breskve, vključno z nektarinami: – Breskve

(dd)

Številka SCT	Poimenovanje
10.01	Pšenica in soržica (mešanica pšenice in rži): B. Drugo: ex I. Navadna pšenica in soržica: – Navadna pšenica za peko kruha

3. V skladu s postopki iz člena 82 se lahko sprejme odločitev za umik s seznama proizvodov, za katere velja DTM:

(a) proizvodov v vinskem sektorju, mladega krompirja ter mleka v prahu ali zrnih za prehrano ljudi na začetku drugega leta po pristopu ter na začetku vsakega od naslednjih let.

(b) sadja in zelenjave najpozneje devet mesecev pred iztekom četrtega leta po pristopu ter na začetku vsakega od naslednjih let.

(c) drugih proizvodov iz odstavka 2 (b) od petega leta po pristopu ter na začetku vsakega od naslednjih let.

Pri teh proizvodih se upošteva zlasti položaj na področju strukture pridelave in trženja zadevnih proizvodov.

4. Po postopku iz člena 11 Uredbe (EGS) št. 2358/71 o skupni ureditvi trga s semenom, se lahko, v pristojnosti upravljalnega odbora, ustanovljenega s to uredbo, sprejme odločitev, da DTM velja pri uvozu v Španijo certificiranega semenskega krompirja slabše kakovosti iz tarifne podštevilke ex 07.01 A I skupne carinske tarife za obdobje od 1. marca 1986 do 31. decembra 1989.

5. Če bi prišlo do posebnih težav, se lahko na zahtevo Kraljevine Španije in po postopku iz člena 82 sprejme odločitev o dopolnitvi seznama proizvodov, za katere pri uvozu v Španijo velja DTM, glede tistih proizvodov iz Uredbe (EGS) št. 1035/72, ki niso omenjeni v odstavku 2 (b).

6. Komisija na začetku vsakega leta Svetu predloži poročilo o delovanju DTM v preteklem letu.

Člen 82

1. Ustanovi se ad hoc odbor, v katerem so predstavniki držav članic in ki mu predseduje predstavnik Komisije.

2. Znotraj ad hoc odbora se glasovi držav članic ponderirajo skladno s členom 148 (2) Pogodbe EGS. Predsednik ne glasuje.

3. Kadar je treba upoštevati postopek iz tega člena, predsednik zadevo predloži ad hoc odboru na lastno pobudo ali na zahtevo predstavnika države članice.

4. Predstavnik Komisije predloži osnutek ukrepov, ki jih je treba sprejeti. Odbor poda svoje mnenje o osnutku v roku, ki ga določi predsednik glede na nujnost zadeve. Mnenje se poda z večino 54 glasov.

5. Komisija sprejme ukrepe in jih začne takoj uporabljati, če so skladni z mnenjem odbora. Če niso skladni z mnenjem odbora ali če mnenje ni podano, Komisija Svetu nemudoma poda predlog ukrepov, ki jih je treba sprejeti. Svet sprejme ukrepe s kvalificirano večino.

Če po preteku enega meseca od dne, ko mu je bila zadeva predložena, Svet ni sprejel ukrepov, Komisija sprejme predlagane ukrepe in jih začne takoj uporabljati, razen če Svet z navadno večino ne glasuje proti navedenim ukrepom.

Člen 83

1. Na začetku vsakega tržnega leta se za vsak proizvod, za katerega velja DTM, pripravi predhodna ocena po postopku iz člena 38 Uredbe št. 136/66/EGS ali, odvisno od primera, ustreznih členov drugih uredb o skupni ureditvi kmetijskih trgov. Za mladi krompir se ocena pripravi po postopku iz člena 33 Uredbe (EGS) št. 1035/72; za to je pristojen upravljalni odbor, ustanovljen s to uredbo.

Ta ocena se načeloma za posamezno tržno leto pripravi na podlagi ocen proizvodnje in porabe v Španiji ali Skupnosti v sedanji sestavi; na podlagi te ocene se po istem postopku sestavi

predvideni časovni razpored za razvoj trgovine in določanje okvirnega uvoznega plafona na zadevnem trgu.

Za obdobje od 1. marca 1986 do začetka tržnega leta 1986/87 se pripravi posebna ocena za vsak proizvod ali skupino proizvodov.

2. Zaporedna določitev okvirnih plafonov mora odražati določen napredek glede tradicionalnih trgovinskih tokov za zagotovitev skladnega in postopnega odpiranja trga ter popolne uresničitve prostega pretoka znotraj Skupnosti po izteku obdobja uporabe prehodnih ukrepov.

Zato se letna stopnja napredka za plafon določi po postopku iz odstavka 1. V okviru skupnega okvirnega plafona se lahko določijo plafoni za različna obdobja zadevnega tržnega leta.

Člen 84

1. Do 31. decembra 1989, ko se sestavi časovni razpored iz člena 83, se določi "orientacijska" količina za uvoz v Španijo:

- proizvodov iz člena 81 (2) (b) (bb), razen tistih iz tarifne oznake ex 04.02 skupne carinske tarife,
- proizvodov iz člena 81 (2) (b) (dd).

2. "Orientacijska" količina, ki se uporablja za leto 1986, in njeno povečanje za vsako od naslednjih treh let glede na prejšnje leto, sta:

Številka SCT	Poimenovanje	Orientacijska količina	Stopnja povečanja
01.02	Živo govedo A. Domače pasme: ex II. Drugo: – Razen živali za bikoborbe	20.000 ton (od tega: – sveže in hlajeno meso 2000 ton)	10 %, 12,5 %, 15 %
02.01	Meso in užitni klavnični proizvodi živali iz tarifne številke 01.01, 01.02, 01.03 ali 01.04, sveže, hlajeno ali zamrznjeno: A. Meso: II. Goveje B. Drobovina: II. Drugo: b) Goveje		
02.06	Meso in užitno drobovje živali (razen piščančjih jeter), soljeno, v slanici, sušeno ali dimljeno: C. Drugo: I. Goveje		
04.01	Mleko in smetana, sveža, nekoncentrirana in brez dodanega sladkorja ali drugih sladil	200.000 ton (od tega 40.000 ton) za mleko in smetano v majhnih zavitkih)	10 %, 12,5 %, 15 %
04.03	Maslo	1.000 ton	15 %, 15 %, 15 %
04.04	Sir in skuta: A. Ementalec, grojer, zbrinc, bergkäse, appenzell, vacherin fribourgeois in tete do moine, ne nariban ali v prahu B. Zeliščni sir glarus (znan kot schabziger), narejen iz posnetega mleka in zmešan s fino zdrobljenimi zelišči C. Sir z modrimi ali podobnimi žlahtnimi plesnimi, nastalimi v jedru sira, ne nariban ali v prahu D. Topljeni sir, ne nariban ali v prahu E. Drugo: I. Nenariban in ne v prahu, z vsebnostjo maščobe, ki po masi ne presega 40 %, in z vsebnostjo vode, izračunane po masi nemastne snovi: ex a) Ki ne presega 47 %: – Razen skute b) Ki znaša več kot 47 %, in manj kot 72 %: 1. Cheddar ex 2. Drugo: – Razen skute c) Ki presega 72 %: ex 1. V izvirni embalaži z neto prostornino, ki ne presega 500 g: – Razen skute ex 2. Drugo: – Razen skute II. Drugo: a) Nariban ali v prahu ex b) Drugo: – Razen skute	14.000 ton	15 %, 15 %, 15 %
10.01	Pšenica in soržica (mešanica pšenice in rži): B. Drugo: ex I. Navadna pšenica in soržica: – Navadna pšenica za peko kruha	175.000 ton	15 %, 15 %, 15 %

Po postopku iz člena 30 Uredbe (EGS) št. 804/68 o skupni ureditvi trga z mlekom in mlečnimi proizvodi oziroma iz ustreznih členov o drugih zadevnih skupnih ureditvah trga se lahko sprejme odločitev, da se zgoraj navedene "orientacijske" količine izrazijo v skladu z zahtevami vsake skupne ureditve trga z upoštevanjem podrobnih pravil za pripravo predhodne ocene iz člena 83.

3. Po potrebi se zgoraj navedene "orientacijske" količine glede na posamezni primer porazdelijo med različnimi proizvodi po postopku iz odstavka 2.

4. Med zadevnim obdobjem se "orientacijska" količina ne sme preseči, razen če je tako odločeno glede na posamezni primer po postopku iz odstavka 2.

Kadar se sprejme taka odločitev se glede na predhodno oceno za zadevni proizvod upoštevajo zlasti gibanja v španskem notranjem povpraševanju ter razvoj tržnih cen v Španiji.

Člen 85

1. Brez poseganja v člen 84 (4) lahko Komisija, če pregled razvoja v trgovini znotraj Skupnosti pokaže, da se je realizirani ali predvideni uvoz občutno povečal in če bi to povzročilo doseganje ali preseganje okvirnega plafona pri uvozu proizvoda za tekoče tržno leto ali njegov del, na zahtevo države članice ali na lastno pobudo po hitrem postopku odloči:

– o začasnih zaščitnih ukrepih, ki so potrebni in ki se uporabljajo do začetka veljavnosti dokončnih ukrepov iz odstavka 3,

– o sklicu upravljalnega odbora zadevnega sektorja z namenom preučitve ustreznih ukrepov.

2. Če bi razmere iz prejšnjega odstavka povzročile resne motnje na trgu, lahko država članica od Komisije zahteva, da nemudoma sprejme začasne zaščitne ukrepe iz odstavka 1. Komisija o tem odloči v 24 urah po prejemu zahteve.

Če Komisija v tem času ne sprejme odločitve, lahko država članica, ki to zahteva, uvede začasne zaščitne ukrepe, o katerih nemudoma uradno obvesti Komisijo.

Ti ukrepi se uporabljajo, dokler Komisija ne ukrepa v zvezi z zahtevo iz prvega pododstavka.

3. Takoj ko je mogoče, se po postopku iz člena 38 Uredbe št. 136/66/EGS ali, odvisno od primera, iz ustreznih členov drugih uredb o skupni ureditvi kmetijskih trgov sprejmejo dokončni ukrepi.

Ti ukrepi lahko vključujejo:

(a) popravek okvirnega plafona, če se zaradi razvoja uvoza na zadevnem trgu niso pojavile občutne motnje ali;

(b) glede na resnost položaja, ocenjeno zlasti na podlagi gibanj tržnih cen in količin, ki so predmet trgovanja, omejitev ali opustitev uvoza na trg Skupnosti v sedanji sestavi ali na španski trg.

Omejevalni ukrepi iz (b) se lahko izvajajo le, kolikor in dokler je to nujno potrebno za odpravo motnje. Glede Skupnosti v sedanji sestavi se lahko ti ukrepi omejijo na uvoz, namenjen v katero od njenih regij, če vključujejo ustrezne določbe za izognitev preusmeritve trgovinskih tokov.

4. Zaradi uporabe DTM proizvodi iz Španije ali iz Skupnosti v sedanji sestavi ne smejo biti obravnavani manj ugodno od proizvodov iz tretjih držav, prodajanih v zadevnih regijah, ki so obravnavane po načelu največjih ugodnosti.

Pododdelek 5
Druge določbe

Člen 86

Vse zaloge proizvodov v prostem prometu na španskem ozemlju na dan 1. marca 1986, ki presegajo količino, ki jo je mogoče šteti za običajno količino za prenos zalog, mora Kraljevina Španija odpraviti na lastne stroške po postopkih Skupnosti, ki jih je treba opredeliti, in v rokih, ki jih je treba določiti v skladu s pogoji iz člena 91. Običajni prenos zalog se za vsak proizvod določi na podlagi meril in ciljev, ki so lastni vsaki skupni ureditvi trga.

Člen 87

Pri določanju ravni različnih zneskov, določenih v okviru skupne kmetijske politike, se razen za cene iz člena 68 upošteva kompenzacijski znesek, ki se uporablja, ali če tega ni, razlika med evidentiranimi ali ekonomsko upravičenimi cenami in, kadar je to primerno, učinek carin, razen:

– kadar ni verjetno, da bo trgovanje moteno, ali

– kadar je za nemoteno delovanje skupne kmetijske politike potrebno, da se znesek, razlika ali učinek ne upošteva ali je tako upoštevanje nezaželeno.

Člen 88

1. Svet v skladu s pogoji iz člena 91 sprejme ureditev, ki jo Kraljevina Španija uporablja glede Portugalske republike.

2. Ukrepi, ki so v trgovanju med novima državama članicama in Skupnostjo v sedanji sestavi potrebni za izvajanje ureditve iz odstavka 1, se sprejmejo pod pogoji iz člena 91 ali, odvisno od primera, po postopku iz člena 89 (1).

Člen 89

1. Razen če je za specifične primere določeno drugače, Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino sprejme potrebne določbe za izvajanje tega poglavja.

Te določbe lahko zlasti opredeljujejo ustrezne ukrepe za izognitev preusmeritve trgovinskih tokov med Španijo in drugimi državami članicami.

2. Svet lahko na predlog Komisije in po posvetovanju s Skupščino soglasno sprejme prilagoditve določb tega poglavja, ki bi se izkazale za potrebne zaradi sprememb predpisov Skupnosti.

Člen 90

1. Če so potrebni prehodni ukrepi za olajšanje prehoda s sedanje ureditve v Španiji na ureditev, ki izhaja iz izvajanja skupne ureditve trgov pod pogoji iz tega poglavja, zlasti če za nekatere proizvode izvajanje nove ureditve v skladu z dogovorjenim datumom pomeni precejšnje težave v Skupnosti, se taki ukrepi sprejmejo po postopku iz člena 38 Uredbe št. 136/66/EGS ali, odvisno od primera, iz ustreznih členov drugih uredb o skupni ureditvi kmetijskih trgov. Ti ukrepi se lahko sprejmejo v obdobju do 31. decembra 1987, po tem datumu pa se ne smejo več uporabljati.

2. Svet lahko na predlog Komisije in po posvetovanju s Skupščino soglasno podaljša obdobje iz odstavka 1.

Člen 91

1. Prehodni ukrepi v zvezi z uporabo aktov o skupni kmetijski politiki, vključno s področjem struktur, ki v tem aktu o pristopu niso določeni in so potrebni zaradi pristopa, se sprejmejo pred pristopom po postopku iz odstavka 3 in začnejo veljati ne prej kot na dan pristopa.

2. Prehodni ukrepi iz odstavka 1 so tisti, ki so omenjeni v členih 75 (3), 80, 86, 88, 126 in 144.

3. Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino oziroma Komisija, ki odloči po postopku iz člena 90 (1), sprejme prehodne ukrepe iz odstavka 1 glede na to, katera od teh dveh institucij je sprejela izvirne akte, na katere se nanašajo.

Oddelek II
Določbe o nekaterih skupnih ureditvah trgov

Pododdelek I
Olja in masti

Člen 92

1. Za intervencijsko ceno oljčnega olja se uporabljajo določbe členov 68 in 72.

2. V desetletnem prehodnem obdobju se tako določena cena za Španijo uskladi z ravnjo skupne cene na začetku vsakega tržnega leta v skladu z naslednjimi podrobnostmi:

– do začetka veljavnosti prilagoditve pravnega reda Skupnosti se cena v Španiji vsako leto uskladi za dvajsetino prvotne razlike med to in skupno ceno,

– od začetka veljavnosti prilagoditve pravnega reda Skupnosti se cena v Španiji popravi za razliko med ceno v tej državi članici in skupno ceno, kot se uporabljata pred vsako uskladitvijo, deljeno s številom tržnih let, ki morajo preteči do izteka obdobja uporabe prehodnih ukrepov; cena, ki izhaja iz tega izračuna, se prilagodi sorazmerno z vsako spremembo skupne cene za naslednje tržno leto.

3. Svet po postopku iz člena 43 (2) Pogodbe EGS ugotovi, da je izpolnjen pogoj za uporabo druge alinee odstavka 2. Uskladitev cene se izvede v skladu s to določbo od začetka tržnega leta po taki ugotovitvi.

4. Kompenzacijski znesek, ki izhaja iz uporabe člena 72, se po potrebi prilagodi na podlagi razlike med podporo Skupnosti za porabo, ki se uporablja v Skupnosti v sedanji sestavi in v Španiji.

Člen 93

1. Pri oljnih semenih se člen 68 uporablja za ciljne cene repnega semena, semena oljne repice in sončničnega semena ter za orientacijsko ceno soje.

Za laneno seme se orientacijska cena, ki se uporablja v Španiji na dan 1. marca 1986, določi na podlagi razlike med cenami konkurenčnih proizvodov pri kolobarjenju v Španiji ter Skupnosti v sedanji sestavi, in sicer za referenčno obdobje, ki bo določeno. Vendar pa orientacijska cena, ki se bo uporabljala v Španiji, ne sme biti višja od skupne cene.

2. V obdobju, v katerem se uporabljajo prehodni ukrepi, se tako določene cene za Španijo uskladijo z ravnjo skupnih cen vsako leto na začetku tržnega leta. Usklajevanje poteka v 10 fazah, pri čemer se določbe člena 70 uporabljajo *mutatis mutandis.*

3. Intervencijske cene repnega semena, semena oljne repice in sončničnega semena ter najnižja cena soje, ki se uporabljajo v Španiji, izhajajo iz ciljne cene oziroma orientacijske cene iz odstavkov 1 in 2 v skladu z določbami zadevne skupne ureditve trga.

4. Do 31. decembra 1990 se v trgovini s proizvodi iz predelanih olj iz Uredbe št. 136/66/EGS, razen proizvodov iz predelanega oljčnega olja in proizvodov iz tarifne številke 15.13 skupne carinske tarife, sprejmejo ustrezni ukrepi, zato da se upošteva razlika med cenami teh olj v Španiji in Skupnosti v sedanji sestavi.

Člen 94

1. Kraljevina Španija do 31. decembra 1990 in v skladu s podrobnimi pravili, ki bodo določena, uporablja sistem za nadzor:

(a) količin proizvodov iz:

– točke (a), razen soje iz tarifne podštevilke ex 12.01 B skupne carinske tarife,

– točke (b), razen proizvodov iz tarifnih podštevilk 15.17 B II in 23.04 B skupne carinske tarife,

člena 1 (2) Uredbe št. 136/66/EGS na španskem notranjem trgu, da bi ohranili te količine na ravni, določeni na podlagi povprečne porabe v Španiji v letih 1983 in 1984, prilagojeni na podlagi predvidenih gibanj povpraševanja;

(b) višine porabniških cen za olja iz (a) in margarino, tako da se – do 31. decembra 1990 – načeloma obdrži raven cen, izraženih v ekujih, iz tržnega leta 1984/85.

Nadzorni sistem iz (a) vsebuje nadomestitev trgovinskih dogovorov, ki se uporabljajo pri uvozu v Španijo, s sistemom količinskih omejitev pri uvozu, odprtim brez diskriminacije za gospodarske subjekte, kar zadeva Skupnost v sedanji sestavi in tudi tretje države, 1. marca 1986.

2. Do 31. decembra 1990 velja za uvoz soje v Španijo zaveza za izvoz olja, pridobljenega s trenjem sojinih semen, ter proizvodov, ki presegajo količino, dovoljeno na španskem trgu v skladu z odstavkom 1 (a).

3. V izjemnih okoliščinah se lahko nadzorni sistem iz tega odstavka spremeni za proizvode, za katere se uporablja, kolikor je potrebno za preprečevanje neravnovesij na trgih z različnimi olji.

Te spremembe se sprejmejo po postopku iz člena 38 Uredbe št. 136/66/EGS;

Člen 95

1. Pomoč Skupnosti za proizvodnjo oljčnega olja se v Španiji uporablja od 1. marca 1986. Ta pomoč se prvič določi in uskladi za obdobje izvajanja prehodnih ukrepov z višino pomoči, dodeljene v Skupnosti v sedanji sestavi, pri čemer se določbe člena 79 uporabljajo *mutatis mutandis.*

Podpora Skupnosti za porabo oljčnega olja se v Španiji uvede 1. januarja 1991 po časovnem razporedu, ki bo določen, kolikor je potrebno za dosego skupne višine po izteku obdobja, v katerem se izvajajo prehodni ukrepi.

2. Pomoč za repno seme, seme oljne repice, sončnično seme, sojo in laneno seme, pridelano v Španiji:

– se v Španiji uvede od začetka prvega tržnega leta po pristopu in

– se po tem povečuje v obdobju uporabe nadzornega mehanizma iz člena 94 (1),

na podlagi usklajevanja, odvisno od primera, ciljne cene ali orientacijske cene, ki se uporablja v Španiji, z ravnjo skupne cene.

Po izteku obdobja iz prejšnjega pododstavka je pomoč, dodeljena v Španiji, enaka razliki med ciljno ceno ali orientacijsko ceno, ki se uporablja v tej državi članici, ter ceno na svetovnem trgu, zmanjšani za učinek carin, ki jih Kraljevina Španija uporablja pri uvozu proizvodov iz tretjih držav.

3. Pomoč za seme iz odstavka 2, pridelano v Španiji in predelano v Skupnosti v sedanji sestavi, ter pomoč za isto seme, pridelano v Skupnosti v sedanji sestavi in predelano v Španiji, se prilagodi z upoštevanjem razlike med višino cen tega semena ter ravnjo cen semena, uvoženega iz tretjih držav.

4. Poleg tega se pri izračunavanju pomoči za repno seme, seme oljne repice in sončnično seme upošteva vsak morebitni znesek razlike.

Člen 96

V tržnih letih 1986/87 do 1994/95 se za repno seme in seme oljne repice ter sončnično seme, pridelano v Španiji, določijo posebni jamstveni pragi.

Ti posebni jamstveni pragi se določijo na podlagi meril, primerljivih z merili, ki so sprejeta za določanje jamstvenih pragov v Skupnosti v sedanji sestavi, z upoštevanjem najvišjega obsega pridelave v enem od naslednjih tržnih let: 1982/83, 1983/84 in 1984/85.

Kadar se posebni jamstveni prag preseže, se uporabijo kazni za soodgovornost v skladu s podrobnostmi, podobnimi tistim v Skupnosti v sedanji sestavi, in z enako zgornjo mejo.

Člen 97

1. Po preteku nadzornega sistema iz člena 94 Kraljevina Španija uporabi preferencialne, pogodbene ali avtonomne, ureditve, ki jih uporablja Skupnost glede tretjih držav v sektorju oljčnega olja, oljnih semen in plodov ter proizvodov iz njih.

2. Od 1. januarja 1991 Kraljevina Španija uporablja dajatev, ki zmanjšuje razliko med stopnjo dajatve, dejansko uporabljeno 31. decembra 1990, ter preferencialno stopnjo dajatve po naslednjem časovnem razporedu:

– 1. januarja 1991 se razlika zniža na 83,3% prvotne razlike,
– 1. januarja 1992 se razlika zniža na 66,6% prvotne razlike,
– 1. januarja 1993 se razlika zniža na 49,9% prvotne razlike,
– 1. januarja 1994 se razlika zniža na 33,2% prvotne razlike,
– 1. januarja 1995 se razlika zniža na 16,5% prvotne razlike.

Kraljevina Španija v celoti uporablja preferencialne stopnje od 1. januarja 1996.

Pododdelek 2
Mleko in mlečni proizvodi

Člen 98

1. Do prve uskladitve cen se intervencijske cene za maslo in posneto mleko v prahu, ki se uporabljajo v Španiji, določijo na ravni, ki ustreza ravni cen v tej državi članici po prejšnji nacionalni ureditvi za reprezentativno obdobje, ki bo določeno.

Pozneje se razlika med temi cenami in ustreznimi cenami, izračunanimi v skladu s pravili skupnih ureditev trga na podlagi zajamčene cene mleka, ki se uporablja v Španiji v reprezentativnem obdobju iz prvega pododstavka, postopno zmanjšuje, tako da je ob četrti uskladitvi enaka polovici prvotne razlike in ob sedmi uskladitvi popolnoma odpravljena.

Člen 70 se uporablja *mutatis mutandis;* člen 72 se prav tako uporablja.

Vendar pa se kompenzacijski znesek za posneto mleko in posneto mleko v prahu, namenjeno za krmo za živali, lahko znižuje po postopku iz člena 30 Uredbe (EGS) št. 804/68.

2. Kompenzacijski znesek za mlečne proizvode, razen za maslo in posneto mleko v prahu, se določi s koeficienti, ki bodo določeni.

Člen 99

1. Z upoštevanjem drugega pododstavka lahko Kraljevina Španija do 31. decembra 1986 obdrži izključne nacionalne koncesije za mlekarne pri trženju pasteriziranega svežega mleka, proizvedenega v Španiji.

Te izključne koncesije v Španiji ne smejo preprečevati prostega trženja pasteriziranega svežega mleka, uvoženega iz sedanjih držav članic.

2. Kraljevina Španija obvesti Komisijo najpozneje tri mesece pred datumom pristopa o ukrepih, sprejetih ob uporabi odstavka 1.

Pododdelek 3
Govedina in teletina

Člen 100

Člen 68 se uporablja za zajamčene cene v Španiji in za intervencijske nakupne cene v Skupnosti v sedanji sestavi, veljavne za primerljivo kakovost, določeno na podlagi ocenjevalne lestvice Skupnosti za trupe odraslega goveda. Člena 70 in 72 se uporabljata za intervencijsko nakupno ceno, ki se uporablja v Španiji.

Člen 101

Kompenzacijski znesek za druge proizvode iz člena 1 (1) (a) Uredbe (EGS) št. 805/68 se določi s koeficienti, ki bodo določeni.

Člen 102

Člen 79 se uporablja za premijo za vzrejo krav dojilj.

Pododdelek 4
Tobak

Člen 103

1. Člen 68 in po potrebi člen 70 se uporabljata za intervencijsko ceno, določeno za vsako sorto ali skupino sort.

2. Normirana cena, ki ustreza intervencijski ceni iz odstavka 1, se v Španiji določi za prvo žetev po pristopu na ravni, ki odraža razmerje med normirano ceno in intervencijsko ceno v skladu z drugim pododstavkom člena 2 (2) Uredbe (EGS) št. 727/70 o skupni ureditvi trga za surov tobak.

Pododdelek 5
Lan in konoplja

Člen 104

Člen 79 se uporablja za pomoč za lanena vlakna in vlakna konoplje.

Pododdelek 6
Hmelj

Člen 105

Pomoč pridelovalcem hmelja iz člena 12 Uredbe (EGS) št. 1696/71 se v Španiji uporablja v celoti od prvega spravila pridelka po pristopu.

Pododdelek 7
Seme

Člen 106

Člen 79 se uporablja za pomoč za seme, navedeno v členu 3 Uredbe (EGS) št. 2358/71.

Pododdelek 8
Sviloprejke

Člen 107

Člen 79 se uporablja za pomoč za sviloprejke.

Pododdelek 9
Sladkor in izoglukoza

Člen 108

Členi 68, 70 in 72 se uporabljajo za intervencijsko ceno za beli sladkor in za osnovno ceno za skladkorno peso.

Vendar se kompenzacijski znesek popravi, kolikor je potrebno za dobro delovanje skupne ureditve trga, za učinek prispevkov za stroške skladiščenja.

Člen 109

Kompenzacijski zneski za surovi sladkor in proizvode iz člena 1 (1) (b), razen sveže sladkorne pese, ter za proizvode iz člena 1 (1) (d) in (f) Uredbe (EGS) št. 1785/81 o skupni ureditvi trga za sladkor se lahko določijo, kolikor je potrebno za preprečevanje vsakršnega tveganja motenj v trgovini med Skupnostjo v sedanji sestavi in Španijo.

V tem primeru se kompenzacijski zneski izračunajo na podlagi kompenzacijskega zneska za zadevni osnovni proizvod s koeficienti, ki bodo določeni.

Člen 110

Najpozneje do 31. decembra 1995 sme Kraljevina Španija odobriti nacionalno prilagoditveno pomoč pridelovalcem sladkorne pese A in B, kot je določena v Uredbi (EGS) št. 1785/81. Znesek te pomoči ne sme preseči 23,64% osnovne cene za sladkorno peso, ki jo Skupnost določi za zadevno tržno leto.

Pododdelek 10
Žita

Člen 111

1. V sektorju žit se za intervencijske cene uporabljajo členi 68, 70 in 72.

2. Za žita, pri katerih ni določena intervencijska cena, se kompenzacijski znesek izračuna na podlagi cene za ječmen z upoštevanjem razmerja med cenovnimi pragi zadevnih žit.

3. Kompenzacijski znesek za proizvode iz člena 1 (c) Uredbe (EGS) št. 2727/75 o skupni ureditvi trga za žita se izračuna na podlagi kompenzacijskega zneska, ki se uporablja za sorodna žita, s koeficienti, ki bodo določeni.

Člen 112

Najmanjša specifična teža ječmena, ki se lahko sprejme za intervencijo v Španiji, se določi:

- za obdobje od 1. marca 1986 do konca tržnega leta 1986/87 pri 60 kilogramih na hektoliter,
- za tržno leto 1987/88 pri 61 kilogramih na hektoliter,
- za tržno leto 1988/89 pri 62 kilogramih na hektoliter.

Znižanje intervencijske cene ječmena, ki se uporablja v Španiji, je:

– 4% za obdobje od 1. marca 1986 do konca tržnega leta 1986/87,

– 3% za tržno leto 1987/88,

– 2% za tržno leto 1988/89.

Člen 113

Člen 79 se uporablja za pomoči za pšenico durum iz člena 10 Uredbe (EGS) št. 2727/75.

Pododdelek 11
Prašičje meso

Člen 114

1. Kompenzacijski znesek za kilogram prašičjega trupa se izračuna na podlagi kompenzacijskih zneskov, ki se uporabljajo za količino krmnega žita, ki je v Skupnosti potrebna za proizvodnjo enega kilograma prašičjega mesa. Vendar se v prvih štirih tržnih letih po pristopu ta znesek ne uporablja.

2. Kompenzacijski znesek za proizvode, razen prašičjih trupov, iz člena 1 (1) Uredbe (EGS) št. 2759/75 o skupni ureditvi trga za prašičje meso se izračuna na podlagi kompenzacijskega zneska iz odstavka 1 s koeficienti, ki bodo določeni.

3. Kjer obstaja tveganje prevelike intervencije v Španiji v okviru pomoči za zasebno skladiščenje ali po potrebi javni odkup na podlagi člena 20 Uredbe (EGS) št. 2759/75, se lahko po postopku iz člena 24 te uredbe do 31. decembra 1989 odloči o sprejemu potrebnih omejevalnih ukrepov za sektor prašičjega mesa pri uvozu od koder koli v to državo članico.

Pododdelek 12
Jajca

Člen 115

1. Kompenzacijski znesek za kilogram jajc v lupinah se izračuna na podlagi kompenzacijskih zneskov, ki se uporabljajo za količino krmnega žita, ki je v Skupnosti potrebna za proizvodnjo enega kilograma jajc v lupinah.

2. Kompenzacijski znesek za valilno jajce se izračuna na podlagi kompenzacijskih zneskov, ki se uporabljajo za količino krmnega žita, ki je v Skupnosti potrebna za proizvodnjo enega valilnega jajca.

3. Kompenzacijski znesek za proizvode iz člena 1 (1) (b) Uredbe (EGS) št. 2771/75 o skupni ureditvi trga za jajca se izračuna na podlagi kompenzacijskega zneska za jajca v lupini s koeficienti, ki bodo določeni.

Pododdelek 13
Perutnina

Člen 116

1. Kompenzacijski znesek za kilogram zaklane perutnine se izračuna na podlagi kompenzacijskih zneskov, ki se uporabljajo za količino krmnega žita, ki je v Skupnosti potrebna za proizvodnjo enega kilograma zaklane perutnine, odvisno od vrste.

2. Kompenzacijski znesek se za enega piščanca izračuna na podlagi kompenzacijskih zneskov, ki se uporabljajo za količino krmnega žita, ki je v Skupnosti potrebna za proizvodnjo enega piščanca.

3. Kompenzacijski znesek za proizvode iz člena 2 (1) (d) Uredbe (EGS) št. 2777/75 o skupni ureditvi trga za perutninsko meso se izračuna na podlagi kompenzacijskih zneskov za zaklano perutnino s koeficienti, ki bodo določeni.

Pododdelek 14
Riž

Člen 117

1. V sektorju riža se členi 68, 70 in 72 uporabljajo za intervencijsko ceno neoluščenega riža.

2. Kompenzacijski znesek za oluščen riž je enak kompenzacijskemu znesku za neoluščen riž, pretvorjenemu s pretvorbenim količnikom iz člena 1 Uredbe št. 467/67/EGS.

3. Kompenzacijski znesek za brušen riž je enak kompenzacijskemu znesku za oluščen riž, pretvorjenemu s pretvorbenim količnikom iz člena 1 Uredbe št. 467/67/EGS.

4. Kompenzacijski znesek za delno brušen riž je enak kompenzacijskemu znesku za brušen riž, pretvorjenemu s pretvorbenim količnikom iz člena 1 Uredbe št. 467/67/EGS.

5. Kompenzacijski znesek za proizvode iz člena 1 (1) (c) Uredbe (EGS) št. 1418/76 o skupni ureditvi trga za riž se izračuna na podlagi kompenzacijskega zneska za sorodne proizvode s koeficienti, ki bodo določeni.

6. Kompenzacijski znesek za lomljen riž se določi z upoštevanjem razlike med dobavno ceno v Španiji in cenovnim pragom.

Pododdelek 15
Predelano sadje in zelenjava

Člen 118

Za proizvode, za katere velja ureditev pomoči iz člena 3 Uredbe (EGS) št. 516/77 o skupni ureditvi trga za predelano sadje in zelenjavo, se v Španiji uporabljajo naslednje določbe.

1. Do prve uskladitve cen iz člena 70 se najnižja cena iz člena 3b Uredbe (EGS) št. 516/77 določi na podlagi:

– cene, določene v Španiji v skladu s prejšnjo nacionalno ureditvijo, za proizvod, namenjen za predelavo, ali

– če ni take cene, na podlagi cen, ki so bile proizvajalcem v Španiji izplačane za proizvod, namenjen za predelavo, in so bile dosežene v reprezentativnem obdobju, ki bo določeno.

2. Če je najnižja cena iz odstavka 1:

– nižja od skupne cene, se cena v Španiji spremeni na začetku vsakega tržnega leta po pristopu v skladu s podrobnostmi iz člena 70,

– višja od skupne cene, se za Španijo ob pristopu upošteva skupna cena.

3. (a) Za predelane proizvode iz paradižnika v prvih štirih tržnih letih po pristopu se znesek pomoči Skupnosti, dodeljen v Španiji, izračuna na podlagi pomoči, določene za Skupnost v sedanji sestavi, z upoštevanjem razlike v najnižjih cenah proizvajalca, ki izhaja iz uporabe odstavka 2, preden se slednja pomoč zniža, morebiti zaradi prekoračitve jamstvenega praga, določenega za te proizvode v Skupnosti v sedanji sestavi.

Kadar se prag v Skupnosti v sedanji sestavi prekorači, se po postopku iz člena 20 Uredbe (EGS) št. 516/77, če je to potrebno za zagotovitev normalnih pogojev konkurence med špansko industrijo in industrijo Skupnosti, odloči, da se v skladu s členom 72 (3) (a) uporabi kompenzacijski znesek, ki je največ enak razliki med pomočjo, določeno za Španijo, in pomočjo, ki bi izhajala iz določene pomoči Skupnosti, in ga Kraljevina Španija obračunava pri izvozu v tretje države. Vendar se po izteku ureditve iz Uredbe (EGS) št. 1320/85 ne obračuna kompenzacijski znesek, če se dokaže, da španski proizvod ni imel koristi od pomoči Skupnosti, dodeljene v Španiji.

Pomoč, ki se uporablja v Španiji, v nobenem primeru ne sme preseči zneska pomoči, dodeljene v Skupnosti v sedanji sestavi.

(b) V prvih štirih tržnih letih po pristopu je dodeljevanje pomoči Skupnosti v Španiji za vsako tržno leto omejeno na količino predelanih proizvodov, ki ustreza naslednjim količinam svežega paradižnika:

– 370.000 ton za proizvodnjo paradižnikovega koncentrata,

– 209.000 ton za proizvodnjo celih olupljenih paradižnikov,

– 88.000 ton za proizvodnjo drugih proizvodov iz paradižnika.

Po izteku tega obdobja se zgoraj določene količine, prilagojene v skladu z morebitnimi spremembami pragov Skupnosti v tem obdobju, upoštevajo pri določitvi pragov Skupnosti.

4. V petem in šestem tržnem letu po pristopu za proizvode iz paradižnika in v šestih tržnih letih po pristopu za druge proizvode znesek pomoči Skupnosti, dodeljene v Španiji, izhaja iz po-

moči, določene za Skupnost v sedanji sestavi, z upoštevanjem razlike v najnižjih cenah, ki izhaja iz uporabe odstavka 2.

Kadar pa so za proizvode, razen proizvodov iz paradižnika, stroški predelave v Španiji v reprezentativnem obdobju, ki bo določeno, po prejšnji nacionalni ureditvi vsaj 10% nižji od stroškov predelave v Skupnosti v sedanji sestavi, je pomoč za ta proizvod, dodeljena v Španiji, določena tudi z upoštevanjem razlike v ugotovljenih stroških predelave. Stroški predelave v Španiji se postopno uskladijo s stroški v Skupnosti v sedanji sestavi v skladu z istimi predpisi, kot so omenjeni v členu 70 za usklajevanje cen.

5. Pomoč Skupnosti se v Španiji v celoti uporablja od začetka sedmega tržnega leta po pristopu.

6. Za breskve v sirupu se za prva štiri tržna leta po pristopu dodeljevanje pomoči Skupnosti v Španiji omeji na količino 80.000 ton končnega proizvoda v neto teži.

7. Za uporabo tega člena se najnižja cena, stroški predelave in pomoč v Skupnosti v sedanji sestavi nanašajo na zneske, veljavne v Skupnosti v sedanji sestavi z izjemo Grčije.

Člen 119

Najnižja cena in denarna nadomestila, ki se uporabljajo za Španijo iz členov 2 in 3 Uredbe (EGS) št. 2601/69 o posebnih ukrepih za spodbujanje predelave določenih sort pomaranč in členov 1 in 2 Uredbe (EGS) št. 1035/77 o posebnih ukrepih za spodbujanje trženja predelanih proizvodov iz limon se določijo, kakor sledi.

1. Do prve uskladitve cen iz člena 70 se veljavna najnižja cena določi na osnovi cen, ki se v Španiji plačujejo pridelovalcem citrusov za predelavo, ugotovljenih v reprezentativnem obdobju, ki bo določeno. Finančna kompenzacija je enaka tisti v Skupnosti v sedanji sestavi, zmanjšana, kadar je to primerno, za razliko med skupno najnižjo ceno na eni strani in najnižjo ceno, ki se uporablja v Španiji, na drugi.

2. Za nadaljnje določanje cen se najnižja cena, ki se uporablja v Španiji, uskladi s skupno najnižjo ceno v skladu s členom 70. Ob vsakem usklajevanju se v Španiji uporablja finančna kompenzacija Skupnosti v sedanji sestavi, zmanjšana, kadar je to primerno, za razliko med skupno najnižjo ceno na eni strani in najnižjo ceno, ki se uporablja v Španiji, na drugi.

3. Toda če je najnižja cena, ki izhaja iz uporabe odstavka 1 ali 2, višja od skupne najnižje cene, se lahko slednja dokončno upošteva za Španijo.

4. V prvih štirih tržnih letih po pristopu so količine, za katere se lahko dodeli pomoč za predelavo, omejene na količino predelanih proizvodov, ki ustreza naslednji količini surovin:

– 30.000 ton pomaranč vrste “bianca comune“,

– 7600 ton rdečih pomaranč,

– 26.000 ton limon.

Pododdelek 16
Posušena krma

Člen 120

1. Orientacijska cena iz člena 4 Uredbe (EGS) št. 1117/78 o skupni ureditvi trga za posušeno krmo, ki se uporablja v Španiji 1. marca 1986, se določi na podlagi razlik med cenami konkurenčnih proizvodov pri kolobarjenju v Španiji ter Skupnosti v sedanji sestavi za referenčno obdobje, ki bo določeno.

Člen 70 se uporablja za orientacijsko ceno, izračunano v skladu s prvim pododstavkom. Vendar orientacijska cena, ki se uporablja v Španiji, ne sme presegati skupne orientacijske cene.

2. Dodatna pomoč, ki se uporablja v Španiji, se prilagodi za znesek, ki je enak:

– razliki, kadar je to primerno, med orientacijsko ceno v Španiji in skupno orientacijsko ceno, pomnoženo z odstotkom iz člena 5 (2) Uredbe (EGS) št. 1117/78, in

– učinku carin, ki jih Španija uporablja pri uvozu teh proizvodov iz tretjih držav.

3. Člen 79 se uporablja za pavšalno pomoč iz člena 3 Uredbe (EGS) št. 1117/78.

Pododdelek 17
Grah, bob in sladka lupina

Člen 121

1. Za grah, bob in sladko lupino, ki se uporabljajo v proizvodnji krme za živali, se za sprožitveni cenovni prag uporabljata člena 68 in 70. Za grah in bob, ki se ne uporabljata v enake namene, se orientacijska cena, ki se uporablja v Španiji 1. marca 1986, določi na podlagi razlike med cenami konkurenčnih proizvodov pri kolobarjenju v Španiji ter v Skupnosti v sedanji sestavi za referenčno obdobje, ki bo določeno.

Člen 70 se uporablja za orientacijsko ceno za te proizvode. Vendar tako določena orientacijska cena v Španiji ne sme biti višja od skupne orientacijske cene.

2. Za proizvode, obrane v Španiji, ki se uporabljajo v proizvodnji krme za živali, iz Uredbe (EGS) št. 1431/82 o posebnih ukrepih za grah, bob in sladko lupino, se znesek pomoči iz člena 3 (1) te uredbe zniža za razliko, če ta obstaja, med sprožitvenim cenovnim pragom, ki se uporablja v Španiji, in skupno ceno.

Brez poseganja v izvajanje prvega pododstavka se znesek zadevne pomoči za proizvod, predelan v Španiji, zniža za učinek carin, ki jih Španija uporablja pri uvozu sojinih oljnih pogač iz tretjih držav.

Znižanja iz prvega in drugega pododstavka izhajajo iz uporabe odstotkov iz člena 3 (1) Uredbe (EGS) št. 1431/82.

3. Znesek pomoči iz člena 3 (2) Uredbe (EGS) št. 1431/82 za grah in bob, obrana v Španiji, ki se uporabljata za prehrano ljudi ali živali, razen za namene iz odstavka 1 tega člena, se zniža za znesek v višini razlike, če ta obstaja, med orientacijsko ceno, ki se uporablja v Španiji, in skupno orientacijsko ceno.

Brez poseganja v izvajanje prvega pododstavka se znesek zadevne pomoči za proizvod, predelan v Španiji, zniža za učinek carin, ki jih Španija uporablja pri uvozu teh proizvodov iz tretjih držav.

Pododdelek 18
Vino

Člen 122

1. Do prve uskladitve cen iz člena 70:

– se orientacijska cena, ki se uporablja v Španiji za belo namizno vino, določi na taki ravni, da je razmerje med odkupno ceno za namizno vino, ki ga je treba oddati v obvezno destilacijo v tej državi članici, in orientacijsko ceno 50%,

– se orientacijska cena, ki se uporablja v Španiji za rdeče namizno vino, določi glede na orientacijsko ceno za belo namizno vino, tako da se uporabi enako razmerje, kot obstaja v Skupnosti v sedanji sestavi med orientacijskima cenama za namizna vina tipov A I in R I,

– se odkupna cena za namizna vina iz prve alinee določi na ravni predpisane cene za obvezno destilacijo, ki velja v Španiji po prejšnji nacionalni ureditvi v reprezentativnem obdobju, ki bo določeno,

– je zajamčena najnižja cena iz člena 3a Uredbe (EGS) št. 337/79 enaka 72% orientacijske cene za vsak tip namiznega vina,

– je cena vina, ki gre v destilacijo v skladu s členom 12a Uredbe (EGS) št. 337/79, enaka:

– 80% orientacijske cene za belo namizno vino,

– 81,5% orientacijske cene za rdeče namizno vino.

2. Člen 70 se uporablja za orientacijsko ceno za namizna vina. V vinskih letnikih od 1986/87 do 1990/91:

– se razmerje med orientacijsko ceno in cenami iz tretje, četrte in pete alinee odstavka 1, ki se uporabljajo v Španiji, postopoma uskladi, in sicer v enakih delih, z razmerjem, ki obstaja med temi cenami v Skupnosti v sedanji sestavi,

– brez vpliva na prvo alineo člena 41 (6) Uredbe (EGS) št. 337/79 se, kar zadeva razmerje med orientacijsko ceno in ceno iz tretje alinee odstavka 1, cenovna raven, ki ustreza 40% iz druge alinee člena 41 (6) Uredbe (EGS) št. 337/79, doseže v skladu s prvo alineo tega odstavka.

Člen 123

1. Za proizvode iz odstavka 2, ki prihajajo iz Španije in za katere se v okviru skupne ureditve trga določi referenčna cena, se pri uvozu v Skupnost v sedanji sestavi vzpostavi mehanizem izravnalnih zneskov.

2. Ta mehanizem urejajo naslednja pravila:

(a) za namizna vina se obračuna izravnalni znesek, ki je enak razliki med orientacijskimi cenami v Španiji in Skupnosti v sedanji sestavi. Vendar se višina zneska lahko prilagodi po postopku iz člena 67 Uredbe (EGS) št. 337/79, da se upošteva stanje tržnih cen, ocenjeno po različnih kategorijah vina in na podlagi njihove kakovosti;

(b) za vina z geografskim poreklom in druge proizvode, ki bi lahko povzročili motnje na trgu, se lahko določi izravnalni znesek po postopku iz točke (a). Ta izravnalni znesek se izračuna na podlagi izravnalnega zneska, ki se uporablja za namizna vina, po postopkih, ki bodo določeni.

3. Izravnalni znesek se določi na ravni, ki zagotavlja pogoje obravnave, ki niso manj ugodni od tistih, ki veljajo v ureditvi pred pristopom. V ta namen se znesek izračuna tako, da znesek, dobljen s povišanjem orientacijske cene zadevnega proizvoda v Španiji za izravnalni znesek in veljavne carine, ne presega referenčne cene, ki velja za proizvod v zadevnem vinskem letniku.

4. Z upoštevanjem posebnih razmer na trgih različnih proizvodov iz odstavka 2 se lahko po postopkom iz člena 67 Uredbe (EGS) št. 337/79 odloči o določitvi izravnalnega zneska za izvoz enega ali več od teh proizvodov iz Skupnosti v sedanji sestavi v Španijo.

Ta znesek se določi na ravni, ki zagotavlja običajni trgovinski tok med Skupnostjo v sedanji sestavi in Španijo, ki za zadevne proizvode ne povzroča motenj na španskem trgu.

5. Dodeljeni izravnalni znesek financira Skupnost iz Jamstvenega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada.

Člen 124

Za uporabo obvezne destilacije iz člena 41 Uredbe (EGS) št. 337/79 do izteka tržnega leta 1989/90 se obseg povprečne proizvodnje namiznih vin in proizvodov iz namiznih vin, namenjenih za vinarstvo, pridelanih v različnih vinorodnih območjih v Španiji v treh zaporednih referenčnih tržnih letih, določi pri 27,5 milijona hektolitrih.

Člen 125

1. V obdobju od 1. marca 1986 do 31. decembra 1989 je na španskem ozemlju dovoljeno rezanje vina, primernega za pridelovanje belega namiznega vina, ali belega namiznega vina z vinom, primernim za pridobivanje rdečega namiznega vina, ali z rdečim namiznim vinom. Proizvod tega rezanja je lahko v prometu samo na španskem ozemlju.

2. Za obdobje iz odstavka 1 je v Skupnosti v sedanji sestavi prepovedano rezanje španskih vin, razen belih namiznih vin, z vini iz drugih držav članic, razen v izjemnih primerih, ki bodo določeni.

V tem obdobju so lahko zgoraj omenjena španska vina predmet trgovanja z drugimi državami članicami le pod pogojem, da se upoštevajo določbe, ki omogočajo določanje njihovega porekla in spremljanje tržnih gibanj.

Člen 126

1. Do konca leta 1995 imajo lahko namizna vina z območij, na katerih je bil 1. januarja 1985 zasajen vinograd, v regijah Asturiji, Kantabriji, Galiciji, Guipuzcoi in Vizcayi, in za katere bo sestavljen seznam v skladu z določbami člena 91, volumenski delež dejanskega alkohola vsaj 7%.

Pri vinih, pri katerih je dejanska alkoholna stopnja manjša od 9% vol, mora biti ta stopnja navedena na etiketi.

2. Namizna vina iz odstavka 1 so lahko v prometu samo na španskem ozemlju.

Člen 127

Do 31. decembra 1990 imajo lahko namizna vina, proizvedena v Španiji in dana v promet v tej državi članici, vsebnost skupnih kislin najmanj 3,5 grama na liter, izraženo v obliki vinske kisline.

Člen 128

Do konca tržnega leta 1992/93 se znesek pomoči v Španiji za koncentrirani grozdni mošt in rektificirani grozdni mošt iz člena 14 Uredbe (EGS) št. 337/79 določi z upoštevanjem razlike v stroških med obogatitvijo z zgoraj navedenimi proizvodi in obogatitvijo s saharozo za to državo članico.

Člen 129

Do 31. decembra 1995 je uporaba sestavljenih izrazov "British Sherry", "Irish Sherry" in "Cyprus Sherry" dovoljena na notranjem trgu Združenega kraljestva in Irske. Leta 1995 Svet preuči to ureditev in po postopku iz člena 43 Pogodbe EGS odloči o morebitnih spremembah na podlagi predlogov Komisije ob upoštevanju interesov vseh zadevnih strank.

Pododdelek 19
Ovčje in kozje meso

Člen 130

V sektorju ovčjega mesa se člen 68 nanaša na osnovne cene.

Oddelek III
Sadje in zelenjava

Člen 131

Za sadje in zelenjavo iz Uredbe (EGS) št. 1035/72 velja posebna prehodna ureditev, ki je sestavljena iz dveh faz:

– prva faza, imenovana faza preverjanja konvergence, se začne 1. marca 1986 in konča 31. decembra 1989,

– druga faza se začne 1. januarja 1990 in konča 31. decembra 1995.

Prehod s prve faze na drugo se izvrši samodejno.

Pododdelek 1
Prva faza

A. Španski notranji trg

Člen 132

1. Med prvo fazo lahko Kraljevina Španija pod pogoji iz členov 133 do 135 za proizvode iz člena 131 ohrani predpise, ki so veljali po prejšnji nacionalni ureditvi njenega notranjega kmetijskega trga.

2. Zaradi tega in z odstopanjem od člena 394 se uporaba predpisov Skupnosti glede ureditve notranjega trga v Španiji odloži do konca prve faze.

Poleg tega se do konca prve faze odloži uporaba sprememb predpisov Skupnosti, sprejetih v skladu s členom 396, za Skupnost v sedanji sestavi in Španijo.

Člen 133

1. Da se na koncu prve faze španski sektor sadja in zelenjave lahko skladno in popolnoma vključi v okvir skupne kmetijske politike, Kraljevina Španija postopno prilagodi ureditev notranjega trga na podlagi splošnih ciljev iz odstavka 2.

2. Splošni cilji, ki jih je treba doseči, so naslednji:

– postopna uporaba standardov kakovosti za vse zadevne proizvode in strogo izvajanje zahtev, ki iz njih izhajajo,

– oblikovanje združenj proizvajalcev v smislu predpisov Skupnosti,

– vzpostavitev organa ter materialne in kadrovske infrastrukture, primerne za izvajanje javnih intervencijskih ukrepov, ki jih

določajo predpisi Skupnosti,

– vzpostavitev mreže za dnevno spremljanje cen na reprezentativnih trgih, ki se določijo na podlagi različnih proizvodov,

– liberalizacija trgovine z namenom uvedbe sistema svobodne konkurence in prostega dostopa na španski trg ter prilagoditve sektorskih tržnih ureditev pri izvozu, da bi postale združljive z zahtevami prostega pretoka.

3. Za lažje uresničevanje splošnih ciljev:

(a) se predpisi Skupnosti na sociostrukturnem področju, vključno s tistimi, ki se nanašajo na združenja proizvajalcev, v Španiji uporabljajo od dneva pristopa;

(b) Skupnost sodeluje pri financiranju intervencijskih ukrepov, ki jih v Španiji v prvi fazi izvajajo združenja proizvajalcev za proizvode, ki izpolnjujejo skupne standarde kakovosti.

Vendar je stopnja te finančne udeležbe Skupnosti za vsak proizvod omejena na stopnjo proizvodnje, ki jo pokrivajo združenja proizvajalcev v Španiji, ki jim Komisija priznava, da izpolnjujejo predpise Skupnosti tako glede pogojev njihove ustanovitve kot tudi njihovega delovanja.

Komisija za vsako tržno leto ugotovi stopnjo pokritja iz zgornjega pododstavka; v ta namen v sodelovanju s španskimi oblastmi izvede preverjanja na kraju samem.

Člen 134

1. Za uresničevanje splošnih ciljev Komisija v vmesnem obdobju v tesnem sodelovanju s španskimi oblastmi sestavi delovni program.

2. Komisija nato pozorno spremlja razvoj položaja v Španiji z vidika:

– napredka pri uresničevanju določenih ciljev,

– rezultatov, doseženih z izvajanjem horizontalnih ali posebnih strukturnih ukrepov.

3. Komisija poda mnenje o tem razvoju v poročilih, ki jih predloži Svetu:

– ob koncu vmesnega obdobja z namenom oblikovanja pregleda razvoja pred dnem pristopa,

– pravočasno pred koncem četrtega leta po pristopu,

– vedno, ko presodi, da je to koristno ali potrebno.

4. Komisija lahko z upoštevanjem razprav Sveta o poročilih iz odstavka 3, če je to potrebno, oblikuje priporočila Kraljevini Španiji v zvezi z ukrepi, ki bi jih bilo treba sprejeti za dosego zadevnih ciljev.

Člen 135

Med prvo fazo Kraljevina Španija uporablja naslednje discipline:

1. Cenovna disciplina:

(a) Kraljevina Španija ob pristopu določi institucionalne cene za proizvode, za katere obstajajo skupne cene, v skladu z merili, ki so čim bližja merilom, določenim v okviru skupne ureditve trgov, na podlagi referenčnega obdobja, ki bo določeno, na ravni, ki ustreza gospodarskemu stanju;

(b) kadar so te španske cene, izražene v ekujih, nižje od skupnih cen ali so jim enake, letna povišanja cen po vrednosti praviloma ne smejo preseči povišanja skupnih cen.

Španske cene v nobenem primeru ne smejo preseči ravni skupnih cen;

(c) Kadar so španske cene, izražene v ekujih, višje od skupnih cen, se ne smejo povišati glede na njihovo prejšnjo raven. Poleg tega Kraljevina Španija prilagodi svoje cene, kolikor je potrebno, da se izogne povečanju razlike med svojimi in skupnimi cenami;

(d) Kraljevina Španija lahko svoje cene prilagodi, kjer tržne intervencije dosežejo neupravičen obseg. V tem primeru prilagojena cena nadomesti izhodiščno ceno pri izvajanju pravil iz točk (b) in (c);

(e) Komisija zagotovi upoštevanje zgoraj navedenih pravil. Vsako prekoračenje ravni cen, ki izhaja iz uporabe teh pravil, se ne upošteva pri določanju ravni cen, ki se sprejme kot izhodiščna raven za usklajevanje cen med drugo fazo iz člena 148.

2. Disciplina glede pomoči:

V okviru te discipline lahko Kraljevina Španija med prvo fazo ohrani svoje državne pomoči.

Vendar Kraljevina Španija v tem obdobju zagotovi izvajanje delnega odpravljanja državnih pomoči, ki niso skladne s pravom Skupnosti, in postopno uvajanje sheme pomoči Skupnosti v ureditev svojega notranjega trga, ne da bi raven teh pomoči presegla skupno raven.

3. Disciplina glede proizvodnje:

V okviru te discipline Kraljevina Španija uporablja enako disciplino glede proizvodnje, kakor se uporablja, kadar je to primerno, v drugih državah članicah ali v tistih državah članicah, ki so glede take discipline v primerljivem položaju.

B. Ureditev, ki se uporablja v trgovini med Skupnostjo v sedanji sestavi in Španijo

Člen 136

1. Z upoštevanjem členov 75 in členov od 137 do 139 lahko Kraljevina Španija v prvi fazi v trgovini s Skupnostjo v sedanji sestavi za proizvode iz člena 131 uporablja ureditev, ki je za to trgovino veljala pred pristopom, tako za uvoz kot izvoz.

2. Skupnost v sedanji sestavi v prvi fazi, z upoštevanjem členov 75 (2) in 140, pri uvozu proizvodov iz člena 131 iz Španije uporablja ureditev, ki jo je uporabljala za Španijo pred pristopom.

3. V prvi fazi, z upoštevanjem člena 141, Skupnost v sedanji sestavi pri izvozu proizvodov iz člena 131 v Španijo uporablja ureditev, ki jo uporablja za izvoz v tretje države.

Člen 137

1. Z upoštevanjem določb odstavka 2 Kraljevina Španija od 1. marca 1986 pri uvozu proizvodov iz člena 131 iz Skupnosti v sedanji sestavi odpravi izvajanje vseh količinskih omejitev in vseh ukrepov z enakim učinkom ter vse dajatve z enakim učinkom kot carine.

2. Do 31. decembra 1989 lahko Kraljevina Španija ohrani količinske omejitve pri uvozu naslednjih proizvodov iz Skupnosti v sedanji sestavi:

Številka SCT	Poimenovanje
07.01	Zelenjava, sveža ali hlajena: B. Zelje, cvetača in brstični ohrovt: I. Cvetača G. Korenje, repa, rdeča pesa, kozja brada, zelena, redkev in druge užitne korenovke: ex II. Korenje in repa: – Korenček ex H. Čebula, šalotka in česen: –Čebula in česen M. Paradižnik
08.02	Agrumi, sveži ali suhi: A. Pomaranče B. Mandarine (vključno tangarine in satsuma mandarine); klementine, wilking mandarine in drugi podobni hibridi agrumov ex II. Drugo: – Mandarine (vključno tangarine in satsuma mandarine) C. Limone
08.04	Grozdje, sveže ali suho: A. Sveže: I. Namizno grozdje
08.06	Jabolka, hruške in kutine, sveže: A. Jabolka B. Hruške
08.07	Koščičasto sadje, sveže: A. Marelice ex B. Breskve, vključno z nektarinami: – Breskve

3. (a) Količinske omejitve iz odstavka 2 so letne kvote, odprte brez diskriminacije med gospodarskimi subjekti.

(b) Začetna kvota, ki se za vsak proizvod uporablja leta 1986, izražena v količinah, se določi:

– bodisi na 3% povprečne španske letne proizvodnje v zadnjih treh letih pred pristopom, za katera so na voljo statistični podatki,

– bodisi na povprečje španskega uvoza, opravljenega v zadnjih treh letih pred pristopom, za katera so na voljo statistični podatki, če bi bila količina po slednjem kriteriju večja.

(c) Najmanjša stopnja postopnega povečanja kvot je 10% na začetku vsakega leta.

Povečanje se prišteje vsaki kvoti, naslednje povečanje pa se izračuna iz tako dobljene skupne vrednosti.

(d) Če je uvoz v Španijo v dveh zaporednih letih nižji od 90% odprte letne kvote, Kraljevina Španija odpravi veljavne količinske omejitve.

(e) Za obdobje od 1. marca do 31. decembra 1986 se uporablja kvota, ki je enaka začetni kvoti, zmanjšani za šestino.

4. V okviru količinskih omejitev iz odstavka 2 se za uvoz naslednjih proizvodov v Španijo uporablja časovni razpored, ki vsebuje uvozne količine, določene glede na kvoto za vsako leto:

Številka SCT	Poimenovanje	Količina, izražena kot delež letne kvote
08.06	Jabolka, hruške in kutine, sveže: A. Jabolka: ex I. jabolka za predelavo v mošt, razsuta, od 16. septembra do 15. decembra – od 16. septembra do 30. novembra II. Drugo: ex a) od 1. avgusta do 31. decembra: – od 1. septembra do 30. novembra B. Hruške: ex I. Hruške za predelavo v mošt, razsute, od 1. avgusta do 31. decembra – od 1. avgusta do 16. decembra II. Drugo: c) od 16. do 31. julija ex d) od 1. avgusta do 31. decembra – od 1. avgusta do 16. decembra	15 % 25 %
08.07	Koščičasto sadje, sveže: ex A. Marelice: – od 1. maja do 31. julija ex B. Breskve, vključno z nektarinami: – breskve, od 15. junija do 15. septembra	25 % 25 %

Člen 138

Kraljevina Španija v prvi fazi za proizvode iz člena 131, izvožene v sedanje države članice, načeloma ne dodeli izvoznih pomoči ali subvencij.

Če pa je dodelitev takšnih pomoči ali subvencij potrebna, je njihova višina omejena največ na razliko med institucionalnimi cenami ali, če te niso določene, na razliko med cenami, ugotovljenimi v Španiji in v Skupnosti v sedanji sestavi, in, kadar je to primerno, na višino carine.

Takšne pomoči ali subvencije se ne smejo določiti, dokler ni izveden posvetovalni postopek iz člena 142.

Člen 139

1. Kraljevina Španija od 1. marca 1986 odpravi izvajanje vseh količinskih omejitev in vseh ukrepov z enakim učinkom pri izvozu proizvodov iz člena 131 v Skupnost v sedanji sestavi.

2. Vendar lahko v prvi fazi Kraljevina Španija obdrži sektorske tržne ureditve, ki jih uporablja pri izvozu in jih med to fazo prilagaja, zato da bodo na koncu te faze združljive z zahtevami prostega pretoka.

Člen 140

1. Ne glede na člen 136 (2) se morebitne izravnalne dajatve pri uvozu proizvodov iz Španije, ki so posledica izvajanja Uredbe (EGS) št. 1035/72, znižajo za:

- 2% v prvem letu,
- 4% v drugem letu,
- 6% v tretjem letu,
- 8% v četrtem letu,

po dnevu pristopa.

2. V trgovini med Skupnostjo v sedanji sestavi in tretjimi državami se v prvi fazi cene španskih proizvodov ne uporabljajo za izračunavanje referenčnih cen.

Člen 141

1. V prvi fazi Skupnost v sedanji sestavi načeloma ne dodeljuje izvoznih nadomestil pri izvozu proizvodov iz člena 131 v Španijo.

Če pa je dodelitev takšnih nadomestil potrebna, je njihova višina omejena največ na razliko med institucionalnimi cenami ali, če te niso določene, na razliko med cenami, ugotovljenimi v Skupnosti v sedanji sestavi in Španiji, in, kadar je to primerno, na višino carine.

Takšna nadomestila se ne smejo določiti, dokler ni izveden posvetovalni postopek iz člena 142.

2. Nadomestila iz tega člena financira Skupnost iz Jamstvenega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada.

Člen 142

Preden Kraljevina Španija začne izvajati pomoči ali subvencije iz člena 138 ali Skupnost nadomestila iz člena 141, se izvedejo posvetovanja po naslednjem postopku.

1. Vsak predlog za določitev:

- subvencije pri izvozu iz Španije v Skupnost v sedanji sestavi ali v tretje države ali
- nadomestila pri izvozu iz Skupnosti v sedanji sestavi v Španijo je predmet izmenjave mnenj v okviru rednih srečanj upravljalnega odbora, ustanovljenega z Uredbo (EGS) št. 1035/72.

2. Predstavnik Komisije predloži predlog iz točke 1 v preučitev; ta preučitev se osredotoči zlasti na ekonomske vidike predvidenega izvoza in na položaj in raven cen na španskem trgu, na trgu Skupnosti v sedanji sestavi ali na svetovnem trgu.

3. Odbor poda mnenje o predlogu v roku, ki ga lahko določi predsednik glede na nujnost zadeve. Mnenje se poda z večino 54 glasov.

Mnenje se takoj pošlje oblasti, pristojni za določitev ukrepa, torej Kraljevini Španiji ali Komisiji, odvisno od primera.

C. Ureditev, ki se uporablja v trgovini med Španijo in tretjimi državami

Člen 143

Za proizvode iz člena 131 in z upoštevanjem določb členov 137 Kraljevina Španija od 1. marca 1986 uporablja predpi-

se Skupnosti o ureditvi, ki se uporablja pri uvozu proizvodov iz tretjih držav v Skupnost.

Vendar glede referenčnih cen Kraljevina Španija pri uvozu iz tretjih držav uporablja ureditev, ki jo zanjo uporablja Skupnost v sedanji sestavi v skladu s členom 140 (1).

Člen 144

Kraljevina Španija lahko do 31. decembra 1989 v skladu s podrobnostmi, določenimi po postopku iz člena 91, ohrani količinske omejitve pri uvozu proizvodov iz člena 137 (2) iz tretjih držav.

Člen 145

Kraljevini Španiji se za proizvode iz člena 131 dovoli, da pri uvozu do začetka druge faze odloži postopno uporabo preferenc, ki jih Skupnost enostransko ali z dogovorom dodeli nekaterim tretjim državam.

Člen 146

1. Za proizvode iz člena 131 in z upoštevanjem odstavka 2 lahko Kraljevina Španija v prvi fazi pri izvozu v tretje države ohrani ureditev, ki je za takšno trgovino veljala pred njenim pristopom.

2. Višina pomoči ali subvencij, ki jih Kraljevina Španija dodeli, kadar je to primerno, pri izvozu v tretje države, mora biti omejena na znesek, ki je nujno potreben za zagotavljanje prodaje zadevnega proizvoda na namembnem trgu.

Takšne pomoči ali subvencije se ne smejo izvajati, dokler ni izveden postopek iz člena 142. Ta posvetovanja se nanašajo zlasti na ekonomske vidike predvidenega izvoza, na cene, sprejete za njegov izračun, ter na položaj na izvornem in namembnem trgu.

Pododdelek 2
Druga faza

Člen 147

Od druge faze se v Španiji v celoti uporabljajo predpisi Skupnosti za proizvode iz člena 131 z upoštevanjem členov 75, 81, 82, 83, 85 in od 148 do 153.

Člen 148

1. Do prve uskladitve cen iz člena 149 se brez vpliva na člen 135 (1) (e) cene, ki se uporabljajo v Španiji od 1. januarja 1990, določijo v skladu s pravili ustrezne skupne ureditve trgov na cenovni ravni, določeni v Španiji ob koncu prve faze.

2. Če se na začetku druge faze ugotovi, da je razlika med ravnjo cene proizvoda v Španiji in ravnjo skupne cene minimalna, se lahko za zadevni proizvod v Španiji uporablja skupna cena.

Razlika v ceni se šteje za minimalno, kadar je manjša od ali enaka 3% skupne cene.

Člen 149

Če uporaba določb člena 148 (1) v Španiji povzroči raven cen, ki se razlikuje od ravni skupnih cen, se cene, ki se uporabljajo v Španiji, s skupnimi cenami uskladijo v šestih fazah od začetka tržnega leta 1990/91 in določbe člena 70 se uporabljajo *mutatis mutandis.*

Skupne cene se v Španiji uporabljajo po šesti uskladitvi.

Člen 150

Členi 76 (1), 80, 87 in 90 se v Španiji uporabljajo od 1. januarja 1990.

Vendar se datum "31. december 1987" v členu 90 nadomesti z datumom "31. december 1991".

Člen 151

Če se v okviru skupne kmetijske politike v prvi fazi vzpostavi pomoč, se ta uvede v Španiji ali pa se obseg podobne pomoči, ki obstaja v Španiji, uskladi s skupnim obsegom v šestih fazah z uporabo, po analogiji, določb člena 79.

Člen 152

1. V drugi fazi se za sadje in zelenjavo, ki se uvaža v Skupnost v sedanji sestavi iz Španije in za katerega je določena referenčna cena za tretje države, uvede mehanizem kompenzacij.

2. Ta mehanizem urejajo naslednja pravila:

(a) primerjata se ponudbena cena španskega proizvoda, izračunana v skladu z (b), in ponudbena cena Skupnosti. Slednja se izračuna letno:

– na podlagi aritmetične sredine cen proizvajalcev vsake države članice Skupnosti v sedanji sestavi, k temu se prištejejo stroški prevoza in pakiranja proizvodov od pridelovalnih območij do reprezentativnih centrov porabe Skupnosti,

– z upoštevanjem razvoja proizvodnih stroškov.

Zgoraj omenjene cene proizvajalcev ustrezajo povprečju stopenj, zabeleženih v zadnjih treh letih pred datumom določitve ponudbene cene Skupnosti.

Ponudbena cena Skupnosti ne sme biti višja od referenčne cene, ki se uporablja za tretje države;

(b) španska ponudbena cena se za vsak tržni dan izračuna na osnovi reprezentativnih stopenj, zabeleženih ali znižanih na raven uvoznika grosista v Skupnosti v sedanji sestavi. Cena za proizvod iz Španije je enaka najnižji reprezentativni stopnji ali povprečju najnižjih reprezentativnih stopenj, zabeleženih pri vsaj 30% količin zadevnega izvora, ki se tržijo na vseh reprezentativnih trgih, za katere so stopnje na voljo. Ta ali te stopnje se predhodno znižajo:

– za carine, izračunane v skladu z določbami iz točke (c),

– za vsak korekcijski znesek, po potrebi uveden v skladu z določbami iz točke (d);

(c) carina, ki se odšteje od stopenj španskega proizvoda, je carina skupne carinske tarife, postopno zmanjšana vsako leto na začetku tržnega leta za eno šestino njenega zneska; vendar se znižanje za leto 1990 izvede 1. januarja;

(d) če je cena španskega proizvoda, izračunana v skladu z določbami točke (b), nižja od ponudbene cene Skupnosti iz točke (a), država članica uvoznica pri uvozu v Skupnost v sedanji sestavi obračuna korekcijski znesek v višini razlike med tema cenama;

(e) korekcijski znesek se obračunava, dokler se ne ugotovi, da je cena španskega proizvoda enaka ali višja od cene Skupnosti iz (a).

3. Če se na španskem trgu zaradi uvoza iz Skupnosti v sedanji sestavi pojavijo motnje, se lahko pri uvozu sadja in zelenjave, za katero je določena referenčna cena, iz Skupnosti v sedanji sestavi v Španijo sprejmejo ustrezni ukrepi, ki lahko predvidijo zlasti uporabo korekcijskega zneska v skladu s podrobnostmi, ki bodo določene.

Člen 153

1. Kraljevina Španija začne od 1. januarja 1990 pri uvozu proizvodov iz člena 131 postopno uporabljati preference, ki jih je Skupnost avtonomno ali z dogovorom dodelila tretjim državam.

2. V ta namen Kraljevina Španija uporablja dajatev, ki zmanjšuje razliko med stopnjo dajatve, ki se dejansko uporablja 31. decembra 1989, ter preferencialno stopnjo dajatve v skladu z naslednjimi stopnjami:

– 1. januarja 1990 se razlika zmanjša na 85,7% prvotne razlike,

– 1. januarja 1991 se razlika zmanjša na 71,4% prvotne razlike,

– 1. januarja 1992 se razlika zmanjša na 57,1% prvotne razlike,

– 1. januarja 1993 se razlika zmanjša na 42,8% prvotne razlike,

– 1. januarja 1994 se razlika zmanjša na 28,5% prvotne razlike,

– 1. januarja 1995 se razlika zmanjša na 14,2% prvotne razlike.

Kraljevina Španija začne v celoti uporabljati preferencialne stopnje 1. januarja 1996.

POGLAVJE 4
Ribištvo

Oddelek I
Splošne določbe

Člen 154

1. Če določbe tega poglavja ne določajo drugače, se pravila tega akta uporabljajo za ribiški sektor.

2. Člena 89 (2) in 90 se uporabljata za ribiške proizvode.

Člen 155

1. Z upoštevanjem odstavka 2 in brez poseganja v Protokol št. 2 se skupna ribiška politika ne uporablja za Kanarske otoke ter Ceuto in Melillo.

2. Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino:

(a) določi strukturne ukrepe Skupnosti, ki se lahko sprejmejo v korist ozemelj iz odstavka 1;

(b) določi ustrezne podrobnosti za popolno ali delno upoštevanje interesov ozemelj iz odstavka 1 pri sprejemanju sklepov, za vsak primer posebej, v pogajanjih Skupnosti z namenom nadaljevanja ali sklenitve sporazumov o ribolovu s tretjimi državami ter specifičnih interesov teh ozemelj v okviru mednarodnih konvencij o ribištvu, katerih pogodbenica je Skupnost.

3. Svet na predlog Komisije soglasno določi, kadar je to primerno, možnosti in pogoje za obojestranski dostop do ribolovnih območij in njihovih virov.

Oddelek II
Dostop do voda in virov

Člen 156

Zaradi vključevanja v režim Skupnosti za ohranjanje in upravljanje ribolovnih virov, kakor je določen z Uredbo (EGS) št. 170/83, je dostop plovil, ki plovejo pod špansko zastavo in so evidentirana in/ali registrirana v pristanišču na ozemlju, za katero se uporablja skupna ribiška politika, do voda, ki so pod suverenostjo ali v pristojnosti sedanjih držav članic in jih pokriva Mednarodni svet za raziskovanje morja (ICES), urejen po režimu iz tega oddelka.

Člen 157

Samo plovila iz členov 158, 159 in 160 lahko izvajajo ribolovne dejavnosti, in sicer samo na območjih in pod pogoji, ki so opredeljeni v teh členih.

Člen 158

1. 300 plovilom, opredeljenim skupaj z njihovimi tehničnimi značilnostmi na seznamu imen v Prilogi IX, imenovanem "osnovni seznam", se lahko dovoli ribolov na območjih ICES V b, VI, VII, VIII a, b, d, razen v obdobju od dneva pristopa do 31. decembra 1995 na območju, ki leži južno od 56° 30' severne zemljepisne širine, vzhodno od 12° zahodne zemljepisne dolžine in severno od 50° 30' severne zemljepisne širine.

2. Samo 150 standardnim plovilom z osnovnega seznama, od katerih jih je lahko pet namenjenih zgolj za ribolov nepridnenih vrst, je dovoljen hkraten ribolov, če so uvrščena na periodni seznam, ki ga sprejme Komisija, in sicer:

(a) 23 na območjih ICES V b in VI,

(b) 70 na območju ICES VII,

(a) 57 na območjih ICES VIII a, b, d.

"Standardno plovilo" je plovilo, katerega efektivna moč je enaka 700 konjskim močem (KM). Pretvorbeni količniki za plovila z drugačno močjo motorja so naslednji:

- pod 300 KM: 0,57,
- enaka ali večja od 300 KM, toda manjša od 400 KM: 0,76,
- enaka ali večja od 400 KM, toda manjša od 500 KM: 0,85,
- enaka ali večja od 500 KM, toda manjša od 600 KM: 0,90,
- enaka ali večja od 600 KM, toda manjša od 700 KM: 0,96,
- enaka ali večja od 700 KM, toda manjša od 800 KM: 1,00,
- enaka ali večja od 800 KM, toda manjša od 1000 KM: 1,07,
- enaka ali večja od 1000 KM, toda manjša od 1200 KM: 1,11,
- več kot 1200 KM: 2,25,
- parangalke, razen tistih iz člena 160 (b): 1,00,
- parangalke, razen tistih iz člena 160 (b), z opremo, ki omogoča samodejno natikanje vab ali mehansko dviganje parangalov: 2,00.

Za uporabo teh pretvorbenih količnikov pri plovilih, ki izvajajo ribolov, znan pod imenom "parejas" in "trios", se moč motorja udeleženih plovil sešteva.

3. Morebitne prilagoditve osnovnega seznama, ki so posledica izločitve plovila iz prometa pred pristopom zaradi višje sile, se sprejmejo najpozneje do 1. januarja 1986 v skladu s postopkom iz člena 14 Uredbe (EGS) št. 170/83. Te prilagoditve ne smejo vplivati na število plovil in njihovo razporeditev po kategorijah, niti ne smejo povzročiti povečanja skupne tonaže ali celotne moči po kategorijah. Poleg tega se plovila, določena kot nadomestilo, lahko izbirajo samo med plovili s seznama Priloge X.

Člen 159

1. Število standardnih plovil iz člena 158 (2) se lahko poveča na podlagi razvoja skupnih možnosti ribolova, dodeljenih Španiji, za staleže, ki so vključeni v sistem celotnega dovoljenega ulova, v nadaljnjem besedilu "TAC", po postopku iz člena 11 Uredbe (EGS) št. 170/83.

2. Kadar so plovila z osnovnega seznama izločena iz prometa in zbrisana z osnovnega seznama, se lahko nadomestijo s plovili iste kategorije s polovico manjšo močjo motorja od plovil, tako zbrisanih z osnovnega seznama, dokler ni osnovni seznam vzpostavljen na ravni dodeljenih virov rib, ki zagotavlja normalno izkoriščanje.

Pogoji nadomestila iz prvega pododstavka se uporabljajo samo, kolikor se zmogljivost flote Skupnosti v sedanji sestavi v atlantskih vodah Skupnosti ne poveča.

Člen 160

1. Dovoljene so naslednje specializirane ribolovne dejavnosti:

	Način ribolova	Območje	Skupno število dovoljenih plovil (osnovni seznam)	Število plovil, ki jim je dovoljen ribolov ob istem času (periodni seznam)	Obdobje ribolovnega dovoljenja
(a)	Plovila za ribolov sardel (s plavaricami, manj kot 100 BRT)	VIII a, b, d	71	40	Od 1. januarja do 28. februarja in od 1. julija do 31. decembra
(b)	Parangalke, manjše od 100 BRT	VIII a	25	10	Celo leto
(c)	Ribolov s plovili, ki ne presegajo 50 BRT, ki se izvaja izključno z ribiškimi palicami	VIII a, b, d	–	–	Celo leto
(d)	Plovila za ribolov sardonov kot glavne ribolovne dejavnosti	VIII a, b, d	–	160	Od 1. marca do 30. junija
(e)	Plovila za ribolov sardonov za živo vabo	VIII a, b, d	–	120	Od 1. julija do 31. oktobra
(f)	Ribolov tun	Vsa območja	–	Neomejeno	Celo leto
(g)	Plovila za ribolov kostanjevk	VII g, h, j, k	–	25	Od 1. oktobra do 31. decembra

2. Od 1. januarja 1986 vse določbe v zvezi z ribolovnimi dejavnostmi iz odstavka 1 ostanejo enake tistim, ki se uporabljajo tik pred začetkom veljavnosti tega akta.

Vendar se ribolovne dejavnosti iz odstavka 1 (c) lahko izvajajo na zadevnem območju ICES povsod zunaj meje 12 morskih milj od temeljnih črt.

Člen 161

1. Delež TAC pri vrstah, ki so predmet TAC in kvot, dodeljen Španiji, se določi po vrstah in območjih, kakor sledi:

Vrsta	Območje ICES	Španski delež (%)
(a) Oslič	V b, VI, VII, VIII a, b	30
(b) Morska spaka	V b, VI	3,846
	VII	3,672
	VIII a, b, d	15,233
	VIII c, IX	99,9 ([1])
(c) Krilati romb	V b, VI	11,363
	VII	30
	VIII a, b, d	55,334
(d) Škamp	V b, VI	0,2
	VII	6
	VIII a, b	6
	VIII c	96
	VIII d	0
(e) Polak	V b, VI	0,2
	VII	0,2
	VIII a, b	17
	VIII c	90
	VIII d	0
(f) Sardon	VIII	90
([1]) Skupaj z deležem, ki bo dodeljen Portugalski.		

2. Poleg deleža TAC za osliča iz odstavka 1 (a) se za obdobje treh let od 1. januarja 1986 letno dodeli pavšalna količina 4500 ton.

Če skupna stopnja TAC preseže 45.000 ton, se ta dodatna pavšalna količina zmanjša, tako da skupna kvota, dodeljena Španiji, ne bo presegala 18.000 ton.

3. Količina vrste, ki je predmet TAC brez porazdelitve kvot, dodeljena Španiji, se določi pavšalno po vrstah in območjih, kakor sledi:

Vrsta	Območje ICES	Španski delež
(a) Sinji mol	V b, VI, VII, VIII a, b, d	30.000 ton
(b) Šur	V b, VI, VII, VIII a, b, d	31.000 ton

4. Ribolovne možnosti, določene za Španijo, in kvote za druge države članice Skupnosti, ki izhajajo iz tega, se letno prvič določijo pred 1. januarjem 1986, v skladu s členom 11 Uredbe (EGS) št. 170/83.

Člen 162

Komisija pred 31. decembrom 1992 Svetu predloži poročilo o položaju in pričakovanjih glede ribolova v Skupnosti na podlagi izvajanja členov 158 in 161. Na podlagi tega poročila se v skladu s postopkom iz člena 43 Pogodbe EGS pred 31. decembrom 1993 sprejmejo potrebne prilagoditve režima iz člena 158, prvega pododstavka člena 159 (2) ter člena 161 (1), (2) in (3), skupaj s tistimi v zvezi z dostopom na območja, ki niso navedena v členu 158 (1), in začnejo veljati 1. januarja 1996.

Člen 163

1. Španske oblasti sestavijo osnovne sezname za ribolovne dejavnosti iz člena 160 (1) (a) in (b) ter seznam tehničnih značilnosti vsakega plovila za druge ribolovne dejavnosti iz člena 160 (1).

Komisiji predložijo osnutke periodnih seznamov iz člena 158 (2) in 160 (1).

2. Za plovila iz člena 158 in 160 (1) (g) periodni seznami zajemajo vsaj enomesečno obdobje.

Za druge kategorije plovil se postopki za ribolovne dejavnosti določijo v skladu s členom 160 (2) in po postopku iz drugega pododstavka odstavka 3 tega člena.

Po pregledu Komisija te sezname odobri in jih posreduje španskim oblastem ter nadzornim organom drugih zadevnih držav članic.

3. Določbe, ki zagotavljajo, da subjekti delujejo skladno s pravili iz tega člena, vključno z določbami, ki omogočajo, da se zadevnemu plovilu za določen čas ne dovoli ribolov, se sprejmejo pred 1. januarjem 1986 po postopku iz člena 11 Uredbe (EGS) št. 170/83.

Tehnične podrobnosti, ki so potrebne za zagotavljanje izvajanja členov 156 do 162 in tiste iz Priloge XI, se sprejmejo pred 1. januarjem 1986 po postopku iz člena 14 Uredbe (EGS) št. 170/83.

Člen 164

1. Število plovil, ki pluje pod zastavo ene od sedanjih držav članic, pooblaščenih za ribolov v vodah Atlantskega oceana, ki so pod suverenostjo ali v pristojnosti Kraljevine Španije in jih pokriva ICES, se določi vsako leto:

(a) za vrste, ki so predmet TAC in kvot, na podlagi dodeljenih možnosti ribolova;

(b) za vrste, ki niso predmet TAC in kvot, z upoštevanjem relativne stabilnosti staležev in potrebe po zagotavljanju njihove ohranitve.

2. Specializirane ribolovne dejavnosti plovil, ki plujejo pod zastavo ene od sedanjih držav članic v vodah iz odstavka 1, se izvajajo v okviru istih količinskih omejitev in po istih postopkih dostopa in nadzora, kakor so določeni za španska plovila, ki smejo izvajati svoje ribolovne dejavnosti na ribolovnih območjih sedanjih držav članic, ter v skladu z drugimi določbami o ohranjanju virov.

3. Splošna pravila za izvajanje tega člena, zlasti za letno določanje števila plovil, se sprejmejo po postopku iz člena 11 Uredbe (EGS) št. 170/83, in sicer prvič pred 1. januarjem 1986.

4. Pravila za izvajanje tega člena se sprejmejo pred 1. januarjem 1986 po postopku iz člena 14 Uredbe (EGS) št. 170/83.

Člen 165

1. Zaradi vključevanja v režim Skupnosti za ohranjanje in upravljanje ribolovnih virov, kakor je določen z Uredbo (EGS) št. 170/83, je dostop plovil, ki plovejo pod portugalsko zastavo, do voda, ki so pod suverenostjo ali v pristojnosti Kraljevine Španije in jih pokrivata ICES in Odbor za ribištvo za vzhodni srednji Atlantik (CECAF), do 31. decembra 1995 urejen po režimu iz odstavkov 2 do 8, brez vpliva na posebne določbe iz člena 155.

2. Plovila iz odstavka 1 lahko kot svojo glavno dejavnost opravljajo naslednje dejavnosti:

Vrsta	Količina (v tonah)	Območje	Dovoljena ribiška oprema	Obdobje ribolovnega dovoljenja	Skupno število dovoljenih plovil (osnovni seznam)	Število plovil, ki jim je dovoljen ribolov ob istem času (periodni seznam)
Pridnene vrste – Oslič	850	ICES VIII + IX + CECAF (celinska obala)	Koča	Celo leto	Severno od meje Rio Mino: 17 Vzhodno od meje Rio Guadiana: 4	Severno od meje Rio Mino: 9 Vzhodno od meje Rio Guadiana: 2
– Druge		ICES VIII + IX + CECAF (celinska obala)	Koča	Celo leto		
Pelagične vrste – Šur	2 250	ICES VIII + IX + CECAF (celinska obala)	Koča	Celo leto		
– Velike selivke razen tuna (mečarica, sinji morski pes, kostanjevka)		ICES VIII + IX + CECAF (celinska obala)	Površinski parangal	Celo leto		20
– Beli tun		ICES VIII + IX + CECAF (celinska obala)	Panula	Od maja do julija		Bo določeno

3. Uporaba zabodnih mrež je prepovedana.

4. Vsaka parangalka sme nastaviti največ dva parangala na dan: največja dolžina vsakega parangala je 20 morskih milj; razdalja med trnki ne sme biti krajša od 2,70 metra.

5. Lovljenje rakov ni dovoljeno. Vendar pa se pri ribolovu osliča in drugih pridnenih vrst dovoli ulov do največ 10% količine ulova teh vrst na krovu.

6. Število plovil, ki se jim dovoli ribolov belega tuna, se določi pred 1. marcem 1986 po postopku iz člena 11 Uredbe (EGS) št. 170/83.

7. Podrobna pravila za uporabo tega člena se sprejmejo po analogiji s pravili iz Priloge XI pred 1. januarjem 1986 po postopku iz člena 14 Uredbe (EGS) št. 170/83.

8. Določbe, ki zagotavljajo, da subjekti delujejo skladno s pravili iz tega člena, vključno z določbami, ki omogočajo, da se zadevnemu plovilu za določen čas ne dovoli ribolov, se sprejmejo pred 1. januarjem 1986 po postopku iz člena 11 Uredbe (EGS) št. 170/83.

Člen 166

Režim, opredeljen v členih 156 do 164, vključno s prilagoditvami, ki jih bo Svet lahko sprejel v skladu s členom 162, ostane v veljavi do izteka obdobja iz člena 8 (3) Uredbe (EGS) št. 170/83.

Oddelek III
Zunanji viri

Člen 167

1. Od pristopa Skupnost zagotavlja upravljanje sporazumov o ribolovu, ki jih je Kraljevina Španija sklenila s tretjimi državami.

2. Pravice in obveznosti Kraljevine Španije, ki izhajajo iz sporazumov iz prvega odstavka, ostanejo v obdobju, v katerem se določbe teh sporazumov prehodno ohranijo, nespremenjene.

3. Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino čim prej, vsekakor pa pred potekom sporazumov iz odstavka 1, za vsak zadevni primer sprejme ustrezne sklepe za nadaljevanje iz njih izhajajočih ribolovnih dejavnosti, vključno z možnostjo podaljšanja nekaterih sporazumov za obdobja, ki trajajo največ eno leto.

Člen 168

1. V obdobju sedmih let se oprostitve, opustitve ali tarifne kvote, ki jih Kraljevina Španija dodeli za ribiške proizvode mešanih družb, ki so jih ustanovile fizične ali pravne osebe iz Španije in drugih držav, odpravijo, kakor sledi:

Obdobje, v katerem so kvote odprte	Skupne količine, odobrene po dajatvi nič (tone)	Znižanje (%)
Od 1. marca do 31. decembra 1986	66 300	
Od 1. januarja do 31. decembra 1987	62 985	5
Od 1. januarja do 31. decembra 1988	56 355	10,5
Od 1. januarja do 31. decembra 1989	46 410	17,6
Od 1. januarja do 31. decembra 1990	34 808	24,9
Od 1. januarja do 31. decembra 1991	23 206	33,3
Od 1. januarja do 31. decembra 1992	11 603	50
Od 1. januarja 1993	0	100

2. Znotraj skupnih količin, odobrenih vsako leto, se dodelitev kvot po številkah ali podštevilkah skupne carinske tarife izvede sorazmerno v skladu z razporeditvijo iz leta 1983.

3. Proizvodi, uvoženi po tem režimu, se ne morejo šteti, da so v prostem prometu v smislu člena 10 Pogodbe EGS, kadar so ponovno izvoženi v drugo državo članico.

4. Ukrepi iz tega člena se lahko uporabijo samo v korist proizvodov mešanih družb in plovil, ki jih upravljajo te družbe, s seznama v Prilogi XII.

5. Podrobna pravila za izvajanje tega člena in zlasti letne količine kvot po številkah ali podštevilkah skupne carinske tarife se sprejmejo po postopku iz člena 33 Uredbe (EGS) št. 3796/81.

Oddelek IV
Skupna ureditev trgov

Člen 169

1. Priporočene cene, ki se uporabljajo za atlantske sardele in sardone v Španiji in v Skupnosti v sedanji sestavi, se uskladijo na način iz odstavkov 2 in 3, pri čemer se prvo usklajevanje izvede 1. marca 1986.

2. Priporočene cene za atlantske sardele, ki se uporabljajo v Španiji in v Skupnosti v sedanji sestavi, se v desetih letnih fazah uskladijo z ravnjo priporočene cene za sredozemske sardele na podlagi cen iz leta 1984 zaporedoma za desetino, devetino, osmino, sedmino, šestino, petino, četrtino, tretjino in polovico razlike med temi priporočenimi cenami, ki so se uporabljale pred vsako uskladitvijo; tako izračunane cene se spremenijo sorazmerno z morebitno uskladitvijo priporočene cene za naslednje ribolovno leto; skupna cena se uporablja od desete uskladitve cen naprej.

3. Priporočene cene za sardone, ki se uporabljajo za Španijo oziroma za druge države članice, se v petih letnih fazah uskladijo zaporedoma za petino, četrtino, tretjino in polovico razlike med temi priporočenimi cenami. Uskladitev se uporabi polovično za vsako od teh cen, tako da se nižja povečuje in višja zmanjšuje; tako izračunane cene se spremenijo sorazmerno z vsako uskladitvijo priporočene cene za naslednje ribolovno leto; skupna cena se uporablja od pete uskladitve naprej.

Člen 170

1. V obdobju usklajevanja cen iz člena 169 se uvede sistem nadzora na podlagi referenčnih cen, ki se uporabljajo za:

– uvoz atlantskih sardel iz Španije v Skupnost v sedanji sestavi,

– uvoz sardonov iz drugih držav članic Skupnosti v Španijo.

2. V vsaki fazi usklajevanja cen se referenčne cene iz odstavka 1 določijo na ravni cen za umik s trga, ki se uporabljajo v Španiji za sardone oziroma v drugih državah članicah za sredozemske sardele.

3. Če se zaradi uvoza iz odstavka 1 po cenah, ki so nižje od referenčnih, pojavijo motnje na trgu, se lahko po postopku iz člena 33 omenjene uredbe sprejmejo ukrepi po analogiji s tistimi iz člena 21 Uredbe (EGS) št. 3796/81.

4. Podrobna pravila za izvajanje tega člena se sprejmejo po postopku iz člena 33 Uredbe (EGS) št. 3796/81.

Člen 171

1. Ob pristopu se uvede sistem kompenzacijskih nadomestil za proizvajalce sardel iz Skupnosti v sedanji sestavi v zvezi s posebnim sistemom usklajevanja cen, ki se uporabljajo za to vrsto v skladu s členom 169 (2).

2. Pred iztekom obdobja usklajevanja cen Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino odloči, ali in, kadar je to primerno, v kakšnem obsegu, se mora podaljšati režim iz tega člena.

3. Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino pred 31. decembrom 1985 sprejme podrobnosti za izvajanje tega člena.

Člen 172

V obdobju usklajevanja cen se pretvorbeni količniki, ki se v letu 1984 uporabljajo za sardele iz člena 12 (1) Uredbe (EGS) št. 3796/81, ne spreminjajo.

Oddelek V
Ureditev trgovine

Člen 173

1. Z odstopanjem od člena 31 se carine pri uvozu ribiških proizvodov iz tarifnih številk 03.01, 03.02, 03.03 in izdelkov iz tarifnih številk 16.04 in 16.05 ter podštevilk 0.15 A in 23.01 B skupne carinske tarife med Skupnostjo v sedanji sestavi in Španijo postopno odpravijo po naslednjem časovnem razporedu:

– 1. marca 1986 se vsaka dajatev zniža na 87,5% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1987 se vsaka dajatev zniža na 75,0% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1988 se vsaka dajatev zniža na 62,5% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1989 se vsaka dajatev zniža na 50,0% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1990 se vsaka dajatev zniža na 37,5% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1991 se vsaka dajatev zniža na 25,0% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1992 se vsaka dajatev zniža na 12,5% osnovne dajatve,

– zadnje znižanje za 12,5% se izvede 1. januarja 1993.

2. Ne glede na odstavek 1 se carine pri uvozu pripravljenih ali konzerviranih sardel iz podštevilke 16.04 D skupne carinske tarife med Španijo in drugimi državami članicami Skupnosti postopno odpravijo po naslednjem časovnem razporedu:

– 1. marca 1986 se vsaka dajatev zniža na 90,9% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1987 se vsaka dajatev zniža na 81,8% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1988 se vsaka dajatev zniža na 72,7% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1989 se vsaka dajatev zniža na 63,6% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1990 se vsaka dajatev zniža na 54,5% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1991 se vsaka dajatev zniža na 45,4% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1992 se vsaka dajatev zniža na 36,3% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1993 se vsaka dajatev zniža na 27,2% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1994 se vsaka dajatev zniža na 18,1% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1995 se vsaka dajatev zniža na 9% osnovne dajatve,

– zadnje znižanje za 9% se izvede 1. januarja 1996.

3. Kraljevina Španija ob pristopu odpravi vse izravnalne dajatve pri uvozu izdelkov iz odstavka 1 iz drugih držav članic Skupnosti v Španijo.

4. Ne glede na člen 37 Kraljevina Španija za ribiške proizvode in izdelke iz odstavka 1 spremeni svojo tarifo, ki se uporablja za tretje države, tako da zmanjša razliko med osnovnimi dajatvami in dajatvami skupne carinske tarife po naslednjem časovnem razporedu:

– od 1. marca 1986 Kraljevina Španija uporablja dajatev, ki za 12,5% zmanjšuje razliko med osnovno dajatvijo in dajatvijo skupne carinske tarife.

– od 1. januarja 1987:

(a) za tarifne oznake, pri katerih osnovne dajatve ne odstopajo več kot 15% navzgor ali navzdol od dajatev skupne carinske tarife, se uporabljajo slednje;

(b) v drugih primerih Kraljevina Španija uporablja dajatev, ki zmanjšuje razliko med osnovnimi dajatvami in dajatvami skupne carinske tarife, v sedmih enakih deležih po 12,5%, in sicer:

– 1. januarja 1987,

– 1. januarja 1988,

– 1. januarja 1989,

– 1. januarja 1990,

– 1. januarja 1991,
– 1. januarja 1992.

Kraljevina Španija začne v celoti uporabljati skupno carinsko tarifo 1. januarja 1993.

Člen 174

1. Do 31. decembra 1992 velja za uvoz proizvodov iz Priloge XIII iz drugih držav članic v Španijo dodatni trgovinski mehanizem, določen v tem členu.

2. Poleg tega do 31. decembra 1990 za uvoz konzerviranih sardel iz podštevilke 16.04 D skupne carinske tarife iz Portugalske v Španijo velja mehanizem iz odstavka 1.

3. Za vsak zadevni proizvod in izdelek se pred začetkom vsakega leta na podlagi uvoza iz prejšnjih treh let pripravi predhodna ocena preskrbe za Španijo. Ta ocena ne zajema samo uvoza iz drugih držav članic, ampak tudi uvoz iz tretjih držav. Delež trgovine znotraj Skupnosti v tej oceni se vsako leto poveča za progresivni faktor 15%.

4. Onstran praga deleža trgovine znotraj Skupnosti se lahko sprejmejo ukrepi za omejitev ali prepoved uvoza.

5. Onstran praga, določenega za skupno oceno preskrbe lahko Kraljevina Španija sprejme začasne zaščitne ukrepe, ki se začnejo uporabljati takoj. O teh ukrepih nemudoma uradno obvesti Komisijo, ki lahko v mesecu, ki sledi temu obvestilu, njihovo izvajanje odloži.

6. Podrobna pravila za izvajanje se sprejmejo po postopku iz člena 33 Uredbe (EGS) št. 3796/81.

Člen 175

1. Količinske omejitve, ki se za proizvode iz Španije uporabljajo v Skupnosti v sedanji sestavi pod pogoji iz člena 19 (4) Uredbe (EGS) št. 3796/81, se postopno ukinjajo in odpravijo 1. januarja 1993 za konzervirano tunino in 1. januarja 1996 za konzervirane sardele.

2. Podrobna pravila za izvajanje odstavka 1 se sprejmejo po postopku iz člena 33 Uredbe (EGS) št. 3796/81.

Člen 176

1. Kraljevina Španija lahko do 31. decembra 1992 glede tretjih držav ohrani količinske omejitve za proizvode iz Priloge XIV v mejah in v skladu s postopki, ki jih na predlog Komisije s kvalificirano večino določi Svet.

2. Po ukinitvi omenjenih količinskih omejitev se za vsak proizvod uporablja mehanizem referenčnih cen Skupnosti.

POGLAVJE 5
Zunanji odnosi

Oddelek I
Skupna trgovinska politika

Člen 177

1. Kraljevina Španija glede tretjih držav ohrani količinske omejitve pri uvozu izdelkov, ki še niso liberalizirani glede Skupnosti v sedanji sestavi. Glede kvot, določenih za te izdelke, za tretje države ne uvede nobenih drugih prednosti v razmerju do Skupnosti v sedanji sestavi.

Te količinske omejitve veljajo vsaj tako dolgo, kot veljajo količinske omejitve za iste izdelke glede na Skupnost v sedanji sestavi.

2. Kraljevina Španija za države s pretežno državno trgovino, navedene v Uredbah (EGS) št. 1765/82, (EGS) št. 1766/82 in (EGS) št. 3420/83, ohrani količinske omejitve pri uvozu izdelkov, ki še niso bili liberalizirani za države, za katere se uporablja Uredba (EGS) št. 288/82. Pri kvotah, določenih za te izdelke, za države s pretežno državno trgovino ne uvede nobenih drugih prednosti v razmerju do držav, za katere se uporablja Uredba (EGS) št. 288/82.

Te količinske omejitve veljajo vsaj tako dolgo, kot veljajo količinske omejitve za iste izdelke za države, navedene v Uredbi (EGS) št. 288/82.

Vse spremembe uvoznih aranžmajev v Španiji za izdelke, ki jih Skupnost še ni liberalizirala za države s pretežno državno trgovino, se izvedejo v skladu s pravili in po postopkih iz Uredbe (EGS) št. 3420/83 ter brez poseganja v prvi pododstavek.

Vendar Kraljevini Španiji za države s pretežno državno trgovino ni treba znova uvesti količinskih omejitev pri uvozu izdelkov, liberaliziranih za te države in za katere še vedno veljajo količinske omejitve za države članice Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini.

3. Do 31. decembra 1991 lahko Kraljevina Španija, brez poseganja v odstavka 1 in 2, ohrani količinske omejitve pri uvozu v obliki kvot za izdelke in obseg iz Priloge XV kot začasna odstopanja od skupnih seznamov glede liberalizacije uvoza iz uredb (EGS) št. 288/82, (EGS) št. 1765/82, (EGS) št. 1766/82 in (EGS) št. 3419/83, kakor jih spreminja Uredba (EGS) št. 453/84, če je o omejitvah, ki zadevajo države članice Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini, le-te pred pristopom uradno obvestila v skladu s tem sporazumom.

Za uvoz teh izdelkov se v celoti uporabljajo skupni seznami glede liberalizacije, ki veljajo 1. januarja 1992. Do tega datuma se kvote postopno povečujejo v skladu z odstavkom 4.

4. Minimalna stopnja postopnega povečevanja kvot iz odstavka 3 je na začetku vsakega leta za kvote, izražene v ekujih, 17%, in na začetku vsakega leta za kvote, izražene v količinah, 12%. Povečanje se prišteje vsaki kvoti, naslednje povečanje pa se izračuna na osnovi tako dobljene skupne vrednosti.

Če je uvoz v dveh zaporednih letih manjši od 90% letnih kvot, odprtih v skladu z odstavkom 3, Kraljevina Španija brez poseganja v odstavka 1 in 2 odpravi veljavne količinske omejitve.

5. Kraljevina Španija ohrani količinske omejitve pri uvozu v obliki kvot za vse tretje države za izdelke iz Priloge XVI, ki jih Skupnost ni liberalizirala za tretje države, in za katere ohrani količinske omejitve pri uvozu za Skupnost v sedanji sestavi, v obsegu in vsaj do datumov iz te priloge.

Vse spremembe uvoznih aranžmajev v Španiji za izdelke iz prvega pododstavka se izvedejo v skladu s pravili in po postopkih iz Uredb (EGS) št. 288/82 in (EGS) št. 3420/83 ter brez poseganja v odstavka 1 in 2.

6. Kraljevina Španija, kadar je to primerno in kolikor je potrebno za izpolnitev obveznosti, ki jih ima Skupnost po Splošnem sporazumu o tarifah in trgovini do držav s pretežno državno trgovino, ki so članice tega sporazuma, na omenjene države razširi ukrepe liberalizacije, ki jih mora sprejeti v zvezi z drugimi tretjimi državami članicami Sporazuma, pri čemer upošteva dogovorjene prehodne ukrepe.

Člen 178

1. Od 1. marca 1986 Kraljevina Španija postopno uporablja splošni sistem preferencialov za izdelke, ki niso našteti v Prilogi II Pogodbe EGS, pri čemer začne z osnovnimi dajatvami iz člena 30 (1). Vendar pa, kar zadeva izdelke iz Priloge XVII, Kraljevina Španija do 31. decembra 1992 postopno uskladi svoje stopnje s stopnjami splošnega sistema preferencialov, pri čemer začne z osnovnimi dajatvami iz člena 30 (2). Časovni razpored za te uskladitve je enak tistemu iz člena 37.

2. (a) Kar zadeva izdelke iz Priloge II Pogodbe se predvidene ali izračunane preferencialne stopnje postopno uporabljajo za dajatve, ki jih Kraljevina Španija dejansko obračuna za tretje države, v skladu s splošnimi postopki iz (b) ali posebnimi postopki iz členov 97 in 153.

(b) Od 1. marca 1986 Kraljevina Španija uporablja dajatev, ki zmanjšuje razliko med stopnjo osnovne dajatve in stopnjo preferencialna dajatve po naslednjem časovnem razporedu:

– 1. marca 1986 se razlika zniža na 90,9% prvotne razlike,
– 1. januarja 1987 se razlika zniža na 81,8% prvotne razlike,
– 1. januarja 1988 se razlika zniža na 72,7% prvotne razlike,
– 1. januarja 1989 se razlika zniža na 63,6% prvotne razlike,
– 1. januarja 1990 se razlika zniža na 54,5% prvotne razlike,
– 1. januarja 1991 se razlika zniža na 45,4% prvotne razlike,
– 1. januarja 1992 se razlika zniža na 36,3% prvotne razlike,

– 1. januarja 1993 se razlika zniža na 27,2% prvotne razlike,
– 1. januarja 1994 se razlika zniža na 18,1% prvotne razlike,
– 1. januarja 1995 se razlika zniža na 9,0% prvotne razlike.

Kraljevina Španija začne v celoti uporabljati preferencialne stopnje 1. januarja 1996.

(c) Z odstopanjem od točke (b) Kraljevina Španija za ribiške proizvode iz tarifnih številk 03.01, 03.02, 03.03 in ribiške izdelke iz tarifnih številk 16.04 in 16.05 ter podštevilk 05.15 A in 23.01 B skupne carinske tarife od 1. marca 1986 uporablja dajatev, ki zmanjšuje razliko med stopnjo osnovne dajatve in stopnjo preferencialne dajatve po naslednjem sistemu:

– 1. marca 1986 se razlika zniža na 87,5% prvotne razlike,
– 1. januarja 1987 se razlika zniža na 75,0% prvotne razlike,
– 1. januarja 1988 se razlika zniža na 62,5% prvotne razlike,
– 1. januarja 1989 se razlika zniža na 50,0% prvotne razlike,
– 1. januarja 1990 se razlika zniža na 37,5% prvotne razlike,
– 1. januarja 1991 se razlika zniža na 25,0% prvotne razlike,
– 1. januarja 1992 se razlika zniža na 12,5% prvotne razlike.

Kraljevina Španija začne v celoti uporabljati preferencialne stopnje 1. januarja 1993.

Oddelek II
Sporazumi Skupnosti z nekaterimi tretjimi državami

Člen 179

1. Kraljevina Španija od 1. januarja 1986 uporablja določbe sporazumov iz člena 181.

Prehodni ukrepi in morebitne prilagoditve so predmet protokolov, ki so sklenjeni z državami sopogodbenicami in priloženi tem sporazumom.

2. Ti prehodni ukrepi so oblikovani tako, da po svojem prenehanju zagotovijo uporabo skupne ureditve v odnosih s tretjimi državami sopogodbenicami s strani Skupnosti kot tudi enakost pravic in obveznosti držav članic.

3. Ti prehodni ukrepi, ki se uporabljajo za države iz člena 181, ne smejo na nobenem področju povzročiti, da bi Kraljevina Španija tem državam zagotovila ugodnejšo obravnavo kot za Skupnost v sedanji sestavi.

Zlasti vsi izdelki, ki so predmet prehodnih ukrepov v zvezi s količinskimi omejitvami, ki se uporabljajo v Skupnosti v sedanji sestavi, so predmet takšnih ukrepov v razmerju do vseh držav iz člena 181, in sicer za enako časovno obdobje.

4. Ti prehodni ukrepi, ki se uporabljajo za države iz člena 181 ne smejo povzročiti, da bi Kraljevina Španija tem državam zagotovila manj ugodno obravnavo kot drugim tretjim državam. Zlasti ni mogoče predvideti prehodnih ukrepov v zvezi s količinskimi omejitvami za države iz člena 181 glede izdelkov, za katere takšnih omejitev pri uvozu v Španijo iz drugih tretjih držav ne bo.

Člen 180

1. Če protokoli iz člena 179 (1) niso sklenjeni do 1. januarja 1986, Skupnost ob pristopu sprejme ukrepe, ki so potrebni za ureditev takega položaja.

Kraljevina Španija v vsakem primeru od 1. januarja 1986 za države iz člena 181 izvaja obravnavanje po načelu največjih ugodnosti.

2. Za ukrepe iz odstavka 1 se uporablja naslednje:

(i) če zgoraj navedeni protokoli iz razlogov, na katere Skupnost ali Kraljevina Španija ne more vplivati, niso sklenjeni do dneva pristopa, ukrepi, ki jih mora sprejeti Skupnost, v Kraljevini Španiji od dneva pristopa v vsakem primeru predvidijo izvajanje obravnavanja po načelu največjih ugodnosti za preferenčne sopogodbenice ali pridružene članice Skupnosti in upoštevajo tudi ureditev, ki jo bodo zadevne tretje države uporabljale za Kraljevino Španijo na ta datum;

(ii) če zgoraj omenjeni protokoli niso sklenjeni do dneva pristopa iz razlogov, ki niso bili navedeni v točki (i), Skupnost pri sprejemanju ukrepov iz odstavka 1 izhaja iz prehodnih ukrepov in prilagoditev, kakor so bili dogovorjeni na konferenci, ter upošteva, kadar je to primerno, rezultate pogajanj z zadevnimi tretjimi državami.

Člen 181

1. Člena 179 in 180 se uporabljata za:

– sporazume, sklenjene z Alžirijo, Avstrijo, Ciprom, Egiptom, Finsko, Islandijo, Izraelom, Jordanijo, Jugoslavijo, Libanonom, Malto, Marokom, Norveško, Sirijo, Švedsko, Švico, Tunizijo, in Turčijo ter za druge sporazume, sklenjene s tretjimi državami, ki se nanašajo izključno na trgovino z izdelki iz Priloge II Pogodbe EGS.

– novi sporazum med Skupnostjo in afriškimi, karibskimi in pacifiškimi državami, podpisan 8. decembra 1984.

2. Ureditve, ki izhajajo iz Druge konvencije AKP-EGS in Sporazuma o izdelkih v pristojnosti Evropske skupnosti za premog in jeklo, podpisanega 31. oktobra 1979, se ne uporabljajo v odnosih med Kraljevino Španijo ter afriškimi, karibskimi in pacifiškimi državami.

Člen 182

Kraljevina Španija odpove, z učinkom od 1. januarja 1986, sporazum z državami Evropskega združenja za prosto trgovino, podpisan 26. junija 1979.

Oddelek III
Tekstil

Člen 183

1. Kraljevina Španija od 1. januarja 1986 uporablja dogovor z dne 20. decembra 1973 o mednarodni trgovini s tekstilom kot tudi dvostranske sporazume, ki jih je sklenila Skupnost v okviru tega dogovora ali z drugimi tretjimi državami. O protokolih o prilagoditvi teh sporazumov se Skupnost pogaja s tretjimi državami, pogodbenicami sporazumov, zato da zagotovi prostovoljno omejevanje pri izvozu v Španijo za izdelke in države porekla, glede katerih obstajajo omejitve pri izvozu v Skupnost.

2. Če ti protokoli niso sklenjeni do 1. januarja 1986, Skupnost sprejme ukrepe za ureditev tega položaja v zvezi s potrebnimi prehodnimi prilagoditvami, da zagotovi izvajanje sporazumov s strani Skupnosti.

POGLAVJE 6
Finančne določbe

Člen 184

1. Sklep z dne 21. aprila 1970 o nadomeščanju finančnih prispevkov držav članic z lastnimi sredstvi Skupnosti, v nadaljnjem besedilu "Sklep z dne 21. aprila 1970", se uporablja v skladu z določbami iz členov 185 do 188.

2. Vsako sklicevanje na Sklep z dne 21. aprila 1970 v členih tega poglavja se šteje za sklic na Sklep Sveta z dne 7. maja 1985 o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti od dneva uveljavitve tega sklepa.

Člen 185

Prihodki, označeni kot "kmetijski prelevmani", navedeni v prvem odstavku člena 2 (a) Sklepa z dne 21. aprila 1970, zajemajo tudi prihodke od vseh zneskov, zabeleženih pri uvozu v trgovini med Španijo in drugimi državami članicami ter med Španijo in tretjimi državami skladno s členi 67 do 153, 50 (3) in 53.

Vendar pa ti prihodki šele od 1. januarja 1990 vključujejo kompenzacijske dajatve, zabeležene za sadje in zelenjavo, ki ju zajema Uredba (EGS) št. 1035/72, in sta uvožena v Španijo.

V teh prihodkih niso vključeni zneski, obračunani pri uvozu na Kanarske otoke ali Ceuto in Melillo.

Člen 186

Prihodki, označeni kot "carine", navedeni v prvem odstavku člena 2 (b) Sklepa z dne 21. aprila 1970, zajemajo, do 31. decembra 1992, tudi carine, izračunane tako, kot če bi Kraljevina Španija od pristopa v trgovini s tretjimi državami uporabljala stopnje, določene v skupni carinski tarifi, in znižane stopnje, določene s kakršnokoli tarifno preferenco, ki jo uporablja Sku-

pnost. Za carine v zvezi z oljnicami in oljnimi plodovi ter proizvodi iz njih, ki jih zajema Uredba št. 136/66/EGS, ter za sadje in zelenjavo, ki ju zajema Uredba (EGS) št. 1035/72, velja enako pravilo do 31. decembra 1995.

Vendar pa ti prihodki šele od 1. januarja 1990 vključujejo tako izračunane carine za sadje in zelenjavo, ki ju zajema Uredba (EGS) št. 1035/72, in sta uvožena v Španijo.

Če se uporabljajo določbe, ki jih Komisija sprejme v skladu s členom 50 (3) tega akta, in z odstopanjem od prvega pododstavka, carine ustrezajo znesku, izračunanem v skladu s stopnjo kompenzacijske dajatve, ki jo te določbe predpisujejo za proizvode iz tretjih držav, ki so uporabljeni v proizvodnji.

V teh prihodkih niso vključene dajatve pri uvozu na Kanarske otoke ali Ceuto in Melillo.

Kraljevina Španija vsak mesec izračuna te carine na osnovi carinskih deklaracij enega meseca. Tako dobljen izračun za carine na podlagi zapisov v zadevnem mesecu je na voljo Komisiji pod pogoji, opredeljenimi v Uredbi (EGS, Euratom, ESPJ) št. 2891/77.

Od 1. januarja 1993 mora biti skupni znesek knjiženih carin poravnan v celoti. Vendar pa je skupni znesek za sadje in zelenjavo, ki ju zajema Uredba (EGS) št. 1035/72, ter oljnice in oljne plodove ter proizvode iz njih, ki jih zajema Uredba št. 136/66/EGS, poravnan v celoti od 1. januarja 1996.

Člen 187

Znesek dajatev, knjižen kot lastna sredstva, ki se natečejo iz davka na dodano vrednost, mora biti poravnan v celoti od 1. januarja 1986.

Ta znesek se izračuna in preveri, kot če bi bili Kanarski otoki ter Ceuta in Melilla vključeni v ozemeljski sklop iz Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonov držav članic, ki se nanašajo na prometne davke – skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero.

Skupnost Kraljevini Španiji kot postavko odhodkov v splošnem proračunu Evropskih skupnosti v mesecu za tistim, ko je na razpolago Komisiji, povrne delež zneska plačil iz lastnih sredstev, ki se natečejo iz davka na dodano vrednost, v skladu z naslednjim postopkom:

- 87% v letu 1986,
- 70% v letu 1987,
- 55% v letu 1988,
- 40% v letu 1989,
- 25% v letu 1990,
- 5% v letu 1991.

Odstotki tega degresivnega vračanja se ne uporabljajo za znesek, ki ustreza deležu Španije pri financiranju odbitka, predpisanega v členu 3 (3) (b) in (c) Sklepa Sveta z dne 7. maja 1985 o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti, v korist Združenega kraljestva.

Člen 188

Da se Kraljevini Španiji preprečijo stroški z vračanjem predujmov, ki jih Skupnosti dodelijo njene države članice pred 1. januarjem 1986, se Kraljevini Španiji za to vračilo dodeli finančna kompenzacija.

NASLOV III
PREHODNI UKREPI V ZVEZI S PORTUGALSKO

POGLAVJE 1
Prosti pretok blaga

Oddelek 1
Tarifne določbe

Člen 189

1. Za vsak izdelek je osnovna dajatev, za katero se uporabljajo zaporedna znižanja iz členov 190, 243 (1) ter 360 (1) (2) in (3), dajatev, ki se je 1. januarja 1985 dejansko uporabljala za izdelke s poreklom iz Skupnosti v sedanji sestavi in Portugalske v okviru njune trgovine.

2. Osnovna dajatev, ki se uporablja pri približevanju skupni carinski tarifi in enotni tarifi ESPJ iz členov 197, 243 (2) in 360 (4), je za vsak izdelek dajatev, ki jo je Portugalska republika dejansko uporabljala 1. januarja 1985.

3. Če pa se po tem datumu in pred pristopom uporabi tarifno znižanje, se tako znižana dajatev šteje za osnovno dajatev.

4. Portugalska republika sprejme vse potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da ob pristopu odpravi svojo najvišjo carinsko tarifo in občasne opustitve svojih carin.

Carine najvišje tarife in carine, ki se občasno opustijo, niso osnovne dajatve iz odstavkov 1 in 2. Če se takšne dajatve dejansko uporabljajo, so osnovne dajatve najnižje dajatve carinske tarife ali, kjer je to ustrezno, konvencionalne dajatve.

5. Skupnost v sedanji sestavi in Portugalska republika se medsebojno obveščata o svojih zadevnih osnovnih dajatvah.

6. Ne glede na odstavek 1, so za izdelke iz Protokola št. 15 osnovne dajatve tiste dajatve, ki so v omenjenem protokolu navedene pri vsakem izdelku.

Člen 190

1. Carine pri uvozu med Skupnostjo v sedanji sestavi in Portugalsko republiko se postopno odpravijo po naslednjem časovnem razporedu:

- 1. marca 1986 se vsaka dajatev zniža na 90% osnovne dajatve,
- 1. januarja 1987 se vsaka dajatev zniža na 80% osnovne dajatve,
- 1. januarja 1988 se vsaka dajatev zniža na 65% osnovne dajatve,
- 1. januarja 1989 se vsaka dajatev zniža na 50% osnovne dajatve,
- 1. januarja 1990 se vsaka dajatev zniža na 40% osnovne dajatve,
- 1. januarja 1991 se vsaka dajatev zniža na 30% osnovne dajatve,
- dve nadaljnji znižanji za 15% se izvedeta 1. januarja 1992 in 1. januarja 1993.

2. Ne glede na odstavek 1 je od 1. marca 1986 je dajatve prost:

(a) uvoz, za katerega se uporabljajo določbe v zvezi z davčnimi oprostitvami za osebe, ki potujejo iz ene države članice v drugo;

(b) uvoz blaga v majhnih pošiljkah, ki ni tržne narave, za katerega se uporabljajo določbe v zvezi z davčnimi oprostitvami med državami članicami.

3. Stopnja dajatve, izračunana v skladu z odstavkom 1, se zaokroži navzdol na prvo decimalno mesto, tako da se druga decimalka zbriše.

Člen 191

V Skupnosti se v nobenem primeru ne uporabljajo višje carine od tistih, ki se uporabljajo za tretje države, obravnavane po načelu največjih ugodnosti.

Če se dajatve skupne carinske tarife spremenijo ali opustijo, če Portugalska republika uporabi člen 201 ali če na Portugalskem za isto tarifno številko ali podštevilko v razmerju do Skupnosti v sedanji sestavi glede tretjih držav hkrati obstajajo posebne dajatve in dajatve *ad valorem*, lahko Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino sprejme potrebne ukrepe za ohranitev preferenciala Skupnosti.

Če se dajatve enotne tarife ESPJ spremenijo ali opustijo, če Portugalska republika uporabi člen 201 ali če na Portugalskem za isto tarifno številko ali podštevilko v razmerju do Skupnosti v sedanji sestavi glede tretjih držav hkrati obstajajo posebne dajatve in dajatve *ad valorem*, lahko Komisija sprejme potrebne ukrepe za ohranitev preferenciala Skupnosti.

Člen 192

Portugalska republika lahko delno ali v celoti opusti obračunavanje dajatev za izdelke, uvožene iz Skupnosti v sedanji sestavi. O tem obvesti druge države članice in Komisijo.

Svet lahko na predlog Komisije s kvalificirano večino delno ali v celoti opusti obračunavanje dajatev za izdelke, uvožene iz Portugalske.

Člen 193

Vsaka dajatev z enakim učinkom, kot ga ima carina pri uvozu v trgovini med Skupnostjo v sedanji sestavi in Portugalsko, se odpravi 1. marca 1986.

Člen 194

Naslednje dajatve, ki jih Portugalska uporablja v trgovini s Skupnostjo v sedanji sestavi, se postopno odpravijo po naslednjem časovnem razporedu:

(a) dajatev *ad valorem* 0,4%, ki se uporablja za:

- začasno uvoženo blago,
- ponovno uvoženo blago (razen zabojnikov),
- blago, uvoženo po postopku aktivnega oplemenitenja, za katerega je po izvozu pridobljenih izdelkov značilna povrnitev dajatev, obračunanih pri uvozu blaga, ki se uporabi ("povračilo")

se:

- 1. januarja 1987 zniža na 0,2% in
- 1. januarja 1988 odpravi;

(b) 0,9% dajatev *ad valorem*, ki se uporablja za blago, uvoženo za domačo porabo, se:

- 1. januarja 1989 zniža na 0,6%,
- 1. januarja 1990 zniža na 0,3% in
- 1. januarja 1991 odpravi.

Člen 195

Carine pri izvozu in dajatve z enakim učinkom se v trgovini med Skupnostjo v sedanji sestavi in Portugalsko odpravijo 1. marca 1986.

Člen 196

1. Portugalska republika 1. marca 1986 odpravi carine fiskalne narave ali fiskalni del carin, ki obstajajo na ta dan pri uvozu iz Skupnosti v sedanji sestavi.

2. Za naslednje izdelke se carine fiskalne narave ali fiskalni del carin, ki jih uporablja Portugalska republika, odpravijo v skladu s časovnim razporedom iz člena 190.

Številka SCT	Poimenovanje	Carine	
		Fiskalni del	Zaščitni del
17.04	Sladkorni proizvodi brez kakava: A. Ekstrakt sladkega korena, ki po teži vsebuje več kot 10 % saharoze, vendar brez dodatkov drugih snovi	5 Esc/kg	12 Esc/kg
21.03	Gorčična moka in pripravljena gorčica: A. Gorčična moka v izvirnem pakiranju B. Pripravljena gorčica	13 % 13 %	22 % 22 %
22.08	Etanol ali nevtralni destilati, nedenaturirani, z vsebnostjo alkohola 80 vol % ali več; denaturirani destilati (vključno z etanolom in nevtralnimi destilati) ne glede na vsebnost alkohola: B. Etanol ali nevtralni destilati, nedenaturirani, z vsebnostjo alkohola 80 vol % ali več, v posodah, ki držijo: – Dva litra ali manj – Več kot dva litra	 280 Esc za hektoliter čistega alkohola 214 Esc za hektoliter čistega alkohola	 2190 Esc za hektoliter čistega alkohola 2256 Esc za hektoliter čistega alkohola
24.02	Predelan tobak, tobačni ekstrakti in sokovi: A. Cigarete ex B. Cigare: – Z zunanjim ovojnim listom iz tobaka ex C. Tobak za kajenje: – Zrezan tobak ex D. Tobak za žvečenje in njuhanje: – Zrezan tobak ex E. Drugo, vključno z nakopičenim tobakom v obliki listov ali trakov: – Zrezan tobak	 180 Esc/kg 200 Esc/kg 170 Esc/kg 170 Esc/kg 170 Esc/kg	 prosto prosto prosto prosto prosto

3. Portugalska republika ohrani možnost, da katerokoli carino fiskalne narave ali fiskalni del take dajatve nadomesti z notranjo dajatvijo v skladu z določbami člena 95 Pogodbe EGS.

Če Portugalska republika uporabi to možnost, predstavlja vsak del, ki ga ne pokriva notranja dajatev, osnovno dajatev iz člena 189. Ta del se v trgovini s Skupnostjo odpravi in se prilagodi skupni carinski tarifi in enotni tarifi ESPJ po časovnem razporedu iz členov 190 in 197.

Člen 197

1. Zaradi postopnega uvajanja skupne carinske tarife in enotne tarife ESPJ Portugalska republika spremeni svojo tarifo, ki se uporablja za tretje države, kakor sledi:

– od 1. januarja 1986 Portugalska republika uporablja dajatev, ki za 10% zmanjšuje razliko med osnovno dajatvijo in dajatvijo skupne carinske tarife ali enotne tarife ESPJ;

– od 1. januarja 1987:

(a) za tarifne oznake, pri katerih se osnovne dajatve ne razlikujejo za več kot 15% navzgor ali navzdol od dajatev skupne carinske tarife ali enotne tarife ESPJ, se uporabljajo slednje;

b) v drugih primerih Portugalska republika uporablja dajatev, ki zmanjšuje razliko med osnovno dajatvijo in dajatvijo skupne carinske tarife ali enotne tarife ESPJ po naslednjem časovnem razporedu:

– 1. januarja 1987, znižanje za 10%,
– 1. januarja 1988, znižanje za 15%,
– 1. januarja 1989, znižanje za 15%,
– 1. januarja 1990, znižanje za 10%,
– 1. januarja 1991, znižanje za 10%,
– 1. januarja 1992, znižanje za 15%.

Portugalska republika v celoti uporablja skupno carinsko tarifo in enotno tarifo ESPJ od 1. januarja 1993.

2. Ne glede na odstavek 1 za izdelke iz priloge k Sporazumu o trgovini na področju civilnega letalstva, sklenjenem v okviru trgovinskih pogajanj v letih od 1973 do 1979 o Splošnem sporazumu o tarifah in trgovini, Portugalska republika od 1. marca 1986 uporablja skupno carinsko tarifo v celoti.

Člen 198

Avtonomne dajatve skupne carinske tarife Skupnosti so avtonomne dajatve Skupnosti v sedanji sestavi. Konvencionalne dajatve skupne carinske tarife EGS in enotne tarife ESPJ so konvencionalne dajatve EGS in ESPJ v sedanji sestavi, z izjemo prilagoditev, potrebnih zaradi dejstva, da so veljavne dajatve po španski in portugalski tarifi na splošno višje od veljavnih dajatev v tarifah EGS in ESPJ v sedanji sestavi.

Ta prilagoditev, ki bo predmet pogajanj v okviru Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini, ostane v okviru možnosti iz člena XXIV tega sporazuma.

Člen 199

1. Kadar se dajatve carinske tarife Portugalske republike po svoji naravi razlikujejo od ustreznih dajatev skupne carinske tarife ali enotne tarife ESPJ, se postopno približevanje portugalskih dajatev skupnim izvede tako, da se deli portugalske osnovne dajatve dodajo tistim iz skupne carinske tarife ali enotne tarife ESPJ, pri čemer se portugalska osnovna dajatev postopno zniža na nič po časovnem razporedu iz členov 197 in 243 (2), dajatev skupne carinske tarife ali enotne tarife ESPJ pa se povečuje od nič navzgor, tako da postopno po enakem časovnem razporedu doseže končni znesek.

2. Če se od 1. marca 1986 določene dajatve skupne carinske tarife ali enotne tarife ESPJ spremenijo ali opustijo, Portugalska republika hkrati spremeni ali opusti svojo tarifo v razmerju, ki izhaja iz izvajanja člena 197.

3. Portugalska republika od 1. marca 1986 uporablja nomenklaturi skupne carinske tarife in enotne tarife ESPJ.

Portugalska republika lahko v ti nomenklaturi vključi nacionalne pododdelke iz časa pristopa, ki so nepogrešljivi, da bi svoje carine postopno približala tistim iz skupne carinske tarife in enotne tarife ESPJ pod pogoji iz tega akta.

Pri morebitnih spremembah nomenklature skupne carinske tarife ali enotne tarife ESPJ za izdelke iz tega akta lahko Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino prilagodi nomenklaturo teh izdelkov, kot je navedena v tem aktu.

4. Za izvajanje odstavka 3 in olajšanje postopne uvedbe skupne carinske tarife in enotne tarife ESPJ v Portugalski republiki ter postopne odprave carin med Skupnostjo v sedanji sestavi in Portugalsko republiko Komisija po potrebi sprejme izvedbene določbe, s katerimi Portugalska republika spremeni svoje carine, ne da bi te izvedbene določbe povzročile spremembe členov 189 in 197.

5. Stopnja dajatve, izračunana v skladu s členom 197, se zaokroži navzgor ali navzdol na prvo decimalno mesto.

Zaokroženje navzdol se izvede tako, da se zbriše druga decimalka, kadar se portugalske dajatve približujejo dajatvam skupne carinske tarife ali enotne tarife ESPJ, ki so nižje od portugalskih osnovnih dajatev. V drugih primerih se zaokroženje navzgor izvede z uporabo višje decimalke.

Člen 200

1. Za izdelke s seznama v Prilogi XVIII se za približevanje skupni carinski tarifi in enotni tarifi ESPJ kot osnovne dajatve sprejmejo dajatve, ki izhajajo iz tarifnih oprostitev (popolnih opustitev) in tarifnih znižanj (delnih opustitev), ki jih je Portugalska republika uporabljala 1. januarja 1985.

2. Od 1. marca 1986 Portugalska republika uporablja dajatev, ki zmanjšuje razliko med osnovnimi dajatvami iz odstavka 1 in dajatvami skupne carinske tarife ali enotne tarife ESPJ po časovnem razporedu iz člena 197.

3. Portugalska republika lahko odstopi od odprave tarif ali hitreje sprejme stopnjo dajatve skupne carinske tarife.

4. Od pristopa Portugalska republika ne uporablja več nobenih preostalih carin za zadevne izdelke, uvožene iz Skupnosti v sedanji sestavi, in pri teh izdelkih ponovno ne uvede nobenih carin nasproti Skupnosti.

5. Od pristopa Portugalska republika brez diskriminacije uporablja tarifne oprostitve in znižanja, ki se postopno približujejo skupni carinski tarifi in enotni tarifi ESPJ.

Člen 201

Portugalska republika lahko zaradi približanja svoje tarife skupni carinski tarifi in enotni tarifi ESPJ spremeni svoje carine prej, kot je to določeno v členu 197. O tem obvesti druge države članice in Komisijo.

Oddelek II

Odprava količinskih omejitev in ukrepov z enakim učinkom

Člen 202

Količinske omejitve pri uvozu in izvozu ter vsi ukrepi z enakim učinkom se med Skupnostjo v sedanji sestavi in Portugalsko republiko odpravijo 1. januarja 1986.

Člen 203

Ne glede na člen 202 lahko sedanje države članice in Portugalska republika v medsebojnem trgovanju ohranijo omejitve pri izvozu ostankov in odpadkov železa ali jekla iz tarifne številke 73.03 skupne carinske tarife.

Ti aranžmaji se lahko do 31. decembra 1988 ohranijo za izvoz iz držav članic Skupnosti v sedanji sestavi na Portugalsko in do 31. decembra 1990 za izvoz iz Portugalske v sedanje države članice pod pogojem, da niso bolj restriktivni od tistih, ki se uporabljajo za izvoz v tretje države.

Člen 204

1. Ne glede na člen 202 lahko Portugalska republika do 31. decembra 1988 pri uvozu in izvozu, izključno za statistične namene, še naprej zahteva predhodno registracijo izdelkov,

razen tistih iz Priloge II Pogodbe EGS in Priloge II Pogodbe ESPJ.

2. Potrdilo o registraciji se izda avtomatično v petih delovnih dneh od predložitve zahtevka. Če v tem roku potrdilo ni izdano, se lahko zadevno blago prosto uvaža ali izvaža.

3. Zahteva po kakršnem koli predhodnem vpisu s strani uvoznika ali izvoznika se odpravi ob pristopu.

Člen 205

Ne glede na člen 202, Portugalska republika odpravi diskriminacijske razlike med stopnjo povračila s strani ustanov socialne varnosti za farmacevtske izdelke, izdelane na Portugalskem, in stopnjo povračila za farmacevtske izdelke, uvožene iz sedanjih držav članic, v treh enakih letnih fazah, in sicer:

– 1. januarja 1987,
– 1. januarja 1988,
– 1. januarja 1989.

Člen 206

Ne glede na člen 202 velja za trgovino z določenimi tekstilnimi izdelki med Portugalsko in drugimi državami članicami Skupnosti ureditev iz Protokola št. 17.

Člen 207

Ne glede na člen 202 lahko Portugalska republika do 31. decembra 1987 ohrani količinske omejitve pri uvozu motornih vozil iz Protokola št. 18 iz drugih držav članic in v mejah sistema uvoznih kvot iz tega protokola

Člen 208

1. Brez poseganja v odstavek 2 tega člena Portugalska republika od 1. januarja 1986 postopno prilagodi državne monopole tržne narave v smislu člena 37 (1) Pogodbe EGS, tako da zagotovi, da se do 1. januarja 1993 odpravi vsaka diskriminacija glede pogojev nabave in trženja blaga med državljani držav članic.

Sedanje države članice imajo enake obveznosti do Portugalske republike.

Komisija izda priporočila v zvezi z načinom in časovnim razporedom, po katerem se mora izvesti prilagoditev iz prvega odstavka, pri čemer se razume, da morata biti način in časovni razpored enaka za Portugalsko republiko in sedanje države članice.

2. Za motorni bencin, kerozin, plinsko olje in kurilno olje iz podštevilke 27.10 A III, 27.10 B III, 27.10 C I in 27.10 C II skupne carinske tarife, se prilagajanje izključne pravice trženja začne z dnem pristopa. Obstoječe portugalske tržne kvote, dodeljene sedanjim upravičenim družbam, razen javnemu podjetju Petrogal, se odpravijo 1. januarja 1986. Popolna liberalizacija trgov za te izdelke se zaključi 31. decembra 1992.

Komisija pripravi priporočila za prilagajanje v zvezi z izvajanjem te liberalizacije, pri čemer kot referenčno izhodišče upošteva najnižji letni tržni delež za izdelek, ki ga ima javno podjetje Petrogal v obdobju od 1. januarja 1981 do 31. decembra 1985.

Portugalska republika ob pristopu za vsak zadevni izdelek odpre kvoto, ki je enaka skupnim tržnim kvotam, ki so jih pred tem datumom imela podjetja razen Petrogala. Ta kvota se postopno poveča za količine, liberalizirane po priporočilih Komisije.

Člen 209

1. Ne glede na člen 202 lahko imetnik patenta ali upravičenec do patenta za kemični, farmacevtski ali fitofarmacevtski izdelek, prijavljenega v neki državi članici v obdobju, ko patenta za ta izdelek na Portugalskem ni bilo mogoče pridobiti, uveljavlja patentne pravice pri preprečevanju uvoza in trženja tega izdelka v eni ali več sedanjih državah članicah, kjer je ta izdelek zaščiten s patentom, četudi je prvič ta izdelek dal na portugalski trg sam ali je bil na trg dan z njegovo privolitvijo.

2. Te pravice se lahko uveljavljajo za izdelke iz odstavka 1 do izteka treh let potem, ko jih je na Portugalskem mogoče patentirati.

Oddelek III
Druge določbe

Člen 210

1. Komisija z upoštevanjem veljavnih določb, še zlasti tistih, ki se nanašajo na tranzit Skupnosti, določi metode upravnega sodelovanja, katerih namen je zagotoviti, da blago, ki izpolnjuje predpisane pogoje, izkoristi ugodnosti, ki jih od 1. marca 1986 prinaša odprava carin in dajatev z enakim učinkom ter količinskih omejitev in ukrepov z enakim učinkom, ki jih določa ta akt.

2. Do 28. februarja 1986 v trgovini med Skupnostjo v sedanji sestavi in Portugalsko republiko še naprej veljajo določbe Sporazuma med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Portugalsko republiko iz leta 1972 ter poznejših protokolov, ki se nanašajo na carinske dogovore.

3. Komisija sprejme določbe, ki od 1. marca 1986 uporabljajo v trgovini znotraj Skupnosti z blagom, pridobljenim v Skupnosti, v katerega proizvodnjo so bili vgrajeni:

– izdelki, za katere niso bile zaračunane carine ali dajatve z enakim učinkom, ki so se uporabljale zanje v Skupnosti v sedanji sestavi ali na Portugalskem, ali so bili deležni celotnega ali delnega povračila takih carin ali dajatev,

– kmetijski proizvodi, ki ne izpolnjujejo pogojev, zahtevanih za sprostitev v prosti promet v Skupnosti v sedanji sestavi ali na Portugalskem.

Pri sprejemanju teh določb Komisija upošteva pravila iz tega akta za odpravo carin med Skupnostjo v sedanji sestavi in Portugalsko in za postopno uporabo skupne carinske tarife ter določb v zvezi s skupno kmetijsko politiko s strani Portugalske republike.

Člen 211

1. Razen če ni v tem aktu določeno drugače, se veljavne določbe carinske zakonodaje za trgovino s tretjimi državami uporabljajo pod enakimi pogoji za trgovino znotraj Skupnosti, in sicer tako dolgo, dokler se v tej trgovini obračunavajo carine.

Za določitev carinske vrednosti z zvezi s trgovino znotraj Skupnosti in trgovino s tretjimi državami se do:

– 31. decembra 1992 za industrijske izdelke, in
– 31. decembra 1995 za kmetijske proizvode,

upošteva carinsko območje, ki ga predvidevajo obstoječe določbe v Skupnosti in Portugalski republiki dne 31. decembra 1985.

2. Portugalska republika od 1. marca 1986 uporablja nomenklaturi skupne carinske tarife in enotne tarife ESPJ v trgovini znotraj Skupnosti.

Portugalska republika lahko v ti nomenklaturi vključi nacionalne pododdelke v času pristopa, ki so nepogrešljivi, da bi svoje carine znotraj Skupnosti postopno odpravila pod pogoji iz tega akta.

Člen 212

V petih letih po dnevu pristopa Portugalska republika dokonča prestrukturiranje svoje železarske in jeklarske industrije pod pogoji iz Protokola št. 20.

Komisija lahko s privolitvijo Sveta zgornje obdobje skrajša in spremeni podrobnosti iz omenjenega protokola na podlagi:

– napredka pri izvajanju portugalskih načrtov za prestrukturiranje, z upoštevanjem pomembnih dejavnikov pri ponovnem vzpostavljanju sposobnosti preživetja podjetij,

– ukrepov v zvezi z železarstvom in jeklarstvom, veljavnih v Skupnosti po pristopu; v tem primeru aranžmaji, ki se uporabljajo po pristopu za portugalske dobave v Skupnost v sedanji sestavi, ne bi smeli povzročiti bistvenih razlik pri obravnavi Portugalske in drugih držav članic.

Člen 213

1. Če se v trgovini med Skupnostjo v sedanji sestavi in Portugalsko republiko uporabljajo kompenzacijski zneski iz člena 240 ali kompenzacijski mehanizem iz člena 270 za enega ali več osnovnih proizvodov, za katere se šteje, da so bili uporabljeni v proizvodnji blaga iz Uredbe Sveta (EGS) št. 3033/80 z dne

11. novembra 1980 o trgovinskih dogovorih za določeno blago, ki izhaja iz predelave kmetijskih proizvodov, se uporabijo naslednji prehodni ukrepi:

– pri uvozu tega blaga v Skupnost v sedanji sestavi iz Portugalske se uporablja kompenzacijski znesek, izračunan na podlagi kompenzacijskih zneskov iz člena 240 ali kompenzacijskega mehanizma iz člena 270 v skladu s pravili Uredbe (EGS) št. 3033/80 za izračunavanje spremenljivega dela za zadevno blago iz te uredbe.

– če je blago iz Uredbe (EGS) št. 3033/80 uvoženo iz tretjih držav na Portugalsko, se spremenljivi del iz te uredbe zveča ali zmanjša, odvisno od primera, za kompenzacijski znesek iz prve alinee.

– za izvoz tega blaga iz Skupnosti v sedanji sestavi na Portugalsko se uporablja kompenzacijski znesek, določen na podlagi kompenzacijskih zneskov iz člena 240 ali kompenzacijskega mehanizma iz člena 270 za osnovne proizvode in v skladu s pravili, ki se uporabljajo za izračun nadomestil iz Uredbe Sveta (EGS) št. 3035/80 z dne 11. novembra 1980 o splošnih pravilih za dodeljevanje izvoznih nadomestil za nekatere kmetijske proizvode v obliki blaga, ki ni zajeto v Prilogi II Pogodbe, ter meril za določitev zneskov takšnih nadomestil za blago iz te uredbe.

– če se proizvodi iz Uredbe (EGS) št. 3035/80 izvažajo iz Portugalske republike v tretje države, zanje velja kompenzacijski znesek iz tretje alinee.

2. Carina, ki predstavlja nespremenljivi del dajatve, ki se od dneva pristopa uporablja za uvoz blaga iz Uredbe (EGS) št. 3033/80 na Portugalsko iz Skupnosti v sedanji sestavi, se določi tako, da se od osnovne carine, ki jo Portugalska republika uporablja za proizvode s poreklom iz Skupnosti v sedanji sestavi, odšteje spremenljivi del, enak spremenljivemu delu, določenemu pri izvajanju Uredbe (EGS) št. 3033/80, ki se zveča ali zmanjša, odvisno od primera, za kompenzacijski znesek iz prve in tretje alinee odstavka 1.

Če pa je za proizvode iz Priloge XIX carina, ki predstavlja nespremenljivi del dajatve, izračunana v skladu s prejšnjim pododstavkom, manjša od dajatev iz omenjene priloge, se uporabljajo slednje.

3. Carina, ki predstavlja nespremenljivi del dajatve, ki se od dne pristopa uporablja za uvoz blaga iz Uredbe (EGS) št. 3033/80 iz tretjih držav na Portugalsko, je enaka višjemu od obeh zneskov, ki se določita, kakor sledi:

– od osnovne carine, ki jo Portugalska republika uporablja za uvoz iz tretjih držav, se odšteje spremenljivi del, enak spremenljivemu delu, določenemu v skladu z Uredbo (EGS) št. 3033/80, ki se zveča ali zmanjša, odvisno od primera, za kompenzacijski znesek iz prve in tretje alinee odstavka 1.

– nespremenljivi del, ki se uporablja za uvoz iz Skupnosti v sedanji sestavi na Portugalsko, se prišteje k nespremenljivemu delu dajatve skupne carinske tarife (ali, za tretje države, ki uživajo ugodnosti splošnega sistema preferencialov Skupnosti, k nespremenljivemu preferencialnemu delu, ki ga Skupnost uporablja, kadar je to primerno, za uvoz iz teh držav).

4. Z odstopanjem od člena 189 se carine, ki jih Portugalska republika uporablja za uvoz iz Skupnosti in tretjih držav, z dnem pristopa pretvorijo v vrsto dajatve in enote, navedene v skupni carinski tarifi. Pretvorba se izvede na podlagi vrednosti blaga, uvoženega na Portugalsko v zadnjih štirih trimesečjih, za katera so na voljo podatki, ali na podlagi vrednosti enote istega blaga, uvoženega v Skupnost v sedanji sestavi, če ni bilo uvoza zadevnega blaga na Portugalsko.

5. Vsak nespremenljivi del, uporabljen v trgovini med Skupnostjo v sedanji sestavi in Portugalsko republiko, se odpravi v skladu s členom 190.

Vsak nespremenljivi del, ki ga Portugalska republika uporablja pri uvozu iz tretjih držav, se uskladi z nespremenljivim delom dajatve skupne carinske tarife (ali, kadar je to primerno, z nespremenljivim preferencialnim delom, določenim v splošnem sistemu preferencialov Skupnosti), v skladu s členoma 197 in 201.

6. Če se tretjim državam, ki uživajo ugodnosti splošnega sistema preferencialov Skupnosti, odobri znižanje spremenljivega dela dajatve skupne carinske tarife, Portugalska republika uporablja ta spremenljivi preferencialni del od datuma, ko se začnejo v prvem letu druge stopnje prehodne ureditve uporabljati pravila druge stopnje za osnovne izdelke, za katere se tržno leto začne nazadnje.

Oddelek IV
Trgovina med Portugalsko republiko in Kraljevino Španijo

Člen 214

Portugalska republika v trgovini s Kraljevino Španijo uporablja člene 189 do 213, in sicer z upoštevanjem pogojev iz Protokola št. 3.

POGLAVJE 2
Prosti pretok oseb, storitev in kapitala

Oddelek I
Delavci

Člen 215

Člen 48 Pogodbe EGS se uporablja v zvezi s prostim gibanjem delavcev med Portugalsko in drugimi državami članicami samo z upoštevanjem prehodnih določb iz členov 216 do 219 tega akta.

Člen 216

1. Členi 1 do 6 Uredbe (EGS) št. 1612/68 o prostem gibanju delavcev znotraj Skupnosti se na Portugalskem za državljane drugih držav članic in v drugih državah članicah za portugalske državljane uporabljajo šele od 1. januarja 1993.

Portugalska republika in druge države članice lahko do 31. decembra 1992 za državljane drugih držav članic oziroma portugalske državljane ohranijo v veljavi nacionalne določbe ali tiste iz dvostranskih sporazumov, ki zahtevajo predhodno dovoljenje za priseljevanje, katerega namen je zaposlitev in/ali pridobitev in opravljanje plačane zaposlitve.

Vendar lahko Portugalska republika in Veliko vojvodstvo Luksemburg do 31. decembra 1995 ohranita v veljavi nacionalne določbe iz prejšnjega pododstavka, ki so na dan podpisa tega akta veljale za luksemburške oziroma portugalske državljane.

2. Od 1. januarja 1991 Svet po prejemu poročila Komisije preuči rezultate uporabe ukrepov odstopanja iz odstavka 1.

Po opravljeni preučitvi lahko Svet na predlog Komisije na podlagi novih podatkov soglasno sprejme določbe za prilagoditev omenjenih ukrepov.

Člen 217

1. Člen 11 Uredbe (EGS) št. 1612/68 se uporablja do 31. decembra 1990 na Portugalskem za državljane drugih držav članic in v drugih državah članicah za portugalske državljane pod naslednjimi pogoji:

(a) družinski člani delavca iz člena 10 (1) (a) omenjene uredbe, ki so na dan podpisa tega akta v skladu s predpisi nastanjeni pri delavcu na ozemlju države članice, imajo ob pristopu pravico, da pridobijo in opravljajo kakršno koli plačano zaposlitev na celotnem ozemlju te države članice.

(b) družinski člani delavca iz člena 10 (1) (a) omenjene uredbe, ki po dnevu podpisa tega akta v skladu s predpisi stanujejo pri delavcu na ozemlju države članice, imajo pravico da pridobijo in opravljajo kakršno koli plačano zaposlitev, če tam prebivajo vsaj tri leta. Od 1. januarja 1989 se to obdobje bivanja skrajša na 18 mesecev.

Ta odstavek ne posega v ugodnejše nacionalne določbe ali določbe iz dvostranskih sporazumov.

2. Ureditev iz odstavka 1 se uporablja tudi za družinske člane samozaposlene osebe, ki so nastanjeni pri njej v državi članici.

Člen 218

Če nekaterih določb Direktive 68/360/EGS o odpravi omejitev gibanja in bivanja delavcev iz držav članic in njihovih družin v Skupnosti ni mogoče ločiti od tistih iz Uredbe (EGS) št. 1612/68, katere uporaba je odložena v skladu s členom 216, lahko Portugalska republika in druge države članice odstopajo od teh določb, kolikor je to potrebno zaradi uporabe določb o odstopanju iz člena 216 v zvezi z omenjeno uredbo.

Člen 219

Portugalska republika in druge države članice ob pomoči Komisije sprejmejo vse potrebne ukrepe, da se lahko uporaba Odločbe Komisije z dne 8. decembra 1972 o enotnem sistemu, uvedenem v skladu s členom 15 Uredbe Sveta (EGS) št. 1612/68, imenovanem "Sedoc", in Odločbe Komisije z dne 14. decembra 1972 o "načrtu Skupnosti" za zbiranje in razširjanje informacij iz člena 14 (3) Uredbe Sveta (EGS) št. 1612/68, razširi na Portugalsko najpozneje 1. januarja 1993.

Člen 220

1. Do začetka veljavnosti enotne rešitve za vse države članice iz člena 99 Uredbe (EGS) št. 1408/71 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo znotraj Skupnosti, ter najpozneje do 31. decembra 1988 se členi 73 (1) in (3), 74 (1) in 75 (1) Uredbe (EGS) št. 1408/71 ter člena 86 in 88 Uredbe (EGS) št. 574/72 o postopku za izvajanje Uredbe (EGS) št. 1408/71 ne uporabljajo za portugalske delavce, ki so zaposleni v eni od držav članic razen Portugalske, katerih družinski člani prebivajo na Portugalskem.

Za te delavce se po analogiji uporabljajo členi 73 (2), 74 (2), 75 (2) in 94 (9) Uredbe (EGS) št. 1408/71 ter členi 87, 89, 98 in 120 Uredbe (EGS) št. 574/72.

Vendar pa to ne posega v zakonske določbe države članice, v skladu s katerimi se plačujejo družinski prejemki za družinske člane ne glede na to, v kateri državi prebivajo.

2. Ne glede na člen 6 Uredbe (EGS) št. 1408/71 se za portugalske delavce v obdobju iz odstavka 1 še naprej uporabljajo naslednje določbe konvencij o socialni varnosti:

(a) *Portugalska – Belgija*

– člen 28 (2) Splošne konvencije z dne 14. septembra 1970.

– členi 57, 58 in 59 Dogovora o izvajanju z dne 14. septembra 1970

(b) *Portugalska – Nemčija*

– Člen 27 (1), (2) in (3) Konvencije z dne 6. novembra 1964, kakor jo spreminja člen 1 Dogovora o spremembah z dne 30. septembra 1974.

(c) *Portugalska – Španija*

– člena 23 in 24 Splošne konvencije z dne 11. junija 1969,

– člena 45 in 46 Dogovora o izvajanju z dne 22. maja 1970.

(d) *Portugalska – Luksemburg*

– člen 23 Konvencije z dne 12. februarja 1965, kakor jo spreminja člen 13 Drugega dodatnega sporazuma z dne 20. maja 1977,

– člen 15 Drugega dodatnega sporazuma z dne 21. maja 1979 o Splošnem dogovoru o izvajanju z dne 20. oktobra 1966.

(e) *Portugalska – Nizozemska*

– člen 33 (2) Konvencije z dne 19. julija 1979,

– člena 36 in 37 Dogovora o izvajanju z dne 9. maja 1980.

Oddelek II

Pravica do ustanavljanja, storitve, pretok kapitala in neblagovne transakcije

Člen 221

Portugalska republika lahko ohrani omejitve pravice do ustanavljanja in svobode opravljanja storitev:

– do 31. decembra 1988 za dejavnosti iz sektorja potovalnih in turističnih agencij,

– do 31. decembra 1990 za dejavnosti iz kinematografskega sektorja.

Člen 222

1. Do 31. decembra 1989 lahko Portugalska republika ohrani sistem predhodne odobritve za neposredne naložbe v smislu Prve direktive Sveta z dne 11. maja 1960 za izvajanje člena 67 Pogodbe EGS, spremenjene in dopolnjene z Drugo direktivo Sveta 63/21/EGS z dne 18. decembra 1962 in Aktom o pristopu iz leta 1972, ki jih na Portugalskem izvajajo državljani drugih držav članic v zvezi z uresničevanjem pravice do ustanavljanja in svobodo opravljanja storitev, in katerih skupna vrednost presega naslednje zneske:

– v letu 1986: 1,5 milijona ekujev,

– v letu 1987: 1,8 milijona ekujev,

– v letu 1988: 2,1 milijona ekujev,

– v letu 1989: 2,4 milijona ekujev.

2. Določbe odstavka 1 se ne uporabljajo za neposredne naložbe v zvezi s sektorjem kreditnih institucij.

3. Za vsak naložbeni projekt, ki mora biti predhodno odobren v skladu z odstavkom 1, morajo portugalske oblasti sprejeti odločitev najpozneje dva meseca po vložitvi zahtevka. Če v tem roku ni sprejeta nobena odločitev, se šteje, da je predlagana naložba odobrena.

4. Investitorji iz odstavka 1 ne smejo biti obravnavani različno niti ne smejo biti deležni manj ugodne obravnave, kot je zagotovljena državljanom tretjih držav.

Člen 223

1. Portugalska republika lahko v skladu s pogoji in v rokih iz členov 224 do 229 odloži liberalizacijo pretoka kapitala s seznamov A in B Prve direktive Sveta z dne 11. maja 1960 za izvajanje člena 67 Pogodbe EGS in Druge direktive Sveta z dne 18. decembra 1962, ki dopolnjuje in spreminja Prvo direktivo za izvajanje člena 67 Pogodbe EGS.

2. Portugalske oblasti in Komisija pravočasno opravijo ustrezna posvetovanja o podrobnostih za uporabo ukrepov liberalizacije ali ublažitve, katerih izvajanje se lahko odloži v skladu z naslednjimi določbami.

Člen 224

Portugalska republika lahko do 31. decembra 1992 odloži liberalizacijo neposrednih naložb oseb s stalnim prebivališčem na Portugalskem v drugih državah članicah.

Člen 225

1. Portugalska republika lahko do 31. decembra 1990 odloži liberalizacijo prenosov v zvezi z nakupi stavb, zgrajenih za stanovanjske namene, pa tudi zemljišč, že uporabljenih kot kmetijska zemljišča ali razvrščenih kot kmetijska zemljišča v skladu s portugalsko zakonodajo na dan pristopa, ki jih na Portugalskem opravijo osebe s stalnim prebivališčem v drugih državah članicah.

2. Začasno odstopanje iz odstavka 1 se ne uporablja:

– za osebe s stalnim prebivališčem v drugih državah članicah, ki sodijo v kategorijo tistih, ki se izselijo v okviru prostega pretoka zaposlenih ali samozaposlenih delavcev,

– za nakupe iz odstavka 1, povezane z uresničevanjem pravice do ustanavljanja samozaposlenih delavcev s stalnim prebivališčem v drugih državah članicah, ki se izselijo na Portugalsko.

Člen 226

1. Portugalska republika lahko do 31. decembra 1990 in pod pogoji iz odstavka 2 ohrani omejitve pri prenosu izkupička likvidacije nepremičninskih naložb, ki jih na Portugalskem izvajajo osebe s stalnim prebivališčem v drugih državah članicah.

2. (a) Prenosi izkupička likvidacije se liberalizirajo, kakor sledi:

– od 1. januarja 1986 do zneska 100.000 ekujev,

– od 1. januarja 1987 do zneska 120.000 ekujev,

– od 1. januarja 1988 do zneska 140.000 ekujev,
– od 1. januarja 1989 do zneska 160.000 ekujev,
– od 1. januarja 1990 do zneska 180.000 ekujev.

(b) Pri likvidacijah, ki presegajo znesek, definiran v (a), se prenos salda liberalizira v petih enakih letnih obrokih, prvi obrok takrat, ko se zaprosi za prenos izkupička likvidacije, preostali štirje pa v naslednjih štirih letih.

3. Ves čas uporabe tega prehodnega ukrepa se vse splošne ali posebne olajšave, ki se nanašajo na prosti prenos izkupička likvidacije nepremičninskih naložb iz odstavka 1 in lahko obstajajo na podlagi portugalskih predpisov ali sporazumov, ki urejajo odnose med Portugalsko republiko in katero koli državo članico ali tretjimi državami, ohranijo in uporabijo brez diskriminacije za vse druge države članice.

Člen 227

Portugalska republika lahko do 31. decembra 1992 odloži liberalizacijo prenosov v zvezi z nepremičninskimi naložbami, ki jih v drugi državi članici:

– izvajajo osebe s stalnim prebivališčem na Portugalskem, ki ne sodijo v kategorijo tistih, ki se izselijo v okviru prostega pretoka zaposlenih ali samozaposlenih delavcev;

– izvajajo samozaposleni delavci s stalnim prebivališčem na Portugalskem, ki se izselijo, kolikor zadevne naložbe niso povezane z njihovo ustanovitvijo.

Člen 228

1. Portugalska republika lahko do 31. decembra 1990 in pod pogoji iz odstavka 2 ohrani omejitve pri transakcijah, naštetih v oddelku X pod B, C, D, E, F in H Seznama A, priloženega direktivam iz člena 223, ki se izvajajo glede drugih držav članic.

2. 1. januarja 1986 se prenosi liberalizirajo do zneska 25.000 ekujev za transakcije pod C, D in F, in 10.000 ekujev za transakcije pod B, E in H. Vsak od teh zneskov se določi, kakor sledi:
– od 1. januarja 1987 do zneska 30.000 in 12.000 ekujev,
– od 1. januarja 1988 do zneska 35.000 in 14.000 ekujev,
– od 1. januarja 1989 do zneska 40.000 in 16.000 ekujev,
– od 1. januarja 1990 do zneska 45.000 in 18.000 ekujev.

Člen 229

Portugalska republika lahko do 31. decembra 1990 odloži liberalizacijo transakcij s Seznama B, (IV B (1) in (3)), priloženega direktivam iz člena 223, ki jih izvajajo osebe s stalnim prebivališčem na Portugalskem.

Transakcije z vrednostnimi papirji Evropskih skupnosti in Evropske investicijske banke, ki jih opravljajo osebe s stalnim prebivališčem na Portugalskem, pa so predmet postopne liberalizacije v tem obdobju, kakor sledi:

– od 1. januarja 1986 se najvišja stopnja liberalizacije za vpis vrednostnih papirjev določi v višini 15 milijonov ekujev,

– od 1. januarja 1987 se ta stopnja določi v višini 18 milijonov ekujev,

– od 1. januarja 1988 se ta stopnja določi v višini 21 milijonov ekujev,

– od 1. januarja 1989 se ta stopnja določi v višini 24 milijonov ekujev,

– od 1. januarja 1990 se ta stopnja določi v višini 27 milijonov ekujev.

Člen 230

1. Portugalska republika lahko do 31. decembra 1990 in pod pogoji iz odstavka 2 ohrani omejitve za transfer v zvezi s turizmom.

2. Letni transfer za turizem na osebo ne sme biti manjši od:
– 500 ekujev za leto 1986,
– 600 ekujev za leto 1987,
– 700 ekujev za leto 1988,
– 800 ekujev za leto 1989,
– 900 ekujev za leto 1990.

Člen 231

Če to omogočajo okoliščine, Portugalska republika izvede liberalizacijo pretoka kapitala in neblagovnih transakcij iz členov 224 do 230 pred iztekom rokov, določenih v teh členih.

Člen 232

Za uporabo členov 223 do 231 se lahko Komisija posvetuje z Monetarnim odborom in Svetu predloži ustrezne predloge.

POGLAVJE 3
Kmetijstvo

Oddelek I
Splošne določbe

Člen 233

1. To poglavje obravnava kmetijske proizvode razen tistih, ki sodijo v okvir Uredbe (EGS) št. 3796/81 o skupni ureditvi trga za ribiške proizvode.

2. Če v tem poglavju ni določeno drugače, se pravila iz tega akta uporabljajo za kmetijske proizvode iz odstavka 1.

3. Z upoštevanjem posebnih določb tega poglavja, ki določajo različne datume ali drugačne časovne roke, se uporaba prehodnih ukrepov za kmetijske proizvode iz odstavka 1 konča ob koncu leta 1995.

Člen 234

1. Pravila Skupnosti za proizvode iz tega poglavja se izvajajo v skladu s "klasičnim" ali "postopnim" prehodom, katerega splošna pravila so definirana v oddelkih II oziroma III, posebna podrobna pravila pa v oddelkih IV oziroma V, glede na proizvodni sektor.

2. Če v posebnih primerih ni določeno drugače, Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino sprejme določbe, potrebne za izvajanje določb tega poglavja.

Te določbe lahko vsebujejo zlasti ustrezne ukrepe, da bi se izognili preusmeritvam trgovinskih tokov med Portugalsko in drugimi državami članicami.

3. Svet lahko na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno sprejme prilagoditve določb iz tega poglavja, ki bi se lahko izkazale za potrebne zaradi sprememb pravil Skupnosti.

Oddelek II
Klasični prehod

Pododdelek 1
Področje uporabe

Člen 235

Določbe tega oddelka veljajo za vse kmetijske proizvode iz člena 233, razen za proizvode iz člena 259.

Pododdelek 2
Cenovno nadomestilo in usklajevanje cen

Člen 236

Pred prvo uskladitvijo cen, navedeno v členu 238, se cene, ki se uporabljajo na Portugalskem, določijo v skladu s pravili skupne ureditve trga za zadevni sektor na ravni, ki ustreza cenam, določenim na Portugalskem po prejšnji nacionalni ureditvi, za reprezentativno obdobje, ki se določi za vsak proizvod.

Vendar če bi izvajanje zgornjega pododstavka povzročilo, da bi se portugalske cene določile na višji ravni kot skupne cene, se za določitev portugalskih cen sprejme raven, ki ustreza cenam, določenim na Portugalskem po prejšnji nacionalni ureditvi za tržno leto 1985/86, pretvorjenim v ekuje s tečajem zamenjave, ki je za zadevni proizvod veljal na začetku tržnega leta.

Če za proizvod portugalska cena ni določena, se cena, ki se bo uporabljala na Portugalskem, izračuna na podlagi cen, dejan-

sko ugotovljenih na portugalskih trgih v reprezentativnem obdobju, ki bo določeno.

Če pa za določene proizvode na portugalskem trgu ni podatkov o cenah, se cena, ki se uporablja na Portugalskem, izračuna na podlagi cen, ki jih v Skupnosti v sedanji sestavi dosegajo podobni proizvodi, skupine podobnih proizvodov ali konkurenčni proizvodi.

Člen 237

1. Če se ob pristopu ugotovi, da je razlika med ravnjo cene proizvoda na Portugalskem in ravnjo skupne cene minimalna, se za zadevni proizvod na Portugalskem lahko uporablja skupna cena.

2. Razlika iz odstavka 1 se šteje za minimalno, kadar je manjša ali enaka 3% skupne cene.

Člen 238

1. Če uporaba člena 236 na Portugalskem povzroči raven cen, ki se razlikuje od ravni skupnih cen, se cene, v zvezi s katerimi se oddelek IV sklicuje na ta člen, z upoštevanjem odstavka 4 uskladijo s skupnimi cenami vsako leto na začetku tržnega leta v skladu z določbami odstavkov 2 in 3.

2. Če je cena proizvoda na Portugalskem nižja od skupne cene, se usklajevanje izvede v sedmih fazah, tako da se cena na Portugalskem v času prvih šestih uskladitev zaporedno zviša za sedmino, šestino, petino, četrtino, tretjino in polovico razlike med ravnjo cene v tej državi članici in ravnjo skupne cene, ki se uporabljata pred vsako uskladitvijo; tako izračunana cena se zviša ali zniža sorazmerno z vsakim dvigom ali padcem skupne cene za naslednje tržno leto; skupna cena se na Portugalskem uporabi ob sedmi uskladitvi cen.

3. (a) Če je cena proizvoda na Portugalskem višja od skupne cene, se cena v tej državi članici ohrani na ravni, ki izhaja iz uporabe člena 236, usklajevanje pa izhaja iz gibanja skupnih cen v sedmih letih po pristopu.

Vendar se cena na Portugalskem prilagodi, kolikor je potrebno, da se razlika med njo in skupno ceno ne poveča.

Če so poleg tega cene na Portugalskem, izražene v ekujih, določene v skladu s prejšnjo nacionalno ureditvijo, za tržno leto 1985/86 povzročile prekoračitev razlike, ki je v tržnem letu 1984/85 obstajala med cenami na Portugalskem in skupnimi cenami, se cena na Portugalskem, ki izhaja iz uporabe prejšnjih dveh pododstavkov, zmanjša za znesek, ki bo določen, enakovreden delu prekoračitve, in sicer tako, da se prekoračitev najpozneje na začetku petega tržnega leta po pristopu popolnoma odpravi.

Brez poseganja v točko (b) se na Portugalskem uporablja skupna cena ob sedmi uskladitvi.

(b) Ob koncu petega leta od dneva pristopa izvede Svet analizo razvoja usklajevanja cen. V ta namen Komisija v okviru poročil iz člena 264 (2) (c) Svetu predloži mnenje skupaj z ustreznimi predlogi, kadar je to primerno.

Če ta analiza pokaže:

– da je razliko med portugalskimi in skupnimi cenami, čeprav je prevelika, da bi jo bilo mogoče odpraviti v preostalem obdobju za uskladitev cen v skladu z odstavkom 2, kljub temu mogoče odpraviti v omejenem časovnem roku, se lahko prvotno določeno obdobje usklajevanja cen podaljša; v tem primeru se cene ohranijo na svoji prejšnji ravni v skladu s točko (a);

– da je razlika med portugalskimi in skupnimi cenami prevelika, da bi jo bilo mogoče odpraviti samo s podaljšanjem prvotno določenega obdobja za uskladitev cen, se lahko odloči, da se uskladitev, poleg podaljšanja obdobja, opravi s postopnim zniževanjem dejansko izraženih portugalskih cen, ki ga spremlja, če je potrebno, tudi posredne, začasne in degresivne pomoči, da se ublaži degresivni učinek teh cen. Breme financiranja takšnih pomoči prevzame portugalski proračun.

Svet na predlog Komisije po posvetovanju s Skupščino s kvalificirano večino sprejme ukrepe iz prejšnjega pododstavka.

4. V interesu nemotenega poteka procesa vključevanja se lahko odloči, da se, ne glede na odstavek 2, cena enega ali več proizvodov na Portugalskem za eno tržno leto razlikuje od cen, ki izhajajo iz uporabe tega odstavka.

Ta razlika ne sme presegati 10% višine uskladitve cen, ki jo je treba izvesti.

V takem primeru je raven cen za naslednje tržno leto takšna, kot bi bila ob uporabi odstavka 2, če ne bi bila sprejeta razlika. Vendar se lahko sprejme še nadaljnja razlika glede na to raven cen za to tržno leto v skladu s pogoji iz prvega in drugega pododstavka.

Odstopanje iz prvega pododstavka se ne uporablja pri zadnji uskladitvi iz odstavka 2.

Člen 239

Če na dan pristopa ali med obdobjem uporabe prehodnih ukrepov cena določenega proizvoda na svetovnem trgu presega skupno ceno, se lahko za zadevni proizvod na Portugalskem uporablja skupna cena, razen če je cena, uporabljena na Portugalskem, višja od skupne cene.

Člen 240

Razlike v ravneh cen, v zvezi s katerimi se oddelek IV sklicuje na ta člen, se nadomestijo, kakor sledi.

1. Za proizvode, za katere so cene določene v skladu s členoma 236 in 238, so kompenzacijski zneski, ki se uporabljajo v trgovini med Skupnostjo v sedanji sestavi in Portugalsko ter med Portugalsko in tretjimi državami, enake razliki med cenami, določenimi za Portugalsko, in skupnimi cenami.

Vendar se kompenzacijski znesek, določen v skladu z zgoraj omenjenimi pravili, popravi, kadar je to primerno, za učinek državnih pomoči, ki jih lahko Portugalska republika ohrani v skladu s členi 247 in 248.

2. Noben kompenzacijski znesek se ne določi, če uporaba odstavka 1 povzroči minimalni znesek.

3. (a) V trgovini med Portugalsko in Skupnostjo v sedanji sestavi kompenzacijske zneske obračuna država uvoznica ali jih dodeli država izvoznica.

(b) V trgovini med Portugalsko in tretjimi državami se prelevmani ali druge uvozne dajatve, ki se uporabljajo v okviru skupne kmetijske politike, in izvozna nadomestila, razen ob izrecnem odstopanju, znižajo ali zvišajo, odvisno od primera, za kompenzacijske zneske, ki se uporabljajo v trgovini s Skupnostjo v sedanji sestavi.

Vendar carin ni dovoljeno znižati za kompenzacijske zneske.

4. Za proizvode, za katere je dajatev skupne carinske tarife obvezna v okviru Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini, se upošteva ta obveznost.

5. Kompenzacijski znesek, ki ga zaračuna ali dodeli država članica v skladu z odstavkom 1, ne sme presegati skupnega zneska, ki ga ista država članica zaračuna pri uvozu iz tretjih držav, ki so obravnavane po načelu največjih ugodnosti.

Svet lahko na predlog Komisije s kvalificirano večino odstopa od tega pravila, zlasti zato, da ne pride do preusmeritve trgovinskih tokov in izkrivljanja konkurence.

6. Svet lahko na predlog Komisije s kvalificirano večino, če je to potrebno za pravilno delovanje skupne kmetijske politike, odstopa od prvega pododstavka člena 211(1) za proizvode, za katere se uporabljajo kompenzacijski zneski.

Člen 241

Če je cena za proizvod na svetovnem trgu višja od cene, ki se uporablja za izračunavanje uvozne dajatve, uvedene v okviru skupne kmetijske politike, znižane za kompenzacijski znesek, odštet od uvozne dajatve v skladu s členom 72, ali če je nadomestilo pri izvozu v tretje države nižje od kompenzacijskega zneska, ali če se ne uporablja nobeno nadomestilo, se lahko sprejmejo ustrezni ukrepi za zagotovitev pravilnega delovanja skupne ureditve trga.

Člen 242

1. Dodeljene kompenzacijske zneske financira Skupnost iz Jamstvenega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada.

2. Izdatki Portugalske republike za intervencije na njenem notranjem trgu ter za dodeljevanje nadomestil ali subvencij za izvoz v tretje države in druge države članice ostanejo nacionalni do konca prve faze za proizvode iz člena 259.

Od druge stopnje te izdatke za intervencije na portugalskem notranjem trgu in dodeljevanje nadomestil za izvoz v tretje države financira Skupnost iz Jamstvenega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada.

Pododdelek 3
Prosti pretok in carinska unija

Člen 243

Naslednje določbe se uporabljajo za proizvode, ki so pri uvozu v Skupnost v sedanji sestavi iz tretjih držav predmet carin.

1. (a) Brez poseganja v točko 4 se carine pri uvozu v Skupnost v sedanji sestavi za proizvode iz Portugalske postopno odpravijo, in sicer po naslednjem časovnem razporedu:

– 1. marca 1986 se vsaka dajatev zniža na 85,7% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1987 se vsaka dajatev zniža na 71,4% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1988 se vsaka dajatev zniža na 57,1% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1989 se vsaka dajatev zniža na 42,8% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1990 se vsaka dajatev zniža na 28,5% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1991 se vsaka dajatev zniža na 14,2% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1992 se vse dajatve odpravijo.

Vendar:

– za orhideje, flamingovce, strelicije in protejevke iz podštevilke ex 06.03 A skupne carinske tarife,

– za pripravljene ali konzervirane proizvode iz paradižnika iz podštevilke 20.02 C skupne carinske tarife,

Skupnost v sedanji sestavi zniža svoje osnovne dajatve v petih zaporednih delih po 20% ob naslednjih datumih:

– 1. marca 1986,

– 1. januarja 1987,

– 1. januarja 1988,

– 1. januarja 1989,

– 1. januarja 1990;

(b) brez poseganja v točko 4 se carine pri uvozu proizvodov na Portugalsko iz Skupnosti v sedanji sestavi postopno odpravijo, in sicer po naslednjem časovnem razporedu:

– 1. marca 1986 se vsaka dajatev zniža na 87,5% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1987 se vsaka dajatev zniža na 75% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1988 se vsaka dajatev zniža na 62,5% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1989 se vsaka dajatev zniža na 50% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1990 se vsaka dajatev zniža na 37,5% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1991 se vsaka dajatev zniža na 25% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1992 se vsaka dajatev zniža na 12,5% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1993 se vse dajatve odpravijo;

(c) brez poseganja v točko 4 in z odstopanjem od zgornjih (a) in (b) se za oljnice in oljne plodove ter proizvode iz njih iz Uredbe št. 136/66/EGS – razen za rastlinska olja, ki niso oljčno olje, namenjena za prehrano ljudi – carine pri uvozu postopno odpravijo med Skupnostjo v sedanji sestavi in Portugalsko po naslednjem časovnem razporedu:

– 1. marca 1986 se vsaka dajatev zniža na 90,9% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1987 se vsaka dajatev zniža na 81,8% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1988 se vsaka dajatev zniža na 72,7% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1989 se vsaka dajatev zniža na 63,6% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1990 se vsaka dajatev zniža na 54,5% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1991 se vsaka dajatev zniža na 45,4% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1992 se vsaka dajatev zniža na 36,3% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1993 se vsaka dajatev zniža na 27,2% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1994 se vsaka dajatev zniža na 18,1% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1995 se vsaka dajatev zniža na 9% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1996 se vse dajatve odpravijo;

(d) brez poseganja v točko 4 Skupnost v sedanji sestavi in Portugalska republika za rastlinska olja, razen za oljčno olje, namenjena za prehrano ljudi, brez spremembe uporabljata svoje osnovne dajatve v obdobju, ko se za Portugalsko uporabljajo določeni nadzorni mehanizmi iz člena 292. Po izteku tega obdobja se osnovne dajatve postopno odpravijo po naslednjem časovnem razporedu:

– 1. januarja 1991 se vsaka dajatev zniža na 83,3% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1992 se vsaka dajatev zniža na 66,6% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1993 se vsaka dajatev zniža na 49,9% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1994 se vsaka dajatev zniža na 33,2% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1995 se vsaka dajatev zniža na 16,5% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1996 se vse dajatve odpravijo.

2. Portugalska republika zaradi uvedbe skupne carinske tarife od 1. marca 1986 v celoti uporablja dajatve skupne carinske tarife, razen za:

(a) brez poseganja v točko 4, proizvode iz Priloge XX in proizvode, za katere so portugalske osnovne dajatve višje od dajatev skupne carinske tarife, za katere zaradi postopnega uvajanja skupne carinske tarife Portugalska republika spremeni svojo tarifo, ki velja za tretje države, kakor sledi:

(aa) za tarifne oznake, pri katerih osnovne dajatve od dajatev skupne carinske tarife ne odstopajo za več kot 15%, veljajo slednje;

(bb) v drugih primerih Portugalska republika uporablja dajatev, ki zmanjšuje razliko med osnovnimi dajatvami in dajatvami skupne carinske tarife, v osmih enakih obrokih po 12,5% ob naslednjih datumih:

– 1. marca 1986,

– 1. januarja 1987,

– 1. januarja 1988,

– 1. januarja 1989,

– 1. januarja 1990,

– 1. januarja 1991,

– 1. januarja 1992.

Portugalska republika začne v celoti uporabljati skupno carinsko tarifo 1. januarja 1993;

(b) brez poseganja v točko 4 Portugalska republika za oljnice in oljne plodove ter proizvode iz njih iz Uredbe št. 136/66/EGS – razen za rastlinska olja, ki niso oljčno olje, namenjena za prehrano ljudi – z namenom postopne uvedbe skupne carinske tarife spremeni svojo tarifo za tretje države, kakor sledi:

(aa) za tarifne oznake, pri katerih osnovne dajatve od dajatev skupne carinske tarife ne odstopajo za več kot 15%, veljajo slednje;

(bb) v drugih primerih Portugalska republika uporablja dajatev, ki zmanjšuje razliko med osnovno dajatvijo skupne carinske tarife, po naslednjem časovnem razporedu:

– 1. marca 1986 se razlika zniža na 90,9% prvotne razlike,
– 1. januarja 1987 se razlika zniža na 81,8% prvotne razlike,
– 1. januarja 1988 se razlika zniža na 72,7% prvotne razlike,
– 1. januarja 1989 se razlika zniža na 63,6% prvotne razlike,
– 1. januarja 1990 se razlika zniža na 54,5% prvotne razlike,
– 1. januarja 1991 se razlika zniža na 45,4% prvotne razlike,
– 1. januarja 1992 se razlika zniža na 36,3% prvotne razlike,
– 1. januarja 1993 se razlika zniža na 27,2% prvotne razlike,
– 1. januarja 1994 se razlika zniža na 18,1% prvotne razlike,
– 1. januarja 1995 se razlika zniža na 9% prvotne razlike.

Portugalska republika začne v celoti uporabljati skupno carinsko tarifo 1. januarja 1996;

(c) brez poseganja v točko 4 Portugalska republika za rastlinska olja, razen za oljčno olje, namenjena za prehrano ljudi, uporablja svoje osnovne dajatve nespremenjene v celotnem obdobju, ko se na Portugalskem uporabljajo določeni nadzorni mehanizmi iz člena 292.

Po izteku tega obdobja Portugalska republika postopno spremeni svojo tarifo, ki velja za tretje države, kakor sledi:

(aa) za tarifne oznake, pri katerih osnovne dajatve od dajatev skupne carinske tarife ne odstopajo za več kot 15%,

(bb) v ostalih primerih Portugalska republika zmanjša razliko med osnovnimi dajatvami in dajatvami skupne carinske tarife po naslednjem časovnem razporedu:

– 1. januarja 1991 se razlika zniža na 83,3% prvotne razlike,
– 1. januarja 1992 se razlika zniža na 66,6% prvotne razlike,
– 1. januarja 1993 se razlika zniža na 49,9% prvotne razlike,
– 1. januarja 1994 se razlika zniža na 33,2% prvotne razlike,
– 1. januarja 1995 se razlika zniža na 16,5% prvotne razlike.

Portugalska republika začne v celoti uporabljati skupno carinsko tarifo 1. januarja 1996.

3. V smislu točk 1 in 2 je osnovna dajatev tista, ki je definirana v členu 189.

4. Za proizvode, ki jih zajema skupna ureditev trgov, se lahko po postopku iz člena 38 Uredbe št. 136/66/EGS ali, odvisno od primera, iz ustreznih členov drugih uredb o skupni ureditvi trgov, odloči, da:

(a) Portugalska republika na svojo zahtevo:

– odpravi carine iz točke 1 (b), (c) in (d) ali izvede uskladitve iz točke 2 (a), (b) in (c) hitreje, kot je tam določeno,

– v celoti ali delno opusti carine iz točke 1 (b), (c) in (d), ki se uporabljajo za proizvode, uvožene iz sedanjih držav članic,

– v celoti ali delno opusti carine za proizvode, uvožene iz tretjih držav, navedenih v točki 2 (a), (b) in (c);

(b) Skupnost v sedanji sestavi:

– odpravi carine iz točke 1 (a), (c) in (d) hitreje, kot je tam določeno,

– v celoti ali delno opusti carine iz točke 1 (a), (c) in (d), ki se uporabljajo za proizvode, uvožene iz Portugalske.

Za proizvode, ki jih ne zajema skupna ureditev trgov:

(a) ni potrebna nikakršna odločba, da lahko Portugalska republika uporabi ukrepe iz prve in druge alinee točke (a) prvega pododstavka; Portugalska republika druge države članice in Komisijo obvesti o sprejetih ukrepih;

(b) lahko Komisija v celoti ali delno opusti carine, ki se uporabljajo za proizvode, uvožene iz Portugalske.

Carine, ki izhajajo iz pospešene uskladitve, ali opuščene carine ne smejo biti nižje od carin, ki se uporabljajo pri uvozu enakih proizvodov iz drugih držav članic.

Člen 244

1. Ureditev, ki se uporablja v Skupnosti v sedanji sestavi v zvezi s carinami in dajatvami z enakim učinkom ter količinskimi omejitvami in ukrepi z enakim učinkom v trgovini med Portugalsko in drugimi državami članicami ter med Portugalsko in tretjimi državami, se na Portugalskem uporablja od 1. marca 1986 z upoštevanjem nasprotnih določb v tem poglavju za proizvode, ki so na dan pristopa zajeti v skupno ureditev trgov.

2. Za proizvode, ki 1. marca 1986 niso zajeti v skupno ureditev trgov, se na ta dan odpravijo dajatve z enakim učinkom, kot ga imajo carine, ter količinske omejitve in ukrepi z enakim učinkom, razen če so na dan pristopa sestavni del nacionalne ureditve trgov na Portugalskem ali v drugi državi članici.

Ta določba se uporablja samo do uvedbe skupne ureditve trga za te proizvode in najpozneje do 31. decembra 1995 ter v obsegu, ki je nujno potreben za ohranjanje nacionalne ureditve.

3. Portugalska republika uporablja nomenklaturo skupne carinske tarife od 1. marca 1986.

Če pri izvajanju predpisov Skupnosti in še v zlasti delovanju skupne ureditve trgov in prehodnih mehanizmov iz tega poglavja ni nobenih težav, lahko Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino Portugalsko republiko pooblasti, da v to nomenklaturo vključi tiste nacionalne pododdelke, ki so nujni za izvajanje postopnega približevanja skupni carinski tarifi ali odpravo dajatev znotraj Skupnosti pod pogoji iz tega akta.

Člen 245

1. Portugalska republika lahko do 31. decembra 1992 uporablja količinske omejitve pri uvozu proizvodov iz Priloge XXI iz tretjih držav.

2. (a) Količinske omejitve iz odstavka 1 so letne kvote, odprte brez diskriminacije med gospodarskimi subjekti.

(b) Začetna kvota za vsak proizvod v letu 1986, izražena v količinah ali, odvisno od primera, v ekujih, se določi:

– bodisi na 3% povprečne portugalske letne proizvodnje v zadnjih treh letih pred pristopom, za katera so na voljo statistični podatki,

– bodisi na povprečje portugalskega uvoza, opravljenega v zadnjih treh letih pred pristopom, za katera so na voljo statistični podatki, če bi bila količina po slednjem kriteriju večja.

3. Najmanjša stopnja postopnega povečanja kvot je 20% na začetku vsakega leta za kvote, izražene v vrednosti, in 15% na začetku vsakega leta za kvote, izražene v količinah.

Povečanje se prišteje vsaki kvoti, naslednje povečanje pa se izračuna iz tako dobljene skupne vrednosti.

4. Če je uvoz na Portugalsko v dveh zaporednih letih nižji od 90% odprte letne kvote, Portugalska odpravi veljavne količinske omejitve.

5. Za obdobje od 1. marca do 31. decembra 1986 se uporablja kvota, ki je enaka začetni kvoti, zmanjšani za šestino.

Pododdelek 4
Pomoči

Člen 246

1. Določbe tega člena se uporabljajo za pomoči, premije ali druge podobne zneske, določene v okviru skupne kmetijske politike, v zvezi s katerimi se oddelek IV sklicuje na ta člen.

2. Za uporabo pomoči Skupnosti na Portugalskem se uporabljajo naslednje določbe:

(a) obseg pomoči Skupnosti, ki se na Portugalskem dodeli za določen proizvod od 1. marca 1986, je enak znesku, določenem na podlagi pomoči, ki jih je dodelila Portugalska republika v reprezentativnem obdobju, ki bo določeno, po prejšnji nacionalni ureditvi. Ta znesek pa ne sme presegati zneska pomoči, dodeljenega 1. marca 1986 v Skupnosti v sedanji sestavi. Če po prejšnji nacionalni ureditvi ni bila dodeljena nobena podobna pomoč in z upoštevanjem naslednjih določb se za Portugalsko 1. marca 1986 ne dodeli nobena pomoč;

(b) na začetku prvega tržnega leta, ali če tega ni, na začetku prvega obdobja uporabe pomoči po pristopu:

– se pomoč Skupnosti uvede na Portugalskem v obsegu ene sedmine zneska pomoči Skupnosti, ki se uporablja za naslednje tržno leto ali obdobje, ali

– se obseg pomoči Skupnosti na Portugalskem, kjer obstaja razlika, uskladi z obsegom pomoči, ki se uporablja v Skupnosti v sedanji sestavi za naslednje tržno leto ali obdobje, za sedmino razlike med tema pomočema;

(c) na začetku naslednjih tržnih let ali obdobij uporabe se obseg pomoči Skupnosti na Portugalskem uskladi z obsegom pomoči, ki se uporablja v Skupnosti v sedanji sestavi za naslednje tržno leto ali obdobje, zaporedoma za šestino, petino, četrtino, tretjino in polovico razlike med tema pomočema;

(d) obseg pomoči Skupnosti se na Portugalskem v celoti uporablja na začetku sedmega tržnega leta ali obdobja uporabe pomoči po pristopu.

Člen 247

1. Brez poseganja v člen 246 lahko Portugalska republiki ohrani državne pomoči, katerih odprava bi nedvomno imela hude posledice tako za cene proizvodnje kot potrošnje. Take pomoči pa se lahko ohranijo le prehodno in načeloma tako, da se zmanjšujejo, in sicer najpozneje do izteka obdobja uporabe prehodnih ukrepov.

2. Svet pod pogoji iz člena 258 sprejme potrebne ukrepe za izvajanje določb tega člena. Ti ukrepi vsebujejo zlasti seznam in natančno besedilo pomoči iz odstavka 1, znesek pomoči in časovni načrt za njihovo odpravo, degresivno lestvico ter podrobna pravila, potrebna za zagotavljanje pravilnega delovanja skupne kmetijske politike; ta podrobna pravila morajo poleg tega zagotoviti enak dostop na portugalski trg.

3. Če bi se pojavila potreba, se med obdobjem uporabe prehodnih ukrepov lahko odstopa od degresivne lestvice iz odstavka 2.

Člen 248

1. V izjemnih in ustrezno utemeljenih primerih se lahko Portugalski republiki dovoli, da ponovno uvede, v breme svojega proračuna, začasne proizvodne pomoči, pod pogojem, da so bile takšne pomoči dodeljene po prejšnji nacionalni ureditvi in da je njihova odprava pred pristopom imela hude posledice za proizvodnjo.

2. Državne pomoči iz odstavka 1 se lahko ponovno uvedejo samo začasno in načeloma degresivno najpozneje do konca obdobja izvajanja prehodnih ukrepov.

Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino sprejme, če je to potrebno, potrebne ukrepe, ki naj vsebujejo enake podrobnosti in elemente, kakor so navedeni v členu 247 (2).

Pododdelek 15
Dodatni trgovinski mehanizem

Člen 249

1. Vzpostavi se dodatni mehanizem, ki se uporablja v trgovini med Skupnostjo v sedanji sestavi in Portugalsko, v nadaljnjem besedilu "DTM".

DTM se uporablja od 1. marca 1986 do 31. decembra 1995.

2. DTM velja za proizvode s seznama Priloge XXII.

Seznam iz Priloge XXII se lahko dopolni po postopku iz člena 250 v prvih treh letih po pristopu.

3. Komisija na začetku vsakega leta Svetu predloži poročilo o delovanju DTM v preteklem letu.

Člen 250

1. Ustanovi se ad hoc odbor, v katerem so predstavniki držav članic in mu predseduje predstavnik Komisije.

2. Znotraj ad hoc odbora se glasovi držav članic ponderirajo v skladu s členom 148 (2) Pogodbe EGS. Predsednik ne glasuje.

3. Kadar je treba upoštevati postopek iz tega člena, predsednik zadevo predloži odboru na lastno pobudo ali na zahtevo predstavnika države članice.

4. Predstavnik Komisije predloži osnutek ukrepov, ki jih je treba sprejeti. Odbor poda svoje mnenje o teh ukrepih v roku, ki ga določi predsednik glede na nujnost zadev, ki so mu bile predložene v preučitev. Odbor odloči z večino 54 glasov.

5. Komisija sprejme ukrepe in jih začne takoj uporabljati, če so skladni z mnenjem odbora. Če niso skladni z mnenjem odbora ali če mnenje ni podano, Komisija Svetu nemudoma poda predlog ukrepov, ki jih je treba sprejeti. Svet sprejme ukrepe s kvalificirano večino.

Če po preteku enega meseca od dne, ko mu je bila zadeva predložena, Svet ni sprejel ukrepov, Komisija sprejme predlagane ukrepe in jih začne takoj uporabljati, razen če Svet z navadno večino ne glasuje proti navedenim ukrepom.

Člen 251

1. Načeloma se na začetku vsakega tržnega leta za vsak proizvod ali skupino proizvodov, za katere velja DTM, pripravi predhodna ocena po postopku iz člena 38 Uredbe št. 136/66/EGS oziroma ustreznih členov drugih uredb o skupni ureditvi kmetijskih trgov.

Ta ocena se načeloma za posamezno tržno leto pripravi na podlagi ocen proizvodnje in porabe na Portugalskem ali v Skupnosti v sedanji sestavi; na podlagi te ocene se po istem postopku sestavi predvideni časovni razpored za razvoj trgovine in določanje ciljnega uvoznega plafona na zadevnem trgu.

Za obdobje od 1. marca 1986 do začetka tržnega leta 1986/87 se pripravi posebna ocena za vsak proizvod ali skupino proizvodov.

2. Zaporedne določitve ciljnih plafonov morajo odražati določen napredek glede tradicionalnih trgovinskih tokov za zagotovitev skladnega in postopnega odpiranja trga ter popolne uresničitve prostega pretoka znotraj Skupnosti po izteku obdobja uporabe prehodnih ukrepov.

Zato se letna raven napredka za plafon določi po postopku iz odstavka 1. V okviru skupnega ciljnega plafona se lahko določijo plafoni za različna obdobja zadevnega tržnega leta.

Člen 252

1. Če pregled razvoja v trgovini znotraj Skupnosti pokaže, da se je realizirani ali predvideni uvoz občutno povečal in če bi to povzročilo doseganje ali preseganje ciljnega uvoznega plafona za proizvod v tekočem tržnem letu ali njegovem delu, Komisija na zahtevo države članice ali na lastno pobudo po hitrem postopku odloči:

– o začasnih zaščitnih ukrepih, ki so potrebni in ki se uporabljajo do začetka veljavnosti dokončnih ukrepov iz odstavka 3,

– o sklicu upravljalnega odbora zadevnega sektorja z namenom preučitve ustreznih ukrepov.

2. Če bi razmere iz odstavka 1 povzročile resne motnje na trgu, lahko država članica od Komisije zahteva, da nemudoma sprejme začasne zaščitne ukrepe iz odstavka 1. Komisija o tem odloči v 24 urah po prejemu zahteve.

Če Komisija v tem času ne sprejme odločitve, lahko država članica, ki to zahteva, uvede začasne zaščitne ukrepe, o katerih nemudoma uradno obvesti Komisijo.

Ti ukrepi se uporabljajo, dokler Komisija ne ukrepa v zvezi z zahtevo iz prvega pododstavka.

3. Takoj ko je mogoče, se po postopku iz člena 38 Uredbe št. 136/66/EGS ali, odvisno od primera, iz ustreznih členov drugih uredb o skupni ureditvi kmetijskih trgov sprejmejo dokončni ukrepi.

Ti ukrepi lahko vključujejo zlasti:

(a) popravek ciljnega plafona, če se zaradi razvoja uvoza na zadevnem trgu niso pojavile občutne motnje;

(b) glede na resnost položaja, ocenjeno zlasti na podlagi gibanj tržnih cen in količin, ki so predmet trgovanja, omejitev ali opustitev uvoza na trg Skupnosti v sedanji sestavi ali na portugalski trg.

Omejevalni ukrepi iz (b) se lahko izvajajo le, kolikor in dokler je to nujno potrebno za odpravo motnje. Glede Skupnosti v sedanji sestavi se lahko ti ukrepi omejijo na uvoz, namenjen v katero od njenih regij, če vključujejo ustrezne določbe za izognitev preusmeritve trgovinskih tokov.

4. Zaradi uporabe DTM proizvodi iz Portugalske in iz Skupnosti v sedanji sestavi ne smejo biti obravnavani manj ugodno od proizvodov iz tretjih držav, prodajanih v zadevnih regijah, ki so obravnavane po načelu največjih ugodnosti.

Pododdelek 6
Druge določbe

Člen 253

Za izboljšanje strukturnega položaja na Portugalskem se uporabljajo naslednji ukrepi:

(a) izvajanje, od vmesnega obdobja, konkretnih pripravljalnih ukrepov za prevzem in izvajanje pravnega reda Skupnosti, zlasti na področju prodajnih, predelovalnih in tržnih struktur ter na področju združenj proizvajalcev;

(b) izvajanje predpisov Skupnosti na Portugalskem od dneva pristopa na sociostrukturnem področju, vključno s predpisi, ki se nanašajo na združenja proizvajalcev;

(c) razširitev najugodnejših posebnih določb, ki obstajajo na ta datum v horizontalnih predpisih Skupnosti, na območja z najbolj omejenimi možnostmi v Skupnosti v sedanji sestavi v korist Portugalske in v okviru predpisov iz (b);

(d) in tudi izvajanje dodatnih strukturnih ukrepov v korist Portugalske v obliki posebnega programa za razvoj portugalskega kmetijstva.

Svet pod pogoji iz člena 258 sprejme, če je potrebno, ukrepe ali podrobnosti za ukrepe iz prvega odstavka.

Člen 254

Vse zaloge proizvodov v prostem prometu na španskem ozemlju na dan 1. marca 1986, ki presegajo količino, ki jo je mogoče šteti za običajno količino za prenos zalog, mora Portugalska republika odpraviti na lastne stroške po postopkih Skupnosti, ki jih je treba opredeliti, in v rokih, ki jih je treba določiti v skladu s pogoji iz člena 258. Običajni prenos zalog se za vsak proizvod določi na podlagi meril in ciljev, ki so lastni vsaki skupni ureditvi trga.

Člen 255

Pri določanju ravni različnih zneskov, določenih v okviru skupne kmetijske politike, se razen za cene iz člena 68 upošteva kompenzacijski znesek, ki se uporablja, ali če tega ni, razlika med evidentiranimi ali ekonomsko upravičenimi cenami in, kadar je to primerno, učinek carin, razen:

– kadar ni verjetno, da bo trgovanje moteno, ali

– kadar je za nemoteno delovanje skupne kmetijske politike potrebno, da se znesek, razlika ali učinek ne upošteva ali je tako upoštevanje nezaželeno.

Člen 256

1. Svet v skladu s pogoji iz člena 258 sprejme ureditev, ki jo Portugalska republika uporablja glede Kraljevine Španije.

2. Ukrepi, ki so v trgovanju med novima državama članicama in Skupnostjo v sedanji sestavi potrebni za izvajanje ureditve iz odstavka 1, se sprejmejo, odvisno od primera, pod pogoji iz člena 258 ali po postopku iz člena 234 (2).

Člen 257

1. Če so na Portugalskem potrebni prehodni ukrepi za olajšanje prehoda s sedanje ureditve na Portugalskem na ureditev, ki izhaja iz izvajanja skupne ureditve trgov pod pogoji iz tega poglavja, zlasti če za nekatere proizvode izvajanje nove ureditve v skladu z dogovorjenim datumom pomeni precejšnje težave v Skupnosti, se taki ukrepi sprejmejo po postopku iz člena 38 Uredbe št. 136/66/EGS ali, odvisno od primera, iz ustreznih členov drugih uredb o skupni ureditvi kmetijskih trgov. Ti ukrepi se lahko sprejmejo v obdobju do 31. decembra 1987, po tem datumu pa se ne smejo več uporabljati.

2. Svet lahko na predlog Komisije in po posvetovanju s Skupščino soglasno podaljša obdobje iz odstavka 1.

Člen 258

1. Prehodni ukrepi v zvezi z uporabo aktov o skupni kmetijski politiki, vključno s področjem struktur, ki v tem aktu o pristopu niso določeni in so potrebni zaradi pristopa, se sprejmejo pred pristopom po postopku iz odstavka 3 in začnejo veljati ne prej kot na dan pristopa.

2. Prehodni ukrepi iz odstavka 1 so tisti, ki so omenjeni v členih 247, 253, 254, 256, 263 (2) in 280.

3. Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino oziroma Komisija, ki odloči po postopku iz člena 257 (1), sprejme prehodne ukrepe iz odstavka 1 glede na to, katera od teh dveh institucij je sprejela izvirne akte, na katere se nanašajo.

Oddelek III
Postopni prehod

Pododdelek 1
Področje uporabe

Člen 259

1. Postopni prehod velja za proizvode iz naslednjih aktov:

– Uredba (EGS) št. 804/68 o skupni ureditvi trga za mleko in mlečne proizvode,

– Uredba (EGS) št. 805/68 o skupni ureditvi trga za govedino in teletino,

– Uredba (EGS) št. 1035/72 o skupni ureditvi trga za sadje in zelenjavo,

– Uredba (EGS) št. 2727/75 o skupni ureditvi trga za žito,

– Uredba (EGS) št. 2759/75 o skupni ureditvi trga za prašičje meso,

– Uredba (EGS) št. 2771/75 o skupni ureditvi trga za jajca,

– Uredba (EGS) št. 2777/75 o skupni ureditvi trga za perutninsko meso,

– Uredba (EGS) št. 1418/76 o skupni ureditvi trga za riž,

– Uredba (EGS) št. 337/79 o skupni ureditvi trga za vino.

2. Za glukozo in laktozo iz Uredbe (EGS) št. 2730/75 ter jajčne beljakovine in mlečne beljakovine iz Uredbe (EGS) št. 2783/75 velja enaka prehodna ureditev kot za ustrezne kmetijske proizvode.

Člen 260

1. Postopni prehod je sestavljen iz dveh petletnih obdobij:

– prva faza se začne 1. marca 1986 in konča 31. decembra 1990,

– druga faza se začne 1. januarja 1991 in konča 31. decembra 1995.

Prehod s prve faze na drugo se izvrši samodejno.

2. Ne glede na odstavek 1 lahko Svet na predlog Komisije in po posvetu s Skupščino s kvalificirano večino skrajša prvo fazo na triletno obdobje, ki se izteče 31. decembra 1988. V tem primeru se druga faza začne 1. januarja 1989 in konča 31. decembra 1995.

Pododdelek 2
Prva faza

A. *Portugalski notranji trg*

Člen 261

1. Med prvo fazo lahko Portugalska republika za proizvode iz člena 259 ohrani predpise, ki so veljali po prejšnji nacionalni ureditvi njenega notranjega kmetijskega trga, pod pogoji iz členov 262 do 265 in z upoštevanjem posebnih določb oddelka za določene proizvode.

2. Zaradi tega in z odstopanjem od člena 394 se uporaba predpisov Skupnosti glede ureditve notranjega trga na Portugalskem odloži do konca prve faze.

Poleg tega in če v posebnih primerih ni določeno drugače, se do konca prve faze odloži uporaba sprememb predpisov Skupnosti, sprejetih v skladu s členom 396, za Skupnost v sedanji sestavi in Portugalsko.

Člen 262

Da se na koncu prve faze portugalsko kmetijstvo lahko skladno vključi v okvir skupne kmetijske politike, Portugalska repu-

blika postopno prilagodi ureditev svojega trga na podlagi določenega števila splošnih ciljev, dopolnjenih s posebnimi cilji glede na zadevni sektor.

Člen 263

1. Namen splošnih ciljev iz člena 262 je doseči:

– občutno izboljšanje pridelovalnih, predelovalnih in tržnih pogojev za kmetijske proizvode na Portugalskem,

– splošno izboljšanje strukturnega položaja portugalskega kmetijskega sektorja.

2. Za lažje uresničevanje splošnih ciljev se za proizvode iz člena 259 uporabljajo naslednji ukrepi:

(a) izvajanje, od vmesnega obdobja, konkretnih pripravljalnih ukrepov za prevzem in izvajanje pravnega reda Skupnosti, zlasti na področju prodajnih, predelovalnih in tržnih struktur ter na področju združenj proizvajalcev;

(b) izvajanje predpisov Skupnosti na Portugalskem od dneva pristopa na sociostrukturnem področju, vključno s predpisi, ki se nanašajo na združenja proizvajalcev;

(c) razširitev najugodnejših posebnih določb, ki obstajajo na ta datum v horizontalnih predpisih Skupnosti, na območja z najbolj omejenimi možnostmi v Skupnosti v sedanji sestavi v korist Portugalske in v okviru predpisov iz (b);

(d) in tudi izvajanje dodatnih strukturnih ukrepov v korist Portugalske v obliki posebnega programa za razvoj portugalskega kmetijstva.

Svet pod pogoji iz člena 258 sprejme, če je potrebno, ukrepe ali podrobnosti za ukrepe iz prvega odstavka.

Člen 264

1. Posebni cilji iz člena 262 so navedeni, v skladu z zadevnim proizvodnim sektorjem, v oddelku V.

2. (a) Zaradi uresničevanja posebnih ciljev Komisija v vmesnem obdobju v tesnem sodelovanju s portugalskimi oblastmi sestavi delovni program;

(b) Komisija nato pozorno spremlja razvoj položaja na Portugalskem z vidika:

– napredka pri doseganju zastavljenih ciljev,

– rezultatov, doseženih z izvajanjem horizontalnih in posebnih strukturnih ukrepov;

(c) Komisija poda mnenje o tem razvoju v poročilih, ki jih predloži Svetu:

– ob koncu vmesnega obdobja z namenom oblikovanja pregleda razvoja pred dnem pristopa,

– pravočasno pred koncem tretjega leta po pristopu,

– vedno, ko presodi, da je to koristno ali potrebno;

(d) Komisija lahko z upoštevanjem razprav Sveta o poročilih iz (c), če je to potrebno, oblikuje priporočila Portugalski republiki v zvezi z ukrepi, ki bi jih bilo treba sprejeti za dosego zadevnih ciljev.

Člen 265

Med prvo fazo Portugalska republika uporablja naslednje discipline:

1. Cenovna disciplina:

(a) če so portugalske cene, izražene v ekujih, nižje ali enake skupnim cenam:

– brez poseganja v usklajevanje cen v sektorju mleka in mlečnih proizvodov iz člena 309 (d) letno povišanje cen po vrednosti ne sme presegati povišanja skupnih cen,

– vendar:

(aa) če so portugalske cene nižje od skupnih cen in če v skladu z disciplino glede pomoči iz (c) odprava določenih pomoči – dodeljenih neposredno za proizvode na primarni proizvodni ravni ali dodeljenih proizvodnim sredstvom – povzroči zmanjšanje prihodka za portugalske proizvajalce, se lahko poleg povečanja iz prve alinee uporabi še dodatno povečanje, omejeno na učinek odpravljenih pomoči na dohodek proizvajalcev,

(bb) za proizvode iz tarifne številke 22.05 skupne carinske tarife, za katere so določene institucionalne cene, lahko letno povečanje portugalskih cen doseže, ne da bi jo preseglo, raven deleža, ki je posledica usklajevanja cen v desetih letih.

Portugalske cene v nobenem primeru ne smejo preseči ravni skupnih cen.

Za izvajanje cenovne discipline, določene v tem odstavku (a), se v prvem tržnem letu po pristopu za raven portugalskih cen upošteva raven portugalskih cen, določenih za tržno leto 1985/86, pretvorjenih v ekuje po tečaju, ki velja na začetku tega tržnega leta za zadevne proizvode;

(b) če se prva faza ne skrajša v skladu s členom 260 (2) in če so portugalske cene nižje od skupnih cen, Portugalska republika v petem letu prve faze na začetku tržnega leta za zadevni proizvod začne usklajevati cene z ravnjo skupnih cen, ki veljajo za isto tržno leto, in sicer v skladu s podrobnimi pravili, ki bodo določena.

V ta namen se uskladijo tiste portugalske cene, izražene v ekujih, ki so v skladu s pravili cenovne discipline iz odstavka (a) dosežene 31. decembra 1989;

(c) če je raven portugalskih cen za tržno leto 1985/86, izraženih v ekujih glede na tečaj zamenjave, ki je veljal na začetku tržnega leta za zadevni proizvod, višja od ravni skupnih cen, se raven portugalskih cen ne sme povišati glede na svojo prejšnjo raven.

Če poleg tega portugalske cene, izražene v ekujih, določene po prejšnji nacionalni ureditvi za tržno leto 1985/86, presežejo razliko, ki obstaja med portugalskimi cenami in skupnimi cenami za tržno leto 1984/85, Portugalska republika določi svoje cene za nadaljnja tržna leta tako, da se ta prekoračitev v celoti odpravi v prvih sedmih tržnih letih po pristopu.

Poleg tega Portugalska prilagodi svoje cene, kolikor je to potrebno, da se izogne povečanju v razliki med svojimi in skupnimi cenami;

(d) Komisija zagotovi upoštevanje zgoraj navedenih pravil. Vsak presežek ravni cen, ki izhaja iz uporabe teh pravil, se ne upošteva pri določanju cenovne ravni, ki se sprejme kot izhodiščna točka za usklajevanje cen v času druge faze iz člena 285.

2. Disciplina glede pomoči:

V okviru te discipline in brez poseganja v člen 248 lahko Portugalska republika med prvo fazo ohrani svoje državne pomoči.

Vendar Portugalska republika v tem obdobju zagotovi izvajanje delnega odpravljanja državnih pomoči, ki niso skladne s pravom Skupnosti, in postopno uvajanje sheme pomoči Skupnosti v ureditev svojega notranjega trga, ne da bi raven teh pomoči presegla skupno raven.

3. Disciplina glede proizvodnje:

V okviru te discipline Portugalska republika sprejme potrebne ukrepe, da se izogne položaju, pri katerem v sektorjih, za katere predpisi Skupnosti določajo pravila discipline glede proizvodnje:

– morebitno povečanje proizvodnje na njenem ozemlju med prvo fazo povzroči poslabšanje celotnega položaja proizvodnje Skupnosti,

– je prevzem pravnega reda Skupnosti od začetka druge stopnje otežen.

Člen 266

1. Najpozneje pred koncem prve faze:

– Komisija, če je potrebno, Svetu predloži poročilo s predlogi o razvoju položaja v enem ali več sektorjih iz člena 259 v zvezi s cilji, določenimi za obdobje prve faze,

– Svet na predlog Komisije in po posvetovanju s Skupščino soglasno odloči o morebitnih potrebnih prilagoditvah podrobnosti prehoda znotraj obdobja največ desetih let, predvidenega za izvajanje prehodnih ukrepov, in za tako dolgo, kot je nujno potrebno za zagotavljanje delovanja skupne ureditve trgov.

2. Odstavek 1 ne vpliva na samodejno naravo prehoda s prve na drugo fazo iz člena 260 (1) in ne sme povzročiti spremembe členov 371 do 375.

B. *Ureditev, ki se uporablja v trgovini med Skupnostjo v sedanji sestavi in Portugalsko*

Člen 267

Z upoštevanjem členov 268 do 276 in oddelka V lahko Portugalska republika v prvi fazi v trgovini s Skupnostjo v sedanji sestavi za proizvode iz člena 259 uporablja ureditev, ki je za to trgovino veljala pred pristopom, tako za uvoz kot izvoz.

Člen 268

1. Z upoštevanjem odstavka 2 Portugalska od 1. marca 1986 pri uvozu proizvodov iz Skupnosti v sedanji sestavi odpravi vsakršno obračunavanje carin in dajatev z enakim učinkom.

2. Za proizvode iz člena 259, za katere je uvoz iz tretjih držav v Skupnost v sedanji sestavi predmet uporabe carin, se z namenom postopne odprave teh carin med prvo in drugo fazo uporabljajo naslednje določbe:

(a) carine pri uvozu v Skupnost v sedanji sestavi za proizvode iz Portugalske se odpravijo po naslednjem časovnem razporedu:

– 1. marca 1986 se vsaka dajatev zniža na 88,9% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1987 se vsaka dajatev zniža na 77,8% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1988 se vsaka dajatev zniža na 66,7% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1989 se vsaka dajatev zniža na 55,6% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1990 se vsaka dajatev zniža na 44,5% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1991 se vsaka dajatev zniža na 33,4% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1992 se vsaka dajatev zniža na 22,3% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1993 se vsaka dajatev zniža na 11,2% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1994 se vse dajatve odpravijo.

Vendar:

– za kakovostna desertna vina z zaščitenim geografskim poreklom iz tarifne številke 22.05 skupne carinske tarife Skupnost v sedanji sestavi zniža svoje osnovne dajatve v treh delih po naslednjem časovnem razporedu:

– 1. marca 1986 se vsaka dajatev zniža na 66,7% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1987 se vsaka dajatev zniža na 33,4% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1998 se vse dajatve odpravijo,

– za "vinhos verdes" in vina Dão iz tarifne številke 22.05 skupne carinske tarife Skupnost v sedanji sestavi zniža svoje osnovne dajatve v štirih zaporednih delih po 25% po naslednjem časovnem razporedu:

– 1. marca 1986,

– 1. januarja 1987,

– 1. januarja 1988,

– 1. januarja 1989,

– za druga vina, obravnavana enako kakor kakovostna vina z zaščitenim geografskim poreklom, iz tarifne številke 22.05 skupne carinske tarife Skupnost v sedanji sestavi zniža svoje osnovne dajatve v šestih delih po naslednjem časovnem razporedu:

– 1. marca 1986 se vsaka dajatev zniža na 83,3% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1987 se vsaka dajatev zniža na 66,6% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1988 se vsaka dajatev zniža na 49,9% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1989 se vsaka dajatev zniža na 33,2% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1990 se vsaka dajatev zniža na 16,5% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1991 se vse dajatve odpravijo;

(b) carine pri uvozu proizvodov iz člena 259 na Portugalsko iz Skupnosti v sedanji sestavi se postopno odpravijo po naslednjem časovnem razporedu:

– 1. marca 1986 se vsaka dajatev zniža na 90,9% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1987 se vsaka dajatev zniža na 81,8% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1988 se vsaka dajatev zniža na 72,7% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1989 se vsaka dajatev zniža na 63,6% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1990 se vsaka dajatev zniža na 54,5% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1991 se vsaka dajatev zniža na 45,4% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1992 se vsaka dajatev zniža na 36,3% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1993 se vsaka dajatev zniža na 27,2% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1994 se vsaka dajatev zniža na 18,1% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1995 se vsaka dajatev zniža na 9% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1996 se vse dajatve odpravijo.

Vendar:

– če je med prvo fazo za katerega od proizvodov iz Priloge XXIII dajatev, ki izhaja iz uporabe prejšnjega pododstavka, v skladu s členom 191 omejena na raven dajatve, ki se uporablja pri uvozu na Portugalsko iz tretjih držav, obravnavanih po načelu največjih ugodnosti in

– če se položaj nadaljuje na začetku druge faze,

se preostala dajatev postopno odpravi med drugo fazo, tako da se začne z ravnjo dajatve, ki se dejansko uporablja na začetku druge faze, po časovnem razporedu, ki bo določen.

3. V smislu odstavkov 1 in 2 je osnovna dajatev tista, ki je definirana v členu 189.

Vendar:

– za izvajanje odstavka 2 (b) in z izjemo osnovne dajatve, ki se uporablja za proizvode iz Priloge XXIII, osnovna dajatev ne sme presegati ravni dajatve skupne carinske tarife,

– za kakovostna desertna vina z zaščitenim geografskim poreklom, za "vinhos verdes" in vina Dao se kot osnovne dajatve uporabljajo dajatve, ki se dejansko uporabljajo v okviru tarifnih kvot iz predhodne ureditve. Tarifne kvote, ki so se uporabljale v okviru prejšnje ureditve, se odpravijo 1. marca 1986.

4. Določbe člena 243 (4) se uporabljajo *mutatis mutandis* v času odpravljanja carin iz odstavka 2. Vendar, kjer člen 243 (4) predvideva, da se v zvezi s Portugalsko republiko sprejme odločitev po postopku iz prvega pododstavka tega odstavka, lahko Portugalska republika ukrepa brez tega postopka; v tem primeru o sprejetih ukrepih obvesti druge države članice in Komisijo.

Če ta člen ali člen 243 (4) ne določa drugače, se uporabljajo tudi členi 189 do 195.

Člen 269

1. Z upoštevanjem odstavka 2 Portugalska republika 1. marca 1986 pri uvozu proizvodov iz člena 259 iz Skupnosti v sedanji sestavi odpravi izvajanje vseh količinskih omejitev in vseh ukrepov z enakim učinkom.

2. (a) Do konca prve faze lahko Portugalska republika ohrani količinske omejitve pri uvozu proizvodov iz Priloge XXIII iz Skupnosti v sedanji sestavi;

(b) količinske omejitve iz (a) so letne količinske kvote, odprte brez diskriminacije med gospodarskimi subjekti.

Začetna kvota, ki se za vsak proizvod uporablja leta 1986, izražena, odvisno od primera, v količinah ali ekujih, se določi:

– bodisi 3% povprečne portugalske letne proizvodnje v zadnjih treh letih pred pristopom, za katera so na voljo statistični podatki,

– bodisi na povprečje portugalskega uvoza, opravljenega v zadnjih treh letih pred pristopom, za katera so na voljo stati-

stični podatki, če bi bila količina ali znesek po slednjem kriteriju večji;

(c) Najmanjša stopnja postopnega povečanja kvot je 15% na začetku vsakega leta za kvote, izražene v vrednosti, in 10% na začetku vsakega leta za kvote, izražene v količinah.

Povečanje se prišteje vsaki kvoti, naslednje povečanje pa se izračuna iz tako dobljene skupne vrednosti.

(d) Če je uvoz na Portugalsko v dveh zaporednih letih nižji od 90% odprte letne kvote, Portugalska republika odpravi veljavne količinske omejitve.

(e) Za obdobje od 1. marca do 31. decembra 1986 se uporablja kvota, ki je enaka začetni kvoti, zmanjšani za šestino.

Člen 270

1. Med prvo fazo Portugalska republika pri uvozu proizvodov iz člena 259 iz Skupnosti v sedanji sestavi uporablja sistem izravnave cen ali posebno zaščito, kakršna je določena v predpisih Skupnosti za uvoz iz tretjih držav. Ta sistem mora temeljiti na enakih merilih za določanje parametrov izravnave cen ali stopnje posebne zaščite, kakor so sprejeta v predpisih Skupnosti.

2. Za tiste proizvode iz člena 259, ki niso predmet omejitev v trgovini med Portugalsko in sedanjimi državami članicami ali med Portugalsko in tretjimi državami v skladu s členoma 269 oziroma 280, lahko Portugalska republika do 31. decembra 1988 pred uvozom uporablja sistem statističnih podatkov. Vendar mora ta sistem, ki zajema izdajo nacionalnega uvoznega dokumenta, omogočati samodejno izdajo tega dokumenta v roku štirih delovnih dni od datuma vložitve zahtevka; če dokument ni izdan v predvidenem roku, se lahko uvoz neovirano izvrši.

Komisija v okviru poročila iz druge alinee člena 264 (2) (c), kadar je to primerno, Svetu predloži predloge v zvezi z ohranitvijo tega sistema med preostankom prve faze za proizvode, za katere se takšna ohranitev izkaže za nujno.

3. Portugalska republika Komisijo najpozneje tri mesece pred dnem pristopa obvesti o podrobnostih sistemov iz odstavkov 1 in 2.

Komisija te podatke po preučitvi pošlje drugim državam članicam.

Člen 271

Portugalska republika lahko med prvo fazo za proizvode iz člena 259, izvožene v sedanje države članice, dodeli izvozne pomoči ali subvencije.

Vendar višina teh pomoči ali subvencij ne sme biti višja od razlike med cenami, ugotovljenimi na Portugalskem in v Skupnosti v sedanji sestavi, in, kadar je to primerno, od višine carine.

Takšne pomoči ali subvencije se ne smejo določiti, dokler ni izveden posvetovalni postopek iz člena 276.

Člen 272

1. Skupnost v sedanji sestavi med prvo fazo in z upoštevanjem določb členov 268 (2) (a) in 316 pri uvozu proizvodov iz člena 259 iz Portugalske uporablja ureditev, ki jo je uporabljala za Portugalsko pred pristopom.

2. Vendar se pri proizvodih, za katere velja sistem uvoznih prelevmanov Skupnosti, ko so prelevmani, ki se uporabljajo za proizvode, uvožene iz Portugalske, določeni, upošteva vsaka izvedena uskladitev cen in, kadar je to primerno, višina državne pomoči, dodeljene na Portugalskem.

3. V trgovini med Skupnostjo v sedanji sestavi in tretjimi državami se med prvo fazo podatki v zvezi s portugalskim trgom ne upoštevajo pri izračunavanju skupnih cen, ki se uporabljajo za določitev zneskov, obračunanih pri uvozu.

Člen 273

1. Med prvo fazo se nespremenljivi del za zaščito predelovalne industrije, ki se uporablja pri izračunu dajatve pri uvozu iz tretjih držav za proizvode, zajete v skupni ureditvi trgov z žitom in rižem, obračuna pri uvozu iz sedanjih držav članic na Portugalsko.

2. Ne glede na odstavek 1 se sestavni del zaščite, ki se obračuna med prvo fazo pri uvozu proizvodov iz Priloge XXIV na Portugalsko, določi za vsak proizvod.

Člen 274

1. Brez vpliva na izvajanje splošne zaščitne klavzule iz člena 379 lahko Portugalska republika sprejme zaščitne ukrepe pri uvozu proizvodov iz člena 259, ki prihajajo iz sedanjih držav članic, pod pogoji in na podlagi meril, primerljivih s tistimi, ki obstajajo v okviru vsake skupne ureditve trgov za izvajanje zaščitnih ukrepov glede tretjih držav.

2. Portugalska republika o teh ukrepih nemudoma uradno obvesti Komisijo, tako da lahko Komisija, kadar je to primerno, poda pripombe glede upravičenosti, narave ali trajanja sprejetih zaščitnih ukrepov.

Ta postopek ne posega v uporabo pravnih sredstev za povračila, določenih v Pogodbi EGS.

3. Če se istočasno ne uporablja vsaj enak ukrep za uvoz istih proizvodov iz tretjih držav na Portugalsko, se ne sme sprejeti noben zaščitni ukrep.

Člen 275

1. Med prvo fazo Skupnost v sedanji sestavi za izvoz proizvodov iz člena 259 na Portugalsko uporablja ureditev, ki jo uporablja pri izvozu v zvezi s tretjimi državami.

2. Vendar morebitna nadomestila ne smejo biti višja od razlike med cenami, ugotovljenimi v Skupnosti v sedanji sestavi in na Portugalskem, in, kadar je to primerno, od višine carine.

Takšna nadomestila se ne smejo določiti, dokler ni izveden posvetovalni postopek iz člena 276.

3. Nadomestila iz tega člena financira Skupnost iz Jamstvenega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada.

Člen 276

Preden Portugalska republika začne izvajati pomoči ali subvencije iz člena 271 ali Skupnost nadomestila iz člena 275, se izvedejo posvetovanja po naslednjem postopku:

1. Vsak predlog za določitev:

– subvencije pri izvozu iz Portugalske v Skupnost v sedanji sestavi ali v tretje države ali

– nadomestila pri izvozu iz Skupnosti v sedanji sestavi na Portugalsko

je predmet izmenjave mnenj v okviru rednih srečanj upravljalnega odbora, ustanovljenega v okviru skupne ureditve trga za zadevni proizvod.

2. Komisije predloži predlog iz točke 1 v preučitev; ta preučitev se osredotoči zlasti na ekonomske vidike predvidenega izvoza in na položaj in raven cen na španskem trgu, na trgu Skupnosti v sedanji sestavi ali na svetovnem trgu.

3. Odbor poda mnenje o predlogu v roku, ki ga lahko določi predsednik glede na nujnost zadeve. Mnenje se poda z večino 54 glasov.

Mnenje se takoj pošlje oblasti, pristojni za določitev ukrepa, torej Portugalski republiki ali Komisiji, odvisno od primera.

4. Če je mnenje negativno, pristojna oblast:

– ne sme uporabiti ukrepa določitve, ki ni v skladu z mnenjem, do izteka obdobja desetih delovnih dni, ki se šteje od datuma, ko je Komisija podala svoje mnenje.

– takoj sporoči ukrep določitve Svetu, ki lahko o tem razpravlja in pristojni oblasti priporoči, da spremeni svoj predlog ali sklep o določitvi.

C. *Ureditev, ki se uporablja v trgovini med Portugalsko in tretjimi državami*

Člen 277

1. Za proizvode iz člena 259 in z upoštevanjem določb členov 278 do 282 Portugalska republika od 1. marca 1986 uporablja predpise Skupnosti o ureditvi, ki se uporablja pri

uvozu proizvodov iz tretjih držav v Skupnost, kot je definirano v členu 272 (3).

2. Vendar se prelevmani, kadar je to primerno, povečajo za razliko med cenami, ki veljajo na Portugalskem, in skupnimi cenami.

Člen 278

1. Portugalska republika v celoti uporablja dajatve skupne carinske tarife od 1. marca 1986 za proizvode iz člena 259, razen za proizvode iz Priloge XXV, za katere se skupna carinska tarifa začne uporabljati najpozneje na začetku druge faze.

2. Točka 4 člena 243 se uporablja *mutatis mutandis* med prvo fazo za proizvode iz Priloge XXV.

Če ta člen ali točka 4 člena 243 ne določa drugače, se uporabljajo tudi členi 197 do 201.

Člen 279

Nespremenljivi deli za zagotavljanje zaščite predelovalne industrije iz člena 273, ki so našteti v Prilogi XXIV, nadomestijo sestavni del zaščite Skupnosti med prvo fazo pri dajatvi, ki jo Portugalska obračunava pri uvozu iz tretjih držav.

Člen 280

Portugalska republika lahko do 31. decembra 1995 v skladu s podrobnostmi, ki jih bo določil Svet pod pogoji iz člena 258, ohrani količinske omejitve pri uvozu iz tretjih držav za proizvode iz Priloge XXVI.

Člen 281

Člena 270 (2) in 274 se uporabljata *mutatis mutandis* za trgovino med Portugalsko in tretjimi državami.

Člen 282

Portugalski republiki se dovoli, da pri uvozu do začetka druge faze odloži postopno uporabo preferenc, ki jih Skupnost enostransko ali z dogovorom dodeli nekaterim tretjim državam.

Člen 283

1. Za proizvode iz člena 259 in z upoštevanjem odstavka 2 tega člena lahko Portugalska republika v prvi fazi pri izvozu v tretje države ohrani ureditev, ki je za takšno trgovino veljala pred njenim pristopom.

2. Višina pomoči ali subvencij, ki jih Portugalska republika dodeli, kadar je to primerno, pri izvozu v tretje države, mora biti omejena na znesek, ki je nujno potreben za zagotavljanje prodaje zadevnega proizvoda na namembnem trgu.

Takšne pomoči ali subvencije se ne smejo izvajati, dokler ni izveden postopek iz člena 276. Ta posvetovanja se nanašajo zlasti na ekonomske vidike predvidenega izvoza, na cene, sprejete za njegov izračun, ter na položaj na izvornem in namembnem trgu.

Pododdelek 3
Druga faza

Člen 284

1. Od druge faze se predpisi Skupnosti za proizvode iz člena 259 v celoti uporabljajo z upoštevanjem členov 239, 240, 241, 242 (1), 249 do 253, 255, 256, 268, 279, 285 do 288 in posebnih določb iz oddelka V za določene proizvode.

2. Vendar se kompenzacijski znesek, določen v skladu s predpisi iz člena 240, kadar je to primerno, popravi za učinek državne pomoči, ki jo Portugalska republika ohrani v skladu s členom 286.

Člen 285

1. (a) Če druga faza v skladu s členom 260 (1) traja pet let, se cene, ki se uporabljajo na Portugalskem, do prvega uskladitve iz odstavka 2 tega člena, določijo na enaki ravni, kot izhaja iz uporabe člena 265 (1).

(b) Če druga faza v skladu s členom 260 (2) traja sedem let, se cene, ki se uporabljajo na Portugalskem, do prve uskladitve iz odstavka 2 tega člena, izražene v ekujih, določijo v skladu s pravili skupnih ureditev trgov v zadevnem sektorju, na ravni, doseženi 31. decembra 1988 v skladu s pravili cenovne discipline, določene v točki 1 člena 265.

2. Če uporaba odstavka 1 na Portugalskem povzroči raven cen, ki se razlikuje od ravni skupnih cen, se cene, v zvezi s katerimi se oddelek V sklicuje na ta člen, z upoštevanjem odstavka 6, uskladijo s skupnimi cenami vsako leto na začetku tržnega leta v skladu z določbami odstavkov 3 in 4.

3. Če je cena zadevnega proizvoda na Portugalskem nižja od skupne cene, se usklajevanje izvede:

– v petih letih, če traja druga faza pet let; v tem primeru se portugalska cena med prvimi štirimi uskladitvami zaporedoma poveča za petino, četrtino, tretjino in polovico razlike med ravnjo portugalske cene in ravnjo skupnih cen, ki se uporabljajo pred vsako uskladitvijo,

– v sedmih letih, če traja druga faza sedem let; v tem primeru se portugalska cena med prvimi šestimi uskladitvami zaporedno poveča za sedmino, šestino, petino, četrtino, tretjino in polovico razlike med ravnjo portugalske cene in ravnjo skupnih cen, ki se uporabljajo pred vsako uskladitvijo.

Cena, dobljena z izračunom po eni od zgornjih dveh alinej, se zviša ali zniža sorazmerno z morebitnim zvišanjem ali znižanjem skupne cene za prihajajoče tržno leto.

Skupna cena se uporablja na Portugalskem v letu 1995 na začetku tržnega leta za zadevni proizvod.

4. (a) Če je cena zadevnega proizvoda na Portugalskem višja od skupne cene, se cena v tej državi članici ohrani na ravni iz odstavka 1, uskladitev pa izhaja iz gibanja skupnih cen v petih oziroma sedmih letih druge faze.

Vendar se cena na Portugalskem prilagodi, kolikor je potrebno, da se razlika med njo in skupno ceno ne poveča.

Brez poseganja v odstavek (b) se skupna cena uporablja na Portugalskem v letu 1995 na začetku tržnega leta za zadevni proizvod.

(b) Pred koncem osmega leta po dnevu pristopa izvede Svet analizo gibanja usklajevanja cen. V ta namen Komisija v okviru poročil iz člena 264 (2) (c) Svetu predloži mnenje skupaj z ustreznimi predlogi, kadar je to primerno.

Če ta analiza pokaže:

– da je razliko med portugalskimi cenami in skupnimi cenami, čeprav je prevelika, da bi jo bilo mogoče odpraviti v preostalem obdobju usklajevanja cen na podlagi odstavka 2, kljub temu mogoče odpraviti v določenem roku, se lahko prvotno določeno obdobje usklajevanja cen podaljša; v tem primeru se cene ohranijo na svoji prejšnji ravni v skladu s pravilom iz odstavka (a),

– da je razlika med portugalskimi cenami in enotnimi cenami prevelika, da bi jo bilo mogoče odpraviti samo s podaljšanjem prvotno določenega obdobja usklajevanja cen, se lahko odloči, da se usklajevanje, poleg podaljšanja tega obdobja, izvede s postopnim nižanjem dejansko izraženih portugalskih cen, ki ga po potrebi spremlja posredna, začasna in degresivna pomoč, da se ublaži učinek postopnega nižanja cen. Taka pomoč se financira iz portugalskega proračuna.

Svet na predlog Komisije po posvetovanju s Skupščino s kvalificirano večino sprejme ukrepe iz prejšnjega pododstavka.

5. Če se na začetku druge faze ugotovi, da razlika med ravnjo portugalske cene za zadevni proizvod in ravnjo skupne cene ne presega 3% skupne cene, se lahko na Portugalskem za zadevni proizvod uporablja skupna cena.

6. V interesu nemotenega poteka vključevanja se lahko odloči, da se z odstopanjem od odstavka 3 cena enega ali več proizvodov na Portugalskem za eno tržno leto razlikuje od cen, ki izhajajo iz uporabe tega odstavka.

Ta razlika ne sme presegati 10% višine uskladitve cen, ki jo je treba izvesti.

V takem primeru je raven cen za naslednje tržno leto takšna, kot bi bila ob uporabi odstavka 3, če ne bi bila sprejeta razlika. Vendar se lahko sprejme še nadaljnja razlika glede na to raven

cen za to tržno leto v skladu s pogoji iz prvega in drugega pododstavka.

Odstopanje iz prvega pododstavka se ne uporablja pri zadnji uskladitvi iz odstavka 3.

Člen 286

1. Od začetka druge faze se na Portugalskem uporabljajo naslednje določbe:

– člen 244 (1) z upoštevanjem členov 268, 280 in 285 in posebnih določb iz oddelka V za določene proizvode,

– člen 247, pri čemer se sklepi Sveta sprejmejo po postopku iz člena 234 (2),

– člen 248,

– člen 254, pri čemer se datum 1. marec 1986 nadomesti z datumom začetka druge faze,

– člen 257, pri čemer se datum 31. december 1987 nadomesti z datumom 31. december drugega leta druge faze.

2. DTM iz člena 249 se uporablja pod pogoji iz členov 250 do 252 od začetka druge faze do 31. decembra 1995. Seznam proizvodov, za katere velja DTM, se sestavi pred koncem prve faze. Ta seznam se lahko dopolni v skladu s postopkom iz člena 250 v prvih dveh letih druge faze.

Komisija na začetku vsakega leta Svetu predloži poročilo o delovanju DTM v preteklem letu.

3. Nespremenljivi deli, namenjeni za zagotavljanje zaščite predelovalne industrije iz člena 273 (1) in (2) se postopno odpravijo od začetka druge faze po naslednjem časovnem razporedu:

– 1. januarja 1991 se vsak nespremenljivi del zniža na 83,3% osnovnega nespremenljivega dela,

– 1. januarja 1992 se vsak nespremenljivi del zniža na 66,6% osnovnega nespremenljivega dela,

– 1. januarja 1993 se vsak nespremenljivi del zniža na 49,9% osnovnega nespremenljivega dela,

– 1. januarja 1994 se vsak nespremenljivi del zniža na 33,2% osnovnega nespremenljivega dela,

– 1. januarja 1995 se vsak nespremenljivi del zniža na 16,5% osnovnega nespremenljivega dela,

– 1. januarja 1996 se vsi nespremenljivi deli odpravijo.

Člen 287

1. Z odstopanjem od členov 240 (3) (b) in 284 se prelevmani ali druge uvozne dajatve, ki se uporabljajo v okviru skupne kmetijske politike v trgovini med Portugalsko in tretjimi državami, ne znižajo za kompenzacijske zneske, ki se uporabljajo v trgovini s Skupnostjo v sedanji sestavi.

2. Od začetka druge faze se razlika med nespremenljivimi deli, namenjenimi za zagotavljanje zaščite predelovalne industrije iz člena 279, in tistimi, ki so del izračuna dajatev pri uvozu iz tretjih držav, znižajo po enakem časovnem razporedu, kot je naveden v členu 286 (3).

Od 1. januarja 1996 Portugalska republika uporablja nespremenljivi del, namenjen za zaščito predelovalne industrije, ki se uporablja pri izračunu dajatve pri uvozu iz tretjih držav za proizvode, zajete v skupni ureditvi trga za žita in riž.

Člen 288

Pomoči, premije ali drugi podobni zneski, določeni v okviru skupne kmetijske politike, v zvezi s katerimi se oddelek V sklicuje na ta člen, se na Portugalskem uporabljajo v skladu z naslednjimi določbami:

(a) obseg pomoči Skupnosti, ki se na Portugalskem dodeli za določen proizvod na začetku druge faze je enak višini pomoči, dodeljeni na koncu prve faze.

Če med prvo fazo ni bila dodeljena nobena podobna pomoč in z upoštevanjem naslednjih določb, se Portugalski na začetku druge faze ne dodeli nobena pomoč;

(b) na začetku prvega tržnega leta ali, če tega ni, na začetku prvega obdobja izvajanja pomoči po začetku druge faze:

(aa) se na Portugalskem bodisi uvede pomoč Skupnosti v višini, ki predstavlja:

– petino višine pomoči Skupnosti, ki se uporablja za prihajajoče tržno leto ali obdobje, kadar druga faza traja pet let,

– sedmino višine pomoči Skupnosti, ki se uporablja za prihajajoče tržno leto ali obdobje, kadar druga faza traja sedem let,

(bb) ali pa se pomoč Skupnosti za Portugalsko, kjer je razlika, uskladi z ravnjo pomoči, ki se uporablja v Skupnosti v sedanji sestavi za prihajajoče tržno leto ali obdobje:

– za petino razlike med tema dvema vrstama pomoči, kadar druga faza traja pet let,

– za sedmino razlike med tema dvema vrstama pomoči, kadar druga faza traja sedem let;

(c) na začetku naslednjih tržnih let ali obdobij izvajanja se obseg pomoči Skupnosti za Portugalsko uskladi z obsegom pomoči, ki se uporablja v Skupnosti v sedanji sestavi za prihajajoče tržno leto ali obdobje, zaporedoma:

– za četrtino, tretjino in polovico razlike med tema dvema vrstama pomoči, kadar druga faza traja pet let,

– za šestino, petino, četrtino, tretjino in polovico razlike med tema dvema vrstama pomoči, kadar druga faza traja sedem let;

(d) obseg pomoči Skupnosti se na Portugalskem v celoti uporablja v letu 1995 na začetku tržnega leta ali obdobja izvajanja pomoči.

Člen 289

1. Portugalska republika od začetka druge faze pri uvozu postopno uporablja preferenciale, ki jih je Skupnost avtonomno ali z dogovorom dodelila nekaterim tretjim državam.

2. V ta namen Portugalska republika uporablja dajatev, ki zmanjšuje razliko med stopnjo dajatve, dejansko uporabljeno ob koncu prve faze, ter preferencialno stopnjo dajatve po naslednjem časovnem razporedu:

(a) če traja druga faza pet let:

– se 1. januarja 1991 razlika zniža na 83,3% prvotne razlike,

– se 1. januarja 1992 razlika zniža na 66,6% prvotne razlike,

– se 1. januarja 1993 razlika zniža na 49,9% prvotne razlike,

– se 1. januarja 1994 razlika zniža na 33,2% prvotne razlike,

– se 1. januarja 1995 razlika zniža na 16,5% prvotne razlike;

(b) če traja druga faza sedem let:

– se 1. januarja 1989 razlika zniža na 87,5% prvotne razlike,

– se 1. januarja 1990 razlika zniža na 75% prvotne razlike,

– se 1. januarja 1991 razlika zniža na 62,5% prvotne razlike,

– se 1. januarja 1992 razlika zniža na 50% prvotne razlike,

– se 1. januarja 1993 razlika zniža na 37,5% prvotne razlike,

– se 1. januarja 1994 razlika zniža na 25% prvotne razlike,

– se 1. januarja 1995 razlika zniža na 12,5% prvotne razlike;

(c) Portugalska republika v celoti uporablja preferencialne stopnje od 1. januarja 1996.

Oddelek IV
Določbe o nekaterih skupnih ureditvah trgov, ki so predmet klasičnega prehoda

Pododdelek 1
Olja in masti

Člen 290

1. Za intervencijsko ceno oljčnega olja se uporabljajo določbe členov 236 in 240.

2. V desetletnem prehodnem obdobju se tako določena cena na Portugalskem uskladi z višino skupne cene na začetku vsakega tržnega leta v skladu z naslednjimi podrobnostmi:

– do začetka veljavnosti prilagoditve pravnega reda Skupnosti se cena na Portugalskem vsako leto uskladi za dvajsetino prvotne razlike med to ceno in skupno ceno,

– od začetka veljavnosti prilagoditve pravnega reda Skupnosti se cena na Portugalskem popravi za razliko med ceno v tej državi članici in skupno ceno, kot se uporabljata pred vsako uskladitvijo, deljeno s številom tržnih let, ki morajo preteči do izteka obdobja uporabe prehodnih ukrepov; cena, ki izhaja iz

tega izračuna, se prilagodi sorazmerno z vsako spremembo skupne cene za naslednje tržno leto.

3. Svet po postopku iz člena 43 (2) Pogodbe EGS ugotovi, da je izpolnjen pogoj za uporabo druge alinee odstavka 2 tega člena. Uskladitev cene se izvede v skladu s to določbo od začetka tržnega leta po taki ugotovitvi.

4. Kompenzacijski znesek, ki izhaja iz uporabe člena 240, se po potrebi prilagodi na podlagi razlike med podporo Skupnosti za porabo, ki se uporablja v Skupnosti v sedanji sestavi in na Portugalskem.

Člen 291

1. Za ciljne cene za sončnična semena se uporablja člen 236.

Za repno seme in seme oljne repice, za sojo in laneno seme se ciljna ali orientacijska cena, ki velja na Portugalskem 1. marca 1986, določi na podlagi razlike med cenami konkurenčnih proizvodov pri kolobarjenju na Portugalskem ter v Skupnosti v sedanji sestavi, in sicer za referenčno obdobje, ki bo določeno. Vendar pa ciljna ali orientacijska cena, ki se bo uporabljala na Portugalskem, ne sme biti višja od skupne cene.

2. V obdobju, v katerem se uporabljajo prehodni ukrepi, se tako določene cene na Portugalskem uskladijo z ravnjo skupnih cen vsako leto na začetku tržnega leta. Usklajevanje poteka v 10 fazah, pri čemer se člen 238 uporablja *mutatis mutandis*.

3. Intervencijske cene repnega semena, semena oljne repice in sončničnega semena ter najnižja cena soje, ki se uporabljajo na Portugalskem, izhajajo iz ciljne cene oziroma orientacijske cene iz odstavkov 1 in 2 v skladu z določbami zadevne skupne ureditve trga.

4. Do 31. decembra 1990 se v trgovini z izdelki iz rastlinskih olj, namenjenimi za prehrano ljudi, z izjemo proizvodov iz oljčnega olja, sprejmejo ustrezni ukrepi, zato da se upošteva razlika med cenami teh olj na Portugalskem in v Skupnosti v sedanji sestavi.

Člen 292

1. Portugalska republika do 31. decembra 1990 in v skladu s podrobnostmi, ki bodo določene, uporablja sistem za nadzor:

(a) količin oljnih semen in plodov, kot tudi moke, iz katere olje ni bilo ekstrahirano, ter vseh rastlinskih olj, razen oljčnega olja, namenjenih za prehrano ljudi na portugalskem notranjem trgu, z namenom izogniti se vsakemu poslabšanju pogojev konkurence med različnimi rastlinskimi olji. Obseg količin za porabo na portugalskem trgu se določi na podlagi porabe na Portugalskem, raven te porabe pa se oceni v okviru poročila, sestavljenega za vsako tržno leto po postopku iz člena 38 Uredbe št. 136/66/EGS na podlagi:

– portugalske porabe, ugotovljene v obdobju od leta 1980 do 1983,

– predvidenega gibanja povpraševanja.

Po enakem postopku se lahko to poročilo posodobi med tržnim letom;

(b) ravni porabniških cen za rastlinska olja iz odstavka (a), tako da se – do 31. decembra 1990 – načeloma obdrži raven cen, izraženih v ekujih, iz tržnega leta 1984/85.

Nadzorni sistem iz odstavka (a) vsebuje nadomestitev trgovinskih dogovorov, ki se uporabljajo pri uvozu na Portugalsko, s sistemom količinskih omejitev pri uvozu, odprtim brez diskriminacije za gospodarske subjekte, kar zadeva Skupnost v sedanji sestavi in tudi tretje države, 1. marca 1986.

2. V izjemnih okoliščinah se lahko nadzorni sistem iz tega člena za proizvode, za katere se uporablja, spremeni, kolikor je to potrebno zaradi preprečevanja neravnovesij na trgih z različnimi olji.

Te spremembe se sprejmejo po postopku iz člena 38 Uredbe št. 136/66/EGS;

Člen 293

1. Pomoč Skupnosti za proizvodnjo oljčnega olja se na Portugalskem uvede na začetku prvega tržnega leta po pristopu in se uskladi v obdobju izvajanja prehodnih ukrepov z višino pomoči, dodeljene v Skupnosti v sedanji sestavi. Člen 246 se uporablja *mutatis mutandis.*

Podpora Skupnosti za porabo oljčnega olja se na Portugalskem uvede 1. januarja 1991 po časovnem razporedu, ki bo določen, kolikor je potrebno za dosego skupne višine po izteku obdobja, v katerem se izvajajo prehodni ukrepi.

2. Pomoč za repno seme, seme oljne repice, sončnično seme, sojo in laneno seme, pridelano na Portugalskem, se:

– na Portugalskem uvede od začetka prvega tržnega leta po pristopu, in

– se po tem povečuje v obdobju uporabe nadzornega sistema iz člena 292 (1),

na podlagi usklajevanja, odvisno od primera, ciljne ali orientacijske cene, ki se uporablja na Portugalskem, z ravnjo skupne cene.

Po izteku obdobja iz prejšnjega pododstavka je pomoč, dodeljena Portugalski, enaka razliki med ciljno ceno ali orientacijsko ceno, ki se uporablja v tej državi članici, in ceno na svetovnem trgu, zmanjšani za učinek carin, ki jih Portugalska uporablja pri uvozu proizvodov iz tretjih držav.

3. Pomoč za seme iz odstavka 2, pridelano na Portugalskem in predelano v Skupnosti v sedanji sestavi, ter pomoč za isto seme, pridelano v Skupnosti v sedanji sestavi in predelano na Portugalskem, se prilagodi z upoštevanjem razlike med ravnjo cen tega semena ter ravnjo cen semena, uvoženega iz tretjih držav.

4. Poleg tega se pri izračunavanju pomoči za repno seme, seme oljne repice in sončnično seme upošteva vsak morebitni znesek razlike.

Člen 294

V tržnih letih 1986/87 do 1994/95 se za repno seme in seme oljne repice ter sončnično seme, pridelano na Portugalskem, določijo posebni jamstveni pragi.

Za tržno leto 1986/87 se ti pragi določijo na:

– 1000 ton za repno seme in seme oljne repice,

– 48.000 ton za sončnično seme.

Za naslednja tržna leta se ti posebni jamstveni pragi določijo v skladu z merili, primerljivimi s tistimi, ki so sprejeta za določanje jamstvenih pragov v Skupnosti v sedanji sestavi.

Kadar se posebni jamstveni prag preseže, se uporabijo kazni za soodgovornost v skladu s podrobnostmi, podobnimi tistim v Skupnosti v sedanji sestavi, in z enako zgornjo mejo.

Člen 295

1. Do prenehanja nadzornega sistema iz člena 292 Portugalska republika odloži uporabo preferencialnih ureditev, pogodbenih ali avtonomnih, ki jih uporablja Skupnost glede tretjih držav v sektorju oljčnega olja, oljnih semen in plodov ter proizvodov iz njih.

2. Od 1. januarja 1991 Portugalska republika uporablja dajatev, ki zmanjšuje razliko med stopnjo dajatve, dejansko uporabljeno 31. decembra 1990, ter stopnjo preferencialne dajatve po naslednjem časovnem razporedu:

– 1. januarja 1991 se razlika zniža na 83,3% prvotne razlike,

– 1. januarja 1992 se razlika zniža na 66,6% prvotne razlike,

– 1. januarja 1993 se razlika zniža na 49,9% prvotne razlike,

– 1. januarja 1994 se razlika zniža na 33,2% prvotne razlike,

– 1. januarja 1995 se razlika zniža na 16,5% prvotne razlike.

Portugalska republika v celoti uporablja preferencialne stopnje od 1. januarja 1996.

Pododdelek 2
Tobak

Člen 296

Člen 236 in, kadar je to primerno, člen 238 se uporabljata za intervencijsko ceno, določeno za vsako sorto ali skupino sort.

Člen 297

Normirana cena, ki ustreza intervencijski ceni iz člena 296, se na Portugalskem določi za prvo spravilo po pristopu na ravni,

ki odraža razmerje med normirano ceno in intervencijsko ceno v skladu z drugim pododstavkom člena 2 (2) Uredbe (EGS) št. 727/70 o skupni ureditvi trga za surov tobak.

Pododdelek 3
Lan in konoplja

Člen 298

Člen 246 se uporablja za pomoč za lanena vlakna in vlakna konoplje.

Pododdelek 4
Hmelj

Člen 299

Pomoč pridelovalcem hmelja iz člena 12 Uredbe (EGS) št. 1696/71 se na Portugalskem uporablja v celoti od prvega spravila pridelka po pristopu.

Pododdelek 5
Seme

Člen 300

Člen 246 se uporablja za pomoč za seme, navedeno v členu 3 Uredbe (EGS) št. 2358/71.

Pododdelek 6
Sviloprejke

Člen 301

Člen 246 se uporablja za pomoč za sviloprejke.

Pododdelek 7
Sladkor in izoglukoza

Člen 302

1. Členi 236, 238 in 240 se uporabljajo za intervencijsko ceno za beli sladkor in za osnovno ceno za skladkorno peso.

Vendar se kompenzacijski znesek popravi, kolikor je potrebno za dobro delovanje skupne ureditve trga, za učinek prispevkov za stroške skladiščenja.

2. Kompenzacijski zneski za surovi sladkor in proizvode iz člena 1 (b), razen sveže sladkorne pese, ter za proizvode iz člena 1 (1) (d) in (f) Uredbe (EGS) št. 1785/81 o skupni ureditvi trga za sladkor se lahko določijo, kolikor je potrebno za preprečevanje vsakršnega tveganja motenj v trgovini med Skupnostjo v sedanji sestavi in Portugalsko.

V tem primeru se kompenzacijski zneski izračunajo na podlagi kompenzacijskega zneska za zadevni osnovni proizvod s pomočjo koeficientov, ki bodo določeni.

Člen 303

V obdobju sedmih let po pristopu je prelevman na surov trsni sladkor s poreklom s Slonokoščene obale, Malavija, Zimbabveja in Svazija, ki se uvaža na Portugalsko v količinah, ki znašajo največ 75.000 ton letno, izraženih v belem sladkorju, enak višini prelevmana za surov sladkor, izračunanega v skladu s pravili skupnih ureditev trgov, zmanjšanega za razliko med cenovnim pragom in intervencijsko ceno za surov sladkor.

Za obdobje od 1. marca do 1. julija 1986 in za obdobje od 1. julija do 31. decembra 1992 se največja letna količina, navedena zgoraj, zmanjša sorazmerno z dolžino teh dveh obdobij.

Če med zgornjimi obdobji:

(a) predhodna ocena Skupnosti za surov sladkor za zadevno tržno leto ali del tega pokaže, da je na voljo premalo surovega sladkorja, da bi bila zagotovljena ustrezna preskrba portugalskih rafinerij, ali

(b) izjemne in nepredvidljive okoliščine to upravičijo med tržnim letom ali njegovim delom,

se lahko Portugalski republiki dovoli, da po postopku iz člena 41 Uredbe (EGS) št. 1785/81 uvozi iz tretjih držav v zadevnem tržnem letu ali njegovem delu toliko sladkorja, kolikor oceni, da ga je premalo, pod enakimi pogoji glede znižanega prelevmana, kakor so določeni glede količin iz prvega odstavka.

Pododdelek 8
Predelano sadje in zelenjava

Člen 304

Za proizvode, za katere velja ureditev pomoči iz člena 3 Uredbe (EGS) št. 516/77 o skupni ureditvi trga za predelano sadje in zelenjavo, se na Portugalskem uporabljajo naslednje določbe.

1. Do prve uskladitve cen iz člena 238 se najnižja cena iz člena 3b Uredbe (EGS) št. 516/77 določi na podlagi:

– cene, določene na Portugalskem v skladu s prejšnjo nacionalno ureditvijo za proizvod, namenjen za predelavo, ali

– če ni take cene, cen, ki so bile proizvajalcem na Portugalskem izplačane za proizvod, namenjen za predelavo, in so bile dosežene v reprezentativnem obdobju, ki bo določeno.

2. Če je najnižja cena iz odstavka 1:

– nižja od skupne cene, se cena na Portugalskem spremeni na začetku vsakega tržnega leta po pristopu v skladu s podrobnostmi iz člena 238,

– višja od skupne cene, se za Portugalsko ob pristopu upošteva skupna cena.

3. (a) Za predelane proizvode iz paradižnika v prvih petih tržnih letih po pristopu ali, če se uporablja člen 260 (2), v prvih treh tržnih letih po pristopu, se znesek pomoči Skupnosti, dodeljen Portugalski, izračuna na podlagi pomoči, določene za Skupnost v sedanji sestavi, z upoštevanjem razlike v najnižjih cenah proizvajalca, ki izhaja iz uporabe točke 2 tega člena, preden se slednja pomoč zniža, morebiti zaradi prekoračitve jamstvenega praga, določenega za te proizvode v Skupnosti v sedanji sestavi.

Kadar se prag v Skupnosti v sedanji sestavi prekorači, se po postopku iz člena 20 Uredbe (EGS) št. 516/77, če je to potrebno za zagotovitev normalnih pogojev konkurence med portugalsko industrijo in industrijo Skupnosti, odloči, da se v skladu s členom 240 (3) (a) uporabi kompenzacijski znesek, ki je največ enak razliki med pomočjo, določeno za Portugalsko in pomočjo, ki bi izhajala iz določene pomoči Skupnosti, in ga Portugalska republika obračunava pri izvozu v tretje države.

Vendar pa se po izteku ureditve iz Uredbe (EGS) št. 1320/85 ne obračuna kompenzacijski znesek, če se dokaže, da portugalski proizvod ni imel koristi od pomoči Skupnosti, dodeljene Portugalski.

Pomoč, ki se uporablja za Portugalsko, v nobenem primeru ne sme preseči zneska pomoči, dodeljene v Skupnosti v sedanji sestavi.

(b) V obdobju iz (a) je dodeljevanje pomoči Skupnosti Portugalski za vsako tržno leto omejeno na količino predelanih proizvodov, ki ustreza naslednjim količinam svežega paradižnika:

– 685.000 ton za proizvodnjo paradižnikovega koncentrata,

– 9600 ton za proizvodnjo celih olupljenih paradižnikov,

– 137 ton za druge proizvode iz paradižnika.

Po izteku tega obdobja se zgoraj določene količine, prilagojene v skladu z morebitnimi spremembami pragov Skupnosti v tem obdobju, upoštevajo pri določitvi pragov Skupnosti.

4. Višina pomoči Skupnosti, dodeljene Portugalski, za proizvode iz paradižnika ob izteku obdobja iz točke 3 (a) in za druge proizvode v šestih tržnih letih po pristopu izhaja iz pomoči, določene za Skupnost v sedanji sestavi, z upoštevanjem razlike v najnižjih cenah, ki izhaja iz uporabe točke 2.

5. Pomoč Skupnosti se na Portugalskem v celoti uporablja od začetka sedmega tržnega leta po pristopu.

6. Za uporabo tega člena se najnižja cena in pomoč v Skupnosti v sedanji sestavi nanašata na zneske, veljavne v Skupnosti v sedanji sestavi z izjemo Grčije.

Člen 305

Najnižja cena in denarna nadomestila, ki se uporabljajo na Portugalskem iz členov 2 in 3 Uredbe (EGS) št. 2601/69 o posebnih ukrepih za spodbujanje predelave določenih sort pomaranč in členov 1 in 2 Uredbe (EGS) št. 1035/77 o posebnih ukrepih za spodbujanje trženja predelanih proizvodov iz limon, se določijo, kakor sledi.

1. Do prve uskladitve cen iz člena 238 se veljavna najnižja cena določi na osnovi cen, ki se na Portugalskem plačujejo pridelovalcem citrusov za predelavo, ugotovljenih v reprezentativnem obdobju, ki bo določeno. Finančna kompenzacija je enaka tisti v Skupnosti v sedanji sestavi, zmanjšana, kadar je to primerno, za razliko med skupno najnižjo ceno na eni strani in najnižjo ceno, ki se uporablja na Portugalskem, na drugi.

2. Za nadaljnje določanje cen se najnižja cena, ki se uporablja na Portugalskem, uskladi s skupno najnižjo ceno v skladu z določbami iz člena 238. Ob vsakem usklajevanju se na Portugalskem uporablja finančna kompenzacija Skupnosti v sedanji sestavi, zmanjšana, kadar je to primerno, za razliko med skupno najnižjo ceno na eni strani in najnižjo ceno, ki se uporablja na Portugalskem, na drugi.

3. Toda če je najnižja cena, ki izhaja iz uporabe točke 1 ali 2, višja od skupne najnižje cene, se lahko slednja dokončno upošteva za Portugalsko.

Pododdelek 9
Posušena krma

Člen 306

1. Orientacijska cena iz člena 4 Uredbe (EGS) št. 1117/78 o skupni ureditvi trga za posušeno krmo, ki se uporablja na Portugalskem 1. marca 1986, se določi na podlagi razlik med cenami konkurenčnih proizvodov pri kolobarjenju na Portugalskem ter Skupnosti v sedanji sestavi za referenčno obdobje, ki bo določeno.

Člen 238 se uporablja za orientacijsko ceno, izračunano v skladu s prvim pododstavkom. Vendar orientacijska cena, ki se uporablja na Portugalskem, ne sme presegati skupne orientacijske cene.

2. Dodatna pomoč, ki se uporablja na Portugalskem, se prilagodi za znesek, ki je enak:

– razliki, kadar je to primerno, med orientacijsko ceno na Portugalskem in skupno orientacijsko ceno, pomnoženo z odstotkom iz člena 5 (2) Uredbe (EGS) št. 1117/78, in

– učinku carin, ki jih Portugalska uporablja pri uvozu teh proizvodov iz tretjih držav.

3. Člen 246 se uporablja za pavšalno pomoč iz člena 3 Uredbe (EGS) št. 1117/78.

Pododdelek 10
Grah, bob in sladka lupina

Člen 307

1. Sprožitveni cenovni prag za grah, bob in sladko lupino, ki se uporabljajo za proizvodnjo krme za živali, in orientacijska cena za druge vrste graha in boba, ki se uporablja na Portugalskem 1. marca 1986, se določita na podlagi razlike med cenami konkurenčnih proizvodov pri kolobarjenju na Portugalskem ter v Skupnosti v sedanji sestavi za referenčno obdobje, ki bo določeno.

Člen 238 se uporablja za sprožitveni cenovni prag ali za orientacijsko ceno za te proizvode. Vendar sprožitveni cenovni prag ali orientacijska cena, ki se uporablja na Portugalskem, ne sme presegati skupne cene.

2. Za proizvode, obrane na Portugalskem, ki se uporabljajo v proizvodnji krme za živali iz Uredbe (EGS) št. 1431/82 o posebnih ukrepih za grah, bob in sladko lupino, se znesek pomoči iz člena 3 (1) te uredbe zniža za razliko, če ta obstaja, med sprožitvenim cenovnim pragom, ki se uporablja na Portugalskem, in skupno ceno.

Brez poseganja v izvajanje prvega pododstavka se znesek zadevne pomoči za proizvod, predelan na Portugalskem, zniža za učinek carin, ki jih Portugalska uporablja pri uvozu sojinih oljnih pogač iz tretjih držav.

Znižanja iz prvega in drugega pododstavka izhajajo iz uporabe odstotkov iz člena 3 (1) Uredbe (EGS) št. 1431/82.

3. Znesek pomoči iz člena 3 (2) Uredbe (EGS) št. 1431/82 za grah in bob, obrana na Portugalskem, ki se uporabljata za prehrano ljudi in živali, razen za namene iz odstavka 1 tega člena, se zniža za znesek v višini razlike, če ta obstaja, med orientacijsko ceno, ki se uporablja na Portugalskem, in skupno orientacijsko ceno.

Brez poseganja v izvajanje prvega pododstavka se znesek zadevne pomoči za proizvod, predelan na Portugalskem, zniža za učinek carin, ki jih Portugalska uporablja pri uvozu teh proizvodov iz tretjih držav.

Pododdelek 11
Ovčje in kozje meso

Člen 308

V sektorju ovčjega mesa se člen 236 uporablja za osnovno ceno.

Oddelek V
Določbe o nekaterih skupnih ureditvah trgov, ki so predmet postopnega prehoda

Pododdelek 1
Mleko in mlečni proizvodi

A. *Prva faza*

Člen 309

Posebni cilji iz člena 264, ki naj jih doseže Portugalska republika v prvi fazi v sektorju mleka in mlečnih proizvodov, so naslednji:

(a) ukinitev Junta Nacional dos Produtos Pecuarios (JNPP) kot državnega organa ob izteku prve faze in postopna liberalizacija notranje trgovine, uvoza in izvoza z namenom uvedbe sistema svobodne konkurence in prostega dostopa do portugalskega trga;

(b) oblikovanje intervencijskega organa in vzpostavitev materialne in kadrovske infrastrukture za izvajanje intervencijskih ukrepov;

(c) sprememba sedanje cenovne strukture, tako da omogoča prosto oblikovanje cen na trgu in sprememba razmerja vrednosti med maščobnim delom in beljakovinskim delom mleka, ki se uporablja na Portugalskem, zato da se uskladi glede na doseženo razmerje v Skupnosti;

(d) uskladitev domačih cen za mleko, maslo in mleko v prahu, ki veljajo na celinskem delu Portugalske, s cenami na Azorih;

(e) odprava, v največji možni meri, državnih pomoči, ki niso združljive z zakonodajo Skupnosti, ter postopna uvedba sheme pomoči Skupnosti;

(f) odprava izključnosti območij zbiranja mleka in izključnosti pasterizacije;

(g) oblikovanje informacijske službe kmetijskih trgov z namenom beleženja cen in ustrezno usposabljanje upravnih služb, ki so bistvene za dobro delovanje skupne ureditve trgov v zadevnem sektorju;

(h) izvajanje ukrepov, namenjenih za spodbujanje modernizacije proizvodnih, predelovalnih in tržnih struktur.

B. *Druga faza*

Člen 310

1. Do prve uskladitve se intervencijske cene za maslo in posneto mleko v prahu, ki se uporabljajo na Portugalskem, izračunavajo v skladu s predpisanimi pravili in na podlagi podatkov, ki se upoštevajo v skupni ureditvi trgov.

Za tako izračunane intervencijske cene se uporabljata člena 285 (2) do (6) in 287.

Če intervencijske cene, ki se uporabljajo v celinskem delu Portugalske, in intervencijske cene, ki se uporabljajo na Azorih, ob izteku prve faze niso usklajene, se usklajevanje teh cen s skupnimi cenami izvede po postopkih, ki bodo določeni.

2. Za proizvode iz odstavka 1 so kompenzacijski zneski, ki se uporabljajo v trgovini med Skupnostjo v sedanji sestavi in Portugalsko ter med Portugalsko in tretjimi državami, enaki razliki med skupnimi cenami in cenami, določenimi na Portugalskem, kakor so popravljene, kadar je to primerno, z upoštevanjem tržnih cen, ugotovljenih v tej državi članici.

Uporabljajo se členi 240 (2) do (6), 241, 242 in 255.

Člen 311

Kompenzacijski znesek za mlečne proizvode, razen za maslo in posneto mleko v prahu, se določi s koeficienti, ki bodo določeni.

Pododdelek 2
Govedina in teletina

Člen 312

A. *Prva faza*

Posebni cilji iz člena 264, ki naj jih doseže Portugalska republika v prvi fazi v sektorju za govedino in teletino, so naslednji:

(a) ukinitev JNPP kot državnega organa ob izteku prve faze, liberalizacija uvoza in izvoza ter postopna liberalizacija notranje trgovine z namenom uvedbe sistema svobodne konkurence in prostega dostopa do portugalskega trga;

(b) oblikovanje intervencijskega organa in vzpostavitev materialne in kadrovske infrastrukture za izvajanje intervencijskih ukrepov in ustrezno usposabljanje upravnih služb, ki so nepogrešljive za dobro delovanje skupne ureditve trgov v zadevnem sektorju;

(c) prosto oblikovanje cen na reprezentativnih trgih, ki bodo vzpostavljeni;

(d) oblikovanje informacijske službe kmetijskih trgov z namenom beleženja cen in uvedba ocenjevalnih lestvic Skupnosti za trupe zaradi primerljivosti ocen;

(e) izvajanje ukrepov, namenjenih za spodbujanje posodabljanja proizvodnih, predelovalnih in tržnih struktur, katerih cilj je povečati produktivnost živinoreje in izboljšati donosnost sektorja;

(f) liberalizacija trgovine na zootehnični ravni.

B. *Druga faza*

Člen 313

1. V sektorju za govedino in teletino se členi 240, 285 in 287 uporabljajo za intervencijske nakupne cene na Portugalskem in v Skupnosti v sedanji sestavi, veljavne za primerljivo kakovost, določeno na podlagi ocenjevalne lestvice Skupnosti za trupe odraslega goveda.

2. V tem sektorju se uporabljajo tudi členi 241, 242 in 255.

3. Kompenzacijski znesek za druge proizvode iz člena 1 (1) (a) Uredbe (EGS) št. 805/68 se določi s koeficienti, ki bodo določeni.

Člen 314

Člen 288 se uporablja za premijo za vzrejo čred krav dojilj.

Pododdelek 3
Sadje in zelenjava

A. *Prva faza*

Člen 315

1. Posebni cilji iz člena 264, ki naj jih doseže Portugalska republika v prvi fazi v sektorju sadja in zelenjave, so naslednji:

(a) ukinitev Junta Nacional das Frutas (JNF) kot državnega organa ob izteku prve faze;

(b) razvoj organizacij proizvajalcev v smislu predpisov Skupnosti;

(c) postopna in splošna uporaba skupnih standardov kakovosti;

(d) oblikovanje intervencijskega organa in vzpostavitev materialne in kadrovske infrastrukture za izvajanje intervencijskih ukrepov;

(e) prosto oblikovanje cen in njihovo vsakodnevno beleženje na reprezentativnih trgih, ki bodo določeni na podlagi različnih proizvodov;

(f) oblikovanje informacijske službe kmetijskih trgov z namenom vsakodnevnega beleženja cen in ustrezno usposabljanje upravnih služb, ki so nepogrešljive za dobro delovanje skupne ureditve trgov.

2. Da bi spodbudili proizvajalce ali njihove organizacije k trženju proizvodov v skladu s standardi kakovosti, Portugalska republika v prvi fazi z ustrezno pomočjo prispeva za stroške pakiranja in predstavitve takšnih proizvodov.

Člen 316

Ne glede na člen 272 (1) se referenčna cena, ki se uporablja v Skupnosti v sedanji sestavi glede Portugalske, določi v skladu z določbami Uredbe (EGS) št. 1035/72, ki velja 31. decembra 1985.

Vse izravnalne dajatve pri uvozu proizvodov iz Portugalske, ki izhajajo iz uporabe Uredbe (EGS) št. 1035/72, se znižajo za:

- 2% v prvem letu,
- 4% v drugem letu,
- 6% v tretjem letu,
- kadar je to primerno, 8% v četrtem in petem letu,

po dnevu pristopa.

B. *Druga faza*

Člen 317

V sektorju sadja in zelenjave se člen 285 uporablja za osnovno ceno.

V tem sektorju se uporablja tudi člen 255.

Člen 318

V drugi fazi se za sadje in zelenjavo, ki se uvaža v Skupnost v sedanji sestavi iz Portugalske in za katerega je določena referenčna cena za tretje države, uvede mehanizem kompenzacij.

1. Ta mehanizem urejajo naslednja pravila:

(a) primerjata se ponudbena cena portugalskega proizvoda, izračunana v skladu z (b) in ponudbena cena Skupnosti. Slednja cena se izračuna letno:

- na podlagi aritmetične sredine cen proizvajalcev vsake države članice Skupnosti v sedanji sestavi, k temu se prištejejo stroški prevoza in pakiranja proizvodov od pridelovalnih območij do reprezentativnih centrov porabe Skupnosti,
- z upoštevanjem razvoja proizvodnih stroškov.

Zgoraj omenjene cene proizvajalcev ustrezajo povprečju stopenj, zabeleženih v zadnjih treh letih pred datumom določitve ponudbene cene Skupnosti.

Ponudbena cena Skupnosti ne sme biti višja od referenčne cene, ki se uporablja za tretje države;

(b) Portugalska ponudbena cena se za vsak tržni dan izračuna na osnovi reprezentativnih stopenj, zabeleženih ali znižanih na raven uvoznika grosista v Skupnosti v sedanji sestavi. Cena za proizvod iz Portugalske je enaka najnižji reprezentativni stopnji ali povprečju najnižjih reprezentativnih stopenj, zabeleženih pri vsaj 30% količin zadevnega izvora, ki se tržijo na vseh reprezentativnih trgih, za katere so stopnje na voljo. Ta ali te stopnje se predhodno znižajo:

- za carine, izračunane v skladu s (c),
- za vsak korekcijski znesek, uveden v skladu z (d);

(c) Carina, ki se odšteje od stopenj portugalskega proizvoda, je carina skupne carinske tarife, postopno zmanjšana vsako leto na začetku tržnega leta:

– za petino svoje višine, če druga faza traja pet let,

– za sedmino svoje višine, če druga faza traja sedem let.

Vendar se prvo znižanje izvede na začetku druge faze.

(d) če je cena portugalskega proizvoda, izračunana v skladu z (b), nižja od ponudbene cene Skupnosti iz (a), država članica uvoznica pri uvozu v Skupnost v sedanji sestavi obračuna korekcijski znesek v višini razlike med tema cenama.

(e) korekcijski znesek se obračunava, dokler se ne ugotovi, da je cena portugalskega proizvoda enaka ali višja od cene Skupnosti iz (a).

2. Če se na portugalskem trgu zaradi uvoza iz Skupnosti v sedanji sestavi pojavijo motnje, se lahko pri uvozu sadja in zelenjave, za katera je določena referenčna cena, iz Skupnosti v sedanji sestavi na Portugalsko sprejmejo ustrezni ukrepi, ki lahko predvidijo zlasti uporabo korekcijskega zneska v skladu s podrobnostmi, ki bodo določene.

Pododdelek 4
Žita

A. *Prva faza*

Člen 319

Posebni cilji iz člena 264, ki naj jih doseže Portugalska republika v prvi fazi v sektorju žit, so naslednji:

(a) odprava tržnega monopola, ki ga ima Empresa Publica de Abastecimento de Cereais (EPAC), najpozneje ob izteku prve faze ter postopna liberalizacija notranje trgovine z namenom uvedbe sistema svobodne konkurence na portugalskem trgu;

(b) postopna odprava uvoznega monopola, ki ga ima EPAC, v štirih letih;

(c) oblikovanje intervencijskega organa in vzpostavitev materialne in kadrovske infrastrukture za izvajanje intervencijskih ukrepov;

(d) prosto oblikovanje cen;

(e) oblikovanje informacijske službe kmetijskih trgov z namenom vsakodnevnega beleženja cen in ustrezno usposabljanje upravnih služb, ki so nepogrešljive za dobro delovanje skupne ureditve trgov.

Člen 320

1. Portugalska republika v prvih štirih letih po pristopu postopno prilagodi monopol, ki ga ima EPAC pri uvozu in trženju žit na Portugalskem, tako da zagotovi, da se do izteka četrtega leta odpravi vsaka diskriminacija glede pogojev nabave in trženja blaga med državljani držav članic.

2. V ta namen Portugalska republika prilagodi svoje predpise iz člena 261 in lahko, ne glede na člen 277, pri uvozu uporablja naslednjo ureditev:

(a) uvoz žit na Portugalsko se izvaja v obliki odstotka letne količine, uvožene v prejšnjem tržnem letu, in sicer uvozijo EPAC oziroma zasebni subjekti naslednje odstotke:

Leto	EPAC	Zasebni subjekti
1986	80%	20%
1987	60%	40%
1988	40%	60%
1989	20%	80%
1990	–	100%

(b) uvoz iz (a), ki ga izvedejo zasebni subjekti, se dodeli z javnim razpisom brez diskriminacije med gospodarskimi subjekti.

V okviru teh razpisov se ponudbe, ki se nanašajo na proizvode s poreklom iz Skupnosti, popravijo za:

– razliko med cenami na trgu Skupnosti in cenami na svetovnem trgu in

– znesek, ki ustreza pavšalnemu preferencialu, ki znaša 5 ekujev na tono;

(c) če letni uvoz proizvodov s poreklom iz Skupnosti ne predstavlja minimalne količine 15% skupne količine žit, uvoženih v tem letu, EPAC v naslednjem letu v Skupnosti v sedanji sestavi kupi manjkajočo količino glede na zgoraj navedeno količino 15%. Ta količina se nato doda obveznemu 15-odstotnemu nakupu za novo leto.

Ob koncu tržnega leta 1988/1989 se pripravi vmesna ocena; če je iz ocene razvidno, da obveznega nakupa za leto 1989 verjetno ne bo, se lahko sprejmejo potrebni ukrepi za zagotovitev izpolnjevanja te obveznosti.

B. *Druga faza*

Člen 321

1. V sektorju žit se za intervencijske cene uporabljajo členi 240, 285 in 287.

V tem sektorju se uporabljajo tudi členi 241, 242 in 255.

Člen 322

1. Za žita, pri katerih ni določena intervencijska cena, se kompenzacijski znesek izračuna na podlagi cene za ječmen z upoštevanjem razmerja med cenovnimi pragi zadevnih žit.

2. Kompenzacijski znesek za proizvode iz člena 1 (c) Uredbe (EGS) št. 2727/75 o skupni ureditvi trga za žita se izračuna na podlagi kompenzacijskega zneska, ki se uporablja za sorodna žita, s koeficienti, ki bodo določeni.

Člen 323

Člen 288 se uporablja za pomoč za pšenico durum iz člena 10 Uredbe (EGS) št. 2727/75.

Pododdelek 5
Prašičje meso

A. *Prva faza*

Člen 324

Posebni cilji iz člena 264, ki naj jih doseže Portugalska republika v prvi fazi v sektorju prašičjega mesa, so naslednji:

(a) ukinitev JNPP kot državnega organa ob izteku prve faze, postopna liberalizacija notranje trgovine ter liberalizacija uvoza in izvoza z namenom uvedbe sistema svobodne konkurence in prostega dostopa do portugalskega trga;

(b) oblikovanje intervencijskega organa in vzpostavitev materialne in kadrovske infrastrukture za izvajanje intervencijskih ukrepov, prilagojenih novim razmeram na portugalskem trgu;

(c) prosto oblikovanje cen na reprezentativnih trgih, ki bodo določeni;

(d) oblikovanje informacijske službe kmetijskih trgov z namenom beleženja cen in ustrezno usposabljanje upravnih služb, ki so nepogrešljive za dobro delovanje skupne ureditve trgov;

(e) izvajanje ukrepov za spodbujanje modernizacije proizvodnih, predelovalnih in tržnih struktur, katerih namen je boljša donosnost v tem sektorju;

(f) izvajanje in okrepitev boja proti afriški prašičji kugi in zlasti razvoj proizvodnih enot zaprtega kroga.

B. *Druga faza*

Člen 325

1. V sektorju prašičjega mesa se kompenzacijski znesek izračuna na podlagi kompenzacijskih zneskov, ki se uporabljajo za krmno žito. V ta namen se kompenzacijski znesek, ki se uporablja za kilogram prašičjega trupa, izračuna na podlagi kompenzacijskih zneskov, ki se uporabljajo za količino krmnega žita, ki je v Skupnosti potrebna za proizvodnjo enega kilograma prašičjega mesa.

Vendar če ta znesek ni reprezentativen, se za ceno tega proizvoda na Portugalskem in v Skupnosti v sedanji sestavi uporabljajo členi 240, 285 in 287.

2. V tem sektorju se uporabljajo tudi členi 241, 242 in 255.

3. Kompenzacijski znesek za druge proizvode, razen prašičjih trupov iz člena 1 (1) Uredbe (EGS) št. 2759/75, izhaja iz kompenzacijskega zneska, ki se uporablja v skladu z odstavkom 1 ali 2, s koeficienti, ki bodo določeni.

Pododdelek 6
Jajca

A. *Prva faza*

Člen 326

Posebni cilji iz člena 264, ki naj jih doseže Portugalska republika v prvi fazi v sektorju jajc, so naslednji:

(a) ukinitev JNPP kot državnega organa ob izteku prve faze, liberalizacija uvoza in izvoza z namenom uvedbe sistema svobodne konkurence in prostega dostopa do portugalskega trga ter postopna liberalizacija notranjega trga;

(b) prosto oblikovanje cen;

(c) oblikovanje informacijske službe kmetijskih trgov z namenom beleženja cen;

(d) izvajanje ukrepov, namenjenih spodbujanju modernizacije proizvodnih in predelovalnih struktur.

B. *Druga faza*

Člen 327

1. V sektorju jajc se uporabljajo določbe členov 240, 241, 242 in 255 ob upoštevanju naslednjih odstavkov.

2. Kompenzacijski znesek za kilogram jajc v lupinah se izračuna na podlagi kompenzacijskih zneskov, ki se uporabljajo za količino krmnega žita, ki je v Skupnosti potrebna za proizvodnjo enega kilograma jajc v lupinah.

3. Kompenzacijski znesek za valilno jajce se izračuna na podlagi kompenzacijskih zneskov, ki se uporabljajo za količino krmnega žita, ki je v Skupnosti potrebna za proizvodnjo enega valilnega jajca.

4. Kompenzacijski znesek za proizvode iz člena 1 (1) (b) Uredbe (EGS) št. 2771/75 o skupni ureditvi trga za jajca se izračuna iz kompenzacijskega zneska za jajca v lupini s koeficienti, ki bodo določeni.

Pododdelek 7
Perutninsko meso

A. *Prva faza*

Člen 328

Posebni cilji iz člena 264, ki naj jih doseže Portugalska republika v prvi fazi v sektorju perutninskega mesa, so enaki tistim, ki so navedeni za jajca v členu 326.

B. *Druga faza*

Člen 329

1. V sektorju perutninskega mesa se uporabljajo členi 240, 241, 242 in 255 ob upoštevanju naslednjih odstavkov.

2. Kompenzacijski znesek za kilogram zaklane perutnine se izračuna na podlagi kompenzacijskih zneskov, ki se uporabljajo za količino krmnega žita, ki je v Skupnosti potrebna za proizvodnjo enega kilograma zaklane perutnine, odvisno od vrste.

3. Kompenzacijski znesek se za enega piščanca izračuna na podlagi kompenzacijskih zneskov, ki se uporabljajo za količino krmnega žita, ki je v Skupnosti potrebna za proizvodnjo enega piščanca.

4. Kompenzacijski znesek za proizvode iz člena 1 (2) (d) Uredbe (EGS) št. 2777/75 o skupni ureditvi trga za perutninsko meso se izračuna iz kompenzacijskega zneska za zaklano perutnino s koeficienti, ki bodo določeni.

Pododdelek 8
Riž

A. *Prva faza*

Člen 330

Posebni cilji iz člena 264, ki naj jih doseže Portugalska republika v prvi fazi v sektorju riža, so enaki, kot so navedeni za žita v členu 319.

Člen 331

1. Portugalska republika med prvo fazo postopno prilagodi monopol, ki ga ima EPAC pri uvozu in trženju riža na Portugalskem, tako da zagotovi, da se do izteka prve faze odpravi vsaka diskriminacija glede pogojev nabave in trženja blaga med državljani držav članic.

2. Člen 320 se uporablja *mutatis mutandis* za uvoz riža na Portugalsko.

B. *Druga faza*

Člen 332

1. Členi 240, 285 in 287 se uporabljajo za intervencijsko ceno neoluščenega riža.

V tem sektorju se uporabljajo tudi členi 241, 242 in 255.

2. Kompenzacijski znesek za oluščen riž je enak kompenzacijskemu znesku za neoluščen riž, pretvorjenemu s pretvorebinm količnikom iz člena 1 Uredbe št. 467/67/EGS.

3. Kompenzacijski znesek za brušen riž je enak kompenzacijskemu znesku za oluščen riž, pretvorjenemu s pretvorbenim količnikom iz člena 1 Uredbe št. 467/67/EGS.

4. Kompenzacijski znesek za delno brušen riž je enak kompenzacijskemu znesku za brušen riž, pretvorjenemu s pretvorbenim količnikom iz člena 1 Uredbe št. 467/67/EGS.

5. Kompenzacijski znesek za proizvode iz člena 1 (1) (c) Uredbe (EGS) št. 1418/76 o skupni ureditvi trga za riž se izračuna na podlagi kompenzacijskega zneska za sorodne proizvode s koeficienti, ki bodo določeni.

6. Kompenzacijski znesek za lomljen riž se določi na stopnji, ki upošteva razliko med dobavno ceno na Portugalskem in cenovnim pragom.

Pododdelek 9
Vino

A. *Prva faza*

Člen 333

Posebni cilji iz člena 264, ki naj jih doseže Portugalska republika v prvi fazi v vinskem sektorju, so naslednji:

(a) ukinitev Junta Nacional do Vinho (JNV) kot državnega organa ob izteku prve faze in prilagoditev drugih javnih organov v vinskem sektorju med prvo fazo ter liberalizacija notranje trgovine, uvoza in izvoza in prenos dejavnosti skladiščenja in destilacije, ki jih nadzira država, na proizvajalce in združenja proizvajalcev;

(b) postopna uvedba ureditve in nadzora na področju sajenja, kakršna ima Skupnost, kar omogoča oblikovanje učinkovitih pravil na področju sajenja vinske trte;

(c) realizacija projekta za ampelografijo (klasifikacija vinskih sort) in sinonimijo (enakovrednost imen vinskih sort na Portugalskem na eni strani in enakovrednost med portugalskimi imeni in imeni, ki se uporabljajo v Skupnosti v sedanji sestavi, na drugi strani), ki se izvede pred uvedbo sistema statističnih raziskav na območjih, zasajenih z vinsko trto, v smislu predpisov Skupnosti ter realizacija posebnega dela na področju vinogradniškega katastra;

(d) oblikovanje ali prenos zadostnega števila dovolj zmogljivih centrov za destilacijo, ki bodo zagotovili dostavo vina;

(e) oblikovanje informacijske službe kmetijskih trgov zlasti za beleženje cen in izvajanje rednih statističnih analiz;

(f) usposabljanje upravnih služb, ki so nepogrešljive za dobro delovanje skupne ureditve trga za vino;

(g) postopna prilagoditev portugalskega cenovnega sistema cenovnemu sistemu Skupnosti;

(h) prepoved namakanja vinogradov, v katerih gojijo grozdje za pridelavo vina, in vsako novo zasajevanje v namakanih območjih;

(i) izvajanje, v okviru predpisov o zasajevanju, načrta za prestrukturiranje in preoblikovanje portugalskih vinogradov v skladu s cilji skupne vinske politike.

Člen 334

Portugalska republika sprejme vse ustrezne ukrepe, da med prvo fazo prepreči širjenje območij, zasajenih z vinogradi za proizvodnjo vina z volumenskim deležem naravnega alkohola 7% ali manj.

Člen 335

Z odstopanjem od predpisov Skupnosti o najvišji vsebnosti žveplovega dioksida v vinih se Portugalski republiki dovoli, da med prvo fazo za vina, proizvedena na svojem ozemlju, uporablja omejitve, ki jih je uporabljala v prejšnji nacionalni ureditvi.

Vendar Portugalska republika sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi, da se med prvo fazo vsebnost žveplovega dioksida postopno zniža na ravni Skupnosti, tako da se od začetka druge faze te ravni spoštujejo v celoti.

Člen 336

Med prvo fazo Portugalska republika na podlagi študije ampelografije in sinonimije iz člena 333 sprejme klasifikacijo vinskih sort za portugalske vinograde v skladu s členom 31 Uredbe (EGS) št. 337/79 in določbami za izvajanje slednjega člena.

B. *Druga faza*

Člen 337

V vinskem sektorju se člena 285 in 287 uporabljata za orientacijske cene za namizna vina.

Člen 338

1. Za proizvode iz odstavka 2, ki prihajajo iz Portugalske in za katere so referenčne cene določene v okviru skupne ureditve trgov, se za uvoz v Skupnost v sedanji sestavi vzpostavi mehanizem izravnalnih zneskov.

2. Ta mehanizem urejajo naslednja pravila:

(a) za namizna vina se obračuna izravnalni znesek, ki je enak razliki med orientacijskimi cenami na Portugalskem in tistimi v Skupnosti v sedanji sestavi. Vendar se višina tega zneska lahko prilagodi po postopku iz člena 67 Uredbe (EGS) št. 337/79, da se upošteva položaj tržnih cen glede na različne kategorije vin ter na podlagi njihove kakovosti;

(b) za nekatera vina določenega izvora in druge proizvode, ki bi lahko povzročili motnje na trgu, se lahko določi izravnalni znesek po postopku iz (a). Ta izravnalni znesek se izračuna iz tistega, ki se uporablja za namizna vina, v skladu s podrobnostmi, ki bodo določene.

3. Za izravnalni znesek se določi plafon, ki zagotavlja pogoje za obravnavo, nič manj ugodne od tiste, ki je veljala v ureditvi pred pristopom. V ta namen se ta znesek izračuna tako, da znesek, dobljen s povišanjem orientacijske cene zadevnega proizvoda na Portugalskem za izravnalni znesek, in carine, ki se zanj uporabljajo, ne presegajo referenčne cene, ki velja za ta proizvod v zadevnem vinskem letu.

4. Glede na posebne razmere na trgu različnih proizvodov iz odstavka 2 se lahko po postopku iz člena 67 Uredbe (EGS) št. 337/79 odloči o določitvi izravnalnega zneska za izvoz enega ali več teh proizvodov iz Skupnosti v sedanji sestavi na Portugalsko.

Ta znesek se določi na ravni, ki zagotavlja običajen trgovinski tok med Skupnostjo v sedanji sestavi in Portugalsko in ki ne bo povzročila motenj na portugalskem trgu za zadevne proizvode.

5. Dodeljeni izravnalni znesek financira Skupnost iz Jamstvenega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada.

Člen 339

Člen 288 se uporablja za pomoč za uporabo grozdnega mošta in koncentriranega grozdnega mošta v proizvodnji grozdnega soka.

Člen 340

1. Med drugo fazo začne Portugalska republika ukinjati obdelovanje vinogradov, zasajenih s sortami, ki so v skladu s klasifikacijo, uvedeno v skladu s členom 333, dovoljene samo začasno.

2. Med drugo fazo začne Portugalska republika ukinjati obdelovanje vinogradov, zasajenih s hibridi neposrednih pridelovalcev, ki niso zajeti v klasifikaciji v skladu z določbami Uredbe (EGS) št. 3800/81.

Do izteka druge faze se ti hibridi štejejo za začasno dovoljene vinske sorte.

3. Z odstopanjem od člena 49 Uredbe (EGS) št. 337/79 se lahko grozdje začasno dovoljenih sort iz odstavkov 1 in 2 do izteka druge faze uporablja za izdelovanje proizvodov iz tega člena.

Člen 341

Do konca leta 1995 lahko vina, proizvedena na območju "vinho verde" z vsebnostjo alkohola manj kot 8,5% vol, krožijo v razsutem stanju samo v svojem pridelovalnem območju.

Pri teh vinih mora biti na etiketi naveden volumenski delež dejanskega alkohola.

Oddelek VI
Druge določbe

Pododdelek 1
Veterinarski ukrepi

Člen 342

Kar zadeva trgovino s svežim perutninskim mesom na svojem ozemlju se Portugalski republiki dovoli, da najpozneje do 31. decembra 1988 odloži uporabo Direktive št. 71/118/EGS o sanitarnih problemih pri trgovini s svežim perutninskim mesom.

Člen 343

Portugalski republiki se dovoli, da najpozneje do 31. decembra 1990 ohrani uvozne omejitve za čistokrvno plemensko govedo, če zadevne pasme niso na seznamu pasem, dovoljenih na Portugalskem.

Pododdelek 2
Ukrepi na področju zakonodaje o semenu in sadikah

Člen 344

1. Portugalski republiki se dovoli, da na svojem ozemlju odloži uporabo naslednjih direktiv po naslednjem časovnem razporedu:

(a) najpozneje do 31. decembra 1988, kar zadeva naslednje direktive:

– 66/401/EGS o trženju semena krmnih rastlin za vrste Lolium multiflorum lam., Lolium perenne L. in Vicia Sativa L.,

– 66/402/EGS o trženju semena žit za vrste Hordeum vulgare L., Oryza Sativa L., Triticum Aestivum L., emend. Fiori in Pool. Triticum Durum Desf. in Zea mays L.;

– 70/457/EGS o skupnem katalogu sort poljščin za vrste iz zgornjih alinej;

(b) najpozneje do 31. decembra 1990, kar zadeva naslednje direktive:

– 66/400/EGS o trženju semena pese,

– 66/401/EGS za vrste, ki niso navedene v prvi alinei pod (a),

– 66/402/EGS za vrste, ki niso navedene v drugi alinei pod (a),
– 66/403/EGS o trženju semenskega krompirja,
– 66/404/EGS o trženju gozdnega reprodukcijskega materiala,
– 68/193/EGS o trženju materiala za vegetativno razmnoževanje trte,
– 69/208/EGS o trženju semena oljnic in predivnic,
– 70/457/EGS za vrste, ki niso navedene v tretji alinei pod (a),
– 70/458/EGS o trženju semena vrtnin,
– 71/161/EGS o zunanjih standardih kakovosti za gozdni reprodukcijski material, ki se trži znotraj Skupnosti.

2. Portugalska republika:

(a) sprejme vse potrebne ukrepe, da se postopno in najpozneje do izteka obdobij iz odstavka 1 uskladi z določbami direktiv iz tega odstavka;

(b) lahko pred iztekom obdobij iz odstavka 1 delno ali v celoti omeji trženje semen ali sadik na sorte, ki so sprejete za trženje na njenem ozemlju. Za vrste iz Direktiv 70/457/EGS in 70/458/EGS na svojem ozemlju od 1. marca 1986 dovoli trženje sort s seznama, ki je bil uradno predložen na konferenci.

V obdobjih, ki jih ima Portugalska republika na voljo za uskladitev z zgoraj omenjenima direktivama, ta država članica vsako leto razširi seznam, tako da zagotovi, da se portugalski trg postopno odpre za druge sorte, ki so v skupnih katalogih;

(c) izvaža na ozemlje sedanjih držav članic samo seme in sadike, ki so v skladu z določbami Skupnosti;

(d) pri semenu in sadikah, uvoženih iz tretjih držav, upošteva:
– pogoje Skupnosti, določene na podlagi enakovrednosti, in
– glede na sorto, vsaj enake tržne omejitve kot veljajo za sorte, ki so v skupnih katalogih.

3. Med trajanjem odstopanj iz odstavka 1 se lahko sprejme postopna liberalizacija trgovine s semenom in sadikami določenih vrst med Portugalsko in Skupnostjo v sedanji sestavi po postopku Stalnega odbora za seme in semenski material za kmetijstvo, hortikulturo in gozdarstvo. Ta liberalizacija se najprej nanaša na seme, ki je bilo pred pristopom predmet sklepa Skupnosti o enakovrednosti. Ta liberalizacija se nanaša na druge vrste, ko se izkaže, da so izpolnjeni pogoji, potrebni za takšno liberalizacijo.

Pododdelek 3
Ukrepi zdravstvenega varstva rastlin

Člen 345

Portugalski republiki se dovoli, da najpozneje do 31. decembra 1990 odloži uporabo Direktive 69/465/EGS o obvladovanju krompirjeve ogorčice.

POGLAVJE 4
Ribištvo

Oddelek I
Splošne določbe

Člen 346

1. Če določbe tega poglavja ne določajo drugače, se pravila tega akta uporabljajo za ribiški sektor.

2. Členi 234 (3), 253 (c) in 257 se uporabljajo za ribiške proizvode.

Oddelek II
Dostop do voda in virov

Člen 347

Zaradi vključevanja v režim Skupnosti za ohranjanje in upravljanje ribolovnih virov, kakor je določen z Uredbo (EGS) št. 170/83, je dostop plovil, ki plovejo pod portugalsko zastavo do voda, ki so pod suverenostjo ali v pristojnosti sedanjih držav članic in jih pokriva Mednarodni svet za raziskovanje morja (ICES), urejen po režimu iz tega oddelka.

Člen 348

Samo plovila iz člena 349 lahko izvajajo ribolovne dejavnosti, in sicer samo na območjih in pod pogoji, ki so opredeljeni v tem členu.

Člen 349

1. Ribolov portugalskih plovil se omeji na območja ICES V b, VI, VII, VIII a, b in d, razen v obdobju od dneva pristopa do 31. decembra 1995, območje, ki se nahaja južno od 56° 30' severne zemljepisne širine, vzhodno od 12° zahodne zemljepisne dolžine in severno od 50° 30' severne zemljepisne širine, ter v mejah in pod pogoji, določenimi v odstavkih 2, 3 in 4.

2. Ribolovne možnosti, omejene na ulove sinjega mola in šurov, ustrezno število plovil in podrobnosti za njihov dostop in nadzor se letno prvič določijo pred 1. januarjem 1986, v skladu s členom 11 Uredbe (EGS) št. 170/83.

3. Poleg tega se lahko ribolovne možnosti za vrste, ki niso predmet sistema celotnega dovoljenega ulova, v nadaljnjem besedilu "TAC", in ustrezno število plovil določijo v skladu s členom 11 Uredbe (EGS) št. 170/83 na podlagi sedanjega položaja portugalskih ribolovnih dejavnosti v vodah Skupnosti v sedanji sestavi, v obdobju neposredno pred pristopom in na podlagi potrebe po zagotavljanju ohranitve staležev ter z upoštevanjem omejitev, ki veljajo za ribolov plovil sedanjih držav članic v portugalskih vodah za podobne vrste.

4. Pogoji za izvajanje specializiranih ribolovnih dejavnosti so v skladu s pogoji, predvidenimi za ribolov istih vrst iz člena 160.

5. Določbe, ki zagotavljajo, da subjekti delujejo skladno s pravili iz tega člena, vključno z določbami, ki omogočajo, da se zadevnemu plovilu za določen čas ne dovoli ribolov, se sprejmejo pred 1. januarjem 1986 po postopku iz člena 11 Uredbe (EGS) št.170/83.

Tehnične podrobnosti, ki ustrezajo tistim iz drugega pododstavka člena 163 (3), se sprejmejo pred 1. januarjem 1986 po postopku iz člena 14 Uredbe (EGS) št. 170/83.

6. Podrobna pravila za izvajanje tega člena se sprejmejo pred 1. januarjem 1986 po postopku iz člena 14 Uredbe (EGS) št. 170/83.

Člen 350

Komisija pred 31. decembrom 1992 Svetu predloži poročilo o položaju in pričakovanjih glede ribolova v Skupnosti na podlagi izvajanja členov 349 in 351. Na podlagi tega poročila se v skladu s postopkom iz člena 43 Pogodbe EGS pred 31. decembrom 1993 sprejmejo potrebne prilagoditve režima iz členov 349 in 351, skupaj s tistimi v zvezi z dostopom na območja, ki niso navedena v členu 349 (1), in začnejo veljati 1. januarja 1996.

Člen 351

1. Samo plovila, ki plujejo pod zastavo ene od sedanjih držav članic, zajeta v tem členu, lahko izvajajo svoje ribolovne dejavnosti v vodah pod suverenostjo ali v pristojnosti Portugalske republike in samo na območjih ter pod pogoji, določenimi v skladu z naslednjimi odstavki.

2. Število plovil, ki se jim dovoli ribolov pelagičnih vrst, ki niso predmet TAC in kvot, razen izrazito selivskih vrst na območjih ICES IX, X in CECAF, se določi vsako leto v skladu s členom 11 Uredbe (EGS) št. 170/83 na podlagi sedanjega položaja ribolovnih dejavnosti Skupnosti v sedanji sestavi v portugalskih vodah v obdobju neposredno pred pristopom in na podlagi potrebe po zagotavljanju ohranitve staležev ter z upoštevanjem omejitev, ki veljajo za ribolov portugalskih plovil v vodah Skupnosti v sedanji sestavi, in sicer prvič pred 1. januarjem 1986.

Pogoji za izvajanje specializiranih ribolovnih dejavnosti so v skladu s pogoji, predvidenimi za ribolov istih vrst iz člena 160.

3. Do 31. decembra 1995 se na območju ICES X in območju CECAF brez poseganja v odstavek 4 in na podlagi ribolovnih običajev sedanjih držav članic v letih pred pristopom dovoli ribolov belega tuna samo za obdobje največ osmih tednov med

1. majem in 31. avgustom zadevnega leta, in sicer s plovili z vrvicami na bočnih drogovih, katerih razpon ne presega 26 metrov in katera uporabljajo izključno panule. Zadevne države članice Komisijo obvestijo o seznamu dovoljenih plovil najpozneje 30. dan pred odprtjem ribolovnega obdobja.

4. Za tropske tune se ribolov omeji do 31. decembra 1995 za območje ICES X južno od 36° 30' severne zemljepisne širine in za območje CECAF južno od 31° severne zemljepisne širine in severno od tega vzporednika zahodno od 17° 30' zahodne zemljepisne dolžine.

5. Določbe, ki zagotavljajo, da subjekti delujejo skladno s pravili iz tega člena, vključno z določbami, ki omogočajo, da se zadevnemu plovilu za določen čas ne dovoli ribolov, se sprejmejo pred 1. januarjem 1986 po postopku iz člena 11 Uredbe (EGS) št. 170/83.

Tehnične podrobnosti, ki ustrezajo tistim iz drugega pododstavka člena 163 (3), se sprejmejo pred 1. januarjem 1986 po postopku iz člena 14 Uredbe (EGS) št. 170/83.

6. Podrobna pravila za izvajanje tega člena se sprejmejo pred 1. januarjem 1986 po postopku iz člena 14 Uredbe (EGS) št. 170/83.

Člen 352

1. Zaradi vključevanja v režim Skupnosti za ohranjanje in upravljanje ribolovnih virov, kakor je določen z Uredbo (EGS) št. 170/83, je dostop plovil, ki plovejo pod špansko zastavo in so evidentirana in/ali registrirana v pristanišču na ozemlju, za katero se uporablja skupna ribiška politika, do voda, ki so pod suverenostjo ali v pristojnosti Portugalske in jih pokrivata ICES in CECAF, do 31. decembra 1995 urejen po režimu iz odstavkov 2 do 9.

2. Plovila iz odstavka 1 lahko kot svojo glavno dejavnost opravljajo naslednje dejavnosti:

Vrsta	Količina (v tonah)	Območje	Dovoljena ribiška oprema	Obdobje ribolovnega dovoljenja	Skupno število dovoljenih plovil (osnovni seznam)	Število plovil, ki jim je dovoljen ribolov ob istem času (periodni seznam)
Pridnene vrste – Oslič	850	ICES IX + CECAF (celinska obala)	Koča	Celo leto	Severno od vzporednika Peniche (Cabo Carvoeiro): 17 Južno od vzporednika Peniche (Cabo Carvoeiro): 4	Severno od vzporednika Peniche (Cabo Carvoeiro): 9 Južno od vzporednika Peniche (Cabo Carvoeiro): 2
– Druge		ICES IX + CECAF (celinska obala)	Koča	Celo leto		
Pelagične vrste – Šur		ICES IX + CECAF (celinska obala)	Koča	Celo leto		
– Velike selivke razen tuna (mečarica, sinji morski pes, kostanjevka)	2 250	ICES IX + CECAF (celinska obala)	Površinski parangal	Celo leto		Severno od vzporednika Peniche (Cabo Carvoeiro): 75 Južno od vzporednika Peniche (Cabo Carvoeiro): 15
– Beli tun		ICES IX + CECAF (celinska obala)	Panula	Od maja do julija		Bo določeno

3. Uporaba zabodnih mrež je prepovedana.

4. Vsaka parangalka sme nastaviti največ dva parangala na dan: največja dolžina vsakega parangala je lahko 20 morskih milj, razdalja med trnki ne sme biti krajša od 2,70 metra.

5. Lovljenje rakov se ne dovoli. Vendar pa se pri lovu na osliča in druge pridnene vrste dovoli ulov do največ 10% količine ulova teh vrst na krovu.

6. Število plovil, ki se jim dovoli ribolov belega tuna, se določi pred 1. marcem 1986 po postopku iz člena 11 Uredbe (EGS) št. 170/83.

7. Možnosti in pogoji za dostop do voda pod suverenostjo in v pristojnosti Portugalske na območju ICES X in območju CECAF se sprejmejo po postopku iz člena 155 (3).

8. Tehnične podrobnosti za izvajanje tega člena se sprejmejo po analogiji s podrobnostmi iz Priloge XI pred 1. januarjem 1986 po postopku iz člena 14 Uredbe (EGS) št. 170/83.

9. Določbe, ki zagotavljajo, da subjekti delujejo skladno s pravili iz tega člena vključno z določbami, ki omogočajo, da se zadevnemu plovilu za določen čas ne dovoli ribolov, se sprejmejo pred 1. januarjem 1986 po postopku iz člena 11 Uredbe (EGS) št. 170/83.

Člen 353

Režim, opredeljen v členih 347 do 350, vključno s prilagoditvami, ki jih bo Svet lahko sprejel v skladu s členom 350 ostane v veljavi do izteka obdobja iz člena 8 (3) Uredbe (EGS) št. 170/83.

Oddelek III
Zunanji viri

Člen 354

1. Od pristopa Skupnost zagotavlja upravljanje sporazumov o ribolovu, ki jih je Portugalska republika sklenila s tretjimi državami.

2. Pravice in obveznosti Portugalske republike, ki izhajajo iz sporazumov iz prvega odstavka ostanejo v obdobju, v katerem se določbe teh sporazumov prehodno ohranijo, nespremenjene.

3. Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino čim prej, vsekakor pa pred potekom sporazumov iz odstavka 1, za vsak zadevni primer sprejme ustrezne sklepe za nadaljevanje iz njih izhajajočih ribolovnih dejavnosti, vključno z možnostjo podaljšanja nekaterih sporazumov za obdobja, ki trajajo največ eno leto.

Člen 355

1. Oprostitve, opustitve ali tarifne kvote, ki jih Portugalska republika dodeli za sveže ribiške proizvode s poreklom iz Maroka mešanih ribiških družb, ki so jih ustanovile fizične ali pravne osebe iz Portugalske in Maroka, se pri njihovem neposrednem izkrcanju na Portugalskem odpravijo najpozneje 31. decembra 1992.

2. Proizvodi, uvoženi po tem režimu, se ne morejo šteti, da so v prostem prometu v smislu člena 10 Pogodbe EGS, kadar so ponovno izvoženi v drugo državo članico.

3. Ukrepi iz tega člena se lahko uporabijo samo v korist proizvodov iz odstavka 1 portugalsko-maroških mešanih družb in plovila, ki jih upravljajo te družbe, s seznama v Prilogi XXVII.

Zadevna plovila se v primeru prodaje, izginotja ali razreza nikakor ne smejo nadomestiti.

4. Podrobna pravila za izvajanje tega člena se sprejmejo po postopku iz člena 33 Uredbe (EGS) št. 3796/81.

Oddelek IV
Skupna ureditev trgov

Člen 356

1. Priporočene cene, ki se uporabljajo za atlantske sardele na Portugalskem oziroma v Skupnosti v sedanji sestavi, se uskladijo na način iz odstavka 2, pri čemer se prva uskladitev izvede 1. marca 1986.

2. Priporočene cene, ki se uporabljajo na Portugalskem oziroma v Skupnosti v sedanji sestavi se v 10 letnih fazah uskladijo z ravnjo priporočene cene za sredozemske sardele na podlagi cen iz leta 1984 zaporedoma za desetino, devetino, osmino, sedmino, šestino, petino, četrtino, tretjino in polovico razlike med temi priporočenimi cenami, ki so se uporabljale pred vsako uskladitvijo; tako izračunane cene se spremenijo sorazmerno z morebitno uskladitvijo priporočene cene za naslednje ribolovno leto; skupna cena se uporablja od desete uskladitve cen naprej.

Člen 357

1. V obdobju usklajevanja cen iz člena 356 se uvede sistem nadzora na podlagi referenčnih cen, ki se uporabljajo za uvoz atlantskih sardel v Skupnost v sedanji sestavi iz Portugalske.

2. V vsaki fazi usklajevanja cen se referenčne cene iz odstavka 1 določijo na ravni cen za umik s trga, ki se uporabljajo v drugih državah članicah za sredozemske sardele.

3. Če se zaradi uvoza iz odstavka 1 po cenah, ki so nižje od referenčnih, pojavijo motnje na trgu, se lahko po postopku iz člena 33 omenjene uredbe sprejmejo ukrepi po analogiji s tistimi iz člena 21 Uredbe (EGS) št. 3796/81.

4. Podrobna pravila za izvajanje tega člena se sprejmejo po postopku iz člena 33 Uredbe (EGS) št. 3796/81.

Člen 358

1. Ob pristopu se uvede sistem kompenzacijskih nadomestil za proizvajalce sardel iz Skupnosti v sedanji sestavi v zvezi s posebnim sistemom usklajevanja cen, ki se uporabljajo za to vrsto v skladu s členom 356.

2. Pred iztekom obdobja usklajevanja cen Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino odloči ali in, kadar je to primerno, v kakšnem obsegu, se mora podaljšati sistem iz tega člena.

3. Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino pred 31. decembrom 1985 sprejme podrobnosti za izvajanje tega člena.

Člen 359

V obdobju usklajevanja cen se pretvorbeni količniki, ki se v letu 1984 uporabljajo za sardele iz člena 12 (1) Uredbe (EGS) št. 3796/81, ne spreminjajo.

Oddelek V
Ureditev trgovine

Člen 360

1. Z odstopanjem od člena 190, se carine za ribiške proizvode iz tarifnih številk 03.01, 03.02, 03.03 in izdelke iz tarifnih številk 16.04 in 16.05 ter podštevilk 05.15 A in 23.01 B skupne carinske tarife postopno odpravijo po naslednjem časovnem razporedu:

(a) za proizvode in izdelke, uvožene v druge države članice Skupnosti iz Portugalske:

– 1. marca 1986 se vsaka dajatev zniža na 85,7% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1987 se vsaka dajatev zniža na 71,4% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1988 se vsaka dajatev zniža na 57,1% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1989 se vsaka dajatev zniža na 42,8% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1990 se vsaka dajatev zniža na 28,5% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1991 se vsaka dajatev zniža na 14,2% osnovne dajatve,

– zadnje znižanje za 14,2% se izvede 1. januarja 1992.

(b) za proizvode in izdelke, uvožene iz drugih držav članic Skupnosti na Portugalsko:

– 1. marca 1986 se vsaka dajatev zniža na 87,5% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1987 se vsaka dajatev zniža na 75% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1988 se vsaka dajatev zniža na 62,5% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1989 se vsaka dajatev zniža na 50% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1990 se vsaka dajatev zniža na 37,5% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1991 se vsaka dajatev zniža na 25% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1992 se vsaka dajatev zniža na 12,5% osnovne dajatve,

– zadnje znižanje za 12,5% se izvede 1. januarja 1993.

2. Ne glede na odstavek 1 se carine pri uvozu pripravljenih ali konzerviranih sardel iz podštevilke 16.04 D skupne carinske tarife med Portugalsko in drugimi državami članicami Skupnosti postopno odpravijo po naslednjem časovnem razporedu:

– 1. marca 1986 se vsaka dajatev zniža na 90,9% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1987 se vsaka dajatev zniža na 81,8% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1988 se vsaka dajatev zniža na 72,7% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1989 se vsaka dajatev zniža na 63,6% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1990 se vsaka dajatev zniža na 54,5% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1991 se vsaka dajatev zniža na 45,4% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1992 se vsaka dajatev zniža na 36,3% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1993 se vsaka dajatev zniža na 27,2% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1994 se vsaka dajatev zniža na 18,1% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1995 se vsaka dajatev zniža na 9% osnovne dajatve,

– zadnje znižanje za 9% se izvede 1. januarja 1996.

3. Ne glede na odstavek 1 se carine pri uvozu svežih, hlajenih ali zamrznjenih sardel iz podštevilke 03.01 B I d) skupne carinske tarife ter pripravljene ali konzervirane tunine in sardonov iz podštevilk 16.04 E in 16.04 ex F skupne carinske tarife v države članice Skupnosti iz Portugalske postopno odpravijo po naslednjem časovnem razporedu:

– 1. marca 1986 se vsaka dajatev zniža na 87,5% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1987 se vsaka dajatev zniža na 75% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1988 se vsaka dajatev zniža na 62,5% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1989 se vsaka dajatev zniža na 50% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1990 se vsaka dajatev zniža na 37,5% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1991 se vsaka dajatev zniža na 25% osnovne dajatve,

– 1. januarja 1992 se vsaka dajatev zniža na 12,5% osnovne dajatve,

– zadnje znižanje za 12,5% se izvede 1. januarja 1993.

4. Ne glede na člen 197 Portugalska republika za ribiške proizvode in izdelke iz odstavka 1 spremeni svojo tarifo, ki se uporablja za tretje države, tako da zmanjša razliko med osnovnimi dajatvami in dajatvami skupne carinske tarife po naslednjem časovnem razporedu:

– Od 1. marca 1986 Portugalska republika uporablja dajatev, ki za 12,5% zmanjšuje razliko med osnovno dajatvijo in dajatvijo skupne carinske tarife.

– od 1. januarja 1987:

(a) za tarifne oznake, pri katerih osnovne dajatve ne odstopajo več kot 15% navzgor ali navzdol od dajatev skupne carinske tarife, se uporabljajo slednje;

(b) v drugih primerih Portugalska republika uporablja dajatev, ki zmanjšuje razliko med osnovnimi dajatvami in dajatvami skupne carinske tarife, v sedmih enakih deležih po 12,5%, in sicer:

– 1. januarja 1987,

– 1. januarja 1988,

– 1. januarja 1989,

– 1. januarja 1990,

– 1. januarja 1991,

– 1. januarja 1992.

Portugalska republika začne v celoti uporabljati skupno carinsko tarifo 1. januarja 1993.

Člen 361

1. Do 31. decembra 1992 velja za uvoz proizvodov iz Priloge XXVIII (a) iz drugih držav članic na Portugalsko dodatni trgovinski mehanizem, določen v tem členu.

2. Poleg tega do 31. decembra 1990 za uvoz proizvodov iz Priloge XXVIII (b) iz Španije na Portugalsko velja mehanizem iz odstavka 1.

3. Za vsak zadevni proizvod se pred začetkom vsakega leta na podlagi uvoza iz prejšnjih treh let pripravi predhodna ocena preskrbe za Portugalsko. Ta ocena ne zajema samo uvoza iz drugih držav članic, ampak tudi uvoz iz tretjih držav. Delež trgovine znotraj Skupnosti v tej oceni se vsako leto poveča za progresivni faktor 15%.

4. Onstran praga deleža trgovine znotraj Skupnosti se lahko sprejmejo ukrepi za omejitev ali prepoved uvoza.

5. Onstran praga, določenega za skupno oceno preskrbe lahko Portugalska republika sprejme začasne zaščitne ukrepe, ki se začnejo uporabljati takoj; o teh ukrepih nemudoma obvesti Komisijo, ki lahko v mesecu, ki sledi temu obvestilu, njihovo izvajanje odloži.

6. Podrobna pravila za izvajanje se sprejmejo po postopku iz člena 33 Uredbe (EGS) št. 3796/81.

Člen 362

V obdobju postopne odprave carin med Skupnostjo v sedanji sestavi in Portugalsko se lahko spodaj našteti izdelki iz Portugalske letno uvažajo v Skupnost v sedanji sestavi, pri čemer se dajatve skupne carinske tarife v celoti opustijo do omejitev iz spodnje tabele:

Številka SCT	Poimenovanje	Količina (v tonah)
16.04	Pripravljene ali konzervirane ribe, vključno s kaviarjem in njegovimi nadomestki:	
	D. Sardele	5000
	E. Tuni	1000
	ex F. Palamide (Sarda spp.), skuša in sardon:	
	– Skuša	1000

Člen 363

1. Portugalska republika lahko do 31. decembra 1992 glede tretjih držav ohrani količinske omejitve za izdelke iz Priloge XXIX v mejah in v skladu s postopki, ki jih na predlog Komisije s kvalificirano večino določi Svet.

2. Po ukinitvi omenjenih količinskih omejitev se za vsak izdelek uporablja mehanizem referenčnih cen Skupnosti.

POGLAVJE 5
Zunanji odnosi

Oddelek I
Skupna trgovinska politika

Člen 364

1. Portugalska republika glede tretjih držav ohrani količinske omejitve pri uvozu izdelkov, ki še niso liberalizirani za Skupnost v sedanji sestavi. Glede kvot, določenih za te izdelke, za tretje države ne uvede nobenih drugih prednosti v razmerju do Skupnosti v sedanji sestavi.

Te količinske omejitve veljajo vsaj tako dolgo, kot veljajo količinske omejitve za iste izdelke za Skupnost v sedanji sestavi.

2. Portugalska republika za države s pretežno državno trgovino, navedene v Uredbah (EGS) št. 1765/82, (EGS) št. 1766/82 in (EGS) št. 3420/83, ohrani količinske omejitve pri uvozu izdelkov, ki še niso liberalizirani za države, za katere se uporablja Uredba (EGS) št. 288/82. Pri kvotah, določenih za te izdelke, za države s pretežno državno trgovino ne uvede nobenih drugih prednosti v razmerju do držav, za katere se uporablja Uredba (EGS) št. 288/82.

Te količinske omejitve veljajo vsaj tako dolgo, kot veljajo količinske omejitve za iste izdelke za države, navedene v Uredbi (EGS) št. 288/82.

Vse spremembe uvozne ureditve na Portugalskem za izdelke, ki jih Skupnost še ni liberalizirala za države s pretežno državno trgovino, se izvedejo v skladu s pravili in po postopkih iz Uredbe (EGS) št. 3420/83 ter brez poseganja v prvi pododstavek.

Vendar Portugalski republiki za države s pretežno državno trgovino ni treba znova uvesti količinskih omejitev pri uvozu izdelkov, liberaliziranih za te države in za katere še vedno veljajo količinske omejitve za države članice Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini.

3. Do 31. decembra 1992 lahko Portugalska republika brez poseganja v odstavka 1 in 2 ohrani količinske omejitve pri uvozu v obliki kvot za izdelke in obseg iz Priloge XXX kot začasna odstopanja od skupnih seznamov glede liberalizacije uvoza iz uredb (EGS) št. 288/82, (EGS) št. 1765/82, (EGS) št. 1766/82 in (EGS) št. 3419/83, kakor so bile spremenjene z Uredbo (EGS) št. 453/84, če je o omejitvah, ki zadevajo države članice Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini, le-te pred pristopom uradno obvestila v skladu s tem sporazumom.

Za uvoz teh izdelkov se v celoti uporabljajo skupni seznami glede liberalizacije, ki veljajo 1. januarja 1993. Do tega datuma se kvote postopno povečujejo v skladu z odstavkom 4.

4. Minimalna stopnja postopnega povečevanja kvot iz odstavka 3 je na začetku vsakega leta za kvote, izražene v ekujih, 25%, in na začetku vsakega leta za kvote, izražene v količinah, 20%. Povečanje se prišteje vsaki kvoti, naslednje povečanje pa se izračuna na osnovi tako dobljene skupne vrednosti.

Če je uvoz v obdobju izvajanja prehodnih ukrepov v dveh zaporednih letih manjši od 90% letnih kvot, odprtih v skladu z odstavkom 3, Portugalska republika brez poseganja v odstavka 1 in 2 odpravi veljavne količinske omejitve.

5. Portugalska republika ohrani količinske omejitve pri uvozu v obliki kvot za vse tretje države za izdelke iz Protokola št. 23, ki jih Skupnost ni liberalizirala za tretje države, in za katere ohrani količinske omejitve pri uvozu za Skupnost v sedanji sestavi v obsegu in vsaj do datumov iz tega protokola.

Vse spremembe uvoznih aranžmajev na Portugalskem za izdelke iz prvega pododstavka se izvedejo v skladu s pravili in po postopkih iz Uredb (EGS) št. 288/82 in (EGS) št. 3420/83 ter brez poseganja v odstavka 1 in 2.

6. Portugalska republika, kadar je to primerno in kolikor je potrebno za izpolnitev obveznosti, ki jih ima Skupnost po Splošnem sporazumu o tarifah in trgovini do držav s pretežno državno trgovino, ki so članice tega sporazuma, na omenjene države razširi ukrepe liberalizacije, ki jih mora sprejeti v zvezi z drugimi tretjimi državami članicami Sporazuma, pri čemer upošteva dogovorjene prehodne ukrepe.

Člen 365

1. Od 1. marca 1986 Portugalska republika uporablja splošni sistem preferencialov za izdelke, ki niso našteti v Prilogi II Pogodbe EGS. Vendar pa, kar zadeva izdelke iz Priloge XXXI, Portugalska republika do 31. decembra 1992 postopno uskladi svoje stopnje s stopnjami splošnega sistema preferencialov, pri čemer začne z osnovnimi dajatvami iz člena 189 (2). Časovni razpored za te uskladitve je enak tistemu iz člena 197.

2. (a) Kar zadeva izdelke iz Priloge II Pogodbe se predvidene ali izračunane preferencialne stopnje postopno uporabljajo za dajatve, ki jih Portugalska republika dejansko obračuna za tretje države, v skladu s splošnimi postopki iz (b) ali posebnimi postopki iz členov 289 in 295.

(b) Od 1. marca 1986 Portugalska republika uporablja dajatev, ki zmanjšuje razliko med stopnjo osnovne dajatve in stopnjo preferencialne dajatve po naslednjem časovnem razporedu:

- 1. marca 1986 se razlika zniža na 90,9% prvotne razlike,
- 1. januarja 1987 se razlika zniža na 81,8% prvotne razlike,
- 1. januarja 1988 se razlika zniža na 72,7% prvotne razlike,
- 1. januarja 1989 se razlika zniža na 63,6% prvotne razlike,
- 1. januarja 1990 se razlika zniža na 54,5% prvotne razlike,
- 1. januarja 1991 se razlika zniža na 45,4% prvotne razlike,
- 1. januarja 1992 se razlika zniža na 36,3% prvotne razlike,
- 1. januarja 1993 se razlika zniža na 27,2% prvotne razlike,
- 1. januarja 1994 se razlika zniža na 18,1% prvotne razlike,
- 1. januarja 1995 se razlika zniža na 9,0% prvotne razlike.

Portugalska republika začne v celoti uporabljati preferencialne stopnje 1. januarja 1996.

(c) Z odstopanjem od točke (b), Portugalska republika za ribiške proizvode iz tarifnih številk 03.01, 03.02, 03.03 in izdelkov iz tarifnih številk 16.04 in 16.05 ter podštevilk 05.15 A in 23.01 B skupne carinske tarife od 1. marca 1986 uporablja carino, ki zmanjšuje razliko med stopnjo osnovne dajatve in stopnjo preferencialne dajatve po naslednjem sistemu:

- 1. marca 1986 se razlika zniža na 87,5% prvotne razlike,
- 1. januarja 1987 se razlika zniža na 75,0% prvotne razlike,
- 1. januarja 1988 se razlika zniža na 62,5% prvotne razlike,
- 1. januarja 1989 se razlika zniža na 50,0% prvotne razlike,
- 1. januarja 1990 se razlika zniža na 37,5% prvotne razlike,
- 1. januarja 1991 se razlika zniža na 25,0% prvotne razlike,
- 1. januarja 1992 se razlika zniža na 12,5% prvotne razlike.

Portugalska republika začne v celoti uporabljati preferencialne stopnje 1. januarja 1993.

Oddelek II
Sporazumi Skupnosti z nekaterimi tretjimi državami

Člen 366

1. Portugalska republika od 1. januarja 1986 uporablja določbe sporazumov iz člena 368.

Prehodni ukrepi in morebitne prilagoditve so predmet protokolov, ki so sklenjeni z državami sopogodbenicami in priloženi tem sporazumom.

2. Ti prehodni ukrepi so oblikovani tako, da po svojem prenehanju zagotovijo uporabo skupne ureditve v odnosih s tretjimi državami sopogodbenicami s strani Skupnosti kot tudi enakost pravic in obveznosti držav članic.

3. Ti prehodni ukrepi, ki se uporabljajo za države iz člena 368, ne smejo na nobenem področju povzročiti, da bi Portugalska republika tem državam zagotovila ugodnejšo obravnavo kot Skupnosti v sedanji sestavi.

Zlasti vsi izdelki, ki so predmet prehodnih ukrepov v zvezi s količinskimi omejitvami, ki se uporabljajo v Skupnosti v sedanji sestavi, so predmet takšnih ukrepov v razmerju do vseh držav iz člena 368, in sicer za enako časovno obdobje z upoštevanjem posebnih odstopanj.

4. Ti prehodni ukrepi, ki se uporabljajo za države iz člena 368 ne smejo povzročiti, da bi Portugalska republika tem državam zagotovila manj ugodno obravnavo kot drugim tretjim državam. Zlasti ni mogoče predvideti prehodnih ukrepov v zvezi s količinskimi omejitvami za države iz člena 368 glede izdelkov, za katere takšnih omejitev pri uvozu v/na Portugalsko iz drugih tretjih držav ne bo.

Člen 367

Če protokoli iz člena 366 (1) iz razlogov, na katere Skupnost ali Portugalska republika ne more vplivati, niso sklenjeni 1. januarja 1986, Skupnost ob pristopu sprejme ukrepe, ki so potrebni za ureditev takega položaja.

Portugalska republika v vsakem primeru od 1. januarja 1986 za države iz člena 368 izvaja obravnavanje po načelu največjih ugodnosti.

Člen 368

1. Člena 366 in 367 se uporabljata za:

– sporazume, sklenjene z Alžirijo, Avstrijo, Ciprom, Egiptom, Finsko, Islandijo, Izraelom, Jordanijo, Jugoslavijo, Libanonom, Malto, Marokom, Norveško, Sirijo, Švedsko, Švico, Tunizijo, in Turčijo ter za druge sporazume, sklenjene s tretjimi državami, ki se nanašajo izključno na trgovino z izdelki iz Priloge II Pogodbe EGS.

– novi sporazum med Skupnostjo in afriškimi, karibskimi in pacifiškimi državami, podpisan 8. decembra 1984.

2. Ureditve, ki izhajajo iz Druge konvencije AKP-EGS in Sporazuma o izdelkih v pristojnosti Evropske skupnosti za premog in jeklo, podpisanega 31. oktobra 1979, se ne uporabljajo v odnosih med Portugalsko republiko ter afriškimi, karibskimi in pacifiškimi državami.

Člen 369

Portugalska republika odstopi, z učinkom od 1. januarja 1986, od Konvencije o ustanovitvi Evropskega združenja za prosto trgovino, podpisane 4. januarja 1960.

Oddelek II
Tekstil

Člen 370

1. Portugalska republika od 1. januarja 1986 uporablja dogovor z dne 20. decembra 1973 o mednarodni trgovini s tekstilom, kot tudi dvostranske sporazume, ki jih je sklenila Skupnost v okviru tega dogovora ali z drugimi tretjimi državami. O protokolih o prilagoditvi teh sporazumov se Skupnost pogaja s tretjimi državami, pogodbenicami sporazumov, zato da zagotovi prostovoljno omejevanje pri izvozu v Portugalsko za izdelke in države porekla, glede katerih obstajajo omejitve pri izvozu v Skupnost.

2. Če ti protokoli niso sklenjeni do 1. januarja 1986, Skupnost sprejme ukrepe za ureditev tega položaja v zvezi s potrebnimi prehodnimi prilagoditvami, da zagotovi izvajanje sporazumov s strani Skupnosti.

POGLAVJE 6
Finančne določbe

Člen 371

1. Sklep z dne 21. aprila 1970 o nadomeščanju finančnih prispevkov iz držav članic z lastnimi sredstvi Skupnosti, v nadaljnjem besedilu "Sklep z dne 21. aprila 1970", se uporablja v skladu z določbami iz členov 372 do 375.

2. Vsako sklicevanje na Sklep z dne 21. aprila 1970 v členih tega poglavja se šteje za sklic na Sklep Sveta z dne 7. maja 1985 o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti od dneva uveljavitve tega sklepa.

Člen 372

Prihodek, označen kot "kmetijski prelevmani", naveden v prvem odstavku člena 2 (a) Sklepa z dne 21. aprila 1970, zajema tudi dohodek od vseh zneskov, zabeleženih pri uvozu v trgovini med Portugalsko in drugimi državami članicami ter med Portugalsko in tretjimi državami skladno s členi 233 do 345, 210 (3) in 213.

Vendar pa ta dohodek šele od začetka druge stopnje zajema prelevmane in druge zneske iz prejšnjega odstavka, zabeležene za izdelke, ki so predmet postopnega prehoda v skladu s členi 309 do 341.

Ne glede na določbe prejšnjega odstavka, sme Svet soglasno na predlog Komisije pred koncem prve stopnje odločiti, da Portugalski v mejah in v skladu s postopki, ki bodo definirani, ter za obdobje največ dveh let, povrniti znesek dohodka od "pristopnih" kompenzacij, ki jih Portugalska uporablja za uvoz žit iz drugih držav članic.

Člen 373

Prihodek, označen kot "carine", naveden v prvem odstavku člena 2 (b) Sklepa z dne 21. aprila 1970, zajema do 31. decembra 1992 tudi carine, izračunane tako, kot če bi Portugalska republika od pristopa v trgovini s tretjimi državami uporabljala stopnje, določene v skupni carinski tarifi, in znižane stopnje, ki izhajajo iz kakršnekoli carinske ugodnosti, ki jo uporablja Skupnost. Za carine v zvezi z oljnicami in oljnimi plodovi ter njihove proizvode, ki jih zajema Uredba št. 136/66/EGS, in kmetijske proizvode, ki so predmet postopnega prehoda iz členov 309 do 341, velja enako pravilo do 31. decembra 1995.

Vendar pa ta prihodek med prvo stopnjo ne zajema carin, ki veljajo za kmetijske pridelke, uvožene na Portugalsko, ki so predmet postopnega prehoda iz členov 309 do 341.

Če se uporabljajo določbe, ki jih Komisija sprejme v skladu s členom 210 (3) tega akta in z odstopanjem od prvega pododstavka, carine ustrezajo znesku, izračunanem v skladu s stopnjo kompenzacijske dajatve, ki jo te določbe predpisujejo za izdelke iz tretjih držav, ki so uporabljeni v proizvodnji.

Portugalska republika vsak mesec izračuna te carine na osnovi carinskih deklaracij enega meseca. Tako dobljen izračun za carine na podlagi zapisov v zadevnem mesecu je na voljo Komisiji pod pogoji, opredeljenimi v Uredbi (EGS, Euratom, ESPJ) št. 2891/77.

Od 1. januarja 1993 mora biti skupni znesek knjiženih carin poravnan v celoti. Vendar pa mora biti za proizvode iz členov 309 do 341, ki so predmet postopnega prehoda, ter za oljnice in oljne plodove ter njihove proizvode, ki jih zajema Uredba št. 136/66/EGS, ves znesek teh carin v celoti poravnan od 1. januarja 1996.

Člen 374

Znesek dajatev, določenih kot lastna sredstva, ki se natečejo iz davka na dodano vrednost ali iz denarnih prispevkov, ki temeljijo na bruto nacionalnem proizvodu v skladu s členom 4 (1) do (5) Sklepa z dne 21. aprila 1970, se v celoti plačuje od 1. januarja 1986.

Odstopanje od točke 15 člena 15 Šeste direktive Sveta 77/388/EGS ne vpliva na znesek dajatev, ki mora biti poravnan v skladu s prvim odstavkom.

Skupnost Portugalski republiki kot postavko odhodkov v splošnem proračunu Evropskih skupnosti v mesecu za tistim mesecem, ko je na razpolago Komisiji, povrne delež zneska plačil iz lastnih sredstev, ki se natečejo iz davka na dodano vrednost ali iz denarnih prispevkov, ki temeljijo na bruto nacionalnem proizvodu v skladu z naslednjim postopkom:

- 87% v letu 1986,
- 70% v letu 1987,
- 55% v letu 1988,
- 40% v letu 1989,
- 25% v letu 1990,
- 5% v letu 1991.

Odstotki tega postopnega vračanja se ne uporabljajo za znesek, ki ustreza deležu Portugalske pri financiranju odbitka, predpisanega v členu 3 (3) (b), (c) in (d) Sklepa Sveta z dne 7. maja 1985 o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti, v korist Združenega kraljestva.

Člen 375

Da se Portugalski republiki preprečijo stroški z vračanjem predujmov, ki jih Skupnosti dodelijo njene države članice pred 1. januarjem 1986, se Portugalski republiki za to vračilo dodeli finančna kompenzacija.

POGLAVJE 7
Druge določbe

Člen 376

Ne glede na člen 60 Pogodbe ESPJ in njenih določb o izvajanju, smejo Portugalske jeklarne v avtonomnih regijah Azori in Madeira do 31. decembra 1992 uporabljati ceno cif v namembnem pristanišču, ki je enaka osnovni ceni, ki velja na celinskem ozemlju Portugalske republike.

Člen 377

Portugalska republika sme do 31. decembra 1992 odstopati od določb člena 95 Pogodbe EGS glede trošarin za tobačne izdelke, proizvedene v avtonomnih regijah Azori in Madeira pod pogoji, določenimi v Prilogi XXXII za izvajanje Direktive Sveta 72/464/EGS z dne 19. decembra 1972.

NASLOV IV
DRUGE DOLOČBE

Člen 378

1. Akti, našteti v Prilogi XXXII k temu aktu, se uporabljajo za novi državi članici pod pogoji iz te priloge.

2. Na ustrezno utemeljeno zahtevo Kraljevine Španije ali Portugalske republike lahko Svet pred 1. januarjem 1986 na predlog Komisije soglasno sprejme ukrepe, ki zajemajo začasna odstopanja od aktov institucij Skupnosti, sprejetih med 1. januarjem 1985 in dnevom podpisa tega akta.

Člen 379

1. Če se pred 31. decembrom 1992 v katerem koli gospodarskem sektorju pojavijo resne težave, ki bi utegnile trajati dalj časa ali resno poslabšati gospodarske razmere na določenem območju, lahko nova država članica zaprosi za dovoljenje za sprejetje zaščitnih ukrepov, da bi nastale razmere popravila in ta sektor prilagodila gospodarstvu skupnega trga.

V enakih razmerah lahko vsaka sedanja država članica zaprosi za dovoljenje za sprejetje zaščitnih ukrepov glede ene ali obeh novih držav članic.

Ta določba se uporablja do 31. decembra 1995 za proizvode ali sektorje, za katere ta akt dovoljuje prehodna odstopanja, ki trajajo enako dolgo.

2. Na predlog zadevne države Komisija po hitrem postopku določi zaščitne ukrepe, ki so po njenem mnenju potrebni, ter podrobno opredeli pogoje in način njihovega izvajanja.

V primeru resnih gospodarskih težav in na izrecno zahtevo zadevne države članice Komisija odloči v petih delovnih dneh po prejemu zahteve, kateri je priložena ustrezna obrazložitev. Tako sprejeti ukrepi se uporabljajo takoj.

Kadar na področju kmetijstva in ribištva, brez poseganja v določbe poglavja 3 naslovov II in III, trgovina med Skupnostjo v sedanji sestavi in eno ali drugo novo državo članico ali med njima povzroči ali grozi, da bo povzročila resne motnje na trgu države članice, Komisija na zahtevo zadevne države članice v 24 urah po njenem prejemu odloči o uvedbi zaščitnih ukrepov, za katere meni, da so nujni. Tako sprejeti ukrepi se lahko uporabljajo takoj in upoštevajo interese vseh zadevnih strank ter zlasti težave pri prevozu.

3. Ukrepi, dovoljeni na podlagi odstavka 2, lahko vsebujejo odstopanja od pravil Pogodbe EGS, Pogodbe ESPJ in tega akta v takšnem obsegu in za toliko časa, kakor je nujno potrebno za doseganje ciljev iz odstavka 1. Prednost imajo ukrepi, ki najmanj motijo delovanje skupnega trga.

4. Če se na trgu delovne sile Velikega vojvodstva Luksemburg pojavijo resne težave, ki bi utegnile trajati dalj časa, lahko ta država zaprosi, da se ji po postopku iz prvega in drugega pododstavka odstavka 2 in pod pogoji iz odstavka 3 dovoli začasno izvajati zaščitne ukrepe do 31. decembra 1995 v okviru nacionalnih določb o spremembi zaposlitve, v zvezi z delavci, državljani nove države članice, ki se jim po datumu tega dovoljenja dovoli priseliti v Veliko vojvodstvo, zato da se tam zaposlijo.

Člen 380

1. Če pred iztekom obdobja izvajanja prehodnih ukrepov, določenih v tem aktu za vsak posamezen primer, Komisija na predlog države članice ali druge zainteresirane stranke ter po postopkovnih pravilih, ki jih bo Svet na predlog Komisije sprejel s kvalificirano večino ob pristopu, ugotovi, da se med Skupnostjo v sedanji sestavi in novima državama članicama ali med novima državama članicama izvaja damping, naslovi na povzročitelja ali povzročitelje dampinga, priporočila, katerih namen je, da takšno ravnanje odpravijo.

Če se takšno ravnanje nadaljuje, Komisija dovoli prizadeti državi članici ali prizadetim državam članicam, da sprejmejo zaščitne ukrepe, za katere določi pogoje in podrobnosti.

2. Za uporabo tega člena za izdelke, naštete v Prilogi II k Pogodbi EGS, Komisija ovrednoti vse pomembne dejavnike, zlasti raven cen, po katerih se omenjeni izdelki uvažajo na zadevni trg od drugod, z upoštevanjem določb Pogodbe EGS, ki se nanašajo na kmetijstvo, zlasti člena 39.

3. Ukrepi, sprejeti pred pristopom v okviru Uredbe (EGS) št. 2176/84 in Odločbe št. 2177/84/ESPJ v zvezi z novima državama članicama, in ukrepi, sprejeti pred pristopom v okviru protidampinške zakonodaje novih držav članic glede Skupnosti v sedanji sestavi, ostanejo začasno v veljavi, Komisija pa jih ponovno preuči in odloči, ali jih bo spremenila ali razveljavila. Takšno spremembo ali razveljavitev izvede glede na okoliščine Komisija ali, odvisno od primera, zadevne nacionalne oblasti. Postopki, ki so se pred pristopom začeli v Španiji, na Portugalskem ali v Skupnosti v sedanji sestavi, se nadaljujejo v skladu z določbami odstavka 1.

PETI DEL
DOLOČBE O IZVAJANJU TEGA AKTA

NASLOV I
VZPOSTAVITEV INSTITUCIJ

Člen 381

Skupščina se sestane najpozneje en mesec po pristopu. Svoj poslovnik prilagodi potrebam pristopa.

Člen 382

Svet prilagodi svoj poslovnik potrebam pristopa.

Člen 383

1. Ob pristopu se Komisija razširi z imenovanjem treh dodatnih članov in določitvijo šestega podpredsednika med člani razširjene Komisije. Mandat novoimenovanih članov se izteče hkrati z mandatom članov, ki opravljajo funkcijo na dan pristopa.

Mandat imenovanega šestega podpredsednika se izteče hkrati z mandatom ostalih petih podpredsednikov.

2. Do 31. decembra 1986 Svet prvič preuči, ali bi bilo treba uporabiti četrti pododstavek člena 14 Pogodbe o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti.

3. Komisija prilagodi svoj poslovnik potrebam pristopa.

Člen 384

1. Ob pristopu sta imenovana dva sodnika Evropskega sodišča.

2. Mandat enega od sodnikov, imenovanih v skladu z odstavkom 1, se izteče 6. oktobra 1988. Ta sodnik je izbran z žrebom. Mandat drugega sodnika se izteče 6. oktobra 1991.

3. Ob pristopu je imenovan šesti generalni pravobranilec. Njegov mandat se izteče 6. oktobra 1988.

4. Sodišče prilagodi svoj poslovnik potrebam pristopa. Tako prilagojeni poslovnik mora soglasno odobriti Svet.

5. Pri razsojanju zadev, ki so nerešene na dan 1. januarja 1986 in za katere se je ustni postopek začel pred tem datumom, sodišče na plenarnih sejah ali senati zasedajo v enaki sestavi kakor pred pristopom in uporabljajo poslovnik, ki je veljal 31. decembra 1985.

Člen 385

Ob pristopu se Računsko sodišče razširi z imenovanjem dveh dodatnih članov. Mandat novoimenovanih članov se izteče 17. oktobra 1987.

Člen 386

Ob pristopu se Ekonomsko-socialni odbor razširi z imenovanjem 33 članov, ki zastopajo različne vrste ekonomskih in socialnih dejavnosti v novih državah članicah. Mandat novoimenovanih članov se izteče hkrati z mandatom članov, ki opravljajo funkcijo na dan pristopa.

Člen 387

Ob pristopu se Posvetovalni odbor Evropske skupnosti za premog in jeklo razširi z imenovanjem dodatnih članov. Mandat novoimenovanih članov se izteče hkrati z mandatom članov, ki opravljajo funkcijo na dan pristopa.

Člen 388

Ob pristopu se Znanstveno-tehnični odbor razširi z imenovanjem petih dodatnih članov. Mandat novoimenovanih članov se izteče hkrati z mandatom članov, ki opravljajo funkcijo na dan pristopa.

Člen 389

Ob pristopu se Monetarni odbor razširi z imenovanjem članov, ki predstavljajo novi državi članici. Njihov mandat se izteče hkrati z mandatom članov, ki opravljajo funkcijo na dan pristopa.

Člen 390

Prilagoditve statutov in poslovnikov odborov, ustanovljenih na podlagi izvirnih pogodb, ki so potrebne zaradi pristopa, se opravijo čim prej po pristopu.

Člen 391

1. Mandat novih članov odborov, navedenih v Prilogi XXXIII, se izteče hkrati z mandatom članov, ki opravljajo funkcijo na dan pristopa.

2. Ob pristopu se članstvo v odborih, navedenih v Prilogi XXXIV, v celoti obnovi.

NASLOV II
UPORABA AKTOV INSTITUCIJ

Člen 392

Od pristopa se šteje, da so direktive in odločbe iz člena 189 Pogodbe EGS in člena 161 Pogodbe Euratom ter priporočila in odločbe iz člena 14 Pogodbe ESPJ naslovljene na novi državi članici in da sta bili ti o njih uradno obveščeni, če so bile o teh direktivah, priporočilih in odločbah uradno obveščene vse sedanje države članice.

Člen 393

V vsaki od novih držav članic se lahko uporaba aktov, navedenih v seznamu Priloge XXXV k temu aktu, odloži do datumov, navedenih v tem seznamu.

Člen 394

1. Do 1. marca 1986 se odloži naslednje:

a) uporaba predpisov Skupnosti za nove države članice pri proizvodnji in trženju kmetijskih proizvodov ter trgovini z določenim blagom, ki izhaja iz predelave kmetijskih proizvodov in je predmet posebne ureditve;

b) uporaba sprememb teh predpisov, predvidenih s tem aktom, vključno s tistimi, ki izhajajo iz člena 396, za Skupnost v sedanji sestavi.

2. Odstavek 1 se ne uporablja za prilagoditve aktov institucij Skupnosti s področja skupne kmetijske politike, ki se bodo v skladu s členom 396 izvajale z namenom določitve števila glasov, ki bo ob pristopu potrebno za kvalificirano večino v okviru postopka upravljalnih odborov ali drugih podobnih odborov s področja kmetijstva.

3. Do 28. februarja 1986 je ureditev, ki se uporablja za trgovino med novo državo članico na eni strani in Skupnostjo v sedanji sestavi, drugo novo državo članico ali tretjimi državami na drugi strani, takšna, kakršna se je uporabljala pred pristopom.

Člen 395

Če na seznamu Priloge XXXVI ali v drugih določbah tega akta ni predviden rok, novi državi članici uveljavita ukrepe, potrebne za to, da od dneva pristopa ravnata v skladu z določbami direktiv in odločb v smislu člena 189 Pogodbe EGS in člena 161 Pogodbe Euratom ter s priporočili in odločbami v smislu člena 14 Pogodbe ESPJ.

Člen 396

1. Prilagoditve aktov institucij Skupnosti, ki niso vključene v ta akt ali njegove priloge, in so jih sprejele institucije pred pristopom po postopku iz odstavka 2, da bi uskladile omenjene akte z določbami tega akta, predvsem tistimi iz četrtega dela, začnejo veljati ob pristopu.

2. Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije ali Komisija, glede na to, katera od teh dveh institucij je sprejela izvirne akte, v ta namen sestavi potrebna besedila.

Člen 397

Besedila aktov institucij Skupnosti, ki so bila sprejeta pred pristopom in sta jih Svet ali Komisija sestavila v španskem in portugalskem jeziku, so od dneva pristopa enako verodostojna kakor besedila, sestavljena v sedanjih sedmih jezikih. Besedila se objavijo v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*, če so bila v njem objavljena v sedanjih jezikih.

Člen 398

Sporazumi, sklepi in usklajena ravnanja, ki obstajajo ob pristopu in ki zaradi pristopa sodijo v okvir člena 65 Pogodbe ESPJ, morajo biti pri Komisiji priglašeni v treh mesecih po pristopu. Samo priglašeni sporazumi in sklepi ostanejo v veljavi začasno, dokler Komisija ne sprejme odločitve.

Člen 399

O določbah zakonov in drugih predpisov za zagotovitev varovanja zdravja delavcev in prebivalstva na ozemljih držav članic pred nevarnostmi ionizirajočega sevanja ti državi v skladu s členom 33 Pogodbe Euratom obvestita Komisijo v treh mesecih po pristopu.

NASLOV III
KONČNE DOLOČBE

Člen 400

Priloge I do XXXVI in Protokoli št. 1 do 25, priloženi temu aktu, so njegov sestavni del.

Člen 401

Vlada Francoske republike pošlje vladama Kraljevine Španije in Portugalske republike overjeno kopijo Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo ter pogodb, ki omenjeno pogodbo spreminjajo.

Člen 402

Vlada Italijanske republike pošlje vladama Kraljevine Španije in Portugalske republike overjeno kopijo Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, Pogodbe o ustanovitvi evropske skupnosti za atomsko energijo in pogodb, ki ju spreminjajo ali dopolnjujejo, vključno s pogodbami o pristopu Kraljevine Danske, Irske, Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska ter Helenske republike k Evropski gospodarski skupnosti in Evropski skupnosti za atomsko energijo v angleškem, danskem, francoskem, grškem, irskem, italijanskem, nemškem in nizozemskem jeziku.

Besedila teh pogodb, sestavljena v španskem in portugalskem jeziku, se priložijo temu aktu. Ta besedila so enako verodostojna kakor besedila pogodb iz prvega odstavka, sestavljena v sedanjih jezikih.

Člen 403

Overjeno kopijo mednarodnih sporazumov, deponiranih v arhivu Generalnega sekretariata Sveta Evropskih skupnosti, pošlje vladama novih držav članic generalni sekretar.

PRILOGA I

Seznam iz člena 26 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA II

Seznam iz člena 27 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA III

Seznam iz prve alinee člena 43 (1) Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA IV

Seznam iz druge alinee člena 43 (1) Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA V

Seznam iz člena 48 (3) Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA VI

Seznam iz člena 48 (4) Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA VII

Seznam iz člena 53 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA VIII

Seznam proizvodov iz člena 75 (3) Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA IX

Seznam iz člena 158 (1) Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA X

Seznam iz člena 158 (3) Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA XI

Tehnične podrobnosti iz člena 163 (3) Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA XII

Seznam iz člena 168 (4) Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA XIII

Seznam proizvodov iz člena 174 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA XIV

Seznam proizvodov iz člena 176 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA XV

Seznam iz člena 177 (3) Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA XVI

Seznam iz člena 177 (5) Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA XVII

Seznam iz člena 178 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA XVIII

Seznam iz člena 200 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA XIX

Seznam iz člena 213 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA XX

Seznam iz člena 243 (2) (a) Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA XXI

Seznam iz člena 245 (1) Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA XXII

Seznam iz člena 249 (2) Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA XXIII

Seznam iz člena 269 (2) Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA XXIV

Seznam iz člena 273 (2) Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA XXV

Seznam iz člena 278 (1) Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA XXVI

Seznam iz člena 280 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA XXVII

Seznam iz člena 355 (3) Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA XXVIII

Seznam iz člena 361 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA XXIX

Seznam iz člena 363 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA XXX

Seznam iz člena 364 (3) Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA XXXI

Seznam iz člena 365 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA XXXII

Seznam iz člena 378 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA XXXIII

Seznam iz člena 391 (1) Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA XXXIV

Seznam iz člena 391 (2) Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA XXXV

Seznam iz člena 393 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA XXXVI

Seznam iz člena 395 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PROTOKOLI

Protokol št. 1 o statutu Evropske investicijske banke

(Besedilo protokola je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Protokol št. 2 o Kanarskih otokih ter Ceuti in Melilli

(Besedilo protokola je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Protokol št. 3 o blagovni menjavi med Španijo in Portugalsko v obdobju, v katerem se uporabljajo prehodni ukrepi

(Besedilo protokola je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Protokol št. 4 o mehanizmu dodatnih odgovornosti v okviru sporazumov o ribolovu, ki jih je Skupnost sklenila s tretjimi državami

(Besedilo protokola je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Protokol št. 5 o udeležbi novih držav članic v sredstvih Evropske skupnosti za premog in jeklo

(Besedilo protokola je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Protokol št. 6
o španskih letnih tarifnih kvotah za uvoz motornih vozil iz podštevilke 87.02 A I b) skupne carinske tarife, navedenih v členu 34 Akta o pristopu

(Besedilo protokola je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Protokol št. 7
o španskih količinskih kvotah

(Besedilo protokola je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Protokol št. 8
o španskih patentih

(Besedilo protokola je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Protokol št. 9
o trgovini s tekstilnimi izdelki med Španijo in Skupnostjo v sedanji sestavi

(Besedilo protokola je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Protokol št. 10
o prestrukturiranju španske železarske in jeklarske industrije

(Besedilo protokola je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Protokol št. 11
o pravilih za oblikovanje cen

(Besedilo protokola je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Protokol št. 12
o regionalnem razvoju Španije

(Besedilo protokola je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Protokol št. 13
o izmenjavi informacij na področju jedrske energije s Kraljevino Španijo

(Besedilo protokola je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Protokol št. 14
o bombažu

(Besedilo protokola je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Protokol št. 15
o določitvi portugalskih osnovnih dajatev za nekatere izdelke

(Besedilo protokola je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Protokol št. 16
o oprostitvah carin, ki jih Portugalska republika dovoli za uvoz določenega blaga

(Besedilo protokola je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Protokol št. 17
o trgovini s tekstilnimi izdelki med Portugalsko in drugimi državami članicami Skupnosti

(Besedilo protokola je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Protokol št. 18
o ureditvi uvoza motornih vozil iz drugih držav članic na Portugalsko

(Besedilo protokola je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Protokol št. 19
o portugalskih patentih

(Besedilo protokola je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Protokol št. 20
o prestrukturiranju portugalske železarske in jeklarske industrije

(Besedilo protokola je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Protokol št. 21
o gospodarskem in industrijskem razvoju Portugalske

(Besedilo protokola je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Protokol št. 22
o izmenjavi informacij na področju jedrske energije s Portugalsko republiko

(Besedilo protokola je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Protokol št. 23
o ureditvi uvoza motornih vozil iz tretjih držav na Portugalsko

(Besedilo protokola je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Protokol št. 24
o kmetijskih strukturah na Portugalskem

(Besedilo protokola je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Protokol št. 25
o uporabi proizvodnih disciplin, uvedenih v okviru skupne kmetijske politike, na Portugalskem

(Besedilo protokola je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

SKLEPNA LISTINA

Pooblaščenci:
NJEGOVEGA VELIČANSTVA KRALJA BELGIJCEV,
NJENEGA VELIČANSTVA KRALJICE DANSKE,
PREDSEDNIKA ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE,
PREDSEDNIKA HELENSKE REPUBLIKE,
NJEGOVEGA VELIČANSTVA KRALJA ŠPANIJE,
PREDSEDNIKA FRANCOSKE REPUBLIKE,
PREDSEDNIKA IRSKE,
PREDSEDNIKA ITALIJANSKE REPUBLIKE,
NJEGOVE KRALJEVE VISOKOSTI VELIKEGA VOJVODE LUKSEMBURŠKEGA,
NJENEGA VELIČANSTVA KRALJICE NIZOZEMSKE,
PREDSEDNIKA PORTUGALSKE REPUBLIKE,
NJENEGA VELIČANSTVA KRALJICE ZDRUŽENEGA KRALJESTVA VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA
in
SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI,
ki ga zastopa njegov predsednik,

zbrani v Lizboni in Madridu dvanajstega junija tisoč devetsto petinosemdeset ob priložnosti podpisa Pogodbe o pristopu Kraljevine Španije in Portugalske republike k Evropski gospodarski skupnosti in k Evropski skupnosti za atomsko energijo,

so ugotovili, da so bila na konferenci Evropskih skupnosti in Kraljevine Španije ter na konferenci Evropskih skupnosti in Portugalske republike sestavljena in sprejeta naslednja besedila:

I. Pogodba o pristopu Kraljevine Španije in Portugalske republike k Evropski gospodarski skupnosti in Evropski skupnosti za atomsko energijo;

II. Akt o pogojih pristopa in prilagoditvah pogodb;

III. spodaj našteta besedila, ki so priložena Aktu o pogojih pristopa in prilagoditvah pogodb;

A. Priloga I: Seznam iz člena 26 Akta o pristopu,
Priloga II: Seznam iz člena 27 Akta o pristopu,
Priloga III: Seznam iz prve alinee člena 43 (1) Akta o pristopu,
Priloga IV: Seznam iz druge alinee člena 43 (1) Akta o pristopu,
Priloga V: Seznam iz člena 48 (3) Akta o pristopu,
Priloga VI: Seznam iz člena 48 (4) Akta o pristopu,
Priloga VII: Seznam iz člena 53 Akta o pristopu,
Priloga VIII: Seznam iz člena 75 (3) Akta o pristopu,
Priloga IX: Seznam iz člena 158 (1) Akta o pristopu,
Priloga X: Seznam iz člena 158 (3) Akta o pristopu,
Priloga XI: Tehnične podrobnosti iz člena 163 (3) Akta o pristopu,
Priloga XII: Seznam iz člena 168 (4) Akta o pristopu,
Priloga XIII: Seznam iz člena 174 Akta o pristopu,
Priloga XIV: Seznam iz člena 176 Akta o pristopu,
Priloga XV: Seznam iz člena 177 (3) Akta o pristopu,
Priloga XVI: Seznam iz člena 177 (5) Akta o pristopu,
Priloga XVII: Seznam iz člena 178 (1) Akta o pristopu,
Priloga XVIII: Seznam iz člena 200 Akta o pristopu,
Priloga XIX: Seznam iz člena 213 Akta o pristopu,
Priloga XX: Seznam iz člena 243 (2) (a) Akta o pristopu,
Priloga XXI: Seznam iz člena 245 (1) Akta o pristopu,
Priloga XXII: Seznam iz člena 249 (2) Akta o pristopu,
Priloga XXIII: Seznam iz člena 269 (2) Akta o pristopu,
Priloga XXIV: Seznam iz člena 273 (2) Akta o pristopu,
Priloga XXV: Seznam iz člena 278 (1) Akta o pristopu,
Priloga XXVI: Seznam iz člena 280 Akta o pristopu,
Priloga XXVII: Seznam iz člena 355 (3) Akta o pristopu,
Priloga XXVIII: Seznam iz člena 361 Akta o pristopu,
Priloga XXIX: Seznam iz člena 363 Akta o pristopu,
Priloga XXX: Seznam iz člena 364 (3) Akta o pristopu,
Priloga XXXI: Seznam iz člena 365 Akta o pristopu,
Priloga XXXII: Seznam iz člena 378 Akta o pristopu,
Priloga XXXIII: Seznam iz člena 391 (1) Akta o pristopu,
Priloga XXXIV: Seznam iz člena 391 (2) Akta o pristopu,
Priloga XXXV: Seznam iz člena 393 Akta o pristopu,
Priloga XXXVI: Seznam iz člena 395 Akta o pristopu;

B. Protokol št. 1 o statutu Evropske investicijske banke,
Protokol št. 2 o Kanarskih otokih ter Ceuti in Melilli,
Protokol št. 3 o blagovni menjavi med Španijo in Portugalsko v obdobju, v katerem se uporabljajo prehodni ukrepi,
Protokol št. 4 o mehanizmu dodatnih odgovornosti v okviru sporazumov o ribolovu, ki jih je Skupnost sklenila s tretjimi državami,
Protokol št. 5 o udeležbi novih držav članic v sredstvih Evropske skupnosti za premog in jeklo,
Protokol št. 6 o španskih letnih tarifnih kvotah za uvoz motornih vozil iz podštevilke 87.02 A I b) skupne carinske tarife, navedenih v členu 34 Akta o pristopu,
Protokol št. 7 o španskih količinskih kvotah,
Protokol št. 8 o španskih patentih,
Protokol št. 9 o trgovini s tekstilnimi izdelki med Španijo in Skupnostjo v sedanji sestavi,
Protokol št. 10 o prestrukturiranju španske železarske in jeklarske industrije,
Protokol št. 11 o pravilih za oblikovanje cen,
Protokol št. 12 o regionalnem razvoju Španije,
Protokol št. 13 o izmenjavi informacij na področju jedrske energije s Kraljevino Španijo,
Protokol št. 14 o bombažu,
Protokol št. 15 o določitvi portugalskih osnovnih dajatev za nekatere izdelke,
Protokol št. 16 o oprostitvah carin, ki jih Portugalska republika dovoli za uvoz določenega blaga
Protokol št. 17 o trgovini s tekstilnimi izdelki med Portugalsko in drugimi državami članicami Skupnosti,
Protokol št. 18 o ureditvi uvoza motornih vozil iz drugih držav članic na Portugalsko,
Protokol št. 19 o portugalskih patentih,
Protokol št. 20 o prestrukturiranju portugalske železarske in jeklarske industrije,
Protokol št. 21 o gospodarskem in industrijskem razvoju Portugalske,
Protokol št. 22 o izmenjavi informacij na področju jedrske energije s Portugalsko republiko,
Protokol št. 23 o ureditvi uvoza motornih vozil iz tretjih držav na Portugalsko,
Protokol št. 24 o kmetijskih strukturah na Portugalskem,
Protokol št. 25 o uporabi proizvodnih disciplin, uvedenih v okviru skupne kmetijske politike, na Portugalskem.

C. Besedilo Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, skupaj s pogodbami, ki ju spreminjajo ali dopolnjujejo, vključno s Pogodbo o pristopu Kraljevine Danske, Irske in Združenega Kraljestva Velika Britanija in Severna Irska k Evropski gospodarski skupnosti in k Evropski skupnosti za atomsko energijo ter Pogodbo o pristopu Helenske republike k Evropski gospodarski skupnosti in k Evropski skupnosti za atomsko energijo v španskem in portugalskem jeziku.

Pooblaščenci so se seznanili s Sklepom Sveta Evropskih skupnosti z dne 11. junija 1985 o pristopu Kraljevine Španije in Portugalske republike k Evropski skupnosti za premog in jeklo.

Poleg tega so pooblaščenci in Svet sprejeli spodaj naštete izjave, ki so priložene tej sklepni listini:

1. Skupna izjava o nameri glede razvoja in krepitve odnosov z državami Latinske Amerike;
2. Skupna izjava o gospodarskem in socialnem razvoju avtonomnih regij Azori in Madeira;
3. Skupna izjava o prostem pretoku delavcev;
4. Skupna izjava o delavcih iz sedanjih držav članic s stalnim prebivališčem v Španiji ali na Portugalskem ter o španskih ali portugalskih delavcih s stalnim prebivališčem v Skupnosti in njihovih družinskih članih;
5. Skupna izjava o odpravi obstoječih monopolov v novih državah članicah na področju kmetijstva;
6. Skupna izjava o prilagoditvi pravnega reda Skupnosti v sektorju rastlinskih olj in masti;
7. Skupna izjava o ureditvi trgovine s kmetijskimi proizvodi med Kraljevino Španijo in Portugalsko republiko;
8. Skupna izjava o uvozu proizvodov, za katere se uporablja DTM, iz tretjih držav;
9. Skupna izjava o uporabi izravnalnega zneska za namizna vina;
10. Skupna izjava o DTM za sektor žit;
11. Skupna izjava o Protokolu št. 2 o Kanarskih otokih ter Ceuti in Melilli;
12. Skupna izjava o Protokolu št. 2;
13. Skupna izjava o členu 9 Protokola št. 2;
14. Skupna izjava o odnosih s tretjimi državami na področju ribištva;
15. Skupna izjava o protokolih, ki bodo sklenjeni z nekaterimi tretjimi državami;
16. Skupna izjava o vključitvi pezete in eskuda v eku.

Pooblaščenci in Svet so se seznanili tudi z naslednjimi izjavami, ki so priložene tej sklepni listini:
1. Izjava vlade Zvezne republike Nemčije o uporabi Sklepa o pristopu k Evropski skupnosti za premog in jeklo ter Pogodbe o pristopu k Evropski gospodarski skupnosti in k Evropski skupnosti za atomsko energijo za Berlin.
2. Izjava vlade Zvezne republike Nemčije o definiciji izraza "državljani".

Pooblaščenci in Svet so se seznanili tudi z dogovorom o postopku sprejemanja določenih sklepov in drugih ukrepov v obdobju pred pristopom, ki je bil dosežen na konferenci Evropskih skupnosti in Kraljevine Španije ter na konferenci Evropskih skupnosti in Portugalske republike in je priložen tej sklepni listini.

Sprejete so bile tudi naslednje izjave, ki so priložene tej sklepni listini:
A. Skupne izjave: Skupnost v sedanji sestavi/Kraljevina Španija:
1. Skupna izjava o španski železarski in jeklarski industriji;
2. Skupna izjava o cenah kmetijskih proizvodov v Španiji;
3. Skupna izjava o španskih kakovostnih vinih z zaščitenim geografskim poreklom;
4. Skupna izjava o nekaterih prehodnih ukrepih in nekaterih podatkih na področju kmetijstva, ki zadevajo Španijo;
5. Skupna izjava o delovnem programu, ki ga je treba pripraviti za fazo preverjanja konvergence v sektorju sadja in zelenjave v zvezi s Španijo;
6. Skupna izjava o vplivu državnih pomoči, ki jih prehodno ohrani Kraljevina Španija, na trgovino z drugimi državami članicami;
7. Skupna izjava o uporabi sociostrukturnih ukrepov Skupnosti v vinskem sektorju v Španiji in določb, ki omogočajo določanje porekla in spremljanje tržnih gibanj španskih vin;
8. Skupna izjava o prihodnjih trgovinskih dogovorih z Andoro.
B. Skupne izjave: Skupnost v sedanji sestavi/Portugalska republika:
1. Skupna izjava o dostopu na portugalski naftni trg;
2. Skupna izjava o portugalski železarski in jeklarski industriji;
3. Skupna izjava o Prvi direktivi Sveta z dne 12. decembra 1977 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z ustanavljanjem in poslovanjem kreditnih institucij;
4. Skupna izjava o cenah kmetijskih proizvodov na Portugalskem;
5. Skupna izjava o delovnem programu, ki ga je treba pripraviti za Portugalsko v zvezi s prvo fazo prehoda za proizvode, ki so predmet postopnega prehoda;
6. Skupna izjava o nekaterih prehodnih ukrepih in nekaterih podatkih na področju kmetijstva, ki zadevajo Portugalsko;
7. Skupna izjava o vinu na Portugalskem;
8. Skupna izjava o preskrbi rafinerij sladkorja na Portugalskem;
9. Skupna izjava o uvedbi skupnega sistema davka na dodano vrednost na Portugalskem.
C. Izjave Evropske gospodarske skupnosti:
1. Izjava Evropske gospodarske skupnosti o španskih in portugalskih delavcih, ki pridobijo in opravljajo plačano zaposlitev v sedanjih državah članicah;
2. Izjava Evropske gospodarske skupnosti o udeležbi Španije in Portugalske pri ugodnostih, ki izhajajo iz sredstev Evropskega socialnega sklada;
3. Izjava Evropske gospodarske skupnosti o udeležbi Španije in Portugalske pri ugodnostih, ki izhajajo iz sredstev Evropskega sklada za regionalni razvoj;
4. Izjava Evropske gospodarske skupnosti o preskrbi rafinerij sladkorja na Portugalskem;
5. Izjava Evropske gospodarske skupnosti o pomoči Skupnosti za monitoring in nadzor nad vodami;
6. Izjava Evropske gospodarske skupnosti o prilagajanju in posodabljanju portugalskega gospodarstva;
7. Izjava Evropske gospodarske skupnosti o uporabi mehanizma posojil Skupnosti v korist Portugalske;
8. Izjava Evropske gospodarske skupnosti o uporabi izravnalnega zneska.
D. Izjave Kraljevine Španije:
1. Izjava Kraljevine Španije: območje CECAF;
2. Izjava Kraljevine Španije o Latinski Ameriki;
3. Izjava Kraljevine Španije o Euratomu.
E. Izjave Portugalske republike:
1. Izjava Portugalske republike o kompenzacijskih nadomestilih iz člena 358;
2. Izjava Portugalske republike: območje CECAF;
3. Izjava Portugalske republike o monetarnih vprašanjih.

V potrditev tega so spodaj podpisani pooblaščenci podpisali to sklepno listino.
V Madridu, dvanajstega junija tisoč devetsto petinosemdeset.

V potrditev tega so podpisani pooblaščenci podpisali to sklepno listino.
V Lizboni, dvanajstega junija tisoč devetsto petinosemdeset.
(podpisi)

Skupna izjava o nameri glede razvoja in krepitve odnosov z državami Latinske Amerike

Skupnost:
– potrjuje pomen, ki ga pripisuje tradicionalnim povezavam z državami Latinske Amerike in tesnemu sodelovanju, ki ga je razvila s temi državami,
– se v tem smislu sklicuje na nedavno ministrsko srečanje v San-Joséju v Kostariki,
– ob pristopu Španije in Portugalske ponovno potrjuje svojo odločenost razširiti in okrepiti gospodarske in trgovinske odnose ter sodelovanje s temi državami,
– je odločena okrepiti svoje delovanje, da bi izkoristila vse možnosti za dosego tega cilja in tako prispevala zlasti h gospodarskemu in socialnemu razvoju latinskoameriškega območja in k njegovemu prizadevanju za regionalno povezovanje,

– si bo posebej prizadevala najti konkretne možnosti za krepitev sedanjih povezav, čimvečji razvoj, širitev in raznolikost trgovine ter izvajanje sodelovanja na različnih področjih skupnega interesa na čimširši osnovi z uporabo ustreznih instrumentov in okvirov za povečanje učinkovitosti različnih oblik sodelovanja,

– je, da bi pospešila trgovinske tokove, v tem smislu po pristopu pripravljena preučiti morebitne težave, ki bi lahko nastale na področju trgovine, in poiskati ustrezne rešitve ob upoštevanju zlasti obsega splošnega sistema tarifnih preferenc in uporabe sporazumov o gospodarskem sodelovanju, ki so bili ali še bodo sklenjeni z nekaterimi latinskoameriškimi državami ali skupinami držav.

Skupna izjava
o gospodarskem in socialnem razvoju avtonomnih regij Azori in Madeira

Visoke pogodbenice ugotavljajo, da temeljni cilji Evropske gospodarske skupnosti vključujejo stalno izboljševanje pogojev za življenje in delo narodov držav članic in usklajen razvoj njihovega gospodarstva ob zmanjševanju razlik med različnimi regijami in zaostalosti regij z omejenimi možnostmi;

Ugotavljajo, da vlada Portugalske republike in oblasti avtonomnih regij Azori in Madeira vodijo politiko gospodarskega in socialnega razvoja, katere cilj je premagati težave teh območij, ki izhajajo iz njihovega geografske oddaljenosti od celinske Evrope, geografskih posebnosti, resnega pomanjkanja infrastrukture in gospodarske zaostalosti.

Priznavajo, da je doseganje ciljev te politike v njihovem skupnem interesu, in ugotavljajo, da so bile posebne določbe za avtonomni regiji Azori in Madeira sprejete v listinah o pristopu.

Visoke pogodbenice se strinjajo, da bodo v ta namen priporočile, da institucije Skupnosti namenijo posebno pozornost uresničevanju zgoraj navedenih ciljev.

Skupna izjava
o prostem pretoku delavcev

Širitev Skupnosti bi lahko povzročila določene socialne težave v eni ali več državah članicah pri uporabi določb o prostem pretoku delavcev.

Države članice izjavljajo, da si v primeru takšnih težav pridržujejo pravico, da zadevo predložijo institucijam Skupnosti, da bi jo rešile skladno z določbami v pogodbah o ustanovitvi Evropskih skupnosti in določbami, sprejetimi pri njihovi uporabi.

Skupna izjava
o delavcih iz sedanjih držav članic s stalnim prebivališčem v Španiji ali na Portugalskem ter o španskih ali portugalskih delavcih s stalnim prebivališčem v Skupnosti in njihovih družinskih članih

1. Sedanje in novi državi članici se zavezujejo, da za državljane drugih držav članic, ki v skladu s predpisi prebivajo ali delajo na njihovem ozemlju, ne bodo uporabljale novih omejevalnih ukrepov, ki bi jih morebiti sprejele po dnevu podpisa tega akta na področju bivanja in zaposlovanja tujcev.

2. Sedanje in novi državi članici se zavezujejo, da v svojih pravilnikih po podpisu tega akta ne bodo uvedle novih omejitev za zaposlovanje družinskih članov teh delavcev.

Skupna izjava
o odpravi obstoječih monopolov v novih državah članicah na področju kmetijstva

1. Z upoštevanjem določb o odstopanju iz Akta o pristopu novi državi članici sprejmeta vse ustrezne ukrepe za odpravo državnih monopolov v proizvodnji in trženju kmetijskih proizvodov:

– 1. marca 1986 za Kraljevino Španijo,

– 1. marca 1986 za proizvode, ki so predmet klasičnega prehoda, in na začetku druge faze za proizvode, ki so predmet postopnega prehoda, za Portugalsko republiko.

2. Vendar, kar zadeva alkohol, novi državi članici prilagodita svoje državne monopole v skladu s členoma 48 in 208 Akta o pristopu in sodno prakso Sodišča.

Skupna izjava
o prilagoditvi pravnega reda Skupnosti v sektorju rastlinskih olj in masti

Razprave o prilagoditvi tega pravnega reda novim razmeram v razširjeni Skupnosti se bodo začele čimprej po pristopu.

Te razprave bodo potekale na podlagi predlogov Komisije, ki bodo upoštevali tudi smernice, ki jih je sprejel Svet oktobra 1983 za oljčno olje in razvoj trga olja in masti. Če bi se ugotovil obstoj presežkov oljčnega olja ali resnično tveganje za nastanek presežkov, bi se uporabili jamstveni pragi pod pogoji iz sklepov Sveta z zasedanja marca 1984 v okviru smernic ureditve trga za proizvode, pri katerih obstaja ali bi lahko nastala presežna proizvodnja ali hitro povečanje odhodkov. Ti ukrepi bodo upoštevali vpliv trgovinskih ugodnosti v korist tretjih držav.

Skupna izjava
o ureditvi trgovine s kmetijskimi proizvodi med Kraljevino Španijo in Portugalsko republiko

V medsebojni trgovini s kmetijskimi proizvodi obe novi državi članici druga za drugo načeloma uporabljata določbe in prehodne mehanizme, predvidene v Aktu o pristopu po režimu, ki se uporablja za njuno trgovino s Skupnostjo v sedanji sestavi. Ta režim se uvede ob upoštevanju obstoja klasičnega prehoda in postopnega prehoda v okviru prehodnih ukrepov, določenih za Portugalsko, na eni strani, ter obstoja faze preverjanja konvergence v sektorju sadja in zelenjave v okviru prehodnih ukrepov, določenih za Španijo, na drugi strani.

Vendar bo, kar zadeva naslednje sektorje:

– žita in riž,

– proizvodi prvostopenjske predelave v sektorju žit in riža,

– vino,

– predelani proizvodi na osnovi paradižnika,

režim, ki se bo uporabljal v trgovini med novima državama članicama, sprejet v skladu s smernicami, dogovorjenimi na konferenci.

Skupna izjava
o uvozu proizvodov, za katere se uporablja DTM, iz tretjih držav

Kolikor uvoz iz tretjih držav povzroči poslabšanje na trgu Skupnosti ali trgu ene od njenih regij, se ukrepi za ta uvoz sprejmejo le v okviru in pod pogoji mehanizmov, že predvidenih v skupnih tržnih ureditvah, in z upoštevanjem določb, ki se nanašajo na mednarodne obveznosti Skupnosti.

Skupna izjava
o uporabi izravnalnega zneska za namizna vina

Za uporabo člena 123(2)(a) in člena 338(2)(a) Akta o pristopu se izravnalni znesek zaradi upoštevanja stanja tržnih cen prilagodi, tako da se upoštevajo posebne cene določenih vrst proizvodov glede na njihovo kakovost in shranjevanje v sode ali steklenice in označevanje, kar bi moralo povzročiti zmanjšanje izravnalnega zneska na podlagi najvišje cene teh vrst vina.

Skupna izjava
o DTM za sektor žit

Navadne pšenice ne ureja DTM, če je bila obdelana z denaturacijsko metodo, določeno na ravni Skupnosti, ki zagotavlja, da se ne bo uporabljala za pripravo kruha.

Skupna izjava
o Protokolu št. 2 o Kanarskih otokih ter Ceuti in Melilli

(Besedilo izjave je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Skupna izjava
o Protokolu št. 2

(Besedilo izjave je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Skupna izjava
o členu 9 Protokola št. 2

(Besedilo izjave je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Skupna izjava
o odnosih s tretjimi državami na področju ribištva

Kadar institucije Skupnosti odločijo o ustreznih modalitetah, ki bodo omogočile vključevanje novih držav članic v sporazume o ribolovu, ki jih je sklenila Skupnost, upoštevajo ustrezne smernice, dogovorjene na pogajalskih konferencah.

Skupna izjava
o protokolih, ki bodo sklenjeni z nekaterimi tretjimi državami

Skupnost pri pogajanjih o protokolih s tretjimi državami sopogodbenicami iz členov 179, 183, 366 in 370 izhaja iz določb, dogovorjenih s tem v zvezi na konferenci med Evropskimi skupnostmi in novima državama članicama.

Skupna izjava
o vključitvi pezete in eskuda v eku

Ob upoštevanju sedanje definicije ekuja in njenih revizij, ki bi se lahko v danem trenutku izkazale za potrebne na podlagi izkušenj, pridobljenih v razvoju vloge ekuja, Skupnost in novi državi članici ugotavljajo, da imajo vse države članice pravico vključiti svojo valuto v eku po postopku Skupnosti.

V sklepih o vključitvi pezete in eskuda je treba upoštevati potrebo po zagotavljanju stalnega razvoja funkcij in uporab ekuja; oba sklepa je mogoče na zahtevo zadevne nove države članice po posvetu z Monetarnim odborom sprejeti ob prvem petletnem pregledu ponderiranja valut v ekuju.

Izjava
vlade Zvezne republike Nemčije o uporabi Sklepa o pristopu k Evropski skupnosti za premog in jeklo ter Pogodbe o pristopu k Evropski gospodarski skupnosti in k Evropski skupnosti za atomsko energijo za Berlin

(Besedilo izjave je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Izjava
vlade Zvezne republike Nemčije o definiciji izraza "državljani"

(Besedilo izjave je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Skupna izjava
o španski železarski in jeklarski industriji

(Besedilo izjave je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Skupna izjava
o cenah kmetijskih proizvodov v Španiji

(Besedilo izjave je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Skupna izjava
o španskih kakovostnih vinih z zaščitenim geografskim poreklom

(Besedilo izjave je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Skupna izjava
o nekaterih prehodnih ukrepih in nekaterih podatkih na področju kmetijstva, ki zadevajo Španijo

(Besedilo izjave je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Skupna izjava
o delovnem programu, ki ga je treba pripraviti za fazo preverjanja konvergence v sektorju sadja in zelenjave v zvezi s Španijo

(Besedilo izjave je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Skupna izjava
o vplivu državnih pomoči, ki jih prehodno ohrani Kraljevina Španija, na trgovino z drugimi državami članicami

(Besedilo izjave je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Skupna izjava
o uporabi sociostrukturnih ukrepov Skupnosti v vinskem sektorju v Španiji in določb, ki omogočajo določanje porekla in spremljanje tržnih gibanj španskih vin

(Besedilo izjave je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Skupna izjava
o prihodnjih trgovinskih dogovorih z Andoro

(Besedilo izjave je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Skupna izjava
o dostopu na portugalski naftni trg

(Besedilo izjave je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Skupna izjava
o portugalski železarski in jeklarski industriji

(Besedilo izjave je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Skupna izjava
o Prvi direktivi Sveta z dne 12. decembra 1977 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z ustanavljanjem in poslovanjem kreditnih institucij

(Besedilo izjave je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Skupna izjava
o cenah kmetijskih proizvodov na Portugalskem

(Besedilo izjave je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Skupna izjava
o delovnem programu, ki ga je treba pripraviti za Portugalsko v zvezi s prvo fazo prehoda za proizvode, ki so predmet postopnega prehoda (Portugalska)

(Besedilo izjave je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Skupna izjava
o nekaterih prehodnih ukrepih in nekaterih podatkih na področju kmetijstva, ki zadevajo Portugalsko

(Besedilo izjave je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Skupna izjava
o vinu na Portugalskem

(Besedilo izjave je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Skupna izjava
o preskrbi rafinerij sladkorja na Portugalskem

(Besedilo izjave je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Skupna izjava
o uvedbi skupnega sistema davka na dodano vrednost na Portugalskem

(Besedilo izjave je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Izjava Evropske gospodarske skupnosti
o španskih in portugalskih delavcih, ki pridobijo in opravljajo plačano zaposlitev v sedanjih državah članicah

(Besedilo izjave je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Izjava Evropske gospodarske skupnosti
o udeležbi Španije in Portugalske pri ugodnostih, ki izhajajo iz sredstev Evropskega socialnega sklada

(Besedilo izjave je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Izjava Evropske gospodarske skupnosti
o udeležbi Španije in Portugalske pri ugodnostih, ki izhajajo iz sredstev Evropskega sklada za regionalni razvoj

(Besedilo izjave je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Izjava Evropske gospodarske skupnosti
o preskrbi rafinerij sladkorja na Portugalskem

(Besedilo izjave je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Izjava Evropske gospodarske skupnosti
o pomoči Skupnosti za monitoring in nadzor nad vodami

(Besedilo izjave je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Izjava Evropske gospodarske skupnosti
o prilagajanju in posodabljanju portugalskega gospodarstva

(Besedilo izjave je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Izjava Evropske gospodarske skupnosti
o uporabi mehanizma posojil Skupnosti v korist Portugalske

(Besedilo izjave je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Izjava Evropske gospodarske skupnosti
o uporabi izravnalnega zneska

(Besedilo izjave je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Izjava Kraljevine Španije Območje CECAF

(Besedilo izjave je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Izjava Kraljevine Španije
o Latinski Ameriki

(Besedilo izjave je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Izjava Kraljevine Španije
o Euratomu

(Besedilo izjave je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Izjava Portugalske republike
o kompenzacijskih nadomestilih iz člena 358

(Besedilo izjave je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Izjava Portugalske republike: Območje CECAF

(Besedilo izjave je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Izjava Portugalske republike
o monetarnih vprašanjih

(Besedilo izjave je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Postopek obveščanja in posvetovanja pri sprejemanju nekaterih sklepov in drugih ukrepov v obdobju pred pristopom

(Besedilo o postopku je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

DOKUMENTI[1]

o pristopu Republike Avstrije, Kraljevine Švedske, Republike Finske in Kraljevine Norveške k Evropski uniji

[1] Upoštevan je bil Sklep o prilagoditvah dokumentov o pristopu z dne 1. 1. 1995, 95/1/ES, Euratom, ESPJ (UL št. L 1, 1. 1. 1995).

MNENJE KOMISIJE
z dne 19. aprila 1994
o prošnjah Republike Avstrije, Kraljevine Švedske, Republike Finske in Kraljevine Norveške za pristop k Evropski uniji

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

OB UPOŠTEVANJU Pogodbe o Evropski uniji, zlasti člena O,

KER so Republika Avstrija, Kraljevina Švedska, Republika Finska in Kraljevina Norveška zaprosile za članstvo v Evropski uniji,

KER je Komisija v svojih mnenjih z dne 31. julija 1991 (Avstrija), 31. julija 1992 (Švedska), 4. novembra 1992 (Finska) in 24. marca 1993 (Norveška) že imela priložnost izraziti svoje poglede na nekatere bistvene vidike problemov, ki se pojavljajo v zvezi s temi prošnjami;

KER so se o pogojih za sprejem teh držav in prilagoditvah, potrebnih zaradi njihovega pristopa, države članice in države prosilke pogodile na konferenci;

KER je po koncu teh pogajanj jasno, da so doslej dogovorjene določbe pravične in ustrezne; ker bo zaradi tega Evropski uniji širitev ob ohranitvi njene notranje povezanosti in dinamike omogočila večje sodelovanje pri razvoju mednarodnih odnosov;

KER se te določbe, kolikor se s Pogodbo o pristopu načela o institucionalnem ravnotežju Unije dvanajstih prenesejo na Unijo šestnajstih, lahko uporabljajo v obdobju do začetka uporabe določb, ki bodo sledile medvladni konferenci, predvideni s Pogodbo o Evropski uniji;

KER države prosilke s pridružitvijo Evropski uniji brez pridržkov sprejmejo Pogodbo o Evropski uniji in vse njene cilje, vse odločitve, sprejete po začetku veljavnosti Pogodbe o ustanovitvi Evropskih skupnosti in Pogodbe o Evropski uniji, ter opcije, sprejete v zvezi z razvojem in krepitvijo teh skupnosti in Unije;

KER je bistvena lastnost pravnega reda, uvedenega s pogodbami o ustanovitvi Evropskih skupnosti, da se nekatere določbe in nekateri akti, ki so jih sprejele institucije, neposredno uporabljajo, da ima pravo Skupnosti prednost pred katerimi koli nacionalnimi določbami, ki bi utegnile biti v nasprotju z njim, in da obstajajo postopki za zagotavljanje enotne razlage prava Skupnosti; ker pristop k Evropski uniji pomeni priznavanje obvezujoče narave teh predpisov, upoštevanje katerih je nujno za zagotavljanje učinkovitosti in enotnosti prava Skupnosti;

KER so načela svobode, demokracije in spoštovanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter pravne države del skupne dediščine narodov držav, ki so povezane v Evropsko unijo, ter zato predstavljajo bistvene elemente članstva v tej uniji;

KER je eden od ciljev Evropske unije želja držav članic po poglobitvi solidarnosti med njihovimi narodi ob upoštevanju njihove zgodovine, kulture in tradicije;

KER bo širitev Evropske unije s pristopom Republike Avstrije, Kraljevine Švedske, Republike Finske in Kraljevine Norveške pripomogla h krepitvi varovanja miru in svobode v Evropi,

DAJE POZITIVNO MNENJE:

o pristopu Republike Avstrije, Kraljevine Švedske, Republike Finske in Kraljevine Norveške k Evropski uniji.

To mnenje je naslovljeno na Svet Evropske unije.

V Bruslju, 19. aprila 1994

ZAKONODAJNA RESOLUCIJA EVROPSKEGA PARLAMENTA
z dne 4. maja 1994
o prošnji Kraljevine Norveške za članstvo v Evropski uniji
(94/C 241/02)

Evropski parlament

– ob upoštevanju prošnje Kraljevine Norveške za članstvo v Evropski uniji,

– ob upoštevanju prošnje Sveta za privolitev Parlamenta skladno s členom O Pogodbe EU,

– ob upoštevanju mnenja Komisije (COM(94) 0148 -C3-0234/94),

– ob upoštevanju osnutka Pogodbe o pristopu Kraljevine Norveške, Republike Avstrije, Republike Finske in Kraljevine Švedske k Evropski uniji,

– ob upoštevanju člena 89 svojega poslovnika,

– ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve in varnost ter mnenj zadevnih odborov (A3-0345/94),

A. ker so pogoji za sprejem držav prosilk in dopolnitve, ki jih narekuje njihov pristop, določeni v Pogodbi o pristopu; ker bi se bilo treba s Parlamentom posvetovati o bistvenih spremembah te pogodbe:

1. daje svojo privolitev glede prošnje Kraljevine Norveške za članstvo v Evropski uniji;

2. naloži svojemu predsedniku, naj to privolitev posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic in Kraljevine Norveške.

ZAKONODAJNA RESOLUCIJA EVROPSKEGA PARLAMENTA
z dne 4. maja 1994
o prošnji Republike Avstrije za članstvo v Evropski uniji

Evropski parlament

– OB UPOŠTEVANJU prošnje Republike Avstrije za članstvo v Evropski uniji,

– OB UPOŠTEVANJU prošnje Sveta za privolitev Parlamenta skladno s členom O Pogodbe EU,

– OB UPOŠTEVANJU mnenja Komisije (COM(94) 0148 - C3-0234/94),

– OB UPOŠTEVANJU osnutka Pogodbe o pristopu Kraljevine Norveške, Republike Avstrije, Republike Finske in Kraljevine Švedske k Evropski uniji,

– OB UPOŠTEVANJU člena 89 svojega poslovnika,

– OB UPOŠTEVANJU poročila Odbora za zunanje zadeve in varnost ter mnenj zadevnih odborov (A3-0344/94),

A. ker so pogoji za sprejem držav prosilk in dopolnitve, ki jih narekuje njihov pristop, določeni v osnutku Pogodbe o pristopu; ker bi se bilo treba s Parlamentom posvetovati o bistvenih spremembah te pogodbe:

1. daje svojo privolitev glede prošnje Republike Avstrije za članstvo v Evropski uniji;

2. naloži svojemu predsedniku, naj to privolitev posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic in Republike Avstrije.

ZAKONODAJNA RESOLUCIJA EVROPSKEGA PARLAMENTA
z dne 4. maja 1994
o prošnji Republike Finske za članstvo v Evropski uniji

Evropski parlament

– OB UPOŠTEVANJU prošnje Republike Finske za članstvo v Evropski uniji,

– OB UPOŠTEVANJU prošnje Sveta za privolitev Parlamenta skladno s členom O Pogodbe EU,

– OB UPOŠTEVANJU mnenja Komisije (COM(94) 0148 - C3-0234/94),

– OB UPOŠTEVANJU osnutka Pogodbe o pristopu Kraljevine Norveške, Republike Avstrije, Republike Finske in Kraljevine Švedske k Evropski uniji,

– OB UPOŠTEVANJU člena 89 svojega poslovnika,

– OB UPOŠTEVANJU poročila Odbora za zunanje zadeve in varnost ter mnenj zadevnih odborov (A3-0346/94),

A. ker so pogoji za sprejem držav prosilk in dopolnitve, ki jih narekuje njihov pristop, določeni v Pristopni pogodbi; ker bi se bilo treba s Parlamentom posvetovati o bistvenih spremembah te pogodbe:

1. daje svojo privolitev glede prošnje Republike Finske za članstvo v Evropski uniji;
2. naloži svojemu predsedniku, naj to privolitev posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic in Republike Finske.

ZAKONODAJNA RESOLUCIJA EVROPSKEGA PARLAMENTA
z dne 4. maja 1994
o prošnji Kraljevine Švedske za članstvo v Evropski uniji

Evropski parlament

– OB UPOŠTEVANJU prošnje Kraljevine Švedske za članstvo v Evropski uniji,
– OB UPOŠTEVANJU prošnje Sveta za privolitev Parlamenta skladno s členom O Pogodbe EU,
– OB UPOŠTEVANJU mnenja Komisije (COM(94) 0148 - C3-0234/94),
– OB UPOŠTEVANJU osnutka Pogodbe o pristopu Kraljevine Norveške, Republike Avstrije, Republike Finske in Kraljevine Švedske k Evropski uniji,
– OB UPOŠTEVANJU člena 89 svojega poslovnika,
– OB UPOŠTEVANJU poročila Odbora za zunanje zadeve in varnost ter mnenj zadevnih odborov (A3-0343/94),

A. ker so pogoji za sprejem držav prosilk in dopolnitve, ki jih narekuje njihov pristop, določeni v Pristopni pogodbi; ker bi se bilo treba s Parlamentom posvetovati o bistvenih spremembah te pogodbe:

1. daje svojo privolitev glede prošnje Kraljevine Švedske za članstvo v Evropski uniji;
2. naloži svojemu predsedniku, naj to privolitev posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic in Kraljevine Švedske.

SKLEP SVETA EVROPSKE UNIJE
z dne 16. maja 1994
o sprejemu Kraljevine Norveške, Republike Avstrije, Republike Finske in Kraljevine Švedske v Evropsko unijo

SVET EVROPSKE UNIJE JE
OB UPOŠTEVANJU Pogodbe o Evropski uniji, zlasti člena O,
OB UPOŠTEVANJU mnenja Komisije,
OB UPOŠTEVANJU privolitve Evropskega parlamenta,
KER so Kraljevina Norveška, Republika Avstrija, Republika Finska in Kraljevina Švedska zaprosile za članstvo v Evropski uniji,

SKLENIL:

da sprejme te prošnje za sprejem; pogoji sprejema in prilagoditve pogodb, na katerih temelji Evropska unija, kot jih narekuje tak sprejem, so predmet sporazuma med državami članicami, Kraljevino Norveško, Republiko Avstrijo, Republiko Finsko in Kraljevino Švedsko.

V Bruslju, 16. maja 1994

Za Svet
Predsednik
Th. PANGALOS

P O G O D B A

med
Kraljevino Belgijo
Kraljevino Dansko
Zvezno republiko Nemčijo
Helensko republiko
Kraljevino Španijo
Francosko republiko
Irsko
Italijansko republiko
Velikim vojvodstvom Luksemburg
Kraljevino Nizozemsko
Portugalsko republiko
Združenim kraljestvom Velika Britanija in Severna Irska
(države članice Evropske unije)
in
Kraljevino Norveško
Republiko Avstrijo
Republiko Finsko
Kraljevino Švedsko

o pristopu Kraljevine Norveške, Republike Avstrije,
Republike Finske in Kraljevine Švedske
k Evropski uniji

NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ BELGIJCEV,
NJENO VELIČANSTVO KRALJICA DANSKE,
PREDSEDNIK ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE,
PREDSEDNIK HELENSKE REPUBLIKE,
NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ ŠPANIJE,
PREDSEDNIK FRANCOSKE REPUBLIKE,
PREDSEDNIK IRSKE,
PREDSEDNIK ITALIJANSKE REPUBLIKE,
NJEGOVA KRALJEVA VISOKOST VELIKI VOJVODA LUKSEMBURŠKI,
NJENO VELIČANSTVO KRALJICA NIZOZEMSKE,
NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ NORVEŠKE,
ZVEZNI PREDSEDNIK REPUBLIKE AVSTRIJE,
PREDSEDNIK PORTUGALSKE REPUBLIKE,
PREDSEDNIK REPUBLIKE FINSKE,
NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ ŠVEDSKE,
NJENO VELIČANSTVO KRALJICA ZDRUŽENEGA KRALJESTVA VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA,

ZDRUŽENI v želji prizadevati si za doseganje ciljev pogodb, na katerih temelji Evropska unija,

ODLOČENI v duhu omenjenih pogodb nadaljevati postopek vse tesnejše zveze med narodi Evrope na že postavljenih temeljih,

KER člen O Pogodbe o Evropski uniji evropskim državam daje možnost postati članice Unije,

KER so Kraljevina Norveška, Republika Avstrija, Republika Finska in Kraljevina Švedska zaprosile za članstvo v Evropski uniji,

KER se je Svet Evropske unije, potem ko je pridobil mnenje Komisije in privolitev Evropskega parlamenta, izrekel v prid sprejemu teh držav,

SO SE ODLOČILI, da v medsebojnem soglasju določijo pogoje sprejema in prilagoditve pogodb, na katerih temelji Evropska unija, in so v ta namen imenovali svoje pooblaščence:

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA BELGIJCEV:

g. Jean-Luc DEHAENE
ministrski predsednik
g. Willy CLAES
minister za zunanje zadeve
g. Ph. de SCHOUTHEETE de TERVARENT
veleposlanik,
stalni predstavnik Belgije pri Evropski uniji

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO DANSKE:

g. Poul Nyrup RASMUSSEN
ministrski predsednik
g. Niels Helveg PETERSEN
minister za zunanje zadeve
g. Gunnar RIBERHOLDT
veleposlanik,
stalni predstavnik Danske pri Evropski uniji

ZA PREDSEDNIKA ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE:

dr. Helmut KOHL
zvezni kancler
dr. Klaus KINKEL
zvezni minister za zunanje zadeve in namestnik zveznega kanclerja
dr. Dietrich von KYAW
veleposlanik,
stalni predstavnik Zvezne republike Nemčije pri Evropski uniji

ZA PREDSEDNIKA HELENSKE REPUBLIKE:

g. Andreas PAPANDREOU
ministrski predsednik
g. Karolos PAPOULIAS
minister za zunanje zadeve
g. Theodoros PANGALOS
namestnik ministra za zunanje zadeve

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA ŠPANIJE:

g. Felipe GONZÁLEZ MÁRQUEZ
predsednik vlade
g. Javier SOLANA MADARIAGA
minister za zunanje zadeve
g. Carlos WESTENDORP y CABEZA
državni sekretar za odnose z Evropskimi skupnostmi

ZA PREDSEDNIKA FRANCOSKE REPUBLIKE:

g. Edouard BALLADUR
ministrski predsednik
g. Alain JUPPÉ
minister za zunanje zadeve
g. Alain LAMASSOURE
minister s posebno zadolžitvijo za Evropske zadeve
g. Pierre de BOISSIEU
veleposlanik,
stalni predstavnik Francije pri Evropski uniji

ZA PREDSEDNIKA IRSKE:

g. Albert REYNOLDS
ministrski predsednik
g. Dick SPRING
namestnik ministrskega predsednika in minister za zunanje zadeve
g. Padraic McKERNAN
veleposlanik,
stalni predstavnik Irske pri Evropski uniji

ZA PREDSEDNIKA ITALIJANSKE REPUBLIKE:

g. Silvio BERLUSCONI
ministrski predsednik
g. Antonio MARTINO
minister za zunanje zadeve
g. Livio CAPUTO
državni sekretar za zunanje zadeve

ZA NJEGOVO KRALJEVO VISOKOST VELIKEGA VOJVODO LUKSEMBURŠKEGA:

g. Jacques SANTER
ministrski predsednik
g. Jacques F. POOS
namestnik ministrskega predsednika,
minister za zunanje zadeve
g. Jean-Jacques KASEL
veleposlanik,
stalni predstavnik Luksemburga pri Evropski uniji

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO NIZOZEMSKE:

g. R. F. M. LUBBERS
ministrski predsednik
dr. P. H. KOOIJMANS
minister za zunanje zadeve
dr. B. R. BOT
veleposlanik,
stalni predstavnik Nizozemske pri Evropski uniji

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA NORVEŠKE:

ga. Gro HARLEM BRUNDTLAND
ministrska predsednica
g. Bjorn TORE GODAL
minister za zunanje zadeve
ga. Greta KNUDSEN
ministrica za trgovino in trgovsko plovbo
g. Eivinn BERG
vodja pogajalske delegacije

ZA ZVEZNEGA PREDSEDNIKA REPUBLIKE AVSTRIJE:

g. Franz VRANITZKY
zvezni kancler
g. Alois MOCK
zvezni minister za zunanje zadeve
g. Ulrich STACHER
glavni direktor,
zvezno kanclerstvo
g. Manfred SCHEICH
vodja avstrijske misije pri Evropskih skupnostih

ZA PREDSEDNIKA PORTUGALSKE REPUBLIKE:

g. Aníbaa CAVACO SILVA
ministrski predsednik
g. José DURÃO BARROSO
minister za zunanje zadeve
g. Vítor MARTINS
državni sekretar za evropske zadeve

ZA PREDSEDNIKA REPUBLIKE FINSKE:

g. Esko AHO
ministrski predsednik
g. Pertti SALOLAINEN
minister za zunanjo trgovino
g. Heikki HAAVISTO
minister za zunanje zadeve
g. Veli SUNDBÄCK
državni sekretar za zunanje zadeve

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA ŠVEDSKE:

Nj. ekscelenca g. Carl BILDT
ministrski predsednik
Nj. ekscelenca ga. Margaretha af UGGLAS
ministrica za zunanje zadeve
Nj. ekscelenca g. Ulf DINKELSPIEL
minister za evropske zadeve in zunanjo trgovino
g. Frank BELFRAGE
državni podsekretar za evropske zadeve in zunanjo trgovino

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO ZDRUŽENEGA KRALJESTVA VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA:

Visoko cenjeni John MAJOR
ministrski predsednik
Visoko cenjeni Douglas HURD
državni sekretar za zunanje zadeve in zadeve Commonwealtha
g. David HEATHCOAT-AMORY
državni minister, Urad za zunanje zadeve in Commonwealtha,

KI so se po izmenjavi pooblastil v pravilni in predpisani obliki

DOGOVORILI O NASLEDNJEM:

Člen 1

1. Kraljevina Norveška, Republika Avstrija, Republika Finska in Kraljevina Švedska postanejo članice Evropske unije in podpisnice pogodb, na katerih temelji Unija, kakor so bile spremenjene ali dopolnjene.

2. Pogoji sprejema in prilagoditve pogodb, na katerih temelji Unija, kot jih narekuje sprejem, so navedeni v Aktu, ki je priložen tej pogodbi. Določbe Akta so sestavni del te pogodbe.

3. V zvezi s to pogodbo se uporabljajo določbe o pravicah in obveznostih držav članic ter o pooblastilih in pristojnostih institucij Unije, ki so navedene v pogodbah iz odstavka 1.

Člen 2

1. Visoke pogodbenice ratificirajo to pogodbo skladno s svojimi ustavnimi pravili. Listine o ratifikaciji se deponirajo pri vladi Italijanske republike najpozneje do 31. decembra 1994.

2. Ta pogodba začne veljati 1. januarja 1995 pod pogojem, da so vse listine o ratifikaciji deponirane pred tem datumom.

Če države iz člena 1 (1) listin o ratifikaciji ne deponirajo pravočasno, začne ta pogodba veljati za tiste države, ki so te listine deponirale. V tem primeru Svet Evropske unije nemudoma soglasno sprejme odločitev o nujnih prilagoditvah člena 3 te pogodbe, členov 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 25, 26, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 170 in 176 Akta o pristopu, Priloge I k Aktu ter Protokolov št. 1 in št. 6, priloženih Aktu; s soglasno odločitvijo lahko tudi izjavi, da je prenehala veljavnost določb omenjenega akta vključno s prilogami in protokoli, ki se izrecno nanašajo na državo, ki ni deponirala svoje listine o ratifikaciji, ali jih prilagodi.

3. Ne glede na odstavek 2 lahko institucije Unije pred pristopom sprejmejo ukrepe iz členov 30, 39, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 53, 57, 59, 62, 74, 75, 76, 92, 93, 94, 95, 100, 102, 105, 119, 120, 121, 122, 127, 128, 131, 142 (2) in (3) druga alinea, 145, 148, 149, 150, 151 in 169 Akta o pristopu, ter členih 11 (6) in 12 (2) Protokola št. 9. Ti ukrepi začnejo veljati le pod pogojem uveljavitve in z dnem uveljavitve te pogodbe.

Člen 3

Ta pogodba, sestavljena v enem izvirniku v angleškem, danskem, finskem, francoskem, grškem, irskem, italijanskem, nemškem, nizozemskem, portugalskem, španskem in švedskem jeziku, pri čemer so besedila v angleškem, danskem, finskem, francoskem, grškem, irskem, italijanskem, nemškem, nizozemskem, portugalskem, španskem in švedskem jeziku enako verodostojna, se deponira v arhivu vlade Italijanske republike, ki bo overjeno kopijo izročila vladam drugih držav podpisnic.

V POTRDITEV TEGA so podpisani pooblaščenci podpisali to sklepno listino.

V Krfu, štiriindvajsetega junija tisoč devetsto štiriindevetdeset.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges
Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen
Four Seine Majestat der Konig der Belgier

(podpisi)

For Hendes Majestæt Danmarks Dronning

(podpisi)

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

(podpisi)

Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

(podpisi)

Por Su Majestad el Rey de España

(podpisi)

Pour le Président de la République française

(podpisi)

Thar ceann Uachtarán na hÉireann
For the President of Ireland

(podpisi)

Per il Presidente della Repubblica italiana

(podpisi)

Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg

(podpisi)

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

(podpisi)

For Hans Majestet Konget av Norge

(podpisi)

Für den Bundespräsidenten der Republik Österreich

(podpisi)

Pelo Presidente da República Portuguesa

(podpisi)

Suomen Tasavallan Presidentin puolesta
För Republiken Finlands President

(podpisi)

För Hans Majestät Konungen av Sverige

(podpisi)

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

(podpisi)

AKT

o pogojih pristopa Republike Avstrije, Republike Finske in Kraljevine Švedske ter o prilagoditvah pogodb, na katerih temelji Evropska unija

PRVI DEL
NAČELA

Člen 1

V tem aktu:

– izraz "izvirne pogodbe" pomeni:

– Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo (Pogodba ESPJ), Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti (Pogodba ES) in Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo (Pogodba Euratom), kakor jih spreminjajo ali dopolnjujejo pogodbe ali drugi akti, ki so začeli veljati pred tem pristopom,

– Pogodbo o Evropski uniji (Pogodba EU),

– izraz "sedanje države članice" pomeni Kraljevino Belgijo, Kraljevino Dansko, Francosko republiko, Helensko republiko, Italijansko republiko, Irsko, Kraljevino Nizozemsko, Portugalsko republiko, Kraljevino Španijo, Veliko vojvodstvo Luksemburg, Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska, Zvezno republiko Nemčijo,

– izraz "Unija" pomeni Evropsko unijo, kot je ustanovljena s Pogodbo EU,

– izraz "Skupnost" pomeni eno ali več skupnosti iz prve alinee, odvisno od primera,

– izraz "nove države članice" pomeni Republiko Avstrijo, Republiko Finsko in Kraljevino Švedsko,

– izraz "institucije" pomeni institucije, ustanovljene z izvirnimi pogodbami.

Člen 2

Od datuma pristopa so določbe izvirnih pogodb in aktov, ki so jih institucije sprejele pred pristopom, zavezujoče za nove države članice in se uporabljajo v teh državah pod pogoji, ki jih določajo omenjene pogodbe in ta akt.

Člen 3

Nove države članice se v zvezi s konvencijami ali instrumenti s področja pravosodja in notranjih zadev, ki so neločljivo povezani z doseganjem ciljev Pogodbe EU, zavezujejo, da bodo:

– pristopile k tistim, ki so jih sedanje države članice odprle za podpis ob datumu pristopa, in tistim, ki jih je Svet pripravil v skladu z naslovom VI Pogodbe EU in jih državam članicam priporočil v sprejetje,

– uvedle upravne in druge ukrepe, ki so jih do datuma pristopa sprejele sedanje države članice ali Svet, da bi olajšale dejansko sodelovanje med institucijami in organizacijami držav članic na področju pravosodja in notranjih zadev.

Člen 4

1. Nove države članice s tem aktom pristopajo k sklepom in sporazumom, ki so jih sprejeli predstavniki vlad držav članic v okviru Sveta. Zavezujejo se, da bodo z datumom pristopa pristopile k vsem drugim sporazumom, ki so jih sedanje države članice sklenile v zvezi z delovanjem Unije ali ki so povezani z njenimi dejavnostmi.

2. Nove države članice se zavezujejo, da bodo pristopile h konvencijam iz člena 220 Pogodbe ES in k tistim, ki so neločljivo povezane z doseganjem ciljev iz Pogodbe ES, ter tudi k protokolom o razlagi omenjenih konvencij s strani Sodišča, ki so jih podpisale sedanje države članice, in se v ta namen zavezujejo, da bodo s sedanjimi državami članicami začele pogajanja zaradi potrebnih prilagoditev le-teh.

3. Nove države članice so v zvezi z izjavami ali resolucijami ali drugimi stališči Evropskega sveta ali Sveta v enakem položaju kakor sedanje države članice; v zvezi s tistimi, ki zadevajo Skupnosti ali Unijo in ki so jih države članice sprejele v medsebojnem soglasju, bodo ustrezno spoštovale načela in smernice, izhajajoče iz omenjenih izjav, resolucij ali drugih stališč, ter sprejele ukrepe, ki so potrebni za njihovo izvajanje.

Člen 5

1. Sporazumi ali konvencije, ki jih katera koli od Skupnosti sklene z eno ali več tretjimi državami, z mednarodno organizacijo ali državljanom tretje države, so pod pogoji, določenimi v izvirnih pogodbah in v tem aktu, zavezujoči za nove države članice.

2. Nove države članice se zavezujejo, da bodo pod pogoji, določenimi v tem aktu, pristopile k sporazumom ali konvencijam, ki so jih sedanje države članice in katera od Skupnosti sklenile skupaj, ter k sporazumom, ki so jih sklenile te države in se na omenjene sporazume ali konvencije navezujejo. Skupnost in sedanje države članice v okviru Unije novim državam članicam pri tem pomagajo.

3. Nove države članice s tem aktom in pod pogoji, ki so v njem določeni, pristopajo k notranjim sporazumom med sedanjimi državami članicami, ki so bili sklenjeni za izvajanje sporazumov ali konvencij iz odstavka 2.

4. Nove države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, kadar je to potrebno, da svoj položaj v razmerju do mednarodnih organizacij in do tistih mednarodnih sporazumov, katerih stranke so tudi ena od Skupnosti ali druge države članice, prilagodijo glede na pravice in obveznosti, ki izhajajo iz njihovega pristopa k Uniji.

Člen 6

Člen 234 Pogodbe ES ter člena 105 in 106 Pogodbe Euratom se za nove države članice uporabljajo pri sporazumih ali pogodbah, sklenjenih pred njihovim pristopom.

Člen 7

Določbe tega akta ne smejo biti, razen če v njem ni določeno drugače, spremenjene ali razveljavljene niti njihovo izvajanje ne sme biti odloženo drugače kakor s postopkom, določenim v izvirnih pogodbah, ki omogoča revizijo omenjenih pogodb.

Člen 8

Akti, ki so jih sprejele institucije in na katere se nanašajo prehodne določbe iz tega akta, ohranijo svojo pravno naravo; zlasti se še naprej uporabljajo postopki za spremembe omenjenih aktov.

Člen 9

Določbe tega akta, katerih namen ali učinek je, drugače kakor v obliki prehodnega ukrepa, razveljaviti ali spremeniti akte, ki so jih sprejele institucije, imajo isto pravno naravo kakor določbe, ki jih razveljavljajo ali spreminjajo, in zanje veljajo enaka pravila kot za omenjene določbe.

Člen 10

Pri uporabi izvirnih pogodb in pravnih aktov, ki so jih sprejele institucije, začasno veljajo odstopanja, predvidena v tem aktu.

DRUGI DEL
PRILAGODITVE POGODB

NASLOV I
INSTITUCIONALNE DOLOČBE

POGLAVJE 1
Evropski parlament

Člen 11

Člen 2 Akta o volitvah predstavnikov Evropskega parlamenta s splošnimi neposrednimi volitvami, priloženega Sklepu 76/787/ESPJ, EGS, Euratom, se nadomesti z naslednjim:

"Člen 2

Število predstavnikov, izvoljenih v posamezni državi članici, je naslednje:

Belgija	25
Danska	16
Nemčija	99
Grčija	25
Španija	64
Francija	87
Irska	15
Italija	87
Luksemburg	6
Nizozemska	31
Avstrija	21
Portugalska	25
Finska	16
Švedska	22
Združeno kraljestvo	87."

POGLAVJE 2
Svet

Člen 12

Drugi odstavek člena 27 Pogodbe ESPJ, drugi odstavek člena 146 Pogodbe ES in drugi odstavek člena 116 Pogodbe Euratom se nadomestijo z naslednjim:

"Države članice izmenoma prevzamejo funkcijo predsedstva Sveta za dobo šestih mesecev v vrstnem redu, ki ga soglasno določi Svet."

Člen 13

Člen 28 Pogodbe ESPJ se nadomesti z naslednjim:

"Člen 28

Kadar se Komisija posvetuje s Svetom, ta obravnava zadevo, pri čemer glasovanje ni nujno. Zapisnik njegovih razprav se pošlje Komisiji.

Kadar ta pogodba zahteva privolitev Sveta, se šteje, da je privolitev dana, če je predlog, ki ga je dala Komisija, odobren:

– z absolutno večino predstavnikov držav članic, vključno z glasovi predstavnikov dveh držav članic, od katerih vsaka proizvede vsaj desetino celotne vrednosti proizvodnje premoga in jekla v Skupnosti, ali

– v primeru enake porazdelitve glasov in če Komisija ostane pri svojem predlogu po drugi obravnavi, predstavnikov treh držav članic, od katerih vsaka proizvede vsaj desetino celotne vrednosti proizvodnje premoga in jekla v Skupnosti.

Kadar ta pogodba zahteva soglasno odločitev ali soglasno privolitev, se šteje, da je odločitev ali privolitev dana pravilno, če vse članice Sveta glasujejo za. Vendar pri uporabi členov 21, 32, 32a, 45b in 78h te pogodbe, člena 16, tretjega odstavka člena 20, petega odstavka člena 28 in člena 44 Protokola o statutu Sodišča vzdržanje navzočih ali zastopanih članov Svetu ne preprečuje sprejetja odločitev, za katere je zahtevano soglasje.

Odločitve Sveta razen tistih, za katere je zahtevana kvalificirana večina ali soglasje, se sprejemajo z večino glasov njegovih članov; šteje se, da je večina dosežena, če predstavlja absolutno večino predstavnikov držav članic vključno z glasovi predstavnikov dveh držav članic, od katerih vsaka proizvede vsaj desetino celotne vrednosti proizvodnje premoga in jekla v Skupnosti. Vendar se glasovi članov Sveta pri uporabi členov 45b, 78 in 78b te pogodbe, kjer je zahtevana kvalificirana večina, ponderirajo takole:

Belgija	5
Danska	3
Nemčija	10
Grčija	5
Španija	8
Francija	10
Irska	3
Italija	10
Luksemburg	2
Nizozemska	5
Avstrija	4
Portugalska	5
Finska	3
Švedska	4
Združeno kraljestvo	10

Za sprejetje odločitve je potrebnih vsaj 62 glasov za, ki jih odda najmanj 10 članov.

Pri glasovanju lahko vsak član Sveta glasuje tudi v imenu največ enega od drugih članov.

Svet se z državami članicami sporazumeva prek svojega predsednika.

Odločitve Sveta se objavijo na način, ki ga določi Svet."

Člen 14

Četrti odstavek člena 95 Pogodbe ESPJ se nadomesti z naslednjim:

"Te spremembe predlagata skupaj Komisija in Svet, ki odloča s dvanajspetnajstinsko večino članov, in jih predložita Sodišču v mnenje. Pri njihovi preučitvi je Sodišče polno pristojno za presojo dejanskih in pravnih vprašanj. Če Sodišče po preučitvi ugotovi, da so predlogi združljivi z določbami prejšnjega odstavka, se ti posredujejo Evropskemu parlamentu in začnejo veljati, če so potrjeni s tričetrtinsko večino oddanih glasov in z dvotretjinsko večino članov Evropskega parlamenta."

Člen 15

1. Člen 148 (2) Pogodbe ES in člen 118 (2) Pogodbe Euratom se nadomestita z naslednjim:

"2. Kadar mora Svet odločati s kvalificirano večino, se glasovi njegovih članov ponderirajo takole:

Belgija	5
Danska	3
Nemčija	10
Grčija	5
Španija	8
Francija	10
Irska	3
Italija	10
Luksemburg	2
Nizozemska	5
Avstrija	4
Portugalska	5
Finska	3
Švedska	4
Združeno kraljestvo	10.

Za sprejetje odločitev Sveta se zahteva najmanj:

– 62 glasov za, kadar ta pogodba zahteva, da se sprejmejo na predlog Komisije,

– 62 glasov za, ki jih odda vsaj 10 članov, v drugih primerih."

2. Drugi pododstavek člena J.3 (2) Pogodbe EU se nadomesti z naslednjim:

"Kadar mora Svet odločati s kvalificirano večino skladno s prejšnjim pododstavkom, se glasovi njegovih članov ponderirajo v skladu s členom 148 (2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, za sprejetje odločitev Sveta pa se zahteva najmanj 62 glasov za, ki jih odda vsaj 10 članov. "

3. Drugi pododstavek člena K.4 (3) Pogodbe EU se nadomesti z naslednjim:

"Kadar mora Svet odločati s kvalificirano večino, se glasovi njegovih članov ponderirajo v skladu s členom 148 (2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, za sprejetje odločitev Sveta pa je potrebnih najmanj 62 glasov za, ki jih odda vsaj 10 članov."

4. Prvi stavek drugega pododstavka točke 2 Protokola o socialni politiki, priloženega Pogodbi ES, se nadomesti z naslednjim:

"Z odstopanjem od člena 148 (2) Pogodbe so akti Sveta, ki so pripravljeni v skladu s tem protokolom in morajo biti sprejeti s kvalificirano večino, sprejeti, če so dobili najmanj 52 glasov za."

POGLAVJE 3
Komisija

Člen 16

Prvi pododstavek člena 9 (1) Pogodbe ESPJ, prvi pododstavek člena 157 (1) Pogodbe ES in prvi pododstavek člena 126 (1) Pogodbe Euratom se nadomestijo z naslednjim:

"1. Komisija ima 20 članov, ki so izbrani na podlagi njihove splošne usposobljenosti in katerih neodvisnost je nedvomna."

POGLAVJE 4
Sodišče

Člen 17

1. Prvi odstavek člena 32 Pogodbe ESPJ, prvi odstavek člena 165 Pogodbe ES in prvi odstavek člena 137 Pogodbe Euratom se nadomestijo z naslednjim:

"Sodišče ima 15 sodnikov."

2. Prvi odstavek člena 2 Odločbe Sveta (88/591/ESPJ/EGS/Euratom) se nadomesti z naslednjim:

"Sodišče prve stopnje ima 15 sodnikov."

Člen 18

Drugi odstavek člena 32 Pogodbe ESPJ, drugi odstavek člena 165 Pogodbe ES, drugi odstavek člena 137 Pogodbe Euratom

in prvi odstavek člena 18 Protokola o statutu Sodišča ESPJ se nadomestijo z naslednjim:

"Sodišče zaseda na plenarnih sejah. Lahko pa oblikuje senate, ki jih sestavljajo trije, pet ali sedem sodnikov, bodisi za izvajanje nekaterih pripravljalnih poizvedb ali za razsojanje v določenih vrstah zadev skladno s pravili, določenimi za te namene."

Člen 19

Drugi odstavek člena 18 Protokola o statutu Sodišča Evropske skupnosti za premog in jeklo, člen 15 Protokola o statutu Sodišča Evropske skupnosti in člen 15 Protokola o statutu Sodišča Evropske skupnosti za atomsko energijo se nadomestijo z naslednjim:

"Odločitve Sodišča so veljavne samo, kadar pri odločanju zaseda neparno število njegovih članov. Odločitve, ki jih Sodišče sprejme na občnih sejah, so veljavne, kadar je prisotnih devet članov. Odločitve senatov treh ali petih sodnikov so veljavne samo, če jih sprejmejo trije sodniki. Odločitve senatov sedmih sodnikov so veljavne samo, če jih sprejme pet sodnikov. Če je eden od sodnikov senata zadržan, je skladno s pogoji, določenimi v poslovniku, na sejo lahko pozvan sodnik iz drugega senata."

Člen 20

Prvi odstavek člena 32a Pogodbe ESPJ, prvi odstavek člena 166 Pogodbe ES in prvi odstavek člena 138 Pogodbe Euratom se nadomestijo z naslednjim:

"Sodišču pomaga osem generalnih pravobranilcev. Devetega generalnega pravobranilca pa imenujejo med dnevom pristopa in 6. oktobrom 2000."

Člen 21

Drugi in tretji odstavek člena 32b Pogodbe ESPJ, drugi in tretji odstavek člena 167 Pogodbe ES ter drugi in tretji odstavek člena 139 Pogodbe Euratom se nadomestijo z naslednjim:

"Vsaka tri leta se izvede delna zamenjava sodnikov. Izmenično se zamenja osem in sedem sodnikov.

Vsaka tri leta se izvede delna zamenjava generalnih pravobranilcev. Vsakokrat se zamenja štiri generalne pravobranilce."

POGLAVJE 5
Računsko sodišče

Člen 22

Člen 45b (1) Pogodbe ESPJ, člen 188b (1) Pogodbe ES in člen 160b (1) Pogodbe Euratom se nadomestijo z naslednjim:

"1. Računsko sodišče ima 15 članov."

POGLAVJE 6
Ekonomsko-socialni odbor

Člen 23

Prvi odstavek člena 194 Pogodbe ES in prvi odstavek člena 166 Pogodbe Euratom se nadomestita z naslednjim:

"Število članov Ekonomsko-socialnega odbora je naslednje:

Belgija	12
Danska	9
Nemčija	24
Grčija	12
Španija	21
Francija	24
Irska	9
Italija	24
Luksemburg	6
Nizozemska	12
Avstrija	12
Portugalska	12
Finska	9
Švedska	12
Združeno kraljestvo	24".

POGLAVJE 7
Odbor regij

Člen 24

Drugi odstavek člena 198a Pogodbe ES se nadomesti z naslednjim:

"Število članov Odbora regij je naslednje:

Belgija	12
Danska	9
Nemčija	24
Grčija	12
Španija	21
Francija	24
Irska	9
Italija	24
Luksemburg	6
Nizozemska	12
Avstrija	12
Portugalska	12
Finska	9
Švedska	12
Združeno kraljestvo	24".

POGLAVJE 8
Posvetovalni odbor ESPJ

Člen 25

Prvi odstavek člena 18 Pogodbe ESPJ se nadomesti z naslednjim:

"Pri Komisiji se oblikuje Posvetovalni odbor. Ima najmanj 84 in največ 108 članov, in sicer enako število proizvajalcev, delavcev ter potrošnikov in trgovcev."

POGLAVJE 9
Znanstveno-tehnični odbor

Člen 26

Prvi pododstavek člena 134 (2) Pogodbe Euratom se nadomesti z naslednjim:

"2. Odbor ima 38 članov, ki jih Svet imenuje po posvetovanju s Komisijo."

NASLOV II
DRUGE PRILAGODITVE

Člen 27

Člen 227 (1) Pogodbe ES se nadomesti z naslednjim:

"1. Ta pogodba se uporablja za Kraljevino Belgijo, Kraljevino Dansko, Zvezno republiko Nemčijo, Helensko republiko, Kraljevino Španijo, Francosko republiko, Irsko, Italijansko republiko, Veliko vojvodstvo Luksemburg, Kraljevino Nizozemsko, Republiko Avstrijo, Portugalsko republiko, Republiko Finsko, Kraljevino Švedsko ter Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska."

Člen 28

V člen 227 (5) Pogodbe ES se kot odstavek (d), v člen 79 Pogodbe ESPJ kot odstavek (d) in v člen 198 Pogodbe Euratom kot odstavek (e) vstavi naslednje:

"Ta pogodba se ne uporablja za Alandske otoke. Finska vlada pa lahko z izjavo, ki se ob ratifikaciji te pogodbe deponira pri vladi Italijanske republike, uradno sporoči, da se Pogodba skladno z določbami Protokola št. 2, priloženega Aktu o pristopu Republike Avstrije, Republike Finske in Kraljevine Švedske k Evropski uniji, uporablja tudi za Alandske otoke. Vlada Italijanske republike pošlje overjeno kopijo vsake take izjave državam članicam."

TRETJI DEL
PRILAGODITVE AKTOV, KI SO JIH SPREJELE INSTITUCIJE

Člen 29

Akti, našteti v Prilogi I k temu aktu, se prilagodijo, kakor je navedeno v omenjeni prilogi.

Člen 30

Prilagoditve aktov, naštetih v Prilogi II k temu aktu, ki so potrebne zaradi pristopa, se oblikujejo skladno s smernicami iz omenjene priloge in skladno s postopkom ter pod pogoji iz člena 169.

ČETRTI DEL
PREHODNI UKREPI

NASLOV I
INSTITUCIONALNE DOLOČBE

Člen 31

1. V prvih dveh letih po pristopu vsaka nova država članica izvede volitve v Evropski parlament, pri čemer ljudstvo s splošnimi neposrednimi volitvami skladno z določbami Akta o volitvah predstavnikov Evropskega parlamenta s splošnimi neposrednimi volitvami z dne 20. septembra 1976, izvoli število predstavnikov, določeno v členu 11 tega akta.

2. Za obdobje od pristopa do volitev iz odstavka 1 predstavnike ljudstva novih držav članic v Evropski parlament imenujejo parlamenti teh držav izmed svojih predstavnikov skladno s postopkom, ki ga določi vsaka od teh držav.

3. Vendar lahko vsaka nova država članica, ki se tako odloči, v obdobju med podpisom in začetkom veljavnosti pogodbe o pristopu izvede volitve v Evropski parlament skladno s Protokolom št. 8 k temu aktu.

4. Mandat predstavnikov, izvoljenih pod pogoji iz odstavka 1 ali 3, preneha hkrati z mandatom predstavnikov sedanjih držav članic, izvoljenih za petletno obdobje 1994-1999.

NASLOV III
PREHODNI UKREPI V ZVEZI Z AVSTRIJO

POGLAVJE 1
Prosti pretok blaga

Edini oddelek
Standardi in okolje

Člen 69

1. V obdobju štirih let po datumu pristopa se določbe iz Priloge VIII skladno z omenjeno prilogo in v njej navedenimi pogoji ne uporabljajo za Avstrijo.

2. Določbe iz odstavka 1 se v tem obdobju ponovno pregledajo skladno s postopki ES.

Brez vpliva na izid tega ponovnega pregleda se bo pravni red ES po koncu prehodnega obdobja iz prvega odstavka uporabljal za vse nove države članice pod enakimi pogoji kakor za sedanje države članice.

POGLAVJE 2
Prosti pretok oseb, storitev in kapitala

Člen 70

Ne glede na obveznosti iz pogodb, na katerih temelji Evropska unija, lahko Republika Avstrija pet let po pristopu ohrani svojo obstoječo zakonodajo v zvezi s sekundarnimi prebivališči.

POGLAVJE 3
Politika konkurence

Člen 71

1. Brez poseganja v odstavka 2 in 3 tega člena Republika Avstrija od datuma pristopa postopno prilagodi svoj monopol tržne narave na industrijsko predelani tobak v smislu člena 37 (1) Pogodbe ES tako, da zagotovi, da se najpozneje v treh letih po datumu pristopa odpravi diskriminacija glede pogojev, pod katerimi se blago nabavlja in trži med državljani držav članic.

2. Kar zadeva proizvode, navedene v seznamu Priloge IX, se izključna pravica uvoza ukine najpozneje po preteku dobe treh let od datuma pristopa. Ukinitev omenjene izključne pravice se od datuma pristopa izvede s postopnim odpiranjem kvot za uvoz proizvodov iz držav članic. Na začetku vsakega od treh zadevnih let Republika Avstrija odpre kvoto, ki se izračuna na podlagi naslednjih odstotkov nacionalne potrošnje: 15% za prvo leto, 40% za drugo leto, 70% za tretje leto. Količine, ki ustrezajo odstotkom za tri leta, so navedene v seznamu Priloge IX.

Kvote iz prejšnjega pododstavka so odprte brez omejitev za vse izvajalce, za proizvode, uvožene v okviru teh kvot, pa v Republiki Avstriji ne smejo veljati izključne pravice trženja na ravni trgovine na debelo; kar zadeva prodajo proizvodov, uvoženih v okviru kvot, na drobno, mora odprodaja teh proizvodov potrošnikom potekati na nediskriminacijski način.

3. Najpozneje eno leto po pristopu Republika Avstrija vzpostavi neodvisen organ, skladno s Pogodbo ES odgovoren za izdajanje dovoljenj za opravljanje trgovine na drobno.

Člen 72

Do 1. januarja 1996 lahko Republika Avstrija glede drugih držav članic ohrani carine in licenčne ureditve, ki jih je ob datumu pristopa uporabljala za žgane pijače in nedenaturirani etilni alkohol z alkoholno stopnjo, ki ne presega 80%, in ki sodijo pod tarifno številko 22.08 HS. Vsaka taka licenčna ureditev se mora uporabljati na nediskriminacijski način.

POGLAVJE 4
Zunanji odnosi vključno s carinsko unijo

Člen 73

Akti, navedeni v Prilogi VI k temu aktu, se za Avstrijo uporabljajo pod pogoji, določenimi v omenjeni prilogi.

Člen 74

V zvezi z Republiko Madžarsko, Republiko Poljsko, Slovaško republiko, Češko republiko, Romunijo in Bolgarijo lahko Republika Avstrija do 31. decembra 1996 ohrani uvozne omejitve, ki jih je uporabljala s 1. januarjem 1994 za lignit, ki sodi pod oznako 27 02 10 00 Kombinirane nomenklature.

Potrebne prilagoditve evropskih sporazumov in, kjer bo to ustrezno, s temi državami sklenjenih začasnih sporazumov se bodo opravile skladno s členom 76.

Člen 75

1. S 1. januarjem 1995 Republika Avstrija začne uporabljati:

a) Dogovor z dne 20. decembra 1973 o mednarodni trgovini s tekstilom, kakor je spremenjen ali podaljšan s protokoli z dne 31. julija 1986, 31. julija 1991, 9. decembra 1992 in 9. decembra 1993, ali Sporazum o tekstilu in oblačilih, ki je rezultat urugvajskega kroga trgovinskih pogajanj v okviru GATT, če je slednji na dan pristopa v veljavi;

b) dvostranske sporazume in dogovore o tekstilu, ki jih je Skupnost sklenila s tretjimi državami.

2. Skupnost z zadevnimi tretjimi državami sklene protokole k dvostranskim sporazumom in dogovorom iz odstavka 1, zato da zagotovi ustrezno prilagoditev količinskih omejitev pri izvozu tekstilnih proizvodov in oblačil v Skupnost.

3. Če protokoli iz odstavka 2 ne bi bili sklenjeni do 1. januarja 1995, Skupnost sprejme ukrepe, s katerimi ureja nastali položaj in ki zadevajo potrebne prehodne prilagoditve, zato da se zagotovi izvajanje sporazumov s strani Skupnosti.

Člen 76

1. S 1. januarjem 1995 začne Republika Avstrija uporabljati določbe sporazumov iz člena 77.

2. Vse prilagoditve se uredijo s protokoli, ki se sklenejo z državami sopogodbenicami in se priložijo omenjenim sporazumom.

3. Če protokoli iz odstavka 2 ne bi bili sklenjeni do 1. januarja 1995, Skupnost sprejme potrebne ukrepe, s katerimi uredi položaj ob pristopu.

Člen 77

Člen 76 se uporablja za:

– sporazume, sklenjene z Andoro, Alžirijo, Bolgarijo, nekdanjo Češko-slovaško zvezno republiko in njenima državama naslednicama (Češka republika, Slovaška republika), Ciprom, Egiptom, Madžarsko, Islandijo, Izraelom, Jordanijo, Libanonom, Malto, Marokom, Norveško, Poljsko, Romunijo, Slovenijo, Švico, Sirijo, Tunizijo in Turčijo, ter druge sporazume, sklenjene s tretjimi državami, ki zadevajo izključno trgovino s proizvodi, navedenimi v Prilogi II k Pogodbi ES.

– četrto konvencijo AKP/EGS, podpisano 15. decembra 1989;

– druge podobne sporazume, ki bi lahko bili sklenjeni pred pristopom.

Člen 78

S 1. januarjem 1995 Republika Avstrija med drugim odstopi od Konvencije o ustanovitvi Evropskega združenja za prosto trgovino, podpisane 4. januarja 1960.

POGLAVJE 5
Finančne in proračunske določbe

Člen 79

Vsako sklicevanje na Sklep Sveta o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti se šteje kot sklicevanje na Sklep Sveta z dne 24. junija 1988 s kasnejšimi spremembami ali na kateri koli sklep, ki ga nadomesti.

Člen 80

Prihodki, imenovani "dajatve skupne carinske tarife in druge dajatve", iz člena 2 (1) (b) Sklepa Sveta o virih lastnih sredstev Skupnosti ali ustrezna določba iz katerega koli nadomestnega sklepa, vključujejo carine, izračunane na podlagi stopenj, ki izhajajo iz skupne carinske tarife, in vse zadevne tarifne koncesije, ki jih Skupnost uporablja v trgovini Avstrije s tretjimi državami.

Člen 81

Na prvi delovni dan vsakega meseca Skupnost izplača Republiki Avstriji, kot postavko porabe iz splošnega proračuna Evropskih skupnosti, eno dvanajstino naslednjih zneskov:

– 583 milijonov ekujev v letu 1995,
– 106 milijonov ekujev v letu 1996,
– 71 milijonov ekujev v letu 1997,
– 35 milijonov ekujev v letu 1998.

Člen 82

Delež Republike Avstrije pri financiranju plačil obveznosti, prevzetih v okviru člena 82 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, ki jih mora Republika Avstrija še izvesti po pristopu, se poravna iz splošnega proračuna Evropskih skupnosti.

Člen 83

Delež Republike Avstrije pri financiranju finančnega mehanizma iz člena 116 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru se poravna iz splošnega proračuna Evropskih skupnosti.

NASLOV IV
PREHODNI UKREPI V ZVEZI S FINSKO

POGLAVJE 1
Prosti pretok blaga

Oddelek 1
Standardi in okolje

Člen 84

1. V obdobju štirih let po datumu pristopa se določbe iz Priloge X skladno z omenjeno prilogo in v njej navedenimi pogoji ne uporabljajo za Finsko.

2. Določbe iz odstavka 1 se v tem obdobju ponovno pregledajo skladno s postopki ES.

Brez vpliva na izid tega ponovnega pregleda se bo pravni red ES po koncu prehodnega obdobja iz prvega odstavka uporabljal za vse nove države članice pod enakimi pogoji kakor za sedanje države članice.

Oddelek 2
Razno

Člen 85

V obdobju treh let po datumu pristopa lahko Republika Finska še naprej uporablja svoj sedanji nacionalni sistem klasifikacije lesa v neobdelanem stanju v obsegu, v katerem njena nacionalna zakonodaja in upravna ureditev s tega področja nista v nasprotju z zakonodajo Skupnosti o notranjem trgu ali trgovini s tretjimi državami, še zlasti s členom 6 Direktive 68/89/EGS o približevanju zakonodaj držav članic, ki se nanašajo na klasifikacijo lesa v neobdelanem stanju.

V istem obdobju se Direktiva 68/89/EGS ponovno pregleda skladno s postopki, določenimi v Pogodbi ES.

POGLAVJE 2
Prosti pretok oseb, storitev in kapitala

Člen 86

Z odstopanjem od člena 73b Pogodbe ES lahko Republika Finska do 31. decembra 1995 uporablja določbe Zakona št. 1612 z dne 30. decembra 1992 o pridobivanju finskih podjetij s strani tujcev.

Člen 87

Ne glede na obveznosti iz pogodb, na katerih temelji Evropska unija, lahko Republika Finska pet let po pristopu ohrani svojo obstoječo zakonodajo v zvezi s sekundarnimi prebivališči.

POGLAVJE 3
Ribištvo

Oddelek I
Splošne določbe

Člen 88

1. Razen če v tem poglavju ni določeno drugače, se za ribiški sektor uporabljajo pravila, določena v tem aktu.

2. Člena 148 in 149 se uporabljata za ribiške proizvode.

Oddelek II
Dostop do voda in virov

Člen 89

Razen če v tem poglavju ni določeno drugače, se režim dostopa, določen v tem oddelku, uporablja v prehodnem obdobju, ki se konča z začetkom izvajanja sistema ribolovnih dovoljenj Skupnosti, v nobenem primeru pa ne po preteku obdobja, določenega v členu 14 (2) Uredbe Sveta (EGS) št.

3760/92 z dne 20. decembra 1992, o vzpostavitvi sistema ribištva in ribogojstva Skupnosti.

Pododdelek I
Finska plovila

Člen 90

Za namene vključevanja v sistem ribištva in ribogojstva Skupnosti, vzpostavljen z Uredbo (EGS) št. 3760/92, za dostop do voda, ki so pod suverenostjo ali v pristojnosti držav članic Unije v sedanji sestavi, za ribiška plovila, ki plujejo pod finsko zastavo in so vpisana v register in/ali registrirana v finskih pristaniščih, v nadaljnjem besedilu "finska plovila", velja sistem iz tega pododdelka.

Člen 91

Od datuma pristopa in do datuma začetka izvajanja sistema ribolovnih dovoljenj Skupnosti se finskim plovilom dovoli ribolov v vodah, ki so pod suverenostjo ali v pristojnosti držav članic Unije v sedanji sestavi, v območju ICES IIId pod enakimi pogoji kot so veljali neposredno pred začetkom veljavnosti Pogodbe o pristopu.

Člen 92

Tehnični postopki, ki so potrebni za zagotavljanje uporabe člena 91, se sprejmejo pred 1. januarjem 1995 po postopku iz člena 18 Uredbe (EGS) št. 3760/92.

Člen 93

Ob datumu pristopa in do datuma začetka izvajanja sistema ribolovnih dovoljenj Skupnosti se finskim plovilom dovoli ribolov v vodah, ki so pod suverenostjo ali v pristojnosti Švedske pod enakimi pogoji kot so veljali neposredno pred začetkom veljavnosti Pogodbe o pristopu.

Podrobna pravila za izvajanje tega člena se sprejmejo pred 1. januarjem 1995 po postopku iz člena 18 Uredbe (EGS) št. 3760/92.

Člen 94

1. Delež ribolovnih možnosti v Skupnosti, ki ga ureja meja izlova staležev in bo dodeljen Finski, se določi po vrstah in območjih, kakor sledi:

Vrsta	Območje ICES ali IBSFC Referenčna območja za določanje TAC	Delež za Finsko (%)
Sled	III b, c, d razen ' Upravne enote 3' IBSFC ([1])	11,840
Sled	'Upravna enota 3' IBSFC	81,986
Papalina	III b, c, d ([2])	12,798
Losos	III b, c, d razen Finskega zaliva ([3])	33,611
Losos	Finski zaliv ([3])	100,000
Trska	III b, c, d ([2])	2,339 ([4])

([1]) Kot določa IBSFC.
([2]) Vode Skupnosti.
([3]) Pododdelek 32 IBSFC.
([4]) Ta delež velja za prvih 50.000 ton ribolovnih možnosti Skupnosti. Za ribolovne možnosti Skupnosti, ki presegajo 50.000 ton, je finski delež 2,161 %.

2. Deleži, dodeljeni Finski, se določijo v skladu s členom 8 (4) Uredbe (EGS) št. 3760/92, prvič pred 31. decembrom 1994.

3. Do datuma začetka izvajanja sistema ribolovnih dovoljenj Skupnosti in najpozneje do 31. decembra 1997 v vodah Skupnosti v sedanji sestavi iz člena 91 obseg učinka ribolova finskih plovil glede zakonsko neurejenih in nedodeljenih vrst ne sme preseči obsega, ki je bil dosežen neposredno pred začetkom veljavnosti Pogodbe o pristopu.

Pododdelek II
Plovila Unije v sedanji sestavi

Člen 95

Od datuma pristopa in do datuma začetka izvajanja sistema ribolovnih dovoljenj Skupnosti se plovilom, ki plujejo pod zastavo ene od držav članic Unije v sedanji sestavi, dovoli ribolov v vodah, ki so pod suverenostjo ali v pristojnosti Finske pod enakimi pogoji, kot so veljali neposredno pred začetkom veljavnosti Pogodbe o pristopu.

Podrobna pravila za izvajanje tega člen se sprejmejo pred 1. januarjem 1995 po postopku iz člena 18 Uredbe (EGS) št. 3760/92.

Oddelek III
Zunanji viri

Člen 96

1. Sporazume o ribolovu, ki jih je Republika Finska sklenila s tretjimi državami, od pristopa naprej upravlja Skupnost.

2. Pravice in obveznosti Republike Finske, ki izhajajo iz sporazumov iz odstavka 1, v obdobju, v katerem se določbe teh sporazumov prehodno ohranjajo, ostanejo nespremenjene.

3. Čim prej, vsekakor pa pred potekom sporazumov iz odstavka 1, Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino sprejme ustrezne sklepe za ohranitev ribolovnih možnosti, vključno z možnostjo podaljšanja nekaterih sporazumov za obdobje največ enega leta.

POGLAVJE 4
Zunanji odnosi vključno s carinsko unijo

Člen 97

Akti, navedeni v Prilogi VI k temu aktu, se za Finsko uporabljajo pod pogoji, določenimi v omenjeni prilogi.

Člen 98

Osnovna dajatev, ki se uporablja pri približevanju skupni carinski tarifi iz člena 99, je za vsak proizvod dajatev, ki jo je Republika Finska dejansko uporabljala 1. januarja 1994.

Člen 99

Republika Finska lahko tri leta po pristopu ohrani svojo carinsko tarifo, ki jo glede proizvodov iz Priloge XI uporablja za tretje države.

Republika Finska v tem obdobju zmanjša razliko med svojo osnovno dajatvijo in dajatvijo skupne carinske tarife po naslednjem časovnem razporedu:

– s 1. januarjem 1996 se vse razlike med osnovno dajatvijo in dajatvijo skupne carinske tarife zmanjšajo na 75%;

– s 1. januarjem 1997 se vse razlike med osnovno dajatvijo in dajatvijo skupne carinske tarife zmanjšajo na 40%;

Republika Finska začne v celoti uporabljati skupno carinsko tarifo s 1. januarjem 1998.

Člen 100

1. S 1. januarjem 1995 Republika Finska začne uporabljati:

a) Dogovor z dne 20. decembra 1973 o mednarodni trgovini s tekstilom, kakor je spremenjen ali podaljšan s protokoli z dne 31. julija 1986, 31. julija 1991, 9. decembra 1992 in 9. decembra 1993, ali Sporazum o tekstilu in oblačilih, ki je rezultat urugvajskega kroga trgovinskih pogajanj v okviru GATT, če je slednji na dan pristopa v veljavi;

b) dvostranske sporazume in dogovore o tekstilu, ki jih je Skupnost sklenila s tretjimi državami.

2. Skupnost z zadevnimi tretjimi državami sklene protokole k dvostranskim sporazumom in dogovorom iz odstavka 1, zato da zagotovi ustrezno prilagoditev količinskih omejitev pri izvozu tekstilnih proizvodov in oblačil v Skupnost.

3. Če protokoli iz odstavka 2 ne bi bili sklenjeni do 1. januarja 1995, Skupnost sprejme ukrepe, s katerimi ureja nastali položaj in ki zadevajo potrebne prehodne prilagoditve, zato da se zagotovi izvajanje sporazumov s strani Skupnosti.

Člen 101

1. Republika Finska lahko odpre letno dajatve prosto tarifno kvoto za stiren (oznaka KN 2902 50 00) v obsegu 21.000 ton do 31. decembra 1999, kolikor je zadevno blago:

– sproščeno v prost promet na ozemlju Finske in tam potrošeno ali je v predelavi, s čimer pridobi poreklo Skupnosti, in

– ostaja pod carinskim nadzorom skladno z ustreznimi določbami Skupnosti o končni uporabi (Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992, ki vzpostavlja Carinski zakonik Skupnosti, člena 21 in 82).

2. Določbe odstavka 1 se uporabljajo le, če je deklaraciji o sprostitvi v prost promet v podporo priloženo dovoljenje, ki ga izdajo pristojni finski organi in ki potrjuje, da zadevno blago sodi na področje uporabe določb iz odstavka 1.

3. Komisija in pristojni finski organi sprejmejo vse potrebne ukrepe, ki zagotavljajo, da končna poraba zadevnega izdelka ali predelava, s katero pridobi poreklo Skupnosti, poteka na ozemlju Finske

Člen 102

1. S 1. januarjem 1995 začne Republika Finska uporabljati določbe sporazumov iz člena 103.

2. Vse prilagoditve se uredijo s protokoli, ki se sklenejo z državami sopogodbenicami in se priložijo omenjenim sporazumom.

3. Če protokoli iz odstavka 2 ne bi bili sklenjeni do 1. januarja 1995, Skupnost sprejme potrebne ukrepe, s katerimi uredi položaj ob pristopu.

Člen 103

Člen 102 se uporablja za:

– sporazume, sklenjene z Andoro, Alžirijo, Bolgarijo, nekdanjo Češko-slovaško zvezno republiko in njenima državama naslednicama (Češka republika, Slovaška republika), Ciprom, Egiptom, Madžarsko, Islandijo, Izraelom, Jordanijo, Libanonom, Malto, Marokom, Norveško, Poljsko, Romunijo, Slovenijo, Švico, Sirijo, Tunizijo in Turčijo, ter druge sporazume, sklenjene s tretjimi državami, ki zadevajo izključno trgovino s proizvodi, navedenimi v Prilogi II k Pogodbi ES;

– četrto konvencijo AKP/EGS, podpisano 15. decembra 1989;

– druge podobne sporazume, ki bi lahko bili sklenjeni pred pristopom.

Člen 104

S 1. januarjem 1995 Republika Finska med drugim odstopi od Konvencije o ustanovitvi Evropskega združenja za prosto trgovino, podpisane 4. januarja 1960, in od sporazumov o prosti trgovini, podpisanih z Estonijo, Latvijo in Litvo leta 1992.

Člen 105

Če novi trgovinski sporazumi, ki bodo sklenjeni med Skupnostjo in Estonijo, Latvijo in Litvo, ob datumu pristopa ne bodo v veljavi, Skupnost sprejme potrebne ukrepe, ki bodo ob pristopu omogočali nadaljevanje obstoječega dostopa proizvodov s poreklom iz teh baltskih držav na finski trg.

POGLAVJE 5
Finančne in proračunske določbe

Člen 106

Vsako sklicevanje na Sklep Sveta o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti se šteje kot sklicevanje na Sklep Sveta z dne 24. junija 1988 s kasnejšimi spremembami ali na kateri koli sklep, ki ga nadomesti.

Člen 107

Prihodki, imenovani "dajatve skupne carinske tarife in druge dajatve", iz člena 2 (1) (b) Sklepa Sveta o virih lastnih sredstev Skupnosti ali ustrezna določba iz katerega koli nadomestnega sklepa, vključujejo carine, izračunane na podlagi stopenj, ki izhajajo iz skupne carinske tarife, in vse zadevne tarifne koncesije, ki jih Skupnost uporablja v trgovini Finske s tretjimi državami.

Člen 108

Lastna sredstva, ki se natečejo iz DDV, se izračunajo in preverjajo, kot da so Alandski otoki vključeni v prostorsko področje veljavnosti Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaj držav članic, ki se nanašajo na prometne davke – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero.

Člen 109

Na prvi delovni dan vsakega meseca Skupnost izplača Republiki Finski, kot postavko porabe iz splošnega proračuna Evropskih skupnosti, eno dvanajstino naslednjih zneskov:
- 476 milijonov ekujev v letu 1995,
- 163 milijonov ekujev v letu 1996,
- 65 milijonov ekujev v letu 1997,
- 33 milijonov ekujev v letu 1998.

Člen 110

Delež Republike Finske pri financiranju plačil obveznosti, prevzetih v okviru člena 82 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, ki jih mora Republika Finska še izvesti po pristopu, se poravna iz splošnega proračuna Evropskih skupnosti.

Člen 111

Delež Republike Finske pri financiranju finančnega mehanizma iz člena 116 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru se poravna iz splošnega proračuna Evropskih skupnosti.

NASLOV V
PREHODNI UKREPI V ZVEZI S ŠVEDSKO

POGLAVJE 1
Prosti pretok blaga

Oddelek I
Standardi in okolje

Člen 112

1. V obdobju štirih let po datumu pristopa se določbe iz Priloge XII skladno z omenjeno prilogo in v njej navedenimi pogoji ne uporabljajo za Švedsko.

2. Določbe iz odstavka 1 se v tem obdobju ponovno pregledajo skladno s postopki ES.

Brez vpliva na izid tega ponovnega pregleda se bo pravni red ES po koncu prehodnega obdobja iz prvega odstavka uporabljal za vse nove države članice pod enakimi pogoji kakor za sedanje države članice.

Oddelek II
Razno

Člen 113

V obdobju treh let po datumu pristopa lahko Kraljevina Švedska še naprej uporablja svoj sedanji nacionalni sistem klasifikacije lesa v neobdelanem stanju v obsegu, v katerem njena nacionalna zakonodaja in upravna ureditev s tega področja nista v nasprotju z zakonodajo Skupnosti o notranjem trgu ali trgovini s tretjimi državami, še zlasti s členom 6 Direktive 68/89/EGS o približevanju zakonodaj držav članic, ki se nanašajo na klasifikacijo lesa v neobdelanem stanju.

V istem obdobju se Direktiva 68/89/EGS ponovno pregleda skladno s postopki, določenimi v Pogodbi ES.

POGLAVJE 2
Prosti pretok oseb, storitev in kapitala

Člen 114

Ne glede na obveznosti iz pogodb, na katerih temelji Evropska unija, lahko Kraljevina Švedska pet let po pristopu ohrani svojo obstoječo zakonodajo o sekundarnih prebivališčih.

POGLAVJE 3
Ribištvo

Oddelek I
Splošne določbe

Člen 115

1. Razen če v tem poglavju ni določeno drugače, se za ribiški sektor uporabljajo pravila, določena v tem aktu.

2. Člena 148 in 149 se uporabljata za ribiške proizvode.

Oddelek II
Dostop do voda in virov

Člen 116

Razen če v poglavju ni določeno drugače, se režim dostopa, določen v tem oddelku, uporablja v prehodnem obdobju, ki se končna z začetkom izvajanja sistema ribolovnih dovoljenj Skupnosti, v nobenem primeru pa ne po preteku obdobja, določenega v členu 14 (2) Uredbe Sveta (EGS) št. 3760/92 z dne 20. decembra 1992, o vzpostavitvi sistema ribištva in ribogojstva.

Pododdelek I
Švedska plovila

Člen 117

Za namene vključevanja v sistem ribištva in ribogojstva Skupnosti, vzpostavljen z Uredbo (EGS) št. 3760/92, za dostop do voda, ki so pod suverenostjo ali v pristojnosti držav članic Unije v sedanji sestavi, za ribiška plovila, ki plujejo pod švedsko zastavo ali so vpisana v register in/ali registrirana v švedskih pristaniščih, v nadaljnjem besedilu "švedska plovila, velja sistem iz tega pododdelka.

Člen 118

Od datuma pristopa in do datuma začetka izvajanja sistema ribolovnih dovoljenj Skupnosti se švedskim plovilom dovoli ribolov v vodah, ki so pod suverenostjo ali v pristojnosti držav članic Unije v sedanji sestavi, v območjih ICES III in IV pod enakimi pogoji kot so veljali neposredno pred začetkom veljavnosti Pogodbe o pristopu in kot jih predvidevajo upoštevne določbe Uredbe (ES) št. 3682/93.

Člen 119

Tehnični postopki, ki so potrebni za zagotavljanje uporabe člena 118, se sprejmejo pred 1. januarjem 1995 po postopku iz člena 18 Uredbe (EGS) št. 3760/92.

Člen 120

Od datuma pristopa in do datuma začetka izvajanja sistema ribolovnih dovoljenj Skupnosti se švedskim plovilom dovoli ribolov v vodah, ki so pod suverenostjo ali v pristojnosti Finske pod enakimi pogoji, kot so veljali neposredno pred začetkom veljavnosti Pogodbe o pristopu.

Podrobna pravila za uporabo tega člena se sprejmejo pred 1. januarjem 1995 po postopku iz člena 18 Uredbe (EGS) št. 3760/92.

Člen 121

1. Delež ribolovnih v Skupnosti, ki ga ureja meja izlova staležev in bo dodeljen Švedski, se določi po vrstah in območjih, kakor sledi:

Vrsta	Območje ICES ali IBSFC ([1]) Referenčna območja za določanje TAC	Delež za Švedsko (%)
Sled	III a	50.729
Sled	III b, c, d ([2]) razen 'Upravne enote 3' IBSFC ([3])	64.044
Sled	'Upravna enota 3' IBSFC	18.014
Sled	II a ([2]), IV, VII d	1.433
Papalina	III a	27.409
Papalina	III b, c, d ([2])	47.264
Losos	III b, c, d ([2]) razen Finskega zaliva ([4])	36.435
Trska	III a Skagerrak ([5])	14.469
Trska	III a Kattegat ([6])	37.027
Trska	III b, c, d ([2])	35.037 ([7])
Trska	II a ([2]), IV	0.136
Vahnja	III a, III b, c, d ([2])	9.942
Vahnja	II a ([2]), IV	0.514
Saj	II a ([2]), III a, III b, c, d ([2]), IV	1.187
Mol	III a	9.647
Mol	II a ([2]), IV	0.018
Oslič	III a, III b, c, d ([2])	7.844
Skuša	II a ([2]), III a, III b, c, c ([2]), IV	19.165
Morska plošča	III a Skagerrak	4.256
Morska plošča	III a Kattegat	10.000
Morska plošča	III b, c, d ([2])	6.356
Morski list	III a, III b, c, d ([2])	3.162
Globokomorska kozica	III a	35.006
Škamp	III a , III b, c, d ([2])	26.295

([1]) IBSFC: Mednarodna komisija za ribolov v Baltskem morju.
([2]) Vode Skupnosti.
([3]) Kot določa IBSFC.
Pododdelek 32 IBSFC
([5]) Skagerrak je določen kot območje, ki je na zahodu omejeno s črto med svetilnikom Hanstholm in svetilnikom Lindesnes, na jugu pa s črto med svetilnikom Skagen in svetilnikom Tistlama ter od te točke do najbližje točke na obali Švedske.
([6]) Določeno kot del III a, ki ni zajet z definicijo III a Skagerrak v opombi 5.
([7]) Ta odstotek se uporablja za prvih 50.000 ton ribolovnih možnosti Skupnosti. Za ribolovne možnosti Skupnosti, ki presegajo 50.000 ton, je švedski delež 40,000 %, V teh dodelitvah niso upoštevani prenosi kvot s Švedske na sedanje države članice Unije, ki izhajajo iz dogovorov EGP iz leta 1992
([8]) Določeno kot del III a, ki ni zajet z definicijo III a Skagerrak v členu 41.

2. Deleži, dodeljeni Švedski, se določijo v skladu s členom 8 (4) Uredbe (EGS) št. 3760/92, prvič pred 31. decembrom 1994.

3. Švedski dodeljeni deleži za vrste, za katere ne veljajo omejitve stopnje izkoriščanja v obliki omejitve ulova ali TAC, ki pa niso dodeljeni v okviru kvot med državami članicami Unije v sedanji sestavi, se določijo pavšalno, po naslednjih vrstah in območjih:

Vrsta	Območje ICES Referenčna območja za določitev TAC	Delež za Švedsko (t)
Papalina ([3]) Druge ([2])	II a ([1]), IV ([1]) II a ([1]), IV ([1])	1330 1000

([1]) Vode Skupnosti.
([2]) Vrste razen tistih za katere je Švedski dodeljena določena kvota ali pavšal.
([3]) Vključno s peščenko.

4. Do datuma začetka izvajanja sistema ribolovnih dovoljenj Skupnosti in najpozneje do 31. decembra 1997 v vodah Skupnosti iz člena 117 obseg učinka ribolova švedskih plovil glede zakonsko neurejenih in nedodeljenih vrst ne sme preseči obsega, ki je bil dosežen neposredno pred začetkom veljavnosti Pogodbe.

Člen 122

1. Razen če v tem aktu ni določeno drugače, ostanejo pogoji, pod katerimi je mogoč ulov dodelitev iz člena 121, enaki pogojem, ki so veljali neposredno pred začetkom veljavnosti Pogodbe o pristopu.

2. Ti pogoji se prvič določijo pred 1. januarjem 1995 skladno s členom 8 (4) Uredbe (EGS) št. 3760/92.

Pododdelek II
Plovila Unije v sedanji sestavi

Člen 123

Od datuma pristopa in do datuma začetka izvajanja sistema ribolovnih dovoljenj Skupnosti se plovilom, ki plujejo pod zastavo ene od držav članic Unije v sedanji sestavi, dovoli ribolov v vodah, ki so pod suverenostjo ali v pristojnosti Švedske v območjih ICES III a, b in d pod enakimi pogoji, kot so veljali neposredno pred začetkom veljavnosti Pogodbe o pristopu.

Podrobna pravila za uporabo tega člena se sprejmejo pred 1. januarjem 1995 po postopku iz člena 18 Uredbe (EGS) št. 3760/92.

Oddelek III
Zunanji viri

Člen 124

1. Sporazume o ribolovu, ki jih je Kraljevina Švedska sklenila s tretjimi državami, od pristopa naprej upravlja Skupnost.

2. Pravice in obveznosti Kraljevine Švedske, ki izhajajo iz sporazumov iz odstavka 1, v obdobju, v katerem se določbe teh sporazumov prehodno ohranjajo, ostanejo nespremenjene.

3. Čim prej, vsekakor pa pred potekom sporazumov iz odstavka 1, Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino sprejme ustrezne sklepe za ohranitev ribolovnih možnosti, vključno z možnostjo podaljšanja nekaterih sporazumov za obdobje največ enega leta.

Člen 125

Za obdobje, ki ni daljše od treh let po datumu pristopa, Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino vsako leto določi višino finančnega prispevka Unije, namenjenega izpustitvi dveletnih lososov, ki jo opravijo pristojni švedski organi.

Ocena denarnega nadomestila se opravi z vidika ravnotežij, ugotovljenih neposredno pred pristopom.

POGLAVJE 4
Zunanji odnosi vključno s carinsko unijo

Člen 126

Akti, navedeni v Prilogi VI k temu aktu, se za Švedsko uporabljajo pod pogoji, določenimi v omenjeni prilogi.

Člen 127

1. S 1. januarjem 1995 Kraljevina Švedska začne uporabljati:

a) Dogovor z dne 20. decembra 1973 o mednarodni trgovini s tekstilom, kakor je spremenjen ali podaljšan s protokoli z dne 31. julija 1986, 31. julija 1991, 9. decembra 1992 in 9. decembra 1993, ali Sporazum o tekstilu in oblačilih, ki je rezultat urugvajskega kroga trgovinskih pogajanj v okviru GATT, če je slednji na dan pristopa v veljavi;

b) dvostranske sporazume in dogovore o tekstilu, ki jih je Skupnost sklenila s tretjimi državami.

2. Skupnost z zadevnimi tretjimi državami sklene protokole k dvostranskim sporazumom in dogovorom iz odstavka 1, zato da zagotovi ustrezno prilagoditev količinskih omejitev pri uvozu tekstilnih proizvodov in oblačil v Skupnost na način, ki upošteva obstoječe strukture trgovinske menjave med Švedsko in njenimi državami dobaviteljicami.

3. Če protokoli iz odstavka 2 ne bi bili sklenjeni do 1. januarja 1995, Skupnost sprejme ukrepe, s katerimi ureja nastali položaj in ki zadevajo potrebne prehodne prilagoditve, zato da se zagotovi izvajanje sporazumov s strani Skupnosti.

Člen 128

1. S 1. januarjem 1995 začne Kraljevina Švedska uporabljati določbe sporazumov iz člena 129.

2. Vse prilagoditve se uredijo s protokoli, ki se sklenejo z državami sopogodbenicami in se priložijo omenjenim sporazumom.

3. Če protokoli iz odstavka 2 ne bi bili sklenjeni do 1. januarja 1995, Skupnost sprejme potrebne ukrepe, s katerimi uredi položaj ob pristopu.

Člen 129

Člen 128 se uporablja za:

– sporazume, sklenjene z Andoro, Alžirijo, Bolgarijo, nekdanjo Češko-slovaško zvezno republiko in njenima državama naslednicama (Češka republika, Slovaška republika), Ciprom, Egiptom, Madžarsko, Islandijo, Izraelom, Jordanijo, Libanonom, Malto, Marokom, Norveško, Poljsko, Romunijo, Slovenijo, Švico, Sirijo, Tunizijo in Turčijo, ter druge sporazume, sklenjene s tretjimi državami, ki zadevajo izključno trgovino s proizvodi, navedenimi v Prilogi II k Pogodbi ES;

– četrto konvencijo AKP/EGS, podpisano 15. decembra 1989;

– druge podobne sporazume, ki bi lahko bili sklenjeni pred pristopom.

Člen 130

S 1. januarjem 1995 Kraljevina Švedska med drugim odstopi od Konvencije o ustanovitvi Evropskega združenja za prosto trgovino, podpisane 4. januarja 1960, in od sporazumov o prosti trgovini, podpisanih z Estonijo, Latvijo in Litvo leta 1992.

Člen 131

Če novi trgovinski sporazumi, ki bodo sklenjeni med Skupnostjo in Estonijo, Latvijo in Litvo, ob datumu pristopa ne bodo v veljavi, Skupnost sprejme potrebne ukrepe, ki bodo ob pristopu omogočali nadaljevanje obstoječega dostopa proizvodov s poreklom iz teh baltskih držav na švedski trg.

POGLAVJE 5
Finančne in proračunske določbe

Člen 132

Vsako sklicevanje na Sklep Sveta o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti se šteje kot sklicevanje na Sklep Sveta z dne 24. junija 1988 s kasnejšimi spremembami ali na kateri koli sklep, ki ga nadomesti.

Člen 133

Prihodki, imenovani "dajatve skupne carinske tarife in druge dajatve", iz člena 2 (1) (b) Sklepa Sveta o virih lastnih sredstev Skupnosti ali ustrezna določba iz katerega koli nadomestnega sklepa, vključujejo carine, izračunane na podlagi stopenj, ki izhajajo iz skupne carinske tarife, in vse zadevne tarifne koncesije, ki jih Skupnost uporablja v trgovini Švedske s tretjimi državami.

Člen 134

Na prvi delovni dan vsakega meseca Skupnost izplača Kraljevini Švedski, kot postavko porabe iz splošnega proračuna Evropskih skupnosti, eno dvanajstino naslednjih zneskov:

– 488 milijonov ekujev v letu 1995,
– 432 milijonov ekujev v letu 1996,
– 76 milijonov ekujev v letu 1997,
– 31 milijonov ekujev v letu 1998.

Člen 135

Delež Kraljevine Švedske pri financiranju plačil obveznosti, prevzetih v okviru člena 82 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, ki jih mora Kraljevina Švedska še izvesti po pristopu, se poravna iz splošnega proračuna Evropskih skupnosti.

Člen 136

Delež Kraljevine Švedske pri financiranju finančnega mehanizma iz člena 116 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru se poravna iz splošnega proračuna Evropskih skupnosti.

NASLOV VI
KMETIJSTVO

Člen 137

1. Ta naslov se nanaša na kmetijske proizvode z izjemo proizvodov, ki sodijo v okvir Uredbe (EGS) št. 3759/92 o skupni ureditvi trga ribiških proizvodov in proizvodov ribogojstva.

2. Razen če v tem aktu ni določeno drugače:

– za trgovino med novimi državami članicami, s tretjimi državami ali s sedanjimi državami članicami velja režim, ki se uporablja za slednje. Režim, ki se v Skupnosti v sedanji sestavi uporablja v zvezi z uvoznimi dajatvami in dajatvami z enakim učinkom, količinskimi omejitvami in ukrepi z enakim učinkom, se uporablja za nove države članice;

– se pravice in obveznosti, ki izhajajo iz skupne kmetijske politike, za nove države članice uporabljajo v celoti.

3. Skladno s posebnimi določbami tega naslova, ki zadevajo različne datume ali časovne omejitve, se prehodni ukrepi za kmetijske proizvode iz odstavka 1 prenehajo uporabljati do konca petega leta od pristopa Avstrije in Finske. Ti ukrepi pa za vsak proizvod v celoti upoštevajo vso proizvodnjo v letu 1999.

POGLAVJE 1
Določbe o državnih pomočeh

Člen 138

1. V prehodnem obdobju lahko Avstrija in Finska na podlagi dovoljenja Komisije na primeren način dodelita prehodne in degresivne državne pomoči proizvajalcem osnovnih kmetijskih proizvodov, v skladu s skupno kmetijsko politiko.

Te pomoči so lahko diferencirane, zlasti glede na regije.

2. Komisija odobri pomoči, predvidene v odstavku 1:

– v vseh primerih, kjer dejavniki, ki so jih vpeljale nove države članice, kažejo na obstoj pomembnih razlik med ravnjo pomoči, dodeljenih proizvajalcem glede na proizvod pred pristopom, in pomočjo, ki se lahko dodeli v okviru skupne kmetijske politike,

– do začetne vrednosti zneska, ki je tej razliki vsaj enaka.

Začetne razlike pod 10% se ne upoštevajo kot pomembne.

Dovoljenje Komisije:

– se dodeli v skladu z mednarodnimi obveznostmi razširjene Skupnosti,

– pri prašičjem mesu, jajcih in perutninskem mesu upošteva usklajenost cen krme za živali,

– se ne dodeli za tobak.

3. Vrednost pomoči, predvidene v drugem odstavku, se izračuna glede na osnovni kmetijski proizvod. Pri izračunu se upoštevajo zlasti ukrepi cenovnih podpor na podlagi intervencijskih mehanizmov ali drugih mehanizmov, kakor tudi dodelitev pomoči v zvezi s površino zemljišč, cenami, proizvedeno količino ali proizvodno enoto, in dodelitev pomoči gospodarstvom za specifične proizvode.

4. Dovoljenje Komisije:

– določi najvišjo začetno raven pomoči, stopnjo zmanjševanja in, kjer je primerno, pogoje za dodelitev ob hkratnem upoštevanju drugih pomoči, ki izhajajo iz zakonodaje Skupnosti in ki jih ta člen ne zajema,

– se dodeli ob upoštevanju vseh mogočih prilagoditev, ki bi se izkazale za potrebne:

– z razvojem skupne kmetijske politike,
– z razvojem ravni cen v Skupnosti.

Če bi se take prilagoditve izkazale za potrebne, se znesek pomoči ali pogoji za njihovo dodelitev spremenijo na zahtevo Komisije ali na podlagi odločbe, ki jo izda Komisija.

5. Ne glede na določbe odstavkov 1 do 4, Komisija zlasti skladno z odstavkom 1 dovoli državne pomoči, ki jih predvideva Priloga XIII, v znesku in pod pogoji iz omenjene priloge.

Člen 139

1. Komisija dovoljuje Avstriji in Finski ohranitev pomoči, ki se ne navezujejo na določeno proizvodnjo in ki se iz tega razloga ne upoštevajo pri izračunu vrednosti pomoči iz člena 138 (3). V tem okviru se pomoč dovoli zlasti gospodarstvom.

2. Pomoč, predvidena v odstavku 1, se ureja glede na določbe člena 138 (4).

Vrednost pomoči iste vrste, kakor jo predvideva skupna kmetijska politika ali ki je združljiva z zakonodajo Skupnosti, se od njenega zneska odšteje.

3. Pomoči, dovoljene skladno s tem členom, se odpravijo najpozneje ob koncu prehodnega obdobja.

4. Odstavek 1 ne velja za pomoč naložbam.

Člen 140

Komisija dovoljuje Avstriji in Finski dodeljevanje prehodnih državnih pomoči, ki jih predvideva Priloga XIV, do vrednosti in pod pogoji iz te priloge. V svojem dovoljenju Komisija določi začetno raven pomoči, če ni razvidna iz pogojev v Prilogi, in stopnjo, po kateri se pomoči zmanjšujejo.

Člen 141

Kjer se zaradi pristopa pojavijo resnejše težave, ki ostajajo tudi po polni uporabi določb členov 138, 139, 140 in 142 ter preostalih ukrepov, ki izhajajo iz obstoječih pravil Skupnosti, Komisija lahko dovoli Finski dodelitev državnih pomoči proizvajalcem, da bi tako olajšala njeno polno vključitev v skupno kmetijsko politiko.

Člen 142

1. Komisija dovoli Finski in Švedski dodeljevanje dolgoročnih državnih pomoči, da bi tako zagotovila ohranjanje kmetijske dejavnosti v specifičnih regijah. Te regije se morajo ujemati s kmetijskimi območji severno od 62. vzporednika in z nekaterimi mejnimi podro-

čji južno od tega vzporednika, ki so prizadeta zaradi podobnih podnebnih razmer, kar kmetijsko dejavnost še posebej otežuje.

2. Regije iz prvega odstavka določi Komisija, ki pri tem upošteva zlasti naslednje:

– nizko gostoto naseljenosti prebivalstva,

– delež kmetijskih zemljišč glede na celotno površino območja,

– delež kmetijskih zemljišč, namenjenih poljščinam za prehrano ljudi, glede na površino uporabljanega kmetijskega območja.

3. Pomoči iz odstavka 1 se lahko navezujejo na stvarne dejavnike v proizvodnji, kakor so hektarske površine kmetijskih zemljišč ali število glav živine ob upoštevanju ustreznih omejitev skupnih ureditev trga, kakor tudi historične strukture proizvodnje vsakega gospodarstva, ne smejo pa:

– se navezovati na prihodnjo proizvodnjo,

– ali privesti do povečanja proizvodnje ali ravni splošne pomoči, ugotovljene v predpristopnem referenčnem obdobju, ki jo določi Komisija.

Pomoči so lahko diferencirane glede na regije.

Te pomoči je treba dodeliti zlasti zaradi:

– ohranjanja tradicionalne primarne proizvodnje in predelave, ki po naravi ustrezata podnebnim razmeram zadevnih regij,

– izboljšanja proizvodnih struktur, trženja in predelave kmetijskih proizvodov,

– lažje prodaje omenjenih proizvodov,

– zagotavljanja varovanja okolja in ohranjanja podeželja.

Člen 143

1. Pomoči iz členov 138 do 142 in vsaka druga državna pomoč, za katero je v okviru tega akta potrebno dovoljenje Komisije, se priglasijo Komisiji. Pomoči se ne morejo uporabljati, dokler ni izdano ustrezno dovoljenje.

Obvestilo o obstoječih ali predvidenih ukrepih pomoči v novih državah članicah pred pristopom se šteje za priglasitev, dano na dan pristopa.

2. Kar zadeva pomoči, predvidene v členu 142, Komisija eno leto po pristopu in nato vsako peto leto Svetu predloži poročilo o:

– izdanih dovoljenjih,

– o rezultatih pomoči, ki so bile dodeljene na podlagi teh dovoljenj.

Pri pripravi omenjenega poročila države članice, ki so prejele taka dovoljenja, Komisiji pravočasno sporočijo podatke o učinkih dodeljenih pomoči, pri čemer prikažejo razvoj kmetijstva, ki so ga ugotovile v zadevnih regijah.

Člen 144

Na področju pomoči, ki jih predvidevata člena 92 in 93 Pogodbe ES:

a) izmed pomoči, za katere so nove države članice zaprosile pred pristopom, se bo kot pomoč, "obstoječa" v smislu člena 93 (1) Pogodbe ES upoštevala le tista, o kateri je bila Komisija obveščena do 30. aprila 1995;

b) za obstoječe pomoči in načrte v zvezi z dodeljevanjem ali spreminjanjem pomoči, o katerih je bila Komisija obveščena pred pristopom, se upošteva, da je bila priglasitev opravljena z datumom pristopa.

POGLAVJE 2
Druge določbe

Člen 145

1. Za javne zaloge, s katerimi razpolagajo nove države članice na dan 1. januarja 1995 zaradi izvajanja politike tržne podpore, je zadolžena Skupnost, in sicer po vrednosti, pridobljeni z uporabo člena 8 Uredbe Sveta (EGS) št. 1883/78, ki določa splošna pravila financiranja intervencij Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada – oddelek za jamstva.

2. Vse zaloge proizvodov v prostem obtoku na ozemlju novih držav članic na dan 1. januarja 1995, ki presegajo količino, ki jo je mogoče upoštevati kot običajno količino za prenos zalog, morajo te države članice odpraviti na svoje stroške skladno s postopki Skupnosti, ki bodo opredeljene, in roki, ki bodo določeni skladno s postopkom iz člena 149 (1). Običajni prenos zalog se za vsak proizvod določi na podlagi meril in ciljev, ki so lastni vsaki tržni ureditvi.

3. Zaloge iz prvega odstavka se odštejejo od količine, ki presega običajno količino za prenos zalog.

Člen 146

(Besedilo člena je bilo črtano v skladu s členom 3 Sklepa o prilagoditvah dokumentov o pristopu z dne 1. 1. 1995, 95/1/ES, Euratom, ESPJ (UL št. L 1, 1. 1. 1995).)

Člen 147

V sektorju kmetijstva, kjer trgovinska menjava med eno ali več novimi državami članicami in Skupnostjo v sestavi na dan 31. decembra 1994 ali trgovinska menjava med novimi državami članicami pred 1. januarjem 2000 povzroča resne motnje na avstrijskem ali finskem trgu, Komisija na zahtevo zadevne države članice 24 ur po prejemu zahteve sprejme odločitev o zaščitnih ukrepih, za katere sodi, da so potrebni. Tako sprejeti ukrepi začnejo veljati takoj, upoštevajo interese vseh zadevnih strani ter nimajo za posledico mejnega nadzora.

Člen 148

1. Razen če v specifičnih primerih ni določeno drugače, Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino sprejme potrebne določbe za izvajanje tega naslova.

2. Svet lahko na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno oblikuje prilagoditve določb iz tega naslova, ki bi se izkazale za potrebne kot posledica sprememb pravil Skupnosti.

Člen 149

1. Če so v novih državah članicah potrebni prehodni ukrepi za olajšanje prehoda iz sedanje ureditve na ureditev, ki je rezultat izvajanja skupnih ureditev trga pod pogoji iz tega naslova, se taki ukrepi sprejmejo skladno s postopkom iz člena 38 Uredbe 136/66/EGS ali, če je to primerno, skladno z ustreznimi členi drugih uredb o skupni ureditvi kmetijskih trgov. Ti ukrepi se lahko sprejmejo v obdobju, ki se izteče 31. decembra 1997, njihova uporaba pa je omejena s tem datumom.

2. Svet lahko na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno podaljša obdobje iz odstavka 1.

Člen 150

1. Prehodni ukrepi v zvezi z izvajanjem instrumentov skupne kmetijske politike, ki v tem aktu niso določeni, vključno s področjem struktur, ki so potrebni zaradi pristopa, se sprejmejo pred pristopom skladno s postopkom iz odstavka 3 in ne začnejo veljati prej kot na datum pristopa.

2. Prehodni ukrepi iz odstavka 1 vključujejo zlasti prilagoditve instrumentov, ki za sedanje države članice predvidevajo sofinanciranje nekaterih ukrepov na področju statistike in nadzora izdatkov.

Ti lahko določajo, da se državna pomoč, ki ustreza največ razliki med ceno, ugotovljeno v novi državi članici pred pristopom, in ceno, ki je posledica izvajanja tega akta, pod določenimi pogoji lahko dodeli zasebnim proizvajalcem – bodisi fizičnim ali pravnim osebam – ki razpolagajo z zalogami proizvodov iz člena 138 (1) ali so rezultat njihove predelave na dan 1. januarja 1995.

3. Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino sprejme prehodne ukrepe iz odstavkov 1 in 2. Vendar pa bo ta institucija ukrepe, ki vplivajo na instrumente, prvotno sprejete s strani Komisije, sprejela skladno s postopkom iz člena 149 (1).

NASLOV VII
DRUGE DOLOČBE

Člen 151

1. Akti, navedeni v Prilogi XV k temu aktu, se za nove države članice uporabljajo pod pogoji, določenimi v omenjeni prilogi.

2. Na ustrezno utemeljeno zahtevo ene od novih držav članic lahko Svet pred 1. januarjem 1995 na predlog Komisije soglasno sprejme ukrepe, ki zajemajo začasna odstopanja od aktov institucij, sprejetih med 1. januarjem 1994 in datumom podpisa Pogodbe o pristopu.

Člen 152

1. Če se pred 1. januarjem 1996 v katerem koli gospodarskem sektorju pojavijo resne težave, ki bi utegnile trajati dalj časa ali resno poslabšati gospodarske razmere na določenem območju, lahko nova država članica zaprosi za dovoljenje za sprejetje zaščitnih ukrepov, da bi nastale razmere popravila in ta sektor prilagodila gospodarstvu skupnega trga.

V enakih razmerah lahko vsaka sedanja država članica zaprosi za dovoljenje za sprejetje zaščitnih ukrepov glede ene ali več novih držav članic.

2. Na prošnjo zadevne države Komisija po hitrem postopku določi zaščitne ukrepe, ki so po njenem mnenju potrebni, ter podrobno opredeli pogoje in način njihovega izvajanja.

V primeru resnih gospodarskih težav in na izrecno prošnjo zadevne države članice Komisija odloča v petih delovnih dnevih po prejemu prošnje, kateri je priložena ustrezna obrazložitev. Tako sprejeti ukrepi se lahko uporabljajo takoj, upoštevajo interese vseh zadevnih strank ter nimajo za posledico mejnih kontrol.

3. Ukrepi, dovoljeni na podlagi odstavka 2, lahko vsebujejo odstopanja od pravil Pogodbe ES, Pogodbe ESPJ in tega akta v takšnem obsegu in za toliko časa, kakor je nujno potrebno za doseganje ciljev iz odstavka 1. Prednost imajo ukrepi, ki najmanj motijo delovanje skupnega trga.

Člen 153

Da pravilno delovanje notranjega trga ne bi bilo ovirano, izvajanje nacionalnih predpisov novih držav članic v prehodnih obdobjih iz tega akta ne sme imeti za posledico mejnih kontrol med državami članicami.

PETI DEL
DOLOČBE O IZVAJANJU TEGA AKTA

NASLOV I
VZPOSTAVITEV INSTITUCIJ IN ORGANOV

Člen 154

Evropski parlament se sestane najpozneje en mesec po pristopu. Svoj poslovnik prilagodi potrebam pristopa.

Člen 155

Svet prilagodi svoj poslovnik potrebam pristopa.

Člen 156

1. Ob pristopu se Komisija razširi z imenovanjem treh dodatnih članov. Mandat novo imenovanih članov se izteče hkrati z mandatom članov, ki opravljajo funkcijo na dan pristopa.

2. Komisija prilagodi svoj poslovnik potrebam pristopa.

Člen 157

1. Ob pristopu so imenovani trije sodniki Sodišča in trije sodniki Sodišča prve stopnje.

2. a) Mandat enega izmed sodnikov Sodišča, imenovanih v skladu z odstavkom 1, se izteče 6. oktobra 1997. Sodnik je izbran z žrebom. Mandat drugih dveh sodnikov se izteče 6. oktobra 2000;

b) mandat enega izmed sodnikov Sodišča prve stopnje, imenovanih v skladu z odstavkom 1, se izteče 31. avgusta 1995. Sodnik je izbran z žrebom. Mandat drugih dveh sodnikov se izteče 31. avgusta 1998.

3. Ob pristopu se imenuje tri dodatne generalne pravobranilce.

4. Mandat enega izmed treh generalnih pravobranilcev, imenovanih v skladu z odstavkom 3, se izteče 6. oktobra 1997. Mandat drugih generalnih pravobranilcev se izteče 6. oktobra 2000.

5. a) Sodišče prilagodi svoj poslovnik potrebam pristopa.

b) Sodišče prve stopnje v dogovoru s Sodiščem prilagodi svoj poslovnik potrebam pristopa.

c) Tako prilagojeni poslovnik mora soglasno odobriti Svet.

6. Pri razsojanju zadev, ki so nerešene na dan 1. januarja 1995 in za katere se je ustni postopek začel pred tem datumom, sodišči na občnih sejah ali senati zasedajo v taki sestavi kakor pred pristopom in uporabljajo poslovnik, ki je veljal 31. decembra 1994.

Člen 158

Ob pristopu se Računsko sodišče razširi z imenovanjem treh dodatnih članov. Mandat enega novo imenovanega člana se izteče 20. decembra 1995. Član je izbran z žrebom. Mandat drugih članov se izteče 9. februarja 2000.

Člen 159

Ob pristopu se Ekonomsko-socialni odbor razširi z imenovanjem 33 članov, ki zastopajo različne vrste ekonomskih in socialnih dejavnosti v novih državah članicah. Mandat novo imenovanih članov se izteče hkrati z mandatom članov, ki opravljajo funkcijo na dan pristopa.

Člen 160

Ob pristopu se Odbor regij razširi z imenovanjem 33 članov, ki zastopajo regionalne in lokalne organe v novih državah članicah. Mandat novo imenovanih članov se izteče hkrati z mandatom članov, ki opravljajo funkcijo na dan pristopa.

Člen 161

Ob pristopu se Posvetovalni odbor Evropske skupnosti za premog in jeklo razširi z imenovanjem dvanajstih dodatnih članov. Za Avstrijo, Finsko in Švedsko so imenovani po štirje člani. Mandat novo imenovanih članov se izteče hkrati z mandatom članov, ki opravljajo funkcijo na dan pristopa.

Člen 162

Ob pristopu se Znanstveno-tehnični odbor razširi z imenovanjem petih dodatnih članov. Za Avstrijo in Švedsko sta imenovana po dva člana ter po en član za Finsko. Mandat novo imenovanih članov se izteče hkrati z mandatom članov, ki opravljajo funkcijo na dan pristopa.

Člen 163

Ob pristopu se Monetarni odbor razširi z imenovanjem po dveh članov za vsako novo državo članico. Njihov mandat se izteče hkrati z mandatom članov, ki opravljajo funkcijo na dan pristopa.

Člen 164

Prilagoditve statutov in poslovnikov odborov, ustanovljenih na podlagi izvirnih pogodb, ki so potrebne zaradi pristopa, se opravijo čim prej po pristopu.

Člen 165

1. Mandat novih članov odborov, navedenih v Prilogi XVI, se izteče hkrati z mandatom članov, ki opravljajo funkcijo na dan pristopa.

2. Ob pristopu se članstvo v odborih, navedenih v Prilogi XVII, v celoti obnovi.

NASLOV II
UPORABA AKTOV INSTITUCIJ

Člen 166

Od pristopa naprej se šteje, da so direktive in odločbe iz člena 189 Pogodbe ES in člena 161 Pogodbe Euratom ter priporočila in odločbe iz člena 14 Pogodbe ESPJ naslovljene na nove države članice, če so omenjene direktive, priporočila in odločbe naslovljene na vse sedanje države članice. Z izjemo direktiv in

odločb, ki začnejo veljati skladno s členom 191 (1) in 191 (2) Pogodbe ES, se šteje, da so bile nove države članice o direktivah, priporočilih in odločbah uradno obveščene ob pristopu.

Člen 167

V vsaki od novih držav članic se lahko uporaba aktov, navedenih v seznamu Priloge XVIII k temu aktu, odloži do datumov, določenih v omenjenem seznamu, in pod pogoji, določenimi v njem.

Člen 168

Če na seznamu Priloge XIX ali v kateri koli določbi tega akta ni predviden rok, začnejo nove države članice izvajati ukrepe, potrebne za to, da od datuma pristopa ravnajo v skladu z določbami direktiv in odločb iz člena 189 Pogodbe ES in člena 161 Pogodbe Euratom ter s priporočili in odločbami iz člena 14 Pogodbe ESPJ.

Člen 169

1. Če je treba akte institucij zaradi pristopa prilagoditi pred pristopom in če ta akt ali njegove priloge potrebnih prilagoditev ne predvidevajo, se te prilagoditve opravijo skladno s postopkom iz odstavka 2. Prilagoditve začnejo veljati s pristopom.

2. Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije ali Komisija, glede na to, katera od teh dveh institucij je sprejela izvirne akte, v ta namen sestavi potrebna besedila

Člen 170

Besedila aktov institucij, ki so bila sprejeta pred pristopom in sta jih Svet ali Komisija sestavila v finskem ali švedskem jeziku, so od datuma pristopa enako verodostojna kakor besedila, sestavljena v sedanjih devetih jezikih. Besedila se objavijo v Uradnem listu Evropskih skupnosti, če so bila v njem objavljena v sedanjih jezikih.

Člen 171

Sporazumi, sklepi in usklajena ravnanja, ki obstajajo ob pristopu in ki zaradi pristopa sodijo v okvir člena 65 Pogodbe ESPJ, morajo biti pri Komisiji priglašeni v treh mesecih po pristopu. Samo priglašeni sporazumi in sklepi ostanejo v veljavi začasno, dokler Komisija ne sprejme odločitve. Ta člen pa se ne uporablja za sporazume, sklepe in usklajena ravnanja, ki ob datumu pristopa sodijo že v okvir člena 1 in 2 Protokola 25 k Sporazumu EGP.

Člen 172

1. Nove države članice od datuma pristopa zagotovijo, da se Komisiji nemudoma posredujejo vsa relevantna obvestila ali informacije, ki so bile skladno s Sporazumom EGP pred pristopom posredovane Nadzornemu organu EFTA ali Stalnemu odboru držav EFTA. To posredovanje velja kot obvestilo ali informacija Komisiji v smislu ustreznih določb Skupnosti.

2. Nove države članice od datuma pristopa zagotovijo, da se nerešene zadeve, ki so neposredno pred pristopom v postopku pri Nadzornem organu EFTA v skladu s členi 53, 54, 57, 61 in 62 ali 65 Sporazuma EGP ali členom 1 ali 2 Protokola 25 k omenjenemu sporazumu in ki zaradi pristopa sodijo v pristojnost Komisije, vključno z zadevami, v katerih so bila dejstva dokončno ugotovljena pred datumom pristopa, nemudoma posredujejo Komisiji, ki jih v skladu z ustreznimi določbami Skupnosti obravnava naprej, pri čemer še naprej zagotavlja spoštovanje pravice do obrambe.

3. Nerešene zadeve, ki so v postopku pri Komisiji v skladu s členom 53 ali 54 Sporazuma EGP ali s členoma 1 in 2 Protokola 25 k omenjenemu sporazumu in ki zaradi pristopa sodijo v okvir člena 85 ali 86 Pogodbe ES ali člena 65 ali 66 Pogodbe ESPJ, vključno z zadevami, v katerih so bila dejstva dokončno ugotovljena pred datumom pristopa, Komisija v skladu z ustreznimi določbami Skupnosti obravnava naprej.

4. Vse odločbe o posamičnih izjemah in odločbe o negativnih izvidih, ki sta jih pred datumom pristopa sprejela Nadzorni organ EFTA ali Komisija v skladu s členom 53 Sporazuma o EGP ali členom 1 Protokola 25 k omenjenemu sporazumu in zadevajo primere, ki zaradi pristopa sodijo v okvir člena 85 Pogodbe ES ali člena 65 Pogodbe ESPJ, ob pristopu ostanejo v veljavi za namene člena 85 Pogodbe ES oziroma člena 65 Pogodbe ESPJ do izteka tam določenega roka ali dokler Komisija v skladu s temeljnimi načeli prava Skupnosti ne sprejme ustrezno utemeljene nasprotne odločitve.

5. Vse odločbe, ki jih je Nadzorni organ EFTA pred datumom pristopa sprejel v skladu s členom 61 Sporazuma o EGP in ki zaradi pristopa sodijo v okvir člena 92 Pogodbe ES, ostanejo ob pristopu, kar zadeva člen 92 Pogodbe ES, v veljavi, razen če Komisija v skladu s členom 93 Pogodbe ES ne odloči drugače. Ta odstavek se ne uporablja za odločbe, za katere velja postopek iz člena 64 Sporazuma o EGP. Brez poseganja v odstavek 2 se državne pomoči, ki so jih nove države članice dodelile leta 1994, te pa v nasprotju s Sporazumom EGP ali z dogovori, sklenjenimi na njegovi podlagi, bodisi niso bile sporočene Nadzornemu organu EFTA bodisi so bile sporočene, vendar so bile dodeljene, preden je Nadzorni organ EFTA sprejel odločbo, zaradi tega ne štejejo za državne pomoči, ki obstajajo v skladu s členom 93 (1) Pogodbe ES.

6. Nove države članice od datuma pristopa zagotovijo, da se vse druge zadeve, ki so bile pred pristopom predložene Nadzornemu organu EFTA v okviru nadzornega postopka skladno s Sporazumom EGP, nemudoma posredujejo Komisiji, ki jih v skladu z ustreznimi določbami Skupnosti obravnava naprej, pri čemer še naprej zagotavlja spoštovanje pravice do obrambe.

7. Brez poseganja v odstavka 4 in 5 ostanejo odločbe Nadzornega organa EFTA v veljavi po pristopu, razen če Komisija v skladu s temeljnimi načeli prava Skupnosti ne sprejme ustrezno utemeljene nasprotne odločitve.

Člen 173

O določbah zakonov in drugih predpisov za zagotovitev varovanja zdravja delavcev in prebivalstva na ozemljih držav članic pred nevarnostmi ionizirajočega sevanja te države v skladu s členom 33 Pogodbe Euratom obvestijo Komisijo v treh mesecih po pristopu.

NASLOV III
KONČNE DOLOČBE

Člen 174

Priloge od I do XIX in Protokoli od 1 do 10, priloženi temu aktu, so njegov sestavni del.

Člen 175

Vlada Francoske republike izroči vladam novih držav članic overjeno kopijo Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo ter pogodb, ki omenjeno pogodbo spreminjajo, ki so deponirane pri vladi Francoske republike.

Člen 176

Vlada Italijanske republike izroči vladam novih držav članic overjeno kopijo Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo in pogodb, ki ju spreminjajo ali dopolnjujejo, vključno s pogodbami o pristopu Kraljevine Danske, Irske ter Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska, Helenske republike ter Kraljevine Španije in Portugalske republike k Evropski gospodarski skupnosti in Evropski skupnosti za atomsko energijo, ter Pogodbe o Evropski uniji v angleškem, danskem, francoskem, grškem, irskem, italijanskem, nemškem, nizozemskem, portugalskem in španskem jeziku.

Besedila teh pogodb, sestavljena v finskem in švedskem jeziku, se priložijo temu aktu. Ta besedila so enako verodostojna kakor besedila pogodb iz prvega odstavka, sestavljena v sedanjih jezikih.

Člen 177

Overjeno kopijo mednarodnih sporazumov, deponiranih v arhivu Generalnega sekretariata Sveta Evropske unije, izroči vladam novih držav članic generalni sekretar.

PRILOGA I

Seznam iz člena 29 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA II

Seznam iz člena 30 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA III

Določbe iz člena 32 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je bilo črtano v skladu s členom 3 Sklepa o prilagoditvah dokumentov o pristopu z dne 1. 1. 1995, 95/1/ES, Euratom, ESPJ (UL št. L 1, 1. 1. 1995).)

PRILOGA IV

Seznam iz člena 39 (1) Akta o pristopu

(Besedilo priloge je bilo črtano v skladu s členom 3 Sklepa o prilagoditvah dokumentov o pristopu z dne 1. 1. 1995, 95/1/ES, Euratom, ESPJ (UL št. L 1, 1. 1. 1995).)

PRILOGA V

Seznam iz člena 39 (5) Akta o pristopu

(Besedilo priloge je bilo črtano v skladu s členom 3 Sklepa o prilagoditvah dokumentov o pristopu z dne 1. 1. 1995, 95/1/ES, Euratom, ESPJ (UL št. L 1, 1. 1. 1995).)

PRILOGA VI

Seznam iz členov 54, 73, 97 in 126 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA VII

Seznam iz člena 56 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je bilo črtano v skladu s členom 3 Sklepa o prilagoditvah dokumentov o pristopu z dne 1. 1. 1995, 95/1/ES, Euratom, ESPJ (UL št. L 1, 1. 1. 1995).)

PRILOGA VIII

Določbe iz člena 69 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA IX

Seznam iz člena 71 (2) Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA X

Določbe iz člena 84 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA XI

Seznam iz člena 99 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA XII

Določbe iz člena 112 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA XIII

Seznam iz člena 138 (5) Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA XIV

Seznam iz člena 140 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA XV

Seznam iz člena 151 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA XVI

Seznam iz člena 165 (1) Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA XVII

Seznam iz člena 165 (2) Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA XVIII

Seznam iz člena 167 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PRILOGA XIX

Seznam iz člena 168 Akta o pristopu

(Besedilo priloge je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

PROTOKOLI

Protokol št. 1
o statutu Evropske investicijske banke

(Besedilo protokola je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Protokol št. 2
o Alandskih otokih

(Besedilo protokola je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Protokol št. 3
o ljudstvu Sami

(Besedilo protokola je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Protokol št. 5
o udeležbi novih držav članic pri sredstvih Evropske skupnosti za premog in jeklo

(Besedilo protokola je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Protokol št. 6
o posebnih določbah glede Cilja 6 v okviru Strukturnih skladov na Finskem in Švedskem

(Besedilo protokola je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Protokol št. 8
o volitvah v Evropski parlament v nekaterih novih državah članicah v vmesnem obdobju

(Besedilo protokola je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

Protokol št. 9
o cestnem, železniškem in kombiniranem prevozu v Avstriji

I. DEL
OPREDELITVE

Člen 1

Za namene tega protokola se uporabljajo naslednje opredelitve:

a) 'vozilo' pomeni, kot je določeno v členu 2 Uredbe (EGS) št. 881/92, kot se uporablja na dan podpisa Pogodbe o pristopu;

b) 'mednarodni prevoz' pomeni, kakor je določeno v členu 2 Uredbe (EGS) št. 881/92, kakor se uporablja na dan podpisa Pogodbe o pristopu;

c) 'promet prek Avstrije' pomeni promet prek avstrijskega ozemlja od točke odhoda do cilja, ki oba ležita izven meja Avstrije;

d) 'težko tovorno vozilo' pomeni vsako motorno vozilo z največjo dovoljeno težo nad 7,5 ton, registrirano v državi članici, ki je namenjeno prevozu blaga ali priklopnikov, vključno s polpriklopnimi vlečnimi vozili, in priklopnike z največjo dovoljeno težo nad 7,5 ton, ki jih vlečejo motorna vozila, registrirana v državi članici, z največjo dovoljeno težo 7,5 ton ali manj;

e) 'tranzit blaga po cesti prek Avstrije' pomeni tranzit težkih tovornih vozil prek Avstrije, ne glede na to, ali so naložena ali ne;

f) 'kombinirani prevoz' pomeni prevoz blaga s težkimi tovornimi vozili ali nakladalnimi enotami, ki dopolnjujejo del vožnje po železnici in začnejo ali zaključijo vožnjo po cesti, pri čemer tranzitni promet nikakor ne sme potekati prek avstrijskega ozemlja na poti do ali od železniškega terminala samo po cesti;

g) 'dvostranska potovanja' pomenijo mednarodne prevoze na vožnjah, pri katerih je odhodni ali dohodni kraj v Avstriji in dohodni ali odhodni kraj v drugi državi članici, vožnje s praznim vozilom pa se opravljajo v zvezi s takšnimi vožnjami.

II. DEL
ŽELEZNIŠKI IN KOMBINIRANI PREVOZ

Člen 2

Ta del se uporablja za ukrepe v zvezi z opravljanjem železniškega in kombiniranega prevoza prek avstrijskega ozemlja.

Člen 3

Skupnosti in zadevne države članice v okviru svojih pristojnosti sprejmejo in natančno usklajujejo ukrepe za razvoj in pospeševanje železniškega in kombiniranega prevoza za prevoz blaga prek Alp.

Člen 4

Pri določanju smernic, opredeljenih v členu 129c Pogodbe ES, Skupnost zagotovi, da so osi, določene v Prilogi 1, del vseevropskega omrežja za železnice in kombinirani prevoz ter se prepoznajo kot projekti v skupnem interesu.

Člen 5

Skupnost in zadevne države članice v okviru svojih pristojnosti izvajajo ukrepe, navedene v Prilogi 2.

Člen 6

Skupnost in zadevne države članice si po najboljših močeh prizadevajo, da razvijejo in uporabljajo dodatne železniške zmogljivosti iz Priloge 3.

Člen 7

Skupnost in zadevne države članice sprejmejo ukrepe za povečevanje železniškega in kombiniranega prevoza; po potrebi in ob upoštevanju drugih določb Pogodbe ES se takšni ukrepi določijo po posvetovanju z železniškimi družbami in drugimi ponudniki železniških storitev. Prednost dobijo tisti ukrepi, ki so navedeni v predpisih Skupnosti o železnicah in kombiniranem prevozu. Pri izvajanju ukrepov je treba posebno pozornost nameniti konkurenčnosti, učinkovitosti in preglednosti stroškov železniškega in kombiniranega prevoza. Zadevne države članice si predvsem prizadevajo sprejeti ukrepe, ki bodo zagotovili konkurenčnost cen kombiniranega prevoza s cenami drugih načinov prevoza. Pomoč, dodeljena v ta namen, je skladna s pravili Skupnosti.

Člen 8

Skupnost in zadevne države članice pri resnih motnjah železniškega tranzita, kot so naravne nesreče, sprejmejo vse potrebne ukrepe, da zagotovijo pretok prometa. Prednost ima občutljivo blago, npr. pokvarljiva hrana.

Člen 9

Komisija preuči delovanje tega dela skladno s postopkom, določenim v členu 16.

III. DEL
CESTNI PREVOZ

Člen 10

Ta del se uporablja za prevoz blaga po cesti na vožnjah, opravljenih na ozemlju Skupnosti.

Člen 11

1. Na vožnjah, ki vključujejo prevoz blaga po cesti prek Avstrije, se režim, določen za lastne vožnje in za najete ali plačane vožnje v Prvi Direktivi Sveta z dne 23. julija 1962 in v Uredbi Sveta (EGS) št. 881/92, uporablja skladno z določbami tega člena.

2. Do 1. januarja 1998 se uporabljajo naslednje določbe:

a) Skupne emisije NOx iz težkih tovornih vozil, ki vozijo prek Avstrije, se zmanjšajo za 60% v obdobju od 1. januarja 1992 do 31. decembra 2003, skladno s tabelo v Prilogi 4.

b) Zmanjšanja skupnih emisij NOx iz težkih tovornih vozil se upravljajo skladno s sistemom ekotočk. Po tem sistemu dobi vsako težko tovorno vozilo na poti prek Avstrije število ekotočk, ki ustreza njegovim emisijam NOx (odobreno po vrednosti Skladnosti proizvodnje (COP) ali homologacijske vrednosti). Metoda izračuna in določanja takšnih točk je opisana v Prilogi 5.

c) Če število voženj prek države v letu preseže referenčno številko, določeno za leto 1991, za več kot 8%, Komisija skladno s postopkom, določenim v členu 16, sprejme potrebne ukrepe v skladu z odstavkom 3 Priloge 5.

d) Avstrija skladno s Prilogo 5 izda in pravočasno da na voljo kartice ekotočk, ki so potrebne za upravljanje sistema ekotočk za težka tovorna vozila, ki peljejo prek Avstrije.

e) Komisija razdeli eko točke državam članicam v skladu z določbami, ki jih je treba sprejeti skladno z odstavkom 6.

3. Pred 1. januarjem 1998 Svet na podlagi poročila Komisije preuči delovanje določb o prevozu blaga prek Avstrije. Pregled se opravi skladno z osnovnimi načeli prava Skupnosti, kot so pravilno delovanje notranjega trga, predvsem prosti pretok blaga in storitev, varstvo okolja v interesu Skupnosti kot celoti in varnost v prometu. Če Svet na predlog Komisije in po posvetu z Evropskim parlamentom soglasno ne sklene drugače, se prehodno obdobje podaljša do 1. januarja 2001, v tem času pa se uporabljajo določbe odstavka 2.

4. Pred 1. januarjem 2001 Komisija v sodelovanju z Evropsko agencijo za okolje pripravi znanstveno študijo o stopnji, ki jo je doseglo zmanjševanje onesnaženosti, določeno v odstavku 2 (a). Če Komisija ugotovi, da je bil cilj trajnostno dosežen, se določbe iz odstavka 2 s 1. januarjem 2001 prenehajo uporabljati. Če Komisija ugotovi, da ta cilj ni bil trajnostno dosežen, lahko Svet skladno s členom 75 Pogodbe ES sprejme ukrepe v okviru Skupnosti, ki bodo zagotovili enakovredno varstvo okolja, predvsem pa 60-odstotno zmanjšanje onesnaževanja. Če Svet takšnih ukrepov ne sprejme, se prehodno obdobje avtomatsko podaljša za končno obdobje treh let, v katerem se uporabljajo določbe iz odstavka 2.

5. Ob izteku prehodnega obdobja se v celoti uporabi pravni red ES.

6. Komisija skladno s postopkom iz člena 16 sprejme podrobne ukrepe za postopke v zvezi s sistemom ekotočk, razdeljevanjem ekotočk in tehničnimi vprašanji glede uporabe tega člena, ki začne veljati na dan pristopa Avstrije.

Ukrepi iz prvega pododstavka zagotavljajo, da se za sedanje države članice ohrani dejansko stanje, ki izhaja iz uporabe Uredbe Sveta (EGS) št. 3637/92 in Upravnega dogovora, podpisanega dne 23. decembra 1992, ki določa začetek veljavnosti in postopke za uvajanje sistema ekotočk iz Sporazuma o tranzitu. Storjeno bo vse potrebno, da se zagotovi, da bo Grčiji dodeljen delež ekotočk, ki bo ustrezno upošteval grške potrebe v tem kontekstu.

Člen 12

1. Za mednarodni prevoz blaga na vožnjah med državami članicami se režim, določen z Uredbo Sveta (EGS) št. 881/92, uporablja ob upoštevanju določb iz tega člena. Te določbe se uporabljajo do 31. decembra 1996.

2. Pri dvosmernih vožnjah se obstoječe kvote postopoma sprostijo, s 1. januarjem 1997 pa začne veljati popolna svoboda opravljanja prevoznih storitev. Prva stopnja sprostitve začne veljati na dan pristopa Avstrije, druga pa 1. januarja 1996.

Po potrebi Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino sprejme potrebne ukrepe v ta namen.

3. Svet skladno s členom 75 Pogodbe najkasneje do 1. januarja 1997 sprejme potrebne preproste ukrepe, da prepreči neupoštevanje določb člena 11.

4. Dokler se uporabljajo določbe člena 11 (2), države članice v okviru medsebojnega sodelovanja po potrebi sprejmejo ukrepe proti zlorabi sistema ekotočk, ki bodo skladni s Pogodbo ES.

5. Cestni prevozniki z dovoljenjem Skupnosti, ki so ga izdali pristojni organi v Avstriji, nimajo pravice opravljati mednarodnega prevoza blaga na vožnjah, na katerih se niti nakladanje niti razkladanje ne opravlja v Avstriji. Vendar se za vse takšne vožnje, ki vključujejo prevoz prek Avstrije, uporabljajo določbe člena 11 in, z izjemo voženj med Nemčijo in Italijo, tudi obstoječe kvote, za katere veljajo določbe iz odstavka 2.

Člen 13

1. Do 31. decembra 1996 se določbe Uredbe (EGS) št. 3118/93 ne uporabljajo za cestne prevoznike z dovoljenjem Skupnosti za opravljanje nacionalnih cestnoprevoznih storitev v drugih državah članicah, ki so ga izdali pristojni organi v Avstriji.

2. V istem obdobju se določbe Uredbe (EGS) št. 3118/93 ne uporabljajo za cestne prevoznike z dovoljenjem Skupnosti za opravljanje nacionalnih cestnoprevoznih storitev v Avstriji, ki so ga izdali pristojni organi v drugi državi članici.

Člen 14

1. Na mejah med Avstrijo in drugimi državami članicami ni nadzora. Z odstopanjem od Uredb (EGS) št. 4060/89 in (EGS) št. 3912/92 in ne glede na člen 153 Akta o pristopu pa se lahko do 31. decembra 1996 ohrani nediskriminacijski fizični nadzor, ki zahteva ustavljanje vozil le zaradi preverjanja ekotočk, izdanih skladno z določbami člena 11, in prevoznih dovoljenj iz člena 12. Takšen nadzor naj po nepotrebnem ne upočasnjuje normalnega pretoka prometa.

2. Kolikor je potrebno, bodo metode nadzora, vključno z elektronskimi sistemi, ki se bodo uporabljale po 31. decembru 1996 in zadevajo izvajanje člena 11, določene skladno s postopkom, predpisanim v členu 16.

Člen 15

1. Avstrija lahko z odstopanjem od člena 7 (f) Direktive 93/89/EGS do 31. decembra 1995 uporablja uporabnino do največ 3.750 ekujev na leto, vključno z administrativnimi stroški, in do 31. decembra 1996 do največ 2.500 ekujev na leto, vključno z administrativnimi stroški.

2. Če Avstrija koristi možnost, omenjeno v odstavku 1, bo skladno s prvim stavkom člena 7 (g) Direktive 93/89/EGS do 31. decembra 1995 uporabljala uporabnino do največ 18 ekujev na dan, 99 ekujev na teden in 375 na mesec, vključno z administrativnimi stroški, in do 31. decembra 1996 do največ 12 ekujev na dan, 66 ekujev na teden in 250 ekujev na leto, vključno z administrativnimi stroški.

3. Avstrija uporablja 50-odstotno znižanje tarife uporabnin, omenjenih v odstavkih 1 in 2 tega člena, za vozila, registrirana na Irskem in na Portugalskem, do 31. decembra 1996, ter v Grčiji, do 31. decembra 1997.

4. Do 31. decembra 1995 lahko Italija vozila, registrirana v Avstriji, bremeni za največ 6,5 ekujev na vstop, vključno z administrativnimi stroški, in do 31. decembra 1996 za največ 3,5 ekujev na vstop, vključno z administrativnimi stroški. Bremenitev se uporablja na način, ki je v skladu s členom 7 (c) Direktive 93/89/EGS.

IV. DEL
SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 16

1. Komisiji pomaga Odbor, ki ga sestavljajo predstavniki držav članic, predseduje pa mu predstavnik Komisije.

2. Ob sklicevanju na postopek, predpisan v tem členu, predstavnik Komisije Odboru predloži osnutek ukrepov, ki jih je treba sprejeti. Odbor posreduje svoje mnenje o osnutku v roku, ki ga lahko določi predsednik glede na nujnost zadeve. Pri sklepih, ki jih mora Svet sprejeti na predlog Komisije, se mnenje poda z večino, določeno v členu 148 (2) Pogodbe ES. Glasovi predstavnikov držav članic v Odboru se tehtajo na način, ki je določen v tem členu. Predsednik ne glasuje.

3. Komisija sprejme predlagane ukrepe, če so skladni z mnenjem Odbora.

Če predlagani ukrepi niso skladni z mnenjem Odbora ali če mnenje ni podano, Komisija brez odlašanja predlaga Svetu ukrepe, ki jih je treba sprejeti. Svet odloča s kvalificirano večino.

4. Če po izteku obdobja treh mesecev od datuma posredovanja Svetu Svet še ni ukrepal, predlagane ukrepe sprejme Komisija.

PRILOGA 1

GLAVNE OSI ZA ČEZALPSKO ŽELEZNICO IN KOMBINIRANI PREVOZ
iz člena 4 Protokola

1. Glavne Evropske železniške proge, ki potekajo prek avstrijskega ozemlja in so pomembne za promet prek države, so:

1.1 Brennerska železnica
München–Verona–Bologna

1.2 Turska železnica
München–Salzburg–Beljak–Trbiž–Videm/Rosenbach-Ljubljana

1.3 Železnica čez prelaz Pyhrn–Schober
Regensburg–Gradec–Šentilj/Straß–Maribor

1.4 Dunajska železnica
Nürnberg–Dunaj–Nickelsdorf/Sopron/Bratislava

1.5 Pontebbanska železnica
Praga–Dunaj–Trbiž–Pontebba–Videm

2. Ustrezni podaljški in terminali so del teh glavnih železniških prog.

PRILOGA 2

INFRASTRUKTURNI UKREPI ZA ŽELEZNIŠKI IN KOMBINIRANI PREVOZ
iz člena 5 Protokola

a) V AVSTRIJI:

1. **Brennerska železnica**

1.1 *Kratkoročni ukrepi*:
– ukrepi v zvezi z varnostjo in delovanjem,
– vpeljava računalniško podprtega spremljanja in nadzora vlakov,
– program novega skupinskega sistema,
– namestitev točk za menjavo proge med postajami,
– rekonstrukcija postaje Woergl,
– podaljški za proge za prehitevanje na postajah.

1.2 *Dolgoročni ukrepi*:
Takšni ukrepi so odvisni od odločitve, ki bo sprejeta glede graditve Brennerskega predora.

2. **Turska železnica**

2.1 *Kratkoročni ukrepi*:
– nadaljnje podvajanje proge,
– izboljšanje varnosti.

2.2 *Srednjeročni ukrepi*:
– začasne izboljšave proge,
– povečanje najvišje hitrosti na odsekih,
– krajšanje skupinskih (signalnih) odsekov,
– nadaljnje podvajanje proge.

3. **Železnica čez prelaz Pyhrn-Schober**

3.1 *Kratkoročni ukrepi:*
– ukinitev prepovedi nočne vožnje na odseku Pyhrn,
– ukinitev prepovedi nočne vožnje na odseku Hieflau,
– izgradnja ovinka Traun-Marchtrenk.

3.2 Srednjeročni ukrepi:
– izboljšanje in preureditev postaj,
– izboljšanje varnostnih sistemov,
– krajšanje skupinskih (signalnih) odsekov,
– odstranitev nivojskih križanj,
– selektivno podvajanje proge.

3.3 Dolgoročni ukrepi:
– nadaljnje podvajanje proge na celotnem odseku Passau – Šentilj/Strass,
– rekonstrukcija odseka St. Michael – Bruck.

4. **Donavska železnica**
Ukrepi za povečanje zmogljivosti na odseku Dunaj – Wels.

b) V NEMČIJI:

1. *Kratkoročni ukrepi:*
– terminali za kombinirani prevoz na München-Riem v luki Duisburg,
– izboljšanje odseka München – Rosenheim – Kufstein; zlasti: posebnih prog za S-Bahn (mestno železnico) med Zornedingom in Grafingom,
– krajšanje enotnih odsekov (izboljšanje razdelitve na odseke) med Grafingom in Rosenheimom ter med Rosenheimom in Kiefersfeldnom,
– gradnja prog za prehitevanje (npr. med postajami Großkarolinenfeld, Raubling in Fischbach),
– gradnja breztirnih dostopov na perone na postaji Großkarolinenfeld, in
– spremembe proge na postaji Rosenheim ter nadaljnji ukrepi na naslednjih postajah: Aßling, Ostermünchen, Brannenburg, Oberaudorf in Kiefersfelden.

2. *Srednjeročni ukrepi (do konca leta 1998, ob upoštevanju lokacijskega dovoljenaj):*
– izboljšanje koridorja München – Mühldorf – Freilassing.

c) V ITALIJI:

Brenner:
– razširitev predorov na progi Brenner – Verona, da bi omogočili prevoz težkih tovornih vozil z vogalno višino 4 m s kombiniranim prevozom s spremstvom ali brez,
– izboljšanje intermodalnega centra Verona-Quadrante Europa,
– ojačanje nadzemne proge in izgradnja novih elektronapajalnih postaj,
– izvajanje nadaljnjih tehničnih ukrepov (avtostop naprava na progi in dvosmerno delovanje na obremenjenih odsekih proti postajam v Veroni, Trentu, Bolzanu in Brennerju) za povečanje zmogljivosti in nadaljnje izboljšanje varnosti.

d) NA NIZOZEMSKEM:
Gradnja železniškega centra v Rotterdamu.
Železniška povezava za prevoz blaga (proga Betuwe)

Opredelitve:
'kratkoročni' pomeni, da je razpoložljiv od konca leta 1995
'srednjeročni' pomeni, da je razpoložljiv od konca leta 1997
'dolgoročni' pomeni razpoložljiv
– na progi Phyrn-Schober od konca leta 2000
– na Brennerski železnici od konca leta 2010

PRILOGA 3

ŽELEZNIŠKA ZMOGLJIVOST
iz člena 6 Protokola

1. DODATNE ZMOGLJIVOSTI AVSTRIJSKIH ŽELEZNIC ZA PREVOZ BLAGA V TRANZITU PREK AVSTRIJE

Proga	Dodatne zmogljivosti: tovorni vlaki v tranzitu na dan (v obe smeri)			
	Vmesni (1.1.1995)	Kratkoročni (1996)	Srednjeročni (1998)	Dolgoročni (2000 in kasneje)
Brennerska železnica	70 (1)	–	50 (2)	200 (3)
Turska železnica	4	50 (4)	–	–
železnica Phyrn-Schober	11	22	60	–
Dunajska železnica (Passau/Salzburg–Dunaj)	–	–	–	200
Budimpešta – Dunaj	–	40 (5)	–	–
Bratislava – Dunaj	–	–	80 (6)	–
Praga – Dunaj	– (7)	–	–	–
Pontebba v smeri Trbiža	–	–	30	–

(1) Že deloma realizirano.
(2) 2000
(3) Razpoložljivost 200 dodatnih vlakov je odvisna od izgradnje Brennerskega predora in izboljšave vhodov v sosednjih državah.
(4) Vključno s potrebo za zmogljivostmi v tranzitu vzhod-zahod.
(5) 1995
(6) 1999
(7) prosta zmogljivost 50 vlakov na dan

2. MOŽNO POVEČANJE ZMOGLJIVOSTI V POŠILJKAH ALI TONAH

Takoj:

Od 1. decembra 1989 je Avstrija uvedla še 39 vlakov za tovorni in kombinirani prevoz za tranzit po Brennerski železnici.

Kratkoročno:

Kratkoročna širitev bo več kot podvojila železniške zmogljivosti za tranzit prek Avstrije. Od leta 1996 naprej se bodo glede na uporabljeno tehnologijo kombiniranega prevoza zmogljivosti letnega kombiniranega prevoza povečale do 1,8 milijona pošiljk oziroma do 33 milijonov ton.

Srednjeročno:

Do leta 1998 se bodo te zmogljivosti razširile za nadaljnjih 10 milijonov ton na leto z dodatnim selektivnim podvajanjem proge in z izboljšanjem varnosti in delovanja na tranzitnih progah.

Dolgoročno:

Proga Pyhrn-Schober bo podvojena. Brennerski predor bo še bolj povečal zmogljivosti Brennerske železnice do 400 vlakov na dan. Glede na izbrano tehnologijo bi po letu 2010 nove zmogljivosti kombiniranega železniškega prevoza lahko narasle na 60 do 89 milijonov ton na leto.

Opredelitve:

'takoj': pomeni razpoložljiv od 1. januarja 1995
'kratkoročno': pomeni razpoložljiv od konca leta 1995
'srednjeročno': pomeni razpoložljiv od konca leta 1997
'dolgoročno': pomeni razpoložljiv
– na progi Phyrn-Schober od konca leta 2000
– na Brennerski železnici od konca leta 2010

PRILOGA 4

iz člena 11 (2) (a) Protokola

Leto (1)	Odstotek ekotočk (2)	Ekotočke za Avstrijo in obstoječe države članice (3)
1991 osnova	100,0%	23 306 580
1995	71,7%	16 710 818
1996	65,0%	15 149 277
1997	59,1%	13 774 189
1998	54,8%	12 772 006
1999	51,9%	12 096 115
2000	49,8%	11 606 677
2001	48,5%	11 303 691
2002	44,8%	10 441 348
2003	40,0%	9 322 632

Številke v stolpcu 3 bodo spremenjene skladno s postopkom, določenim v členu 16, tako da bodo upoštevale tranzitne vožnje tovornih vozil, registriranih na Finskem in Švedskem, glede na okvirne vrednosti za ustrezne države, izračunane na podlagi števila tranzitnih voženj v letu 1991 in standardne vrednosti emisij NOx, ki so 15,8 gramov NOx/kWh.

PRILOGA 5

IZRAČUNAVANJE IN RAZDELJEVANJE EKO TOČK
iz člena 11 (2) (b) Protokola

1. Za vsako tovorno vozilo je treba vsakokrat, ko vozi prek Avstrije (v obe smeri), predložiti naslednje dokumente:
a) dokument, ki navaja vrednost COP za emisije NOx za zadevno vozilo;
b) veljavno kartico ekotočk, ki jo je izdal pristojni organ.

V zvezi z (a):

za tovorna vozila, registrirana po 1. oktobru 1990, je dokument, ki navaja vrednost COP potrdilo, ki ga je izdal ustrezni organ in navaja podrobne podatke o uradni vrednosti COP za emisije NOx ali potrdilo o homologaciji, ki navaja datum registracije in vrednost, določeno za homologacijske namene. V slednjem primeru je vrednost COP vrednost na homologaciji,

povečana za 10%. Ko je takšna vrednost za vozilo določena, je v življenjski dobi vozila ni več mogoče spremeniti.

Za vozila, registrirana pred 1. oktobrom 1990, in vozila, za katera ni bilo predloženo potrdilo, se določi vrednost COP 15,8 g/kWh.

V zvezi z (b):

kartice za ekotočke vsebujejo določeno število točk, nanje pa se na podlagi vrednosti COP za zadevna vozila vpisuje:

1. vsak g/kWh emisij NOx, ki ustreza vrednosti, navedeni na dokumentu iz 1 (a), šteje kot ena točka:

2. Vrednosti emisij NOx se zaokrožijo navzgor do naslednje polne vrednosti, kadar znašajo 0,5 ali več, sicer se zaokrožijo navzdol.

2. Komisija v skladu s postopki, predpisanimi v členu 16, vsake tri mesece izračuna število voženj in povprečno vrednost NOx tovornih vozil za vsako državo.

3. Če se uporablja člen 11 (2) (c), se število ekotočk za naslednje leto določi, kakor sledi:

S četrtletnim povprečjem vrednosti emisij NOx za tovornjake v tekočem letu, izračunanim skladno z odstavkom 2, se oceni povprečna vrednost emisij NOx za naslednje leto. Predvidena vrednost, pomnožena z 0,0658 in s številom ekotočk za leto 1991, določenim v Prilogi 4, je število ekotočk za zadevno leto.

Protokol št. 10
o uporabi posebnih avstrijskih izrazov v nemškem jeziku v okviru Evropske unije

(Besedilo protokola je na vpogled na spletni strani Službe Vlade Republike Slovenije za evropske zadeve: www.gov.si/svez)

SKLEPNA LISTINA

I. BESEDILO SKLEPNE LISTINE

Pooblaščenci:

NJEGOVEGA VELIČANSTVA KRALJA BELGIJCEV,
NJENEGA VELIČANSTVA KRALJICE DANSKE,
PREDSEDNIKA ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE,
PREDSEDNIKA HELENSKE REPUBLIKE,
NJEGOVEGA VELIČANSTVA KRALJA ŠPANIJE,
PREDSEDNIKA FRANCOSKE REPUBLIKE,
PREDSEDNIKA IRSKE,
PREDSEDNIKA ITALIJANSKE REPUBLIKE,
NJEGOVE KRALJEVE VISOKOSTI VELIKEGA VOJVODE LUKSEMBURŠKEGA,
NJENEGA VELIČANSTVA KRALJICE NIZOZEMSKE,
NJEGOVEGA VELIČANSTVA KRALJA NORVEŠKE,
ZVEZNEGA PREDSEDNIKA REPUBLIKE AVSTRIJE,
PREDSEDNIKA PORTUGALSKE REPUBLIKE,
PREDSEDNIKA REPUBLIKE FINSKE,
NJEGOVEGA VELIČANSTVA KRALJA ŠVEDSKE,
NJENEGA VELIČANSTVA KRALJICE ZDRUŽENEGA KRALJESTVA VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA,

zbrani v Krfu štiriindvajsetega junija leta tisoč devetsto štiriindevetdeset ob priložnosti podpisa Pogodbe o pristopu Kraljevine Norveške, Republike Avstrije, Republike Finske in Kraljevine Švedske k Evropski uniji,

so ugotovili, da so bila na konferenci držav članic Evropske unije in Kraljevine Norveške, Republike Avstrije, Republike Finske in Kraljevine Švedske sestavljena in sprejeta naslednja besedila:

I. Pogodba o pristopu Kraljevine Norveške, Republike Avstrije, Republike Finske in Kraljevine Švedske k Evropski uniji,

II. Akt o pogojih pristopa in prilagoditvah pogodb,

III. spodaj našteta besedila, ki so priložena Aktu o pogojih pristopa in prilagoditvah pogodb

A. Priloga I: Seznam iz člena 29 Akta o pristopu
Priloga II: Seznam iz člena 30 Akta o pristopu
Priloga III: Določbe iz člena 32 Akta o pristopu
Priloga IV: Seznam iz člena 39 (1) Akta o pristopu
Priloga V: Seznam iz člena 39 (5) Akta o pristopu
Priloga VI: Seznam iz členov 54, 73, 97 in 126 Akta o pristopu
Priloga VII: Seznam iz člena 56 Akta o pristopu
Priloga VIII: Določbe iz člena 69 Akta o pristopu
Priloga IX: Seznam iz člena 71 (2) Akta o pristopu
Priloga X: Določbe iz člena 84 Akta o pristopu
Priloga XI: Seznam iz člena 99 Akta o pristopu
Priloga XII: Določbe iz člena 112 Akta o pristopu
Priloga XIII: Seznam iz člena 138 (5) Akta o pristopu
Priloga XIV: Seznam iz člena 140 Akta o pristopu
Priloga XV: Seznam iz člena 151 Akta o pristopu
Priloga XVI: Seznam iz člena 165 (1) Akta o pristopu
Priloga XVII: Seznam iz člena 165 (2) Akta o pristopu
Priloga XVIII: Seznam iz člena 167 Akta o pristopu
Priloga XIX: Seznam iz člena 168 Akta o pristopu

B. Protokol št. 1 o statutu Evropske investicijske banke
Protokol št. 2 o Alandskih otokih
Protokol št. 3 o ljudstvu Sami
Protokol št. 4 o naftnem sektorju na Norveškem
Protokol št. 5 o udeležbi novih držav članic pri sredstvih Evropske skupnosti za premog in jeklo
Protokol št. 6 o posebnih določbah glede Cilja 6 v okviru strukturnih skladov na Finskem in Švedskem
Protokol št. 7 o Svalbardu
Protokol št. 8 o volitvah v Evropski parlament v nekaterih novih državah članicah v vmesnem obdobju
Protokol št. 9 o cestnem, železniškem in kombiniranem prevozu v Avstriji
Protokol št. 10 o uporabi posebnih avstrijskih izrazov v nemškem jeziku v okviru Evropske unije

C. Besedila:
– Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, skupaj s pogodbami, ki ju spreminjajo ali dopolnjujejo, vključno s Pogodbo o pristopu Kraljevine Danske, Irske in Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska k Evropski gospodarski skupnosti in k Evropski skupnosti za atomsko energijo, Pogodbo o pristopu Helenske republike k Evropski gospodarski skupnosti in k Evropski skupnosti za atomsko energijo ter Pogodbo o pristopu Kraljevine Španije in Portugalske republike k Evropski gospodarski skupnosti in Evropski skupnosti za atomsko energijo,
– Pogodbe o Evropski uniji,

v finskem in švedskem jeziku.

Poleg tega so pooblaščenci sprejeli spodaj naštete izjave, ki so priložene tej sklepni listini.

1. Skupna izjava o skupni zunanji in varnostni politiki
2. Skupna izjava o členu 157 (4) Akta o pristopu
3. Skupna izjava o Sodišču Evropskih skupnosti
4. Skupna izjava o uporabi Pogodbe Euratom
5. Skupna izjava o sekundarnih prebivališčih
6. Skupna izjava o standardih za varstvo okolja, varovanje zdravja in varnost proizvodov
7. Skupna izjava o členih 32, 69, 84 in 112 Akta o pristopu
8. Skupna izjava o institucionalnih postopkih Pogodbe o pristopu
9. Skupna izjava o členu 172 Akta o pristopu

V Krfu, štiriindvajsetega junija tisoč devetsto štiriindevetdeset.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges
Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen
Four Seine Majestat der Konig der Belgier
(podpisi)

For Hendes Majestæt Danmarks Dronning
(podpisi)

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland
(podpisi)

Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας
(podpisi)

Por Su Majestad el Rey de España
(podpisi)

Pour le Président de la République française
(podpisi)

Thar ceann Uachtarán na hÉireann
For the President of Ireland
(podpisi)

Per il Presidente della Repubblica italiana
(podpisi)

Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg
(podpisi)

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden
(podpisi)

For Hans Majestet Konget av Norge
(podpisi)

Für den Bundespräsidenten der Republik Österreich
(podpisi)

Pelo Presidente da República Portuguesa
(podpisi)

Suomen Tasavallan Presidentin puolesta
För Republiken Finlands President
(podpisi)

För Hans Majestät Konungen av Sverige
(podpisi)

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
(podpisi)

IZJAVE

II. IZJAVE, KI SO JIH SPREJELI POOBLAŠČENCI

1. **Skupna izjava o skupni zunanji in varnostni politiki**

1. Unija ugotavlja, da Norveška, Avstrija, Finska in Švedska potrjujejo, da v celoti sprejemajo pravice in obveznosti, ki so povezane z Unijo in njenim institucionalnim okvirom, imenovanim pravni red ES, kakor se uporablja za sedanje države članice. To zajema zlasti vsebino, načela in politične cilje pogodb, vključno s tistimi iz Pogodbe o Evropski uniji.

Unija ter Kraljevina Norveška, Republika Avstrija, Republika Finska in Kraljevina Švedska soglašajo, da:

– mora pristop k Uniji okrepiti notranjo koherentnost Unije in njeno sposobnost, da učinkovito deluje na področju zunanje in varnostne politike;

– bodo nove države članice od datuma pristopa pripravljene in sposobne v celoti in dejavno sodelovati pri skupni zunanji in varnostni politiki, kakor je definirana v Pogodbi o Evropski uniji;

– bodo nove članice ob pristopu v celoti in brez pridržkov sprejele vse cilje Pogodbe, določbe iz njenega Naslova V ter vse relevantne izjave, ki so ji priložene;

– bodo nove države članice pripravljene in sposobne podpirati specifične politike Unije, ki so v veljavi v času njihovega pristopa.

2. Glede obveznosti držav članic, ki izhajajo iz Pogodbe o Evropski uniji in zadevajo izvajanje skupne zunanje in varnostne politike Unije, se izhaja iz predpostavke, da bo na dan pristopa pravni okvir držav pristopnic združljiv s pravnim redom ES.

2. **Skupna izjava o členu 157 (4) Akta o pristopu**

Nove države članice bodo sodelovale v sistemu kroženja treh generalnih pravobranilcev po abecednem vrstnem redu, ki se uporablja sedaj, pri čemer se izhaja iz predpostavke, da Nemčija, Francija, Italija, Španija in Združeno kraljestvo ne bodo sodelovale v tem sistemu, ker bodo imele vsaka svojega stalnega generalnega pravobranilca. Abecedni vrstni red je torej naslednji:

Belgique (1988–1994), Danmark (1991–1997), Ellas (1994–2000), Ireland, Luxembourg, Nederland, Norge, sterreich, Portugal, Suomi, Sverige.

Iz tega sledi, da bosta od datuma pristopa imenovana en generalni pravobranilec s španskim državljanstvom in en generalni pravobranilec z irskim državljanstvom. Mandat španskega generalnega pravobranilca se izteče 6. oktobra 1997, mandat irskega generalnega pravobranilca pa 6. oktobra 2000.

3. **Skupna izjava o Sodišču Evropskih skupnosti**

Dodatne ukrepe, ki bi se izkazali za potrebne po pristopu novih držav članic, bi moral sprejeti Svet, ki lahko na zahtevo Sodišča poveča število generalnih pravobranilcev na devet in izvede potrebne prilagoditve v skladu z določbami tretjega odstavka člena 32a Pogodbe ESPJ, tretjim odstavkom člena 166 Pogodbe ES in tretjim odstavkom člena 138 Pogodbe Euratom.

4. **Skupna izjava o uporabi Pogodbe Euratom**

Pogodbenice, ki ugotavljajo, da se pogodbe, na katerih temelji Evropska unija, uporabljajo za vse države članice brez diskriminacije in brez poseganja v predpise, ki urejajo notranji trg, priznavajo, da se države članice kot pogodbenice Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo v skladu

s svojimi političnimi usmeritvami odločijo, ali bodo proizvajale atomsko energijo ali ne.

Glede zadnjega dela jedrskega gorivnega ciklusa je vsaka država članica sama odgovorna za definiranje svoje politike.

5. **Skupna izjava o sekundarnih prebivališčih**

Nobena določba pravnega reda ES posameznim državam članicam ne preprečuje, da sprejmejo nacionalne, regionalne ali lokalne ukrepe v zvezi s sekundarnimi prebivališči, če so ti ukrepi nujni zaradi prostorskega načrtovanja in varstva okolja ter se uporabljajo brez neposredne ali posredne diskriminacije med državljani držav članic skladno s pravnim redom EU.

6. **Skupna izjava o standardih za varstvo okolja, varovanje zdravja in varnosti proizvodov**

Pogodbenice poudarjajo izredni pomen spodbujanja visoke ravni varovanja zdravja, varnosti in okolja kot del delovanja Skupnosti skladno s cilji in merili, določenimi v Pogodbi o Evropski uniji. Pri tem se sklicujejo tudi na resolucijo z dne 1. februarja 1993 o programu Skupnosti v zvezi s politiko in ukrepi glede okolja in trajnostnega razvoja.

Ker se pogodbenice zavedajo zavezanosti novih držav članic k ohranjanju standardov, ki so jih na nekaterih področjih uvedle predvsem zaradi svojih posebnih geografskih in klimatskih razmer, so se dogovorile o postopku za preučitev obstoječega pravnega reda ES za izjemne in posebne primere, pri katerem so nove države članice pod pogoji, določenimi v Pogodbi o pristopu, polno udeležene.

Brez vpliva na izid dogovorjenega postopka za preučitev se pogodbenice obvezujejo, da si bodo z vsemi močmi prizadevale zaključiti ta postopek pred iztekom določenega prehodnega obdobja. Po izteku prehodnega obdobja se bo celotni pravni red ES uporabljal v vseh novih državah članicah pod enakimi pogoji kot v sedanjih državah članicah Unije.

7. **Skupna izjava o členih 32, 69, 84 in 112 Akta o pristopu**

Pogodbenice opozarjajo na ugotovitve konferenc ministrskega srečanja z dne 21. decembra 1993, da:

– je cilj dogovorjene rešitve sprejeti odločitve pred iztekom prehodnega obdobja;

– ponovni pregled pravnega reda ES ne vpliva na rezultat;

– bo Unija pri ponovnem pregledu upoštevala tudi merila, določena v členu 130r(3) Pogodbe ES.

8. **Skupna izjava o institucionalnih postopkih Pogodbe o pristopu**

Pri sprejemanju institucionalnih določb Pogodbe o pristopu se države članice in države prosilke strinjajo, da bo medvladna konferenca, ki bo sklicana v letu 1996, poleg zakonodajne vloge Evropskega parlamenta in drugih zadev, predvidenih v Pogodbi o Evropski uniji, obravnavala tudi vprašanja v zvezi s številom članov Komisije in ponderiranjem glasov držav članic v Svetu. Obravnavala bo tudi vse ukrepe, ki so nujni za olajšanje dela v institucijah in zagotovitev njihovega učinkovitega delovanja.

9. **Skupna izjava o členu 172 Akta o pristopu**

Pogodbenice ugotavljajo, da je za vsako spremembo Sporazuma EGP in Sporazuma med državami članicami EFTA o ustanovitvi nadzornega organa in sodišča potrebna privolitev zadevnih pogodbenic.

Pooblaščenci so se seznanili s tem, da so bila izmenjana pisma o dogovoru glede postopka za sprejetje določenih sklepov in drugih ukrepov v obdobju pred pristopom, ki je bil dosežen na konferenci Evropske unije in držav, ki so zaprosile za članstvo v Uniji, in je priložen tej sklepni listini.

Sprejete so bile tudi naslednje izjave, ki so priložene tej sklepni listini:

A. *Skupne izjave: Sedanje države članice/Kraljevina Norveška*

10. Skupna izjava o upravljanju ribolovnih virov v vodah severno od 62° severne širine
11. Skupna izjava o meji 12 milj
12. Skupna izjava o lastništvu ribiških plovil
13. Skupna izjava o preskrbi ribjepredelovalne industrije na severu Norveške s surovinami
14. Izjava o členu 147 o norveški živilskopredelovalni industriji
15. Skupna izjava o Svalbardu

B. *Skupne izjave: Sedanje države članice/Republika Avstrija*

16. Skupna izjava o prostem pretoku delavcev
17. Skupna izjava o zaščitnih ukrepih v skladu s sporazumi z državami Srednje in Vzhodne Evrope
18. Skupna izjava o reševanju odprtih tehničnih vprašanj v prometu
19. Skupna izjava o masi in dimenzijah vozil v cestnem transportu
20. Skupna izjava o Brennerskem predoru
21. Skupna izjava o členih 6 in 76 Akta o pristopu

C. *Skupne izjave: Sedanje države članice/Republika Finska*

22. Skupna izjava o zaščiti finskih prometnih povezav
23. Skupna izjava o pošiljkah radioaktivnih odpadkov
24. Skupna izjava o Pogodbi o neširjenju jedrskega orožja

D. *Skupni izjavi: Sedanje države članice/Kraljevina Švedska*

25. Skupna izjava o Pogodbi o neširjenju jedrskega orožja
26. Skupna izjava o členu 127 Akta o pristopu

E. *Skupne izjave: Sedanje države članice/Posamezne nove države članice*

27. Skupna izjava: Norveška, Avstrija, Švedska: o PCB/PCT
28. Skupna izjava o nordijskem sodelovanju
29. Skupna izjava o številu živali upravičenih do premij za krave dojilje na Norveškem in Finskem
30. Skupna izjava: Finska, Švedska: o ribolovnih možnostih v Baltskem morju
31. Izjava o predelovalni industriji v Avstriji in na Finskem

F. *Izjave sedanjih držav članic*

32. Izjava o Alandskih otokih
33. Izjava o relativni stabilnosti
34. Izjava o reševanju okoljskih problemov, ki jih povzročajo težka tovorna vozila v prometu
35. Izjava o skladnosti z dejavnostmi Unije v kmetijskih zadevah v okviru instrumentov, ki niso vključeni v Akt o pristopu
36. Izjava o kmetijsko-okoljskih ukrepih
37. Izjava o gorskih območjih in območjih z omejenimi možnostmi za kmetovanje (LFA)

G. *Izjave Kraljevine Norveške*

38. Izjava Kraljevine Norveške o norveškem jeziku
39. Izjava Kraljevine Norveške o zadevah v zvezi z ljudstvom Sami
40. Izjava Kraljevine Norveške o preglednosti

H. *Izjave Republike Avstrije*

41. Izjava Republike Avstrije o členu 109g Pogodbe ES

42. Izjava Republike Avstrije o razširjanju televizijskih programov

43. Izjava Republike Avstrije o oblikovanju cen kombiniranega prevoza na Brennerski progi

44. Izjava Republike Avstrije o členu 14 Protokola št. 9 o cestnem, železniškem in kombiniranem prevozu v Avstriji

I. *Izjava Republike Finske*

45. Izjava Republike Finske o preglednosti

J. *Izjavi Kraljevine Švedske*

46. Izjava Kraljevine Švedske o socialni politiki

47. Izjava Kraljevine Švedske o javnosti dela uprave in izjava, ki jo je Unija dala v odgovor

K. *Izjave različnih novih držav članic*

48. Skupna izjava Kraljevine Norveške in Kraljevine Švedske o ribolovu

49. Izjava Norveške, Avstrije, Finske in Švedske o členih 3 in 4 Akta o pristopu

50. Izjava Republike Finske in Kraljevine Švedske o alkoholnem monopolu

III. DRUGE IZJAVE

A. *Skupne izjave: Sedanje države članice/Kraljevina Norveška*

10. **Skupna izjava o upravljanju ribolovnih virov v vodah severno od 62° severne širine**

Pogodbenice upoštevajo ranljivost in občutljivost ekosistema v Barentsovem morju in severnih morjih ter priznavajo, da je ohranitev dobrega upravljanja, ki temelji na trajnostnem ohranjanju in najboljši rabi staležev v teh vodah, življenjskega pomena.

Strinjajo se, da bo ob vključitvi teh voda v skupno ribiško politiko (SRP) ta vključitev temeljila na sedanjem režimu upravljanja, zato da se ohranijo in izboljšajo sedanji tehnični, kontrolni in uveljavitveni standardi.

Strinjajo se, da bi morale uveljavljene regionalne pomorske raziskovalne in znanstvene ustanove v bližini teh voda še naprej aktivno sodelovati v procesu odločanja, da bi se lahko zagotovile hitre in nujne odločitve glede upravljanja v okviru SRP.

Strinjajo se, da bi se morala pogajanja z Rusijo, ki potekajo v okviru SRP, navdihovati z načeli in običajnimi postopki, ki so bili razviti v Skupni norveško-ruski komisiji za ribolov.

Strinjajo se, da bi bilo treba ohraniti sedanji sistem, v katerem se pred pogajanji z Rusijo opravijo posvetovanja z zainteresiranimi ribiškimi organizacijami.

Strinjajo se tudi, da cilji in ukrepi upravljanja zajemajo naslednje:

– ustrezno se upošteva povezava med staleži v večvrstni perspektivi upravljanja,

– pri upravljanju pelagičnih staležev je treba upoštevati, da takšne vrste predstavljajo pomemben vir hrane za druge vrste,

– dolgoročno je treba zagotoviti najboljši in stabilen lov staležev,

– pri določanju TAC za stalež je treba ustrezno upoštevati ohranitev drstečih staležev, zato da se zagotovi zadostno rekrutiranje,

– ulov pridnenih staležev, za katere se šteje, da so v varnih bioloških mejah, je treba ohranjati v okviru razmnoževalnih zmožnosti staleža in upoštevati posebne pogoje, ki veljajo za vsak posamezen stalež,

– za pridnene staleže izven varnih bioloških meja je treba sprejeti ukrepe za obnovitev staleža do trajnostne ravni, pri čemer se upoštevajo tudi minimalne zahteve ribištva,

– mnenja Svetovalnega odbora za upravljanje v ribištvu (ACFM) bodo še naprej zelo pomembna.

Pogodbenice priznavajo, da je treba pri upravljanju teh voda v prihodnosti upoštevati posebne interese Norveške kot obalne države v vodah severno od 62° severne širine in vseh zadevnih strank skladno s predpisi skupne ribiške politike.

Poleg tega se pogodbenice strinjajo, da z začasnim odstopanjem od predpisov z namenom spodbujanja postopne vključitve Norveške v SRP, od datuma pristopa velja naslednje:

1. Norveški se dovoli, da določi ravni TAC in ohrani svoj ribolovni sporazum z Rusijo za prehodno obdobje najkasneje do 1. julija 1998; v tem prehodnem obdobju Norveška zagotavlja določitev ravni TAC in izvajanje tega sporazuma v tesnem sodelovanju s Komisijo;

2. Norveška lahko v teh vodah na nediskriminacijski podlagi ohrani svoj sedanji sistem:

– tehničnih predpisov za prehodno obdobje enega leta,

– prepovedi za prehodno obdobje treh let,

– kontrolnih ukrepov in še zlasti zapiranja in odpiranja občutljivih območij za prehodno obdobje treh let.

V teh prehodnih obdobjih bo Unija preučila, kako je mogoče te regulativne mehanizme najučinkoviteje vključiti v skupno ribiško politiko.

11. **Skupna izjava o pasu 12 milj**

Pogodbenice priznavajo, da ima ohranjanje vitalnih ribolovnih skupnosti v obalnih regijah velik pomen za Norveško. Ko bodo institucije Unije revidirale sedanje dogovore o dostopu do voda v pasu 12 milj, da bi odločile o prihodnjih dogovorih, bodo interesom teh skupnosti v državah članicah namenile še posebno pozornost.

12. **Skupna izjava o lastništvu ribiških plovil**

Pogodbenice se seznanijo s sodbami Sodišča Evropskih skupnosti in priznavajo, da je v kontekstu skupne ribiške politike eden od ciljev sistema nacionalnih kvot, ki se dodelijo državam članicam po načelu relativne stabilnosti, zaščititi posebne potrebe regij, kjer je lokalno prebivalstvo še posebej odvisno od ribištva in z njim povezane industrije.

Ta cilj lahko upraviči pogoje, namenjene zagotovitvi dejanske gospodarske povezave med plovili, ki lovijo v okviru kvot države članice, in to državo članico, če je namen teh pogojev, da kvote koristijo prebivalstvu, odvisnemu od ribištva in z njim povezane industrije.

13. **Skupna izjava o preskrbi ribjepredelovalne industrije na severu Norveške s surovinami**

Pogodbenice upoštevajo zahtevo Kraljevine Norveške v zvezi s preskrbo ribjepredelovalne industrije na severu Norveške s surovinami in priznavajo, da je treba zagotoviti zadovoljivo ravnovesje preskrbe z vidika posebnega položaja te industrije. To bo treba ustrezno upoštevati, ko bo Unija po pristopu Norveške določila avtonomne tarifne kvote za ribe, namenjene predelovalni industriji.

14. **Izjava o členu 147 o norveški živilskopredelovalni industriji**

Pogodbenice so upoštevale naslednjo izjavo Komisije:

‘Pri preučevanju morebitne zahteve Norveške, da se v primeru resnih motenj na trgu sprejmejo ukrepi, Komisija upošteva poseben problem prestrukturiranja norveške živilskopredelovalne industrije in zagotovi, da se vsi potrebni ukrepi sprejmejo dovolj zgodaj, da se prepreči dolgoročna škoda.

Ukrepi, ki jih sprejme Komisija, lahko v triletnem obdobju zajemajo sistem nadzorovanja in okvirne meje, ki omogočajo,

da odpiranje trga ne bo povzročilo motenj, ki bi lahko ovirale nujno potrebno prestrukturiranje živilskopredelovalnega sektorja na Norveškem za naslednje proizvode, narejene iz domorodnega primarnega kmetijskega blaga: mesni proizvodi, moka, krmne mešanice, predelan grah in korenje ter mlečni proizvodi razen masla, posnetega mleka v prahu in mehkega sira.'.

15. **Skupna izjava o Svalbardu**

Pogodbenice se strinjajo, da bo dostop flot držav članic EU do ribolovnih virov v vodah do 200 milj okoli Svalbarda z namenom izkoriščanja ribolovnih kvot, ki jih določi Unija, ostal nespremenjen skladno s sedanjim ribiškim statusom quo.

Pogodbenice se poleg tega strinjajo, da je treba z živimi viri v omenjenih vodah ravnati tako, da se zagotovi stalen in trajnosten donos v korist držav članic EU, ki odraža njihove pravice do ribolova v teh vodah. Še zlasti pa takšno upravljanje ne sme okrniti možnosti flot držav članic EU, da ulovijo svoje polne kvote, in mora v celoti spoštovati izvajanje normalnih ribolovnih operacij.

B. *Skupne izjave: Sedanje države članice/Republika Avstrija*

16. **Skupna izjava o prostem pretoku delavcev**

Če bi pristop Avstrije povzročil težave v zvezi s prostim pretokom delavcev, se lahko zadevo predloži institucijam Unije, da bi ta problem rešili. Ta rešitev bo v celoti skladna z določbami pogodb (vključno z določbami Pogodbe o Evropski uniji) in določbami, sprejetimi pri njihovi uporabi, zlasti s tistimi, ki se nanašajo na prosti pretok delavcev.

17. **Skupna izjava o zaščitnih ukrepih v skladu s sporazumi z državami Srednje in Vzhodne Evrope**

1. "Evropski sporazumi" med Skupnostmi in njihovimi državami članicami ter državami Srednje in Vzhodne Evrope vsebujejo določbe, po katerih lahko Skupnosti pod določenimi pogoji, opredeljenimi v teh sporazumih, sprejmejo ustrezne zaščitne ukrepe.

2. Kadar Skupnosti v skladu s temi določbami preučujejo in sprejemajo ukrepe, se lahko sklicujejo na položaj proizvajalcev ali regij v eni ali več svojih državah članicah.

3. Predpisi Skupnosti v zvezi z izvajanjem zaščitnih ukrepov, vključno z upravljanjem kvot Skupnosti, zagotavljajo, da so interesi držav članic skladno z ustreznimi postopki v celoti upoštevani.

18. **Skupna izjava o reševanju odprtih tehničnih vprašanj v prometu**

Republika Avstrija in Skupnost razglašata svojo pripravljenost, da v kontekstu Odbora za tranzit ES-Avstrija pred pristopom Avstrije sporazumno rešita odprta tehnična vprašanja, zlasti:

a) Vprašanja, povezana s sistemom ekotočk

– sprememba motorja v motornih vozilih, registriranih pred 1. oktobrom 1990;

– sprememba vlečne enote;

– večnacionalna spojena kombinirana vozila;

– diskriminacija v korist avstrijskih vozil, ki so v tranzitu med dvema tretjima državama.

b) Druga vprašanja

– rešitev, v okviru Skupnosti, za Sporazum "Lofer" z dne 29. junija 1993 med Avstrijo in Nemčijo;

– seznam terminalov, ki sodijo v člen 2 (5) Upravnega sporazuma (transport "Fürnitz");

– težki in prostorni transport ("izredne obremenitve").

19. **Skupna izjava o masi in dimenzijah vozil v cestnem transportu**

Pogodbenice ugotavljajo, da bo Republika Avstrija izpolnjevala pravni red ES na področju največjih dovoljenih mas in dimenzij težkih tovornih vozil, tako da bo maso 38 ton z dovoljenim 5-odstotnim odstopanjem dovoljevala brez kazni.

20. **Skupna izjava o Brennerskem predoru**

Avstrija, Nemčija, Italija in Skupnost si dejavno prizadevajo za dokončanje pripravljalnih študij v zvezi z Brennerskim predorom, ki bi morale biti izročene junija 1994. Avstrija, Nemčija in Italija se zavezujejo, da bodo odločitev o gradnji predora sprejele do 31. oktobra 1994. Skupnost izjavlja, da je, če se tri zadevne države odločijo za gradnjo predora, pripravljena podpreti gradnjo na podlagi razpoložljivih finančnih instrumentov Skupnosti.

21. **Skupna izjava o členih 6 in 76 Akta o pristopu**

Republika Avstrija in Skupnost potrjujeta svojo namero, da s pomočjo ustreznih pogajanj zagotovita, da na področju prehoda težkih tovornih vozil čez avstrijsko ozemlje cestni prevozniki iz tretjih držav, še zlasti iz Slovenije in Švice, ne bodo deležni ugodnejše obravnave kot cestni prevozniki iz EU.

C. *Skupne izjave: Sedanje države članice/Republika Finska*

22. **Skupna izjava o zaščiti finskih prometnih povezav**

Pogodbenice, ki priznavajo, da so morske poti za Finsko še posebej pomembne zaradi njenega geografskega položaja, in jih je zaradi klimatskih razmer posebno težko zagotavljati, se strinjajo, da bodo ustrezno upoštevale vzdrževanje in razvoj finskih morskih povezav s preostalim delom Unije v ustreznih pobudah Unije, med drugim v povezavi z razvojem vseevropskih omrežij v severni Evropi.

23. **Skupna izjava o pošiljkah radioaktivnih odpadkov**

Pogodbenice potrjujejo, da zakonodaja ES nobene države članice ne zavezuje, da sprejme določeno pošiljko radioaktivnih odpadkov iz druge države članice.

24. **Skupna izjava o Pogodbi o neširjenju jedrskega orožja**

Pogodbenice poudarjajo pomembnost neširjenja orožja za množično uničevanje in svojo nadaljnjo podporo Pogodbi o neširjenju jedrskega orožja (NPT).

Potrjujejo, da izpolnjevanje obveznosti iz NPT ostaja odgovornost posameznih držav, brez poseganja v pristojnosti IAEA in Evropske skupnosti za atomsko energijo v zvezi z izvajanjem člena III (1) in (4) NPT.

Ugotavljajo, da so odločene izvajati določbe iz smernic Skupine jedrskih dobaviteljev in zagotoviti, da se v državah brez jedrskega orožja, v katere se izvažata jedrski material in oprema, posebej zasnovana ali pripravljena za predelavo, uporabo ali proizvodnjo jedrskega materiala, kot pogoj za dobavo v celoti izvajajo vsi zaščitni ukrepi, ki jih določi IAEA.

Republika Finska brez poseganja v svoje obveznosti iz Pogodbe Euratom potrjuje, da bo pri izpolnjevanju svojih obveznosti iz NTP kot država članica IAEA in v okviru INFCIRC/193 tesno sodelovala z IAEA.

D. *Skupne izjave: Sedanje države članice/Kraljevina Švedska*

25. **Skupna izjava o Pogodbi o neširjenju jedrskega orožja**

Pogodbenice poudarjajo pomembnost neširjenja orožja za množično uničevanje in svojo nadaljnjo podporo Pogodbi o neširjenju jedrskega orožja (NPT).

Potrjujejo, da izpolnjevanje obveznosti iz NPT ostaja odgovornost posameznih držav, brez poseganja v pristojnosti IAEA in Evropske skupnosti za atomsko energijo v zvezi z izvajanjem člena III (1) in (4) NPT.

Ugotavljajo, da so odločene izvajati določbe iz smernic Skupine jedrskih dobaviteljev in zagotoviti, da se v državah brez jedrskega orožja, v katere se izvažata jedrski material in oprema, posebej zasnovana ali pripravljena za predelavo, uporabo ali proizvodnjo jedrskega materiala, kot pogoj za dobavo v celoti izvajajo vsi zaščitni ukrepi, ki jih določi IAEA

Kraljevina Švedska brez poseganja v svoje obveznosti iz Pogodbo Euratom potrjuje, da bo pri izpolnjevanju svojih obveznosti iz NTP kot država članica IAEA in v okviru INFCIRC/193 tesno sodelovala z IAEA.

26. **Skupna izjava o členu 127 Akta o pristopu**

Pogajalske smernice, priložene sklepu Sveta, ki Komisijo pooblašča za pogajanja o protokolih k dvostranskim sporazumom in dogovorom iz člena 127, bodo skladne s sklepi, doseženimi s Švedsko na konferenci.

E. *Skupne izjave: Sedanje države članice/Posamezne nove države članice*

27. **Skupna izjava: Norveška, Avstrija, Švedska: o PCB/PCT**

Pogodbenice ugotavljajo, da je na njihovih ozemljih proizvodnja PCB in PCT prepovedana in da se ti izdelki ne reciklirajo več. Do sprejetja zakonodaje ES, ki bo prav tako prepovedovala recikliranje PCB in PCT, pogodbenice ne nasprotujejo ohranitvi takšne prepovedi v nacionalni zakonodaji.

28. **Skupna izjava o nordijskem sodelovanju**

Pogodbenice ugotavljajo, da Švedska, Finska in Norveška kot članice Evropske unije nameravajo nadaljevati nordijsko sodelovanje med seboj kakor tudi z drugimi državami in ozemlji popolnoma v skladu s pravom Skupnosti in drugimi določbami Pogodbe o Evropski uniji.

29. **Skupna izjava o številu živali, upravičenih do premij za krave dojilje na Norveškem in Finskem**

Če bi se kot posledica pristopa obseg proizvodnje ostalega najpomembnejšega blaga nesorazmerno zmanjšal, se število živali, upravičenih do premij za krave dojilje, za Norveško in Finsko ponovno preuči.

30. **Skupna izjava: Finska, Švedska: o ribolovnih možnostih v Baltskem morju**

Pogodbenice ugotavljajo, da je bila dodelitev ribolovnih virov v vodah Skupnosti Baltskega morja izračunana na podlagi ponovne dodelitve ribolovnih možnosti pogodbenicam, ki so bile v referenčnem obdobju prenesene na nekdanjo ZSSR in Poljsko. Pogodbenice se zato strinjajo, da se pri prihodnjih dodelitvah ribolovnih možnosti, pridobljenih v okviru ribolovnih sporazumov z Rusijo, tremi baltiškimi državami in Poljsko, ne bodo upoštevale izmenjave ribolovnih možnosti, ki so se izvršile pred širitvijo.

31. **Izjava o predelovalni industriji v Avstriji in na Finskem**

Pogodbenice se strinjajo o:

i) polni uporabi ukrepov iz cilja 5 (a), namenjenih ublažitvi učinkov pristopa,

ii) prožnosti prehodnih nacionalnih programov pomoči, namenjenih olajšanju prestukturiranja.

F. *Izjave sedanjih držav članic*

32. **Izjava o Alandskih otokih**

Kar zadeva pravico voliti in biti voljen na lokalnih volitvah na Alandskih otokih, Unija ugotavlja, da člen 8b (1) Pogodbe ES omogoča izpolnitev zahtev Republike Finske. Če Republika Finska na podlagi člena 28, ki spreminja člen 227 (5) Pogodbe ES, pošlje uradno obvestilo, da se Pogodba ES uporablja za Alandske otoke, bo Svet v šestih mesecih in skladno s postopki, določenimi v členu 8b (1) Pogodbe ES, po potrebi določil pogoje uporabe omenjenega člena za posebni položaj Alandskih otokov.

33. **Izjava o relativni stabilnosti**

Unija priznava velik pomen ohranjanja načela relativne stabilnosti za Norveško in države članice kot temelja za doseganje cilja stalnega sistema razdeljevanja ribolovnih možnosti v prihodnosti.

34. **Izjava o reševanju okoljskih problemov, ki jih povzroča promet s težkimi tovornimi vozili**

Unija obvešča Avstrijo, da je Svet od Komisije zahteval, da predlaga sprejetje okvira za reševanje okoljskih problemov, ki jih povzroča promet s težkimi tovornimi vozili. Ta okvir bo zajemal ustrezne ukrepe o cestninah, železniški infrastrukturi, kombiniranih transportnih možnostih in tehničnih standardih za vozila.

35. **Izjava o skladnosti z dejavnostmi v kmetijskih zadevah v okviru instrumentov, ki niso vključeni v Akt o pristopu**

Evropska unija izjavlja, da bodo vsi instrumenti, potrebni za skladnost z rezultati pristopnih pogajanj o kmetijskih zadevah, ki niso zajete v Aktu o pristopu (novi instrumenti Sveta, ki se bodo uporabljali po pristopu, in instrumenti Komisije), sprejeti pravočasno skladno z ustreznimi postopki, določenimi v samem Aktu o pristopu ali v pravnem redu ES.

Večina teh instrumentov bo sprejeta v vmesnem obdobju skladno s postopki, določenimi v Aktu o pristopu.

Druge obveznosti v kmetijskih zadevah, ki izhajajo iz pogajanj, se bodo izvajale hitro in pravočasno.

36. **Izjava o kmetijsko-okoljskih ukrepih**

Unija bo sprejela potrebne ukrepe, s katerimi bo novim državam članicam omogočila hitro izvajanje kmetijsko-okoljskih programov v korist njihovim kmetom skladno z Uredbo (EGS) št. 2078/92 in zagotovila sofinanciranje teh programov v mejah proračunskih zmožnosti.

Unija ugotavlja, da lahko vsaka nova država članica pričakuje naslednji znesek:

– Norveška 55 milijonov ECU
– Avstrija 175 milijonov ECU
– Finska 135 milijonov ECU
– Švedska 165 milijonov ECU.

37. **Izjava o gorskih območjih in območjih z omejenimi možnostmi za kmetovanje (LFA)**

Unija se seznani s tem, da nove države članice menijo, da je precejšen del njihovega ozemlja podvržen stalnim naravnim oviram in da je treba nemudoma razmejiti gorska območja ali nekatera območja z omejenimi možnostmi za kmetovanje skladno z Direktivo Sveta 75/268/EGS.

Unija potrjuje, da namerava razmejiti takšna območja skladno s pravnim redom ES, kakor sledi:

– za Avstrijo, ki je alpska država, se določitev regij izvede na podlagi meril, ki se uporabljajo za podobna območja v Nemčiji, Italiji in Franciji;

– za Švedsko, kjer se severna širina upošteva kot relevantno merilo za namene odstavka 3 člena 3 Direktive Sveta 75/268/EGS, bo omogočila pokrivanje štirih od petih 'kmetijskih podpornih enot v severni Švedski`;

– za Norveško, kjer se severna širina upošteva kot relevantno merilo za namene odstavka 3 člena 3 Direktive Sveta 75/268/EGS kakor tudi za izvajanje odstavkov 4 in 5 istega člena, bo omogočila pokrivanje do 85% uporabljanih kmetijskih površin;

– za Finsko, kjer se severna širina upošteva kot relevantno merilo za namene odstavka 3 člena 3 Direktive Sveta 75/268/EGS kakor tudi za spremembe k členu 19 Uredbe Sveta (EGS) št. 2328/91, bo omogočila pokrivanje 85% uporabljanih kmetijskih površin v smislu odstavka 3 člena 3 Direktive Sveta 75/268/EGS.

G. *Izjave Kraljevine Norveške*

38. **Izjava Kraljevine Norveške o norveškem jeziku**

Kraljevina Norveška izjavlja, da morata imeti BokmÍl in Nynorsk pri pisni uporabi norveščine kot uradnega jezika ustanov Skupnosti enak status, pri čemer se razume, da se dokumenti splošne uporabe, korespondenca in splošne informacije sestavljajo v eni ali drugi različici norveškega jezika.

39. **Izjava Kraljevine Norveške o zadevah v zvezi z ljudstvom Sami**

Ob upoštevanju člena 110A norveške ustave in norveškega zakona št. 56 z dne 12. junija 1987,

ob upoštevanju obveznosti in zavez iz Mednarodni pakt Združenih narodov o državljanskih in političnih pravicah iz leta 1966 in zlasti njenega člena 27 ter Konvenciji MOD/ILO št. 169 o avtohtonih in plemenskih ljudstvih v neodvisnih državah iz leta 1989,

se je Norveška obvezala ustvariti pogoje, ki ljudstvu Sami omogočajo ohranjanje in razvijanje njihovih sredstev za življenje, njihovega jezika, kulture in načina življenja.

Samijske skupnosti so na območjih, ki jih tradicionalno poseljujejo, odvisne od nekaj tradicionalnih gospodarskih dejavnosti. Te dejavnosti so same po sebi sestavni del samijske kulture in tvorijo nujno potrebno osnovo za nadaljnji razvoj samijskega načina življenja.

Ob upoštevanju Protokola o ljudstvu Sami norveška vlada izjavlja, da bo na tej osnovi še naprej izpolnjevala svoje obveznosti in zaveze do ljudstva Sami.

40. **Izjava Kraljevine Norveške o preglednosti**

Kraljevina Norveška pozdravlja sedanji razvoj znotraj Unije v smeri večje odprtosti in preglednosti.

Na Norveškem je javnost dela uprave, vključno z dostopom javnosti do uradnih dokumentov, načelo temeljnega pravnega in političnega pomena. Kraljevina Norveška bo še naprej uporabljala to načelo skladno s svojimi pravicami in obveznostmi, ki jih ima kot članica Unije.

H. *Izjave Republike Avstrije*

41. **Izjava Republike Avstrije o členu 109g Pogodbe ES**

Republika Avstrija ugotavlja, da ostaja sestava košarice valut ekuja nespremenjena in da se s sodelovanjem Republike Avstrije v tretji fazi vrednost šilinga proti ekuju nepreklicno določi.

Republika Avstrija bo še naprej ohranjala stabilnost šilinga in tako prispevala k uresničevanju ekonomske in monetarne unije. Republika Avstrija podpira postopni prehod na enotno evropsko valuto, saj predpogoji iz Pogodbe ES, ki zadevajo politiko stabilnosti, zagotavljajo kakovost načrtovane evropske valute.

42. **Izjava Republike Avstrije o razširjanju televizijskih programov**

Sklicujoč se na Direktivo Sveta 89/552/EGS z dne 3. oktobra 1989 o uskladitvi nekaterih določb zakonov ali drugih predpisov držav članic v zvezi z opravljanjem dejavnosti razširjanja televizijskih programov Republika Avstrija izjavlja, da bo imela skladno z obstoječim pravom ES, kakor ga razlaga Sodišče Evropskih skupnosti, možnost, da ustrezno ukrepa v primeru delokalizacije, katere namen je zaobiti njeno nacionalno zakonodajo.

43. **Izjava Republike Avstrije o oblikovanju cen kombiniranega prevoza na Brennerski progi**

Republika Avstrija izjavlja, da je pripravljena skladno s predpisi Skupnosti spodbujati uporabo oprtnega kombiniranega transporta na Brennerski progi, tako da si bo na avstrijskem delu te proge za takšen transport prizadevala doseči primerno ceno, ki bo konkurenčna s cenami prevoza po cesti. Republika Avstrija ugotavlja, da bo ta ukrep sprejet, s tem da se vpliv pomoči, ki jih dodeli Republika Avstrija, na trg ne zmanjša z ukrepi, sprejetimi za druge odseke zgoraj omenjene oprtne povezave.

44. **Izjava Republike Avstrije o členu 14 Protokola št. 9 o cestnem, železniškem in kombiniranem prevozu v Avstriji**

Republika Avstrija izjavlja, da bi moralo biti od 1. januarja 1997 upravljanje sistema ekotočk informatizirano in da bi se moral od 1. januarja 1997 nadzor izvajati z elektronskimi sredstvi, zato da se izpolnijo zahteve iz člena 14 (1) Protokola št. 9.

I. *Izjave Republike Finske*

45. **Izjava Republike Finske o preglednosti**

Republika Finska pozdravlja sedanji razvoj znotraj Unije v smeri večje odprtosti in preglednosti.

Na Finskem je javnost dela uprave, vključno z dostopom javnosti do uradnih dokumentov, načelo temeljnega pravnega in političnega pomena. Republika Finska bo še naprej uporabljala to načelo skladno s svojimi pravicami in obveznostmi, ki jih ima kot članica Evropske unije.

J. *Izjave Kraljevine Švedske*

46. **Izjava Kraljevine Švedske o socialni politiki**

Z izmenjavo pisem med Kraljevino Švedsko in Komisijo, ki so priložena povzetku sklepov 5. srečanja Konference na ministrski ravni (CONF-S 81/93), je Kraljevina Švedska prejela zagotovila glede svoje prakse na področju trga dela, in pred-

vsem glede sistema določanja delovnih pogojev v kolektivnih pogodbah med socialnimi partnerji.

47. **Izjava Kraljevine Švedske o javnosti dela uprave in izjava, ki jo je Unija dala v odgovor**

1. Izjava Švedske

Švedska potrjuje svojo uvodno izjavo z dne 1. februarja 1993 (CONF-S 3/93).

Švedska pozdravlja sedanji razvoj znotraj Unije v smeri večje odprtosti in preglednosti.

Javnost dela uprave in zlasti dostop javnosti do uradnih dokumentov pa tudi ustavno varstvo, zagotovljeno tistim, ki obveščajo medije, so in ostajajo temeljna načela, ki so del ustavne, politične in kulturne dediščine Švedske.

2. Izjava, ki so jo sedanje države članice dale v odgovor

Sedanje države članice Evropske unije se seznanijo z enostransko izjavo Švedske v zvezi z odprtostjo in preglednostjo.

Izhajajo iz tega, da se bo Švedska kot članica Evropske unije v tem pogledu popolnoma uskladila s pravom Skupnosti.

K. *Izjave različnih novih držav članic*

48. **Skupna izjava Kraljevine Norveške in Kraljevine Švedske o ribolovu**

Z izmenjavo pisem med Kraljevino Norveško in Kraljevino Švedsko je bilo dogovorjeno, da bo Norveška ohranila pravice Švedske, enake tistim iz dvostranskega sporazuma o ribolovu iz leta 1977. Skladno s prakso dvostranskega sporazuma se bodo količine in vrste vsako leto prenesle po opravljenih dvostranskih posvetovanjih in skladno s členom 9 Uredbe Sveta (EGS) št. 3760/92.

49. **Izjava Norveške, Avstrije, Finske in Švedske o členih 3 in 4 Akta o pristopu**

V zvezi s konvencijami ali instrumenti, ki se nanašajo na pravosodje in notranje zadeve, navedenimi v členu 3 in členu 4 (2) Akta o pristopu, o katerih pogajanja še vedno potekajo, Norveška, Avstrija, Finska in Švedska sprejemajo točke, o katerih so se sedanje države članice ali Svet ob datumu pristopa že dogovorili, in bodo torej v nadaljnjih pogajanjih o omenjenih konvencijah in instrumentih sodelovale samo pri tistih točkah, ki jih je še treba rešiti.

50. **Izjava Republike Finske in Kraljevine Švedske o alkoholnem monopolu**

Konferenca na ministrski ravni je bila na svojem 5. srečanju 21. decembra 1993 obveščena o izmenjavi pisem med Komisijo in Finsko ter Komisijo in Švedsko o alkoholnem monopolu v okviru poglavja 6: Politika konkurence, kar je zabeleženo v dokumentih CONF-SF 78/93 in CONF-S 82/93.

IV. IZMENJAVA PISEM

med Evropsko unijo ter Kraljevino Norveško, Republiko Avstrijo, Republiko Finsko in Kraljevino Švedsko o postopku obveščanja in posvetovanja za sprejetje nekaterih sklepov in drugih ukrepov v obdobju pred pristopom

Pismo št. 1

Gospod,

v čast mi je sklicevati se na vprašanje v zvezi s postopkom obveščanja in posvetovanja za sprejetje nekaterih sklepov in drugih ukrepov v obdobju pred pristopom vaše države k Evropski uniji, ki je bilo sproženo v okviru pristopnih pogajanj.

Potrjujem, da Evropska unija lahko pristane na takšen postopek pod pogoji iz priloge k temu pismu; ta postopek se lahko začne uporabljati z dnem, ko bo naša pogajalska konferenca izjavila, da so pogajanja o širitvi dokončno zaključena.

Hvaležen bi Vam bil, če bi potrdili, da se Vaša vlada strinja z vsebino tega pisma.

Z odličnim spoštovanjem,

Pismo št. 2

Gospod,

v čast mi je potrditi prejem Vašega pisma, ki se glasi:

»V čast mi je sklicevati se na vprašanje v zvezi s postopkom obveščanja in posvetovanja za sprejetje nekaterih sklepov in drugih ukrepov v obdobju pred pristopom vaše države k Evropski uniji, ki je bilo sproženo v okviru pristopnih pogajanj.

Potrjujem, da Evropska unija lahko pristane na takšen postopek pod pogoji iz priloge k temu pismu; ta postopek se lahko začne uporabljati z dnem, ko bo naša pogajalska konferenca izjavila, da so pogajanja o širitvi dokončno zaključena.

Hvaležen bi Vam bil, če bi potrdili, da se Vaša vlada strinja z vsebino tega pisma.«

V čast mi je potrditi, da se moja vlada strinja z vsebino tega pisma.

Z odličnim spoštovanjem,

Priloga

Postopek obveščanja in posvetovanja za sprejetje določenih sklepov in drugih ukrepov v obdobju pred pristopom

I.

1. Da se zagotovi ustrezna obveščenost Kraljevine Norveške, Republike Avstrije, Republike Finske in Kraljevine Švedske, v nadaljevanju imenovanih "države pristopnice", se o vsakem predlogu ali sporočilu Komisije Evropskih skupnosti, ki bi lahko privedlo do odločitev Sveta Evropske unije, potem ko je ta predlog ali to sporočilo poslano Svetu, obvestijo države pristopnice.

2. Posvetovanja se izvedejo na obrazloženo zahtevo države pristopnice, ki v tej zahtevi izrecno predstavi svoje interese kot bodoča članica Unije in navede svoje pripombe.

3. Upravne odločitve praviloma niso povod za posvetovanja.

4. Posvetovanja potekajo v okviru začasnega odbora, ki ga sestavljajo predstavniki Unije in držav pristopnic.

5. Na strani Unije so člani začasnega odbora člani Odbora stalnih predstavnikov ali osebe, ki jih ti predstavniki imenujejo v ta namen. Komisija je povabljena, da je pri tem delu zastopana.

6. Začasnemu odboru pomaga sekretariat, ki je sekretariat konference in se ga za ta namen ohrani.

7. Posvetovanja se začnejo, ko se po pripravljalnem delu, opravljenem na ravni Unije zato, da Svet sprejme odločitve, oblikujejo skupne smernice, ki omogočijo, da se takšna posvetovanja primerno pripravijo.

8. Če po posvetovanjih še ostanejo resne težave, se lahko zadeva na zahtevo države pristopnice obravnava na ministrski ravni.

9. Zgornje določbe se smiselno uporabljajo za odločitve sveta guvernerjev Evropske investicijske banke.

10. Postopek, določen v zgornjih odstavkih, se uporablja tudi za vse bodoče odločitve držav pristopnic, ki bi lahko vplivale na obveznosti, ki izhajajo iz njihovega položaja bodočih članic Unije.

II.

1. Postopek, predviden v I. delu, se smiselno uporablja za osnutke odločitev Sveta, s katerimi se opredelijo skupna stali-

šča v smislu člena J.2 PEU ali sprejmejo skupni ukrepi v smislu člena J.3 skladno z naslednjimi določbami.

2. O teh osnutkih pa mora države pristopnice obvestiti predsedstvo, kadar predlog ali sporočilo izda država članica.

3. Razen v primeru obrazloženega ugovora katere od držav pristopnic lahko posvetovanja potekajo v obliki sporočil po telefaksu.

4. Če posvetovanja potekajo v okviru začasnega odbora, so lahko Uniji pripadajoči člani odbora, kadar je to primerno, člani političnega odbora.

III.

1. Postopek, predviden v I. delu, se smiselno uporablja za osnutke odločitev Sveta, s katerimi se opredelijo skupna stališča ali sprejmejo skupni ukrepi v smislu člena K.3 PEU, in tudi za sestavljanje konvencij, kakor je predvideno v omenjenem členu, skladno z naslednjimi določbami.

2. O teh osnutkih pa mora države pristopnice obvestiti predsedstvo, kadar predlog ali sporočilo izda država članica.

3. Če posvetovanja potekajo v okviru začasnega odbora, so lahko Uniji pripadajoči člani odbora, kadar je to primerno, člani odbora iz člena K.4 PEU.

IV.

Kraljevina Norveška, Republika Avstrija, Republika Finska in Kraljevina Švedska sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da njihov pristop k sporazumom ali konvencijam iz členov 4 (2) in 5 (2) Akta o pogojih pristopa in prilagoditvah pogodb kar najbolj in pod pogoji iz omenjenega aktu sovpada z začetkom veljavnosti Pogodbe o pristopu.

Če sporazumi ali konvencije iz člena 3, drugega stavka člena 4 (1) in člena 4 (2) obstajajo samo v obliki osnutka, še niso bili podpisani in jih v predpristopnem obdobju verjetno ni več mogoče podpisati, bodo države pristopnice po podpisu Pogodbe o pristopu in skladno z ustreznimi postopki povabljene, naj sodelujejo pri pripravi omenjenih osnutkov v pozitivnem duhu in tako, da se olajša njihova sklenitev.

V.

Kar zadeva pogajanja z državami sopogodbenicami glede protokolov o prehodu in prilagajanju iz členov 59, 76, 102 in 128 Akta o pogojih pristopa, se predstavniki držav pristopnic vključijo v delo kot opazovalci, skupaj s predstavniki sedanjih držav članic.

Določeni nepreferencialni sporazumi, ki jih je sklenila Skupnost in ostanejo v veljavi tudi po 1. januarju 1995, se lahko spremenijo ali prilagodijo zato, da se upošteva širitev Unije. O teh spremembah ali prilagoditvah se bo pogajala Skupnost skupaj s predstavniki držav pristopnic skladno s postopkom iz prejšnjega odstavka.

VI.

Institucije v primernem času sestavijo besedila iz člena 170 Akta o pogojih pristopa in prilagoditvah pogodb.

ZAPISNIK O PODPISU

Pogodbe med Kraljevino Belgijo, Kraljevino Dansko, Zvezno republiko Nemčijo, Helensko republiko, Kraljevino Španijo, Francosko republiko, Irsko, Italijansko republiko, Velikim vojvodstvom Luksemburg, Kraljevino Nizozemsko, Portugalsko republiko, Združenim kraljestvom Velika Britanija in Severna Irska (države članice Evropske unije) ter Kraljevino Norveško, Republiko Avstrijo, Republiko Finsko in Kraljevino Švedsko o pristopu Kraljevine Norveške, Republike Avstrije, Republike Finske in Kraljevine Švedske k Evropski uniji

Pooblaščenci Kraljevine Belgije, Kraljevine Danske, Zvezne republike Nemčije, Helenske republike, Kraljevine Španije, Francoske republike, Irske, Italijanske republike, Velikega vojvodstva Luksemburg, Kraljevine Nizozemske, Portugalske republike, Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska, držav članic Evropske unije, in pooblaščenci Kraljevine Norveške, Republike Avstrije, Republike Finske in Kraljevine Švedske so 24. junija 1994 v Krfu podpisali Pogodbo o pristopu Kraljevine Norveške, Republike Avstrije, Republike Finske in Kraljevine Švedske k Evropski uniji.

Ob tej priložnosti je Kraljevina Belgija dala naslednjo izjavo:

"S podpisom te pogodbe v imenu Kraljevine Belgije so belgijske zvezne oblasti pa tudi francoska skupnost, flamska skupnost in nemško govoreča skupnost v Belgiji, Valonska regija, Flamska regija in Regija Bruselj sprejele obveznost na mednarodni ravni."

Druge države podpisnice Pogodbe o pristopu so dale naslednjo izjavo:

"Druge države podpisnice Pogodbe o pristopu razumejo, da je enostranska izjava Belgije razlaga belgijskega ustavnega prava, ki ne more vplivati na dejstvo, da je pogodbenica te pogodbe samo Kraljevina Belgija in zato v razmerju do drugih držav podpisnic samo ona odgovorna za izpolnjevanje obveznosti, ki jih je kot država članica Evropske unije sprejela s to pogodbo."

Kraljevina Belgija je potrdila, da je temu dejansko bilo tako.

Ta zapisnik bo objavljen v *Uradnem listu Evropskih skupnosti.*

V Bruslju, šestindvajsetega julija leta tisoč devetsto štiriindevetdeset.

V imenu Predsednikov Konferenc o pristopu Norveške, Avstrije, Finske in Švedske k Evropski Uniji
(podpis)

Generalni sekretar Sveta Evropske unije
(podpis)

POGODBA
O EVROPSKI UNIJI

NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ BELGIJCEV,
NJENO VELIČANSTVO KRALJICA DANSKE,
PREDSEDNIK ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE,
PREDSEDNIK HELENSKE REPUBLIKE,
NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ ŠPANIJE,
PREDSEDNIK FRANCOSKE REPUBLIKE,
PREDSEDNIK IRSKE,
PREDSEDNIK ITALIJANSKE REPUBLIKE,
NJEGOVA KRALJEVA VISOKOST VELIKI VOJVODA LUKSEMBURŠKI,
NJENO VELIČANSTVO KRALJICA NIZOZEMSKE,
PREDSEDNIK PORTUGALSKE REPUBLIKE,
NJENO VELIČANSTVO KRALJICA ZDRUŽENEGA KRALJESTVA VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA,

TRDNO ODLOČENI, da zaznamujejo novo fazo v procesu evropskega povezovanja, ki se je začel z ustanovitvijo Evropskih skupnosti,

SKLICUJOČ SE na zgodovinski pomen konca razdeljenosti evropske celine in na potrebo po oblikovanju trdnih temeljev za graditev prihodnje Evrope,

POTRJUJOČ svojo zavezanost načelom svobode, demokracije in spoštovanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter pravne države,

Z ŽELJO poglobiti solidarnost med svojimi narodi ob spoštovanju njihove zgodovine, kulture in tradicij,

Z ŽELJO okrepiti demokratično in učinkovito delovanje institucij, da bi lahko znotraj enotnega institucionalnega okvira bolje opravljale naloge, ki so jim zaupane,

TRDNO ODLOČENI, da okrepijo in uskladijo svoja gospodarstva ter ustanovijo ekonomsko in monetarno unijo, ki bo v skladu z določbami te pogodbe vključevala tudi enotno in trdno valuto,

ODLOČENI, da spodbujajo gospodarski in socialni razvoj svojih narodov v okviru izoblikovanja notranjega trga, večje kohezije in varstva okolja ter da izvajajo politike, ki bodo zagotavljale, da bo napredek pri gospodarskem povezovanju spremljal tudi ustrezen napredek na drugih področjih,

TRDNO ODLOČENI, da uvedejo skupno državljanstvo za državljane svojih držav,

TRDNO ODLOČENI, da izvajajo skupno zunanjo in varnostno politiko, vključno z dolgoročnim oblikovanjem skupne obrambne politike, ki bi sčasoma lahko privedla do skupne obrambe, ter tako krepijo evropsko identiteto in neodvisnost, zato da bi pospeševali mir, varnost in napredek v Evropi in po svetu,

PONOVNO POTRJUJEJO svoj cilj, da bodo z vključitvijo določb o pravosodju in notranjih zadevah v to pogodbo olajšali prosto gibanje oseb in hkrati zagotovili varnost svojih narodov,

TRDNO ODLOČENI, da nadaljujejo postopek oblikovanja vse tesnejše zveze med narodi Evrope, v kateri se odločitve sprejemajo po načelu subsidiarnosti v kar najtesnejši povezavi z državljani,

OB UPOŠTEVANJU nadaljnjih korakov, nujnih za napredek evropskega povezovanja,

SO SKLENILI ustanoviti Evropsko unijo in so v ta namen imenovali svoje pooblaščence:

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA BELGIJCEV:

Mark EYSKENS, minister za zunanje zadeve,
Philippe MAYSTADT, minister za finance;

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO DANSKE,

Uffe ELLEMANN-JENSEN, minister za zunanje zadeve,
Anders FOGH RASMUSSEN, minister za gospodarske dejavnosti;

ZA PREDSEDNIKA ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE,

Hans-Dietrich GENSCHER, zvezni minister za zunanje zadeve,
Theodor WAIGEL, zvezni minister za finance;

ZA PREDSEDNIKA HELENSKE REPUBLIKE:

Antonios SAMARAS, minister za zunanje zadeve,
Efthymios CHRISTODOULOU, minister za gospodarske dejavnosti;

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA ŠPANIJE:

Francisco FERNÁNDEZ ORDÓÑEZ, minister za zunanje zadeve,
Carlos SOLCHAGA CATALÁN, minister za gospodarske dejavnosti in finance;

ZA PREDSEDNIKA FRANCOSKE REPUBLIKE,

Roland DUMAS, minister za zunanje zadeve,
Pierre BEREGOVOY, minister za gospodarske dejavnosti, finančne zadeve in proračun;

ZA PREDSEDNIKA IRSKE,

Gerard COLLINS, minister za zunanje zadeve,
Bertie AHERN, minister za finance;

ZA PREDSEDNIKA ITALIJANSKE REPUBLIKE,

Gianni DE MICHELIS, minister za zunanje zadeve,
Guido CARLI, minister za zakladnico;

ZA NJEGOVO KRALJEVO VISOKOST VELIKEGA VOJVODO LUKSEMBURŠKEGA,

Jacques F. POOS, namestnik ministrskega predsednika, minister za zunanje zadeve,
Jean-Claude JUNCKER, minister za finance;

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO NIZOZEMSKE,

Hans van den BROEK, minister za zunanje zadeve,
Willem KOK, minister za finance;

ZA PREDSEDNIKA PORTUGALSKE REPUBLIKE:

Joao de Deus PINHEIRO, minister za zunanje zadeve,
Jorge BRAGA de MACEDO, minister za finance;

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO ZDRUŽENEGA KRALJESTVA VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA,

Visoko cenjeni Douglas HURD, državni sekretar za zunanje zadeve in zadeve Commonwealtha,
Cenjeni Francis MAUDE, finančni sekretar zakladnice;

KI so se po izmenjavi pooblastil v pravilni in predpisani obliki dogovorili o naslednjem:

NASLOV I
SKUPNE DOLOČBE

Člen A

S to pogodbo visoke pogodbenice med seboj ustanavljajo Evropsko unijo, v nadaljnjem besedilu "Unija".

Ta pogodba označuje novo stopnjo v procesu oblikovanja vse tesnejše zveze med narodi Evrope, v kateri se odločitve sprejemajo v kar najtesnejši povezavi z državljani.

Unija temelji na Evropskih skupnostih, dopolnjenih s politikami in oblikami sodelovanja, ki jih uvaja ta pogodba.

Njena naloga je dosledno in solidarno urediti odnose med državami članicami in njihovimi narodi.

Člen B

Unija ima naslednje cilje:

– spodbujati uravnotežen in trajnosten gospodarski in socialni razvoj, zlasti z oblikovanjem območja brez notranjih meja, s krepitvijo ekonomske in socialne kohezije ter z vzpostavitvijo ekonomske in monetarne unije, ki bo sčasoma vključevala enotno valuto v skladu z določbami te pogodbe;

– uveljaviti svojo identiteto na mednarodnem prizorišču, zlasti z izvajanjem skupne zunanje in varnostne politike, vključno z dolgoročnim oblikovanjem skupne obrambne politike, ki bi sčasoma lahko privedla do skupne obrambe;

– okrepiti varstvo pravic in interesov državljanov držav članic z uvedbo državljanstva Unije;

– razviti tesno sodelovanje na področju pravosodja in notranjih zadev;

– v celoti ohraniti pravni red Skupnosti in ga nadgrajevati, pri čemer se s postopkom iz člena N(2) preveri, v kolikšnem obsegu bi bilo treba revidirati politike in oblike sodelovanja, ki jih uvaja ta pogodba, za zagotovitev učinkovitosti mehanizmov in institucij Skupnosti.

Unija dosega svoje cilje v skladu z določbami, pogoji in časovnim razporedom te pogodbe, upoštevajoč načelo subsidiarnosti iz člena 3b Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti.

Člen C

Unija ima enoten institucionalni okvir, ki ji zagotavlja doslednost in kontinuiteto pri dejavnostih za doseganje njenih ciljev ob hkratnem spoštovanju in razvijanju pravnega reda Skupnosti.

Unija skrbi zlasti za doslednost pri vseh svojih zunanjepolitičnih dejavnostih v okviru zunanje, varnostne, ekonomske in razvojne politike. Za zagotavljanje te doslednosti sta odgovorna Svet in Komisija. Izvajanje teh politik zagotavljata v skladu s svojimi pristojnostmi.

Člen D

Evropski svet daje Uniji nujno spodbudo za njen razvoj, za katerega določa tudi splošne politične smernice.

V Evropskem svetu se sestajajo voditelji držav ali vlad držav članic in predsednik Komisije. Pomagajo jim ministri za zunanje zadeve držav članic in član Komisije. Evropski svet se pod predsedstvom voditelja države ali vlade države članice, ki predseduje Svetu, sestane vsaj dvakrat na leto.

Evropski svet predloži Evropskemu parlamentu poročilo po vsakem sestanku in letno pisno poročilo o napredku Unije.

Člen E

Evropski parlament, Svet, Komisija in Sodišče izvajajo svoje pristojnosti pod pogoji in v namene, predvidene z določbami pogodb o ustanovitvi Evropskih skupnosti ter poznejših pogodb in aktov, ki prve spreminjajo in dopolnjujejo, pa tudi z drugimi določbami te pogodbe.

Člen F

1. Unija spoštuje nacionalno identiteto držav članic, katerih državne ureditve temeljijo na načelih demokracije.

2. Unija spoštuje temeljne pravice, kakršne zagotavlja Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisana v Rimu 4. novembra 1950, in ki kot splošna načela prava Skupnosti izhajajo iz skupnih ustavnih tradicij držav članic.

3. Unija si zagotovi potrebna sredstva za doseganje svojih ciljev in izvajanje svojih politik.

NASLOV II
DOLOČBE, KI SPREMINJAJO POGODBO O USTANOVITVI EVROPSKE GOSPODARSKE SKUPNOSTI Z NAMENOM USTANOVITI EVROPSKO SKUPNOST

Člen G

Pogodba o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti se spremeni skladno z določbami tega člena, z namenom ustanoviti Evropsko skupnost.

A. V celotni Pogodbi:

1) se izraz “Evropska gospodarska skupnost” nadomesti z izrazom “Evropska skupnost”.

B. V prvem delu “Načela”:

2) Člen 2 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 2

Naloga Skupnosti je, da z vzpostavitvijo skupnega trga in ekonomske in monetarne unije ter z izvajanjem skupnih politik ali dejavnosti iz členov 3 in 3a v vsej Skupnosti spodbuja skladen in uravnotežen razvoj gospodarskih dejavnosti, trajnostno in neinflatorno rast ob spoštovanju okolja, visoko stopnjo konvergence ekonomskih učinkov, visoko stopnjo zaposlenosti in socialne zaščite, zvišanje ravni in kakovosti življenja ter ekonomsko in socialno kohezijo in solidarnost med državami članicami.”

3) Člen 3 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 3

Za namene iz člena 2 dejavnosti Skupnosti v skladu z določbami te pogodbe in v njej opredeljenim časovnim razporedom vključujejo:

a) odpravo carin in količinskih omejitev pri uvozu in izvozu blaga med državami članicami ter vseh drugih ukrepov z enakim učinkom;

b) skupno trgovinsko politiko;

c) notranji trg, za katerega je značilna odprava ovir pri prostem pretoku blaga, oseb, storitev in kapitala med državami članicami;

d) ukrepe, ki se nanašajo na vstop in gibanje oseb na notranjem trgu, kot predvideva člen 100c;

e) skupno politiko na področju kmetijstva in ribištva;

f) skupno prometno politiko;

g) sistem, ki zagotavlja, da na notranjem trgu ni izkrivljanja konkurence;

h) približevanje zakonodaj držav članic v obsegu, ki zagotavlja delovanje skupnega trga;

i) politiko na socialnem področju, ki zajema tudi Evropski socialni sklad;

j) krepitev ekonomske in socialne kohezije;

k) politiko na področju okolja;

l) krepitev konkurenčnosti industrije Skupnosti;

m) pospeševanje raziskav in tehnološkega razvoja;

n) spodbujanje ustanavljanja in razvoja vseevropskih omrežij;

o) prispevek k doseganju visoke ravni varovanja zdravja;

p) prispevek h kakovostnemu izobraževanju in usposabljanju ter razcvetu kultur držav članic;

q) politiko na področju razvojnega sodelovanja;

r) pridružitev čezmorskih držav in ozemelj, zato da se poveča obseg trgovine in skupno pospeši gospodarski in socialni razvoj;

s) prispevek h krepitvi varstva potrošnikov;

t) ukrepe na področju energetike, civilne zaščite in turizma.”

4) Vstavi se naslednji člen:

"Člen 3a

1. Za namene iz člena 2 dejavnosti držav članic in Skupnosti v skladu s pogoji in časovnim razporedom te pogodbe vključujejo sprejetje ekonomske politike, ki temelji na tesnem usklajevanju ekonomskih politik držav članic, notranjem trgu in opredelitvi skupnih ciljev in ki se izvaja v skladu z načelom odprtega tržnega gospodarstva s svobodno konkurenco.

2. Hkrati z zgoraj navedenim ter v skladu z določbami te pogodbe in v njej opredeljenim časovnim razporedom in postopki te dejavnosti vključujejo nepreklicno določitev deviznih tečajev, ki bo omogočila uvedbo enotne valute ekuja, ter opredelitev in izvajanje enotne monetarne politike in politike deviznega tečaja, katere glavni cilj je ohranjati stabilnost cen in brez poseganja v ta cilj podpirati splošne ekonomske politike v Skupnosti v skladu z načelom odprtega tržnega gospodarstva s svobodno konkurenco.

3. Pri teh dejavnostih države članice in Skupnost upoštevajo naslednja vodilna načela: stabilne cene, zdrave javne finance in monetarne pogoje ter uravnoteženo plačilno bilanco."

5) Vstavi se naslednji člen:

"Člen 3b

Skupnost deluje v mejah pristojnosti in ciljev, ki jih določa ta pogodba.

Skupnost na področjih, ki niso v njeni izključni pristojnosti, ukrepa v skladu z načelom subsidiarnosti, vendar le če in kolikor države članice ne morejo zadovoljivo doseči ciljev predlaganih ukrepov in jih torej zaradi obsega ali učinkov predlaganih ukrepov laže doseže Skupnost.

Noben ukrep Skupnosti ne sme prekoračiti okvirov, ki so potrebni za doseganje ciljev te pogodbe."

6) Člen 4 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 4

1. Naloge, zaupane Skupnosti, izvajajo naslednje institucije:
- EVROPSKI PARLAMENT,
- SVET,
- KOMISIJA,
- SODIŠČE,
- RAČUNSKO SODIŠČE.

Vsaka institucija deluje v mejah pristojnosti po tej pogodbi.

2. Svetu in Komisiji pomagata Ekonomsko-socialni odbor in Odbor regij, ki delujeta kot svetovalna organa."

7) Vstavijo se naslednji členi:

"Člen 4a

V skladu s postopki, določenimi v tej pogodbi, se ustanovita Evropski sistem centralnih bank (v nadaljnjem besedilu "ESCB") in Evropska centralna banka (v nadaljnjem besedilu "ECB"); delujeta v okviru pristojnosti, dodeljenih s to pogodbo ter statutom ESCB in ECB (v nadaljnjem besedilu "statut ESCB"), ki je priloga k tej pogodbi.

Člen 4b

Ustanovi se Evropska investicijska banka, ki deluje v okviru pristojnosti, dodeljenih s to pogodbo in statutom, ki je priloga k tej pogodbi."

8) Člen 6 se črta, člen 7 pa postane člen 6. Njegov drugi odstavek se nadomesti z naslednjim:

"Svet lahko v skladu s postopkom iz člena 189c sprejme predpise, s katerimi prepove takšno diskriminacijo."

9) Členi 8, 8a, 8b in 8c postanejo členi 7, 7a, 7b in 7c.

C. Vstavi se naslednji del:

"DRUGI DEL
DRŽAVLJANSTVO UNIJE

Člen 8

1. S to pogodbo se uvede državljanstvo Unije.

Državljani Unije so vse osebe z državljanstvom ene od držav članic.

2. Za državljane Unije veljajo pravice in dolžnosti po tej pogodbi.

Člen 8a

1. Vsak državljan Unije ima pravico prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic ob upoštevanju omejitev in pogojev, določenih s to pogodbo in ukrepi, ki so bili sprejeti za njeno uveljavitev.

2. Svet lahko sprejme določbe za olajšanje uresničevanja pravic iz odstavka 1; če v tej pogodbi ni določeno drugače, Svet na predlog Komisije in po privolitvi Evropskega parlamenta odloča soglasno.

Člen 8b

1. Vsak državljan Unije, ki prebiva v državi članici, nima pa njenega državljanstva, ima pravico, da v tej državi voli in je voljen na občinskih volitvah pod enakimi pogoji kakor državljani te države. Ta pravica se uresničuje v skladu s podrobno ureditvijo, ki jo Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno sprejme do 31. decembra 1994; ta ureditev lahko predvideva odstopanja, kadar so utemeljena s težavami, značilnimi za neko državo članico.

2. Brez poseganja v člen 138(3) in določbe, sprejete za njegovo izvajanje, ima vsak državljan Unije, ki prebiva v neki državi članici, nima pa njenega državljanstva, pravico, da v tej državi voli in je voljen na volitvah v Evropski parlament pod enakimi pogoji kakor državljani te države. Ta pravica se uresničuje v skladu s podrobno ureditvijo, ki jo Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno sprejme do 31. decembra 1993; ta ureditev lahko predvideva odstopanja, kadar so utemeljena s težavami, značilnimi za neko državo članico.

Člen 8c

Vsak državljan Unije ima na ozemlju tretje države, v kateri država članica, katere državljan je, nima predstavništva, pravico do zaščite diplomatskih ali konzularnih organov katere koli države članice pod enakimi pogoji, kakršni veljajo za državljane tiste države. Do 31. decembra 1993 države članice med seboj določijo potrebna pravila in začnejo mednarodna pogajanja, nujna za zagotovitev te zaščite.

Člen 8d

Vsak državljan Unije ima pravico nasloviti peticijo na Evropski parlament v skladu s členom 138d.

Vsak državljan Unije se ima pravico pritožiti pri varuhu človekovih pravic, imenovanem v skladu s členom 138e.

Člen 8e

Komisija poroča o uporabi določb tega dela Evropskemu parlamentu, Svetu in Ekonomsko-socialnemu odboru do 31. decembra 1993 in potem vsaka tri leta. V tem poročilu mora biti upoštevan razvoj Unije.

Na tej podlagi in brez poseganja v druge določbe te pogodbe lahko Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno sprejme določbe za okrepitev ali razširitev pravic iz tega dela ter priporoči državam članicam, da jih sprejmejo v skladu s svojimi ustavnimi pravili."

D. Drugi in tretji del se združita v naslednji naslov:

"TRETJI DEL
POLITIKE SKUPNOSTI"

in v tem delu:

10) Prvi stavek člena 49 se nadomesti z naslednjim:

"Takoj ko ta pogodba začne veljati, Svet v skladu s postopkom iz člena 189b in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom izda direktive ali pripravi uredbe, v katerih so navedeni potrebni ukrepi za postopno vzpostavitev prostega gibanja delavcev iz člena 48, zlasti:"

11) Člen 54(2) se nadomesti z naslednjim:

"2. Za izvajanje splošnega programa ali – če takšnega programa ni – za doseganje določene faze pri uresničevanju svobode ustanavljanja v zvezi s posamezno dejavnostjo, Svet v skladu s postopkom iz člena 189b in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom ukrepa z direktivami."

12) Člen 56(2) se nadomesti z naslednjim:

"2. Pred koncem prehodnega obdobja Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno sprejme direktive za uskladitev zgoraj omenjenih določb zakonov ali drugih predpisov. Po koncu druge faze pa Svet v skladu s postopkom iz člena 189b izda direktive za uskladitev tistih določb, ki jih v državah članicah urejajo predpisi ali upravni ukrepi."

13) Člen 57 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 57

1. Da bi samozaposlenim osebam olajšali začetek in opravljanje njihove dejavnosti, Svet v skladu s postopkom iz člena 189b sprejme direktive za vzajemno priznavanje diplom, spričeval in drugih dokazil o formalnih kvalifikacijah.

2. Za enak namen Svet pred koncem prehodnega obdobja sprejme direktive za uskladitev določb zakonov ali drugih predpisov v državah članicah, ki se nanašajo na začetek in opravljanje dejavnosti samozaposlenih oseb. Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno odloča o tistih direktivah, katerih izvajanje povzroči v vsaj eni državi članici spremembo obstoječih načel v zakonih, ki urejajo poklice, glede izobraževanja in usposabljanja ter pogojev dostopa fizičnih oseb do poklica. V drugih primerih Svet odloča v skladu s postopkom iz člena 189b.

3. Pri zdravstvenih delavcih, zdravstvenih sodelavcih in farmacevtih je postopno odpravljanje omejitev odvisno od uskladitve pogojev za njihovo opravljanje v posameznih državah članicah."

14) Naslov poglavja 4 se nadomesti z naslednjim:

"POGLAVJE 4
Kapital in plačila"

15) Vstavijo se naslednji členi:

"Člen 73a

S 1. januarjem 1994 se členi 67 do 73 nadomestijo s členi 73b, c, d, e, f in g.

Člen 73b

1. V okviru določb tega poglavja so prepovedane vse omejitve pretoka kapitala med državami članicami ter med državami članicami in tretjimi državami.

2. V okviru določb tega poglavja so prepovedane vse omejitve plačil med državami članicami ter med državami članicami in tretjimi državami.

Člen 73c

1. Določbe člena 73b ne posegajo v uporabo tistih omejitev za tretje države, ki veljajo po notranjem pravu ali pravu Skupnosti na dan 31. decembra 1993 in so bile sprejete glede pretoka kapitala v tretje države ali iz njih, nanašajo pa se na neposredne naložbe, tudi naložbe v nepremičnine, ustanavljanje, opravljanje finančnih storitev ali na sprejem vrednostnih papirjev na trge kapitala.

2. Ob prizadevanju v kar največjem obsegu doseči cilj prostega pretoka kapitala med državami članicami in tretjimi državami ter brez poseganja v druga poglavja te pogodbe lahko Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino sprejme ukrepe glede pretoka kapitala v tretje države in iz njih, ki se nanašajo na neposredne naložbe, tudi naložbe v nepremičnine, ustanavljanje, opravljanje finančnih storitev ali na sprejem vrednostnih papirjev na trge kapitala. Ukrepe iz tega odstavka, ki pomenijo v pravu Skupnosti korak nazaj glede liberalizacije pretoka kapitala v tretje države ali iz njih, je treba sprejeti soglasno.

Člen 73d

1. Določbe člena 73b ne posegajo v pravice držav članic, da:

a) uporabljajo ustrezne predpise svojega davčnega prava, v katerih so različno obravnavani davčni zavezanci, ki niso v enakem položaju glede na prebivališče ali kraj, v katerem je naložen njihov kapital;

b) sprejmejo vse potrebne ukrepe za preprečevanje kršitev nacionalnih zakonov in drugih predpisov, zlasti na področju obdavčitve in bonitetnega nadzora finančnih institucij, ali določijo postopke za prijavo pretoka kapitala za namene upravnih ali statističnih informacij ali sprejmejo ukrepe, ki so upravičeni zaradi javnega reda ali javne varnosti.

2. Določbe tega poglavja ne posegajo v veljavnost tistih omejitev pravice do ustanavljanja, ki so združljive s to pogodbo.

3. Ukrepi in postopki iz odstavkov 1 in 2 ne smejo biti sredstvo samovoljne diskriminacije ali prikritega omejevanja prostega pretoka kapitala in plačil iz člena 73b.

Člen 73e

Države članice, za katere velja na dan 31. decembra 1993 odstopanje od člena 73b na podlagi obstoječega prava Skupnosti, imajo z odstopanjem od tega člena pravico ohraniti najpozneje do 31. decembra 1995 omejitve pretoka kapitala, kakršne dopuščajo na ta dan obstoječa odstopanja.

Člen 73f

Kadar v izjemnih okoliščinah pretok kapitala v tretje države ali iz njih povzroča ali grozi, da bo povzročil resne težave pri delovanju ekonomske in monetarne unije, lahko Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z ECB s kvalificirano večino sprejme zaščitne ukrepe glede tretjih držav za obdobje največ šestih mesecev, če so taki ukrepi izrecno potrebni.

Člen 73g

1. Če se v primerih, predvidenih v členu 228a, šteje za potrebno ukrepanje Skupnosti, lahko Svet v skladu s postopkom

iz člena 228a sprejme potrebne nujne ukrepe na področju pretoka kapitala in plačil, ki se nanašajo na zadevne tretje države.

2. Ne da bi to posegalo v določbe člena 224 in če Svet ni ukrepal skladno z odstavkom 1, lahko država članica zaradi resnih političnih razlogov in zaradi nujnosti sprejme enostranske ukrepe proti tretji državi v zvezi s pretokom kapitala in plačili. Komisija in druge države članice morajo biti o teh ukrepih obveščene najpozneje na dan začetka njihove veljavnosti.

Svet lahko na predlog Komisije s kvalificirano večino odloči, da mora zadevna država članica te ukrepe spremeniti ali odpraviti. Predsednik Sveta obvesti Evropski parlament o sprejetju takšne odločitve.

Člen 73h

Do 1. januarja 1994 se uporabljajo naslednje določbe:

1) Vsaka država članica se zavezuje, da bo v valuti države članice, v kateri prebiva upnik ali upravičenec, odobrila vsa plačila, vezana na pretok blaga, storitev ali kapitala, ter vse prenose kapitala in osebnih prejemkov, kolikor je bil pretok blaga, storitev, kapitala in oseb med državami članicami liberaliziran v skladu s to pogodbo.

Države članice izražajo pripravljenost izvesti liberalizacijo plačil v večjem obsegu, kakor je predviden v prejšnjem odstavku, če to dopuščajo njihove splošne gospodarske razmere, zlasti stanje plačilne bilance.

2) Če je pretok blaga, storitev in kapitala omejen le z omejitvami nanj vezanih plačil, se te omejitve postopno odpravijo z uporabo, mutatis mutandis, določb tega poglavja in poglavij, ki se nanašajo na odpravo količinskih omejitev in na liberalizacijo storitev.

3) Države članice se zavezujejo, da med seboj ne bodo uvajale novih omejitev glede prenosov, ki so vezani na neblagovne transakcije, navedene v Prilogi III k tej pogodbi.

Postopna odprava obstoječih omejitev se izvede v skladu z določbami členov 63 do 65, če je ne urejajo določbe odstavkov 1 in 2 ali druge določbe tega poglavja.

4) Po potrebi se države članice med seboj posvetujejo o ukrepih, ki jih je treba sprejeti, da se omogočijo plačila in prenosi iz tega člena; taki ukrepi ne smejo škodovati doseganju ciljev te pogodbe."

16) Člen 75 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 75

1. Za izvajanje člena 74 in ob upoštevanju posebnosti prevoza Svet v skladu s postopkom iz člena 189c in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom določi:

a) skupna pravila, ki se uporabljajo za mednarodni prevoz na ozemlje ali z ozemlja države članice ali za prevoz prek ozemlja ene ali več držav članic;

b) pogoje, pod katerimi lahko prevozniki opravljajo prevoz v državi članici, v kateri nimajo sedeža;

c) ukrepe za izboljšanje varnosti prevoza;

d) vse druge ustrezne predpise.

2. Predpisi iz (a) in (b) odstavka 1 se sprejmejo v prehodnem obdobju.

3. Z odstopanjem od postopka iz odstavka 1 Svet v primerih, ko bi uporaba predpisov o načelih ureditve prevoza lahko resno vplivala na življenjsko raven in na zaposlovanje na nekaterih območjih ter na delovanje prometne infrastrukture, sprejme te predpise soglasno na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Ekonomsko-socialnim odborom. Pri tem Svet upošteva potrebo po prilagoditvi gospodarskemu razvoju, ki je posledica vzpostavitve skupnega trga."

17) Naslov naslova I v tretjem delu se nadomesti z naslednjim:

"NASLOV V
SKUPNA PRAVILA O KONKURENCI, OBDAVČITVI IN PRIBLIŽEVANJU ZAKONODAJE"

18) V členu 92(3):

– se vstavi naslednja točka:

"d) pomoč za pospeševanje kulture in ohranjanja kulturne dediščine, kadar takšna pomoč ne škoduje trgovinskim pogojem in konkurenci v Skupnosti v obsegu, ki je v nasprotju s skupnimi interesi";

– sedanja točka (d) postane točka (e).

19) Člen 94 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 94

Svet lahko na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom s kvalificirano večino sprejme vse ustrezne uredbe za uporabo členov 92 in 93, zlasti pa lahko določi pogoje, pod katerimi se uporablja člen 93(3), in vrste pomoči, ki so izvzete iz tega postopka."

20) Člen 99 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 99

Svet na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Ekonomsko-socialnim odborom soglasno sprejme določbe za uskladitev zakonodaje glede prometnih davkov, trošarin in drugih oblik posrednega obdavčenja v obsegu, v kakršnem je takšna uskladitev potrebna za vzpostavitev in delovanje notranjega trga v roku, določenem v členu 7a."

21) Člen 100 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 100

Svet na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Ekonomsko-socialnim odborom soglasno izda direktive za približevanje tistih zakonov in drugih predpisov držav članic, ki neposredno vplivajo na vzpostavitev ali delovanje skupnega trga."

22) Člen 100a(1) se nadomesti z naslednjim:

"1. Z odstopanjem od določb člena 100 in kadar ta pogodba ne določa drugače, se za doseganje ciljev iz člena *7a* uporabljajo v nadaljevanju navedene določbe. Svet v skladu s postopkom iz člena 189b in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom sprejme ukrepe za približevanje določb zakonov in drugih predpisov v državah članicah, katerih predmet je vzpostavitev in delovanje notranjega trga."

23) Vstavi se naslednji člen:

"Člen 100c

1. Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno določi tiste tretje države, katerih državljani pri prehodu zunanjih meja držav članic potrebujejo vizum.

2. Ob izrednih razmerah v tretji državi, ki bi lahko povzročile nenaden dotok državljanov iz te države v Skupnost, pa lahko Svet na priporočilo Komisije s kvalificirano večino uvede obvezni vizum za državljane te države za obdobje, ki ni daljše od šestih mesecev. Vizumska obveznost, uvedena po tem odstavku, se lahko podaljša v skladu s postopkom iz odstavka 1.

3. Od 1. januarja 1996 Svet sprejema odločitve iz odstavka 1 s kvalificirano večino. Pred tem datumom Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom s kvalificirano večino sprejme ukrepe, ki se nanašajo na enotno obliko vizuma.

4. Na področjih iz tega člena Komisija pregleda vsako prošnjo države članice naj Svetu predloži predlog.

5. Ta člen ne posega v izpolnjevanje obveznosti držav članic glede vzdrževanja javnega reda in miru ter varovanja notranje varnosti.

6. Ta člen se uporablja tudi za druga področja, če se tako sklene v skladu s členom K.9 določb Pogodbe o Evropski uniji o sodelovanju na področju pravosodja in notranjih zadev pod pogojem, da so sočasno določeni pogoji glasovanja.

7. Določbe veljavnih konvencij med državami članicami, ki urejajo področja tega člena, veljajo tako dolgo, dokler jih vsebinsko ne nadomestijo direktive ali ukrepi, sprejeti v skladu s tem členom."

24) Vstavi se naslednji člen:

"Člen 100d

Usklajevalni odbor, ki je sestavljen iz visokih uradnikov in ustanovljen v skladu s členom K.4 Pogodbe o Evropski uniji, sodeluje pri pripravi postopkov Sveta na področjih iz člena 100c, ne da bi to posegalo v določbe člena 151."

25) Poglavja 1, 2 in 3 naslova II tretjega dela se nadomestijo z naslednjim:

"NASLOV VI
EKONOMSKA IN MONETARNA POLITIKA

Poglavje 1
Ekonomska politika

Člen 102a

Države članice vodijo svoje ekonomske politike tako, da bi prispevale k doseganju ciljev Skupnosti, kakor so opredeljeni v členu 2, in v okviru širših smernic, navedenih v členu 103(2). Države članice in Skupnost delujejo v skladu z načelom odprtega tržnega gospodarstva s svobodno konkurenco, pri čemer dajejo prednost učinkovitemu razporejanju virov, in se ravnajo po načelih člena 3a.

Člen 103

1. Države članice obravnavajo svoje ekonomske politike kot zadevo skupnega pomena in jih usklajujejo v okviru Sveta skladno z določbami člena 102a.

2. Svet na priporočilo Komisije s kvalificirano večino oblikuje osnutek širših smernic ekonomskih politik držav članic in Skupnosti ter poroča o svojih ugotovitvah Evropskemu svetu.

Evropski svet na podlagi poročila Sveta obravnava sklep o širših smernicah ekonomskih politik držav članic in Skupnosti.

Na podlagi tega sklepa Svet s kvalificirano večino sprejme priporočilo, ki opredeljuje omenjene širše smernice. Svet o svojem priporočilu obvesti Evropski parlament.

3. Za zagotavljanje tesnejše uskladitve ekonomskih politik in trajnostne konvergence ekonomskih učinkov držav članic Svet na podlagi poročil, ki mu jih predloži Komisija, spremlja gospodarski razvoj v vsaki od držav članic in v Skupnosti ter skladnost ekonomskih politik s širšimi smernicami iz odstavka 2, redno pa pripravlja tudi celovito oceno.

Zaradi tega večstranskega nadzora pošiljajo države članice Komisiji podatke o pomembnih ukrepih, ki so jih sprejele na področju svoje ekonomske politike, in vse druge podatke, za katere menijo, da so potrebni.

4. Kadar se v okviru postopka iz odstavka 3 ugotovi, da ekonomske politike neke države članice niso skladne s širšimi smernicami iz odstavka 2 ali da bi lahko ogrozile pravilno delovanje ekonomske in monetarne unije, lahko Svet na priporočilo Komisije s kvalificirano večino pripravi potrebna priporočila za to državo članico. Svet lahko na predlog Komisije s kvalificirano večino sklene, da svoja priporočila objavi.

Predsednik Sveta in Komisija poročata Evropskemu parlamentu o rezultatih večstranskega nadzora. Če je Svet svoja priporočila objavil, je njegov predsednik lahko povabljen pred pristojni odbor Evropskega parlamenta.

5. Svet lahko v skladu s postopkom iz člena 189c sprejme podrobna pravila za postopek večstranskega nadzora iz odstavkov 3 in 4 tega člena.

Člen 103a

1. Brez poseganja v druge postopke, predvidene v tej pogodbi, lahko Svet na predlog Komisije soglasno odloči o ukrepih, ki ustrezajo gospodarskim razmeram, zlasti ob hudih težavah pri oskrbi z nekaterimi izdelki.

2. Kadar je država članica v težavah ali ji zaradi izjemnih okoliščin, nad katerimi nima nikakršnega nadzora, resno grozijo hude težave, ji lahko Svet pod določenimi pogoji, na predlog Komisije, soglasno odobri finančno pomoč Skupnosti. Kadar so razlog hudih težav naravne nesreče, Svet odloča s kvalificirano večino. Predsednik Sveta obvesti Evropski parlament o sprejeti odločitvi.

Člen 104

1. Prepovedane so prekoračitve pozitivnega stanja na računu ali druge oblike kreditov pri ECB ali pri centralnih bankah držav članic (v nadaljnjem besedilu "nacionalne centralne banke") v korist institucij ali organov Skupnosti, institucionalnih enot centralne, regionalne ali lokalne ravni države ter drugih oseb javnega prava ali v korist javnih podjetij držav članic, prav tako je prepovedano, da bi ECB ali nacionalne centralne banke neposredno od njih kupovale dolžniške instrumente.

2. Odstavek 1 se ne uporablja za kreditne institucije v javni lasti, ki jih nacionalne centralne banke in ECB pri zagotavljanju rezerv s strani centralnih bank obravnavajo enako kakor zasebne kreditne institucije.

Člen 104a

1. Prepovedani so vsi ukrepi, ki ne temeljijo na načelih skrbnega in varnega poslovanja in ki vzpostavljajo privilegiran dostop institucij ali organov Skupnosti, institucionalnih enot centralne, regionalne ali lokalne ravni države ter drugih oseb javnega prava ali javnih podjetij držav članic do finančnih institucij.

2. Svet v skladu s postopkom iz člena 189c še pred 1. januarjem 1994 opredeli pojme v zvezi z uporabo prepovedi, navedene v odstavku 1.

Člen 104b

1. Skupnost ne jamči za obveznosti niti ne prevzema obveznosti institucionalnih enot centralne, regionalne ali lokalne ravni države in drugih oseb javnega prava ali javnih podjetij katere koli države članice, kar pa ne posega v vzajemna finančna jamstva za skupno izvedbo določenega projekta. Država članica ne jamči za obveznosti niti ne prevzema obveznosti institucionalnih enot centralne, regionalne ali lokalne ravni države in drugih oseb javnega prava ali javnih podjetij druge države članice, kar pa ne posega v vzajemna finančna jamstva za skupno izvedbo določenega projekta.

2. Po potrebi lahko Svet v skladu s postopkom iz člena 189c opredeli pojme v zvezi z uporabo prepovedi, navedene v členu 104 in v tem členu.

Člen 104c

1. Države članice se izogibajo čezmernemu javnofinančnemu primanjkljaju.

2. Komisija spremlja gibanje proračunskega stanja in višine javnega dolga v državah članicah zato, da bi ugotovila večje napake. Zlasti preverja upoštevanje proračunske discipline na podlagi naslednjih dveh meril:

a) ali razmerje med načrtovanim ali dejanskim javnofinančnim primanjkljajem in bruto domačim proizvodom presega referenčno vrednost, razen

– če se ni to razmerje znatno in stalno zmanjševalo ter doseglo ravni blizu referenčne vrednosti ali,

– če ni preseganje referenčne vrednosti le izjemno in začasno, razmerje pa ostaja blizu referenčne vrednosti;

b) ali razmerje med javnim dolgom in bruto domačim proizvodom presega referenčno vrednost, razen če se razmerje ne znižuje zadosti in ne približuje dovolj hitro referenčni vrednosti.

Referenčne vrednosti so opredeljene v Protokolu o postopku v zvezi s čezmernim primanjkljajem, ki je priloga k tej pogodbi.

3. Če država članica ne izpolnjuje zahtev enega ali obeh navedenih meril, Komisija o tem pripravi poročilo. To poročilo upošteva tudi, ali javnofinančni primanjkljaj presega javne investicijske odhodke, in vse druge pomembne dejavnike, tudi srednjeročno gospodarsko in proračunsko stanje države članice.

Komisija lahko pripravi poročilo tudi, če ne glede na izpolnjevanje zahtev navedenih meril meni, da v državi članici obstaja tveganje čezmernega primanjkljaja.

4. Odbor, predviden v členu 109c, pripravi mnenje o poročilu Komisije.

5. Če Komisija meni, da v neki državi članici obstaja čezmeren primanjkljaj ali da bi do njega lahko prišlo, predloži svoje mnenje Svetu.

6. Svet na priporočilo Komisije in ob upoštevanju morebitnih pripomb zadevne države članice ter po opravljeni celoviti oceni s kvalificirano večino odloči, ali čezmeren primanjkljaj obstaja.

7. Kadar se v skladu z odstavkom 6 ugotovi čezmerni primanjkljaj, Svet naslovi na zadevno državo članico priporočila z namenom, da se to stanje v danem roku odpravi. Ob upoštevanju določb odstavka 8 se ta priporočila ne objavijo.

8. Kadar Svet ugotovi, da na podlagi njegovih priporočil niso bili sprejeti učinkoviti ukrepi v predpisanem roku, lahko priporočila objavi.

9. Če država članica vztraja pri neuresničevanju priporočil Sveta, se lahko Svet odloči za poziv državi članici, naj v določenem roku sprejme ukrepe za zmanjšanje primanjkljaja, ki so po njegovem mnenju potrebni za izboljšanje stanja.

V takem primeru lahko Svet od zadevne države članice zahteva, da mu po natančno določenem časovnem razporedu predloži poročila in tako omogoči preverjanje njenih prizadevanj pri prilagajanju.

10. V okviru odstavkov 1 do 9 tega člena se ne more uveljavljati pravica do tožbe, predvidena v členih 169 in 170.

11. Dokler država članica ne upošteva sklepa, sprejetega v skladu z odstavkom 9, se lahko Svet odloči za uvedbo ali, glede na okoliščine, zaostritev enega ali več od naslednjih ukrepov:

– od zadevne države članice zahteva, naj še pred izdajo obveznic in drugih vrednostnih papirjev objavi dodatne informacije, ki jih podrobneje določi Svet;

– Evropsko investicijsko banko pozove, naj ponovno pretehta svojo posojilno politiko do zadevne države članice;

– od zadevne države članice zahteva, naj pri Skupnosti položi brezobrestni depozit v primerni vrednosti, dokler se čezmerni primanjkljaj, po mnenju Sveta, ustrezno ne zmanjša;

– naloži primerno visoke denarne kazni.

Predsednik Sveta o sprejetih odločitvah obvesti Evropski parlament.

12. Svet razveljavi nekatere ali vse svoje odločitve, navedene v odstavkih 6 do 9 in v odstavku 11, če se je čezmerni primanjkljaj v zadevni državi članici po njegovem mnenju ustrezno zmanjšal. Če je Svet svoja priporočila predhodno objavil, takoj po razveljavitvi odločitve iz odstavka 8 javno izjavi, da čezmernega primanjkljaja v tej državi članici ni več.

13. Pri sprejemanju odločitev iz odstavkov 7 do 9 ter odstavkov 11 in 12 Svet odloča na priporočilo Komisije z dvotretjinsko večino glasov svojih članov, ki se ponderirajo v skladu s členom 148(2) ob izključitvi glasov predstavnika zadevne države članice.

14. Nadaljnje določbe za izvajanje postopka, opisanega v tem členu, so opredeljene v Protokolu o postopku v zvezi s čezmernim primanjkljajem, ki je priloga k tej pogodbi.

Svet na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in ECB soglasno sprejme ustrezne določbe, ki nato nadomestijo navedeni protokol.

Ob upoštevanju drugih določb tega odstavka Svet pred 1. januarjem 1994 na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom s kvalificirano večino določi podrobna pravila in opredeli pojme v zvezi z uporabo določb navedenega protokola.

POGLAVJE 2
Monetarna politika

Člen 105

1. Poglavitni cilj ESCB je ohranjanje stabilnosti cen. ESCB podpira splošne ekonomske politike v Skupnosti, če to ni v nasprotju s ciljem stabilnosti cen, z namenom prispevati k doseganju ciljev Skupnosti, opredeljenih v členu 2. ESCB ravna po načelu odprtega tržnega gospodarstva s svobodno konkurenco, pri čemer daje prednost učinkovitemu razporejanju virov, in v skladu z načeli iz člena 3a.

2. Temeljne naloge ESCB so:

– opredeliti in izvajati monetarno politiko Skupnosti;

– opravljati devizne posle v skladu z določbami člena 109;

– imeti in upravljati uradne devizne rezerve držav članic;

– podpirati nemoteno delovanje plačilnih sistemov.

3. Tretja alinea odstavka 2 ne posega v to, da imajo vlade držav članic operativna devizna sredstva in da jih upravljajo.

4. ECB se zaprosi, da svetuje:

– glede vseh predlaganih aktov Skupnosti na področjih iz njene pristojnosti;

– nacionalnim organom glede vseh osnutkov pravnih predpisov na področjih iz njene pristojnosti, vendar v mejah in pod pogoji, ki jih Svet določi v skladu s postopkom iz člena 106(6).

ECB lahko ustreznim institucijam ali organom Skupnosti ali nacionalnim organom predloži mnenja o zadevah s področij iz njene pristojnosti.

5. ESCB prispeva k nemotenemu vodenju politik pristojnih organov glede bonitetnega nadzora kreditnih institucij in stabilnosti finančnega sistema.

6. Svet lahko na predlog Komisije in po posvetovanju z ECB ter po prejemu privolitve Evropskega parlamenta soglasno prenese na ECB posebne naloge, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih in drugih finančnih institucij, z izjemo zavarovalnic.

Člen 105a

1. ECB ima izključno pravico odobriti izdajanje bankovcev v Skupnosti. Bankovce lahko izdajajo ECB in nacionalne centralne banke. Samo bankovci, ki jih izdajajo ECB in nacionalne centralne banke, so zakonito plačilno sredstvo v Skupnosti.

2. Države članice lahko izdajajo kovance pod pogojem, da jim ECB odobri obseg emisije. Svet lahko v skladu s postopkom iz člena 189c in po posvetovanju z ECB sprejme potrebne ukrepe za uskladitev apoenov in tehničnih specifikacij vseh kovancev, namenjenih obtoku, da bi tako omogočil njihovo neovirano kroženje v Skupnosti.

Člen 106

1. ESCB sestavljajo ECB in nacionalne centralne banke.
2. ECB je pravna oseba.
3. ESCB upravljata organa odločanja ECB; to sta Svet ECB in Izvršilni odbor.
4. Statut ESCB je določen v protokolu, ki je priloga k tej pogodbi.
5. Svet lahko spremeni člene 5.1, 5.2, 5.3, 17, 18, 19.1, 22, 23, 24, 26, 32.2, 32.3, 32.4, 32.6, 33.1(a) in 36 statuta ESCB bodisi s kvalificirano večino na priporočilo ECB in po posvetovanju s Komisijo ali soglasno na predlog Komisije in po posvetovanju z ECB. V obeh primerih je potrebna privolitev Evropskega parlamenta.
6. Svet na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in ECB ali na priporočilo ECB ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Komisijo s kvalificirano večino sprejme predpise iz členov 4, 5.4, 19.2, 20, 28.1, 29.2, 30.4 in 34.3 statuta ESCB.

Člen 107

Pri izvajanju svojih pooblastil ter opravljanju nalog in dolžnosti po tej pogodbi in statutu ESCB ne smejo niti ECB niti nacionalne centralne banke, pa tudi noben član njihovih organov odločanja zahtevati ali sprejemati navodil od institucij ali organov Skupnosti, vlad držav članic ali katerih koli drugih organov. Institucije in organi Skupnosti ter vlade držav članic se obvezujejo, da bodo to načelo spoštovali in ne bodo poskušali vplivati na člane organov odločanja ECB ali nacionalnih centralnih bank pri opravljanju njihovih nalog.

Člen 108

Najpozneje do datuma ustanovitve ESCB vsaka država članica zagotovi združljivost svoje nacionalne zakonodaje, tudi statuta nacionalne centralne banke, s to pogodbo in statutom ESCB.

Člen 108a

1. Za izvajanje nalog, zaupanih ESCB, Evropska centralna banka v skladu z določbami te pogodbe in pod pogoji, določenimi s statutom ESCB:

– sprejema uredbe, kolikor so potrebne za izvajanje nalog, opredeljenih v prvi alinei člena 3.1, v členih 19.1, 22 in 25.2 statuta ESCB, in v primerih, ki se določijo v aktih Sveta iz člena 106(6);

– sprejema odločbe, ki so potrebne za izvajanje nalog, zaupanih ESCB v skladu s to pogodbo in statutom ESCB;

– pripravlja priporočila in daje mnenja.

2. Uredba se splošno uporablja. Zavezujoča je v celoti in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

Priporočila in mnenja niso zavezujoča.

Odločba je v celoti zavezujoča za vse, na katere je naslovljena.

Členi 190 do 192 se uporabljajo za uredbe in odločbe, ki jih sprejme ECB.

ECB lahko sklene, da svoje odločbe, priporočila in mnenja objavi.

3. V mejah in pod pogoji, ki jih sprejme Svet po postopku iz člena 106(6), ima ECB pravico naložiti globe ali periodične denarne kazni podjetjem, ki ne izpolnjujejo obveznosti iz njenih uredb in odločb.

Člen 109

1. Z odstopanjem od člena 228 lahko Svet na priporočilo ECB ali Komisije in po posvetovanju z ECB v prizadevanju doseči soglasje, združljivo s ciljem stabilnosti cen, po posvetovanju z Evropskim parlamentom in v skladu s postopkom iz odstavka 3 za določitev modalitet soglasno sklene formalne sporazume o sistemu deviznih tečajev za eku glede na valute nečlanic Skupnosti. Svet lahko na priporočilo ECB ali Komisije in po posvetovanju z ECB v prizadevanju doseči soglasje, združljivo s ciljem stabilnosti cen, s kvalificirano večino sprejme, prilagodi ali opusti osrednje tečaje ekuja v okviru sistema deviznih tečajev. Predsednik Sveta obvesti Evropski parlament o sprejetju, prilagoditvi ali opustitvi osrednjih tečajev ekuja.

2. Če sistem deviznih tečajev za eno ali več valut nečlanic Skupnosti iz odstavka 1 ne obstaja, lahko Svet na priporočilo Komisije in po posvetovanju z ECB ali na priporočilo ECB s kvalificirano večino oblikuje splošne usmeritve za politiko deviznega tečaja glede omenjenih valut. Te splošne usmeritve ne posegajo v poglavitni cilj ESCB glede ohranjanja stabilnosti cen.

3. Z odstopanjem od člena 228 Svet, kadar se pojavi potreba po pogajanjih med Skupnostjo in eno ali več državami ali mednarodnimi organizacijami o sporazumih glede vprašanj monetarnega ali deviznega režima, na priporočilo Komisije in po posvetovanju z ECB s kvalificirano večino določi modalitete pogajanj in sklepanja takšnih sporazumov. Te modalitete zagotavljajo, da Skupnost zastopa enotno stališče. Komisija je v celoti vključena v pogajanja.

Sporazumi, sklenjeni v skladu s tem odstavkom, so zavezujoči za institucije Skupnosti, ECB in države članice.

4. Ob upoštevanju odstavka 1 Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z ECB s kvalificirano večino določi stališče Skupnosti na mednarodni ravni glede zadev posebnega pomena za ekonomsko in monetarno unijo ter soglasno odloča o njenem zastopanju v skladu s porazdelitvijo pristojnosti iz členov 103 in 105.

5. Brez poseganja v pristojnost Skupnosti in njene sporazume glede ekonomske in monetarne unije se lahko države članice pogajajo v mednarodnih organih in sklepajo mednarodne sporazume.

POGLAVJE 3
Institucionalne določbe

Člen 109a

1. Svet ECB sestavljajo člani Izvršilnega odbora ECB in guvernerji nacionalnih centralnih bank.

2. a) Izvršilni odbor sestavljajo predsednik, podpredsednik in štirje drugi člani.

b) Vlade držav članic na ravni voditeljev držav ali vlad na priporočilo Sveta, ki se je predhodno posvetoval z Evropskim parlamentom in Svetom ECB, v medsebojnem soglasju imenujejo predsednika, podpredsednika in druge člane Izvršilnega odbora med osebami, ki imajo ugled in poklicne izkušnje na monetarnem ali bančnem področju.

Njihov mandat traja osem let, ne morejo pa biti ponovno imenovani.

Samo državljani držav članic so lahko člani Izvršilnega odbora.

Člen 109b

1. Predsednik Sveta in član Komisije lahko sodelujeta na sejah Sveta ECB, vendar nimata pravice glasovanja.

Predsednik Sveta lahko Svetu ECB predloži predlog za posvetovanje.

2. Predsednik ECB je vabljen, da se udeleži sej Sveta, kadar ta obravnava zadeve, ki se nanašajo na cilje in naloge ESCB.

3. ECB naslovi letno poročilo o dejavnostih ESCB in monetarni politiki v preteklem in tekočem letu na Evropski parlament, Svet in Komisijo, pa tudi na Evropski svet. Predsednik ECB predstavi to poročilo Svetu in Evropskemu parlamentu, ki imata lahko na tej podlagi splošno razpravo.

Predsednika ECB in druge člane Izvršilnega odbora lahko na zahtevo Evropskega parlamenta ali na njihovo lastno pobudo zaslišijo pristojni odbori Evropskega parlamenta.

Člen 109c

1. Za čim bolj učinkovito usklajevanje politik držav članic, ki je nujno za delovanje notranjega trga, se ustanovi Monetarni odbor s svetovalnim statusom.

Monetarni odbor opravlja naslednje naloge:

– spremlja monetarno in finančno stanje držav članic in Skupnosti in splošni plačilni sistem držav članic ter o tem redno poroča Svetu in Komisiji;

– na zahtevo Sveta ali Komisije ali na lastno pobudo pripravlja mnenja za navedeni instituciji;

– brez poseganja v člen 151 sodeluje pri pripravljanju dejavnosti Sveta, navedenih v členih 73f, 73g, 103(2), (3), (4) in (5), 103a, 104a, 104b, 104c, 109e(2), 109f(6), 109h, 109i, 109j(2) in 109k(1);

– najmanj enkrat na leto preveri stanje glede pretoka kapitala in prostega pretoka plačil, kakor izhajata iz uporabe te pogodbe in ukrepov, ki jih je sprejel Svet; preverjanje se nanaša na vse ukrepe glede pretoka kapitala in plačil; odbor poroča o izidu tega preverjanja Komisiji in Svetu.

Države članice in Komisija imenujejo po dva člana Monetarnega odbora.

2. Na začetku tretje faze se ustanovi Ekonomsko-finančni odbor. Monetarni odbor, predviden v odstavku 1, se razpusti.

Ekonomsko-finančni odbor ima naslednje naloge:

– na zahtevo Sveta ali Komisije ali na lastno pobudo pripravlja mnenja za navedeni instituciji;

– spremlja gospodarsko in finančno stanje držav članic in Skupnosti ter o tem redno poroča Svetu in Komisiji, zlasti o finančnih odnosih s tretjimi državami in mednarodnimi institucijami;

– brez poseganja v člen 151 sodeluje pri pripravljanju dejavnosti Sveta, navedenih v členih 73f, 73g, 103(2), (3), (4) in (5), 103a, 104a, 104b, 104c, 105(6), 105a(2), 106(5) in (6), 109, 109h, 109i(2) in (3), 109k(2), 109l(4) in (5), ter opravlja druge svetovalne in pripravljalne poizvedbe, ki mu jih dodeli Svet;

– najmanj enkrat na leto preveri stanje glede pretoka kapitala in prostega pretoka plačil, kakor izhajata iz uporabe te pogodbe in ukrepov, ki jih je sprejel Svet; preverjanje se nanaša na vse ukrepe glede pretoka kapitala in plačil; odbor poroča o izidu tega preverjanja Komisiji in Svetu.

Države članice, Komisija in ECB imenujejo največ po dva člana odbora.

3. Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z ECB in odborom iz tega člena s kvalificirano večino podrobno določi sestavo Ekonomsko-finančnega odbora. Predsednik Sveta o tem obvesti Evropski parlament.

4. Če in dokler obstajajo države članice, za katere velja odstopanje, navedeno v členih 109k in 109l, ima Odbor poleg nalog iz odstavka 2 tudi nalogo, da spremlja monetarno in finančno stanje in splošni plačilni sistem teh držav ter o tem redno poroča Svetu in Komisiji.

Člen 109d

Glede zadev, ki jih urejajo členi 103(4), 104c razen odstavka 14, 109, 109j, 109k ter 109l(4) in (5), lahko Svet ali država članica zaprosi Komisijo bodisi za priporočilo ali za predlog. Komisija to prošnjo preuči in svoje sklepe nemudoma predloži Svetu.

POGLAVJE 4
Prehodne določbe

Člen 109e

1. Druga faza uresničevanja ekonomske in monetarne unije se začne 1. januarja 1994.

2. Pred tem datumom

a) vsaka država članica:

– kadar je to potrebno, sprejme ustrezne ukrepe zaradi upoštevanja prepovedi, navedenih v členu 73b, ne da bi posegala v člen 73e, ter v členih 104 in 104a(1);

– če je to potrebno in da bi omogočila oceno iz pododstavka (b), sprejme večletne programe za zagotavljanje trajne konvergence, potrebne za uresničevanje ekonomske in monetarne unije, zlasti glede stabilnosti cen in zdravih javnih financ;

b) Svet na podlagi poročila Komisije oceni napredek v zvezi z ekonomsko in monetarno konvergenco, zlasti glede stabilnosti cen in zdravih javnih financ, ter napredek pri izvajanju zakonodaje Skupnosti, ki zadeva notranji trg.

3. Določbe členov 104, 104a(1), 104b(1) ter 104c razen odstavkov 1, 9, 11 in 14 se uporabljajo od začetka druge faze.

Določbe členov 103a(2), 104c(1), (9) in (11), 105, 105a, 107, 109, 109a, 109b ter 109c(2) in (4) se uporabljajo od začetka tretje faze.

4. Med drugo fazo si države članice prizadevajo, da bi se izognile čezmernemu javnofinančnemu primanjkljaju.

5. Med drugo fazo začnejo države članice, če je to primerno, postopek za vzpostavitev neodvisnosti svojih centralnih bank v skladu s členom 108.

Člen 109f

1. Na začetku druge faze se ustanovi Evropski monetarni inštitut (v nadaljnjem besedilu "EMI") in prevzame svoje naloge; EMI je pravna oseba, vodi in upravlja pa ga svet, ki ga sestavljajo predsednik in guvernerji nacionalnih centralnih bank, od katerih je eden podpredsednik.

Predsednika v medsebojnem soglasju imenujejo vlade držav članic na ravni voditeljev držav ali vlad bodisi na priporočilo odbora guvernerjev centralnih bank držav članic (v nadaljnjem besedilu "odbor guvernerjev") ali Sveta EMI ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Svetom. Predsednik je izbran med osebami, ki imajo ugled in poklicne izkušnje na monetarnem ali bančnem področju. Predsednik EMI je lahko le državljan ene od držav članic. Svet EMI imenuje podpredsednika.

Statut EMI je določen v protokolu, ki je priloga k tej pogodbi.

Odbor guvernerjev se razpusti na začetku druge faze.

2. EMI:

– krepi sodelovanje med nacionalnimi centralnimi bankami;

– krepiti usklajevanje monetarnih politik držav članic zaradi zagotavljanja stabilnosti cen;

– spremljati delovanje evropskega monetarnega sistema;

– opravlja posvetovanja glede vprašanj, za katera so pristojne nacionalne centralne banke in ki vplivajo na stabilnost finančnih institucij in trgov;

– prevzeti naloge Evropskega sklada za monetarno sodelovanje, ki se razpusti; podrobnosti o načinu razpustitve so opredeljene v statutu EMI;

– olajšuje uporabo ekuja in nadzira njegov razvoj, skupaj z nemotenim delovanjem klirinškega sistema ekuja.

3. Pri pripravi tretje faze ima EMI nalogo, da:

– pripravlja instrumente in postopke, ki so potrebni za izvajanje enotne monetarne politike v tretji fazi;

– kadar je to potrebno, pospešuje usklajevanje pravil in običajnih postopkov glede zbiranja, urejanja in razpošiljanja statističnih podatkov s področij v njegovi pristojnosti;

– pripravi pravila poslovanja nacionalnih centralnih bank v okviru ESCB;

– pospešuje učinkovitost čezmejnih plačil;

– nadzoruje tehnično pripravo bankovcev ekuja.

Najpozneje do 31. decembra 1996 EMI določi regulativni, organizacijski in logistični okvir, ki ga ESCB potrebuje za opravljanje svojih nalog v tretji fazi. Ta okvir se predloži v odločanje ECB na dan njene ustanovitve.

4. EMI lahko z dvotretjinsko večino članov svojega sveta:

– oblikuje mnenja ali priporočila glede splošne usmeritve monetarne politike in politike deviznega tečaja, pa tudi glede s tem povezanih ukrepov, uvedenih v vsaki državi članici;

– vladam ali Svetu daje mnenja ali priporočila glede politik, ki bi lahko vplivale na notranje ali zunanje monetarno stanje v Skupnosti, zlasti na delovanje evropskega monetarnega sistema;

– daje priporočila monetarnim oblastem držav članic glede vodenja njihove monetarne politike.

5. EMI lahko soglasno sklene, da svoja mnenja in priporočila objavi.

6. Svet se posvetuje z EMI o vseh predlaganih aktih Skupnosti, ki so v njegovi pristojnosti.

V mejah in pod pogoji, ki jih določi Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in EMI, se organi držav članic posvetujejo z EMI glede vseh osnutkov pravnih predpisov, ki so v njegovi pristojnosti.

7. Svet lahko na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in EMI soglasno prenese na EMI druge naloge za pripravo tretje faze.

8. Kadar ta pogodba predvideva posvetovalno vlogo za ECB, sklicevanje na ECB v času pred njeno ustanovitvijo pomeni sklicevanje na EMI.

Kadar ta pogodba predvideva posvetovalno vlogo za EMI, sklicevanje na EMI pred 1. januarjem 1994 pomeni sklicevanje na odbor guvernerjev.

9. Med drugo fazo izraz "ECB", ki je uporabljen v členih 173, 175, 176, 177, 180 in 215, pomeni sklicevanje na EMI.

Člen 109g

Valutna struktura košarice ekuja ostane nespremenjena.

Z začetkom tretje faze se vrednost ekuja nepreklicno določi v skladu s členom 109l(4).

Člen 109h

1. Kadar ima država članica plačilnobilančne težave ali obstaja resna nevarnost, da bi v tovrstne težave zašla, bodisi zaradi splošne neuravnoteženosti plačilne bilance ali vrste valute, s katero razpolaga, in kadar bi te težave lahko predvsem ogrozile delovanje skupnega trga ali postopno uresničevanje skupne trgovinske politike, Komisija nemudoma preuči stanje te države in ukrepe, ki jih je ta ob uporabi vseh razpoložljivih sredstev sprejela ali jih lahko sprejme v skladu z določbami te pogodbe. Komisija navede ukrepe, ki jih priporoča tej državi članici v sprejetje.

Če se izkaže, da ukrepi, ki jih je sprejela država članica, in ukrepi, ki jih je predlagala Komisija, ne zadoščajo za premagovanje nastalih ali grozečih težav, Komisija po posvetovanju z odborom iz člena 109c priporoči Svetu odobritev medsebojne pomoči in ustreznih metod za njeno izvajanje.

Komisija redno obvešča Svet o stanju in njegovih spremembah.

2. Svet s kvalificirano večino odobri omenjeno medsebojno pomoč; sprejme direktive ali odločbe, s katerimi določi pogoje in podrobnosti te pomoči, katere oblike so lahko naslednje:

a) usklajeno delovanje v razmerju do ali v okviru drugih mednarodnih organizacij, na katere se lahko države članice obrnejo;

b) ukrepi, potrebni za preprečevanje preusmeritve trgovinskih tokov, kadar država članica, ki je v težavah, ohrani ali ponovno uvede količinske omejitve do tretjih držav;

c) odobritev kreditov v omejenem obsegu drugih držav članic, za kar je potrebno njihovo soglasje.

3. Če Svet medsebojne pomoči, ki jo je priporočila Komisija, ne odobri ali če odobrena medsebojna pomoč in sprejeti ukrepi ne zadoščajo, Komisija dovoli državi, ki je v težavah, da sprejme zaščitne ukrepe, za katere določi pogoje in podrobnosti.

Svet lahko s kvalificirano večino takšno dovoljenje prekliče ter spremeni omenjene pogoje in podrobnosti.

4. Ob upoštevanju člena 109k(6) se ta člen preneha uporabljati z začetkom tretje faze.

Člen 109i

1. Kadar nastopi nenadna plačilnobilančna kriza in odločitev v smislu člena 109h(2) ni takoj sprejeta, lahko zadevna država članica preventivno sprejme potrebne zaščitne ukrepe. Ti ukrepi smejo povzročati kar najmanjše motnje v delovanju skupnega trga, po obsegu pa ne smejo preseči okvira, ki je nujno potreben za odpravo nenadno nastalih težav.

2. Komisija in druge države članice se o takšnih zaščitnih ukrepih obvestijo najpozneje ob začetku njihove veljavnosti. Komisija lahko Svetu priporoči odobritev medsebojne pomoči v skladu s členom 109h.

3. Po pridobljenem mnenju Komisije in opravljenem posvetu z odborom iz člena 109c lahko Svet s kvalificirano večino odloči, da zadevna država spremeni, odloži ali odpravi zgoraj omenjene zaščitne ukrepe.

4. Ob upoštevanju člena 109k(6) se ta člen preneha uporabljati z začetkom tretje faze.

Člen 109j

1. Komisija in EMI poročata Svetu o napredku, ki so ga države članice dosegle pri izpolnjevanju svojih obveznosti glede uresničevanja ekonomske in monetarne unije. Ta poročila vključujejo preverjanje združljivosti nacionalnih zakonodaj držav članic, skupaj s statuti njihovih nacionalnih centralnih bank, s členoma 107 in 108 te pogodbe in statutom ESCB. V poročilih se tudi preveri, ali je bila dosežena visoka stopnja trajnostne konvergence, pri čemer se upošteva, kako države članice izpolnjujejo naslednja merila:

– doseganje visoke stopnje stabilnosti cen; to je razvidno iz stopnje inflacije, ki je blizu stopnji inflacije največ treh držav članic z najboljšimi doseženimi rezultati glede stabilnosti cen;

– vzdržnost stanja javnih financ; izhaja iz doseženega proračunskega stanja brez čezmernega primanjkljaja v skladu s členom 104c(6);

– upoštevanje normalnih meja nihanja, predvidenih z mehanizmom deviznega tečaja evropskega monetarnega sistema, v obdobju najmanj dveh let brez devalvacije glede na valuto katere koli druge države članice;

– trajnost dosežene konvergence in sodelovanja države članice v mehanizmu deviznega tečaja evropskega monetarnega sistema, kar se kaže v ravni dolgoročnih obrestnih mer.

Štiri merila, omenjena v tem odstavku, in ustrezna obdobja, v katerih se morajo ta merila spoštovati, so natančneje določena v protokolu, ki je priloga k tej pogodbi. Poročila Komisije in EMI upoštevajo tudi razvoj ekuja, rezultate združevanja trgov, stanje in razvoj tekočega računa plačilne bilan-

ce ter preverjanje gibanja stroškov dela na enoto in drugih cenovnih kazalcev.

2. Na podlagi teh poročil Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino oceni:

– ali posamezna država članica izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo enotne valute;

– ali večina držav članic izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo enotne valute,

in svoje ugotovitve priporoči Svetu v sestavi voditeljev držav ali vlad. Posvetuje se z Evropskim parlamentom in ta pošlje svoje mnenje Svetu v sestavi voditeljev držav ali vlad.

3. Ob ustreznem upoštevanju poročil iz odstavka 1 in mnenja Evropskega parlamenta iz odstavka 2 Svet v sestavi voditeljev držav ali vlad najpozneje do 31. decembra 1996 s kvalificirano večino:

– odloči na podlagi priporočil Sveta iz odstavka 2, ali večina držav članic izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo enotne valute,

– odloči, ali je primerno, da Skupnost vstopi v tretjo fazo in če je tako,

– določi datum začetka tretje faze.

4. Če do konca leta 1997 datum začetka tretje faze ni bil določen, se tretja faza začne 1. januarja 1999. Svet v sestavi voditeljev držav ali vlad po ponovitvi postopka, predvidenega v odstavkih 1 in 2 z izjemo druge alinee odstavka 2, ter ob upoštevanju poročil iz odstavka 1 in mnenja Evropskega parlamenta na podlagi priporočil Sveta iz odstavka 2 še pred 1. julijem 1998 s kvalificirano večino potrdi, katere države članice izpolnjujejo potrebne pogoje za uvedbo enotne valute.

Člen 109k

1. Če je bil datum določen v skladu s členom 109j(3), Svet na podlagi priporočil iz člena 109j(2) in na priporočilo Komisije s kvalificirano večino odloči, za katero državo članico, če sploh katero, velja odstopanje, kakršno je opredeljeno v odstavku 3 tega člena. Takšne države članice se v tej pogodbi navajajo kot "države članice z odstopanjem".

Če je Svet v skladu s členom 109j(4) potrdil, katere države članice izpolnjujejo potrebne pogoje za uvedbo enotne valute, velja za države članice, ki teh pogojev ne izpolnjujejo, odstopanje, kakršno je opredeljeno v odstavku 3 tega člena. Takšne države članice se v tej pogodbi navajajo kot "države članice z odstopanjem".

2. Najmanj enkrat vsaki dve leti ali na zahtevo države članice z odstopanjem Komisija in ECB poročata Svetu v skladu s postopkom, določenim v členu 109j(1). Po posvetovanju z Evropskim parlamentom in po razpravi v Svetu v sestavi voditeljev držav ali vlad Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino odloči, katera od držav članic z odstopanjem izpolnjuje potrebne pogoje na podlagi meril iz člena 109j(1), in odpravi odstopanja zadevnih držav članic.

3. Posledica odstopanja iz odstavka 1 je, da se za zadevno državo članico ne uporabljajo naslednji členi: 104c(9) in (11), 105(1), (2), (3) in (5), 105a, 108a, 109 in 109a(2)(b). Izvzetje zadevne države članice in njene centralne banke iz pravic in obveznosti v okviru ESCB je opredeljeno v poglavju IX statuta ESCB.

4. V členih 105(1), (2) in (3) ter 105a, 108a, 109 in 109a(2)(b) izraz "države članice" pomeni "države članice brez odstopanja".

5. Glasovalna pravica držav članic z odstopanjem miruje, kadar Svet odloča po členih te pogodbe, navedenih v odstavku 3. V takšnem primeru se z odstopanjem od členov 148 in 189a(1) kvalificirana večina opredeli kot dve tretjini glasov predstavnikov držav članic brez odstopanja, ponderiranih v skladu s členom 148(2), za pravni akt, ki se sprejema soglasno, pa je potrebno soglasje teh držav članic.

6. Za državo članico z odstopanjem se še naprej uporabljata člena 109h in 109i.

Člen 109l

1. Takoj po določitvi datuma začetka tretje faze v skladu s členom 109j(3) oziroma takoj po 1. juliju 1998:

– Svet sprejme predpise iz člena 106(6);

– vlade držav članic brez odstopanja imenujejo predsednika, podpredsednika in druge člane Izvršilnega odbora ECB v skladu s postopkom, določenim v členu 50 statuta ESCB. Če obstajajo države članice z odstopanjem, je lahko število članov Izvršilnega odbora manjše, kakor predvideva člen 11.1 statuta ESCB, nikakor pa ne manjše od štiri.

Takoj ko je Izvršilni odbor imenovan, se ustanovita ESCB in ECB ter se pripravita za redno delovanje, opisano v tej pogodbi in statutu ESCB. Svoje pristojnosti začneta v celoti izvajati s prvim dnem tretje faze.

2. ECB takoj po ustanovitvi, če je treba, prevzame naloge EMI. EMI ob ustanovitvi ECB preneha obstajati; način likvidacije je določen v statutu EMI.

3. Če in dokler obstajajo države članice z odstopanjem, se brez poseganja v člen 106(3) te pogodbe kot tretji organ odločanja ECB ustanovi Razširjeni svet ECB, naveden v členu 45 statuta ESCB.

4. Na dan začetka tretje faze Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z ECB s soglasjem držav članic brez odstopanja sprejme tečaje zamenjave, po katerih se nepreklicno določi vrednost njihovih valut, omenjene valute pa se po teh nepreklicno določenih tečajih nadomestijo z ekujem, ta pa postane samostojna valuta. Ta ukrep sam po sebi ne spremeni zunanje vrednosti ekuja. Po enakem postopku Svet sprejme tudi druge ukrepe, ki so potrebni za hitro uvajanje ekuja kot enotne valute v teh državah članicah.

5. Če je odločeno v skladu s postopkom iz člena 109k(2), da se odstopanje odpravi, sprejme Svet s soglasjem držav članic brez odstopanja in zadevne države članice ter na predlog Komisije in po posvetovanju z ECB tečaj, po katerem eku nadomesti valuto zadevne države članice, pa tudi druge ukrepe, ki so potrebni za uvajanje ekuja kot enotne valute v zadevni državi članici.

Člen 109m

1. Do začetka tretje faze obravnava vsaka država članica svojo politiko deviznega tečaja kot zadevo skupnega interesa. Pri tem države članice upoštevajo izkušnje, ki so jih pridobile pri sodelovanju v okviru evropskega monetarnega sistema (EMS) in pri razvoju ekuja, spoštujejo pa tudi obstoječe pristojnosti na tem področju.

2. Od začetka tretje faze in dokler za državo članico velja odstopanje, se za njeno politiko deviznega tečaja po analogiji uporablja odstavek 1."

26) V naslovu II tretjega dela se naslov poglavja 4 nadomesti z naslednjim:

"NASLOV VII
SKUPNA TRGOVINSKA POLITIKA"

27) Člen 111 se razveljavi.

28) Člen 113 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 113

1. Skupna trgovinska politika temelji na enotnih načelih, zlasti glede sprememb carinskih stopenj, sklenitve sporazumov o carinskih tarifah in trgovini, doseganja enotnosti pri

ukrepih liberalizacije, izvozni politiki in ukrepih za zaščito trgovine, na primer glede dampinga ali subvencij.

2. Komisija predloži Svetu predloge za izvajanje skupne trgovinske politike.

3. Kadar so za sklenitev sporazumov z eno ali več državami ali mednarodnimi organizacijami potrebna pogajanja, Komisija predloži Svetu priporočila, ta pa pooblasti Komisijo za začetek potrebnih pogajanj.

Komisija vodi pogajanja ob posvetovanju s posebnim odborom, ki ga Svet imenuje za pomoč Komisiji pri izvajanju te naloge, in v okviru direktiv, ki jih lahko nanjo naslovi Svet.

Uporabljajo se ustrezne določbe člena 228.

4. Svet pri izvajanju pristojnosti, ki so mu dodeljene v skladu s tem členom, odloča s kvalificirano večino."

29) Člen 114 se razveljavi.

30) Člen 115 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 115

Zato da preusmeritev trgovinskih tokov ne bi ovirala izvajanja ukrepov trgovinske politike, ki so jih v skladu s to pogodbo sprejele države članice, ali kadar razlike med takšnimi ukrepi povzročajo gospodarske težave v eni ali več državah članicah, Komisija priporoči metode potrebnega sodelovanja med državami članicami. Če to ne zadostuje, lahko Komisija državam članicam dovoli, da sprejmejo potrebne zaščitne ukrepe, za katere določi pogoje in podrobnosti.

V nujnih primerih države članice zahtevajo od Komisije dovoljenje, da smejo same sprejeti potrebne ukrepe, Komisija pa o tem odloča v najkrajšem možnem času; zadevne države članice nato o ukrepih uradno obvestijo druge države članice. Komisija lahko kadar koli odloči, naj zadevne države članice te ukrepe spremenijo ali odpravijo.

Pri izbiri omenjenih ukrepov se da prednost takšnim, ki povzročajo kar najmanj motenj v delovanju skupnega trga."

31) Člen 116 se razveljavi.

32) V tretjem delu se naslov naslova III nadomesti z naslednjim:

"NASLOV VIII
SOCIALNA POLITIKA, IZOBRAŽEVANJE, POKLICNO USPOSABLJANJE IN MLADINA"

33) Prvi pododstavek člena 118(a)2 se nadomesti z naslednjim:

"2. Kot pomoč pri doseganju cilja, določenega v prvem odstavku, Svet v skladu s postopkom iz člena 189c in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom z direktivami sprejme minimalne zahteve za postopno izvajanje, pri čemer upošteva pogoje in tehnična pravila, ki veljajo v posameznih državah članicah."

34) Člen 123 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 123

Da bi izboljšali zaposlitvene priložnosti delavcev na notranjem trgu in tako prispevali k dvigu življenjske ravni, se v skladu s spodaj navedenimi določbami ustanovi Evropski socialni sklad; njegov cilj je omogočiti lažje zaposlovanje delavcev ter povečati njihovo geografsko in poklicno mobilnost v Skupnosti, pa tudi olajšati njihovo prilagajanje spremembam v industriji in proizvodnih sistemih, zlasti s poklicnim usposabljanjem in preusposabljanjem."

35) Člen 125 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 125

Svet sprejme v skladu s postopkom iz člena 189c in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom izvedbene sklepe, ki se nanašajo na Evropski socialni sklad."

36) Členi 126, 127 in 128 se nadomestijo z naslednjim:

"POGLAVJE 3
Izobraževanje, poklicno usposabljanje in mladina

Člen 126

1. Skupnost prispeva k razvoju kakovostnega izobraževanja s spodbujanjem sodelovanja med državami članicami ter po potrebi s podpiranjem in dopolnjevanjem njihovih dejavnosti, pri čemer v celoti upošteva odgovornost držav članic za vsebino poučevanja in organizacijo izobraževalnih sistemov, pa tudi njihovo kulturno in jezikovno raznolikost.

2. Cilji dejavnosti Skupnosti so:

– razvijanje evropske razsežnosti v izobraževanju, zlasti s poučevanjem in razširjanjem jezikov držav članic;

– spodbujanje mobilnosti študentov in profesorjev, med drugim s spodbujanjem akademskega priznavanja diplom in študijskih obdobij;

– pospeševanje sodelovanja med izobraževalnimi zavodi;

– razvijanje izmenjave informacij in izkušenj glede vprašanj, ki so skupna izobraževalnim sistemom držav članic;

– spodbujanje razvoja izmenjave mladih ter izmenjave pedagoških in drugih strokovnih delavcev;

– spodbujanje razvoja izobraževanja na daljavo.

3. Skupnost in države članice podpirajo sodelovanje s tretjimi državami in pristojnimi mednarodnimi organizacijami na področju izobraževanja, zlasti s Svetom Evrope.

4. Da bi Svet prispeval k uresničevanju ciljev iz tega člena, sprejme:

– spodbujevalne ukrepe v skladu s postopkom iz člena 189b ter po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij, pri čemer je izključeno kakršno koli usklajevanje zakonov in predpisov držav članic;

– priporočila, o katerih odloča s kvalificirano večino na predlog Komisije.

Člen 127

1. Skupnost izvaja politiko poklicnega usposabljanja, ki podpira in dopolnjuje dejavnost držav članic, pri čemer v celoti upošteva njihovo odgovornost za vsebino in organizacijo poklicnega usposabljanja.

2. Cilji dejavnosti Skupnosti so:

– olajševanje prilagajanja spremembam v industriji, zlasti s poklicnim usposabljanjem in preusposabljanjem,

– izboljševanje začetnega in nadaljevalnega poklicnega usposabljanja zaradi lažje vključitve in ponovne vključitve v trg dela,

– olajševanje dostopa do poklicnega usposabljanja ter spodbujanje mobilnosti izobraževalcev in udeležencev usposabljanja, zlasti mladih,

– spodbujanje sodelovanja v zvezi z usposabljanjem med izobraževalnimi zavodi ali zavodi za usposabljanje in podjetji,

– razvijanje izmenjave informacij in izkušenj glede vprašanj, ki so skupna sistemom usposabljanja držav članic.

3. Skupnost in države članice podpirajo sodelovanje s tretjimi državami in pristojnimi mednarodnimi organizacijami na področju poklicnega usposabljanja.

4. V skladu s postopkom iz člena 189c in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom Svet sprejme ukrepe, ki prispevajo k uresničevanju ciljev iz tega člena, pri čemer je

izključeno kakršno koli usklajevanje zakonov in drugih predpisov držav članic."

37) Vstavi se naslednje:

"NASLOV IX
KULTURA

Člen 128

1. Skupnost prispeva k razcvetu kultur držav članic, pri čemer upošteva njihovo nacionalno in regionalno raznolikost ter hkrati postavlja v ospredje skupno kulturno dediščino.

2. Dejavnost Skupnosti je namenjena spodbujanju sodelovanja med državami članicami in, če je to potrebno, podpiranju in dopolnjevanju njihove dejavnosti na naslednjih področjih:

– izboljševanje poznavanja in razširjanja kulture in zgodovine evropskih narodov;

– ohranjanje in varstvo kulturne dediščine evropskega pomena;

– nekomercialna kulturna izmenjava;

– umetniško in književno ustvarjanje, tudi na avdio-vizualnem področju.

3. Skupnost in države članice podpirajo sodelovanje s tretjimi državami in pristojnimi mednarodnimi organizacijami na kulturnem področju, zlasti s Svetom Evrope.

4. Skupnost pri svoji dejavnosti v skladu z drugimi določbami te pogodbe upošteva kulturne vidike.

5. Da bi Svet prispeval k uresničevanju ciljev iz tega člena, sprejme:

– spodbujevalne ukrepe v skladu s postopkom iz člena 189b in po posvetovanju z Odborom regij, pri čemer je izključeno kakršno koli usklajevanje zakonov in drugih predpisov držav članic. V postopkih iz člena 189b odloča Svet soglasno;

– priporočila, o katerih odloča soglasno na predlog Komisije.

38) Naslovi IV, V, VI in VII se nadomestijo z naslednjim:

"NASLOV X
JAVNO ZDRAVJE

Člen 129

1. Skupnost prispeva k zagotavljanju visoke ravni varovanja človekovega zdravja s spodbujanjem sodelovanja med državami članicami in po potrebi s podpiranjem njihovih dejavnosti.

Dejavnost Skupnosti je usmerjena k preprečevanju bolezni, zlasti močno razširjenih težkih bolezni, vključno z odvisnostjo od mamil, s spodbujanjem raziskovanja njihovih vzrokov in prenašanja, pa tudi obveščanja o zdravju in zdravstvene vzgoje.

Zahteve varovanja zdravja so sestavni del drugih politik Skupnosti.

2. Države članice v povezavi s Komisijo medsebojno usklajujejo svoje politike in programe na področjih iz odstavka 1. Komisija lahko v tesni povezavi z državami članicami daje koristne pobude za pospeševanje takšnega usklajevanja.

3. Skupnost in države članice pospešujejo sodelovanje s tretjimi državami in pristojnimi mednarodnimi organizacijami na področju javnega zdravja.

4. Da bi Svet prispeval k uresničevanju ciljev iz tega člena, sprejme:

– spodbujevalne ukrepe v skladu s postopkom iz člena 189b ter po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij, pri čemer je izključeno kakršno koli usklajevanje zakonov in drugih predpisov držav članic;

– priporočila, o katerih odloča s kvalificirano večino na predlog Komisije.

NASLOV XI
VARSTVO POTROŠNIKOV

Člen 129a

1. Skupnost prispeva k doseganju visoke ravni varstva potrošnikov z:

a) ukrepi, sprejetimi v skladu s členom 100a v okviru uresničevanja notranjega trga;

b) posebnimi dejavnostmi, ki podpirajo in dopolnjujejo politiko držav članic glede varovanja zdravja, varnosti in ekonomskih interesov potrošnikov ter zagotavljanja ustreznih informacij potrošnikom.

2. Svet v skladu s postopkom iz člena 189b in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom sprejme posebne dejavnosti, navedene v odstavku 1(b).

3. Dejavnosti, sprejete v skladu z odstavkom 2, državam članicam ne preprečujejo ohranjanja ali uvedbe strožjih zaščitnih ukrepov. Takšni ukrepi morajo biti združljivi s to pogodbo. O njih se uradno obvesti Komisija.

NASLOV XII
VSEEVROPSKA OMREŽJA

Člen 129b

1. Da bi Skupnost pripomogla k doseganju ciljev iz členov 7a in 130a in da bi državljanom Unije, gospodarskim subjektom ter regionalnim in lokalnim skupnostim omogočila v celoti izkoristiti ugodnosti vzpostavitve območja brez notranjih meja, prispeva k vzpostavitvi in razvoju vseevropskih omrežij na področju prometne, telekomunikacijske in energetske infrastrukture.

2. V okviru sistema odprtih in konkurenčnih trgov so ukrepi Skupnosti namenjeni pospeševanju medsebojnega povezovanja in medobratovalnosti nacionalnih omrežij, pa tudi dostopa do teh omrežij. Pri tem je zlasti upoštevana potreba po povezavi otoških, neobalnih in obrobnih regij z osrednjimi regijami Skupnosti.

Člen 129c

1. Da bi dosegli cilje iz člena 129b, Skupnost:

– pripravi vrsto smernic, ki zajemajo cilje, prednostne naloge in splošno zasnovo ukrepov, predvidenih na področju vseevropskih omrežij; v teh smernicah se opredelijo projekti skupnega interesa;

– izvaja ukrepe, za katere se izkaže, da so potrebni za zagotovitev medobratovalnosti omrežij, zlasti na področju usklajevanja tehničnih standardov;

– lahko podpira, zlasti s študijami izvedljivosti, kreditnimi garancijami ali subvencioniranjem obrestnih mer, finančna prizadevanja držav članic pri projektih skupnega interesa, ki jih financirajo države članice in ki so opredeljeni v okviru smernic iz prve alinee; Skupnost lahko prek Kohezijskega sklada, ki ga je treba v skladu s členom 130d ustanoviti najpozneje do 31. decembra 1993, pomaga financirati tudi posebne projekte v državah članicah na področju prometne infrastrukture.

Skupnost pri svojih dejavnostih upošteva potencialno ekonomsko upravičenost projektov.

2. Države članice v povezavi s Komisijo med seboj usklajujejo svoje nacionalne politike, ki lahko pomembno vplivajo na doseganje ciljev iz člena 129b. Komisija lahko v tesnem sodelovanju z državami članicami da kakršno koli koristno pobudo za pospeševanje takšnega usklajevanja.

3. Skupnost se lahko odloči za sodelovanje s tretjimi državami, da bi podprla projekte skupnega interesa in zagotovila medobratovalnost omrežij.

Člen 129d

Svet sprejme smernice, navedene v členu 129c(1), v skladu s postopkom iz člena 189b ter po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij.

Smernice in projekte skupnega interesa, ki se nanašajo na ozemlje ene od držav članic, mora odobriti ta država članica.

Svet v skladu s postopkom iz člena 189c ter po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij sprejme druge ukrepe, predvidene v členu 129c(1).

NASLOV XIII
INDUSTRIJA

Člen 130

1. Skupnost in države članice skrbijo za zagotovitev pogojev, ki so potrebni za konkurenčnost industrije Skupnosti.

Zato je njihovo ukrepanje v skladu s sistemom odprtih in konkurenčnih trgov namenjeno:

– pospeševanju prilagajanja industrije strukturnim spremembam;

– spodbujanju okolja, ki je naklonjeno pobudam in razvoju podjetij v celotni Skupnosti, zlasti malih in srednjih podjetij;

– spodbujanju okolja, ki je naklonjeno sodelovanju med podjetji;

– podpiranju boljšega izkoriščanja industrijskega potenciala politike inovacij, raziskav in tehnološkega razvoja.

2. Države članice se med seboj posvetujejo v povezavi s Komisijo in po potrebi uskladijo svoje ukrepanje. Komisija lahko da kakršno koli koristno pobudo za pospeševanje takšnega usklajevanja.

3. Skupnost prispeva k doseganju ciljev iz odstavka 1 s politikami in dejavnostmi, ki jih uresničuje v skladu z drugimi določbami te pogodbe. Svet se lahko na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Ekonomsko-socialnim odborom soglasno odloči o posebnih ukrepih v podporo ukrepanju držav članic za doseganje ciljev iz odstavka 1.

Ta naslov ne daje podlage za uvedbo kakršnih koli ukrepov Skupnosti, ki bi lahko povzročili izkrivljanje konkurence.

NASLOV XIV
EKONOMSKA IN SOCIALNA KOHEZIJA

Člen 130a

Da bi Skupnost pospešila svoj vsesplošni skladni razvoj, razvija in izvaja tiste svoje dejavnosti, ki vodijo h krepitvi njene ekonomske in socialne kohezije.

Skupnost si še posebno prizadeva zmanjšati neskladje med stopnjami razvitosti različnih regij in zaostalost regij z najbolj omejenimi možnostmi, tudi podeželja.

Člen 130b

Države članice vodijo in usklajujejo svojo gospodarsko politiko tako, da dosegajo tudi cilje, navedene v členu 130a. Pri oblikovanju in izvajanju politik in dejavnosti Skupnosti ter vzpostavljanju notranjega trga upoštevajo cilje iz člena 130a, s čimer prispevajo k njihovemu uresničevanju. Skupnost podpira uresničevanje teh ciljev tudi z delovanjem v okviru strukturnih skladov (Evropski kmetijski usmerjevalni in jamstveni sklad, Usmerjevalni oddelek; Evropski socialni sklad; Evropski sklad za regionalni razvoj), Evropske investicijske banke in drugih obstoječih finančnih instrumentov.

Komisija vsaka tri leta predloži Evropskemu parlamentu, Svetu, Ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij poročilo o napredku, doseženem pri uresničevanju ekonomske in socialne kohezije, in o tem, kako so k temu pripomogla v tem členu predvidena sredstva. Po potrebi se temu poročilu priložijo ustrezni predlogi.

Če se izkaže, da so potrebne posebne dejavnosti zunaj skladov, in ne da bi posegali v ukrepe, sprejete v okviru drugih politik Skupnosti, lahko Svet na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom, Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij takšne dejavnosti soglasno sprejme.

Člen 130c

Evropski sklad za regionalni razvoj je namenjen pomoči pri odpravljanju največjih razvojnih neravnovesij v regijah Skupnosti, tako da sodeluje pri razvoju in strukturnem prilagajanju razvojno zaostalih regij in pri preobrazbi nazadujočih industrijskih regij.

Člen 130d

Brez poseganja v člen 130e Svet na predlog Komisije in po pridobitvi privolitve Evropskega parlamenta ter po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij soglasno opredeli naloge, prednostne cilje in organizacijo strukturnih skladov, kar lahko vključuje tudi združevanje skladov. Svet po enakem postopku opredeli tudi splošna pravila, ki se uporabljajo za sklade, in določbe, potrebne za zagotavljanje uspešnosti ter usklajevanje skladov med seboj in z drugimi obstoječimi finančnimi instrumenti.

Svet po enakem postopku do 31. decembra 1993 ustanovi Kohezijski sklad, da bi zagotovil finančne prispevke za projekte na področju okolja in vseevropskih omrežij v okviru prometne infrastrukture.

Člen 130e

Izvedbene sklepe, ki se nanašajo na Evropski sklad za regionalni razvoj, sprejme Svet v skladu s postopkom iz člena 189c ter po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij.

Za Evropski kmetijski usmerjevalni in jamstveni sklad, Usmerjevalni oddelek in za Evropski socialni sklad se še naprej uporablja člen 43 oziroma 125.

NASLOV XV
RAZISKAVE IN TEHNOLOŠKI RAZVOJ

Člen 130f

1. Cilj Skupnosti je okrepiti znanstvene in tehnološke temelje industrije Skupnosti ter jo spodbujati, da postane bolj konkurenčna na mednarodni ravni, pri čemer pospešuje vse raziskovalne dejavnosti, ki se zdijo potrebne zaradi drugih poglavij te pogodbe.

2. Zato Skupnost na vsem svojem območju spodbuja podjetja, tudi mala in srednja, raziskovalne centre in univerze pri njihovih visokokakovostnih raziskovalnih in tehnološko-razvojnih dejavnostih; podpira njihovo prizadevanje za medsebojno sodelovanje, pri čemer je njen glavni cilj omogočiti podjetjem, da v celoti izkoristijo možnosti notranjega trga, zlasti z odpiranjem nacionalnih trgov javnih naročil, z opredelitvijo skupnih standardov ter odpravljanjem pravnih in davčnih ovir za tako sodelovanje.

3. Vse dejavnosti Skupnosti na področju raziskav in tehnološkega razvoja iz te pogodbe, tudi demonstracijski projekti, se določajo in izvajajo v skladu z določbami tega naslova.

Člen 130g

Pri uresničevanju teh ciljev Skupnost v dopolnilo dejavnostim, ki potekajo v državah članicah, izvaja naslednje dejavnosti:

a) izvajanje raziskovalnih, tehnološkorazvojnih in demonstracijskih programov s spodbujanjem sodelovanja s in med podjetji, raziskovalnimi centri in univerzami;

b) spodbujanje sodelovanja s tretjimi državami in z mednarodnimi organizacijami na raziskovalnem, tehnološkorazvojnem in demonstracijskem področju Skupnosti;

c) razširjanje in optimalizacija rezultatov raziskovalnih, tehnološkorazvojnih in demonstracijskih dejavnosti Skupnosti;

d) spodbujanje usposabljanja in mobilnosti raziskovalcev v Skupnosti.

Člen 130h

1. Skupnost in države članice usklajujejo svoje raziskovalne in tehnološkorazvojne dejavnosti, da bi zagotovile skladnost med nacionalnimi politikami in politiko Skupnosti.

2. Komisija lahko v tesnem sodelovanju z državami članicami daje koristne pobude za pospeševanje usklajevanja iz odstavka 1.

Člen 130i

1. Večletni okvirni program, v katerem so opredeljene vse dejavnosti Skupnosti, sprejme Svet v skladu s postopkom iz člena 189b po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom. Pri vseh postopkih iz člena 189b Svet odloča soglasno.

V okvirnem programu se:

– opredelijo znanstveni in tehnološki cilji, ki naj bi jih dosegli z dejavnostmi iz člena 130g, in določijo ustrezne prednostne naloge;

– navede splošna zasnova teh dejavnosti;

– določijo najvišji skupni znesek in podrobna pravila finančne udeležbe Skupnosti pri okvirnem programu ter ustrezni deleži za vsako od predvidenih dejavnosti.

2. Okvirni program se prilagodi ali dopolni glede na spremenjene okoliščine.

3. Okvirni program se izvaja s posebnimi programi, pripravljenimi znotraj posamezne dejavnosti. V vsakem posebnem programu so opredeljena podrobna pravila njegovega izvajanja, določeno je njegovo trajanje in predvidena potrebna sredstva. Vsota vseh potrebnih sredstev, določenih v posebnih programih, ne sme preseči najvišjega skupnega zneska, ki je določen za okvirni program in vsako dejavnost.

4. Svet na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Ekonomsko-socialnim odborom s kvalificirano večino sprejme posebne programe.

Člen 130j

Za izvajanje večletnega okvirnega programa Svet določi:

– pravila glede sodelovanja podjetij, raziskovalnih centrov in univerz;

– pravila glede razširjanja rezultatov raziskav.

Člen 130k

Pri izvajanju večletnega okvirnega programa se lahko sprejmejo dopolnilni programi, pri katerih sodelujejo samo nekatere države članice, ki te programe ob morebitni udeležbi Skupnosti tudi financirajo.

Svet sprejme pravila, ki veljajo za dopolnilne programe, zlasti glede razširjanja znanja in dostopa drugih držav članic.

Člen 130l

Pri izvajanju večletnega okvirnega programa lahko Skupnost v dogovoru z zadevnimi državami članicami predvidi sodelovanje pri raziskovalnih in razvojnih programih več držav članic, tudi sodelovanje v strukturah, vzpostavljenih za izvajanje teh programov.

Člen 130m

Pri izvajanju večletnega okvirnega programa lahko Skupnost predvidi sodelovanje s tretjimi državami ali mednarodnimi organizacijami na raziskovalnem, tehnološkorazvojnem in demonstracijskem področju Skupnosti.

Podrobna ureditev takega sodelovanja je lahko predmet sporazumov med Skupnostjo in zadevnimi tretjimi osebami, o teh sporazumih pa se pogajajo in jih sklepajo v skladu s členom 228.

Člen 130n

Skupnost lahko ustanovi skupna podjetja ali kakršno koli drugo strukturo, potrebno za učinkovito izvajanje raziskovalnih, tehnološkorazvojnih in demonstracijskih programov Skupnosti.

Člen 130o

Svet na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Ekonomsko-socialnim odborom soglasno sprejme določbe iz člena 130n.

Svet v skladu s postopkom iz člena 189c in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom sprejme določbe iz členov 130j do 130l. Za sprejetje dopolnilnih programov je potrebno soglasje zadevnih držav članic.

Člen 130p

Komisija na začetku vsakega leta pošlje Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo. Poročilo zajema informacije o raziskovalnih in tehnološkorazvojnih dejavnostih ter o razširjanju njihovih rezultatov v predhodnem letu, pa tudi delovni program za tekoče leto.

NASLOV XVI
OKOLJE

Člen 130r

1. Okoljska politika Skupnosti prispeva k uresničevanju naslednjih ciljev:

– ohranjanju, varstvu in izboljšanju kakovosti okolja;

– varovanju človekovega zdravja;

– skrbni in preudarni rabi naravnih virov;

– spodbujanju ukrepov na mednarodni ravni za reševanje regionalnih ali globalnih okoljskih problemov.

2. Cilj okoljske politike Skupnosti je doseči visoko raven varstva, pri čemer se upošteva raznolikost razmer v posameznih regijah Skupnosti. Politika temelji na previdnostnem načelu in na načelih, da je treba delovati preventivno, da je treba okoljsko škodo prednostno odpravljati pri viru in da mora plačati povzročitelj obremenitve. Zahteve varstva okolja je treba vključevati v opredelitve in izvajanje drugih politik Skupnosti.

V tem smislu usklajevalni ukrepi, ki ustrezajo tem zahtevam, vključujejo, kadar je to primerno, zaščitno klavzulo, ki državam članicam dovoljuje, da iz negospodarskih okoljskih razlogov sprejmejo začasne ukrepe, za katere velja nadzorni postopek Skupnosti.

3. Pri oblikovanju svoje okoljske politike Skupnost upošteva:

– razpoložljive znanstvene in tehnične podatke;

– okoljske razmere v različnih regijah Skupnosti;

– možne koristi in stroške ukrepanja ali neukrepanja;

– gospodarski in socialni razvoj Skupnosti kot celote in uravnotežen razvoj njenih regij.

4. V okviru svojih pristojnosti Skupnost in države članice sodelujejo s tretjimi državami in pristojnimi mednarodnimi organizacijami. Podrobnosti sodelovanja Skupnosti so lahko predmet sporazumov med Skupnostjo in zadevnimi tretjimi

osebami, o teh sporazumih pa se pogajajo in jih sklepajo v skladu s členom 228.

Prejšnji pododstavek ne posega v pristojnost držav članic glede pogajanj v mednarodnih organih in glede sklepanja mednarodnih sporazumov.

Člen 130s

1. Svet se v skladu s postopkom iz člena 189c in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom odloči, katere ukrepe naj Skupnost sprejme za doseganje ciljev iz člena 130r.

2. Z odstopanjem od postopka odločanja iz odstavka 1 in brez poseganja v člen 100a Svet na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Ekonomsko-socialnim odborom soglasno sprejme:

– določbe, ki so zlasti davčne narave;

– ukrepe glede prostorskega načrtovanja, rabe zemljišč razen ravnanja z odpadki in ukrepov splošne narave ter glede upravljanja vodnih virov;

– ukrepe, ki pomembno vplivajo na izbiro držav članic med različnimi viri energije in na splošno strukturo njihove oskrbe z energijo.

Svet lahko pod pogoji, navedenimi v prejšnjem pododstavku, določi tista vprašanja iz tega odstavka, o katerih se odloča s kvalificirano večino.

3. Na drugih področjih Svet v skladu s postopkom iz člena 189b in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom sprejme splošne delovne programe, ki določajo prednostne cilje.

Svet v skladu s pogoji iz odstavka 1 oziroma odstavka 2 sprejme ukrepe, ki so potrebni za izvajanje teh programov.

4. Države članice financirajo in izvajajo okoljsko politiko, ne da bi pri tem posegale v nekatere ukrepe skupnostne narave.

5. Brez poseganja v načelo, da plača povzročitelj obremenitve, in če je ukrep, ki je bil sprejet na podlagi določb iz odstavka 1, povezan z nesorazmerno visokimi stroški za organe oblasti države članice, Svet v pravni akt, s katerim sprejme ta ukrep, vključi ustrezne določbe v obliki:

– začasnih odstopanj in/ali

– finančne podpore iz Kohezijskega sklada, ki se po členu 130d ustanovi najpozneje do 31. decembra 1993.

Člen 130t

Varstveni ukrepi, sprejeti v skladu s členom 130s, nobeni od držav članic ne preprečujejo ohranjanja ali uvedbe strožjih varstvenih ukrepov. Takšni ukrepi morajo biti združljivi s to pogodbo. O njih se uradno obvesti Komisija.

NASLOV XVII
RAZVOJNO SODELOVANJE

Člen 130u

1. Politika Skupnosti na področju razvojnega sodelovanja, ki dopolnjuje politike držav članic, podpira:

– trajnostni gospodarski in socialni razvoj držav v razvoju, zlasti tistih, ki so v najbolj neugodnem položaju;

– skladno in postopno vključevanje držav v razvoju v svetovno gospodarstvo;

– boj proti revščini v državah v razvoju.

2. Politika Skupnosti na tem področju prispeva k doseganju splošnega cilja razvijati in krepiti demokracijo in pravno državo ter spoštovati človekove pravice in temeljne svoboščine.

3. Skupnost in države članice izpolnjujejo svoje obveznosti in upoštevajo cilje, ki so se jim zavezale v okviru OZN in drugih pristojnih mednarodnih organizacij.

Člen 130v

Skupnost pri izvajanju politik, ki bi utegnile vplivati na države v razvoju, upošteva cilje iz člena 130u.

Člen 130w

1. Brez poseganja v druge določbe te pogodbe sprejme Svet v skladu s postopkom iz člena 189c ukrepe, ki so potrebni za uresničevanje ciljev iz člena 130u. Takšni ukrepi so lahko v obliki večletnih programov.

2. Evropska investicijska banka prispeva k izvajanju ukrepov iz odstavka 1 v skladu s pogoji iz svojega statuta.

3. Določbe tega člena ne vplivajo na sodelovanje z afriškimi, karibskimi in pacifiškimi državami v okviru Konvencije AKP-EGS.

Člen 130x

1. Skupnost in države članice usklajujejo svoje politike razvojnega sodelovanja in se med seboj posvetujejo o programih pomoči, tudi v mednarodnih organizacijah in na mednarodnih konferencah. Sprejemajo lahko skupne ukrepe. Države članice po potrebi prispevajo k izvajanju programov pomoči Skupnosti.

2. Komisija lahko daje koristne pobude za pospeševanje usklajevanja iz odstavka 1.

Člen 130y

V okviru svojih pristojnosti Skupnost in države članice sodelujejo s tretjimi državami in pristojnimi mednarodnimi organizacijami. Podrobnosti sodelovanja Skupnosti so lahko predmet sporazumov med Skupnostjo in zadevnimi tretjimi osebami, o teh sporazumih pa se pogajajo in jih sklepajo v skladu s členom 228.

Prejšnji odstavek ne posega v pristojnost držav članic glede pogajanj v mednarodnih organih in glede sklepanja mednarodnih sporazumov."

E. V petem delu "Institucije Skupnosti"

39) se člen 137 nadomesti z naslednjim:

"Člen 137

Evropski parlament, ki ga sestavljajo predstavniki narodov držav, združenih v Skupnosti, izvaja pristojnosti, ki so mu dodeljene s to pogodbo."

40) Odstavek 3 člena 138 se nadomesti z naslednjim:

"3. Evropski parlament pripravi predloge za splošne neposredne volitve po enotnem postopku v vseh državah članicah.

Po dani privolitvi Evropskega parlamenta, ki odloča z večino svojih članov, Svet soglasno sprejme ustrezne določbe in jih priporoči državam članicam v sprejetje skladno z njihovimi ustavnimi pravili."

41) Vstavijo se naslednji členi:

"Člen 138a

Politične stranke na evropski ravni so pomemben povezovalni dejavnik v okviru Unije. Prispevajo k oblikovanju evropske zavesti in izražanju politične volje državljanov Unije.

Člen 138b

Kolikor je to predvideno v tej pogodbi, Evropski parlament sodeluje v procesu sprejemanja aktov Skupnosti z izvajanjem svojih pristojnosti v skladu s postopki iz členov 189b in 189c ter z dajanjem privolitve ali svetovalnih mnenj.

Evropski parlament lahko z večino svojih članov od Komisije zahteva predložitev ustreznih predlogov glede vprašanj, o katerih meni, da je za izvajanje te pogodbe treba sprejeti akt Skupnosti.

Člen 138c

Brez poseganja v pristojnosti, dodeljene s to pogodbo drugim institucijam ali organom, lahko Evropski parlament pri izpolnjevanju svojih nalog na zahtevo četrtine svojih članov ustanovi začasni preiskovalni odbor zaradi preverjanja domnevnih kršitev ali nepravilnosti pri izvajanju zakonodaje Skupnosti, razen tedaj ko domnevna dejanja preiskuje sodišče in dokler je primer še vedno v sodnem postopku.

Začasni preiskovalni odbor ob predložitvi svojega poročila preneha obstajati.

Podrobne določbe o uresničevanju pravice do preiskave določijo Evropski parlament, Svet in Komisija v medsebojnem soglasju.

Člen 138d

Vsi državljani Unije in vse fizične ali pravne osebe s prebivališčem ali statutarnim sedežem v eni od držav članic imajo pravico, da samostojno ali skupaj z drugimi državljani ali osebami naslovijo na Evropski parlament peticijo glede vprašanj, ki sodijo na področje delovanja Skupnosti in ki jih neposredno zadevajo.

Člen 138e

1. Evropski parlament imenuje varuha človekovih pravic, ki je pooblaščen za sprejemanje pritožb državljanov Unije ali fizičnih ali pravnih oseb s prebivališčem ali statutarnim sedežem v eni od držav članic glede nepravilnosti pri dejavnostih institucij ali organov Skupnosti razen Sodišča in Sodišča prve stopnje pri opravljanju njune sodne funkcije.

V skladu s svojimi nalogami varuh človekovih pravic opravlja na lastno pobudo ali na podlagi pritožb, predloženih neposredno ali prek člana Evropskega parlamenta, poizvedbe, ki so po njegovem mnenju utemeljene, kar pa ne velja za domnevna dejanja, ki so ali so bila predmet sodnega postopka. Kadar varuh človekovih pravic ugotovi nepravilnost, predloži zadevo pristojni instituciji, ki ima na voljo tri mesece, da ga obvesti o svojem stališču. Varuh človekovih pravic nato pošlje poročilo Evropskemu parlamentu in pristojni instituciji. Osebo, ki je vložila pritožbo, obvestijo o izidu poizvedb.

Varuh človekovih pravic predloži Evropskemu parlamentu letno poročilo o izidu svojih poizvedb.

2. Varuh človekovih pravic je imenovan po vsakih volitvah v Evropski parlament za mandatno dobo parlamenta. Lahko je ponovno imenovan.

Varuha človekovih pravic lahko na zahtevo Evropskega parlamenta razreši Sodišče, če ne izpolnjuje več pogojev za opravljanje svojih nalog ali če je zagrešil hujšo kršitev.

3. Varuh človekovih pravic je pri opravljanju svojih nalog popolnoma neodvisen. Med opravljanjem teh nalog ne sme zahtevati ali sprejemati nikakršnih navodil katerega koli organa. Varuh človekovih pravic med svojim mandatom ne sme opravljati nobene druge poklicne dejavnosti, bodisi pridobitne ali nepridobitne.

4. Evropski parlament po pridobitvi mnenja Komisije in odobritve Sveta, ki odloča s kvalificirano večino, določi pravila in splošne pogoje za opravljanje nalog varuha človekovih pravic."

42) Drugi pododstavek člena 144 se dopolni z naslednjim stavkom:

"V tem primeru mandat članov Komisije, ki so imenovani kot zamenjava, poteče z datumom, s katerim bi potekel mandat članom Komisije, ki morajo kolektivno odstopiti."

43) Vstavi se naslednji člen:

"Člen 146

Svet sestavlja po en predstavnik posamezne države članice na ministrski ravni, ki je pooblaščen za prevzemanje obveznosti v imenu vlade svoje države.

Predsedstvo Sveta izmenično prevzamejo države članice za dobo šestih mesecev po naslednjem vrstnem redu:

– za prvo obdobje šestih let: Belgija, Danska, Nemčija, Grčija, Španija, Francija, Irska, Italija, Luksemburg, Nizozemska, Portugalska, Združeno kraljestvo;

– za naslednje obdobje šestih let: Danska, Belgija, Grčija, Nemčija, Francija, Španija, Italija, Irska, Nizozemska, Luksemburg, Združeno kraljestvo, Portugalska."

44) Vstavi se naslednji člen:

"Člen 147

Svet se sestane, ko ga skliče predsednik na lastno pobudo ali na zahtevo enega od njegovih članov ali Komisije."

45) Člen 149 se razveljavi.

46) Vstavi se naslednji člen:

"Člen 151

1. Odbor, ki ga sestavljajo stalni predstavniki držav članic, je odgovoren za pripravo dela Sveta in za izvajanje nalog, ki mu jih dodeli Svet.

2. Svetu pomaga generalni sekretariat pod vodstvom generalnega sekretarja. Generalnega sekretarja imenuje Svet soglasno.

Svet odloča o organizaciji generalnega sekretariata.

3. Svet sprejme svoj poslovnik."

47) Vstavi se naslednji člen:

"Člen 154

Svet s kvalificirano večino določi plače, nadomestila in pokojnine predsednika in članov Komisije ter predsednika, sodnikov, generalnih pravobranilcev in sodnega tajnika Sodišča. Prav tako z enako večino določi vsa druga izplačila, ki se nakazujejo kot osebni prejemki."

48) Vstavijo se naslednji členi:

"Člen 156

Komisija vsako leto najpozneje en mesec pred začetkom zasedanja Evropskega parlamenta objavi splošno poročilo o dejavnostih Skupnosti.

Člen 157

1. Komisija ima sedemnajst članov, ki so izbrani na podlagi njihove splošne usposobljenosti in katerih neodvisnost je nedvomna.

Število članov Komisije lahko Svet spremeni soglasno.

Samo državljani držav članic so lahko člani Komisije.

V Komisiji mora biti vsaj po en državljan vsake države članice, ne smeta pa biti v njej več kakor dva člana z državljanstvom iste države.

2. Člani Komisije so pri opravljanju svojih nalog v splošnem interesu Skupnosti popolnoma neodvisni.

Pri opravljanju teh nalog ne smejo zahtevati ali sprejemati nikakršnih navodil od posameznih vlad ali drugih organov. Vzdržijo se vsakršnega ravnanja, ki je nezdružljivo z njihovimi nalogami. Vsaka država članica se obvezuje, da bo spoštovala to načelo in ne bo poskušala vplivati na člane Komisije pri opravljanju njihovih nalog.

Člani Komisije med svojim mandatom ne smejo opravljati nobene druge poklicne dejavnosti, bodisi pridobitne ali nepridobitne. Pri prevzemu svojih nalog se slovesno obvežejo, da bodo med svojim mandatom in po njegovem izteku spoštovali iz mandata izhajajoče obveznosti, zlasti dolžnost, da bodo po izteku mandata pri sprejemanju določenih imenovanj ali ugodnosti ravnali pošteno in diskretno. Ob kršitvi teh obveznosti lahko Sodišče na predlog Sveta ali Komisije zadevnega člana glede na okoliščine razreši v skladu s členom 160 ali mu odvzame pravico do pokojnine ali namesto nje odobrenih ugodnosti.

Člen 158

1. Člani Komisije so v skladu s postopkom iz odstavka 2 imenovani za dobo petih let, pri čemer se po potrebi upošteva člen 144.

Lahko so ponovno imenovani.

2. Vlade držav članic po posvetovanju z Evropskim parlamentom v medsebojnem soglasju predlagajo osebo, ki jo nameravajo imenovati za predsednika Komisije.

Vlade držav članic po posvetu s kandidatom za mesto predsednika predlagajo druge osebe, ki jih nameravajo imenovati za člane Komisije.

Predsednika in druge člane Komisije, predlagane po tem postopku, mora kot celoto z glasovanjem potrditi Evropski parlament. Po tem, ko predsednika in druge člane Komisije potrdi Evropski parlament, jih v medsebojnem soglasju imenujejo vlade držav članic.

3. Odstavka 1 in 2 se prvič uporabita za predsednika in druge člane Komisije, katerih mandat se začne 7. januarja 1995.

Predsednika in druge člane Komisije, katerih mandat se začne 7. januarja 1993, imenujejo vlade držav članic v medsebojnem soglasju. Njihov mandat se izteče 6. januarja 1995.

Člen 159

Razen ob redni zamenjavi ali smrti dolžnosti člana Komisije prenehajo z njegovim odstopom ali razrešitvijo.

Tako izpraznjeno mesto se za preostanek njegovega mandata zapolni z novim članom, ki ga v medsebojnem soglasju imenujejo vlade držav članic. Svet lahko soglasno sklene, da izpraznjenega mesta ni treba zapolniti.

Predsednik je ob odstopu, razrešitvi ali smrti nadomeščen za preostanek svojega mandata. Pri tem se uporabi postopek iz člena 158(2).

Razen ob razrešitvi po členu 160 ostanejo člani Komisije na svojem položaju do zamenjave.

Člen 160

Če član Komisije ne izpolnjuje več pogojev za opravljanje svojih dolžnosti ali če je zagrešil hujšo kršitev, ga lahko Sodišče na predlog Sveta ali Komisije razreši.

Člen 161

Komisija lahko med svojimi člani imenuje enega ali dva podpredsednika.

Člen 162

1. Svet in Komisija se posvetujeta in v medsebojnem soglasju določita načine svojega sodelovanja.

2. Komisija sprejme svoj poslovnik, da bi zagotovila skladnost svojega delovanja in delovanja svojih služb s to pogodbo. Zagotovi objavo tega poslovnika.

Člen 163

Komisija odloča z večino števila članov iz člena 157.

Komisija lahko veljavno zaseda le, če je na zasedanju navzoče s poslovnikom določeno število članov."

49) Člen 165 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 165

Sodišče ima trinajst sodnikov.

Sodišče zaseda na plenarnih sejah. Lahko pa oblikuje senate, ki jih sestavljajo trije ali pet sodnikov, bodisi za izvajanje nekaterih pripravljalnih poizvedb ali za razsojanje v določenih vrstah zadev v skladu s pravili, določenimi za te namene.

Sodišče zaseda na plenarni seji, kadar to zahteva država članica ali institucija Skupnosti kot stranka v postopku.

Na zahtevo Sodišča lahko Svet soglasno poveča število sodnikov ter ustrezno prilagodi drugi in tretji odstavek tega člena in drugi odstavek člena 167."

50) Člen 168a se nadomesti z naslednjim:

"Člen 168a

1. Sodišču se doda Sodišče prve stopnje s pristojnostjo obravnavanja in odločanja na prvi stopnji o nekaterih vrstah tožb ali postopkov, opredeljenih skladno s pogoji iz odstavka 2, pri čemer je pritožba na Sodišče dovoljena zgolj glede pravnih vprašanj in v skladu s pogoji, določenimi v statutu. Sodišče prve stopnje ni pristojno za obravnavanje in odločanje o vprašanjih, predloženih v predhodno odločanje v skladu s členom 177.

2. Svet na zahtevo Sodišča ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Komisijo soglasno določi vrste tožb ali postopkov iz odstavka 1 in sestavo Sodišča prve stopnje ter sprejme potrebne prilagoditve in dodatne določbe k statutu Sodišča. Če Svet ne odloči drugače, se uporabljajo za Sodišče prve stopnje določbe te pogodbe, ki se nanašajo na Sodišče, zlasti določbe Protokola o Statutu Sodišča.

3. Člani Sodišča prve stopnje so izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki izpolnjujejo pogoje za imenovanje na sodniški položaj; vlade držav članic jih v medsebojnem soglasju imenujejo za mandat šestih let. Članstvo se delno obnavlja vsaka tri leta. Člani, ki jim mandat poteče, so lahko ponovno imenovani.

4. Sodišče prve stopnje sprejme svoj poslovnik v dogovoru s Sodiščem. Ta poslovnik mora soglasno odobriti Svet.

51) Člen 171 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 171

1. Če Sodišče ugotovi, da katera od držav članic ni izpolnila neke obveznosti iz te pogodbe, mora ta država sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe Sodišča.

2. Če Komisija meni, da zadevna država članica takšnih ukrepov ni sprejela, poda svoje obrazloženo mnenje, potem ko je tej državi dala možnost za predložitev pripomb, in v njem podrobno navede, v katerih točkah država članica ni izvršila sodbe Sodišča.

Če zadevna država članica ne sprejme potrebnih ukrepov za izvršitev sodbe Sodišča v roku, ki ga je določila Komisija, lahko slednja predloži primer Sodišču. Pri tem določi višino povprečnine ali denarne kazni, ki jo mora plačati zadevna država članica in ki je po njenem mnenju primerna glede na okoliščine.

Če Sodišče ugotovi, da zadevna država članica ni izvršila njegove sodbe, ji lahko naloži plačilo povprečnine ali denarne kazni.

Ta postopek ne posega v člen 170."

52) Člen 172 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 172

Z uredbami, ki jih v skladu z določbami te pogodbe sprejemata Evropski parlament in Svet skupaj in ki jih sprejema

Svet sam, se lahko Sodišču dodeli neomejena sodna pristojnost glede kazni, predvidenih v teh uredbah."

53) Člen 173 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 173

Sodišče nadzira zakonitost aktov, ki jih skupaj sprejemata Evropski parlament in Svet, ter aktov Sveta, Komisije in ECB razen priporočil in mnenj, pa tudi zakonitost aktov Evropskega parlamenta s pravnim učinkom do tretjih oseb.

V ta namen je Sodišče pristojno za odločanje o tožbah, ki jih vloži država članica, Svet ali Komisija zaradi nepristojnosti, bistvene kršitve postopka, kršitve te pogodbe ali katerega koli pravnega pravila, ki se nanaša na njeno uporabo, ali zaradi zlorabe pooblastil.

Sodišče je pod enakimi pogoji pristojno za tožbe, ki jih zaradi varovanja svojih prerogativ vložita Evropski parlament in ECB.

Fizične ali pravne osebe lahko pod enakimi pogoji sprožijo postopke zoper nanje naslovljene odločbe ali zoper odločbe, ki jih neposredno in posamično zadevajo, čeprav so v obliki uredbe ali odločbe naslovljene na drugo osebo.

Postopki iz tega člena se glede na posamezni primer sprožijo v dveh mesecih od objave akta ali njegovega uradnega obvestila tožniku, če tega ni bilo, pa od dneva, ko je zanj izvedel."

54) Člen 175 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 175

Če Evropski parlament, Svet ali Komisija z opustitvijo ukrepanja krši to pogodbo, lahko države članice in druge institucije Skupnosti vložijo pri Sodišču tožbo za ugotovitev kršitve.

Tožba je dopustna le, če je bila zadevna institucija predhodno pozvana k ukrepanju. Če v dveh mesecih po tem pozivu zadevna institucija ne oblikuje svojega stališča, se lahko tožba vloži v nadaljnjih dveh mesecih.

Fizične ali pravne osebe se lahko pod pogoji, določenimi v prejšnjih odstavkih, pritožijo pri Sodišču glede tega, da neka institucija Skupnosti nanje ni naslovila nobenega drugega akta razen priporočila ali mnenja.

Sodišče je pod enakimi pogoji pristojno za tožbe ali postopke, ki jih sproži ECB na področjih iz njene pristojnosti, in za tožbe ali postopke, ki so bili sproženi proti ECB."

55) Člen 176 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 176

Institucija ali institucije, katerih akt je bil razglašen za ničnega ali ki so z opustitvijo ukrepanja kršile to pogodbo, morajo sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe Sodišča.

Ta obveznost ne vpliva na obveznosti, ki lahko izhajajo iz uporabe drugega odstavka člena 215.

Ta člen se uporablja tudi za ECB."

56) Člen 177 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 177

Sodišče je pristojno za predhodno odločanje o vprašanjih glede:

a) razlage te pogodbe;

b) veljavnosti in razlage aktov institucij Skupnosti in ECB;

c) razlage statutov organov, ustanovljenih z aktom Sveta, kolikor je v teh statutih to predvideno.

Kadar se takšno vprašanje postavi kateremu koli sodišču države članice in če to sodišče meni, da je treba glede vprašanja sprejeti odločitev, ki mu bo omogočila izreči sodbo, lahko to vprašanje predloži v odločanje Sodišču.

Kadar je takšno vprašanje postavljeno v postopku, ki teče pred sodiščem države članice, zoper odločitev katerega po nacionalnem pravu ni pravnega sredstva, je to sodišče dolžno predložiti zadevo Sodišču."

57) Člen 180 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 180

Sodišče je v mejah, določenih v nadaljevanju te pogodbe, pristojno v sporih glede:

a) izpolnjevanja obveznosti držav članic v skladu s statutom Evropske investicijske banke. V tej zvezi ima svet direktorjev banke pooblastila, dodeljena Komisiji v skladu s členom 169;

b) ukrepov, ki jih je sprejel svet guvernerjev Evropske investicijske banke. V tej zvezi lahko vsaka država članica, Komisija ali svet direktorjev banke sproži postopek v skladu s pogoji iz člena 173;

c) ukrepov, ki jih je sprejel svet direktorjev Evropske investicijske banke. Postopke zoper takšne ukrepe lahko sprožijo samo države članice ali Komisija pod pogoji iz člena 173 in le zaradi neupoštevanja postopka, predvidenega v členu 21(2), (5), (6) in (7) statuta banke;

d) izpolnjevanja obveznosti nacionalnih centralnih bank v skladu s to pogodbo in statutom ESCB. V tej zvezi so pooblastila Sveta ECB nasproti nacionalnim centralnim bankam enaka pooblastilom, ki so bila dodeljena Komisiji nasproti državam članicam v skladu s členom 169. Če Sodišče ugotovi, da neka nacionalna centralna banka ni izpolnila ene od obveznosti iz te pogodbe, mora ta banka sprejeti potrebne ukrepe za izvršitev sodbe Sodišča."

58) Člen 184 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 184

Ne glede na iztek roka iz petega odstavka člena 173 lahko vsaka stranka v sporu, v katerem gre za uredbo, ki sta jo skupaj sprejela Evropski parlament in Svet, ali za uredbo Sveta, Komisije ali ECB, pred Sodiščem uveljavlja, da se ta uredba iz razlogov, navedenih v drugem odstavku člena 173, ne uporablja."

59) Vstavi se naslednji oddelek:

"ODDELEK 5
Računsko sodišče

Člen 188a

Računsko sodišče opravlja revizije.

Člen 188b

1. Računsko sodišče ima dvanajst članov.

2. Člani Računskega sodišča so izbrani med osebami, ki v svojih državah pripadajo ali so pripadale zunanjim revizijskim organom ali ki so posebej usposobljene za to službo. Njihova neodvisnost mora biti nedvomna.

3. Svet po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno imenuje člane Računskega sodišča za mandat šestih let.

Vendar so pri prvem imenovanju štirje člani Računskega sodišča, ki so bili izbrani z žrebom, imenovani za mandat samo štirih let.

Člani Računskega sodišča so lahko ponovno imenovani.

Predsednika Računskega sodišča izvolijo med svojimi člani za mandat treh let. Predsednik je lahko ponovno izvoljen.

4. Člani Računskega sodišča so pri opravljanju svojih nalog v splošnem interesu Skupnosti popolnoma neodvisni.

Pri opravljanju teh nalog ne smejo zahtevati ali sprejemati nikakršnih navodil od posameznih vlad ali drugih organov. Vzdržijo se vsakršnega ravnanja, ki je nezdružljivo z njihovimi nalogami.

5. Člani Računskega sodišča med svojim mandatom ne smejo opravljati nobene druge poklicne dejavnosti, bodisi pridobitne ali nepridobitne. Pri prevzemu svojih nalog se slovesno obvežejo, da bodo med svojim mandatom in po njegovem izteku spoštovali iz mandata izhajajoče obveznosti, zlasti dolžnost, da bodo po izteku mandata pri sprejemanju določenih imenovanj ali ugodnosti ravnali pošteno in diskretno.

6. Razen ob redni zamenjavi ali smrti dolžnosti člana Računskega sodišča prenehajo z njegovim odstopom ali če ga razreši Sodišče v skladu z odstavkom 7.

Tako izpraznjeno mesto se za preostanek njegovega mandata zapolni z novim članom.

Razen ob razrešitvi ostanejo člani Računskega sodišča na svojem položaju do zamenjave.

7. Član Računskega sodišča je lahko razrešen ali se mu lahko odvzame pravica do pokojnine ali namesto nje odobrenih ugodnosti le, kadar Sodišče na predlog Računskega sodišča ugotovi, da član ne izpolnjuje več zahtevanih pogojev ali obveznosti, ki izhajajo iz njegovega položaja.

8. Svet s kvalificirano večino določi pogoje za zaposlitev predsednika in članov Računskega sodišča, zlasti njihove plače, nadomestila in pokojnine. Prav tako z enako večino določi druga izplačila, ki se nakazujejo kot osebni prejemki.

9. Določbe Protokola o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti, ki se uporabljajo za sodnike Sodišča, veljajo tudi za člane Računskega sodišča.

Člen 188c

1. Računsko sodišče izvaja revizije vseh prihodkov in odhodkov Skupnosti. Prav tako izvaja revizije prihodkov in odhodkov vseh organov, ki jih je ustanovila Skupnost, če ustrezni ustanovni akt takšne revizije ne izključuje.

Računsko sodišče predloži Evropskemu parlamentu in Svetu izjavo o zanesljivosti poslovnih knjig ter zakonitosti in pravilnosti poslovnih dogodkov.

2. Računsko sodišče preveri zakonitost in pravilnost vseh prihodkov in odhodkov ter, ali je bilo finančno poslovodenje dobro.

Revizija prihodkov se opravi na podlagi zapadlih zneskov in zneskov, ki so bili Skupnosti dejansko plačani.

Revizija odhodkov se opravi na podlagi prevzetih obveznosti in izvršenih izplačil.

Navedeni reviziji se lahko opravita pred zaključkom poslovnih knjig za ustrezno proračunsko leto.

3. Revizija se opravi na podlagi računovodske dokumentacije in, če je to potrebno, v drugih institucijah Skupnosti in državah članicah na kraju samem. V državah članicah se revizija opravi v povezavi z nacionalnimi revizijskimi organi ali – če ti nimajo potrebne pristojnosti – s pristojnimi nacionalnimi službami. Ti organi ali službe obvestijo Računsko sodišče, ali nameravajo sodelovati pri reviziji.

Druge institucije Skupnosti in nacionalni revizijski organi ali – če ti nimajo potrebne pristojnosti – pristojne nacionalne službe predložijo Računskemu sodišču na njegovo zahtevo vso dokumentacijo ali vse informacije, ki so potrebne za izvršitev njegove naloge.

4. Računsko sodišče pripravi letno poročilo po koncu vsakega proračunskega leta. To poročilo se predloži drugim institucijam Skupnosti in se skupaj z odgovori teh institucij na ugotovitve Računskega sodišča objavi v Uradnem listu Evropskih skupnosti.

Prav tako lahko Računsko sodišče kadar koli predloži svoje ugotovitve glede specifičnih vprašanj, zlasti v obliki posebnih poročil, in da mnenje na predlog ene od drugih institucij Skupnosti.

Letna poročila, posebna poročila ali mnenja sprejme z večino svojih članov.

Evropskemu parlamentu in Svetu pomaga pri nadzoru nad izvrševanjem proračuna."

60) Člen 189 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 189

Za izpolnjevanje svojih nalog v skladu z določbami te pogodbe Evropski parlament skupaj s Svetom ter Svet in Komisija sprejemajo uredbe in direktive, izdajajo odločbe, pripravljajo priporočila ali dajejo mnenja.

Uredba se splošno uporablja. Zavezujoča je v celoti in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

Direktiva je za vsako državo članico, na katero je naslovljena, zavezujoča glede cilja, ki ga je treba doseči, vendar prepušča nacionalnim organom izbiro oblike in metod.

Odločba je v celoti zavezujoča za vse, na katere je naslovljena.

Priporočila in mnenja niso zavezujoča."

61) Vstavijo se naslednji členi:

"Člen 189a

1. Kadar Svet v skladu s to pogodbo odloča na predlog Komisije, je ob upoštevanju člena 189b(4) in (5) za sprejetje akta, ki spreminja ta predlog, potrebna soglasna odločitev Sveta.

2. Dokler Svet ne ukrepa, lahko Komisija svoj predlog spremeni kadar koli med postopkom za sprejetje akta Skupnosti.

Člen 189b

1. Kadar se ta pogodba glede sprejetja akta sklicuje na ta člen, se uporablja v nadaljevanju navedeni postopek.

2. Komisija poda predlog Evropskemu parlamentu in Svetu.

Svet po pridobitvi mnenja Evropskega parlamenta s kvalificirano večino sprejme skupno stališče. To skupno stališče se predloži Evropskemu parlamentu. Svet izčrpno obvesti Evropski parlament o razlogih za sprejetje tega skupnega stališča. Komisija izčrpno obvesti Evropski parlament o svojem stališču.

Če Evropski parlament v treh mesecih po takem obvestilu:

a) potrdi skupno stališče, Svet dokončno sprejme zadevni akt v skladu s tem skupnim stališčem;

b) ne sprejme nikakršne odločitve, sprejme Svet zadevni akt v skladu s svojim skupnim stališčem;

c) z absolutno večino svojih članov izrazi namen zavrniti skupno stališče, o tem nemudoma obvesti Svet. Svet lahko zaradi natančnejše obrazložitve svojega stališča skliče sestanek Spravnega odbora iz odstavka 4. Evropski parlament nato z absolutno večino svojih članov potrdi zavrnitev skupnega stališča, kar pomeni, da predlagani akt ni bil sprejet, ali pa v skladu s pododstavkom (d) tega odstavka predlaga spremembe;

d) z absolutno večino svojih članov predlaga spremembe skupnega stališča, se spremenjeno besedilo pošlje Svetu in Komisiji, ki o teh spremembah podata svoje mnenje.

3. Če Svet v treh mesecih po prejemu sprememb Evropskega parlamenta s kvalificirano večino odobri vse spremembe, ustrezno spremeni svoje skupno stališče in sprejme zadevni akt; o spremembah, glede katerih je Komisija izrazila odklonilno mnenje, pa Svet odloča soglasno. Če Svet zadevnega akta ne odobri, predsednik Sveta v dogovoru s predsednikom Evropskega parlamenta nemudoma skliče sestanek Spravnega odbora.

4. Spravni odbor, ki ga sestavljajo člani Sveta ali njihovi predstavniki in enako število predstavnikov Evropskega parlamenta, ima nalogo, da s kvalificirano večino članov Sveta ali njihovih predstavnikov in z večino predstavnikov Evropskega parlamenta doseže soglasje o skupnem besedilu. Komisija sodeluje pri postopkih Spravnega odbora ter daje vse potrebne pobude za uskladitev stališč Evropskega parlamenta in Sveta.

5. Če Spravni odbor v šestih tednih po svojem sklicu odobri skupno besedilo, imata Evropski parlament, ki odloča z absolutno večino oddanih glasov, in Svet, ki odloča s kvalificirano večino, na voljo šest tednov od datuma omenjene odobritve, da sprejmeta zadevni akt v skladu s skupnim besedilom. Če ena od obeh institucij ne odobri predlaganega akta, se šteje, da ni bil sprejet.

6. Kadar Spravni odbor skupnega besedila ne odobri, se šteje, da predlagani akt ni bil sprejet, razen če Svet s kvalificirano večino v šestih tednih po izteku roka, odobrenega Spravnemu odboru, ne potrdi skupnega stališča, s katerim se je strinjal pred sprožitvijo spravnega postopka, po možnosti skupaj s spremembami, ki jih je predlagal Evropski parlament. V tem primeru se zadevni akt dokončno sprejme, razen če Evropski parlament v šestih tednih od datuma potrditve Sveta ne zavrne besedila z absolutno večino svojih članov; v tem primeru se šteje, da predlagani akt ni bil sprejet.

7. Trimesečni in šesttedenski rok iz tega člena lahko Evropski parlament in Svet v medsebojnem soglasju podaljšata za največ en mesec oziroma dva tedna. Trimesečni rok iz odstavka 2 se samodejno podaljša za dva meseca, kadar se uporablja odstavek 2(c).

8. Področje uporabe postopka iz tega člena se lahko v skladu s postopkom, predvidenim v členu N(2) Pogodbe o Evropski uniji, razširi na podlagi poročila, ki ga mora Komisija predložiti Svetu najpozneje do leta 1996.

Člen 189c

Kadar se ta pogodba glede sprejetja akta sklicuje na ta člen, se uporablja naslednji postopek:

a) Svet na predlog Komisije in po pridobitvi mnenja Evropskega parlamenta s kvalificirano večino sprejme skupno stališče.

b) Skupno stališče Sveta se predloži Evropskemu parlamentu. Svet in Komisija izčrpno obvestita Evropski parlament o vseh razlogih Sveta za sprejetje tega skupnega stališča in tudi o stališču Komisije.

Če Evropski parlament v treh mesecih po takem obvestilu skupno stališče odobri ali v tem roku ne sprejme nikakršne odločitve, Svet dokončno sprejme akt v skladu s skupnim stališčem.

c) Evropski parlament lahko v roku treh mesecev, navedenem v točki (b), z absolutno večino svojih članov predlaga spremembe skupnega stališča Sveta. Z enako večino lahko skupno stališče Sveta tudi zavrne. Izid postopka se sporoči Svetu in Komisiji.

Če Evropski parlament zavrne skupno stališče Sveta, je v drugi obravnavi potrebna soglasna odločitev Sveta.

d) Komisija v roku enega meseca znova preuči predlog, na podlagi katerega je Svet sprejel svoje skupno stališče, in pri tem upošteva spremembe, ki jih je predlagal Evropski parlament.

Komisija hkrati s svojim ponovno preučenim predlogom pošlje Svetu spremembe, ki jih je predlagal Evropski parlament, a jih ni sprejela, in o njih izrazi svoje mnenje. Svet lahko te spremembe sprejme soglasno.

e) Svet s kvalificirano večino sprejme predlog, ki ga je Komisija ponovno preučila.

Svet lahko spremeni predlog, ki ga je Komisija ponovno preučila, samo soglasno.

f) V primerih iz točk (c), (d) in (e) mora Svet odločiti v roku treh mesecev. Če Svet v tem roku ne sprejme nobene odločitve, se šteje, da predlog Komisije ni bil sprejet.

g) Roke iz točk (b) in (f) lahko Svet in Evropski parlament v medsebojnem soglasju podaljšata za največ en mesec."

62) Člen 190 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 190

V uredbah, direktivah in odločbah, ki jih skupno sprejmeta Evropski parlament in Svet, ter v aktih, ki jih sprejme bodisi Svet ali Komisija, se navedejo razlogi za njihovo sprejetje, pa tudi vsi predlogi ali mnenja, ki jih je bilo treba pridobiti po tej pogodbi."

63) Člen 191 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 191

1. Uredbe, direktive in odločbe, sprejete v skladu s postopkom iz člena 189b, podpišeta predsednik Evropskega parlamenta in predsednik Sveta, nato pa se objavijo v Uradnem listu Skupnosti. Veljati začnejo z datumom, ki je v njih naveden, sicer pa dvajseti dan po njihovi objavi.

2. Uredbe Sveta in Komisije, pa tudi direktive teh dveh institucij, ki so naslovljene na vse države članice, se objavijo v Uradnem listu Skupnosti. Veljati začnejo z datumom, ki je v njih naveden, sicer pa dvajseti dan po njihovi objavi.

3. O drugih direktivah in odločbah se uradno obvesti tiste, na katere so naslovljene, učinkovati pa začnejo s takšnim obvestilom."

64) Člen 194 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 194

Število članov Ekonomsko-socialnega odbora je naslednje:

Belgija	12
Danska	9
Nemčija	24
Grčija	12
Španija	21
Francija	24
Irska	9
Italija	24
Luksemburg	6
Nizozemska	12
Portugalska	12
Združeno kraljestvo	24

Člane Odbora imenuje Svet soglasno za dobo štirih let. Lahko so ponovno imenovani.

Člani odbora niso vezani na nikakršna obvezna navodila. Pri opravljanju svojih nalog so v splošnem interesu Skupnosti popolnoma neodvisni.

Svet s kvalificirano večino določi nadomestila za člane odbora."

65) Člen 196 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 196

Odbor izvoli svojega predsednika in predsedstvo med svojimi člani za dobo dveh let.

Odbor sprejme svoj poslovnik.

Skliče ga njegov predsednik na zahtevo Sveta ali Komisije. Sestane se lahko tudi na lastno pobudo."

66) Člen 198 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 198

Svet ali Komisija se morata posvetovati z odborom v primerih, predvidenih s to pogodbo. Obe instituciji pa se lahko posvetujeta z odborom v vseh primerih, za katere menita, da je to primerno. Odbor lahko da mnenje na lastno pobudo v tistih primerih, za katere meni, da je to primerno.

Kadar Svet ali Komisija meni, da je to potrebno, postavi odboru rok za predložitev njegovega mnenja, ki ne sme biti krajši od enega meseca od datuma, ko predsednik odbora prejme ustrezno uradno obvestilo. Če ob izteku tega roka mnenje ni dano, to ne prepreči nadaljnjega ukrepanja.

Mnenje odbora in mnenje strokovne skupine se skupaj s poročilom o posvetovanjih pošljeta Svetu in Komisiji."

67) Vstavi se naslednje poglavje:

"POGLAVJE 4
Odbor regij

Člen 198a

Ustanovi se odbor, sestavljen iz predstavnikov regionalnih in lokalnih organov, v nadaljnjem besedilu imenovan "Odbor regij", ki ima svetovalni status.

Število članov Odbora regij je naslednje:

Belgija	12
Danska	9
Nemčija	24
Grčija	12
Španija	21
Francija	24
Irska	9
Italija	24
Luksemburg	6
Nizozemska	12
Portugalska	12
Združeno kraljestvo	24

Člane odbora in enako število nadomestnih članov imenuje Svet soglasno na predlog držav članic za dobo štirih let. Lahko so ponovno imenovani.

Člani odbora niso vezani na nikakršna obvezna navodila. Pri opravljanju svojih nalog so v splošnem interesu Skupnosti popolnoma neodvisni.

Člen 198b

Odbor regij izvoli svojega predsednika in predsedstvo med svojimi člani za dobo dveh let.

Odbor sprejme svoj poslovnik in ga predloži v odobritev Svetu, ki o njem odloča soglasno.

Skliče ga njegov predsednik na zahtevo Sveta ali Komisije. Sestane se lahko tudi na lastno pobudo.

Člen 198c

Svet ali Komisija se posvetuje z Odborom regij v primerih, predvidenih s to pogodbo, in v vseh drugih primerih, za katere ena od obeh institucij meni, da je to primerno.

Kadar Svet ali Komisija meni, da je to potrebno, postavi odboru rok za predložitev mnenja, ki ne sme biti krajši od enega meseca od datuma, ko predsednik odbora prejme ustrezno uradno obvestilo. Če ob izteku tega roka mnenje ni dano, to ne prepreči nadaljnjega ukrepanja.Kadar je Ekonomsko-socialni odbor v skladu s členom 198 zaprošen za mnenje, Svet ali Komisija o tem obvesti Odbor regij. Če ta meni, da gre za specifične regionalne interese, lahko o zadevi poda mnenje.

Odbor lahko da mnenje na lastno pobudo v tistih primerih, za katere meni, da je to primerno.

Mnenje odbora se skupaj s poročilom o posvetovanjih pošlje Svetu in Komisiji."

68) Vstavi se naslednje poglavje:

"POGLAVJE 5
Evropska investicijska banka

Člen 198d

Evropska investicijska banka je pravna oseba.

Člani Evropske investicijske banke so države članice.

Statut Evropske investicijske banke je določen v protokolu, ki je priloga k tej pogodbi.

Člen 198e

Naloga Evropske investicijske banke je, da v interesu Skupnosti prispeva k uravnoteženemu in nemotenemu razvoju skupnega trga, pri čemer ima dostop do trga kapitala in uporablja lastna sredstva. V ta namen banka, ki posluje na neprofitni podlagi, odobrava posojila in izdaja jamstva, ki v vseh sektorjih gospodarstva olajšujejo financiranje naslednjih projektov:

a) projektov za razvoj regij z omejenimi možnostmi;

b) projektov za posodabljanje ali preoblikovanje podjetij ali razvoj novih dejavnosti, potrebnih zaradi postopne vzpostavitve skupnega trga, kadar so ti projekti takšnega obsega ali takšne vrste, da jih ni mogoče v celoti financirati iz sredstev, ki so na voljo v posameznih državah članicah;

c) projektov skupnega interesa za več držav članic, ki so takšnega obsega ali takšne vrste, da jih ni mogoče v celoti financirati iz sredstev, ki so na voljo v posameznih državah članicah.

Banka pri opravljanju svoje naloge olajšuje financiranje investicijskih programov skupaj s pomočjo iz strukturnih skladov in drugih finančnih instrumentov Skupnosti."

69) Člen 199 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 199

Vse postavke prihodkov in odhodkov Skupnosti, tudi tiste, ki se nanašajo na Evropski socialni sklad, se vključijo v načrte, ki se pripravijo za vsako proračunsko leto, in prikažejo v proračunu.

Odhodki, ki nastanejo za poslovanje institucij na podlagi določb Pogodbe o Evropski uniji in ki se nanašajo na skupno zunanjo in varnostno politiko ter na sodelovanje na področjih pravosodja in notranjih zadev, bremenijo proračun. Odhodki, ki nastanejo pri poslovanju institucij v zvezi z izvajanjem omenjenih določb, lahko pod pogoji, navedenimi v teh določbah, bremenijo proračun.

Prihodki in odhodki, prikazani v proračunu, morajo biti uravnoteženi."

70) Člen 200 se razveljavi.

71) Člen 201 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 201

Brez vpliva na druge prihodke se proračun v celoti financira iz lastnih sredstev.

Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno določi določbe o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti, ki jih priporoči državam članicam v sprejetje skladno z njihovimi ustavnimi pravili."

72) Vstavi se naslednji člen:

"Člen 201a

Zaradi ohranjanja proračunske discipline Komisija ne pripravlja nikakršnih predlogov za pravne akte Skupnosti niti ne spreminja svojih predlogov ali sprejema izvedbenih ukrepov, ki bi lahko znatno vplivali na proračun, ne da bi zagotovila, da se lahko zadevni predlog ali ukrep financira v mejah lastnih sredstev Skupnosti po določbah, ki jih Svet sprejme v skladu s členom 201."

73) Člen 205 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 205

Komisija izvršuje proračun v skladu z določbami uredb, sprejetih na podlagi člena 209, na lastno odgovornost in v mejah odobrenih proračunskih sredstev, pri čemer upošteva načela dobrega finančnega poslovodenja.

Uredbe za vsako institucijo določajo podrobna pravila, ki se nanašajo na njen delež odhodkov.

Ob upoštevanju omejitev in pogojev, ki jih določajo uredbe, sprejete v skladu s členom 209, lahko Komisija v okviru proračuna odobrena sredstva prerazporedi med področji porabe ali med njihovimi sestavnimi deli."

74) Člen 206 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 206

1. Na priporočilo Sveta, ki odloča s kvalificirano večino, da Evropski parlament Komisiji razrešnico glede izvrševanja proračuna. V ta namen najprej Svet, nato pa Evropski parlament pregledata poročilo in izkaz stanja iz člena 205a, letno poročilo Računskega sodišča, skupaj z odgovori revidiranih institucij na ugotovitve Računskega sodišča, in vsa ustrezna posebna poročila Računskega sodišča.

2. Evropski parlament lahko pred razrešnico Komisiji ali za druge namene v zvezi z izvajanjem pooblastil za izvrševanje proračuna od Komisije zahteva podatke o izvrševanju odhodkov ali delovanju finančnih nadzornih sistemov. Komisija Evropskemu parlamentu na njegovo zahtevo predloži vse potrebne informacije.

3. Komisija ukrene vse potrebno glede ugotovitev, izraženih v sklepih o razrešnici, in drugih ugotovitev Evropskega parlamenta o izvrševanju odhodkov, pa tudi glede pojasnil, priloženih priporočilom Sveta, ki se nanašajo na razrešnico.

Komisija na zahtevo Evropskega parlamenta ali Sveta poroča o ukrepih, ki jih je sprejela na podlagi omenjenih ugotovitev in pojasnil, zlasti pa o navodilih, ki jih je dala službam, odgovornim za izvrševanje proračuna. Tudi ta poročila se predložijo Računskemu sodišču."

75) Člena 206a in 206b se razveljavita.

76) Člen 209 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 209

Svet soglasno na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in po pridobitvi mnenja Računskega sodišča:

a) sprejme finančne uredbe, v katerih se zlasti podrobno določi postopek, ki ga je treba sprejeti za pripravo in izvrševanje proračuna ter za predložitev in revizijo poročil;

b) določi načine in postopke, s katerimi se proračunski prihodki, predvideni v ureditvi o lastnih sredstvih Skupnosti, dajo na voljo Komisiji, ter določi ukrepe, ki se po potrebi uporabljajo za zagotavljanje denarnih sredstev;

c) predpiše pravila glede odgovornosti finančnih nadzornikov, odredbodajalcev in računovodij ter glede ustreznih nadzornih ukrepov."

77) Vstavi se naslednji člen:

"Člen 209a

Države članice sprejmejo za preprečevanje goljufij, ki škodijo finančnim interesom Skupnosti, enake ukrepe, kakršne sprejmejo za preprečevanje goljufij, ki škodijo njihovim lastnim finančnim interesom.

Brez poseganja v druge določbe te pogodbe države članice usklajujejo svoje delovanje, katerega cilj je zaščita finančnih interesov Skupnosti pred goljufijami. V ta namen s pomočjo Komisije organizirajo tesno in redno sodelovanje med pristojnimi službami svojih uprav."

78) Člen 215 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 215

Pogodbeno odgovornost Skupnosti določa pravo, ki se uporablja za zadevno pogodbo.

V primeru nepogodbene odgovornosti pa Skupnost v skladu s splošnimi načeli, ki so skupna pravnim ureditvam držav članic, nadomesti kakršno koli škodo, ki so jo povzročile njene institucije ali njeni uslužbenci pri opravljanju svojih dolžnosti.

Prejšnji odstavek se uporablja pod enakimi pogoji za škodo, ki jo povzroči ECB ali njeni uslužbenci pri opravljanju svojih nalog.

Osebno odgovornost uslužbencev do Skupnosti urejajo določbe njihovih kadrovskih predpisov ali zanje veljavnih pogojev za zaposlitev."

79) Člen 227 se spremeni na naslednji način:

a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

"2. Glede francoskih čezmorskih departmajev začnejo veljati splošne in posebne določbe te pogodbe, ki se nanašajo na:

– prosti pretok blaga;
– kmetijstvo razen člena 40(4);
– liberalizacijo storitev;
– pravila o konkurenci;
– zaščitne ukrepe iz členov 109h, 109i in 226 ter
– institucije,

takoj ko ta pogodba začne veljati.

Pogoje, pod katerimi je treba uporabljati druge določbe te pogodbe, Svet v dveh letih po začetku veljavnosti te pogodbe na predlog Komisije določi soglasno.

Institucije Skupnosti bodo v okviru postopkov, ki jih predvideva ta pogodba, zlasti člen 226, skrbele za gospodarski in socialni razvoj omenjenih območij.";

b) pododstavek (a) odstavka 5 se nadomesti z naslednjim:

"(a) Ta pogodba se ne uporablja za Ferske otoke."

80) Člen 228 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 228

1. Kadar ta pogodba predvideva sklepanje sporazumov med Skupnostjo ter eno ali več državami ali mednarodnimi organizacijami, da Komisija Svetu priporočila, Svet pa Komisijo pooblasti za začetek potrebnih pogajanj. Komisija vodi ta pogajanja ob posvetovanju s posebnimi odbori, ki jih Svet imenuje kot pomoč pri tej nalogi, in v okviru direktiv, ki jih Komisiji lahko da Svet.

Pri izvajanju svojih pristojnosti po tem odstavku odloča Svet s kvalificirano večino, razen v primerih iz drugega stavka odstavka 2, ko odloča soglasno.

2. Ob upoštevanju pooblastil, ki jih ima Komisija na tem področju, sklepa Svet sporazume s kvalificirano večino na predlog Komisije. Če sporazum zajema področje, pri katerem je za sprejetje notranjih predpisov potrebno soglasje, odloča Svet soglasno, enako pa velja za sporazume iz člena 238.

3. Z izjemo sporazumov iz člena 113(3) sklepa Svet sporazume po posvetovanju z Evropskim parlamentom, tudi kadar sporazum zajema področje, pri katerem je za sprejetje notranjih predpisov potreben postopek iz člena 189b ali 189c. Evropski parlament da svoje mnenje v roku, ki ga lahko glede na nujnost zadeve določi Svet. Če ne da mnenja v tem roku, lahko Svet ukrepa.

Z odstopanjem od prejšnjega pododstavka se sporazumi iz člena 238, drugi sporazumi, ki z uvedbo postopkov sodelovanja vzpostavljajo poseben institucionalni okvir, sporazumi, ki imajo znatne proračunske posledice za Skupnost, in sporazumi, katerih posledica je sprememba akta, sprejetega v skladu s postopkom iz člena 189b, sklepajo po pridobitvi privolitve Evropskega parlamenta.

V nujnih primerih se lahko Svet in Evropski parlament dogovorita glede roka za privolitev.

4. Pri sklepanju sporazuma lahko Svet z odstopanjem od odstavka 2 pooblasti Komisijo, da v imenu Skupnosti odobri dopolnitve, kadar sporazum predvideva, da se lahko sprejmejo po poenostavljenem postopku ali da jih sprejme organ, ustanovljen v skladu s sporazumom; takšnemu pooblastilu lahko Svet doda posebne pogoje.

5. Če namerava Svet skleniti sporazum, za katerega so potrebne spremembe k tej pogodbi, jih je treba najprej sprejeti v skladu s postopkom iz člena N Pogodbe o Evropski uniji.

6. Svet, Komisija ali država članica lahko od Sodišča pridobi mnenje, ali je načrtovani sporazum združljiv z določbami te pogodbe. Kadar je mnenje Sodišča odklonilno, lahko sporazum začne veljati le v skladu s členom N Pogodbe o Evropski uniji.

7. Sporazumi, sklenjeni v skladu s pogoji iz tega člena, so za institucije Skupnosti in države članice zavezujoči."

81) Vstavi se naslednji člen:

"Člen 228a

Kadar skupno stališče ali skupni ukrep, sprejet v skladu z določbami Pogodbe o Evropski uniji glede skupne zunanje in varnostne politike, predvideva, da Skupnost delno ali v celoti prekine ali omeji gospodarske odnose z eno ali več tretjimi državami, sprejme Svet potrebne nujne ukrepe. Svet odloča s kvalificirano večino na predlog Komisije."

82) Člen 231 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 231

Skupnost vzpostavi tesno sodelovanje z Organizacijo za ekonomsko sodelovanje in razvoj, podrobnosti sodelovanja pa se določijo v medsebojnem soglasju."

83) Člena 236 in 237 se razveljavita.

84) Člen 238 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 238

Skupnost lahko z eno ali več državami ali mednarodnimi organizacijami sklepa sporazume o pridružitvi, ki vključujejo vzajemne pravice in obveznosti ter skupne ukrepe in posebne postopke."

F. V Prilogi III

85) se naslov nadomesti z naslednjim:
"Seznam neblagovnih transakcij iz člena 73h te pogodbe".

G. V Protokolu o Statutu Evropske investicijske banke:

86) se sklicevanje na člena 129 in 130 nadomesti s sklicevanjem na člena 198d in 198e.

NASLOV III
DOLOČBE, KI SPREMINJAJO POGODBO O USTANOVITVI EVROPSKE SKUPNOSTI ZA PREMOG IN JEKLO

Člen H

Pogodba o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo se spremeni v skladu z določbami tega člena.

1) Člen 7 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 7

Institucije Skupnosti so:
– VISOKA OBLAST (v nadaljnjem besedilu "Komisija");
– ENOTNA SKUPŠČINA (v nadaljnjem besedilu "Evropski parlament");
– POSEBNI SVET MINISTROV (v nadaljnjem besedilu "Svet");
– SODIŠČE;
– RAČUNSKO SODIŠČE.
Komisiji pomaga Posvetovalni odbor."

2) Vstavijo se naslednji členi:

"Člen 9

1. Komisija ima sedemnajst članov, ki so izbrani na podlagi njihove splošne usposobljenosti in katerih neodvisnost je nedvomna.

Število članov Komisije lahko Svet spremeni soglasno.

Samo državljani držav članic so lahko člani Komisije.

V Komisiji mora biti vsaj po en državljan vsake države članice, ne smeta pa biti v njej več kakor dva člana z državljanstvom iste države.

2. Člani Komisije so pri opravljanju svojih nalog v splošnem interesu Skupnosti popolnoma neodvisni.

Pri opravljanju teh nalog ne smejo zahtevati ali sprejemati nikakršnih navodil od posameznih vlad ali drugih organov. Vzdržijo se vsakršnega ravnanja, ki je nezdružljivo z njihovimi nalogami. Vsaka država članica se obvezuje, da bo spoštovala to načelo in ne bo poskušala vplivati na člane Komisije pri opravljanju njihovih nalog.

Člani Komisije med svojim mandatom ne smejo opravljati nobene druge poklicne dejavnosti, bodisi pridobitne ali nepridobitne. Pri prevzemu svojih nalog se slovesno obvežejo, da bodo med svojim mandatom in po njegovem izteku spoštovali iz mandata izhajajoče obveznosti, zlasti dolžnost, da bodo po izteku mandata pri sprejemanju določenih imenovanj ali ugodnosti ravnali pošteno in diskretno. Ob kršitvi teh obveznosti lahko Sodišče na predlog Sveta ali Komisije zadevnega člana glede na okoliščine razreši v skladu s členom 12a ali mu odvzame pravico do pokojnine ali namesto nje odobrenih ugodnosti.

Člen 10

1. Člani Komisije so v skladu s postopkom iz odstavka 2 imenovani za dobo petih let, pri čemer se po potrebi upošteva člen 24.

Lahko so ponovno imenovani.

2. Vlade držav članic po posvetovanju z Evropskim parlamentom v medsebojnem soglasju predlagajo osebo, ki jo nameravajo imenovati za predsednika Komisije.

Vlade držav članic po posvetu s kandidatom za mesto predsednika predlagajo druge osebe, ki jih nameravajo imenovati za člane Komisije.

Predsednika in druge člane Komisije, predlagane po tem postopku, mora kot celoto z glasovanjem potrditi Evropski parlament. Po tem, ko predsednika in druge člane Komisije

potrdi Evropski parlament, jih v medsebojnem soglasju imenujejo vlade držav članic.

3. Odstavka 1 in 2 se prvič uporabita za predsednika in druge člane Komisije, katerih mandat se začne 7. januarja 1995.

Predsednika in druge člane Komisije, katerih mandat se začne 7. januarja 1993, imenujejo vlade držav članic v medsebojnem soglasju. Njihov mandat se izteče 6. januarja 1995.

Člen 11

Komisija lahko med svojimi člani imenuje enega ali dva podpredsednika.

Člen 12

Razen ob redni zamenjavi ali smrti dolžnosti člana Komisije prenehajo z njegovim odstopom ali razrešitvijo.

Tako izpraznjeno mesto se za preostanek njegovega mandata zapolni z novim članom, ki ga v medsebojnem soglasju imenujejo vlade držav članic. Svet lahko soglasno sklene, da izpraznjenega mesta ni treba zapolniti.

Predsednik je ob odstopu, razrešitvi ali smrti nadomeščen za preostanek svojega mandata. Pri tem se uporabi postopek iz člena 10(2).

Razen ob razrešitvi po členu 12a ostanejo člani Komisije na svojem položaju do zamenjave.

Člen 12a

Če član Komisije ne izpolnjuje več pogojev za opravljanje svojih dolžnosti ali če je zagrešil hujšo kršitev, ga lahko Sodišče na predlog Sveta ali Komisije razreši.

Člen 13

Komisija odloča z večino števila članov iz člena 9.

Komisija lahko veljavno zaseda le, če je na zasedanju navzoče s poslovnikom določeno število članov."

3) Člen 16 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 16

Komisija vzpostavi ustrezno upravno ureditev za delovanje svojih služb.

Ustanovi lahko študijske odbore, tudi ekonomski študijski odbor.

Svet in Komisija se posvetujeta in v medsebojnem soglasju določita načine svojega sodelovanja.

Komisija sprejme svoj poslovnik, da bi zagotovila skladnost svojega delovanja in delovanja svojih služb s to pogodbo. Zagotovi objavo tega poslovnika."

4) Vstavi se naslednji člen:

"Člen 17

Komisija vsako leto najpozneje en mesec pred začetkom zasedanja Evropskega parlamenta objavi splošno poročilo o dejavnostih Skupnosti."

5) Členu 18 se doda naslednji pododstavek:

"Svet s kvalificirano večino določi tudi druga izplačila, ki se nakazujejo kot osebni prejemki."

6) Vstavijo se naslednji členi:

"Člen 20a

Evropski parlament lahko z večino svojih članov od Komisije zahteva predložitev ustreznih predlogov glede vprašanj, o katerih meni, da je za izvajanje te pogodbe treba sprejeti akt Skupnosti.

Člen 20b

Brez poseganja v pristojnosti, dodeljene s to pogodbo drugim institucijam ali organom, lahko Evropski parlament pri izpolnjevanju svojih nalog na zahtevo četrtine svojih članov ustanovi začasni preiskovalni odbor zaradi preverjanja domnevnih kršitev ali nepravilnosti pri izvajanju zakonodaje Skupnosti, razen tedaj ko domnevna dejanja preiskuje sodišče in dokler je primer še vedno v sodnem postopku.

Začasni preiskovalni odbor se ob predložitvi svojega poročila razpusti.

Podrobne določbe o uresničevanju pravice do preiskave določijo Evropski parlament, Svet in Komisija v medsebojnem soglasju.

Člen 20c

Vsi državljani Unije in vse fizične ali pravne osebe s prebivališčem ali statutarnim sedežem v eni od držav članic imajo pravico, da samostojno ali skupaj z drugimi državljani ali osebami naslovijo na Evropski parlament peticijo glede vprašanj, ki sodijo na področje delovanja Skupnosti in ki jih neposredno zadevajo.

Člen 20d

1. Evropski parlament imenuje varuha človekovih pravic, ki je pooblaščen za sprejemanje pritožb državljanov Unije ali fizičnih ali pravnih oseb s prebivališčem ali statutarnim sedežem v eni od držav članic glede nepravilnosti pri dejavnostih institucij ali organov Skupnosti razen Sodišča in Sodišča prve stopnje pri opravljanju njune sodne funkcije.

V skladu s svojimi nalogami varuh človekovih pravic opravlja na lastno pobudo ali na podlagi pritožb, predloženih neposredno ali prek člana Evropskega parlamenta, poizvedbe, ki so po njegovem mnenju utemeljene, kar pa ne velja za domnevna dejanja, ki so ali so bila predmet sodnega postopka. Kadar varuh človekovih pravic ugotovi nepravilnost, predloži zadevo pristojni instituciji, ki ima na voljo tri mesece, da ga obvesti o svojem stališču. Varuh človekovih pravic nato pošlje poročilo Evropskemu parlamentu in pristojni instituciji. Osebo, ki je vložila pritožbo, obvestijo o izidu poizvedb.

Varuh človekovih pravic predloži Evropskemu parlamentu letno poročilo o izidu svojih poizvedb.

2. Varuh človekovih pravic je imenovan po vsakih volitvah v Evropski parlament za mandatno dobo parlamenta. Lahko je ponovno imenovan.

Varuha človekovih pravic lahko na zahtevo Evropskega parlamenta razreši Sodišče, če ne izpolnjuje več pogojev za opravljanje svojih nalog ali če je zagrešil hujšo kršitev.

3. Varuh človekovih pravic je pri opravljanju svojih nalog popolnoma neodvisen. Med opravljanjem teh nalog ne sme zahtevati ali sprejemati nikakršnih navodil katerega koli organa. Varuh človekovih pravic med svojim mandatom ne sme opravljati nobene druge poklicne dejavnosti, bodisi pridobitne ali nepridobitne.

4. Evropski parlament po pridobitvi mnenja Komisije in odobritve Sveta, ki odloča s kvalificirano večino, določi pravila in splošne pogoje za opravljanje nalog varuha človekovih pravic."

Odstavek 3 člena 21 se nadomesti z naslednjim:

"3. Evropski parlament pripravi predloge za splošne neposredne volitve po enotnem postopku v vseh državah članicah.

Po dani privolitvi Evropskega parlamenta, ki odloča z večino svojih članov, Svet soglasno sprejme ustrezne določbe in jih priporoči državam članicam v sprejetje skladno z njihovimi ustavnimi pravili."

8) Člen 24 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 24

Evropski parlament na javni seji razpravlja o letnem splošnem poročilu, ki mu ga predloži Komisija.

Če je vložen predlog nezaupnice o delu Komisije, sme Evropski parlament o njem glasovati šele po izteku treh dni po vložitvi, glasovanje pa mora biti javno.

Če je predlog nezaupnice sprejet z dvotretjinsko večino oddanih glasov, kar predstavlja večino članov Evropskega parlamenta, morajo člani Komisije kolektivno odstopiti. Tekoče posle opravljajo do zamenjave v skladu s členom 10. V tem primeru mandat članov Komisije, ki so imenovani kot zamenjava, poteče z datumom, s katerim bi potekel mandat članom Komisije, ki morajo kolektivno odstopiti."

9) Vstavijo se naslednji členi:

"Člen 27

Svet sestavlja po en predstavnik posamezne države članice na ministrski ravni, ki je pooblaščen za prevzemanje obveznosti v imenu vlade svoje države.

Države članice izmenoma prevzamejo funkcijo predsednika Sveta za dobo šestih mesecev po naslednjem vrstnem redu:

– za prvo obdobje šestih let: Belgija, Danska, Nemčija, Grčija, Španija, Francija, Irska, Italija, Luksemburg, Nizozemska, Portugalska, Združeno kraljestvo;

– za naslednje obdobje šestih let: Danska, Belgija, Grčija, Nemčija, Francija, Španija, Italija, Irska, Nizozemska, Luksemburg, Združeno kraljestvo, Portugalska.

Člen 27a

Svet se sestane, ko ga skliče predsednik na lastno pobudo ali na zahtevo enega od njegovih članov ali Komisije."

10) Vstavijo se naslednji členi:

"Člen 29

Svet s kvalificirano večino določi plače, nadomestila in pokojnine predsednika in članov Komisije ter predsednika, sodnikov, generalnih pravobranilcev in sodnega tajnika Sodišča. Prav tako z enako večino določi druga izplačila, ki se nakazujejo kot osebni prejemki.

Člen 30

1. Odbor, ki ga sestavljajo stalni predstavniki držav članic, je odgovoren za pripravo dela Sveta in za izvajanje nalog, ki mu jih dodeli Svet.

2. Svetu pomaga generalni sekretariat pod vodstvom generalnega sekretarja. Generalnega sekretarja Svet imenuje soglasno.

Svet odloča o organizaciji generalnega sekretariata.

3. Svet sprejme svoj poslovnik."

11) Člen 32 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 32

Sodišče ima trinajst sodnikov.

Sodišče zaseda na plenarnih sejah. Lahko pa oblikuje senate, ki jih sestavljajo trije ali pet sodnikov, bodisi za izvajanje nekaterih pripravljalnih poizvedb ali za razsojanje v določenih vrstah zadev v skladu s pravili, določenimi za te namene.

Sodišče zaseda na plenarni seji, kadar to zahteva država članica ali institucija Skupnosti kot stranka v postopku.

Na zahtevo Sodišča lahko Svet soglasno poveča število sodnikov ter ustrezno prilagodi drugi in tretji odstavek tega člena in drugi odstavek člena 32b."

12) Člen 32d se nadomesti z naslednjim:

"Člen 32d

1. Sodišču se doda Sodišče prve stopnje s pristojnostjo obravnavanja in odločanja na prvi stopnji o nekaterih vrstah tožb ali postopkov, opredeljenih skladno s pogoji iz odstavka 2, pri čemer je pritožba na Sodišče dovoljena zgolj glede pravnih vprašanj in v skladu s pogoji, določenimi v statutu. Sodišče prve stopnje ni pristojno za obravnavanje in odločanje o vprašanjih, predloženih v predhodno odločanje v skladu s členom 41.

2. Svet na zahtevo Sodišča ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Komisijo soglasno določi vrste tožb ali postopkov iz odstavka 1 in sestavo Sodišča prve stopnje ter sprejme potrebne prilagoditve in dodatne določbe k statutu Sodišča. Če Svet ne odloči drugače, se uporabljajo za Sodišče prve stopnje določbe te pogodbe, ki se nanašajo na Sodišče, zlasti določbe Protokola o Statutu Sodišča.

3. Člani Sodišča prve stopnje so izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki izpolnjujejo pogoje za imenovanje na sodniški položaj; vlade držav članic jih v medsebojnem soglasju imenujejo za mandat šestih let. Članstvo se delno obnavlja vsaka tri leta. Člani, ki jim mandat poteče, so lahko ponovno imenovani.

4. Sodišče prve stopnje sprejme svoj poslovnik v dogovoru s Sodiščem. Ta poslovnik mora soglasno odobriti Svet."

13) Člen 33 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 33

Sodišče je pristojno, da v tožbah, ki jih vloži država članica ali Svet, razglasi za nične odločbe ali priporočila Komisije zaradi nepristojnosti, bistvene kršitve postopka, kršitve te pogodbe ali katerega koli pravnega pravila, ki se nanaša na njeno uporabo, ali zaradi zlorabe pooblastil. Vendar pa Sodišče ne sme preverjati ocene stanja kot posledice ekonomskih dejstev ali okoliščin, na podlagi katere je Komisija sprejela svoje odločbe ali priporočila, razen kadar je Komisija domnevno zlorabila svoja pooblastila ali če očitno ni upoštevala določb te pogodbe ali pravnih pravil, ki se nanašajo na njeno uporabo.

Podjetja ali združenja iz člena 48 lahko pod enakimi pogoji sprožijo postopek proti posamičnim odločbam ali priporočilom, ki se nanašajo nanje, ali proti splošnim odločbam ali priporočilom, ki po njihovem mnenju pomenijo zlorabo pooblastil v zvezi z njimi.

Postopek iz prvih dveh odstavkov tega člena sprožijo v enem mesecu od uradnega obvestila oziroma objave odločbe ali priporočila.

Sodišče je pod enakimi pogoji pristojno za tožbe, ki jih zaradi varovanja svojih prerogativ vloži Evropski parlament."

14) Vstavi se naslednje poglavje:

"POGLAVJE V
Računsko sodišče

Člen 45a

Računsko sodišče opravlja revizije.

Člen 45b

1. Računsko sodišče ima dvanajst članov.

2. Člani Računskega sodišča so izbrani med osebami, ki v svojih državah pripadajo ali so pripadale zunanjim revizijskim organom ali ki so posebej usposobljene za to službo. Njihova neodvisnost mora biti nedvomna.

3. Svet po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno imenuje člane Računskega sodišča za mandat šestih let.

Vendar so pri prvem imenovanju štirje člani Računskega sodišča, ki so bili izbrani z žrebom, imenovani za mandat samo štirih let.

Člani Računskega sodišča so lahko ponovno imenovani.

Predsednika Računskega sodišča izvolijo med svojimi člani za mandat treh let. Predsednik je lahko ponovno izvoljen.

4. Člani Računskega sodišča so pri opravljanju svojih nalog v splošnem interesu Skupnosti popolnoma neodvisni.

Pri opravljanju teh nalog ne smejo zahtevati ali sprejemati nikakršnih navodil od posameznih vlad ali drugih organov. Vzdržijo se vsakršnega ravnanja, ki je nezdružljivo z njihovimi nalogami.

5. Člani Računskega sodišča med svojim mandatom ne smejo opravljati nobene druge poklicne dejavnosti, bodisi pridobitne ali nepridobitne. Pri prevzemu svojih nalog se slovesno obvežejo, da bodo med svojim mandatom in po njegovem izteku spoštovali iz mandata izhajajoče obveznosti, zlasti dolžnost, da bodo po izteku mandata pri sprejemanju določenih imenovanj ali ugodnosti ravnali pošteno in diskretno.

6. Razen ob redni zamenjavi ali smrti dolžnosti člana Računskega sodišča prenehajo z njegovim odstopom ali če ga razreši v skladu z odstavkom 7.

Tako izpraznjeno mesto se za preostanek njegovega mandata zapolni z novim članom.

Razen ob razrešitvi ostanejo člani Računskega sodišča na svojem položaju do zamenjave.

7. Član Računskega sodišča je lahko razrešen ali se mu lahko odvzame pravica do pokojnine ali namesto nje odobrenih ugodnosti le, kadar Sodišče na predlog Računskega sodišča ugotovi, da član ne izpolnjuje več zahtevanih pogojev ali obveznosti, ki izhajajo iz njegovega položaja.

8. Svet s kvalificirano večino določi pogoje za zaposlitev predsednika in članov Računskega sodišča, zlasti njihove plače, nadomestila in pokojnine. Prav tako z enako večino določi druga izplačila, ki se nakazujejo kot osebni prejemki.

9. Določbe Protokola o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti, ki se uporabljajo za sodnike Sodišča, veljajo tudi za člane Računskega sodišča.

Člen 45c

1. Računsko sodišče izvaja revizije vseh prihodkov in odhodkov Skupnosti. Prav tako izvaja revizije prihodkov in odhodkov vseh organov, ki jih je ustanovila Skupnost, če ustrezni ustanovni akt takšne revizije ne izključuje.

Računsko sodišče predloži Evropskemu parlamentu in Svetu izjavo o zanesljivosti poslovnih knjig ter zakonitosti in pravilnosti poslovnih dogodkov.

2. Računsko sodišče preveri zakonitost in pravilnost vseh prihodkov in odhodkov iz odstavka 1 ter, ali je bilo finančno poslovodenje dobro.

Revizija prihodkov se opravi na podlagi zapadlih zneskov in zneskov, ki so bili Skupnosti dejansko plačani.

Revizija odhodkov se opravi na podlagi prevzetih obveznosti in izvršenih izplačil.

Navedeni reviziji se lahko opravita pred zaključkom poslovnih knjig za ustrezno proračunsko leto.

3. Revizija se opravi na podlagi računovodske dokumentacije in, če je to potrebno, v drugih institucijah Skupnosti in državah članicah na kraju samem. V državah članicah se revizija opravi v povezavi z nacionalnimi revizijskimi organi ali – če ti nimajo potrebne pristojnosti – s pristojnimi nacionalnimi službami. Ti organi ali službe obvestijo Računsko sodišče, ali nameravajo sodelovati pri reviziji.

Druge institucije Skupnosti in nacionalni revizijski organi ali – če ti nimajo potrebne pristojnosti – pristojne državne službe predložijo Računskemu sodišču na njegovo zahtevo vso dokumentacijo ali vse informacije, ki so potrebne za izvršitev njegove naloge.

4. Računsko sodišče pripravi letno poročilo po koncu vsakega proračunskega leta. To poročilo se predloži drugim institucijam Skupnosti in se skupaj z odgovori teh institucij na ugotovitve Računskega sodišča objavi v Uradnem listu Evropskih skupnosti.

Prav tako lahko Računsko sodišče kadar koli predloži svoje ugotovitve glede specifičnih vprašanj, zlasti v obliki posebnih poročil, in da mnenje na predlog ene od drugih institucij Skupnosti.

Letna poročila, posebna poročila ali mnenja sprejme z večino svojih članov.

Evropskemu parlamentu in Svetu pomaga pri nadzoru nad izvrševanjem proračuna.

5. Računsko sodišče sestavi tudi ločeno letno poročilo, v katerem navede, ali je bilo računovodstvo za prihodke in odhodke, razen za tiste iz odstavka 1, ter s tem povezano finančno poslovodenje Komisije opravljeno na pravilen način. To poročilo sestavi v šestih mesecih po koncu proračunskega leta, na katero se nanašajo poslovne knjige, in ga predloži Komisiji in Svetu. Komisija ga posreduje Evropskemu parlamentu."

15) Člen 78c se nadomesti z naslednjim:

"Člen 78c

Komisija izvršuje administrativni proračun v skladu z določbami uredb, sprejetih na podlagi člena 78h, na lastno odgovornost in v mejah odobrenih proračunskih sredstev, pri čemer upošteva načela dobrega finančnega poslovodenja.

Uredbe za vsako institucijo določajo podrobna pravila, ki se nanašajo na njen delež odhodkov.

Ob upoštevanju omejitev in pogojev, ki jih določajo uredbe, sprejete v skladu s členom 78h, lahko Komisija v okviru administrativnega proračuna odobrena sredstva prerazporedi med področji porabe ali med njihovimi sestavnimi deli.

16) Razveljavita se člena 78e in 78f.

17) Člen 78g se nadomesti z naslednjim:

"Člen 78g

1. Na priporočilo Sveta, ki odloča s kvalificirano večino, da Evropski parlament Komisiji razrešnico glede izvrševanja administrativnega proračuna. V ta namen najprej Svet, nato pa Evropski parlament pregledata poročilo in izkaz stanja iz člena 78d, letno poročilo Računskega sodišča, skupaj z odgovori revidiranih institucij na ugotovitve Računskega sodišča, in vsa ustrezna posebna poročila Računskega sodišča.

2. Evropski parlament lahko pred razrešnico Komisiji ali za druge namene v zvezi z izvajanjem pooblastil za izvrševanje administrativnega proračuna od Komisije zahteva podatke o izvrševanju odhodkov ali delovanju finančnih nadzornih sistemov. Komisija Evropskemu parlamentu na njegovo zahtevo predloži vse potrebne informacije.

3. Komisija ukrene vse potrebno glede ugotovitev, izraženih v sklepih o razrešnici, in drugih ugotovitev Evropskega parlamenta o izvrševanju odhodkov, pa tudi glede pojasnil, priloženih priporočilom Sveta, ki se nanašajo na razrešnico.

Komisija na zahtevo Evropskega parlamenta ali Sveta poroča o ukrepih, ki jih je sprejela na podlagi omenjenih ugotovitev in pojasnil, zlasti pa o navodilih, ki jih je dala službam, odgovornim za izvrševanje administrativnega proračuna. Tudi ta poročila se predložijo Računskemu sodišču."

18) Člen 78h se nadomesti z naslednjim:

"Člen 78h

Svet soglasno na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in po pridobitvi mnenja Računskega sodišča:

a) sprejme finančne uredbe, v katerih se zlasti podrobno določi postopek, ki ga je treba sprejeti za pripravo in izvrševanje administrativnega proračuna ter za predložitev in revizijo poročil;

b) določi načine in postopke, s katerimi se proračunski prihodki, predvideni v ureditvi o lastnih sredstvih Skupnosti, dajo na voljo Komisiji, ter določi ukrepe, ki se po potrebi uporabljajo za zagotavljanje denarnih sredstev;

c) določi pravila glede odgovornosti finančnih nadzornikov, odredbodajalcev in računovodij ter glede ustreznih nadzornih ukrepov."

19) Vstavi se naslednji člen:

"Člen 78i

Države članice sprejmejo za preprečevanje goljufij, ki škodijo finančnim interesom Skupnosti, enake ukrepe, kakršne sprejmejo za preprečevanje goljufij, ki škodijo njihovim lastnim finančnim interesom.

Brez poseganja v druge določbe te pogodbe države članice usklajujejo svoje delovanje, katerega cilj je zaščita finančnih interesov Skupnosti pred goljufijami. V ta namen s pomočjo Komisije organizirajo tesno in redno sodelovanje med pristojnimi službami svojih uprav."

20) Člen 79(a) se nadomesti z naslednjim:
"(a) Ta pogodba se ne uporablja za Ferske otoke."

21) Razveljavita se člena 96 in 98.

NASLOV IV
DOLOČBE, KI SPREMINJAJO POGODBO O USTANOVITVI EVROPSKE SKUPNOSTI ZA ATOMSKO ENERGIJO

Člen I

Pogodba o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo se spremeni v skladu z določbami tega člena.

1) Člen 3 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 3

1. Naloge, zaupane Skupnosti, izvajajo naslednje institucije:
– EVROPSKI PARLAMENT,
– SVET,
– KOMISIJA,
– SODIŠČE,
– RAČUNSKO SODIŠČE.

Vsaka institucija deluje v mejah pristojnosti po tej pogodbi.

2. Svetu in Komisiji pomaga Ekonomsko-socialni odbor, ki deluje kot svetovalni organ."

2) Vstavijo se naslednji členi:

"Člen 107a

Evropski parlament lahko z večino svojih članov od Komisije zahteva predložitev ustreznih predlogov glede vprašanj, o katerih meni, da je za izvajanje te pogodbe treba sprejeti akt Skupnosti.

Člen 107b

Brez poseganja v pristojnosti, dodeljene s to pogodbo drugim institucijam ali organom, lahko Evropski parlament pri izpolnjevanju svojih nalog na zahtevo četrtine svojih članov ustanovi začasni preiskovalni odbor zaradi preverjanja domnevnih kršitev ali nepravilnosti pri izvajanju zakonodaje Skupnosti, razen tedaj ko domnevna dejanja preiskuje sodišče in dokler je primer še vedno v sodnem postopku.

Začasni preiskovalni odbor se ob predložitvi svojega poročila razpusti.

Podrobne določbe o uresničevanju pravice do preiskave določijo Evropski parlament, Svet in Komisija v medsebojnem soglasju.

Člen 107c

Vsi državljani Unije in vse fizične ali pravne osebe s prebivališčem ali statutarnim sedežem v eni od držav članic imajo pravico, da samostojno ali skupaj z drugimi državljani ali osebami naslovijo na Evropski parlament peticijo glede vprašanj, ki sodijo na področje delovanja Skupnosti in ki jih neposredno zadevajo.

Člen 107d

1. Evropski parlament imenuje varuha človekovih pravic, ki je pooblaščen za sprejemanje pritožb državljanov Unije ali fizičnih ali pravnih oseb s prebivališčem ali statutarnim sedežem v eni od držav članic glede nepravilnosti pri dejavnostih institucij ali organov Skupnosti razen Sodišča in Sodišča prve stopnje pri opravljanju njune sodne funkcije.

V skladu s svojimi nalogami varuh človekovih pravic opravlja na lastno pobudo ali na podlagi pritožb, predloženih neposredno ali prek člana Evropskega parlamenta, poizvedbe, ki so po njegovem mnenju utemeljene, kar pa ne velja za domnevna dejanja, ki so ali so bila predmet sodnega postopka. Kadar varuh človekovih pravic ugotovi nepravilnost, predloži zadevo pristojni instituciji, ki ima na voljo tri mesece, da ga obvesti o svojem stališču. Varuh človekovih pravic nato pošlje poročilo Evropskemu parlamentu in pristojni instituciji. Osebo, ki je vložila pritožbo, obvestijo o izidu poizvedb.

Varuh človekovih pravic predloži Evropskemu parlamentu letno poročilo o izidu svojih poizvedb.

2. Varuh človekovih pravic je imenovan po vsakih volitvah v Evropski parlament za mandatno dobo parlamenta. Lahko je ponovno imenovan.

Varuha človekovih pravic lahko na zahtevo Evropskega parlamenta razreši Sodišče, če ne izpolnjuje več pogojev za opravljanje svojih nalog ali če je zagrešil hujšo kršitev.

3. Varuh človekovih pravic je pri opravljanju svojih nalog popolnoma neodvisen. Med opravljanjem teh nalog ne sme zahtevati ali sprejemati nikakršnih navodil katerega koli organa. Varuh človekovih pravic med svojim mandatom ne sme opravljati nobene druge poklicne dejavnosti, bodisi pridobitne ali nepridobitne.

4. Evropski parlament po pridobitvi mnenja Komisije in odobritve Sveta, ki odloča s kvalificirano večino, določi pravila in splošne pogoje za opravljanje nalog varuha človekovih pravic."

3) Odstavek 3 člena 108 se nadomesti z naslednjim:
"3. Evropski parlament pripravi predloge za splošne neposredne volitve po enotnem postopku v vseh državah članicah.

Po dani privolitvi Evropskega parlamenta, ki odloča z večino svojih članov, Svet soglasno sprejme ustrezne določbe in jih priporoči državam članicam v sprejetje skladno z njihovimi ustavnimi pravili."

4) Drugi pododstavek člena 114 se dopolni z naslednjim stavkom:

"V tem primeru mandat članov Komisije, ki so imenovani kot zamenjava, poteče z datumom, s katerim bi potekel mandat članom Komisije, ki morajo kolektivno odstopiti."

5) Vstavijo se naslednji členi:

"Člen 116

Svet sestavlja po en predstavnik posamezne države članice na ministrski ravni, ki je pooblaščen za prevzemanje obveznosti v imenu vlade svoje države.

Države članice izmenoma prevzamejo funkcijo predsednika Sveta za dobo šestih mesecev po naslednjem vrstnem redu:

– za prvo obdobje šestih let: Belgija, Danska, Nemčija, Grčija, Španija, Francija, Irska, Italija, Luksemburg, Nizozemska, Portugalska, Združeno kraljestvo;

– za naslednje obdobje šestih let: Danska, Belgija, Grčija, Nemčija, Francija, Španija, Italija, Irska, Nizozemska, Luksemburg, Združeno kraljestvo, Portugalska.

Člen 117

Svet se sestane, ko ga skliče predsednik na lastno pobudo ali na zahtevo enega od njegovih članov ali Komisije."

6) Vstavi se naslednji člen:

"Člen 121

1. Odbor, ki ga sestavljajo stalni predstavniki držav članic, je odgovoren za pripravo dela Sveta in za izvajanje nalog, ki mu jih dodeli Svet.

2. Svetu pomaga generalni sekretariat pod vodstvom generalnega sekretarja. Generalnega sekretarja Svet imenuje soglasno.

Svet odloča o organizaciji generalnega sekretariata.

3. Svet sprejme svoj poslovnik."

7) Vstavi se naslednji člen:

"Člen 123

Svet s kvalificirano večino določi plače, nadomestila in pokojnine predsednika in članov Komisije ter predsednika, sodnikov, generalnih pravobranilcev in sodnega tajnika Sodišča. Prav tako z enako večino določi druga izplačila, ki se nakazujejo kot osebni prejemki."

8) Vstavijo se naslednji členi:

"Člen 125

Komisija vsako leto najpozneje en mesec pred začetkom zasedanja Evropskega parlamenta objavi splošno poročilo o dejavnostih Skupnosti.

Člen 126

1. Komisija ima sedemnajst članov, ki so izbrani na podlagi njihove splošne usposobljenosti in katerih neodvisnost je nedvomna.

Število članov Komisije lahko Svet spremeni soglasno.

Samo državljani držav članic so lahko člani Komisije.

V Komisiji mora biti vsaj po en državljan vsake države članice, ne smeta pa biti v njej več kakor dva člana z državljanstvom iste države.

2. Člani Komisije so pri opravljanju svojih nalog v splošnem interesu Skupnosti popolnoma neodvisni.

Pri opravljanju teh nalog ne smejo zahtevati ali sprejemati nikakršnih navodil od posameznih vlad ali drugih organov. Vzdržijo se vsakršnega ravnanja, ki je nezdružljivo z njihovimi nalogami. Vsaka država članica se obvezuje, da bo spoštovala to načelo in ne bo poskušala vplivati na člane Komisije pri opravljanju njihovih nalog.

Člani Komisije med svojim mandatom ne smejo opravljati nobene druge poklicne dejavnosti, bodisi pridobitne ali nepridobitne. Pri prevzemu svojih nalog se slovesno obvežejo, da bodo med svojim mandatom in po njegovem izteku spoštovali iz mandata izhajajoče obveznosti, zlasti dolžnost, da bodo po izteku mandata pri sprejemanju določenih imenovanj ali ugodnosti ravnali pošteno in diskretno. Ob kršitvi teh obveznosti lahko Sodišče na predlog Sveta ali Komisije zadevnega člana glede na okoliščine razreši v skladu s členom 129 ali mu odvzame pravico do pokojnine ali namesto nje odobrenih ugodnosti.

Člen 127

1. Člani Komisije so v skladu s postopkom iz odstavka 2 imenovani za dobo petih let, pri čemer se po potrebi upošteva člen 114.

Lahko so ponovno imenovani.

2. Vlade držav članic po posvetovanju z Evropskim parlamentom v medsebojnem soglasju predlagajo osebo, ki jo nameravajo imenovati za predsednika Komisije.

Vlade držav članic po posvetu s kandidatom za mesto predsednika predlagajo druge osebe, ki jih nameravajo imenovati za člane Komisije.

Predsednika in druge člane Komisije, predlagane po tem postopku, mora kot celoto z glasovanjem potrditi Evropski parlament. Po tem, ko predsednika in druge člane Komisije potrdi Evropski parlament, jih v medsebojnem soglasju imenujejo vlade držav članic.

3. Odstavka 1 in 2 se prvič uporabita za predsednika in druge člane Komisije, katerih mandat se začne 7. januarja 1995.

Predsednika in druge člane Komisije, katerih mandat se začne 7. januarja 1993, imenujejo vlade držav članic v medsebojnem soglasju. Njihov mandat se izteče 6. januarja 1995.

Člen 128

Razen ob redni zamenjavi ali smrti dolžnosti člana Komisije prenehajo z njegovim odstopom ali razrešitvijo.

Tako izpraznjeno mesto se za preostanek njegovega mandata zapolni z novim članom, ki ga v medsebojnem soglasju imenujejo vlade držav članic. Svet lahko soglasno sklene, da izpraznjenega mesta ni treba zapolniti.

Predsednik je ob odstopu, razrešitvi ali smrti nadomeščen za preostanek svojega mandata. Pri tem se uporabi postopek iz člena 127(2).

Razen ob razrešitvi po členu 129 ostanejo člani Komisije na svojem položaju do zamenjave.

Člen 129

Če član Komisije ne izpolnjuje več pogojev za opravljanje svojih dolžnosti ali če je zagrešil hujšo kršitev, ga lahko Sodišče na predlog Sveta ali Komisije razreši.

Člen 130

Komisija lahko med svojimi člani imenuje enega ali dva podpredsednika.

Člen 131

Svet in Komisija se posvetujeta in v medsebojnem soglasju določita načine svojega sodelovanja.

Komisija sprejme svoj poslovnik, da bi zagotovila skladnost svojega delovanja in delovanja svojih služb s to pogodbo. Zagotovi objavo tega poslovnika.

Člen 132

Komisija odloča z večino števila članov iz člena 126.

Komisija lahko veljavno zaseda le, če je na zasedanju navzoče s poslovnikom določeno število članov."

9) Člen 133 se razveljavi.

10) Člen 137 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 137

Sodišče ima trinajst sodnikov.

Sodišče zaseda na plenarnih sejah. Lahko pa oblikuje senate, ki jih sestavljajo trije ali pet sodnikov, bodisi za izvajanje nekaterih pripravljalnih poizvedb ali za razsojanje v določenih vrstah zadev v skladu s pravili, določenimi za te namene.

Sodišče zaseda na plenarni seji, kadar to zahteva država članica ali institucija Skupnosti kot stranka v postopku.

Na zahtevo Sodišča lahko Svet soglasno poveča število sodnikov ter ustrezno prilagodi drugi in tretji odstavek tega člena in drugi odstavek člena 139."

11) Člen 140a se nadomesti z naslednjim:

"Člen 140a

1. Sodišču se doda Sodišče prve stopnje s pristojnostjo obravnavanja in odločanja na prvi stopnji o nekaterih vrstah tožb ali postopkov, opredeljenih skladno s pogoji iz odstavka 2, pri čemer je pritožba na Sodišče dovoljena zgolj glede pravnih vprašanj in v skladu s pogoji, določenimi v statutu. Sodišče prve stopnje ni pristojno za obravnavanje in odločanje o vprašanjih, predloženih v predhodno odločanje v skladu s členom 150.

2. Svet na zahtevo Sodišča ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Komisijo soglasno določi vrste tožb ali postopkov iz odstavka 1 in sestavo Sodišča prve stopnje ter sprejme potrebne prilagoditve in dodatne določbe k statutu Sodišča. Če Svet ne odloči drugače, se uporabljajo za Sodišče prve stopnje določbe te pogodbe, ki se nanašajo na Sodišče, zlasti določbe Protokola o Statutu Sodišča.

3. Člani Sodišča prve stopnje so izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki izpolnjujejo pogoje za imenovanje na sodniški položaj; vlade držav članic jih v medsebojnem soglasju imenujejo za mandat šestih let. Članstvo se delno obnavlja vsaka tri leta. Člani, ki jim mandat poteče, so lahko ponovno imenovani.

4. Sodišče prve stopnje sprejme svoj poslovnik v dogovoru s Sodiščem. Ta poslovnik mora soglasno odobriti Svet."

12) Člen 143 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 143

1. Če Sodišče ugotovi, da katera od držav članic ni izpolnila neke obveznosti iz te pogodbe, mora ta država sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe Sodišča.

2. Če Komisija meni, da zadevna država članica takšnih ukrepov ni sprejela, poda svoje obrazloženo mnenje, potem ko je tej državi dala možnost za predložitev pripomb, in v njem podrobno navede, v katerih točkah država članica ni izvršila sodbe Sodišča.

Če zadevna država članica ne sprejme potrebnih ukrepov za izvršitev sodbe Sodišča v roku, ki ga je določila Komisija, lahko slednja predloži primer Sodišču. Pri tem določi višino povprečnine ali denarne kazni, ki jo mora plačati zadevna država članica in ki je po njenem mnenju primerna glede na okoliščine.

Če Sodišče ugotovi, da zadevna država članica ni izvršila njegove sodbe, ji lahko naloži plačilo povprečnine ali denarne kazni.

Ta postopek ne posega v člen 142."

13) Člen 146 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 146

Sodišče nadzira zakonitost aktov Sveta in Komisije razen priporočil in mnenj, pa tudi zakonitost aktov Evropskega parlamenta s pravnim učinkom do tretjih oseb.

V ta namen je Sodišče pristojno za odločanje o tožbah, ki jih vloži država članica, Svet ali Komisija zaradi nepristojnosti, bistvene kršitve postopka, kršitve te pogodbe ali katerega koli pravnega pravila, ki se nanaša na njeno uporabo, ali zaradi zlorabe pooblastil.

Sodišče je pod enakimi pogoji pristojno za tožbe, ki jih zaradi varovanja svojih prerogativ vloži Evropski parlament.

Fizične ali pravne osebe lahko pod enakimi pogoji sprožijo postopke zoper nanje naslovljene odločbe ali zoper odločbe, ki jih neposredno in posamično zadevajo, čeprav so v obliki uredbe ali odločbe naslovljene na drugo osebo.

Postopki iz tega člena se glede na posamezni primer sprožijo v dveh mesecih od objave akta ali njegovega uradnega obvestila tožniku, če tega ni bilo, pa od dneva, ko je zanj izvedel."

[Tudi člen 156 je spremenjen z zapisnikom z dne 26.7.1999 kot sledi:

"Ne glede na iztek roka iz petega odstavka člena 146 lahko vsaka stranka v sporu, v katerem gre za uredbo Sveta ali Komisije, pred Sodiščem uveljavlja, da se ta uredba iz razlogov, navedenih v drugem odstavku člena 146, ne uporablja.[1]"]

14) Vstavi se naslednji oddelek:

"ODDELEK V
Računsko sodišče

Člen 160a

Računsko sodišče opravlja revizije.

Člen 160b

1. Računsko sodišče ima dvanajst članov.

2. Člani Računskega sodišča so izbrani med osebami, ki v svojih državah pripadajo ali so pripadale zunanjim revizijskim organom ali ki so posebej usposobljene za to službo. Njihova neodvisnost mora biti nedvomna.

3. Svet po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno imenuje člane Računskega sodišča za mandat šestih let.

Vendar so pri prvem imenovanju štirje člani Računskega sodišča, ki so bili izbrani z žrebom, imenovani za mandat samo štirih let.

Člani Računskega sodišča so lahko ponovno imenovani.

Predsednika Računskega sodišča izvolijo med svojimi člani za mandat treh let. Predsednik je lahko ponovno izvoljen.

4. Člani Računskega sodišča so pri opravljanju svojih nalog v splošnem interesu Skupnosti popolnoma neodvisni.

Pri opravljanju teh nalog ne smejo zahtevati ali sprejemati nikakršnih navodil od posameznih vlad ali drugih organov. Vzdržijo se vsakršnega ravnanja, ki je nezdružljivo z njihovimi nalogami.

5. Člani Računskega sodišča med svojim mandatom ne smejo opravljati nobene druge poklicne dejavnosti, bodisi pridobitne ali nepridobitne. Pri prevzemu svojih nalog se slovesno obvežejo, da bodo med svojim mandatom in po njegovem izteku spoštovali iz mandata izhajajoče obveznosti, zlasti dolžnost, da bodo po izteku mandata pri sprejemanju določenih imenovanj ali ugodnosti ravnali pošteno in diskretno.

6. Razen ob redni zamenjavi ali smrti dolžnosti člana Računskega sodišča prenehajo z njegovim odstopom ali če ga razreši Sodišče v skladu z odstavkom 7.

Tako izpraznjeno mesto se za preostanek njegovega mandata zapolni z novim članom.

Razen ob razrešitvi ostanejo člani Računskega sodišča na svojem položaju do zamenjave.

[1] Zapisnik podpisan v Rimu 26. 7. 1999 (UL C323, 11. 11. 1999, str. 1).

7. Član Računskega sodišča je lahko razrešen ali se mu lahko odvzame pravica do pokojnine ali namesto nje odobrenih ugodnosti le, kadar Sodišče na predlog Računskega sodišča ugotovi, da član ne izpolnjuje več zahtevanih pogojev ali obveznosti, ki izhajajo iz njegovega položaja.

8. Svet s kvalificirano večino določi pogoje za zaposlitev predsednika in članov Računskega sodišča, zlasti njihove plače, nadomestila in pokojnine. Prav tako z enako večino določi druga izplačila, ki se nakazujejo kot osebni prejemki.

9. Določbe Protokola o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti, ki se uporabljajo za sodnike Sodišča, veljajo tudi za člane Računskega sodišča.

Člen 160c

1. Računsko sodišče izvaja revizije vseh prihodkov in odhodkov Skupnosti. Prav tako izvaja revizije prihodkov in odhodkov vseh organov, ki jih je ustanovila Skupnost, če ustrezni ustanovni akt takšne revizije ne izključuje.

Računsko sodišče predloži Evropskemu parlamentu in Svetu izjavo o zanesljivosti poslovnih knjig ter zakonitosti in pravilnosti poslovnih dogodkov.

2. Računsko sodišče preveri zakonitost in pravilnost vseh prihodkov in odhodkov ter, ali je bilo finančno poslovodenje dobro.

Revizija prihodkov se opravi na podlagi zapadlih zneskov in zneskov, ki so bili Skupnosti dejansko plačani.

Revizija odhodkov se opravi na podlagi prevzetih obveznosti in izvršenih izplačil.

Navedeni reviziji se lahko opravita pred zaključkom poslovnih knjig za ustrezno proračunsko leto.

3. Revizija se opravi na podlagi računovodske dokumentacije in, če je to potrebno, v drugih institucijah Skupnosti in državah članicah na kraju samem. V državah članicah se revizija opravi v povezavi z nacionalnimi revizijskimi organi ali – če ti nimajo potrebne pristojnosti – s pristojnimi nacionalnimi službami. Ti organi ali službe obvestijo Računsko sodišče, ali nameravajo sodelovati pri reviziji.

Druge institucije Skupnosti in nacionalni revizijski organi ali – če ti nimajo potrebne pristojnosti – pristojne nacionalne službe predložijo Računskemu sodišču na njegovo zahtevo vso dokumentacijo ali vse informacije, ki so potrebne za izvršitev njegove naloge.

4. Računsko sodišče pripravi letno poročilo po koncu vsakega proračunskega leta. To poročilo se predloži drugim institucijam Skupnosti in se skupaj z odgovori teh institucij na ugotovitve Računskega sodišča objavi v Uradnem listu Evropskih skupnosti.

Prav tako lahko Računsko sodišče kadar koli predloži svoje ugotovitve glede specifičnih vprašanj, zlasti v obliki posebnih poročil, in da mnenje na predlog ene od drugih institucij Skupnosti.

Letna poročila, posebna poročila ali mnenja sprejme z večino svojih članov.

Evropskemu parlamentu in Svetu pomaga pri nadzoru nad izvrševanjem proračuna."

15) Člen 166 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 166

Število članov Ekonomsko-socialnega odbora je naslednje:

Belgija	12
Danska	9
Nemčija	24
Grčija	12
Španija	21
Francija	24
Irska	9
Italija	24
Luksemburg	6
Nizozemska	12
Portugalska	12
Združeno kraljestvo	24

Člane Odbora imenuje Svet soglasno za dobo štirih let. Lahko so ponovno imenovani.

Člani odbora niso vezani na nikakršna obvezna navodila. Pri opravljanju svojih nalog so v splošnem interesu Skupnosti popolnoma neodvisni.

Svet s kvalificirano večino določi nadomestila za člane odbora."

16) Člen 168 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 168

Odbor izvoli svojega predsednika in predsedstvo med svojimi člani za dobo dveh let.

Odbor sprejme svoj poslovnik.

Skliče ga njegov predsednik na zahtevo Sveta ali Komisije. Sestane se lahko tudi na lastno pobudo."

17) Člen 170 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 170

Svet ali Komisija se morata posvetovati z odborom v primerih, predvidenih s to pogodbo. Obe instituciji pa se lahko posvetujeta z odborom v vseh primerih, za katere menita, da je to primerno. Odbor lahko da mnenje na lastno pobudo v tistih primerih, za katere meni, da je to primerno.

Kadar Svet ali Komisija meni, da je to potrebno, postavi odboru rok za predložitev njegovega mnenja, ki ne sme biti krajši od enega meseca od datuma, ko predsednik odbora prejme ustrezno uradno obvestilo. Če ob izteku tega roka mnenje ni dano, to ne prepreči nadaljnjega ukrepanja.

Mnenje odbora in mnenje strokovne skupine se skupaj s poročilom o posvetovanjih pošljeta Svetu in Komisiji."

18) Odstavki 1 do 3 člena 172 se razveljavijo.

19) Člen 173 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 173

Brez vpliva na druge prihodke se proračun v celoti financira iz lastnih sredstev.

Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno predpiše določbe o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti, ki jih priporoči državam članicam v sprejetje skladno z njihovimi ustavnimi pravili."

20) Vstavi se naslednji člen:

"Člen 173a

Zaradi ohranjanja proračunske discipline Komisija ne pripravlja nikakršnih predlogov za pravne akte Skupnosti niti ne spreminja svojih predlogov ali sprejema izvedbenih ukrepov, ki bi lahko znatno vplivali na proračun, ne da bi zagotovila, da se lahko zadevni predlog ali ukrep financira v mejah lastnih sredstev Skupnosti po določbah, ki jih Svet sprejme v skladu s členom 173."

21) Člen 179 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 179

Komisija izvršuje proračuna v skladu z določbami uredb, sprejetih na podlagi člena 183, na lastno odgovornost in v

mejah odobrenih proračunskih sredstev, pri čemer upošteva načela dobrega finančnega poslovodenja.

Uredbe za vsako institucijo določajo podrobna pravila, ki se nanašajo na njen delež odhodkov.

Ob upoštevanju omejitev in pogojev, ki jih določajo uredbe, sprejete v skladu s členom 183, lahko Komisija v okviru proračunov odobrena sredstva prerazporedi med področji porabe ali med njihovimi sestavnimi deli.

22) Člena 180 in 180a se razveljavita.

23) Člen 180b se nadomesti z naslednjim:

"Člen 180b

1. Na priporočilo Sveta, ki odloča s kvalificirano večino, da Evropski parlament Komisiji razrešnico glede izvrševanja proračuna. V ta namen najprej Svet, nato pa Evropski parlament pregledata poročilo in izkaz stanja iz člena 179a, letno poročilo Računskega sodišča, skupaj z odgovori revidiranih institucij na ugotovitve Računskega sodišča, in vsa ustrezna posebna poročila Računskega sodišča.

2. Evropski parlament lahko pred razrešnico Komisiji ali za druge namene v zvezi z izvajanjem pooblastil za izvrševanje proračuna od Komisije zahteva podatke o izvrševanju odhodkov ali delovanju finančnih nadzornih sistemov. Komisija Evropskemu parlamentu na njegovo zahtevo predloži vse potrebne informacije.

3. Komisija ukrene vse potrebno glede ugotovitev, izraženih v sklepih o razrešnici, in drugih ugotovitev Evropskega parlamenta o izvrševanju odhodkov, pa tudi glede pojasnil, priloženih priporočilom Sveta, ki se nanašajo na razrešnico.

Komisija na zahtevo Evropskega parlamenta ali Sveta poroča o ukrepih, ki jih je sprejela na podlagi omenjenih ugotovitev in pojasnil, zlasti pa o navodilih, ki jih je dala službam, odgovornim za izvrševanje proračuna. Tudi ta poročila se predložijo Računskemu sodišču."

24) Člen 183 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 183

Svet soglasno na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in po pridobitvi mnenja Računskega sodišča:

a) sprejme finančne uredbe, v katerih se zlasti podrobno določi postopek, ki ga je treba sprejeti za pripravo in izvrševanje proračuna ter za predložitev in revizijo poročil;

b) določi načine in postopke, s katerimi se proračunski prihodki, predvideni v ureditvi o lastnih sredstvih Skupnosti, dajo na voljo Komisiji, ter določi ukrepe, ki se po potrebi uporabljajo za zagotavljanje denarnih sredstev;

c) predpiše pravila glede odgovornosti finančnih nadzornikov, odredbodajalcev in računovodij ter glede ustreznih nadzornih ukrepov."

25) Vstavi se naslednji člen:

"Člen 183a

Države članice sprejmejo za preprečevanje goljufij, ki škodijo finančnim interesom Skupnosti, enake ukrepe, kakršne sprejmejo za preprečevanje goljufij, ki škodijo njihovim lastnim finančnim interesom.

Brez poseganja v druge določbe te pogodbe države članice usklajujejo svoje delovanje, katerega cilj je zaščita finančnih interesov Skupnosti pred goljufijami. V ta namen s pomočjo Komisije organizirajo tesno in redno sodelovanje med pristojnimi službami svojih uprav."

26) Člen 198(a) se nadomesti z naslednjim:

"(a) Ta pogodba se ne uporablja za Ferske otoke."

27) Člen 201 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 201

Skupnost vzpostavi tesno sodelovanje z Organizacijo za ekonomsko sodelovanje in razvoj, podrobnosti sodelovanja pa se določijo v medsebojnem soglasju."

28) Člena 204 in 205 se razveljavita.

29) Člen 206 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 206

Skupnost lahko *z* eno ali več državami ali mednarodnimi organizacijami sklepa sporazume o pridružitvi, ki zajemajo vzajemne pravice in obveznosti ter skupne ukrepe in posebne postopke.

Te sporazume sklene Svet soglasno po posvetovanju z Evropskim parlamentom.

Kadar ti sporazumi zahtevajo spremembe te pogodbe, se te spremembe najprej sprejmejo v skladu s postopkom iz člena N Pogodbe o Evropski uniji."

NASLOV V
DOLOČBE O SKUPNI ZUNANJI IN VARNOSTNI POLITIKI

Člen J

S to pogodbo se vzpostavi skupna zunanja in varnostna politika, ki jo urejajo spodaj navedene določbe.

Člen J.1

1. Unija in njene države članice določijo in izvajajo skupno zunanjo in varnostno politiko, ki jo urejajo določbe tega naslova in ki zajema vsa področja zunanje in varnostne politike.

2. Cilji skupne zunanje in varnostne politike so:

– zaščititi skupne vrednote, temeljne interese in neodvisnost Unije;

– na vse načine krepiti varnost Unije in njenih držav članic;

– ohranjati mir in krepiti mednarodno varnost v skladu z načeli Ustanovne listine Združenih narodov in Helsinške sklepne listine ter cilji Pariške listine;

– spodbujati mednarodno sodelovanje;

– razvijati in utrjevati demokracijo in načelo pravne države ter spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

3. Unija uresničuje te cilje:

– z vzpostavljanjem sistematičnega sodelovanja med državami članicami pri vodenju politike v skladu s členom J.2;

– s postopnim izvajanjem skupnih ukrepov v skladu s členom J.3 na področjih, na katerih imajo države članice pomembne skupne interese.

4. Države članice dejavno in brez pridržkov podpirajo zunanjo in varnostno politiko Unije v duhu lojalnosti in medsebojne solidarnosti. Vzdržijo se vsakršnega ravnanja, ki je v nasprotju z interesi Unije ali ki bi lahko zmanjševalo njeno učinkovitost v vlogi povezovalne sile v mednarodnih odnosih. Svet zagotovi spoštovanje teh načel.

Člen J.2

1. V okviru Sveta se države članice medsebojno obveščajo in posvetujejo o vseh zadevah zunanje in varnostne politike splošnega pomena, da bi z usklajenim in konvergentnim delovanjem zagotovile čimbolj učinkovito uveljavljanje svojega skupnega vpliva.

2. Svet določi skupno stališče, kadar meni, da je to potrebno.

Države članice zagotavljajo skladnost svoje nacionalne politike s skupnimi stališči.

3. Države članice usklajujejo svoje delovanje v mednarodnih organizacijah in na mednarodnih konferencah. Na takih forumih podpirajo skupna stališča.

V mednarodnih organizacijah in na mednarodnih konferencah, na katerih ne sodelujejo vse države članice, sodelujoče podpirajo skupna stališča.

Člen J.3

Postopek za sprejetje skupnih ukrepov v zadevah zunanje in varnostne politike je naslednji:

1. Svet na podlagi splošnih smernic Evropskega sveta sklene, da bi neko zadevo morali urejati s skupnim ukrepanjem.

Kadar Svet odloča po načelu skupnega ukrepanja, določi natančen obseg, splošne in posebne cilje Unije pri takem ukrepanju, sredstva, postopke in pogoje za izvajanje in njegovo trajanje, če je to potrebno.

2. Svet pri sprejetju skupnih ukrepov in v vsaki fazi njihovega izvajanja opredeli tiste zadeve, o katerih je treba odločati s kvalificirano večino.

Kadar mora Svet v skladu s prejšnjim pododstavkom odločati s kvalificirano večino, se glasovi njegovih članov ponderirajo v skladu s členom 148(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, za sprejetje odločitev Sveta pa je potrebnih najmanj štiriinpetdeset glasov za, ki jih odda vsaj osem članov.

3. Če se spremenijo okoliščine z znatnim vplivom na vprašanje, ki je predmet skupnih ukrepov, Svet ponovno preuči načela in cilje ter sprejme potrebne odločitve. Dokler Svet ne odloči, ostanejo skupni ukrepi v veljavi.

4. Skupni ukrepi obvezujejo države članice pri stališčih, ki jih sprejemajo, in pri njihovem delovanju.

5. Če se načrtuje sprejetje nacionalnega stališča ali izvajanje nacionalnih ukrepov skladno s skupnim ukrepanjem, se to sporoči dovolj zgodaj, da se omogoči predhodno posvetovanje v Svetu, če je to potrebno. Obveznost predhodnega obveščanja ne velja za ukrepe, ki pomenijo le prenos odločitev Sveta na nacionalni ravni.

6. V nujnih primerih, nastalih zaradi spremembe razmer, in če Svet o tem ni sprejel nobene odločitve, lahko države članice po hitrem postopku sprejmejo potrebne ukrepe ob upoštevanju splošnih ciljev skupnega ukrepanja. Zadevna država članica nemudoma obvesti Svet o vseh takih ukrepih.

7. Če pri izvajanju skupnih ukrepov nastanejo večje težave, država članica z njimi seznani Svet, ki o njih razpravlja in poišče ustrezne rešitve. Te ne smejo nasprotovati ciljem skupnega ukrepanja niti zmanjševati njegove učinkovitosti.

Člen J.4

1. Skupna zunanja in varnostna politika zajema vsa vprašanja glede varnosti Unije, tudi dolgoročno oblikovanje skupne obrambne politike, ki bi sčasoma lahko privedla do skupne obrambe.

2. Unija zahteva od Zahodnoevropske unije (ZEU), ki je sestavni del razvoja Unije, da pripravi in izvaja odločitve in ukrepe Unije, ki se nanašajo na obrambo. Svet v soglasju z institucijami ZEU sprejme ustrezne praktične rešitve.

3. Za vprašanja iz tega člena, ki se nanašajo na obrambo, ne veljajo postopki iz člena J.3.

4. Politika Unije v skladu s tem členom ne posega v posebno naravo varnostne in obrambne politike posameznih držav članic in spoštuje obveznosti nekaterih držav članic po Severnoatlantski pogodbi ter je združljiva s skupno varnostno in obrambno politiko, vzpostavljeno v tem okviru.

5. Določbe tega člena ne preprečujejo razvoja tesnejšega dvostranskega sodelovanja med dvema ali več državami članicami v okviru ZEU in Atlantskega zavezništva, če takšno sodelovanje ne nasprotuje sodelovanju, predvidenem v tem naslovu, ali če ga ne ovira.

6. Za uresničevanje ciljev te pogodbe in z upoštevanjem leta 1998 v smislu člena XII Bruseljske pogodbe se lahko določbe tega člena spremenijo v skladu s členom N(2) na podlagi poročila, ki ga mora Svet leta 1996 predložiti Evropskemu svetu in ki vsebuje oceno doseženega napredka in do takrat pridobljenih izkušenj.

Člen J.5

1. Predsedstvo zastopa Unijo v zadevah skupne zunanje in varnostne politike.

2. Predsedstvo je odgovorno za izvajanje skupnih ukrepov; v tej funkciji načelno izraža stališča Unije v mednarodnih organizacijah in na mednarodnih konferencah.

3. Pri nalogah iz odstavkov 1 in 2 predsedstvu po potrebi pomagata prejšnja in naslednja predsedujoča država članica. Komisija je v celoti vključena v te naloge.

4. Brez poseganja v člena J.2(3) in J.3(4) države članice, ki so zastopane v mednarodnih organizacijah ali na mednarodnih konferencah, kjer ne sodelujejo vse države članice, slednje obveščajo o vseh zadevah skupnega interesa.

Države članice, ki so tudi članice Varnostnega sveta Združenih narodov, se bodo medsebojno usklajevale in izčrpno obveščale druge države članice. Države članice, ki so stalne članice Varnostnega sveta, bodo pri opravljanju svojih dolžnosti zagovarjale stališča in interese Unije, ne da bi to vplivalo na njihove odgovornosti po določbah Ustanovne listine Združenih narodov.

Člen J.6

Diplomatska in konzularna predstavništva držav članic ter delegacije Komisije v tretjih državah in na mednarodnih konferencah ter njihova predstavništva pri mednarodnih organizacijah sodelujejo pri zagotavljanju tega, da se upoštevajo in izvajajo skupna stališča in skupni ukrepi, ki jih sprejme Svet.

Sodelovanje okrepijo z izmenjavo informacij, s pripravo skupnih ocen in prispevanjem k izvajanju določb iz člena 8c Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti.

Člen J.7

Predsedstvo se posvetuje z Evropskim parlamentom o glavnih vidikih in temeljnih usmeritvah skupne zunanje in varnostne politike ter zagotovi, da se mnenja Evropskega parlamenta ustrezno upoštevajo. Predsedstvo in Komisija redno obveščata Evropski parlament o razvoju zunanje in varnostne politike Unije.

Evropski parlament lahko Svetu zastavlja vprašanja ali daje priporočila. Vsako leto razpravlja o napredku pri izvajanju skupne zunanje in varnostne politike.

Člen J.8

1. Evropski svet določi načela in splošne smernice skupne zunanje in varnostne politike.

2. Svet sprejema odločitve, potrebne za opredelitev in izvajanje skupne zunanje in varnostne politike, na podlagi splošnih smernic, ki jih sprejme Evropski svet. Zagotavlja enotnost, doslednost in učinkovitost delovanja Unije.

Svet odloča soglasno, razen pri postopkovnih vprašanjih in v primeru iz člena J.3(2).

3. Države članice ali Komisija lahko na Svet naslovijo vprašanja skupne zunanje in varnostne politike ter mu predložijo svoje predloge.

4. Kadar je potrebna hitra odločitev, predsedstvo na lastno pobudo ali na zahtevo Komisije ali države članice skliče izredno sejo Sveta v oseminštiridesetih urah, v najnujnejših primerih pa v krajšem roku.

5. Brez poseganja v člen 151 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti Politični odbor, ki ga sestavljajo politični direktorji, spremlja mednarodni položaj na področjih, ki jih zadeva skupna zunanja in varnostna politika, ter prispeva k opredeljevanju politik tako, da Svetu na njegovo zahtevo ali na lastno pobudo daje mnenja. Prav tako spremlja izvajanje dogovorjenih politik, ne da bi to posegalo v pristojnosti predsedstva in Komisije.

Člen J.9

Komisija je v celoti vključena v delo na področju skupne zunanje in varnostne politike.

Člen J.10

Pri vsakem ponovnem pregledu varnostnih določb po členu J.4 konferenca, ki se skliče v ta namen, preuči tudi, ali so potrebne kakršne koli druge spremembe določb o skupni zunanji in varnostni politiki.

Člen J.11

1. Členi 137, 138, 139 do 142, 146, 147, 150 do 153, 157 do 163 in 217 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti se uporabljajo za določbe, ki se nanašajo na področja iz tega naslova.

2. Odhodki, ki nastanejo za poslovanje institucij na podlagi določb o področjih iz tega naslova, bremenijo proračun Evropskih skupnosti.

Svet lahko tudi:

– soglasno sklene, da odhodki pri poslovanju, ki nastanejo zaradi izvajanja teh določb, bremenijo proračun Evropskih skupnosti; v tem primeru se uporablja proračunski postopek iz Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti;

– ali določi, da takšni odhodki bremenijo države članice, kjer je to primerno, po ključu, ki bo še določen.

NASLOV VI
DOLOČBE O SODELOVANJU NA PODROČJU PRAVOSODJA IN NOTRANJIH ZADEV

Člen K

Sodelovanje na področju pravosodja in notranjih zadev urejajo spodaj navedene določbe.

Člen K.1

Za doseganje ciljev Unije, zlasti prostega gibanja oseb, in ne da bi to posegalo v pristojnosti Evropske skupnosti, države članice obravnavajo naslednja področja kot zadeve skupnega interesa:

1. azilno politiko;

2. predpise, ki urejajo prehod oseb prek zunanjih meja držav članic in izvajanje nadzora tega prehoda;

3. politiko priseljevanja in politiko glede državljanov tretjih držav:

a) pogoje za vstop državljanov tretjih držav na ozemlje držav članic in za njihovo gibanje na tem ozemlju;

b) pogoje za bivanje državljanov tretjih držav na ozemlju držav članic, vključno s ponovnim združevanjem družin in dostopom do zaposlitve;

c) boj proti nedovoljenemu priseljevanju, bivanju in delu državljanov tretjih držav na ozemlju držav članic;

4. boj proti odvisnosti od drog, kolikor to ni že zajeto v točkah 7 do 9;

5. boj proti goljufijam na mednarodni ravni, kolikor to ni že zajeto v točkah 7 do 9;

6. pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah;

7. pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah;

8. carinsko sodelovanje;

9. policijsko sodelovanje za preprečevanje terorizma in boj proti njemu, nedovoljenemu prometu s prepovedanimi drogami in drugim hudim oblikam mednarodnega kriminala in po potrebi tudi z vključitvijo določenih vidikov carinskega sodelovanja v povezavi z vzpostavitvijo sistema na ravni celotne Unije za izmenjavo informacij v okviru Evropskega policijskega urada (Europol).

Člen K.2

1. Zadeve iz člena K.1 se urejajo v skladu z Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin z dne 4. novembra 1950 in Konvencijo o statusu beguncev z dne 28. julija 1951 in ob upoštevanju zaščite, ki jo države članice dajejo politično preganjanim osebam.

2. Ta naslov ne vpliva na izpolnjevanje obveznosti, ki jih imajo države članice glede vzdrževanja javnega reda in miru ter varovanja notranje varnosti.

Člen K.3

1. Na področjih iz člena K.1 se države članice v Svetu medsebojno obveščajo in posvetujejo, zato da bi uskladile svoje ukrepe. V ta namen vzpostavijo sodelovanje med pristojnimi službami svojih uprav.

2. Svet lahko:

– na področjih iz člena K.1(1) do (6) na pobudo države članice ali Komisije;

– na področjih iz člena K.1(7) do (9) na pobudo države članice:

a) sprejema skupna stališča in z uporabo ustrezne oblike in ustreznih postopkov spodbuja vsakršno sodelovanje, ki prispeva k doseganju ciljev Unije;

b) sprejema skupne ukrepe, kolikor se cilji Unije zaradi obsega ali učinkov predvidenih ukrepov lahko bolje dosegajo s skupnim ukrepanjem kakor s posamičnim delovanjem držav članic; lahko sklene, da je treba ukrepe za izvajanje skupnega ukrepanja sprejeti s kvalificirano večino;

c) ne da bi to posegalo v določbe člena 220 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, pripravlja konvencije, ki jih priporoči v sprejetje državam članicam skladno z njihovimi ustavnimi pravili.

Če te konvencije ne določajo drugače, se ukrepi za njihovo izvajanje sprejmejo v Svetu z dvotretjinsko večino visokih pogodbenic.

Te konvencije lahko določajo, da je Sodišče pristojno za razlago njihovih določb in za razsojanje v sporih glede njihove uporabe skladno z ureditvijo, ki jo lahko konvencije podrobneje določijo.

Člen K.4

1. Ustanovi se usklajevalni odbor, ki ga sestavljajo visoki uradniki. Odbor ima poleg usklajevalne vloge nalogo, da:

– daje mnenja Svetu, bodisi na zahtevo Sveta ali na lastno pobudo;

– sodeluje pri pripravi razprav Sveta na področjih iz člena K.1 ter, skladno s pogoji iz člena 100d Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, na področjih iz člena 100c te pogodbe, ne da bi to posegalo v člen 151 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti.

2. Komisija je v celoti vključena v delo na področjih iz tega naslova.

3. Svet odloča soglasno, razen v postopkovnih zadevah in v primerih, pri katerih člen K.3 izrecno ne predvideva drugačnih pravil glasovanja.

Kadar mora Svet odločati s kvalificirano večino, se glasovi njegovih članov ponderirajo v skladu s členom 148(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, za sprejetje odločitev Sveta pa je potrebnih najmanj štiriinpetdeset glasov za, ki jih odda vsaj osem članov.

Člen K.5

Države članice v mednarodnih organizacijah in na mednarodnih konferencah, na katerih sodelujejo, zagovarjajo skupna stališča, sprejeta v skladu z določbami tega naslova.

Člen K.6

Predsedstvo in Komisija redno obveščata Evropski parlament o razpravah na področjih, na katera se nanaša ta naslov.

Predsedstvo se posvetuje z Evropskim parlamentom o glavnih vidikih dejavnosti na področjih, ki jih obravnava ta naslov, in zagotavlja, da se mnenja Evropskega parlamenta ustrezno upoštevajo.

Evropski parlament lahko Svetu zastavlja vprašanja ali daje priporočila. Vsako leto razpravlja o napredku pri izvajanju politike na področjih iz tega naslova.

Člen K.7

Določbe tega naslova ne preprečujejo vzpostavitve ali razvoja tesnejšega sodelovanja med dvema ali več državami članicami, če takšno sodelovanje ne nasprotuje sodelovanju iz tega naslova ali če ga ne ovira.

Člen K.8

1. Členi 137, 138, 139 do 142, 146, 147, 150 do 153, 157 do 163 in 217 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti se uporabljajo za določbe, ki se nanašajo na področja iz tega naslova.

2. Odhodki, ki nastanejo za poslovanje institucij zaradi izvajanja določb o področjih iz tega naslova, bremenijo proračun Evropskih skupnosti.

Svet lahko tudi:

– soglasno sklene, da odhodki, ki nastanejo pri poslovanju zaradi izvajanja teh določb, bremenijo proračun Evropskih skupnosti; v tem primeru se uporablja proračunski postopek iz Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti;

– ali določi, da takšni odhodki bremenijo države članice, kjer je to primerno, po ključu, ki bo še določen.

Člen K.9

Svet lahko na pobudo Komisije ali na pobudo države članice soglasno sklene, da uporabi člen 100c Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za ukrepe na področjih iz člena K.1(1) do (6) in hkrati določi pogoje glasovanja. Državam članicam priporoči, naj ta sklep sprejmejo v skladu s svojimi ustavnimi pravili.

NASLOV VII
KONČNE DOLOČBE

Člen L

Določbe Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, ki se nanašajo na pristojnost Sodišča Evropskih skupnosti in na izvajanje te pristojnosti, se uporabljajo samo za naslednje določbe te pogodbe:

a) določbe, ki spreminjajo Pogodbo o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti z namenom ustanoviti Evropsko skupnost, Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo in Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo;

b) tretji pododstavek člena K.3(2)(c);

c) člene L do S.

Člen M

Ob upoštevanju določb, ki spreminjajo Pogodbo o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti z namenom ustanoviti Evropsko skupnost, Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo in Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, ter ob upoštevanju teh končnih določb nobena določba v tej pogodbi ne vpliva na pogodbe o ustanovitvi Evropskih skupnosti ali na poznejše pogodbe in akte, ki prve spreminjajo ali dopolnjujejo.

Člen N

1. Vlade držav članic ali Komisija lahko predložijo Svetu predloge za spremembe pogodb, na katerih temelji Unija.

Če se Svet po posvetovanju z Evropskim parlamentom in, kadar je primerno, s Komisijo izreče za sklic konference predstavnikov vlad držav članic, predsednik Sveta skliče konferenco, zato da se v medsebojnem soglasju določijo potrebne spremembe teh pogodb. Ob institucionalnih spremembah na monetarnem področju se zaprosi za mnenje tudi Evropska centralna banka.

Spremembe začnejo veljati, ko jih ratificirajo vse države članice v skladu s svojimi ustavnimi pravili.

2. Leta 1996 se skliče konferenca predstavnikov vlad držav članic, da bi preučili tiste določbe te pogodbe, za katere je predvidena revizija v skladu s cilji iz členov A in B.

Člen O

Vsaka evropska država lahko zaprosi za članstvo v Uniji. Prošnjo naslovi na Svet, ki o tem odloča soglasno po posvetovanju s Komisijo in po prejemu privolitve Evropskega parlamenta, ki odloča z absolutno večino svojih članov.

Pogoji sprejema in prilagoditve temeljnih pogodb Unije, ki so potrebne zaradi sprejema, so predmet sporazuma med državami članicami in državo prosilko. Ta sporazum se predloži v ratifikacijo vsem državam pogodbenicam v skladu z njihovimi ustavnimi pravili.

Člen P

1. S to pogodbo se razveljavijo členi 2 do 7 in 10 do 19 Pogodbe o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti, podpisane v Bruslju 8. aprila 1965.

2. S to pogodbo se razveljavijo člen 2, člen 3(2) in naslov III Enotnega evropskega akta, podpisanega v Luxembourgu 17. februarja 1986 in v Haagu 28. februarja 1986.

Člen Q

Ta pogodba se sklene za nedoločen čas.

Člen R

1. To pogodbo visoke pogodbenice ratificirajo v skladu s svojimi ustavnimi pravili. Listine o ratifikaciji se deponirajo pri vladi Italijanske republike.

2. Ta pogodba začne veljati 1. januarja 1993, če so bile deponirane vse listine o ratifikaciji, sicer pa prvega dne tistega meseca, ki sledi deponiranju zadnje listine o ratifikaciji.

Člen S

Ta pogodba, sestavljena v enem izvirniku v angleškem, danskem, francoskem, grškem, irskem, italijanskem, nemškem, nizozemskem, portugalskem in španskem jeziku, pri čemer so besedila v vseh teh jezikih enako verodostojna, se deponira v arhivu vlade Italijanske republike, ki bo poslala overjeno kopijo vladam drugih držav podpisnic.

V potrditev tega so spodaj podpisani pooblaščenci podpisali to pogodbo

V Maastrichtu, sedmega februarja tisoč devetsto dvaindevetdeset.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges
Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen

Mark EYSKENS
Philippe MAYSTADT

For Hendes Majestæt Danmarks Dronning

Uffe ELLEMANN-JENSEN
Anders FOGH RASMUSSEN

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

Hans-Dietrich GENSCHER
Theodor WAIGEL

Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

Antonios SAMARAS
Efthymios CHRISTODOULOU

Por Su Majestad el Rey de España

Francisco FERNÁNDEZ ORDÓÑEZ
Carlos SOLCHAGA CATALÁN

Pour le Président de la République française

Roland DUMAS
Pierre BEREGOVOY

Thar ceann Uachtarán na hÉireann

Bertie AHERN
Gerard COLLINS

Per il Presidente della Repubblica italiana

Gianni DE MICHELIS
Guido CARLI

Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg

Jacques F. POOS
Jean-Claude JUNCKER

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

Hans van den BROEK
Willem KOK

Pelo Presidente da República Portuguesa

João de Deus PINHEIRO
Jorge BRAGA de MACEDO

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Douglas HURD
Francis MAUDE

PROTOKOLI

PROTOKOL
o pridobitvi nepremičnin na Danskem

VISOKE POGODBENICE SO SE

Z ŽELJO urediti nekatere posebne probleme, ki se nanašajo na Dansko,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, priloženih Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti:

Ne glede na določbe te pogodbe lahko Danska ohrani obstoječo zakonodajo o pridobitvi sekundarnih prebivališč.

PROTOKOL
o členu 119 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

VISOKE POGODBENICE SO SE

DOGOVORILE o naslednji določbi, ki je priložena Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti:

V členu 119 te pogodbe dodatki iz poklicnega sistema socialne varnosti niso osebni prejemki, če in kolikor se nanašajo na obdobja zaposlitve pred 17. majem 1990, razen pri delavcih ali tistih, ki omenjene dodatke zahtevajo in so pred tem datumom vložili tožbo ali sprožili enakovreden postopek po veljavnem nacionalnem pravu.

PROTOKOL
o Statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke

VISOKE POGODBENICE SO SE

Z ŽELJO oblikovati Statut Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke, predviden v členu 4a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, priloženih Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti:

POGLAVJE I
USTANOVITEV ESCB

Člen 1

Evropski sistem centralnih bank

1.1. V skladu s členom 4a te pogodbe se ustanovita Evropski sistem centralnih bank (ESCB) in Evropska centralna banka (ECB); svoje naloge in dejavnosti opravljata v skladu z določbami te pogodbe in tega statuta.

1.2. ESCB sestavljajo v skladu s členom 106(1) te pogodbe ECB in centralne banke držav članic ("nacionalne centralne banke"). Institut monétaire luxembourgeois bo centralna banka Luksemburga.

POGLAVJE II
CILJI IN NALOGE ESCB

Člen 2

Cilji

V skladu s členom 105(1) te pogodbe je poglavitni cilj ESCB ohranjanje stabilnosti cen. ESCB podpira splošne ekonomske politike v Skupnosti, če to ni v nasprotju s ciljem stabilnosti cen, z namenom prispevati k doseganju ciljev Skupnosti, opredeljenih v členu 2 te pogodbe. ESCB ravna po načelu odprtega tržnega gospodarstva s svobodno konkurenco, pri čemer daje prednost učinkovitemu razporejanju virov, in v skladu z načeli iz člena 3a te pogodbe.

Člen 3

Naloge

3.1. V skladu s členom 105(2) te pogodbe so temeljne naloge ESCB:

– opredeliti in izvajati monetarno politiko Skupnosti;

– opravljati devizne posle v skladu z določbami člena 109 te pogodbe;

– imeti in upravljati uradne devizne rezerve držav članic;

– podpirati nemoteno delovanje plačilnih sistemov.

3.2. V skladu s členom 105(3) te pogodbe tretja alinea člena 3.1 ne posega v to, da imajo vlade držav članic operativna devizna sredstva in da jih upravljajo.

3.3. V skladu s členom 105(5) te pogodbe ESCB prispeva k nemotenemu vodenju politik pristojnih organov glede bonitetnega nadzora kreditnih institucij in stabilnosti finančnega sistema.

Člen 4

Svetovalne funkcije

V skladu s členom 105(4) te pogodbe:

a) se ECB zaprosi, da svetuje:

– glede vseh predlaganih aktov Skupnosti na področjih iz njene pristojnosti;

– nacionalnim organom glede vseh osnutkov pravnih predpisov na področjih iz njene pristojnosti, vendar v mejah in pod pogoji, ki jih Svet določi v skladu s postopkom iz člena 42;

b) ECB lahko ustreznim institucijam ali organom Skupnosti ali nacionalnim organom predloži mnenja o zadevah s področij iz njene pristojnosti.

Člen 5

Zbiranje statističnih podatkov

5.1. Za izpolnjevanje nalog ESCB ECB ob pomoči nacionalnih centralnih bank zbira potrebne statistične podatke od pristojnih nacionalnih organov ali neposredno od gospodarskih subjektov. V ta namen sodeluje z institucijami ali organi Skupnosti in s pristojnimi organi držav članic ali tretjih držav ter z mednarodnimi organizacijami.

5.2. Nacionalne centralne banke izvajajo naloge iz člena 5.1, kolikor je najbolj mogoče.

5.3. Kadar je to potrebno, ECB prispeva k usklajevanju pravil in običajnih postopkov glede zbiranja, urejanja in razpošiljanja statističnih podatkov s področij v njeni pristojnosti.

5.4. Svet v skladu s postopkom iz člena 42 opredeli fizične in pravne osebe, ki so obvezane poročati, pravila o zaupnosti in ustrezne izvršilne določbe.

Člen 6

Mednarodno sodelovanje

6.1. Na področju mednarodnega sodelovanja, ki vključuje naloge, zaupane ESCB, ECB odloča o načinu zastopanosti ESCB.

6.2. ECB in nacionalne centralne banke, če jim ECB to odobri, lahko sodelujejo v mednarodnih monetarnih institucijah.

6.3. Člena 6.1 in 6.2 ne posegata v člen 109(4) te pogodbe.

POGLAVJE III
ORGANIZACIJA ESCB

Člen 7
Neodvisnost

V skladu s členom 107 te pogodbe ne smejo niti ECB niti nacionalne centralne banke, pa tudi noben član njihovih organov odločanja pri izvajanju svojih pooblastil ter opravljanju nalog in dolžnosti po tej pogodbi in tem statutu zahtevati ali sprejemati navodil od institucij ali organov Skupnosti, vlad držav članic ali katerih koli drugih organov. Institucije in organi Skupnosti ter vlade držav članic se obvezujejo, da bodo to načelo spoštovali in ne bodo poskušali vplivati na člane organov odločanja ECB ali nacionalnih centralnih bank pri opravljanju njihovih nalog.

Člen 8
Splošno načelo

ESCB vodijo organi odločanja ECB.

Člen 9
Evropska centralna banka

9.1. ECB, ki ima v skladu s členom 106(2) te pogodbe pravno osebnost, ima v vsaki državi članici kar najširšo pravno in poslovno sposobnost, ki jo pravnim osebam priznava nacionalna zakonodaja; zlasti lahko pridobiva premičnine in nepremičnine ali z njimi razpolaga ter je lahko stranka v sodnem postopku.

9.2. ECB zagotovi, da se naloge, ki jih ima ESCB po členu 105(2), (3) in (5) te pogodbe, izvajajo z njeno lastno dejavnostjo v skladu s tem statutom ali prek nacionalnih centralnih bank v skladu s členoma 12.1 in 14.

9.3. V skladu s členom 106(3) te pogodbe sta organa odločanja ECB Svet ECB in Izvršilni odbor.

Člen 10
Svet ECB

10.1. V skladu s členom 109a(1) te pogodbe sestavljajo Svet ECB člani Izvršilnega odbora ECB in guvernerji nacionalnih centralnih bank.

10.2. Ob upoštevanju člena 10.3 imajo pravico glasovanja le osebno navzoči člani Sveta ECB. Z odstopanjem od tega pravila je lahko v poslovniku iz člena 12.3 določeno, da lahko člani Sveta ECB glasujejo po telekonferenci. Ta poslovnik tudi določa, da lahko član Sveta ECB, ki daljši čas ne more glasovati, imenuje namestnika kot člana Sveta ECB.

Ob upoštevanju členov 10.3 in 11.3 ima vsak član Sveta ECB en glas. Če v tem statutu ni določeno drugače, odloča Svet ECB z navadno večino. Pri neodločenem izidu glasovanja ima predsednik odločilni glas.

Svet ECB je sklepčen, če sta navzoči dve tretjini članov. Če svet ni sklepčen, lahko predsednik skliče izredno sejo, na kateri se odločitve sprejmejo ne glede na sklepčnost.

10.3. Za vse odločitve, ki se sprejemajo v skladu s členi 28, 29, 30, 32, 33 in 51, se glasovi v Svetu ECB ponderirajo v skladu z deležem nacionalnih centralnih bank v vpisanem kapitalu ECB. Vrednost ponderjev, ki jih imajo glasovi članov Izvršilnega odbora, je enaka nič. Odločitev, za katero je potrebna kvalificirana večina, je sprejeta, če glasovi, oddani v njeno podporo, zastopajo vsaj dve tretjini vpisanega kapitala ECB in vsaj polovico delničarjev. Guverner, ki ne more biti navzoč, lahko imenuje namestnika, da odda njegov ponderirani glas.

10.4. Seje so tajne. Svet ECB se lahko odloči, da rezultate svojih posvetovanj objavi.

10.5. Svet ECB se sestane vsaj desetkrat na leto.

Člen 11
Izvršilni odbor

11.1. V skladu s členom 109a(2)(a) te pogodbe sestavljajo Izvršilni odbor predsednik, podpredsednik in štirje drugi člani.

Člani opravljajo svoje naloge polni delovni čas. Člani ne smejo opravljati nobene druge poklicne dejavnosti, bodisi pridobitne ali nepridobitne, razen če tega izjemoma ne odobri Svet ECB.

11.2. V skladu s členom 109a(2)(b) te pogodbe vlade držav članic na ravni voditeljev držav ali vlad na priporočilo Sveta, ki se je predhodno posvetoval z Evropskim parlamentom in Svetom ECB, v medsebojnem soglasju imenujejo predsednika, podpredsednika in druge člane Izvršilnega odbora med osebami, ki imajo ugled in poklicne izkušnje na monetarnem ali bančnem področju.

Mandat članov je 8 let in ne morejo biti ponovno imenovani.

Samo državljani držav članic so lahko člani Izvršilnega odbora.

11.3. Pogoji za zaposlitev članov Izvršilnega odbora, zlasti njihove plače, pokojnine in druge socialnovarstvene dajatve, so predmet pogodb z ECB in jih določi Svet ECB na predlog odbora, sestavljenega iz treh članov, ki jih imenuje Svet ECB, in treh članov, ki jih imenuje Svet. Člani Izvršilnega odbora nimajo pravice glasovati o zadevah iz tega odstavka.

11.4. Če član Izvršilnega odbora ne izpolnjuje več pogojev za opravljanje svojih dolžnosti ali če je zagrešil hujšo kršitev, ga lahko Sodišče na predlog Sveta ECB ali Izvršilnega odbora razreši.

11.5. Vsi osebno navzoči člani Izvršilnega odbora imajo pravico glasovati in imajo v ta namen en glas. Če ni določeno drugače, odloča Izvršilni odbor z navadno večino oddanih glasov. Pri neodločenem izidu glasovanja ima predsednik odločilni glas. Način glasovanja je določen v poslovniku iz člena 12.3.

11.6. Izvršilni odbor je odgovoren za tekoče poslovanje ECB.

11.7. Prosto mesto v Izvršilnem odboru se zapolni z imenovanjem novega člana v skladu s členom 11.2.

Člen 12
Obveznosti organov odločanja

12.1. Svet ECB sprejema smernice in odločitve, potrebne za izvajanje nalog, ki so zaupane ESCB v skladu s to pogodbo in tem statutom. Svet ECB oblikuje monetarno politiko Skupnosti in, če je primerno, sprejema odločitve glede bližnjih monetarnih ciljev, ključnih obrestnih mer in zagotavljanja rezerv v ESCB ter oblikuje potrebne smernice za njihovo izvajanje.

Izvršilni odbor izvaja monetarno politiko v skladu s smernicami in odločitvami, ki jih sprejme Svet ECB. Pri tem Izvršilni odbor daje potrebna navodila nacionalnim centralnim bankam. Poleg tega lahko Izvršilni odbor dobi nekatera prenesena pooblastila, kadar Svet ECB tako odloči.

Kolikor je možno in ustrezno ter brez poseganja v določbe tega člena naloži ECB nacionalnim centralnim bankam opravljanje poslov, ki so sestavni del nalog ESCB.

12.2. Izvršilni odbor je odgovoren za pripravo sej Sveta ECB.

12.3. Svet ECB sprejme poslovnik, ki določa notranjo organizacijo ECB in njene organe odločanja.

12.4. Svet ECB opravlja svetovalne funkcije iz člena 4.

12.5. Svet ECB sprejema odločitve iz člena 6.

Člen 13
Predsednik

13.1. Predsednik ali v njegovi odsotnosti podpredsednik predseduje Svetu ECB in Izvršilnemu odboru ECB.

13.2. Brez poseganja v določbe člena 39 predsednik ali oseba, ki jo imenuje predsednik, zastopa ECB navzven.

Člen 14

Nacionalne centralne banke

14.1. V skladu s členom 108 te pogodbe vsaka država članica najpozneje do datuma ustanovitve ESCB zagotovi, da je njena nacionalna zakonodaja, vključno s statutom nacionalne centralne banke, združljiva s to pogodbo in tem statutom.

14.2. V statutih nacionalnih centralnih bank se zlasti določi, da mandat guvernerja nacionalne centralne banke ni krajši od 5 let.

Guverner je lahko razrešen funkcije le, če ne izpolnjuje več pogojev, ki se zahtevajo za opravljanje njegovih dolžnosti, ali če je zagrešil hujšo kršitev. Zadevni guverner ali Svet ECB lahko takšno odločitev zaradi kršitve te pogodbe ali pravnega pravila o njeni uporabi predloži Sodišču. Tak postopek se mora sprožiti v dveh mesecih od objave odločitve ali njenega uradnega obvestila tožniku, če tega ni bilo, pa od dneva, ko je zanjo izvedel.

14.3. Nacionalne centralne banke so sestavni del ESCB in delujejo v skladu s smernicami in navodili ECB. Svet ECB stori vse potrebno za zagotovitev upoštevanja smernic in navodil ECB ter zahteva, da se mu dajo vse potrebne informacije.

14.4. Nacionalne centralne banke lahko opravljajo tudi funkcije, ki niso navedene v tem statutu, razen če Svet ECB z dvotretjinsko večino oddanih glasov ugotovi, da so te funkcije v nasprotju s cilji in nalogami ESCB. Te funkcije, ki jih nacionalne centralne banke izvajajo na lastno odgovornost in za svoj račun, ne veljajo za sestavni del funkcij ESCB.

Člen 15

Obveznosti poročanja

15.1. ECB pripravlja in objavlja poročila o dejavnostih ESCB najmanj četrtletno.

15.2. Vsak teden se objavi konsolidirani računovodski izkaz ESCB.

15.3. V skladu s členom 109b(3) te pogodbe ECB pošlje letno poročilo o dejavnostih ESCB ter o monetarni politiki preteklega in tekočega leta Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji, pa tudi Evropskemu svetu.

15.4. Poročila in izkazi iz tega člena so vsem zainteresiranim strankam na voljo brezplačno.

Člen 16

Bankovci

V skladu s členom 105a(1) te pogodbe ima Svet ECB izključno pravico odobriti izdajanje bankovcev v Skupnosti. Bankovce lahko izdajajo ECB in nacionalne centralne banke. Samo bankovci, ki jih izdajajo ECB in nacionalne centralne banke, so zakonito plačilno sredstvo v Skupnosti.

ECB, kolikor je najbolj mogoče, upošteva obstoječe postopke glede izdajanja in oblikovanja bankovcev.

POGLAVJE IV
MONETARNE FUNKCIJE IN POSLOVANJE ESCB

Člen 17

Računi pri ECB in nacionalnih centralnih bankah

ECB in nacionalne centralne banke lahko za opravljanje svojega poslovanja odpirajo račune za kreditne institucije, osebe javnega prava in druge udeležence na trgu ter sprejemajo sredstva, tudi nematerializirane vrednostne papirje, kot zavarovanje.

Člen 18

Operacije odprtega trga in kreditni posli

18.1. Za doseganje ciljev ESCB in za izvajanje njegovih nalog lahko ECB in nacionalne centralne banke:

– posredujejo na finančnih trgih z dokončnimi nakupi in prodajami (promptno in terminsko) ali z začasnim nakupom in s posojanjem ali zadolževanjem na podlagi terjatev in tržnih instrumentov, izraženih v valutah Skupnosti ali drugih valutah, pa tudi plemenitih kovinah;

– sklepajo kreditne posle s kreditnimi institucijami in drugimi udeleženci na trgu na podlagi ustreznega zavarovanja posojil.

18.2. ECB določi splošna načela za operacije odprtega trga in kreditne posle, ki jih izvaja sama ali nacionalne centralne banke, ter načela glede objave pogojev, pod katerimi so pripravljene sklepati posle.

Člen 19

Obvezne rezerve

19.1. Z upoštevanjem člena 2 in skladno s cilji monetarne politike lahko ECB od kreditnih institucij s sedežem v državah članicah zahteva, da imajo obvezne rezerve na računih pri ECB in nacionalnih centralnih bankah. Pravila za izračun in določitev zahtevanih obveznih rezerv lahko opredeli Svet ECB. Ob kršitvah ima ECB pravico zaračunati kazenske obresti in sprejeti druge sankcije s primerljivim učinkom.

19.2. Za uporabo tega člena Svet v skladu s postopkom iz člena 42 določi osnovo za obvezne rezerve ter najvišja dopustna razmerja med temi rezervami in njihovimi osnovami, pa tudi ustrezne sankcije za kršitve.

Člen 20

Drugi instrumenti monetarnega nadzora

Svet ECB lahko z dvotretjinsko večino oddanih glasov odloči o uporabi drugih operativnih metod monetarnega nadzora, ki se mu zdijo primerne, z upoštevanjem člena 2.

Svet v skladu s postopkom iz člena 42 določi področje uporabe teh metod, če te nalagajo obveznosti tretjim osebam.

Člen 21

Poslovanje z osebami javnega prava

21.1. V skladu s členom 104 te pogodbe so prepovedane prekoračitve pozitivnega stanja na računu ali druge oblike kreditov pri ECB ali pri nacionalnih centralnih bankah v korist institucij ali organov Skupnosti, institucionalnih enot centralne, regionalne ali lokalne ravni države ter drugih oseb javnega prava ali v korist javnih podjetij držav članic, prav tako je prepovedano, da bi ECB ali nacionalne centralne banke neposredno od njih kupovale dolžniške instrumente.

21.2. ECB in nacionalne centralne banke lahko nastopajo kot fiskalni agenti za osebe iz člena 21.1.

21.3. Določbe tega člena se ne uporabljajo za kreditne institucije v javni lasti, ki jih nacionalne centralne banke in ECB pri zagotavljanju rezerv s strani centralnih bank obravnavajo enako kakor zasebne kreditne institucije.

Člen 22

Klirinški in plačilni sistemi

ECB in nacionalne centralne banke lahko ustvarijo možnosti in ECB lahko sprejme predpise za zagotovitev učinkovitih in zanesljivih kliringških in plačilnih sistemov znotraj Skupnosti in z drugimi državami.

Člen 23

Poslovanje s tujino

ECB in nacionalne centralne banke lahko:

– vzpostavljajo odnose s centralnimi bankami in finančnimi institucijami v drugih državah ter, kadar je primerno, z mednarodnimi organizacijami;

– kupujejo in prodajajo promptno in terminsko vse vrste deviznih sredstev in plemenitih kovin; izraz "devizna sredstva" zajema vrednostne papirje in vsa druga sredstva v valuti katere koli države ali obračunski enoti ter v kateri koli obliki;

– imajo in upravljajo sredstva iz tega člena;

– opravljajo vse vrste bančnih poslov s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami, tudi najemanje in dajanje posojil.

Člen 24

Drugo poslovanje

Poleg poslov, ki izhajajo iz njihovih nalog, lahko ECB in nacionalne centralne banke sklepajo posle za svoje upravne namene ali za svoje zaposlene.

POGLAVJE V
BONITETNI NADZOR

Člen 25

Bonitetni nadzor

25.1. ECB lahko svetuje o področju uporabe in izvajanju zakonodaje Skupnosti, ki se nanaša na bonitetni nadzor kreditnih institucij ter na stabilnost finančnega sistema, Svetu, Komisiji in pristojnim organom držav članic, ti pa jo prav tako lahko zaprosijo za mnenje.

25.2. V skladu z odločitvijo Sveta iz člena 105(6) te pogodbe lahko ECB izvaja posebne naloge v zvezi z bonitetnim nadzorom kreditnih in drugih finančnih institucij razen zavarovalnic.

POGLAVJE VI
FINANČNE DOLOČBE ESCB

Člen 26

Finančna poročila

26.1. Poslovno leto se za ECB in za nacionalne centralne banke začne prvega dne januarja in konča zadnji dan decembra.

26.2. Zaključni račun ECB pripravi Izvršilni odbor v skladu z načeli, ki jih določi Svet ECB. Potem ko ga odobri Svet ECB, se objavi.

26.3. Izvršilni odbor za potrebe analiz in upravljanja pripravi konsolidirano bilanco stanja ESCB, ki zajema sredstva in obveznosti nacionalnih centralnih bank iz pristojnosti ESCB.

26.4. Za uporabo tega člena sprejme Svet ECB potrebna pravila za standardiziranje računovodstva in poročanja o poslovanju nacionalnih centralnih bank.

Člen 27

Revizija

27.1. Revizijo računovodskih izkazov ECB in nacionalnih centralnih bank opravljajo neodvisni zunanji revizorji, ki jih priporoči Svet ECB in potrdi Svet. Revizorji so pooblaščeni za pregled vseh poslovnih knjig in računov ECB in nacionalnih centralnih bank ter za pridobivanje celovitih informacij o njihovem poslovanju.

27.2. Določbe člena 188c te pogodbe se uporabljajo samo za preverjanje učinkovitosti upravljanja ECB.

Člen 28

Kapital ECB

28.1. Kapital ECB, ki postane operativen ob njeni ustanovitvi, znaša 5 milijard ekujev. Kapital se lahko poveča z zneski, ki jih Svet ECB določi s kvalificirano večino iz člena 10.3 v mejah in pod pogoji, določenimi v Svetu skladno s postopkom iz člena 42.

28.2. Nacionalne centralne banke so edini vpisniki in lastniki kapitala ECB. Vpisovanje kapitala se izvede po ključu, določenem v skladu s členom 29.

28.3. Svet ECB s kvalificirano večino iz člena 10.3 določi, koliko kapitala in v kakšni obliki se vplača..

28.4. Deležev nacionalnih centralnih bank v vpisanem kapitalu ECB ob upoštevanju člena 28.5 ni mogoče prenesti, zastaviti ali zaseči.

28.5. Če se ključ iz člena 29 spremeni, nacionalne centralne banke izvedejo medsebojni prenos kapitalskih deležev v obsegu, ki zagotavlja, da je razdelitev kapitalskih deležev skladna s spremenjenim ključem. Svet ECB določi pogoje za te prenose.

Člen 29

Ključ za vpis kapitala

29.1. Po ustanovitvi ESCB in ECB v skladu s postopkom iz člena 109l(1) te pogodbe se določi ključ za vpis kapitala ECB. Za vsako od nacionalnih centralnih bank se po tem ključu določi ponder, ki je enak vsoti:

– 50% deleža države članice v prebivalstvu Skupnosti v predzadnjem letu pred ustanovitvijo ESCB;

– 50% deleža države članice v bruto domačem proizvodu po tržnih cenah Skupnosti iz zadnjih petih let pred predzadnjim letom pred ustanovitvijo ESCB;

odstotek se zaokroži navzgor na najbližji mnogokratnik 0,05 odstotne točke.

29.2. Statistične podatke za uporabo tega člena da na razpolago Komisija v skladu s pravili, ki jih sprejme Svet po postopku iz člena 42.

29.3. Ponderji, določeni za nacionalne centralne banke, se po ustanovitvi ESCB usklajujejo vsakih pet let po analogiji z določbami člena 29.1. Spremenjeni ključ se uporablja od prvega dne naslednjega leta.

29.4. Svet ECB sprejme vse druge ukrepe, ki so potrebni za uporabo tega člena.

Člen 30

Prenos deviznih rezerv na ECB

30.1. Brez poseganja v določbe člena 28 nacionalne centralne banke oskrbijo ECB z deviznimi rezervami do zneska v protivrednosti 50 milijard ekujev, kar ne vključuje valut držav članic, ekujev, rezervnih pozicij pri MDS in posebnih pravic črpanja. Svet ECB določi delež, ki se prenese na ECB po njeni ustanovitvi, in zneske, ki se prenesejo pozneje. ECB je polno upravičena imeti in upravljati devizne rezerve, ki so nanjo prenesene, ter jih uporabljati za namene, določene s tem statutom.

30.2. Prispevek posamezne nacionalne centralne banke se določi sorazmerno z njenim deležem v vpisanem kapitalu ECB.

30.3. ECB prizna vsaki nacionalni centralni banki terjatev v višini njenega prispevka. Svet ECB določi denominacijo in obrestovanje teh terjatev.

30.4. V skladu s členom 30.2 lahko ECB zahteva dodatne devizne rezerve nad mejo, določeno v členu 30.1, v mejah in pod pogoji, ki jih določi Svet v skladu s postopkom iz člena 42.

30.5. ECB lahko ima in upravlja rezervne pozicije pri MDS in posebne pravice črpanja ter omogoča združevanje teh sredstev.

30.6. Svet ECB sprejme vse druge ukrepe, ki so potrebni za uporabo tega člena.

Člen 31

Devizne rezerve nacionalnih centralnih bank

31.1. Nacionalne centralne banke lahko opravljajo posle pri izpolnjevanju svojih obveznosti do mednarodnih organizacij v skladu s členom 23.

31.2. Za vse drugo poslovanje z deviznimi rezervami, ki ostanejo v nacionalnih centralnih bankah po prenosih iz člena 30, in za transakcije, ki jih opravijo države članice z operativnimi deviznimi sredstvi, je nad mejo, ki se določi v okviru člena 313, potrebna odobritev ECB, da se zagotovi skladnost s politiko deviznega tečaja in monetarno politiko Skupnosti.

31.3. Svet ECB izda smernice za olajšanje tega poslovanja.

Člen 32

Razporeditev denarnih prihodkov nacionalnih centralnih bank

32.1. Prihodki, ki jih ustvarjajo nacionalne centralne banke pri izvajanju nalog monetarne politike ESCB (v nadaljnjem besedilu "denarni prihodki"), se na koncu vsakega poslovnega leta razporedijo v skladu z določbami tega člena.

32.2. Ob upoštevanju člena 32.3 je višina denarnih prihodkov vsake nacionalne centralne banke enaka njenemu letnemu prihodku, ustvarjenemu iz sredstev, ki jih ima nasproti bankovcem v obtoku in depozitom kreditnih institucij. Ta sredstva nacionalne centralne banke namensko razporedijo v skladu s smernicami, ki jih pripravi Svet ECB.

32.3. Če Svet ECB po začetku tretje faze presodi, da struktura bilanc stanja nacionalnih centralnih bank ne dovoljuje uporabe člena 32.2, lahko Svet ECB z odstopanjem od člena 32.2 s kvalificirano večino sklene, da se za obdobje največ petih let denarni prihodki izračunavajo po drugačni metodi.

32.4. Znesek denarnih prihodkov nacionalne centralne banke se zmanjša za znesek obresti, ki jih ta nacionalna centralna banka plača za depozite, prejete od kreditnih institucij v skladu s členom 19.

Svet ECB lahko sklene, da imajo nacionalne centralne banke pravico do odškodnine za stroške, nastale z izdajanjem bankovcev, ali v izjemnih okoliščinah do odškodnine za posebne izgube, nastale pri poslih monetarne politike, ki jih opravljajo za ESCB. Plačilo odškodnine se izvede v obliki, ki je po presoji Sveta ECB primerna; te zneske je mogoče pobotati z denarnimi prihodki nacionalnih centralnih bank.

32.5. Vsota denarnih prihodkov nacionalnih centralnih bank se porazdeli nacionalnim centralnim bankam sorazmerno z njihovimi vplačanimi deleži v kapitalu ECB, ob upoštevanju kakršne koli odločitve, ki jo sprejme Svet ECB v skladu s členom 33.2.

32.6. Obračun in poravnavo zneskov, ki so posledica razporeditve denarnih prihodkov, izvede ECB v skladu s smernicami Sveta ECB.

32.7. Svet ECB sprejme vse druge ukrepe, ki so potrebni za uporabo tega člena.

Člen 33

Razporeditev čistega dobička in izgube ECB

33.1. Čisti dobiček ECB se prenese po naslednjem zaporedju:

a) znesek, ki ga določi Svet ECB in ki ne sme presegati 20% čistega dobička, se prenese v splošni rezervni sklad največ do višine, ki je enaka 100% kapitala;

b) preostali čisti dobiček se razdeli med delničarje ECB sorazmerno z njihovimi vplačanimi deleži.

33.2. Če ima ECB izgubo, se primanjkljaj pokrije iz splošnega rezervnega sklada ECB in po potrebi na podlagi odločitve Sveta ECB iz denarnih prihodkov v določenem poslovnem letu sorazmerno z višino in do višine zneskov, porazdeljenih nacionalnim centralnim bankam v skladu s členom 32.5.

POGLAVJE VII

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 34

Pravni akti

34.1. V skladu s členom 108a te pogodbe ECB:

– sprejema uredbe, kolikor so potrebne za izvajanje nalog, ki so opredeljene v prvi alinei člena 3.1, v členih 19.1, 22 ali 25.2 in v primerih, določenih v aktih Sveta iz člena 42;

– sprejema odločbe, ki so potrebne za izvajanje nalog, zaupanih ESCB v skladu s to pogodbo in tem statutom;

– pripravlja priporočila in daje mnenja.

34.2. Uredba se splošno uporablja. Zavezujoča je v celoti in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

Priporočila in mnenja niso zavezujoča.

Odločba je v celoti zavezujoča za vse, na katere je naslovljena.

Členi 190 do 192 te pogodbe se uporabljajo za uredbe in odločbe, ki jih sprejme ECB.

ECB lahko sklene, da svoje odločbe, priporočila in mnenja objavi.

34.3. V mejah in pod pogoji, ki jih Svet sprejme po postopku iz člena 42, ima ECB pravico naložiti globe ali periodične denarne kazni podjetjem, ki ne izpolnjujejo obveznosti iz njenih uredb in odločb.

Člen 35

Sodni nadzor in z njim povezane zadeve

35.1. Sodišče preverja ali razlaga dejanja ali opustitve dejanj ECB v primerih in pod pogoji, določenimi s to pogodbo. ECB lahko sproži postopek v primerih in pod pogoji, določenimi s to pogodbo.

35.2. Spore med ECB na eni strani in njenimi upniki, dolžniki ali drugimi osebami na drugi rešujejo pristojna državna sodišča, razen kadar je bila pristojnost prenesena na Sodišče.

35.3. Za ECB velja ureditev odgovornosti iz člena 215 te pogodbe. Odgovornost nacionalnih centralnih bank je določena z nacionalnimi zakonodajami.

35.4. Sodišče je pristojno za izrekanje sodb na podlagi arbitražne klavzule v vseh pogodbah, ki jih sklene ECB ali ki so sklenjene v njegovem imenu, ne glede na to, ali ureja te pogodbe javno ali zasebno pravo.

35.5. Sklep ECB o vložitvi tožbe pri Sodišču sprejme Svet ECB.

35.6. Sodišče je pristojno za reševanje sporov glede izpolnjevanja obveznosti, ki jih nacionalnim centralnim bankam nalaga ta statut. Če ECB meni, da nacionalna centralna banka ni izpolnila obveznosti po tem statutu, poda o zadevi obrazloženo mnenje, potem ko je tej nacionalni centralni banki omogočila, da predloži svoje pripombe. Če zadevna nacionalna centralna banka ne upošteva mnenja v roku, ki ga določi ECB, lahko ECB predloži zadevo Sodišču.

Člen 36

Zaposleni

36.1. Svet ECB na predlog Izvršilnega odbora določi pogoje za zaposlitev v ECB.

36.2. Sodišče je pristojno za reševanje vseh sporov med ECB in njegovimi uslužbenci v mejah in pod pogoji, ki so določeni v pogojih za zaposlitev.

Člen 37

Sedež

Odločitev o tem, kje bo sedež ECB, do konca leta 1992 v medsebojnem soglasju sprejmejo vlade držav članic na ravni voditeljev držav ali vlad.

Člen 38

Poslovna skrivnost

38.1. Člani upravljavskih organov in zaposleni ECB in nacionalnih centralnih bank tudi po izteku mandata ne smejo razkriti informacij, za katere velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti.

38.2. Za osebe z dostopom do podatkov, ki so predmet predpisov Skupnosti o obveznosti varovanja skrivnosti, se uporabljajo ti predpisi.

Člen 39

Podpisniki

V razmerjih do tretjih oseb zavezuje ECB vsako dejanje predsednika ali dveh članov Izvršilnega odbora ali podpis dveh zaposlenih ECB, ki ju predsednik ustrezno pooblasti za podpisovanje v imenu ECB.

Člen 40

Privilegiji in imunitete

ECB uživa na ozemlju držav članic privilegije in imunitete, ki so potrebni za izvajanje njegovih nalog, pod pogoji, določenimi s Protokolom o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti, ki je priloga k Pogodbi o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti.

POGLAVJE VIII
SPREMEMBA STATUTA IN DOPOLNILNA ZAKONODAJA

Člen 41

Poenostavljeni postopek spreminjanja

41.1. V skladu s členom 106(5) te pogodbe lahko člene 5.1, 5.2, 5.3, 17, 18, 19.1, 22, 23, 24, 26, 32.2, 32.3, 32.4, 32.6, 33.1(a) in 36 tega statuta spremeni Svet s kvalificirano večino na priporočilo ECB in po posvetovanju s Komisijo ali soglasno na predlog Komisije in po posvetovanju z ECB. V obeh primerih je potrebna privolitev Evropskega parlamenta.

41.2. Za priporočilo, ki ga pripravi ECB po tem členu, je potrebna soglasna odločitev Sveta ECB.

Člen 42

Dopolnilna zakonodaja

V skladu s členom 106(6) te pogodbe Svet takoj po določitvi datuma za začetek tretje faze na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom in ECB ali na priporočilo ECB in po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Komisijo s kvalificirano večino sprejme določbe, navedene v členih 4, 5.4, 19.2, 20, 28.1, 29.2, 30.4 in 34.3 tega statuta.

POGLAVJE IX
PREHODNE IN DRUGE DOLOČBE ZA ESCB

Člen 43

Splošne določbe

43.1. Odstopanje, predvideno v členu 109k(1) te pogodbe, povzroči, da se zadevni državi članici ne dodeljujejo pravice ali nalagajo obveznosti z naslednjimi členi tega statuta: 3, 6, 9.2, 12.1, 14.3, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 26.2, 27, 30, 31, 32, 33, 34, 50 in 52.

43.2. Centralne banke držav članic, za katere velja odstopanje iz člena 109k(1) te pogodbe, ohranijo pristojnosti na področju monetarne politike po nacionalnem pravu.

43.3. Skladno s členom 109k(4) te pogodbe izraz "države članice" pomeni "države članice brez odstopanja" v naslednjih členih tega statuta: 3, 11.2, 19, 34.2 in 50.

43.4. Izraz "nacionalne centralne banke" pomeni "centralne banke držav članic brez odstopanja" v naslednjih členih statuta: 9.2, 10.1, 10.3, 12.1, 16, 17, 18, 22, 23, 27, 30, 31, 32, 33.2 in 52.

43.5. Izraz "delničarji" pomeni "centralne banke držav članic brez odstopanja" v členih 10.3 in 33.1.

43.6. Izraz "vpisani kapital ECB" pomeni "kapital ECB, ki so ga vpisale centralne banke držav članic brez odstopanja" v členih 10.3 in 30.2.

Člen 44

Prehodne naloge ECB

ECB prevzame tiste naloge EMI, ki jih je zaradi odstopanj ene ali več držav članic treba še izvajati v tretji fazi.

ECB svetuje pri pripravah za odpravo odstopanj iz člena 109k te pogodbe.

Člen 45

Razširjeni svet ECB

45.1. Brez poseganja v določbe člena 106(3) te pogodbe se kot tretji organ odločanja ECB ustanovi Razširjeni svet.

45.2. Člani Razširjenega sveta so predsednik in podpredsednik ECB ter guvernerji nacionalnih centralnih bank. Drugi člani Izvršilnega odbora lahko sodelujejo na sestankih Razširjenega sveta, vendar nimajo pravice glasovanja.

45.3. Odgovornosti Razširjenega sveta so v celoti naštete v členu 47 tega statuta.

Člen 46

Poslovnik Razširjenega sveta

46.1. Razširjenemu svetu ECB predseduje predsednik, v njegovi odsotnosti pa podpredsednik.

46.2. Predsednik Sveta in en član Komisije lahko sodelujeta na sestankih Razširjenega sveta, vendar nimata pravice glasovanja.

46.3. Predsednik pripravlja sestanke Razširjenega sveta.

46.4. Razširjeni svet z odstopanjem od člena 12.3 sprejme svoj poslovnik.

46.5. Sekretariat Razširjenega sveta zagotovi ECB.

Člen 47

Odgovornosti Razširjenega sveta

47.1. Razširjeni svet:

– izvaja naloge iz člena 44;

– sodeluje pri svetovalnih nalogah iz členov 4 in 25.1.

47.2. Razširjeni svet sodeluje pri:

– zbiranju statističnih podatkov iz člena 5;

– poročanju ECB iz člena 15;

– oblikovanju potrebnih pravil za uporabo člena 26, navedenih v členu 26.4;

– sprejemanju vseh drugih potrebnih ukrepov za uporabo člena 29, navedenih v členu 29.4;

– določanju pogojev za zaposlitev v ECB iz člena 36.

47.3. Razširjeni svet sodeluje pri pripravah, ki so potrebne za nepreklicno določitev deviznih tečajev valut držav članic z odstopanjem glede na valute ali skupno valuto držav članic brez odstopanja iz člena 109l(5) te pogodbe.

47.4. Predsednik ECB obvešča Razširjeni svet o sklepih Sveta ECB.

Člen 48

Prehodne določbe za kapital ECB

V skladu s členom 29.1 se za vsako nacionalno centralno banko določi ponder v ključu za vpis kapitala ECB. Z odstopanjem od člena 28.3 centralne banke držav članic z odstopanjem ne vplačajo svojega vpisanega kapitala, razen če Razšir-

jeni svet z večino, ki predstavlja vsaj dve tretjini vpisanega kapitala ECB in vsaj polovico delničarjev, ne odloči, da mora biti vplačan minimalni odstotek kot prispevek za stroške poslovanja ECB.

Člen 49

Odloženo plačilo kapitala, rezerv in rezervacij ECB

49.1. Centralna banka države članice, katere odstopanje je bilo odpravljeno, vplača svoj vpisani delež kapitala ECB v enaki višini kakor države članice brez odstopanja in prenese na ECB devizne rezerve v skladu s členom 30.1. Znesek za prenos se določi tako, da se pomnoži vrednost v ekujih po veljavnih deviznih tečajih tistih deviznih rezerv, ki so že bile prenesene na ECB v skladu s členom 30.1, z razmerjem med številom delnic, ki jih je vpisala zadevna nacionalna centralna banka, in številom delnic, ki so jih že vplačale druge nacionalne centralne banke.

49.2. Poleg vplačila iz člena 49.1 zadevna centralna banka prispeva k rezervam ECB, k rezervacijam, ki so enakovredne rezervam, in k znesku, ki ga je še treba vključiti v rezerve in rezervacije glede na saldo bilance uspeha na dan 31. decembra v letu pred odpravo odstopanja. Znesek prispevka se določi tako, da se pomnoži višino rezerv, kakršne so opredeljene zgoraj in navedene v potrjeni bilanci stanja ECB, z razmerjem med številom delnic, ki jih je vpisala zadevna nacionalna centralna banka, in številom delnic, ki so jih že vplačale druge centralne banke.

Člen 50

Prvo imenovanje članov Izvršilnega odbora

Ob ustanovitvi Izvršilnega odbora ECB vlade držav članic na ravni voditeljev držav ali vlad v medsebojnem soglasju na priporočilo Sveta in po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Svetom EMI imenujejo predsednika, podpredsednika in druge člane Izvršilnega odbora. Predsednik Izvršilnega odbora je imenovan za 8 let. Z odstopanjem od člena 11.2 je podpredsednik imenovan za 4 leta, preostali člani Izvršilnega odbora pa za mandat, ki traja od 5 do 8 let. Ne morejo biti ponovno imenovani. Število članov Izvršilnega odbora je lahko manjše od predvidenega v členu 11.1, nikakor pa ne manjše od štiri.

Člen 51

Odstopanje od člena 32

51.1. Če po začetku tretje faze Svet ECB odloči, da uporaba člena 32 bistveno spremeni relativni dohodkovni položaj nacionalnih centralnih bank, se znesek prihodka, ki se jim porazdeli v skladu s členom 32, zmanjša za enoten odstotek, ki v prvem poslovnem letu po začetku tretje faze ne sme presegati 60% in se za vsako nadaljnje poslovno leto zmanjša za najmanj 12 odstotnih točk.

51.2. Člen 51.1 se uporablja največ pet poslovnih let po začetku tretje faze.

Člen 52

Menjava bankovcev v valutah Skupnosti

Po nepreklicni določitvi deviznih tečajev Svet ECB stori vse potrebno, da bi nacionalne centralne banke menjale bankovce v valutah z nepreklicno določenimi deviznimi tečaji po njihovi nominalni vrednosti.

Člen 53

Uporaba prehodnih določb

Členi 43 do 48 se uporabljajo, če in dokler obstajajo države članice z odstopanjem.

PROTOKOL
o Statutu Evropskega monetarnega inštituta

VISOKE POGODBENICE

Z ŽELJO oblikovati Statut Evropskega monetarnega inštituta

DOGOVORILE o naslednjih določbah, priloženih Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti:

Člen 1

Ustanovitev in ime

1.1. V skladu s členom 109f te pogodbe se ustanovi Evropski monetarni inštitut (EMI); opravlja naloge in izvaja dejavnosti v skladu z določbami te pogodbe in tega statuta.

1.2. Člani EMI so centralne banke držav članic ("nacionalne centralne banke"). V tem statutu Institut monétaire luxembourgeois pomeni centralno banko Luksemburga.

1.3. V skladu s členom 109f te pogodbe se razpustita odbor guvernerjev in Evropski sklad za monetarno sodelovanje (ESMS). Vsa sredstva in terjatve ESMS se samodejno prenesejo na EMI.

Člen 2

Cilji

EMI prispeva k uresničevanju nujnih pogojev za prehod v tretjo fazo ekonomske in monetarne unije, zlasti:

– s krepitvijo usklajevanja monetarnih politik za zagotovitev stabilnosti cen;

– z izvedbo priprav, potrebnih za vzpostavitev Evropskega sistema centralnih bank (ESCB), za vodenje enotne monetarne politike in za oblikovanje enotne valute v tretji fazi;

– z nadzorovanjem razvoja ekuja.

Člen 3

Splošna načela

3.1. EMI opravlja naloge in funkcije po tej pogodbi in statutu brez poseganja v odgovornost oblasti, pristojnih za vodenje monetarne politike v posameznih državah članicah.

3.2. EMI deluje v skladu s cilji in načeli iz člena 2 statuta ESCB.

Člen 4

Prednostne naloge

4.1. V skladu s členom 109f(2) te pogodbe EMI:

– krepi sodelovanje med nacionalnimi centralnimi bankami;

– krepi usklajevanje monetarnih politik držav članic zaradi zagotavljanja stabilnosti cen;

– spremlja delovanje Evropskega monetarnega sistema (EMS);

– opravlja posvetovanja glede vprašanj, za katera so pristojne nacionalne centralne banke in ki vplivajo na stabilnost finančnih institucij in trgov;

– prevzame naloge ESMS; zlasti opravlja naloge, navedene v členih 6.1, 6.2 in 6.3;

– olajšuje uporabo ekuja in nadzira njegov razvoj, skupaj z nemotenim delovanjem klirinškega sistema ekuja.

EMI tudi:

– opravlja redna posvetovanja o usmeritvah monetarnih politik in uporabi instrumentov monetarne politike;

– daje mnenja, za katera v kontekstu skupnega okvira za predhodno usklajevanje praviloma zaprosijo nacionalne monetarne oblasti, preden se odločijo o usmeritvi monetarne politike.

4.2. Najpozneje do 31. decembra 1996 EMI določi regulativni, organizacijski in logistični okvir, ki ga ESCB potrebuje za izvajanje svojih nalog v tretji fazi, v skladu z načelom odprtega tržnega gospodarstva s svobodno konkurenco. Svet

EMI predloži ta okvir v odločanje ECB na datum njene ustanovitve.

V skladu s členom 109f(3) te pogodbe EMI zlasti:

– pripravlja instrumente in postopke, ki so potrebni za izvajanje enotne monetarne politike v tretji fazi;

– kadar je to potrebno, pospešuje usklajevanje pravil in običajnih postopkov glede zbiranja, urejanja in razpošiljanja statističnih podatkov s področij v njegovi pristojnosti;

– pripravlja pravila poslovanja nacionalnih centralnih bank v okviru ESCB;

– pospešuje učinkovitost čezmejnih plačil;

– nadzoruje tehnično pripravo bankovcev ekuja.

Člen 5

Svetovalne funkcije

5.1. V skladu s členom 109f(4) te pogodbe lahko Svet EMI oblikuje mnenja ali priporočila glede splošne usmeritve monetarne politike in politike deviznega tečaja, pa tudi s tem povezanih ukrepov, uvedenih v posamezni državi članici. EMI lahko vladam in Svetu predloži mnenja ali priporočila glede politik, ki bi lahko vplivale na notranje ali zunanje monetarno stanje v Skupnosti in zlasti na delovanje EMS.

5.2. Svet EMI lahko tudi daje priporočila monetarnim oblastem držav članic glede vodenja njihove monetarne politike.

5.3. V skladu s členom 109f(6) te pogodbe se Svet posvetuje z EMI o vseh predlaganih aktih Skupnosti, ki so v njegovi pristojnosti.

V mejah in pod pogoji, ki jih določi Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom in EMI, se organi držav članic posvetujejo z EMI glede vseh osnutkov pravnih predpisov, ki so v njegovi pristojnosti, zlasti glede člena 4.2.

5.4. V skladu s členom 109f(5) te pogodbe se lahko EMI odloči, da svoja mnenja in priporočila objavi.

Člen 6

Operativne in tehnične naloge

6.1. EMI:

– zagotovi večstranskost pozicij, ki so posledica posegov nacionalnih centralnih bank v valutah Skupnosti, in večstranskost poravnav znotraj Skupnosti;

– upravlja zelo kratkoročni mehanizem financiranja, predviden v Sporazumu z dne 13. marca 1979 med centralnimi bankami držav članic Evropske gospodarske skupnosti, ki določa operativne postopke za evropski monetarni sistem (v nadaljnjem besedilu "Sporazum EMS"), in kratkoročni mehanizem denarne podpore, predviden v Sporazumu med centralnimi bankami držav članic Evropske gospodarske skupnosti z dne 9. februarja 1970 s spremembami;

– opravlja naloge iz člena 11 Uredbe Sveta (EGS) št. 1969/88 z dne 24. junija 1988 o ustanovitvi enotnega aranžmaja za zagotavljanje srednjeročne finančne pomoči za plačilne bilance držav članic.

6.2. EMI lahko sprejema denarne rezerve od nacionalnih centralnih bank in za ta sredstva izdaja ekuje za izvajanje Sporazuma EMS. Te ekuje lahko EMI in nacionalne centralne banke uporabijo kot sredstvo poravnave in za transakcije med njimi in EMI. EMI sprejme potrebne upravne ukrepe za izvajanje tega odstavka.

6.3. EMI lahko podeli monetarnim oblastem tretjih držav in mednarodnim monetarnim institucijam status "drugih imetnikov" ekujev ter jim določi pogoje za pridobitev, razpolaganje ali uporabo ekujev.

6.4. EMI je na zahtevo nacionalnih centralnih bank kot njihov agent upravičen imeti in upravljati devizne rezerve. Dobiček in izgube iz teh rezerv se knjižijo v dobro ali breme nacionalne centralne banke, ki je deponirala te rezerve. EMI opravlja to funkcijo na podlagi dvostranskih pogodb v skladu s pravili, določenimi v odločitvi EMI. Ta pravila zagotavljajo, da poslovanje s temi rezervami ne ovira monetarne politike in politike deviznega tečaja pristojne monetarne oblasti države članice ter da je skladno s cilji EMI in pravilnim delovanjem mehanizma deviznega tečaja EMS.

Člen 7

Druge naloge

7.1. EMI enkrat na leto naslovi na Svet poročilo o stanju priprav za tretjo fazo. Ta poročila vključujejo oceno napredka pri doseganju konvergence v Skupnosti, zlasti glede prilagajanja instrumentov monetarne politike in priprave potrebnih postopkov za izvajanje enotne monetarne politike v tretji fazi, pa tudi glede normativnih zahtev, ki jih morajo nacionalne centralne banke izpolnjevati, da postanejo sestavni del ESCB.

7.2. V skladu z odločitvami Sveta iz člena 109f(7) te pogodbe lahko EMI opravlja tudi druge naloge za pripravo tretje faze.

Člen 8

Neodvisnost

Člani Sveta EMI, ki so predstavniki svojih institucij, pri opravljanju svojih nalog delujejo na lastno odgovornost. Pri izvajanju pooblastil ter opravljanju nalog in dolžnosti po tej pogodbi in statutu Svet EMI ne sme zahtevati ali sprejemati nikakršnih navodil od institucij ali organov Skupnosti ali vlad držav članic. Institucije in organi Skupnosti ter vlade držav članic se obvezujejo, da bodo to načelo spoštovali in da ne bodo poskušali vplivati na Svet EMI pri opravljanju njegovih nalog.

Člen 9

Upravljanje

9.1. Svet EMI v skladu s členom 109f(1) te pogodbe vodi in upravlja EMI.

9.2. Svet EMI sestavljajo predsednik in guvernerji nacionalnih centralnih bank, od katerih je eden podpredsednik. Če guverner ne more prisostvovati seji, lahko imenuje drugega predstavnika svoje institucije.

9.3. Predsednika v medsebojnem soglasju imenujejo vlade držav članic na ravni voditeljev držav ali vlad na priporočilo odbora guvernerjev oziroma Sveta EMI ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Svetom. Predsednik je izbran med osebami, ki imajo ugled in poklicne izkušnje na monetarnem ali bančnem področju. Predsednik EMI je lahko le državljan države članice. Svet EMI imenuje podpredsednika. Predsednik in podpredsednik sta imenovana za obdobje treh let.

9.4. Predsednik opravlja svoje naloge polni delovni čas. Ne sme opravljati nobene druge poklicne dejavnosti, bodisi pridobitne ali nepridobitne, razen če tega izjemoma ne odobri Svet EMI.

9.5. Predsednik:

– pripravlja in vodi seje Sveta EMI;

– brez poseganja v določbe člena 22 predstavlja stališča EMI navzven;

– je odgovoren za tekoče vodenje EMI.

V odsotnosti predsednika njegove dolžnosti opravlja podpredsednik.

9.6. Pogoji za zaposlitev predsednika, zlasti njegova plača, pokojnina in druge socialnovarstvene dajatve, so predmet pogodbe z EMI in jih določi Svet EMI na predlog odbora, v katerem so trije člani, ki jih imenuje odbor guvernerjev oziroma Svet EMI, in trije člani, ki jih imenuje Svet. Predsednik nima pravice do glasovanja o zadevah iz tega odstavka.

9.7. Če predsednik ne izpolnjuje več pogojev za opravljanje svojih dolžnosti ali če je zagrešil hujšo kršitev, ga lahko na predlog Sveta EMI razreši Sodišče.

9.8. Svet EMI sprejme poslovnik EMI.

Člen 10

Seje Sveta EMI in postopki glasovanja

10.1. Svet EMI se sestane vsaj desetkrat na leto. Seje Sveta so tajne. Svet EMI lahko soglasno odloči, da rezultate svojih posvetovanj objavi.

10.2. Vsak član Sveta EMI ali njegov namestnik ima en glas.

10.3. Če s tem statutom ni določeno drugače, Svet EMI odloča z navadno večino svojih članov.

10.4. Za odločitve, sprejete v zvezi s členi 4.2, 5.4, 6.2 in 6.3, je potrebno soglasje članov Sveta EMI.

Za sprejetje mnenj in priporočil iz členov 5.1 in 5.2, za sprejetje odločitev iz členov 6.4, 16 in 23.6 ter za sprejetje smernic iz člena 15.3 je potrebna kvalificirana večina dveh tretjin članov Sveta EMI.

Člen 11

Medinstitucionalno sodelovanje in obveznost poročanja

11.1. Predsednik Sveta in en član Komisije se lahko udeležujeta sej Sveta EMI, vendar nimata pravice glasovanja.

11.2. Predsednik EMI je vabljen, da se udeleži sej Sveta, kadar ta obravnava zadeve, ki se nanašajo na cilje in naloge EMI.

11.3. Na datum, ki se določi v poslovniku, EMI pripravi letno poročilo o svojih dejavnostih ter o monetarnem in finančnem stanju v Skupnosti. Letno poročilo se skupaj z zaključnim računom EMI naslovi na Evropski parlament, Svet in Komisijo ter na Evropski svet.

Predsednika EMI lahko na zahtevo Evropskega parlamenta ali na njegovo lastno pobudo zaslišijo pristojni odbori Evropskega parlamenta.

11.4. Poročila, ki jih objavlja EMI, so zainteresiranim strankam na voljo brezplačno.

Člen 12

Določitev valute

Posli EMI so izraženi v ekujih.

Člen 13

Sedež

Odločitev o tem, kje bo sedež EMI, do konca leta 1992 v medsebojnem soglasju sprejmejo vlade držav članic na ravni voditeljev držav ali vlad.

Člen 14

Pravna sposobnost

EMI, ki ima v skladu s členom 109f(1) te pogodbe pravno osebnost, ima v vsaki državi članici kar najširšo pravno in poslovno sposobnost, ki jo pravnim osebam priznava nacionalna zakonodaja; zlasti lahko pridobiva premičnine in nepremičnine ali z njimi razpolaga ter je lahko stranka v sodnem postopku.

Člen 15

Pravni akti

15.1. Pri opravljanju svojih nalog in pod pogoji, določenimi s tem statutom, EMI:

– daje mnenja;

– daje priporočila;

– sprejema smernice in odločbe, naslovljene na nacionalne centralne banke.

15.2. Mnenja in priporočila EMI niso zavezujoča.

15.3. Svet EMI lahko sprejme smernice glede načinov za vzpostavljanje potrebnih pogojev, da ESCB lahko izvaja svoje naloge v tretji fazi. Smernice EMI niso zavezujoče; predložijo se v odločanje ECB.

15.4. Brez poseganja v določbe člena 3.1 je odločba EMI v celoti zavezujoča za tiste, na katere je naslovljena. Za te odločbe se uporabljata člena 190 in 191 te pogodbe.

Člen 16

Finančna sredstva

16.1. EMI ima lastna sredstva. Obseg teh sredstev določi Svet EMI, zato da zagotovi zadostne prihodke za kritje odhodkov za poslovanje pri izvajanju nalog in funkcij EMI.

16.2. Sredstva EMI, določena v skladu s členom 16.1, se zagotovijo iz prispevkov nacionalnih centralnih bank po ključu iz člena 29.1 statuta ESCB in se vplačajo ob ustanovitvi EMI. Za ta namen statistične podatke, potrebne za določitev ključa, zagotovi Komisija v skladu s predpisi, ki jih sprejme Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom, odborom guvernerjev in odborom iz člena 109c te pogodbe.

16.3. Svet EMI določi obliko vplačila teh prispevkov.

Člen 17

Zaključni račun in revizija

17.1. Poslovno leto EMI se začne prvega dne januarja in konča zadnji dan decembra.

17.2. Svet EMI pred začetkom vsakega poslovnega leta sprejme letni proračun.

17.3. Zaključni račun se pripravi v skladu z načeli, ki jih določi Svet EMI. Potem ko ga odobri Svet EMI, se objavi.

17.4. Revizijo zaključnega računa opravljajo neodvisni zunanji revizorji, ki jih potrdi Svet EMI. Revizorji so pooblaščeni za pregled vseh poslovnih knjig in računov EMI ter za pridobivanje celovitih informacij o njegovih transakcijah.

Določbe člena 188c te pogodbe se uporabljajo samo za preverjanje učinkovitosti upravljanja EMI.

17.5. Presežek EMI se prenese po naslednjem vrstnem redu:

a) znesek, ki ga določi Svet EMI, se prenese v splošni rezervni sklad EMI;

b) preostanek presežka se razdeli nacionalnim centralnim bankam po ključu iz člena 16.2.

17.6. Če ima EMI izgubo, se primanjkljaj pokrije iz splošnega rezervnega sklada EMI. Preostali primanjkljaj se pokrije s prispevki nacionalnih centralnih bank po ključu iz člena 16.2.

Člen 18

Zaposleni

18.1. Svet EMI določi pogoje za zaposlitev v EMI.

18.2. Sodišče je pristojno za reševanje vseh sporov med EMI in njegovimi uslužbenci v mejah in pod pogoji, ki so določeni v pogojih za zaposlitev.

Člen 19

Sodni nadzor in z njim povezane zadeve

19.1. Sodišče preverja ali razlaga dejanja ali opustitve dejanj EMI v primerih in pod pogoji, določenimi s to pogodbo. EMI lahko sproži postopek v primerih in pod pogoji, določenimi s to pogodbo.

19.2. Spore med EMI na eni strani in njegovimi upniki, dolžniki ali drugimi osebami na drugi strani rešujejo pristojna državna sodišča, razen kadar je bila pristojnost prenesena na Sodišče.

19.3. Za EMI velja ureditev odgovornosti iz člena 215 te pogodbe.

19.4. Sodišče je pristojno za izrekanje sodb na podlagi arbitražne klavzule v vseh pogodbah, ki jih sklene EMI ali ki so sklenjene v njegovem imenu, ne glede na to, ali ureja te pogodbe javno ali zasebno pravo.

19.5. Sklep EMI o vložitvi tožbe pri Sodišču sprejme Svet EMI.

Člen 20

Poslovna skrivnost

20.1. Člani Sveta EMI in zaposleni EMI tudi po izteku mandata ne smejo razkriti informacij, za katere velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti.

20.2. Za osebe z dostopom do podatkov, ki so predmet predpisov Skupnosti o obveznosti varovanja skrivnosti, se uporabljajo ti predpisi.

Člen 21

Privilegiji in imunitete

EMI uživa na ozemlju držav članic privilegije in imunitete, ki so potrebni za izvajanje njegovih nalog, pod pogoji, določenimi s Protokolom o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti, ki je priloga k Pogodbi o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti.

Člen 22

Podpisniki

V razmerjih do tretjih oseb zavezuje EMI vsako dejanje predsednika ali podpredsednika ali podpis dveh zaposlenih EMI, ki ju predsednik ustrezno pooblasti za podpisovanje v imenu EMI.

Člen 23

Likvidacija EMI

23.1. V skladu s členom 109l te pogodbe se EMI likvidira ob ustanovitvi ECB. Vsa sredstva in obveznosti EMI se tedaj samodejno prenesejo na ECB. Ta likvidira EMI v skladu z določbami tega člena. Likvidacija se zaključi do začetka tretje faze.

23.2. Mehanizem oblikovanja ekujev na podlagi zlata in ameriških dolarjev, predviden s členom 17 Sporazuma EMS, se razveljavi prvi dan tretje faze v skladu s členom 20 omenjenega sporazuma.

23.3. Vse terjatve in obveznosti iz zelo kratkoročnega mehanizma financiranja in kratkoročnega mehanizma denarne podpore po sporazumih iz člena 6.1 morajo biti poravnane do prvega dne tretje faze.

23.4. Vsa preostala sredstva EMI se likvidirajo in vse preostale obveznosti EMI se poravnajo.

23.5. Izkupiček likvidacije iz člena 23.4 se razdeli nacionalnim centralnim bankam po ključu iz člena 16.2.

23.6. Svet EMI lahko sprejme potrebne ukrepe za uporabo členov 23.4 in 23.5.

23.7. Predsednik EMI odstopi, ko se ustanovi ECB.

PROTOKOL
o postopku v zvezi s čezmernim primanjkljajem

VISOKE POGODBENICE

Z ŽELJO določiti podrobnosti postopka v zvezi s čezmernim primanjkljajem iz člena 104c Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

DOGOVORILE o naslednjih določbah, priloženih Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti:

Člen 1

Referenčne vrednosti iz člena 104c(2) te pogodbe so:

– 3% za razmerje med načrtovanim ali dejanskim javnofinančnim primanjkljajem in bruto domačim proizvodom po tržnih cenah;

– 60% za razmerje med javnim dolgom in bruto domačim proizvodom po tržnih cenah.

Člen 2

V členu 104c te pogodbe in v tem protokolu:

– vlada pomeni vlado v širšem smislu, to so centralna, regionalna ali lokalna vlada in skladi socialnega zavarovanja razen trgovinskih dejavnosti, kakor je opredeljeno v Evropskem sistemu integriranih gospodarskih računov;

– primanjkljaj pomeni neto zadolževanje, kakor je opredeljeno v Evropskem sistemu integriranih gospodarskih računov;

– investicija pomeni bruto povečanje trajnih sredstev, kakor je opredeljeno v Evropskem sistemu integriranih gospodarskih računov;

– dolg pomeni stanje skupnega bruto dolga v nominalni vrednosti ob koncu leta, potem ko je konsolidiran med sektorji države v širšem smislu in znotraj njih, kakor je opredeljeno v prvi alinei.

Člen 3

Da bi zagotovili učinkovitost postopka v zvezi s čezmernim primanjkljajem, so po tem postopku vlade držav članic odgovorne za primanjkljaj sektorja države v širšem smislu, kakor je opredeljeno v prvi alinei člena 2. Države članice zagotovijo, da jim nacionalni postopki na proračunskem področju omogočajo izpolnjevanje obveznosti na tem področju, ki izhajajo iz te pogodbe. Države članice redno in brez odlašanja poročajo Komisiji o načrtovanih in dejanskih primanjkljajih ter o ravni dolga.

Člen 4

Statistične podatke za uporabo tega protokola zagotovi Komisija.

PROTOKOL
o konvergenčnih merilih iz člena 109j Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

VISOKE POGODBENICE SO SE

Z ŽELJO določiti podrobnosti konvergenčnih meril, ki vodijo Skupnost pri odločanju o prehodu v tretjo fazo ekonomske in monetarne unije iz člena 109j(1) te pogodbe,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, priloženih Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti:

Člen 1

Merilo stabilnosti cen iz prve alinee člena 109j(1) te pogodbe pomeni, da ima država članica trajno stabilne cene in povprečno stopnjo inflacije, zabeleženo v enem letu pred pregledom, ki ne presega za več kakor 1,5-odstotne točke stopnje inflacije največ treh držav članic z najboljšimi doseženimi rezultati glede stabilnosti cen. Višina inflacije se izračuna z uporabo indeksa cen življenjskih potrebščin na primerljivi osnovi, upoštevaje razlike v definicijah posameznih držav.

Člen 2

Merilo proračunskega stanja iz druge alinee člena 109j(1) te pogodbe pomeni, da v času pregleda država članica ni predmet odločbe Sveta iz člena 104c(6) te pogodbe o obstoju čezmernega primanjkljaja.

Člen 3

Merilo sodelovanja v mehanizmu deviznega tečaja evropskega monetarnega sistema iz tretje alinee člena 109j(1) te pogodbe pomeni, da je država članica upoštevala normalne

meje nihanja, predvidene z mehanizmom deviznega tečaja evropskega monetarnega sistema brez hujših napetosti vsaj zadnji dve leti pred pregledom. Država članica v tem času zlasti ni na lastno pobudo devalvirala dvostranskega osrednjega tečaja svoje valute glede na valuto druge države članice.

Člen 4

Merilo konvergence obrestnih mer iz četrte alinee člena 109j(1) te pogodbe pomeni, da ima država članica v enem letu pred pregledom tako povprečno dolgoročno nominalno obrestno mero, ki ne presega za več kakor 2 odstotni točki dolgoročne obrestne mere v največ treh državah članicah z najboljšimi doseženimi rezultati glede stabilnosti cen. Obrestne mere se izračunajo na podlagi dolgoročnih državnih obveznic ali primerljivih vrednostnih papirjev, upoštevaje razlike v definicijah posameznih držav.

Člen 5

Statistične podatke za uporabo tega protokola zagotovi Komisija.

Člen 6

Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom, EMI oziroma ECB ter z odborom iz člena 109c soglasno sprejme ustrezne predpise, s katerimi podrobno opredeli konvergenčna merila iz člena 109j te pogodbe, ki nato nadomestijo ta protokol.

PROTOKOL
o spremembah Protokola o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti

VISOKE POGODBENICE SO SE

GLEDE NA TO, da v skladu s členom 40 Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke in členom 21 Statuta Evropskega monetarnega inštituta Evropska centralna banka in Evropski monetarni inštitut na ozemlju držav članic uživata privilegije in imunitete, ki so potrebni za opravljanje njunih nalog,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, priloženih Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti:

Edini člen

Protokol o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti, priložen Pogodbi o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti, se dopolni z naslednjimi določbami:

"Člen 23

Ta protokol se uporablja tudi za Evropsko centralno banko, za člane njenih organov in zaposlene, brez poseganja v določbe Protokola o Statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke.

Poleg tega je Evropska centralna banka oproščena vseh davkov in podobnih dajatev ob povečanju svojega kapitala ter raznih formalnosti, ki so s tem lahko povezane v državi, v kateri ima banka sedež. Dejavnosti banke in njenih organov, ki se izvajajo v skladu s Statutom Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke, niso predmet kakršnih koli prometnih davkov.

Zgornje določbe se uporabljajo tudi za Evropski monetarni inštitut. Ob njegovem prenehanju delovanja ali likvidaciji ni nikakršnih dajatev."

PROTOKOL
o Danski

VISOKE POGODBENICE SO SE

Z ŽELJO urediti nekatere posebne probleme, ki se nanašajo na Dansko,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, priloženih Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti:

Določbe člena 14 Protokola o Statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke ne vplivajo na pravico nacionalne banke Danske, da opravlja svoje sedanje naloge v zvezi s tistimi deli Kraljevine Danske, ki niso del Skupnosti.

PROTOKOL
o Portugalski

VISOKE POGODBENICE SO SE

Z ŽELJO urediti nekatere posebne probleme, ki se nanašajo na Portugalsko,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, priloženih Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti:

1. Portugalski se dovoli ohraniti možnost, dano avtonomnima regijama Azori in Madeira, da dobita brezobrestni kredit pri Banco de Portugal pod pogoji, določenimi z veljavno portugalsko zakonodajo.

2. Portugalska se zavezuje, da si bo na vso moč prizadevala odpraviti to ureditev v kar najkrajšem času.

PROTOKOL
o prehodu v tretjo fazo ekonomske in monetarne unije

VISOKE POGODBENICE

izjavljajo, da s podpisom novih pogodbenih določb o ekonomski in monetarni uniji Skupnost nepovratno preide v tretjo fazo ekonomske in monetarne unije.

Zato morajo države članice ne glede na to, ali izpolnjujejo potrebne pogoje za sprejem enotne valute ali ne, spoštovati voljo Skupnosti za hiter vstop v tretjo fazo in zato nobena država članica ne sme preprečiti vstopa v tretjo fazo.

Če se datum začetka tretje faze ne določi do konca leta 1997, zadevne države članice, institucije Skupnosti in drugi udeleženi organi opravijo vse priprave v letu 1998, da bi Skupnosti omogočili nepovratno vstopiti v tretjo fazo 1. januarja 1999 ter da bi ECB in ESCB s tem datumom lahko začela v celoti poslovati.

Ta protokol se priloži Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti.

PROTOKOL
o nekaterih določbah, ki se nanašajo na Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska

VISOKE POGODBENICE SO SE

OB SPOZNANJU, da Združeno kraljestvo ni primorano niti zavezano preiti v tretjo fazo ekonomske in monetarne unije, če njegova vlada in parlament o tem ne sprejmeta posebne odločitve,

OB UPOŠTEVANJU prakse vlade Združenega kraljestva, da financira svoje zadolževanje s prodajo dolga zasebnemu sektorju,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, priloženih Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti:

1. Združeno kraljestvo uradno obvesti Svet o svojem namenu preiti v tretjo fazo, preden Svet pripravi oceno iz člena 109j(2) te pogodbe.

Združeno kraljestvo ni obvezano preiti v tretjo fazo, če Sveta uradno ne obvesti o tem namenu.

Če datum začetka tretje faze iz člena 109j(3) te pogodbe ni določen, lahko Združeno kraljestvo svoj namen preiti v tretjo fazo uradno sporoči do 1. januarja 1998.

2. Če Združeno kraljestvo uradno obvesti Svet, da ne namerava preiti v tretjo fazo, veljajo odstavki 3 do 9.

3. Združeno kraljestvo ni zajeto v večino držav članic, ki izpolnjujejo potrebne pogoje iz druge alinee člena 109j(2) in prve alinee člena 109j(3) te pogodbe.

4. Združeno kraljestvo ohrani svoje pristojnosti na področju monetarne politike v skladu z nacionalnim pravom.

5. Za Združeno kraljestvo se ne uporabljajo členi 3a(2), 104c(1), (9) in (11), 105(1) do (5), 105a, 107, 108, 108a, 109, 109a(1) in (2)(b) ter 109l(4) in (5) te pogodbe. V teh določbah sklicevanje na Skupnost ali države članice ne vključuje Združenega kraljestva, sklicevanje na nacionalne centralne banke pa ne vključuje Bank of England.

6. Za Združeno kraljestvo se še naprej uporabljajo členi 109e(4), 109h in 109i te pogodbe. Člena 109c(4) in 109m se za Združeno kraljestvo uporabljata, kakor da bi zanj veljalo odstopanje.

7. Glasovalna pravica Združenega kraljestva pri sprejemanju odločitev Sveta iz členov, navedenih v odstavku 5, miruje. Zato se pri izračunavanju kvalificirane večine iz člena 109k(5) te pogodbe ne upoštevajo ponderirani glasovi Združenega kraljestva..

Združeno kraljestvo tudi nima pravice sodelovati pri imenovanju predsednika, podpredsednika in drugih članov Izvršilnega odbora ECB iz členov 109a(2)(b) in 109l(1) te pogodbe.

8. Za Združeno kraljestvo se ne uporabljajo členi 3, 4, 6, 7, 9.2, 10.1, 10.3, 11.2, 12.1, 14, 16, 18 do 20, 22, 23, 26, 27, 30 do 34, 50 in 52 Protokola o Statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke ("Statut").

V teh členih sklicevanje na Skupnost ali države članice ne vključuje Združenega kraljestva, sklicevanje na nacionalne centralne banke ali delničarje pa ne vključuje Bank of England.

Sklicevanje na "vpisani kapital ECB" v členih 10.3 in 30.2 Statuta ne vključuje vpisanega kapitala Bank of England.

9. Člen 109l(3) te pogodbe in členi 44 do 48 Statuta veljajo ne glede na to, ali obstaja država članica z odstopanjem, ob upoštevanju naslednjih sprememb:

a) Sklicevanje na naloge ECB in EMI v členu 44 vključuje tiste naloge, ki jih je še treba opraviti v tretji fazi, če bi se Združeno kraljestvo odločilo, da ne preide v to fazo.

b) Poleg nalog iz člena 47 ECB tudi svetuje in sodeluje pri pripravi katere koli odločitve glede Združenega kraljestva, ki jo Svet sprejme v skladu z odstavkoma 10(a) in 10(c).

c) Bank of England vplača svoj delež vpisanega kapitala v ECB kot prispevek za stroške poslovanja ECB na enaki podlagi kakor nacionalne centralne banke držav članic z odstopanjem.

10. Če Združeno kraljestvo ne preide v tretjo fazo, lahko kadar koli po začetku te faze spremeni svoje uradno obvestilo. V takem primeru velja naslednje:

a) Združeno kraljestvo ima pravico preiti v tretjo fazo le, če izpolnjuje potrebne pogoje. Svet na zahtevo Združenega kraljestva ter pod pogoji in v skladu s postopkom iz člena 109k(2) te pogodbe odloči, ali so potrebni pogoji izpolnjeni.

b) Bank of England vplača svoj vpisani kapital, prenese na ECB devizne rezerve in prispeva v njene rezerve na enaki podlagi kakor nacionalna centralna banka države članice, katere odstopanje je bilo odpravljeno.

c) Pod pogoji in v skladu s postopkom iz člena 109l(5) te pogodbe Svet sprejme vse druge odločitve, ki so potrebne, da se Združenemu kraljestvu omogoči prehod v tretjo fazo.

Če Združeno kraljestvo preide v tretjo fazo skladno z določbami tega protokola, odstavki 3 do 9 prenehajo veljati.

11. Ne glede na člena 104 in 109e(3) te pogodbe in člen 21.1 Statuta lahko vlada Združenega kraljestva ohrani svoj način zbiranja proračunskih sredstev Ways and Means pri Bank of England, če in dokler Združeno kraljestvo ne preide v tretjo fazo.

PROTOKOL
o nekaterih določbah, ki se nanašajo na Dansko

VISOKE POGODBENICE SO SE

Z ŽELJO, da bi v skladu s splošnimi cilji Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti uredile nekatere obstoječe posebne probleme,

OB UPOŠTEVANJU, da danska ustava vsebuje določbe, po katerih bi na Danskem lahko razpisali referendum pred dansko vključitvijo v tretjo fazo ekonomske in monetarne unije,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, priloženih Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti:

1. Danska vlada uradno obvesti Svet o svojem stališču do udeležbe v tretji fazi, preden Svet pripravi oceno iz člena 109j(2) te pogodbe.

2. Če Danska uradno sporoči, da se ne bo vključila v tretjo fazo, velja zanjo izjema. Izjema učinkuje tako, da se za Dansko uporabljajo vsi členi in določbe te pogodbe in Statuta ESCB, v katerih je navedeno odstopanje.

3. V tem primeru Danska ni zajeta v večino držav članic, ki izpolnjujejo potrebne pogoje iz druge alinee člena 109j(2) in prve alinee člena 109j(3) te pogodbe.

4. Kar zadeva odpravo izjeme, se postopek iz člena 109k(2) sproži samo na zahtevo Danske.

5. Z odpravo izjeme se določbe tega protokola prenehajo uporabljati.

PROTOKOL
o Franciji

VISOKE POGODBENICE SO SE

Z ŽELJO upoštevati posebnost, ki se nanaša na Francijo,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, priloženih Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti:

Francija ohrani posebno pravico do denarne emisije na svojih čezmorskih ozemljih pod pogoji, ki jih določa njeno nacionalno pravo, in je edina pooblaščena za določanje tečaja franka CFP.

PROTOKOL
o socialni politiki

VISOKE POGODBENICE SE

OB UGOTOVITVI, da enajst držav članic, to so Kraljevina Belgija, Kraljevina Danska, Zvezna republika Nemčija, Helenska republika, Kraljevina Španija, Francoska republika, Irska, Italijanska republika, Veliko vojvodstvo Luksemburg, Kraljevina Nizozemska in Portugalska republika, želi vztrajati na poti, ki je bila leta 1989 začrtana s Socialno listino; da so v

ta namen med seboj sklenile sporazum; da je ta sporazum priloga k temu protokolu; da ta protokol in omenjeni sporazum ne posegata v določbe te pogodbe, zlasti ne v tiste o socialni politiki, ki so sestavni del pravnega reda Skupnosti –

1. strinjajo, da se tem enajstim državam članicam dovoli uporabljati institucije, postopke in mehanizme Pogodbe, da med seboj sprejemajo in uporabljajo – kolikor jih zadevajo – akte in sklepe, potrebne za uveljavitev zgoraj omenjenega sporazuma.

2. Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska v Svetu ne sodeluje pri razpravah in sprejemanju predlogov Komisije, danih na podlagi tega protokola in zgoraj omenjenega sporazuma.

Z odstopanjem od člena 148(2) Pogodbe so akti Sveta, ki so pripravljeni v skladu s tem protokolom in morajo biti sprejeti s kvalificirano večino, sprejeti, če so dobili najmanj štiriinštirideset glasov za. Soglasje članov Sveta, razen Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska, je potrebno za tiste akte Sveta, ki morajo biti sprejeti soglasno, in za tiste, ki spreminjajo predlog Komisije.

Akti, ki jih sprejme Svet, in kakršne koli finančne posledice za institucije, razen stroškov za poslovanje, ne veljajo za Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska.

3. Ta protokol se priloži Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti.

SPORAZUM
o socialni politiki, sklenjen med državami članicami Evropske skupnosti, z izjemo Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska

Enajst podpisanih VISOKIH POGODBENIC, to so Kraljevina Belgija, Kraljevina Danska, Zvezna republika Nemčija, Helenska republika, Kraljevina Španija, Francoska republika, Irska, Italijanska republika, Veliko vojvodstvo Luksemburg, Kraljevina Nizozemska in Portugalska republika (v nadaljnjem besedilu "države članice"), SE JE

Z ŽELJO izvajati Socialno listino iz leta 1989 na podlagi pravnega reda Skupnosti,

GLEDE NA Protokol o socialni politiki,

DOGOVORILO naslednje:

Člen 1

Cilji Skupnosti in držav članic so spodbujanje zaposlovanja, izboljšanje življenjskih razmer in delovnih pogojev, ustrezna socialna zaščita, dialog med socialnimi partnerji, razvoj človeških virov za trajno visoko zaposlenost in boj proti izključenosti. V ta namen Skupnost in države članice izvajajo ukrepe, ki upoštevajo različnost prakse posameznih držav članic, zlasti na področju pogodbenih odnosov, ter potrebo po ohranitvi konkurenčnosti gospodarstva Skupnosti.

Člen 2

1. Z namenom doseči cilje iz člena 1 Skupnost podpira in dopolnjuje dejavnosti držav članic na naslednjih področjih:

– izboljšanje zlasti delovnega okolja za varovanje zdravja in varnosti delavcev;

– delovni pogoji;

– obveščanje delavcev in posvetovanje z njimi;

– enakost moških in žensk glede priložnosti na trgu dela in obravnave pri delu;

– vključevanje oseb, ki so izključene iz trga dela, brez poseganja v člen 127 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti (v nadaljnjem besedilu "Pogodba").

2. V ta namen lahko Svet v obliki direktiv sprejme minimalne zahteve za postopno izvajanje, pri čemer upošteva pogoje in tehnične predpise, ki veljajo v posameznih državah članicah. Te direktive se izogibajo uvajanju upravnih, finančnih in zakonskih omejitev, ki bi lahko zavirale ustanavljanje in razvoj malih in srednjih podjetij.

Svet odloča v skladu s postopkom iz člena 189c Pogodbe po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom.

3. Na naslednjih področjih pa Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom odloča soglasno:

– socialna varnost in socialna zaščita delavcev;

– varstvo delavcev v primeru prenehanja pogodbe o zaposlitvi;

– zastopanje in kolektivna obramba interesov delavcev in delodajalcev, vključno s soodločanjem, ob upoštevanju odstavka 6;

– pogoji za zaposlitev državljanov tretjih držav, ki zakonito prebivajo na ozemlju Skupnosti;

– finančni prispevki za spodbujanje zaposlovanja in ustvarjanje novih delovnih mest, brez poseganja v določbe o Socialnem skladu.

4. Država članica lahko socialnim partnerjem na njihovo skupno zahtevo poveri izvajanje direktiv, sprejetih v skladu z odstavkoma 2 in 3.

V tem primeru zagotovi, da socialni partnerji najpozneje do datuma, ko je treba v skladu s členom 189 direktivo prenesti, z dogovorom uvedejo potrebne ukrepe, pri tem pa mora zadevna država članica sprejeti vse potrebne ukrepe, da bi bila ob vsakem času sposobna jamčiti za rezultate, ki jih nalaga ta direktiva.

5. Določbe, sprejete v skladu s tem členom, nobeni od držav članic ne preprečujejo ohranitve ali uvedbe strožjih zaščitnih ukrepov, združljivih s to pogodbo.

6. Določbe tega člena se ne uporabljajo za plače, pravico združevanja, pravico do stavke ali pravico do izprtja.

Člen 3

1. Naloga Komisije je spodbujati posvetovanja med socialnimi partnerji na ravni Skupnosti in zato sprejme vse ustrezne ukrepe za olajšanje njihovega dialoga, pri čemer partnerjem zagotovi uravnoteženo podporo.

2. V ta namen se Komisija pred predložitvijo predlogov na področju socialne politike posvetuje s socialnimi partnerji o možni usmeritvi ukrepov Skupnosti.

3. Če po teh posvetovanjih Komisija oceni, da so ukrepi Skupnosti priporočljivi, se s socialnimi partnerji posvetuje o vsebini predvidenega predloga. Socialni partnerji predložijo Komisiji mnenje ali, kadar je to primerno, priporočilo.

4. Pri teh posvetovanjih lahko socialni partnerji obvestijo Komisijo, da želijo začeti postopek, predviden v členu 4. Postopek ne sme trajati več kakor devet mesecev, razen če se zadevni socialni partnerji in Komisija skupaj ne odločijo za podaljšanje.

Člen 4

1. Če socialni partnerji tako želijo, lahko dialog med njimi na ravni Skupnosti privede do pogodbenih razmerij, tudi sporazumov.

2. Sporazumi, sklenjeni na ravni Skupnosti, se izvajajo bodisi v skladu s postopki in prakso socialnih partnerjev in držav članic ali v zadevah iz člena 2 na skupno zahtevo podpisnic s sklepom Sveta, sprejetim na predlog Komisije.

Svet odloča s kvalificirano večino, kadar zadevni sporazum vsebuje eno ali več določb, ki se nanašajo na področja iz člena 2(3), pa s soglasjem.

Člen 5

Za doseganje ciljev iz člena 1 in brez poseganja v druge določbe te pogodbe Komisija spodbuja sodelovanje med drža-

vami članicami in olajšuje usklajevanje njihovih ukrepov na vseh področjih socialne politike iz tega sporazuma.

Člen 6

1. Vsaka država članica zagotovi uporabo načela enakega plačila za enako delo moških in žensk.

2. V tem členu "plačilo" pomeni običajno osnovno ali minimalno mezdo ali plačo ter kakršne koli druge prejemke v denarju ali v naravi, ki jih delavec prejme iz naslova zaposlitve neposredno ali posredno od svojega delodajalca.

Enako plačilo brez diskriminacije glede na spol pomeni:

a) da se plačilo za enako delo po akordnih postavkah izračuna na podlagi enakih merskih enot;

b) da je plačilo za delo po urnih postavkah enako za enako delovno mesto.

3. Ta člen državam članicam ne preprečuje ohranitve ali uvedbe ukrepov o specifičnih ugodnostih, s katerimi se ženskam olajša opravljanje poklicne dejavnosti ali se prepreči oziroma izravna prikrajšanost v njihovi poklicni karieri.

Člen 7

Komisija vsako leto sestavi poročilo o napredku pri doseganju ciljev iz člena 1, skupaj z demografskim stanjem v Skupnosti. Poročilo pošlje Evropskemu parlamentu, Svetu in Ekonomsko-socialnemu odboru.

Evropski parlament lahko pozove Komisijo, da pripravi poročila o posebnih problemih, ki se nanašajo na socialne razmere.

IZJAVE

1. *Izjava o členu 2(2)*

Enajst visokih pogodbenic ugotavlja, da je bilo v razpravah o členu 2(2) Sporazuma dogovorjeno, da Skupnost pri določanju minimalnih zahtev za varovanje zdravja in varnosti zaposlenih ne namerava neupravičeno zapostavljati zaposlenih v malih in srednjih podjetjih.

2. *Izjava o členu 4(2)*

Enajst visokih pogodbenic izjavlja, da bo prvi dogovor za izvajanje sporazumov med socialnimi partnerji na ravni Skupnosti – omenjenih v členu 4(2) – s kolektivnimi pogajanji v skladu s predpisi vsake države članice določil vsebino sporazumov in da torej ta dogovor ne pomeni obveznosti za državo članico, da neposredno uporablja te sporazume ali pripravi predpise za njihov prenos, pa tudi ne obveznosti, da spremeni veljavno nacionalno zakonodajo zaradi olajšanja njihovega izvajanja.

PROTOKOL
o ekonomski in socialni koheziji

VISOKE POGODBENICE

OB UPOŠTEVANJU, da si je Unija postavila cilj spodbujati gospodarski in socialni napredek, med drugim s krepitvijo ekonomske in socialne kohezije;

OB UPOŠTEVANJU, da člen 2 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti vključuje nalogo spodbujati ekonomsko in socialno kohezijo in solidarnost med državami članicami ter da je v členu 3 krepitev ekonomske in socialne kohezije našteta med dejavnostmi Skupnosti;

OB UPOŠTEVANJU, da vse določbe naslova XIV tretjega dela o ekonomski in socialni koheziji dajejo pravno podlago za utrditev in nadaljnji razvoj dejavnosti Skupnosti na področju ekonomske in socialne kohezije, skupaj z ustanovitvijo novega sklada;

OB UPOŠTEVANJU, da določbe naslova XII tretjega dela o vseevropskih omrežjih in naslova XVI o okolju predvidevajo ustanovitev Kohezijskega sklada do 31. decembra 1993;

V PREPRIČANJU, da bo približevanje ekonomski in monetarni uniji prispevalo h gospodarski rasti vseh držav članic;

OB UGOTAVLJANJU, da so se strukturni skladi Skupnosti med letoma 1987 in 1993 realno podvojili, kar povzroča velike transferje, zlasti glede na BNP manj uspešnih držav članic;

OB UGOTAVLJANJU, da Evropska investicijska banka posoja visoke in čedalje višje zneske v korist revnejših regij;

GLEDE NA željo po večji prožnosti ureditve za dodeljevanje sredstev iz strukturnih skladov;

GLEDE NA željo po določanju različnih ravni udeležbe Skupnosti pri programih in projektih v nekaterih državah;

GLEDE NA predlog, da se pri sistemu virov lastnih sredstev bolj upošteva sorazmerna uspešnost držav članic;

PONOVNO POTRJUJEJO, da je spodbujanje ekonomske in socialne kohezije bistvenega pomena za polni razvoj in trajen uspeh Skupnosti, ter poudarjajo pomen vključitve ekonomske in socialne kohezije v člena 2 in 3 te pogodbe;

PONOVNO POTRJUJEJO svoje prepričanje, da bi morali strukturni skladi še naprej imeti pomembno vlogo pri doseganju ciljev Skupnosti na področju kohezije;

PONOVNO POTRJUJEJO svoje prepričanje, da bi morala Evropska investicijska banka še naprej namenjati večino svojih sredstev za spodbujanje ekonomske in socialne kohezije, in izjavljajo, da so pripravljene ponovno preučiti potrebe Evropske investicijske banke po kapitalu takoj, ko bo to za ta namen potrebno;

PONOVNO POTRJUJEJO, da je treba leta 1992 izvesti temeljito oceno poslovanja in uspešnosti strukturnih skladov ter ob tej priložnosti preučiti ustreznost obsega teh skladov glede na naloge Skupnosti na področju ekonomske in socialne kohezije;

SE STRINJAJO, da bo Kohezijski sklad, ustanovljen do 31. decembra 1993, zagotovil finančne prispevke Skupnosti za projekte na področju okolja in vseevropskih omrežij v tistih državah članicah z BNP na prebivalca, manjšim od 90% povprečja Skupnosti, ki imajo program za izpolnjevanje ekonomskih konvergenčnih meril iz člena 104c;

IZRAŽAJO svoj namen dopustiti večjo stopnjo prožnosti pri dodeljevanju sredstev iz strukturnih skladov za specifične potrebe, ki niso predvidene v sedanji ureditvi strukturnih skladov;

IZRAŽAJO svojo pripravljenost določiti različne ravni udeležbe Skupnosti pri programih in projektih strukturnih skladov, da bi se tako izognile prevelikemu naraščanju proračunskih odhodkov v manj uspešnih državah članicah;

PRIZNAVAJO, da je treba redno spremljati napredek pri doseganju ekonomske in socialne kohezije ter izražajo svojo pripravljenost preučiti vse potrebne ukrepe v tej zvezi;

IZRAŽAJO svoj namen bolj upoštevati sposobnost posameznih držav članic, da prispevajo v sistem virov lastnih sredstev, in za manj uspešne države članice preučiti, kako popraviti nazadujoče elemente v sedanjem sistemu virov lastnih sredstev;

SE STRINJAJO, da se ta protokol priloži Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti.

PROTOKOL
o Ekonomsko-socialnem odboru in Odboru regij

VISOKE POGODBENICE

SO SE DOGOVORILE o naslednji določbi, priloženi Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti:

Ekonomsko-socialni odbor in Odbor regij imata enotno organizacijsko sestavo.

PROTOKOL
ki je priloga k Pogodbi o Evropski uniji in pogodbam o ustanovitvi Evropskih skupnosti

VISOKE POGODBENICE
SO SE DOGOVORILE o naslednji določbi, priloženi Pogodbi o Evropski uniji in pogodbam o ustanovitvi Evropskih skupnosti:

Nobena določba Pogodbe o Evropski uniji ali pogodb o ustanovitvi Evropskih skupnosti ali pogodb ali aktov, ki te pogodbe spreminjajo ali dopolnjujejo, ne vpliva na uporabo člena 40.3.3 irske ustave na Irskem.

SKLEPNA LISTINA

1. Konference predstavnikov vlad držav članic, sklicane v Rimu 15. decembra 1990 zato, da v medsebojnem soglasju sprejmejo spremembe Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, ki so potrebne glede na uresničitev politične unije in glede na zadnje faze ekonomske in monetarne unije, ter konference, sklicane v Bruslju 3. februarja 1992 zato, da spremenijo pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo in Evropske skupnosti za atomsko energijo zaradi predvidenih sprememb Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, so sprejele naslednja besedila

I. Pogodba o Evropski uniji

II. Protokoli

1. Protokol o pridobitvi nepremičnin na Danskem
2. Protokol o členu 119 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
3. Protokol o Statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke
4. Protokol o Statutu Evropskega monetarnega inštituta
5. Protokol o postopku v zvezi s čezmernim primanjkljajem
6. Protokol o konvergenčnih merilih iz člena 109j Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
7. Protokol o spremembah Protokola o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti
8. Protokol o Danski
9. Protokol o Portugalski
10. Protokol o prehodu v tretjo fazo ekonomske in monetarne unije
11. Protokol o nekaterih določbah, ki se nanašajo na Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska
12. Protokol o nekaterih določbah, ki se nanašajo na Dansko
13. Protokol o Franciji
14. Protokol o socialni politiki, sklenjen med državami članicami Evropske skupnosti, z izjemo Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska, ki sta mu dodani dve izjavi
15. Protokol o ekonomski in socialni koheziji
16. Protokol o Ekonomsko-socialnem odboru in Odboru regij
17. Protokol, ki je priloga k Pogodbi o Evropski uniji in pogodbam o ustanovitvi Evropskih skupnosti

Konference so se dogovorile, da se protokole iz zgornjih točk 1 do 16 priloži Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti ter da se protokol iz zgornje točke 17 priloži Pogodbi o Evropski uniji in pogodbam o ustanovitvi Evropskih skupnosti.

2. Ob podpisu teh besedil so konference sprejele spodaj navedene izjave, ki so priložene tej sklepni listini:

III Izjave

1. Izjava o civilni zaščiti, energetiki in turizmu
2. Izjava o državljanstvu države članice
3. Izjava o naslovih III in VI tretjega dela Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
4. Izjava o naslovu VI tretjega dela Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
5. Izjava o monetarnem sodelovanju z državami nečlanicami Skupnosti
6. Izjava o monetarnih odnosih z Republiko San Marino, Vatikansko mestno državo in Kneževino Monako
7. Izjava o členu 73d Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
8. Izjava o členu 109 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
9. Izjava o naslovu XVI tretjega dela Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
10. Izjava o členih 109, 130r in 130y Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
11. Izjava o Direktivi z dne 24. novembra 1988 (emisije)
12. Izjava o Evropskem razvojnem skladu
13. Izjava o vlogi nacionalnih parlamentov v Evropski uniji
14. Izjava o konferenci parlamentov
15. Izjava o številu članov Komisije in Evropskega parlamenta
16. Izjava o hierarhiji aktov Skupnosti
17. Izjava o pravici dostopa do informacij
18. Izjava o oceni stroškov, ki izhajajo iz predlogov Komisije
19. Izjava o uporabi prava Skupnosti
20. Izjava o presoji vpliva ukrepov Skupnosti na okolje
21. Izjava o Računskem sodišču
22. Izjava o Ekonomsko-socialnem odboru
23. Izjava o sodelovanju z dobrodelnimi organizacijami
24. Izjava o zaščiti živali
25. Izjava o zastopanju interesov čezmorskih držav in ozemelj iz člena 227(3) in (5)(a) in (b) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
26. Izjava o najbolj oddaljenih regijah Skupnosti
27. Izjava o glasovanju na področju skupne zunanje in varnostne politike
28. Izjava o praktičnih rešitvah na področju skupne zunanje in varnostne politike
29. Izjava o uporabi jezikov na področju skupne zunanje in varnostne politike
30. Izjava o Zahodnoevropski uniji
31. Izjava o azilu
32. Izjava o policijskem sodelovanju
33. Izjava o sporih med ECB in EMI ter njunimi uslužbenci

V Maastrichtu, sedmega februarja tisoč devetsto dvaindevetdeset.

IZJAVA
o civilni zaščiti, energetiki in turizmu

Konferenca izjavlja, da se bo vprašanje vključitve naslovov, ki se nanašajo na področja iz člena 3(t) te pogodbe, v Pogodbo o ustanovitvi Evropske unije preučilo v skladu s postopkom iz člena N(2) Pogodbe o Evropski uniji na podlagi poročila, ki ga bo Komisija predložila Svetu najpozneje do leta 1996.

Komisija izjavlja, da bo Skupnost na teh področjih delovala na podlagi sedanjih določb pogodb o ustanovitvi Evropskih skupnosti.

IZJAVA
o državljanstvu države članice

Konferenca izjavlja, da se vsakokrat, ko Pogodba o ustanovitvi Evropske skupnosti omenja državljane držav članic, vprašanje, ali posameznik ima državljanstvo države članice, ureja zgolj s sklicevanjem na nacionalno pravo zadevne države članice. Države članice lahko z izjavo, vloženo pri predsedstvu, v informacijo navedejo, koga je treba šteti kot njihovega državljana za namene Skupnosti, in kadar je to potrebno, lahko takšno izjavo spremenijo.

IZJAVA
o naslovih III in VI tretjega dela Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca potrjuje, da se pri uporabi določb o kapitalu in plačilih iz poglavja 4 naslova III tretjega dela in določb o ekonomski in monetarni politiki iz naslova VI te pogodbe nadaljuje običajna praksa, po kateri se Svet sestaja v sestavi ministrov za gospodarstvo in finance, ne da bi to posegalo v člen 109j(2) do (4) in člen 109k(2).

IZJAVA
o naslovu VI tretjega dela Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca potrjuje, da predsednik Evropskega sveta vabi ministre za gospodarstvo in finance na seje Evropskega sveta, kadar ta razpravlja o zadevah v zvezi z ekonomsko in monetarno unijo.

IZJAVA
o monetarnem sodelovanju z državami nečlanicami Skupnosti

Konferenca potrjuje, da je cilj Skupnosti prispevati k stabilnim mednarodnim monetarnim odnosom. V ta namen je Skupnost pripravljena sodelovati z drugimi evropskimi državami in s tistimi neevropskimi državami, s katerimi ima tesne gospodarske povezave

---

IZJAVA
o monetarnih odnosih z Republiko San Marino, Vatikansko mestno državo in Kneževino Monako

Konferenca se strinja, da Pogodba o ustanovitvi Evropske skupnosti do uvedbe ekuja kot enotne valute Skupnosti ne vpliva na obstoječe monetarne odnose med Italijo in San Marinom in Vatikansko mestno državo ter med Francijo in Monakom.

Skupnost se zavezuje olajšati ponovna pogajanja o obstoječih dogovorih, ki bi bila potrebna zaradi uvedbe ekuja kot enotne valute.

IZJAVA
o členu 73d Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca potrjuje, da se pravica držav članic do uporabe ustreznih predpisov njihovega davčnega prava iz člena 73d(1)(a) te pogodbe uporablja le za tiste določbe, ki obstajajo ob koncu leta 1993. Vendar pa se ta izjava uporablja samo za pretok kapitala in za plačila med državami članicami

---

IZJAVA
o členu 109 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca poudarja, da uporaba izraza "formalni sporazumi" v členu 109(1) ne pomeni ustvarjanja nove vrste mednarodnega sporazuma v smislu prava Skupnosti.

IZJAVA
o naslovu XVI tretjega dela Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca meni, da bi morala Skupnost zaradi naraščajočega pomena ohranjanja narave na ravni države, Skupnosti in na mednarodni ravni pri izvajanju pristojnosti iz določb naslova XVI tretjega dela upoštevati specifične zahteve tega področja.

IZJAVA
o členih 109, 130r in 130y Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca meni, da določbe člena 109(5), drugega pododstavka člena 130r(4) in člena 130y ne vplivajo na načela, izhajajoča iz sodbe, ki jo je izreklo Sodišče v primeru AETR.

IZJAVA
o Direktivi z dne 24. novembra 1988 (emisije)

Konferenca izjavlja, da spremembe zakonodaje Skupnosti ne morejo ogroziti odstopanj, odobrenih Španiji in Portugalski do 31. decembra 1999 z Direktivo Sveta z dne 24. novembra 1988 o omejevanju emisij nekaterih onesnaževal v zrak iz velikih kurilnih naprav.

IZJAVA
o Evropskem razvojnem skladu

Konferenca se strinja, da se Evropski razvojni sklad še naprej financira z nacionalnimi prispevki v skladu s sedanjimi določbami.

IZJAVA
o vlogi nacionalnih parlamentov v Evropski uniji

Konferenca meni, da je pomembno spodbujati večjo vključenost nacionalnih parlamentov v dejavnosti Evropske unije.

V ta namen bi bilo treba okrepiti izmenjavo informacij med nacionalnimi parlamenti in Evropskim parlamentom.

V tej zvezi bodo vlade držav članic med drugim zagotovile, da nacionalni parlamenti pravočasno prejmejo zakonodajne predloge Komisije v informacijo ali morebitno preučitev.

Konferenca prav tako meni, da je pomembno okrepiti stike med nacionalnimi parlamenti in Evropskim parlamentom, zlasti z odobravanjem ustreznih vzajemnih olajšav in z rednimi sestanki med poslanci, ki jih zanimajo ista vprašanja.

IZJAVA
o konferenci parlamentov

Konferenca poziva Evropski parlament in nacionalne parlamente, da se po potrebi sestanejo kot konferenca parlamentov (ali "Assises").

Konferenca parlamentov se zaprosi za mnenje glede temeljnih usmeritev Evropske unije, ne da bi to vplivalo na pristojnosti Evropskega parlamenta in na pravice nacionalnih parlamentov. Predsednik Evropskega sveta in predsednik Komisije na vsakem zasedanju konference parlamentov poročata o stanju Unije.

IZJAVA
o številu članov Komisije in Evropskega parlamenta

Konferenca se strinja, da bodo države članice preučile vprašanja glede števila članov Komisije in števila članov Evropskega parlamenta najpozneje do konca leta 1992 z namenom doseči dogovor, ki bo omogočil vzpostavitev potrebne pravne podlage za določitev števila članov Evropskega parlamenta še pred volitvami 1994. Pri sprejemanju odločitev bodo med drugim upoštevane potrebe po določitvi skupnega števila članov Evropskega parlamenta v razširjeni Skupnosti

---

IZJAVA
o hierarhiji aktov Skupnosti

Konferenca se strinja, da bo medvladna konferenca, ki bo sklicana v letu 1996, preučila, v kolikšnem obsegu bi bilo mogoče revidirati klasifikacijo aktov Skupnosti, da bi se vzpostavila ustrezna hierarhija med različnimi vrstami aktov.

IZJAVA
o pravici dostopa do informacij

Konferenca meni, da preglednost postopka odločanja krepi demokratičnost institucij in zaupanje javnosti v upravo. Zato konferenca priporoča, da Komisija Svetu najpozneje do leta 1993 predloži poročilo o ukrepih za izboljšanje dostopa javnosti do informacij, s katerimi razpolagajo institucije.

IZJAVA
o oceni stroškov, ki izhajajo iz predlogov Komisije

Konferenca ugotavlja, da se Komisija zavezuje pri svojih zakonodajnih predlogih upoštevati stroške in koristi za organe držav članic in za vse zainteresirane stranke, pri čemer se, kjer je primerno, opira na posvetovanja, ki so po njenem mnenju potrebna, in krepi svoj sistem vrednotenja zakonodaje Skupnosti.

IZJAVA
o uporabi prava Skupnosti

1. Konferenca poudarja, da je za povezanost in enotnost procesa evropske graditve ključnega pomena, da vsaka država članica v celoti in dosledno prenese v nacionalno pravo direktive Skupnosti, ki so nanjo naslovljene, v rokih, ki so v njih določeni.

Poleg tega konferenca meni, da je za pravilno delovanje Skupnosti bistveno, da se z ukrepi posameznih držav članic doseže enaka učinkovitost in strogost pri uporabi prava Skupnosti kakor pri uporabi njihovega nacionalnega prava, pri čemer priznava, da mora biti določitev najboljšega načina uporabe določb prava Skupnosti prepuščena vsaki državi članici glede na njene institucije, pravni sistem in druge okoliščine, vsekakor pa z upoštevanjem člena 189 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti.

2. Konferenca poziva Komisijo, da pri izvajanju pristojnosti iz člena 155 te pogodbe zagotovi izpolnjevanje obveznosti držav članic. Komisijo prosi, da redno objavlja celovito poročilo za države članice in Evropski parlament.

IZJAVA
o presoji vpliva ukrepov Skupnosti na okolje

Konferenca ugotavlja, da se Komisija v svojih predlogih in države članice pri izvajanju teh predlogov zavezujejo v celoti upoštevati njihov vpliv na okolje in načelo trajnostne rasti.

IZJAVA
o Računskem sodišču

Konferenca poudarja poseben pomen, ki ga pripisuje nalogam, dodeljenim Računskemu sodišču s členi 188a, 188b, 188c in 206 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti.

Od drugih institucij Skupnosti zahteva, da skupaj z Računskim sodiščem preučijo vse ustrezne načine za povečanje učinkovitosti njegovega dela.

IZJAVA
o Ekonomsko-socialnem odboru

Konferenca se strinja, da bo Ekonomsko-socialni odbor glede svojega proračuna in kadrovskih zadev enako neodvisen kakor Računsko sodišče.

IZJAVA
o sodelovanju z dobrodelnimi organizacijami

Pri doseganju ciljev iz člena 117 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti konferenca poudarja pomembnost sodelovanja med Skupnostjo ter dobrodelnimi organizacijami in fondacijami kot institucijami, ki so odgovorne za ustanove in službe socialnega varstva.

IZJAVA
o zaščiti živali

Konferenca poziva Evropski parlament, Svet in Komisijo ter države članice, da pri pripravljanju in izvajanju zakonodaje Skupnosti o skupni kmetijski politiki, prometu, notranjem trgu in raziskavah v celoti upoštevajo dobro počutje živali.

IZJAVA
o zastopanju interesov čezmorskih držav in ozemelj iz člena 227(3) in (5)(a) in (b) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca ugotavlja, da se v izjemnih okoliščinah lahko pojavijo razlike med interesi Unije ter interesi čezmorskih držav in ozemelj iz člena 227(3) in (5)(a) in (b), in soglaša, da bo Svet skušal doseči rešitev, ki bo usklajena s stališčem Unije. Če pa se to izkaže za nemogoče, konferenca soglaša, da lahko zadevna država članica deluje ločeno v interesu teh čezmorskih držav in ozemelj, ne da bi bili s tem prizadeti interesi Skupnosti. Zadevna država članica bo Svet in Komisijo obvestila, kje bi se lahko pojavile takšne razlike v interesih, in kadar je ločeno delovanje zares neizogibno, jasno navedla, da deluje v interesu zgoraj omenjenega čezmorskega ozemlja.

Ta izjava se uporablja tudi za Macau in Vzhodni Timor.

IZJAVA
o najbolj oddaljenih regijah Skupnosti

Konferenca priznava, da so najbolj oddaljene regije Skupnosti (francoski čezmorski departmaji, Azori in Madeira ter Kanarski otoki) prizadete zaradi velike strukturne zaostalosti, ki jo zaostruje več dejavnikov (oddaljenost, otoška lega, majhnost, težavna topografija in podnebje, ekonomska odvisnost od maloštevilnih proizvodov); ti zaradi svoje stalnosti in součinkovanja močno omejujejo njihov gospodarski in socialni razvoj.

Čeprav se določbe Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in sekundarna zakonodaja samodejno uporabljajo za najbolj oddaljene regije, konferenca meni, da je vendarle mogoče sprejeti specifične ukrepe v njihovo korist, kolikor in dokler obstaja objektivna potreba po takšnih ukrepih zaradi gospodarskega in socialnega razvoja teh regij. Cilj takšnih ukrepov bi moral biti vzpostavitev notranjega trga, pa tudi priznavanje regionalne resničnosti, kar bi najbolj oddaljenim regijam omogočilo doseči povprečno gospodarsko in socialno raven Skupnosti.

IZJAVA
o glasovanju na področju skupne zunanje in varnostne politike

Konferenca soglaša, da se bodo države članice pri odločitvah Sveta, za katere je potrebno soglasje, čim bolj izogibale preprečevanju doseganja soglasne odločitve, če zanjo obstaja kvalificirana večina.

IZJAVA
o praktičnih rešitvah na področju skupne zunanje in varnostne politike

Konferenca soglaša, da se bodo delitev dela med Političnim odborom in Odborom stalnih predstavnikov ter praktične rešitve glede združitve sekretariata za politično sodelovanje z generalnim sekretariatom Sveta in glede sodelovanja slednjega s Komisijo preučile pozneje.

IZJAVA
o uporabi jezikov na področju skupne zunanje in varnostne politike

Konferenca se strinja, da se jeziki uporabljajo v skladu z ureditvijo v Evropskih skupnostih.

Vodilo pri sporazumevanju v COREU je za zdaj obstoječa praksa evropskega političnega sodelovanja.

Vsa besedila skupne zunanje in varnostne politike, ki se predložijo ali sprejmejo na sejah Evropskega sveta in Sveta, ter vsa besedila za objavo se takoj in sočasno prevedejo v vse uradne jezike Skupnosti.

IZJAVA
o Zahodnoevropski uniji

Konferenca se seznanja z naslednjimi izjavami:

I. **IZJAVA**
Belgije, Nemčije, Španije, Francije, Italije, Luksemburga, Nizozemske, Portugalske in Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska, ki so članice Zahodnoevropske unije in tudi Evropske unije, o vlogi Zahodnoevropske unije ter njenih odnosih z Evropsko unijo in Atlantskim zavezništvom.

Uvod

1. Države članice ZEU se strinjajo, da je treba razvijati avtentično evropsko varnostno in obrambno identiteto ter večjo evropsko odgovornost za obrambne zadeve. Ta identiteta se bo oblikovala postopno v več zaporednih fazah. ZEU bo sestavni del procesa razvoja Evropske unije in bo povečala svoj prispevek k solidarnosti znotraj Atlantskega zavezništva. Države članice ZEU soglašajo, da okrepijo vlogo ZEU v dolgoročni perspektivi skupne obrambne politike znotraj Evropske unije, ki bi sčasoma lahko privedla do skupne obrambe, združljive z obrambno politiko Atlantskega zavezništva.

2. ZEU se bo razvijala kot obrambna komponenta Evropske unije in kot sredstvo za krepitev evropskega stebra Atlantskega zavezništva.V ta namen bo oblikovala skupno evropsko obrambno politiko in jo z nadaljnjim razvijanjem svoje operativne vloge konkretno izvajala.

Države članice ZEU se seznanijo s členom J.4 o skupni zunanji in varnostni politiki Pogodbe o Evropski uniji, ki se glasi:

"1. Skupna zunanja in varnostna politika zajema vsa vprašanja glede varnosti Unije, tudi oblikovanje skupne obrambne politike, ki bi sčasoma lahko privedla do skupne obrambe.

2. Unija zahteva od Zahodnoevropske unije (ZEU), ki je sestavni del razvoja Unije, da pripravi in izvaja odločitve in ukrepe Unije, ki se nanašajo na obrambo. Svet v soglasju z institucijami ZEU sprejme ustrezne praktične rešitve.

3. Za vprašanja iz tega člena, ki se nanašajo na obrambo, ne veljajo postopki iz člena J.3.

4. Politika Unije v skladu s tem členom ne posega v posebno naravo varnostne in obrambne politike posameznih držav članic in spoštuje obveznosti nekaterih držav članic po Severnoatlantski pogodbi ter je združljiva s skupno varnostno in obrambno politiko, vzpostavljeno v tem okviru.

5. Določbe tega člena ne preprečujejo razvoja tesnejšega dvostranskega sodelovanja med dvema ali več državami članicami v okviru ZEU in Atlantskega zavezništva, če takšno sodelovanje ne nasprotuje sodelovanju, predvidenem v tem naslovu, ali če ga ne ovira.

6. Za uresničevanje ciljev te pogodbe in z upoštevanjem leta 1998 v smislu člena XII Bruseljske pogodbe se lahko določbe tega člena spremenijo v skladu s členom N(2) na podlagi poročila, ki ga mora Svet leta 1996 predložiti Evropskemu svetu in ki vsebuje oceno doseženega napredka in do takrat pridobljenih izkušenj."

A. *Odnosi ZEU z Evropsko unijo*

3. Cilj je postopno razviti ZEU kot obrambno komponento Evropske unije. V ta namen je ZEU pripravljena, da na zahtevo Evropske unije oblikuje in izvaja odločitve in ukrepe Unije, ki se nanašajo na obrambo.

V ta namen bo ZEU za razvoj tesnih delovnih odnosov z Unijo ukrenila naslednje:

– uskladila datume in kraje sestankov ter načine dela, kolikor je to primerno;

– vzpostavila tesno sodelovanje med svetom in generalnim sekretariatom ZEU na eni strani ter Svetom Unije in generalnim sekretariatom Sveta na drugi;

– preverila uskladitev zaporedja ter trajanja enega in drugega predsedstva;

– uredila ustrezne načine za redno obveščanje Komisije Evropskih skupnosti in, kolikor je to primerno, za pridobitev njenega mnenja o dejavnostih ZEU skladno z vlogo Komisije v zunanji in varnostni politiki, kot je opredeljena v Pogodbi o Evropski uniji;

– spodbujala tesnejše sodelovanje med parlamentarno skupščino ZEU in Evropskim parlamentom.

Svet ZEU v soglasju s pristojnimi organi Evropske unije sprejme ustrezne praktične rešitve.

B. *Odnosi ZEU z Atlantskim zavezništvom*

4. Cilj je razviti ZEU kot sredstvo za krepitev evropskega stebra Atlantskega zavezništva. ZEU je zato pripravljena naprej razvijati tesne delovne vezi med ZEU in zavezništvom ter krepiti vlogo, odgovornosti in prispevke držav članic ZEU v zavezništvu. To bo narejeno na podlagi potrebne preglednosti in komplementarnosti med nastajajočo evropsko varnostno in obrambno identiteto ter zavezništvom. ZEU bo delovala skladno s stališči, sprejetimi v Atlantskem zavezništvu:

– Države članice ZEU bodo okrepile svoje usklajevanje o vprašanjih Atlantskega zavezništva, ki so pomembnega skupnega interesa, zato da se znotraj ZEU dogovorjena skupna stališča uvedejo v posvetovalni postopek v zavezništvu, ki bo še naprej poglavitni forum za posvetovanje med njegovimi članicami in za dogovarjanje o politikah v zvezi z varnostnimi in obrambnimi obveznostmi zaveznikov po Severnoatlantski pogodbi.

– Datumi in kraji sestankov, pa tudi načini dela se bodo usklajevali po potrebi.

– Vzpostavljeno bo tesno sodelovanje med generalnima sekretariatoma ZEU in Nata.

C. *Operativna vloga ZEU*

5. Operativna vloga ZEU se bo okrepila na podlagi preučitve in opredelitve ustreznih nalog, struktur in sredstev, ki zadevajo zlasti:

– celico za načrtovanje ZEU;

– tesnejše vojaško sodelovanje kot dopolnitev Atlantskega zavezništva, zlasti na področju logistike, prevoza, usposabljanja in strateškega nadzora;

– srečanja načelnikov generalštabov ;

– vojaške enote, dane na razpolago ZEU.

Drugi predlogi se bodo preučevali še naprej, med njimi:

– okrepljeno sodelovanje na področju oboroževanja s ciljem ustanoviti evropsko agencijo za oborožitev;

– preoblikovanje Inštituta ZEU v evropsko akademijo za varnost in obrambo.

Ukrepi za okrepitev operativne vloge ZEU bodo v celoti združljivi z vojaškimi zmogljivostmi, potrebnimi za zagotovitev skupne obrambe vseh zaveznikov.

D. *Drugi ukrepi*

6. Kot posledica zgornjih ukrepov in da se olajša krepitev vloge ZEU, se sedež sveta in sekretariata ZEU prenese v Bruselj.

7. Zastopanost v svetu ZEU mora biti takšna, da svet lahko neprekinjeno opravlja svoje funkcije v skladu s členom VIII spremenjene Bruseljske pogodbe. Države članice lahko posežejo po formuli dvojnega zastopstva, ki jo je treba še izdelati, za svoje predstavnike v Atlantskem zavezništvu in Evropski uniji.

8. ZEU ugotavlja, da se bo Unija v skladu s členom J.4(6) o skupni zunanji in varnostni politiki Pogodbe o Evropski Uniji odločila za revizijo določb tega člena, da bi pospešila doseganje cilja, določenega v njem po predvidenem postopku. ZEU bo leta 1996 ponovno preučila sedanje določbe. Pri tem bo upoštevala napredek in pridobljene izkušnje ter zajela tudi odnose med ZEU in Atlantskim zavezništvom.

II. **IZJAVA**
Belgije, Nemčije, Španije, Francije, Italije, Luksemburga, Nizozemske, Portugalske in Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska, ki so članice Zahodnoevropske unije

"Države članice ZEU pozdravljajo razvoj evropske varnostne in obrambne identitete. Odločene so, da ob upoštevanju vloge ZEU kot obrambne komponente Evropske unije in kot sredstva za krepitev evropskega stebra Atlantskega zavezništva postavijo odnos med ZEU in drugimi evropskimi državami na nove temelje zavoljo stabilnosti in varnosti v Evropi. V tem duhu predlagajo naslednje:

Države, ki so članice Evropske unije, so vabljene, da pristopijo k ZEU pod pogoji, o katerih se je treba dogovoriti v skladu s členom XI spremenjene Bruseljske pogodbe, ali da postanejo opazovalke, če to želijo. Hkrati so druge evropske države članice Nata vabljene, da postanejo pridružene članice ZEU na način, ki jim bo omogočil, da v celoti sodelujejo pri dejavnostih ZEU.

Države članice ZEU predvidevajo, da bodo pogodbe in sporazumi, ki ustrezajo zgornjim predlogom, sklenjeni do 31. decembra 1992."

IZJAVA
o azilu

1. Konferenca soglaša, da bo Svet v okviru dejavnosti iz členov K.1 in K.3 določb o sodelovanju na področju pravosodja in notranjih zadev prednostno obravnaval vprašanja azilne politike držav članic, zato da do začetka 1993 sprejme skupne ukrepe za uskladitev vidikov te politike glede na delovni program in časovni razpored iz poročila o azilu, pripravljenega na zahtevo Evropskega sveta, ki se je sestal v Luxembourgu 28. in 29. junija 1991.

2. V tej zvezi bo Svet na podlagi poročila do konca 1993 tudi preučil možnost uporabe člena K.9 za te zadeve.

IZJAVA
o policijskem sodelovanju

Konferenca potrjuje dogovor držav članic o ciljih, ki so bili podlaga za predloge nemške delegacije na zasedanju Evropskega sveta v Luxembourgu 28. in 29. junija 1991.

Države članice za zdaj soglašajo, da prednostno preučijo osnutke, ki so jim bili predloženi na podlagi delovnega programa in časovnega razporeda iz poročila, pripravljenega na zahtevo luksemburškega Evropskega sveta, in so pripravljene predvideti sprejetje praktičnih ukrepov na področjih, kakršna je predlagala nemška delegacija, v zvezi z naslednjimi nalogami pri izmenjavi informacij in izkušenj:

– podpora nacionalnim kriminalističnim in varnostnim organom, zlasti pri usklajevanju preiskav in iskanj;

– oblikovanje zbirk podatkov;

– centralna analiza in ocena informacij za preučitev stanja in opredelitev preiskovalnih pristopov;

– zbiranje in analiza nacionalnih preventivnih programov, zato da se posredujejo državam članicam in da se oblikujejo vseevropske preventivne strategije;

– ukrepi glede nadaljnjega usposabljanja, raziskav, kriminalistične tehnike in oddelkov za kazensko evidenco.

Države članice soglašajo, da bodo najpozneje v letu 1994 na podlagi poročila preučile, ali naj se obseg takega sodelovanja razširi.

IZJAVA
o sporih med ECB in EMI ter njunimi uslužbenci

Po mnenju konference je ustrezno, da to vrsto tožb obravnava Sodišče prve stopnje v skladu s členom 168a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti. Konferenca zato poziva institucije, da temu primerno spremenijo ustrezne predpise.

Dne 1. maja 1992 so visoke pogodbenice Pogodbe o Evropski uniji v Guimarăesu (Portugalska) sprejele to izjavo:

IZJAVA VISOKIH POGODBENIC
POGODBE O EVROPSKI UNIJI

Visoke pogodbenice Pogodbe o Evropski uniji, podpisane v Maastrichtu sedmega februarja 1992,

ob upoštevanju določb Protokola št. 17 k omenjeni Pogodbi o Evropski uniji, ki je priložen tej pogodbi in pogodbam o ustanovitvi Evropskih skupnosti,

dajejo naslednjo pravno razlago:

Njihov namen je bil in je, da Protokol ne omejuje svobode potovati med državami članicami ali v skladu s pogoji, ki jih po pravu Skupnosti lahko predpiše irska zakonodaja, svobode na Irskem pridobiti ali dati na voljo informacije o storitvah, ki so v državah članicah zakonito dostopne.

Hkrati visoke pogodbenice slovesno izjavljajo, da bodo ob morebitni prihodnji spremembi ustave na Irskem, ki zadeva vsebino člena 40.3.3 irske ustave in ni v nasprotju z zgoraj izraženim namenom visokih pogodbenic, po začetku veljavnosti Pogodbe o Evropski uniji pripravljene spremeniti ta protokol tako, da se njegova uporaba razširi na takšno spremembo ustave, če bi Irska za to zaprosila.

V Maastrichtu, sedmega februarja tisoč devetsto dvaindevetdeset.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges
Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen
Mark EYSKENS
Philippe MAYSTADT

For Hendes Majestæt Danmarks Dronning
Uffe ELLEMANN-JENSEN
Anders FOGH RASMUSSEN

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland
Hans-Dietrich GENSCHER
Theodor WAIGEL

Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας
Antonios SAMARAS
Efthymios CHRISTODOULOU

Por Su Majestad el Rey de Espana
Francisco FERNÁNDEZ ORDÓNEZ
Carlos SOLCHAGA CATALÁN

Pour le Président de la République française
Roland DUMAS
Pierre BEREGOVOY

Thar ceann Uachtarán na hÉireann
Bertie AHERN
Gerard COLLINS

Per il Presidente della Repubblica italiana
Gianni DE MICHELIS
Guido CARLI

Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg
Jacques F. POOS
Jean-Claude JUNCKER

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden
Hans van den BROEK
Willem KOK

Pelo Presidente da República Portuguesa
João de Deus PINHEIRO
Jorge BRAGA de MACEDO

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
Douglas HURD
Francis MAUDE

AMSTERDAMSKA POGODBA,

KI SPREMINJA POGODBO O EVROPSKI UNIJI, POGODBE O USTANOVITVI EVROPSKIH SKUPNOSTI IN NEKATERE Z NJIMI POVEZANE AKTE

NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ BELGIJCEV,
NJENO VELIČANSTVO KRALJICA DANSKE,
PREDSEDNIK ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE,
PREDSEDNIK HELENSKE REPUBLIKE,
NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ ŠPANIJE,
PREDSEDNIK FRANCOSKE REPUBLIKE,
KOMISIJA, KI JE SKLADNO S ČLENOM 14 IRSKE USTAVE POOBLAŠČENA ZA IZVRŠEVANJE IN IZVAJANJE POOBLASTIL IN NALOG PREDSEDNIKA IRSKE,
PREDSEDNIK ITALIJANSKE REPUBLIKE,
NJEGOVA KRALJEVA VISOKOST VELIKI VOJVODA LUKSEMBURŠKI,
NJENO VELIČANSTVO KRALJICA NIZOZEMSKE,
ZVEZNI PREDSEDNIK REPUBLIKE AVSTRIJE,
PREDSEDNIK PORTUGALSKE REPUBLIKE,
PREDSEDNIK REPUBLIKE FINSKE,
NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ ŠVEDSKE,
NJENO VELIČANSTVO KRALJICA ZDRUŽENEGA KRALJESTVA VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA

SO SKLENILI spremeniti Pogodbo o Evropski uniji, pogodbe o ustanovitvi Evropskih skupnosti in nekatere z njimi povezane akte

in so v ta namen imenovali svoje pooblaščence:

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA BELGIJCEV:

g. Erik DERYCKE,
minister za zunanje zadeve,

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO DANSKE:

g. Niels Helveg PETERSEN,
minister za zunanje zadeve,

ZA PREDSEDNIKA ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE:

dr. Klaus KINKEL,
zvezni minister za zunanje zadeve in namestnik zveznega kanclerja,

ZA PREDSEDNIKA HELENSKE REPUBLIKE:

g. Theodoros PANGALOS,
minister za zunanje zadeve,

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA ŠPANIJE:

g. Juan Abel MATUTES,
minister za zunanje zadeve,

ZA PREDSEDNIKA FRANCOSKE REPUBLIKE:

g. Hubert VÉDRINE,
minister za zunanje zadeve,

ZA KOMISIJO, KI JE SKLADNO S ČLENOM 14 IRSKE USTAVE POOBLAŠČENA ZA IZVRŠEVANJE IN IZVAJANJE POOBLASTIL IN NALOG PREDSEDNIKA IRSKE:

g. Raphael P. BURKE,
minister za zunanje zadeve,

ZA PREDSEDNIKA ITALIJANSKE REPUBLIKE:

g. Lamberto DINI,
minister za zunanje zadeve,

ZA NJEGOVO KRALJEVO VISOKOST VELIKEGA VOJVODO LUKSEMBURŠKEGA:

g. Jacques F. POOS,
namestnik ministrskega predsednika, minister za zunanje zadeve, zunanjo trgovino in sodelovanje,

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO NIZOZEMSKE:

g. Hans VAN MIERLO,
namestnik ministrskega predsednika in minister za zunanje zadeve,

ZA ZVEZNEGA PREDSEDNIKA REPUBLIKE AVSTRIJE:

g. Wolfgang SCHÜSSEL,
zvezni minister za zunanje zadeve in podkancler,

ZA PREDSEDNIKA PORTUGALSKE REPUBLIKE:

g. Jaime Gama,
minister za zunanje zadeve,

ZA PREDSEDNIKA REPUBLIKE FINSKE:

ga. Tarja HALONEN,
ministrica za zunanje zadeve,

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA ŠVEDSKE:

ga. Lena HJELM-WALLÉN,
ministrica za zunanje zadeve,

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO ZDRUŽENEGA KRALJESTVA VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA:

g. Douglas HENDERSON,
državni sekretar za zunanje zadeve in zadeve Commonwealtha,

KI so se po izmenjavi pooblastil v pravilni in predpisani obliki

DOGOVORILI O NASLEDNJEM:

PRVI DEL
Vsebinske spremembe

Člen 1

Pogodba o Evropski uniji se spremeni v skladu z določbami tega člena.

1. Po tretji uvodni izjavi se vstavi naslednja uvodna izjava:

"POTRJUJOČ svojo zavezanost temeljnim socialnim pravicam, določenim v Evropski socialni listini, ki je bila podpisana 18. oktobra 1961 v Torinu, in v Listini Skupnosti o temeljnih socialnih pravicah delavcev iz leta 1989,"

2. Sedanja sedma uvodna izjava se nadomesti z naslednjim:

"ODLOČENI, da spodbujajo gospodarski in socialni razvoj svojih narodov ob upoštevanju načela trajnostnega razvoja in v okviru izoblikovanja notranjega trga, večje kohezije in varstva okolja ter da izvajajo politike, ki bodo zagotavljale, da bo napredek pri gospodarskem povezovanju spremljal tudi ustrezen napredek na drugih področjih,"

3. Sedanja deveta in deseta uvodna izjava se nadomestita z naslednjim:

"TRDNO ODLOČENI, da izvajajo skupno zunanjo in varnostno politiko, vključno s postopnim oblikovanjem skupne obrambne politike, ki bi lahko privedla do skupne obrambe skladno z določbami člena J.7, in tako krepijo evropsko identiteto in neodvisnost, zato da bi pospeševali mir, varnost in napredek v Evropi in po svetu,

TRDNO ODLOČENI, da olajšajo prosto gibanje oseb in hkrati zagotovijo varnost svojih narodov z vzpostavitvijo območja svobode, varnosti in pravice v skladu z določbami te pogodbe,"

4. V členu A se drugi odstavek nadomesti z naslednjim:

"Ta pogodba označuje novo stopnjo v procesu oblikovanja vse tesnejše zveze med narodi Evrope, v kateri se odločitve sprejemajo čim bolj javno in v kar najtesnejši povezavi z državljani."

5. Člen B se nadomesti z naslednjim:

"Člen B

Unija ima naslednje cilje:

– spodbujati gospodarski in socialni razvoj ter visoko stopnjo zaposlenosti in doseči uravnotežen in trajnosten razvoj, zlasti z oblikovanjem območja brez notranjih meja, s krepitvijo ekonomske in socialne kohezije ter vzpostavitvijo ekonomske in monetarne unije, ki bo sčasoma vključevala enotno valuto v skladu z določbami te pogodbe,

– uveljaviti svojo identiteto na mednarodnem prizorišču, zlasti z izvajanjem skupne zunanje in varnostne politike, vključno s postopnim oblikovanjem skupne obrambne politike, ki bi skladno z določbami člena J.7 lahko privedla do skupne obrambe,

– okrepiti varstvo pravic in interesov državljanov držav članic z uvedbo državljanstva Unije,

– ohranjati in razvijati Unijo kot območje svobode, varnosti in pravice, na katerem se prosto gibanje oseb zagotavlja v povezavi z ustreznimi ukrepi glede kontrole na zunanjih mejah, azila, priseljevanja ter glede preprečevanja kriminala in boja proti njemu,

– v celoti ohraniti pravni red Skupnosti in ga nadgrajevati, pri čemer se preveri, v kolikšnem obsegu bi bilo treba revidirati politike in oblike sodelovanja, ki jih uvaja ta pogodba, za zagotovitev učinkovitosti mehanizmov in institucij Skupnosti.

Unija dosega svoje cilje v skladu z določbami, pogoji in časovnim razporedom te pogodbe, upoštevajoč načelo subsidiarnosti iz člena 3b Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti."

6. V členu C se drugi odstavek nadomesti z naslednjim:

"Unija skrbi zlasti za doslednost pri vseh svojih zunanjepolitičnih dejavnostih v okviru zunanje, varnostne, ekonomske in razvojne politike. Za zagotavljanje te doslednosti sta odgovorna Svet in Komisija, ki v ta namen sodelujeta. Izvajanje teh politik zagotavljata v skladu s svojimi pristojnostmi."

7. Člen E se nadomesti z naslednjim:

"Člen E

Evropski parlament, Svet, Komisija, Sodišče in Računsko sodišče izvajajo svoje pristojnosti pod pogoji in v namene, predvidene z določbami pogodb o ustanovitvi Evropskih skupnosti ter poznejših pogodb in aktov, ki prve spreminjajo in dopolnjujejo, pa tudi z drugimi določbami te pogodbe."

8. Člen F se spremeni na naslednji način:

a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

"1. Unija temelji na načelih svobode, demokracije, spoštovanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter pravne države, na načelih, ki so skupna vsem državam članicam.";

b) sedanji odstavek 3 postane odstavek 4, vstavi pa se nov odstavek 3:

"3. Unija spoštuje nacionalno identiteto svojih držav članic."

9. Na koncu naslova I se vstavi naslednji člen:

"Člen F.1

1. Svet v sestavi voditeljev držav ali vlad lahko na predlog ene tretjine držav članic ali Komisije in po pridobitvi privolitve Evropskega parlamenta soglasno ugotovi, da ena od držav članic huje in vztrajno krši načela, omenjena v členu F(1), potem ko je pozval vlado zadevne države članice, naj predloži svoje pripombe.

2. Ob takšni ugotovitvi lahko Svet s kvalificirano večino sklene, da nekatere pravice, ki izhajajo iz uporabe te pogodbe za zadevno državo članico, mirujejo, vključno z glasovalnimi pravicami predstavnika vlade te države članice v Svetu. Pri tem Svet upošteva morebitne posledice takšnega mirovanja pravic in obveznosti fizičnih in pravnih oseb.

Obveznosti zadevne države članice po tej pogodbi so zanjo v vsakem primeru še naprej zavezujoče.

3. Svet lahko s kvalificirano večino naknadno sklene spremeniti ali preklicati ukrepe, sprejete v skladu z odstavkom 2, kot odgovor na spremembe okoliščin, zaradi katerih so bili uvedeni.

4. Za namene tega člena Svet odloča brez upoštevanja glasu predstavnika vlade zadevne države članice. Vzdržani glasovi navzočih ali zastopanih članov ne preprečujejo sprejetja odločitev iz odstavka 1. Kvalificirana večina se opredeli kot enak delež ponderiranih glasov zadevnih članov Sveta, kakor ga določa člen 148(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti.

Ta odstavek se uporablja tudi v primeru, ko glasovalne pravice mirujejo v skladu z odstavkom 2.

5. Za namene tega člena Evropski parlament odloča z dvotretjinsko večino oddanih glasov, ki predstavlja večino njegovih članov."

10. Naslov V se nadomesti z naslednjim:

"NASLOV V
DOLOČBE O SKUPNI ZUNANJI IN VARNOSTNI POLITIKI

Člen J.1

1. Unija določi in izvaja skupno zunanjo in varnostno politiko, ki zajema vsa področja zunanje in varnostne politike in katere cilji so:

– zaščititi skupne vrednote, temeljne interese, neodvisnost in celovitost Unije skladno z načeli Ustanovne listine Združenih narodov,

– krepiti varnost Unije v vseh njenih oblikah,

– ohranjati mir in krepiti mednarodno varnost v skladu z načeli Ustanovne listine Združenih narodov in Helsinške sklepne listine ter cilji Pariške listine, tudi s tistimi, ki se nanašajo na zunanje meje,

– spodbujati mednarodno sodelovanje,

– razvijati in utrjevati demokracijo in načelo pravne države ter spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

2. Države članice dejavno in brez pridržkov podpirajo zunanjo in varnostno politiko Unije v duhu lojalnosti in vzajemne solidarnosti.

Države članice si skupaj prizadevajo za krepitev in razvoj medsebojne politične solidarnosti.

Vzdržijo se vsakršnega ravnanja, ki je v nasprotju z interesi Unije ali ki bi lahko zmanjševalo njeno učinkovitost v vlogi povezovalne sile v mednarodnih odnosih.

Svet zagotovi spoštovanje teh načel.

Člen J.2

Unija uresničuje cilje iz člena J.1:

– z določitvijo načel in splošnih smernic skupne zunanje in varnostne politike,

– z odločanjem o skupnih strategijah,

– s sprejemanjem skupnih ukrepov,

– s sprejemanjem skupnih stališč,

– s krepitvijo rednega sodelovanja med državami članicami pri vodenju politike.

Člen J.3

1. Evropski svet določi načela in splošne smernice skupne zunanje in varnostne politike, tudi pri vprašanjih, ki zadevajo obrambo.

2. Evropski svet odloča o skupnih strategijah, ki naj jih Unija izvaja na področjih, kjer imajo države članice pomembne skupne interese.

V skupnih strategijah se navedejo njihovi cilji, trajanje in sredstva, ki jih dajo na razpolago Unija in države članice.

3. Svet sprejema odločitve, potrebne za določitev in izvajanje skupne zunanje in varnostne politike, na podlagi splošnih smernic, ki jih določi Evropski svet.

Svet priporoči Evropskemu svetu skupne strategije in jih izvaja, zlasti s sprejemanjem skupnih ukrepov in skupnih stališč.

Svet zagotavlja enotnost, doslednost in učinkovitost delovanja Unije.

Člen J.4

1. Svet sprejema skupne ukrepe. Skupni ukrepi zadevajo posebne situacije, v katerih se šteje, da je potrebno operativno ukrepanje Unije. V teh ukrepih so določeni njihovi cilji, obseg in sredstva, ki morajo biti dana na razpolago Uniji, po potrebi pa tudi njihovo trajanje in pogoji za njihovo izvajanje.

2. Če se spremenijo okoliščine z bistvenim vplivom na vprašanje, ki je predmet skupnih ukrepov, Svet ponovno preuči načela in cilje ter sprejme potrebne odločitve. Dokler Svet ne odloči, ostanejo skupni ukrepi v veljavi.

3. Skupni ukrepi obvezujejo države članice pri stališčih, ki jih sprejemajo, in pri njihovem delovanju.

4. Svet lahko od Komisije zahteva predložitev vseh ustreznih predlogov, ki se nanašajo na skupno zunanjo in varnostno politiko, da zagotovi izvajanje skupnih ukrepov.

5. Če se načrtuje sprejetje nacionalnega stališča ali izvajanje nacionalnih ukrepov skladno s skupnim ukrepanjem, se to sporoči dovolj zgodaj, da se omogoči predhodno posvetovanje v Svetu, če je to potrebno. Obveznost predhodnega obveščanja ne velja za ukrepe, ki pomenijo le prenos odločitev Sveta na nacionalni ravni.

6. V nujnih primerih, nastalih zaradi spremembe razmer, in če Svet o tem ni sprejel nobene odločitve, lahko države članice po hitrem postopku sprejmejo potrebne ukrepe ob upoštevanju splošnih ciljev skupnega ukrepanja. Zadevna država članica nemudoma obvesti Svet o vseh takih ukrepih.

7. Če pri izvajanju skupnih ukrepov nastanejo večje težave, država članica z njimi seznani Svet, ki o njih razpravlja in poišče ustrezne rešitve. Te ne smejo nasprotovati ciljem skupnega ukrepanja niti zmanjševati njegove učinkovitosti.

Člen J.5

Svet sprejema skupna stališča. V skupnih stališčih je opredeljen pristop Unije do posamezne geografske ali vsebinske zadeve. Države članice zagotavljajo skladnost svoje nacionalne politike s skupnimi stališči.

Člen J.6

V okviru Sveta se države članice medsebojno obveščajo in posvetujejo o vseh zadevah zunanje in varnostne politike splošnega pomena, da bi z usklajenim in konvergentnim delovanjem zagotovile čim bolj učinkovito uveljavljanje vpliva Unije.

Člen J.7

1. Skupna zunanja in varnostna politika zajema vsa vprašanja glede varnosti Unije, tudi postopno oblikovanje skupne obrambne politike skladno z drugim pododstavkom, ki bi lahko pripeljala do skupne obrambe, če bi Evropski svet tako odločil. V tem primeru državam članicam priporoči, naj takšno odločitev sprejmejo v skladu z njihovimi ustavnimi pravili.

Zahodnoevropska unija (ZEU) je sestavni del razvoja Unije in ji zagotavlja dostop do operativne zmogljivosti, zlasti v zvezi z odstavkom 2. Unijo podpira pri oblikovanju obrambnih vidikov skupne zunanje in varnostne politike, kakor je določeno v tem členu. Unija zato pospešuje tesnejše institucionalne odnose z ZEU, da bi se ZEU omogočila vključitev v Unijo, če bi Evropski svet tako odločil. V tem primeru državam članicam priporoči, naj takšno odločitev sprejmejo v skladu z njihovimi ustavnimi pravili.

Politika Unije v skladu s tem členom ne posega v posebno naravo varnostne in obrambne politike posameznih držav članic in spoštuje obveznosti iz Severnoatlantske pogodbe tistih držav članic, ki vidijo uresničevanje svoje skupne obrambe v Severnoatlantski zvezi (NATO), ter je združljiva s skupno varnostno in obrambno politiko, vzpostavljeno v tem okviru.

Postopno oblikovanje skupne obrambne politike bo podprto z medsebojnim sodelovanjem na področju oboroževanja, kakor je primerno po mnenju držav članic.

2. Vprašanja iz tega člena vključujejo humanitarne in reševalne operacije, naloge za ohranjanje miru in bojne operacije za krizno upravljanje, vključno z ukrepi za vzpostavljanje miru.

3. Unija se bo pri pripravi in izvedbi svojih odločitev in ukrepov, ki zadevajo obrambo, obrnila na ZEU.

Pristojnost Evropskega sveta za določitev smernic skladno s členom J.3 velja tudi za ZEU pri tistih vprašanjih, v zvezi s katerimi se Unija obrne na ZEU.

Kadar se Unija pri pripravi in izvedbi svojih odločitev glede nalog iz odstavka 2 obrne na ZEU, lahko vse države članice Unije pri teh nalogah polno sodelujejo. Svet v dogovoru z institucijami ZEU sprejme potrebne praktične rešitve, da bi lahko vse države članice, ki prispevajo k uresničitvi teh nalog, polno in enakopravno sodelovale pri načrtovanju in odločanju v okviru ZEU.

Odločitve iz tega odstavka, ki zadevajo obrambo, se sprejemajo brez poseganja v politike in obveznosti, navedene v tretjem pododstavku odstavka 1.

4. Določbe tega člena ne preprečujejo razvoja tesnejšega dvostranskega sodelovanja med dvema ali več državami članicami v okviru ZEU in Atlantskega zavezništva, če takšno sodelovanje ne nasprotuje sodelovanju, predvidenem v tem naslovu, ali če ga ne ovira.

5. Za pospešitev uresničevanja ciljev tega člena se njegove določbe preverijo skladno s členom N.

Člen J.8

1. Predsedstvo zastopa Unijo v zadevah skupne zunanje in varnostne politike.

2. Predsedstvo je odgovorno za izvajanje odločitev, sprejetih skladno s tem naslovom; v tej funkciji načeloma izraža stališča Unije v mednarodnih organizacijah in na mednarodnih konferencah.

3. Predsedstvu pomaga generalni sekretar Sveta, ki opravlja funkcijo visokega predstavnika za skupno zunanjo in varnostno politiko.

4. Komisija je v celoti vključena v naloge iz odstavkov 1 in 2. Pri teh nalogah predsedstvu po potrebi pomaga naslednja predsedujoča država članica.

5. Svet lahko, kadar meni, da je to potrebno, imenuje posebnega predstavnika za določena politična vprašanja.

Člen J.9

1. Države članice usklajujejo svoje delovanje v mednarodnih organizacijah in na mednarodnih konferencah. Na takih forumih podpirajo skupna stališča.

V mednarodnih organizacijah in na mednarodnih konferencah, na katerih ne sodelujejo vse države članice, sodelujoče podpirajo skupna stališča.

2. Brez poseganja v odstavek 1 in člen J.4(3) države članice, ki so zastopane v mednarodnih organizacijah ali na mednarodnih konferencah, kjer ne sodelujejo vse države članice, slednje obveščajo o vseh zadevah skupnega interesa.

Države članice, ki so tudi članice Varnostnega sveta Združenih narodov, se bodo medsebojno usklajevale in izčrpno obveščale druge države članice. Države članice, ki so stalne članice Varnostnega sveta, pri opravljanju svojih dolžnosti zagovarjajo stališča in interese Unije, ne da bi to vplivalo na njihove odgovornosti po določbah Ustanovne listine Združenih narodov.

Člen J.10

Diplomatska in konzularna predstavništva držav članic ter delegacije Komisije v tretjih državah in na mednarodnih konferencah ter njihova predstavništva pri mednarodnih organizacijah sodelujejo pri zagotavljanju upoštevanja in izvajanja skupnih stališč in skupnih ukrepov, ki jih sprejme Svet.

Sodelovanje krepijo z izmenjavo informacij, s pripravo skupnih ocen in prispevanjem k izvajanju določb iz člena 8c Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti.

Člen J.11

Predsedstvo se posvetuje z Evropskim parlamentom o glavnih vidikih in temeljnih usmeritvah skupne zunanje in varnostne politike ter zagotovi, da se mnenja Evropskega parlamenta ustrezno upoštevajo. Predsedstvo in Komisija redno obveščata Evropski parlament o razvoju zunanje in varnostne politike Unije.

Evropski parlament lahko Svetu zastavlja vprašanja ali daje priporočila. Vsako leto razpravlja o napredku pri izvajanju skupne zunanje in varnostne politike.

Člen J.12

1. Države članice ali Komisija lahko na Svet naslovijo vprašanja skupne zunanje in varnostne politike ter mu predložijo svoje predloge.

2. Kadar je potrebna hitra odločitev, predsedstvo na lastno pobudo ali na zahtevo Komisije ali države članice skliče izredno sejo Sveta v oseminštiridesetih urah, v najnujnejših primerih pa v krajšem roku.

Člen J.13

1. Odločitve iz tega naslova sprejema Svet soglasno. Vzdržani glasovi navzočih ali zastopanih članov ne preprečujejo sprejetja takšnih odločitev.

Vsak član Sveta, ki se vzdrži glasovanja, lahko obrazloži svojo vzdržanost s formalno izjavo skladno s tem pododstavkom. V tem primeru član Sveta ni zavezan izvajati odločitve, vendar soglaša, da je odločitev zavezujoča za Unijo. V duhu vzajemne solidarnosti se zadevna država članica vzdrži vseh dejanj, ki bi lahko nasprotovala ali ovirala delovanje Unije na podlagi te odločitve, druge države članice pa spoštujejo njeno stališče. Če člani Sveta, ki so se tako vzdržali, predstavljajo več kakor eno tretjino ponderiranih glasov v skladu s členom 148(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, odločitev ni sprejeta.

2. Z odstopanjem od določb odstavka 1 odloča Svet s kvalificirano večino:

– pri sprejemanju skupnih ukrepov in skupnih stališč ali pri sprejemanju vseh drugih sklepov na podlagi skupne strategije,

– pri sprejemanju vseh odločitev o izvajanju skupnega ukrepa ali skupnega stališča.

Če član Sveta izjavi, da namerava iz pomembnih in utemeljenih razlogov nacionalne politike nasprotovati sprejetju odločitve, ki se mora sprejeti s kvalificirano večino, se ne glasuje. Svet lahko s kvalificirano večino zahteva, da se zadeva predloži Evropskemu svetu v soglasno odločitev.

Glasovi članov Sveta se ponderirajo v skladu s členom 148(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti. Za sprejetje odločitev je potrebnih najmanj dvainšestdeset glasov za, ki jih odda najmanj deset članov.

Ta odstavek se ne uporablja za odločitve, ki zadevajo vojaške in obrambne zadeve.

3. Pri postopkovnih vprašanjih Svet odloča z večino svojih članov.

Člen J.14

Kadar je za izvajanje tega poglavja treba skleniti sporazum z eno ali več državami ali mednarodnimi organizacijami, lahko Svet soglasno pooblasti predsedstvo, ki mu po potrebi pomaga Komisija, da v ta namen začne pogajanja. Take sporazume sklene Svet soglasno na priporočilo predsedstva. Noben sporazum ni zavezujoč za državo članico, katere predstavnik v Svetu izjavi, da morajo biti v sporazumu upoštevana ustavna pravila njegove države; drugi člani Sveta se lahko dogovorijo, da za njih sporazum velja začasno.

Določbe tega člena se uporabljajo tudi za zadeve iz naslova VI.

Člen J.15

Brez poseganja v člen 151 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti Politični odbor spremlja mednarodni položaj na področjih, ki jih zadeva skupna zunanja in varnostna politika, ter prispeva k opredeljevanju politik tako, da Svetu na njegovo zahtevo ali na lastno pobudo daje mnenja. Prav tako spremlja izvajanje dogovorjenih politik, ne da bi to posegalo v pristojnosti predsedstva in Komisije.

Člen J.16

Generalni sekretar Sveta in visoki predstavnik za skupno zunanjo in varnostno politiko pomaga Svetu pri zadevah skupne zunanje in varnostne politike, zlasti s prispevanjem k oblikovanju, pripravi in izvajanju političnih odločitev, kadar je to primerno pa v imenu Sveta na zahtevo predsedstva vodi politični dialog s tretjimi osebami.

Člen J.17

Komisija je v celoti vključena v delo na področju skupne zunanje in varnostne politike.

Člen J.18

1. Členi 137, 138, 139 do 142, 146, 147, 150 do 153, 157 do 163, 191a in 217 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti se uporabljajo za določbe, ki se nanašajo na področja iz tega naslova.

2. Odhodki, ki nastanejo za poslovanje institucij na podlagi določb o področjih iz tega naslova, bremenijo proračun Evropskih skupnosti.

3. Odhodki pri poslovanju, ki nastanejo zaradi izvajanja teh določb, prav tako bremenijo proračun Evropskih skupnosti, kar pa ne velja za odhodke, ki nastanejo zaradi vojaških ali obrambnih ukrepov in v primerih, ko Svet soglasno odloči drugače.

Kadar odhodki ne bremenijo proračuna Evropskih skupnosti, bremenijo države članice po ključu bruto nacionalnega proizvoda, razen če Svet soglasno ne odloči drugače. Pri odhodkih, ki nastanejo zaradi vojaških ali obrambnih ukrepov, države članice, katerih predstavniki so v Svetu dali formalno izjavo skladno z drugim pododstavkom člena J.13(1), niso zavezane prispevati k njihovemu financiranju.

4. Proračunski postopek, določen v Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, se uporablja za odhodke, ki bremenijo proračun Evropskih skupnosti.“

11. Naslov VI se nadomesti z naslednjim:

“NASLOV VI
DOLOČBE O POLICIJSKEM IN PRAVOSODNEM SODELOVANJU V KAZENSKIH ZADEVAH

Člen K.1

Brez poseganja v pristojnosti Evropske skupnosti je cilj Unije zagotoviti državljanom visoko stopnjo varstva na območju svobode, varnosti in pravice s pripravo skupnih ukrepov med državami članicami pri policijskem in pravosodnem sodelovanju v kazenskih zadevah ter s preprečevanjem rasizma in ksenofobije in bojem proti njima.

Ta cilj se dosega s preprečevanjem kriminala in bojem proti njemu, organiziranemu ali neorganiziranemu, zlasti terorizmu, trgovini z ljudmi in kaznivim dejanjem zoper otroke, nedovoljenemu prometu s prepovedanimi drogami in orožjem ter korupciji in goljufijam, s:

– tesnejšim sodelovanjem med policijskimi, carinskimi in drugimi pristojnimi organi v državah članicah, neposredno in tudi prek Evropskega policijskega urada (Europol), skladno z določbami členov K.2 in K.4,

– tesnejšim sodelovanjem med sodnimi in drugimi pristojnimi organi držav članic skladno z določbami členov K.3(a) do (d) in K.4,

– približevanjem kazenskih predpisov v državah članicah skladno z določbami člena K.3(e), kolikor je to potrebno.

Člen K.2

1. Skupni ukrepi na področju policijskega sodelovanja vključujejo:

a) operativno sodelovanje med pristojnimi organi, vključno s policijskimi, carinskimi in drugimi specializiranimi službami kazenskega pregona držav članic, pri preprečevanju, odkrivanju in preiskovanju kaznivih dejanj,

b) zbiranje, hrambo, obdelavo, analizo in izmenjavo koristnih informacij, vključno z informacijami organov kazenskega pregona glede poročil o sumljivih finančnih transakcijah, zlasti prek Europola, ob upoštevanju ustreznih določb o varstvu osebnih podatkov,

c) sodelovanje in skupne pobude pri usposabljanju, izmenjavi uradnikov za zvezo, začasnem dodeljevanju strokovnjakov, uporabi opreme in kriminalističnotehničnih raziskavah,

d) skupno oceno posameznih preiskovalnih tehnik za odkrivanje hudih oblik organiziranega kriminala.

2. Svet spodbuja sodelovanje prek Europola, v petletnem obdobju po začetku veljavnosti Amsterdamske pogodbe pa zlasti:

a) omogoča Europolu olajšati in podpreti pripravo posebnih preiskovalnih dejanj pristojnih organov držav članic ter spodbujati njihovo usklajevanje in izvajanje, vključno z operativnimi dejanji skupnih ekip, v katerih sodelujejo tudi predstavniki Europola v podporni funkciji;

b) sprejema ukrepe, ki Europolu omogočajo, da pristojne organe držav članic zaprosi za vodenje in usklajevanje njihovih preiskav v posebnih primerih in da razvija posebna strokovna znanja, ki jih lahko da na razpolago državam članicam in jim s tem pomaga pri preiskovanju primerov organiziranega kriminala;

c) pospešuje mehanizme povezovanja med uradniki organov kazenskega pregona in preiskovalnih organov, ki so specializirani za boj proti organiziranemu kriminalu in ki tesno sodelujejo z Europolom;

d) vzpostavi mrežo za raziskovanje, dokumentacijo in statistiko čezmejnega kriminala.

Člen K.3

Skupni ukrepi na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah vključujejo:

a) olajševanje in pospeševanje sodelovanja med pristojnimi ministrstvi ter sodnimi ali drugimi ustreznimi organi držav članic pri postopkih in izvrševanju odločb;

b) olajševanje izročitve med državami članicami;

c) zagotavljanje skladnosti predpisov, ki se uporabljajo v državah članicah, kolikor je to potrebno za izboljšanje takšnega sodelovanja;

d) preprečevanje sporov o pristojnosti med državami članicami;

e) postopno sprejemanje ukrepov za določitev minimalnih predpisov o elementih kaznivih dejanj in kaznih na področju organiziranega kriminala, terorizma in nedovoljenega prometa s prepovedanimi drogami.

Člen K.4

Svet določi pogoje in omejitve, v skladu s katerimi lahko pristojni organi iz členov K.2 in K.3 delujejo na ozemlju druge države članice v povezavi in dogovoru z organi te države.

Člen K.5

Ta naslov ne vpliva na izpolnjevanje obveznosti, ki jih imajo države članice glede vzdrževanja javnega reda in miru ter varovanja notranje varnosti.

Člen K.6

1. Na področjih iz tega naslova se države članice v Svetu medsebojno obveščajo in posvetujejo, zato da bi uskladile svoje ukrepe. V ta namen vzpostavijo sodelovanje med pristojnimi službami svojih uprav.

2. Svet sprejema ukrepe in spodbuja sodelovanje z uporabo ustrezne oblike in ustreznih postopkov iz tega naslova, s čimer prispeva k doseganju ciljev Unije. V ta namen lahko Svet na pobudo katere koli države članice ali Komisije soglasno:

a) sprejema skupna stališča, s katerimi opredeli pristop Unije do posamezne zadeve;

b) sprejema okvirne sklepe zaradi približevanja zakonov in drugih predpisov držav članic. Okvirni sklepi so za vsako državo članico zavezujoči glede cilja, ki ga je treba doseči, nacionalnim organom pa prepuščajo izbiro oblike in metod. Sklepi nimajo neposrednega učinka;

c) sprejema sklepe za vse druge namene, ki so skladni s cilji tega naslova, razen za približevanje zakonov in drugih predpisov držav članic. Ti sklepi so zavezujoči in nimajo neposrednega učinka; Svet s kvalificirano večino sprejme ukrepe, potrebne za izvajanje teh sklepov na ravni Unije;

d) pripravlja konvencije, ki jih priporoči v sprejetje državam članicam v skladu z njihovimi ustavnimi pravili. Države članice začnejo ustrezne postopke v roku, ki ga določi Svet.

Konvencije začnejo veljati, ko jih sprejme najmanj polovica držav članic, in veljajo za te države članice, razen če ni določeno drugače. Ukrepi za izvajanje konvencij se sprejmejo v Svetu z dvotretjinsko večino pogodbenic.

3. Kadar mora Svet odločati s kvalificirano večino, se glasovi njegovih članov ponderirajo v skladu s členom 148(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, za sprejetje odločitev Sveta pa je potrebnih najmanj dvainšestdeset glasov za, ki jih odda najmanj deset članov.

4. Pri postopkovnih vprašanjih Svet odloča z večino svojih članov.

Člen K.7

1. Sodišče Evropskih skupnosti je ob upoštevanju pogojev iz tega člena pristojno za predhodno odločanje o veljavnosti in razlagi okvirnih sklepov in sklepov o razlagi konvencij na podlagi tega naslova ter o veljavnosti in razlagi ukrepov za njihovo izvajanje.

2. Vsaka država članica lahko z izjavo, dano ob podpisu Amsterdamske pogodbe ali kadar koli pozneje, prizna pristojnost Sodišča za predhodno odločanje v skladu z odstavkom 1.

3. Država članica, ki da izjavo v skladu z odstavkom 2, podrobno navede, ali:

a) lahko sodišče te države, zoper odločitev katerega po nacionalnem pravu ni pravnega sredstva, zaprosi Sodišče za predhodno odločanje o vprašanju v zadevi, ki jo obravnava in ki se nanaša na veljavnost ali razlago akta iz odstavka 1, če to sodišče meni, da je za izrek njegove sodbe potrebna odločitev o tem vprašanju, ali

b) lahko sodišče te države zaprosi Sodišče za predhodno odločanje o vprašanju v zadevi, ki jo obravnava in ki se nanaša na veljavnost ali razlago akta iz odstavka 1, če to sodišče meni, da je za izrek njegove sodbe potrebna odločitev o tem vprašanju.

4. Vsaka država članica lahko ne glede na to, ali je dala izjavo iz odstavka 2 ali ne, Sodišču predloži zaznamke ali pisne ugotovitve v primerih iz odstavka 1.

5. Sodišče ni pristojno za preverjanje veljavnosti ali sorazmernosti ukrepov policije ali drugih organov kazenskega pregona države članice ali za izpolnjevanje obveznosti držav članic glede vzdrževanja javnega reda in miru ter varovanja notranje varnosti.

6. Sodišče je pristojno za preverjanje zakonitosti okvirnih sklepov in sklepov v tožbah, ki jih vloži država članica ali Komisija zaradi nepristojnosti, bistvene kršitve postopka, kršitve te pogodbe ali katerega koli pravnega pravila, ki se nanaša na njeno uporabo, ali zaradi zlorabe pooblastil. Postopek iz tega odstavka se sproži v dveh mesecih po objavi ukrepa.

7. Sodišče je pristojno za razsojanje v vseh sporih med državami članicami glede razlage ali uporabe aktov, sprejetih v skladu s členom K.6(2), če Svet takšnega spora ne more rešiti v šestih mesecih po tem, ko mu ga je predložil eden od njegovih članov. Sodišče je pristojno tudi za razsojanje v vseh sporih med

državami članicami in Komisijo glede razlage ali uporabe konvencij, pripravljenih v skladu s členom K.6(2)(d).

Člen K.8

1. Ustanovi se usklajevalni odbor, ki ga sestavljajo visoki uradniki. Odbor ima poleg usklajevalne vloge nalogo, da:

– daje mnenja Svetu, bodisi na zahtevo Sveta ali na lastno pobudo;

– sodeluje pri pripravi razprav Sveta na področjih iz člena K.1, ne da bi to posegalo v člen 151 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti.

2. Komisija je v celoti vključena v delo na področjih iz tega naslova.

Člen K.9

Države članice v mednarodnih organizacijah in na mednarodnih konferencah, na katerih sodelujejo, zagovarjajo skupna stališča, sprejeta v skladu z določbami tega naslova.

Člena J.8 in J.9 se smiselno uporabljata za zadeve iz tega naslova.

Člen K.10

Sporazumi iz člena J.14 lahko urejajo zadeve iz tega naslova.

Člen K.11

1. Svet se pred sprejetjem kakršnega koli ukrepa iz člena K.6(2)(b), (c) in (d) posvetuje z Evropskim parlamentom. Evropski parlament da svoje mnenje v roku, ki ga lahko določi Svet in ki ne sme biti krajši od treh mesecev. Če ne da mnenja v tem roku, lahko Svet ukrepa.

2. Predsedstvo in Komisija redno obveščata Evropski parlament o razpravah na področjih, na katera se nanaša ta naslov.

3. Evropski parlament lahko Svetu zastavlja vprašanja ali daje priporočila. Vsako leto razpravlja o napredku na področjih iz tega naslova.

Člen K.12

1. Države članice, ki nameravajo vzpostaviti tesnejše medsebojno sodelovanje, se lahko ob upoštevanju členov K.15 in K.16 pooblasti, da uporabljajo institucije, postopke in mehanizme, predvidene v pogodbah, če predlagano sodelovanje:

a) spoštuje pristojnosti Evropske skupnosti in cilje iz tega naslova;

b) postavlja za cilj omogočiti Uniji, da se hitreje razvije v območje svobode, varnosti in pravice.

2. Pooblastilo iz odstavka 1 dodeli Svet s kvalificirano večino na prošnjo zadevnih držav članic in po tem, ko je bila Komisija pozvana, da predloži svoje mnenje; prošnja se pošlje tudi Evropskemu parlamentu.

Če član Sveta izjavi, da namerava iz pomembnih in utemeljenih razlogov nacionalne politike nasprotovati dodelitvi pooblastila s kvalificirano večino, se ne glasuje. Svet lahko s kvalificirano večino zahteva, da se zadeva predloži Evropskemu svetu v soglasno odločitev.

Glasovi članov Sveta se ponderirajo v skladu s členom 148(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti. Za sprejetje odločitev je potrebnih najmanj dvainšestdeset glasov za, ki jih odda najmanj deset članov.

3. Vsaka država članica, ki se želi priključiti sodelovanju, vzpostavljenemu na podlagi tega člena, o svoji nameri uradno obvesti Svet in Komisijo, ki v treh mesecih po prejemu tega uradnega obvestila predloži mnenje Svetu, po možnosti s priloženim priporočilom za takšno posebno ureditev, kakršna je po njenem mnenju potrebna, da bi se ta država članica priključila zadevnemu sodelovanju. V štirih mesecih od dneva tega uradnega obvestila Svet odloči o prošnji in takšni posebni ureditvi, kakršna je po njegovem mnenju potrebna. Odločitev se šteje za sprejeto, razen če Svet s kvalificirano večino ne odloči, da jo zadrži; v tem primeru Svet navede razloge za svojo odločitev in postavi rok za njeno ponovno preučitev. Za namene tega odstavka odloča Svet v skladu s pogoji iz člena K.16.

4. Določbe členov K.1 do K.13 se uporabljajo za tesnejše sodelovanje po tem členu, razen če ni v tem členu ter členih K.15 in K.16 določeno drugače.

Določbe Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, ki se nanašajo na pristojnost Sodišča Evropskih skupnosti in na izvajanje te pristojnosti, se uporabljajo za odstavke 1, 2 in 3.

5. Ta člen ne posega v določbe Protokola o vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije.

Člen K.13

1. Členi 137, 138, 138e, 139 do 142, 146, 147, 148(3), 150 do 153, 157 do 163, 191a in 217 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti se uporabljajo za določbe, ki se nanašajo na področja iz tega naslova.

2. Odhodki, ki nastanejo za poslovanje institucij na podlagi določb o področjih iz tega naslova, bremenijo proračun Evropskih skupnosti.

3. Odhodki pri poslovanju, ki nastanejo zaradi izvajanja teh določb, prav tako bremenijo proračun Evropskih skupnosti, razen če Svet soglasno ne odloči drugače. Kadar odhodki ne bremenijo proračuna Evropskih skupnosti, bremenijo države članice po ključu bruto nacionalnega proizvoda, razen če Svet soglasno ne odloči drugače.

4. Proračunski postopek, določen v Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, se uporablja za odhodke, ki bremenijo proračun Evropskih skupnosti.

Člen K.14

Svet lahko na pobudo Komisije ali države članice in po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno odloči, da ukrepi na področjih iz člena K.1 spadajo v naslov IIIa Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, in hkrati zanje določi ustrezne pogoje glasovanja. Državam članicam priporoči, naj to odločitev sprejmejo v skladu s svojimi ustavnimi pravili.“

12. Vstavi se nov naslov:

“NASLOV VIa
DOLOČBE O TESNEJŠEM SODELOVANJU

Člen K.15

1. Države članice, ki nameravajo vzpostaviti tesnejše medsebojno sodelovanje, lahko uporabljajo institucije, postopke in mehanizme, predvidene s to pogodbo in Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti, če sodelovanje izpolnjuje naslednje:

a) namenjeno je spodbujanju ciljev Unije ter zaščiti in podpori njenih interesov;

b) spoštuje načela omenjenih pogodb in enotnega institucionalnega okvira Unije;

c) uporablja se zgolj kot zadnje sredstvo, če ciljev omenjenih pogodb ni bilo mogoče doseči z uporabo ustreznih postopkov, določenih v teh pogodbah;

d) zadeva najmanj večino držav članic;

e) ne vpliva na *pravni red Skupnosti**** in ukrepe, sprejete v skladu z drugimi določbami omenjenih pogodb;

f) ne vpliva na pristojnosti, pravice, obveznosti in interese tistih držav članic, ki niso udeležene pri tem sodelovanju;

g) odprto je za vse države članice in jim dovoljuje, da se lahko kadar koli priključijo sodelovanju, če upoštevajo temeljni sklep in sklepe, sprejete v tem okviru;

h) glede na zadevno področje upošteva posebna dodatna merila iz člena 5a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in člena K.12 te pogodbe in je sodelovanje odobril Svet v skladu s postopki iz teh členov.

2. Države članice uporabljajo, kolikor jih to zadeva, akte in sklepe, sprejete za izvajanje sodelovanja, pri katerem so udeležene. Države članice, ki niso udeležene pri takšnem sodelovanju, ne ovirajo izvajanja sodelovanja tistih držav članic, ki se ga udeležujejo.

Člen K.16

1. Za namene sprejetja aktov in sklepov, potrebnih za izvajanje sodelovanja iz člena K.15, se uporabljajo ustrezne institucionalne določbe te pogodbe in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti. Vsi člani Sveta se lahko udeležujejo posvetovanj, vendar pa lahko sklepe sprejemajo le predstavniki tistih držav članic, ki so udeležene pri sodelovanju. Kvalificirana večina se opredeli kot enak delež ponderiranih glasov zadevnih članov Sveta, kakor je določeno v členu 148(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti. Soglasje tvorijo le glasovi zadevnih članov Sveta.

2. Odhodki, ki nastanejo pri izvajanju sodelovanja, razen stroškov poslovanja institucij, bremenijo sodelujoče države članice, razen če Svet soglasno ne odloči drugače.

Člen K.17

Svet in Komisija redno obveščata Evropski parlament o razvoju tesnejšega sodelovanja, vzpostavljenega na podlagi tega naslova."

13. Člen L se nadomesti z naslednjim:

"Člen L

Določbe Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, ki se nanašajo na pristojnost Sodišča Evropskih skupnosti in na izvajanje te pristojnosti, se uporabljajo samo za naslednje določbe te pogodbe:

a) določbe, ki spreminjajo Pogodbo o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti z namenom ustanoviti Evropsko skupnost, Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo in Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo;

b) določbe naslova VI pod pogoji iz člena K.7;

c) določbe naslova VIa pod pogoji iz člena 5a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in člena K.12 te pogodbe;

d) člen F(2) glede delovanja institucij, kolikor je Sodišče pristojno v okviru pogodb o ustanovitvi Evropskih skupnosti in te pogodbe;

e) člene L do S."

14. V členu N se odstavek 2 črta, odstavek 1 pa ostane neoštevilčen.

15. V členu O se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

"Vsaka evropska država, ki spoštuje načela iz člena F(1), lahko zaprosi za članstvo v Uniji. Prošnjo naslovi na Svet, ki o tem odloča soglasno po posvetovanju s Komisijo in po prejemu privolitve Evropskega parlamenta, ki odloča z absolutno večino svojih članov."

16. V členu S se doda nov odstavek:

"V skladu s pristopno pogodbo iz leta 1994 sta verodostojni tudi različici te pogodbe v finskem in švedskem jeziku."

Člen 2

Pogodba o ustanovitvi Evropske skupnosti se spremeni v skladu z določbami tega člena.

1. V preambuli se po osmi uvodni izjavi vstavi naslednja uvodna izjava:

"ODLOČENI ustvarjati možnosti za pridobivanje čim višje ravni znanja svojih narodov s širokim dostopom do izobraževanja in z njegovim stalnim posodabljanjem."

2. Člen 2 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 2

Naloga Skupnosti je, da z vzpostavitvijo skupnega trga in ekonomske in monetarne unije ter z izvajanjem skupnih politik ali dejavnosti iz členov 3 in 3a v vsej Skupnosti spodbuja skladen, uravnotežen in trajnosten razvoj gospodarskih dejavnosti, visoko stopnjo zaposlenosti in socialne zaščite, enakost med moškimi in ženskami, trajnostno in neinflatorno rast, visoko stopnjo konkurenčnosti in konvergence ekonomskih učinkov, visoko raven varstva in izboljšanje kakovosti okolja, zvišanje ravni in kakovosti življenja ter ekonomsko in socialno kohezijo in solidarnost med državami članicami."

3. Člen 3 se spremeni na naslednji način:

a) sedanje besedilo se oštevilči in postane odstavek 1;

b) v novem odstavku 1 se točka (d) nadomesti z naslednjim:

'(d) ukrepe, ki se nanašajo na vstop in gibanje oseb, kakor je predvideno v naslovu IIIa;";

c) v novi odstavek 1 se po točki (h) vstavi nova točka (i):

'(i) spodbujanje usklajevanja politik zaposlovanja držav članic, da bi z razvojem usklajene strategije zaposlovanja povečali njihovo učinkovitost;

d) v novem odstavku 1 postane sedanja točka (i) točka (j), naslednje točke pa se ustrezno preštevilčijo;

e) doda se naslednji odstavek:

"2. V vseh dejavnostih iz tega člena si Skupnost prizadeva odpraviti neenakosti in spodbujati enakost med moškimi in ženskami."

4. Vstavi se naslednji člen:

"Člen 3c

Zahteve varstva okolja je treba vključevati v opredelitve in izvajanje politik in dejavnosti Skupnosti iz člena 3, zlasti zaradi spodbujanja trajnostnega razvoja."

5. Vstavi se naslednji člen:

"Člen 5a

1. Države članice, ki nameravajo vzpostaviti tesnejše medsebojno sodelovanje, se lahko ob upoštevanju členov K.15 in K.16 Pogodbe o Evropski uniji pooblasti, da uporabljajo institucije, postopke in mehanizme, predvidene v tej pogodbi, če predlagano sodelovanje:

a) ne zadeva področij, ki so v izključni pristojnosti Skupnosti;

b) ne vpliva na politike, ukrepe ali programe Skupnosti;

c) ne zadeva državljanstva Unije in ne pomeni diskriminacije med državljani držav članic;

d) ne presega pristojnosti, dodeljenih Skupnosti s to pogodbo, in

e) ne pomeni diskriminacije ali omejevanja trgovine med državami članicami in ne izkrivlja pogojev konkurence med njimi.

2. Pooblastilo iz odstavka 1 dodeli Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom.

Če član Sveta izjavi, da namerava iz pomembnih in utemeljenih razlogov nacionalne politike nasprotovati dodelitvi pooblastila s kvalificirano večino, se ne glasuje. Svet lahko s kvalificirano večino zahteva, da se zadeva predloži v soglasno odločitev Svetu v sestavi voditeljev držav ali vlad.

Države članice, ki nameravajo vzpostaviti tesnejše sodelovanje v skladu z odstavkom 1, lahko naslovijo prošnjo na Komisijo, ta pa lahko v ta namen da ustrezen predlog Svetu. Če Komisija predloga ne da, obvesti zadevne države članice o razlogih, zakaj tega ni storila.

3. Vsaka država članica, ki se želi priključiti sodelovanju, vzpostavljenemu na podlagi tega člena, o svoji nameri uradno obvesti Svet in Komisijo, ki v treh mesecih po prejemu tega uradnega obvestila predloži mnenje Svetu. V štirih mesecih od dneva tega uradnega obvestila Komisija odloča o tem in takšni posebni ureditvi, kakršna je po njenem mnenju potrebna.

4. Akte in sklepe, potrebne za izvajanje dejavnosti sodelovanja, urejajo vse ustrezne določbe te pogodbe, razen če ni v tem členu ter členih K.15 in K.16 Pogodbe o Evropski uniji določeno drugače.

5. Ta člen ne posega v določbe Protokola o vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije.“

6. V členu 6 se drugi odstavek nadomesti z naslednjim:
“Svet lahko v skladu s postopkom iz člena 189b sprejme predpise, s katerimi prepove takšno diskriminacijo“.

7. Vstavi se naslednji člen:

“Člen 6a

Brez poseganja v druge določbe te pogodbe in v mejah pristojnosti Skupnosti po tej pogodbi lahko Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno sprejme ustrezne ukrepe za boj proti diskriminaciji na podlagi spola, rase ali narodnosti, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti.“

8. Na koncu prvega dela se vstavi naslednji člen:

“Člen 7d

Brez poseganja v člene 77, 90 in 92 ter ob upoštevanju položaja, ki ga imajo službe splošnega gospodarskega pomena v okviru skupnih vrednot Unije, pa tudi njihove vloge pri pospeševanju socialne in teritorialne kohezije, skrbijo Skupnost in države članice v mejah svojih pristojnosti na področju uporabe te pogodbe za to, da takšne službe delujejo na podlagi načel in pogojev, ki jim omogočajo izpolnjevanje njihovih nalog.“

9. Člen 8(1) se nadomesti z naslednjim:
“1. S to pogodbo se uvede državljanstvo Unije. Državljani Unije so vse osebe z državljanstvom ene od držav članic. Državljanstvo Unije dopolnjuje in ne nadomešča nacionalnega državljanstva.“

10. Člen 8a(2) se nadomesti z naslednjim:
“2. Svet lahko sprejme določbe za olajšanje uresničevanja pravic iz odstavka 1; če v tej pogodbi ni določeno drugače, odloča Svet v skladu s postopkom iz člena 189b. V tem postopku Svet odloča soglasno.“

11. V členu 8d se doda naslednji odstavek:
“Vsak državljan Unije ima pravico pisati kateri koli instituciji ali organu iz tega člena ali člena 4 v enem od jezikov, omenjenih v členu 248, in prejeti odgovor v istem jeziku.“

12. Člen 51 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 51

Svet sprejme v skladu s postopkom iz člena 189b takšne ukrepe na področju socialne varnosti, kakršni so potrebni za zagotovitev prostega gibanja delavcev; v ta namen vzpostavi ureditev, ki delavcem migrantom in njihovim vzdrževancem zagotavlja:

a) seštevanje vseh dob, ki se upoštevajo po zakonodajah posameznih držav, za pridobitev in ohranjanje pravice do dajatev ter za izračun višine dajatev;

b) izplačevanje dajatev osebam s prebivališčem na ozemlju držav članic.

V postopku iz člena 189b odloča Svet soglasno.“

13. Člen 56(2) se nadomesti z naslednjim:
“2. Svet v skladu s postopkom iz člena 189b sprejme direktive za uskladitev zgoraj omenjenih določb.“

14. Člen 57(2) se nadomesti z naslednjim:
“2. Za enak namen Svet v skladu s postopkom iz člena 189b sprejme direktive za uskladitev določb zakonov ali drugih predpisov v državah članicah, ki se nanašajo na začetek in opravljanje dejavnosti samozaposlenih oseb. Svet v postopku iz člena 189b soglasno odloča o tistih direktivah, katerih izvajanje povzroči v vsaj eni državi članici spremembo obstoječih načel v zakonih, ki urejajo poklice, glede izobraževanja in usposabljanja ter pogojev dostopa fizičnih oseb do poklica. V drugih primerih Svet odloča s kvalificirano večino.“

15. V tretji del se vstavi naslednji naslov:

“NASLOV IIIa
VIZUMI, AZIL, PRISELJEVANJE IN DRUGE POLITIKE V ZVEZI S PROSTIM GIBANJEM OSEB

Člen 73i

Za postopno vzpostavitev območja svobode, varnosti in pravice Svet sprejme:

a) v petletnem obdobju po začetku veljavnosti Amsterdamske pogodbe ukrepe za zagotovitev prostega gibanja oseb v skladu s členom 7a skupaj z neposredno povezanimi spremljajočimi ukrepi glede kontrole na zunanjih mejah, azila in priseljevanja v skladu z določbami člena 73j(2) in (3) in člena 73k(1)(a) in (2)(a) ter ukrepe za preprečevanje kriminala in boj proti njemu v skladu z določbami člena K.3(e) Pogodbe o Evropski uniji;

b) druge ukrepe na področju azila, priseljevanja in varstva pravic državljanov tretjih držav v skladu z določbami člena 73k;

c) ukrepe na področju pravosodnega sodelovanja v civilnih zadevah, kakor je predvideno v členu 73m;

d) ustrezne ukrepe za spodbujanje in krepitev upravnega sodelovanja, kakor je predvideno v členu 73n;

e) ukrepe na področju policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah zaradi zagotavljanja visoke ravni varnosti s preprečevanjem kriminala in bojem proti njemu v Uniji skladno z določbami Pogodbe o Evropski uniji.

Člen 73j

Svet v skladu s postopkom iz člena 73o v petletnem obdobju po začetku veljavnosti Amsterdamske pogodbe sprejme:

1) ukrepe, ki v skladu s členom 7a zagotavljajo, da se osebe, bodisi državljani Unije ali državljani tretjih držav, pri prehajanju notranjih meja ne kontrolirajo;

2) ukrepe glede prehajanja zunanjih meja držav članic, ki določajo:

a) standarde in postopke, po katerih se morajo ravnati države članice pri izvajanju osebne kontrole na teh mejah;

b) predpise o vizumih, kjer predvideno bivanje ni daljše od treh mesecev, skupaj s:

i) seznamom tretjih držav, katerih državljani morajo imeti ob prehodu zunanjih meja vizum, in držav, katerih državljani so te obveznosti oproščeni;
ii) postopki in pogoji, v skladu s katerimi države članice izdajajo vizume;
iii) enotno obliko vizuma;
iv) predpisi o enotnih vizumih;

3) ukrepe, ki določajo pogoje za svobodno potovanje državljanov tretjih držav na ozemlju držav članic med bivanjem, ki ni daljše od treh mesecev.

Člen 73k

Svet v skladu s postopkom iz člena 73o v petletnem obdobju po začetku veljavnosti Amsterdamske pogodbe sprejme:

1) ukrepe, ki se nanašajo na azil, v skladu z Ženevsko konvencijo z dne 28. julija 1951 in Protokolom z dne 31. januarja 1967 o statusu beguncev ter v skladu z drugimi ustreznimi mednarodnimi pogodbami na naslednjih področjih:

a) merila in mehanizmi za določitev države članice, odgovorne za preverjanje prošnje za azil, ki jo predloži državljan tretje države v eni od držav članic,

b) minimalni standardi za sprejem prosilcev za azil v državah članicah,

c) minimalni standardi za priznanje statusa begunca državljanom tretjih držav,

d) minimalni standardi glede postopkov za priznanje ali odvzem statusa begunca v državah članicah;

2) ukrepe, ki se nanašajo na begunce in razseljene osebe, na naslednjih področjih:

a) minimalni standardi za dodelitev začasne zaščite razseljenim osebam iz tretjih držav, ki se ne morejo vrniti v izvorno državo, in osebam, ki sicer potrebujejo mednarodno zaščito,

b) spodbujanje uravnotežene porazdelitve bremen med državami članicami pri sprejemanju beguncev in razseljenih oseb ter posledic v zvezi s tem;

3) ukrepe, ki se nanašajo na politiko priseljevanja, na naslednjih področjih:

a) pogoji vstopa in prebivanja ter standardi glede postopkov držav članic za izdajo vizumov in dovoljenj za prebivanje za daljši čas, tudi tistih zaradi združitve družine,

b) nezakonito priseljevanje in prebivanje, tudi vračanje oseb, ki nezakonito bivajo v državi članici, v izvorno državo;

4) ukrepe, ki opredeljujejo pravice in pogoje, na podlagi katerih lahko državljani tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici, prebivajo v drugih državah članicah.

Ukrepi, ki jih sprejme Svet v skladu s točkama 3 in 4, nobeni državi članici ne preprečujejo na zadevnih področjih ohraniti ali uvesti nacionalne predpise, združljive s to pogodbo in z mednarodnimi sporazumi.

Za ukrepe, ki bodo sprejeti v skladu s točkami 2(b), 3(a) in 4, zgoraj omenjeno petletno obdobje ne velja.

Člen 73l

1. Ta naslov ne vpliva na izpolnjevanje obveznosti, ki jih imajo države članice glede vzdrževanja javnega reda in miru ter varovanja notranje varnosti.

2. V primeru izrednih razmer v eni ali več državah članicah zaradi nenadnega dotoka državljanov iz tretjih držav, lahko Svet brez poseganja v odstavek 1 na predlog Komisije s kvalificirano večino sprejme začasne ukrepe za največ šest mesecev v korist zadevnih držav članic.

Člen 73m

Ukrepi na področju pravosodnega sodelovanja v civilnih zadevah s čezmejnimi posledicami, ki jih je treba sprejeti v skladu s členom 73o, kolikor so potrebni za pravilno delovanje notranjega trga, vključujejo:

a) izboljšanje in poenostavitev:

– sistema čezmejne vročitve sodnih in zunajsodnih listin;

– sodelovanja pri pridobivanju dokazov;

– priznavanja in izvrševanja odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, vključno z odločbami v zunajsodnih zadevah;

b) spodbujanje združljivosti predpisov, ki se uporabljajo v državah članicah glede kolizije zakonov in sporov o pristojnosti;

c) odpravljanje ovir za nemoten potek civilnih postopkov, po potrebi s spodbujanjem združljivosti predpisov o civilnih postopkih, ki se uporabljajo v državah članicah.

Člen 73n

Svet v skladu s postopkom iz člena 73o sprejme ukrepe za zagotovitev sodelovanja med ustreznimi upravnimi službami držav članic na področjih iz tega naslova ter med temi službami in Komisijo.

Člen 73o

1. Med petletnim prehodnim obdobjem po začetku veljavnosti Amsterdamske pogodbe odloča Svet soglasno na predlog Komisije ali na pobudo države članice in po posvetovanju z Evropskim parlamentom.

2. Po tem petletnem obdobju:

– Svet odloča na podlagi predlogov Komisije; Komisija preuči vsako prošnjo države članice, naj pri Svetu vloži predlog;

– Svet po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno sprejme sklep, s katerim zagotovi, da vsa področja ali dele področij iz tega naslova ureja postopek iz člena 189b, in prilagodi določbe o pristojnostih Sodišča.

3. Od začetka veljavnosti Amsterdamske pogodbe sprejema Svet ukrepe iz člena 73j(2)(b) (i) in (iii), z odstopanjem od odstavkov 1 in 2, na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom s kvalificirano večino.

4. Po izteku petletnega obdobja po začetku veljavnosti Amsterdamske pogodbe sprejema Svet ukrepe iz člena 73j(2)(b)(ii) in (iv), z odstopanjem od odstavka 2, v skladu s postopkom iz člena 189b.

Člen 73p

1. Člen 177 se uporablja za ta naslov v naslednjih okoliščinah in pod naslednjimi pogoji: če se postavi vprašanje o razlagi tega naslova ali o veljavnosti ali razlagi aktov institucij Skupnosti na podlagi tega naslova v postopku, ki teče pred sodiščem države članice, zoper odločitev katerega po nacionalnem pravu ni pravnega sredstva, to sodišče, če meni, da je za izrek njegove sodbe potrebna odločitev, od Sodišča zahteva, da odloči o tem vprašanju.

2. V vsakem primeru Sodišče ni pristojno za odločanje o ukrepih ali odločitvah, sprejetih v skladu s členom 73j(1), ki se nanašajo na vzdrževanje javnega reda in miru ter varovanje notranje varnosti.

3. Svet, Komisija ali država članica lahko zaprosi Sodišče, da odloči o vprašanju razlage tega naslova ali aktov institucij Skupnosti na podlagi tega naslova. Odločitve Sodišča glede takšnih prošenj ne veljajo za sodbe sodišč držav članic, ki so postale pravnomočne.

Člen 73q

Za uporabo tega naslova veljajo določbe Protokola o stališču Združenega kraljestva in Irske in Protokola o stališču Danske, ne da bi to posegalo v Protokol o uporabi nekaterih vidikov člena 7a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za Združeno kraljestvo in Irsko.“

16. V členu 75(1) se uvodni del nadomesti z naslednjim:

“1. Za izvajanje člena 74 in ob upoštevanju posebnosti prevoza Svet v skladu s postopkom iz člena 189b in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij določi:“.

17. V členu 100a se odstavki 3, 4 in 5 nadomestijo z naslednjimi odstavki:

“3. Komisija ima v svojih predlogih iz odstavka 1, ki zadevajo zdravje, varnost, varstvo okolja in varstvo potrošnikov, za izhodišče visoko raven varstva, pri čemer zlasti upošteva nova dognanja na podlagi znanstvenih dejstev. V okviru svojih pristojnosti si tudi Evropski parlament in Svet prizadevata za doseganje tega cilja.

4. Če po tem, ko Svet ali Komisija sprejme usklajevalni ukrep, država članica meni, da mora ohraniti nacionalne določbe zaradi pomembnih potreb iz člena 36 ali določbe, ki zadevajo varstvo okolja ali delovnega okolja, o teh določbah pa tudi o razlogih za njihovo ohranitev uradno obvesti Komisijo.

5. Brez poseganja v odstavek 4 pa država članica, če po tem, ko Svet ali Komisija sprejme usklajevalni ukrep, meni, da mora na podlagi novih znanstvenih spoznanj o varstvu okolja ali delovnega okolja uvesti nacionalne določbe zaradi problema, ki je specifičen zanjo in je posledica sprejetja usklajevalnega ukrepa, o načrtovanih določbah pa tudi o razlogih za njihovo uvedbo uradno obvesti Komisijo.

6. Komisija v šestih mesecih po uradnih obvestilih iz odstavkov 4 in 5 odobri ali zavrne nacionalne določbe, potem ko preveri, ali so morda sredstvo samovoljne diskriminacije ali prikrita omejitev trgovine med državami članicami in ali ovirajo delovanje notranjega trga.

Če Komisija v tem roku ne sprejme nobene odločitve, se šteje, da so nacionalne določbe iz odstavkov 4 in 5 odobrene.

Če to upravičuje zahtevnost zadeve in če ni nevarnosti za zdravje ljudi, lahko Komisija zadevno državo članico uradno obvesti, da se rok iz tega odstavka lahko podaljša za nadaljnje obdobje največ šestih mesecev.

7. Če se v skladu z odstavkom 6 državi članici dovoli ohranitev ali uvedba nacionalnih določb, ki odstopajo od usklajevalnega ukrepa, Komisija nemudoma preveri, ali naj predlaga prilagoditev temu ukrepu.

8. Če država članica izpostavi specifičen problem glede javnega zdravja na področju, ki so ga urejali prejšnji usklajevalni ukrepi, na to opozori Komisijo, ki nemudoma preveri, ali naj Svetu predlaga ustrezne ukrepe.

9. Z odstopanjem od postopka, določenega v členih 169 in 170, lahko Komisija ali katera koli država članica predloži zadevo neposredno Sodišču, če meni, da druga država članica zlorablja pooblastila iz tega člena.

10. Zgornji usklajevalni ukrepi v ustreznih primerih vključujejo zaščitno klavzulo, ki dovoljuje državam članicam, da zaradi enega ali več neekonomskih razlogov iz člena 36 sprejmejo začasne ukrepe, ki so predmet nadzornega postopka Skupnosti.“

18. Člena 100c in 100d se razveljavita.

19. Po naslovu VI se vstavi naslednji naslov:

“NASLOV VIa
ZAPOSLOVANJE

Člen 109n

Države članice in Skupnost si v skladu s tem naslovom prizadevajo za razvoj usklajene strategije zaposlovanja in zlasti za spodbujanje kvalificiranih, usposobljenih in prilagodljivih delavcev in trgov dela, hitro prilagodljivih gospodarskim spremembam, da bi dosegle cilje, opredeljene v členu B Pogodbe o Evropski uniji in v členu 2 te pogodbe.

Člen 109o

1. Države članice s svojimi politikami zaposlovanja prispevajo k doseganju ciljev iz člena 109n na način, ki je skladen s širšimi smernicami ekonomskih politik držav članic in Skupnosti, sprejetih v skladu s členom 103(2).

2. Države članice ob upoštevanju svoje nacionalne prakse glede odgovornosti socialnih partnerjev obravnavajo spodbujanje zaposlovanja kot zadevo skupnega pomena in usklajujejo svoje delovanje v zvezi s tem v okviru Sveta skladno z določbami člena 109q.

Člen 109p

1. Skupnost prispeva k visoki stopnji zaposlenosti s spodbujanjem sodelovanja med državami članicami in s podpiranjem, po potrebi tudi dopolnjevanjem, njihovega delovanja. Pri tem se spoštujejo pristojnosti držav članic.

2. Pri oblikovanju in izvajanju politik in dejavnosti Skupnosti se upošteva cilj doseganja visoke stopnje zaposlenosti.

Člen 109q

1. Evropski svet vsako leto preuči stanje na področju zaposlovanja v Skupnosti in sprejme sklepe o tem na podlagi skupnega letnega poročila Sveta in Komisije.

2. Na podlagi sklepov Evropskega sveta Svet vsako leto na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom, Ekonomsko-socialnim odborom, Odborom regij in Odborom za zaposlovanje iz člena 109s s kvalificirano večino pripravi smernice, ki jih države članice upoštevajo v svojih politikah zaposlovanja. Te smernice so skladne s širšimi smernicami, sprejetimi v skladu s členom 103(2).

3. Vsaka država članica pošlje Svetu in Komisiji letno poročilo o najpomembnejših ukrepih, sprejetih za izvajanje njene politike zaposlovanja glede na smernice za zaposlovanje iz odstavka 2.

4. Svet na podlagi poročil iz odstavka 3 in po prejemu stališč Odbora za zaposlovanje vsako leto preveri izvajanje politik zaposlovanja držav članic glede na smernice za zaposlovanje. Če Svet meni, da je glede na to preverjanje tako primerno, lahko na priporočilo Komisije s kvalificirano večino sprejme priporočila za države članice.

5. Na podlagi rezultatov tega preverjanja Svet in Komisija pripravita skupno letno poročilo za Evropski svet o stanju na področju zaposlovanja v Skupnosti in o izvajanju smernic za zaposlovanje.

Člen 109r

Svet lahko v skladu s postopkom iz člena 189b in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij sprejme spodbujevalne ukrepe, ki so namenjeni spodbujanju sodelovanja med državami članicami in podpori njihovega delovanja na področju zaposlovanja s pobudami, katerih cilj je razvijanje izmenjave informacij in najboljše prakse, zagotavljanje primerjalnih analiz in izvedenskih mnenj, pa tudi pospeševanje inovativnih pristopov in vrednotenje izkušenj, zlasti z uporabo pilotnih projektov.

Ti ukrepi ne vključujejo usklajevanja zakonov in drugih predpisov držav članic.

Člen 109s

Svet po posvetovanju z Evropskim parlamentom ustanovi Odbor za zaposlovanje s svetovalnim statusom za pospeševanje usklajevanja med državami članicami glede politik zaposlovanja in trga dela. Naloge odbora so:

– spremljati stanje na področju zaposlovanja in politik zaposlovanja v državah članicah in v Skupnosti;

– brez poseganja v člen 151 oblikovati mnenja na prošnjo Sveta ali Komisije ali na lastno pobudo, in prispevati k pripravi postopkov Sveta iz člena 109q.

Odbor se pri izpolnjevanju svoje naloge posvetuje s socialnimi partnerji.

Vsaka država članica in Komisija imenujejo po dva člana odbora.“

20. V členu 113 se doda naslednji odstavek:

“5. Svet lahko na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno odloči, da se odstavki 1 do 4 uporabljajo tudi za mednarodna pogajanja in sporazume o storitvah in intelektualni lastnini, kolikor niso ti že zajeti v teh odstavkih.“

21. Po naslovu VII se vstavi naslednji naslov:

“NASLOV VIIa
CARINSKO SODELOVANJE

Člen 116

V okviru področja uporabe te pogodbe sprejme Svet v skladu s postopkom iz člena 189b ukrepe za okrepitev carinskega sodelovanja med državami članicami ter med njimi in Komisijo. Ti ukrepi ne zadevajo uporabe nacionalnega kazenskega prava ali pravosodja v državah članicah.“

22. Členi 117 do 120 se nadomestijo z naslednjimi členi:

“Člen 117

Skupnost in države članice si ob upoštevanju temeljnih socialnih pravic, kakor so določene v Evropski socialni listini, podpisani v Torinu 18. oktobra 1961, in v Listini Skupnosti o temeljnih socialnih pravicah delavcev iz leta 1989, prizadevajo za naslednje cilje: spodbujanje zaposlovanja, izboljšanje življenjskih razmer in delovnih pogojev, tako da se ob ohranjanju izboljšav omogoči njihova uskladitev, ustrezno socialno zaščito, dialog med socialnimi partnerji, razvoj človeških virov za trajno visoko zaposlenost in boj proti izključenosti.

V ta namen Skupnost in države članice izvajajo ukrepe, ki upoštevajo različnost prakse posameznih držav članic, zlasti na področju pogodbenih odnosov, ter potrebo po ohranitvi konkurenčnosti gospodarstva Skupnosti.

Države članice menijo, da takšen razvoj ne bo nastal le na podlagi delovanja skupnega trga, ki bo dajal prednost usklajevanju socialnih sistemov, marveč tudi na podlagi postopkov, predvidenih v tej pogodbi, in približevanja določb zakonov ali drugih predpisov.

Člen 118

1. Z namenom doseči cilje iz člena 117 Skupnost podpira in dopolnjuje dejavnosti držav članic na naslednjih področjih:

– izboljšanje zlasti delovnega okolja za varovanje zdravja in varnosti delavcev;

– delovni pogoji;

– obveščanje delavcev in posvetovanje z njimi;

– vključevanje oseb, ki so izključene iz trga dela, brez poseganja v člen 127;

– enakost moških in žensk glede priložnosti na trgu dela in obravnave pri delu.

2. V ta namen lahko Svet v obliki direktiv sprejme minimalne zahteve za postopno izvajanje, pri čemer upošteva pogoje in tehnične predpise, ki veljajo v posameznih državah članicah. Te direktive se izogibajo uvajanju upravnih, finančnih in zakonskih omejitev, ki bi lahko zavirale ustanavljanje in razvoj malih in srednjih podjetij.

Svet odloča v skladu s postopkom iz člena 189b po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij.

Zaradi boja proti socialni izključenosti lahko Svet v skladu z istim postopkom sprejme ukrepe, ki so namenjeni spodbujanju sodelovanja med državami članicami s pobudami, katerih cilj je izboljšanje znanja, razvijanje izmenjave informacij in najboljše prakse, pospeševanje inovativnih pristopov in vrednotenje izkušenj.

3. Na naslednjih področjih pa Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom, Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij odloča soglasno:

– socialna varnost in socialna zaščita delavcev;

– varstvo delavcev v primeru prenehanja pogodbe o zaposlitvi;

– zastopanje in kolektivna obramba interesov delavcev in delodajalcev, vključno s soodločanjem, ob upoštevanju odstavka 6;

– pogoji za zaposlitev državljanov tretjih držav, ki zakonito prebivajo na ozemlju Skupnosti;

– finančni prispevki za spodbujanje zaposlovanja in ustvarjanje novih delovnih mest, brez poseganja v določbe o Socialnem skladu.

4. Država članica lahko socialnim partnerjem na njihovo skupno zahtevo poveri izvajanje direktiv, sprejetih v skladu z odstavkoma 2 in 3.

V tem primeru zagotovi, da socialni partnerji najpozneje do datuma, ko je treba v skladu s členom 189 direktivo prenesti, z dogovorom uvedejo potrebne ukrepe, pri tem pa mora zadevna država članica sprejeti vse potrebne ukrepe, da bi bila ob vsakem času sposobna jamčiti za rezultate, ki jih nalaga ta direktiva.

5. Določbe, sprejete v skladu s tem členom, državam članicam ne preprečujejo ohranjanja ali uvedbe strožjih zaščitnih ukrepov, združljivih s to pogodbo.

6. Določbe tega člena se ne uporabljajo za plače, pravico združevanja, pravico do stavke ali pravico do izprtja.

Člen 118a

1. Naloga Komisije je spodbujati posvetovanja med socialnimi partnerji na ravni Skupnosti in zato sprejme vse ustrezne ukrepe za olajšanje njihovega dialoga, pri čemer partnerjem zagotovi uravnoteženo podporo.

2. V ta namen se Komisija pred predložitvijo predlogov na področju socialne politike posvetuje s socialnimi partnerji o možni usmeritvi ukrepov Skupnosti.

3. Če po teh posvetovanjih Komisija oceni, da so ukrepi Skupnosti priporočljivi, se s socialnimi partnerji posvetuje o vsebini predvidenega predloga. Socialni partnerji predložijo Komisiji mnenje ali, kadar je to primerno, priporočilo.

4. Pri teh posvetovanjih lahko socialni partnerji obvestijo Komisijo, da želijo začeti postopek, predviden v členu 118b. Postopek ne sme trajati več kakor devet mesecev, razen če se zadevni socialni partnerji in Komisija skupaj ne odločijo za podaljšanje.

Člen 118b

1. Če socialni partnerji tako želijo, lahko dialog med njimi na ravni Skupnosti privede do pogodbenih razmerij, tudi sporazumov.

2. Sporazumi, sklenjeni na ravni Skupnosti, se izvajajo bodisi v skladu s postopki in prakso socialnih partnerjev in držav članic ali v zadevah iz člena 118 na skupno zahtevo podpisnic s sklepom Sveta, sprejetim na predlog Komisije.

Svet odloča s kvalificirano večino, kadar zadevni sporazum vsebuje eno ali več določb, ki se nanašajo na področja iz člena 118(3), pa s soglasjem.

Člen 118c

Za doseganje ciljev iz člena 117 in brez poseganja v druge določbe te pogodbe Komisija spodbuja sodelovanje med državami članicami in olajšuje usklajevanje njihovih ukrepov na vseh področjih socialne politike iz tega poglavja, zlasti na naslednjih področjih:

– zaposlovanje;

– delovno pravo in delovni pogoji;

– osnovno in nadaljnje poklicno usposabljanje;

– socialna varnost;

– preprečevanje nesreč pri delu in poklicnih bolezni;

– higiena dela;

– pravica združevanja ter kolektivna pogajanja med delodajalci in delavci.

V ta namen Komisija tesno sodeluje z državami članicami z izdelavo študij, dajanjem mnenj in s pripravo posvetovanj glede težav, ki se pojavljajo na nacionalni ravni, pa tudi glede tistih, ki zadevajo mednarodne organizacije.

Preden Komisija da mnenje iz tega člena, se posvetuje z Ekonomsko-socialnim odborom.

Člen 119

1. Vsaka država članica zagotovi uporabo načela enakega plačila za enako delo ali delo enake vrednosti za moške in ženske.

2. V tem členu "plačilo" pomeni običajno osnovno ali minimalno mezdo ali plačo ter kakršne koli druge prejemke v denarju ali v naravi, ki jih delavec prejme iz naslova zaposlitve neposredno ali posredno od svojega delodajalca.

Enako plačilo brez diskriminacije glede na spol pomeni:

a) da se plačilo za enako delo po akordnih postavkah izračuna na podlagi enakih merskih enot;

b) da je plačilo za delo po urnih postavkah enako za enako delovno mesto.

3. Svet v skladu s postopkom iz člena 189b in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom sprejme ukrepe za zagotovitev uporabe načela enakih možnosti in enakega obravnavanja moških in žensk glede zaposlovanja in poklica, vključno z načelom enakega plačila za enako delo ali delo enake vrednosti.

4. Da bi zagotovili dejansko polno enakost med moškimi in ženskami v delovnem življenju, načelo enakega obravnavanja državam članicam ne preprečuje ohranitve ali sprejetja ukrepov o specifičnih ugodnostih, s katerimi se nezadostno zastopanemu spolu olajša opravljanje poklicne dejavnosti ali prepreči ali izravna neugoden položaj v poklicni karieri.

Člen 119a

Države članice si prizadevajo ohraniti obstoječo enakovrednost sistemov plačanih dopustov.

Člen 120

Komisija vsako leto sestavi poročilo o napredku pri doseganju ciljev iz člena 117, skupaj z demografskim stanjem v Sku-

pnosti. Poročilo pošlje Evropskemu parlamentu, Svetu in Ekonomsko-socialnemu odboru.

Evropski parlament lahko pozove Komisijo, naj pripravi poročila o posameznih problemih, ki zadevajo socialne razmere."

23. Člen 125 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 125

Svet sprejme v skladu s postopkom iz člena 189b in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij izvedbene sklepe, ki se nanašajo na Evropski socialni sklad."

24. Člen 127(4) se nadomesti z naslednjim:

"4. Svet v skladu s postopkom iz člena 189b in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij sprejme ukrepe, ki prispevajo k doseganju ciljev iz tega člena, pri čemer je izključeno kakršno koli usklajevanje zakonov in drugih predpisov držav članic."

25. Člen 128(4) se nadomesti z naslednjim:

"4. Skupnost pri svoji dejavnosti na podlagi drugih določb te pogodbe upošteva kulturne vidike, zlasti zaradi spoštovanja in spodbujanja raznolikosti svojih kultur."

26. Člen 129 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 129

1. Pri opredeljevanju in izvajanju vseh politik in dejavnosti Skupnosti se zagotavlja visoka raven varovanja zdravja ljudi.

Dejavnost Skupnosti, ki dopolnjuje nacionalne politike, je usmerjena k izboljševanju javnega zdravja, preprečevanju človekovih obolenj in bolezni ter odpravljanju vzrokov, ki ogrožajo zdravje ljudi. Ta dejavnost zajema odpravljanje močno razširjenih težkih bolezni s spodbujanjem raziskovanja njihovih vzrokov, prenosa in preprečevanja, pa tudi obveščanja o zdravju in zdravstvene vzgoje.

Skupnost dopolnjuje ukrepe držav članic za zmanjševanje škode za zdravje zaradi uživanja drog, vključno z obveščanjem in preprečevanjem.

2. Skupnost spodbuja sodelovanje med državami članicami na področjih iz tega člena in, če je potrebno, podpira njihove ukrepe.

Države članice v povezavi s Komisijo medsebojno usklajujejo svoje politike in programe na področjih iz odstavka 1. Komisija lahko v tesni povezavi z državami članicami daje koristne pobude za pospeševanje takšnega usklajevanja.

3. Skupnost in države članice pospešujejo sodelovanje s tretjimi državami in pristojnimi mednarodnimi organizacijami na področju javnega zdravja.

4. Svet v skladu s postopkom iz člena 189b ter po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij prispeva k doseganju ciljev iz tega člena s sprejetjem:

a) ukrepov, ki določajo visoke standarde kakovosti in varnosti organov in snovi človeškega izvora, krvi in krvnih derivatov; ti ukrepi državam članicam ne preprečujejo ohranjanja ali uvedbe strožjih zaščitnih ukrepov;

b) ukrepov, z odstopanjem od člena 43, na veterinarskem in fitosanitarnem področju, katerih neposredni cilj je varovanje javnega zdravja;

c) spodbujevalnih ukrepov za varovanje in izboljšanje zdravja ljudi, pri čemer je izključeno kakršno koli usklajevanje zakonov in drugih predpisov držav članic.

Svet lahko na predlog Komisije s kvalificirano večino sprejme tudi priporočila za namene iz tega člena.

5. Pri dejavnosti Skupnosti na področju javnega zdravja je v celoti upoštevana odgovornost držav članic za organizacijo in zagotavljanje zdravstvenih storitev in zdravstvenega varstva. Zlasti ukrepi iz odstavka 4(a) ne vplivajo na nacionalne določbe o darovanju organov in krvi ali njihovi uporabi za namene zdravljenja."

27. Člen 129a se nadomesti z naslednjim:

"Člen 129a

1. Zato da bi podprli interese potrošnikov in zagotovili visoko raven varstva potrošnikov, Skupnost prispeva k varovanju zdravja, varnosti in ekonomskih interesov potrošnikov, pa tudi k spodbujanju njihove pravice do obveščenosti, izobraževanja in samoorganiziranja za zaščito njihovih interesov.

2. Pri opredeljevanju in izvajanju drugih politik in dejavnosti Skupnosti se upoštevajo zahteve varstva potrošnikov.

3. Skupnost prispeva k doseganju ciljev iz odstavka 1 z:

a) ukrepi, sprejetimi v skladu s členom 100a v okviru uresničevanja notranjega trga;

b) ukrepi za podporo, dopolnitev in nadzor politike držav članic.

4. Svet v skladu s postopkom iz člena 189b in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom sprejme ukrepe iz odstavka 3(b).

5. Ukrepi, sprejeti v skladu z odstavkom 4, državam članicam ne preprečujejo ohranjanja ali uvedbe strožjih zaščitnih ukrepov. Takšni ukrepi morajo biti združljivi s to pogodbo. O njih se uradno obvesti Komisija."

28. V prvem pododstavku člena 129c(1) se prvi del tretje alinee nadomesti z naslednjim:

"– lahko podpira projekte skupnega interesa, ki jih podpirajo države članice in ki so opredeljeni v okviru smernic iz prve alinee, zlasti s študijami izvedljivosti, kreditnimi garancijami ali subvencioniranjem obrestnih mer;".

29. Člen 129d se spremeni na naslednji način:

a) prvi odstavek se nadomesti z naslednjim:

"Svet sprejme smernice in druge ukrepe, navedene v členu 129c(1), v skladu s postopkom iz člena 189b ter po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij.";

b) tretji odstavek se črta.

30. V členu 130a se drugi odstavek nadomesti z naslednjim:

"Skupnost si še posebno prizadeva zmanjšati neskladje med stopnjami razvitosti različnih regij in zaostalost regij z najbolj omejenimi možnostmi ali otokov, tudi podeželja."

31. V členu 130e se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

"Izvedbene sklepe, ki se nanašajo na Evropski sklad za regionalni razvoj, sprejme Svet v skladu s postopkom iz člena 189b ter po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij."

32. V členu 130i(1) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

"1. Večletni okvirni program, v katerem so opredeljene vse dejavnosti Skupnosti, sprejme Svet v skladu s postopkom iz člena 189b po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom."

33. Člen 130o se nadomesti z naslednjim:

"Člen 130o

Svet na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Ekonomsko-socialnim odborom s kvalificirano večino sprejme določbe iz člena 130n.

Svet v skladu s postopkom iz člena 189b in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom sprejme določbe iz členov 130j, 130k in 130l. Za sprejetje dopolnilnih programov je potrebno soglasje zadevnih držav članic."

34. Člen 130r(2) se nadomesti z naslednjim:

"2. Cilj okoljske politike Skupnosti je doseči visoko raven varstva, pri čemer se upošteva raznolikost razmer v posameznih regijah Skupnosti. Politika temelji na previdnostnem načelu in na načelih, da je treba delovati preventivno, da je treba okoljsko škodo prednostno odpravljati pri viru in da mora plačati povzročitelj obremenitve.

V tej zvezi usklajevalni ukrepi, ki ustrezajo zahtevam varstva okolja, vključujejo, kadar je to primerno, zaščitno klavzulo, ki državam članicam dovoljuje, da iz negospodarskih okoljskih razlogov sprejmejo začasne ukrepe, za katere velja nadzorni postopek Skupnosti."

35. Člen 130s se spremeni na naslednji način:

a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

"1. Svet se v skladu s postopkom iz člena 189b ter po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij odloči, katere ukrepe naj Skupnost sprejme za doseganje ciljev iz člena 130r.";

b) uvodni del odstavka 2 se nadomesti z naslednjim:

"2. Z odstopanjem od postopka odločanja iz odstavka 1 in brez poseganja v člen 100a Svet na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom, Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij soglasno sprejme:";

c) prvi pododstavek odstavka 3 se nadomesti z naslednjim:

"3. Na drugih področjih Svet v skladu s postopkom iz člena 189b ter po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij sprejme splošne delovne programe, ki določajo prednostne cilje."

36. Člen 130w(1) se nadomesti z naslednjim:

"1. Brez poseganja v druge določbe te pogodbe sprejme Svet v skladu s postopkom iz člena 189b ukrepe, ki so potrebni za uresničevanje ciljev iz člena 130u. Takšni ukrepi so lahko v obliki večletnih programov."

37. V členu 137 se doda naslednji odstavek:

"Število članov Evropskega parlamenta ne sme preseči sedemsto."

38. Člen 138 se spremeni na naslednji način:

a) v odstavku 3 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

"3. Evropski parlament pripravi predlog za splošne neposredne volitve po enotnem postopku v vseh državah članicah ali v skladu z načeli, ki so skupna vsem državam članicam.";

b) doda se naslednji odstavek:

"4. Evropski parlament po pridobitvi mnenja Komisije in z odobritvijo Sveta, ki odloča soglasno, določi pravila in splošne pogoje za opravljanje nalog svojih članov."

39. Člen 151 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 151

1. Odbor, ki ga sestavljajo stalni predstavniki držav članic, je odgovoren za pripravo dela Sveta in za izvajanje nalog, ki mu jih dodeli Svet. Odbor lahko v primerih, predvidenih v poslovniku Sveta, sprejema postopkovne sklepe.

2. Svetu pomaga generalni sekretariat, za katerega je odgovoren generalni sekretar in visoki predstavnik za skupno zunanjo in varnostno politiko, temu pa pomaga namestnik generalnega sekretarja, ki je odgovoren za organizacijsko vodenje generalnega sekretariata. Generalnega sekretarja in njegovega namestnika imenuje Svet soglasno.

Svet odloča o organizaciji generalnega sekretariata.

3. Svet sprejme svoj poslovnik.

Za namen uporabe člena 191a(3) Svet v tem poslovniku opredeli pogoje, pod katerimi ima javnost dostop do dokumentov Sveta. Za namen tega odstavka Svet določi primere, v katerih ga je treba obravnavati kot zakonodajni organ, da bi bil v teh primerih omogočen boljši dostop do dokumentov in hkrati ohranjena učinkovitost njegovega postopka odločanja. V vsakem primeru, ko Svet odloča kot zakonodajni organ, se rezultati in razlage glasovanja ter izjave v zapisniku objavijo."

40. V členu 158(2) se prvi in drugi pododstavek nadomestita z naslednjim:

"2. Vlade držav članic v medsebojnem soglasju predlagajo osebo, ki jo nameravajo imenovati za predsednika Komisije; ta predlog potrdi Evropski parlament.

Vlade držav članic v medsebojnem soglasju s kandidatom za mesto predsednika predlagajo druge osebe, ki jih nameravajo imenovati za člane Komisije."

41. V členu 163 se naslednji odstavek vstavi kot prvi odstavek:

"Komisija deluje pod političnim vodstvom svojega predsednika."

42. V členu 173 se tretji odstavek nadomesti z naslednjim:

"Sodišče je pod enakimi pogoji pristojno za tožbe, ki jih zaradi varovanja svojih prerogativ vložijo Evropski parlament, Računsko sodišče in ECB."

43. Člen 188c se spremeni na naslednji način:

a) drugi pododstavek odstavka 1 se nadomesti z naslednjim:

"Računsko sodišče predloži Evropskemu parlamentu in Svetu izjavo o zanesljivosti poslovnih knjig ter zakonitosti in pravilnosti poslovnih dogodkov, ki se objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.";

b) prvi pododstavek odstavka 2 se nadomesti z naslednjim:

"2. Računsko sodišče preveri zakonitost in pravilnost vseh prihodkov in odhodkov ter, ali je bilo finančno poslovodenje dobro. Pri tem poroča zlasti o vseh primerih nepravilnosti.";

c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

"3. Revizija se opravi na podlagi računovodske dokumentacije in, če je to potrebno, na kraju samem v drugih institucijah Skupnosti, v prostorih katerega koli organa, ki vodi računovodske evidence prihodkov ali odhodkov v imenu Skupnosti, ter v državah članicah, tudi v prostorih katere koli fizične ali pravne osebe, ki prejema plačila iz proračuna. V državah članicah se revizija opravi v povezavi z nacionalnimi revizijskimi organi ali – če ti nimajo potrebne pristojnosti – s pristojnimi nacionalnimi službami. Računsko sodišče in revizijski organi držav članic sodelujejo v duhu zaupanja, pri čemer ohranjajo svojo neodvisnost. Ti organi ali službe obvestijo Računsko sodišče, ali nameravajo sodelovati pri reviziji.

Druge institucije Skupnosti, vsi organi, ki vodijo računovodske evidence prihodkov ali odhodkov v imenu Skupnosti, vse fizične ali pravne osebe, ki prejemajo plačila iz proračuna, ter nacionalni revizijski organi ali – če ti nimajo potrebne pristojnosti - pristojne nacionalne službe pošljejo Računskemu sodišču na njegovo zahtevo vso dokumentacijo ali vse podatke, ki so potrebni za izvršitev njegove naloge.

Glede dejavnosti Evropske investicijske banke pri vodenju računovodskih evidenc odhodkov in prihodkov Skupnosti ureja pravice sodišča do dostopa do podatkov te banke sporazum med sodiščem, banko in Komisijo. Če sporazum ni bil sklenjen, ima sodišče navzlic temu dostop do podatkov, potrebnih za revizijo odhodkov in prihodkov Skupnosti, ki jih vodi banka."

44. Člen 189b se nadomesti z naslednjim:

"Člen 189b

1. Kadar se ta pogodba glede sprejetja akta sklicuje na ta člen, se uporablja v nadaljevanju navedeni postopek.

2. Komisija poda predlog Evropskemu parlamentu in Svetu.

Svet, ki odloča s kvalificirano večino, po pridobitvi mnenja Evropskega parlamenta:

– če odobri vse spremembe, ki jih vsebuje mnenje Evropskega parlamenta, lahko sprejme predlagani akt s temi spremembami;

– če Evropski parlament ne predlaga sprememb, lahko sprejme predlagani akt;

– v drugih primerih sprejme skupno stališče in ga pošlje Evropskemu parlamentu. Svet izčrpno obvesti Evropski parlament o razlogih za sprejetje tega skupnega stališča. Komisija izčrpno obvesti Evropski parlament o svojem stališču.

Če Evropski parlament v treh mesecih po takem obvestilu:

a) potrdi skupno stališče ali ne sprejme nikakršne odločitve, se šteje, da je bil zadevni akt sprejet v skladu s tem skupnim stališčem;

b) zavrne z absolutno večino svojih članov skupno stališče, se šteje, da predlagani akt ni bil sprejet;

c) z absolutno večino svojih članov predlaga spremembe skupnega stališča, se spremenjeno besedilo pošlje Svetu in Komisiji, ki o teh spremembah podata svoje mnenje.

3. Če Svet v treh mesecih po prejemu sprememb Evropskega parlamenta s kvalificirano večino odobri vse spremembe, se šteje, da je bil zadevni akt sprejet v obliki tako spremenjenega skupnega stališča; o spremembah, glede katerih je Komisija izrazila odklonilno mnenje, pa Svet odloča soglasno. Če Svet ne odobri vseh sprememb, predsednik Sveta v dogovoru s predsednikom Evropskega parlamenta v šestih tednih skliče sestanek Spravnega odbora.

4. Spravni odbor, ki ga sestavljajo člani Sveta ali njihovi predstavniki in enako število predstavnikov Evropskega parlamenta, ima nalogo, da s kvalificirano večino članov Sveta ali njihovih predstavnikov in z večino predstavnikov Evropskega parlamenta doseže soglasje o skupnem besedilu. Komisija sodeluje pri postopkih Spravnega odbora ter daje vse potrebne pobude za uskladitev stališč Evropskega parlamenta in Sveta. Pri izpolnjevanju te naloge Spravni odbor obravnava skupno stališče na podlagi sprememb, ki jih je predlagal Evropski parlament.

5. Če Spravni odbor v šestih tednih po svojem sklicu odobri skupno besedilo, imata Evropski parlament, ki odloča z absolutno večino oddanih glasov, in Svet, ki odloča s kvalificirano večino, na voljo šest tednov od datuma omenjene odobritve, da sprejmeta zadevni akt v skladu s skupnim besedilom. Če ena od obeh institucij ne odobri predlaganega akta v tem roku, se šteje, da ni bil sprejet.

6. Če Spravni odbor ne odobri skupnega besedila, se šteje, da predlagani akt ni bil sprejet.

7. Trimesečni in šesttedenski rok iz tega člena se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljšata za največ en mesec oziroma dva tedna.“

45. Vstavi se naslednji člen:

“Člen 191a

1. Vsi državljani Unije in vse fizične ali pravne osebe s prebivališčem ali statutarnim sedežem v eni od držav članic imajo pravico dostopa do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije ob upoštevanju načel in pogojev, ki naj se določijo v skladu z odstavkoma 2 in 3.

2. Splošna načela in omejitve iz razlogov javnega ali zasebnega interesa, ki veljajo za to pravico dostopa do dokumentov, določi Svet v skladu s postopkom iz člena 189b v dveh letih po začetku veljavnosti Amsterdamske pogodbe.

3. Vsaka od zgoraj navedenih institucij v svojem poslovniku predpiše posebne določbe glede dostopa do njenih dokumentov.“

46. V členu 198 se doda naslednji odstavek:

“Z odborom se lahko posvetuje Evropski parlament.“

47. V členu 198a se tretji odstavek nadomesti z naslednjim:

“Člane odbora in enako število nadomestnih članov imenuje Svet soglasno na predlog držav članic za dobo štirih let. Lahko so ponovno imenovani. Noben član odbora ne sme biti hkrati tudi član Evropskega parlamenta.“

48. V členu 198b se drugi odstavek nadomesti z naslednjim:

“Odbor sprejme svoj poslovnik.“

49. Člen 198c se spremeni na naslednji način:

a) prvi odstavek se nadomesti z naslednjim:

“Svet ali Komisija se posvetuje z Odborom regij v primerih, predvidenih s to pogodbo, in v vseh drugih primerih, za katere ena od teh dveh institucij meni, da je to primerno, zlasti tistih, ki zadevajo čezmejno sodelovanje.“;

b) po tretjem odstavku se vstavi naslednji odstavek:

“Z Odborom regij se lahko posvetuje Evropski parlament.“

50. V členu 205 se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

“Komisija izvršuje proračun v skladu z določbami uredb, sprejetih na podlagi člena 209, na lastno odgovornost in v mejah odobrenih proračunskih sredstev, pri čemer upošteva načela dobrega finančnega poslovodenja. Države članice sodelujejo s Komisijo, da bi zagotovile porabo odobrenih proračunskih sredstev v skladu z načeli dobrega finančnega poslovodenja.“

51. Člen 206(1) se nadomesti z naslednjim:

“1. Na priporočilo Sveta, ki odloča s kvalificirano večino, da Evropski parlament Komisiji razrešnico glede izvrševanja proračuna. V ta namen najprej Svet, nato pa Evropski parlament pregledata poročilo in izkaz stanja iz člena 205a, letno poročilo Računskega sodišča, skupaj z odgovori revidiranih institucij na ugotovitve Računskega sodišča, izjavo o zanesljivosti iz drugega pododstavka člena 188c(1) in vsa ustrezna posebna poročila Računskega sodišča.“

52. Člen 209a se nadomesti z naslednjim:

“Člen 209a

1. Skupnost in države članice preprečujejo goljufije in vsa druga nezakonita dejanja, ki škodijo finančnim interesom Skupnosti, z ukrepi, sprejetimi v skladu s tem členom, ki delujejo svarilno in so takšni, da v državah članicah omogočajo učinkovito zaščito.

2. Države članice sprejmejo za preprečevanje goljufij, ki škodijo finančnim interesom Skupnosti, enake ukrepe, kakršne sprejmejo za preprečevanje goljufij, ki škodijo njihovim lastnim finančnim interesom.

3. Brez poseganja v druge določbe te pogodbe države članice usklajujejo svoje delovanje, katerega cilj je zaščita finančnih interesov Skupnosti pred goljufijami. V ta namen skupaj s Komisijo organizirajo tesno in redno sodelovanje med pristojnimi organi.

4. Svet sprejme v skladu s postopkom iz člena 189b in po posvetovanju z Računskim sodiščem potrebne ukrepe za preprečevanje in boj proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Skupnosti, da bi omogočil učinkovito in enakovredno zaščito v državah članicah. Ti ukrepi ne zadevajo uporabe nacionalnega kazenskega prava ali pravosodja v državah članicah.“

5. Komisija v sodelovanju z državami članicami vsako leto predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o ukrepih, ki so bili sprejeti zaradi izvajanja tega člena.“

53. Vstavi se naslednji člen:

“Člen 213a

1. Brez poseganja v člen 5 Protokola o Statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke sprejme Svet v skladu s postopkom iz člena 189b ukrepe za pripravo statistike, kadar je to potrebno za izvajanje dejavnosti Skupnosti.

2. Priprava statistike Skupnosti mora biti nepristranska, zanesljiva, objektivna, znanstveno neodvisna, stroškovno učinkovita in zagotavljati zaupnost statističnih podatkov; priprava ne sme pretirano obremeniti gospodarskih subjektov.“

54. Vstavi se naslednji člen:

“Člen 213b

1. Od 1. januarja 1999 se za institucije in organe, ustanovljene s to pogodbo ali na njeni podlagi, uporabljajo akti Skupnosti o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in prostem pretoku takšnih podatkov.

2. Pred datumom iz odstavka 1 ustanovi Svet v skladu s postopkom iz člena 189b neodvisen nadzorni organ, odgovoren

za nadzor uporabe takšnih aktov Skupnosti za institucije in organe Skupnosti ter po potrebi sprejema druge ustrezne določbe."

55. Člen 227(2) se nadomesti z naslednjim:

"2. Določbe te pogodbe se uporabljajo za francoske čezmorske departmaje, Azore, Madeiro in Kanarske otoke.

Ob upoštevanju strukturno pogojenih socialnih in gospodarskih razmer francoskih čezmorskih departmajev, Azorov, Madeire in Kanarskih otokov, katerih razvoj zaradi svoje stalnosti in součinkovanja močno otežujejo dejavniki, kot so oddaljenost, otoška lega, majhnost, težavna topografija in podnebje ter ekonomska odvisnost od maloštevilnih proizvodov, sprejme Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom posebne ukrepe, ki so zlasti namenjeni opredelitvi pogojev uporabe te pogodbe za te regije, vključno s skupnimi politikami.

Svet pri sprejemanju ustreznih ukrepov iz drugega pododstavka upošteva področja, kot so carinska in trgovinska politika, davčna politika, prostotrgovinske cone, kmetijska in ribiška politika, pogoji za preskrbo s surovinami in bistvenimi izdelki za široko porabo, državne pomoči ter pogoji dostopa do strukturnih skladov in horizontalnih programov Skupnosti.

Svet sprejme ukrepe iz drugega pododstavka ob upoštevanju posebnih značilnosti in omejitev najbolj oddaljenih regij, ne da bi s tem ogrozil celovitost in povezanost pravnega reda Skupnosti, vključno z notranjim trgom in skupnimi politikami."

56. Člen 228 se spremeni na naslednji način:

a) drugi pododstavek odstavka 1 se nadomesti z naslednjim:

"Pri izvajanju svojih pristojnosti iz tega odstavka odloča Svet s kvalificirano večino, razen v primerih iz prvega pododstavka odstavka 2, ko odloča soglasno.";

b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

"2. Ob upoštevanju pristojnosti, ki jih ima na tem področju Komisija, odloča o podpisu, ki ga lahko spremlja sklep o začasni uporabi pred začetkom veljavnosti, in o sklepanju sporazumov Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije. Če sporazum zajema področje, pri katerem je za sprejetje notranjih predpisov potrebno soglasje, odloča Svet soglasno, enako pa velja za sporazume iz člena 238.

Z odstopanjem od pravil iz odstavka 3 veljajo ti postopki tudi za sklepe o začasni odložitvi uporabe sporazuma in za določitev stališč, ki jih je treba sprejeti v imenu Skupnosti v organu, ustanovljenem s sporazumom na podlagi člena 238, kadar mora ta organ sprejeti sklepe s pravnim učinkom, z izjemo sklepov o dopolnitvah ali spremembah institucionalnega okvira sporazuma.

Evropski parlament je nemudoma in v celoti obveščen o vseh sklepih iz tega odstavka o začasni uporabi ali odložitvi izvajanja sporazumov ali določitvi stališča Skupnosti v organu, ustanovljenemu s sporazumom na podlagi člena 238."

57. Vstavi se naslednji člen:

"Člen 236

1. Če je bila sprejeta odločitev o mirovanju glasovalnih pravic predstavnika vlade države članice v skladu s členom F.1(2) Pogodbe o Evropski uniji, te glasovalne pravice mirujejo tudi v zvezi s to pogodbo.

2. Poleg tega pa lahko Svet, če je bilo skladno s členom F.1(1) Pogodbe o Evropski uniji ugotovljeno, da ena od držav članic huje in vztrajno krši načela, navedena v členu F(1) te pogodbe, s kvalificirano večino sklene, da nekatere pravice, ki izhajajo iz uporabe te pogodbe za zadevno državo članico, mirujejo. Pri tem Svet upošteva morebitne posledice takšnega mirovanja pravic in obveznosti fizičnih in pravnih oseb.

Obveznosti zadevne države članice po tej pogodbi so zanjo v vsakem primeru še naprej zavezujoče.

3. Svet lahko s kvalificirano večino naknadno sklene spremeniti ali preklicati ukrepe, sprejete v skladu z odstavkom 2, kot odgovor na spremembe okoliščin, zaradi katerih so bili uvedeni.

4. Pri sprejemanju odločitev iz odstavkov 2 in 3 Svet ne upošteva glasov predstavnika vlade zadevne države članice. Z odstopanjem od člena 148(2) se kvalificirana večina opredeli kot enak delež ponderiranih glasov zadevnih članov Sveta, kakor ga določa člen 148(2).

Ta odstavek se uporablja tudi v primeru, ko glasovalne pravice mirujejo v skladu z odstavkom 1. V takšnih primerih se odločitev, za katero je potrebno soglasje, sprejme brez glasu predstavnika vlade zadevne države članice."

58. Protokol o socialni politiki in priloženi Sporazum o socialni politiki se razveljavita.

59. Protokol o Ekonomsko-socialnem odboru in Odboru regij se razveljavi.

Člen 3

Pogodba o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo se spremeni v skladu z določbami tega člena.

1. V členu 10(2) se prvi in drugi pododstavek nadomestita z naslednjim:

"2. Vlade držav članic v medsebojnem soglasju predlagajo osebo, ki jo nameravajo imenovati za predsednika Komisije; ta predlog potrdi Evropski parlament.

Vlade držav članic v medsebojnem soglasju s kandidatom za mesto predsednika predlagajo druge osebe, ki jih nameravajo imenovati za člane Komisije."

2. V členu 13 se naslednji odstavek vstavi kot prvi odstavek:

"Komisija deluje pod političnim vodstvom svojega predsednika."

3. V členu 20 se doda naslednji odstavek:

"Število članov Evropskega parlamenta ne sme preseči sedemsto."

4. Člen 21 se spremeni na naslednji način:

a) v odstavku 3 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

"3. Evropski parlament pripravi predlog za splošne neposredne volitve po enotnem postopku v vseh državah članicah ali v skladu z načeli, ki so skupna vsem državam članicam.";

b) doda se naslednji odstavek:

"4. Evropski parlament po pridobitvi mnenja Komisije in z odobritvijo Sveta, ki odloča soglasno, določi pravila in splošne pogoje za opravljanje nalog svojih članov."

5. Člen 30 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 30

1. Odbor, ki ga sestavljajo stalni predstavniki držav članic, je odgovoren za pripravo dela Sveta in za izvajanje nalog, ki mu jih dodeli Svet. Odbor lahko v primerih, predvidenih v poslovniku Sveta, sprejema postopkovne sklepe.

2. Svetu pomaga generalni sekretariat, za katerega je odgovoren generalni sekretar in visoki predstavnik za skupno zunanjo in varnostno politiko, temu pa pomaga namestnik generalnega sekretarja, ki je odgovoren za organizacijsko vodenje generalnega sekretariata. Generalnega sekretarja in njegovega namestnika imenuje Svet soglasno.

Svet odloča o organizaciji generalnega sekretariata.

3. Svet sprejme svoj poslovnik."

6. V členu 33 se četrti odstavek nadomesti z naslednjim:

"Sodišče je pod enakimi pogoji pristojno za tožbe, ki jih zaradi varovanja svojih prerogativ vložita Evropski parlament in Računsko sodišče."

7. Člen 45c se spremeni na naslednji način:

a) drugi pododstavek odstavka 1 se nadomesti z naslednjim:

"Računsko sodišče predloži Evropskemu parlamentu in Svetu izjavo o zanesljivosti poslovnih knjig ter zakonitosti in pravil-

nosti poslovnih dogodkov, ki se objavi v Uradnem listu Evropskih skupnosti.“;

b) prvi pododstavek odstavka 2 se nadomesti z naslednjim:

“2. Računsko sodišče preveri zakonitost in pravilnost vseh prihodkov in odhodkov ter, ali je bilo finančno poslovodenje dobro. Pri tem poroča zlasti o vseh primerih nepravilnosti.“;

c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

“3. Revizija se opravi na podlagi računovodske dokumentacije in, če je to potrebno, na kraju samem v drugih institucijah Skupnosti, v prostorih katerega koli organa, ki vodi računovodske evidence prihodkov ali odhodkov v imenu Skupnosti, ter v državah članicah, tudi v prostorih katere koli fizične ali pravne osebe, ki prejema plačila iz proračuna. V državah članicah se revizija opravi v povezavi z nacionalnimi revizijskimi organi ali – če ti nimajo potrebne pristojnosti – s pristojnimi nacionalnimi službami. Računsko sodišče in revizijski organi držav članic sodelujejo v duhu zaupanja, pri čemer ohranjajo svojo neodvisnost. Ti organi ali službe obvestijo Računsko sodišče, ali nameravajo sodelovati pri reviziji.

Druge institucije Skupnosti, vsi organi, ki vodijo računovodske evidence prihodkov ali odhodkov v imenu Skupnosti, vse fizične ali pravne osebe, ki prejemajo plačila iz proračuna, ter nacionalni revizijski organi ali – če ti nimajo potrebne pristojnosti – pristojne nacionalne službe pošljejo Računskemu sodišču na njegovo zahtevo vso dokumentacijo ali vse podatke, ki so potrebni za izvršitev njegove naloge.

Glede dejavnosti Evropske investicijske banke pri vodenju računovodskih evidenc odhodkov in prihodkov Skupnosti ureja pravice sodišča do dostopa do podatkov te banke sporazum med sodiščem, banko in Komisijo. Če sporazum ni bil sklenjen, ima sodišče navzlic temu dostop do podatkov, potrebnih za revizijo odhodkov in prihodkov Skupnosti, ki jih vodi banka.“

8. V členu 78c se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

“Komisija izvršuje proračun v skladu z določbami uredb, sprejetih na podlagi člena 78h, na lastno odgovornost in v mejah odobrenih proračunskih sredstev, pri čemer upošteva načela dobrega finančnega poslovodenja. Države članice sodelujejo s Komisijo, da bi zagotovile porabo odobrenih proračunskih sredstev v skladu z načeli dobrega finančnega poslovodenja.“

9. Člen 78g(1) se nadomesti z naslednjim:

“1. Na priporočilo Sveta, ki odloča s kvalificirano večino, da Evropski parlament Komisiji razrešnico glede izvrševanja proračuna. V ta namen najprej Svet, nato pa Evropski parlament pregledata poročilo in izkaz stanja iz člena 78d, letno poročilo Računskega sodišča, skupaj z odgovori revidiranih institucij na ugotovitve Računskega sodišča, izjavo o zanesljivosti iz drugega pododstavka člena 45c(1) in vsa ustrezna posebna poročila Računskega sodišča.“

10. Vstavi se naslednji člen:

“Člen 96

1. Če je bila sprejeta odločitev o mirovanju glasovalnih pravic predstavnika vlade države članice v skladu s členom F.1(2) Pogodbe o Evropski uniji, te glasovalne pravice mirujejo tudi v zvezi s to pogodbo.

2. Poleg tega pa lahko Svet, če je bilo skladno s členom F.1(1) Pogodbe o Evropski uniji ugotovljeno, da ena od držav članic huje in vztrajno krši načela, navedena v členu F(1) te pogodbe, s kvalificirano večino sklene, da nekatere pravice, ki izhajajo iz uporabe te pogodbe za zadevno državo članico, mirujejo. Pri tem Svet upošteva morebitne posledice takšnega mirovanja pravic in obveznosti fizičnih in pravnih oseb.

Obveznosti zadevne države članice po tej pogodbi so zanjo v vsakem primeru še naprej zavezujoče.

3. Svet lahko s kvalificirano večino naknadno sklene spremeniti ali preklicati ukrepe, sprejete v skladu z odstavkom 2, kot odgovor na spremembe okoliščin, zaradi katerih so bili uvedeni.

4. Pri sprejemanju odločitev iz odstavkov 2 in 3 Svet ne upošteva glasov predstavnika vlade zadevne države članice. Z odstopanjem od četrtega odstavka člena 28 se kvalificirana večina opredeli kot enak delež ponderiranih glasov zadevnih članov Sveta, kakor ga določa četrti odstavek člena 28.

Ta odstavek se uporablja tudi v primeru, ko glasovalne pravice mirujejo v skladu z odstavkom 1. V takšnih primerih se odločitev, za katero je potrebno soglasje, sprejme brez glasu predstavnika vlade zadevne države članice.“

Člen 4

Pogodba o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo se spremeni v skladu z določbami tega člena.

1. V členu 107 se doda naslednji odstavek:

“Število članov Evropskega parlamenta ne sme preseči sedemsto.“

2. Člen 108 se spremeni na naslednji način:

a) v odstavku 3 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

“3. Evropski parlament pripravi predlog za splošne neposredne volitve po enotnem postopku v vseh državah članicah ali v skladu z načeli, ki so skupna vsem državam članicam.“;

b) doda se naslednji odstavek:

“4. Evropski parlament po pridobitvi mnenja Komisije in z odobritvijo Sveta, ki odloča soglasno, določi pravila in splošne pogoje za opravljanje nalog svojih članov.“

3. Člen 121 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 121

1. Odbor, ki ga sestavljajo stalni predstavniki držav članic, je odgovoren za pripravo dela Sveta in za izvajanje nalog, ki mu jih dodeli Svet. Odbor lahko v primerih, predvidenih v poslovniku Sveta, sprejema postopkovne sklepe.

2. Svetu pomaga generalni sekretariat, za katerega je odgovoren generalni sekretar in visoki predstavnik za skupno zunanjo in varnostno politiko, temu pa pomaga namestnik generalnega sekretarja, ki je odgovoren za organizacijsko vodenje generalnega sekretariata. Generalnega sekretarja in njegovega namestnika imenuje Svet soglasno.

Svet odloča o organizaciji generalnega sekretariata.

3. Svet sprejme svoj poslovnik.“

4. V členu 127 se prvi in drugi pododstavek odstavka 2 nadomestita z naslednjim:

“2. Vlade držav članic v medsebojnem soglasju predlagajo osebo, ki jo nameravajo imenovati za predsednika Komisije; ta predlog potrdi Evropski parlament.

Vlade držav članic v medsebojnem soglasju s kandidatom za mesto predsednika predlagajo druge osebe, ki jih nameravajo imenovati za člane Komisije.“

5. V členu 132 se naslednji odstavek vstavi kot prvi odstavek:

“Komisija deluje pod političnim vodstvom svojega predsednika.“

6. V členu 146 se tretji odstavek nadomesti z naslednjim:

“Sodišče je pod enakimi pogoji pristojno za tožbe, ki jih zaradi varovanja svojih prerogativ vložita Evropski parlament in Računsko sodišče.“

7. Člen 160c se spremeni na naslednji način:

a) drugi pododstavek odstavka 1 se nadomesti z naslednjim:

“Računsko sodišče predloži Evropskemu parlamentu in Svetu izjavo o zanesljivosti poslovnih knjig ter zakonitosti in pravilnosti poslovnih dogodkov, ki se objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.“;

b) prvi pododstavek odstavka 2 se nadomesti z naslednjim:

“2. Računsko sodišče preveri zakonitost in pravilnost vseh prihodkov in odhodkov ter, ali je bilo finančno poslovodenje dobro. Pri tem poroča zlasti o vseh primerih nepravilnosti.“;

c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

"3. Revizija se opravi na podlagi računovodske dokumentacije in, če je to potrebno, na kraju samem v drugih institucijah Skupnosti, v prostorih katerega koli organa, ki vodi računovodske evidence prihodkov ali odhodkov v imenu Skupnosti, ter v državah članicah, tudi v prostorih katere koli fizične ali pravne osebe, ki prejema plačila iz proračuna. V državah članicah se revizija opravi v povezavi z nacionalnimi revizijskimi organi ali – če ti nimajo potrebne pristojnosti – s pristojnimi nacionalnimi službami. Računsko sodišče in revizijski organi držav članic sodelujejo v duhu zaupanja, pri čemer ohranjajo svojo neodvisnost. Ti organi ali službe obvestijo Računsko sodišče, ali nameravajo sodelovati pri reviziji.

Druge institucije Skupnosti, vsi organi, ki vodijo računovodske evidence prihodkov ali odhodkov v imenu Skupnosti, vse fizične ali pravne osebe, ki prejemajo plačila iz proračuna, ter nacionalni revizijski organi ali – če ti nimajo potrebne pristojnosti – pristojne nacionalne službe pošljejo Računskemu sodišču na njegovo zahtevo vso dokumentacijo ali vse podatke, ki so potrebni za izvršitev njegove naloge.

Glede dejavnosti Evropske investicijske banke pri vodenju računovodskih evidenc odhodkov in prihodkov Skupnosti ureja pravice sodišča do dostopa do podatkov te banke sporazum med sodiščem, banko in Komisijo. Če sporazum ni bil sklenjen, ima sodišče navzlic temu dostop do podatkov, potrebnih za revizijo odhodkov in prihodkov Skupnosti, ki jih vodi banka."

8. V členu 170 se doda naslednji odstavek:

"Z odborom se lahko posvetuje Evropski parlament."

9. V členu 179 se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

"Komisija izvršuje proračun v skladu z določbami uredb, sprejetih na podlagi člena 183, na lastno odgovornost in v mejah odobrenih proračunskih sredstev, pri čemer upošteva načela dobrega finančnega poslovodenja. Države članice sodelujejo s Komisijo, da bi zagotovile porabo odobrenih proračunskih sredstev v skladu z načeli dobrega finančnega poslovodenja."

10. Člen 180b(1) se nadomesti z naslednjim:

"1. Na priporočilo Sveta, ki odloča s kvalificirano večino, da Evropski parlament Komisiji razrešnico glede izvrševanja proračuna. V ta namen najprej Svet, nato pa Evropski parlament pregledata poročilo in izkaz stanja iz člena 179a, letno poročilo Računskega sodišča, skupaj z odgovori revidiranih institucij na ugotovitve Računskega sodišča, izjavo o zanesljivosti iz drugega pododstavka člena 160c(1) in vsa ustrezna posebna poročila Računskega sodišča."

11. Vstavi se naslednji člen:

"Člen 204

1. Če je bila sprejeta odločitev o mirovanju glasovalnih pravic predstavnika vlade države članice v skladu s členom F.1(2) Pogodbe o Evropski uniji, te glasovalne pravice mirujejo tudi v zvezi s to pogodbo.

2. Poleg tega pa lahko Svet, če je bilo skladno s členom F.1(1) Pogodbe o Evropski uniji ugotovljeno, da ena od držav članic huje in vztrajno krši načela, navedena v členu F(1) te pogodbe, s kvalificirano večino sklene, da nekatere pravice, ki izhajajo iz uporabe te pogodbe za zadevno državo članico, mirujejo. Pri tem Svet upošteva morebitne posledice takšnega mirovanja pravic in obveznosti fizičnih in pravnih oseb.

Obveznosti zadevne države članice po tej pogodbi so zanjo v vsakem primeru še naprej zavezujoče.

3. Svet lahko s kvalificirano večino naknadno sklene spremeniti ali preklicati ukrepe, sprejete v skladu z odstavkom 2, kot odgovor na spremembe okoliščin, zaradi katerih so bili uvedeni.

4. Pri sprejemanju odločitev iz odstavkov 2 in 3 Svet ne upošteva glasov predstavnika vlade zadevne države članice. Z odstopanjem od člena 118(2) se kvalificirana večina opredeli kot enak delež ponderiranih glasov zadevnih članov Sveta, kakor ga določa člen 118(2).

Ta odstavek se uporablja tudi v primeru, ko glasovalne pravice mirujejo v skladu z odstavkom 1. V takšnih primerih se odločitev, za katero je potrebno soglasje, sprejme brez glasu predstavnika vlade zadevne države članice."

Člen 5

Akt o volitvah predstavnikov Evropskega parlamenta s splošnimi neposrednimi volitvami, ki je priložen sklepu Sveta z dne 20. septembra 1976, se spremeni v skladu z določbami tega člena.

1. V členu 2 se doda naslednji odstavek:

"Če se ta člen spremeni, mora število predstavnikov, izvoljenih v vsaki državi članici, zagotoviti ustrezno zastopanost narodov držav, združenih v Skupnosti.".

2. V členu 6(1) se po peti alinei vstavi naslednja alinea:

'– člana Odbora regij,".

3. Člen 7(2) se nadomesti z naslednjim:

"2. Do začetka veljavnosti enotnega volilnega postopka ali postopka, ki temelji na skupnih načelih, ter ob upoštevanju drugih določb tega akta, urejajo volilni postopek v vsaki državi članici njeni nacionalni predpisi."

4. Člen 11 se nadomesti z naslednjim:

"Do začetka veljavnosti enotnega volilnega postopka ali postopka, ki temelji na skupnih načelih, iz člena 7, Evropski parlament preverja mandate predstavnikov. V ta namen se seznani z uradno razglašenimi izidi v državah članicah, in odloča v sporih, ki lahko izhajajo iz določb tega akta, razen v tistih, ki izhajajo iz nacionalnih predpisov, na katere se akt sklicuje."

5. Člen 12(1) se nadomesti z naslednjim:

"1. Do začetka veljavnosti enotnega volilnega postopka ali postopka, ki temelji na skupnih načelih, iz člena 7 ter ob upoštevanju drugih določb tega akta vsaka država članica določi ustrezne postopke za zapolnjevanje sedežev, ki so se sprostili med petletnim mandatom iz člena 3, za preostanek te dobe."

DRUGI DEL
Poenostavitev

Člen 6

Pogodba o ustanovitvi Evropske skupnosti, skupaj z njenimi prilogami in protokoli, se spremeni v skladu z določbami tega člena zaradi črtanja določb Pogodbe, ki so prenehale veljati, in ustrezne prilagoditve besedila nekaterih njenih določb.

I. BESEDILO ČLENOV POGODBE

1. V točki (a) člena 3 se beseda "odpravo" nadomesti s "prepoved".

2. Člen 7 se razveljavi.

3. Člen 7a se spremeni na naslednji način:

a) prvi in drugi odstavek se oštevilčita in postaneta odstavek 1 in 2;

b) v novem odstavku 1 se črta naslednje sklicevanje: "7b", "70(1)" in "in 100b"; pred navajanjem člena 100a se vejica nadomesti z besedo "in";

c) doda se odstavek 3 z besedilom drugega odstavka člena 7b, ki se glasi:

"3. Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino določi smernice in pogoje, potrebne za zagotavljanje uravnoteženega napredka na vseh zadevnih področjih.".

4. Člen 7b se razveljavi.

5. Člen 8b se spremeni na naslednji način:

a) v odstavku 1 se besede "sprejme do 31. decembra 1994" nadomestijo s "sprejme";

b) v prvem stavku odstavka 2 sklicevanje na člen 138(3) postane sklicevanje na člen 138(4);

c) v drugem stavku odstavka 2 se besede "sprejme do 31. decembra 1993" nadomestijo s "sprejme";

6. V drugem stavku člena 8c se besede "Do 31. decembra 1993 države članice" nadomestijo z "Države članice".

7. V prvem odstavku člena 8e se besede "do 31. decembra 1993 in potem" črtajo.

8. V členu 9(2) se besede "Določbe oddelka 1 poglavja 1 in poglavja 2 ..." nadomestijo z "Določbe člena 12 in poglavja 2...".

9. V členu 10 se črta odstavek 2, odstavek 1 pa ostane neoštevilčen.

10. Člen 11 se razveljavi.

11. V poglavju 1, Carinska unija, se naslov "Oddelek 1 – Odprava carin med državami članicami" črta.

12. Člen 12 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 12

Carine pri uvozu in izvozu ter vse dajatve z enakim učinkom so med državami članicami prepovedane. Ta prepoved se uporablja tudi za carine fiskalne narave.".

13. Členi 13 do 17 se razveljavijo.

14. Naslov "Oddelek 2 – Priprava skupne carinske tarife" se črta.

15. Členi 18 do 27 se razveljavijo.

16. Člen 28 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 28

Carine skupne carinske tarife določi Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije."

17. V uvodnem delu člena 29 se besedi "tem oddelku" nadomestita s "tem poglavju".

18. V naslovu poglavja 2 se beseda "Odprava" nadomesti s "Prepoved".

19. V členu 30 se besedilo "Brez poseganja v določbe, navedene v nadaljevanju, so med državami članicami prepovedane" nadomesti s "Med državami članicami so prepovedane".

20. Členi 31, 32 in 33 se razveljavijo.

21. V členu 34 se odstavek 2 črta, odstavek 1 pa postane neoštevilčen.

22. Člen 35 se razveljavi.

23. V členu 36 se besede "Določbe členov 30 do 34" nadomestijo z "Določbe členov 30 in 34".

24. Člen 37 se spremeni na naslednji način:

a) v prvem pododstavku odstavka 1 se besede "postopoma" in "do konca prehodnega obdobja" črtajo;

b) v odstavku 2 se beseda "odpravi" nadomesti s "prepovedi";

c) odstavki 3, 5 in 6 se črtajo, odstavek 4 pa postane odstavek 3;

d) v novem odstavku 3 se besede "ob upoštevanju sčasoma možnih prilagoditev in potrebne specializacije" črtajo, vejica za besedo "proizvajalcev" pa se nadomesti s piko.

25. Člen 38 se spremeni na naslednji način:

a) v prvem stavku odstavka 3 se sklicevanje na Prilogo II nadomesti s sklicevanjem na Prilogo I, drugi stavek, ki se začne z besedami "Vendar pa v dveh letih po začetku veljavnosti", pa se črta;

b) v odstavku 4 se besedi "držav članic" črtata.

26. Člen 40 se spremeni na naslednji način:

a) odstavek 1 se črta, odstavki 2, 3 in 4 pa postanejo odstavki 1, 2 in 3;

b) (ne zadeva slovenske jezikovne različice.);

c) v novem odstavku 2 postane sklicevanje na odstavek 2 sklicevanje na odstavek 1;

d) v novem odstavku 3 postane sklicevanje na odstavek 2 sklicevanje na odstavek 1;

27. Člen 43 se spremeni na naslednji način:

a) v tretjem pododstavku odstavka 2 se besedilo "v prvih dveh fazah soglasno, nato pa s kvalificirano večino" nadomesti s "s kvalificirano večino";

b) v odstavkih 2 in 3 postane sklicevanje na člen 40(2) sklicevanje na člen 40(1).

28. Členi 44, 45 in 47 se razveljavijo.

29. V členu 48(1) se besede "Najpozneje do konca prehodnega obdobja" črtajo, tako da se odstavek 1 glasi: "V Skupnosti se zagotovi prosto gibanje delavcev.".

30. Člen 49 se spremeni na naslednji način:

a) v uvodnem delu se besede "Takoj ko ta pogodba začne veljati Svet" nadomestijo s "Svet", beseda "postopno" pa se črta;

b) v točkah (b) in (c) se besede "sistematično in postopno" črtajo.

31. Prvi odstavek člena 52 se spremeni na naslednji način:

a) v prvem stavku se besede "v prehodnem obdobju postopno odpravijo" nadomestijo s "prepovejo";

b) v drugem stavku se besedi "postopna odprava" nadomestita z besedo "prepoved".

32. Člen 53 se razveljavi.

33. Člen 54 se spremeni na naslednji način:

a) odstavek 1 se črta, odstavka 2 in 3 pa postaneta odstavka 1 in 2;

b) v novem odstavku 1 se besedilo "Za izvajanje splošnega programa ali – če takšnega programa ni – za doseganje določene faze pri uresničevanju svobode ustanavljanja" nadomesti z "Za uresničevanje svobode ustanavljanja".

34. V prvem odstavku člena 59 se besede "v prehodnem obdobju postopno odpravijo" nadomestijo s "prepovejo".

35. V členu 61(2) se beseda "postopno" črta.

36. Člen 62 se razveljavi.

37. Člen 63 se spremeni na naslednji način:

a) odstavek 1 se črta, odstavka 2 in 3 pa postaneta odstavka 1 in 2;

b) v novem odstavku 1 se besedilo "Za izvajanje splošnega programa ali – če takšnega programa ni – za doseganje neke faze pri liberalizaciji" nadomesti z "Za doseganje liberalizacije posameznih storitev", besedilo ", do konca prve faze soglasno, nato pa s kvalificirano večino." pa se nadomesti z " "s kvalificirano večino.";

c) v novem odstavku 2 se besede "Pri predlogih in odločitvah iz odstavkov 1 in 2" nadomestijo s "Pri direktivah iz odstavka 1".

38. V prvem odstavku člena 64 se besede "s členom 63(2)" nadomestijo s "s členom 63(1)".

39. Členi 67 do 73a ter člena 73e in 73h se razveljavijo.

40. Člen 75(2) se črta, odstavek 3 pa postane odstavek 2.

41. V členu 76 se besede "ob začetku veljavnosti te pogodbe" nadomestijo z "1. januarja 1958 ali za države, ki pristopajo, na dan njihovega pristopa".

42. Člen 79 se spremeni na naslednji način:

(a) v odstavku 1 se besede "najpozneje pred koncem druge faze" črtajo;

(b) v odstavku 3 se besede "V dveh letih po začetku veljavnosti te pogodbe Svet" nadomesti s "Svet".

43. V členu 80(1) se besede "od začetka druge faze" črtajo.

44. V členu 83 se besedilo "ne da bi to posegalo v pooblastila strokovne skupine za promet pri Ekonomsko-socialnem odboru" nadomesti z "ne da bi to posegalo v pooblastila Ekonomsko-socialnega odbora".

45. V drugem pododstavku člena 84(2) se besede "postopkovne določbe člena 75(1) in (3)" nadomestijo s "postopkovne določbe člena 75".

46. V členu 87 se oba pododstavka odstavka 1 združita v en sam odstavek. Novi odstavek se glasi:

"1. Ustrezne uredbe ali direktive za uveljavitev načel iz členov 85 in 86 sprejme Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom.".

47. V členu 89(1) se besede "takoj po prevzemu svojih dolžnosti" črtajo.

48. Po členu 90 se naslov "Oddelek 2 – Damping" črta.

49. Člen 91 se razveljavi.

50. Pred členom 92 se naslov "Oddelek 3" nadomesti z "Oddelek 2".

51. V členu 92(3)(c) se drugi stavek, ki se začne z besedami "Vendar pa se pomoči, dodeljene ladjedelništvu..." in konča z "do tretjih držav;", črta, preostali del točke (c) pa se konča s podpičjem.

52. V členu 95 se tretji odstavek črta.

53. Člena 97 in 100b se razveljavita.

54. V drugem odstavku člena 101 se besede ", v prvi fazi soglasno, nato pa s kvalificirano večino" nadomestijo s "s kvalificirano večino".

55. V prvi alinei člena 109e(2)(a) se črtajo naslednje besede: ", ne da bi posegala v člen 73e,".

56. Člen 109f se spremeni na naslednji način:

a) v drugem pododstavku odstavka 1 se besede "bodisi na priporočilo odbora guvernerjev centralnih bank držav članic (v nadaljnjem besedilu "odbor guvernerjev") ali Sveta EMI" nadomestijo z "na priporočilo Sveta EMI";

b) v odstavku 1 se četrti pododstavek, ki se glasi "Odbor guvernerjev se razpusti na začetku druge faze.", črta;

c) v odstavku 8 se drugi pododstavek, ki se glasi "Kadar ta pogodba predvideva posvetovalno vlogo za EMI, sklicevanje na EMI pred 1. januarjem 1994 pomeni sklicevanje na odbor guvernerjev.", črta.

57. Člen 112 se spremeni na naslednji način:

a) v prvem pododstavku odstavka 1 se besede "pred koncem prehodnega obdobja" črtajo;

b) v drugem pododstavku odstavka 1 se besede "do konca druge faze soglasno, nato pa s kvalificirano večino" nadomestijo s "s kvalificirano večino".

58. V tretji alinei prvega pododstavka člena 129c(1) se besedilo "Kohezijskega sklada, ki ga je treba v skladu s členom 130d ustanoviti najpozneje do 31. decembra 1993," nadomesti s "Kohezijskega sklada, ustanovljenega v skladu s členom 130d,".

59. V drugem odstavku člena 130d se besedilo "Svet po enakem postopku do 31. decembra 1993 ustanovi Kohezijski sklad, da bi zagotovil" nadomesti s "Kohezijski sklad, ki ga je Svet ustanovil po enakem postopku, zagotavlja".

60. V drugi alinei odstavka 5 člena 130s se besedilo "Kohezijskega sklada, ki se po členu 130d ustanovi najpozneje do 31. decembra 1993." nadomesti s "Kohezijskega sklada, ustanovljenega v skladu s členom 130d.".

61. V odstavku 3 člena 130w se besedi "Konvencije AKP-EGS" nadomestita s "Konvencije AKP-ES".

62. V prvem odstavku člena 131 se besedi "Belgijo," in "Italijo," črtata, sklicevanje na Prilogo IV pa se nadomesti s sklicevanjem na Prilogo II.

63. Člen 133 se spremeni na naslednji način:

a) v odstavku 1 se besede "v celoti odpravijo" nadomestijo s "prepovejo", besedi "postopno odpravo" pa se nadomestita s "prepovedjo";

b) v odstavku 2 se besedi "postopno odpravijo" nadomestita s "prepovejo", sklicevanje na člene 13, 14, 15 in 17 pa se črta, tako da se odstavek konča z besedami"... v skladu z določbami člena 12.";

c) v drugem pododstavku odstavka 3 se besede "pa se postopno znižajo na raven" nadomestijo z "ne smejo prekoračiti ravni", drugi stavek, ki se začne z "Odstotki in časovni razpored" in konča z "državo ali na ozemlje, ki izdelek uvaža.", pa se črta;

d) v odstavku 4 se besede "ob začetku veljavnosti te pogodbe" črtajo.

64. Člen 136 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 136

Svet na podlagi izkušenj, pridobljenih v okviru pridruževanja držav in ozemelj k Skupnosti in na podlagi načel iz te pogodbe, soglasno predpiše določbe glede podrobnih pravil in postopka pridruževanja držav in ozemelj k Skupnosti."

65. Člen 138 se zaradi vključitve člena 1, člena 2, spremenjenega s členom 5 te pogodbe, in člena 3(1) Akta o volitvah predstavnikov Evropskega parlamenta s splošnimi neposrednimi volitvami, priloženega Sklepu Sveta z dne 20. septembra 1976, spremeni, kakor je navedeno spodaj, pri čemer se Priloga II tega akta uporablja še naprej:

a) namesto odstavkov 1 in 2, ki sta prenehala veljati v skladu s členom 14 akta o volitvah predstavnikov Evropskega parlamenta, se vstavi besedilo členov 1 in 2 tega akta kot odstavka 1 in 2; nova odstavka 1 in 2 se glasita:

"1. Predstavniki narodov držav, združenih v Skupnosti, so izvoljeni v Evropski parlament na splošnih neposrednih volitvah.

2. Število predstavnikov, izvoljenih v posamezni državi članici, je naslednje:

Belgija	25
Danska	16
Nemčija	99
Grčija	25
Španija	64
Francija	87
Irska	15
Italija	87
Luksemburg	6
Nizozemska	31
Avstrija	21
Portugalska	25
Finska	16
Švedska	22
Združeno kraljestvo	87.

Če se ta odstavek spremeni, mora število predstavnikov, izvoljenih v vsaki od držav članic, zagotoviti ustrezno zastopanost narodov držav, združenih v Skupnosti."

b) za novima odstavkoma 1 in 2 se vstavi besedilo člena 3(1) prej navedenega akta kot odstavek 3; novi odstavek 3 se glasi:

"3. Predstavniki so izvoljeni za dobo petih let.";

c) sedanji odstavek 3, spremenjen s členom 2 te pogodbe, postane odstavek 4;

d) odstavek 4, dodan s členom 2 te pogodbe, postane odstavek 5.

66. Člen 158(3) se črta.

67. V prvem odstavku člena 166 se besede "od dne pristopa" nadomestijo s "od 1. januarja 1995".

68. V členu 188b(3) se drugi pododstavek, ki se začne z "Vendar so pri prvem imenovanju", črta.

69. V členu 197 se drugi odstavek, ki se začne z "Zlasti vključuje", črta

70. V členu 207 se drugi, tretji, četrti in peti odstavek črtajo.

71. Namesto člena 212 se vstavi besedilo drugega pododstavka člena 24(1) Pogodbe o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti; novi odstavek 212 se tako glasi:

"Člen 212

Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z drugimi zadevnimi institucijami s kvalificirano večino sprejme kadrovske predpise za uradnike Evropskih skupnosti in pogoje za zaposlitev drugih uslužbencev teh skupnosti.".

72. Namesto člena 218 se vstavi prilagojeno besedilo prvega odstavka člena 28 Pogodbe o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti; novi člen 218 se tako glasi:

"Člen 218

Na ozemljih držav članic uživa Skupnost v skladu s pogoji iz Protokola o privilegijih in imunitetah z dne 8. aprila 1965 privilegije in imunitete, ki jih potrebuje za opravljanje svojih nalog. Enako velja za Evropsko centralno banko, Evropski monetarni inštitut in Evropsko investicijsko banko.".

73. V členu 221 se besedilo "priznajo države članice državljanom drugih držav članic v treh letih po začetku veljavnosti te pogodbe" nadomesti s "priznajo države članice državljanom drugih držav članic".

74. V členu 223 se odstavka 2 in 3 združita in nadomestita z naslednjim:

"2. Svet lahko na predlog Komisije soglasno spremeni seznam proizvodov, za katere se uporabljajo določbe odstavka 1(b), ki ga je pripravil 15. aprila 1958.".

75. Člen 226 se razveljavi.

76. Člen 227 se spremeni na naslednji način:

a) v odstavku 3 se sklicevanje na Prilogo IV nadomesti s sklicevanjem na Prilogo II;

b) za odstavkom 4 se vstavi nov odstavek, ki se glasi:

"5. Določbe te pogodbe se uporabljajo za Alandske otoke v skladu z določbami iz Protokola št. 2 k Aktu o pogojih pristopa Republike Avstrije, Republike Finske in Kraljevine Švedske.";

c) prejšnji odstavek 5 postane odstavek 6, njegova točka (d) glede Alandskih otokov pa se črta; točka (c) se konča s piko.

77. V prvem odstavku člena 229 se besedilo "z organi Združenih narodov, z organi njihovih specializiranih agencij in z organi Splošnega sporazuma o carinah in trgovini." nadomesti z "z organi Združenih narodov in njihovimi specializiranimi agencijami.".

78. V prvem odstavku člena 234 se besede "pred začetkom veljavnosti te pogodbe" nadomestijo s "pred 1. januarjem 1958 ali za države, ki pristopajo, pred datumom njihovega pristopa".

79. Naslov "Vzpostavitev institucij" pred členom 241 se črta.

80. Členi 241 do 246 se razveljavijo.

81. V členu 248 se doda nov odstavek, ki se glasi:

"V skladu s pristopnimi pogodbami so verodostojne tudi različice te pogodbe v angleškem, danskem, finskem, grškem, irskem, portugalskem, španskem in švedskem jeziku."

II. PRILOGE

1. Priloga I "Seznami A do G iz členov 19 in 20 Pogodbe" se črta.

2. Priloga II "Seznam iz člena 38 Pogodbe" postane Priloga I, sklicevanje na Prilogo II k tej pogodbi pod številkami ex 22.08 in ex 22.09 pa postane sklicevanje na Prilogo I k tej pogodbi.

3. Priloga III "Seznam neblagovnih transakcij iz člena 73h Pogodbe" se črta.

4. Priloga IV "Čezmorske države in ozemlja, za katere se uporabljajo določbe četrtega dela Pogodbe", postane Priloga II. Priloga se ažurira, tako da se glasi:

"PRILOGA II

ČEZMORSKE DRŽAVE IN OZEMLJA,
za katere se uporabljajo določbe četrtega dela Pogodbe

– Grenlandija,
– Nova Kaledonija in pridružena območja,
– Francoska Polinezija,
– Francoska južna in antarktična ozemlja,
– Walliški in Futunski otoki,
– Mayotte,
– Saint Pierre in Miquelon,
– Aruba,
– Nizozemski Antili:
– Bonaire,
– Curaçao,
– Saba,
– Sint Eustatius,
– Sint Maarten,
– Anguilla,
– Kajmanski otoki,
– Falklandski otoki,
– Južna Georgia in otoki Južni Sandwich,
– Montserrat,
– Pitcairn,
– Sveta Helena in pridružena območja,
– Britansko antarktično ozemlje,
– Britansko ozemlje Indijskega oceana,
– Otoki Turks in Caicos,
– Britanski Deviški otoki,
– Bermudi.".

III. PROTOKOLI IN DRUGI AKTI

1. Razveljavijo se naslednji protokoli in akti:

a) Protokol o spremembah Protokola o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti;

b) Protokol o nemški notranji trgovini in z njo povezanimi problemi;

c) Protokol o nekaterih določbah, ki se nanašajo na Francijo;

d) Protokol o Velikem vojvodstvu Luksemburg;

e) Protokol o ureditvi za proizvode v pristojnosti Evropske skupnosti za premog in jeklo, ki velja za Alžirijo in čezmorske departmaje Francoske republike;

f) Protokol o mineralnih oljih in nekaterih njihovih derivatih;

g) Protokol o uporabi Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za neevropske dele Kraljevine Nizozemske;

h) Konvencija o izvajanju, ki se nanaša na pridružitev čezmorskih držav in ozemelj k Skupnosti;

– Protokol o tarifni kvoti za uvoz banan (ex 08.01 Bruseljske nomenklature);

– Protokol o tarifni kvoti za uvoz nepražene kave (ex 09.01 Bruseljske nomenklature);

2. Na koncu Protokola o Statutu Evropske investicijske banke se črta seznam podpisnikov.

3. Protokol o Statutu Sodišča Evropske skupnosti se spremeni na naslednji način:

a) besedilo "SO v ta namen IMENOVALE svoje pooblaščence:" ter seznam voditeljev držav in njihovih pooblaščencev se črtata;

b) besedilo "KI so se po izmenjavi pooblastil v pravilni in predpisani obliki" se črta;

c) v členu 3 se prilagojeno besedilo člena 21 Protokola o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti doda kot četrti odstavek; novi četrti odstavek se tako glasi:

"Členi 12 do 15 in člen 18 Protokola o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti se uporabljajo za sodnike, generalne pravobranilce, sodnega tajnika in pomožne poročevalce Sodišča, ne da bi to posegalo v določbe iz prejšnjih odstavkov glede imunitete sodnikov pred sodnimi postopki.";

d) člen 57 se razveljavi.

e) zaključni stavek "V POTRDITEV TEGA so spodaj podpisani pooblaščenci podpisali ta protokol." se črta;

f) seznam podpisnikov se črta.

4. V členu 40 Protokola o Statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke se besedilo ", ki je priloga k Pogodbi o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti" črta.

5. V členu 21 Protokola o Statutu Evropskega monetarnega inštituta se besedilo ", ki je priloga k Pogodbi o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti" črta.

6. Protokol o Italiji se spremeni na naslednji način:

a) v zadnjem odstavku, ki se začne s "PRIZNAVAJO, da ...", se sklicevanje na člena 108 in 109 nadomesti s sklicevanjem na člena 109h in 109i;

b) seznam podpisnikov se črta.

7. Protokol o blagu, ki izvira in prihaja iz določenih držav in je pri uvozu v posamezno državo članico deležno posebne ureditve, se spremeni na naslednji način:

a) v uvodnem delu točke 1:

– besede "ki se uporablja ob začetku veljavnosti Pogodbe" se nadomestijo s "ki se uporablja od 1. januarja 1958";

– besedama "za uvoz" neposredno sledi besedilo točke (a), tako da se novo besedilo glasi:

"za uvoz blaga, ki izvira in prihaja iz Surinama ali Nizozemskih Antilov, v države Beneluksa.";

b) v točki 1 se (a), (b) in (c) črtajo;

c) v točki 3 se besede "Pred koncem prvega leta po začetku veljavnosti te pogodbe države članice" nadomestijo z "Države članice";

d) seznam podpisnikov se črta.

8. Protokol o uvozu naftnih proizvodov, rafiniranih na Nizozemskih Antilih, v Evropsko skupnost se spremeni na naslednji način:

a) zaključni stavek "V POTRDITEV TEGA so spodaj podpisani pooblaščenci podpisali ta protokol." se črta;

b) seznam podpisnikov se črta.

9. V Protokolu o posebni ureditvi za Grenlandijo se člen 3 razveljavi.

Člen 7

Pogodba o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, skupaj z njenimi prilogami, protokoli in drugimi priloženimi akti, se spremeni v skladu z določbami tega člena zaradi črtanja določb Pogodbe, ki so prenehale veljati, in ustrezne prilagoditve besedila nekaterih njenih določb.

I. BESEDILO ČLENOV POGODBE

1. V drugem odstavku člena 2 se beseda "postopno" črta.

2. V uvodnem delu člena 4 se besedi "odpravljeni in" črtata.

3. Člen 7 se spremeni na naslednji način:

a) v prvi alinei se besede "VISOKA OBLAST (v nadaljnjem besedilu "Komisija")" nadomestijo s "KOMISIJA";

b) v drugi alinei se besede "ENOTNA SKUPŠČINA (v nadaljnjem besedilu "Evropski parlament")" nadomestijo z "EVROPSKI PARLAMENT";

c) v tretji alinei se besede "POSEBNI SVET MINISTROV (v nadaljnjem besedilu "Svet")" nadomestijo s "SVET".

4. Člen 10(3) se črta.

5. V členu 16 se prvi in drugi odstavek črtata.

6. Člen 21 se zaradi vključitve člena 1, člena 2, spremenjenega s členom 5 te pogodbe, in člena 3(1) Akta o volitvah predstavnikov Evropskega parlamenta s splošnimi neposrednimi volitvami, priloženega Sklepu Sveta z dne 20. septembra 1976, spremeni, kakor je navedeno spodaj, pri čemer se Priloga II tega akta uporablja še naprej:

a) namesto odstavkov 1 in 2, ki sta prenehala veljati v skladu s členom 14 akta o volitvah predstavnikov Evropskega parlamenta, se vstavi besedilo členov 1 in 2 tega akta kot odstavka 1 in 2; nova odstavka 1 in 2 se glasita:

"1. Predstavniki narodov držav, združenih v Skupnosti, so izvoljeni v Evropski parlament na splošnih neposrednih volitvah.

2. Število predstavnikov, izvoljenih v posamezni državi članici, je naslednje:

Belgija	25
Danska	16
Nemčija	99
Grčija	25
Španija	64
Francija	87
Irska	15
Italija	87
Luksemburg	6
Nizozemska	31
Avstrija	21
Portugalska	25
Finska	16
Švedska	22
Združeno kraljestvo	87.

Če se ta odstavek spremeni, mora število predstavnikov, izvoljenih v vsaki od držav članic, zagotoviti ustrezno zastopanost narodov držav, združenih v Skupnosti.";

b) za novima odstavkoma 1 in 2 se vstavi besedilo člena 3(1) prej navedenega akta kot odstavek 3; novi odstavek 3 se glasi:

"3. Predstavniki so izvoljeni za dobo petih let.";

c) sedanji odstavek 3, spremenjen s členom 3 te pogodbe, postane odstavek 4;

d) odstavek 4, dodan s členom 3 te pogodbe, postane odstavek 5.

7. V prvem odstavku člena 32a se besede "od dne pristopa" nadomestijo z "od 1. januarja 1995".

8. Drugi pododstavek člena 45b(3), ki se začne z "Vendar so pri prvem imenovanju", se črta.

9. V členu 50 se prilagojeno besedilo odstavkov 2 in 3 člena 20 Pogodbe o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti vstavi kot nova odstavka 4 in 5; nova odstavka 4 in 5 se tako glasita:

"4. Delež odhodkov proračuna Skupnosti, ki se krijejo iz prelevmanov, predvidenih v členu 49, se določi v višini 18 milijonov obračunskih enot.

Komisija vsako leto predloži Svetu poročilo, na podlagi katerega Svet preveri, ali je treba ta znesek prilagoditi spremembam v proračunu Skupnosti. Svet odloča z večino, kakor je določena v prvem stavku četrtega odstavka člena 28. Prilagoditev se izvede na podlagi ocene gibanja odhodkov, ki izhaja iz uporabe te pogodbe.

5. Delež dajatev, določenih za kritje proračunskih odhodkov Skupnosti, zagotovi za izvrševanje tega proračuna Komisija v skladu s časovnim razporedom, predvidenim v finančnih uredbah, sprejetih na podlagi člena 209(b) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in člena 183(b) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo."

10. Člen 52 se razveljavi.

11. Namesto člena 76 se vstavi prilagojeno besedilo prvega odstavka člena 28 Pogodbe o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti; novi člen 76 se tako glasi:

"Člen 76

Na ozemljih držav članic uživa Skupnost v skladu s pogoji iz Protokola o privilegijih in imunitetah z dne 8. aprila 1965 privilegije in imunitete, ki jih potrebuje za opravljanje svojih nalog."

12. Člen 79 se spremeni na naslednji način:

a) v drugem stavku prvega odstavka se del stavka, ki se začne s "kar zadeva Posarje", črta, podpičje pa se nadomesti s piko;

b) po prvem odstavku se vstavi naslednji drugi odstavek:

"Določbe te pogodbe se uporabljajo za Alandske otoke v skladu z določbami Protokola št. 2 k Aktu o pogojih pristopa Republike Avstrije, Republike Finske in Kraljevine Švedske.";

c) v uvodnem delu sedanjega drugega odstavka se besedilo "Ne glede na prejšnji odstavek:" nadomesti z "Ne glede na prejšnje odstavke:";

d) v sedanjem drugem odstavku se točka (d), ki se nanaša na Alandske otoke, črta.

13. V členu 84 se besedilo "Pogodbe in njenih prilog, priloženih protokolov in Konvencije o prehodnih določbah" nadomesti s "Pogodbe in njenih prilog in priloženih protokolov".

14. Člen 85 se razveljavi.

15. V členu 93 se besede "Organizacijo za evropsko gospodarsko sodelovanje" nadomestijo z "Organizacijo za gospodarsko sodelovanje in razvoj".

16. V tretjem odstavku člena 95 se besedilo "Če je po koncu prehodnega obdobja, določenega v Konvenciji o prehodnih določbah, zaradi nepredvidenih težav ..." nadomesti z "Če zaradi nepredvidenih težav ...".

17. V členu 97 se besedilo "Ta pogodba se sklene za obdobje 50 let od začetka njene veljavnosti." nadomesti z "Ta pogodba preneha veljati 23. julija 2002."

II. BESEDILO PRILOGE III "SPECIALNA JEKLA"

Na koncu Priloge III se črtajo začetnice pooblaščencev voditeljev držav in vlad.

III. PROTOKOLI IN DRUGI AKTI, PRILOŽENI POGODBI

1. Razveljavijo se naslednji akti:

a) Izmenjava pisem med vlado Zvezne republike Nemčije in vlado Francoske republike glede Posarja;

b) Konvencija o prehodnih določbah.

2. Protokol o Statutu Sodišča Evropske skupnosti za premog in jeklo se spremeni na naslednji način:

a) naslova I in II Protokola se nadomestita z besedilom naslovov I in II Protokola o Statutu Sodišča Evropske skupnosti, ki je priložen Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti;

b) člen 56 se razveljavi, pred njim navedeni naslov "Prehodne določbe" pa se črta;

c) seznam podpisnikov se črta.

3. Protokol o odnosih s Svetom Evrope se spremeni na naslednji način:

a) člen 1 se razveljavi;

b) seznam podpisnikov se črta.

Člen 8

Pogodba o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, skupaj z njenimi prilogami in protokoli, se spremeni v skladu z določbami tega člena zaradi črtanja določb Pogodbe, ki so prenehale veljati, in ustrezne prilagoditve besedila nekaterih njenih določb.

I. BESEDILO ČLENOV POGODBE

1. V drugem odstavku člena 76 se besede "po začetku veljavnosti te pogodbe" nadomestijo s "po 1. januarju 1958".

2. V uvodnem delu prvega odstavka člena 93 se besedilo "Države članice v enem letu po začetku veljavnosti te pogodbe med seboj odpravijo ..." nadomesti z "Države članice med seboj prepovejo ...".

3. Člena 94 in 95 se razveljavita.

4. V drugem odstavku člena 98 se besedilo "V dveh letih po začetku veljavnosti te pogodbe Svet ..." nadomesti s "Svet ...".

5. Člen 100 se razveljavi.

6. Člen 104 se spremeni na naslednji način:

a) v prvem odstavku se besede "po začetku veljavnosti te pogodbe," nadomestijo s "po 1. januarju 1958 ali za države, ki pristopajo, po datumu njihovega pristopa,";

b) v drugem odstavku se besedilo "po začetku veljavnosti te pogodbe sklenilo s tretjo državo, mednarodno organizacijo ali državljanom tretje države na področju uporabe te pogodbe." nadomesti s "po datumih iz prvega odstavka sklenilo s tretjo državo, mednarodno organizacijo ali državljanom tretje države na področju uporabe te pogodbe.".

7. Člen 105 se spremeni na naslednji način:

a) v prvem odstavku se besedilo "ki jih je država članica, oseba ali podjetje pred začetkom veljavnosti te pogodbe sklenilo s tretjo državo, mednarodno organizacijo ali državljanom tretje države" nadomesti s "ki jih je država članica, oseba ali podjetje sklenilo s tretjo državo, mednarodno organizacijo ali državljanom tretje države pred 1. januarjem 1958, ali za države, ki pristopajo, pred datumom njihovega pristopa". Na koncu tega odstavka se besede "po začetku veljavnosti te pogodbe." nadomestijo s "po prej navedenih datumih.";

b) v drugem odstavku se besede "v času med podpisom in začetkom veljavnosti te pogodbe" nadomestijo s "v času med 25. marcem 1957 in 1. januarjem 1958 ali za države, ki pristopajo, med podpisom akta o pristopu in datumom njihovega pristopa".

8. V prvem odstavku člena 106 se besede "pred začetkom veljavnosti te pogodbe" nadomestijo s "pred 1. januarjem 1958 ali za države, ki pristopajo, pred datumom njihovega pristopa".

9. Člen 108 se zaradi vključitve člena 1, člena 2, spremenjenega s členom 5 te pogodbe, in člena 3(1) Akta o volitvah predstavnikov Evropskega parlamenta s splošnimi neposrednimi volitvami, priloženega Sklepu Sveta z dne 20. septembra 1976, spremeni, kakor je navedeno spodaj, Priloga II tega akta pa se uporablja še naprej:

a) namesto odstavkov 1 in 2, ki sta prenehala veljati v skladu s členom 14 akta o volitvah predstavnikov Evropskega parlamenta, se vstavi besedilo členov 1 in 2 tega akta kot odstavka 1 in 2; nova odstavka 1 in 2 se glasita:

"1. Predstavniki narodov držav, združenih v Skupnosti, so izvoljeni v Evropski parlament na splošnih neposrednih volitvah.

2. Število predstavnikov, izvoljenih v posamezni državi članici, je naslednje:

Belgija	25
Danska	16
Nemčija	99
Grčija	25
Španija	64
Francija	87
Irska	15
Italija	87
Luksemburg	6
Nizozemska	31
Avstrija	21
Portugalska	25
Finska	16
Švedska	22
Združeno kraljestvo	87.

Če se ta odstavek spremeni, mora število predstavnikov, izvoljenih v vsaki od držav članic, zagotoviti ustrezno zastopanost narodov držav, združenih v Skupnosti.";

b) za novima odstavkoma 1 in 2 se vstavi besedilo člena 3(1) prej navedenega akta kot odstavek 3; novi odstavek 3 se glasi:

"3. Predstavniki so izvoljeni za dobo petih let.";

c) sedanji odstavek 3, spremenjen s členom 4 te pogodbe, postane odstavek 4;

d) odstavek 4, dodan s členom 4 te pogodbe, postane odstavek 5.

10. V členu 127 se odstavek 3 črta.

11. V prvem odstavku člena 138 se besede "od dne pristopa" nadomestijo z "od 1. januarja 1995".

12. Drugi pododstavek člena 160b(3), ki se začne z "Vendar so pri prvem imenovanju", se črta.

13. V členu 181 se drugi, tretji in četrti odstavek črtajo.

14. Namesto člena 191 se vstavi prilagojeno besedilo prvega odstavka člena 28 Pogodbe o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti; novi člen 191 se tako glasi:

"Člen 191

Na ozemljih držav članic uživa Skupnost v skladu s pogoji iz Protokola o privilegijih in imunitetah z dne 8. aprila 1965 privilegije in imunitete, ki jih potrebuje za opravljanje svojih nalog.".

15. Člen 198 se spremeni na naslednji način:

a) po drugem odstavku se vstavi naslednji tretji odstavek:

"Določbe te pogodbe se uporabljajo za Alandske otoke v skladu z določbami iz Protokola št. 2 k Aktu o pogojih pristopa Republike Avstrije, Republike Finske in Kraljevine Švedske.";

b) v sedanjem tretjem odstavku se točka (e), ki se nanaša na Alandske otoke, črta.

16. V prvem odstavku člena 199 se besede "in z organi Splošnega sporazuma o carinah in trgovini" nadomestijo z "in z organi Svetovne trgovinske organizacije".

17. Šesti naslov "Določbe o začetnem obdobju", ki zajema oddelek I "Vzpostavitev institucij", oddelek II "Določbe o začetni uporabi te pogodbe" in oddelek III "Prehodne določbe" oziroma člene 209 do 223, se razveljavi.

18. V členu 225 se doda nov odstavek:

"V skladu s pristopnimi pogodbami so verodostojne tudi različice te pogodbe v angleškem, danskem, finskem, grškem, irskem, portugalskem, španskem in švedskem jeziku."

II. PRILOGE

Priloga V "Začetni raziskovalni in izobraževalni program iz člena 215 te pogodbe", vključno s preglednico "Članitev po glavnih postavkah ...", se črta.

III. PROTOKOLI

1. Protokol o uporabi Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo v neevropskih delih Kraljevine Nizozemske se razveljavi.

2. Protokol o Statutu Sodišča Evropske skupnosti za atomsko energijo se spremeni na naslednji način:

a) besedilo "SO v ta namen IMENOVALE svoje pooblaščence:" ter seznam voditeljev držav in njihovih pooblaščencev se črtata;

b) besedilo "KI so se po izmenjavi pooblastil v pravilni in predpisani obliki" se črta;

c) v členu 3 se prilagojeno besedilo člena 21 Protokola o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti doda kot četrti odstavek; novi četrti odstavek se tako glasi:

"Členi 12 do 15 in člen 18 Protokola o privilegijih in imunitetah Evropske skupnosti se uporabljajo za sodnike, generalne pravobranilce, sodnega tajnika in pomožne poročevalce Sodišča, ne da bi to posegalo v določbe iz prejšnjih odstavkov glede imunitete sodnikov pred sodnimi postopki.";

d) člen 58 se razveljavi;

e) zaključni stavek "V POTRDITEV TEGA so spodaj podpisani pooblaščenci podpisali ta protokol." se črta;

f) seznam podpisnikov se črta.

Člen 9

1. Brez poseganja v spodaj navedene odstavke, ki so namenjeni ohranitvi bistvenih sestavin njihovih določb, se razveljavita Konvencija z dne 25. marca 1957 o skupnih institucijah Evropskih skupnosti in Pogodba z dne 8. aprila 1965 o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti, z izjemo protokola iz odstavka 5.

2. Pristojnosti, ki jih imajo Evropski parlament, Svet, Komisija, Sodišče in Računsko sodišče na podlagi Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, izvajajo enotne institucije pod pogoji, določenimi z navedenimi pogodbami in tem členom.

Naloge, ki jih ima Ekonomsko-socialni odbor na podlagi Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, izvaja enotni odbor pod pogoji, določenimi z navedenima pogodbama. Za ta odbor se uporabljajo določbe členov 193 in 197 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti.

3. Uradniki in drugi uslužbenci Evropskih skupnosti so del enotne uprave teh skupnosti, zanje veljajo predpisi, sprejeti v skladu s členom 212 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti.

4. Na ozemljih držav članic uživajo Evropske skupnosti v skladu s pogoji, določenimi v protokolu iz odstavka 5, privilegije in imunitete, ki jih potrebujejo za opravljanje svojih nalog. Enako velja za Evropsko centralno banko, Evropski monetarni inštitut in Evropsko investicijsko banko.

5. V Protokol z dne 8. aprila 1965 o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti se vstavi člen 23, kot ga določa protokol o spremembah navedenega protokola; ta člen se glasi:

"Člen 23

Ta protokol se uporablja tudi za Evropsko centralno banko, za člane njenih organov in zaposlene, brez poseganja v določbe Protokola o Statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke.

Poleg tega je Evropska centralna banka oproščena vseh davkov in podobnih dajatev ob povečanju svojega kapitala ter raznih formalnosti, ki so s tem lahko povezane v državi, v kateri ima banka sedež. Dejavnosti banke in njenih organov, ki se izvajajo v skladu s Statutom Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke, niso predmet kakršnih koli prometnih davkov.

Zgornje določbe se uporabljajo tudi za Evropski monetarni inštitut. Ob njegovem prenehanju delovanja ali likvidaciji ni nikakršnih dajatev."

6. Prihodki in odhodki Evropske skupnosti, odhodki za poslovanje Evropske skupnosti za premog in jeklo in pripadajoči prihodki ter prihodki in odhodki Evropske skupnosti za atomsko energijo, razen prihodkov in odhodkov agencije za preskrbo ter skupnih podjetij, se prikažejo v proračunu Evropskih skupnosti pod pogoji, določenimi v pogodbah o ustanovitvi teh treh skupnosti.

7. Brez poseganja v uporabo člena 216 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, člena 77 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, člena 189 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo in drugega odstavka člena 1 Protokola o Statutu Evropske investicijske banke predstavniki vlad držav članic v medsebojnem soglasju sprejmejo predpise, ki so potrebni za ureditev nekaterih posebnih težav Velikega vojvodstva Luksemburg, nastalih z oblikovanjem enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti.

Člen 10

1. V tem delu vsebovane razveljavitve ali črtanja poteklih določb Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, kakršne so bile v veljavi pred začetkom veljavnosti Amsterdamske pogodbe, ter prilagoditev nekaterih določb teh pogodb ne spreminjajo pravnih učinkov njihovih določb, zlasti ne pravnih učinkov, ki izhajajo iz rokov, določenih s temi pogodbami, pa tudi ne pravnih učinkov pristopnih pogodb.

2. Pravni učinki veljavnih aktov, ki so bili sprejeti na podlagi navedenih pogodb, ostanejo nespremenjeni.

3. Enako velja za razveljavitev Konvencije z dne 25. marca 1957 o skupnih institucijah Evropskih skupnosti in razveljavitev Pogodbe z dne 8. aprila 1965 o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti.

Člen 11

Določbe Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, ki se nanašajo na pristojnost Sodišča Evropskih skupnosti in na izvajanje te pristojnosti, se uporabljajo za določbe tega dela in za Protokol o privilegijih in imunitetah iz člena 9(5).

TRETJI DEL
Splošne in končne določbe

Člen 12

1. Členi, naslovi in oddelki Pogodbe o Evropski uniji in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, kakor jih spreminjajo določbe te pogodbe, se preštevilčijo v skladu s preglednicami preštevilčenja iz priloge k tej pogodbi, ki je njen sestavni del.

2. Sklicevanje na člene, naslove in oddelke v sami Pogodbi o Evropski uniji in v Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, pa tudi sklicevanje med njima, se ustrezno prilagodi. Enako velja za sklicevanje na člene, naslove in oddelke teh pogodb v drugih pogodbah Skupnosti.

3. Sklicevanje na člene, naslove in oddelke pogodb iz odstavka 2, ki jih vsebujejo drugi pravni instrumenti ali akti, je treba razumeti kot sklicevanje na člene, naslove in oddelke pogodb, preštevilčene v skladu z odstavkom 1 oziroma kot sklicevanje na odstavke navedenih členov, preštevilčenih z nekaterimi določbami člena 6.

4. Sklicevanje na odstavke členov pogodb, navedenih v členih 7 in 8, ki ga vsebujejo drugi pravni instrumenti ali akti, je treba razumeti kot sklicevanje na te odstavke, kakršni so po preštevilčenju v nekaterih določbah navedenih členov 7 in 8.

Člen 13

Ta pogodba je sklenjena za nedoločen čas.

Člen 14

1. To pogodbo visoke pogodbenice ratificirajo v skladu s svojimi ustavnimi pravili. Listine o ratifikaciji se deponirajo pri vladi Italijanske republike.

2. Ta pogodba začne veljati prvi dan drugega meseca po deponiranju zadnje listine o ratifikaciji.

Člen 15

Ta pogodba, sestavljena v enem izvirniku v angleškem, danskem, finskem, francoskem, grškem, irskem, italijanskem, nemškem, nizozemskem, portugalskem, španskem in švedskem jeziku, pri čemer so besedila v vseh teh jezikih enako verodostojna, se deponira v arhivu vlade Italijanske republike, ki bo poslala overjeno kopijo vladam drugih držav podpisnic.

V potrditev tega so spodaj podpisani pooblaščenci podpisali to pogodbo.

V Amsterdamu, drugega oktobra tisoč devetsto sedemindevetdeset.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges
Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen
Für Seine Majestät der König der Belgier

Erik Derycke

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallone, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

For Hendes Majestæt Danmarks Dronning

Niels Helveg Petersen

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

Klaus Kinkel

Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

Theodoros Pangalos

Por Su Majestad el Rey de España

Juan Abel Matutes

Pour le Président de la République française

Hubert Védrine

Thar ceann an Choimisiúin arna údarú le hAirteagal 14 de Bhunreacht na hÉireann chun cumhachtaí agus feidhmeanna Uachtaráin na hÉireann a oibriú agus a chomhlíonadh

For the Commission authorised by Article 14 of the Constitution of Ireland to exercise and perform the powers and functions of the President of Ireland

Raphael P. Burke

Per il Presidente della Repubblica italiana

Lamberto Dini

Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg

Jacques F. Poos

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

Hans van Mierlo

Für den Bundespräsidenten der Republik Österreich

Wolfgang Schüssel

Pelo Presidente da República Portuguesa

Jaime Gama

Suomen Tasavallan Presidentin puolesta
För Republiken Finlands President

Tarja Halonen

För Hans Majestät Konungen av Sverige

Lena Hjelm-Wallén

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Douglas Henderson

PRILOGA

PREGLEDNICE PREŠTEVILČENJA IZ ČLENA 12 AMSTERDAMSKE POGODBE

A. Pogodba o Evropski uniji

Prejšnje oštevilčenje	Novo oštevilčenje
NASLOV I	NASLOV I
Člen A	Člen 1
Člen B	Člen 2
Člen C	Člen 3
Člen D	Člen 4
Člen E	Člen 5
Člen F	Člen 6
Člen F.1 *	Člen 7
NASLOV II	NASLOV II
Člen G	Člen 8
NASLOV III	NASLOV III
Člen H	Člen 9
NASLOV IV	NASLOV IV
Člen I	Člen 10
NASLOV V ***	NASLOV V
Člen J.1	Člen 11
Člen J.2	Člen 12
Člen J.3	Člen 13
Člen J.4	Člen 14
Člen J.5	Člen 15
Člen J.6	Člen 16
Člen J.7	Člen 17
Člen J.8	Člen 18
Člen J.9	Člen 19
Člen J.10	Člen 20
Člen J.11	Člen 21
Člen J.12	Člen 22
Člen J.13	Člen 23
Člen J.14	Člen 24
Člen J.15	Člen 25
Člen J.16	Člen 26
Člen J.17	Člen 27
Člen J.18	Člen 28
NASLOV VI ***	NASLOV VI
Člen K.1	Člen 29
Člen K.2	Člen 30
Člen K.3	Člen 31
Člen K.4	Člen 32
Člen K.5	Člen 33
Člen K.6	Člen 34
Člen K.8	Člen 35
Člen K.8	Člen 36
Člen K.9	Člen 37
Člen K.10	Člen 38
Člen K.11	Člen 39
Člen K.12	Člen 40
Člen K.13	Člen 41
Člen K.14	Člen 42
NASLOV VIa **	NASLOV VII
Člen K.15 *	Člen 43
Člen K.16 *	Člen 44
Člen K.17 *	Člen 45
NASLOV VII	NASLOV VIII
Člen L	Člen 46
Člen M	Člen 47
Člen N	Člen 48
Člen O	Člen 49
Člen P	Člen 50
Člen Q	Člen 51
Člen R	Člen 52
Člen S	Člen 53

B. Pogodba o ustanovitvi Evropske skupnosti

Prejšnje oštevilčenje	Novo oštevilčenje
PRVI DEL	PRVI DEL
Člen 1	Člen 1
Člen 2	Člen 2
Člen 3	Člen 3
Člen 3a	Člen 4
Člen 3b	Člen 5
Člen 3c *	Člen 6
Člen 4	Člen 7
Člen 4a	Člen 8
Člen 4b	Člen 9
Člen 5	Člen 10
Člen 5a *	Člen 11
Člen 6	Člen 12
Člen 6a *	Člen 13
Člen 7 (razveljavljen)	–
Člen 7a	Člen 14
Člen 7b (razveljavljen)	–
Člen 7c	Člen 15
Člen 7d *	Člen 16
DRUGI DEL	DRUGI DEL
Člen 8	Člen 17
Člen 8a	Člen 18
Člen 8b	Člen 19
Člen 8c	Člen 20
Člen 8d	Člen 21
Člen 8e	Člen 22
TRETJI DEL	TRETJI DEL
NASLOV I	NASLOV I
Člen 9	Člen 23
Člen 10	Člen 24
Člen 11 (razveljavljen)	–
POGLAVJE 1	POGLAVJE 1
Oddelek 1 (črtan)	–
Člen 12	Člen 25
Člen 13 (razveljavljen)	–
Člen 14 (razveljavljen)	–
Člen 15 (razveljavljen)	–
Člen 16 (razveljavljen	–
Člen 17 (razveljavljen)	–
Oddelek 2 (črtan)	–
Člen 18 (razveljavljen)	–
Člen 19 (razveljavljen)	–
Člen 20 (razveljavljen)	–
Člen 21 (razveljavljen)	–
Člen 22 (razveljavljen)	–
Člen 23 (razveljavljen)	–

Prejšnje oštevilčenje	Novo oštevilčenje
Člen 24 (razveljavljen)	–
Člen 25 (razveljavljen)	–
Člen 26 (razveljavljen)	–
Člen 27 (razveljavljen)	–
Člen 28	Člen 26
Člen 29	Člen 27
POGLAVJE 2	POGLAVJE 2
Člen 30	Člen 28
Člen 31 (razveljavljen)	–
Člen 32 (razveljavljen)	–
Člen 33 (razveljavljen)	–
Člen 34	Člen 29
Člen 35 (razveljavljen)	–
Člen 36	Člen 30
Člen 37	Člen 31
NASLOV II	NASLOV II
Člen 38	Člen 32
Člen 39	Člen 33
Člen 40	Člen 34
Člen 41	Člen 35
Člen 42	Člen 36
Člen 43	Člen 37
Člen 44 (razveljavljen)	–
Člen 45 (razveljavljen)	–
Člen 46	Člen 38
Člen 47 (razveljavljen)	–
NASLOV III	NASLOV III
POGLAVJE 1	POGLAVJE 1
Člen 48	Člen 39
Člen 49	Člen 40
Člen 50	Člen 41
Člen 51	Člen 42
POGLAVJE 2	POGLAVJE 2
Člen 52	Člen 43
Člen 53 (razveljavljen)	–
Člen 54	Člen 44
Člen 55	Člen 45
Člen 56	Člen 46
Člen 57	Člen 47
Člen 58	Člen 48
POGLAVJE 3	POGLAVJE 3
Člen 59	Člen 49
Člen 60	Člen 50
Člen 61	Člen 51
Člen 62 (razveljavljen)	–
Člen 63	Člen 52
Člen 64	Člen 53
Člen 65	Člen 54
Člen 66	Člen 55
POGLAVJE 4	POGLAVJE 4
Člen 67 (razveljavljen)	–
Člen 68 (razveljavljen)	–
Člen 69 (razveljavljen)	–
Člen 70 (razveljavljen)	–
Člen 71 (razveljavljen)	–
Člen 72 (razveljavljen)	–
Člen 73 (razveljavljen)	–
Člen 73a (razveljavljen)	–
Člen 73b	Člen 56
Člen 73c	Člen 57
Člen 73d	Člen 58
Člen 73e (razveljavljen)	–
Člen 73f	Člen 59
Člen 73g	Člen 60
Člen 73h (razveljavljen)	–
NASLOV IIIa **	NASLOV IV
Člen 73i *	Člen 61
Člen 73j *	Člen 62
Člen 73k *	Člen 63
Člen 73l *	Člen 64
Člen 73m *	Člen 65
Člen 73n *	Člen 66
Člen 73o *	Člen 67
Člen 73p *	Člen 68
Člen 73q *	Člen 69
NASLOV IV	NASLOV V
Člen 74	Člen 70
Člen 75	Člen 71
Člen 76	Člen 72
Člen 77	Člen 73
Člen 78	Člen 74
Člen 79	Člen 75
Člen 80	Člen 76
Člen 81	Člen 77
Člen 82	Člen 78
Člen 83	Člen 79
Člen 84	Člen 80
NASLOV V	NASLOV VI
POGLAVJE 1	POGLAVJE 1
ODDELEK 1	ODDELEK 1
Člen 85	Člen 81
Člen 86	Člen 82
Člen 87	Člen 83
Člen 88	Člen 84
Člen 89	Člen 85
Člen 90	Člen 86
ODDELEK 2 (črtan)	–
Člen 91 (razveljavljen)	–
ODDELEK 3	ODDELEK 2
Člen 92	Člen 87
Člen 93	Člen 88
Člen 94	Člen 89
POGLAVJE 2	POGLAVJE 2
Člen 95	Člen 90
Člen 96	Člen 91
Člen 97 (razveljavljen)	–
Člen 98	Člen 92
Člen 99	Člen 93
POGLAVJE 3	POGLAVJE 3
Člen 100	Člen 94
Člen 100a	Člen 95
Člen 100b (razveljavljen)	–
Člen 100c (razveljavljen)	–
Člen 100d (razveljavljen)	–
Člen 101	Člen 96
Člen 102	Člen 97
NASLOV VI	NASLOV VII
POGLAVJE 1	POGLAVJE 1
Člen 102a	Člen 98
Člen 103	Člen 99
Člen 103a	Člen 100
Člen 104	Člen 101
Člen 104a	Člen 102
Člen 104b	Člen 103
Člen 104c	Člen 104
POGLAVJE 2	POGLAVJE 2
Člen 105	Člen 105
Člen 105a	Člen 106
Člen 106	Člen 107
Člen 107	Člen 108
Člen 108	Člen 109
Člen 108a	Člen 110
Člen 109	Člen 111
POGLAVJE 3	POGLAVJE 3
Člen 109a	Člen 112
Člen 109b	Člen 113
Člen 109c	Člen 114
Člen 109d	Člen 115

Prejšnje oštevilčenje	Novo oštevilčenje
POGLAVJE 4	POGLAVJE 4
Člen 109e	Člen 116
Člen 109f	Člen 117
Člen 109g	Člen 118
Člen 109h	Člen 119
Člen 109i	Člen 120
Člen 109j	Člen 121
Člen 109k	Člen 122
Člen 109l	Člen 123
Člen 109m	Člen 124
NASLOV VIa *	NASLOV VIII
Člen 109n *	Člen 125
Člen 109o *	Člen 126
Člen 109p *	Člen 127
Člen 109q *	Člen 128
Člen 109r *	Člen 129
Člen 109s *	Člen 130
NASLOV VII	NASLOV IX
Člen 110	Člen 131
Člen 111 (razveljavljen)	–
Člen 112	Člen 132
Člen 113	Člen 133
Člen 114 (razveljavljen)	–
Člen 115	Člen 134
NASLOV VIIa **	NASLOV X
Člen 116 *	Člen 135
NASLOV VIII	NASLOV XI
POGLAVJE 1 ***	POGLAVJE 1
Člen 117	Člen 136
Člen 118	Člen 137
Člen 118a	Člen 138
Člen 118b	Člen 139
Člen 118c	Člen 140
Člen 119	Člen 141
Člen 119a	Člen 142
Člen 120	Člen 143
Člen 121	Člen 144
Člen 122	Člen 145
POGLAVJE 2	POGLAVJE 2
Člen 123	Člen 146
Člen 124	Člen 147
Člen 125	Člen 148
POGLAVJE 3	POGLAVJE 3
Člen 126	Člen 149
Člen 127	Člen 150
NASLOV IX	NASLOV XII
Člen 128	Člen 151
NASLOV X	NASLOV XIII
Člen 129	Člen 152
NASLOV XI	NASLOV XIV
Člen 129a	Člen 153
NASLOV XII	NASLOV XV
Člen 129b	Člen 154
Člen 129c	Člen 155
Člen 129d	Člen 156
NASLOV XIII	NASLOV XVI
Člen 130	Člen 157
NASLOV XIV	NASLOV XVII
Člen 130a	Člen 158
Člen 130b	Člen 159
Člen 130c	Člen 160
Člen 130d	Člen 161
Člen 130e	Člen 162
NASLOV XV	NASLOV XVIII
Člen 130f	Člen 163
Člen 130g	Člen 164
Člen 130h	Člen 165
Člen 130i	Člen 166
Člen 130j	Člen 167
Člen 130k	Člen 168
Člen 130l	Člen 169
Člen 130m	Člen 170
Člen 130n	Člen 171
Člen 130o	Člen 172
Člen 130p	Člen 173
Člen 130q (razveljavljen)	–
NASLOV XVI	NASLOV XIX
Člen 130r	Člen 174
Člen 130s	Člen 175
Člen 130t	Člen 176
NASLOV XVII	NASLOV XX
Člen 130u	Člen 177
Člen 130v	Člen 178
Člen 130w	Člen 179
Člen 130x	Člen 180
Člen 130y	Člen 181
ČETRTI DEL	ČETRTI DEL
Člen 131	Člen 182
Člen 132	Člen 183
Člen 133	Člen 184
Člen 134	Člen 185
Člen 135	Člen 186
Člen 136	Člen 187
Člen 136a	Člen 188
PETI DEL	PETI DEL
NASLOV I	NASLOV I
POGLAVJE 1	POGLAVJE 1
ODDELEK 1	ODDELEK 1
Člen 137	Člen 189
Člen 138	Člen 190
Člen 138a	Člen 191
Člen 138b	Člen 192
Člen 138c	Člen 193
Člen 138d	Člen 194
Člen 138e	Člen 195
Člen 139	Člen 196
Člen 140	Člen 197
Člen 141	Člen 198
Člen 142	Člen 199
Člen 143	Člen 200
Člen 144	Člen 201
ODDELEK 2	ODDELEK 2
Člen 145	Člen 202
Člen 146	Člen 203
Člen 147	Člen 204
Člen 148	Člen 205
Člen 149 (razveljavljen)	–
Člen 150	Člen 206
Člen 151	Člen 207
Člen 152	Člen 208
Člen 153	Člen 209
Člen 154	Člen 210
ODDELEK 3	ODDELEK 3
Člen 155	Člen 211
Člen 156	Člen 212
Člen 157	Člen 213
Člen 158	Člen 214
Člen 159	Člen 215
Člen 160	Člen 216
Člen 161	Člen 217
Člen 162	Člen 218
Člen 163	Člen 219
ODDELEK 4	ODDELEK 4
Člen 164	Člen 220
Člen 165	Člen 221
Člen 166	Člen 222
Člen 167	Člen 223
Člen 168	Člen 224

Prejšnje oštevilčenje	Novo oštevilčenje
Člen 168 a	Člen 225
Člen 169	Člen 226
Člen 170	Člen 227
Člen 171	Člen 228
Člen 172	Člen 229
Člen 173	Člen 230
Člen 174	Člen 231
Člen 175	Člen 232
Člen 176	Člen 233
Člen 177	Člen 234
Člen 178	Člen 235
Člen 179	Člen 236
Člen 180	Člen 237
Člen 181	Člen 238
Člen 182	Člen 239
Člen 183	Člen 240
Člen 184	Člen 241
Člen 185	Člen 242
Člen 186	Člen 243
Člen 187	Člen 244
Člen 188	Člen 245
ODDELEK 5	ODDELEK 5
Člen 188a	Člen 246
Člen 188b	Člen 247
Člen 188c	Člen 248
POGLAVJE 2	POGLAVJE 2
Člen 189	Člen 249
Člen 189a	Člen 250
Člen 189b	Člen 251
Člen 189c	Člen 252
Člen 190	Člen 253
Člen 191	Člen 254
Člen 191a *	Člen 255
Člen 192	Člen 256
POGLAVJE 3	POGLAVJE 3
Člen 193	Člen 257
Člen 194	Člen 258
Člen 195	Člen 259
Člen 196	Člen 260
Člen 197	Člen 261
Člen 198	Člen 262
POGLAVJE 4	POGLAVJE 4
Člen 198a	Člen 263
Člen 198b	Člen 264
Člen 198c	Člen 265
POGLAVJE 5	POGLAVJE 5
Člen 198d	Člen 266
Člen 198e	Člen 267
NASLOV II	NASLOV II
Člen 199	Člen 268
Člen 200 (razveljavljen)	–
Člen 201	Člen 269
Člen 201a	Člen 270
Člen 202	Člen 271
Člen 203	Člen 272
Člen 204	Člen 273
Člen 205	Člen 274
Člen 205a	Člen 275
Člen 206	Člen 276
Člen 206a (razveljavljen)	–
Člen 207	Člen 277
Člen 208	Člen 278
Člen 209	Člen 279
Člen 209a	Člen 280
ŠESTI DEL	ŠESTI DEL
Člen 210	Člen 281
Člen 211	Člen 282
Člen 212 *	Člen 283
Člen 213	Člen 284
Člen 213a *	Člen 285
Člen 213b *	Člen 286
Člen 214	Člen 287
Člen 215	Člen 288
Člen 216	Člen 289
Člen 217	Člen 290
Člen 218 *	Člen 291
Člen 219	Člen 292
Člen 220	Člen 293
Člen 221	Člen 294
Člen 222	Člen 295
Člen 223	Člen 296
Člen 224	Člen 297
Člen 225	Člen 298
Člen 226 (razveljavljen)	–
Člen 227	Člen 299
Člen 228	Člen 300
Člen 228a	Člen 301
Člen 229	Člen 302
Člen 230	Člen 303
Člen 231	Člen 304
Člen 232	Člen 305
Člen 233	Člen 306
Člen 234	Člen 307
Člen 235	Člen 308
Člen 236 *	Člen 309
Člen 237 (razveljavljen)	–
Člen 238	Člen 310
Člen 239	Člen 311
Člen 240	Člen 312
Člen 241 (razveljavljen)	–
Člen 242 (razveljavljen)	–
Člen 243 (razveljavljen)	–
Člen 244 (razveljavljen)	–
Člen 245 (razveljavljen)	–
Člen 246 (razveljavljen)	–
KONČNE DOLOČBE	KONČNE DOLOČBE
Člen 247	Člen 313
Člen 248	Člen 314

* Nov člen, uveden z Amsterdamsko pogodbo.
** Nov naslov, uveden z Amsterdamsko pogodbo.
*** Naslov, preoblikovan z Amsterdamsko pogodbo.

P R O T O K O L I

A. PROTOKOL, KI JE PRILOGA K POGODBI O EVROPSKI UNIJI

Protokol o členu J.7 Pogodbe o Evropski uniji

VISOKE POGODBENICE SO SE

OB ZAVEDANJU potrebe po izvajanju določb drugega pododstavka člena J.7(1) in (3) tega člena Pogodbe o Evropski uniji v polnem obsegu,

SPRIČO tega, da politika Unije v skladu s členom J.7 ne posega v posebno naravo varnostne in obrambne politike posameznih držav članic in spoštuje obveznosti iz Severnoatlantske pogodbe tistih držav članic, ki vidijo uresničevanje svoje skupne obrambe v Natu, ter da je združljiva s skupno varnostno in obrambno politiko, vzpostavljeno v tem okviru,

DOGOVORILE o naslednji določbi, ki je priloga k Pogodbi o ustanovitvi Evropske unije:

Evropska unija pripravi skupaj z Zahodnoevropsko unijo v enem letu po začetku veljavnosti Amsterdamske pogodbe ureditev za okrepljeno sodelovanje med njima.

B. PROTOKOLI, KI SO PRILOGA K POGODBI O EVROPSKI UNIJI IN POGODBI O USTANOVITVI EVROPSKE SKUPNOSTI

Protokol o vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije

VISOKE POGODBENICE SO SE

OB UGOTOVITVI, da je cilj sporazumov o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah, ki so jih podpisale nekatere države članice Evropske unije dne 14. junija 1985 in 19. junija 1990 v Schengnu, pa tudi z njimi povezanih sporazumov in predpisov, sprejetih na njihovi podlagi, okrepiti evropsko povezovanje in zlasti omogočiti Evropski uniji, da se hitreje razvije v območje svobode, varnosti in pravice,

Z ŽELJO vključiti zgoraj omenjene sporazume in predpise v okvir Evropske unije,

POTRJUJOČ, da se določbe schengenskega pravnega reda uporabljajo le, kolikor so združljive s pravom Evropske unije in Skupnosti,

OB UPOŠTEVANJU posebnega stališča Danske,

OB UPOŠTEVANJU dejstva, da Irska ter Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska nista pogodbenici niti podpisnici zgoraj omenjenih sporazumov, pri čemer pa bi se jima kljub temu moralo omogočiti, da sprejmeta nekatere ali vse njihove določbe,

OB SPOZNANJU, da je zato treba uporabiti določbe Pogodbe o Evropski uniji in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, ki se nanašajo na tesnejše sodelovanje med nekaterimi državami članicami, in da bi se te določbe morale uporabiti le kot zadnja možnost,

OB UPOŠTEVANJU potrebe po ohranjanju posebnega odnosa z Republiko Islandijo in Kraljevino Norveško, ki sta obe potrdili svojo namero, da se zavežeta zgoraj omenjenim določbam, na podlagi sporazuma, podpisanega v Luxembourgu dne 19. decembra 1996,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priloga k Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti:

Člen 1

Kraljevina Belgija, Kraljevina Danska, Zvezna republika Nemčija, Helenska republika, Kraljevina Španija, Francoska republika, Italijanska republika, Veliko vojvodstvo Luksemburg, Kraljevina Nizozemska, Republika Avstrija, Portugalska republika, Republika Finska in Kraljevina Švedska, podpisnice schengenskih sporazumov, so pooblaščene za vzpostavitev tesnejšega medsebojnega sodelovanja v okviru teh sporazumov in z njimi povezanih določb, navedenih v prilogi k temu protokolu (v nadaljnjem besedilu "schengenski pravni red"). To sodelovanje poteka v institucionalnem in pravnem okviru Evropske unije ter ob upoštevanju ustreznih določb Pogodbe o Evropski uniji in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti.

Člen 2

1. Od dneva začetka veljavnosti Amsterdamske pogodbe se začne schengenski pravni red, vključno s sklepi Izvršnega odbora, ustanovljenega s schengenskimi sporazumi, ki jih je sprejel pred tem dnem, takoj uporabljati v trinajstih državah članicah iz člena 1, ne da bi to posegalo v določbe odstavka 2 tega člena. Z istim dnem bo Svet nadomestil ta Izvršni odbor.

Svet s soglasno odločitvijo svojih članov iz člena 1 sprejme vse potrebne ukrepe za izvajanje tega odstavka. Svet v skladu z ustreznimi določbami pogodb soglasno določi pravno podlago za vsako določbo ali sklep, ki tvorijo schengenski pravni red.

Glede teh določb in sklepov izvaja Sodišče Evropskih skupnosti v skladu s to določitvijo pristojnost, ki mu je bila dodeljena z ustreznimi veljavnimi določbami pogodb. V nobenem primeru pa Sodišče ni pristojno za odločanje o ukrepih ali sklepih, ki se nanašajo na vzdrževanje javnega reda in miru ter varovanje notranje varnosti.

Do sprejetja zgoraj navedenih ukrepov se določbe ali sklepi, ki tvorijo schengenski pravni red, štejejo za akte, katerih pravna podlaga je naslov VI Pogodbe o Evropski uniji, ne da bi pri tem posegali v člen 5(2).

2. Določbe odstavka 1 se uporabljajo za države članice, ki so podpisale pristopne protokole k schengenskim sporazumom, od dneva, ki ga vsakokrat določi Svet s soglasno odločitvijo svojih članov iz člena 1, razen če ni katera od teh držav izpolnila pogojev za pristop k schengenskemu pravnemu redu že pred začetkom veljavnosti Amsterdamske pogodbe.

Člen 3

Po določitvi iz drugega pododstavka člena 2(1) ohrani Danska v odnosu do drugih podpisnic schengenskih sporazumov enake pravice in obveznosti kot pred to določitvijo glede tistih delov schengenskega pravnega reda, za katere je kot pravna podlaga določen naslov IIIa Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti.

Glede tistih delov schengenskega pravnega reda, za katere je kot pravna podlaga določen naslov VI Pogodbe o Evropski uniji, ohrani Danska enake pravice in obveznosti kot druge podpisnice schengenskih sporazumov.

Člen 4

Irska ter Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska, ki ju schengenski pravni red ne zavezuje, lahko kadar koli zaprosita, da se nekatere ali vse določbe tega pravnega reda uporabljajo tudi zanju.

Svet odloča o takšni prošnji s soglasjem svojih članov iz člena 1 in predstavnika vlade zadevne države.

Člen 5

1. Predloge in pobude za nadgrajevanje schengenskega pravnega reda urejajo ustrezne določbe pogodb.

Če Irska ali Združeno kraljestvo ali obe državi nista v razumnem roku uradno pisno obvestili predsednika Sveta o svoji želji priključiti se sodelovanju, se v tej zvezi šteje, da je pooblastilo iz člena 5a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti ali iz člena K.12 Pogodbe o Evropski uniji dodeljeno državam članicam iz člena 1 ter Irski ali Združenemu kraljestvu, kadar se ena od obeh držav želi priključiti zadevnemu področju sodelovanja.

2. Ustrezne določbe pogodb iz prvega pododstavka odstavka 1 se uporabljajo, tudi če Svet ni sprejel ukrepov iz drugega pododstavka člena 2(1).

Člen 6

Republika Islandija in Kraljevina Norveška se pridružita izvajanju schengenskega pravnega reda in njegovega nadaljnjega razvoja na podlagi sporazuma, podpisanega v Luxembourgu dne 19. decembra 1996. V ta namen se določijo ustrezni postopki v sporazumu, ki ga sklene Svet s temi državami s soglasno odločitvijo svojih članov iz člena 1. Sporazum vključuje tudi določbe o prispevku Islandije in Norveške ob morebitnih finančnih posledicah izvajanja tega protokola.

Svet sklene s soglasno odločitvijo ločen sporazum z Islandijo in Norveško zaradi določitve pravic in obveznosti med Irsko in Združenim kraljestvom Velika Britanija in Severna Irska na eni ter Islandijo in Norveško na drugi strani na tistih področjih schengenskega pravnega reda, ki veljajo za te države.

Člen 7

Svet s kvalificirano večino sprejme podrobno ureditev za vključitev schengenskega sekretariata v generalni sekretariat Sveta.

Člen 8

Za namene pogajanj glede sprejema novih držav članic v Evropsko unijo se schengenski pravni red in nadaljnji ukrepi, ki jih sprejmejo institucije v okviru področja njegove uporabe, štejejo za pravni red, ki ga morajo vse države kandidatke za sprejem prevzeti v celoti.

PRILOGA

SCHENGENSKI PRAVNI RED

1. Sporazum, ki so ga 14. junija 1985 v Schengnu podpisale vlade držav Gospodarske unije Beneluksa, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na njihovih skupnih mejah.

2. Konvencija, ki so jo 19. junija 1990 podpisali Kraljevina Belgija, Zvezna republika Nemčija, Francoska republika, Veliko vojvodstvo Luksemburg in Kraljevina Nizozemska o izvajanju Sporazuma o postopni odpravi kontrol na njihovih skupnih mejah, podpisanega v Schengnu dne 14. junija 1985, s pripadajočo sklepno listino in skupnimi izjavami.

3. Pristopni protokoli in sporazumi k sporazumu iz leta 1985 in h konvenciji o izvajanju iz leta 1990 z Italijo (podpisan v Parizu dne 27. novembra 1990), Španijo in Portugalsko (podpisan v Bonnu dne 25. junija 1991), Grčijo (podpisan v Madridu dne 6. novembra 1992), Avstrijo (podpisan v Bruslju dne 28. aprila 1995), ter Dansko, Finsko in Švedsko (podpisan v Luxembourgu dne 19. decembra 1996), s pripadajočimi sklepnimi listinami in izjavami.

4. Sklepi in izjave, ki jih je sprejel Izvršni odbor, ustanovljen s Konvencijo o izvajanju iz leta 1990, ter akti, ki so jih za izvajanje te konvencije sprejeli organi, na katere je Izvršni odbor prenesel pristojnost odločanja.

Protokol o uporabi nekaterih vidikov člena 7a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za Združeno kraljestvo in Irsko

VISOKE POGODBENICE SO SE

Z ŽELJO urediti nekatera vprašanja glede Združenega kraljestva in Irske,

OB UPOŠTEVANJU dolgoletnega obstoja posebne potovalne ureditve med Združenim kraljestvom in Irsko,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priloga k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti in Pogodbi o Evropski uniji:

Člen 1

Združeno kraljestvo lahko ne glede na člen 7a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, druge določbe te pogodbe ali Pogodbe o Evropski uniji, katere koli ukrepe, sprejete na podlagi teh pogodb, ali mednarodne pogodbe, ki so jih sklenile Skupnost ali Skupnost in njene države članice z eno ali več tretjimi državami, izvaja na svojih mejah z drugimi državami članicami takšno kontrolo oseb, ki želijo vstopiti v Združeno kraljestvo, kakršna se mu zdi potrebna zaradi:

a) preverjanja pravice do vstopa v Združeno kraljestvo državljanov držav, ki so pogodbenice Sporazuma o ekonomskem gospodarskem prostoru ter njihovih vzdrževancev, ki uresničujejo svoje pravice po pravu Skupnosti, pa tudi državljanov drugih držav, ki jim te pravice pripadajo na podlagi sporazuma, ki zavezuje Združeno kraljestvo, in

b) odločitve o tem, ali naj se drugim osebam izda dovoljenje za vstop v Združeno kraljestvo.

Člen 7a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti ali katera koli druga določba te pogodbe ali Pogodbe o Evropski uniji ali kateri koli ukrep, sprejeti na njuni podlagi, v ničemer ne posegajo v pravico Združenega kraljestva sprejeti ali izvajati takšne kontrole. Sklicevanje na Združeno kraljestvo v tem členu vključuje ozemlja, za katerih zunanje odnose je odgovorno Združeno kraljestvo.

Člen 2

Združeno kraljestvo in Irska lahko med seboj še naprej sklepata dogovore o gibanju oseb med njunima ozemljema ("skupno potovalno območje"), pri čemer v celoti spoštujeta pravice oseb iz točke (a) prvega odstavka člena 1 tega protokola. Temu ustrezno se med veljavnostjo takšnih dogovorov za Irsko uporabljajo določbe člena 1 tega protokola pod enakimi pogoji kakor za Združeno kraljestvo. Člen 7a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, katera koli druga določba te pogodbe ali Pogodbe o Evropski uniji ali kateri koli ukrep, sprejet na njuni podlagi, v ničemer ne vplivajo na takšne dogovore.

Člen 3

Druge države članice lahko na svojih mejah ali na kateri koli točki vstopa na njihovo ozemlje izvajajo takšno kontrolo oseb, ki želijo vstopiti na njihovo ozemlje iz Združenega kraljestva ali s katerega koli ozemlja, za katerega zunanje odnose je za enake namene, navedene v členu 1 tega protokola, odgovorno Združeno kraljestvo, ali iz Irske, dokler se določbe člena 1 tega protokola uporabljajo za Irsko.

Člen 7a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti ali katera koli druga določba te pogodbe ali Pogodbe o Evropski uniji ali kateri koli ukrep, sprejet na njuni podlagi, v ničemer ne posegajo v pravico drugih držav članic sprejeti ali izvajati takšne kontrole.

Protokol o stališču Združenega kraljestva in Irske

VISOKE POGODBENICE SO SE

Z ŽELJO, da bi uredile nekatera vprašanja glede Združenega kraljestva in Irske,

OB UPOŠTEVANJU Protokola o uporabi nekaterih vidikov člena 7a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za Združeno kraljestvo in Irsko,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priloga k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti in Pogodbi o Evropski uniji:

Člen 1

Ob upoštevanju člena 3 Združeno kraljestvo in Irska ne sodelujeta pri sprejemanju ukrepov Sveta, predlaganih v skladu z

naslovom IIIa Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti. Z odstopanjem od člena 148(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti se kvalificirana večina opredeli kot enak delež ponderiranih glasov zadevnih članov Sveta, kakor je določeno v členu 148(2). Soglasje članov Sveta, razen predstavnikov vlad Združenega kraljestva in Irske, je potrebno za tiste sklepe Sveta, ki morajo biti sprejeti soglasno.

Člen 2

Na podlagi člena 1 in ob upoštevanju členov 3, 4 in 6 za Združeno kraljestvo ali Irsko niso zavezujoče niti se v njiju ne uporabljajo določbe naslova IIIa Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, ukrepi, sprejeti v skladu s tem naslovom, pa tudi nobena določba katerega koli mednarodnega sporazuma, ki ga je Skupnost sklenila na podlagi tega naslova, niti odločbe Sodišča glede razlage takih določb ali ukrepov; te določbe, ukrepi ali odločbe v ničemer ne vplivajo na pristojnosti, pravice in obveznosti teh držav; prav tako te določbe, ukrepi ali odločbe, kolikor se uporabljajo za Združeno kraljestvo ali Irsko, v ničemer ne vplivajo na pravni red Skupnosti niti niso sestavni del prava Skupnosti.

Člen 3

1. Združeno kraljestvo ali Irska lahko predsednika Sveta v treh mesecih po predložitvi predloga ali pobude Svetu v skladu z naslovom IIIa Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti uradno pisno obvesti, da želi sodelovati pri sprejetju in uporabi predlaganega ukrepa, kar se ji nato dovoli. Z odstopanjem od člena 148(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti se kvalificirana večina opredeli kot enak delež ponderiranih glasov zadevnih članov Sveta, kakor je določeno v členu 148(2).

Soglasje članov Sveta, razen tistih članov, ki takega uradnega obvestila niso predložili, je potrebno za tiste sklepe Sveta, ki morajo biti sprejeti soglasno. Ukrep, sprejet na podlagi tega odstavka, je zavezujoč za vse države članice, ki so sodelovale pri njegovem sprejetju.

2. Če ukrepa iz odstavka 1 ni mogoče sprejeti skupaj z Združenim kraljestvom ali Irsko v razumnem roku, lahko Svet tak ukrep sprejme v skladu s členom 1 brez udeležbe Združenega kraljestva ali Irske. V tem primeru se uporabi člen 2.

Člen 4

Združeno kraljestvo ali Irska lahko kadar koli po sprejetju ukrepa Sveta na podlagi naslova IIIa Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti uradno obvesti Svet in Komisijo o svoji nameri, da želi sprejeti ta ukrep. V tem primeru se *smiselno* uporabi postopek iz člena 5a(3) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti.

Člen 5

Država članica, ki je ne zavezuje ukrep, sprejet na podlagi naslova IIIa Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, ne nosi nobenih finančnih posledic tega ukrepa razen stroškov, ki nastanejo za poslovanje institucij.

Člen 6

V primerih iz tega protokola, kjer Združeno kraljestvo ali Irsko zavezuje ukrep, ki ga je Svet sprejel na podlagi naslova IIIa Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, se v zvezi s tem ukrepom za to državo uporabljajo ustrezne določbe omenjene pogodbe, vključno s členom 73p.

Člen 7

Člena 3 in 4 ne posegata v Protokol o vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije.

Člen 8

Irska lahko uradno pisno obvesti predsednika Sveta o svoji želji, da zanjo ta protokol ne bi več veljal. V tem primeru se za Irsko uporabljajo običajne pogodbene določbe.

Protokol o stališču Danske

VISOKE POGODBENICE SO SE

OB SKLICEVANJU na sklep voditeljev držav ali vlad, ki so se sestali v okviru Evropskega sveta v Edinburghu dne 12. decembra 1992, o nekaterih problemih, ki jih je Danska izpostavila glede Pogodbe o Evropski uniji,

OB UPOŠTEVANJU stališča Danske glede državljanstva, ekonomske in monetarne unije, obrambne politike ter pravosodja in notranjih zadev, zapisanega v sklepu iz Edinburgha,

OB UPOŠTEVANJU člena 3 Protokola o vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priloga k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti in Pogodbi o Evropski uniji:

DEL I

Člen 1

Danska ne sodeluje pri sprejemanju ukrepov Sveta, predlaganih na podlagi naslova IIIa Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti. Z odstopanjem od člena 148(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti se kvalificirana večina opredeli kot enak delež ponderiranih glasov zadevnih članov Sveta, kakor je določeno v členu 148(2). Soglasje članov Sveta, razen predstavnika danske vlade, je potrebno za tiste sklepe Sveta, ki morajo biti sprejeti soglasno.

Člen 2

Določbe naslova IIIa Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, ukrepi, sprejeti v skladu s tem naslovom, določbe mednarodnih sporazumov, ki jih je Skupnost sklenila na podlagi tega naslova, pa tudi odločbe Sodišča glede razlage takih določb ali ukrepov za Dansko niso zavezujoči niti se v njej ne uporabljajo; te določbe, ukrepi ali odločbe v ničemer ne vplivajo na pristojnosti, pravice in obveznosti Danske; prav tako te določbe, ukrepi ali odločbe, kolikor se uporabljajo za Dansko, v ničemer ne vplivajo na pravni red Skupnosti niti niso sestavni del prava Skupnosti.

Člen 3

Danska ne nosi nobenih finančnih posledic ukrepov iz člena 1, razen stroškov, ki nastanejo za poslovanje institucij.

Člen 4

Členi 1, 2 in 3 se ne uporabljajo za ukrepe, ki določajo tretje države, katerih državljani morajo imeti ob prehodu zunanjih meja držav članic vizum, ali za ukrepe glede enotne oblike vizumov.

Člen 5

1. Danska se v 6 mesecih po tem, ko je Svet sprejel sklep glede predloga ali pobude za nadgraditev schengenskega pravnega reda v skladu z določbami naslova IIIa Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, odloči, ali bo ta sklep prenesla v svoje notranje pravo. Če se odloči, da bo to storila, bo na podlagi tega sklepa nastala obveznost po mednarodnem pravu med Dansko in drugimi državami članicami, navedenimi v členu 1 Protokola o vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije, pa tudi Irsko ali Združenim kraljestvom, če sta ti dve državi članici vključeni v zadevna področja sodelovanja.

2. Če se Danska odloči, da ne bo prenesla sklepa Sveta, kakor je navedeno v odstavku 1, bodo države članice, ki so navedene v členu 1 Protokola o vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije, preučile, katere ukrepe je treba sprejeti.

DEL II

Člen 6

V zvezi z ukrepi, ki jih Svet sprejme na področju iz členov J.3(1) in J.7 Pogodbe o Evropski uniji, Danska ne sodeluje pri pripravi in izvajanju sklepov in ukrepov Unije, ki zadevajo obrambo, ne bo pa preprečevala razvoja tesnejšega sodelovanja med državami članicami na tem področju. Zato Danska ne sodeluje pri njihovem sprejetju. Danska ni dolžna prispevati k financiranju odhodkov, ki nastanejo pri poslovanju zaradi takšnih ukrepov.

DEL III

Člen 7

Danska lahko v skladu s svojimi ustavnimi pravili kadar koli obvesti druge države članice, da ne želi več v celoti ali delno uporabljati tega protokola. V tem primeru bo Danska v celoti uporabljala vse ustrezne veljavne ukrepe, ki so bili sprejeti v okviru Evropske unije.

C. PROTOKOLI, KI SO PRILOGA K POGODBI O USTANOVITVI EVROPSKE SKUPNOSTI

Protokol o azilu za državljane držav članic Evropske unije

VISOKE POGODBENICE SO SE,

KER Unija v skladu z določbami člena F(2) Pogodbe o Evropski uniji spoštuje temeljne pravice, ki jih zagotavlja Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisana v Rimu 4. novembra 1950;

KER je Sodišče Evropskih skupnosti pristojno za zagotovitev tega, da Evropska skupnost pri razlagi in uporabi člena F(2) Pogodbe o Evropski uniji spoštuje pravo;

KER mora v skladu s členom O Pogodbe o Evropski uniji vsaka evropska država ob vložitvi prošnje za članstvo v Uniji spoštovati načela, navedena v členu F(1) Pogodbe o Evropski uniji;

OB UPOŠTEVANJU tega, da člen 236 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti vzpostavlja mehanizem za mirovanje nekaterih pravic, če država članica huje in vztrajno krši ta načela;

OB SKLICEVANJU na poseben status in varstvo, ki ju uživa vsak državljan države članice kot državljan Unije in ki ju zagotavljajo države članice v skladu z določbami drugega dela Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti;

OB UPOŠTEVANJU, da Pogodba o ustanovitvi Evropske skupnosti vzpostavlja območje brez notranjih meja in vsakemu državljanu Unije zagotavlja pravico do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic;

OB SKLICEVANJU na to, da izročitev državljanov držav članic Unije urejata Evropska konvencija o izročitvi z dne 13. decembra 1957 in Konvencija z dne 27. septembra 1996, sklenjeni na podlagi člena K.3 Pogodbe o Evropski uniji glede izročitve med državami članicami Evropske unije;

V ŽELJI preprečiti, da bi se institut azila uporabljal za drugačne namene, kakor je bilo predvideno;

KER ta protokol upošteva namen in cilje Ženevske konvencije z dne 28. julija 1951 o statusu beguncev;

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priloga k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti:

Edini člen

Zaradi ravni varstva temeljnih pravic in svoboščin v državah članicah Evropske unije se države članice za vse pravne in praktične namene glede azilnih zadev med seboj obravnavajo kot varne izvorne države. Zato se lahko vsaka prošnja za azil, ki jo vloži državljan ene od držav članic, v drugi državi članici upošteva ali sprejme v postopek le v naslednjih primerih:

a) če država članica, katere državljan je prosilec, po začetku veljavnosti Amsterdamske pogodbe uporabi določbe člena 15 Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter sprejme ukrepe, na podlagi katerih obveznosti iz te konvencije na njenem ozemlju ne veljajo;

b) če je bil sprožen postopek iz člena F.1(1) Pogodbe o Evropski uniji in dokler Svet ne odloči o tem;

c) če je Svet na podlagi člena F.1(1) Pogodbe o Evropski uniji ugotovil, da država članica, katere državljan je prosilec, huje in vztrajno krši načela iz člena F(1);

d) če država članica sprejme enostranski sklep glede prošnje državljana druge države članice; v takšnem primeru se nemudoma obvesti Svet; pri obravnavanju prošnje se izhaja iz domneve, da je očitno neutemeljena, ne da bi pri tem kakor koli in ne glede na primer vplivali na pristojnost odločanja države članice.

Protokol o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti

VISOKE POGODBENICE,

ODLOČENE vzpostaviti pogoje za uporabo načel subsidiarnosti in sorazmernosti, utemeljenih v členu 3b Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, z namenom natančneje opredeliti merila za njihovo uporabo ter zagotoviti, da jih bodo vse institucije striktno upoštevale in dosledno izvajale;

V ŽELJI zagotoviti, da se vse odločitve sprejemajo v kar najtesnejši povezavi z državljani Unije;

OB UPOŠTEVANJU Medinstitucionalnega sporazuma z dne 25. oktobra 1993 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o postopkih za izvajanje načela subsidiarnosti;

SO POTRDILE, da bodo sklepi Evropskega sveta iz Birminghama z dne 16. oktobra 1992 in celoten pristop k uporabi načela subsidiarnosti, o katerem se je dogovoril Evropski svet v Edinburghu 11.–12. decembra 1992, še naprej usmerjali delovanje institucij Unije, pa tudi nadaljnji razvoj uporabe načela subsidiarnosti in se v ta namen

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priloga k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti:

1) Vsaka institucija pri izvajanju svojih pristojnosti zagotovi upoštevanje načela subsidiarnosti. Poleg tega zagotovi upoštevanje načela sorazmernosti, v skladu s katerim ukrepi Skupnosti ne smejo prekoračiti tega, kar je potrebno za doseganje ciljev Pogodbe.

2) Načeli subsidiarnosti in sorazmernosti se uporabljata ob spoštovanju splošnih določb in ciljev Pogodbe, zlasti glede celovitega varstva pravnega reda Skupnosti in institucionalnega ravnovesja; to ne vpliva na načela, ki jih je Sodišče razvilo glede razmerja med nacionalnim pravom in pravom Skupnosti, upoštevan pa bi moral biti tudi člen F(4) Pogodbe o Evropski uniji, v skladu s katerim si "Unija zagotovi potrebna sredstva za doseganje svojih ciljev in izvajanje svojih politik".

3) Načelo subsidiarnosti ne povzroča dvoma o pristojnostih, dodeljenih Evropski skupnosti s to pogodbo, kakor jih razlaga Sodišče. Merila iz drugega odstavka člena 3b Pogodbe se nanašajo na področja, za katera Skupnost nima izključne pristojnosti. Načelo subsidiarnosti je vodilo glede tega, kako naj se te pristojnosti izvajajo na ravni Skupnosti. Subsidiarnost je dinamičen koncept, ki naj bi se uporabljal ob upoštevanju ciljev, določenih v Pogodbi. Skupnosti dopušča razširitev dejavnosti v mejah njenih pristojnosti, kadar okoliščine to zahtevajo, oziroma omejitev ali opustitev dejavnosti, kadar ni več upravičena.

4) Za vsak zakonodajni predlog Skupnosti se zaradi utemeljitve njegove skladnosti z načeloma subsidiarnosti in sorazmernosti navedejo razlogi, na katerih temelji; razlogi za ugotovitev, da je mogoče cilj Skupnosti laže doseči na ravni Skupnosti, morajo biti utemeljeni s kvalitativnimi ali, kadar je le mogoče, kvantitativnimi kazalci.

5) Ukrepi Skupnosti so upravičeni le, kadar sta izpolnjena oba pogoja načela subsidiarnosti: ciljev iz predlaganih ukrepov ni mogoče zadovoljivo doseči z ukrepi držav članic v okviru njihovega ustavnega sistema in jih je zato laže doseči z ukrepi Skupnosti.

Pri preverjanju izpolnjevanja zgoraj navedenega pogoja je treba upoštevati naslednje smernice:

– zadevno vprašanje ima nadnacionalne vidike, ki jih države članice ne morejo zadovoljivo urediti s svojimi ukrepi;

– ukrepi, ki jih sprejmejo države članice same, ali neukrepanje Skupnosti bi bili v nasprotju z zahtevami Pogodbe (na primer potreba po odpravi izkrivljanja konkurence ali izogibanju prikritih trgovinskih omejitev ali okrepitvi ekonomske in socialne kohezije) ali bi kako drugače občutno škodovali interesom držav članic;

– ukrepi na ravni Skupnosti bi zaradi svojega obsega ali učinkov v primerjavi z ukrepi na ravni držav članic zagotovili očitne prednosti.

6) Ukrepi Skupnosti morajo biti v čim bolj preprosti obliki, ki omogoča zadovoljivo doseganje cilja iz ukrepa in njegovo učinkovito izvrševanje. Skupnost izdaja predpise le v potrebnem obsegu. Temu ustrezno bi bilo treba ob sicer enakih pogojih dati prednost direktivam pred uredbami in okvirnim direktivam pred podrobnimi ukrepi. Direktive iz člena 189 Pogodbe so zavezujoče glede cilja, ki ga je treba doseči, za vsako državo članico, na katero so naslovljene, vendar je izbira oblike in načina prepuščena nacionalnim organom.

7) Glede vrste in obsega ukrepanja Skupnosti naj bi ukrepi Skupnosti pustili čim več prostora za nacionalne odločitve, če je to skladno z zagotavljanjem cilja iz ukrepa in upoštevanjem zahtev Pogodbe. Ob upoštevanju prava Skupnosti je treba spoštovati ustaljene nacionalne ureditve ter strukturo in način delovanja pravnih sistemov držav članic. Kadar je to primerno in ob upoštevanju potrebe po pravilnem izvrševanju, naj bi ukrepi Skupnosti zagotovili državam članicam alternativne načine doseganja ciljev iz ukrepov.

8) Kadar uporaba načela subsidiarnosti privede do tega, da Skupnost ne ukrepa, morajo države članice pri svojih dejavnostih upoštevati splošna pravila iz člena 5 Pogodbe, s tem da sprejmejo vse ustrezne ukrepe za zagotovitev izpolnitve svojih obveznosti po Pogodbi in da se vzdržijo kakršnih koli ukrepov, ki bi lahko ogrozili doseganje ciljev Pogodbe.

9) Ne da bi to posegalo v njeno pravico do pobude, naj bi Komisija:

– pred predložitvijo zakonodajnih predlogov, razen v primeru izjemne nujnosti ali zaupnosti, opravila obsežna posvetovanja in, kadar je to primerno, objavila dokumentacijo o posvetovanjih;

– utemeljila ustreznost svojih predlogov glede na načelo subsidiarnosti; kadar koli je to potrebno, se morajo v obrazložitvenem memorandumu, ki je priložen predlogu, navesti podrobnosti v zvezi s tem. Če se ukrep Skupnosti v celoti ali delno financira iz njenega proračuna, je potrebna obrazložitev;

– ustrezno upoštevala, da je treba vsako finančno ali administrativno obremenitev Skupnosti, nacionalnih vlad, lokalnih oblasti, gospodarskih subjektov in državljanov čim bolj zmanjšati in obdržati v sorazmerju z zastavljenim ciljem;

– vsako leto predložila poročilo o uporabi člena 3b Pogodbe Evropskemu svetu, Evropskemu parlamentu in Svetu. To letno poročilo se pošlje tudi Odboru regij in Ekonomsko-socialnemu odboru.

10) Evropski svet upošteva poročilo Komisije iz četrte alinee točke 9 v okviru poročila o doseženem napredku Unije, ki ga mora predložiti Evropskemu parlamentu v skladu s členom D Pogodbe o Evropski uniji.

11) Ob polnem upoštevanju veljavnih postopkov Evropski parlament in Svet v okviru celovitega preverjanja predlogov Komisije preverita njihovo skladnost s členom 3b Pogodbe. To velja za prvotni predlog Komisije kakor tudi za njegove spremembe, ki jih načrtujeta Evropski parlament in Svet.

12) Med postopki iz členov 189b in 189c Pogodbe mora biti Evropski parlament obveščen o stališču Sveta glede uporabe člena 3b Pogodbe, pri čemer Svet navede razloge, zaradi katerih je sprejel svoje skupno stališče. Svet obvesti Evropski parlament o razlogih, zaradi katerih je po njegovem mnenju celoten predlog Komisije ali njegov del neskladen s členom 3b Pogodbe.

13) Skladnost z načelom subsidiarnosti se preverja v skladu s pravili, določenimi v Pogodbi.

Protokol o zunanjih odnosih držav članic glede prehoda zunanjih meja

VISOKE POGODBENICE SO SE,

OB UPOŠTEVANJU potrebe držav članic, da zagotovijo učinkovito kontrolo na svojih zunanjih mejah, ki se, kadar je to primerno, izvaja v sodelovanju s tretjimi državami,

DOGOVORILE o naslednji določbi, ki je priloga k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti:

Določbe o ukrepih glede prehoda zunanjih meja, ki so vključene v člen 73j(2)(a) naslova IIIa Pogodbe, ne posegajo v pristojnost držav članic glede pogajanja ali sklepanja sporazumov s tretjimi državami, če so v skladu s pravom Skupnosti in drugimi ustreznimi mednarodnimi sporazumi.

Protokol o sistemu javne radiotelevizije v državah članicah

VISOKE POGODBENICE SO SE

OB UPOŠTEVANJU neposredne povezanosti sistema javne radiotelevizije v državah članicah z demokratičnimi, socialnimi in kulturnimi potrebami vsake družbe in potrebo po ohranitvi medijske pluralnosti,

DOGOVORILE o naslednjih razlagalnih določbah, ki so priložene Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti:

Določbe Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti ne posegajo v pristojnost držav članic glede financiranja storitev javne radiotelevizije, če je takšno financiranje odobreno radiotelevizijskim zavodom za opravljanje javne službe, kakor jo naloži, opredeli in organizira vsaka država članica, in če ne vpliva na trgovinske pogoje in konkurenco v Skupnosti do te mere, da bi bilo to v nasprotju s skupnimi interesi, pri čemer je treba upoštevati zagotavljanje teh javnih storitev.

Protokol o zaščiti in dobrem počutju živali

VISOKE POGODBENICE SO SE

V ŽELJI zagotoviti boljšo zaščito in upoštevanje dobrega počutja živali kot čutečih bitij,

DOGOVORILE o naslednji določbi, ki je priloga k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti:

Pri oblikovanju in izvajanju politik Skupnosti na področju kmetijstva, prometa, notranjega trga in raziskav Skupnost in države članice v celoti upoštevajo zahteve po dobrem počutju živali, pri čemer spoštujejo zakonodajne ali upravne določbe in ustaljene običaje držav članic zlasti glede verskih obredov, kulturnih tradicij in regionalne dediščine.

D. PROTOKOLI, KI SO PRILOGA K POGODBI O EVROPSKI UNIJI IN POGODBAM O USTANOVITVI EVROPSKE SKUPNOSTI, EVROPSKE SKUPNOSTI ZA PREMOG IN JEKLO IN EVROPSKE SKUPNOSTI ZA ATOMSKO ENERGIJO

Protokol o institucijah glede na širitev Evropske unije

VISOKE POGODBENICE

SO SE DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priložene Pogodbi o Evropski uniji in pogodbam o ustanovitvi Evropskih skupnosti:

Člen 1

Z dnem začetka veljavnosti prve širitve Unije se ne glede na člen 157(1) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, člen 9(1) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo in člen 126(1) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo v Komisijo vključi po en državljan vsake države članice, če je bilo do tega dne ponderiranje glasov v Svetu spremenjeno na način, ki je sprejemljiv za vse države članice, najsibo z novim ponderiranjem ali z dvojno večino, pri čemer je treba upoštevati vse pomembne elemente, zlasti vprašanje kompenzacije za tiste države članice, ki se odrečejo možnosti imenovanja drugega člana Komisije.

Člen 2

Najmanj eno leto pred tem, ko število držav članic v Evropski uniji preseže dvajset, se skliče konferenca predstavnikov vlad držav članic, da bi celovito preverili določbe pogodb o sestavi in delovanju institucij.

Protokol o določitvi sedežev institucij ter nekaterih organov in služb Evropskih skupnosti in Europola

PREDSTAVNIKI VLAD DRŽAV ČLANIC SO SE

OB UPOŠTEVANJU člena 216 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, člena 77 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo in člena 189 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo,

OB UPOŠTEVANJU Pogodbe o Evropski uniji,

OB SKLICEVANJU IN POTRDITVI sklepa z dne 8. aprila 1965, vendar brez poseganja v sklepe glede sedeža bodočih institucij, organov in služb,

DOGOVORILI o naslednjih določbah, ki so priložene Pogodbi o Evropski uniji in pogodbam o ustanovitvi Evropskih skupnosti:

Edini člen

a) Evropski parlament ima sedež v Strasbourgu, kjer poteka 12 mesečnih plenarnih zasedanj, vključno s proračunskim. Dodatna plenarna zasedanja potekajo v Bruslju. Odbori Evropskega parlamenta se sestajajo v Bruslju. Generalni sekretariat Evropskega parlamenta in njegove službe ostajajo v Luxembourgu.

b) Svet ima sedež v Bruslju. V mesecu aprilu, juniju in oktobru se Svet sestaja v Luxembourgu.

c) Komisija ima sedež v Bruslju. Službe, navedene v členih 7, 8 in 9 sklepa z dne 8. aprila 1965, imajo sedež v Luxembourgu.

d) Sodišče in Sodišče prve stopnje imata sedež v Luxembourgu.

e) Računsko sodišče ima sedež v Luxembourgu.

f) Ekonomsko-socialni odbor ima sedež v Bruslju.

g) Odbor regij ima sedež v Bruslju.

h) Evropska investicijska banka ima sedež v Luxembourgu.

i) Evropski monetarni inštitut in Evropska centralna banka imata sedež v Frankfurtu.

j) Evropski policijski urad (Europol) ima sedež v Haagu.

Protokol o vlogi nacionalnih parlamentov v Evropski uniji

VISOKE POGODBENICE SO SE

OB SKLICEVANJU na to, da je nadzor posameznih nacionalnih parlamentov nad njihovimi vladami v zvezi z dejavnostmi Unije predmet posebne ustavne ureditve in običajev vsake države članice,

Z ŽELJO, da bi vendarle spodbudile večjo udeležbo nacionalnih parlamentov pri dejavnostih Evropske unije in jim zagotovile boljše možnosti za izražanje mnenj o vprašanjih, ki bi lahko bila za njih posebnega pomena,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priložene Pogodbi o Evropski uniji in pogodbam o ustanovitvi Evropskih skupnosti:

I. OBVEŠČANJE NACIONALNIH PARLAMENTOV DRŽAV ČLANIC

1. Vsi dokumenti o posvetovanju Komisije (zelene in bele knjige ter sporočila) se nemudoma dostavijo nacionalnim parlamentom držav članic.

2. Predlogi Komisije za zakonodajne akte, kakor jih določi Svet v skladu s členom 151(3) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, morajo biti pravočasno na voljo, da lahko vlada vsake države članice zagotovi, če je to primerno, njihovo predložitev nacionalnemu parlamentu.

3. Med vložitvijo zakonodajnega predloga ali predloga za ukrep na podlagi naslova VI Pogodbe o Evropski uniji, ki ga Komisija pripravi za Evropski parlament in Svet v vseh jezikih, in dnem, ko se ga uvrsti na dnevni red Sveta zaradi sprejetja akta ali sprejetja skupnega stališča po členu 189b ali 189c Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, mora poteči rok šestih tednov, razen v izjemnih primerih zaradi nujnih razlogov, ki jih je treba utemeljiti v aktu ali skupnem stališču.

II. KONFERENCA ODBOROV ZA EVROPSKE ZADEVE

4. Konferenca odborov za evropske zadeve, v nadaljnjem besedilu COSAC, ki je bila ustanovljena 16.–17. novembra 1989 v Parizu, lahko pripravi kakršen koli prispevek, s katerim je po njenem mnenju primerno seznaniti institucije Evropske unije, zlasti na podlagi osnutkov pravnih besedil, za katere lahko predstavniki vlad držav članic v medsebojnem soglasju odločijo, da ji jih pošljejo glede na naravo obravnavanega vprašanja.

5. COSAC lahko preuči vsak zakonodajni predlog ali pobudo glede vzpostavitve območja svobode, varnosti in pravice, ki bi lahko neposredno vplivala na pravice in svoboščine posameznikov. Evropski parlament, Svet in Komisija morajo biti obveščeni o vseh prispevkih COSAC na podlagi te točke.

6. COSAC lahko naslovi na Evropski parlament, Svet in Komisijo kakršen koli prispevek o zakonodajnih dejavnostih Unije, ki je po njegovem mnenju primeren, zlasti v zvezi z uporabo načela subsidiarnosti, območjem svobode, varnosti in pravice ter vprašanji, ki se nanašajo na temeljne svoboščine.

7. Prispevki, ki jih pripravi COSAC, nikakor ne zavezujejo nacionalnih parlamentov ali prejudicirajo njihovih stališč.

SKLEPNA LISTINA

KONFERENCA PREDSTAVNIKOV VLAD DRŽAV ČLANIC, sklicana v Torinu devetindvajsetega marca tisoč devetsto šestindevetdeset z namenom, da bi v medsebojnem soglasju sprejeli potrebne spremembe Pogodbe o Evropski uniji, pogodb o ustanovitvi Evropske skupnosti, Evropske skupnosti za premog in jeklo in Evropske skupnosti za atomsko energijo ter nekaterih z njimi povezanih aktov, je sprejela naslednja besedila:

I. Amsterdamsko pogodbo, ki spreminja Pogodbo o Evropski uniji, pogodbe o ustanovitvi Evropskih skupnosti in nekatere z njimi povezane akte

II. Protokole

A. Protokol, ki je priloga k Pogodbi o Evropski uniji:

1. Protokol o členu J.7 Pogodbe o Evropski uniji

B. Protokole, ki so priloga k Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti:

2. Protokol o vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije
3. Protokol o uporabi nekaterih vidikov člena 7a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za Združeno kraljestvo in Irsko
4. Protokol o stališču Združenega kraljestva in Irske
5. Protokol o stališču Danske

C. Protokole, ki so priloga k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti:

6. Protokol o azilu za državljane držav članic Evropske unije
7. Protokol o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti
8. Protokol o zunanjih odnosih držav članic glede prehoda zunanjih meja
9. Protokol o sistemu javne radiotelevizije v državah članicah
10. Protokol o zaščiti in dobrem počutju živali

D. Protokole, ki so priloga k Pogodbi o Evropski uniji in pogodbam o ustanovitvi Evropske skupnosti,Evropske skupnosti za premog in jeklo in Evropske skupnosti za atomsko energijo

11. Protokol o institucijah glede na širitev Evropske unije
12. Protokol o določitvi sedežev institucij ter nekaterih organov in služb Evropskih skupnosti in Europola
13. Protokol o vlogi nacionalnih parlamentov v Evropski uniji

III. Izjave

Konferenca je sprejela naslednje izjave, ki so priložene tej sklepni listini:

1. Izjavo o odpravi smrtne kazni
2. Izjavo o okrepljenem sodelovanju med Evropsko unijo in Zahodnoevropsko unijo
3. Izjavo o Zahodnoevropski uniji
4. Izjavo o členih J.14 in K.10 Pogodbe o Evropski uniji
5. Izjavo o členu J.15 Pogodbe o Evropski uniji
6. Izjavo o vzpostavitvi enote za načrtovanje politike in zgodnje opozarjanje
7. Izjavo o členu K.2 Pogodbe o Evropski uniji
8. Izjavo o členu K.3(e) Pogodbe o Evropski uniji
9. Izjavo o členu K.6(2) Pogodbe o Evropski uniji
10. Izjavo o členu K.7 Pogodbe o Evropski uniji
11. Izjavo o statusu cerkva in nekonfesionalnih organizacij
12. Izjavo o presoji vplivov na okolje
13. Izjavo o členu 7d Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
14. Izjavo o razveljavitvi člena 44 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
15. Izjavo o ohranitvi ravni varstva in varnosti, ki jo zagotavlja schengenski pravni red
16. Izjavo o členu 73j(2)(b) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
17. Izjavo o členu 73k Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
18. Izjavo o členu 73k(3)(a) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
19. Izjavo o členu 73l(1) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
20. Izjavo o členu 73m Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
21. Izjavo o členu 73o Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
22. Izjavo o invalidih
23. Izjavo o spodbujevalnih ukrepih iz člena 109r Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
24. Izjavo o členu 109r Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
25. Izjavo o členu 118 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
26. Izjavo o členu 118(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
27. Izjavo o členu 118b(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
28. Izjavo o členu 119(4) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
29. Izjavo o športu
30. Izjavo o otoških regijah
31. Izjavo o sklepu Sveta z dne 13. julija 1987
32. Izjavo o organizaciji in delovanju Komisije
33. Izjavo o členu 188c(3) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
34. Izjavo o spoštovanju rokov v postopku soodločanja
35. Izjavo o členu 191a(1) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
36. Izjavo o čezmorskih državah in ozemljih
37. Izjavo o javnih kreditnih institucijah v Nemčiji
38. Izjavo o prostovoljnem delu
39. Izjavo o kakovosti priprave zakonodaje Skupnosti
40. Izjavo o postopku sklepanja mednarodnih sporazumov Evropske skupnosti za premog in jeklo
41. Izjavo o določbah glede preglednosti, dostopa do dokumentov in boja proti goljufijam
42. Izjavo o pripravi prečiščenih besedil pogodb
43. Izjavo o Protokolu o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti
44. Izjavo o členu 2 Protokola o vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije
45. Izjavo o členu 4 Protokola o vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije
46. Izjavo o členu 5 Protokola o vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije
47. Izjavo o členu 6 Protokola o vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije
48. Izjavo glede Protokola o azilu za državljane držav članic Evropske unije
49. Izjavo glede pododstavka (d) edinega člena Protokola o azilu za državljane držav članic Evropske unije
50. Izjavo o Protokolu o institucijah glede na širitev Evropske unije
51. Izjavo o členu 10 Amsterdamske pogodbe

Konferenca se je seznanila tudi z naslednjimi izjavami, ki so priložene tej sklepni listini:

1. Izjavo Avstrije in Luksemburga o kreditnih institucijah
2. Izjavo Danske o členu K.14 Pogodbe o Evropski uniji
3. Izjavo Nemčije, Avstrije in Belgije o subsidiarnosti
4. Izjavo Irske o členu 3 Protokola o stališču Združenega kraljestva in Irske
5. Izjavo Belgije o Protokolu o azilu za državljane držav članic Evropske unije
6. Izjavo Belgije, Francije in Italije o Protokolu o institucijah glede na širitev Evropske unije
7. Izjavo Francije o položaju čezmorskih departmajev v luči Protokola o vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije

8. Izjavo Grčije glede Izjave o statusu cerkva in nekonfesionalnih organizacij

Končno se je Konferenca dogovorila, da zaradi ponazoritve tej sklepni listini priloži besedili Pogodbe o Evropski uniji in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, kakršni sta na podlagi sprememb, ki jih je sprejela Konferenca.

V Amsterdamu, drugega oktobra tisoč devetsto sedemindevetdeset.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges
Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen
Für Seine Majestät der König der Belgier

Erik Derycke

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallone, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

For Hendes Majestæt Danmarks Dronning

Niels Helveg Petersen

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

Klaus Kinkel

Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

Theodoros Pangalos

Por Su Majestad el Rey de España

Juan Abel Matutes

Pour le Président de la République française

Hubert Védrine

Thar ceann an Choimisiúin arna údarú le hAirteagal 14 de Bhunreacht na hÉireann chun cumhachtaí agus feidhmeanna Uachtaráin na hÉireann a oibriú agus a chomhlíonadh

For the Commission authorised by Article 14 of the Constitution of Ireland to exercise and perform the powers and functions of the President of Ireland

Raphael P. Burke

Per il Presidente della Repubblica italiana

Lamberto Dini

Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg

Jacques F. Poos

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

Hans van Mierlo

Für den Bundespräsidenten der Republik Österreich

Wolfgang Schüssel

Pelo Presidente da República Portuguesa

Jaime Gama

Suomen Tasavallan Presidentin puolesta
För Republiken Finlands President

Tarja Halonen

För Hans Majestät Konungen av Sverige

Lena Hjelm-Wallén

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Douglas Henderson

IZJAVE, KI JIH JE SPREJELA KONFERENCA

1. Izjava o odpravi smrtne kazni

Sklicujoč se na člen F(2) Pogodbe o Evropski uniji konferenca opozarja, da Protokol št. 6 k Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisani 4. novembra 1950 v Rimu, ki ga je podpisala in ratificirala velika večina držav članic, predvideva odpravo smrtne kazni.

V tej zvezi konferenca ugotavlja, da je bila po podpisu zgoraj navedenega protokola dne 28. aprila 1983 smrtna kazen odpravljena v večini držav članic Unije in da se v nobeni od njih ni izvršila.

2. Izjava o okrepljenem sodelovanju med Evropsko unijo in Zahodnoevropsko unijo

Da bi okrepili sodelovanje med Evropsko unijo in Zahodnoevropsko unijo, konferenca poziva Svet, naj čim prej sprejme ustrezne predpise glede varnostnega preverjanja osebja generalnega sekretariata Sveta.

3. Izjava o Zahodnoevropski uniji

Konferenca se seznani z naslednjo izjavo, ki jo je sprejel Svet ministrov Zahodnoevropske unije 22. julija 1997:

"IZJAVA ZAHODNOEVROPSKE UNIJE O VLOGI ZAHODNOEVROPSKE UNIJE TER NJENIH ODNOSIH Z EVROPSKO UNIJO IN ATLANTSKIM ZAVEZNIŠTVOM

UVOD

1. Države članice Zahodnoevropske unije (ZEU) so se leta 1991 v Maastrichtu dogovorile o potrebi razvijati avtentično evropsko varnostno in obrambno identiteto (EVOI) in prevzeti večjo evropsko odgovornost za obrambne zadeve. V luči Amsterdamske pogodbe znova potrjujejo pomen nadaljevanja in krepitve teh prizadevanj. ZEU je sestavni del razvoja Evropske unije (EU) in ji zagotavlja dostop do operativnih zmogljivosti, zlasti v zvezi s peterberškimi nalogami, prav tako pa je bistvena sestavina razvoja EVOI v okviru Atlantskega zavezništva v skladu s Pariško izjavo in sklepi, ki so jih sprejeli ministri držav članic Nata v Berlinu.

2. Danes sodelujejo v Svetu ZEU vse države članice Evropske unije in vse evropske članice Atlantskega zavezništva v skladu z njihovim ustreznim statusom. V okviru Sveta se te države sodelujejo tudi s srednje- in vzhodnoevropskimi državami, ki so povezane z Evropsko unijo s pridružitvenimi sporazumi in so kandidatke za pristop k Evropski uniji in Atlantskemu zavezništvu. ZEU se tako uveljavlja kot dejanski okvir za dialog in sodelovanje med Evropejci pri širših evropskih varnostnih in obrambnih vprašanjih.

3. V tej zvezi ZEU upošteva naslov V Pogodbe o Evropski uniji glede skupne zunanje in varnostne politike EU, zlasti člena J.3(1), J.7 in protokol k členu J.7, ki se glasijo:

Člen J.3(1)

"1. Evropski svet določi načela in splošne smernice skupne zunanje in varnostne politike, tudi pri vprašanjih, ki zadevajo obrambo."

Člen J.7

"1. Skupna zunanja in varnostna politika zajema vsa vprašanja glede varnosti Unije, tudi postopno oblikovanje skupne obrambne politike skladno z drugim pododstavkom, ki bi lahko pripeljala do skupne obrambe, če bi Evropski svet tako odločil. V tem primeru državam članicam priporoči, naj takšno odločitev sprejmejo v skladu z njihovimi ustavnimi pravili.

Zahodnoevropska unija (ZEU) je sestavni del razvoja Unije in ji zagotavlja dostop do operativne zmogljivosti, zlasti v zvezi z odstavkom 2. Unijo podpira pri oblikovanju obrambnih vidikov skupne zunanje in varnostne politike, kakor je določeno v tem členu. Unija zato pospešuje tesnejše institucionalne odnose z ZEU, da bi se ZEU omogočila vključitev v Unijo, če bi Evropski svet tako odločil. V tem primeru državam članicam priporoči, naj takšno odločitev sprejmejo v skladu z njihovimi ustavnimi pravili.

Politika Unije v skladu s tem členom ne posega v posebno naravo varnostne in obrambne politike posameznih držav članic in spoštuje obveznosti iz Severnoatlantske pogodbe tistih držav članic, ki vidijo uresničevanje svoje skupne obrambe v Severnoatlantski zvezi (NATO), ter je združljiva s skupno varnostno in obrambno politiko, vzpostavljeno v tem okviru.

Postopno oblikovanje skupne obrambne politike bo podprto z medsebojnim sodelovanjem na področju oboroževanja, kakor je primerno po mnenju držav članic.

2. Vprašanja iz tega člena vključujejo humanitarne in reševalne operacije, naloge za ohranjanje miru in bojne operacije za krizno upravljanje, vključno z ukrepi za vzpostavljanje miru.

3. Unija se bo pri pripravi in izvedbi svojih odločitev in ukrepov, ki zadevajo obrambo, obrnila na ZEU.

Pristojnost Evropskega sveta za določitev smernic skladno s členom J.3 velja tudi za ZEU pri tistih vprašanjih, v zvezi s katerimi se Unija obrne na ZEU.

Kadar se Unija pri pripravi in izvedbi svojih odločitev glede nalog iz odstavka 2 obrne na ZEU, lahko vse države članice Unije pri teh nalogah polno sodelujejo. Svet v dogovoru z institucijami ZEU sprejme potrebne praktične rešitve, da bi lahko države članice, ki prispevajo k uresničitvi teh nalog, polno in enakopravno sodelovale pri načrtovanju in odločanju v okviru ZEU.

Odločitve iz tega odstavka, ki zadevajo obrambo, se sprejemajo brez poseganja v politike in obveznosti, navedene v tretjem pododstavku odstavka 1.

4. Določbe tega člena ne preprečujejo razvoja tesnejšega dvostranskega sodelovanja med dvema ali več državami članicami v okviru ZEU in Atlantskega zavezništva, če takšno sodelovanje ne nasprotuje sodelovanju, predvidenem v tem naslovu, ali če ga ne ovira.

5. Z namenom pospešiti uresničevanje ciljev tega člena se njegove določbe preverijo skladno s členom N."

Protokol o členu J.7

"VISOKE POGODBENICE SO SE,

OB ZAVEDANJU potrebe po izvajanju določb drugega pododstavka odstavka 1 člena J.7 in odstavka 3 tega člena Pogodbe o Evropski uniji v polnem obsegu,

SPRIČO tega, da politika Unije v skladu s členom J.7 ne posega v posebno naravo varnostne in obrambne politike posameznih držav članic in spoštuje obveznosti iz Severnoatlantske pogodbe tistih držav članic, ki vidijo uresničevanje svoje skupne obrambe v Natu, ter da je združljiva s skupno varnostno in obrambno politiko, vzpostavljeno v tem okviru,

DOGOVORILE o naslednji določbi, ki je priloga k Pogodbi o ustanovitvi Evropske unije:

Evropska unija pripravi skupaj z Zahodnoevropsko unijo v enem letu po začetku veljavnosti Amsterdamske pogodbe ureditev za okrepljeno sodelovanje med njima."

A. ODNOSI ZEU Z EVROPSKO UNIJO: OB IZVAJANJU AMSTERDAMSKE POGODBE

4. V "Izjavi o vlogi Zahodnoevropske unije ter njenih odnosih z Evropsko unijo in Atlantskim zavezništvom" z dne 10. decembra 1991 so si države članice ZEU zastavile cilj "postopno zgraditi ZEU kot obrambno komponento Evropske unije". Danes ponovno potrjujejo ta cilj, kakor ga je natančno določila Amsterdamska pogodba."

5. Kadar se Unija obrne na ZEU, bo slednja pripravila in izvajala odločitve in ukrepe EU, ki zadevajo obrambo.

Pri pripravi in izvedbi odločitev in ukrepov EU, glede katerih se je Unija obrnila na ZEU, se slednja dosledno ravna po smernicah Evropskega sveta.

ZEU podpira Unijo pri oblikovanju obrambnih vidikov skupne zunanje in varnostne politike Evropske unije, kakor je določeno v členu J.7 Pogodbe o Evropski uniji.

6. ZEU potrjuje, da kadar se Unija pri pripravi in izvedbi svojih odločitev glede nalog iz člena J.7(2) Pogodbe o Evropski uniji obrne na ZEU, lahko vse države članice Unije polno sodelujejo pri zadevnih nalogah v skladu s členom J.7(3) Pogodbe o Evropski uniji.

ZEU bo razvijala vlogo opazovalk v ZEU skladno z določbami člena J.7(3) in sprejela potrebne praktične rešitve, da bi lahko vse države članice EU, ki so udeležene pri nalogah, ki jih ZEU opravlja na zahtevo EU, polno in enakopravno sodelovale pri načrtovanju in odločanju v okviru ZEU.

7. Skladno s Protokolom o členu J.7 Pogodbe o Evropski uniji ZEU skupaj z Evropsko unijo pripravi ureditev za okrepljeno sodelovanje med njima. V tej zvezi se lahko že sedaj navede vrsta ukrepov, od katerih ZEU nekatere že preizkuša, zlasti:

– ureditev za izboljšanje usklajevanja posvetovanj in postopkov odločanja obeh organizacij, zlasti v kriznih situacijah;

– skupna zasedanja pristojnih organov obeh organizacij;

– kar največjo usklajenost zaporedja predsedstev ZEU in EU, pa tudi upravnih predpisov in praks obeh organizacij;

– tesno usklajevanje dela generalnega sekretariata ZEU in generalnega sekretariata Sveta EU, vključno z izmenjavo in začasnim dodeljevanjem osebja;

– ureditev, ki omogoča pristojnim organom EU, vključno z njeno enoto za načrtovanje politike in zgodnje opozarjanje, da uporabljajo celico za načrtovanje, situacijski center in satelitski center ZEU;

– kolikor je primerno, sodelovanje EU in ZEU na področju oboroževanja, v okviru Zahodnoevropske skupine za oborožitev (WEAG) kot evropskega foruma za sodelovanje pri oboroževanju, v zvezi z racionalizacijo evropskega trga z orožjem in vzpostavitvijo evropske agencije za oborožitev;

– praktične rešitve za zagotavljanje sodelovanja z Evropsko komisijo, ki odražajo njeno vlogo v SZVP, kakor je opredeljena v revidirani Pogodbi o Evropski uniji;

– boljšo varnostno ureditev z Evropsko unijo.

B. ODNOSI MED ZEU IN NATOM V OKVIRU RAZVOJA EVOI ZNOTRAJ ATLANTSKEGA ZAVEZNIŠTVA

8. Atlantsko zavezništvo je še naprej temelj skupne obrambe po Severnoatlantski pogodbi. Ostaja bistveni forum za posvetovanje med zaveznicami in okvir za dogovarjanje o politikah, ki se nanašajo na njihove varnostne in obrambne obveznosti po Washingtonski pogodbi. Zavezništvo je začelo proces prilagajanja in reform, da bi lahko učinkoviteje izvajalo vse svoje naloge. Cilj tega procesa je krepitev in prenova transatlantskega partnerstva, vključno z razvojem EVOI znotraj zavezništva.

9. ZEU je bistvena sestavina razvoja evropske varnostne in obrambne identitete v okviru Atlantskega zavezništva in si bo zaradi tega še naprej prizadevala krepiti institucionalno in praktično sodelovanje z Natom.

10. Poleg tega, da podpira skupno obrambo po členu 5 Washingtonske pogodbe in členu V spremenjene Bruseljske pogodbe, ZEU dejavno sodeluje pri preprečevanju sporov in kriznem upravljanju, kakor to predvideva Petersberška izjava. V tej zvezi se ZEU obvezuje, da bo celovito opravljala svojo vlogo in pri tem spoštovala popolno preglednost in komplementarnost obeh organizacij.

11. ZEU potrjuje, da bo ta identiteta, ki bo podprta z ustreznim vojaškim načrtovanjem, temeljila na uveljavljenih vojaških načelih in omogočala ustanovitev vojaško koherentnih in učinkovitih sil, ki bodo sposobne delovati pod političnim nadzorom in strateškim vodstvom ZEU.

12. V ta namen bo ZEU razvijala svoje sodelovanje z Natom zlasti na naslednjih področjih:

– mehanizmi za posvetovanje med ZEU in Natom v kriznih situacijah;

– dejavna udeležba ZEU v Natovem procesu načrtovanja obrambe;

– operativne povezave med ZEU in Natom pri načrtovanju, pripravi in vodenju operacij, pri katerih so uporabljena sredstva in zmogljivosti Nata pod političnim nadzorom in strateškim vodstvom ZEU, zlasti:

– vojaškega načrtovanja, ki ga vodi Nato v sodelovanju z ZEU, in vaj;

– okvirnega sporazuma o prenosu, spremljanju in vračilu sredstev in zmogljivosti Nata;

– povezave med ZEU in Natom pri sistemu poveljevanja v Evropi.

To sodelovanje se bo še naprej razvijalo, pri čemer se bo upoštevalo tudi prilagajanje zavezništva.

C. OPERATIVNA VLOGA ZEU PRI RAZVOJU EVOI

13. ZEU bo razvijala svojo vlogo evropskega politično-vojaškega organa za krizno upravljanje z uporabo sredstev in zmogljivosti, ki jih dajejo na razpolago države ZEU na nacionalni ali večnacionalni podlagi, pri čemer lahko, kadar je to primerno, uporablja Natova sredstva in zmogljivosti v skladu z ureditvijo, ki je še v pripravi. V tej zvezi bo ZEU podpirala tudi ZN in OVSE pri njihovih nalogah kriznega upravljanja.

ZEU bo v okviru člena J.7 Pogodbe o Evropski uniji prispevala k postopnemu oblikovanju skupne obrambne politike in nadaljevala svoje konkretno izvajanje z nadaljnjim razvojem svoje operativne vloge.

14. V ta namen bo ZEU nadaljevala delo na naslednjih področjih:

– ZEU je razvila mehanizme in postopke kriznega upravljanja, ki se bodo posodabljali s pridobivanjem izkušenj ZEU v okviru vaj in operacij. Izvajanje petersberških nalog zahteva prožne načine ukrepanja, ki ustrezajo različnim kriznim situacijam in optimalno uporabljajo razpoložljive zmogljivosti, vključno z dostopom do nacionalnega vojaškega poveljstva, ki ga lahko zagotovi ena od nosilnih držav članic, ali do večnacionalnega vojaškega poveljstva, danega na razpolago ZEU, ali do Natovih sredstev in zmogljivosti.

– ZEU je že izdelala "Preliminarne sklepe o oblikovanju skupne evropske obrambne politike", ki so prvi prispevek k ciljem, obsegu in sredstvom skupne evropske obrambne politike.

ZEU bo nadaljevala to delo zlasti na podlagi Pariške deklaracije in ob upoštevanju ustreznih elementov sklepov s srečanj na vrhu in ministrskih sestankov ZEU in NATO od zasedanja v Birminghamu naprej. Pozornost bo posvetila zlasti naslednjim področjem:

– opredelitvi načel za uporabo oboroženih sil držav ZEU za petersberške operacije ZEU pri uresničevanju skupnih evropskih varnostnih interesov;

– organizaciji operativnih sredstev za petersberške naloge, kot so načrtovanje in vaje za splošne in izredne razmere, priprava in interoperabilnost oboroženih sil, vključno s sodelovanjem pri Natovem procesu načrtovanja obrambe, kolikor je to potrebno;

– strateški mobilnosti na podlagi njenega tekočega dela;

– obrambnim obveščevalnim nalogam, ki jih uresničujejo njena celica za načrtovanje, situacijski center in satelitski center.

– ZEU je sprejela številne ukrepe za krepitev svoje operativne vloge (celica za načrtovanje, situacijski center, satelitski center). Izboljšanje delovanja vojaških komponent na sedežu ZEU in ustanovitev vojaškega odbora pod nadzorom Sveta bosta pomenila nadaljnjo okrepitev struktur, ki so pomembne za uspešno pripravo in vodenje operacij ZEU.

– Da bi ZEU pridruženim članicam in državam opazovalkam omogočila sodelovanje pri vseh svojih operacijah, bo tudi preučila modalitete, ki so potrebne za to, da bi te lahko v skladu z njihovim statusom polno sodelovale pri vseh operacijah ZEU.

– ZEU opozarja na to, da sodelujejo pridružene članice pri operacijah, ki se jih udeležujejo, pa tudi pri ustreznih vajah in načrtovanju na enaki podlagi kot polnopravne članice. ZEU bo preučila tudi vprašanje čim bolj polnega sodelovanja opazovalk v skladu z njihovim statusom pri načrtovanju in odločanju v okviru ZEU pri vseh operacijah, ki se jih udeležujejo.

– ZEU bo – ob posvetovanju s pristojnimi organi, kolikor je to potrebno – preučila možnosti za kar najširše sodelovanje pridruženih članic in držav opazovalk pri njenih dejavnostih v skladu z njihovim statusom. Zlasti se bo posvetila dejavnostim na področjih oboroževanja, vesolja in vojaških študij.

– ZEU bo preučila, kako okrepiti sodelovanje pridruženih partnerjev pri vedno večjem številu dejavnosti."

4. Izjava o členih J.14 in K.10 Pogodbe o Evropski uniji

Določbe členov J.14 in K.10 Pogodbe o Evropski uniji in kakršni koli sporazumi na podlagi teh členov ne pomenijo nikakršnega prenosa pristojnosti od držav članic na Evropsko unijo.

5. Izjava o členu J.15 Pogodbe o Evropski uniji

Konferenca se dogovori, da ob mednarodnih krizah ali drugih nujnih zadevah države članice poskrbijo za to, da se lahko Politični odbor iz člena J.15 Pogodbe o Evropski uniji kadar koli v zelo kratkem času sestane na ravni političnih direktorjev ali njihovih namestnikov.

6. Izjava o vzpostavitvi enote za načrtovanje politike in zgodnje opozarjanje

Konferenca se dogovori o naslednjem:

1. Enota za načrtovanje politike in zgodnje opozarjanje se ustanovi pri generalnem sekretariatu Sveta pod pristojnostjo njegovega generalnega sekretarja, visokega predstavnika SZVP. Vzpostavi se ustrezno sodelovanje s Komisijo za zagotovitev popolne koherence z zunanjo gospodarsko in razvojno politiko Unije.

2. Naloge enote vključujejo:

a) spremljanje in analizo razvoja na področjih, pomembnih za SZVP;

b) presojo interesov zunanje in varnostne politike Unije ter ugotavljanje področij, na katera bi se SZVP lahko osredotočila v prihodnje;

c) pravočasno presojo in zgodnje opozarjanje na dogodke ali situacije, ki bi lahko imeli precejšen učinek na zunanjo in varnostno politiko Unije, vključno z morebitnimi političnimi krizami;

d) izdelavo, na zahtevo Sveta ali predsedstva ali na lastno pobudo, utemeljene dokumentacije o političnih opcijah, ki se pod pristojnostjo predsedstva predloži kot prispevek k oblikovanju politike v Svetu in ki lahko vsebuje analize, priporočila in strategije za SZVP.

3. Enoto sestavlja osebje iz generalnega sekretariata, držav članic, Komisije in ZEU.

4. Vsaka država članica ali Komisija lahko da enoti predlog za delo, ki naj se opravi.

5. Države članice in Komisija pomagajo pri procesu načrtovanja politike z zagotavljanjem ustreznih informacij v čim večjem možnem obsegu, vključno z zaupnimi informacijami.

7. Izjava o členu K.2 Pogodbe o Evropski uniji

Ukrepi na področju policijskega sodelovanja po členu K.2 Pogodbe o Evropski uniji, vključno z dejavnostmi Europola, so predmet ustreznega sodnega nadzora pristojnih nacionalnih organov v skladu s predpisi, ki veljajo v posameznih državah članicah.

8. Izjava o členu K.3(e) Pogodbe o Evropski uniji

Konferenca se dogovori, da določbe člena K.3(e) Pogodbe o Evropski uniji ne obvezujejo države članice k uvedbi minimalnih kazni, če jih njen pravni sistem ne predvideva.

9. Izjava o členu K.6(2) Pogodbe o Evropski uniji

Konferenca se dogovori, da se pobude za ukrepe iz člena K.6(2) Pogodbe o Evropski uniji in akti, ki jih sprejme Svet po tem členu, objavijo v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* v skladu z ustreznima poslovnikoma Sveta in Komisije.

10. Izjava o členu K.7 Pogodbe o Evropski uniji

Konferenca ugotavlja, da si lahko države članice pri dajanju izjav na podlagi člena K.7(2) Pogodbe o Evropski uniji pridržijo pravico, da v nacionalnem pravu predvidijo določbe za primer, če se postavi vprašanje o veljavnosti ali razlagi akta iz člena K.7(1) v postopku, ki teče pred nacionalnim sodiščem, zoper odločitev katerega po nacionalnem pravu ni pravnega sredstva, zaradi česar bo to sodišče dolžno predložiti zadevo Sodišču.

11. Izjava o statusu cerkva in nekonfesionalnih organizacij

Evropska unija spoštuje in ne posega v status, ki ga cerkve in verska združenja ali verske skupnosti uživajo v državah članicah po notranjem pravu.

Evropska unija enako spoštuje status svetovnonazorskih in nekonfesionalnih organizacij.

12. Izjava o presoji vplivov na okolje

Konferenca se seznani z obvezo Komisije, da bo pri oblikovanju predlogov, ki bi lahko imeli pomembne posledice za okolje, pripravila študije o presoji vplivov na okolje.

13. Izjava o členu 7d Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Določbe člena 7d Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti o javnih službah se izvajajo ob polnem spoštovanju sodne prakse Sodišča, med drugim tudi glede načel enakega obravnavanja, kakovosti in kontinuitete takih služb.

14. Izjava o razveljavitvi člena 44 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Razveljavitev člena 44 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, ki se sklicuje na naravno preferenco med državami članicami pri določanju najnižjih cen med prehodnim obdobjem, nikakor ne vpliva na načelo preference Skupnosti, kakor je opredeljeno s sodno prakso Sodišča.

15. Izjava o ohranitvi ravni varstva in varnosti, ki jo predvideva schengenski pravni red

Konferenca se dogovori, da morajo ukrepi Sveta, ki bodo nadomestili določbe o odpravi kontrol na skupnih mejah iz Schengenske konvencije iz leta 1990, zagotoviti najmanj enako raven varstva in varnosti kot omenjene določbe Schengenske konvencije.

16. Izjava o členu 73j(2)(b) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca se dogovori, da je treba pri uporabi člena 73j(2)(b) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti upoštevati zunanjepolitične preudarke Unije in držav članic.

17. Izjava o členu 73k Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Z Visokim komisariatom Združenih narodov za begunce in drugimi ustreznimi mednarodnimi organizacijami se začnejo posvetovanja o vprašanjih, ki se nanašajo na azilno politiko.

18. Izjava o členu 73k(3)(a) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca se dogovori, da se lahko države članice pogajajo in sklepajo sporazume s tretjimi državami na področjih iz člena 73k(3)(a) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, kolikor so taki sporazumi v skladu s pravom Skupnosti.

19. Izjava o členu 73l(1) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca se dogovori, da lahko države članice pri izpolnjevanju svojih obveznosti iz člena 73l(1) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti upoštevajo zunanjepolitične preudarke.

20. Izjava o členu 73m Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Ukrepi, sprejeti v skladu s členom 73m Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, nobeni državi članici ne preprečujejo uporabe njenih ustavnih pravil glede svobode tiska in svobode izražanja v drugih medijih.

21. Izjava o členu 73o Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca se dogovori, da bo Svet pred koncem petletnega obdobja iz člena 73o preveril elemente sklepa, navedenega v drugi alinei člena 73o(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, da bi ga lahko takoj po koncu tega obdobja sprejel in začel uporabljati.

22. Izjava o invalidih

Konferenca se dogovori, da morajo institucije Skupnosti pri pripravi ukrepov na podlagi člena 100a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti upoštevati potrebe invalidov.

23. Izjava o spodbujevalnih ukrepih iz člena 109r Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca se dogovori, da mora biti v spodbujevalnih ukrepih iz člena 109r Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti vedno navedeno naslednje:

– razlogi za njihovo sprejetje na podlagi objektivne ocene njihove potrebnosti in obstoja dodatne vrednosti na ravni Skupnosti;

– njihovo trajanje, ki ne sme biti daljše od pet let;

– najvišji znesek za njihovo financiranje, ki naj bi odražal spodbujevalno naravo takšnih ukrepov.

24. Izjava o členu 109r Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Dogovorjeno je, da bodo vsi odhodki po členu 109r Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti zajeti v rubriki 3 finančnega načrta.

25. Izjava o členu 118 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Dogovorjeno je, da bodo vsi odhodki po členu 118 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti zajeti v rubriki 3 finančnega načrta.

26. Izjava o členu 118(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Visoke pogodbenice ugotavljajo, da je bilo v razpravah o členu 118(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti dogovorjeno, da Skupnost pri določanju minimalnih zahtev za varovanje zdravja in varnosti zaposlenih ne namerava neupravičeno zapostavljati zaposlenih v malih in srednjih podjetjih.

27. Izjava o členu 118b(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Visoke pogodbenice izjavljajo, da bo prvi dogovor za izvajanje sporazumov med socialnimi partnerji na ravni Skupnosti – omenjenih v členu 118b(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti – s kolektivnimi pogajanji v skladu s predpisi vsake države članice določil vsebino sporazumov in da torej ta dogovor ne pomeni obveznosti za državo članico, da neposredno uporablja te sporazume ali pripravi predpise za njihov prenos, pa tudi ne obveznosti, da spremeni veljavno nacionalno zakonodajo zaradi olajšanja njihovega izvajanja.

28. Izjava o členu 119(4) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Pri sprejemanju ukrepov iz člena 119(4) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti naj bi bil cilj držav članic predvsem izboljšanje položaja žensk v delovnem življenju.

29. Izjava o športu

Konferenca poudarja družbeni pomen športa, zlasti njegove vloge pri oblikovanju identitete in povezovanju ljudi. Konferenca zato poziva organe Evropske unije, da se glede pomembnih vprašanj v zvezi s športom posvetujejo s športnimi združenji. Pri tem je treba zlasti upoštevati posebnosti amaterskega športa.

30. Izjava o otoških regijah

Konferenca se zaveda, da so otoške regije prizadete zaradi strukturne prikrajšanosti, ki izhaja iz njihove otoške lege, trajnega dejavnika, ki ovira njihov gospodarski in socialni razvoj.

Temu ustrezno Konferenca priznava, da mora zakonodaja Skupnosti upoštevati to prikrajšanost in da se lahko, kolikor je to upravičeno, sprejmejo posebni ukrepi v korist teh regij, da bi jih pod poštenimi pogoji lahko bolje vključili v notranji trg.

31. Izjava o sklepu Sveta z dne 13. julija 1987

Konferenca poziva Komisijo, da Svetu najpozneje do konca leta 1998 predloži predlog za spremembo sklepa Sveta z dne 13. julija 1987, ki določa postopke za izvajanje izvršilnih pristojnosti, prenesenih na Komisijo.

32. Izjava o organizaciji in delovanju Komisije

Konferenca se seznani z namero Komisije, da bo v okviru kolegija pravočasno pripravila reorganizacijo nalog za Komisijo, ki bo prevzela mandat leta 2000, da bi s tem zagotovila optimalno razdelitev med običajnimi resorji in posebnimi nalogami.

V tej zvezi meni, da mora imeti predsednik Komisije široko diskrecijo pri dodeljevanju nalog v okviru kolegija pa tudi pri prerazporejanju teh nalog med mandatom Komisije.

Konferenca se seznani tudi z namero Komisije, da se bo hkrati lotila ustrezne reorganizacije svojih služb. Zlasti ugotavlja, da bi bilo zaželeno zunanje odnose vključiti med pristojnosti podpredsednika.

33. Izjava o členu 188c(3) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca poziva Računsko sodišče, Evropsko investicijsko banko in Komisijo, da ohranijo v veljavi sedanji tristranski sporazum. Če katera od strank zahteva novo ali spremenjeno besedilo, si prizadevajo doseči dogovor o takšnem besedilu ob upoštevanju svojih vsakokratnih interesov.

34. Izjava o spoštovanju rokov v postopku soodločanja

Konferenca poziva Evropski parlament, Svet in Komisijo, da storijo vse potrebno za zagotovitev kar najhitrejšega potekanja postopka soodločanja. Konferenca opozarja na pomen doslednega spoštovanja rokov iz člena 189b Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in potrjuje, da se sme podaljšanje rokov, predvideno v odstavku 7 tega člena, uporabiti le, kadar je to nujno potrebno. V nobenem primeru pa med drugo obravnavo v Evropskem parlamentu in izidom postopka v Spravnem odboru ne bi smelo preteči več kakor devet mesecev.

35. Izjava o členu 191a(1) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca se dogovori, da bodo načela in pogoji iz člena 191a(1) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti dopuščali državi članici od Komisije ali Sveta zahtevati, da se dokument, ki izvira iz te države članice, ne pošilja tretjim strankam brez njenega predhodnega soglasja.

36. Izjava o čezmorskih državah in ozemljih

Konferenca priznava, da je bila posebna ureditev za pridruževanje čezmorskih držav in ozemelj (ČDO) v četrtem delu Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti zamišljena za številne države in ozemlja z veliko površino in velikim številom prebivalcev. Ureditev se je od leta 1957 le malo spremenila.

Konferenca ugotavlja, da obstaja danes samo še 20 ČDO, ki so izjemno razpršena otoška ozemlja, s skupaj približno 900.000 prebivalci. Poleg tega pa večina ČDO močno zaostaja v strukturnem smislu zaradi izjemno neugodnih geografskih in gospodarskih razmer. V teh okoliščinah posebna ureditev za pridruževanje, kakor je bila zasnovana leta 1957, ne zadošča več za učinkovito soočanje z izzivi razvoja ČDO.

Konferenca ponovno slovesno izjavlja, da je namen pridruževanja spodbuditi gospodarski in socialni razvoj držav in ozemelj ter vzpostaviti tesne ekonomske odnose med njimi in Skupnostjo kot celoto.

Konferenca poziva Svet, naj v skladu z določbami člena 136 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti do februarja 2000 ponovno preuči pridružitvene sporazume, pri čemer si je treba prizadevati za uresničitev štirih ciljev:

– učinkovitejše spodbujanje gospodarskega in socialnega razvoja ČDO;

– razvoj ekonomskih odnosov med ČDO in Evropsko unijo;

– večje upoštevanje raznolikosti in posebnosti posameznih ČDO, tudi vidikov, ki se nanašajo na pravico do ustanavljanja;

– zagotavljanje povečane učinkovitosti finančnih instrumentov.

37. Izjava o javnih kreditnih institucijah v Nemčiji

Konferenca se seznani z mnenjem Komisije, da obstoječa pravila konkurence Skupnosti dopuščajo polno upoštevanje storitev splošnega gospodarskega pomena, ki jih opravljajo obstoje-

če javne kreditne institucije v Nemčiji, in ugodnosti, ki so tem institucijam dodeljene zaradi nadomestitve stroškov, povezanih s takšnimi storitvami. Pri tem je prepuščeno organizaciji te države članice, na kakšen način omogoči lokalnim oblastem izvajati naloge za zagotavljanje celovite in učinkovite finančne infrastrukture v njihovih regijah. Takšne ugodnosti ne smejo škoditi pogojem konkurence v obsegu, ki bi presegal potrebo po izvajanju teh posebnih nalog in bil v nasprotju z interesi Skupnosti.

Konferenca opozarja, da je Evropski svet pozval Komisijo, naj preveri, ali obstajajo v drugih državah članicah podobni primeri, da bi uporabili enaka merila za podobne primere in obvestili Svet v sestavi "ECOFIN".

38. Izjava o prostovoljnem delu

Konferenca priznava, da je prostovoljno delo pomemben prispevek k razvoju socialne solidarnosti.

Skupnost bo spodbujala evropsko razsežnost prostovoljnih organizacij s posebnim poudarkom na izmenjavi informacij in izkušenj, pa tudi na sodelovanju mladih in starejših pri prostovoljnem delu.

39. Izjava o kakovosti priprave zakonodaje Skupnosti

Konferenca ugotavlja, da je kakovost priprave zakonodaje Skupnosti bistvenega pomena za to, da bi jo pristojne nacionalne oblasti lahko pravilno izvajale, državljani in gospodarstvo pa bolje razumeli. Pri tem se sklicuje na ustrezne sklepe predsedstva Evropskega sveta v Edinburghu 11. in 12. decembra 1992 ter na resolucijo Sveta o kakovosti priprave zakonodaje Skupnosti, sprejete 8. junija 1993 (*Uradni list Evropskih skupnosti*, C 166 z dne 17. junija 1993, str. 1).

Konferenca meni, da bi morale vse tri institucije, ki sodelujejo v postopku sprejemanja zakonodaje Skupnosti, Evropski parlament, Svet in Komisija, določiti smernice o kakovosti priprave te zakonodaje. Poudarja tudi, da bi morali zagotoviti boljši dostop do zakonodaje Skupnosti in v zvezi s tem pozdravlja sprejetje in prvo uporabo pospešenega delovnega postopka za uradno kodifikacijo zakonodajnih besedil, ki ga je uvedel Medinstitucionalni sporazum z dne 20. decembra 1994 (*Uradni list Evropskih skupnosti*, C 102 z dne 4. aprila 1996, str. 2).

Zato Konferenca izjavlja, da bi morali Evropski parlament, Svet in Komisija:

– v medsebojnem soglasju določiti smernice za izboljšanje kakovosti priprave zakonodaje Skupnosti in te smernice upoštevati pri obravnavanju predlogov ali osnutkov zakonodaje Skupnosti, pri tem pa sprejemati notranje organizacijske ukrepe, za katere menijo, da so potrebni za pravilno uporabo teh smernic;

– storiti vse, kar je v njihovi moči, za pospešitev kodifikacije zakonodajnih besedil.

40. Izjava o postopku sklepanja mednarodnih sporazumov Evropske skupnosti za premog in jeklo

Razveljavitev člena 14 Konvencije o prehodnih določbah, ki je priloga k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, ne spreminja obstoječe prakse glede postopka sklepanja mednarodnih sporazumov Evropske skupnosti za premog in jeklo.

41. Izjava o določbah glede preglednosti, dostopa do dokumentov in boja proti goljufijam

Konferenca meni, da bi se Evropski parlament, Svet in Komisija pri ukrepanju na podlagi Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo ter Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo morali ravnati po določbah o preglednosti, dostopu do dokumentov in boju proti goljufijam, ki veljajo v okviru Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti.

42. Izjava o pripravi prečiščenih besedil pogodb

Visoke pogodbenice so se dogovorile, da se mora tehnično delo, začeto med to medvladno konferenco, čimprej nadaljevati zaradi priprave prečiščenih besedil vseh ustreznih pogodb, tudi Pogodbe o Evropski uniji.

Dogovorile so se tudi, da končni rezultati tega tehničnega dela, ki se objavijo v okviru odgovornosti generalnega sekretarja Sveta zaradi lažje orientacije, nimajo pravnega učinka.

43. Izjava o Protokolu o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti

Visoke pogodbenice potrjujejo na eni strani Deklaracijo o izvajanju prava Skupnosti, ki je priložena Sklepni listini Pogodbe o Evropski uniji, in na drugi strani sklepe Evropskega sveta iz Essna, na podlagi katerih so za upravno izvajanje prava Skupnosti načeloma odgovorne države članice v skladu z njihovimi ustavnimi ureditvami. To ne vpliva na pristojnosti institucij Skupnosti za nadzor, kontrolo in izvajanje, kakor jih določata člena 145 in 155 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti.

44. Izjava o členu 2 Protokola o vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije

Visoke pogodbenice se dogovorijo, da sprejme Svet vse potrebne ukrepe iz člena 2 Protokola o vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije na dan začetka veljavnosti Amsterdamske pogodbe. V ta namen se pravočasno opravijo vsa potrebna pripravljalna dela, da bi bila lahko zaključena pred tem dnem.

45. Izjava o členu 4 Protokola o vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije

Visoke pogodbenice pozivajo Svet, naj pridobi mnenje Komisije, preden se odloči glede prošnje, ki jo vložita Irska ali Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska v skladu s členom 4 Protokola o vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije z namenom, da se nekatere ali vse določbe schengenskega pravnega reda uporabljajo tudi zanju.

Prav tako se zavezujejo storiti vse, kar je v njihovi moči, da bi Irski ali Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska, če tako želita, dovolile uporabo določb člena 4 navedenega protokola, tako da bi Svet mogel sprejeti odločitve iz tega člena na dan začetka veljavnosti tega protokola ali kadar koli zatem.

46. Izjava o členu 5 Protokola o vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije

Visoke pogodbenice se zavezujejo storiti vse, da bi omogočile ukrepanje vseh držav članic na področjih schengenskega pravnega reda, zlasti kadar Irska in Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska sprejmeta nekatere ali vse določbe tega pravnega reda v skladu s členom 4 Protokola o vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije.

47. Izjava o členu 6 Protokola o vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije

Visoke pogodbenice se dogovorijo, da bodo sprejele vse potrebne ukrepe, zato da bi lahko sporazumi iz člena 6 Protokola o vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije začeli veljati sočasno z začetkom veljavnosti Amsterdamske pogodbe.

48. Izjava glede Protokola o azilu za državljane držav članic Evropske unije

Protokol o azilu za državljane držav članic Evropske unije ne posega v pravico vsake države članice, da sprejme organizacij-

ske ukrepe, ki so po njenem mnenju potrebni za izpolnjevanje njenih obveznosti po Ženevski konvenciji z dne 28. julija 1951 o statusu beguncev.

49. Izjava glede pododstavka (d) edinega člena Protokola o azilu za državljane držav članic Evropske unije

Konferenca izjavlja, da priznava pomen resolucije ministrov držav članic Evropskih skupnosti, pristojnih za priseljevanje, z dne 30. novembra/1. decembra 1992 o očitno neutemeljenih vlogah za azil in resolucije Sveta z dne 20. junija 1995 o minimalnih zagotovilih za azilne postopke, vendar pa bi morali še naprej preučevati vprašanje zlorabe azilnih postopkov in ustreznih hitrih postopkov, ki omogočajo, da se preverjanje očitno neutemeljenih vlog za azil odpravi, z namenom, da bi uvedli nove izboljšave in s tem pripomogli k pospeševanju teh postopkov.

50. Izjava o Protokolu o institucijah glede na širitev Evropske unije

Dogovorjeno je, da se do začetka veljavnosti prve širitve podaljša veljavnost sklepa Sveta z dne 29. marca 1994 ("kompromis iz Ioannine") in da se do takrat najde rešitev za posebni primer Španije.

51. Izjava o členu 10 Amsterdamske pogodbe

Z Amsterdamsko pogodbo se razveljavijo in črtajo potekle določbe Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, kakršne so bile v veljavi pred začetkom veljavnosti Amsterdamske pogodbe, nekatere določbe teh pogodb pa se prilagodijo, vključno s tem, da se vstavijo nekatere določbe Pogodbe o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti ter Akta o volitvah predstavnikov Evropskega parlamenta s splošnimi neposrednimi volitvami. Te spremembe ne vplivajo na pravni red Skupnosti.

IZJAVE, S KATERIMI SE JE SEZNANILA KONFERENCA

1. Izjava Avstrije in Luksemburga o kreditnih institucijah

Avstrija in Luksemburg sodita, da Izjava o javnih kreditnih institucijah v Nemčiji velja tudi za kreditne institucije v Avstriji in Luksemburgu, ki imajo primerljivo organizacijsko strukturo.

2. Izjava Danske o členu K.14 Pogodbe o Evropski uniji

Člen K.14 Pogodbe o Evropski uniji določa, da je potrebno soglasje vseh članov Sveta Evropske unije, to je vseh držav članic, za sprejetje kakršne koli odločitve o uporabi določb naslova IIIa Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti o vizumih, azilu, priseljevanju in drugih politikah v zvezi s prostim gibanjem oseb pri ukrepanju na področjih iz člena K.1. Poleg tega bo morala biti vsaka soglasna odločitev Sveta pred uveljavitvijo sprejeta tudi v vsaki državi članici skladno z njenimi ustavnimi pravili. Na Danskem bo za takšno sprejetje v primeru prenosa suverenosti, kakor ga določa danska ustava, potrebna bodisi večina petih šestin glasov članov Folketinga bodisi večina glasov članov Folketinga in večina glasov, oddanih na referendumu.

3. Izjava Nemčije, Avstrije in Belgije o subsidiarnosti

Nemška, avstrijska in belgijska vlada so prepričane, da ukrepi Evropske skupnosti v skladu z načelom subsidiarnosti ne zadevajo samo držav članic, marveč tudi njihove ozemeljske skupnosti, kolikor imajo te lastne zakonodajne pristojnosti po nacionalnem ustavnem pravu.

4. Izjava Irske o členu 3 Protokola o stališču Združenega kraljestva in Irske

Irska izjavlja, da namerava uresničevati svojo pravico po členu 3 Protokola o stališču Združenega kraljestva in Irske do sodelovanja pri sprejemanju ukrepov v skladu z naslovom IIIa Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, kolikor je to najbolj mogoče, a še združljivo z ohranitvijo njenega skupnega potovalnega območja z Združenim kraljestvom. Irska se sklicuje na to, da njena udeležba pri Protokolu o uporabi nekaterih vidikov iz člena 7a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti odraža njeno željo po ohranitvi skupnega potovalnega območja z Združenim kraljestvom, da bi s tem zagotovila kar največjo svobodo gibanja v državo in iz nje.

5. Izjava Belgije o Protokolu o azilu za državljane držav članic Evropske unije

Ob prevzemu Protokola o azilu za državljane držav članic Evropske unije Belgija izjavlja, da bo v skladu s svojimi obveznostmi po ženevski konvenciji iz leta 1951 in newyorškem protokolu iz leta 1967 skladno z določbami iz točke (d) edinega člena tega protokola posamično preverjala vsako prošnjo za azil, ki jo vloži državljan druge države članice.

6. Izjava Belgije, Francije in Italije o Protokolu o institucijah glede na širitev Evropske unije

Belgija, Francija in Italija ugotavljajo, da na podlagi rezultatov medvladne konference Amsterdamska pogodba ne izpolnjuje potrebe po bistvenem napredku pri krepitvi institucij, ki jo je potrdil Evropski svet v Madridu.

Te države menijo, da je taka okrepitev nujen pogoj za dokončanje prvih pristopnih pogajanj. Odločene so v največjem primernem obsegu uveljaviti protokol glede sestave Komisije in ponderiranja glasov, pri čemer menijo, da je bistvena razširitev uporabe glasovanja s kvalificirano večino eden od pomembnih dejavnikov, ki bi ga bilo treba upoštevati.

7. Izjava Francije o položaju čezmorskih departmajev v luči Protokola o vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije

Francija meni, da izvajanje Protokola o vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije ne vpliva na območje ozemeljske veljavnosti Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, podpisane v Schengnu 19. junija 1990, kakor je določeno v prvem odstavku člena 138 te konvencije.

8. Izjava Grčije glede Izjave o statusu cerkva in nekonfesionalnih organizacij

Glede Izjave o statusu cerkva in nekonfesionalnih organizacij se Grčija sklicuje na Skupno izjavo o gori Atos, priloženo sklepni listini Pogodbe o pristopu Grčije k Evropskim skupnostim.

PREČIŠČENO BESEDILO

POGODBE O EVROPSKI UNIJI

NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ BELGIJCEV, NJENO VELIČANSTVO KRALJICA DANSKE, PREDSEDNIK ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE, PREDSEDNIK HELENSKE REPUBLIKE, NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ ŠPANIJE, PREDSEDNIK FRANCOSKE REPUBLIKE, PREDSEDNIK IRSKE, PREDSEDNIK ITALIJANSKE REPUBLIKE, NJEGOVA KRALJEVA VISOKOST VELIKI VOJVODA LUKSEMBURŠKI, NJENO VELIČANSTVO KRALJICA NIZOZEMSKE, PREDSEDNIK PORTUGALSKE REPUBLIKE, NJENO VELIČANSTVO KRALJICA ZDRUŽENEGA KRALJESTVA VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA,

TRDNO ODLOČENI, da zaznamujejo novo fazo v procesu evropskega povezovanja, ki se je začel z ustanovitvijo Evropskih skupnosti,

OB SKLICEVANJU na zgodovinski pomen konca razdeljenosti evropske celine in na potrebo po oblikovanju trdnih temeljev za graditev prihodnje Evrope,

POTRJUJOČ svojo zavezanost načelom svobode, demokracije in spoštovanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter pravne države,

POTRJUJOČ svojo zavezanost temeljnim socialnim pravicam, določenim v Evropski socialni listini, ki je bila podpisana 18. oktobra 1961 v Torinu, in v Listini Skupnosti o temeljnih socialnih pravicah delavcev iz leta 1989,

Z ŽELJO poglobiti solidarnost med svojimi narodi ob spoštovanju njihove zgodovine, kulture in tradicij,

Z ŽELJO okrepiti demokratično in učinkovito delovanje institucij, da bi lahko znotraj enotnega institucionalnega okvira bolje opravljale naloge, ki so jim zaupane,

TRDNO ODLOČENI, da okrepijo in uskladijo svoja gospodarstva ter ustanovijo ekonomsko in monetarno unijo, ki bo v skladu z določbami te pogodbe vključevala tudi enotno in trdno valuto,

ODLOČENI, da spodbujajo gospodarski in socialni razvoj svojih narodov ob upoštevanju načela trajnostnega razvoja in v okviru izoblikovanja notranjega trga, večje kohezije in varstva okolja ter da izvajajo politike, ki bodo zagotavljale, da bo napredek pri gospodarskem povezovanju spremljal tudi ustrezen napredek na drugih področjih,

TRDNO ODLOČENI, da uvedejo skupno državljanstvo za državljane svojih držav,

TRDNO ODLOČENI, da izvajajo skupno zunanjo in varnostno politiko, vključno s postopnim oblikovanjem skupne obrambne politike, ki bi lahko privedla do skupne obrambe skladno z določbami člena 17, in tako krepijo evropsko identiteto in neodvisnost, zato da bi pospeševali mir, varnost in napredek v Evropi in po svetu,

TRDNO ODLOČENI, da olajšajo prosto gibanje oseb in hkrati zagotovijo varnost svojih narodov z vzpostavitvijo območja svobode, varnosti in pravice v skladu z določbami te pogodbe,

TRDNO ODLOČENI, da nadaljujejo postopek oblikovanja vse tesnejše zveze med narodi Evrope, v kateri se odločitve sprejemajo po načelu subsidiarnosti v kar najtesnejši povezavi z državljani,

OB UPOŠTEVANJU nadaljnjih korakov, nujnih za napredek evropskega povezovanja,

SO SKLENILI ustanoviti Evropsko unijo in so v ta namen imenovali svoje pooblaščence:

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA BELGIJCEV:

Mark EYSKENS, minister za zunanje zadeve,
Philippe MAYSTADT, minister za finance;

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO DANSKE:

Uffe ELLEMANN-JENSEN, minister za zunanje zadeve,
Anders FOGH RASMUSSEN, minister za gospodarske dejavnosti;

ZA PREDSEDNIKA ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE:

Hans-Dietrich GENSCHER, zvezni minister za zunanje zadeve,
Theodor WAIGEL, zvezni minister za finance;

ZA PREDSEDNIKA HELENSKE REPUBLIKE:

Antonios SAMARAS, minister za zunanje zadeve,
Efthymios CHRISTODOULOU, minister za gospodarske dejavnosti,

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA ŠPANIJE:

Francisco FERNÁNDEZ ORDÓÑEZ, minister za zunanje zadeve,
Carlos SOLCHAGA CATALÁN, minister za gospodarske dejavnosti in finance;

ZA PREDSEDNIKA FRANCOSKE REPUBLIKE:

Roland DUMAS, minister za zunanje zadeve,

Pierre BEREGOVOY, minister za gospodarske dejavnosti, finančne zadeve in proračun;

ZA PREDSEDNIKA IRSKE:

Gerard COLLINS, minister za zunanje zadeve,
Bertie AHERN, minister za finance;

ZA PREDSEDNIKA ITALIJANSKE REPUBLIKE:

Gianni DE MICHELIS, minister za zunanje zadeve,
Guido CARLI, minister za zakladnico;

ZA NJEGOVO KRALJEVO VISOKOST VELIKEGA VOJVODO LUKSEMBURŠKEGA:

Jacques F. POOS, namestnik ministrskega predsednika, minister za zunanje zadeve,
Jean-Claude JUNCKER, minister za finance;

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO NIZOZEMSKE:

Hans van den BROEK, minister za zunanje zadeve,
Willem KOK, minister za finance,

ZA PREDSEDNIKA PORTUGALSKE REPUBLIKE:

João de Deus PINHEIRO, minister za zunanje zadeve,
Jorge BRAGA de MACEDO, minister za finance;

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO ZDRUŽENEGA KRALJESTVA VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA:

Visoko cenjeni Douglas HURD, državni sekretar za zunanje zadeve in zadeve Commonwealtha,
Cenjeni Francis MAUDE, finančni sekretar zakladnice;

KI so se po izmenjavi pooblastil v pravilni in predpisani obliki dogovorili o naslednjem:

NASLOV I

SKUPNE DOLOČBE

Člen 1 (prej člen A)

S to pogodbo VISOKE POGODBENICE med seboj ustanavljajo EVROPSKO UNIJO, v nadaljnjem besedilu "Unija".

Ta pogodba označuje novo stopnjo v procesu oblikovanja vse tesnejše zveze med narodi Evrope, v kateri se odločitve sprejemajo čim bolj javno in v kar najtesnejši povezavi z državljani.

Unija temelji na Evropskih skupnostih, dopolnjenih s politikami in oblikami sodelovanja, ki jih uvaja ta pogodba. Njena naloga je dosledno in solidarno urediti odnose med državami članicami in njihovimi narodi.

Člen 2 (prej člen B)

Unija ima naslednje cilje:

– spodbujati gospodarski in socialni razvoj ter visoko stopnjo zaposlenosti in doseči uravnotežen in trajnosten razvoj, zlasti z oblikovanjem območja brez notranjih meja, s krepitvijo ekonomske in socialne kohezije ter z vzpostavitvijo ekonomske in monetarne unije, ki bo sčasoma vključevala enotno valuto v skladu z določbami te pogodbe;

– uveljaviti svojo identiteto na mednarodnem prizorišču, zlasti z izvajanjem skupne zunanje in varnostne politike, vključno s postopnim oblikovanjem skupne obrambne politike, ki bi skladno z določbami člena 17 lahko privedla do skupne obrambe;

– okrepiti varstvo pravic in interesov državljanov držav članic z uvedbo državljanstva Unije;

– ohranjati in razvijati Unijo kot območje svobode, varnosti in pravice, na katerem se prosto gibanje oseb zagotavlja v povezavi z ustreznimi ukrepi glede kontrole na zunanjih mejah, azila, priseljevanja ter glede preprečevanja kriminala in boja proti njemu;

– v celoti ohraniti pravni red Skupnosti in ga nadgrajevati, pri čemer se preveri, v kolikšnem obsegu bi bilo treba revidirati politike in oblike sodelovanja, ki jih uvaja ta pogodba, za zagotovitev učinkovitosti mehanizmov in institucij Skupnosti.

Unija dosega svoje cilje v skladu z določbami, pogoji in časovnim razporedom te pogodbe, upoštevajoč načelo subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti.

Člen 3 (prej člen C)

Unija ima enoten institucionalni okvir, ki ji zagotavlja doslednost in kontinuiteto pri dejavnostih za doseganje njenih ciljev ob hkratnem spoštovanju in razvijanju pravnega reda Skupnosti.

Unija skrbi zlasti za doslednost pri vseh svojih zunanjepolitičnih dejavnostih v okviru zunanje, varnostne, ekonomske in razvojne politike. Za zagotavljanje te doslednosti sta odgovorna Svet in Komisija, ki v ta namen sodelujeta. Izvajanje teh politik zagotavljata v skladu s svojimi pristojnostmi.

Člen 4 (prej člen D)

Evropski svet daje Uniji nujno spodbudo za njen razvoj, za katerega določa tudi splošne politične smernice.

V Evropskem svetu se sestajajo voditelji držav ali vlad držav članic in predsednik Komisije. Pomagajo jim ministri za zunanje zadeve držav članic in član Komisije. Evropski svet se pod predsedstvom voditelja države ali vlade države članice, ki predseduje Svetu, sestane vsaj dvakrat na leto.

Evropski svet predloži Evropskemu parlamentu poročilo po vsakem sestanku in letno pisno poročilo o napredku Unije.

Člen 5 (prej člen E)

Evropski parlament, Svet, Komisija, Sodišče in Računsko sodišče izvajajo svoje pristojnosti pod pogoji in v namene, predvidene z določbami pogodb o ustanovitvi Evropskih skupnosti ter poznejših pogodb in aktov, ki prve spreminjajo in dopolnjujejo, pa tudi z drugimi določbami te pogodbe.

Člen 6 (prej člen F)

1. Unija temelji na načelih svobode, demokracije, spoštovanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter pravne države, na načelih, ki so skupna vsem državam članicam.

2. Unija spoštuje temeljne pravice, kakršne zagotavlja Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisana v Rimu 4. novembra 1950, in ki kot splošna načela prava Skupnosti izhajajo iz skupnih ustavnih tradicij držav članic.

3. Unija spoštuje nacionalno identiteto svojih držav članic.

4. Unija si zagotovi potrebna sredstva za doseganje svojih ciljev in izvajanje svojih politik.

Člen 7 (prej člen F.1)

1. Svet v sestavi voditeljev držav ali vlad lahko na predlog ene tretjine držav članic ali Komisije in po pridobitvi privolitve Evropskega parlamenta soglasno ugotovi, da ena od držav članic huje in vztrajno krši načela, omenjena v členu 6(1), potem ko je pozval vlado zadevne države članice, naj predloži svoje pripombe.

2. Ob takšni ugotovitvi lahko Svet s kvalificirano večino sklene, da nekatere pravice, ki izhajajo iz uporabe te pogodbe za zadevno državo članico, mirujejo, vključno z glasovalnimi pravicami predstavnika vlade te države članice v Svetu. Pri tem Svet upošteva morebitne posledice takšnega mirovanja pravic in obveznosti fizičnih in pravnih oseb.

Obveznosti zadevne države članice po tej pogodbi so zanjo v vsakem primeru še naprej zavezujoče.

3. Svet lahko s kvalificirano večino naknadno sklene spremeniti ali preklicati ukrepe, sprejete v skladu z odstavkom 2, kot odgovor na spremembe okoliščin, zaradi katerih so bili uvedeni.

4. Za namene tega člena Svet odloča brez upoštevanja glasu predstavnika vlade zadevne države članice. Vzdržani glasovi navzočih ali zastopanih članov ne preprečujejo sprejetja odločitev iz odstavka 1. Kvalificirana večina se opredeli kot enak delež pon-

deriranih glasov zadevnih članov Sveta, kakor ga določa člen 205(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti.

Ta odstavek se uporablja tudi v primeru, ko glasovalne pravice mirujejo v skladu z odstavkom 2.

5. Za namene tega člena Evropski parlament odloča z dvotretjinsko večino oddanih glasov, ki predstavlja večino njegovih članov.

NASLOV II

DOLOČBE, KI SPREMINJAJO POGODBO O USTANOVITVI EVROPSKE GOSPODARSKE SKUPNOSTI Z NAMENOM USTANOVITI EVROPSKO SKUPNOST

Člen 8 (prej člen G)
(ni ponovno natisnjen)

NASLOV III

DOLOČBE, KI SPREMINJAJO POGODBO O USTANOVITVI EVROPSKE SKUPNOSTI ZA PREMOG IN JEKLO

Člen 9 (prej člen H)
(ni ponovno natisnjen)

NASLOV IV

DOLOČBE, KI SPREMINJAJO POGODBO O USTANOVITVI EVROPSKE SKUPNOSTI ZA ATOMSKO ENERGIJO

Člen 10 (prej člen I)
(ni ponovno natisnjen)

NASLOV V

DOLOČBE O SKUPNI ZUNANJI IN VARNOSTNI POLITIKI

Člen 11 (prej člen J.1)

1. Unija določi in izvaja skupno zunanjo in varnostno politiko, ki zajema vsa področja zunanje in varnostne politike in katere cilji so:

– zaščititi skupne vrednote, temeljne interese, neodvisnost in celovitost Unije skladno z načeli Ustanovne listine Združenih narodov;

– krepiti varnost Unije v vseh njenih oblikah;

– ohranjati mir in krepiti mednarodno varnost v skladu z načeli Ustanovne listine Združenih narodov in Helsinške sklepne listine ter cilji Pariške listine, tudi s tistimi, ki se nanašajo na zunanje meje;

– spodbujati mednarodno sodelovanje;

– razvijati in utrjevati demokracijo in načelo pravne države ter spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

2. Države članice dejavno in brez pridržkov podpirajo zunanjo in varnostno politiko Unije v duhu lojalnosti in medsebojne solidarnosti.

Države članice si skupaj prizadevajo za krepitev in razvoj medsebojne politične solidarnosti. Vzdržijo se vsakršnega ravnanja, ki je v nasprotju z interesi Unije ali ki bi lahko zmanjševalo njeno učinkovitost v vlogi povezovalne sile v mednarodnih odnosih.

Svet zagotovi spoštovanje teh načel.

Člen 12 (prej člen J.2)

Unija uresničuje cilje iz člena J.1:

– z določitvijo načel in splošnih smernic skupne zunanje in varnostne politike,

– z odločanjem o skupnih strategijah,

– s sprejemanjem skupnih ukrepov,

– s sprejemanjem skupnih stališč,

– s krepitvijo rednega sodelovanja med državami članicami pri vodenju politike.

Člen 13 (prej člen J.3)

1. Evropski svet določi načela in splošne smernice skupne zunanje in varnostne politike, tudi pri vprašanjih, ki zadevajo obrambo.

2. Evropski svet odloča o skupnih strategijah, ki naj jih Unija izvaja na področjih, kjer imajo države članice pomembne skupne interese.

V skupnih strategijah se navedejo njihovi cilji, trajanje in sredstva, ki jih dajo na razpolago Unija in države članice.

3. Svet sprejema odločitve, potrebne za določitev in izvajanje skupne zunanje in varnostne politike, na podlagi splošnih smernic, ki jih določi Evropski svet.

Svet priporoči Evropskemu svetu skupne strategije in jih izvaja, zlasti s sprejemanjem skupnih ukrepov in skupnih stališč.

Svet zagotavlja enotnost, doslednost in učinkovitost delovanja Unije.

Člen 14 (prej člen J.4)

1. Svet sprejema skupne ukrepe. Skupni ukrepi zadevajo posebne situacije, v katerih se šteje, da je potrebno operativno ukrepanje Unije. V teh ukrepih so določeni njihovi cilji, obseg in sredstva, ki morajo biti dana na razpolago Uniji, po potrebi pa tudi njihovo trajanje in pogoji za njihovo izvajanje.

2. Če se spremenijo okoliščine z bistvenim vplivom na vprašanje, ki je predmet skupnih ukrepov, Svet ponovno preuči načela in cilje ter sprejme potrebne odločitve. Dokler Svet ne odloči, ostanejo skupni ukrepi v veljavi.

3. Skupni ukrepi obvezujejo države članice pri stališčih, ki jih sprejemajo, in pri njihovem delovanju.

4. Svet lahko od Komisije zahteva predložitev vseh ustreznih predlogov, ki se nanašajo na skupno zunanjo in varnostno politiko, da zagotovi izvajanje skupnih ukrepov.

5. Če se načrtuje sprejetje nacionalnega stališča ali izvajanje nacionalnih ukrepov skladno s skupnim ukrepanjem, se to sporoči dovolj zgodaj, da se omogoči predhodno posvetovanje v Svetu, če je to potrebno. Obveznost predhodnega obveščanja ne velja za ukrepe, ki pomenijo le prenos odločitev Sveta na nacionalni ravni.

6. V nujnih primerih, nastalih zaradi spremembe razmer, in če Svet o tem ni sprejel nobene odločitve, lahko države članice po hitrem postopku sprejmejo potrebne ukrepe ob upoštevanju splošnih ciljev skupnega ukrepanja. Zadevna država članica nemudoma obvesti Svet o vseh takih ukrepih.

7. Če pri izvajanju skupnih ukrepov nastanejo večje težave, država članica z njimi seznani Svet, ki o njih razpravlja in poišče ustrezne rešitve. Te ne smejo nasprotovati ciljem skupnega ukrepanja niti zmanjševati njegove učinkovitosti.

Člen 15 (prej člen J.5)

Svet sprejema skupna stališča. V skupnih stališčih je opredeljen pristop Unije do posamezne geografske ali vsebinske zadeve. Države članice zagotavljajo skladnost svoje nacionalne politike s skupnimi stališči.

Člen 16 (prej člen J.6)

V okviru Sveta se države članice medsebojno obveščajo in posvetujejo o vseh zadevah zunanje in varnostne politike splošnega pomena, da bi z usklajenim in konvergentnim delovanjem zagotovile čim bolj učinkovito uveljavljanje vpliva Unije.

Člen 17 (prej člen J.7)

1. Skupna zunanja in varnostna politika zajema vsa vprašanja glede varnosti Unije, tudi postopno oblikovanje skupne obrambne politike skladno z drugim pododstavkom, ki bi lahko privedla' do skupne obrambe, če bi Evropski svet tako odločil. V

tem primeru državam članicam priporoči, naj takšno odločitev sprejmejo v skladu z njihovimi ustavnimi pravili.

Zahodnoevropska unija (ZEU) je sestavni del razvoja Unije in ji zagotavlja dostop do operativne zmogljivosti, zlasti v zvezi z odstavkom 2. Unijo podpira pri oblikovanju obrambnih vidikov skupne zunanje in varnostne politike, kakor je določeno v tem členu. Unija zato pospešuje tesnejše institucionalne odnose z ZEU, da bi se ZEU omogočila vključitev v Unijo, če bi Evropski svet tako odločil. V tem primeru državam članicam priporoči, naj takšno odločitev sprejmejo v skladu z njihovimi ustavnimi pravili.

Politika Unije v skladu s tem členom ne posega v posebno naravo varnostne in obrambne politike posameznih držav članic in spoštuje obveznosti iz Severnoatlantske pogodbe tistih držav članic, ki vidijo uresničevanje svoje skupne obrambe v Severnoatlantski zvezi (NATO), ter je združljiva s skupno varnostno in obrambno politiko, vzpostavljeno v tem okviru.

Postopno oblikovanje skupne obrambne politike bo podprto z medsebojnim sodelovanjem na področju oboroževanja, kakor je primerno po mnenju držav članic.

2. Vprašanja iz tega člena vključujejo humanitarne in reševalne operacije, naloge za ohranjanje miru in bojne operacije za krizno upravljanje, vključno z ukrepi za vzpostavljanje miru.

3. Unija se bo pri pripravi in izvedbi svojih odločitev in ukrepov, ki zadevajo obrambo, obrnila na ZEU.

Pristojnost Evropskega sveta za določitev smernic skladno s členom 13 velja tudi za ZEU pri tistih vprašanjih, v zvezi s katerimi se Unija obrne na ZEU.

Kadar se Unija pri pripravi in izvedbi svojih odločitev glede nalog iz odstavka 2 obrne na ZEU, lahko vse države članice Unije pri teh nalogah polno sodelujejo. Svet v dogovoru z institucijami ZEU sprejme potrebne praktične rešitve, da bi lahko vse države članice, ki prispevajo k uresničitvi teh nalog, polno in enakopravno sodelovale pri načrtovanju in odločanju v okviru ZEU.

Odločitve iz tega odstavka, ki zadevajo obrambo, se sprejemajo brez poseganja v politike in obveznosti, navedene v tretjem pododstavku odstavka 1.

4. Določbe tega člena ne preprečujejo razvoja tesnejšega dvostranskega sodelovanja med dvema ali več državami članicami v okviru ZEU in Atlantskega zavezništva, če takšno sodelovanje ne nasprotuje sodelovanju, predvidenem v tem naslovu, ali če ga ne ovira.

5. Za pospešitev uresničevanja ciljev tega člena se njegove določbe preverijo skladno s členom 48.

Člen 18 (prej člen J.8)

1. Predsedstvo zastopa Unijo v zadevah skupne zunanje in varnostne politike.

2. Predsedstvo je odgovorno za izvajanje odločitev, sprejetih skladno s tem naslovom; v tej funkciji načelno izraža stališča Unije v mednarodnih organizacijah in na mednarodnih konferencah.

3. Predsedstvu pomaga generalni sekretar Sveta, ki opravlja funkcijo visokega predstavnika za skupno zunanjo in varnostno politiko.

4. Komisija je v celoti vključena v naloge iz odstavkov 1 in 2. Pri teh nalogah predsedstvu po potrebi pomaga naslednja predsedujoča država članica.

5. Svet lahko, kadar meni, da je to potrebno, imenuje posebnega predstavnika za določena politična vprašanja.

Člen 19 (prej člen J.9)

1. Države članice usklajujejo svoje delovanje v mednarodnih organizacijah in na mednarodnih konferencah. Na takih forumih podpirajo skupna stališča.

V mednarodnih organizacijah in na mednarodnih konferencah, na katerih ne sodelujejo vse države članice, sodelujoče podpirajo skupna stališča.

2. Brez poseganja v odstavek 1 in člen 14(3) države članice, ki so zastopane v mednarodnih organizacijah ali na mednarodnih konferencah, kjer ne sodelujejo vse države članice, slednje obveščajo o vseh zadevah skupnega interesa.

Države članice, ki so tudi članice Varnostnega sveta Združenih narodov, se bodo medsebojno usklajevale in izčrpno obveščale druge države članice. Države članice, ki so stalne članice Varnostnega sveta, pri opravljanju svojih dolžnosti zagovarjajo stališča in interese Unije, ne da bi to vplivalo na njihove odgovornosti po določbah Ustanovne listine Združenih narodov.

Člen 20 (prej člen J.10)

Diplomatska in konzularna predstavništva držav članic ter delegacije Komisije v tretjih državah in na mednarodnih konferencah ter njihova predstavništva pri mednarodnih organizacijah sodelujejo pri zagotavljanju tega, da se upoštevajo skupna stališča in skupni ukrepi, ki jih sprejme Svet.

Sodelovanje krepijo z izmenjavo informacij, s pripravo skupnih ocen in prispevanjem k izvajanju določb iz člena 20 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti.

Člen 21 (prej člen J.11)

Predsedstvo se posvetuje z Evropskim parlamentom o glavnih vidikih in temeljnih usmeritvah skupne zunanje in varnostne politike ter zagotovi, da se mnenja Evropskega parlamenta ustrezno upoštevajo. Predsedstvo in Komisija redno obveščata Evropski parlament o razvoju zunanje in varnostne politike Unije.

Evropski parlament lahko Svetu zastavlja vprašanja ali daje priporočila. Vsako leto razpravlja o napredku pri izvajanju skupne zunanje in varnostne politike.

Člen 22 (prej člen J.12)

1. Države članice ali Komisija lahko na Svet naslovijo vprašanja skupne zunanje in varnostne politike ter mu predložijo svoje predloge.

2. Kadar je potrebna hitra odločitev, predsedstvo na lastno pobudo ali na zahtevo Komisije ali države članice skliče izredno sejo Sveta v oseminštiridesetih urah, v najnujnejših primerih pa v krajšem roku.

Člen 23 (prej člen J.13)

1. Odločitve iz tega naslova sprejema Svet soglasno. Vzdržani glasovi navzočih ali zastopanih članov ne preprečujejo sprejetja takšnih odločitev.

Vsak član Sveta, ki se vzdrži glasovanja, lahko obrazloži svojo vzdržanost s formalno izjavo skladno s tem pododstavkom. V tem primeru član Sveta ni zavezan izvajati odločitve, vendar soglaša, da je odločitev zavezujoča za Unijo. V duhu vzajemne solidarnosti se zadevna država članica vzdrži vseh dejanj, ki bi lahko nasprotovala ali ovirala delovanje Unije na podlagi te odločitve, druge države članice pa spoštujejo njeno stališče. Če člani Sveta, ki so se tako vzdržali, predstavljajo več kakor eno tretjino ponderiranih glasov v skladu s členom 205(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, odločitev ni sprejeta.

2. Z odstopanjem od določb odstavka 1 odloča Svet s kvalificirano večino:

– pri sprejemanju skupnih ukrepov in skupnih stališč ali pri sprejemanju vseh drugih sklepov na podlagi skupne strategije,

– pri sprejemanju vseh odločitev o izvajanju skupnega ukrepa ali skupnega stališča.

Če član Sveta izjavi, da namerava iz pomembnih in utemeljenih razlogov nacionalne politike nasprotovati sprejetju odločitve, ki se mora sprejeti s kvalificirano večino, se ne glasuje. Svet lahko s kvalificirano večino zahteva, da se zadeva predloži Evropskemu svetu v soglasno odločitev.

Glasovi članov Sveta se ponderirajo v skladu s členom 205(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti. Za sprejetje odločitev je potrebnih najmanj dvainšestdeset glasov za, ki jih odda najmanj deset članov.

Ta odstavek se ne uporablja za odločitve, ki zadevajo vojaške in obrambne zadeve.

3. Pri postopkovnih vprašanjih Svet odloča z večino svojih članov.

Člen 24 (prej člen J.14)

Kadar je za izvajanje tega poglavja treba skleniti sporazum z eno ali več državami ali mednarodnimi organizacijami, lahko Svet soglasno pooblasti predsedstvo, ki mu po potrebi pomaga Komisija, da v ta namen začne pogajanja. Take sporazume sklene Svet soglasno na priporočilo predsedstva. Noben sporazum ni zavezujoč za državo članico, katere predstavnik v Svetu izjavi, da morajo biti v sporazumu upoštevana ustavna pravila njegove države; drugi člani Sveta se lahko dogovorijo, da za njih sporazum velja začasno.

Določbe tega člena se uporabljajo tudi za zadeve iz naslova VI.

Člen 25 (prej člen J.15)

Brez poseganja v člen 207 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti Politični odbor spremlja mednarodni položaj na področjih, ki jih zadeva skupna zunanja in varnostna politika, ter prispeva k opredeljevanju politik tako, da Svetu na njegovo zahtevo ali na lastno pobudo daje mnenja. Prav tako spremlja izvajanje dogovorjenih politik, ne da bi to posegalo v pristojnosti predsedstva in Komisije.

Člen 26 (prej člen J.16)

Generalni sekretar Sveta in visoki predstavnik za skupno zunanjo in varnostno politiko pomaga Svetu pri zadevah skupne zunanje in varnostne politike, zlasti s prispevanjem k oblikovanju, pripravi in izvajanju političnih odločitev, kadar je to primerno, pa v imenu Sveta na zahtevo predsedstva vodi politični dialog s tretjimi osebami.

Člen 27 (prej člen J.17)

Komisija je v celoti vključena v delo na področju skupne zunanje in varnostne politike.

Člen 28 (prej člen J.18)

1. Členi 189, 190, 196 do 199, 203, 204, 206 do 209, 213 do 219, 255 in 290 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti se uporabljajo za določbe, ki se nanašajo na področja iz tega naslova.

2. Odhodki, ki nastanejo za poslovanje institucij na podlagi določb o področjih iz tega naslova, bremenijo proračun Evropskih skupnosti.

3. Odhodki pri poslovanju, ki nastanejo zaradi izvajanja teh določb, prav tako bremenijo proračun Evropskih skupnosti, kar pa ne velja za odhodke, ki nastanejo zaradi vojaških ali obrambnih ukrepov in v primerih, ko Svet soglasno odloči drugače.

Kadar odhodki ne bremenijo proračuna Evropskih skupnosti, bremenijo države članice po ključu bruto nacionalnega proizvoda, razen če Svet soglasno ne odloči drugače. Pri odhodkih, ki nastanejo zaradi vojaških ali obrambnih ukrepov, države članice, katerih predstavniki so v Svetu dali formalno izjavo skladno z drugim pododstavkom člena 23(1), niso zavezane prispevati k njihovemu financiranju.

4. Proračunski postopek, določen v Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, se uporablja za odhodke, ki bremenijo proračun Evropskih skupnosti.

NASLOV VI

DOLOČBE O POLICIJSKEM IN PRAVOSODNEM SODELOVANJU V KAZENSKIH ZADEVAH

Člen 29 (prej člen K.1)

Brez poseganja v pristojnosti Evropske skupnosti je cilj Unije zagotoviti državljanom visoko stopnjo varstva na območju svobode, varnosti in pravice s pripravo skupnih ukrepov med državami članicami pri policijskem in pravosodnem sodelovanju v kazenskih zadevah ter s preprečevanjem rasizma in ksenofobije in bojem proti njima.

Ta cilj se dosega s preprečevanjem kriminala in bojem proti njemu, organiziranemu ali neorganiziranemu, zlasti terorizmu, trgovini z ljudmi in kaznivim dejanjem zoper otroke, nedovoljenemu prometu s prepovedanimi drogami in orožjem ter korupciji in goljufijam, s:

– tesnejšim sodelovanjem med policijskimi, carinskimi in drugimi pristojnimi organi v državah članicah, neposredno in tudi prek Evropskega policijskega urada (Europol), skladno z določbami členov 30 in 32,

– tesnejšim sodelovanjem med sodnimi in drugimi pristojnimi organi držav članic skladno z določbami členov 31(a) do (d) in 32,

– približevanjem kazenskih predpisov v državah članicah skladno z določbami člena 31(e), kolikor je to potrebno.

Člen 30 (prej člen K.2)

1. Skupni ukrepi na področju policijskega sodelovanja vključujejo:

a) operativno sodelovanje med pristojnimi organi, vključno s policijskimi, carinskimi in drugimi specializiranimi službami kazenskega pregona držav članic, pri preprečevanju, odkrivanju in preiskovanju kaznivih dejanj,

b) zbiranje, hrambo, obdelavo, analizo in izmenjavo koristnih informacij, vključno z informacijami organov kazenskega pregona glede poročil o sumljivih finančnih transakcijah, zlasti prek Europola, ob upoštevanju ustreznih določb o varstvu osebnih podatkov,

c) sodelovanje in skupne pobude pri usposabljanju, izmenjavi uradnikov za zvezo, začasnem dodeljevanju strokovnjakov, uporabi opreme in kriminalističnotehničnih raziskavah,

d) skupno oceno posameznih preiskovalnih tehnik za odkrivanje hudih oblik organiziranega kriminala.

2. Svet spodbuja sodelovanje prek Europola, v petletnem obdobju po začetku veljavnosti Amsterdamske pogodbe pa zlasti:

a) omogoča Europolu olajšati in podpreti pripravo posebnih preiskovalnih dejanj pristojnih organov držav članic ter spodbujati njihovo usklajevanje in izvajanje, vključno z operativnimi dejanji skupnih ekip, v katerih sodelujejo tudi predstavniki Europola v podporni funkciji;

b) sprejema ukrepe, ki Europolu omogočajo, da pristojne organe držav članic zaprosi za vodenje in usklajevanje njihovih preiskav v posebnih primerih in da razvija posebna strokovna znanja, ki jih lahko da na razpolago državam članicam in jim s tem pomaga pri preiskovanju primerov organiziranega kriminala;

c) pospešuje mehanizme povezovanja med uradniki organov kazenskega pregona in preiskovalnih organov, ki so specializirani za boj proti organiziranemu kriminalu in ki tesno sodelujejo z Europolom;

d) vzpostavi mrežo za raziskovanje, dokumentacijo in statistiko čezmejnega kriminala.

Člen 31 (prej člen K.3)

Skupni ukrepi na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah vključujejo:

a) olajševanje in pospeševanje sodelovanja med pristojnimi ministrstvi ter sodnimi ali drugimi ustreznimi organi držav članic pri postopkih in izvrševanju odločb;

b) olajševanje izročitve med državami članicami;

c) zagotavljanje skladnosti predpisov, ki se uporabljajo v državah članicah, kolikor je to potrebno za izboljšanje takšnega sodelovanja;

d) preprečevanje sporov o pristojnosti med državami članicami;

e) postopno sprejemanje ukrepov za določitev minimalnih predpisov o elementih kaznivih dejanj in kaznih na področju organiziranega kriminala, terorizma in nedovoljenega prometa s prepovedanimi drogami.

Člen 32 (prej člen K.4)

Svet določi pogoje in omejitve, v skladu s katerimi lahko pristojni organi iz členov 30 in 31 delujejo na ozemlju druge države članice v povezavi in dogovoru z organi te države.

Člen 33 (prej člen K.5)

Ta naslov ne vpliva na izpolnjevanje obveznosti, ki jih imajo države članice glede vzdrževanja javnega reda in miru ter varovanja notranje varnosti.

Člen 34 (prej člen K.6)

1. Na področjih iz tega naslova se države članice v Svetu medsebojno obveščajo in posvetujejo, zato da bi uskladile svoje ukrepe. V ta namen vzpostavijo sodelovanje med pristojnimi službami svojih uprav.

2. Svet sprejema ukrepe in spodbuja sodelovanje z uporabo ustrezne oblike in ustreznih postopkov iz tega naslova, s čimer prispeva k doseganju ciljev Unije. V ta namen lahko Svet na pobudo katere koli države članice ali Komisije soglasno:

a) sprejema skupna stališča, s katerimi opredeli pristop Unije do posamezne zadeve;

b) sprejema okvirne sklepe zaradi približevanja zakonov in drugih predpisov držav članic. Okvirni sklepi so za vsako državo članico zavezujoči glede cilja, ki ga je treba doseči, nacionalnim organom pa prepuščajo izbiro oblike in metod. Sklepi nimajo neposrednega učinka;

c) sprejema sklepe za vse druge namene, ki so skladni s cilji tega naslova, razen za približevanje zakonov in drugih predpisov držav članic. Ti sklepi so zavezujoči in nimajo neposrednega učinka; Svet s kvalificirano večino sprejme ukrepe, potrebne za izvajanje teh sklepov na ravni Unije;

d) pripravlja konvencije, ki jih priporoči v sprejetje državam članicam v skladu z njihovimi ustavnimi pravili. Države članice začnejo ustrezne postopke v roku, ki ga določi Svet.

Konvencije začnejo veljati, ko jih sprejme najmanj polovica držav članic, in veljajo za te države članice, razen če ni določeno drugače. Ukrepi za izvajanje konvencij se sprejmejo v Svetu z dvotretjinsko večino pogodbenic.

3. Kadar mora Svet odločati s kvalificirano večino, se glasovi njegovih članov ponderirajo v skladu s členom 205(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, za sprejetje odločitev Sveta pa je potrebnih najmanj dvainšestdeset glasov za, ki jih odda najmanj deset članov.

4. Pri postopkovnih vprašanjih Svet odloča z večino svojih članov.

Člen 35 (prej člen K.7)

1. Sodišče Evropskih skupnosti je ob upoštevanju pogojev iz tega člena pristojno za predhodno odločanje o veljavnosti in razlagi okvirnih sklepov in sklepov o razlagi konvencij na podlagi tega naslova ter o veljavnosti in razlagi ukrepov za njihovo izvajanje.

2. Vsaka država članica lahko z izjavo, dano ob podpisu Amsterdamske pogodbe ali kadar koli pozneje, prizna pristojnost Sodišča za predhodno odločanje v skladu z odstavkom 1.

3. Država članica, ki da izjavo v skladu z odstavkom 2, podrobno navede, ali:

a) lahko sodišče te države, zoper odločitev katerega po nacionalnem pravu ni pravnega sredstva, zaprosi Sodišče za predhodno odločanje o vprašanju v zadevi, ki jo obravnava in ki se nanaša na veljavnost ali razlago akta iz odstavka 1, če to sodišče meni, da je za izrek njegove sodbe potrebna odločitev o tem vprašanju, ali

b) lahko sodišče te države zaprosi Sodišče za predhodno odločanje o vprašanju v zadevi, ki jo obravnava in ki se nanaša na veljavnost ali razlago akta iz odstavka 1, če to sodišče meni, da je za izrek njegove sodbe potrebna odločitev o tem vprašanju.

4. Vsaka država članica lahko ne glede na to, ali je dala izjavo iz odstavka 2 ali ne, Sodišču predloži zaznamke ali pisne ugotovitve v primerih iz odstavka 1.

5. Sodišče ni pristojno za preverjanje veljavnosti ali sorazmernosti ukrepov policije ali drugih organov kazenskega pregona države članice ali za izpolnjevanje obveznosti držav članic glede vzdrževanja javnega reda in miru ter varovanja notranje varnosti.

6. Sodišče je pristojno za preverjanje zakonitosti okvirnih sklepov in sklepov v tožbah, ki jih vloži država članica ali Komisija zaradi nepristojnosti, bistvene kršitve postopka, kršitve te pogodbe ali katerega koli pravnega pravila, ki se nanaša na njeno uporabo, ali zaradi zlorabe pooblastil. Postopek iz tega odstavka se sproži v dveh mesecih po objavi ukrepa.

7. Sodišče je pristojno za razsojanje v vseh sporih med državami članicami glede razlage ali uporabe aktov, sprejetih v skladu s členom 34(2), če Svet takšnega spora ne more rešiti v šestih mesecih po tem, ko mu ga je predložil eden od njegovih članov. Sodišče je pristojno tudi za razsojanje v vseh sporih med državami članicami in Komisijo glede razlage ali uporabe konvencij, pripravljenih v skladu s členom 34(2)(d).

Člen 36 (prej člen K.8)

1. Ustanovi se usklajevalni odbor, ki ga sestavljajo visoki uradniki. Odbor ima poleg usklajevalne vloge nalogo, da:

– daje mnenja Svetu, bodisi na zahtevo Sveta ali na lastno pobudo;

– sodeluje pri pripravi razprav Sveta na področjih iz člena 29, ne da bi to posegalo v člen 207 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti.

2. Komisija je v celoti vključena v delo na področjih iz tega naslova.

Člen 37 (prej člen K.9)

Države članice v mednarodnih organizacijah in na mednarodnih konferencah, na katerih sodelujejo, zagovarjajo skupna stališča, sprejeta v skladu z določbami tega naslova.

Člena 18 in 19 se smiselno uporabljata za zadeve iz tega naslova.

Člen 38 (prej člen K.10)

Sporazumi iz člena 24 lahko urejajo zadeve iz tega naslova.

Člen 39 (prej člen K.11)

1. Svet se pred sprejetjem kakršnega koli ukrepa iz člena 34(2)(b), (c) in (d) posvetuje z Evropskim parlamentom. Evropski parlament da svoje mnenje v roku, ki ga lahko določi Svet in ki ne sme biti krajši od treh mesecev. Če ne da mnenja v tem roku, lahko Svet ukrepa.

2. Predsedstvo in Komisija redno obveščata Evropski parlament o razpravah na področjih, na katera se nanaša ta naslov.

3. Evropski parlament lahko Svetu zastavlja vprašanja ali daje priporočila. Vsako leto razpravlja o napredku na področjih iz tega naslova.

Člen 40 (prej člen K.12)

1. Države članice, ki nameravajo vzpostaviti tesnejše medsebojno sodelovanje, se lahko ob upoštevanju členov 43 in 44 pooblasti, da uporabljajo institucije, postopke in mehanizme, predvidene v pogodbah, če predlagano sodelovanje:

a) spoštuje pristojnosti Evropske skupnosti in cilje iz tega naslova;

b) postavlja za cilj omogočiti Uniji, da se hitreje razvije v območje svobode, varnosti in pravice.

2. Pooblastilo iz odstavka 1 dodeli Svet s kvalificirano večino na prošnjo zadevnih držav članic in po tem, ko je bila Komisija pozvana, da predloži svoje mnenje; prošnja se pošlje tudi Evropskemu parlamentu.

Če član Sveta izjavi, da namerava iz pomembnih in utemeljenih razlogov nacionalne politike nasprotovati dodelitvi pooblastila s kvalificirano večino, se ne glasuje. Svet lahko s kvalificirano večino zahteva, da se zadeva predloži Evropskemu svetu v soglasno odločitev.

Glasovi članov Sveta se ponderirajo v skladu s členom 205(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti. Za sprejetje odločitev je potrebnih najmanj dvainšestdeset glasov za, ki jih odda najmanj deset članov.

3. Vsaka država članica, ki se želi priključiti sodelovanju, vzpostavljenemu na podlagi tega člena, o svoji nameri uradno obvesti Svet in Komisijo, ki v treh mesecih po prejemu tega uradnega obvestila predloži mnenje Svetu, po možnosti s prilo-

ženim priporočilom za takšno posebno ureditev, kakršna je po njenem mnenju potrebna, da bi se ta država članica priključila zadevnemu sodelovanju. V štirih mesecih od dneva tega uradnega obvestila Svet odloči o prošnji in takšni posebni ureditvi, kakršna je po njegovem mnenju potrebna. Odločitev se šteje za sprejeto, razen če Svet s kvalificirano večino ne odloči, da jo zadrži; v tem primeru Svet navede razloge za svojo odločitev in postavi rok za njeno ponovno preučitev. Za namene tega odstavka odloča Svet v skladu s pogoji iz člena 44.

4. Določbe členov 29 do 41 se uporabljajo za tesnejše sodelovanje po tem členu, razen če ni v tem členu ter členih 43 in 44 določeno drugače.

Določbe Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, ki se nanašajo na pristojnost Sodišča Evropskih skupnosti in na izvajanje te pristojnosti, se uporabljajo za odstavke 1, 2 in 3.

5. Ta člen ne posega v določbe Protokola o vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije.

Člen 41 (prej člen K.13)

1. Členi 189, 190, 195, 196 do 199, 203, 204, 205(3), 206 do 209, 213 do 219, 255 in 290 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti se uporabljajo za določbe, ki se nanašajo na področja iz tega naslova.

2. Odhodki, ki nastanejo za poslovanje institucij na podlagi določb o področjih iz tega naslova, bremenijo proračun Evropskih skupnosti.

3. Odhodki pri poslovanju, ki nastanejo zaradi izvajanja teh določb, prav tako bremenijo proračun Evropskih skupnosti, razen če Svet soglasno ne odloči drugače. Kadar odhodki ne bremenijo proračuna Evropskih skupnosti, bremenijo države članice po ključu bruto nacionalnega proizvoda, razen če Svet soglasno ne odloči drugače.

4. Proračunski postopek, določen v Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, se uporablja za odhodke, ki bremenijo proračun Evropskih skupnosti.

Člen 42 (prej člen K.14)

Svet lahko na pobudo Komisije ali države članice in po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno odloči, da ukrepi na področjih iz člena 29 spadajo v naslov IV Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, in hkrati zanje določi ustrezne pogoje glasovanja. Državam članicam priporoči, naj to odločitev sprejmejo v skladu s svojimi ustavnimi pravili.

NASLOV VII (prej naslov VIa)

DOLOČBE O TESNEJŠEM SODELOVANJU

Člen 43 (prej člen K.15)

1. Države članice, ki nameravajo vzpostaviti tesnejše medsebojno sodelovanje, lahko uporabljajo institucije, postopke in mehanizme, predvidene s to pogodbo in Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti, če sodelovanje izpolnjuje naslednje:

a) namenjeno je spodbujanju ciljev Unije ter zaščiti in podpori njenih interesov;

b) spoštuje načela omenjenih pogodb in enotnega institucionalnega okvira Unije;

c) uporablja se zgolj kot zadnje sredstvo, če ciljev omenjenih pogodb ni bilo mogoče doseči z uporabo ustreznih postopkov, določenih v teh pogodbah;

d) zadeva najmanj večino držav članic;

e) ne vpliva na pravni red Skupnosti in ukrepe, sprejete v skladu z drugimi določbami omenjenih pogodb;

f) ne vpliva na pristojnosti, pravice, obveznosti in interese tistih držav članic, ki niso udeležene pri tem sodelovanju;

g) odprto je za vse države članice in jim dovoljuje, da se lahko kadar koli priključijo sodelovanju, če upoštevajo temeljni sklep in sklepe, sprejete v tem okviru;

h) glede na zadevno področje upošteva posebna dodatna merila iz člena 11 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in člena 40 te pogodbe in je sodelovanje odobril Svet v skladu s postopki iz teh členov.

2. Države članice uporabljajo, kolikor jih to zadeva, akte in sklepe, sprejete za izvajanje sodelovanja, pri katerem so udeležene. Države članice, ki niso udeležene pri takšnem sodelovanju, ne ovirajo izvajanja sodelovanja tistih držav članic, ki se ga udeležujejo.

Člen 44 (prej člen K.16)

1. Za namene sprejetja aktov in sklepov, potrebnih za izvajanje sodelovanja iz člena 43, se uporabljajo ustrezne institucionalne določbe te pogodbe in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti. Vsi člani Sveta se lahko udeležujejo posvetovanj, vendar pa lahko sklepe sprejemajo le predstavniki tistih držav članic, ki so udeležene pri sodelovanju. Kvalificirana večina se opredeli kot enak delež ponderiranih glasov zadevnih članov Sveta, kakor je določeno v členu 205(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti. Soglasje tvorijo le glasovi zadevnih članov Sveta.

2. Odhodki, ki nastanejo pri izvajanju sodelovanja, razen stroškov poslovanja institucij, bremenijo sodelujoče države članice, razen če Svet soglasno ne odloči drugače.

Člen 45 (prej člen K.17)

Svet in Komisija redno obveščata Evropski parlament o razvoju tesnejšega sodelovanja, vzpostavljenega na podlagi tega naslova.

NASLOV VIII (prej naslov VII)

KONČNE DOLOČBE

Člen 46 (prej člen L)

Določbe Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, ki se nanašajo na pristojnost Sodišča Evropskih skupnosti in na izvajanje te pristojnosti, se uporabljajo samo za naslednje določbe te pogodbe:

a) določbe, ki spreminjajo Pogodbo o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti z namenom ustanoviti Evropsko skupnost, Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo in Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo;

b) določbe naslova VI pod pogoji iz člena 35;

c) določbe naslova VII pod pogoji iz člena 11 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in člena 40 te pogodbe;

d) člen 6(2) glede delovanja institucij, kolikor je Sodišče pristojno v okviru pogodb o ustanovitvi Evropskih skupnosti in te pogodbe;

e) členi 46 do 53.

Člen 47 (prej člen M)

Ob upoštevanju določb, ki spreminjajo Pogodbo o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti z namenom ustanoviti Evropsko skupnost, Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo in Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, ter ob upoštevanju teh končnih določb nobena določba v tej pogodbi ne vpliva na pogodbe o ustanovitvi Evropskih skupnosti ali na poznejše pogodbe in akte, ki prve spreminjajo ali dopolnjujejo.

Člen 48 (prej člen N)

Vlade držav članic ali Komisija lahko predložijo Svetu predloge za spremembe pogodb, na katerih temelji Unija.

Če se Svet po posvetovanju z Evropskim parlamentom in, kadar je primerno, s Komisijo izreče za sklic konference predstavnikov vlad držav članic, predsednik Sveta skliče konferenco, zato da se v medsebojnem soglasju določijo potrebne spremembe teh pogodb. Ob institucionalnih spremembah na monetarnem področju se zaprosi za mnenje tudi Evropska centralna banka.

Spremembe začnejo veljati, ko jih ratificirajo vse države članice v skladu s svojimi ustavnimi pravili.

Člen 49 (prej člen O)

Vsaka evropska država, ki spoštuje načela iz člena 6(1), lahko zaprosi za članstvo v Uniji. Prošnjo naslovi na Svet, ki o tem odloča soglasno po posvetovanju s Komisijo in po prejemu privolitve Evropskega parlamenta, ki odloča z absolutno večino svojih članov.

Pogoji sprejema in prilagoditve temeljnih pogodb Unije, ki so potrebne zaradi sprejema, so predmet sporazuma med državami članicami in državo prosilko. Ta sporazum se predloži v ratifikacijo vsem državam pogodbenicam v skladu z njihovimi ustavnimi pravili.

Člen 50 (prej člen P)

1. S to pogodbo se razveljavijo členi 2 do 7 in 10 do 19 Pogodbe o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti, podpisane v Bruslju 8. aprila 1965.

2. S to pogodbo se razveljavijo člen 2, člen 3(2) in naslov III Enotnega evropskega akta, podpisanega v Luxembourgu 17. februarja 1986 in v Haagu 28. februarja 1986.

Člen 51 (prej Člen Q)

Ta pogodba se sklene za nedoločen čas.

Člen 52 (prej člen R)

1. To pogodbo visoke pogodbenice ratificirajo v skladu s svojimi ustavnimi pravili. Listine o ratifikaciji se deponirajo pri vladi Italijanske republike.

2. Ta pogodba začne veljati 1. januarja 1993, če so bile deponirane vse listine o ratifikaciji, sicer pa prvega dne tistega meseca, ki sledi deponiranju zadnje listine o ratifikaciji.

Člen 53 (prej člen S)

Ta pogodba, sestavljena v enem izvirniku v angleškem, danskem, francoskem, grškem, irskem, italijanskem, nemškem, nizozemskem, portugalskem in španskem jeziku, pri čemer so besedila v vseh teh jezikih enako verodostojna, se deponira v arhivu vlade Italijanske republike, ki bo poslala overjeno kopijo vladam drugih držav podpisnic.

V skladu s pristopno pogodbo iz leta 1994 sta verodostojni tudi različici te pogodbe v finskem in švedskem jeziku.

V potrditev tega so spodaj podpisani pooblaščenci podpisali to pogodbo.

V Maastrichtu, sedmega februarja tisoč devetsto dvaindevetdeset.

Mark EYSKENS
Uffe ELLEMANN-JENSEN
Hans-Dietrich GENSCHER
Antonios SAMARAS
Francisco FERNÁNDEZ ORDÓÑEZ
Roland DUMAS
Gerard COLLINS
Gianni DE MICHELIS
Jacques F. POOS
Hans VAN DEN BROEK
João de Deus PINHEIRO
Douglas HURD
Philippe MAYSTADT
Anders FOGH RASMUSSEN
Theodor WAIGEL
Efthymios CHRISTODOULOU
Carlos SOLCHAGA CATALÁN
Pierre BÉRÉGOVOY
Bertie AHERN
Guido CARLI
Jean-Claude JUNCKER
Willem KOK
Jorge BRAGA DE MACEDO
Francis MAUDE

PREČIŠČENO BESEDILO

POGODBE O USTANOVITVI EVROPSKE SKUPNOSTI

NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ BELGIJCEV, PREDSEDNIK ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE, PREDSEDNIK FRANCOSKE REPUBLIKE, PREDSEDNIK ITALIJANSKE REPUBLIKE, NJENA KRALJEVA VISOKOST VELIKA VOJVODINJA LUKSEMBURŠKA, NJENO VELIČANSTVO KRALJICA NIZOZEMSKE

ODLOČENI, da položijo temelje vse tesnejši zvezi med narodi Evrope,

TRDNO ODLOČENI, da s skupnim delovanjem odstranijo pregrade, ki razdvajajo Evropo, in tako zagotovijo svojim državam gospodarski in socialni napredek,

POTRJUJEJO, da je temeljni cilj njihovega prizadevanja nenehno izboljševanje življenjskih razmer in delovnih pogojev njihovih narodov,

V SPOZNANJU, da je za odstranjevanje sedanjih ovir nujno usklajeno delovanje, ki bo zagotovilo stalen napredek, uravnoteženo trgovino in pošteno konkurenco,

V ŽELJI okrepiti enotnost svojih gospodarstev in zagotoviti njihov usklajeni razvoj ob zmanjševanju sedanjih razlik med posameznimi regijami in zaostalosti regij z omejenimi možnostmi,

Z ŽELJO, da bi s skupno trgovinsko politiko pripomogli k postopnemu odpravljanju omejitev v mednarodni trgovini,

Z NAMENOM potrditi solidarnost, ki povezuje Evropo s čezmorskimi državami, in z željo zagotoviti dvig njihove blaginje v skladu z načeli Ustanovne listine Združenih narodov,

TRDNO ODLOČENI, da z združitvijo svojih virov ohranijo in utrdijo mir in svobodo, pozivajo druge narode Evrope z enakimi ideali, da se jim v teh prizadevanjih pridružijo,

ODLOČENI ustvarjati možnosti za pridobivanje čim višje ravni znanja svojih narodov s širokim dostopom do izobraževanja in z njegovim stalnim posodabljanjem.

SO SKLENILI ustanoviti EVROPSKO SKUPNOST in so v ta namen imenovali svoje pooblaščence:

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA BELGIJCEV:

g. Paul-Henri SPAAK, minister za zunanje zadeve,
baron J. Ch. SNOY ET D'OPPUERS, generalni sekretar Ministrstva za gospodarske dejavnosti, vodja belgijske delegacije na medvladni konferenci;

ZA PREDSEDNIKA ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE:

dr. Konrad ADENAUER, zvezni kancler,
profesor dr. Walter HALLSTEIN, državni sekretar v zveznem ministrstvu za zunanje zadeve;

ZA PREDSEDNIKA FRANCOSKE REPUBLIKE:

g. Christian PINEAU, minister za zunanje zadeve,
g. Maurice FAURE, državni sekretar za zunanje zadeve;

ZA PREDSEDNIKA ITALIJANSKE REPUBLIKE:

g. Antonio SEGNI, predsednik sveta ministrov,
profesor Gaetano MARTINO, minister za zunanje zadeve;

ZA NJENO KRALJEVO VISOKOST VELIKO VOJVODINJO LUKSEMBURŠKO:

g. Joseph BECH, predsednik vlade, minister za zunanje zadeve,
g. Lambert SCHAUS, veleposlanik, vodja luksemburške delegacije na medvladni konferenci;

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO NIZOZEMSKE:

g. Joseph LUNS, minister za zunanje zadeve,
g. J. LINTHORST HOMAN, vodja nizozemske delegacije na medvladni konferenci,

KI so se po izmenjavi pooblastil v pravilni in predpisani obliki dogovorili o naslednjem:

PRVI DEL
Načela

Člen 1 (prej člen 1)

S to pogodbo VISOKE POGODBENICE med seboj ustanavljajo EVROPSKO SKUPNOST.

Člen 2 (prej člen 2)

Naloga Skupnosti je, da z vzpostavitvijo skupnega trga in ekonomske in monetarne unije ter z izvajanjem skupnih politik ali dejavnosti iz členov 3 in 4 v vsej Skupnosti spodbuja skladen, uravnotežen in trajnosten razvoj gospodarskih dejavnosti, visoko stopnjo zaposlenosti in socialne zaščite, enakost med moškimi in ženskami, trajnostno in neinflatorno rast, visoko stopnjo konkurenčnosti in konvergence ekonomskih učinkov, visoko raven varstva in izboljšanje kakovosti okolja, zvišanje ravni in kakovosti življenja ter ekonomsko in socialno kohezijo in solidarnost med državami članicami.

Člen 3 (prej člen 3)

1. Za namene iz člena 2 dejavnosti Skupnosti v skladu z določbami te pogodbe in v njej opredeljenim časovnim razporedom vključujejo:

a) prepoved carin in količinskih omejitev pri uvozu in izvozu blaga med državami članicami ter vseh drugih ukrepov z enakim učinkom;

b) skupno trgovinsko politiko;

c) notranji trg, za katerega je značilna odprava ovir pri prostem pretoku blaga, oseb, storitev in kapitala med državami članicami;

d) ukrepe, ki se nanašajo na vstop in gibanje oseb, kakor je predvideno v naslovu IV;

e) skupno politiko na področju kmetijstva in ribištva;
f) skupno prometno politiko;
g) sistem, ki zagotavlja, da na notranjem trgu ni izkrivljanja konkurence;
h) približevanje zakonodaj držav članic v obsegu, ki zagotavlja delovanje skupnega trga;
i) spodbujanje usklajevanja politik zaposlovanja držav članic, da bi z razvojem usklajene strategije zaposlovanja povečali njihovo učinkovitost;
j) politiko na socialnem področju, ki zajema tudi Evropski socialni sklad;
k) krepitev ekonomske in socialne kohezije;
(l) politiko na področju okolja;
(m) krepitev konkurenčnosti industrije Skupnosti;
(n) pospeševanje raziskav in tehnološkega razvoja;
(o) spodbujanje ustanavljanja in razvoja vseevropskih omrežij;
(p) prispevek k doseganju visoke ravni varovanja zdravja;
(q) prispevek h kakovostnemu izobraževanju in usposabljanju ter razcvetu kultur držav članic;
(r) politiko na področju razvojnega sodelovanja;
(s) pridružitev čezmorskih držav in ozemelj, zato da se poveča obseg trgovine in skupno pospeši gospodarski in socialni razvoj;
(t) prispevek h krepitvi varstva potrošnikov;
(u) ukrepe na področju energetike, civilne zaščite in turizma.

2. V vseh dejavnostih iz tega člena si Skupnost prizadeva odpraviti neenakosti in spodbujati enakost med moškimi in ženskami.

Člen 4 (prej člen 3a)

1. Za namene iz člena 2 dejavnosti držav članic in Skupnosti v skladu s pogoji in časovnim razporedom te pogodbe vključujejo sprejetje ekonomske politike, ki temelji na tesnem usklajevanju ekonomskih politik držav članic, notranjem trgu in opredelitvi skupnih ciljev in ki se izvaja v skladu z načelom odprtega tržnega gospodarstva s svobodno konkurenco.

2. Hkrati z zgoraj navedenim ter v skladu z določbami te pogodbe in v njej opredeljenim časovnim razporedom in postopki te dejavnosti vključujejo nepreklicno določitev deviznih tečajev, ki bo omogočila uvedbo enotne valute ekuja, ter opredelitev in izvajanje enotne monetarne politike in politike deviznega tečaja, katere glavni cilj je ohranjati stabilnost cen in brez poseganja v ta cilj podpirati splošne ekonomske politike v Skupnosti v skladu z načelom odprtega tržnega gospodarstva s svobodno konkurenco.

3. Pri teh dejavnostih države članice in Skupnost upoštevajo naslednja vodilna načela: stabilne cene, zdrave javne finance in monetarne pogoje ter uravnoteženo plačilno bilanco.

Člen 5 (prej člen 3b)

Skupnost deluje v mejah pristojnosti in ciljev, ki jih določa ta pogodba.

Skupnost na področjih, ki niso v njeni izključni pristojnosti, ukrepa v skladu z načelom subsidiarnosti, vendar le če in kolikor države članice ne morejo zadovoljivo doseči ciljev predlaganih ukrepov in jih torej zaradi obsega ali učinkov predlaganih ukrepov laže doseže Skupnost.

Noben ukrep Skupnosti ne sme prekoračiti okvirov, ki so potrebni za doseganje ciljev te pogodbe.

Člen 6 (prej člen 3c)

Zahteve varstva okolja je treba vključevati v opredelitve in izvajanje politik in dejavnosti Skupnosti iz člena 3, zlasti zaradi spodbujanja trajnostnega razvoja.

Člen 7 (prej člen 4)

1. Naloge, zaupane Skupnosti, izvajajo naslednje institucije:
– EVROPSKI PARLAMENT,
– SVET,
– KOMISIJA,
– SODIŠČE,
– RAČUNSKO SODIŠČE.

Vsaka institucija deluje v mejah pristojnosti po tej pogodbi.

2. Svetu in Komisiji pomagata Ekonomsko-socialni odbor in Odbor regij, ki delujeta kot svetovalna organa.

Člen 8 (prej člen 4a)

V skladu s postopki, določenimi v tej pogodbi, se ustanovita Evropski sistem centralnih bank (v nadaljnjem besedilu "ESCB") in Evropska centralna banka (v nadaljnjem besedilu "ECB"); delujeta v okviru pristojnosti, dodeljenih s to pogodbo ter statutom ESCB in ECB (v nadaljnjem besedilu "statut ESCB"), ki je priloga k tej pogodbi.

Člen 9 (prej člen 4b)

Ustanovi se Evropska investicijska banka, ki deluje v okviru pristojnosti, dodeljenih s to pogodbo in statutom, ki je priloga k tej pogodbi.

Člen 10 (prej člen 5)

Države članice sprejemajo vse ustrezne ukrepe, splošne ali posebne, da bi zagotovile izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz te pogodbe ali so posledica ukrepov institucij Skupnosti. Tako olajšujejo izpolnjevanje nalog Skupnosti.

Vzdržijo se vseh ukrepov, ki bi lahko ogrozili doseganje ciljev te pogodbe.

Člen 11 (prej člen 5a)

1. Države članice, ki nameravajo vzpostaviti tesnejše medsebojno sodelovanje, se lahko ob upoštevanju členov 43 in 44 Pogodbe o Evropski uniji pooblasti, da uporabljajo institucije, postopke in mehanizme, predvidene v tej pogodbi, če predlagano sodelovanje:
a) ne zadeva področij, ki so v izključni pristojnosti Skupnosti;
b) ne vpliva na politike, ukrepe ali programe Skupnosti;
c) ne zadeva državljanstva Unije in ne pomeni diskriminacije med državljani držav članic;
d) ne presega pristojnosti, dodeljenih Skupnosti s to pogodbo in
e) ne pomeni diskriminacije ali omejevanja trgovine med državami članicami in ne izkrivlja pogojev konkurence med njimi.

2. Pooblastilo iz odstavka 1 dodeli Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom.

Če član Sveta izjavi, da namerava iz pomembnih in utemeljenih razlogov nacionalne politike nasprotovati dodelitvi pooblastila s kvalificirano večino, se ne glasuje. Svet lahko s kvalificirano večino zahteva, da se zadeva predloži v soglasno odločitev Svetu v sestavi voditeljev držav ali vlad.

Države članice, ki nameravajo vzpostaviti tesnejše sodelovanje v skladu z odstavkom 1, lahko naslovijo prošnjo na Komisijo, ta pa lahko v ta namen da ustrezen predlog Svetu. Če Komisija predloga ne da, obvesti zadevne države članice o razlogih, zakaj tega ni storila.

3. Vsaka država članica, ki se želi priključiti sodelovanju, vzpostavljenemu na podlagi tega člena, o svoji nameri uradno obvesti Svet in Komisijo, ki v treh mesecih po prejemu tega uradnega obvestila predloži mnenje Svetu. V štirih mesecih od dneva tega uradnega obvestila Komisija odloča o tem in takšni posebni ureditvi, kakršna je po njenem mnenju potrebna.

4. Akte in sklepe, potrebne za izvajanje dejavnosti sodelovanja, urejajo vse ustrezne določbe te pogodbe, razen če ni v tem členu ter členih 43 in 44 Pogodbe o Evropski uniji določeno drugače.

5. Ta člen ne posega v določbe Protokola o vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije.

Člen 12 (prej člen 6)

Kjer se uporablja ta pogodba in ne da bi to vplivalo na njene posebne določbe, je prepovedana vsakršna diskriminacija glede na državljanstvo.

Svet lahko v skladu s postopkom iz člena 251 sprejme predpise, s katerimi prepove takšno diskriminacijo.

Člen 13 (prej člen 6a)

Brez poseganja v druge določbe te pogodbe in v mejah pristojnosti Skupnosti po tej pogodbi lahko Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno sprejme ustrezne ukrepe za boj proti diskriminaciji na podlagi spola, rase ali narodnosti, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti.

Člen 14 (prej člen 7a)

1. Skupnost sprejme ukrepe za postopno vzpostavitev notranjega trga v obdobju, ki se izteče 31. decembra 1992, v skladu z določbami tega člena in členov 15, 26, 47(2), 49, 80, 93 in 95, ne da bi posegala v druge določbe te pogodbe.

2. Notranji trg zajema območje brez notranjih meja, na katerem je v skladu z določbami te pogodbe zagotovljen prost pretok blaga, oseb, storitev in kapitala.

3. Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino določi smernice in pogoje, potrebne za zagotavljanje uravnoteženega napredka na vseh zadevnih področjih.

Člen 15 (prej člen 7c)

Komisija pri oblikovanju predlogov za doseganje ciljev iz člena 14 upošteva obseg prizadevanj, ki jih bodo morala nekatera gospodarstva zaradi razlik v razvoju ohranjati med vzpostavljanjem notranjega trga, in lahko predlaga sprejetje ustreznih določb.

Če so te določbe oblikovane kot odstopanja, morajo biti po svoji naravi začasne in smejo povzročiti najmanjše možne motnje v delovanju skupnega trga.

Člen 16 (prej člen 7d)

Brez poseganja v člene 73, 86 in 87 ter ob upoštevanju položaja, ki ga imajo službe splošnega gospodarskega pomena v okviru skupnih vrednot Unije, pa tudi njihove vloge pri pospeševanju socialne in teritorialne kohezije, skrbijo Skupnost in države članice v mejah svojih pristojnosti na področju uporabe te pogodbe za to, da takšne službe delujejo na podlagi načel in pogojev, ki jim omogočajo izpolnjevanje njihovih nalog.

DRUGI DEL
Državljanstvo unije

Člen 17 (prej člen 8)

1. S to pogodbo se uvede državljanstvo Unije. Državljani Unije so vse osebe z državljanstvom ene od držav članic. Državljanstvo Unije dopolnjuje in ne nadomešča nacionalnega državljanstva.

2. Za državljane Unije veljajo pravice in dolžnosti po tej pogodbi.

Člen 18 (prej člen 8a)

1. Vsak državljan Unije ima pravico prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic ob upoštevanju omejitev in pogojev, določenih s to pogodbo in ukrepi, ki so bili sprejeti za njeno uveljavitev.

2. Svet lahko sprejme določbe za olajšanje uresničevanja pravic iz odstavka 1; če v tej pogodbi ni določeno drugače, odloča Svet v skladu s postopkom iz člena 251. V tem postopku Svet odloča soglasno.

Člen 19 (prej člen 8b)

1. Vsak državljan Unije, ki prebiva v državi članici, nima pa njenega državljanstva, ima pravico, da v tej državi voli in je voljen na občinskih volitvah pod enakimi pogoji kakor državljani te države. Ta pravica se uresničuje v skladu s podrobno ureditvijo, ki jo Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno sprejme; ta ureditev lahko predvideva odstopanja, kadar so utemeljena s težavami, značilnimi za neko državo članico.

2. Brez poseganja v člen 190(4) in določbe, sprejete za njegovo izvajanje, ima vsak državljan Unije, ki prebiva v neki državi članici, nima pa njenega državljanstva, pravico, da v tej državi voli in je voljen na volitvah v Evropski parlament pod enakimi pogoji kakor državljani te države. Ta pravica se uresničuje v skladu s podrobno ureditvijo, ki jo Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno sprejme; ta ureditev lahko predvideva odstopanja, kadar so utemeljena s težavami, značilnimi za neko državo članico.

Člen 20 (prej člen 8c)

Vsak državljan Unije ima na ozemlju tretje države, v kateri država članica, katere državljan je, nima predstavništva, pravico do zaščite diplomatskih ali konzularnih organov katere koli države članice pod enakimi pogoji, kakršni veljajo za državljane tiste države. Države članice med seboj določijo potrebna pravila in začnejo mednarodna pogajanja, nujna za zagotovitev te zaščite.

Člen 21 (prej člen 8d)

Vsak državljan Unije ima pravico nasloviti peticijo na Evropski parlament v skladu s členom 194.

Vsak državljan Unije se ima pravico pritožiti pri varuhu človekovih pravic, imenovanem v skladu s členom 195.

Vsak državljan Unije ima pravico pisati kateri koli instituciji ali organu iz tega člena ali člena 7 v enem od jezikov, omenjenih v členu 314, in prejeti odgovor v istem jeziku.

Člen 22 (prej člen 8e)

Komisija poroča o uporabi določb tega dela Evropskemu parlamentu, Svetu in Ekonomsko-socialnemu odboru vsaka tri leta. V tem poročilu mora biti upoštevan razvoj Unije.

Na tej podlagi in brez poseganja v druge določbe te pogodbe lahko Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno sprejme določbe za okrepitev ali razširitev pravic iz tega dela ter priporoči državam članicam, da jih sprejmejo v skladu s svojimi ustavnimi pravili.

TRETJI DEL
Politike Skupnosti

NASLOV I

PROSTI PRETOK BLAGA

Člen 23 (prej člen 9)

1. Skupnost temelji na carinski uniji, ki zajema vso blagovno menjavo in med državami članicami prepoveduje carine pri uvozu in izvozu ter vse dajatve z enakim učinkom, poleg tega pa uvaja skupno carinsko tarifo v odnosih s tretjimi državami.

2. Določbe člena 25 in poglavja 2 tega naslova se uporabljajo za izdelke s poreklom iz držav članic in za izdelke, ki prihajajo iz tretjih držav in so v državah članicah v prostem prometu.

Člen 24 (prej člen 10)

Za izdelke iz tretjih držav velja, da so v prostem prometu v neki državi članici, če so bile v tej državi zanje opravljene uvozne formalnosti in plačane vse predpisane carine ali dajatve z enakim učinkom in če te carine ali dajatve niso bile v celoti ali delno povrnjene.

POGLAVJE 1

Carinska unija

Člen 25 (prej člen 12)

Carine pri uvozu in izvozu ter vse dajatve z enakim učinkom so med državami članicami prepovedane. Ta prepoved se uporablja tudi za carine fiskalne narave.

Člen 26 (prej člen 28)

Carine skupne carinske tarife določi Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije.

Člen 27 (prej člen 29)

Komisija pri izvajanju nalog, ki so ji zaupane v tem poglavju, upošteva:

a) potrebo po pospeševanju trgovine med državami članicami in tretjimi državami;

b) razvoj pogojev konkurence znotraj Skupnosti, če omogočajo izboljšanje konkurenčne sposobnosti podjetij;

c) potrebe Skupnosti glede preskrbe s surovinami in polizdelki; pri tem Komisija skrbi, da med državami članicami ni izkrivljanja pogojev konkurence za končne izdelke;

d) potrebo po tem, da se izogne resnim motnjam v gospodarstvih držav članic ter da se zagotovi racionalen razvoj proizvodnje in razmah potrošnje znotraj Skupnosti.

POGLAVJE 2

Prepoved količinskih omejitev med državami članicami

Člen 28 (prej člen 30)

Med državami članicami so prepovedane količinske omejitve pri uvozu in vsi ukrepi z enakim učinkom.

Člen 29 (prej člen 34)

Količinske omejitve pri izvozu in vsi ukrepi z enakim učinkom so med državami članicami prepovedani.

Člen 30 (prej člen 36)

Določbe členov 28 in 29 ne izključujejo prepovedi ali omejitev pri uvozu, izvozu ali blagu v tranzitu, če so utemeljene z javno moralo, javnim redom ali javno varnostjo, varovanjem zdravja in življenja ljudi, živali ali rastlin, varstvom nacionalnih bogastev z umetniško, zgodovinsko ali arheološko vrednostjo ali z varstvom industrijske in poslovne lastnine. Vendar te prepovedi ali omejitve ne smejo biti sredstvo za samovoljno diskriminacijo ali prikrito omejevanje trgovine med državami članicami.

Člen 31 (prej člen 37)

1. Države članice prilagodijo vse državne monopole tržne narave, s čimer zagotovijo, da je odpravljena vsakršna diskriminacija glede pogojev nabave in trženja blaga med državljani držav članic.

Določbe tega člena se uporabljajo za vse organe, s katerimi država članica pravno ali dejansko, neposredno ali posredno nadzoruje, določa ali občutno vpliva na uvoz ali izvoz med državami članicami. Te določbe se uporabljajo tudi za monopole, ki jih država prenese na druge.

2. Države članice ne uvajajo novih ukrepov, ki so v nasprotju z načeli iz odstavka 1 ali ki omejujejo področje uporabe členov o prepovedi carin in količinskih omejitev med državami članicami.

3. Če državni monopol tržne narave vsebuje pravila, ki naj olajšajo prodajo kmetijskih proizvodov ali pridobitve kar najboljšega izkupička zanje, je treba pri uporabi pravil iz tega člena storiti vse potrebno za zagotovitev enakovrednih zaščitnih ukrepov glede zaposlovanja in življenjske ravni posameznih proizvajalcev.

NASLOV II

KMETIJSTVO

Člen 32 (prej člen 38)

1. Skupni trg se razširi na kmetijstvo in trgovino s kmetijskimi proizvodi. "Kmetijski proizvodi" pomenijo rastlinske, živinorejske in ribiške proizvode ter proizvode prve stopnje predelave teh proizvodov.

2. Razen če ni v členih 33 do 38 določeno drugače, se za kmetijske proizvode uporabljajo predpisi, ki se nanašajo na vzpostavitev skupnega trga.

3. Proizvodi, ki so predmet določb členov 33 do 38, so našteti v Prilogi I k tej pogodbi.

4. Delovanje in razvoj skupnega trga kmetijskih proizvodov mora spremljati oblikovanje skupne kmetijske politike.

Člen 33 (prej člen 39)

1. Cilji skupne kmetijske politike so:

a) povečati kmetijsko produktivnost s pospeševanjem tehničnega napredka in zagotavljanjem racionalnega razvoja kmetijske proizvodnje ter z optimalno uporabo proizvodnih dejavnikov, zlasti delovne sile;

b) s tem zagotoviti primerno življenjsko raven kmetijske skupnosti, zlasti s povečanjem individualnega zaslužka oseb, ki se ukvarjajo s kmetijstvom;

c) stabilizirati trge;

d) zagotoviti redno preskrbo;

e) zagotoviti, da je preskrba potrošnikom dostopna po primernih cenah.

2. Pri oblikovanju skupne kmetijske politike in posebnih metod za njeno izvajanje se upošteva:

a) posebna narava kmetijske dejavnosti, ki je posledica socialne strukture kmetijstva ter strukturnih in naravnih neskladij med različnimi kmetijskimi regijami;

b) potreba, da se ustrezne prilagoditve izvedejo postopno

c) dejstvo, da je kmetijstvo v državah članicah sektor, ki je tesno povezan s celotnim gospodarstvom.

Člen 34 (prej člen 40)

1. Za doseganje ciljev iz člena 33 se vzpostavi skupna ureditev kmetijskih trgov.

Ta ureditev je glede na zadevni proizvod v eni od naslednjih oblik:

a) skupna pravila konkurence;

b) obvezujoča uskladitev različnih nacionalnih tržnih ureditev;

c) evropska tržna ureditev.

2. Skupna ureditev, vzpostavljena v skladu z odstavkom 1, lahko vključuje vse ukrepe, nujne za doseganje ciljev iz člena 33, zlasti uravnavanje cen, pomoči pri proizvodnji in trženju raznih proizvodov, ukrepe za skladiščenje in prenos zalog ter skupne mehanizme za stabiliziranje uvoza ali izvoza.

Skupna ureditev je omejena na doseganje ciljev, določenih v členu 33, in izključuje vsakršno diskriminacijo med proizvajalci in potrošniki v Skupnosti.

Vsaka skupna cenovna politika temelji na skupnih merilih in enotnih metodah izračunavanja.

3. Za doseganje zastavljenih ciljev skupne ureditve iz odstavka 1 se lahko ustanovi enega ali več kmetijskih usmerjevalnih in jamstvenih skladov.

Člen 35 (prej člen 41)

Da bi omogočili doseganje ciljev iz člena 33, se lahko v okviru skupne kmetijske politike predvidijo naslednji ukrepi:

a) učinkovito usklajevanje prizadevanj na področju poklicnega usposabljanja, raziskav in razširjanja znanja na področju kmetijstva; to lahko vključuje skupno financiranje projektov ali institucij;

b) skupni ukrepi za pospeševanje porabe nekaterih proizvodov.

Člen 36 (prej člen 42)

Določbe iz poglavja o pravilih konkurence se uporabljajo za proizvodnjo kmetijskih proizvodov in trgovino s kmetijskimi proizvodi le v obsegu, ki ga določi Svet v okviru člena 37(2) in (3), in v skladu s postopkom, določenim v istih odstavkih, ob upoštevanju ciljev iz člena 33.

Svet lahko odobri dodelitev pomoči zlasti:

a) za zaščito podjetij, ki so zaradi strukturnih ali naravnih razmer v slabšem položaju;

b) v okviru programov gospodarskega razvoja.

Člen 37 (prej člen 43)

1. Za oblikovanje širših smernic skupne kmetijske politike Komisija takoj ko ta pogodba začne veljati skliče konferenco držav članic, da bi opravile primerjavo svojih kmetijskih politik, zlasti s pregledom svojih virov in potreb.

2. Komisija ob upoštevanju dela konference iz odstavka 1 in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom v dveh letih po začetku veljavnosti te pogodbe da predloge za oblikovanje in uresničevanje skupne kmetijske politike, vključno z nadomestitvijo nacionalnih ureditev z eno od oblik skupne ureditve, predvidene v členu 34(1), ter za izvajanje ukrepov, podrobno opredeljenih v tem naslovu.

Ti predlogi upoštevajo soodvisnost kmetijskih vprašanj, obravnavanih v tem naslovu.

Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom s kvalificirano večino pripravlja uredbe, izdaja direktive ali sprejema odločbe, ne da bi to posegalo v njegova morebitna priporočila.

3. Svet lahko s kvalificirano večino in v skladu z odstavkom 2 nadomesti nacionalne tržne ureditve s skupno ureditvijo iz člena 34(1), če:

a) skupna ureditev državam članicam, ki nasprotujejo temu ukrepu in imajo lastno ureditev za neko proizvodnjo, ponuja enakovredne zaščitne ukrepe glede zaposlovanja in življenjske ravni zadevnih proizvajalcev, ob upoštevanju sčasoma možnih prilagoditev in potrebne specializacije;

b) taka ureditev v Skupnosti zagotavlja tržne pogoje, ki so podobni tistim na nacionalnem trgu.

4. Če se skupna ureditev za nekatere surovine vzpostavi pred obstojem skupne ureditve za ustrezne predelane proizvode, se lahko surovine, ki se uporabljajo za predelane proizvode, namenjene izvozu v tretje države, uvozijo iz držav zunaj Skupnosti.

Člen 38 (prej člen 46)

Kadar je proizvod v državi članici predmet nacionalne tržne ureditve ali notranjih predpisov z enakim učinkom, ki vplivajo na konkurenčni položaj podobne proizvodnje v drugi državi članici, države članice uvedejo izravnalno dajatev na uvoz tega proizvoda iz države članice, v kateri obstaja taka ureditev ali taki predpisi, razen če ta država ne uvede izravnalne dajatve na izvoz.

Komisija določi višino teh dajatev na ravni, ki je potrebna za ponovno vzpostavitev ravnotežja; odobri lahko tudi druge ukrepe, za katere določi pogoje in podrobnosti.

NASLOV III

PROSTI PRETOK OSEB, STORITEV IN KAPITALA

POGLAVJE 1

Delavci

Člen 39 (prej člen 48)

1. V Skupnosti se zagotovi prosto gibanje delavcev.

2. Prosto gibanje vključuje odpravo vsakršne diskriminacije na podlagi državljanstva delavcev držav članic v zvezi z zaposlitvijo, plačilom in drugimi delovnimi in zaposlitvenimi pogoji.

3. Ob upoštevanju omejitev, utemeljenih z javnim redom, javno varnostjo in javnim zdravjem, zajema pravico:

a) sprejeti ponujeno delovno mesto;

b) se v ta namen na območju držav članic prosto gibati;

c) bivati v državi članici zaradi zaposlitve skladno z določbami zakonov ali drugih predpisov, ki urejajo zaposlovanje državljanov te države;

d) ostati na ozemlju države članice po prenehanju zaposlitve v tej državi pod pogoji, zajetimi v izvedbenih predpisih, ki jih pripravi Komisija.

4. Določbe tega člena se ne uporabljajo pri zaposlovanju v državni upravi.

Člen 40 (prej člen 49)

Svet v skladu s postopkom iz člena 251 in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom izda direktive ali pripravi uredbe, v katerih so navedeni potrebni ukrepi za vzpostavitev prostega gibanja delavcev iz člena 39, zlasti:

a) zagotovitev tesnega sodelovanja med posameznimi državnimi zavodi za zaposlovanje;

b) odpravljanje tistih upravnih postopkov in praks ter predpisanih rokov za dostop do prostih delovnih mest, ki izhajajo iz nacionalne zakonodaje ali predhodno sklenjenih sporazumov med državami članicami in katerih ohranitev bi ovirala liberalizacijo gibanja delavcev;

c) odpravljanje vseh predpisanih rokov in drugih omejitev, predvidenih z nacionalno zakonodajo ali predhodno sklenjenimi sporazumi med državami članicami, ki glede svobodne izbire zaposlitve za delavce iz drugih držav članic določajo drugačne pogoje od tistih, ki veljajo za domače delavce;

d) vzpostavitev ustreznih mehanizmov, ki povezujejo ponudbe s prošnjami za zaposlitev in olajšajo doseganje ravnotežja med ponudbo in povpraševanjem na trgu delovne sile tako, da nista ogrožena življenjska raven in raven zaposlenosti v posameznih regijah in industrijskih vejah.

Člen 41 (prej člen 50)

V okviru skupnega programa države članice spodbujajo izmenjavo mladih delavcev.

Člen 42 (prej člen 51)

Svet sprejme v skladu s postopkom iz člena 251 takšne ukrepe na področju socialne varnosti, kakršni so potrebni za zagotovitev prostega gibanja delavcev; v ta namen vzpostavi ureditev, ki delavcem migrantom in njihovim vzdrževancem zagotavlja:

a) seštevanje vseh dob, ki se upoštevajo po zakonodajah posameznih držav, za pridobitev in ohranjanje pravice do dajatev ter za izračun višine dajatev;

b) izplačevanje dajatev osebam s prebivališčem na ozemlju držav članic.

V postopku iz člena 251 odloča Svet soglasno.

POGLAVJE 2

Pravica do ustanavljanja

Člen 43 (prej člen 52)

V okviru določb, navedenih v nadaljevanju, se omejitve glede pravice do ustanavljanja za državljane ene države članice na ozemlju druge države članice prepovejo. Ta prepoved se uporablja tudi za omejitve pri ustanavljanju agencij, podružnic ali hčerinskih družb državljanov katere koli države članice s sedežem na ozemlju katere koli države članice.

Pravica do ustanavljanja zajema pravico začeti in opravljati dejavnost kot samozaposlena oseba ter pravico do ustanovitve in vodenja podjetij, zlasti družb ali podjetij iz drugega odstavka člena 48, pod pogoji, ki jih ob upoštevanju določb poglavja o kapitalu za svoje državljane določa zakonodaja države, v kateri se taka ustanovitev izvede.

Člen 44 (prej člen 54)

1. Za uresničevanje svobode ustanavljanja v zvezi s posamezno dejavnostjo, Svet v skladu s postopkom iz člena 251 in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom ukrepa z direktivami.

2. Svet in Komisija izvajata naloge, ki jima jih nalagajo prejšnje določbe, zlasti tako da:

a) praviloma prednostno obravnavata dejavnosti, pri katerih svoboda ustanavljanja pomembno prispeva k razvoju proizvodnje in trgovine;

b) zagotavljata tesno sodelovanje med pristojnimi organi v državah članicah, da se seznanita s stanjem raznih dejavnosti v Skupnosti;

c) odpravljata tiste upravne postopke in prakse, ki izhajajo iz nacionalne zakonodaje ali iz predhodno sklenjenih sporazumov med državami članicami, katerih ohranitev bi ovirala svobodo ustanavljanja;

d) zagotavljata, da delavci ene države članice, zaposleni na ozemlju druge države članice, lahko ostanejo na tem ozemlju, zato da tam začnejo dejavnosti kot samozaposlene osebe, kadar izpolnjujejo pogoje, ki bi jih morali izpolnjevati, če bi v to državo vstopili ob nameravanem začetku te dejavnosti,

e) omogočata državljanom ene države članice, da pridobijo in uporabljajo nepremičnine na ozemlju druge države članice, kolikor to ni v nasprotju z načeli iz člena 33(2),

f) postopno odpravljata omejitve glede svobode ustanavljanja v vseh zadevnih panogah, tako glede pogojev za ustanavljanje agencij, podružnic ali hčerinskih družb na ozemlju države članice in tudi glede pogojev za dostop osebja matičnega podjetja do vodilnih ali nadzornih delovnih mest v teh agencijah, podružnicah ali hčerinskih družbah;

g) usklajujeta, kolikor je to potrebno, zaščitne ukrepe, ki jih od družb ali podjetij iz drugega odstavka člena 48 za zaščito interesov družbenikov in tretjih zahtevajo države članice, zato da bi te zaščitne ukrepe izenačili v vsej Skupnosti;

h) zagotavljata, da pomoči, ki jih dodeljujejo države članice, ne izkrivljajo pogojev za ustanavljanje.

Člen 45 (prej člen 55)

Določbe tega poglavja se v posamezni državi članici ne uporabljajo za tiste dejavnosti, ki so v tej državi povezane, četudi občasno, z izvajanjem javne oblasti.

Svet lahko na predlog Komisije s kvalificirano večino odloči, da se določbe tega poglavja za nekatere dejavnosti ne uporabljajo.

Člen 46 (prej člen 56)

1. Določbe tega poglavja in ukrepi, sprejeti v skladu z njimi, ne vplivajo na uporabo določb zakonov ali drugih predpisov, ki predvidevajo posebno obravnavo tujih državljanov zaradi javnega reda, javne varnosti ali javnega zdravja.

2. Svet v skladu s postopkom iz člena 251 sprejme direktive za uskladitev zgoraj omenjenih določb.

Člen 47 (prej člen 57)

1. Da bi samozaposlenim osebam olajšali začetek in opravljanje njihove dejavnosti, Svet v skladu s postopkom iz člena 251 sprejme direktive za vzajemno priznavanje diplom, spričeval in drugih dokazil o formalnih kvalifikacijah.

2. Za enak namen Svet v skladu s postopkom iz člena 251 sprejme direktive za uskladitev določb zakonov ali drugih predpisov v državah članicah, ki se nanašajo na začetek in opravljanje dejavnosti samozaposlenih oseb. Svet v postopku iz člena 251 soglasno odloča o tistih direktivah, katerih izvajanje povzroči v vsaj eni državi članici spremembo obstoječih načel v zakonih, ki urejajo poklice, glede izobraževanja in usposabljanja ter pogojev dostopa fizičnih oseb do poklica. V drugih primerih Svet odloča s kvalificirano večino.

3. Pri zdravstvenih delavcih, zdravstvenih sodelavcih in farmacevtih je postopno odpravljanje omejitev odvisno od uskladitve pogojev za njihovo opravljanje v posameznih državah članicah.

Člen 48 (prej člen 58)

Družbe ali podjetja, ustanovljena v skladu z zakonodajo posamezne države članice, ki imajo statutarni sedež, glavno upravo ali glavni kraj poslovanja v Skupnosti, se v tem poglavju obravnavajo enako kakor fizične osebe, ki so državljani držav članic.

"Družbe ali podjetja" pomeni družbe ali podjetja, ustanovljena po civilnem ali gospodarskem pravu, vključno z zadrugami, in druge pravne osebe javnega ali zasebnega prava z izjemo neprofitnih.

POGLAVJE 3

Storitve

Člen 49 (prej člen 59)

V okviru določb, navedenih v nadaljevanju, se omejitve svobode opravljanja storitev v Skupnosti prepovejo za državljane držav članic, ki imajo sedež v eni od držav Skupnosti, vendar ne v državi osebe, ki so ji storitve namenjene.

Svet lahko na predlog Komisije s kvalificirano večino odloči, da se določbe tega poglavja uporabljajo tudi za državljane tretje države, ki opravljajo storitve in imajo sedež v Skupnosti.

Člen 50 (prej člen 60)

V tej pogodbi so storitve "storitve" takrat, kadar se praviloma opravljajo za plačilo in kolikor jih ne urejajo določbe, ki se nanašajo na prosti pretok blaga, kapitala in oseb.

K "storitvam" se štejejo zlasti:

a) dejavnosti industrijskega značaja;

b) dejavnosti trgovinskega značaja;

c) obrtne dejavnosti;

d) dejavnosti samostojnih poklicev.

Brez poseganja v določbe poglavja o pravici do ustanavljanja lahko ponudnik, zato da zagotovi storitev, začasno izvaja svojo dejavnost v državi, v kateri se ta storitev opravlja, pod enakimi pogoji, kakršne ta država predpisuje svojim državljanom.

Člen 51 (prej člen 61)

1. Svobodno opravljanje prevoznih storitev urejajo določbe naslova o prevozu.

2. Liberalizacija bančnih in zavarovalniških storitev, povezanih s pretokom kapitala, se izvaja skladno z liberalizacijo pretoka kapitala.

Člen 52 (prej člen 63)

1. Za doseganje liberalizacije posameznih storitev Svet na predlog Komisije ter po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Evropskim parlamentom izdaja direktive s kvalificirano večino.

2. Pri direktivah iz odstavka 1 imajo praviloma prednost tiste storitve, ki neposredno vplivajo na proizvodne stroške ali katerih liberalizacija pospešuje blagovno menjavo.

Člen 53 (prej člen 64)

Države članice izrazijo pripravljenost liberalizirati storitve v večjem obsegu, kakor zahtevajo direktive, izdane v skladu s členom 52(1), če to dopuščajo njihove gospodarske razmere in stanje zadevnega gospodarskega sektorja.

V ta namen Komisija pripravi priporočila za zadevne države članice.

Člen 54 (prej člen 65)

Dokler omejitve svobode opravljanja storitev niso odpravljene, uporablja vsaka država članica te omejitve brez diskriminacije glede na državljanstvo ali prebivališče za vse osebe, ki opravljajo storitve iz prvega odstavka člena 49.

Člen 55 (prej člen 66)

Določbe členov 45 do 48 se uporabljajo za zadeve, ki jih obravnava to poglavje.

POGLAVJE 4

Kapital in plačila

Člen 56 (prej člen 73b)

1. V okviru določb tega poglavja so prepovedane vse omejitve pretoka kapitala med državami članicami ter med državami članicami in tretjimi državami.

2. V okviru določb tega poglavja so prepovedane vse omejitve plačil med državami članicami ter med državami članicami in tretjimi državami.

Člen 57 (prej člen 73c)

1. Določbe člena 56 ne posegajo v uporabo tistih omejitev za tretje države, ki veljajo po notranjem pravu ali pravu Skupnosti na dan 31. decembra 1993 in so bile sprejete glede pretoka kapitala v tretje države ali iz njih, nanašajo pa se na neposredne naložbe, tudi naložbe v nepremičnine, ustanavljanje, opravljanje finančnih storitev ali na sprejem vrednostnih papirjev na trge kapitala.

2. Ob prizadevanju v kar največjem obsegu doseči cilj prostega pretoka kapitala med državami članicami in tretjimi državami ter brez poseganja v druga poglavja te pogodbe lahko Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino sprejme ukrepe glede pretoka kapitala v tretje države in iz njih, ki se nanašajo na neposredne naložbe, tudi naložbe v nepremičnine, ustanavljanje, opravljanje finančnih storitev ali na sprejem vrednostnih papirjev na trge kapitala. Ukrepe iz tega odstavka, ki pomenijo v pravu Skupnosti korak nazaj glede liberalizacije pretoka kapitala v tretje države ali iz njih, je treba sprejeti soglasno.

Člen 58 (prej člen 73d)

1. Določbe člena 56 ne posegajo v pravice držav članic, da:

a) uporabljajo ustrezne predpise svojega davčnega prava, v katerih so različno obravnavani davčni zavezanci, ki niso v enakem položaju glede na prebivališče ali kraj, v katerem je naložen njihov kapital;

b) sprejmejo vse potrebne ukrepe za preprečevanje kršitev nacionalnih zakonov in drugih predpisov, zlasti na področju obdavčitve in bonitetnega nadzora finančnih institucij, ali določijo postopke za prijavo pretoka kapitala za namene upravnih ali statističnih informacij ali sprejmejo ukrepe, ki so upravičeni zaradi javnega reda ali javne varnosti.

2. Določbe tega poglavja ne posegajo v veljavnost tistih omejitev pravice do ustanavljanja, ki so združljive s to pogodbo.

3. Ukrepi in postopki iz odstavkov 1 in 2 ne smejo biti sredstvo samovoljne diskriminacije ali prikritega omejevanja prostega pretoka kapitala in plačil iz člena 56.

Člen 59 (prej člen 73f)

Kadar v izjemnih okoliščinah pretok kapitala v tretje države ali iz njih povzroča ali grozi, da bo povzročil resne težave pri delovanju ekonomske in monetarne unije, lahko Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z ECB s kvalificirano večino sprejme zaščitne ukrepe glede tretjih držav za obdobje največ šestih mesecev, če so taki ukrepi izrecno potrebni.

Člen 60 (prej člen 73g)

1. Če se v primerih, predvidenih v členu 301, šteje za potrebno ukrepanje Skupnosti, lahko Svet v skladu s postopkom iz člena 301 sprejme potrebne nujne ukrepe na področju pretoka kapitala in plačil, ki se nanašajo na zadevne tretje države.

2. Ne da bi to posegalo v določbe člena 297 in če Svet ni ukrepal skladno z odstavkom 1, lahko država članica zaradi resnih političnih razlogov in zaradi nujnosti sprejme enostranske ukrepe proti tretji državi v zvezi s pretokom kapitala in plačili.

Komisija in druge države članice morajo biti o teh ukrepih obveščene najpozneje na dan začetka njihove veljavnosti.

Svet lahko na predlog Komisije s kvalificirano večino odloči, da mora zadevna država članica te ukrepe spremeniti ali odpraviti. Predsednik Sveta obvesti Evropski parlament o sprejetju takšne odločitve.

NASLOV IV (prej naslov IIIa)

VIZUMI, AZIL, PRISELJEVANJE IN DRUGE POLITIKE V ZVEZI S PROSTIM GIBANJEM OSEB

Člen 61 (prej člen 73i)

Za postopno vzpostavitev območja svobode, varnosti in pravice Svet sprejme:

a) v petletnem obdobju po začetku veljavnosti Amsterdamske pogodbe ukrepe za zagotovitev prostega gibanja oseb v skladu s členom 14 skupaj z neposredno povezanimi spremljajočimi ukrepi glede kontrole na zunanjih mejah, azila in priseljevanja v skladu z določbami člena 62(2) in (3) in člena 63(1)(a) in (2)(a) ter ukrepe za preprečevanje kriminala in boj proti njemu v skladu z določbami člena 31(e) Pogodbe o Evropski uniji;

b) druge ukrepe na področju azila, priseljevanja in varstva pravic državljanov tretjih držav v skladu z določbami člena 63;

c) ukrepe na področju pravosodnega sodelovanja v civilnih zadevah, kakor je predvideno v členu 65;

d) ustrezne ukrepe za spodbujanje in krepitev upravnega sodelovanja, kakor je predvideno v členu 66;

e) ukrepe na področju policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah zaradi zagotavljanja visoke ravni varnosti s preprečevanjem kriminala in bojem proti njemu v Uniji skladno z določbami Pogodbe o Evropski uniji.

Člen 62 (prej člen 73j)

Svet v skladu s postopkom iz člena 67o v petletnem obdobju po začetku veljavnosti Amsterdamske pogodbe sprejme:

(1) ukrepe, ki v skladu s členom 14 zagotavljajo, da se osebe, bodisi državljani Unije ali državljani tretjih držav, pri prehajanju notranjih meja ne kontrolirajo;

(2) ukrepe glede prehajanja zunanjih meja držav članic, ki določajo:

a) standarde in postopke, po katerih se morajo ravnati države članice pri izvajanju osebne kontrole na teh mejah;

b) predpise o vizumih, kjer predvideno bivanje ni daljše od treh mesecev, skupaj s:

(i) seznamom tretjih držav, katerih državljani morajo imeti ob prehodu zunanjih meja vizum, in držav, katerih državljani so te obveznosti oproščeni;

(ii) postopki in pogoji, v skladu s katerimi države članice izdajajo vizume;

(iii) enotno obliko vizuma;

(iv) predpisi o enotnih vizumih;

(3) ukrepe, ki določajo pogoje za svobodno potovanje državljanov tretjih držav na ozemlju držav članic med bivanjem, ki ni daljše od treh mesecev.

Člen 63 (prej člen 73k)

Svet v skladu s postopkom iz člena 67 v petletnem obdobju po začetku veljavnosti Amsterdamske pogodbe sprejme:

(1) ukrepe, ki se nanašajo na azil, v skladu z Ženevsko konvencijo z dne 28. julija 1951 in Protokolom z dne 31. januarja 1967 o statusu beguncev ter v skladu z drugimi ustreznimi mednarodnimi pogodbami na naslednjih področjih:

a) merila in mehanizmi za določitev države članice, odgovorne za preverjanje prošnje za azil, ki jo predloži državljan tretje države v eni od držav članic,

b) minimalni standardi za sprejem prosilcev za azil v državah članicah,

c) minimalni standardi za priznanje statusa begunca državljanom tretjih držav,

d) minimalni standardi glede postopkov za priznanje ali odvzem statusa begunca v državah članicah;

(2) ukrepe, ki se nanašajo na begunce in razseljene osebe, na naslednjih področjih:

a) minimalni standardi za dodelitev začasne zaščite razseljenim osebam iz tretjih držav, ki se ne morejo vrniti v izvorno državo, in osebam, ki sicer potrebujejo mednarodno zaščito,

b) spodbujanje uravnotežene porazdelitve bremen med državami članicami pri sprejemanju beguncev in razseljenih oseb ter posledic v zvezi s tem;

(3) ukrepe, ki se nanašajo na politiko priseljevanja, na naslednjih področjih:

a) pogoji vstopa in prebivanja ter standardi glede postopkov držav članic za izdajo vizumov in dovoljenj za prebivanje za daljši čas, tudi tistih zaradi združitve družine,

b) nezakonito priseljevanje in prebivanje, tudi vračanje oseb, ki nezakonito bivajo v državi članici, v izvorno državo;

(4) ukrepe, ki opredeljujejo pravice in pogoje, na podlagi katerih lahko državljani tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici, prebivajo v drugih državah članicah.

Ukrepi, ki jih sprejme Svet v skladu s točkama 3 in 4, nobeni državi članici ne preprečujejo na zadevnih področjih ohraniti ali uvesti nacionalne predpise, združljive s to pogodbo in z mednarodnimi sporazumi.

Za ukrepe, ki bodo sprejeti v skladu s točkami 2(b), 3(a) in 4, zgoraj omenjeno petletno obdobje ne velja.

Člen 64 (prej člen 73l)

1. Ta naslov ne vpliva na izpolnjevanje obveznosti, ki jih imajo države članice glede vzdrževanja javnega reda in miru ter varovanja notranje varnosti.

2. V primeru izrednih razmer v eni ali več državah članicah zaradi nenadnega dotoka državljanov iz tretjih držav, lahko Svet brez poseganja v odstavek 1 na predlog Komisije s kvalificirano večino sprejme začasne ukrepe za največ šest mesecev v korist zadevnih držav članic.

Člen 65 (prej člen 73m)

Ukrepi na področju pravosodnega sodelovanja v civilnih zadevah s čezmejnimi posledicami, ki jih je treba sprejeti v skladu s členom 67, kolikor so potrebni za pravilno delovanje notranjega trga, vključujejo:

a) izboljšanje in poenostavitev:

– sistema čezmejne vročitve sodnih in zunajsodnih listin;

– sodelovanja pri pridobivanju dokazov;

– priznavanja in izvrševanja odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, vključno z odločbami v zunajsodnih zadevah;

b) spodbujanje združljivosti predpisov, ki se uporabljajo v državah članicah glede kolizije zakonov in sporov o pristojnosti;

c) odpravljanje ovir za nemoten potek civilnih postopkov, po potrebi s spodbujanjem združljivosti predpisov o civilnih postopkih, ki se uporabljajo v državah članicah.

Člen 66 (prej člen 73n)

Svet v skladu s postopkom iz člena 67 sprejme ukrepe za zagotovitev sodelovanja med ustreznimi upravnimi službami držav članic na področjih iz tega naslova ter med temi službami in Komisijo.

Člen 67 (prej člen 73o)

1. Med petletnim prehodnim obdobjem po začetku veljavnosti Amsterdamske pogodbe odloča Svet soglasno na predlog Komisije ali na pobudo države članice in po posvetovanju z Evropskim parlamentom.

2. Po tem petletnem obdobju:

– Svet odloča na podlagi predlogov Komisije; Komisija preuči vsako prošnjo države članice, naj pri Svetu vloži predlog;

– Svet po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno sprejme sklep, s katerim zagotovi, da vsa področja ali dele področij iz tega naslova ureja postopek iz člena 251, in prilagodi določbe o pristojnostih Sodišča.

3. Od začetka veljavnosti Amsterdamske pogodbe sprejema Svet ukrepe iz člena 62(2)(b)(i) in (iii), z odstopanjem od odstavkov 1 in 2, na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom s kvalificirano večino.

4. Po izteku petletnega obdobja po začetku veljavnosti Amsterdamske pogodbe sprejema Svet ukrepe iz člena 62(2)(b)(ii) in (iv), z odstopanjem od odstavka 2, v skladu s postopkom iz člena 251.

Člen 68 (prej člen 73p)

1. Člen 234 se uporablja za ta naslov v naslednjih okoliščinah in pod naslednjimi pogoji: če se postavi vprašanje o razlagi tega naslova ali o veljavnosti ali razlagi aktov institucij Skupnosti na podlagi tega naslova v postopku, ki teče pred sodiščem države članice, zoper odločitev katerega po nacionalnem pravu ni pravnega sredstva, to sodišče, če meni, da je za izrek njegove sodbe potrebna odločitev, od Sodišča zahteva, da odloči o tem vprašanju.

2. V vsakem primeru Sodišče ni pristojno za odločanje o ukrepih ali odločitvah, sprejetih v skladu s členom 62(1), ki se nanašajo na vzdrževanje javnega reda in miru ter varovanje notranje varnosti.

3. Svet, Komisija ali država članica lahko zaprosi Sodišče, da odloči o vprašanju razlage tega naslova ali aktov institucij Skupnosti na podlagi tega naslova. Odločitve Sodišča glede takšnih prošenj ne veljajo za sodbe sodišč držav članic, ki so postale pravnomočne.

Člen 69 (prej člen 73q)

Za uporabo tega naslova veljajo določbe Protokola o stališču Združenega kraljestva in Irske in Protokola o stališču Danske, ne da bi to posegalo v Protokol o uporabi nekaterih vidikov člena 14 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za Združeno kraljestvo in Irsko.

NASLOV V (prej naslov IV)

PREVOZ

Člen 70 (prej člen 74)

Države članice uresničujejo cilje te pogodbe na področju, ki ga ureja ta naslov, v okviru skupne prometne politike.

Člen 71 (prej člen 75)

1. Za izvajanje člena 70 in ob upoštevanju posebnosti prevoza Svet v skladu s postopkom iz člena 251 in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij določi:

a) skupna pravila, ki se uporabljajo za mednarodni prevoz na ozemlje ali z ozemlja države članice ali za prevoz prek ozemlja ene ali več držav članic;

b) pogoje, pod katerimi lahko prevozniki opravljajo prevoz v državi članici, v kateri nimajo sedeža;

c) ukrepe za izboljšanje varnosti prevoza;

d) vse druge ustrezne predpise.

2. Z odstopanjem od postopka iz odstavka 1 Svet v primerih, ko bi uporaba predpisov o načelih ureditve prevoza lahko resno vplivala na življenjsko raven in na zaposlovanje na nekaterih območjih ter na delovanje prometne infrastrukture, sprejme te predpise soglasno na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Ekonomsko-socialnim odborom. Pri tem Svet upošteva potrebo po prilagoditvi gospodarskemu razvoju, ki je posledica vzpostavitve skupnega trga.

Člen 72 (prej člen 76)

Nobena država članica ne sme pred sprejetjem predpisov iz člena 71(1) in brez soglasne odobritve Sveta spreminjati tistih predpisov, ki urejajo ta vprašanja 1. januarja 1958 ali za države, ki pristopajo, na dan njihovega pristopa, tako da bi po svojem neposrednem ali posrednem učinku postali manj ugodni za prevoznike drugih držav članic kakor za prevoznike, ki so državljani te države.

Člen 73 (prej člen 77)

Pomoči so združljive s to pogodbo, če so potrebne za usklajevanje prevoza ali če so nadomestilo za opravljanje določenih storitev, ki so del javne službe.

Člen 74 (prej člen 78)

Pri vseh ukrepih, sprejetih v okviru te pogodbe, ki se nanašajo na prevozne tarife in pogoje, se upošteva ekonomski položaj prevoznikov.

Člen 75 (prej člen 79)

1. Pri prevozu znotraj Skupnosti se odpravi diskriminacija, ki je v tem, da prevozniki zaračunavajo različne prevoznine in nalagajo različne pogoje za prevoz enakega blaga na istih prometnih povezavah glede na državo porekla tega blaga ali namembno državo.

2. Odstavek 1 Svetu ne preprečuje sprejetja drugih ukrepov v skladu s členom 71(1).

3. Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom s kvalificirano večino sprejme predpise za izvajanje določb odstavka 1.

Svet lahko zlasti sprejme potrebne predpise, ki omogočajo institucijam Skupnosti, da zagotovijo upoštevanje pravila iz odstavka 1, uporabnikom pa, da lahko to pravilo v celoti izkoristijo.

4. Komisija na lastno pobudo ali na predlog države članice preuči vse primere diskriminacije iz odstavka 1 ter po posvetovanju z zadevnimi državami članicami sprejme potrebne odločitve v okviru predpisov, sprejetih v skladu z določbami odstavka 3.

Člen 76 (prej člen 80)

1. Pri prevozih na območju Skupnosti je državam članicam prepovedano predpisovanje prevoznin in pogojev, ki vključujejo elemente podpore ali zaščite v korist enega ali več posameznih podjetij ali gospodarskih panog, razen če jim tega ne dovoli Komisija.

2. Komisija na lastno pobudo ali na predlog države članice preuči prevoznine in pogoje iz odstavka 1, upoštevaje zlasti zahteve primerne regionalne ekonomske politike, potrebe nerazvitih območij in probleme območij, ki so zaradi političnih razmer resno prizadeta, pa tudi učinke teh prevoznin in pogojev na konkurenco med vrstami prevoza.

Po posvetovanju z vsako zadevno državo članico Komisija sprejme potrebne odločitve.

3. Prepoved iz odstavka 1 se ne uporablja za tarife, določene zaradi konkurenčnosti.

Člen 77 (prej člen 81)

Dajatve ali pristojbine, ki jih prevozniki zaračunajo poleg prevoznin pri prehodu meje, ne smejo presegati razumne meje, potem ko so bili upoštevani dejanski stroški, nastali ob prehodu meje.

Države članice si prizadevajo za postopno zmanjšanje teh stroškov.

Komisija lahko naslovi na države članice priporočila za uporabo tega člena.

Člen 78 (prej člen 82)

Določbe tega naslova ne izključujejo uporabe ukrepov, sprejetih v Zvezni republiki Nemčiji, če so ti ukrepi potrebni za nadomestilo gospodarske škode, ki jo je delitev Nemčije povzročila v gospodarstvu nekaterih območij Zvezne republike, prizadetih zaradi te delitve.

Člen 79 (prej člen 83)

Pri Komisiji se oblikuje svetovalni odbor, sestavljen iz strokovnjakov, ki jih imenujejo vlade držav članic. Če je to potrebno, se Komisija z njim posvetuje o vprašanjih prevoza, ne da bi to posegalo v pooblastila Ekonomsko-socialnega odbora.

Člen 80 (prej člen 84)

1. Določbe tega naslova se uporabljajo za prevoz v železniškem in cestnem prometu ter po celinskih plovnih poteh.

2. Svet lahko s kvalificirano večino odloči, ali, v kolikšnem obsegu in po kakšnem postopku je treba sprejeti ustrezne predpise za pomorski in zračni promet.

Uporabljajo se postopkovne določbe člena 71.

NASLOV VI (prej naslov V)

SKUPNA PRAVILA O KONKURENCI, OBDAVČITVI IN PRIBLIŽEVANJU ZAKONODAJE

POGLAVJE 1
Pravila o konkurenci

ODDELEK 1

Pravila za podjetja

Člen 81 (prej člen 85)

1. Kot nezdružljivi s skupnim trgom so prepovedani vsi sporazumi med podjetji, sklepi podjetniških združenj in usklajena ravnanja, ki bi lahko prizadeli trgovino med državami članicami in katerih cilj oziroma posledica je preprečevanje, omejevanje ali izkrivljanje konkurence na skupnem trgu, zlasti tisti, ki:

a) neposredno ali posredno določajo nakupne ali prodajne cene ali druge pogoje poslovanja;

b) omejujejo ali nadzorujejo proizvodnjo, trge, tehnični razvoj ali naložbe;

c) določajo razdelitev trgov in virov nabave;

d) uvajajo neenake pogoje za primerljive posle z drugimi trgovinskimi partnerji in jih tako postavljajo v podrejen konkurenčni položaj;

e) pogojujejo sklepanje pogodb s tem, da sopogodbeniki sprejmejo dodatne obveznosti, ki po svoji naravi ali glede na trgovinske običaje nimajo nikakršne zveze s predmetom takšnih pogodb.

2. Vsi sporazumi ali sklepi, ki jih ta člen prepoveduje, so nični.

3. V naslednjih primerih se lahko določi, da se določbe odstavka 1 ne uporabljajo za:

– sporazume ali skupine sporazumov med podjetji,

– sklepe ali skupine sklepov podjetniških združenj,

– usklajeno ravnanje ali skupine usklajenih ravnanj, ki prispevajo k izboljšanju proizvodnje ali distribucije blaga oziroma k pospeševanju tehničnega ali gospodarskega napredka, pri čemer zagotavljajo potrošnikom pravičen delež doseženih koristi, in ki:

a) zadevnim podjetjem ne določajo omejitev, ki za doseganje teh ciljev niso nujne;

b) takšnim podjetjem glede znatnega dela zadevnih izdelkov ne dajejo možnosti izključitve konkurence.

Člen 82 (prej člen 86)

Kot nezdružljiva s skupnim trgom je prepovedana vsaka zloraba prevladujočega položaja enega ali več podjetij na skupnem trgu ali njegovem znatnem delu, kolikor bi lahko prizadela trgovino med državami članicami.

Takšna zloraba je zlasti:

a) neposredno ali posredno določanje nepoštenih nakupnih ali prodajnih cen ali drugih nepoštenih pogojev poslovanja;

b) omejevanje proizvodnje, trgov ali tehničnega razvoja na škodo potrošnikov;

c) uporaba neenakih pogojev za primerljive posle z drugimi trgovinskimi partnerji, ki slednje postavlja v podrejen konkurenčni položaj;

d) sklepanje pogodb, ki sopogodbenikom narekujejo sprejetje dodatnih obveznosti, ki po svoji naravi ali glede na trgovinske običaje nimajo nikakršne zveze s predmetom takšnih pogodb.

Člen 83 (prej člen 87)

1. Ustrezne uredbe ali direktive za uveljavitev načel iz členov 81 in 82 sprejme Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom.

2. Uredbe ali direktive iz odstavka 1 se sprejmejo zlasti za:

a) zagotovitev upoštevanja prepovedi iz členov 81(1) in 82 z določitvijo glob in periodičnih denarnih kazni;

b) določitev podrobnosti uporabe člena 81(3) ob upoštevanju potrebe po zagotovitvi učinkovitega nadzora, pa tudi po čim večji poenostavitvi upravljanja;

c) opredelitev področja uporabe določb členov 81 in 82 v različnih gospodarskih panogah, če je to potrebno;

d) opredelitev nalog Komisije in Sodišča pri uporabi predpisov iz tega odstavka;

e) določitev razmerja med nacionalnimi zakonodajami in določbami, ki jih vsebuje ta oddelek ali ki so bile sprejete v skladu s tem členom.

Člen 84 (prej člen 88)

Do začetka veljavnosti predpisov, sprejetih v skladu s členom 83, se organi držav članic odločajo glede dopustnosti sporazumov, sklepov in usklajenih ravnanj ter zlorabe prevladujočega položaja na skupnem trgu v skladu z lastno zakonodajo in z določbami člena 81, zlasti odstavka 3, in člena 82.

Člen 85 (prej člen 89)

1. Brez poseganja v člen 84 Komisija zagotovi uporabo načel iz členov 81 in 82. Komisija razišče primere domnevne kršitve teh načel na predlog države članice ali na lastno pobudo in v sodelovanju s pristojnimi organi v državah članicah, ki ji pomagajo. Če ugotovi kršitev, predlaga ustrezne ukrepe za njeno odpravo.

2. Če se kršitev načel ne odpravi, jo Komisija navede v obrazloženi odločbi. Svojo odločbo lahko objavi in državam članicam dovoli sprejeti ustrezne ukrepe za izboljšanje stanja, za katere določi pogoje in podrobnosti.

Člen 86 (prej člen 90)

1. Države članice glede javnih podjetij ali podjetij, katerim so odobrile posebne ali izključne pravice, ne smejo sprejeti ali ohraniti v veljavi ukrepov, ki so v nasprotju s pravili iz te pogodbe, zlasti iz člena 12 in členov 81 do 89.

2. Podjetja, pooblaščena za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, oziroma podjetja, ki imajo značaj dohodkovnega monopola, ravnajo po pravilih iz te pogodbe, zlasti po pravilih o konkurenci, kolikor uporaba takšnih pravil pravno ali dejansko ne ovira izvajanja posebnih nalog, ki so jim dodeljene. Razvoj trgovine ne sme biti prizadet v takšnem obsegu, ki bi bil v nasprotju z interesi Skupnosti.

3. Komisija zagotovi uporabo določb tega člena in po potrebi na države članice naslovi ustrezne direktive ali odločbe.

ODDELEK 2

Državne pomoči

Člen 87 (prej člen 92)

1. Razen če ta pogodba ne določa drugače, je vsaka pomoč, ki jo dodeli država članica, ali kakršna koli vrsta pomoči iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga, nezdružljiva s skupnim trgom, kolikor prizadene trgovino med državami članicami.

2. S skupnim trgom je združljivo naslednje:

a) pomoč socialnega značaja, dodeljena posameznim potrošnikom, pod pogojem, da je dodeljena brez diskriminacije glede na poreklo zadevnih izdelkov;

b) pomoč za povrnitev škode, ki so jo povzročile naravne nesreče ali izjemni dogodki;

c) pomoč, dodeljena gospodarstvu nekaterih območij Zvezne republike Nemčije, ki jih je prizadela delitev Nemčije, kolikor je takšna pomoč potrebna za nadomestilo gospodarske škode, ki jo je ta delitev povzročila.

3. Kot združljivo s skupnim trgom se lahko šteje naslednje:

a) pomoč za pospeševanje gospodarskega razvoja območij, kjer je življenjska raven izjemno nizka ali kjer je podzaposlenost velika;

b) pomoč za pospeševanje izvedbe pomembnega projekta skupnega evropskega interesa ali za odpravljanje resne motnje v gospodarstvu države članice;

c) pomoč za pospeševanje razvoja določenih gospodarskih dejavnosti ali določenih gospodarskih območij, kadar takšna pomoč ne spreminja trgovinskih pogojem v obsegu, ki bi bil v nasprotju s skupnimi interesi;

d) pomoč za pospeševanje kulture in ohranjanja kulturne dediščine, kadar takšna pomoč ne škoduje trgovinskim pogojem in konkurenci v Skupnosti v obsegu, ki je v nasprotju s skupnimi interesi;

e) druge vrste pomoči, kakršne lahko Svet določi v odločbi, ki jo sprejme s kvalificirano večino na predlog Komisije.

Člen 88 (prej člen 93)

1. Komisija v sodelovanju z državami članicami redno preverja vse sisteme pomoči, ki obstajajo v teh državah. Slednjim predlaga ustrezne ukrepe, ki so potrebni za postopen razvoj ali delovanje skupnega trga.

2. Če Komisija po tem, ko je pozvala zadevne stranke k predložitvi pripomb, ugotovi, da pomoč, ki jo je dodelila država članica, ali pomoč iz državnih sredstev ni združljiva s skupnim trgom glede na člen 87, ali če se takšna pomoč zlorablja, odloči, da mora zadevna država takšno pomoč odpraviti ali spremeniti v roku, ki ji ga določi.

Če zadevna država ne upošteva te odločitve v predpisanem roku, lahko Komisija ali katera koli zainteresirana država, z odstopanjem od določb členov 226 in 227, zadevo predloži neposredno Sodišču.

Na predlog države članice lahko Svet soglasno sklene, da se državna pomoč, ki jo ta država dodeli ali jo ima namen dodeliti, šteje kot združljiva s skupnim trgom, z odstopanjem od določb člena 87 ali uredb po členu 89, če takšno odločitev upravičujejo izjemne okoliščine.

Če je Komisija glede takšne pomoči že sprožila postopek iz prvega pododstavka tega odstavka, je posledica vložitve predloga zadevne države pri Svetu začasna prekinitev postopka do razglasitve stališča Sveta.

Če v treh mesecih po vložitvi omenjenega predloga Svet svojega stališča ne razglasi, odloča o primeru Komisija.

3. Komisija mora biti obveščena o vseh načrtih za dodelitev ali spremembo pomoči dovolj zgodaj, da lahko predloži pripombe. Če meni, da takšen načrt glede na člen 87 ni združljiv s skupnim trgom, nemudoma sproži postopek iz odstavka 2.Zadevna država članica ne sme izvajati svojih predlaganih ukrepov, dokler v tem postopku ni sprejeta dokončna odločitev.

Člen 89 (prej člen 94)

Svet lahko na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom s kvalificirano večino sprejme vse ustrezne uredbe za uporabo členov 87 in 88, zlasti pa lahko določi pogoje, pod katerimi se uporablja člen 88(3), in vrste pomoči, ki so izvzete iz tega postopka.

POGLAVJE 2

Davčne določbe

Člen 90 (prej člen 95)

Nobena država članica ne uvaja, neposredno ali posredno, kakršnih koli notranjih davkov na izdelke drugih držav članic, ki bi bili višji od davkov, uvedenih neposredno ali posredno na enakovrstne domače izdelke.

Prav tako nobena država članica ne uvaja takšnih notranjih davkov na izdelke drugih držav članic, s katerimi bi posredno zaščitila druge izdelke.

Člen 91 (prej člen 96)

Kadar se izdelki izvažajo na ozemlje katere koli države članice, povračilo notranjih davkov ne sme preseči notranjih davkov na omenjene izdelke, ki so bili uvedeni bodisi neposredno ali posredno.

Člen 92 (prej člen 98)

Pri izvozu v druge države članice se ne smejo odobriti odpustitve in povračila drugih dajatev, razen prometnih davkov, trošarin in drugih oblik posrednega obdavčenja, niti ni dovoljeno uvajati izravnalnih dajatev ob uvozu iz držav članic, razen če ni Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino predhodno odobril predvidenih ukrepov za omejeno obdobje.

Člen 93 (prej člen 99)

Svet na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Ekonomsko-socialnim odborom soglasno sprejme določbe za uskladitev zakonodaje glede prometnih davkov, trošarin in drugih oblik posrednega obdavčenja v obsegu, v kakršnem je takšna uskladitev potrebna za vzpostavitev in delovanje notranjega trga v roku, določenem v členu 14.

POGLAVJE 3

Približevanje zakonodaje

Člen 94 (prej člen 100)

Svet na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Ekonomsko-socialnim odborom soglasno izda direktive za približevanje tistih zakonov in drugih predpisov držav članic, ki neposredno vplivajo na vzpostavitev ali delovanje skupnega trga.

Člen 95 (prej člen 100a)

1. Z odstopanjem od določb člena 94 in kadar ta pogodba ne določa drugače, se za doseganje ciljev iz člena 14 uporabljajo v nadaljevanju navedene določbe. Svet v skladu s postopkom iz člena 251 in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom sprejme ukrepe za približevanje določb zakonov in drugih predpisov v državah članicah, katerih predmet je vzpostavitev in delovanje notranjega trga.

2. Odstavek 1 se ne uporablja za davčne določbe, določbe o prostem gibanju oseb niti za tiste, ki se nanašajo na pravice in interese zaposlenih.

3. Komisija ima v svojih predlogih iz odstavka 1, ki zadevajo zdravje, varnost, varstvo okolja in varstvo potrošnikov, za izhodišče visoko raven varstva, pri čemer zlasti upošteva nova dognanja na podlagi znanstvenih dejstev. V okviru svojih pristojnosti si tudi Evropski parlament in Svet prizadevata za doseganje tega cilja.

4. Če po tem, ko Svet ali Komisija sprejme usklajevalni ukrep, država članica meni, da mora ohraniti nacionalne določbe zaradi pomembnih potreb iz člena 30 ali določbe, ki zadevajo varstvo okolja ali delovnega okolja, o teh določbah pa tudi o razlogih za njihovo ohranitev uradno obvesti Komisijo.

5. Brez poseganja v odstavek 4 pa država članica, če po tem, ko Svet ali Komisija sprejme usklajevalni ukrep, meni, da mora na podlagi novih znanstvenih spoznanj o varstvu okolja ali delovnega okolja uvesti nacionalne določbe zaradi problema, ki je specifičen zanjo in je posledica sprejetja usklajevalnega ukrepa, o načrtovanih določbah pa tudi o razlogih za njihovo uvedbo uradno obvesti Komisijo.

6. Komisija v šestih mesecih po uradnih obvestilih iz odstavkov 4 in 5 odobri ali zavrne nacionalne določbe, potem ko preveri, ali so morda sredstvo samovoljne diskriminacije ali prikrita omejitev trgovine med državami članicami in ali ovirajo delovanje notranjega trga.

Če Komisija v tem roku ne sprejme nobene odločitve, se šteje, da so nacionalne določbe iz odstavkov 4 in 5 odobrene.

Če to upravičuje zahtevnost zadeve in če ni nevarnosti za zdravje ljudi, lahko Komisija zadevno državo članico uradno obvesti, da se rok iz tega odstavka lahko podaljša za nadaljnje obdobje največ šestih mesecev.

7. Če se v skladu z odstavkom 6 državi članici dovoli ohranitev ali uvedba nacionalnih določb, ki odstopajo od usklajevalnega ukrepa, Komisija nemudoma preveri, ali naj predlaga prilagoditev temu ukrepu.

8. Če država članica izpostavi specifičen problem glede javnega zdravja na področju, ki so ga urejali prejšnji usklajevalni ukrepi, na to opozori Komisijo, ki nemudoma preveri, ali naj Svetu predlaga ustrezne ukrepe.

9. Z odstopanjem od postopka, določenega v členih 226 in 227, lahko Komisija ali katera koli država članica predloži zadevo neposredno Sodišču, če meni, da druga država članica zlorablja pooblastila iz tega člena.

10. Zgornji usklajevalni ukrepi v ustreznih primerih vključujejo zaščitno klavzulo, ki dovoljuje državam članicam, da zaradi enega ali več neekonomskih razlogov iz člena 30 sprejmejo začasne ukrepe, ki so predmet nadzornega postopka Skupnosti.

Člen 96 (prej člen 101)

Kadar Komisija ugotovi, da razlika med določbami zakonov ali drugih predpisov v državah članicah izkrivlja pogoje konkurence na skupnem trgu in da je nastalo izkrivljanje treba odpraviti, se posvetuje z zadevnimi državami članicami.

Če na podlagi posvetovanja ne pride do dogovora, s katerim bi to izkrivljanje odpravili, Svet na predlog Komisije izda potrebne direktive s kvalificirano večino. Komisija in Svet lahko sprejmeta tudi druge ustrezne ukrepe, ki jih predvideva ta pogodba.

Člen 97 (prej člen 102)

1. Kadar obstaja razlog za bojazen, da bi lahko sprejetje ali sprememba neke določbe zakona ali drugega predpisa povzročila izkrivljanje v smislu člena 96, se država članica, ki želi nadaljevati postopek za sprejemanje ali spremembo te določbe, posvetuje s Komisijo. Po posvetovanju z državami članicami Komisija priporoči zadevnim državam ustrezne ukrepe, s katerimi bi se izognili omenjenemu izkrivljanju.

2. Če država članica, ki želi uvesti ali spremeniti svoje predpise, ne upošteva priporočila, ki ga je naslovila nanjo Komisija, drugim državam članicam ni treba spreminjati svojih notranjih predpisov v skladu s členom 96, s katerimi bi odpravile takšno izkrivljanje. Če država članica, ki priporočila Komisije ni upoštevala, povzroči izkrivljanje samo v lastno škodo, se določbe člena 96 ne uporabijo.

NASLOV VII (prej naslov VI)

EKONOMSKA IN MONETARNA POLITIKA

POGLAVJE 1

Ekonomska politika

Člen 98 (prej člen 102a)

Države članice vodijo svoje ekonomske politike tako, da bi prispevale k doseganju ciljev Skupnosti, kakor so opredeljeni v členu 2, in v okviru širših smernic, navedenih v členu 99(2). Države članice in Skupnost delujejo v skladu z načelom odprtega tržnega gospodarstva s svobodno konkurenco, pri čemer dajejo prednost učinkovitemu razporejanju virov, in se ravnajo po načelih člena 4.

Člen 99 (prej člen 103)

1. Države članice obravnavajo svoje ekonomske politike kot zadevo skupnega pomena in jih usklajujejo v okviru Sveta skladno z določbami člena 98.

2. Svet na priporočilo Komisije s kvalificirano večino oblikuje osnutek širših smernic ekonomskih politik držav članic in Skupnosti ter poroča o svojih ugotovitvah Evropskemu svetu.

Evropski svet na podlagi poročila Sveta obravnava sklep o širših smernicah ekonomskih politik držav članic in Skupnosti.

Na podlagi tega sklepa Svet s kvalificirano večino sprejme priporočilo, ki opredeljuje omenjene širše smernice. Svet o svojem priporočilu obvesti Evropski parlament.

3. Za zagotavljanje tesnejše uskladitve ekonomskih politik in trajnostne konvergence ekonomskih učinkov držav članic Svet na podlagi poročil, ki mu jih predloži Komisija, spremlja gospodarski razvoj v vsaki od držav članic in v Skupnosti ter skladnost ekonomskih politik s širšimi smernicami iz odstavka 2, redno pa pripravlja tudi celovito oceno.

Zaradi tega večstranskega nadzora pošiljajo države članice Komisiji podatke o pomembnih ukrepih, ki so jih sprejele na področju svoje ekonomske politike, in vse druge podatke, za katere menijo, da so potrebni.

4. Kadar se v okviru postopka iz odstavka 3 ugotovi, da ekonomske politike neke države članice niso skladne s širšimi smernicami iz odstavka 2 ali da bi lahko ogrozile pravilno delovanje ekonomske in monetarne unije, lahko Svet na priporočilo Komisije s kvalificirano večino pripravi potrebna priporočila za to državo članico. Svet lahko na predlog Komisije s kvalificirano večino sklene, da svoja priporočila objavi.

Predsednik Sveta in Komisija poročata Evropskemu parlamentu o rezultatih večstranskega nadzora. Če je Svet svoja priporočila objavil, je njegov predsednik lahko povabljen pred pristojni odbor Evropskega parlamenta.

5. Svet lahko v skladu s postopkom iz člena 252 sprejme podrobna pravila za postopek večstranskega nadzora iz odstavkov 3 in 4 tega člena.

Člen 100 (prej člen 103a)

1. Brez poseganja v druge postopke, predvidene v tej pogodbi, lahko Svet na predlog Komisije soglasno odloči o ukrepih, ki ustrezajo gospodarskim razmeram, zlasti ob hudih težavah pri oskrbi z nekaterimi izdelki.

2. Kadar je država članica v težavah ali ji zaradi izjemnih okoliščin, nad katerimi nima nikakršnega nadzora, resno grozijo hude težave, ji lahko Svet pod določenimi pogoji, na predlog Komisije, soglasno odobri finančno pomoč Skupnosti. Kadar so razlog hudih težav naravne nesreče, Svet odloča s kvalificirano večino. Predsednik Sveta obvesti Evropski parlament o sprejeti odločitvi.

Člen 101 (prej člen 104)

1. Prepovedane so prekoračitve pozitivnega stanja na računu ali druge oblike kreditov pri ECB ali pri centralnih bankah držav članic (v nadaljnjem besedilu "nacionalne centralne banke") v korist institucij ali organov Skupnosti, institucionalnih enot centralne, regionalne ali lokalne ravni države ter drugih oseb javnega prava ali v korist javnih podjetij držav članic, prav tako je prepovedano, da bi ECB ali nacionalne centralne banke neposredno od njih kupovale dolžniške instrumente.

2. Odstavek 1 se ne uporablja za kreditne institucije v javni lasti, ki jih nacionalne centralne banke in ECB pri zagotavljanju rezerv s strani centralnih bank obravnavajo enako kakor zasebne kreditne institucije.

Člen 102 (prej člen 104a)

1. Prepovedani so vsi ukrepi, ki ne temeljijo na načelih skrbnega in varnega poslovanja in ki vzpostavljajo privilegiran dostop institucij ali organov Skupnosti, institucionalnih enot centralne, regionalne ali lokalne ravni države ter drugih oseb javnega prava ali javnih podjetij držav članic do finančnih institucij.

2. Svet v skladu s postopkom iz člena 252 še pred 1. januarjem 1994 opredeli pojme v zvezi z uporabo prepovedi, navedene v odstavku 1.

Člen 103 (prej člen 104b)

1. Skupnost ne jamči za obveznosti niti ne prevzema institucionalnih enot centralne, regionalne ali lokalne ravni države in drugih oseb javnega prava ali javnih podjetij katere koli države članice, kar pa ne posega v vzajemna finančna jamstva za skupno izvedbo določenega projekta. Država članica ne jamči za obveznosti niti ne prevzema obveznosti institucionalnih enot centralne, regionalne ali lokalne ravni države in drugih oseb javnega prava ali javnih podjetij druge države članice, kar pa ne posega v vzajemna finančna jamstva za skupno izvedbo določenega projekta.

2. Po potrebi lahko Svet v skladu s postopkom iz člena 252 opredeli pojme v zvezi z uporabo prepovedi, navedene v členu 101 in v tem členu.

Člen 104 (prej člen 104c)

1. Države članice se izogibajo čezmernemu javnofinančnemu primanjkljaju.

2. Komisija spremlja gibanje proračunskega stanja in višine javnega dolga v državah članicah zato, da bi ugotovila večje napake. Zlasti preverja upoštevanje proračunske discipline na podlagi naslednjih dveh meril:

a) ali razmerje med načrtovanim ali dejanskim javnofinančnim primanjkljajem in bruto domačim proizvodom presega referenčno vrednost, razen

– če se ni to razmerje znatno in stalno zmanjševalo ter doseglo ravni blizu referenčne vrednosti, ali

– oziroma če ni preseganje referenčne vrednosti le izjemno in začasno, razmerje pa ostaja blizu referenčne vrednosti;

b) ali razmerje med javnim dolgom in bruto domačim proizvodom presega referenčno vrednost, razen če se razmerje ne znižuje zadosti in ne približuje dovolj hitro referenčni vrednosti.

Referenčne vrednosti so opredeljene v Protokolu o postopku v zvezi s čezmernim primanjkljajem, ki je priloga k tej pogodbi.

3. Če država članica ne izpolnjuje zahtev enega ali obeh navedenih meril, Komisija o tem pripravi poročilo. To poročilo upošteva tudi, ali javnofinančni primanjkljaj presega javne investicijske odhodke, in vse druge pomembne dejavnike, tudi srednjeročno gospodarsko in proračunsko stanje države članice.

Komisija lahko pripravi poročilo tudi, če ne glede na izpolnjevanje zahtev navedenih meril meni, da v državi članici obstaja tveganje čezmernega primanjkljaja.

4. Odbor, predviden v členu 114, pripravi mnenje o poročilu Komisije.

5. Če Komisija meni, da v neki državi članici obstaja čezmeren primanjkljaj ali da bi do njega lahko prišlo, predloži svoje mnenje Svetu.

6. Svet na priporočilo Komisije in ob upoštevanju morebitnih pripomb zadevne države članice ter po opravljeni celoviti oceni s kvalificirano večino odloči, ali čezmeren primanjkljaj obstaja.

7. Kadar se v skladu z odstavkom 6 ugotovi čezmerni primanjkljaj, Svet naslovi na zadevno državo članico priporočila z namenom, da se to stanje v danem roku odpravi. Ob upoštevanju določb odstavka 8 se ta priporočila ne objavijo.

8. Kadar Svet ugotovi, da na podlagi njegovih priporočil niso bili sprejeti učinkoviti ukrepi v predpisanem roku, lahko priporočila objavi.

9. Če država članica vztraja pri neuresničevanju priporočil Sveta, se lahko Svet odloči za poziv državi članici, naj v določenem roku sprejme ukrepe za zmanjšanje primanjkljaja, ki so po njegovem mnenju potrebni za izboljšanje stanja.

V takem primeru lahko Svet od zadevne države članice zahteva, da mu po natančno določenem časovnem razporedu predloži poročila in tako omogoči preverjanje njenih prizadevanj pri prilagajanju.

10. V okviru odstavkov 1 do 9 tega člena se ne more uveljavljati pravica do tožbe, predvidena v členih 226 in 227.

11. Dokler država članica ne upošteva sklepa, sprejetega v skladu z odstavkom 9, se lahko Svet odloči za uvedbo ali, glede na okoliščine, zaostritev enega ali več od naslednjih ukrepov:

– od zadevne države članice zahteva, naj še pred izdajo obveznic in drugih vrednostnih papirjev objavi dodatne informacije, ki jih podrobneje določi Svet;

– Evropsko investicijsko banko pozove, naj ponovno pretehta svojo posojilno politiko do zadevne države članice;

– od zadevne države članice zahteva, naj pri Skupnosti položi brezobrestni depozit v primerni vrednosti, dokler se čezmerni primanjkljaj, po mnenju Sveta, ustrezno ne zmanjša;

– naloži primerno visoke denarne kazni.

Predsednik Sveta o sprejetih odločitvah obvesti Evropski parlament.

12. Svet razveljavi nekatere ali vse svoje odločitve, navedene v odstavkih 6 do 9 in v odstavku 11, če se je čezmerni primanjkljaj v zadevni državi članici po njegovem mnenju ustrezno zmanjšal. Če je Svet svoja priporočila predhodno objavil, takoj po razveljavitvi odločitve iz odstavka 8 javno izjavi, da čezmernega primanjkljaja v tej državi članici ni več.

13. Pri sprejemanju odločitev iz odstavkov 7 do 9 ter odstavkov 11 in 12 Svet odloča na priporočilo Komisije z dvotretjinsko večino glasov svojih članov, ki se ponderirajo v skladu s členom 205(2) ob izključitvi glasov predstavnika zadevne države članice.

14. Nadaljnje določbe za izvajanje postopka, opisanega v tem členu, so opredeljene v Protokolu o postopku v zvezi s čezmernim primanjkljajem, ki je priloga k tej pogodbi.

Svet na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in ECB soglasno sprejme ustrezne določbe, ki nato nadomestijo navedeni protokol.

Ob upoštevanju drugih določb tega odstavka Svet pred 1. januarjem 1994 na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom s kvalificirano večino določi podrobna pravila in opredeli pojme v zvezi z uporabo določb navedenega protokola.

POGLAVJE 2

Monetarna politika

Člen 105 (prej člen 105)

1. Poglavitni cilj ESCB je ohranjanje stabilnosti cen. ESCB podpira splošne ekonomske politike v Skupnosti, če to ni v nasprotju s ciljem stabilnosti cen, z namenom prispevati k doseganju ciljev Skupnosti, opredeljenih v členu 2. ESCB ravna po načelu odprtega tržnega gospodarstva s svobodno konkurenco, pri čemer daje prednost učinkovitemu razporejanju virov, in v skladu z načeli iz člena 4.

2. Temeljne naloge ESCB so:

– opredeliti in izvajati monetarno politiko Skupnosti;

– opravljati devizne posle v skladu z določbami člena 111;

– imeti in upravljati uradne devizne rezerve držav članic;

– podpirati nemoteno delovanje plačilnih sistemov.

3. Tretja alinea odstavka 2 ne posega v to, da imajo vlade držav članic operativna devizna sredstva in da jih upravljajo.

4. ECB se zaprosi, da svetuje:

– glede vseh predlaganih aktov Skupnosti na področjih iz njene pristojnosti;

– nacionalnim organom glede vseh osnutkov pravnih predpisov na področjih iz njene pristojnosti, vendar v mejah in pod pogoji, ki jih Svet določi v skladu s postopkom iz člena 107(6).

ECB lahko ustreznim institucijam ali organom Skupnosti ali nacionalnim organom predloži mnenja o zadevah s področij iz njene pristojnosti.

5. ESCB prispeva k nemotenemu vodenju politik pristojnih oblasti glede bonitetnega nadzora kreditnih institucij in stabilnosti finančnega sistema.

6. Svet lahko na predlog Komisije in po posvetovanju z ECB ter po prejemu privolitve Evropskega parlamenta soglasno prenese na ECB posebne naloge, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih in drugih finančnih institucij, z izjemo zavarovalnic.

Člen 106 (prej člen 105a)

1. ECB ima izključno pravico odobriti izdajanje bankovcev v Skupnosti. Bankovce lahko izdajajo ECB in nacionalne centralne banke. Samo bankovci, ki jih izdajajo ECB in nacionalne centralne banke, so zakonito plačilno sredstvo v Skupnosti.

2. Države članice lahko izdajajo kovance pod pogojem, da jim ECB odobri obseg emisije. Svet lahko v skladu s postopkom iz člena 252 in po posvetovanju z ECB sprejme potrebne ukrepe za uskladitev apoenov in tehničnih specifikacij vseh kovancev, namenjenih obtoku, da bi tako omogočil njihovo neovirano kroženje v Skupnosti.

Člen 107 (prej člen 106)

1. ESCB sestavljajo ECB in nacionalne centralne banke.

2. ECB je pravna oseba.

3. ESCB upravljata organa odločanja ECB; to sta Svet ECB in Izvršilni odbor.

4. Statut ESCB je določen v protokolu, ki je priloga k tej pogodbi.

5. Svet lahko spremeni člene 5.1, 5.2, 5.3, 17, 18, 19.1, 22, 23, 24, 26, 32.2, 32.3, 32.4, 32.6, 33.1(a) in 36 statuta ESCB bodisi s kvalificirano večino na priporočilo ECB in po posvetovanju s Komisijo ali soglasno na predlog Komisije in po posvetovanju z ECB. V obeh primerih je potrebna privolitev Evropskega parlamenta.

6. Svet na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in ECB ali na priporočilo ECB ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Komisijo s kvalificirano večino sprejme predpise iz členov 4, 5.4, 19.2, 20, 28.1, 29.2, 30.4 in 34.3 statuta ESCB.

Člen 108 (prej člen 107)

Pri izvajanju svojih pooblastil ter opravljanju nalog in dolžnosti po tej pogodbi in statutu ESCB ne smejo niti ECB niti nacionalne centralne banke, pa tudi noben član njihovih organov odločanja zahtevati ali sprejemati navodil od institucij ali organov Skupnosti, vlad držav članic ali katerih koli drugih organov. Institucije in organi Skupnosti ter vlade držav članic se obvezujejo, da bodo to načelo spoštovali in ne bodo poskušali vplivati na člane organov odločanja ECB ali nacionalnih centralnih bank pri opravljanju njihovih nalog.

Člen 109 (prej člen 108)

Najpozneje do datuma ustanovitve ESCB vsaka država članica zagotovi združljivost svoje nacionalne zakonodaje, tudi statuta nacionalne centralne banke, s to pogodbo in statutom ESCB.

Člen 110 (prej člen 108a)

1. Za izvajanje nalog, zaupanih ESCB, Evropska centralna banka v skladu z določbami te pogodbe in pod pogoji, določenimi s statutom ESCB:

– sprejema uredbe, kolikor so potrebne za izvajanje nalog, opredeljenih v prvi alinei člena 3.1, v členih 19.1, 22 in 25.2 statuta ESCB, in v primerih, ki se določijo v aktih Sveta iz člena 107(6);

– sprejema odločbe, ki so potrebne za izvajanje nalog, zaupanih ESCB v skladu s to pogodbo in statutom ESCB;

– daje priporočila in mnenja.

2. Uredba se splošno uporablja. Zavezujoča je v celoti in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

Priporočila in mnenja niso zavezujoča.

Odločba je v celoti zavezujoča za tiste, na katere je naslovljena.

Členi 253, 254 in 256 se uporabljajo za uredbe in odločbe, ki jih sprejme ECB.

ECB lahko sklene, da svoje odločbe, priporočila in mnenja objavi.

3. V mejah in pod pogoji, ki jih sprejme Svet po postopku iz člena 107(6), ima ECB pravico naložiti globe ali periodične denarne kazni podjetjem, ki ne izpolnjujejo obveznosti iz njenih uredb in odločb.

Člen 111 (prej člen 109)

1. Z odstopanjem od člena 300 lahko Svet na priporočilo ECB ali Komisije in po posvetovanju z ECB v prizadevanju doseči soglasje, združljivo s ciljem stabilnosti cen, po posvetovanju z Evropskim parlamentom in v skladu s postopkom iz odstavka 3 za določitev modalitet soglasno sklene formalne sporazume o sistemu deviznih tečajev za eku glede na valute nečlanic Skupnosti. Svet lahko na priporočilo ECB ali Komisije in po posvetovanju z ECB v prizadevanju doseči soglasje, združljivo s ciljem stabilnosti cen, s kvalificirano večino sprejme, prilagodi ali opusti osrednje tečaje ekuja v okviru sistema deviznih tečajev. Predsednik Sveta obvesti Evropski parlament o sprejetju, prilagoditvi ali opustitvi osrednjih tečajev ekuja.

2. Če sistem deviznih tečajev za eno ali več valut nečlanic Skupnosti iz odstavka 1 ne obstaja, lahko Svet na priporočilo Komisije in po posvetovanju z ECB ali na priporočilo ECB s kvalificirano večino oblikuje splošne usmeritve za politiko deviznega tečaja glede omenjenih valut. Te splošne usmeritve ne posegajo v poglavitni cilj ESCB glede ohranjanja stabilnosti cen.

3. Z odstopanjem od člena 300 Svet, kadar se pojavi potreba po pogajanjih med Skupnostjo in eno ali več državami ali mednarodnimi organizacijami o sporazumih glede vprašanj monetarnega ali deviznega režima, na priporočilo Komisije in po posvetovanju z ECB s kvalificirano večino določi modalitete pogajanj in sklepanja takšnih sporazumov. Te modalitete zagotavljajo, da Skupnost zastopa enotno stališče. Komisija je v celoti vključena v pogajanja.

Sporazumi, sklenjeni v skladu s tem odstavkom, so zavezujoči za institucije Skupnosti, ECB in države članice.

4. Ob upoštevanju odstavka 1 Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z ECB s kvalificirano večino določi stališče Skupnosti na mednarodni ravni glede zadev posebnega pomena za ekonomsko in monetarno unijo ter soglasno odloča o njenem zastopanju v skladu s porazdelitvijo pristojnosti iz členov 99 in 105.

5. Brez poseganja v pristojnost Skupnosti in njene sporazume glede ekonomske in monetarne unije se lahko države članice pogajajo v mednarodnih organih in sklepajo mednarodne sporazume.

POGLAVJE 3

Institucionalne določbe

Člen 112 (prej člen 109a)

1. Svet ECB sestavljajo člani Izvršilnega odbora ECB in guvernerji nacionalnih centralnih bank.

2. a) Izvršilni odbor sestavljajo predsednik, podpredsednik in štirje drugi člani.

b) Vlade držav članic na ravni voditeljev držav ali vlad na priporočilo Sveta, ki se je predhodno posvetoval z Evropskim parlamentom in Svetom ECB, v medsebojnem soglasju imenujejo predsednika, podpredsednika in druge člane Izvršilnega odbora med osebami, ki imajo ugled in poklicne izkušnje na monetarnem ali bančnem področju.

Njihov mandat traja osem let, ne morejo pa biti ponovno imenovani.

Člani Izvršilnega odbora so lahko le državljani držav članic..

Člen 113 (prej člen 109b)

1. Predsednik Sveta in član Komisije lahko sodelujeta na sejah Sveta ECB, vendar nimata pravice glasovanja.

Predsednik Sveta lahko Svetu ECB predloži predlog za posvetovanje.

2. Predsednik ECB je vabljen na seje Sveta, kadar ta razpravlja o zadevah v zvezi s cilji in nalogami ESCB.

3. ECB naslovi letno poročilo o dejavnostih ESCB in monetarni politiki v preteklem in tekočem letu na Evropski parlament, Svet in Komisijo, pa tudi na Evropski svet. Predsednik ECB predstavi to poročilo Svetu in Evropskemu parlamentu, ki imata lahko na tej podlagi splošno razpravo.

Predsednika ECB in druge člane Izvršilnega odbora lahko na zahtevo Evropskega parlamenta ali na njihovo lastno pobudo zaslišijo pristojni odbori Evropskega parlamenta.

Člen 114 (prej člen 109c)

1. Za čim bolj učinkovito usklajevanje politik držav članic, ki je nujno za delovanje notranjega trga, se ustanovi Monetarni odbor s svetovalnim statusom.

Monetarni odbor opravlja naslednje naloge:

– spremlja monetarno in finančno stanje držav članic in Skupnosti in splošni plačilni sistem držav članic ter o tem redno poroča Svetu in Komisiji;

– na zahtevo Sveta ali Komisije ali na lastno pobudo pripravlja mnenja za navedeni instituciji;

– brez poseganja v člen 207 sodeluje pri pripravljanju dejavnosti Sveta, navedenih v členih 59, 60, 99(2), (3), (4) in (5), 100, 102, 103, 104, 116(2), 117(6), 119, 120, 121(2) in 122(1);

– najmanj enkrat na leto preveri stanje glede pretoka kapitala in prostega pretoka plačil, kot izhajata iz uporabe te pogodbe in ukrepov, ki jih je sprejel Svet; preverjanje se nanaša na vse ukrepe glede pretoka kapitala in plačil; odbor poroča o izidu tega preverjanja Komisiji in Svetu.

Države članice in Komisija imenujejo po dva člana Monetarnega odbora.

2. Na začetku tretje faze se ustanovi Ekonomsko-finančni odbor. Monetarni odbor, predviden v odstavku 1, se razpusti.

Ekonomsko-finančni odbor ima naslednje naloge:

– na zahtevo Sveta ali Komisije ali na lastno pobudo pripravlja mnenja za navedeni instituciji;

– spremlja gospodarsko in finančno stanje držav članic in Skupnosti ter o tem redno poroča Svetu in Komisiji, zlasti o finančnih odnosih s tretjimi državami in mednarodnimi institucijami;

– brez poseganja v člen 207 sodeluje pri pripravljanju dejavnosti Sveta, navedenih v členih 59, 60, 99(2), (3), (4) in (5), 100, 102, 103, 104, 105(6), 106(2), 107(5) in (6), 111, 119, 120(2) in (3), 122(2), 123(4) in (5), ter opravlja druge svetovalne in pripravljalne naloge, ki mu jih dodeli Svet;

– najmanj enkrat na leto preveri stanje glede pretoka kapitala in prostega pretoka plačil, kakor izhajata iz uporabe te pogodbe in ukrepov, ki jih je sprejel Svet; preverjanje se nanaša na vse ukrepe glede pretoka kapitala in plačil; odbor poroča o izidu tega preverjanja Komisiji in Svetu.

Države članice, Komisija in ECB imenujejo največ po dva člana odbora.

3. Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z ECB in odborom iz tega člena s kvalificirano večino podrobno določi sestavo Ekonomsko-finančnega odbora. Predsednik Sveta o tem obvesti Evropski parlament.

4. Če in dokler obstajajo države članice, za katere velja odstopanje, navedeno v členih 122 in 123, ima Odbor poleg nalog iz odstavka 2 tudi nalogo, da spremlja monetarno in finančno stanje in splošni plačilni sistem teh držav ter o tem redno poroča Svetu in Komisiji.

Člen 115 (prej člen 109d)

Glede zadev, ki jih urejajo členi 99(4), 104 razen odstavka 14, 111, 121, 122 ter 123(4) in (5), lahko Svet ali država članica zaprosi Komisijo bodisi za priporočilo ali za predlog. Komisija to prošnjo preuči in svoje sklepe nemudoma predloži Svetu.

POGLAVJE 4

Prehodne določbe

Člen 116 (prej člen 109e)

1. Druga faza uresničevanja ekonomske in monetarne unije se začne 1. januarja 1994.

2. Pred tem datumom

a) vsaka država članica

– kadar je to potrebno, sprejme ustrezne ukrepe zaradi upoštevanja prepovedi, navedenih v členu 56 ter v členih 101 in 102(1);

– če je to potrebno in da bi omogočila oceno iz pododstavka (b), sprejme večletne programe za zagotavljanje trajne konvergence, potrebne za uresničevanje ekonomske in monetarne unije, zlasti glede stabilnosti cen in zdravih javnih financ;

b) Svet na podlagi poročila Komisije oceni napredek v zvezi z ekonomsko in monetarno konvergenco, zlasti glede stabilnosti cen in zdravih javnih financ, ter napredek pri izvajanju zakonodaje Skupnosti, ki zadeva notranji trg.

3. Določbe členov 101, 102(1), 103(1) ter 104 razen odstavkov 1, 9, 11 in 14 se uporabljajo od začetka druge faze.

Določbe členov 100(2), 104(1), (9) in (11), 105, 106, 108, 111, 112, 113 ter 114(2) in (4) se uporabljajo od začetka tretje faze.

4. Med drugo fazo si države članice prizadevajo, da bi se izognile čezmernemu javnofinančnemu primanjkljaju.

5. Med drugo fazo začnejo države članice, če je to primerno, postopek za vzpostavitev neodvisnosti svojih centralnih bank v skladu s členom 109.

Člen 117 (prej člen 109f)

1. Na začetku druge faze se ustanovi Evropski monetarni inštitut (v nadaljnjem besedilu "EMI") in prevzame svoje naloge; EMI je pravna oseba, vodi in upravlja pa ga svet, ki ga sestavljajo predsednik in guvernerji nacionalnih centralnih bank, od katerih je eden podpredsednik.

Predsednika v medsebojnem soglasju imenujejo vlade držav članic na ravni voditeljev držav ali vlad na priporočilo Sveta EMI ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Svetom. Predsednik je izbran med osebami, ki imajo ugled in poklicne izkušnje na monetarnem ali bančnem področju. Le državljan države članice je lahko predsednik EMI. Svet EMI imenuje podpredsednika.

Statut EMI je določen v protokolu, ki je priloga k tej pogodbi.

2. Naloge EMI so:

– krepiti sodelovanje med nacionalnimi centralnimi bankami;

– krepiti usklajevanje monetarnih politik držav članic zaradi zagotavljanja stabilnosti cen;

– spremljati delovanje evropskega monetarnega sistema;

– posvetovati se o vprašanjih za katera so pristojne nacionalne centralne banke in ki vplivajo na stabilnost finančnih institucij in trgov;

– prevzeti naloge Evropskega sklada za monetarno sodelovanje, ki se razpusti; podrobnosti o načinu razpustitve so opredeljene v statutu EMI;

– olajšati uporabo ekuja in nadzirati njegov razvoj, tudi nemoteno delovanje klirinškega sistema ekuja.

3. Pri pripravi tretje faze ima EMI nalogo, da:

– pripravi instrumente in postopke, ki so potrebni za izvajanje enotne monetarne politike v tretji fazi;

– kadar je to potrebno, pospešuje usklajevanje pravil in običajnih postopkov glede zbiranja, urejanja in razpošiljanja statističnih podatkov s področij v njegovi pristojnosti;

– pripravi pravila poslovanja nacionalnih centralnih bank v okviru ESCB;

– pospešuje učinkovitost čezmejnih plačil;

– nadzoruje tehnično pripravo bankovcev ekuja.

Najpozneje do 31. decembra 1996 EMI določi regulativni, organizacijski in logistični okvir, ki ga ESCB potrebuje za opravljanje svojih nalog v tretji fazi. Ta okvir se predloži v odločanje ECB na dan njene ustanovitve.

4. EMI lahko z dvotretjinsko večino članov svojega sveta:

– oblikuje mnenja ali priporočila glede splošne usmeritve monetarne politike in politike deviznega tečaja, pa tudi glede s tem povezanih ukrepov, uvedenih v vsaki državi članici;

– vladam ali Svetu daje mnenja ali priporočila glede politik, ki bi lahko vplivale na notranje ali zunanje monetarno stanje v Skupnosti, zlasti na delovanje evropskega monetarnega sistema;

– daje priporočila monetarnim oblastem držav članic glede vodenja njihove monetarne politike.

5. EMI lahko soglasno sklene, da svoja mnenja in priporočila objavi.

6. Svet se posvetuje z EMI o vseh predlaganih aktih Skupnosti, ki so v njegovi pristojnosti.

V mejah in pod pogoji, ki jih določi Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in EMI, se organi držav članic posvetujejo z EMI glede vseh osnutkov pravnih predpisov, ki so v njegovi pristojnosti.

7. Svet lahko na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in EMI soglasno prenese na EMI druge naloge za pripravo tretje faze.

8. Kadar ta pogodba predvideva posvetovalno vlogo za ECB, sklicevanje na ECB v času pred njeno ustanovitvijo pomeni sklicevanje na EMI.

9. Med drugo fazo izraz "ECB", ki je uporabljen v členih 230, 232, 233, 234, 237 in 288, pomeni sklicevanje na EMI.

Člen 118 (prej člen 109g)

Valutna struktura košarice ekuja ostane nespremenjena.

Z začetkom tretje faze se vrednost ekuja nepreklicno določi v skladu s členom 123(4).

Člen 119 (prej člen 109h)

1. Kadar ima država članica plačilnobilančne težave ali obstaja resna nevarnost, da bi v tovrstne težave zašla, bodisi zaradi splošne neuravnoteženosti plačilne bilance ali vrste valute, s katero razpolaga, in kadar bi te težave lahko predvsem ogrozile delovanje skupnega trga ali postopno uresničevanje skupne trgovinske politike, Komisija nemudoma preuči stanje te države in ukrepe, ki jih je ta ob uporabi vseh razpoložljivih sredstev sprejela ali jih lahko sprejme v skladu z določbami te pogodbe. Komisija navede ukrepe, ki jih priporoča tej državi članici v sprejetje.

Če se izkaže, da ukrepi, ki jih je sprejela država članica, in ukrepi, ki jih je predlagala Komisija, ne zadoščajo za premagovanje nastalih ali grozečih težav, Komisija po posvetovanju z odborom iz člena 114 priporoči Svetu odobritev medsebojne pomoči in ustreznih metod za njeno izvajanje.

Komisija redno obvešča Svet o stanju in njegovih spremembah.

2. Svet s kvalificirano večino odobri omenjeno medsebojno pomoč; sprejme direktive ali odločbe, s katerimi določi pogoje in podrobnosti te pomoči, katere oblike so lahko naslednje:

a) usklajeno delovanje v razmerju do ali v okviru drugih mednarodnih organizacij, na katere se lahko države članice obrnejo;

b) ukrepi, potrebni za preprečevanje preusmeritve trgovinskih tokov, kadar država članica, ki je v težavah, ohrani ali ponovno uvede količinske omejitve do tretjih držav;

c) odobritev kreditov v omejenem obsegu drugih držav članic, za kar je potrebno njihovo soglasje.

3. Če Svet medsebojne pomoči, ki jo je priporočila Komisija, ne odobri ali če odobrena medsebojna pomoč in sprejeti ukrepi ne zadoščajo, Komisija dovoli državi, ki je v težavah, da sprejme zaščitne ukrepe, za katere določi pogoje in podrobnosti.

Svet lahko s kvalificirano večino takšno dovoljenje prekliče ter spremeni omenjene pogoje in podrobnosti.

4. Ob upoštevanju člena 122(6) se ta člen preneha uporabljati z začetkom tretje faze.

Člen 120 (prej člen 109i)

1. Kadar nastopi nenadna plačilnobilančna kriza in odločitev v smislu člena 119(2) ni takoj sprejeta, lahko zadevna država članica preventivno sprejme potrebne zaščitne ukrepe. Ti ukrepi smejo povzročati kar najmanjše motnje v delovanju skupnega trga, po obsegu pa ne smejo preseči okvira, ki je nujno potreben za odpravo nenadno nastalih težav.

2. Komisija in druge države članice se o takšnih zaščitnih ukrepih obvestijo najpozneje ob začetku njihove veljavnosti. Ko-

misija lahko Svetu priporoči odobritev medsebojne pomoči v skladu s členom 119.

3. Po pridobljenem mnenju Komisije in opravljenem posvetu z odborom iz člena 114 lahko Svet s kvalificirano večino odloči, da zadevna država spremeni, odloži ali odpravi zgoraj omenjene zaščitne ukrepe.

4. Ob upoštevanju člena 122(6) se ta člen preneha uporabljati z začetkom tretje faze.

Člen 121 (prej člen 109j)

1. Komisija in EMI poročata Svetu o napredku, ki so ga države članice dosegle pri izpolnjevanju svojih obveznosti glede uresničevanja ekonomske in monetarne unije. Ta poročila vključujejo preverjanje združljivosti nacionalnih zakonodaj držav članic, skupaj s statuti njihovih nacionalnih centralnih bank, s členoma 108 in 109 te pogodbe in statutom ESCB. V poročilih se tudi preveri, ali je bila dosežena visoka stopnja trajnostne konvergence, pri čemer se upošteva, kako države članice izpolnjujejo naslednja merila:

– doseganje visoke stopnje stabilnosti cen; to je razvidno iz stopnje inflacije, ki je blizu stopnji inflacije največ treh držav članic z najboljšimi doseženimi rezultati glede stabilnosti cen;

– vzdržnost stanja javnih financ; izhaja iz doseženega proračunskega stanja brez čezmernega primanjkljaja v skladu s členom 104(6);

– upoštevanje normalnih meja nihanja, predvidenih z mehanizmom deviznega tečaja evropskega monetarnega sistema, v obdobju najmanj dveh let brez devalvacije glede na valuto katere koli druge države članice;

– trajnost dosežene konvergence in sodelovanja države članice v mehanizmu deviznega tečaja evropskega monetarnega sistema, kar se kaže v ravni dolgoročnih obrestnih mer.

Štiri merila, omenjena v tem odstavku, in ustrezna obdobja, v katerih se morajo ta merila spoštovati, so natančneje določena v protokolu, ki je priloga k tej pogodbi. Poročila Komisije in EMI upoštevajo tudi razvoj ekuja, rezultate združevanja trgov, stanje in razvoj tekočega računa plačilne bilance ter preverjanje gibanja stroškov dela na enoto in drugih cenovnih kazalcev.

2. Na podlagi teh poročil Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino oceni:

– ali posamezna država članica izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo enotne valute;

– ali večina držav članic izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo enotne valute,

in svoje ugotovitve priporoči Svetu v sestavi voditeljev držav ali vlad. Posvetuje se z Evropskim parlamentom in ta pošlje svoje mnenje Svetu v sestavi voditeljev držav ali vlad.

3. Ob ustreznem upoštevanju poročil iz odstavka 1 in mnenja Evropskega parlamenta iz odstavka 2 Svet v sestavi voditeljev držav ali vlad najpozneje do 31. decembra 1996 s kvalificirano večino:

– odloči na podlagi priporočil Sveta iz odstavka 2, ali večina držav članic izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo enotne valute,

– odloči, ali je primerno, da Skupnost vstopi v tretjo fazo,

in če je tako,

– določi datum začetka tretje faze.

4. Če do konca leta 1997 datum začetka tretje faze ni bil določen, se tretja faza začne 1. januarja 1999. Svet v sestavi voditeljev držav ali vlad po ponovitvi postopka, predvidenega v odstavkih 1 in 2 z izjemo druge alinee odstavka 2, ter ob upoštevanju poročil iz odstavka 1 in mnenja Evropskega parlamenta na podlagi priporočil Sveta iz odstavka 2 še pred 1. julijem 1998 s kvalificirano večino potrdi, katere države članice izpolnjujejo potrebne pogoje za uvedbo enotne valute.

Člen 122 (prej člen 109k)

1. Če je bil datum določen v skladu s členom 121(3), Svet na podlagi priporočil iz člena 121(2) in na priporočilo Komisije s kvalificirano večino odloči, za katero državo članico, če sploh katero, velja odstopanje, kakršno je opredeljeno v odstavku 3 tega člena. Takšne države članice se v tej pogodbi navajajo kot "države članice z odstopanjem".

Če je Svet v skladu s členom 121(4) potrdil, katere države članice izpolnjujejo potrebne pogoje za uvedbo enotne valute, velja za države članice, ki teh pogojev ne izpolnjujejo, odstopanje, kakršno je opredeljeno v odstavku 3 tega člena. Takšne države članice se v tej pogodbi navajajo kot "države članice z odstopanjem".

2. Najmanj enkrat vsaki dve leti ali na zahtevo države članice z odstopanjem Komisija in ECB poročata Svetu v skladu s postopkom, določenim v členu 121(1). Po posvetovanju z Evropskim parlamentom in po razpravi v Svetu v sestavi voditeljev držav ali vlad Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino odloči, katera od držav članic z odstopanjem izpolnjuje potrebne pogoje na podlagi meril iz člena 121(1), in odpravi odstopanja zadevnih držav članic.

3. Posledica odstopanja iz odstavka 1 je, da se za zadevno državo članico ne uporabljajo naslednji členi: 104(9) in (11), 105(1), (2), (3) in (5), 106, 110, 111 in 112(2)(b). Izvzetje zadevne države članice in njene centralne banke iz pravic in obveznosti v okviru ESCB je opredeljeno v poglavju IX statuta ESCB.

4. V členih 105(1), (2) in (3) ter 106, 110, 111 in 112(2)(b) izraz "države članice" pomeni "države članice brez odstopanja".

5. Glasovalna pravica držav članic z odstopanjem miruje, kadar Svet odloča po členih te pogodbe, navedenih v odstavku 3. V takšnem primeru se z odstopanjem od členov 205 in 250(1) kvalificirana večina opredeli kot dve tretjini glasov predstavnikov držav članic brez odstopanja, ponderiranih v skladu s členom 205(2), za pravni akt, ki se sprejema soglasno, pa je potrebno soglasje teh držav članic.

6. Za državo članico z odstopanjem se še naprej uporabljata člena 119 in 120.

Člen 123 (prej člen 109l)

1. Takoj po določitvi datuma začetka tretje faze v skladu s členom 121(3) oziroma takoj po 1. juliju 1998:

– Svet sprejme predpise iz člena 107(6);

– vlade držav članic brez odstopanja imenujejo predsednika, podpredsednika in druge člane Izvršilnega odbora ECB v skladu s postopkom, določenim v členu 50 statuta ESCB. Če obstajajo države članice z odstopanjem, je lahko število članov Izvršilnega odbora manjše, kakor predvideva člen 11.1 statuta ESCB, nikakor pa ne manjše od štiri.

Takoj ko je Izvršilni odbor imenovan se ustanovita ESCB in ECB ter se pripravita za redno delovanje, opisano v tej pogodbi in statutu ESCB. Svoje pristojnosti začneta v celoti izvajati s prvim dnem tretje faze.

2. ECB takoj po ustanovitvi, če je treba, prevzame naloge EMI. EMI ob ustanovitvi ECB preneha obstajati; način likvidacije je določen v statutu EMI.

3. Če in dokler obstajajo države članice z odstopanjem, se brez poseganja v člen 107(3) te pogodbe kot tretji organ odločanja ECB ustanovi Razširjeni svet ECB, naveden v členu 45 statuta ESCB.

4. Na dan začetka tretje faze Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z ECB s soglasjem držav članic brez odstopanja sprejme tečaje zamenjave, po katerih se nepreklicno določi vrednost njihovih valut, omenjene valute pa se po teh nepreklicno določenih tečajih nadomestijo z ekujem, ta pa postane samostojna valuta. Ta ukrep sam po sebi ne spremeni zunanje vrednosti ekuja. Po enakem postopku Svet sprejme tudi druge ukrepe, ki so potrebni za hitro uvajanje ekuja kot enotne valute v teh državah članicah.

5. Če je odločeno v skladu s postopkom iz člena 122(2), da se odstopanje odpravi, sprejme Svet s soglasjem držav članic brez odstopanja in zadevne države članice ter na predlog Komisije in po posvetovanju z ECB tečaj, po katerem eku nadomesti valuto zadevne države članice, pa tudi druge ukrepe, ki so potrebni za uvajanje ekuja kot enotne valute v zadevni državi članici.

Člen 124 (prej člen 109m)

1. Do začetka tretje faze obravnava vsaka država članica svojo politiko deviznega tečaja kot zadevo skupnega interesa. Pri tem države članice upoštevajo izkušnje, ki so jih pridobile pri sodelovanju v okviru evropskega monetarnega sistema (EMS) in pri razvoju ekuja, spoštujejo pa tudi obstoječe pristojnosti na tem področju.

2. Od začetka tretje faze in dokler za državo članico velja odstopanje, se za njeno politiko deviznega tečaja po analogiji uporablja odstavek 1.

NASLOV VIII (prej naslov VIa)

ZAPOSLOVANJE

Člen 125 (prej člen 109n)

Države članice in Skupnost si v skladu s tem naslovom prizadevajo za razvoj usklajene strategije zaposlovanja in zlasti za spodbujanje kvalificiranih, usposobljenih in prilagodljivih delavcev in trgov dela, hitro prilagodljivih gospodarskim spremembam, da bi dosegle cilje, opredeljene v členu 2 Pogodbe o Evropski uniji in v členu 2 te pogodbe.

Člen 126 (prej člen 109o)

1. Države članice s svojimi politikami zaposlovanja prispevajo k doseganju ciljev iz člena 125 na način, ki je skladen s širšimi smernicami ekonomskih politik držav članic in Skupnosti, sprejetih v skladu s členom 99(2).

2. Države članice ob upoštevanju svoje nacionalne prakse glede odgovornosti socialnih partnerjev obravnavajo spodbujanje zaposlovanja kot zadevo skupnega pomena in usklajujejo svoje delovanje v zvezi s tem v okviru Sveta skladno z določbami člena 128.

Člen 127 (prej člen 109p)

1. Skupnost prispeva k visoki stopnji zaposlenosti s spodbujanjem sodelovanja med državami članicami in s podpiranjem, po potrebi tudi dopolnjevanjem, njihovega delovanja. Pri tem se spoštujejo pristojnosti držav članic.

2. Pri oblikovanju in izvajanju politik in dejavnosti Skupnosti se upošteva cilj doseganja visoke stopnje zaposlenosti.

Člen 128 (prej člen 109q)

1. Evropski svet vsako leto preuči stanje na področju zaposlovanja v Skupnosti in sprejme sklepe o tem na podlagi skupnega letnega poročila Sveta in Komisije.

2. Na podlagi sklepov Evropskega sveta Svet vsako leto na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom, Ekonomsko-socialnim odborom, Odborom regij in Odborom za zaposlovanje iz člena 130 s kvalificirano večino pripravi smernice, ki jih države članice upoštevajo v svojih politikah zaposlovanja. Te smernice so skladne s širšimi smernicami, sprejetimi v skladu s členom 99(2).

3. Vsaka država članica pošlje Svetu in Komisiji letno poročilo o najpomembnejših ukrepih, sprejetih za izvajanje njene politike zaposlovanja glede na smernice za zaposlovanje iz odstavka 2.

4. Svet na podlagi poročil iz odstavka 3 in po prejemu stališč Odbora za zaposlovanje vsako leto preveri izvajanje politik zaposlovanja držav članic glede na smernice za zaposlovanje. Če Svet meni, da je glede na to preverjanje tako primerno, lahko na priporočilo Komisije s kvalificirano večino sprejme priporočila za države članice.

5. Na podlagi rezultatov tega preverjanja Svet in Komisija pripravita skupno letno poročilo za Evropski svet o stanju na področju zaposlovanja v Skupnosti in o izvajanju smernic za zaposlovanje.

Člen 129 (prej člen 109r)

Svet lahko v skladu s postopkom iz člena 251 in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij sprejme spodbujevalne ukrepe, ki so namenjeni spodbujanju sodelovanja med državami članicami in podpori njihovega delovanja na področju zaposlovanja s pobudami, katerih cilj je razvijanje izmenjave informacij in najboljše prakse, zagotavljanje primerjalnih analiz in izvedenskih mnenj, pa tudi pospeševanje inovativnih pristopov in vrednotenje izkušenj, zlasti z uporabo pilotnih projektov.

Ti ukrepi ne vključujejo usklajevanja zakonov in drugih predpisov držav članic.

Člen 130 (prej člen 109s)

Svet po posvetovanju z Evropskim parlamentom ustanovi Odbor za zaposlovanje s svetovalnim statusom za pospeševanje usklajevanja med državami članicami glede politik zaposlovanja in trga dela. Naloge odbora so:

– spremljati stanje na področju zaposlovanja in politik zaposlovanja v državah članicah in v Skupnosti;

– brez poseganja v člen 207 oblikovati mnenja na prošnjo Sveta ali Komisije ali na lastno pobudo, in prispevati k pripravi postopkov Sveta iz člena 128.

Odbor se pri izpolnjevanju svoje naloge posvetuje s socialnimi partnerji.

Vsaka država članica in Komisija imenujejo po dva člana odbora.

NASLOV IX (prej naslov VII)

SKUPNA TRGOVINSKA POLITIKA

Člen 131 (prej člen 110)

Z medsebojno vzpostavitvijo carinske unije nameravajo države članice v skupnem interesu prispevati k usklajenemu razvoju svetovne trgovine, postopnemu odpravljanju omejitev v mednarodni trgovini in zmanjševanju carinskih ovir.

Skupna trgovinska politika upošteva ugoden učinek, ki ga ima lahko odprava carin med državami članicami na povečanje konkurenčnosti podjetij v teh državah.

Člen 132 (prej člen 112)

1. Brez poseganja v obveznosti, prevzete v okviru drugih mednarodnih organizacij, države članice postopno uskladijo sisteme za odobritev pomoči za izvoz v tretje države v obsegu, ki zagotavlja, da se konkurenca med podjetji Skupnosti ne izkrivlja.

Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino izda direktive, ki so potrebne za ta namen.

2. Prejšnje določbe se ne uporabljajo za povračila carin ali dajatev z enakim učinkom niti za povračila posrednih davkov, vključno s prometnimi davki, trošarinami in drugimi posrednimi davki, dovoljenih pri izvozu blaga iz države članice v tretjo državo, kolikor takšno povračilo ne presega zneska dajatve, ki je bila neposredno ali posredno uvedena za izvožene izdelke.

Člen 133 (prej člen 113)

1. Skupna trgovinska politika temelji na enotnih načelih, zlasti glede sprememb carinskih stopenj, sklenitve sporazumov o carinskih tarifah in trgovini, doseganja enotnosti pri ukrepih liberalizacije, izvozni politiki in ukrepih za zaščito trgovine, na primer glede dampinga ali subvencij.

2. Komisija predloži Svetu predloge za izvajanje skupne trgovinske politike.

3. Kadar so za sklenitev sporazumov z eno ali več državami ali mednarodnimi organizacijami potrebna pogajanja, Komisija predloži Svetu priporočila, ta pa pooblasti Komisijo za začetek potrebnih pogajanj.

Komisija vodi pogajanja ob posvetovanju s posebnim odborom, ki ga Svet imenuje za pomoč Komisiji pri izvajanju te naloge, in v okviru direktiv, ki jih lahko nanjo naslovi Svet.

Uporabljajo ustrezne določbe člena 300.

4. Svet pri izvajanju pristojnosti, ki so mu dodeljene v skladu s tem členom, odloča s kvalificirano večino.

5. Svet lahko na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno odloči, da se odstavki 1 do 4 uporabljajo tudi za mednarodna pogajanja in sporazume o storitvah in intelektualni lastnini, kolikor niso ti že zajeti v teh odstavkih.

Člen 134 (prej člen 115)

Zato da preusmeritev trgovinskih tokov ne bi ovirala izvajanja ukrepov trgovinske politike, ki so jih v skladu s to pogodbo sprejele države članice, ali kadar razlike med takšnimi ukrepi povzročajo gospodarske težave v eni ali več državah članicah, Komisija priporoči metode potrebnega sodelovanja med državami članicami. Če to ne zadostuje, lahko Komisija državam članicam dovoli, da sprejmejo potrebne zaščitne ukrepe, za katere določi pogoje in podrobnosti.

V nujnih primerih države članice zahtevajo od Komisije dovoljenje, da smejo same sprejeti potrebne ukrepe, Komisija pa o tem odloča v najkrajšem možnem času; zadevne države članice nato o ukrepih uradno obvestijo druge države članice. Komisija lahko kadar koli odloči, naj zadevne države članice te ukrepe spremenijo ali odpravijo.

Pri izbiri omenjenih ukrepov se da prednost takšnim, ki povzročajo kar najmanj motenj v delovanju skupnega trga.

NASLOV X (prej naslov VIIa)

CARINSKO SODELOVANJE

Člen 135 (prej člen 116)

V okviru področja uporabe te pogodbe sprejme Svet v skladu s postopkom iz člena 251 ukrepe za okrepitev carinskega sodelovanja med državami članicami ter med njimi in Komisijo. Ti ukrepi ne zadevajo uporabe nacionalnega kazenskega prava ali pravosodja v državah članicah.

NASLOV XI (prej naslov VIII)

SOCIALNA POLITIKA, IZOBRAŽEVANJE, POKLICNO USPOSABLJANJE IN MLADINA

POGLAVJE 1

Socialne določbe

Člen 136 (prej člen 117)

Skupnost in države članice si ob upoštevanju temeljnih socialnih pravic, kakor so določene v Evropski socialni listini, podpisani v Torinu 18. oktobra 1961, in v Listini Skupnosti o temeljnih socialnih pravicah delavcev iz leta 1989, prizadevajo za naslednje cilje: spodbujanje zaposlovanja, izboljšanje življenjskih razmer in delovnih pogojev, tako da se ob ohranjanju izboljšav omogoči njihova uskladitev, ustrezno socialno zaščito, dialog med socialnimi partnerji, razvoj človeških virov za trajno visoko zaposlenost in boj proti izključenosti.

V ta namen Skupnost in države članice izvajajo ukrepe, ki upoštevajo različnost prakse posameznih držav članic, zlasti na področju pogodbenih odnosov, ter potrebo po ohranitvi konkurenčnosti gospodarstva Skupnosti.

Države članice menijo, da takšen razvoj ne bo nastal le na podlagi delovanja skupnega trga, ki bo dajal prednost usklajevanju socialnih sistemov, marveč tudi na podlagi postopkov, predvidenih v tej pogodbi, in približevanja določb zakonov ali drugih predpisov.

Člen 137 (prej člen 118)

1. Z namenom doseči cilje iz člena 136 Skupnost podpira in dopolnjuje dejavnosti držav članic na naslednjih področjih:

– izboljšanje zlasti delovnega okolja za varovanje zdravja in varnosti delavcev;

– delovni pogoji;

– obveščanje delavcev in posvetovanje z njimi;

– vključevanje oseb, ki so izključene iz trga dela, brez poseganja v člen 150;

– enakost moških in žensk glede priložnosti na trgu dela in obravnave pri delu.

2. V ta namen lahko Svet v obliki direktiv sprejme minimalne zahteve za postopno izvajanje, pri čemer upošteva pogoje in tehnične predpise, ki veljajo v posameznih državah članicah. Te direktive se izogibajo uvajanju upravnih, finančnih in zakonskih omejitev, ki bi lahko zavirale ustanavljanje in razvoj malih in srednjih podjetij.

Svet odloča v skladu s postopkom iz člena 251 po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij.

Zaradi boja proti socialni izključenosti lahko Svet v skladu z istim postopkom sprejme ukrepe, ki so namenjeni spodbujanju sodelovanja med državami članicami s pobudami, katerih cilj je izboljšanje znanja, razvijanje izmenjave informacij in najboljše prakse, pospeševanje inovativnih pristopov in vrednotenje izkušenj.

3. Na naslednjih področjih pa Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom, Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij odloča soglasno:

– socialna varnost in socialna zaščita delavcev;

– varstvo delavcev v primeru prenehanja pogodbe o zaposlitvi;

– zastopanje in kolektivna obramba interesov delavcev in delodajalcev, vključno s soodločanjem, ob upoštevanju odstavka 6;

– pogoji za zaposlitev državljanov tretjih držav, ki zakonito prebivajo na ozemlju Skupnosti;

– finančni prispevki za spodbujanje zaposlovanja in ustvarjanje novih delovnih mest, brez poseganja v določbe o Socialnem skladu.

4. Država članica lahko socialnim partnerjem na njihovo skupno zahtevo poveri izvajanje direktiv, sprejetih v skladu z odstavkoma 2 in 3.

V tem primeru zagotovi, da socialni partnerji najpozneje do datuma, ko je treba v skladu s členom 249 direktivo prenesti, z dogovorom uvedejo potrebne ukrepe, pri tem pa mora zadevna država članica sprejeti vse potrebne ukrepe, da bi bila ob vsakem času sposobna jamčiti za rezultate, ki jih nalaga ta direktiva.

5. Določbe, sprejete v skladu s tem členom, državam članicam ne preprečujejo ohranjanja ali uvedbe strožjih zaščitnih ukrepov, združljivih s to pogodbo.

6. Določbe tega člena se ne uporabljajo za plače, pravico združevanja, pravico do stavke ali pravico do izprtja.

Člen 138 (prej člen 118a)

1. Naloga Komisije je spodbujati posvetovanja med socialnimi partnerji na ravni Skupnosti in zato sprejme vse ustrezne ukrepe za olajšanje njihovega dialoga, pri čemer partnerjem zagotovi uravnoteženo podporo.

2. V ta namen se Komisija pred predložitvijo predlogov na področju socialne politike posvetuje s socialnimi partnerji o možni usmeritvi ukrepov Skupnosti.

3. Če po teh posvetovanjih Komisija oceni, da so ukrepi Skupnosti priporočljivi, se s socialnimi partnerji posvetuje o vsebini predvidenega predloga. Socialni partnerji predložijo Komisiji mnenje ali, kadar je to primerno, priporočilo.

4. Pri teh posvetovanjih lahko socialni partnerji obvestijo Komisijo, da želijo začeti postopek, predviden v členu 139.Postopek ne sme trajati več kakor devet mesecev, razen če se zadevni socialni partnerji in Komisija skupaj ne odločijo za podaljšanje.

Člen 139 (prej člen 118b)

1. Če socialni partnerji tako želijo, lahko dialog med njimi na ravni Skupnosti privede do pogodbenih razmerij, tudi sporazumov.

2. Sporazumi, sklenjeni na ravni Skupnosti, se izvajajo bodisi v skladu s postopki in prakso socialnih partnerjev in držav članic ali v zadevah iz člena 137 na skupno zahtevo podpisnic s sklepom Sveta, sprejetim na predlog Komisije.

Svet odloča s kvalificirano večino, kadar zadevni sporazum vsebuje eno ali več določb, ki se nanašajo na področja iz člena 137(3), pa s soglasjem.

Člen 140 (prej člen 118c)

Za doseganje ciljev iz člena 136 in brez poseganja v druge določbe te pogodbe Komisija spodbuja sodelovanje med državami članicami in olajšuje usklajevanje njihovih ukrepov na vseh področjih socialne politike iz tega poglavja, zlasti na naslednjih področjih:

– zaposlovanje;
– delovno pravo in delovni pogoji;
– osnovno in nadaljnje poklicno usposabljanje;
– socialno varnost;
– preprečevanje nesreč pri delu in poklicnih bolezni;
– higiena dela;
– pravica združevanja ter kolektivna pogajanja med delodajalci in delavci.

V ta namen Komisija tesno sodeluje z državami članicami z izdelavo študij, dajanjem mnenj in s pripravo posvetovanj glede težav, ki se pojavljajo na nacionalni ravni, pa tudi glede tistih, ki zadevajo mednarodne organizacije.

Preden Komisija da mnenje iz tega člena, se posvetuje z Ekonomsko-socialnim odborom.

Člen 141 (prej člen 119)

1. Vsaka država članica zagotovi uporabo načela enakega plačila za enako delo ali delo enake vrednosti za moške in ženske.

2. V tem členu "plačilo" pomeni običajno osnovno ali minimalno mezdo ali plačo ter kakršne koli druge prejemke v denarju ali v naravi, ki jih delavec prejme iz naslova zaposlitve neposredno ali posredno od svojega delodajalca.

Enako plačilo brez diskriminacije glede na spol pomeni:

a) da se plačilo za enako delo po akordnih postavkah izračuna na podlagi enakih merskih enot;

b) da je plačilo za delo po urnih postavkah enako za enako delovno mesto.

3. Svet v skladu s postopkom iz člena 251 in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom sprejme ukrepe za zagotovitev uporabe načela enakih možnosti in enakega obravnavanja moških in žensk glede zaposlovanja in poklica, vključno z načelom enakega plačila za enako delo ali delo enake vrednosti.

4. Da bi zagotovili dejansko polno enakost med moškimi in ženskami v delovnem življenju, načelo enakega obravnavanja državam članicam ne preprečuje ohranitve ali sprejetja ukrepov o specifičnih ugodnostih, s katerimi se nezadostno zastopanemu spolu olajša opravljanje poklicne dejavnosti ali prepreči ali izravna neugoden položaj v poklicni karieri.

Člen 142 (prej člen 119a)

Države članice si prizadevajo ohraniti obstoječo enakovrednost sistemov plačanih dopustov.

Člen 143 (prej člen 120)

Komisija vsako leto sestavi poročilo o napredku pri doseganju ciljev iz člena 136, skupaj z demografskim stanjem v Skupnosti. Poročilo pošlje Evropskemu parlamentu, Svetu in Ekonomsko-socialnemu odboru.

Evropski parlament lahko pozove Komisijo, naj pripravi poročila o posebnih problemih, ki zadevajo socialne razmere.

Člen 144 (prej člen 121)

Svet lahko po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom soglasno dodeli Komisiji naloge v zvezi z izvajanjem skupnih ukrepov, zlasti tistih, ki se nanašajo na socialno varnost delavcev migrantov iz členov 39 do 42.

Člen 145 (prej člen 122)

Komisija v svojem letnem poročilu za Evropski parlament nameni posebno poglavje razvoju socialnih razmer v Skupnosti.

Evropski parlament lahko pozove Komisijo, naj pripravi poročila o posebnih problemih, ki se nanašajo na socialne razmere.

POGLAVJE 2

Evropski socialni sklad

Člen 146 (prej člen 123)

Da bi izboljšali zaposlitvene priložnosti delavcev na notranjem trgu in tako prispevali k dvigu življenjske ravni, se v skladu s spodaj navedenimi določbami ustanovi Evropski socialni sklad; njegov cilj je omogočiti lažje zaposlovanje delavcev ter povečati njihovo geografsko in poklicno mobilnost v Skupnosti, pa tudi olajšati njihovo prilagajanje spremembam v industriji in proizvodnih sistemih, zlasti s poklicnim usposabljanjem in preusposabljanjem.

Člen 147 (prej člen 124)

Sklad upravlja Komisija.

Pri tej nalogi Komisiji pomaga odbor, ki mu predseduje član Komisije, sestavljen pa je iz predstavnikov vlad, sindikatov in organizacij delodajalcev.

Člen 148 (prej člen 125)

Svet sprejme v skladu s postopkom iz člena 251 in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij izvedbene sklepe, ki se nanašajo na Evropski socialni sklad.

POGLAVJE 3

Izobraževanje, poklicno usposabljanje in mladina

Člen 149 (prej člen 126)

1. Skupnost prispeva k razvoju kakovostnega izobraževanja s spodbujanjem sodelovanja med državami članicami ter po potrebi s podpiranjem in dopolnjevanjem njihovih dejavnosti, pri čemer v celoti upošteva odgovornost držav članic za vsebino poučevanja in organizacijo izobraževalnih sistemov, pa tudi njihovo kulturno in jezikovno raznolikost.

2. Cilji dejavnosti Skupnosti so:

– razvijanje evropske razsežnosti v izobraževanju, zlasti s poučevanjem in razširjanjem jezikov držav članic;
– spodbujanje mobilnosti študentov in profesorjev, med drugim s spodbujanjem akademskega priznavanja diplom in študijskih obdobij;
– pospeševanje sodelovanja med izobraževalnimi zavodi;
– razvijanje izmenjave informacij in izkušenj glede vprašanj, ki so skupna izobraževalnim sistemom držav članic;
– spodbujanje razvoja izmenjave mladih ter izmenjave pedagoških in drugih strokovnih delavcev;
– spodbujanje razvoja izobraževanja na daljavo.

3. Skupnost in države članice podpirajo sodelovanje s tretjimi državami in pristojnimi mednarodnimi organizacijami na področju izobraževanja, zlasti s Svetom Evrope.

4. Da bi Svet prispeval k uresničevanju ciljev iz tega člena, sprejme:

– spodbujevalne ukrepe v skladu s postopkom iz člena 251 ter po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij, pri čemer je izključeno kakršno koli usklajevanje zakonov in drugih predpisov držav članic;
– priporočila, o katerih odloča s kvalificirano večino na predlog Komisije.

Člen 150 (prej člen 127)

1. Skupnost izvaja politiko poklicnega usposabljanja, ki podpira in dopolnjuje dejavnost držav članic, pri čemer v celoti

upošteva njihovo odgovornost za vsebino in organizacijo poklicnega usposabljanja.

2. Cilji dejavnosti Skupnosti so:

– olajševanje prilagajanja spremembam v industriji, zlasti s poklicnim usposabljanjem in preusposabljanjem,

– izboljševanje začetnega in nadaljevalnega poklicnega usposabljanja zaradi lažje vključitve in ponovne vključitve v trg dela,

– olajševanje dostopa do poklicnega usposabljanja ter spodbujanje mobilnosti izobraževalcev in udeležencev usposabljanja, zlasti mladih,

– spodbujanje sodelovanja v zvezi z usposabljanjem med izobraževalnimi zavodi ali zavodi za usposabljanje in podjetji,

– razvijanje izmenjave informacij in izkušenj glede vprašanj, ki so skupna sistemom usposabljanja držav članic.

3. Skupnost in države članice podpirajo sodelovanje s tretjimi državami in pristojnimi mednarodnimi organizacijami na področju poklicnega usposabljanja.

4. Svet v skladu s postopkom iz člena 251 in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij sprejme ukrepe, ki prispevajo k uresničevanju ciljev iz tega člena, pri čemer je izključeno kakršno koli usklajevanje zakonov in drugih predpisov držav članic.

NASLOV XII (prej naslov IX)

KULTURA

Člen 151 (prej člen 128)

1. Skupnost prispeva k razcvetu kultur držav članic, pri čemer upošteva njihovo nacionalno in regionalno raznolikost ter hkrati postavlja v ospredje skupno kulturno dediščino.

2. Dejavnost Skupnosti je namenjena spodbujanju sodelovanja med državami članicami in, če je to potrebno, podpiranju in dopolnjevanju njihove dejavnosti na naslednjih področjih:

– izboljševanje poznavanja in razširjanja kulture in zgodovine evropskih narodov;

– ohranjanje in varstvo kulturne dediščine evropskega pomena;

– nekomercialna kulturna izmenjava;

– umetniško in književno ustvarjanje, tudi na avdio-vizualnem področju.

3. Skupnost in države članice podpirajo sodelovanje s tretjimi državami in pristojnimi mednarodnimi organizacijami na kulturnem področju, zlasti s Svetom Evrope.

4. Skupnost pri svoji dejavnosti na podlagi drugih določb te pogodbe upošteva kulturne vidike, zlasti zaradi spoštovanja in spodbujanja raznolikosti svojih kultur.

5. Da bi Svet prispeval k uresničevanju ciljev iz tega člena, sprejme:

– spodbujevalne ukrepe v skladu s postopkom iz člena 251 in po posvetovanju z Odborom regij, pri čemer je izključeno kakršno koli usklajevanje zakonov in predpisov držav članic. V postopkih iz člena 251 odloča Svet soglasno;

– priporočila, o katerih odloča soglasno na predlog Komisije.

NASLOV XIII (prej naslov X)

JAVNO ZDRAVJE

Člen 152 (prej člen 129)

1. Pri opredeljevanju in izvajanju vseh politik in dejavnosti Skupnosti se zagotavlja visoka raven varovanja zdravja ljudi.

Dejavnost Skupnosti, ki dopolnjuje nacionalne politike, je usmerjena k izboljševanju javnega zdravja, preprečevanju človekovih obolenj in bolezni ter odpravljanju vzrokov, ki ogrožajo zdravje ljudi. Ta dejavnost zajema obvladovanje močno razširjenih težkih bolezni s spodbujanjem raziskovanja njihovih vzrokov, prenosa in preprečevanja, pa tudi obveščanja o zdravju in zdravstvene vzgoje.

Skupnost dopolnjuje ukrepe držav članic za zmanjševanje škode za zdravje zaradi uživanja drog, vključno z obveščanjem in preprečevanjem.

2. Skupnost spodbuja sodelovanje med državami članicami na področjih iz tega člena in, če je potrebno, podpira njihove ukrepe.

Države članice v povezavi s Komisijo medsebojno usklajujejo svoje politike in programe na področjih iz odstavka 1. Komisija lahko v tesni povezavi z državami članicami daje koristne pobude za pospeševanje takšnega usklajevanja.

3. Skupnost in države članice pospešujejo sodelovanje s tretjimi državami in pristojnimi mednarodnimi organizacijami na področju javnega zdravja.

4. Svet v skladu s postopkom iz člena 251 ter po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij prispeva k doseganju ciljev iz tega člena s sprejetjem:

a) ukrepov, ki določajo visoke standarde kakovosti in varnosti organov in snovi človeškega izvora, krvi in krvnih derivatov; ti ukrepi državam članicam ne preprečujejo ohranjanja ali uvedbe strožjih zaščitnih ukrepov;

b) ukrepov, z odstopanjem od člena 37, na veterinarskem in fitosanitarnem področju, katerih neposredni cilj je varovanje javnega zdravja;

c) spodbujevalnih ukrepov za varovanje in izboljšanje zdravja ljudi, pri čemer je izključeno kakršno koli usklajevanje zakonov in drugih predpisov držav članic.

Svet lahko na predlog Komisije s kvalificirano večino sprejme tudi priporočila za namene iz tega člena.

5. Pri dejavnosti Skupnosti na področju javnega zdravja je v celoti upoštevana odgovornost držav članic za organizacijo in zagotavljanje zdravstvenih storitev in zdravstvenega varstva. Zlasti ukrepi iz odstavka 4(a) ne vplivajo na nacionalne določbe o darovanju organov in krvi ali njihovi uporabi za namene zdravljenja.

NASLOV XIV (prej naslov XI)

VARSTVO POTROŠNIKOV

Člen 153 (prej člen 129a)

1. Zato da bi podprli interese potrošnikov in zagotovili visoko raven varstva potrošnikov, Skupnost prispeva k varovanju zdravja, varnosti in ekonomskih interesov potrošnikov, pa tudi k spodbujanju njihove pravice do obveščenosti, izobraževanja in samoorganiziranja za zaščito njihovih interesov.

2. Pri opredeljevanju in izvajanju drugih politik in dejavnosti Skupnosti se upoštevajo zahteve varstva potrošnikov.

3. Skupnost prispeva k doseganju ciljev iz odstavka 1 z:

a) ukrepi, sprejetimi v skladu s členom 95 v okviru uresničevanja notranjega trga;

b) ukrepi za podporo, dopolnitev in nadzor politike držav članic.

4. Svet v skladu s postopkom iz člena 251 in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom sprejme ukrepe iz odstavka 3(b).

5. Ukrepi, sprejeti v skladu z odstavkom 4, državam članicam ne preprečujejo ohranjanja ali uvedbe strožjih zaščitnih ukrepov. Takšni ukrepi morajo biti združljivi s to pogodbo. O njih se uradno obvesti Komisija.

NASLOV XV (prej naslov XII)

VSEEVROPSKA OMREŽJA

Člen 154 (prej člen 129b)

1. Da bi Skupnost pripomogla k doseganju ciljev iz členov 14 in 158 in da bi državljanom Unije, gospodarskim subjektom ter regionalnim in lokalnim skupnostim omogočila v celoti izkoristiti ugodnosti vzpostavitve območja brez notranjih meja,

prispeva k vzpostavitvi in razvoju vseevropskih omrežij na področju prometne, telekomunikacijske in energetske infrastrukture.

2. V okviru sistema odprtih in konkurenčnih trgov so ukrepi Skupnosti namenjeni pospeševanju medsebojnega povezovanja in medobratovalnosti nacionalnih omrežij, pa tudi dostopa do teh omrežij. Pri tem je zlasti upoštevana potreba po povezavi otoških, neobalnih in obrobnih regij z osrednjimi regijami Skupnosti.

Člen 155 (prej člen 129c)

1. Da bi dosegli cilje iz člena 154, Skupnost:

– pripravi vrsto smernic, ki zajemajo cilje, prednostne naloge in splošno zasnovo ukrepov, predvidenih na področju vseevropskih omrežij; v teh smernicah se opredelijo projekti skupnega interesa;

– izvaja ukrepe, za katere se izkaže, da so potrebni za zagotovitev medobratovalnosti omrežij, zlasti na področju usklajevanja tehničnih standardov;

– lahko podpira projekte skupnega interesa, ki jih podpirajo države članice in ki so opredeljeni v okviru smernic iz prve alinee, zlasti s študijami izvedljivosti, kreditnimi garancijami ali subvencioniranjem obrestnih mer; Skupnost lahko prek Kohezijskega sklada, ustanovljenega v skladu s členom 161, pomaga financirati tudi posebne projekte v državah članicah na področju prometne infrastrukture.

Skupnost pri svojih dejavnostih upošteva potencialno ekonomsko upravičenost projektov.

2. Države članice v povezavi s Komisijo med seboj usklajujejo svoje nacionalne politike, ki lahko pomembno vplivajo na doseganje ciljev iz člena 154.Komisija lahko v tesnem sodelovanju z državami članicami daje koristne pobude za pospeševanje takšnega usklajevanja.

3. Skupnost se lahko odloči za sodelovanje s tretjimi državami, da bi podprla projekte skupnega interesa in zagotovila medobratovalnost omrežij.

Člen 156 (prej člen 129d)

Svet sprejme smernice in druge ukrepe, navedene v členu 155(1), v skladu s postopkom iz člena 251 ter po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij.

Smernice in projekte skupnega interesa, ki se nanašajo na ozemlje ene od držav članic, mora odobriti ta država članica.

NASLOV XVI (prej naslov XIII)

INDUSTRIJA

Člen 157 (prej člen 130)

1. Skupnost in države članice skrbijo za zagotovitev pogojev, ki so potrebni za konkurenčnost industrije Skupnosti.

Zato je njihovo ukrepanje v skladu s sistemom odprtih in konkurenčnih trgov namenjeno:

– pospeševanju prilagajanja industrije strukturnim spremembam;

– spodbujanju okolja, ki je naklonjeno pobudam in razvoju podjetij v celotni Skupnosti, zlasti malih in srednjih podjetij;

– spodbujanju okolja, ki je naklonjeno sodelovanju med podjetji;

– podpiranju boljšega izkoriščanja industrijskega potenciala politike inovacij, raziskav in tehnološkega razvoja.

2. Države članice se med seboj posvetujejo v povezavi s Komisijo in po potrebi uskladijo svoje ukrepanje. Komisija lahko da kakršno koli koristno pobudo za pospeševanje takšnega usklajevanja.

3. Skupnost prispeva k doseganju ciljev iz odstavka 1 s politikami in dejavnostmi, ki jih uresničuje v skladu z drugimi določbami te pogodbe. Svet se lahko na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Ekonomsko-socialnim odborom soglasno odloči o posebnih ukrepih v podporo ukrepanju držav članic za doseganje ciljev iz odstavka 1.

Ta naslov ne daje podlage za uvedbo kakršnih koli ukrepov Skupnosti, ki bi lahko povzročili izkrivljanje konkurence.

NASLOV XVII (prej naslov XIV)

EKONOMSKA IN SOCIALNA KOHEZIJA

Člen 158 (prej člen 130a)

Da bi Skupnost pospešila svoj vsesplošni skladni razvoj, razvija in izvaja tiste svoje dejavnosti, ki vodijo h krepitvi njene ekonomske in socialne kohezije.

Skupnost si še posebno prizadeva zmanjšati neskladje med stopnjami razvitosti različnih regij in zaostalost regij ali otokov z najbolj omejenimi možnostmi, tudi podeželja.

Člen 159 (prej člen 130b)

Države članice vodijo in usklajujejo svojo gospodarsko politiko tako, da dosegajo tudi cilje, navedene v členu 158.Pri oblikovanju in izvajanju politik in dejavnosti Skupnosti ter vzpostavljanju notranjega trga upoštevajo cilje iz člena 158, s čimer prispevajo k njihovemu uresničevanju. Skupnost podpira uresničevanje teh ciljev tudi z delovanjem v okviru strukturnih skladov (Evropski kmetijski usmerjevalni in jamstveni sklad, Usmerjevalni oddelek; Evropski socialni sklad; Evropski sklad za regionalni razvoj), Evropske investicijske banke in drugih obstoječih finančnih instrumentov.

Komisija vsaka tri leta predloži Evropskemu parlamentu, Svetu, Ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij poročilo o napredku, doseženem pri uresničevanju ekonomske in socialne kohezije, in o tem, kako so k temu pripomogla v tem členu predvidena sredstva. Po potrebi se temu poročilu priložijo ustrezni predlogi.

Če se izkaže, da so potrebne posebne dejavnosti zunaj skladov, in ne da bi posegali v ukrepe, sprejete v okviru drugih politik Skupnosti, lahko Svet na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom, Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij takšne dejavnosti soglasno sprejme.

Člen 160 (prej člen 130c)

Evropski sklad za regionalni razvoj je namenjen pomoči pri odpravljanju največjih razvojnih neravnovesij v regijah Skupnosti, tako da sodeluje pri razvoju in strukturnem prilagajanju razvojno zaostalih regij in pri preobrazbi nazadujočih industrijskih regij.

Člen 161 (prej člen 130d)

Brez poseganja v člen 162 Svet na predlog Komisije in po pridobitvi privolitve Evropskega parlamenta ter po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij soglasno opredeli naloge, prednostne cilje in organizacijo strukturnih skladov, kar lahko vključuje tudi združevanje skladov. Svet po enakem postopku opredeli tudi splošna pravila, ki se uporabljajo za sklade, in določbe, potrebne za zagotavljanje uspešnosti ter usklajevanje skladov med seboj in z drugimi obstoječimi finančnimi instrumenti.

Kohezijski sklad, ki ga je Svet ustanovil po enakem postopku, zagotavlja finančne prispevke za projekte na področju okolja in vseevropskih omrežij v okviru prometne infrastrukture.

Člen 162 (prej člen 130e)

Izvedbene sklepe, ki se nanašajo na Evropski sklad za regionalni razvoj, sprejme Svet v skladu s postopkom iz člena 251 ter po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij.

Za Evropski kmetijski usmerjevalni in jamstveni sklad, Usmerjevalni oddelek in za Evropski socialni sklad se še naprej uporablja člen 37 oziroma 148.

NASLOV XVIII (prej naslov XV)

RAZISKAVE IN TEHNOLOŠKI RAZVOJ

Člen 163 (prej člen 130f)

1. Cilj Skupnosti je okrepiti znanstvene in tehnološke temelje industrije Skupnosti ter jo spodbujati, da postane bolj konkurenčna na mednarodni ravni, pri čemer pospešuje vse raziskovalne dejavnosti, ki se zdijo potrebne zaradi drugih poglavij te pogodbe.

2. Zato Skupnost na vsem svojem območju spodbuja podjetja, tudi mala in srednja, raziskovalne centre in univerze pri njihovih visokokakovostnih raziskovalnih in tehnološkorazvojnih dejavnostih; podpira njihovo prizadevanje za medsebojno sodelovanje, pri čemer je njen glavni cilj omogočiti podjetjem, da v celoti izkoristijo možnosti notranjega trga, zlasti z odpiranjem nacionalnih trgov javnih naročil, z opredelitvijo skupnih standardov ter odpravljanjem pravnih in davčnih ovir za tako sodelovanje.

3. Vse dejavnosti Skupnosti na področju raziskav in tehnološkega razvoja iz te pogodbe, tudi demonstracijski projekti, se določajo in izvajajo v skladu z določbami tega naslova.

Člen 164 (prej člen 130g)

Pri uresničevanju teh ciljev Skupnost v dopolnilo dejavnostim, ki potekajo v državah članicah, izvaja naslednje dejavnosti:

a) izvajanje raziskovalnih, tehnološkorazvojnih in demonstracijskih programov s spodbujanjem sodelovanja s in med podjetji, raziskovalnimi centri in univerzami;

b) spodbujanje sodelovanja s tretjimi državami in z mednarodnimi organizacijami na raziskovalnem, tehnološkorazvojnem in demonstracijskem področju Skupnosti;

c) razširjanje in optimalizacija rezultatov raziskovalnih, tehnološkorazvojnih in demonstracijskih dejavnosti Skupnosti;

d) spodbujanje usposabljanja in mobilnosti raziskovalcev v Skupnosti.

Člen 165 (prej člen 130h)

1. Skupnost in države članice usklajujejo svoje raziskovalne in tehnološkorazvojne dejavnosti, da bi zagotovile skladnost med nacionalnimi politikami in politiko Skupnosti.

2. Komisija lahko v tesnem sodelovanju z državami članicami daje koristne pobude za pospeševanje usklajevanja iz odstavka 1.

Člen 166 (prej člen 130i)

1. Večletni okvirni program, v katerem so opredeljene vse dejavnosti Skupnosti, sprejme Svet v skladu s postopkom iz člena 251 po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom.

V okvirnem programu se:

– opredelijo znanstveni in tehnološki cilji, ki naj bi jih dosegli z dejavnostmi iz člena 164, in določijo ustrezne prednostne naloge;

– navede splošna zasnova teh dejavnosti;

– določijo najvišji skupni znesek in podrobna pravila finančne udeležbe Skupnosti pri okvirnem programu ter ustrezni deleži za vsako od predvidenih dejavnosti.

2. Okvirni program se prilagodi ali dopolni glede na spremenjene okoliščine.

3. Okvirni program se izvaja s posebnimi programi, pripravljenimi znotraj posamezne dejavnosti. V vsakem posebnem programu so opredeljena podrobna pravila njegovega izvajanja, določeno je njegovo trajanje in predvidena potrebna sredstva. Vsota vseh potrebnih sredstev, določenih v posebnih programih, ne sme preseči najvišjega skupnega zneska, ki je določen za okvirni program in vsako dejavnost.

4. Svet na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Ekonomsko-socialnim odborom s kvalificirano večino sprejme posebne programe.

Člen 167 (prej člen 130j)

Za izvajanje večletnega okvirnega programa Svet določi:

– pravila glede sodelovanja podjetij, raziskovalnih centrov in univerz;

– pravila glede razširjanja rezultatov raziskav.

Člen 168 (prej člen 130k)

Pri izvajanju večletnega okvirnega programa se lahko sprejmejo dopolnilni programi, pri katerih sodelujejo samo nekatere države članice, ki te programe ob morebitni udeležbi Skupnosti tudi financirajo.

Svet sprejme pravila, ki veljajo za dopolnilne programe, zlasti glede razširjanja znanja in dostopa drugih držav članic.

Člen 169 (prej člen 130l)

Pri izvajanju večletnega okvirnega programa lahko Skupnost v dogovoru z zadevnimi državami članicami predvidi sodelovanje pri raziskovalnih in razvojnih programih več držav članic, tudi sodelovanje v strukturah, vzpostavljenih za izvajanje teh programov.

Člen 170 (prej člen 130m)

Pri izvajanju večletnega okvirnega programa lahko Skupnost predvidi sodelovanje s tretjimi državami ali mednarodnimi organizacijami na raziskovalnem, tehnološkorazvojnem in demonstracijskem področju Skupnosti.

Podrobna ureditev takega sodelovanja je lahko predmet sporazumov med Skupnostjo in zadevnimi tretjimi osebami, o teh sporazumih pa se pogajajo in jih sklepajo v skladu s členom 300.

Člen 171 (prej člen 130n)

Skupnost lahko ustanovi skupna podjetja ali kakršno koli drugo strukturo, potrebno za učinkovito izvajanje raziskovalnih, tehnološkorazvojnih in demonstracijskih programov Skupnosti.

Člen 172 (prej člen 130o)

Svet na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Ekonomsko-socialnim odborom s kvalificirano večino sprejme določbe iz člena 171.

Svet v skladu s postopkom iz člena 251 in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom sprejme določbe iz členov 167, 168 in 169. Za sprejetje dopolnilnih programov je potrebno soglasje zadevnih držav članic.

Člen 173 (prej člen 130p)

Komisija na začetku vsakega leta pošlje Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo. Poročilo zajema informacije o raziskovalnih in tehnološkorazvojnih dejavnostih ter o razširjanju njihovih rezultatov v predhodnem letu, pa tudi delovni program za tekoče leto.

NASLOV XIX (prej naslov XVI)

OKOLJE

Člen 174 (prej člen 130r)

1. Okoljska politika Skupnosti prispeva k uresničevanju naslednjih ciljev:

– ohranjanju, varstvu in izboljšanju kakovosti okolja;

– varovanju človekovega zdravja;

– skrbni in preudarni rabi naravnih virov;

– spodbujanju ukrepov na mednarodni ravni za reševanje regionalnih ali globalnih okoljskih problemov.

2. Cilj okoljske politike Skupnosti je doseči visoko raven varstva, pri čemer se upošteva raznolikost razmer v posameznih regijah Skupnosti. Politika temelji na previdnostnem načelu in na načelih, da je treba delovati preventivno, da je treba okoljsko škodo prednostno odpravljati pri viru in da mora plačati povzročitelj obremenitve.

V tej zvezi usklajevalni ukrepi, ki ustrezajo zahtevam varstva okolja, vključujejo, kadar je to primerno, zaščitno klavzulo, ki državam članicam dovoljuje, da iz negospodarskih okoljskih razlogov sprejmejo začasne ukrepe, za katere velja nadzorni postopek Skupnosti.

3. Pri oblikovanju svoje okoljske politike Skupnost upošteva:

– razpoložljive znanstvene in tehnične podatke;

– okoljske razmere v različnih regijah Skupnosti;
– možne koristi in stroške ukrepanja ali neukrepanja;
– gospodarski in socialni razvoj Skupnosti kot celote in uravnotežen razvoj njenih regij.

4. V okviru svojih pristojnosti Skupnost in države članice sodelujejo s tretjimi državami in pristojnimi mednarodnimi organizacijami. Podrobnosti sodelovanja Skupnosti so lahko predmet sporazumov med Skupnostjo in zadevnimi tretjimi osebami, o teh sporazumih pa se pogajajo in jih sklepajo v skladu s členom 300.

Prejšnji pododstavek ne posega v pristojnost držav članic glede pogajanj v mednarodnih organih in glede sklepanja mednarodnih sporazumov.

Člen 175 (prej člen 130s)

1. Svet se v skladu s postopkom iz člena 251 ter po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij odloči, katere ukrepe naj Skupnost sprejme za doseganje ciljev iz člena 174.

2. Z odstopanjem od postopka odločanja iz odstavka 1 in brez poseganja v člen 95 Svet na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom, Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij soglasno sprejme:
– določbe, ki so zlasti davčne narave;
– ukrepe glede prostorskega načrtovanja, rabe zemljišč razen ravnanja z odpadki in ukrepov splošne narave ter glede upravljanja vodnih virov;
– ukrepe, ki pomembno vplivajo na izbiro držav članic med različnimi viri energije in na splošno strukturo njihove oskrbe z energijo.

Svet lahko pod pogoji, navedenimi v prejšnjem pododstavku, določi tista vprašanja iz tega odstavka, o katerih se odloča s kvalificirano večino.

3. Na drugih področjih Svet v skladu s postopkom iz člena 251 ter po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij sprejme splošne delovne programe, ki določajo prednostne cilje.

Svet v skladu s pogoji iz odstavka 1 oziroma odstavka 2 sprejme ukrepe, ki so potrebni za izvajanje teh programov.

4. Države članice financirajo in izvajajo okoljsko politiko, ne da bi pri tem posegale v nekatere ukrepe skupnostne narave.

5. Brez poseganja v načelo, da plača povzročitelj obremenitve, in če je ukrep, ki je bil sprejet na podlagi določb iz odstavka 1, povezan z nesorazmerno visokimi stroški za organe oblasti države članice, Svet v pravni akt, s katerim sprejme ta ukrep, vključi ustrezne določbe v obliki:
– začasnih odstopanj in/ali
– finančne podpore iz Kohezijskega sklada, ustanovljenega v skladu s členom 161.

Člen 176 (prej člen 130t)

Varstveni ukrepi, sprejeti v skladu s členom 175, nobeni od držav članic ne preprečujejo ohranjanja ali uvedbe strožjih varstvenih ukrepov. Takšni ukrepi morajo biti združljivi s to pogodbo. O njih se uradno obvesti Komisija.

NASLOV XX (prej naslov XVII)

RAZVOJNO SODELOVANJE

Člen 177 (prej člen 130u)

1. Politika Skupnosti na področju razvojnega sodelovanja, ki dopolnjuje politike držav članic, podpira:
– trajnostni gospodarski in socialni razvoj držav v razvoju, zlasti tistih, ki so v najbolj neugodnem položaju;
– skladno in postopno vključevanje držav v razvoju v svetovno gospodarstvo;
– boj proti revščini v državah v razvoju.

2. Politika Skupnosti na tem področju prispeva k doseganju splošnega cilja razvijati in krepiti demokracijo in pravno državo ter spoštovati človekove pravice in temeljne svoboščine.

3. Skupnost in države članice izpolnjujejo svoje obveznosti in upoštevajo cilje, ki so se jim zavezale v okviru OZN in drugih pristojnih mednarodnih organizacij.

Člen 178 (prej člen 130v)

Skupnost pri izvajanju politik, ki bi utegnile vplivati na države v razvoju, upošteva cilje iz člena 177.

Člen 179 (prej člen 130w)

1. Brez poseganja v druge določbe te pogodbe sprejme Svet v skladu s postopkom iz člena 251 ukrepe, ki so potrebni za uresničevanje ciljev iz člena 177. Takšni ukrepi so lahko v obliki večletnih programov.

2. Evropska investicijska banka prispeva k izvajanju ukrepov iz odstavka 1 v skladu s pogoji iz svojega statuta.

3. Določbe tega člena ne vplivajo na sodelovanje z afriškimi, karibskimi in pacifiškimi državami v okviru Konvencije AKP-ES.

Člen 180 (prej člen 130x)

1. Skupnost in države članice usklajujejo svoje politike razvojnega sodelovanja in se med seboj posvetujejo o programih pomoči, tudi v mednarodnih organizacijah in na mednarodnih konferencah. Sprejemajo lahko skupne ukrepe. Države članice po potrebi prispevajo k izvajanju programov pomoči Skupnosti.

2. Komisija lahko daje koristne pobude za pospeševanje usklajevanja iz odstavka 1.

Člen 181 (prej člen 130y)

V okviru svojih pristojnosti Skupnost in države članice sodelujejo s tretjimi državami in pristojnimi mednarodnimi organizacijami. Podrobnosti sodelovanja Skupnosti so lahko predmet sporazumov med Skupnostjo in zadevnimi tretjimi osebami, o teh sporazumih pa se pogajajo in jih sklepajo v skladu s členom 300.

Prejšnji odstavek ne posega v pristojnost držav članic glede pogajanj v mednarodnih organih in glede sklepanja mednarodnih sporazumov.

ČETRTI DEL

Pridruževanje čezmorskih držav in ozemelj

Člen 182 (prej člen 131)

Države članice soglašajo, da Skupnosti pridružijo neevropske države in ozemlja, ki imajo posebne odnose z Dansko, Francijo, Nizozemsko in Združenim kraljestvom. Te države in ozemlja (v nadaljnjem besedilu "države in ozemlja") so navedene v Prilogi II k tej pogodbi.

Namen pridruževanja je spodbujati gospodarski in socialni razvoj držav in ozemelj ter vzpostavljati tesne ekonomske odnose med njimi in Skupnostjo kot celoto.

V skladu z načeli, navedenimi v preambuli te pogodbe, je glavni namen pridruževanja podpirati interese in blaginjo prebivalcev držav in ozemelj, da bi jim omogočili gospodarsko, socialno in kulturno razvitost, za katero si prizadevajo.

Člen 183 (prej člen 132)

Cilji pridruževanja so naslednji:

(1) Države članice obravnavajo trgovino z državami in ozemlji enako kakor medsebojno trgovino v skladu s to pogodbo.

(2) Vsaka država ali ozemlje obravnava trgovino z državami članicami ter z drugimi državami in ozemlji enako kakor trgovino s tisto evropsko državo, s katero ima posebne odnose.

(3) Države članice so udeležene pri naložbah, potrebnih za postopen razvoj teh držav in ozemelj.

(4) Pri naložbah, ki jih financira Skupnost, lahko v razpisih in dobavah pod enakimi pogoji sodelujejo vse fizične in pravne osebe, ki so državljani države članice ali ene od držav in ozemelj.

(5) V odnosih med državami članicami ter državami in ozemlji se pravica državljanov in družb ali podjetij do ustanavljanja ureja v skladu z določbami in postopki iz poglavja o pravici do ustanavljanja in na podlagi nediskriminacije, pri čemer se upoštevajo vse posebne določbe, sprejete v skladu s členom 187.

Člen 184 (prej člen 133)

1. Pri uvozu blaga s poreklom iz držav in z ozemelj v države članice se carine prepovejo skladno s prepovedjo carin med državami članicami v skladu z določbami te pogodbe.

2. Carine pri uvozu blaga v države ali na ozemlja iz držav članic ali drugih držav ali ozemelj se prepovejo v skladu z določbami člena 25.

3. Vendar pa lahko države in ozemlja uvedejo carine, ki so potrebne za njihov razvoj in industrializacijo ali financiranje njihovega proračuna.

Carine iz prejšnjega pododstavka ne smejo prekoračiti ravni carin, ki veljajo za uvoz izdelkov iz tiste države članice, s katero ima posamezna država ali ozemlje posebne odnose.

4. Odstavek 2 se ne uporablja za države in ozemlja, ki zaradi posebnih mednarodnih obveznosti že uporabljajo nediskriminacijsko carinsko tarifo.

5. Uvedba ali sprememba carin za blago, uvoženo v države in na ozemlja, ne sme ne pravno ne dejansko povzročati neposredne ali posredne diskriminacije med uvozom iz posameznih držav članic.

Člen 185 (prej člen 134)

Če obstaja možnost, da bi ob uporabi določb člena 184(1) raven carin za blago, uvoženo iz tretje države v državo ali na ozemlje, povzročila preusmeritev trgovinskih tokov na škodo katere koli države članice, lahko ta od Komisije zahteva, da drugim državam članicam predlaga ukrepe, potrebne za izboljšanje stanja.

Člen 186 (prej člen 135)

Ob upoštevanju določb o javnem zdravju, javni varnosti ali javnem redu je prosto gibanje delavcev iz držav in z ozemelj v državah članicah ter delavcev iz držav članic v državah in na ozemljih urejeno s sporazumi, ki se sklenejo naknadno ob soglasni odobritvi držav članic.

Člen 187 (prej člen 136)

Svet na podlagi izkušenj, pridobljenih v okviru pridruževanja držav in ozemelj k Skupnosti in na podlagi načel iz te pogodbe, soglasno predpiše določbe glede podrobnih pravil in postopka pridruževanja držav in ozemelj k Skupnosti.

Člen 188 (prej člen 136a)

Določbe členov 182 do 187 se uporabljajo za Grenlandijo ob upoštevanju specifičnih določb iz Protokola o posebni ureditvi za Grenlandijo, ki je priloga k tej pogodbi.

PETI DEL
Institucije skupnosti

NASLOV I

DOLOČBE O INSTITUCIJAH

POGLAVJE 1

Institucije

ODDELEK 1

Evropski parlament

Člen 189 (prej člen 137)

Evropski parlament, ki ga sestavljajo predstavniki narodov držav, združenih v Skupnosti, izvaja pristojnosti, ki so mu dodeljene s to pogodbo.

Število članov Evropskega parlamenta ne sme preseči sedemsto.

Člen 190 (prej člen 138)

1. Predstavniki narodov držav, združenih v Skupnosti, so izvoljeni v Evropski parlament na splošnih neposrednih volitvah.

2. Število predstavnikov, izvoljenih v posamezni državi članici, je naslednje:

Belgija	25
Danska	16
Nemčija	99
Grčija	25
Španija	64
Francija	87
Irska	15
Italija	87
Luksemburg	6
Nizozemska	31
Avstrija	21
Portugalska	25
Finska	16
Švedska	22
Združeno kraljestvo	87.

Če se ta odstavek spremeni, mora število predstavnikov, izvoljenih v vsaki od držav članic, zagotoviti ustrezno zastopanost narodov držav, združenih v Skupnosti.

3. Predstavniki so izvoljeni za dobo petih let.

4. Evropski parlament pripravi predlog za splošne neposredne volitve po enotnem postopku v vseh državah članicah ali v skladu z načeli, ki so skupna vsem državam članicam.

Po dani privolitvi Evropskega parlamenta, ki odloča z večino svojih članov, Svet soglasno sprejme ustrezne določbe in jih priporoči državam članicam v sprejetje skladno z njihovimi ustavnimi pravili.

5. Evropski parlament po pridobitvi mnenja Komisije in z odobritvijo Sveta, ki odloča soglasno, določi pravila in splošne pogoje za opravljanje nalog svojih članov.

Člen 191 (prej člen 138a)

Politične stranke na evropski ravni so pomemben povezovalni dejavnik v okviru Unije. Prispevajo k oblikovanju evropske zavesti in izražanju politične volje državljanov Unije.

Člen 192 (prej člen 138b)

Kolikor je to predvideno v tej pogodbi, Evropski parlament sodeluje v procesu sprejemanja aktov Skupnosti z izvajanjem svojih pristojnosti v skladu s postopki iz členov 251 in 252 ter z dajanjem privolitve ali svetovalnih mnenj.

Evropski parlament lahko z večino svojih članov od Komisije zahteva predložitev ustreznih predlogov glede vprašanj, o katerih meni, da je za izvajanje te pogodbe treba sprejeti akt Skupnosti.

Člen 193 (prej člen 138c)

Brez poseganja v pristojnosti, dodeljene s to pogodbo drugim institucijam ali organom, lahko Evropski parlament pri izpolnjevanju svojih nalog na zahtevo četrtine svojih članov ustanovi začasni preiskovalni odbor zaradi preverjanja domnevnih kršitev ali nepravilnosti pri izvajanju zakonodaje Skupnosti, razen tedaj ko domnevna dejanja preiskuje sodišče in dokler je primer še v sodnem postopku.

Začasni preiskovalni odbor ob predložitvi svojega poročila preneha obstajati.

Podrobne določbe o uresničevanju pravice do preiskave določijo v medsebojnem soglasju Evropski parlament, Svet in Komisija.

Člen 194 (prej člen 138d)

Vsi državljani Unije in vse fizične ali pravne osebe s prebivališčem ali statutarnim sedežem v eni od držav članic imajo pravico, da samostojno ali skupaj z drugimi državljani ali osebami naslovijo na Evropski parlament peticijo glede vprašanj, ki sodijo na področje delovanja Skupnosti in ki jih neposredno zadevajo.

Člen 195 (prej člen 138e)

1. Evropski parlament imenuje varuha človekovih pravic, ki je pooblaščen za sprejemanje pritožb državljanov Unije ali fizičnih ali pravnih oseb s prebivališčem ali statutarnim sedežem v

eni od držav članic glede nepravilnosti pri dejavnostih institucij ali organov Skupnosti razen Sodišča in Sodišča prve stopnje pri opravljanju njune sodne funkcije.

V skladu s svojimi nalogami varuh človekovih pravic opravlja na lastno pobudo ali na podlagi pritožb, predloženih neposredno ali prek člana Evropskega parlamenta, poizvedbe, ki so po njegovem mnenju utemeljene, kar pa ne velja za domnevna dejanja, ki so ali so bila predmet sodnega postopka. Kadar varuh človekovih pravic ugotovi nepravilnost, predloži zadevo pristojni instituciji, ki ima na voljo tri mesece, da ga obvesti o svojem stališču. Varuh človekovih pravic nato pošlje poročilo Evropskemu parlamentu in pristojni instituciji. Osebo, ki je vložila pritožbo, obvestijo o izidu poizvedb.

Varuh človekovih pravic predloži Evropskemu parlamentu letno poročilo o izidu svojih poizvedb.

2. Varuh človekovih pravic je imenovan po vsakih volitvah v Evropski parlament za mandatno dobo parlamenta. Lahko je ponovno imenovan.

Varuha človekovih pravic lahko na zahtevo Evropskega parlamenta razreši Sodišče, če ne izpolnjuje več pogojev za opravljanje svojih nalog ali če je zagrešil hujšo kršitev.

3. Varuh človekovih pravic je pri opravljanju svojih nalog popolnoma neodvisen. Med opravljanjem teh nalog ne sme zahtevati ali sprejemati nikakršnih navodil katerega koli organa. Varuh človekovih pravic med svojim mandatom ne sme opravljati nobene druge poklicne dejavnosti, bodisi pridobitne ali nepridobitne.

4. Evropski parlament po pridobitvi mnenja Komisije in odobritve Sveta, ki odloča s kvalificirano večino, določi pravila in splošne pogoje za opravljanje nalog varuha človekovih pravic.

Člen 196 (prej člen 139)

Evropski parlament ima letna zasedanja. Sestane se brez posebnega sklica drugi torek v marcu.

Evropski parlament se lahko na zahtevo večine svojih članov ali na zahtevo Sveta oziroma Komisije sestane na izrednem zasedanju.

Člen 197 (prej člen 140)

Evropski parlament izvoli svojega predsednika in svoje predsedstvo med svojimi člani.

Člani Komisije se lahko udeležujejo vseh sej in lahko na svojo zahtevo govorijo v imenu Komisije.

Komisija ustno ali pisno odgovarja na vprašanja, ki ji jih postavi Evropski parlament ali njegovi člani.

Svet govori v Evropskem parlamentu v skladu s pogoji, ki jih je določil v svojem poslovniku.

Člen 198 (prej člen 141)

Razen če ta pogodba ne določa drugače, Evropski parlament odloča z absolutno večino oddanih glasov.

Sklepčnost se določi s poslovnikom.

Člen 199 (prej člen 142)

Evropski parlament sprejme svoj poslovnik z večino svojih članov.

Zapisniki razprav Evropskega parlamenta se objavijo v skladu s tem poslovnikom.

Člen 200 (prej člen 143)

Evropski parlament na javni seji razpravlja o letnem splošnem poročilu, ki mu ga predloži Komisija.

Člen 201 (prej člen 144)

Če je vložen predlog nezaupnice o delu Komisije, sme Evropski parlament o njem glasovati šele po izteku treh dni po vložitvi, glasovanje pa mora biti javno.

Če je predlog nezaupnice sprejet z dvotretjinsko večino oddanih glasov, kar predstavlja večino članov Evropskega parlamenta, morajo člani Komisije kolektivno odstopiti. Tekoče posle opravljajo do zamenjave v skladu s členom 214. V tem primeru mandat članov Komisije, ki so imenovani kot zamenjava, poteče z datumom, s katerim bi potekel mandat članom Komisije, ki morajo kolektivno odstopiti.

ODDELEK 2

Svet

Člen 202 (prej člen 145)

Da bi zagotovil doseganje ciljev te pogodbe, Svet v skladu z njenimi določbami:

– skrbi za usklajevanje splošnih ekonomskih politik držav članic;

– ima pristojnost odločanja;

– v pravnih aktih, ki jih sprejema, prenese pristojnost za izvajanje svojih predpisov na Komisijo. Glede izvajanja te pristojnosti lahko Svet postavi nekatere zahteve. Poleg tega si lahko Svet v posebnih primerih pridrži pravico, da sam neposredno izvaja to pristojnost. Zgoraj navedeni postopki morajo biti skladni z načeli in pravili, ki jih je Svet predhodno soglasno sprejel na predlog Komisije in po pridobitvi mnenja Evropskega parlamenta.

Člen 203 (prej člen 146)

Svet sestavlja po en predstavnik posamezne države članice na ministrski ravni, ki je pooblaščen za prevzemanje obveznosti v imenu vlade svoje države.

Predsedstvo Sveta izmenično prevzamejo države članice za dobo šestih mesecev po vrstnem redu, ki ga soglasno določi Svet.

Člen 204 (prej člen 147)

Svet se sestane, ko ga skliče predsednik na lastno pobudo ali na zahtevo enega od njegovih članov ali Komisije.

Člen 205 (prej člen 148)

1. Razen če ta pogodba ne določa drugače, Svet odloča z večino svojih članov.

2. Kadar mora Svet odločati s kvalificirano večino, se glasovi njegovih članov ponderirajo takole:

Belgija	5
Danska	3
Nemčija	10
Grčija	5
Španija	8
Francija	10
Irska	3
Italija	10
Luksemburg	2
Nizozemska	5
Avstrija	4
Portugalska	5
Finska	3
Švedska	4
Združeno kraljestvo	10.

Za sprejetje odločitev Sveta se zahteva najmanj:

– dvainšestdeset glasov za, kadar ta pogodba zahteva, da se sprejmejo na predlog Komisije,

– dvainšestdeset glasov za, ki jih odda vsaj deset članov, v vseh drugih primerih.

3. Vzdržani glasovi navzočih ali zastopanih članov Svetu ne preprečujejo sprejetja odločitev, za katere se zahteva soglasje.

Člen 206 (prej člen 150)

Pri glasovanju se lahko na vsakega člana Sveta prenese glasovalna pravica največ enega od drugih članov.

Člen 207 (prej člen 151)

1. Odbor, ki ga sestavljajo stalni predstavniki držav članic, je odgovoren za pripravo dela Sveta in za izvajanje nalog, ki mu jih dodeli Svet. Odbor lahko v primerih, predvidenih v poslovniku Sveta, sprejema postopkovne sklepe.

2. Svetu pomaga generalni sekretariat, za katerega je odgovoren generalni sekretar in visoki predstavnik za skupno zunanjo in varnostno politiko, temu pa pomaga namestnik generalnega sekretarja, ki je odgovoren za organizacijsko vodenje generalne-

ga sekretariata. Generalnega sekretarja in njegovega namestnika imenuje Svet soglasno.

Svet odloča o organizaciji generalnega sekretariata.

3. Svet sprejme svoj poslovnik.

Za namen uporabe člena 255(3) Svet v tem poslovniku opredeli pogoje, pod katerimi ima javnost dostop do dokumentov Sveta. Za namen tega odstavka Svet določi primere, v katerih ga je treba obravnavati kot zakonodajni organ, da bi bil v teh primerih omogočen boljši dostop do dokumentov in hkrati ohranjena učinkovitost njegovega postopka odločanja. V vsakem primeru, ko Svet odloča kot zakonodajni organ, se rezultati in razlage glasovanja ter izjave v zapisniku objavijo.

Člen 208 (prej člen 152)

Svet lahko od Komisije zahteva, da zanj pripravi vse študije, ki so po njegovem mnenju potrebne za doseganje skupnih ciljev, in da mu predloži ustrezne predloge.

Člen 209 (prej člen 153)

Svet po prejemu mnenja Komisije določi pravila, ki urejajo delovanje odborov, predvidenih v tej pogodbi.

Člen 210 (prej člen 154)

Svet s kvalificirano večino določi plače, nadomestila in pokojnine predsednika in članov Komisije ter predsednika, sodnikov, generalnih pravobranilcev in sodnega tajnika Sodišča. Prav tako z enako večino določi vsa druga izplačila, ki se nakazujejo kot osebni prejemki.

ODDELEK 3

Komisija

Člen 211 (prej člen 155)

Da bi Komisija zagotovila ustrezno delovanje in razvoj skupnega trga:

– skrbi za uporabo določb te pogodbe in ukrepov, ki jih institucije sprejemajo v skladu s to pogodbo;

– oblikuje priporočila ali daje mnenja glede zadev, obravnavanih v tej pogodbi, če je to v njej izrecno predvideno ali po mnenju Komisije potrebno;

– ima v skladu s to pogodbo lastno pristojnost odločanja in sodeluje pri oblikovanju ukrepov, ki jih sprejemata Svet in Evropski parlament;

– izvaja pooblastila, ki jo je nanjo prenesel Svet za izvajanje njegovih predpisov.

Člen 212 (prej člen 156)

Komisija vsako leto najpozneje en mesec pred začetkom zasedanja Evropskega parlamenta objavi splošno poročilo o dejavnostih Skupnosti.

Člen 213 (prej člen 157)

1. Komisija ima dvajset članov, ki so izbrani na podlagi njihove splošne usposobljenosti in katerih neodvisnost je nedvomna.

Število članov Komisije lahko Svet spremeni soglasno.

Samo državljani držav članic so lahko člani Komisije.

V Komisiji mora biti vsaj po en državljan vsake države članice, ne smeta pa biti v njej več kakor dva člana z državljanstvom iste države.

2. Člani Komisije so pri opravljanju svojih nalog v splošnem interesu Skupnosti popolnoma neodvisni.

Pri opravljanju teh nalog ne smejo zahtevati ali sprejemati nikakršnih navodil od posameznih vlad ali drugih organov. Vzdržati se morajo vseh dejanj, ki so nezdružljiva z njihovimi nalogami. Vsaka država članica se obvezuje, da bo spoštovala to načelo in ne bo poskušala vplivati na člane Komisije pri opravljanju njihovih nalog.

Člani Komisije med svojim mandatom ne smejo opravljati nobene druge poklicne dejavnosti, bodisi pridobitne ali nepridobitne. Ob prevzemu svojih nalog se slovesno obvežejo, da bodo med svojim mandatom in po njegovem izteku spoštovali iz mandata izhajajoče obveznosti, zlasti dolžnost, da bodo po izteku mandata pri sprejemanju določenih imenovanj ali ugodnosti ravnali pošteno in diskretno. Ob kršitvi teh obveznosti lahko Sodišče na predlog Sveta ali Komisije zadevnega člana glede na okoliščine razreši v skladu s členom 216 ali mu odvzame pravico do pokojnine ali namesto nje odobrenih ugodnosti.

Člen 214 (prej člen 158)

1. Člani Komisije so v skladu s postopkom iz odstavka 2 imenovani za dobo petih let, pri čemer se po potrebi upošteva člen 201.

Lahko so ponovno imenovani.

2. Vlade držav članic v medsebojnem soglasju predlagajo osebo, ki jo nameravajo imenovati za predsednika Komisije; ta predlog potrdi Evropski parlament.

Vlade držav članic v medsebojnem soglasju s kandidatom za mesto predsednika predlagajo druge osebe, ki jih nameravajo imenovati za člane Komisije.

Predsednika in druge člane Komisije, predlagane po tem postopku, mora kot celoto z glasovanjem potrditi Evropski parlament. Po tem, ko predsednika in druge člane Komisije potrdi Evropski parlament, jih v medsebojnem soglasju imenujejo vlade držav članic.

Člen 215 (prej člen 159)

Razen ob redni zamenjavi ali smrti dolžnosti člana Komisije prenehajo z njegovim odstopom ali razrešitvijo.

Tako izpraznjeno mesto se za preostanek njegovega mandata zapolni z novim članom, ki ga v medsebojnem soglasju imenujejo vlade držav članic. Svet lahko soglasno sklene, da izpraznjenega mesta ni treba zapolniti.

Predsednik je ob odstopu, razrešitvi ali smrti nadomeščen za preostanek svojega mandata. Pri tem se uporabi postopek iz člena 214(2).

Razen ob razrešitvi po členu 216 ostanejo člani Komisije na svojem položaju do zamenjave.

Člen 216 (prej člen 160)

Če katerikoli član Komisije ne izpolnjuje več pogojev za opravljanje svojih dolžnosti ali če je zagrešil hujšo kršitev, ga lahko Sodišče na predlog Sveta ali Komisije razreši.

Člen 217 (prej člen 161)

Komisija lahko med svojimi člani imenuje enega ali dva podpredsednika.

Člen 218 (prej člen 162)

1. Svet in Komisija se posvetujeta in v medsebojnem soglasju določita načine svojega sodelovanja.

2. Komisija sprejme svoj poslovnik, da bi zagotovila skladnost svojega delovanja in delovanja svojih služb s to pogodbo. Zagotovi objavo tega poslovnika.

Člen 219 (prej člen 163)

Komisija deluje pod političnim vodstvom svojega predsednika.

Komisija odloča z večino števila članov iz člena 213.

Komisija lahko veljavno zaseda le, če je na zasedanju navzoče s poslovnikom določeno število članov.

ODDELEK 4

Sodišče

Člen 220 (prej člen 164)

Sodišče zagotavlja spoštovanje prava pri razlagi in uporabi te pogodbe.

Člen 221 (prej člen 165)

Sodišče ima petnajst sodnikov.

Sodišče zaseda na plenarnih sejah. Lahko pa oblikuje senate, ki jih sestavljajo trije ali pet ali sedem sodnikov, bodisi za izvajanje

nekaterih pripravljalnih poizvedb ali za razsojanje v določenih vrstah zadev v skladu s pravili, sprejetimi za te namene.

Sodišče zaseda na plenarni seji, kadar to zahteva država članica ali institucija Skupnosti kot stranka v postopku.

Na zahtevo Sodišča lahko Svet soglasno poveča število sodnikov ter ustrezno prilagodi drugi in tretji odstavek tega člena in drugi odstavek člena 223.

Člen 222 (prej člen 166)

Sodišču pomaga osem generalnih pravobranilcev. Deveti generalni pravobranilec pa je imenovan od 1. januarja 1995 do 6. oktobra 2000.

Dolžnost generalnega pravobranilca je, da popolnoma nepristransko in neodvisno javno predstavi obrazložene sklepne predloge o zadevah, predloženih Sodišču, zato da bi slednjemu pomagal pri opravljanju naloge, ki mu je dodeljena v skladu s členom 220.

Na zahtevo Sodišča lahko Svet soglasno poveča število generalnih pravobranilcev in ustrezno prilagodi tretji odstavek člena 223.

Člen 223 (prej člen 167)

Sodniki in generalni pravobranilci so izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki so ustrezno usposobljene za imenovanje na najvišje sodniške položaje v svojih državah ali so priznani pravniki; vlade držav članic jih v medsebojnem soglasju imenujejo za mandat šestih let.

Vsaka tri leta se izvede delna zamenjava sodnikov. Izmenično se zamenja osem in sedem sodnikov.

Vsaka tri leta se izvede delna zamenjava generalnih pravobranilcev. Vsakokrat se zamenjajo štirje generalni pravobranilci.

Sodniki in generalni pravobranilci, ki se jim izteče mandat, so lahko ponovno imenovani.

Sodniki izvolijo predsednika Sodišča med svojimi člani za dobo treh let. Lahko je ponovno izvoljen.

Člen 224 (prej člen 168)

Sodišče imenuje svojega sodnega tajnika in določi pravila, ki urejajo njegov položaj.

Člen 225 (prej člen 168a)

1. Sodišču se doda Sodišče prve stopnje s pristojnostjo obravnavanja in odločanja na prvi stopnji o nekaterih vrstah tožb ali postopkov, opredeljenih skladno s pogoji iz odstavka 2, pri čemer je pritožba na Sodišče dovoljena zgolj glede pravnih vprašanj in v skladu s pogoji, določenimi v statutu. Sodišče prve stopnje ni pristojno za obravnavanje in odločanje o vprašanjih, predloženih v predhodno odločanje v skladu s členom 234.

2. Svet na zahtevo Sodišča ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Komisijo soglasno določi vrste tožb ali postopkov iz odstavka 1 in sestavo Sodišča prve stopnje ter sprejme potrebne prilagoditve in dodatne določbe k statutu Sodišča. Če Svet ne odloči drugače, se uporabljajo za Sodišče prve stopnje določbe te pogodbe, ki se nanašajo na Sodišče, zlasti določbe Protokola o Statutu Sodišča.

3. Člani Sodišča prve stopnje so izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki izpolnjujejo pogoje za imenovanje na sodniški položaj; vlade držav članic jih v medsebojnem soglasju imenujejo za mandat šestih let. Članstvo se delno obnavlja vsaka tri leta. Člani, ki jim mandat poteče, so lahko ponovno imenovani.

4. Sodišče prve stopnje sprejme svoj poslovnik v soglasju s Sodiščem. Ta poslovnik mora soglasno odobriti Svet.

Člen 226 (prej člen 169)

Če Komisija meni, da katera od držav članic ni izpolnila neke obveznosti iz te pogodbe, poda o zadevi obrazloženo mnenje, potem ko je tej državi omogočila, da predloži svoje pripombe.

Če zadevna država ne ravna v skladu z mnenjem v roku, ki ga določi Komisija, lahko slednja zadevo predloži Sodišču.

Člen 227 (prej člen 170)

Država članica, ki meni, da druga država članica ni izpolnila neke obveznosti iz te pogodbe, lahko zadevo predloži Sodišču.

Preden država članica vloži tožbo proti drugi državi članici zaradi domnevne kršitve obveznosti iz te pogodbe, mora zadevo predložiti Komisiji.

Komisija poda obrazloženo mnenje, potem ko je bila obema državama dana možnost, da se v kontradiktornem postopku ustno in pisno izrečeta.

Če Komisija v treh mesecih po datumu vložitve zadeve ne da svojega mnenja, to ni ovira, da zadeva ne bi bila predložena Sodišču.

Člen 228 (prej člen 171)

1. Če Sodišče ugotovi, da katera od držav članic ni izpolnila neke obveznosti iz te pogodbe, mora ta država sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe Sodišča.

2. Če Komisija meni, da zadevna država članica takšnih ukrepov ni sprejela, poda svoje obrazloženo mnenje, potem ko je tej državi dala možnost za predložitev pripomb, in v njem podrobno navede, v katerih točkah država članica ni izvršila sodbe Sodišča.

Če zadevna država članica ne sprejme potrebnih ukrepov za izvršitev sodbe Sodišča v roku, ki ga je določila Komisija, lahko slednja predloži primer Sodišču. Pri tem določi višino povprečnine ali denarne kazni, ki jo mora plačati zadevna država članica in ki je po njenem mnenju primerna glede na okoliščine.

Če Sodišče ugotovi, da zadevna država članica ni izvršila njegove sodbe, ji lahko naloži plačilo povprečnine ali denarne kazni.

Ta postopek ne posega v člen 227.

Člen 229 (prej člen 172)

Z uredbami, ki jih v skladu z določbami te pogodbe sprejemata Evropski parlament in Svet skupaj in ki jih sprejema Svet sam, se lahko Sodišču dodeli neomejena pristojnost glede kazni, predvidenih v teh uredbah.

Člen 230 (prej člen 173)

Sodišče nadzira zakonitost aktov, ki jih skupaj sprejemata Evropski parlament in Svet, ter aktov Sveta, Komisije in ECB razen priporočil in mnenj, pa tudi zakonitost aktov Evropskega parlamenta s pravnim učinkom do tretjih oseb.

V ta namen je Sodišče pristojno za odločanje o tožbah, ki jih vloži država članica, Svet ali Komisija zaradi nepristojnosti, bistvene kršitve postopka, kršitve te pogodbe ali katerega koli pravnega pravila, ki se nanaša na njeno uporabo, ali zaradi zlorabe pooblastil.

Sodišče je pod enakimi pogoji pristojno za tožbe, ki jih zaradi varovanja svojih prerogativ vložijo Evropski parlament, Računsko sodišče in ECB.

Fizične ali pravne osebe lahko pod enakimi pogoji sprožijo postopke zoper nanje naslovljene odločbe ali zoper odločbe, ki jih neposredno in posamično zadevajo, čeprav so v obliki uredbe ali odločbe naslovljene na drugo osebo.

Postopki iz tega člena se glede na posamezni primer sprožijo v dveh mesecih od objave akta ali njegovega uradnega obvestila tožniku, če tega ni bilo, pa od dneva, ko je zanj izvedel.

Člen 231 (prej člen 174)

Če je tožba utemeljena, Sodišče razglasi zadevni akt za ničnega.

Če Sodišče razglasi uredbo za nično, določi, kadar meni, da je to potrebno, tiste njene učinke,ki jih je treba šteti za dokončne.

Člen 232 (prej člen 175)

Če Evropski parlament, Svet ali Komisija z opustitvijo ukrepanja krši to pogodbo, lahko države članice in druge institucije Skupnosti vložijo pri Sodišču tožbo za ugotovitev kršitve.

Tožba je dopustna le, če je bila zadevna institucija predhodno pozvana k ukrepanju. Če v dveh mesecih po tem pozivu zadevna institucija ne oblikuje svojega stališča, se lahko tožba vloži v nadaljnjih dveh mesecih.

Fizične ali pravne osebe se lahko pod pogoji, določenimi v prejšnjih odstavkih, pritožijo pri Sodišču glede tega, da neka institucija Skupnosti nanje ni naslovila nobenega drugega akta razen priporočila ali mnenja.

Sodišče je pod enakimi pogoji pristojno za tožbe ali postopke, ki jih sproži ECB na področjih iz njene pristojnosti, in za tožbe ali postopke, ki so bili sproženi proti ECB.

Člen 233 (prej člen 176)

Institucija ali institucije, katerih akt je bil razglašen za ničnega ali ki so z opustitvijo ukrepanja kršile to pogodbo, morajo sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe Sodišča.

Ta obveznost ne vpliva na obveznosti, ki lahko izhajajo iz uporabe drugega odstavka člena 288.

Ta člen se uporablja tudi za ECB.

Člen 234 (prej člen 177)

Sodišče je pristojno za predhodno odločanje o vprašanjih glede:

a) razlage te pogodbe;

b) veljavnosti in razlage aktov institucij Skupnosti in ECB;

c) razlage statutov organov, ustanovljenih z aktom Sveta, kolikor je v teh statutih to predvideno.

Kadar se takšno vprašanje postavi kateremu koli sodišču države članice in če to sodišče meni, da je treba glede vprašanja sprejeti odločitev, ki mu bo omogočila izreči sodbo, lahko to vprašanje predloži v odločanje Sodišču.

Kadar je takšno vprašanje postavljeno v postopku, ki teče pred sodiščem države članice, zoper odločitev katerega po nacionalnem pravu ni pravnega sredstva, je to sodišče dolžno predložiti zadevo Sodišču.

Člen 235 (prej člen 178)

Sodišče je pristojno v sporih glede nadomestila škode, ki ga predvideva drugi odstavek člena 288.

Člen 236 (prej člen 179)

Sodišče je v mejah in pod pogoji, ki so določeni v kadrovskih predpisih ali v pogojih za zaposlitev, pristojno za vse spore med Skupnostjo in njenimi uslužbenci.

Člen 237 (prej člen 180)

Sodišče je v mejah, določenih v nadaljevanju te pogodbe, pristojno v sporih glede:

a) izpolnjevanja obveznosti držav članic v skladu s statutom Evropske investicijske banke. V tej zvezi ima svet direktorjev banke pooblastila, dodeljena Komisiji v skladu s členom 226;

b) ukrepov, ki jih je sprejel svet guvernerjev Evropske investicijske banke. V tej zvezi lahko vsaka država članica, Komisija ali svet direktorjev banke sproži postopek v skladu s pogoji iz člena 230;

c) ukrepov, ki jih je sprejel svet direktorjev Evropske investicijske banke. Postopke zoper takšne ukrepe lahko sprožijo samo države članice ali Komisija pod pogoji iz člena 230 in le zaradi neupoštevanja postopka, predvidenega v členu 21(2), (5), (6) in (7) statuta banke;

d) izpolnjevanja obveznosti nacionalnih centralnih bank v skladu s to pogodbo in statutom ESCB. V tej zvezi so pooblastila Sveta ECB nasproti nacionalnim centralnim bankam enaka pooblastilom, ki so bila dodeljena Komisiji nasproti državam članicam v skladu s členom 226. Če Sodišče ugotovi, da neka nacionalna centralna banka ni izpolnila ene od obveznosti iz te pogodbe, mora ta banka sprejeti potrebne ukrepe za izvršitev sodbe Sodišča.

Člen 238 (prej člen 181)

Sodišče je pristojno za izrekanje sodb na podlagi arbitražne klavzule v pogodbah, ki jih sklene Skupnost ali ki so sklenjene v njenem imenu, ne glede na to, ali jih ureja javno ali zasebno pravo.

Člen 239 (prej člen 182)

Sodišče je pristojno v vseh sporih med državami članicami, ki se nanašajo na predmet te pogodbe, če je bil spor predložen Sodišču v skladu s posebnim sporazumom med strankami.

Člen 240 (prej člen 183)

Spori, v katerih je ena od strank Skupnost, niso izvzeti iz pristojnosti sodišč držav članic, razen kjer je bila pristojnost s to pogodbo dodeljena Sodišču.

Člen 241 (prej člen 184)

Ne glede na iztek roka iz petega odstavka člena 230 lahko vsaka stranka v sporu, v katerem gre za uredbo, ki sta jo skupaj sprejela Evropski parlament in Svet, ali za uredbo Sveta, Komisije ali ECB, pred Sodiščem uveljavlja, da se ta uredba iz razlogov, navedenih v drugem odstavku člena 230, ne uporablja.

Člen 242 (prej člen 185)

Tožbe, vložene pri Sodišču, nimajo odložilnega učinka. Vendar pa lahko Sodišče, če meni, da okoliščine to zahtevajo, odloži izvršitev izpodbijanega akta.

Člen 243 (prej člen 186)

Sodišče lahko v vseh pri njem vloženih zadevah sprejme potrebne začasne odredbe.

Člen 244 (prej člen 187)

Sodbe Sodišča so izvršljive v skladu s pogoji iz člena 256.

Člen 245 (prej člen 188)

Statut Sodišča je določen v posebnem protokolu.

Svet lahko na zahtevo Sodišča ter po posvetovanju s Komisijo in Evropskim parlamentom soglasno spremeni določbe naslova III Statuta.

Sodišče sprejme svoj poslovnik. Tega mora soglasno odobriti Svet.

ODDELEK 5

Računsko sodišče

Člen 246 (prej člen 188a)

Računsko sodišče opravlja revizije.

Člen 247 (prej člen 188b)

1. Računsko sodišče ima petnajst članov.

2. Člani Računskega sodišča so izbrani med osebami, ki v svojih državah pripadajo ali so pripadale zunanjim revizijskim organom ali ki so posebej usposobljene za to službo. Njihova neodvisnost mora biti nedvomna.

3. Svet po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno imenuje člane Računskega sodišča za mandat šestih let.

Člani Računskega sodišča so lahko ponovno imenovani.

Predsednika Računskega sodišča izvolijo med svojimi člani za mandat treh let. Predsednik je lahko ponovno izvoljen.

4. Člani Računskega sodišča so pri opravljanju svojih nalog v splošnem interesu Skupnosti popolnoma neodvisni.

Pri opravljanju teh nalog ne smejo zahtevati ali sprejemati nikakršnih navodil od posameznih vlad ali drugih organov. Vzdržijo se vsakršnega ravnanja, ki je nezdružljivo z njihovimi nalogami.

5. Člani Računskega sodišča med svojim mandatom ne smejo opravljati nobene druge poklicne dejavnosti, bodisi pridobitne ali nepridobitne. Pri prevzemu svojih nalog se slovesno obvežejo, da bodo med svojim mandatom in po njegovem izteku spoštovali iz mandata izhajajoče obveznosti, zlasti dolžnost, da bodo po izteku mandata pri sprejemanju določenih imenovanj ali ugodnosti ravnali pošteno in diskretno.

6. Razen ob redni zamenjavi ali smrti dolžnosti člana Računskega sodišča prenehajo z njegovim odstopom ali če ga razreši Sodišče v skladu z odstavkom 7.

Tako izpraznjeno mesto se za preostanek njegovega mandata zapolni z novim članom.

Razen ob razrešitvi ostanejo člani Računskega sodišča na svojem položaju do zamenjave.

7. Član Računskega sodišča je lahko razrešen ali se mu lahko odvzame pravica do pokojnine ali namesto nje odobrenih ugodnosti le, kadar Sodišče na predlog Računskega sodišča ugotovi, da član ne izpolnjuje več zahtevanih pogojev ali obveznosti, ki izhajajo iz njegovega položaja.

8. Svet s kvalificirano večino določi pogoje za zaposlitev predsednika in članov Računskega sodišča, zlasti njihove plače, nadome-

stila in pokojnine. Prav tako z enako večino določi druga izplačila, ki se nakazujejo kot osebni prejemki.

9. Določbe Protokola o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti, ki se uporabljajo za sodnike Sodišča, veljajo tudi za člane Računskega sodišča.

Člen 248 (prej člen 188c)

1. Računsko sodišče izvaja revizije vseh prihodkov in odhodkov Skupnosti. Prav tako izvaja revizije prihodkov in odhodkov vseh organov, ki jih je ustanovila Skupnost, če ustrezni ustanovni akt takšne revizije ne izključuje.

Računsko sodišče predloži Evropskemu parlamentu in Svetu izjavo o zanesljivosti poslovnih knjig ter zakonitosti in pravilnosti poslovnih dogodkov, ki se objavi v Uradnem listu Evropskih skupnosti.

2. Računsko sodišče preveri zakonitost in pravilnost vseh prihodkov in odhodkov ter, ali je bilo finančno poslovodenje dobro. Pri tem poroča zlasti o vseh primerih nepravilnosti.

Revizija prihodkov se opravi na podlagi zapadlih zneskov in zneskov, ki so bili Skupnosti dejansko plačani.

Revizija odhodkov se opravi na podlagi prevzetih obveznosti in izvršenih izplačil.

Navedeni reviziji se lahko opravita pred zaključkom poslovnih knjig za ustrezno proračunsko leto.

3. Revizija se opravi na podlagi računovodske dokumentacije in, če je to potrebno, na kraju samem v drugih institucijah Skupnosti, v prostorih katerega koli organa, ki vodi računovodske evidence prihodkov ali odhodkov v imenu Skupnosti, ter v državah članicah, tudi v prostorih katere koli fizične ali pravne osebe, ki prejema plačila iz proračuna. V državah članicah se revizija opravi v povezavi z nacionalnimi revizijskimi organi ali – če ti nimajo potrebne pristojnosti – s pristojnimi nacionalnimi službami. Računsko sodišče in revizijski organi držav članic sodelujejo v duhu zaupanja, pri čemer ohranjajo svojo neodvisnost. Ti organi ali službe obvestijo Računsko sodišče, ali nameravajo sodelovati pri reviziji.

Druge institucije Skupnosti, vsi organi, ki vodijo računovodske evidence prihodkov ali odhodkov v imenu Skupnosti, vse fizične ali pravne osebe, ki prejemajo plačila iz proračuna, ter nacionalni revizijski organi ali – če ti nimajo potrebne pristojnosti – pristojne nacionalne službe pošljejo Računskemu sodišču na njegovo zahtevo vso dokumentacijo ali vse podatke, ki so potrebni za izvršitev njegove naloge.

Glede dejavnosti Evropske investicijske banke pri vodenju računovodskih evidenc odhodkov in prihodkov Skupnosti ureja pravice sodišča do dostopa do podatkov te banke sporazum med sodiščem, banko in Komisijo. Če sporazum ni bil sklenjen, ima sodišče navzlic temu dostop do podatkov, potrebnih za revizijo odhodkov in prihodkov Skupnosti, ki jih vodi banka.

4. Računsko sodišče pripravi letno poročilo po koncu vsakega proračunskega leta. To poročilo se predloži drugim institucijam Skupnosti in se skupaj z odgovori teh institucij na ugotovitve Računskega sodišča objavi v Uradnem listu Evropskih skupnosti.

Prav tako lahko Računsko sodišče kadar koli predloži svoje ugotovitve glede specifičnih vprašanj, zlasti v obliki posebnih poročil, in da mnenje na predlog ene od drugih institucij Skupnosti.

Letna poročila, posebna poročila ali mnenja sprejme z večino svojih članov.

Evropskemu parlamentu in Svetu pomaga pri nadzoru nad izvrševanjem proračuna.

POGLAVJE 2

Skupne določbe za več institucij

Člen 249 (prej člen 189)

Za izpolnjevanje svojih nalog v skladu z določbami te pogodbe Evropski parlament skupaj s Svetom ter Svet in Komisija sprejemajo uredbe in direktive, sprejemajo odločbe, pripravljajo priporočila ali dajejo mnenja.

Uredba se splošno uporablja. Zavezujoča je v celoti in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

Direktiva je za vsako državo članico, na katero je naslovljena, zavezujoča glede cilja, ki ga je treba doseči, vendar prepušča nacionalnim organom izbiro oblike in metod.

Odločba je v celoti zavezujoča za vse, na katere je naslovljena.

Priporočila in mnenja niso zavezujoča.

Člen 250 (prej člen 189a)

1. Kadar Svet v skladu s to pogodbo odloča na predlog Komisije, je ob upoštevanju člena 251(4) in (5) za sprejetje akta, ki spreminja ta predlog, potrebna soglasna odločitev Sveta.

2. Dokler Svet ne ukrepa, lahko Komisija svoj predlog spremeni kadar koli med postopkom za sprejetje akta Skupnosti.

Člen 251 (prej člen 189b)

1. Kadar se ta pogodba glede sprejetja akta sklicuje na ta člen, se uporablja v nadaljevanju navedeni postopek.

2. Komisija poda predlog Evropskemu parlamentu in Svetu.

Svet, ki odloča s kvalificirano večino, po pridobitvi mnenja Evropskega parlamenta:

– če odobri vse spremembe, ki jih vsebuje mnenje Evropskega parlamenta, lahko sprejme predlagani akt s temi spremembami;

– če Evropski parlament ne predlaga sprememb, lahko sprejme predlagani akt;

– v drugih primerih sprejme skupno stališče in ga pošlje Evropskemu parlamentu. Svet izčrpno obvesti Evropski parlament o razlogih za sprejetje tega skupnega stališča. Komisija izčrpno obvesti Evropski parlament o svojem stališču.

Če Evropski parlament v treh mesecih po takem obvestilu:

a) potrdi skupno stališče ali ne sprejme nikakršne odločitve, se šteje, da je bil zadevni akt sprejet v skladu s tem skupnim stališčem;

b) zavrne z absolutno večino svojih članov skupno stališče, se šteje, da predlagani akt ni bil sprejet;

c) z absolutno večino svojih članov predlaga spremembe skupnega stališča, se spremenjeno besedilo pošlje Svetu in Komisiji, ki o teh spremembah podata svoje mnenje.

3. Če Svet v treh mesecih po prejemu sprememb Evropskega parlamenta s kvalificirano večino odobri vse spremembe, se šteje, da je bil zadevni akt sprejet v obliki tako spremenjenega skupnega stališča; o spremembah, glede katerih je Komisija izrazila odklonilno mnenje, pa Svet odloča soglasno. Če Svet ne odobri vseh sprememb, predsednik Sveta v dogovoru s predsednikom Evropskega parlamenta v šestih tednih skliče sestanek Spravnega odbora.

4. Spravni odbor, ki ga sestavljajo člani Sveta ali njihovi predstavniki in enako število predstavnikov Evropskega parlamenta, ima nalogo, da s kvalificirano večino članov Sveta ali njihovih predstavnikov in z večino predstavnikov Evropskega parlamenta doseže soglasje o skupnem besedilu. Komisija sodeluje pri postopkih Spravnega odbora ter daje vse potrebne pobude za uskladitev stališč Evropskega parlamenta in Sveta. Pri izpolnjevanju te naloge Spravni odbor obravnava skupno stališče na podlagi sprememb, ki jih je predlagal Evropski parlament.

5. Če Spravni odbor v šestih tednih po svojem sklicu odobri skupno besedilo, imata Evropski parlament, ki odloča z absolutno večino oddanih glasov, in Svet, ki odloča s kvalificirano večino, na voljo šest tednov od datuma omenjene odobritve, da sprejmeta zadevni akt v skladu s skupnim besedilom. Če ena od obeh institucij ne odobri predlaganega akta v tem roku, se šteje, da ni bil sprejet.

6. Če Spravni odbor ne odobri skupnega besedila, se šteje, da predlagani akt ni bil sprejet.

7. Trimesečni in šesttedenski rok iz tega člena se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljšata za največ en mesec oziroma dva tedna.

Člen 252 (prej člen 189c)

Kadar se ta pogodba glede sprejetja akta sklicuje na ta člen, se uporablja naslednji postopek:

a) Svet na predlog Komisije in po pridobitvi mnenja Evropskega parlamenta s kvalificirano večino sprejme skupno stališče.

b) Skupno stališče Sveta se predloži Evropskemu parlamentu. Svet in Komisija izčrpno obvestita Evropski parlament o vseh razlogih Sveta za sprejetje tega skupnega stališča in tudi o stališču Komisije.

Če Evropski parlament v treh mesecih po takem obvestilu skupno stališče odobri ali v tem roku ne sprejme nikakršne odločitve, Svet dokončno sprejme akt v skladu s skupnim stališčem.

c) Evropski parlament lahko v roku treh mesecev, navedenem v točki (b), z absolutno večino svojih članov predlaga spremembe skupnega stališča Sveta. Z enako večino lahko skupno stališče Sveta tudi zavrne. Izid postopka se sporoči Svetu in Komisiji.

Če Evropski parlament zavrne skupno stališče Sveta, je v drugi obravnavi potrebna soglasna odločitev Sveta.

d) Komisija v roku enega meseca znova preuči predlog, na podlagi katerega je Svet sprejel svoje skupno stališče, in pri tem upošteva spremembe, ki jih je predlagal Evropski parlament.

Komisija hkrati s svojim ponovno preučenim predlogom pošlje Svetu spremembe, ki jih je predlagal Evropski parlament, a jih ni sprejela, in o njih izrazi svoje mnenje. Svet lahko te spremembe sprejme soglasno.

e) Svet s kvalificirano večino sprejme predlog, ki ga je Komisija ponovno preučila.

Svet lahko spremeni predlog, ki ga je Komisija ponovno preučila, samo soglasno.

f) V primerih iz točk (c), (d) in (e) mora Svet odločiti v roku treh mesecev. Če Svet v tem roku ne sprejme nobene odločitve, se šteje, da predlog Komisije ni bil sprejet.

g) Roke iz točk (b) in (f) lahko Svet in Evropski parlament v medsebojnem soglasju podaljšata za največ en mesec.

Člen 253 (prej člen 190)

V uredbah, direktivah in odločbah, ki jih skupno sprejmeta Evropski parlament in Svet, ter v aktih, ki jih sprejme bodisi Svet ali Komisija, se navedejo razlogi za njihovo sprejetje, pa tudi vsi predlogi ali mnenja, ki jih je bilo treba pridobiti po tej pogodbi.

Člen 254 (prej člen 191)

1. Uredbe, direktive in odločbe, sprejete v skladu s postopkom iz člena 251, podpišeta predsednik Evropskega parlamenta in predsednik Sveta, nato pa se objavijo v Uradnem listu Evropskih skupnosti. Veljati začnejo z datumom, ki je v njih naveden, sicer pa dvajseti dan po njihovi objavi.

2. Uredbe Sveta in Komisije, pa tudi direktive teh dveh institucij, ki so naslovljene na vse države članice, se objavijo v Uradnem listu Evropskih skupnosti. Veljati začnejo z datumom, ki je v njih naveden, sicer pa dvajseti dan po njihovi objavi.

3. O drugih direktivah in odločbah se uradno obvesti tiste, na katere so naslovljene, učinkovati pa začnejo s takšnim obvestilom.

Člen 255 (prej člen 191a)

1. Vsi državljani Unije in vse fizične ali pravne osebe s prebivališčem ali statutarnim sedežem v eni od držav članic imajo pravico dostopa do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije ob upoštevanju načel in pogojev, ki naj se določijo v skladu z odstavkoma 2 in 3.

2. Splošna načela in omejitve iz razlogov javnega ali zasebnega interesa, ki veljajo za to pravico dostopa do dokumentov, določi Svet v skladu s postopkom iz člena 251 v dveh letih po začetku veljavnosti Amsterdamske pogodbe.

3. Vsaka od zgoraj navedenih institucij v svojem poslovniku predpiše posebne določbe glede dostopa do njenih dokumentov.

Člen 256 (prej člen 192)

Odločbe Sveta ali Komisije, ki nalagajo denarno obveznost osebam, so izvršilni naslov; to ne velja za države.

Izvršbo urejajo pravila civilnega postopka, ki veljajo v državi, na ozemlju katere se opravi izvršba. Nacionalni organ, ki ga v ta namen določi vlada vsake od držav članic ter o tem obvesti Komisijo in Sodišče, priloži odločbi potrdilo o njeni izvršljivosti, pri čemer ni potrebna nobena druga formalnost razen overovitve verodostojnosti odločbe.

Ko so te formalnosti na zahtevo zadevne stranke izpolnjene, lahko ta preide na izvršbo v skladu z nacionalnim pravom tako, da zadevo predloži neposredno pristojnim organom.

Izvršba se lahko odloži le z odločbo Sodišča. Vendar so za nadzor nad pravilnostjo izvršilnih dejanj pristojna sodišča zadevne države.

POGLAVJE 3

Ekonomsko-socialni odbor

Člen 257 (prej člen 193)

Ustanovi se Ekonomsko-socialni odbor. Ima svetovalni status.

Odbor sestavljajo predstavniki različnih vrst ekonomskih in socialnih dejavnosti, zlasti predstavniki proizvajalcev, kmetov, prevoznikov, delavcev, trgovcev, obrtnikov, samostojnih poklicev in predstavniki javnosti.

Člen 258 (prej člen 194)

Število članov Ekonomsko-socialnega odbora je naslednje:

Belgija	12
Danska	9
Nemčija	24
Grčija	12
Španija	21
Francija	24
Irska	9
Italija	24
Luksemburg	6
Nizozemska	12
Avstrija	12
Portugalska	12
Finska	9
Švedska	12
Združeno kraljestvo	24.

Člane Odbora imenuje Svet soglasno za dobo štirih let. Lahko so ponovno imenovani.

Člani odbora niso vezani na nikakršna obvezna navodila. Pri opravljanju svojih nalog so v splošnem interesu Skupnosti popolnoma neodvisni.

Svet s kvalificirano večino določi nadomestila za člane odbora.

Člen 259 (prej člen 195)

1. Za imenovanje članov odbora predloži vsaka država članica Svetu seznam, na katerem je dvakrat toliko kandidatov, kolikor je dodeljenih sedežev za njene državljane.

Pri sestavi odbora se upošteva potreba po zagotavljanju ustrezne zastopanosti različnih vrst ekonomskih in socialnih dejavnosti.

2. Svet se posvetuje s Komisijo. Pridobi lahko mnenje reprezentativnih evropskih organizacij iz različnih gospodarskih in socialnih sektorjev, ki jih zadevajo dejavnosti Skupnosti.

Člen 260 (prej člen 196)

Odbor izvoli svojega predsednika in predsedstvo med svojimi člani za dobo dveh let.

Odbor sprejme svoj poslovnik.

Skliče ga njegov predsednik na zahtevo Sveta ali Komisije. Sestane se lahko tudi na lastno pobudo.

Člen 261 (prej člen 197)

Odbor vključuje strokovne skupine za glavna področja, ki jih zajema ta pogodba.

Te strokovne skupine delujejo v okviru splošnih pristojnosti odbora. Z njimi se ne sme posvetovati neodvisno od odbora.

V okviru odbora se lahko ustanovijo tudi pododbori, ki pripravljajo osnutke mnenj o specifičnih vprašanjih ali na specifičnih področjih, ki se predložijo odboru v presojo.

Poslovnik določa način sestave ter ureja pristojnosti strokovnih skupin in pododborov.

Člen 262 (prej člen 198)

Svet ali Komisija se morata posvetovati z odborom v primerih, predvidenih s to pogodbo. Obe instituciji pa se lahko posvetujeta z odborom v vseh primerih, za katere menita, da je to primerno. Odbor lahko da mnenje na lastno pobudo v tistih primerih, za katere meni, da je to primerno.

Kadar Svet ali Komisija meni, da je to potrebno, postavi odboru rok za predložitev mnenja, ki ne sme biti krajši od enega meseca od datuma, ko predsednik odbora prejme ustrezno uradno obvestilo. Če ob izteku tega roka mnenje ni dano, to ne prepreči nadaljnjega ukrepanja.

Mnenje odbora in mnenje strokovne skupine se skupaj s poročilom o posvetovanjih pošljeta Svetu in Komisiji.

Z odborom se lahko posvetuje Evropski parlament.

POGLAVJE 4

Odbor regij

Člen 263 (prej člen 198a)

Ustanovi se odbor, sestavljen iz predstavnikov regionalnih in lokalnih organov, v nadaljnjem besedilu imenovan "Odbor regij", ki ima svetovalni status.

Število članov Odbora regij je naslednje:

Belgija	12
Danska	9
Nemčija	24
Grčija	12
Španija	21
Francija	24
Irska	9
Italija	24
Luksemburg	6
Nizozemska	12
Avstrija	12
Portugalska	12
Finska	9
Švedska	12
Združeno kraljestvo	24.

Člane odbora in enako število nadomestnih članov imenuje Svet soglasno na predlog držav članic za dobo štirih let. Lahko so ponovno imenovani. Noben član odbora ne sme biti hkrati tudi član Evropskega parlamenta.

Člani odbora niso vezani na nikakršna obvezna navodila. Pri opravljanju svojih nalog so v splošnem interesu Skupnosti popolnoma neodvisni.

Člen 264 (prej člen 198b)

Odbor regij izvoli svojega predsednika in predsedstvo med svojimi člani za dobo dveh let.

Odbor sprejme svoj poslovnik.

Skliče ga njegov predsednik na zahtevo Sveta ali Komisije. Sestane se lahko tudi na lastno pobudo.

Člen 265 (prej člen 198c)

Svet ali Komisija se posvetuje z Odborom regij v primerih, predvidenih s to pogodbo, in v vseh drugih primerih, za katere ena od teh dveh institucij meni, da je to primerno, zlasti tistih, ki zadevajo čezmejno sodelovanje.

Kadar Svet ali Komisija meni, da je to potrebno, postavi odboru rok za predložitev mnenja, ki ne sme biti krajši od enega meseca od datuma, ko predsednik odbora prejme ustrezno uradno obvestilo. Če ob izteku tega roka mnenje ni dano, to ne prepreči nadaljnjega ukrepanja.

Kadar je Ekonomsko-socialni odbor v skladu s členom 262 zaprošen za mnenje, Svet ali Komisija o tem obvesti Odbor regij. Če ta meni, da gre za specifične regionalne interese, lahko o zadevi poda mnenje.

Z Odborom regij se lahko posvetuje Evropski parlament.

Odbor lahko da mnenje na lastno pobudo v tistih primerih, za katere meni, da je to primerno.

Mnenje odbora se skupaj s poročilom o posvetovanjih pošlje Svetu in Komisiji.

POGLAVJE 5

Evropska investicijska banka

Člen 266 (prej člen 198d)

Evropska investicijska banka je pravna oseba.

Člani Evropske investicijske banke so države članice.

Statut Evropske investicijske banke je določen v protokolu, ki je priloga k tej pogodbi.

Člen 267 (prej člen 198e)

Naloga Evropske investicijske banke je, da v interesu Skupnosti prispeva k uravnoteženemu in nemotenemu razvoju skupnega trga, pri čemer ima dostop do trga kapitala in uporablja lastna sredstva. V ta namen banka, ki posluje na neprofitni podlagi, odobrava posojila in izdaja jamstva, ki v vseh sektorjih gospodarstva olajšujejo financiranje naslednjih projektov:

a) projektov za razvoj regij z omejenimi možnostmi;

b) projektov za posodabljanje ali preoblikovanje podjetij ali razvoj novih dejavnosti, potrebnih zaradi postopne vzpostavitve skupnega trga, kadar so ti projekti takšnega obsega ali takšne vrste, da jih ni mogoče v celoti financirati iz sredstev, ki so na voljo v posameznih državah članicah;

c) projektov skupnega interesa za več držav članic, ki so takšnega obsega ali takšne vrste, da jih ni mogoče v celoti financirati iz sredstev, ki so na voljo v posameznih državah članicah.

Banka pri opravljanju svoje naloge olajšuje financiranje investicijskih programov skupaj s pomočjo iz strukturnih skladov in drugih finančnih instrumentov Skupnosti.

NASLOV II

FINANČNE DOLOČBE

Člen 268 (prej člen 199)

Vse postavke prihodkov in odhodkov Skupnosti, tudi tiste, ki se nanašajo na Evropski socialni sklad, se vključijo v načrte, ki se pripravijo za vsako proračunsko leto, in prikažejo v proračunu.

Odhodki, ki nastanejo za poslovanje institucij na podlagi določb Pogodbe o Evropski uniji in ki se nanašajo na skupno zunanjo in varnostno politiko ter na sodelovanje na področjih pravosodja in notranjih zadev, bremenijo proračun. Odhodki, ki nastanejo pri poslovanju institucij v zvezi z izvajanjem omenjenih določb, lahko pod pogoji, navedenimi v teh določbah, bremenijo proračun.

Prihodki in odhodki, prikazani v proračunu, morajo biti uravnoteženi.

Člen 269 (prej člen 201)

Brez vpliva na druge prihodke se proračun v celoti financira iz lastnih sredstev.

Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno določi določbe o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti, ki jih priporoči državam članicam v sprejetje skladno z njihovimi ustavnimi pravili.

Člen 270 (prej člen 201a)

Zaradi ohranjanja proračunske discipline Komisija ne pripravlja nikakršnih predlogov za pravne akte Skupnosti niti ne spreminja svojih predlogov ali sprejema izvedbenih ukrepov, ki bi lahko bistveno vplivali na proračun, ne da bi zagotovila, da se lahko zadevni predlog ali ukrep financira v mejah lastnih sredstev Skupnosti po določbah, ki jih Svet sprejme v skladu s členom 269.

Člen 271 (prej člen 202)

V proračunu prikazani odhodki se odobrijo za eno proračunsko leto, razen če uredbe, sprejete v skladu s členom 279, ne določajo drugače.

Pod pogoji, ki se določijo skladno s členom 279, se razen odhodkov za zaposlene lahko vsa odobrena proračunska sredstva, ki niso bila porabljena do konca proračunskega leta, prenesejo samo na naslednje proračunsko leto.

Odobrena proračunska sredstva se razvrstijo po področjih porabe, ki združujejo odhodkovne postavke glede na njihovo vrsto ali namen, kolikor je to potrebno, pa se v skladu z uredbami iz člena 279 dodatno razčlenijo.

Odhodki Evropskega parlamenta, Sveta, Komisije in Sodišča se brez poseganja v posebno ureditev, ki velja za nekatere skupne odhodkovne postavke, prikažejo v ločenih delih proračuna.

Člen 272 (prej člen 203)

1. Proračunsko leto traja od 1. januarja do 31. decembra.

2. Vsaka institucija Skupnosti pred 1. julijem pripravi načrt svojih odhodkov. Komisija združi te načrte v predhodnem predlogu proračuna. Priloži mu mnenje, ki lahko vsebuje drugačne načrte.

Predhodni predlog proračuna vsebuje načrt prihodkov in načrt odhodkov.

3. Komisija predloži Svetu predhodni predlog proračuna najpozneje do 1. septembra v letu, ki je pred letom njegovega izvrševanja.

Svet se posvetuje s Komisijo in, kadar je primerno, tudi z drugimi zadevnimi institucijami, če ima namen odstopati od predhodnega predloga proračuna.

Svet s kvalificirano večino sprejme predlog proračuna in ga predloži Evropskemu parlamentu.

4. Predlog proračuna se Evropskemu parlamentu predloži najpozneje do 5. oktobra v letu, ki je pred letom njegovega izvrševanja.

Evropski parlament ima pravico, da z večino svojih članov dopolni predlog proračuna in da Svetu z absolutno večino oddanih glasov predlaga spremembe predloga proračuna glede odhodkov, ki neizogibno izhajajo iz te pogodbe ali iz aktov, sprejetih v skladu s pogodbo.

Če je Evropski parlament v 45 dneh po prejemu predloga proračuna tega odobril, se šteje, da je proračun dokončno sprejet. Če Evropski parlament v tem roku predloga proračuna ni dopolnil niti zanj ni predlagal sprememb, se šteje, da je proračun dokončno sprejet.

Če je Evropski parlament v tem roku sprejel dopolnitve ali predlagal spremembe, se predlog proračuna, skupaj s dopolnitvami ali predlaganimi spremembami, predloži Svetu.

5. Po razpravi o predlogu proračuna s Komisijo in, kadar je primerno, z drugimi zadevnimi institucijami Svet ravna v skladu z naslednjimi pogoji:

a) Svet lahko s kvalificirano večino spremeni vsako dopolnitev, ki jo je sprejel Evropski parlament;

b) glede predlaganih sprememb:

– če sprememba, ki jo predlaga Evropski parlament, ne povzroči zvišanja skupnega zneska odhodkov neke institucije, zlasti ker bi se morebitno posledično zvišanje odhodkov izrecno kompenziralo z eno ali več predlaganimi spremembami, ki bi odhodke ustrezno znižale, lahko Svet s kvalificirano večino zavrne predlagano spremembo. Če je ne zavrne, se šteje, da je predlagana sprememba odobrena;

– če sprememba, ki jo predlaga Evropski parlament, povzroči zvišanje skupnega zneska odhodkov neke institucije, lahko Svet s kvalificirano večino odobri predlagano spremembo. Če je ne odobri, se šteje, da je predlagana sprememba zavrnjena;

– če je Svet v skladu z enim od prejšnjih dveh pododstavkov zavrnil predlagano spremembo, lahko s kvalificirano večino bodisi ohrani v predlogu proračuna navedeni znesek ali pa določi drug znesek.

Predlog proračuna se spremeni na podlagi predlaganih sprememb, ki jih odobri Svet.

Če Svet v 15 dneh po prejemu predloga proračuna ni spremenil nobene od dopolnitev, ki jih je sprejel Evropski parlament, in če so bile predlagane spremembe Evropskega parlamenta odobrene, se šteje, da je proračun dokončno sprejet. Svet obvesti Evropski parlament, da ni spremenil nobene dopolnitve in da so bile predlagane spremembe odobrene.

Če je Svet v tem roku spremenil eno ali več dopolnitev, ki jih je sprejel Evropski parlament, ali če so bile predlagane spremembe Evropskega parlamenta zavrnjene ali spremenjene, se spremenjeni predlog proračuna ponovno predloži Evropskemu parlamentu. Svet obvesti Evropski parlament o rezultatih svojih posvetovanj.

6. Evropski parlament, ki se ga uradno obvesti o ukrepih, izvedenih na podlagi njegovih predlaganih sprememb, lahko v 15 dneh po prejemu predloga proračuna z večino svojih članov in tremi petinami oddanih glasov dopolni ali zavrne spremembe svojih dopolnitev, ki jih je predlagal Svet, in na ta način sprejme proračun. Če v tem roku Evropski parlament ne ukrepa, se šteje, da je proračun dokončno sprejet.

7. Predsednik Evropskega parlamenta po končanem postopku iz tega člena razglasi, da je proračun dokončno sprejet.

8. Vendar pa lahko Evropski parlament iz tehtnih razlogov z večino svojih članov in dvema tretjinama oddanih glasov zavrne predlog proračuna in zahteva, da se mu predloži nov predlog.

9. Za vse druge odhodke, ki ne izhajajo neizogibno iz te pogodbe ali iz aktov, sprejetih na podlagi te pogodbe, se vsako leto določi najvišja stopnja povišanja za istovrstne odhodke, ki nastanejo med tekočim proračunskim letom.

Komisija po posvetovanju z Odborom za ekonomsko politiko določi to najvišjo stopnjo, ki izhaja iz:

– gibanja obsega bruto nacionalnega proizvoda v Skupnosti,

– povprečnih sprememb v proračunih držav članic

in

– gibanja življenjskih stroškov v predhodnem proračunskem letu.

O najvišji stopnji se pred 1. majem obvestijo vse institucije Skupnosti. Te jo morajo skladno z določbami četrtega in petega pododstavka tega odstavka upoštevati v proračunskem postopku.

Če pri odhodkih, ki ne izhajajo neizogibno iz te pogodbe ali iz aktov, sprejetih v skladu s to pogodbo, dejanska stopnja povišanja v predlogu proračuna, ki ga je pripravil Svet, presega polovico najvišje stopnje, lahko Evropski parlament ob uveljavljanju svoje pravice do sprememb dodatno poviša skupni znesek teh odhodkov do meje, ki ne presega polovice najvišje stopnje.

Kadar Evropski parlament, Svet ali Komisija meni, da se mora zaradi dejavnosti Skupnosti stopnja, določena v skladu s postopkom iz tega odstavka, preseči, se lahko s soglasjem Sveta, ki odloča s kvalificirano večino, in Evropskega parlamenta, ki odloča z večino svojih članov in tremi petinami oddanih glasov, določi druga stopnja.

10. Vsaka institucija izvaja pristojnosti po tem členu ob upoštevanju določb te pogodbe in v skladu s to pogodbo sprejetih aktov, zlasti tistih, ki se nanašajo na lastna sredstva Skupnosti ter na ravnotežje med prihodki in odhodki.

Člen 273 (prej člen 204)

Če proračun na začetku proračunskega leta še ni izglasovan, se lahko glede posameznih področij porabe ali njihovih sestavnih delov v skladu z določbami uredb, sprejetih na podlagi člena 279, vsak mesec porabi ena dvanajstina proračunskih sredstev, odobrenih za predhodno proračunsko leto; vendar pa Komisija mesečno ne sme razpolagati s sredstvi, ki presegajo eno dvanajstino njihovega obsega, predvidenega v predlogu proračuna v pripravi.

Svet lahko s kvalificirano večino odobri odhodke, ki so višji od ene dvanajstine, če so upoštevani drugi pogoji iz prvega pododstavka.

Če se sklep nanaša na odhodke, ki ne izhajajo nujno iz te pogodbe ali iz aktov, sprejetih v skladu z njo, ga Svet nemudoma predloži Evropskemu parlamentu; Evropski parlament lahko v 30 dneh z večino svojih članov in tremi petinami oddanih glasov sprejme drugačen sklep o odhodkih, ki presegajo eno dvanajstino iz prvega pododstavka. Ta del sklepa Sveta se odlo-

ži, dokler Evropski parlament ne odloči. Če Evropski parlament v omenjenem roku ni odločil drugače kakor Svet, se šteje, da je sklep Sveta dokončno sprejet.

V sklepih iz drugega in tretjega pododstavka se za zagotovitev uporabe tega člena določijo potrebni ukrepi, ki se nanašajo na vire.

Člen 274 (prej člen 205)

Komisija izvršuje proračun v skladu z določbami uredb, sprejetih na podlagi člena 279, na lastno odgovornost in v mejah odobrenih proračunskih sredstev, pri čemer upošteva načela dobrega finančnega poslovodenja. Države članice sodelujejo s Komisijo, da bi zagotovile porabo odobrenih proračunskih sredstev v skladu z načeli dobrega finančnega poslovodenja.

Uredbe za vsako institucijo določajo podrobna pravila, ki se nanašajo na njen delež odhodkov.

Ob upoštevanju omejitev in pogojev, ki jih določajo uredbe, sprejete v skladu s členom 279, lahko Komisija v okviru proračuna odobrena sredstva prerazporedi med področji porabe ali med njihovimi sestavnimi deli.

Člen 275 (prej člen 205a)

Komisija predloži Svetu in Evropskemu parlamentu vsako leto poročilo za predhodno proračunsko leto, ki se nanaša na izvrševanje proračuna. Komisija jima predloži tudi izkaz stanja sredstev in obveznosti Skupnosti.

Člen 276 (prej člen 206)

1. Na priporočilo Sveta, ki odloča s kvalificirano večino, da Evropski parlament Komisiji razrešnico glede izvrševanja proračuna. V ta namen najprej Svet, nato pa Evropski parlament pregledata poročilo in izkaz stanja iz člena 275, letno poročilo Računskega sodišča, skupaj z odgovori revidiranih institucij na ugotovitve Računskega sodišča, izjavo o zanesljivosti iz drugega pododstavka člena 248(1) in vsa ustrezna posebna poročila Računskega sodišča.

2. Evropski parlament lahko pred razrešnico Komisiji ali za druge namene v zvezi z izvajanjem pooblastil za izvrševanje proračuna od Komisije zahteva podatke o izvrševanju odhodkov ali delovanju finančnih nadzornih sistemov. Komisija Evropskemu parlamentu na njegovo zahtevo predloži vse potrebne informacije.

3. Komisija ukrene vse potrebno glede ugotovitev, izraženih v sklepih o razrešnici, in drugih ugotovitev Evropskega parlamenta o izvrševanju odhodkov, pa tudi glede pojasnil, priloženih priporočilom Sveta, ki se nanašajo na razrešnico.

Komisija na zahtevo Evropskega parlamenta ali Sveta poroča o ukrepih, ki jih je sprejela na podlagi omenjenih ugotovitev in pojasnil, zlasti pa o navodilih, ki jih je dala službam, odgovornim za izvrševanje proračuna. Tudi ta poročila se predložijo Računskemu sodišču.

Člen 277 (prej člen 207)

Proračun se pripravi v obračunski enoti, ki se določi v skladu z določbami uredb, sprejetih na podlagi člena 279.

Člen 278 (prej člen 208)

Komisija lahko pod pogojem, da o tem uradno obvesti pristojne organe zadevnih držav članic, prenese svoje dobroimetje v valuti ene od držav članic v valuto druge države članice, kolikor ji to omogoča uporabo tega dobroimetja v namene, predvidene s to pogodbo. Če Komisija razpolaga z denarnimi ali unovčljivimi sredstvi v valutah, ki jih potrebuje, se takšnim prenosom čim bolj izogiba.

Komisija se z vsako državo članico sporazumeva prek organa, ki ga določi zadevna država. Pri finančnem poslovanju Komisija uporablja storitve emisijske banke zadevne države članice ali katere koli druge finančne institucije, ki jo potrdi ta država.

Člen 279 (prej člen 209)

Svet soglasno na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in po pridobitvi mnenja Računskega sodišča:

a) sprejme finančne uredbe, v katerih se zlasti podrobno določi postopek, ki ga je treba sprejeti za pripravo in izvrševanje proračuna ter za predložitev in revizijo poročil;

b) določi načine in postopke, s katerimi se proračunski prihodki, predvideni v ureditvi o lastnih sredstvih Skupnosti, dajo na voljo Komisiji, ter določi ukrepe, ki se po potrebi uporabljajo za zagotavljanje denarnih sredstev;

c) predpiše pravila glede odgovornosti finančnih nadzornikov, odredbodajalcev in računovodij ter glede ustreznih nadzornih ukrepov.

Člen 280 (prej člen 209a)

1. Skupnost in države članice preprečujejo goljufije in vsa druga nezakonita dejanja, ki škodijo finančnim interesom Skupnosti, z ukrepi, sprejetimi v skladu s tem členom, ki delujejo svarilno in so takšni, da v državah članicah omogočajo učinkovito zaščito.

2. Države članice sprejmejo za preprečevanje goljufij, ki škodijo finančnim interesom Skupnosti, enake ukrepe, kakršne sprejmejo za preprečevanje goljufij, ki škodijo njihovim lastnim finančnim interesom.

3. Brez poseganja v druge določbe te pogodbe države članice usklajujejo svoje delovanje, katerega cilj je zaščita finančnih interesov Skupnosti pred goljufijami. V ta namen skupaj s Komisijo organizirajo tesno in redno sodelovanje med pristojnimi organi.

4. Svet sprejme v skladu s postopkom iz člena 251 in po posvetovanju z Računskim sodiščem potrebne ukrepe za preprečevanje in boj proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Skupnosti, da bi omogočil učinkovito in enakovredno zaščito v državah članicah. Ti ukrepi ne zadevajo uporabe nacionalnega kazenskega prava ali pravosodja v državah članicah.

5. Komisija v sodelovanju z državami članicami vsako leto predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o ukrepih, ki so bili sprejeti zaradi izvajanja tega člena.

ŠESTI DEL

Splošne in končne določbe

Člen 281 (prej člen 210)

Skupnost je pravna oseba.

Člen 282 (prej člen 211)

Skupnost ima v vseh državah članicah kar najširšo pravno in poslovno sposobnost, ki jo pravnim osebam priznava nacionalna zakonodaja; zlasti lahko pridobiva premično in nepremično premoženje in z njim razpolaga ter je lahko stranka v sodnem postopku. V ta namen jo zastopa Komisija.

Člen 283 (prej člen 212)

Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z drugimi zadevnimi institucijami s kvalificirano večino določi kadrovske predpise za uradnike Evropskih skupnosti in pogoje za zaposlitev drugih uslužbencev teh skupnosti.

Člen 284 (prej člen 213)

Komisija lahko v mejah in pod pogoji, ki jih Svet določi v skladu z določbami te pogodbe, zbira informacije in izvaja preverjanje, potrebno za opravljanje nalog, ki so ji bile zaupane.

Člen 285 (prej člen 213a)

1. Brez poseganja v člen 5 Protokola o Statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke sprejme Svet v skladu s postopkom iz člena 251 ukrepe za pripravo statistike, kadar je to potrebno za izvajanje dejavnosti Skupnosti.

2. Priprava statistike Skupnosti mora biti nepristranska, zanesljiva, objektivna, znanstveno neodvisna, stroškovno učinkovita in zagotavljati zaupnost statističnih podatkov; priprava ne sme pretirano obremeniti gospodarskih subjektov.

Člen 286 (prej člen 213b)

1. Od 1. januarja 1999 se za institucije in organe, ustanovljene s to pogodbo ali na njeni podlagi, uporabljajo akti Skupnosti o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in prostem pretoku takšnih podatkov.

2. Pred datumom iz odstavka 1 ustanovi Svet v skladu s postopkom iz člena 251 neodvisen nadzorni organ, odgovoren za nadzor uporabe takšnih aktov Skupnosti za institucije in organe Skupnosti ter po potrebi sprejema druge ustrezne določbe.

Člen 287 (prej člen 214)

Člani institucij Skupnosti, člani odborov ter uradniki in drugi uslužbenci Skupnosti tudi po prenehanju opravljanja svojih dolžnosti ne smejo razkrivati informacij, za katere velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti, zlasti informacij o podjetjih, njihovih poslovnih odnosih ali sestavinah stroškov.

Člen 288 (prej člen 215)

Pogodbeno odgovornost Skupnosti določa pravo, ki se uporablja za zadevno pogodbo.

V primeru nepogodbene odgovornosti pa Skupnost v skladu s splošnimi načeli, ki so skupna pravnim ureditvam držav članic, nadomesti kakršno koli škodo, ki so jo povzročile njene institucije ali njeni uslužbenci pri opravljanju svojih dolžnosti.

Prejšnji odstavek se uporablja pod enakimi pogoji za škodo, ki jo povzroči ECB ali njeni uslužbenci pri opravljanju svojih nalog.

Osebno odgovornost uslužbencev do Skupnosti urejajo določbe njihovih kadrovskih predpisov ali zanje veljavnih pogojev za zaposlitev.

Člen 289 (prej člen 216)

Sedež institucij Skupnosti se določi v medsebojnem soglasju vlad držav članic.

Člen 290 (prej člen 217)

Ureditev glede jezikov v institucijah Skupnosti določi Svet soglasno, ne da bi posegal v določbe, ki jih vsebuje poslovnik Sodišča.

Člen 291 (prej člen 218)

Na ozemljih držav članic uživa Skupnost v skladu s pogoji iz Protokola o privilegijih in imunitetah z dne 8. aprila 1965 privilegije in imunitete, ki jih potrebuje za opravljanje svojih nalog. Enako velja za Evropsko centralno banko, Evropski monetarni inštitut in Evropsko investicijsko banko.

Člen 292 (prej člen 219)

Države članice se obvezujejo, da bodo spore glede razlage ali uporabe te pogodbe reševale le na načine, določene v tej pogodbi.

Člen 293 (prej člen 220)

Države članice se, kolikor je potrebno, med seboj pogajajo, zato da bi v korist svojih državljanov zagotovile:

– varstvo oseb ter uresničevanje in varstvo pravic pod enakimi pogoji, kakršne posamezna država članica priznava lastnim državljanom;

– odpravo dvojnega obdavčevanja v Skupnosti;

– vzajemno priznavanje družb ali podjetij v smislu drugega odstavka člena 48, ohranitev pravne osebnosti pri prenosu sedeža iz ene države v drugo in možnost združevanja družb ali podjetij, za katera veljajo zakonodaje različnih držav;

– poenostavitev formalnosti, ki urejajo vzajemno priznavanje in izvrševanje sodb in razsodb.

Člen 294 (prej člen 221)

Brez poseganja v uporabo drugih določb te pogodbe priznajo države članice državljanom drugih držav članic enako obravnavanje glede udeležbe v kapitalu družb ali podjetij iz člena 48.

Člen 295 (prej člen 222)

Ta pogodba v ničemer ne posega v lastninskopravno ureditev v državah članicah.

Člen 296 (prej člen 223)

1. Določbe te pogodbe ne izključujejo uporabe naslednjih pravil:

a) nobena država članica ni dolžna dajati informacij, za katere meni, da bi bilo njihovo razkritje v nasprotju z bistvenimi interesi njene varnosti;

b) vsaka država članica lahko v zvezi s proizvodnjo orožja, streliva in vojaških sredstev ali trgovino z njimi sprejme ukrepe, za katere meni, da so potrebni za zaščito bistvenih interesov njene varnosti; takšni ukrepi ne smejo negativno vplivati na pogoje konkurence na skupnem trgu glede proizvodov, ki niso izrecno predvideni v vojaške namene.

2. Svet lahko na predlog Komisije soglasno spremeni seznam proizvodov, za katere se uporabljajo določbe odstavka 1(b), ki ga je pripravil 15. aprila 1958.

Člen 297 (prej člen 224)

Države članice se med seboj posvetujejo o skupnem ravnanju, zato da na delovanje skupnega trga ne bi vplivali ukrepi, ki bi jih bila prisiljena sprejeti ena od držav članic ob resnih notranjih nemirih z negativnim vplivom na javni red, v primeru vojne, resnih mednarodnih napetosti, ki bi pomenile vojno nevarnost, ali zaradi izpolnjevanja obveznosti, ki jih je prevzela za ohranjanje miru in mednarodne varnosti.

Člen 298 (prej člen 225)

Če bi ukrepi, sprejeti v okoliščinah iz členov 296 in 297, povzročili izkrivljanje pogojev konkurence na skupnem trgu, Komisija skupaj z zadevno državo preuči, kako bi lahko te ukrepe prilagodili pravilom, določenim v tej pogodbi.

Z odstopanjem od postopka, določenega v členih 226 in 227, lahko Komisija ali katera koli država članica predloži zadevo neposredno Sodišču, če meni, da druga država članica zlorablja pooblastila iz členov 296 in 297. Sodišče odloča o zadevi ob izključitvi javnosti.

Člen 299 (prej člen 227)

1. Ta pogodba se uporablja za Kraljevino Belgijo, Kraljevino Dansko, Zvezno republiko Nemčijo, Helensko republiko, Kraljevino Španijo, Francosko republiko, Irsko, Italijansko republiko, Veliko vojvodstvo Luksemburg, Kraljevino Nizozemsko, Republiko Avstrijo, Portugalsko republiko, Republiko Finsko, Kraljevino Švedsko ter za Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska.

2. Določbe te pogodbe se uporabljajo za francoske čezmorske departmaje, Azore, Madeiro in Kanarske otoke.

Ob upoštevanju strukturno pogojenih socialnih in gospodarskih razmer francoskih čezmorskih departmajev, Azorov, Madeire in Kanarskih otokov, katerih razvoj zaradi svoje stalnosti in součinkovanja močno otežujejo dejavniki, kot so oddaljenost, otoška lega, majhnost, težavna topografija in podnebje ter ekonomska odvisnost od maloštevilnih proizvodov, sprejme Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom posebne ukrepe, ki so zlasti namenjeni opredelitvi pogojev uporabe te pogodbe za te regije, vključno s skupnimi politikami.

Svet pri sprejemanju ustreznih ukrepov iz drugega pododstavka upošteva področja, kot so carinska in trgovinska politika, davčna politika, prostotrgovinske cone, kmetijska in ribiška politika, pogoji za preskrbo s surovinami in bistvenimi izdelki za široko porabo, državne pomoči ter pogoji dostopa do strukturnih skladov in horizontalnih programov Skupnosti.

Svet sprejme ukrepe iz drugega pododstavka ob upoštevanju posebnih značilnosti in omejitev najbolj oddaljenih regij, ne da bi s tem ogrozil celovitost in povezanost pravnega reda Skupnosti, vključno z notranjim trgom in skupnimi politikami.

3. Posebna ureditev glede pridruževanja iz četrtega dela te pogodbe se uporablja za čezmorske države in ozemlja, navedene v Prilogi II k tej pogodbi.

Ta pogodba se ne uporablja za tiste čezmorske države in ozemlja, ki imajo posebne odnose z Združenim kraljestvom Velika Britanija in Severna Irska in ki niso vključeni v prej omenjeni seznam.

4. Določbe te pogodbe se uporabljajo za evropska ozemlja, za katerih zunanje odnose je odgovorna država članica.

5. Določbe te pogodbe se uporabljajo za Alandske otoke v skladu z določbami iz Protokola št. 2 k Aktu o pogojih pristopa Republike Avstrije, Republike Finske in Kraljevine Švedske.

6. Ne glede na prejšnji odstavek velja naslednje:

a) Ta pogodba se ne uporablja za Ferske otoke.

b) Ta pogodba se ne uporablja za suverene cone Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska na Cipru.

c) Ta pogodba se uporablja za Kanalske otoke in otok Man le, kolikor je to potrebno za izvajanje ureditve, ki je za te otoke predvidena v pogodbi o pristopu novih držav članic k Evropski gospodarski skupnosti in Evropski skupnosti za atomsko energijo, podpisani 22. januarja 1972.

Člen 300 (prej člen 228)

1. Kadar ta pogodba predvideva sklepanje sporazumov med Skupnostjo ter eno ali več državami ali mednarodnimi organizacijami, da Komisija Svetu priporočila, Svet pa Komisijo pooblasti za začetek potrebnih pogajanj. Komisija vodi ta pogajanja ob posvetovanju s posebnimi odbori, ki jih Svet imenuje kot pomoč pri tej nalogi, in v okviru direktiv, ki jih Komisiji lahko da Svet.

Pri izvajanju svojih pristojnosti iz tega odstavka odloča Svet s kvalificirano večino, razen v primerih iz prvega pododstavka odstavka 2, ko odloča soglasno.

2. Ob upoštevanju pristojnosti, ki jih ima na tem področju Komisija, odloča o podpisu, ki ga lahko spremlja sklep o začasni uporabi pred začetkom veljavnosti, in o sklepanju sporazumov Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije. Če sporazum zajema področje, pri katerem je za sprejetje notranjih predpisov potrebno soglasje, odloča Svet soglasno, enako pa velja za sporazume iz člena 310.

Z odstopanjem od pravil iz odstavka 3 veljajo ti postopki tudi za sklepe o začasni odložitvi uporabe sporazuma in za določitev stališč, ki jih je treba sprejeti v imenu Skupnosti v organu, ustanovljenem s sporazumom na podlagi člena 310, kadar mora ta organ sprejeti sklepe s pravnim učinkom, z izjemo sklepov o dopolnitvah ali spremembah institucionalnega okvira sporazuma.

Evropski parlament je nemudoma in v celoti obveščen o vseh sklepih iz tega odstavka o začasni uporabi ali odložitvi izvajanja sporazumov ali določitvi stališča Skupnosti v organu, ustanovljenemu s sporazumom na podlagi člena 310.

3. Z izjemo sporazumov iz člena 133(3) sklepa Svet sporazume po posvetovanju z Evropskim parlamentom, tudi kadar sporazum zajema področje, pri katerem je za sprejetje notranjih predpisov potreben postopek iz člena 251 ali 252. Evropski parlament da svoje mnenje v roku, ki ga lahko glede na nujnost zadeve določi Svet. Če ne da mnenja v tem roku, lahko Svet ukrepa.

Z odstopanjem od prejšnjega pododstavka se sporazumi iz člena 310, drugi sporazumi, ki z uvedbo postopkov sodelovanja vzpostavljajo poseben institucionalni okvir, sporazumi, ki imajo znatne proračunske posledice za Skupnost, in sporazumi, katerih posledica je sprememba akta, sprejetega v skladu s postopkom iz člena 251, sklepajo po pridobitvi privolitve Evropskega parlamenta.

V nujnih primerih se lahko Svet in Evropski parlament dogovorita glede roka za privolitev.

4. Pri sklepanju sporazuma lahko Svet z odstopanjem od odstavka 2 pooblasti Komisijo, da v imenu Skupnosti odobri dopolnitve, kadar sporazum predvideva, da se lahko sprejmejo po poenostavljenem postopku ali da jih sprejme organ, ustanovljen v skladu s sporazumom; takšnemu pooblastilu lahko Svet doda posebne pogoje.

5. Če namerava Svet skleniti sporazum, za katerega so potrebne spremembe k tej pogodbi, jih je treba najprej sprejeti v skladu s postopkom iz člena 48 Pogodbe o Evropski uniji.

6. Svet, Komisija ali država članica lahko od Sodišča pridobi mnenje, ali je načrtovani sporazum združljiv z določbami te pogodbe. Kadar je mnenje Sodišča odklonilno, lahko sporazum začne veljati le v skladu s členom 48 Pogodbe o Evropski uniji.

7. Sporazumi, sklenjeni v skladu s pogoji iz tega člena, so za institucije Skupnosti in države članice zavezujoči.

Člen 301 (prej člen 228a)

Kadar skupno stališče ali skupni ukrep, sprejet v skladu z določbami Pogodbe o Evropski uniji glede skupne zunanje in varnostne politike, predvideva, da Skupnost delno ali v celoti prekine ali omeji gospodarske odnose z eno ali več tretjimi državami, sprejme Svet potrebne nujne ukrepe. Svet odloča s kvalificirano večino na predlog Komisije.

Člen 302 (prej člen 229)

Komisija zagotavlja vzdrževanje ustreznih odnosov z organi Združenih narodov in njihovimi specializiranimi agencijami.

Komisija vzdržuje ustrezne odnose tudi z vsemi mednarodnimi organizacijami.

Člen 303 (prej člen 230)

Skupnost vzpostavi ustrezne oblike sodelovanja s Svetom Evrope.

Člen 304 (prej člen 231)

Skupnost vzpostavi tesno sodelovanje z Organizacijo za ekonomsko sodelovanje in razvoj, podrobnosti pa se določijo v medsebojnem soglasju.

Člen 305 (prej člen 232)

1. Določbe te pogodbe ne vplivajo na določbe Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, zlasti glede pravic in obveznosti držav članic, pristojnosti institucij te skupnosti in predpisov, ki jih omenjena pogodba določa za delovanje skupnega trga premoga in jekla.

2. Določbe te pogodbe v ničemer ne odstopajo od določb Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo.

Člen 306 (prej člen 233)

Določbe te pogodbe ne izključujejo obstoja ali uresničitve regionalnih povezav med Belgijo in Luksemburgom ali med Belgijo, Luksemburgom in Nizozemsko, kolikor cilji teh regionalnih povezav niso doseženi z uporabo te pogodbe.

Člen 307 (prej člen 234)

Določbe te pogodbe ne vplivajo na pravice in obveznosti, ki izhajajo iz sporazumov med eno ali več državami članicami na eni strani ter eno ali več tretjimi državami na drugi strani, sklenjenih pred 1. januarjem 1958 ali za države, ki pristopajo, pred datumom njihovega pristopa.

Kolikor takšni sporazumi niso združljivi s to pogodbo, država članica ali države članice, ki jih to zadeva, ustrezno ukrepajo, da bi odpravile ugotovljeno nezdružljivost. V ta namen si države članice po potrebi pomagajo, in kadar je primerno, sprejmejo skupno stališče.

Pri uporabi sporazumov iz prvega odstavka države članice upoštevajo, da so prednosti, ki jih vsaka država članica priznava v skladu s to pogodbo, sestavni del ustanovitve Skupnosti in zato neločljivo povezane z oblikovanjem skupnih institucij, z dodelitvijo pristojnosti tem institucijam in s tem, da vse druge države članice priznavajo enake prednosti.

Člen 308 (prej člen 235)

Če bi se med delovanjem skupnega trga izkazalo, da je zaradi doseganja enega od ciljev potrebno ukrepanje Skupnosti, ta pogodba pa ne predvideva potrebnih pooblastil, Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno sprejme ustrezne ukrepe.

Člen 309 (prej člen 236)

1. Če je bila sprejeta odločitev o mirovanju glasovalnih pravic predstavnika vlade države članice v skladu s členom 7(2) Pogodbe o Evropski uniji, te glasovalne pravice mirujejo tudi v zvezi s to pogodbo.

2. Poleg tega pa lahko Svet, če je bilo skladno s členom 7(1) Pogodbe o Evropski uniji ugotovljeno, da ena od držav članic huje in vztrajno krši načela, navedena v členu 6(1) te pogodbe, s kvalificirano večino sklene, da nekatere pravice, ki izhajajo iz uporabe te pogodbe za zadevno državo članico, mirujejo. Pri tem Svet upošteva morebitne posledice takšnega mirovanja pravic in obveznosti fizičnih in pravnih oseb.

Obveznosti zadevne države članice po tej pogodbi so zanjo v vsakem primeru še naprej zavezujoče.

3. Svet lahko s kvalificirano večino naknadno sklene spremeniti ali preklicati ukrepe, sprejete v skladu z odstavkom 2, kot odgovor na spremembe okoliščin, zaradi katerih so bili uvedeni.

4. Pri sprejemanju odločitev iz odstavkov 2 in 3 Svet ne upošteva glasov predstavnika vlade zadevne države članice. Z odstopanjem od člena 205(2) se kvalificirana večina opredeli kot enak delež ponderiranih glasov zadevnih članov Sveta, kakor ga določa člen 205(2).

Ta odstavek se uporablja tudi v primeru, ko glasovalne pravice mirujejo v skladu z odstavkom 1. V takšnih primerih se odločitev, za katero je potrebno soglasje, sprejme brez glasu predstavnika vlade zadevne države članice.

Člen 310 (prej člen 238)

Skupnost lahko z eno ali več državami ali mednarodnimi organizacijami sklepa sporazume o pridružitvi, ki vključujejo vzajemne pravice in obveznosti ter skupne ukrepe in posebne postopke.

Člen 311 (prej člen 239)

Protokoli, ki se v medsebojnem soglasju držav članic priložijo tej pogodbi, so njen sestavni del.

Člen 312 (prej člen 240)

Ta pogodba je sklenjena za nedoločen čas.

KONČNE DOLOČBE

Člen 313 (prej člen 247)

Visoke pogodbenice ratificirajo to pogodbo v skladu s svojimi ustavnimi pravili.Listine o ratifikaciji se deponirajo pri vladi Italijanske republike.

Ta pogodba začne veljati prvi dan meseca, ki sledi deponiranju zadnje listine o ratifikaciji. Če je tako deponiranje opravljeno manj kakor petnajst dni pred začetkom naslednjega meseca, ta pogodba ne začne veljati pred prvim dnem drugega meseca po datumu deponiranja.

Člen 314 (prej člen 248)

Ta pogodba, sestavljena v enem izvirniku v francoskem, italijanskem, nemškem in nizozemskem jeziku, pri čemer so vsa štiri besedila enako verodostojna, se deponira v arhivu vlade Italijanske republike, ki pošlje overjeno kopijo vladam drugih držav podpisnic.

V skladu s pristopnimi pogodbami so verodostojne tudi različice te pogodbe v angleškem, danskem, finskem, grškem, irskem, portugalskem, španskem in švedskem jeziku.

V potrditev tega so spodaj podpisani pooblaščenci podpisali to pogodbo.

V Rimu, petindvajsetega marca tisoč devetsto sedeminpetdeset.

P. H. SPAAK	J. Ch. SNOY ET D'OPPUERS
ADENAUER	HALLSTEIN
PINEAU	M. FAURE
Antonio SEGNI	Gaetano MARTINO
BECH	Lambert SCHAUS
J. LUNS	J. LINTHORST HOMAN

PRILOGE

PRILOGA I

SEZNAM
iz člena 32 Pogodbe

- 1 -	- 2 -
Številka Bruseljske nomenklature	Poimenovanje
POGLAVJE 1	Žive živali
POGLAVJE 2	Meso in užitni klavnični izdelki
POGLAVJE 3	Ribe, raki in mehkužci
POGLAVJE 4	Mleko in mlečni izdelki; ptičja jajca; naravni med
POGLAVJE 5	
05.04	Živalska čreva, mehurji in želodci živali (razen ribjih), celi ali v kosih
05.15	Proizvodi živalskega porekla, ki niso navedeni ne zajeti na drugem mestu; mrtve živali iz 1. ali 3. poglavja, neuporabne za človeško prehrano
POGLAVJE 6	Živo drevje in druge rastline; čebulice, korenine in podobno; rezano cvetje in okrasno listje
POGLAVJE 7	Užitne vrtnine in nekateri koreni in gomolji
POGLAVJE 8	Užitno sadje in oreščki; lupine agrumov ali dinj in lubenic
POGLAVJE 9	Kava, čaj in začimbe, razen maté čaja (št. 09.03)
POGLAVJE 10	Žita
POGLAVJE 11	Proizvodi mlinske industrije; slad in škrob; gluten; inulin
POGLAVJE 12	Oljna semena in plodovi; razno zrnje, semena in plodovi; industrijske in zdravilne rastline; slama in krma
POGLAVJE 13	
ex 13.03	Pektin
POGLAVJE 15	
15.01	Masti in druge prašičje maščobe, stiskane ali topljene;perutninske maščobe
15.02	Maščobe živali vrste goved, ovac in koz; surove ali topljene (vključno "premier jus")
15.03	Stearin iz užitne prašičje masti, oleostearin, olje iz užitne prašičje masti; olje iz loja in oleo-olje, neemulgirani, nemešani ali kako drugače pripravljeni
15.04	Masti in olja rib in morskih sesalcev, prečiščeni ali neprečiščeni
15.07	Nehlapna rastlinska olja, tekoča ali trdna, surova, rafinirana ali prečiščena
15.12	Živalske ali rastlinske masti in olja, hidrogenirani, rafinirani ali nerafinirani, toda nadalje nepredelani
15.13	Margarine, preparati iz masti ali olj živalskega ali rastlinskega izvora
15.17	Ostanki, dobljeni pri predelavi maščob ali voskov živalskega ali rastlinskega izvora
POGLAVJE 16	Izdelki iz mesa, rib, rakov ali mehkužcev
POGLAVJE 17	
17.01	Sladkor iz sladkorne pese in sladkornega trsa, v trdnem stanju
17.02	Drugi sladkorji; sirupi; umetni med in mešanice umetnega in naravnega medu; karamelni sladkor
17.03	Melase, z dodatkom ali brez dodatka barvil
17.05[1]	17.05 Sladkorji, sirupi in melase, z dodatki za aromatiziranje ali barvili, razen sadnih sokov, ki vsebujejo poljubno maso dodanega sladkorja
POGLAVJE 18	
18.01	Kakav v zrnu, cel ali zdrobljen, surov ali pražen
18.02	Lupine, skorje, opne in drugi odpadki kakava
POGLAVJE 20	Proizvodi iz vrtnin, sadja, lupinastega sadja ali drugih delov rastlin
POGLAVJE 22	
22.04	Grozdni mošt, delno fermentiran, katerega fermentacija je ustavljena brez dodajanja alkohola
22.05	Vino iz svežega grozdja; grozdni mošt, katerega fermentacija je ustavljena z dodajanjem alkohola
22.07	Druge fermentirane pijače (npr. jabolčnik, hruškovec in medica)
ex 22.08[2]	
ex 22.09[3]	Etanol in destilirane pijače, denaturirane in nedenaturirane, s katero koli vsebnostjo etanola, pridelane iz kmetijskih proizvodov iz Priloge I k Pogodbi, razen likerjev in drugih alkoholnih pijač in mešanih alkoholnih pripravkov - esenc - za proizvodnjo pijač
22.10[4]	Kis in nadomestki kisa
POGLAVJE 23	Ostanki in odpadki živilske industrije; pripravljena krma za živali
POGLAVJE 24	
24.01	Nepredelan tobak; tobačni odpadki
POGLAVJE 45	
45.01	Pluta, naravna, surova ali enostavno obdelana; zdrobljena, drobljena ali zmleta pluta; odpadki plute
POGLAVJE 54	
54.01	Lan, surov ali predelan, toda nepreden; laneno predivo in odpadki (vključno z odpadki preje in razvlaknjenimi tekstilnimi surovinami)
POGLAVJE 57	
57.01	Konoplja (Cannabis sativa), surova ali predelana, toda nepredena; konopljeno predivo in odpadki (vključno z odpadki preje in razvlaknjenimi tekstilnimi surovinami)

[1] Oznaka, dodana s členom 1 Uredbe Sveta Evropske gospodarske skupnosti št. 7a z dne 18. decembra 1959 (UL št. 7, 30. 1. 1961, str. 71 – Posebna izdaja (Angleška različica) 1959-1962, str. 68)

[2] Oznaka, dodana s členom 1 Uredbe Sveta Evropske gospodarske skupnosti št. 7a z dne 18. decembra 1959 (UL št. 7, 30. 1. 1961, str. 71 – Posebna izdaja (Angleška različica) 1959-1962, str. 68).

[3] Oznaka, dodana s členom 1 Uredbe Sveta Evropske gospodarske skupnosti št. 7a z dne 18. decembra 1959 (UL št. 7, 30. 1. 1961, str. 71 – Posebna izdaja (Angleška različica) 1959-1962, str. 68).

[4] Oznaka, dodana s členom 1 Uredbe Sveta Evropske gospodarske skupnosti št. 7a z dne 18. decembra 1959 (UL št. 7, 30. 1. 1961, str. 71 – Posebna izdaja (Angleška različica) 1959-1962, str. 68).

PRILOGA II

ČEZMORSKE DRŽAVE IN OZEMLJA, za katere se uporabljajo določbe četrtega dela Pogodbe

- Grenlandija,
- Nova Kaledonija in pridružena območja,
- Francoska Polinezija,
- Francoska južna in antarktična ozemlja,
- Walliški in Futunski otoki,
- Mayotte,
- Saint Pierre in Miquelon,
- Aruba,
- Nizozemski Antili:
  - Bonaire,
  - Curaçao,
  - Saba,
  - Sint Eustatius,
  - Sint Maarten,
- Anguilla,
- Kajmanski otoki,
- Falklandski otoki,
- Južna Georgia in otoki Južni Sandwich,
- Montserrat,
- Pitcairn,
- Sveta Helena in pridružena območja,
- Britansko antarktično ozemlje,
- Britansko ozemlje Indijskega oceana,
- Otoki Turks in Caicos,
- Britanski Deviški otoki,
- Bermudi.

ZAPISNIK O PODPISU

Amsterdamske pogodbe, ki spreminja Pogodbo o Evropski uniji, pogodbe o ustanovitvi Evropskih skupnosti in nekatere z njimi povezane akte

(97/C 340/04)

Dne 2. oktobra leta 1997 so pooblaščenci Kraljevine Belgije, Kraljevine Danske, Zvezne republike Nemčije, Helenske republike, Kraljevine Španije, Francoske republike, Irske, Italijanske republike, Velikega vojvodstva Luksemburg, Kraljevine Nizozemske, Republike Avstrije, Portugalske republike, Republike Finske, Kraljevine Švedske ter Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska v Amsterdamu podpisali Amsterdamsko pogodbo, ki spreminja Pogodbo o Evropski uniji, pogodbe o ustanovitvi Evropskih skupnosti in nekatere z njimi povezane akte.

Ob tej priložnosti je pooblaščenec Kraljevine Belgije svojemu podpisu dodal naslednjo izjavo:

"Ta podpis zavezuje tudi francosko skupnost, flamsko skupnost in nemško govorečo skupnost, valonsko regijo, flamsko regijo in regijo glavnega mesta Bruselj."

Pooblaščenec Kraljevine Belgije je izjavil, da je Kraljevina Belgija kot taka z Amsterdamsko pogodbo v vseh primerih zavezana glede svojega celotnega ozemlja in da bo kraljevina sama kot taka v celoti odgovorna za ravnanje v skladu z obveznostmi, prevzetimi s to pogodbo.

Pooblaščenci drugih držav podpisnic so se s tem seznanili.

V Luxembourgu, 22. oktobra 1997

Predsednik medvladne konference

(podpisani) Jacques POOS

Generalni sekretar Sveta Evropske unije, sekretar medvladne konference

(podpisani) Jürgen TRUMPF

Izjave o členu K.7 Pogodbe o Evropski uniji, spremenjene z Amsterdamsko pogodbo

(97/C 340/05)

Ob podpisu Amsterdamske pogodbe z dne 2. oktobra 1997 je Italijanska republika, depozitar te pogodbe, prejela naslednje izjave v skladu s členom K.7 Pogodbe o Evropski uniji, spremenjene z Amsterdamsko pogodbo:

"Ob podpisu Amsterdamske pogodbe so naslednje države članice izjavile, da sprejemajo pristojnost Sodišča Evropskih skupnosti v skladu s postopkom iz člena K.7(2) in (3):

Kraljevina Belgija, Zvezna republika Nemčija, Helenska republika, Veliko vojvodstvo Luksemburg in Republika Avstrija v skladu s postopkom iz odstavka 3(b).

Ob zgornji izjavi si Kraljevina Belgija, Zvezna republika Nemčija, Veliko vojvodstvo Luksemburg in Republika Avstrija pridržijo pravico, da v nacionalnem pravu predvidijo določbe za primer, če se postavi vprašanje o veljavnosti ali razlagi akta iz člena K.7(1) v postopku, ki teče pred nacionalnim sodiščem, zoper odločitev katerega po nacionalnem pravu ni pravnega sredstva, zaradi česar je to nacionalno sodišče dolžno predložiti zadevo Sodišču."

Poleg tega je Kraljevina Nizozemska izjavila, da Nizozemska sprejema pristojnost Sodišča Evropskih skupnosti v smislu zgoraj omenjenega člena K.7; njena vlada še vedno preverja, ali lahko po členu K.7(3) Sodišču predložijo zadeve tudi druga sodišča in ne samo tista, zoper odločitev katerih ni nobenega pravnega sredstva.

POGODBA IZ NICE,

KI SPREMINJA POGODBO O EVROPSKI UNIJI, POGODBE O USTANOVITVI EVROPSKIH SKUPNOSTI IN NEKATERE Z NJIMI POVEZANE AKTE

(2001/C 80/01)

NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ BELGIJCEV,
NJENO VELIČANSTVO KRALJICA DANSKE,
PREDSEDNIK ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE,
PREDSEDNIK HELENSKE REPUBLIKE,
NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ ŠPANIJE,
PREDSEDNIK FRANCOSKE REPUBLIKE,
PREDSEDNIK IRSKE,
PREDSEDNIK ITALIJANSKE REPUBLIKE,
NJEGOVA KRALJEVA VISOKOST VELIKI VOJVODA LUKSEMBURŠKI,
NJENO VELIČANSTVO KRALJICA NIZOZEMSKE,
ZVEZNI PREDSEDNIK REPUBLIKE AVSTRIJE,
PREDSEDNIK PORTUGALSKE REPUBLIKE,
PREDSEDNIK REPUBLIKE FINSKE,
NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ ŠVEDSKE,
NJENO VELIČANSTVO KRALJICA ZDRUŽENEGA KRALJESTVA VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA

SO SE OB SKLICEVANJU na zgodovinski pomen konca razdeljenosti evropske celine,

Z ŽELJO dokončati proces priprave institucij Evropske unije na delovanje v razširjeni Uniji, ki se je začel z Amsterdamsko pogodbo,

ODLOČENI na tej podlagi pospešiti pristopna pogajanja z namenom, da bi jih uspešno zaključili, v skladu s postopkom, določenim v Pogodbi o Evropski uniji,

ODLOČILI spremeniti Pogodbo o Evropski uniji, pogodbe o ustanovitvi Evropskih skupnosti in nekatere z njimi povezane akte in so v ta namen imenovali svoje pooblaščence:

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA BELGIJCEV:

g. Louis MICHEL,
namestnik ministrskega predsednika in minister za zunanje zadeve;

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO DANSKE:

g. Mogens LYKKETOFT,
minister za zunanje zadeve;

ZA PREDSEDNIKA ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE:

g. Joseph FISCHER,
zvezni minister za zunanje zadeve in namestnik zveznega kanclerja;

ZA PREDSEDNIKA HELENSKE REPUBLIKE:

g. Georgios PAPANDREOU,
minister za zunanje zadeve;

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA ŠPANIJE:

g. Josep PIQUÉ I CAMPS,
minister za zunanje zadeve;

ZA PREDSEDNIKA FRANCOSKE REPUBLIKE:

g. Hubert VÉDRINE,
minister za zunanje zadeve;

ZA PREDSEDNIKA IRSKE:

g. Brian COWEN,
minister za zunanje zadeve;

ZA PREDSEDNIKA ITALIJANSKE REPUBLIKE:

g. Lamberto DINI,
minister za zunanje zadeve;

ZA NJEGOVO KRALJEVO VISOKOST VELIKEGA VOJVODO LUKSEMBURŠKEGA:

ga. Lydie POLFER,
namestnica ministrskega predsednika, ministrica za zunanje zadeve in zunanjo trgovino;

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO NIZOZEMSKE:

g. Jozias Johannes VAN AARTSEN,
minister za zunanje zadeve;

ZA ZVEZNEGA PREDSEDNIKA REPUBLIKE AVSTRIJE:

ga. Benita FERRERO – WALDNER,
zvezna ministrica za zunanje zadeve;

ZA PREDSEDNIKA PORTUGALSKE REPUBLIKE:

g. Jaime GAMA,
Ministro de Estado, minister za zunanje zadeve;

ZA PREDSEDNIKA REPUBLIKE FINSKE:

g. Erkki TUOMIOJA,
minister za zunanje zadeve;

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA ŠVEDSKE:

ga. Anna LINDH,
ministrica za zunanje zadeve,

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO ZDRUŽENEGA KRALJESTVA VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA:

g. Robin COOK,
državni sekretar za zunanje zadeve in zadeve Commonwealtha,

KI so se po izmenjavi pooblastil v pravilni in predpisani obliki

DOGOVORILI O NASLEDNJEM:

PRVI DEL
Vsebinske spremembe

Člen 1

Pogodba o Evropski uniji se spremeni v skladu z določbami tega člena.

1. Člen 7 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 7

1. Na podlagi obrazloženega predloga ene tretjine držav članic, Evropskega parlamenta ali Komisije lahko Svet po pridobitvi privolitve Evropskega parlamenta z večino štirih petin svojih članov ugotovi obstoj očitnega tveganja, da bi država članica lahko huje kršila načela iz člena 6(1), in nanjo naslovi ustrezna priporočila. Pred takšno ugotovitvijo Svet zasliši zadevno državo članico, v skladu z istim postopkom pa lahko pozove neodvisne osebe, da v razumnem roku predložijo poročilo o stanju v zadevni državi članici.

Svet redno preverja, ali so razlogi, na podlagi katerih je bila sprejeta takšna ugotovitev, še naprej podani.

2. Svet v sestavi voditeljev držav ali vlad lahko na predlog ene tretjine držav članic ali Komisije in po pridobitvi privolitve Evropskega parlamenta soglasno ugotovi, da ena od držav članic huje in vztrajno krši načela, omenjena v členu 6(1), potem ko je pozval vlado zadevne države članice, naj predloži svoje pripombe.

3. Ob sprejetju ugotovitve po odstavku 2 lahko Svet s kvalificirano večino sklene, da nekatere pravice, ki izhajajo iz uporabe te pogodbe za zadevno državo članico, mirujejo, vključno z glasovalnimi pravicami predstavnika vlade te države članice v Svetu. Pri tem Svet upošteva morebitne posledice takšnega mirovanja pravic in obveznosti fizičnih in pravnih oseb.

Obveznosti zadevne države članice po tej pogodbi so zanjo v vsakem primeru še naprej zavezujoče.

4. Svet lahko s kvalificirano večino naknadno sklene, da se ukrepi, sprejeti v skladu z odstavkom 3, spremenijo ali prekličejo, kot odgovor na spremembe okoliščin, zaradi katerih so bili uvedeni.

5. Za namene tega člena Svet odloča brez upoštevanja glasu predstavnika vlade zadevne države članice. Vzdržani glasovi navzočih ali zastopanih članov ne preprečujejo sprejetja odločitev iz odstavka 2. Kvalificirana večina se opredeli kot enak delež ponderiranih glasov zadevnih članov Sveta, kakor ga določa člen 205(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti.

Ta odstavek se uporablja tudi v primeru, ko glasovalne pravice mirujejo v skladu z odstavkom 3.

6. Za namene odstavkov 1 in 2 Evropski parlament odloča z dvotretjinsko večino oddanih glasov, ki predstavlja večino njegovih članov."

2. Člen 17 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 17

1. Skupna zunanja in varnostna politika zajema vsa vprašanja glede varnosti Unije, tudi postopno oblikovanje skupne obrambne politike, ki bi lahko privedla do skupne obrambe, če bi Evropski svet tako odločil. V tem primeru državam članicam priporoči, naj takšno odločitev sprejmejo v skladu s svojimi ustavnimi pravili.

Politika Unije v skladu s tem členom ne posega v posebno naravo varnostne in obrambne politike posameznih držav članic in spoštuje obveznosti iz Severnoatlantske pogodbe tistih držav članic, ki vidijo uresničevanje svoje skupne obrambe v Severnoatlantski zvezi (NATO), ter je združljiva s skupno varnostno in obrambno politiko, vzpostavljeno v tem okviru.

Postopno oblikovanje skupne obrambne politike bo podprto z medsebojnim sodelovanjem na področju oboroževanja, kakor je primerno po mnenju držav članic.

2. Vprašanja iz tega člena vključujejo humanitarne in reševalne operacije, naloge za ohranjanje miru in bojne operacije za krizno upravljanje, vključno z ukrepi za vzpostavljanje miru.

3. Odločitve iz tega člena, ki zadevajo obrambo, se sprejemajo brez poseganja v politike in obveznosti, navedene v drugem pododstavku odstavka 1.

4. Določbe tega člena ne preprečujejo razvoja tesnejšega dvostranskega sodelovanja med dvema ali več državami članicami v okviru Zahodnoevropske unije (ZEU) in Nata, če takšno sodelovanje ni v nasprotju s sodelovanjem, predvidenem v tem naslovu, ali če ga ne ovira.

5. Za pospešitev uresničevanja ciljev tega člena se njegove določbe preverijo skladno s členom 48."

3. V prvem pododstavku člena 23(2) se doda naslednja tretja alinea: "– pri imenovanju posebnega predstavnika v skladu s členom 18(5)."

4. Člen 24 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 24

1. Kadar je za izvajanje tega naslova treba skleniti sporazum z eno ali več državami ali mednarodnimi organizacijami, lahko Svet pooblasti predsedstvo, ki mu po potrebi pomaga Komisija, da v ta namen začne pogajanja. Take sporazume sklene Svet na priporočilo predsedstva.

2. Če sporazum ureja vprašanje, pri katerem je za sprejetje notranjih odločitev potrebno soglasje, odloča Svet soglasno.

3. Če je sporazum predviden zaradi izvajanja skupnega ukrepa ali skupnega stališča, odloča Svet s kvalificirano večino v skladu s členom 23(2).

4. Določbe tega člena se uporabljajo tudi za zadeve iz naslova VI. Če sporazum ureja vprašanje, pri katerem je za sprejetje notranjih odločitev ali ukrepov potrebna kvalificirana večina, odloča Svet s kvalificirano večino v skladu s členom 34(3).

5. Noben sporazum ni zavezujoč za državo članico, katere predstavnik v Svetu izjavi, da morajo biti v sporazumu upoštevana ustavna pravila njegove države; drugi člani Sveta se lahko dogovorijo, da se sporazum kljub temu začasno uporablja.

6. Sporazumi, sklenjeni v skladu s pogoji iz tega člena, so za institucije Unije zavezujoči."

5. Člen 25 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 25

Politični in varnostni odbor brez poseganja v člen 207 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti spremlja mednarodni položaj na področjih, ki jih zadeva skupna zunanja in varnostna politika, ter prispeva k opredeljevanju politik s tem, da Svetu na njegovo zahtevo ali na lastno pobudo daje mnenja. Prav tako spremlja izvajanje dogovorjenih politik, ne da bi to posegalo v pristojnosti predsedstva in Komisije.

V okviru tega naslova izvaja ta odbor politični nadzor in strateško vodi operacije za krizno upravljanje, za kar je odgovoren Svet.

Svet lahko za namen in za čas trajanja operacije za krizno upravljanje, kakor ju določi Svet, pooblasti odbor, da sprejme ustrezne odločitve glede političnega nadzora in strateškega vodenja operacije, ne da bi posegal v člen 47."

6. Vstavijo se naslednji členi:

"Člen 27a

1. Okrepljeno sodelovanje na katerem koli področju iz tega naslova je namenjeno zaščiti vrednot in podpori interesov Unije kot celote z uveljavljanjem njene identitete kot koherentne sile na mednarodnem prizorišču. To sodelovanje spoštuje:

– načela, cilje, splošne smernice in doslednost skupne zunanje in varnostne politike ter odločitve, sprejete v okviru te politike;

– pristojnosti Evropske skupnosti in

– skladnost med vsemi politikami Unije in njenimi zunanjepolitičnimi dejavnostmi.

2. Členi 11 do 27 in členi 27b do 28 se uporabljajo za okrepljeno sodelovanje, predvideno v tem členu, razen če ni drugače določeno v členu 27c in členih 43 do 45.

Člen 27b

Okrepljeno sodelovanje po tem naslovu se nanaša na izvajanje skupnega ukrepa ali skupnega stališča. Ne nanaša se na vprašanja vojaškega ali obrambnega pomena.

Člen 27c

Države članice, ki nameravajo med seboj vzpostaviti okrepljeno sodelovanje po členu 27b, naslovijo v ta namen prošnjo na Svet.

Prošnja se pošlje tudi Komisiji in v vednost Evropskemu parlamentu. Komisija poda svoje mnenje zlasti glede tega, ali je predlagano okrepljeno sodelovanje skladno s politikami Unije. Svet v skladu z drugim in tretjim pododstavkom člena 23(2) in ob upoštevanju členov 43 do 45 dodeli pooblastilo.

Člen 27d

Brez poseganja v pristojnosti predsedstva ali Komisije generalni sekretar Sveta in visoki predstavnik za skupno zunanjo in varnostno politiko zagotavlja zlasti, da so Evropski parlament in vsi člani Sveta v celoti obveščeni o izvajanju okrepljenega sodelovanja na področju skupne zunanje in varnostne politike.

Člen 27e

Vsaka država članica, ki se želi priključiti okrepljenemu sodelovanju, vzpostavljenemu v skladu s členom 27c, o svoji nameri uradno obvesti Svet, obvestilo pa pošlje tudi Komisiji. Komisija v treh mesecih od dneva prejema tega uradnega obvestila predloži mnenje Svetu. V štirih mesecih od dneva prejema tega uradnega obvestila Svet odloči o prošnji in takšni posebni ureditvi, kakršna je po njegovem mnenju potrebna. Odločitev se šteje za sprejeto, razen če Svet v tem roku s kvalificirano večino ne odloči, da jo zadrži; v tem primeru Svet navede razloge za svojo odločitev in postavi rok za njeno ponovno preučitev.

Za namene tega člena odloča Svet s kvalificirano večino. Kvalificirana večina se opredeli kot enak delež ponderiranih glasov in enak delež števila zadevnih članov Sveta, kakor sta določena v tretjem pododstavku člena 23(2).

7. V členu 29 se druga alinea drugega odstavka nadomesti z naslednjim:

"– tesnejšim sodelovanjem med sodnimi in drugimi pristojnimi organi držav članic, vključno s sodelovanjem prek Urada za evropsko pravosodno sodelovanje ("Eurojust"), skladno z določbami členov 31 in 32;"

8. Člen 31 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 31

1. Skupni ukrepi na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah vključujejo:

a) olajševanje in pospeševanje sodelovanja pri postopkih in izvrševanju odločitev med pristojnimi ministrstvi in sodnimi ali drugimi primerljivimi organi držav članic, kjer je to primerno, pa tudi s sodelovanjem prek Eurojusta;

b) olajševanje izročitve med državami članicami;

c) zagotavljanje skladnosti predpisov, ki se uporabljajo v državah članicah, kolikor je to potrebno za izboljšanje takšnega sodelovanja;

d) preprečevanje sporov o pristojnosti med državami članicami;

e) postopno sprejemanje ukrepov za določitev minimalnih predpisov o elementih kaznivih dejanj in kaznih na področju organiziranega kriminala, terorizma in nedovoljenega prometa s prepovedanimi drogami.

2. Svet spodbuja sodelovanje prek Eurojusta s tem, da:

a) Eurojustu omogoča prispevati k ustrezni koordinaciji med organi kazenskega pregona držav članic;

b) pospešuje podporo, ki jo zagotavlja Eurojust pri preiskovanju kaznivih dejanj v primerih hudih čezmejnih kaznivih dejanj, še posebej organiziranega kriminala, pri čemer zlasti upošteva analize Europola;

c) olajšuje tesno sodelovanje med Eurojustom in Evropsko pravosodno mrežo, zlasti zaradi lažjega izvrševanja zaprosil za pravno pomoč in izvajanja zahtev za izročitev."

9. Člen 40 se nadomesti z naslednjimi členi 40, 40a in 40b:

"Člen 40

1. Cilj okrepljenega sodelovanja na katerem koli področju iz tega naslova je omogočiti Uniji, da se ob upoštevanju pristojnosti Evropske skupnosti in ciljev, opredeljenih v tem naslovu, hitreje razvije v območje svobode, varnosti in pravice.

2. Členi 29 do 39 in členi 40a do 41 se uporabljajo za okrepljeno sodelovanje, predvideno v tem členu, razen če ni drugače določeno v členu 40a in členih 43 do 45.

3. Določbe Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, ki se nanašajo na pristojnost Sodišča in izvajanje te pristojnosti, se uporabljajo za ta člen ter člena 40a in 40b.

Člen 40a

1. Države članice, ki nameravajo med seboj vzpostaviti okrepljeno sodelovanje v skladu s členom 40, naslovijo prošnjo na Komisijo, ta pa lahko v ta namen da ustrezen predlog Svetu. Če Komisija predloga ne da, obvesti zadevne države članice o razlogih, zakaj tega ni storila. Te države članice lahko nato predložijo Svetu pobudo, ki je namenjena pridobitvi pooblastila za zadevno okrepljeno sodelovanje.

2. Pooblastilo iz odstavka 1 dodeli Svet v skladu s členi 43 do 45 s kvalificirano večino na predlog Komisije ali na pobudo najmanj osmih držav članic in po posvetovanju z Evropskim parlamentom. Glasovi članov Sveta se ponderirajo v skladu s členom 205(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti.

Član Sveta lahko zahteva, da se zadeva predloži Evropskemu svetu. Potem ko jo je obravnaval Evropski svet, lahko Svet odloča v skladu s prvim pododstavkom tega odstavka.

Člen 40b

Vsaka država članica, ki se želi priključiti okrepljenemu sodelovanju, vzpostavljenemu v skladu s členom 40a, o svoji nameri uradno obvesti Svet in Komisijo, ki v treh mesecih od dneva prejema tega uradnega obvestila predloži mnenje Svetu, po možnosti s priloženim priporočilom za takšno posebno ureditev, kakršna je po njenem mnenju potrebna, da bi se ta država članica priključila zadevnemu sodelovanju. Svet odloči o prošnji v štirih mesecih od dneva prejema tega obvestila. Odločitev se šteje za sprejeto, razen če Svet v istem roku s kvalificirano večino ne odloči, da jo zadrži; v tem primeru Svet navede razloge za svojo odločitev in postavi rok za njeno ponovno preučitev.

Za namene tega člena odloča Svet v skladu s pogoji iz člena 44(1)."

10. "Naslov VII – Določbe o tesnejšem sodelovanju" se nadomesti z naslednjim:"Naslov VII – Določbe o okrepljenem sodelovanju".

11. Člen 43 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 43

Države članice, ki nameravajo med seboj vzpostaviti okrepljeno sodelovanje, lahko uporabljajo institucije, postopke in mehanizme, predvidene s to pogodbo in Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti, če predlagano sodelovanje izpolnjuje naslednje:

a) namenjeno je pospeševanju uresničevanja ciljev Unije in Skupnosti, zaščiti in podpori njunih interesov ter okrepitvi njunega integracijskega procesa;

b) spoštuje omenjeni pogodbi in enotni institucionalni okvir Unije;

c) spoštuje pravni red Skupnosti in ukrepe, sprejete v skladu z drugimi določbami omenjenih pogodb;

d) ostaja v mejah pristojnosti Unije ali Skupnosti in ne posega na področja, ki so v izključni pristojnosti Skupnosti;

e) ne škoduje notranjemu trgu, kakor ga določa člen 14(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, ali ekonomski in socialni koheziji, vzpostavljeni v skladu z naslovom XVII navedene pogodbe;

f) ne pomeni ovire ali diskriminacije v trgovini med državami članicami in ne izkrivlja konkurence med njimi;

g) zajema najmanj osem držav članic;

h) spoštuje pristojnosti, pravice in obveznosti tistih držav članic, ki pri tem ne sodelujejo;

i) ne vpliva na določbe Protokola o vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije;

j) je odprto za vse države članice v skladu s členom 43b."

12. Vstavijo se naslednji členi:

"Člen 43a

Okrepljeno sodelovanje se lahko uporabi le kot zadnja možnost, potem ko je bilo v okviru Sveta ugotovljeno, da z uporabo ustreznih določb pogodb ciljev takšnega sodelovanja ni mogoče doseči v razumnem roku.

Člen 43b

Okrepljeno sodelovanje je ob vzpostavitvi odprto za vse države članice. Odprto jim je tudi kadar koli, v skladu s členoma 27e in 40b te pogodbe in členom 11a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, če upoštevajo temeljni sklep in sklepe, sprejete v tem okviru. Komisija in države članice, ki so udeležene pri okrepljenem sodelovanju, poskrbijo za to, da se k sodelovanju spodbudi čim več držav članic."

13. Člen 44 se nadomesti z naslednjima členoma 44 in 44a:

"Člen 44

1. Za namene sprejetja aktov in sklepov, potrebnih za izvajanje okrepljenega sodelovanja iz člena 43, se uporabljajo ustrezne institucionalne določbe te pogodbe in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti. Vsi člani Sveta se lahko udeležujejo posvetovanj, vendar pa lahko sklepe sprejemajo le predstavniki tistih

držav članic, ki so udeležene pri okrepljenem sodelovanju. Kvalificirana večina se opredeli kot enak delež ponderiranih glasov in enak delež števila zadevnih članov Sveta, kakor je določeno v členu 205(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti ter v drugem in tretjem pododstavku člena 23(2) te pogodbe v zvezi z okrepljenim sodelovanjem, vzpostavljenim na podlagi člena 27c. Soglasje tvorijo le glasovi zadevnih članov Sveta.

Takšni akti in sklepi niso del pravnega reda Unije.

2. Države članice uporabljajo, kolikor jih to zadeva, akte in sklepe, sprejete za izvajanje okrepljenega sodelovanja, pri katerem so udeležene. Takšni akti in sklepi so zavezujoči le za tiste države članice, ki so udeležene pri tem sodelovanju, in se samo v teh državah, kakor je primerno, neposredno uporabljajo. Države članice, ki niso udeležene pri takšnem sodelovanju, ne ovirajo izvajanja sodelovanja tistih držav članic, ki se ga udeležujejo.

Člen 44a

Odhodki, ki nastanejo pri izvajanju okrepljenega sodelovanja, razen stroškov poslovanja institucij, bremenijo sodelujoče države članice, razen če Svet po posvetovanju z Evropskim parlamentom s soglasjem vseh svojih članov ne odloči drugače."

14. Člen 45 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 45

Svet in Komisija zagotavljata medsebojno skladnost dejavnosti na podlagi tega naslova in skladnost teh dejavnosti s politikami Unije in Skupnosti ter v ta namen sodelujeta."

15. Člen 46 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 46

Določbe Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, ki se nanašajo na pristojnost Sodišča Evropskih skupnosti in na izvajanje te pristojnosti, se uporabljajo samo za naslednje določbe te pogodbe:

a) določbe, ki spreminjajo Pogodbo o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti z namenom ustanoviti Evropsko skupnost, Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo in Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo;

b) določbe naslova VI pod pogoji iz člena 35;

c) določbe naslova VII pod pogoji iz členov 11 in 11a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in člena 40 te pogodbe;

d) člen 6(2) glede delovanja institucij, kolikor je Sodišče pristojno v okviru pogodb o ustanovitvi Evropskih skupnosti in te pogodbe;

e) čisto postopkovne določbe člena 7, pri čemer Sodišče odloča na zahtevo zadevne države članice v enem mesecu od dneva ugotovitve Sveta, ki jo predvideva navedeni člen;

f) člene 46 do 53."

Člen 2

Pogodba o ustanovitvi Evropske skupnosti se spremeni v skladu z določbami tega člena.

1. Člen 11 se nadomesti z naslednjima členoma 11 in 11a:

"Člen 11

1. Države članice, ki nameravajo med seboj vzpostaviti okrepljeno sodelovanje na enem od področij iz te pogodbe, naslovijo prošnjo na Komisijo, ta pa lahko v ta namen da ustrezen predlog Svetu. Če Komisija predloga ne da, obvesti zadevne države članice o razlogih, zakaj tega ni storila.

2. Pooblastilo za vzpostavitev okrepljenega sodelovanja iz odstavka 1 dodeli na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom Svet s kvalificirano večino v skladu s členi 43 do 45 Pogodbe o Evropski uniji. Kadar se okrepljeno sodelovanje nanaša na področje, za katerega velja postopek iz člena 251 te pogodbe, je potrebna privolitev Evropskega parlamenta.

Član Sveta lahko zahteva, da se zadeva predloži Evropskemu svetu. Potem ko jo je obravnaval Evropski svet, lahko Svet odloča v skladu s prvim pododstavkom tega odstavka.

3. Akte in sklepe, potrebne za izvajanje dejavnosti okrepljenega sodelovanja, urejajo vse ustrezne določbe te pogodbe, razen če ni v tem členu in členih 43 do 45 Pogodbe o Evropski uniji določeno drugače.

Člen 11a

Vsaka država članica, ki se želi priključiti okrepljenemu sodelovanju, vzpostavljenemu v skladu s členom 11, o svoji nameri uradno obvesti Svet in Komisijo, ki v treh mesecih od dneva prejema tega uradnega obvestila predloži mnenje Svetu. V štirih mesecih od dneva prejema tega uradnega obvestila Komisija odloči o prošnji in takšni posebni ureditvi, kakršna je po njenem mnenju potrebna."

2. V členu 13 postane sedanje besedilo odstavek 1, doda pa se naslednji odstavek 2:

"2. Kadar Svet sprejme spodbujevalne ukrepe Skupnosti, ki so namenjeni podpori delovanja držav članic, pri čemer je izključeno kakršno koli usklajevanje zakonov in drugih predpisov držav članic, zato da bi prispevali k doseganju ciljev iz odstavka 1, odloča v skladu s postopkom iz člena 251."

3. Člen 18 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 18

1. Vsak državljan Unije ima pravico prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic ob upoštevanju omejitev in pogojev, določenih s to pogodbo in ukrepi, ki so bili sprejeti za njeno uveljavitev.

2. Če bi se izkazalo, da je zaradi doseganja tega cilja potrebno ukrepanje Skupnosti, ta pogodba pa ne predvideva potrebnih pooblastil, lahko Svet sprejme določbe za olajšanje uresničevanja pravic iz odstavka 1. Svet odloča v skladu s postopkom iz člena 251.

3. Odstavek 2 se ne uporablja za določbe o potnih listinah, osebnih izkaznicah, dovoljenjih za prebivanje ali katerih koli drugih tovrstnih dokumentih, pa tudi ne za določbe o socialni varnosti ali socialni zaščiti."

4. V členu 67 se doda naslednji odstavek:

"5. Z odstopanjem od odstavka 1 sprejme Svet v skladu s postopkom iz člena 251:

– ukrepe, predvidene v členu 63(1) in (2)(a), če je Svet pred tem v skladu z odstavkom 1 tega člena sprejel zakonodajo Skupnosti, ki opredeljuje skupna pravila in temeljna načela glede teh vprašanj;

– ukrepe, predvidene v členu 65, razen vidikov v zvezi z družinskim pravom."

5. Člen 100 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 100

1. Brez poseganja v druge postopke, predvidene v tej pogodbi, lahko Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino odloči o ukrepih, ki ustrezajo gospodarskim razmeram, zlasti ob hudih težavah pri oskrbi z nekaterimi izdelki.

2. Kadar je država članica v težavah ali ji zaradi naravnih nesreč ali izjemnih okoliščin, nad katerimi nima nikakršnega nadzora, resno grozijo hude težave, ji lahko Svet pod določenimi pogoji na predlog Komisije s kvalificirano večino odobri finančno pomoč Skupnosti. Predsednik Sveta obvesti Evropski parlament o sprejeti odločitvi."

6. Člen 111(4) se nadomesti z naslednjim:

"4. Ob upoštevanju odstavka 1 Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z ECB s kvalificirano večino določi stališče Skupnosti na mednarodni ravni glede zadev posebnega pomena za ekonomsko in monetarno unijo ter o njenem zastopanju v skladu s porazdelitvijo pristojnosti iz členov 99 in 105."

7. Člen 123(4) se nadomesti z naslednjim:

"4. Na dan začetka tretje faze Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z ECB s soglasjem držav članic brez odstopanja sprejme tečaje zamenjave, po katerih se nepreklicno določi vrednost njihovih valut, omenjene valute pa se po teh nepreklicno določenih tečajih nadomestijo z ekujem, ta pa postane samostojna valuta. Ta ukrep sam po sebi ne spremeni zunanje vrednosti ekuja. Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z ECB s kvalificirano večino navedenih držav članic sprejme druge ukrepe, ki so potrebni za hitro uvajanje ekuja kot enotne valute v teh državah članicah. Pri tem se uporablja drugi stavek člena 122(5)."

8. Člen 133 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 133

1. Skupna trgovinska politika temelji na enotnih načelih, zlasti glede sprememb carinskih stopenj, sklenitve sporazumov o carinskih tarifah in trgovini, doseganja enotnosti pri ukrepih liberalizacije, izvozni politiki in ukrepih za zaščito trgovine, na primer glede dampinga ali subvencij.

2. Komisija predloži Svetu predloge za izvajanje skupne trgovinske politike.

3. Kadar so za sklenitev sporazumov z eno ali več državami ali mednarodnimi organizacijami potrebna pogajanja, Komisija predloži Svetu priporočila, ta pa pooblasti Komisijo za začetek potrebnih pogajanj. Svet in Komisija sta odgovorna za zagotavljanje tega, da so sporazumi, o katerih se pogajajo, združljivi z notranjimi politikami in pravili Skupnosti.

Komisija vodi ta pogajanja ob posvetovanju s posebnim odborom, ki ga Svet imenuje kot pomoč Komisiji pri izvajanju te naloge, in v okviru direktiv, ki jih lahko nanjo naslovi Svet. Komisija redno poroča posebnemu odboru o napredku pogajanj.

Pri tem se uporabljajo ustrezne določbe člena 300.

4. Svet pri izvajanju pristojnosti, ki so mu dodeljene s tem členom, odloča s kvalificirano večino.

5. Odstavki 1 do 4 se uporabljajo tudi za pogajanja in sklepanje sporazumov na področjih trgovine s storitvami in gospodarskih vidikov intelektualne lastnine, kolikor niso ti sporazumi že zajeti v teh odstavkih in brez poseganja v odstavek 6.

Z odstopanjem od odstavka 4 odloča Svet soglasno pri pogajanjih in sklepanju sporazuma na enem od področij iz prvega pododstavka, če takšen sporazum vključuje določbe, glede katerih je za sprejetje notranjih pravil potrebno soglasje ali če se nanaša na področje, na katerem Skupnost še ni izvajala pristojnosti, ki so ji dodeljene s to pogodbo, s sprejetjem notranjih pravil.

Svet odloča soglasno o pogajanjih in sklepanju horizontalnega sporazuma, kolikor ta zadeva tudi prejšnji pododstavek ali drugi pododstavek odstavka 6.

Ta odstavek ne vpliva na pravico držav članic, da ohranjajo in sklepajo sporazume s tretjimi državami ali mednarodnimi organizacijami, kolikor so taki sporazumi v skladu s pravom Skupnosti in drugimi ustreznimi mednarodnimi sporazumi.

6. Svet ne sme skleniti sporazuma, če ta vsebuje določbe, ki bi lahko prekoračile notranje pristojnosti Skupnosti, zlasti če imajo za posledico usklajevanje zakonov ali drugih predpisov držav članic na področjih, kjer ta pogodba takšno usklajevanje izključuje.

V tej zvezi so z odstopanjem od prvega pododstavka odstavka 5 sporazumi, ki se nanašajo na trgovino s kulturnimi in avdiovizualnimi storitvami, izobraževalnimi storitvami ter socialnimi in zdravstvenimi storitvami, v deljeni pristojnosti Skupnosti in njenih držav članic. Zaradi tega je pri pogajanjih o takšnih sporazumih poleg odločitve Skupnosti, sprejete v skladu z ustreznimi določbami člena 300, potrebno medsebojno soglasje držav članic. Sporazume na podlagi takšnih pogajanj sklenejo skupaj Skupnost in države članice.

Pogajanja in sklepanje mednarodnih sporazumov na področju prevoza še naprej urejajo določbe naslova V in člena 300.

7. Brez poseganja v prvi pododstavek odstavka 6 lahko Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno odloči, da se odstavki 1 do 4 uporabljajo tudi za mednarodna pogajanja in sporazume o intelektualni lastnini, kolikor niso ti že zajeti v odstavku 5."

9. Člen 137 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 137

1. Z namenom doseči cilje iz člena 136 Skupnost podpira in dopolnjuje dejavnosti držav članic na naslednjih področjih:

a) izboljšanje zlasti delovnega okolja za varovanje zdravja in varnosti delavcev;

b) delovni pogoji;

c) socialna varnost in socialna zaščita delavcev;

d) varstvo delavcev v primeru prenehanja pogodbe o zaposlitvi;

e) obveščanje delavcev in posvetovanje z njimi;

f) zastopanje in kolektivna obramba interesov delavcev in delodajalcev, vključno s soodločanjem, ob upoštevanju odstavka 5;

g) pogoji za zaposlitev državljanov tretjih držav, ki zakonito prebivajo na ozemlju Skupnosti;

h) vključevanje oseb, ki so izključene s trga dela, brez poseganja v člen 150;

i) enakost moških in žensk glede priložnosti na trgu dela in obravnave pri delu;

j) boj proti socialni izključenosti;

k) posodobitev sistemov socialne zaščite, brez poseganja v točko c).

2. V ta namen lahko Svet:

a) sprejme ukrepe, ki so namenjeni spodbujanju sodelovanja med državami članicami s pobudami, katerih cilj je izboljšanje znanja, razvijanje izmenjave informacij in najboljše prakse, pospeševanje inovativnih pristopov in vrednotenje izkušenj, pri čemer je izključeno kakršno koli usklajevanje zakonov in drugih predpisov držav članic;

b) na področjih iz odstavka 1(a) do (i) sprejme v obliki direktiv minimalne zahteve za postopno izvajanje, pri čemer upošteva pogoje in tehnične predpise, ki veljajo v posameznih državah članicah. Te direktive se izogibajo uvajanju upravnih, finančnih in zakonskih omejitev, ki bi lahko zavirale ustanavljanje in razvoj malih in srednjih podjetij.

Svet odloča v skladu s postopkom iz člena 251 po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij, razen na področjih iz odstavka 1(c), (d), (f) in (g) tega člena, kjer Svet na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in navedenima odboroma odloča soglasno. Svet lahko na predlog Komisije po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno odloči, da se postopek iz člena 251 uporablja za odstavek 1(d), (f) in (g) tega člena.

3. Država članica lahko socialnim partnerjem na njihovo skupno zahtevo poveri izvajanje direktiv, sprejetih v skladu z odstavkom 2.

V tem primeru zagotovi, da socialni partnerji najpozneje do datuma, ko je treba v skladu s členom 249 direktivo prenesti, z dogovorom uvedejo potrebne ukrepe, pri tem pa mora zadevna država članica sprejeti vse potrebne ukrepe, da bi bila ob vsakem času sposobna jamčiti za rezultate, ki jih nalaga ta direktiva.

4. Določbe, sprejete v skladu s tem členom:

– ne vplivajo na pravico držav članic, da določijo temeljna načela svojih sistemov socialne varnosti, in ne smejo bistveno poslabšati finančne uravnoteženosti teh sistemov;

– ne preprečujejo državam članicam ohranjanja ali uvedbe strožjih zaščitnih ukrepov, ki so združljivi s to pogodbo.

5. Določbe tega člena se ne uporabljajo za plače, pravico združevanja, pravico do stavke ali pravico do izprtja."

10. V členu 139(2) se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

"Svet odloča s kvalificirano večino, razen kadar zadevni sporazum vsebuje eno ali več določb, ki se nanašajo na eno od

področij, pri katerih je za sprejetje potrebno soglasje v skladu s členom 137(2). V tem primeru odloča soglasno."

11. Člen 144 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 144

Svet po posvetovanju z Evropskim parlamentom ustanovi Odbor za socialno zaščito, ki ima svetovalni status, za pospeševanje sodelovanja med državami članicami in s Komisijo na področju politik socialne zaščite. Naloge odbora so:

– spremljati socialne razmere in razvoj politik socialne zaščite v državah članicah in v Skupnosti;

– pospeševati izmenjavo informacij, izkušenj in dobrih praks med državami članicami in s Komisijo;

– brez poseganja v člen 207 pripravljati poročila, oblikovati mnenja ali opravljati druga dela na področjih iz njegove pristojnosti, na zahtevo Sveta ali Komisije ali na lastno pobudo.

Odbor pri izpolnjevanju svojih nalog vzpostavi ustrezne stike s socialnimi partnerji.

Vsaka država članica in Komisija imenujejo po dva člana odbora."

12. Člen 157(3) se nadomesti z naslednjim:

"3. Skupnost prispeva k doseganju ciljev iz odstavka 1 s politikami in dejavnostmi, ki jih uresničuje v skladu z drugimi določbami te pogodbe. Svet se lahko v skladu s postopkom iz člena 251 in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom odloči o posebnih ukrepih v podporo ukrepanju držav članic za doseganje ciljev iz odstavka 1.

Ta naslov ne daje podlage za uvedbo kakršnih koli ukrepov Skupnosti, ki bi lahko povzročili izkrivljanje konkurence ali vsebovali davčne določbe ali določbe, ki se nanašajo na pravice in interese zaposlenih."

13. V členu 159 se tretji odstavek nadomesti z naslednjim:

"Če se izkaže, da so potrebne posebne dejavnosti zunaj skladov, in ne da bi posegali v ukrepe, sprejete v okviru drugih politik Skupnosti, lahko Svet o teh dejavnostih odloča v skladu s postopkom iz člena 251 ter po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij."

14. V členu 161 se doda naslednji tretji odstavek:

"Od 1. januarja 2007 odloča Svet na predlog Komisije po pridobitvi privolitve Evropskega parlamenta ter po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij s kvalificirano večino, če sta bila do tega datuma sprejeta večletni finančni načrt, ki se uporablja od 1. januarja 2007, in pripadajoči medinstitucionalni sporazum. V nasprotnem primeru se postopek, ki ga določa ta odstavek, uporablja od datuma njunega sprejetja."

15. Člen 175(2) se nadomesti z naslednjim:

"2. Z odstopanjem od postopka odločanja iz odstavka 1 in brez poseganja v člen 95 Svet na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom, Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij soglasno sprejme:

a) določbe, ki so zlasti davčne narave;

b) ukrepe, ki vplivajo na:

– prostorsko načrtovanje;

– upravljanje s količinami vodnih virov ali ki vplivajo, neposredno ali posredno, na razpoložljivost teh virov;

– rabo zemljišč, razen ravnanja z odpadki;

c) ukrepe, ki pomembno vplivajo na izbiro držav članic med različnimi viri energije in na splošno strukturo njihove oskrbe z energijo.

Svet lahko pod pogoji, navedenimi v prvem pododstavku, določi tista vprašanja iz tega odstavka, o katerih se odloča s kvalificirano večino."

16. V tretjem delu se doda naslednji naslov:

"NASLOV XXI
GOSPODARSKO, FINANČNO IN TEHNIČNO SODELOVANJE S TRETJIMI DRŽAVAMI

Člen 181a

1. Brez poseganja v druge določbe te pogodbe, zlasti tiste iz naslova XX, Skupnost v okviru svojih pristojnosti izvaja ukrepe, ki se nanašajo na gospodarsko, finančno in tehnično sodelovanje s tretjimi državami. Takšni ukrepi dopolnjujejo ukrepe, ki jih izvajajo države članice in so skladni z razvojno politiko Skupnosti.

Politika Skupnosti na tem področju prispeva k doseganju splošnega cilja razvijati in krepiti demokracijo in pravno državo ter cilja spoštovati človekove pravice in temeljne svoboščine.

2. Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom s kvalificirano večino sprejme ukrepe, potrebne za izvajanje odstavka 1. Svet odloča soglasno glede pridružitvenih sporazumov iz člena 310 in sporazumov, ki bodo sklenjeni z državami kandidatkami za pristop k Uniji.

3. Skupnost in države članice v okviru svojih pristojnosti sodelujejo s tretjimi državami in pristojnimi mednarodnimi organizacijami. Podrobnosti sodelovanja Skupnosti so lahko predmet sporazumov med Skupnostjo in zadevnimi tretjimi osebami, o teh sporazumih pa se pogajajo in jih sklepajo v skladu s členom 300.

Prvi pododstavek ne posega v pristojnost držav članic glede pogajanj v mednarodnih organih in glede sklepanja mednarodnih sporazumov."

17. V členu 189 se drugi odstavek nadomesti z naslednjim:

"Število članov Evropskega parlamenta ne sme preseči 732."

18. Člen 190(5) se nadomesti z naslednjim:

"5. Evropski parlament po pridobitvi mnenja Komisije in z odobritvijo Sveta, ki odloča s kvalificirano večino, določi pravila in splošne pogoje za opravljanje nalog svojih članov. Za sprejetje vseh pravil ali pogojev, ki se nanašajo na obdavčitev članov ali nekdanjih članov, je potrebna soglasna odločitev Sveta."

19. V členu 191 se doda naslednji drugi odstavek:

"Svet v skladu s postopkom iz člena 251 pripravi predpise o političnih strankah na evropski ravni in zlasti pravila, ki se nanašajo na njihovo financiranje."

20. Člen 207(2) se nadomesti z naslednjim:

"2. Svetu pomaga generalni sekretariat, za katerega je odgovoren generalni sekretar, visoki predstavnik za skupno zunanjo in varnostno politiko, temu pa pomaga namestnik generalnega sekretarja, ki je odgovoren za organizacijsko vodenje generalnega sekretariata. Generalnega sekretarja in njegovega namestnika imenuje Svet s kvalificirano večino.

Svet odloča o organizaciji generalnega sekretariata."

21. Člen 210 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 210

Svet s kvalificirano večino določi plače, nadomestila in pokojnine predsednika in članov Komisije ter predsednika, sodnikov, generalnih pravobranilcev in sodnega tajnika Sodišča ter članov in sodnega tajnika Sodišča prve stopnje. Prav tako z enako večino določi druga izplačila, ki se nakazujejo kot osebni prejemki."

22. Člen 214(2) se nadomesti z naslednjim:

"2. Svet v sestavi voditeljev držav ali vlad s kvalificirano večino predlaga osebo, ki jo namerava imenovati za predsednika Komisije; ta predlog potrdi Evropski parlament.

Svet s kvalificirano večino in v medsebojnem soglasju s kandidatom za mesto predsednika sprejme seznam drugih oseb, ki jih namerava imenovati za člane Komisije, sestavljen v skladu s predlogi držav članic.

Predsednika in druge člane Komisije, predlagane po tem postopku, mora kot celoto z glasovanjem potrditi Evropski parlament. Potem ko predsednika in druge člane Komisije potrdi Evropski parlament, jih s kvalificirano večino imenuje Svet."

23. Člen 215 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 215

Razen ob redni zamenjavi ali smrti dolžnosti člana Komisije prenehajo z njegovim odstopom ali razrešitvijo.

Izpraznjeno mesto, ki nastane zaradi odstopa, razrešitve ali smrti, se za preostanek članovega mandata zapolni z novim članom, ki ga s kvalificirano večino imenuje Svet. Svet lahko soglasno sklene, da izpraznjenega mesta ni treba zapolniti.

Predsednik je ob odstopu, razrešitvi ali smrti nadomeščen za preostanek svojega mandata. Pri tem se uporabi postopek iz člena 214(2).

Razen ob razrešitvi po členu 216 ostanejo člani Komisije na svojem položaju do zamenjave ali dokler Svet ne sklene, da izpraznjenega mesta ni treba zapolniti, kakor je predvideno v drugem odstavku tega člena."

24. Člen 217 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 217

1. Komisija deluje pod političnim vodstvom svojega predsednika, ki odloča o njeni notranji organizaciji in tako zagotavlja, da je njeno delovanje dosledno in učinkovito ter da temelji na kolegialnosti.

2. Obveznosti Komisije razporedi in dodeli njenim članom njen predsednik. Predsednik lahko te obveznosti med mandatom Komisije prerazporedi. Člani Komisije izvajajo naloge, ki jim jih je dodelil predsednik, pod njegovim vodstvom.

3. Predsednik po odobritvi kolegija imenuje podpredsednike med člani Komisije.

4. Član Komisije odstopi na zahtevo predsednika, po odobritvi kolegija."

25. V členu 219 se prvi odstavek črta.

26. Člen 220 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 220

Sodišče in Sodišče prve stopnje v mejah svojih pristojnosti zagotavljata spoštovanje prava pri razlagi in uporabi te pogodbe.

Poleg tega se lahko Sodišču prve stopnje pod pogoji iz člena 225a dodelijo sodni oddelki zaradi izvrševanja sodne pristojnosti iz te pogodbe na nekaterih posebnih področjih."

27. Člen 221 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 221

Sodišče sestavlja po en sodnik iz vsake države članice.

Sodišče zaseda v senatih ali v velikem senatu, v skladu s pravili, ki so v ta namen določena v statutu Sodišča.

Če statut tako predvideva, lahko Sodišče zaseda tudi na občni seji."

28. Člen 222 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 222

Sodišču pomaga osem generalnih pravobranilcev. Svet lahko na zahtevo Sodišča soglasno poveča število generalnih pravobranilcev.

Dolžnost generalnega pravobranilca je, da popolnoma nepristransko in neodvisno javno predstavi obrazložene sklepne predloge o zadevah, pri katerih je v skladu s statutom Sodišča zahtevano njegovo sodelovanje."

29. Člen 223 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 223

Sodniki in generalni pravobranilci Sodišča so izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki so ustrezno usposobljene za imenovanje na najvišje sodniške položaje v svojih državah ali ki so priznani pravniki; vlade držav članic jih v medsebojnem soglasju imenujejo za dobo šestih let.

Vsaka tri leta se izvede delna zamenjava sodnikov in generalnih pravobranilcev v skladu s pogoji, določenimi v statutu Sodišča.

Sodniki izvolijo predsednika Sodišča med svojimi člani za dobo treh let. Lahko je ponovno izvoljen.

Sodniki in generalni pravobranilci, ki jim poteče mandat, so lahko ponovno imenovani.

Sodišče imenuje svojega sodnega tajnika in določi pravila, ki urejajo njegov položaj.

Sodišče sprejme svoj poslovnik. Ta poslovnik mora odobriti Svet s kvalificirano večino."

30. Člen 224 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 224

Sodišče prve stopnje sestavlja najmanj po en sodnik iz vsake države članice. Število sodnikov določa statut Sodišča. V statutu je lahko predvideno, da Sodišču prve stopnje pomagajo generalni pravobranilci.

Člani Sodišča prve stopnje so izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki izpolnjujejo pogoje za imenovanje na visoke sodniške položaje. Vlade držav članic jih v medsebojnem soglasju imenujejo za dobo šestih let. Članstvo se delno obnavlja vsaka tri leta. Člani, ki jim mandat poteče, so lahko ponovno imenovani.

Sodniki izvolijo predsednika Sodišča prve stopnje med svojimi člani za mandat treh let. Lahko je ponovno izvoljen.

Sodišče prve stopnje imenuje svojega sodnega tajnika in določi pravila, ki urejajo njegov položaj.

Sodišče prve stopnje sprejme svoj poslovnik v soglasju s Sodiščem. Ta poslovnik mora odobriti Svet s kvalificirano večino.

Če statut Sodišča ne določa drugače, se za Sodišče prve stopnje uporabljajo določbe te pogodbe, ki se nanašajo na Sodišče."

31. Člen 225 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 225

1. Sodišče prve stopnje je pristojno za obravnavanje in odločanje na prvi stopnji o tožbah ali postopkih iz členov 230, 232, 235, 236 in 238, razen o tistih, ki so dodeljeni sodnemu oddelku, in tistih, ki so v statutu pridržani za Sodišče. Statut lahko predvidi, da ima Sodišče prve stopnje pristojnost za druge vrste tožb ali postopkov.

Zoper odločitev Sodišča prve stopnje iz tega odstavka se lahko vloži pritožba na Sodišče zgolj glede pravnih vprašanj ter v skladu s pogoji in v mejah, določenih v statutu.

2. Sodišče prve stopnje je pristojno za obravnavanje in odločanje o tožbah ali postopkih, sproženih proti odločitvam sodnih oddelkov, ustanovljenih po členu 225a.

Sodišče lahko izjemoma preverja odločitve Sodišča prve stopnje, sprejete po tem odstavku, pod pogoji in v mejah, določenih v statutu, če obstaja resno tveganje, da bosta prizadeti enotnost ali doslednost prava Skupnosti.

3. Sodišče prve stopnje je pristojno za obravnavanje in odločanje o vprašanjih, predloženih v predhodno odločanje v skladu s členom 234, na posebnih področjih, določenih s statutom.

Če Sodišče prve stopnje meni, da je glede neke zadeve potrebna načelna odločitev, ki bi lahko prizadela enotnost ali doslednost prava Skupnosti, lahko zadevo preda v odločanje Sodišču.

Sodišče lahko izjemoma preverja odločitve Sodišča prve stopnje glede vprašanj, predloženih v predhodno odločanje, pod pogoji in v mejah, določenih v statutu, če obstaja resno tveganje, da bosta prizadeti enotnost ali doslednost prava Skupnosti."

32. Vstavi se naslednji člen:

"Člen 225a

Svet lahko na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Sodiščem ali na zahtevo Sodišča ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Komisijo soglasno ustanovi sodne oddelke za obravnavanje in odločanje na prvi stopnji o nekaterih vrstah tožb ali postopkov, sproženih na posebnih področjih.

Sklep o ustanovitvi sodnega oddelka določa pravila o organizaciji oddelka in obsegu nanj prenesene pristojnosti.

Zoper odločitev sodnih oddelkov se lahko vloži pritožba na Sodišče prve stopnje zgolj glede pravnih vprašanj ali, če je to predvideno v sklepu o ustanovitvi oddelka, tudi glede vprašanj dejanskega stanja.

Člani sodnih oddelkov so izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki izpolnjujejo pogoje za imenovanje na sodniške položaje. Svet jih imenuje soglasno.

Sodni oddelki sprejmejo svoj poslovnik v soglasju s Sodiščem. Ta poslovnik mora odobriti Svet s kvalificirano večino.

Če sklep o ustanovitvi sodnega oddelka ne določa drugače, se za sodne oddelke uporabljajo določbe te pogodbe, ki se nanašajo na Sodišče, in določbe statuta Sodišča."

33. Vstavi se naslednji člen:

"Člen 229a

Svet lahko brez poseganja v druge določbe te pogodbe, v obsegu, ki ga bo določil, na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno sprejme določbe za dodelitev pristojnosti Sodišču v sporih, ki se nanašajo na uporabo aktov, sprejetih na podlagi te pogodbe, ki uvajajo pravice industrijske lastnine Skupnosti. Svet priporoči državam članicam sprejetje teh določb v skladu z njihovimi ustavnimi pravili."

34. V členu 230 se drugi in tretji odstavek nadomestita z naslednjim: "V ta namen je Sodišče pristojno za odločanje o tožbah, ki jih vloži država članica, Evropski parlament, Svet ali Komisija zaradi nepristojnosti, bistvene kršitve postopka, kršitve te pogodbe ali katerega koli pravnega pravila, ki se nanaša na njeno uporabo, ali zaradi zlorabe pooblastil.

Sodišče je pod enakimi pogoji pristojno za tožbe, ki jih zaradi varovanja svojih prerogativ vložita Računsko sodišče in ECB."

35. Člen 245 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 245

Statut Sodišča se določi v posebnem protokolu.

Svet lahko na zahtevo Sodišča ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Komisijo ali na zahtevo Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Sodiščem soglasno spremeni določbe statuta, razen naslova I."

36. Člen 247 se spremeni na naslednji način:

a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

"1. Računsko sodišče sestavlja po en državljan iz vsake države članice.";

b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

"3. Člani Računskega sodišča so imenovani za mandat šestih let. Svet po posvetovanju z Evropskim parlamentom s kvalificirano večino sprejme seznam članov, sestavljen v skladu s predlogi držav članic. Člani Računskega sodišča so lahko ponovno imenovani.

Predsednika Računskega sodišča izvolijo med svojimi člani za mandat treh let. Predsednik je lahko ponovno izvoljen."

37. Člen 248 se spremeni na naslednji način:

a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

"1. Računsko sodišče izvaja revizije vseh prihodkov in odhodkov Skupnosti. Prav tako izvaja revizije prihodkov in odhodkov vseh organov, ki jih je ustanovila Skupnost, če ustrezni ustanovni akt takšne revizije ne izključuje.

Računsko sodišče predloži Evropskemu parlamentu in Svetu izjavo o zanesljivosti poslovnih knjig ter zakonitosti in pravilnosti poslovnih dogodkov, ki se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*. Ta izjava je lahko dopolnjena s posebnimi ocenami za vsako večje področje dejavnosti Skupnosti.";

b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

"4. Računsko sodišče pripravi letno poročilo po koncu vsakega proračunskega leta. To poročilo se predloži drugim institucijam Skupnosti in se skupaj z odgovori teh institucij na ugotovitve Računskega sodišča objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Prav tako lahko Računsko sodišče kadar koli predloži svoje ugotovitve glede specifičnih vprašanj, zlasti v obliki posebnih poročil, in da mnenje na predlog ene od drugih institucij Skupnosti.

Letna poročila, posebna poročila ali mnenja sprejme z večino svojih članov. Lahko pa ustanovi notranje senate za sprejemanje nekaterih vrst poročil ali mnenj pod pogoji, ki so določeni v njegovem poslovniku.

Evropskemu parlamentu in Svetu pomaga pri nadzoru nad izvrševanjem proračuna.

Računsko sodišče pripravi svoj poslovnik. Ta poslovnik mora odobriti Svet s kvalificirano večino."

38. V členu 254(1) in (2) se besede "*Uradni list Evropskih skupnosti*" nadomesti z "*Uradni list Evropske unije*".

39. Člen 257 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 257

Ustanovi se Ekonomsko-socialni odbor. Ima svetovalni status.

Odbor sestavljajo predstavniki različnih ekonomskih in socialnih komponent organizirane civilne družbe, zlasti predstavniki proizvajalcev, kmetov, prevoznikov, delavcev, trgovcev, obrtnikov, samostojnih poklicev, potrošnikov in predstavniki splošnega interesa."

40. Člen 258 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 258

Število članov Ekonomsko-socialnega odbora ne sme preseči 350.

Število članov odbora je naslednje:

Belgija	12
Danska	9
Nemčija	24
Grčija	12
Španija	21
Francija	24
Irska	9
Italija	24
Luksemburg	6
Nizozemska	12
Avstrija	12
Portugalska	12
Finska	9
Švedska	12
Združeno kraljestvo	24

Člani odbora niso vezani na nikakršna obvezna navodila. Pri opravljanju svojih nalog so v splošnem interesu Skupnosti popolnoma neodvisni.

Svet s kvalificirano večino določi nadomestila za člane odbora."

41. V členu 259 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

"1. Člani odbora so na predlog držav članic imenovani za dobo štirih let. Svet s kvalificirano večino sprejme seznam čla-

nov, sestavljen v skladu s predlogi držav članic. Člani odbora so lahko ponovno imenovani."

42. Člen 263 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 263

Ustanovi se odbor, ki ima svetovalni status, v nadaljnjem besedilu imenovan "Odbor regij", sestavljen iz predstavnikov regionalnih ali lokalnih organov, ki so bodisi nosilci volilnega mandata ali pa so politično odgovorni izvoljeni skupščini.

Število članov Odbora regij ne sme preseči 350.

Število članov odbora je naslednje:

Belgija	12
Danska	9
Nemčija	24
Grčija	12
Španija	21
Francija	24
Irska	9
Italija	24
Luksemburg	6
Nizozemska	12
Avstrija	12
Portugalska	12
Finska	9
Švedska	12
Združeno kraljestvo	24

Člani odbora in enako število nadomestnih članov so imenovani na predlog držav članic za dobo štirih let. Lahko so ponovno imenovani. Svet s kvalificirano večino sprejme seznam članov in nadomestnih članov, sestavljen v skladu s predlogi držav članic. Ko se izteče mandat iz prvega odstavka, na podlagi katerega so bili predlagani, mandat članov odbora samodejno preneha, potem pa so za preostanek omenjenega mandata nadomeščeni v skladu z istim postopkom. Noben član odbora ne sme biti hkrati tudi član Evropskega parlamenta.

Člani odbora niso vezani na nikakršna obvezna navodila. Pri opravljanju svojih nalog so v splošnem interesu Skupnosti popolnoma neodvisni."

43. Člen 266 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 266

Evropska investicijska banka je pravna oseba.

Člani Evropske investicijske banke so države članice.

Statut Evropske investicijske banke je določen v protokolu, ki je priloga k tej pogodbi. Svet lahko na zahtevo Evropske investicijske banke ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Komisijo ali na zahtevo Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Evropsko investicijsko banko soglasno spremeni člene 4, 11 in 12 ter člen 18(5) statuta banke."

44. Člen 279 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 279

1. Svet soglasno na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in po pridobitvi mnenja Računskega sodišča:

a) sprejme finančne uredbe, v katerih se zlasti podrobno določi postopek, ki ga je treba sprejeti za pripravo in izvrševanje proračuna ter za predložitev in revizijo poročila o izvrševanju proračuna;

b) določi pravila glede odgovornosti finančnih nadzornikov, odredbodajalcev in računovodij ter glede ustreznih nadzornih ukrepov.

Od 1. januarja 2007 odloča Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in po pridobitvi mnenja Računskega sodišča.

2. Svet na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in pridobitvi mnenja Računskega sodišča soglasno določi načine in postopke, s katerimi se proračunski prihodki, predvideni v ureditvi o lastnih sredstvih Skupnosti, dajo na voljo Komisiji, ter določi ukrepe, ki se po potrebi uporabljajo za zagotavljanje denarnih sredstev."

45. Člen 290 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 290

Ureditev glede jezikov v institucijah Skupnosti določi Svet soglasno, ne da bi posegal v določbe, ki jih vsebuje statut Sodišča."

46. Člen 300 se spremeni na naslednji način:

a) v odstavku 2 se drugi in tretji pododstavek nadomestita z naslednjim:

"Z odstopanjem od pravil iz odstavka 3 veljajo ti postopki tudi za sklepe o začasni odložitvi uporabe sporazuma ali za določitev stališč, ki jih je treba sprejeti v imenu Skupnosti v organu, ustanovljenem s sporazumom, kadar mora ta organ sprejeti sklepe s pravnim učinkom, z izjemo sklepov o dopolnitvah ali spremembah institucionalnega okvira sporazuma.

Evropski parlament je nemudoma in v celoti obveščen o vseh sklepih iz tega odstavka o začasni uporabi ali odložitvi izvajanja sporazumov ali določitvi stališča Skupnosti v organu, ustanovljenem s sporazumom.";

b) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

"6. Evropski parlament, Svet, Komisija ali država članica lahko od Sodišča pridobi mnenje, ali je načrtovani sporazum združljiv z določbami te pogodbe. Kadar je mnenje Sodišča odklonilno, lahko sporazum začne veljati le v skladu s členom 48 Pogodbe o Evropski uniji."

47. Člen 309 se spremeni na naslednji način:

a) v odstavku 1 se besede "s členom 7(2)" nadomestijo s "s členom 7(3)";

b) v odstavku 2 se besede "s členom 7(1)" nadomestijo s "s členom 7(2)".

Člen 3

Pogodba o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo se spremeni v skladu z določbami tega člena.

1. V členu 107 se drugi odstavek nadomesti z naslednjim:

"Število članov Evropskega parlamenta ne sme preseči 732."

2. Člen 108(5) se nadomesti z naslednjim:

"5. Evropski parlament po pridobitvi mnenja Komisije in z odobritvijo Sveta, ki odloča s kvalificirano večino, določi pravila in splošne pogoje za opravljanje nalog svojih članov. Za sprejetje vseh pravil ali pogojev, ki se nanašajo na obdavčitev članov ali nekdanjih članov, je potrebna soglasna odločitev Sveta."

3. Člen 121(2) se nadomesti z naslednjim:

"2. Svetu pomaga generalni sekretariat, za katerega je odgovoren generalni sekretar, visoki predstavnik za skupno zunanjo in varnostno politiko, temu pa pomaga namestnik generalnega sekretarja, ki je odgovoren za organizacijsko vodenje generalnega sekretariata. Generalnega sekretarja in njegovega namestnika imenuje Svet s kvalificirano večino.

Svet odloča o organizaciji generalnega sekretariata."

4. Člen 127(2) se nadomesti z naslednjim:

"2. Svet v sestavi voditeljev držav ali vlad s kvalificirano večino predlaga osebo, ki jo namerava imenovati za predsednika Komisije; ta predlog potrdi Evropski parlament.

Svet s kvalificirano večino in v medsebojnem soglasju s kandidatom za mesto predsednika sprejme seznam drugih oseb, ki jih namerava imenovati za člane Komisije, sestavljen v skladu s predlogi držav članic.

Predsednika in druge člane Komisije, predlagane po tem postopku, mora kot celoto z glasovanjem potrditi Evropski parlament. Potem ko predsednika in druge člane Komisije potrdi Evropski parlament, jih s kvalificirano večino imenuje Svet."

5. Člen 128 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 128

Razen ob redni zamenjavi ali smrti dolžnosti člana Komisije prenehajo z njegovim odstopom ali razrešitvijo.

Izpraznjeno mesto, ki nastane zaradi odstopa, razrešitve ali smrti, se za preostanek članovega mandata zapolni z novim članom, ki ga s kvalificirano večino imenuje Svet. Svet lahko soglasno sklene, da izpraznjenega mesta ni treba zapolniti.

Predsednik je ob odstopu, razrešitvi ali smrti nadomeščen za preostanek svojega mandata. Pri tem se uporabi postopek iz člena 127(2).

Razen ob razrešitvi po členu 129 ostanejo člani Komisije na svojem položaju do zamenjave ali dokler Svet ne sklene, da izpraznjenega mesta ni treba zapolniti, kakor je predvideno v drugem odstavku tega člena."

6. Člen 130 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 130

1. Komisija deluje pod političnim vodstvom svojega predsednika, ki odloča o njeni notranji organizaciji in tako zagotavlja, da je njeno delovanje dosledno in učinkovito ter da temelji na kolegialnosti.

2. Obveznosti Komisije razporedi in dodeli njenim članom njen predsednik. Predsednik lahko te obveznosti med mandatom Komisije prerazporedi. Člani Komisije izvajajo naloge, ki jim jih je dodelil predsednik, pod njegovim vodstvom.

3. Predsednik po odobritvi kolegija imenuje podpredsednike med člani Komisije.

4. Član Komisije odstopi na zahtevo predsednika, po odobritvi kolegija."

7. V členu 132 se prvi odstavek črta.

8. Člen 136 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 136

Sodišče in Sodišče prve stopnje v mejah svojih pristojnosti zagotavljata spoštovanje prava pri razlagi in uporabi te pogodbe.

Poleg tega se lahko Sodišču prve stopnje pod pogoji iz člena 140b dodelijo sodni oddelki zaradi izvrševanja sodne pristojnosti iz te pogodbe na nekaterih posebnih področjih."

9. Člen 137 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 137

Sodišče sestavlja po en sodnik iz vsake države članice.

Sodišče zaseda v senatih ali v velikem senatu, v skladu s pravili, ki so v ta namen določena v statutu Sodišča.

Če statut tako predvideva, lahko Sodišče zaseda tudi na občni seji."

10. Člen 138 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 138

Sodišču pomaga osem generalnih pravobranilcev. Na zahtevo Sodišča lahko Svet soglasno poveča število generalnih pravobranilcev.

Dolžnost generalnega pravobranilca je, da popolnoma nepristransko in neodvisno javno predstavi obrazložene sklepne predloge o zadevah, pri katerih je v skladu s statutom Sodišča zahtevano njegovo sodelovanje."

11. Člen 139 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 139

Sodniki in generalni pravobranilci Sodišča so izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki so ustrezno usposobljene za imenovanje na najvišje sodniške položaje v svojih državah ali ki so priznani pravniki; vlade držav članic jih v medsebojnem soglasju imenujejo za dobo šestih let.

Vsaka tri leta se izvede delna zamenjava sodnikov in generalnih pravobranilcev v skladu s pogoji, določenimi v statutu Sodišča.

Sodniki izvolijo predsednika Sodišča med svojimi člani za dobo treh let. Lahko je ponovno izvoljen.

Sodniki in generalni pravobranilci, ki jim poteče mandat, so lahko ponovno imenovani.

Sodišče imenuje svojega sodnega tajnika in določi pravila, ki urejajo njegov položaj.

Sodišče sprejme svoj poslovnik. Ta poslovnik mora odobriti Svet s kvalificirano večino."

12. Člen 140 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 140

Sodišče prve stopnje sestavlja najmanj po en sodnik iz vsake države članice. Število sodnikov določa statut Sodišča. V statutu je lahko predvideno, da Sodišču prve stopnje pomagajo generalni pravobranilci.

Člani Sodišča prve stopnje so izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki izpolnjujejo pogoje za imenovanje na visoke sodniške položaje. Vlade držav članic jih v medsebojnem soglasju imenujejo za dobo šestih let. Članstvo se delno obnavlja vsaka tri leta. Člani, ki jim mandat poteče, so lahko ponovno imenovani.

Sodniki izvolijo predsednika Sodišča prve stopnje med svojimi člani za mandat treh let. Lahko je ponovno izvoljen.

Sodišče prve stopnje imenuje svojega sodnega tajnika in določi pravila, ki urejajo njegov položaj.

Sodišče prve stopnje sprejme svoj poslovnik v soglasju s Sodiščem. Ta poslovnik mora odobriti Svet s kvalificirano večino.

Če statut Sodišča ne določa drugače, se za Sodišče prve stopnje uporabljajo določbe te pogodbe, ki se nanašajo na Sodišče."

13. Člen 140a se nadomesti z naslednjim:

"Člen 140a

1. Sodišče prve stopnje je pristojno za obravnavanje in odločanje na prvi stopnji o tožbah ali postopkih iz členov 146, 148, 151, 152 in 153, razen o tistih, ki so dodeljeni sodnemu oddelku, in tistih, ki so v statutu pridržani za Sodišče. Statut lahko predvidi, da ima Sodišče prve stopnje pristojnost za druge vrste tožb ali postopkov.

Zoper odločitev Sodišča prve stopnje iz tega odstavka se lahko vloži pritožba na Sodišče zgolj glede pravnih vprašanj ter v skladu s pogoji in v mejah, določenih v statutu.

2. Sodišče prve stopnje je pristojno za obravnavanje in odločanje o tožbah ali postopkih, sproženih proti odločitvam sodnih oddelkov, ustanovljenih po členu 140b.

Sodišče lahko izjemoma preverja odločitve Sodišča prve stopnje, sprejete po tem odstavku, pod pogoji in v mejah, določenih v statutu, če obstaja resno tveganje, da bosta prizadeti enotnost ali doslednost prava Skupnosti.

3. Sodišče prve stopnje je pristojno za obravnavanje in odločanje o vprašanjih, predloženih v predhodno odločanje v skladu s členom 150, na posebnih področjih, določenih s statutom.

Če Sodišče prve stopnje meni, da je glede neke zadeve potrebna načelna odločitev, ki bi lahko prizadela enotnost ali doslednost prava Skupnosti, lahko zadevo preda v odločanje Sodišču.

Sodišče lahko izjemoma preverja odločitve Sodišča prve stopnje glede vprašanj, predloženih v predhodno odločanje, pod

pogoji in v mejah, določenih v statutu, če obstaja resno tveganje, da bosta prizadeti enotnost ali doslednost prava Skupnosti."

14. Vstavi se naslednji člen:

"Člen 140b

Svet lahko na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Sodiščem ali na zahtevo Sodišča ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Komisijo soglasno ustanovi sodne oddelke za obravnavanje in odločanje na prvi stopnji o nekaterih vrstah tožb ali postopkov, sproženih na posebnih področjih.

Sklep o ustanovitvi sodnega oddelka določa pravila o organizaciji senata in obsegu nanj prenesene pristojnosti.

Zoper odločitev sodnih oddelkov se lahko vloži pritožba na Sodišče prve stopnje zgolj glede pravnih vprašanj ali, če je to predvideno v sklepu o ustanovitvi oddelka, tudi glede vprašanj dejanskega stanja.

Člani sodnih oddelkov so izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki izpolnjujejo pogoje za imenovanje na sodniške položaje. Svet jih imenuje soglasno.

Sodni oddelki sprejmejo svoj poslovnik v soglasju s Sodiščem. Ta poslovnik mora odobriti Svet s kvalificirano večino.

Če sklep o ustanovitvi sodnih oddelkov ne določa drugače, se za sodne oddelke uporabljajo določbe te pogodbe, ki se nanašajo na Sodišče, in določbe statuta Sodišča."

15. V členu 146 se drugi in tretji odstavek nadomestita z naslednjim:

"V ta namen je Sodišče pristojno za odločanje o tožbah, ki jih vloži država članica, Evropski parlament, Svet ali Komisija zaradi nepristojnosti, bistvene kršitve postopka, kršitve te pogodbe ali katerega koli pravnega pravila, ki se nanaša na njeno uporabo, ali zaradi zlorabe pooblastil.

Sodišče je pod enakimi pogoji pristojno za tožbe, ki jih zaradi varovanja svojih prerogativ vloži Računsko sodišče."

16. Člen 160 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 160

Statut Sodišča se določi v posebnem protokolu.

Svet lahko na zahtevo Sodišča ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Komisijo ali na zahtevo Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Sodiščem soglasno spremeni določbe statuta, razen naslova I."

17. Člen 160b se spremeni na naslednji način:

a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

"1. Računsko sodišče sestavlja po en državljan iz vsake države članice.";

b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

"3. Člani Računskega sodišča so imenovani za mandat šestih let. Svet po posvetovanju z Evropskim parlamentom s kvalificirano večino sprejme seznam članov, sestavljen v skladu s predlogi držav članic. Člani Računskega sodišča so lahko ponovno imenovani.

Predsednika Računskega sodišča izvolijo med svojimi člani za mandat treh let. Predsednik je lahko ponovno izvoljen."

18. Člen 160c se spremeni na naslednji način:

a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

"1. Računsko sodišče izvaja revizije vseh prihodkov in odhodkov Skupnosti. Prav tako izvaja revizije prihodkov in odhodkov vseh organov, ki jih je ustanovila Skupnost, če ustrezni ustanovni akt takšne revizije ne izključuje.

Računsko sodišče predloži Evropskemu parlamentu in Svetu izjavo o zanesljivosti poslovnih knjig ter zakonitosti in pravilnosti poslovnih dogodkov, ki se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*. Ta izjava je lahko dopolnjena s posebnimi ocenami za vsako večje področje dejavnosti Skupnosti.";

b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

"4. Računsko sodišče pripravi letno poročilo po koncu vsakega proračunskega leta. To poročilo se predloži drugim institucijam Skupnosti in se skupaj z odgovori teh institucij na ugotovitve Računskega sodišča objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Prav tako lahko Računsko sodišče kadar koli predloži svoje ugotovitve glede specifičnih vprašanj, zlasti v obliki posebnih poročil, in da mnenje na predlog ene od drugih institucij Skupnosti.

Letna poročila, posebna poročila ali mnenja sprejme z večino svojih članov. Lahko pa ustanovi notranje senate za sprejemanje nekaterih vrst poročil ali mnenj pod pogoji, ki so določeni v njegovem poslovniku.

Evropskemu parlamentu in Svetu pomaga pri nadzoru nad izvrševanjem proračuna.

Računsko sodišče pripravi svoj poslovnik. Ta poslovnik mora odobriti Svet s kvalificirano večino."

19. V členu 163 se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

"Uredbe se objavijo v *Uradnem listu Evropske unije*. Veljati začnejo z datumom, ki je v njih naveden, sicer pa dvajseti dan po njihovi objavi."

20. Člen 165 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 165

Ustanovi se Ekonomsko-socialni odbor. Ima svetovalni status.

Odbor sestavljajo predstavniki različnih ekonomskih in socialnih komponent organizirane civilne družbe, zlasti predstavniki proizvajalcev, kmetov, prevoznikov, delavcev, trgovcev, obrtnikov, samostojnih poklicev, potrošnikov in predstavniki splošnega interesa."

21. Člen 166 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 166

Število članov Ekonomsko-socialnega odbora ne sme preseči 350.

Število članov odbora je naslednje:

Belgija	12
Danska	9
Nemčija	24
Grčija	12
Španija	21
Francija	24
Irska	9
Italija	24
Luksemburg	6
Nizozemska	12
Avstrija	12
Portugalska	12
Finska	9
Švedska	12
Združeno kraljestvo	24

Člani odbora niso vezani na nikakršna obvezna navodila. Pri opravljanju svojih nalog so v splošnem interesu Skupnosti popolnoma neodvisni.

Svet s kvalificirano večino določi nadomestila za člane odbora."

22. Člen 167(1) se nadomesti z naslednjim:

"1. Člani odbora so na predlog držav članic imenovani za dobo štirih let. Svet s kvalificirano večino sprejme seznam članov, sestavljen v skladu s predlogi držav članic. Člani odbora so lahko ponovno imenovani."

23. Člen 183 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 183

1. Svet soglasno na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in po pridobitvi mnenja Računskega sodišča:

a) sprejme finančne uredbe, v katerih se zlasti podrobno določi postopek, ki ga je treba sprejeti za pripravo in izvrševanje proračuna ter za predložitev in revizijo poročila o izvrševanju proračuna;

b) predpiše pravila glede odgovornosti finančnih nadzornikov, odredbodajalcev in računovodij ter glede ustreznih nadzornih ukrepov.

Od 1. januarja 2007 odloča Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in po pridobitvi mnenja Računskega sodišča.

2. Svet na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in pridobitvi mnenja Računskega sodišča soglasno določi načine in postopke, s katerimi se proračunski prihodki, predvideni v ureditvi o lastnih sredstvih Skupnosti, dajo na voljo Komisiji, ter določi ukrepe, ki se po potrebi uporabljajo za zagotavljanje denarnih sredstev."

24. Člen 190 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 190

Ureditev glede jezikov v institucijah Skupnosti določi Svet soglasno, ne da bi posegal v določbe, ki jih vsebuje statut Sodišča."

25. Člen 204 se spremeni na naslednji način:

a) v odstavku 1 se besede "s členom F.1(2)" nadomestijo s "s členom 7(3)";

b) v odstavku 2 se besede "s členom F.1" nadomestijo s "s členom 6(1)", besede "s členom F.1(1)" pa s "s členom 7(2)".

Člen 4

Pogodba o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo se spremeni v skladu z določbami tega člena.

1. Člen 10(2) se nadomesti z naslednjim:

"2. Svet v sestavi voditeljev držav ali vlad s kvalificirano večino predlaga osebo, ki jo namerava imenovati za predsednika Komisije; ta predlog potrdi Evropski parlament.

Svet s kvalificirano večino in v medsebojnem soglasju s kandidatom za mesto predsednika sprejme seznam drugih oseb, ki jih namerava imenovati za člane Komisije, sestavljen v skladu s predlogi držav članic.

Predsednika in druge člane Komisije, predlagane po tem postopku, mora kot celoto z glasovanjem potrditi Evropski parlament. Potem ko predsednika in druge člane Komisije potrdi Evropski parlament, jih s kvalificirano večino imenuje Svet."

2. Člen 11 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 11

1. Komisija deluje pod političnim vodstvom svojega predsednika, ki odloča o njeni notranji organizaciji in tako zagotavlja, da je njeno delovanje dosledno in učinkovito ter da temelji na kolegialnosti.

2. Obveznosti Komisije razporedi in dodeli njenim članom njen predsednik. Predsednik lahko te obveznosti med mandatom Komisije prerazporedi. Člani Komisije izvajajo naloge, ki jim jih je dodelil predsednik, pod njegovim vodstvom.

3. Predsednik po odobritvi kolegija imenuje podpredsednike med člani Komisije.

4. Član Komisije odstopi na zahtevo predsednika, po odobritvi kolegija."

3. Člen 12 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 12

Razen ob redni zamenjavi ali smrti dolžnosti člana Komisije prenehajo z njegovim odstopom ali razrešitvijo.

Izpraznjeno mesto, ki nastane zaradi odstopa, razrešitve ali smrti, se za preostanek članovega mandata zapolni z novim članom, ki ga s kvalificirano večino imenuje Svet. Svet lahko soglasno sklene, da izpraznjenega mesta ni treba zapolniti.

Predsednik je ob odstopu, razrešitvi ali smrti nadomeščen za preostanek svojega mandata. Pri tem se uporabi postopek iz člena 10(2).

Razen ob razrešitvi po členu 12a ostanejo člani Komisije na svojem položaju do zamenjave ali dokler Svet ne sklene, da izpraznjenega mesta ni treba zapolniti, kakor je predvideno v drugem odstavku tega člena."

4. V členu 13 se prvi odstavek črta.

5. V členu 20 se drugi odstavek nadomesti z naslednjim:

"Število članov Evropskega parlamenta ne sme preseči 732."

6. Člen 21(5) se nadomesti z naslednjim:

"5. Evropski parlament po pridobitvi mnenja Komisije in z odobritvijo Sveta, ki odloča s kvalificirano večino, določi pravila in splošne pogoje za opravljanje nalog svojih članov. Za sprejetje vseh pravil ali pogojev, ki se nanašajo na obdavčitev članov ali nekdanjih članov, je potrebna soglasna odločitev Sveta."

7. Člen 30(2) se nadomesti z naslednjim:

"2. Svetu pomaga generalni sekretariat, za katerega je odgovoren generalni sekretar, visoki predstavnik za skupno zunanjo in varnostno politiko, temu pa pomaga namestnik generalnega sekretarja, ki je odgovoren za organizacijsko vodenje generalnega sekretariata. Generalnega sekretarja in njegovega namestnika imenuje Svet s kvalificirano večino.

Svet odloča o organizaciji generalnega sekretariata."

8. Člen 31 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 31

Sodišče in Sodišče prve stopnje v mejah svojih pristojnosti zagotavljata spoštovanje prava pri razlagi in uporabi te pogodbe.

Poleg tega se lahko Sodišču prve stopnje pod pogoji iz člena 32e dodelijo sodni oddelki zaradi izvrševanja sodne pristojnosti iz te pogodbe na nekaterih posebnih področjih."

9. Člen 32 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 32

Sodišče sestavlja po en sodnik iz vsake države članice.

Sodišče zaseda v senatih ali v velikem senatu, v skladu s pravili, ki so v ta namen določena v statutu Sodišča.

Če statut tako predvideva, lahko Sodišče zaseda tudi na občni seji."

10. Člen 32a se nadomesti z naslednjim:

"Člen 32a

Sodišču pomaga osem generalnih pravobranilcev. Svet lahko na zahtevo Sodišča soglasno poveča število generalnih pravobranilcev.

Dolžnost generalnega pravobranilca je, da popolnoma nepristransko in neodvisno javno predstavi obrazložene sklepne predloge o zadevah, pri katerih je v skladu s statutom Sodišča zahtevano njegovo sodelovanje."

11. Člen 32b se nadomesti z naslednjim:

"Člen 32b

Sodniki in generalni pravobranilci Sodišča so izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki so ustrezno usposobljene za imenovanje na najvišje sodniške položaje v svojih državah ali ki so priznani pravniki; vlade držav članic jih v medsebojnem soglasju imenujejo za dobo šestih let.

Vsaka tri leta se izvede delna zamenjava sodnikov in generalnih pravobranilcev v skladu s pogoji, določenimi v statutu Sodišča.

Sodniki izvolijo predsednika Sodišča med svojimi člani za dobo treh let. Lahko je ponovno izvoljen.

Sodniki in generalni pravobranilci, ki jim poteče mandat, so lahko ponovno imenovani.

Sodišče imenuje svojega sodnega tajnika in določi pravila, ki urejajo njegov položaj.

Sodišče sprejme svoj poslovnik. Tega mora odobriti Svet s kvalificirano večino."

12. Člen 32c se nadomesti z naslednjim:

"Člen 32c

Sodišče prve stopnje sestavlja najmanj po en sodnik iz vsake države članice. Število sodnikov določa statut Sodišča. V statutu je lahko predvideno, da Sodišču prve stopnje pomagajo generalni pravobranilci.

Člani Sodišča prve stopnje so izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki izpolnjujejo pogoje za imenovanje na visoke sodniške položaje. Vlade držav članic jih v medsebojnem soglasju imenujejo za dobo šestih let. Članstvo se delno obnavlja vsaka tri leta. Člani, ki jim mandat poteče, so lahko ponovno imenovani.

Sodniki izvolijo predsednika Sodišča prve stopnje med svojimi člani za mandat treh let. Lahko je ponovno izvoljen.

Sodišče prve stopnje imenuje svojega sodnega tajnika in določi pravila, ki urejajo njegov položaj.

Sodišče prve stopnje sprejme svoj poslovnik v soglasju s Sodiščem. Ta poslovnik mora odobriti Svet s kvalificirano večino.

Če statut Sodišča ne določa drugače, se za Sodišče prve stopnje uporabljajo določbe te pogodbe, ki se nanašajo na Sodišče."

13. Člen 32d se nadomesti z naslednjim:

"Člen 32d

1. Sodišče prve stopnje je pristojno za obravnavanje in odločanje na prvi stopnji o tožbah ali postopkih iz členov 33, 34, 35, 36, 38, 40 in 42, razen o tistih, ki so dodeljeni sodnemu oddelku, in tistih, ki so v statutu pridržani za Sodišče. Statut lahko predvidi, da ima Sodišče prve stopnje pristojnost za druge vrste tožb ali postopkov.

Zoper odločitev Sodišča prve stopnje iz tega odstavka se lahko vloži pritožba na Sodišče zgolj glede pravnih vprašanj ter v skladu s pogoji in v mejah, določenih v statutu.

2. Sodišče prve stopnje je pristojno za obravnavanje in odločanje o tožbah ali postopkih, sproženih proti odločitvam sodnih oddelkov, ustanovljenih po členu 32e.

Sodišče lahko izjemoma preverja odločitve Sodišča prve stopnje, sprejete po tem odstavku, pod pogoji in v mejah, določenih v statutu, če obstaja resno tveganje, da bosta prizadeti enotnost ali doslednost prava Skupnosti.

3. Sodišče prve stopnje je pristojno za obravnavanje in odločanje o vprašanjih, predloženih v predhodno odločanje v skladu s členom 41, na posebnih področjih, določenih s statutom.

Če Sodišče prve stopnje meni, da je glede neke zadeve potrebna načelna odločitev, ki bi lahko prizadela enotnost ali doslednost prava Skupnosti, lahko zadevo preda v odločanje Sodišču.

Sodišče lahko izjemoma preverja odločitve Sodišča prve stopnje glede vprašanj, predloženih v predhodno odločanje, pod pogoji in v mejah, določenih v statutu, če obstaja resno tveganje, da bosta prizadeti enotnost ali doslednost prava Skupnosti."

14. Vstavi se naslednji člen:

"Člen 32e

Svet lahko na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Sodiščem ali na zahtevo Sodišča ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Komisijo soglasno ustanovi sodne oddelke za obravnavanje in odločanje na prvi stopnji o nekaterih vrstah tožb ali postopkov, sproženih na posebnih področjih.

Sklep o ustanovitvi sodnega oddelka določa pravila o organizaciji oddelka in obseg nanj prenesene pristojnosti.

Zoper odločitev sodnih oddelkov se lahko vloži pritožba na Sodišče prve stopnje zgolj glede pravnih vprašanj ali, če je to predvideno v sklepu o ustanovitvi oddelka, tudi glede vprašanj dejanskega stanja.

Člani sodnih oddelkov so izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki izpolnjujejo pogoje za imenovanje na sodniške položaje. Svet jih imenuje soglasno.

Sodni oddelki sprejmejo svoj poslovnik v soglasju s Sodiščem. Ta poslovnik mora odobriti Svet s kvalificirano večino.

Če sklep o ustanovitvi sodnih oddelkov ne določa drugače, se za sodne oddelke uporabljajo določbe te pogodbe, ki se nanašajo na Sodišče, in določbe statuta Sodišča."

15. Člen 33 se spremeni na naslednji način:

a) prvi odstavek se nadomesti z naslednjim:

"Sodišče je pristojno, da v tožbah, ki jih vloži država članica, Evropski parlament ali Svet, razglasi za nične odločbe ali priporočila Komisije zaradi nepristojnosti, bistvene kršitve postopka, kršitve te pogodbe ali katerega koli pravnega pravila, ki se nanaša na njeno uporabo, ali zaradi zlorabe pooblastil. Vendar pa Sodišče ne sme preverjati ocene stanja kot posledice ekonomskih dejstev ali okoliščin, na podlagi katere je Komisija sprejela svoje odločbe ali priporočila, razen kadar je Komisija domnevno zlorabila svoja pooblastila ali če očitno ni upoštevala določb te pogodbe ali katerega koli pravnega pravila, ki se nanaša na njeno uporabo.";

b) četrti odstavek se nadomesti z naslednjim:

"Sodišče je pod enakimi pogoji pristojno za tožbe, ki jih zaradi varovanja svojih prerogativ vloži Računsko sodišče."

16. Člen 45 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 45

Statut Sodišča se določi v posebnem protokolu.

Svet lahko na zahtevo Sodišča ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Komisijo ali na zahtevo Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Sodiščem soglasno spremeni določbe Statuta."

17. Člen 45b se spremeni na naslednji način:

a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

"1. Računsko sodišče sestavlja po en državljan iz vsake države članice.";

b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

"3. Člani Računskega sodišča so imenovani za mandat šestih let. Svet po posvetovanju z Evropskim parlamentom s kvalificirano večino sprejme seznam članov, sestavljen v skladu s predlogi držav članic. Člani Računskega sodišča so lahko ponovno imenovani.

Predsednika Računskega sodišča izvolijo med svojimi člani za mandat treh let. Predsednik je lahko ponovno izvoljen."

18. Člen 45c se spremeni na naslednji način:

a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

"1. Računsko sodišče izvaja revizije vseh prihodkov in odhodkov Skupnosti. Prav tako izvaja revizije prihodkov in odhodkov vseh organov, ki jih je ustanovila Skupnost, če ustrezni ustanovni akt takšne revizije ne izključuje.

Računsko sodišče predloži Evropskemu parlamentu in Svetu izjavo o zanesljivosti poslovnih knjig ter zakonitosti in pravilnosti poslovnih dogodkov, ki se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*. Ta izjava je lahko dopolnjena s posebnimi ocenami za vsako večje področje dejavnosti Skupnosti.";

b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

"4. Računsko sodišče pripravi letno poročilo po koncu vsakega proračunskega leta. To poročilo se predloži drugim institucijam Skupnosti in se skupaj z odgovori teh institucij na ugotovitve Računskega sodišča objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Prav tako lahko Računsko sodišče kadar koli predloži svoje ugotovitve glede specifičnih vprašanj, zlasti v obliki posebnih poročil, in da mnenje na predlog ene od drugih institucij Skupnosti.

Letna poročila, posebna poročila ali mnenja sprejme z večino svojih članov. Lahko pa ustanovi notranje senate za sprejemanje nekaterih vrst poročil ali mnenj pod pogoji, ki so določeni v njegovem poslovniku.

Evropskemu parlamentu in Svetu pomaga pri nadzoru nad izvrševanjem proračuna.

Računsko sodišče pripravi svoj poslovnik. Ta poslovnik mora odobriti Svet s kvalificirano večino."

19. Člen 96 se spremeni na naslednji način:

a) v odstavku 1 se besede "s členom F.1(2)" nadomestijo s "s členom 7(3)";

b) v odstavku 2 se besede "s členom F.1" nadomestijo s "s členom 6(1)", besede "s členom F.1(1)" pa s "s členom 7(2)".

Člen 5

Protokol o Statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke se spremeni v skladu z določbami tega člena.

V členu 10 se doda naslednji odstavek:

"10.6 Svet lahko v sestavi voditeljev držav ali vlad na priporočilo ECB ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Komisijo ali na priporočilo Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in ECB soglasno spremeni člen 10.2. Svet priporoči takšne spremembe v sprejetje državam članicam. Te spremembe začnejo veljati, ko jih ratificirajo vse države članice v skladu s svojimi ustavnimi pravili.

Za priporočilo, ki ga pripravi ECB po tem odstavku, je potrebna soglasna odločitev Sveta ECB."

Člen 6

Protokol o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti se spremeni v skladu z določbami tega člena.

Člen 21 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 21

Členi 12 do 15 in člen 18 se uporabljajo za sodnike, generalne pravobranilce, sodnega tajnika in pomožne poročevalce Sodišča ter za člane in sodnega tajnika Sodišča prve stopnje, ne da bi to posegalo v določbe člena 3 Protokola o Statutu Sodišča, ki se nanaša na imuniteto sodnikov in generalnih pravobranilcev pred sodnimi postopki."

DRUGI DEL
Prehodne in končne določbe

Člen 7

Protokola o Statutu Sodišča, ki sta prilogi k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, se razveljavita in nadomestita s Protokolom o Statutu Sodišča, ki je s to pogodbo priložen Pogodbi o Evropski uniji, Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo.

Člen 8

Členi 1 do 20, člen 44, člen 45, drugi in tretji odstavek člena 46, členi 47 do 49 ter členi 51, 52, 54 in 55 Protokola o Statutu Sodišča Evropske skupnosti za premog in jeklo se razveljavijo.

Člen 9

Brez poseganja v člene Protokola o Statutu Sodišča Evropske skupnosti za premog in jeklo, ki ostajajo v veljavi, se določbe Protokola o Statutu Sodišča, ki je s to pogodbo priložen Pogodbi o Evropski uniji, Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, uporabljajo, kadar Sodišče izvaja svoje pristojnosti v skladu z določbami Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo.

Člen 10

Sklep Sveta 88/591/ESPJ, EGS, Euratom z dne 24. oktobra 1988 o ustanovitvi Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti, kakor je bil spremenjen, se razveljavi, z izjemo člena 3, če Sodišče prve stopnje v skladu z navedenim členom izvaja pristojnost, preneseno na Sodišče s Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo.

Člen 11

Ta pogodba je sklenjena za nedoločen čas.

Člen 12

1. Visoke pogodbenice ratificirajo to pogodbo v skladu s svojimi ustavnimi pravili. Listine o ratifikaciji se deponirajo pri vladi Italijanske republike.

2. Ta pogodba začne veljati prvi dan drugega meseca po deponiranju zadnje listine o ratifikaciji.

Člen 13

Ta pogodba, sestavljena v enem izvirniku v angleškem, danskem, finskem, francoskem, grškem, irskem, italijanskem, nemškem, nizozemskem, portugalskem, španskem in švedskem jeziku, pri čemer so besedila v vseh teh jezikih enako verodostojna, se deponira v arhivu vlade Italijanske republike, ki bo poslala overjeno kopijo vladam drugih držav podpisnic.

V potrditev tega so spodaj podpisani pooblaščenci podpisali to pogodbo.

V Nici, šestindvajsetega februarja leta dva tisoč ena.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges
Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen
Für Seine Majestät der König der Belgier

Louis MICHEL

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallone, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

For Hendes Majestæt Danmarks Dronning

Morgens LYKKETOFT

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

Joseph FISCHER

Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

Georgios PAPANDREOU

Por Su Majestad el Rey de España

Josep PIQUÉ I CAMPS

Pour le Président de la République française

Hubert VÉDRINE

Thar ceann Uachtarán na hÉireann
For the President of Ireland

Brian COWEN

Per il Presidente della Repubblica italiana
Lamberto DINI

Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg
Lydie POLFER

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden
Jozias Johannes VAN AARTSEN

Für den Bundespräsidenten der Republik Österreich
Benita FERRERO-WALDNER

Pelo Presidente da República Portuguesa
Jaime GAMA

Suomen Tasavallan Presidentin puolesta
För Republiken Finlands President
Erkki TUOMIOJA

För Hans Majestät Konungen av Sverige
Anna LINDH

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
Robin COOK

PROTOKOLI

A. PROTOKOL, KI JE PRILOGA K POGODBI O EVROPSKI UNIJI IN POGODBAM O USTANOVITVI EVROPSKIH SKUPNOSTI

Protokol o širitvi Evropske unije

VISOKE POGODBENICE
SO SE DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priloga k Pogodbi o Evropski uniji in pogodbam o ustanovitvi Evropskih skupnosti:

Člen 1

Razveljavitev Protokola o institucijah

Protokol o institucijah glede na širitev Evropske unije, ki je priloga k Pogodbi o Evropski uniji in pogodbam o ustanovitvi Evropskih skupnosti, se razveljavi.

Člen 2

Določbe o Evropskem parlamentu

1. Dne 1. januarja 2004 in z učinkom od začetka mandatne dobe 2004–2009 se v členu 190(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in v členu 108(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

"Število predstavnikov, izvoljenih v posamezni državi članici, je naslednje:

Belgija	22
Danska	13
Nemčija	99
Grčija	22
Španija	50
Francija	72
Irska	12
Italija	72
Luksemburg	6
Nizozemska	25
Avstrija	17
Portugalska	22
Finska	13
Švedska	18
Združeno kraljestvo	72"

2. Ob upoštevanju odstavka 3 je skupno število predstavnikov v Evropskem parlamentu za dobo 2004–2009 enako številu predstavnikov, določenemu v členu 190(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in v členu 108(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, ki se mu prišteje število predstavnikov novih držav članic, kakršno izhaja iz pristopnih pogodb, podpisanih najpozneje do 1. januarja 2004.

3. Če je skupno število članov iz odstavka 2 manjše od 732, se za število predstavnikov, ki se izvolijo v vsaki državi članici, uporabi proporcionalen popravek, tako da je skupno število čim bližje 732, ne da bi takšen popravek povzročil, da bi bilo število predstavnikov, ki se izvolijo v vsaki državi članici, višje od tistega, ki je predvideno za dobo 1999–2004 v členu 190(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in členu 108(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo.

V ta namen sprejme Svet sklep.

4. Z odstopanjem od drugega odstavka člena 189 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in drugega odstavka člena 107 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo lahko število članov Evropskega parlamenta v primeru, da začnejo pristopne pogodbe veljati po sprejetju sklepa Sveta, predvidenega v drugem pododstavku odstavka 3 tega člena, začasno preseže 732 za obdobje, za katerega velja ta sklep. Enak popravek kakor tisti iz prvega pododstavka odstavka 3 tega člena se uporabi za število predstavnikov, ki se izvolijo v zadevnih državah članicah.

Člen 3

Določbe o ponderiranju glasov v Svetu

1. Dne 1. januarja 2005 se:

a) v členu 205 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in v členu 118 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo:

i) odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

"2. Kadar mora Svet odločati s kvalificirano večino, se glasovi njegovih članov ponderirajo takole:

Belgija	12
Danska	7
Nemčija	29
Grčija	12
Španija	27
Francija	29
Irska	7
Italija	29
Luksemburg	4
Nizozemska	13
Avstrija	10
Portugalska	12
Finska	7
Švedska	10
Združeno kraljestvo	29

Za sprejetje odločitev Sveta je potrebnih najmanj 169 glasov za, ki jih odda večina članov, kadar ta pogodba nalaga, da se sprejmejo na predlog Komisije.

V drugih primerih je za sprejetje odločitev Sveta potrebnih najmanj 169 glasov za, ki jih odda najmanj dve tretjini članov.";

ii) doda naslednji odstavek 4:

"4. Član Sveta lahko zahteva, da se pri sprejetju odločitve Sveta s kvalificirano večino preveri, ali države članice, ki tvorijo kvalificirano večino, predstavljajo najmanj 62 % celotnega prebivalstva Unije. Če se izkaže, da ta pogoj ni bil izpolnjen, se zadevna odločitev ne sprejme.";

b) v členu 23(2) Pogodbe o Evropski uniji tretji pododstavek nadomesti z naslednjim besedilom:

"Glasovi članov Sveta se ponderirajo v skladu s členom 205(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti. Za sprejetje odločitev je potrebnih najmanj 169 glasov za, ki jih odda najmanj dve tretjini članov. Član Sveta lahko zahteva, da se pri sprejetju odločitve Sveta s kvalificirano večino preveri, ali države članice, ki tvorijo kvalificirano večino, predstavljajo najmanj 62 % celotnega prebivalstva Unije. Če se izkaže, da ta pogoj ni bil izpolnjen, se zadevna odločitev ne sprejme.";

c) v členu 34 Pogodbe o Evropski uniji odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

"3. Kadar mora Svet odločati s kvalificirano večino, se glasovi njegovih članov ponderirajo v skladu s členom 205(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, za sprejetje odločitev Sveta pa je potrebnih najmanj 169 glasov za, ki jih odda najmanj dve tretjini članov. Član Sveta lahko zahteva, da se pri sprejetju odločitve Sveta s kvalificirano večino preveri, ali države članice, ki tvorijo kvalificirano večino, predstavljajo najmanj 62 % celotnega prebivalstva Unije. Če se izkaže, da ta pogoj ni bil izpolnjen, se zadevna odločitev ne sprejme."

2. Ob vsakem pristopu se prag iz drugega pododstavka člena 205(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in drugega pododstavka člena 118(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo izračuna tako, da prag kvalificirane večine, izražen v glasovih, ne preseže praga, ki izhaja iz preglednice v Izjavi o širitvi Evropske unije, vključene v Sklepno listino Konference, ki je sprejela Pogodbo iz Nice.

Člen 4

Določbe o Komisiji

1. Dne 1. januarja 2005 in z učinkom od dne, ko prva Komisija po tem datumu prevzame svoje naloge, se člen 213(1) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in člen 126(1) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo nadomestita z naslednjim:

"1. Člani Komisije so izbrani na podlagi njihove splošne usposobljenosti, njihova neodvisnost pa mora biti nedvomna.

V Komisiji je po en državljan vsake države članice.

Število članov Komisije lahko Svet spremeni soglasno."

2. Ko ima Unija 27 držav članic, se člen 213(1) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in člen 126(1) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo nadomestita z naslednjim:

"1. Člani Komisije so izbrani na podlagi njihove splošne usposobljenosti, njihova neodvisnost pa mora biti nedvomna.

Število članov Komisije je manjše od števila držav članic. Člani Komisije so izbrani po sistemu rotacije, ki temelji na načelu enakosti, podrobnosti izvajanja tega sistema pa določi Svet soglasno.

Število članov Komisije določi Svet soglasno."

Ta sprememba se uporablja od dne, ko prva Komisija po pristopu sedemindvajsete države članice Unije prevzame svoje naloge.

3. Svet po podpisu pristopne pogodbe sedemindvajsete države članice Unije soglasno določi:

– število članov Komisije;

– podrobnosti izvajanja sistema rotacije, ki temelji na načelu enakosti, z vsemi merili in pravili, ki so potrebna za samodejno določitev sestave zaporednih kolegijev na podlagi naslednjih načel:

a) države članice so glede določitve zaporedja in trajanja mandatov njihovih državljanov kot članov Komisije obravnavane popolnoma enakopravno; zato razlika med skupnim številom mandatov, ki jih imajo državljani dveh katerih koli držav članic, nikoli ne sme biti več kot ena;

b) ob upoštevanju točke a) je vsak zaporedni kolegij sestavljen tako, da zadovoljivo odraža demografski in geografski spekter celote držav članic Unije.

4. Do začetka uporabe odstavka 2 ima vsaka država, ki pristopa k Uniji, ob pristopu pravico imeti enega svojega državljana kot člana Komisije.

B. PROTOKOL, KI JE PRILOGA K POGODBI O EVROPSKI UNIJI, POGODBI O USTANOVITVI EVROPSKE SKUPNOSTI IN POGODBI O USTANOVITVI EVROPSKE SKUPNOSTI ZA ATOMSKO ENERGIJO

Protokol o Statutu Sodišča

VISOKE POGODBENICE SO SE

Z ŽELJO določiti statut Sodišča, predviden v členu 245 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in členu 160 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, priloženih Pogodbi o Evropski uniji, Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo:

Člen 1

Sodišče se ustanovi in deluje v skladu z določbami Pogodbe o Evropski uniji (Pogodba EU), Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti (Pogodba ES), Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo (Pogodba ESAE) in tega statuta.

NASLOV I
SODNIKI IN GENERALNI PRAVOBRANILCI

Člen 2

Pred nastopom funkcije vsak sodnik javno priseže, da bo svoje naloge opravljal nepristransko in vestno ter da bo varoval tajnost posvetovanj Sodišča.

Člen 3

Sodniki uživajo imuniteto pred sodnimi postopki. Po prenehanju mandata še naprej uživajo imuniteto za svoja dejanja, storjena pri opravljanju uradnih dolžnosti, vključno z izgovorjenimi ali zapisanimi besedami.

Sodišče lahko odvzame imuniteto na občni seji.

Če je bila sodniku odvzeta imuniteta in je proti njemu sprožen kazenski postopek, mu sme soditi v kateri koli državi članici le sodišče, pristojno za sojenje sodnikom, ki pripadajo najvišji sodni oblasti v državi.

Členi 12 do 15 in člen 18 Protokola o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti se uporabljajo za sodnike, generalne pravobranilce, sodnega tajnika in pomožne poročevalce Sodišča, ne da bi to posegalo v določbe iz prejšnjih odstavkov glede imunitete sodnikov pred sodnimi postopki.

Člen 4

Sodniki ne smejo imeti političnih ali upravnih funkcij.

Ne smejo opravljati nobene druge poklicne dejavnosti, najsibo pridobitne ali nepridobitne, razen če tega izjemoma ne odobri Svet.

Pri prevzemu svojih nalog se slovesno obvežejo, da bodo med svojim mandatom in po njegovem izteku spoštovali iz mandata izhajajoče obveznosti, zlasti dolžnost, da bodo po izteku mandata pri sprejemanju določenih imenovanj ali ugodnosti ravnali pošteno in diskretno.

V primeru dvoma odloča Sodišče.

Člen 5

Razen ob redni zamenjavi ali smrti dolžnosti sodnika prenehajo z njegovim odstopom.

Ko sodnik odstopi, se pismo o odstopu naslovi na predsednika Sodišča, ki ga pošlje predsedniku Sveta. Z uradnim obvestilom slednjega se mesto izprazni

Razen v primeru uporabe člena 6 sodnik ohrani svoj mandat, dokler njegov naslednik ne nastopi svoje funkcije.

Člen 6

Sodnik je lahko razrešen ali se mu lahko odvzame pravica do pokojnine ali namesto nje odobrenih ugodnosti le, če po sogla-

snem mnenju sodnikov in generalnih pravobranilcev Sodišča ne izpolnjuje več zahtevanih pogojev ali obveznosti, ki izhajajo iz njegovega položaja. Zadevni sodnik pri odločanju o tem ne sodeluje.

Sodni tajnik sporoči odločitev Sodišča predsedniku Evropskega parlamenta in predsedniku Komisije ter o njej uradno obvesti predsednika Sveta.

V primeru odločitve o razrešitvi sodnika se mesto z uradnim obvestilom predsednika Sveta izprazni.

Člen 7

Sodnik, katerega dolžnosti prenehajo pred iztekom njegovega mandata, je nadomeščen za preostanek mandata.

Člen 8

Določbe členov 2 do 7 se uporabljajo za generalne pravobranilce.

NASLOV II
ORGANIZACIJA

Člen 9

Ko se vsaka tri leta izvede delna zamenjava sodnikov, se izmenično zamenja osem in sedem sodnikov.

Ko se vsaka tri leta izvede delna zamenjava generalnih pravobranilcev, se vsakokrat zamenjajo štirje generalni pravobranilci.

Člen 10

Sodni tajnik pred Sodiščem priseže, da bo svoje naloge opravljal nepristransko in vestno ter da bo varoval tajnost posvetovanj Sodišča.

Člen 11

Sodišče poskrbi za nadomeščanje sodnega tajnika, kadar je ta zadržan.

Člen 12

Sodišču se dodelijo uradniki in drugi uslužbenci, ki zagotavljajo njegovo delovanje. Odgovorni so sodnemu tajniku, ki je podrejen predsedniku.

Člen 13

Na predlog Sodišča lahko Svet soglasno predvidi imenovanje pomožnih poročevalcev in določi pravila, ki urejajo njihov položaj. Pod pogoji, določenimi v poslovniku, lahko pomožni poročevalci sodelujejo pri pripravljalnih poizvedbah v postopkih, ki tečejo pred Sodiščem, in sodelujejo s sodnikom poročevalcem.

Pomožne poročevalce, ki so izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki imajo ustrezne pravne kvalifikacije, imenuje Svet. Pred Sodiščem priležejo, da bodo svoje naloge opravljali nepristransko in vestno ter da bodo varovali tajnost posvetovanj Sodišča.

Člen 14

Sodniki, generalni pravobranilci in sodni tajnik so dolžni prebivati v kraju, kjer ima Sodišče svoj sedež.

Člen 15

Sodišče stalno zaseda. Trajanje sodnih počitnic določi Sodišče ob upoštevanju potreb svojega poslovanja.

Člen 16

Sodišče oblikuje senate, ki jih sestavljajo trije in pet sodnikov. Sodniki izvolijo predsednike senatov med svojimi člani. Predsedniki senatov petih sodnikov so izvoljeni za tri leta. Ponovno so lahko izvoljeni enkrat.

Veliki senat sestavlja enajst sodnikov. Predseduje mu predsednik Sodišča. Člani velikega senata so tudi predsedniki senatov petih sodnikov in drugi sodniki, imenovani v skladu s pogoji iz poslovnika.

Sodišče zaseda v velikem senatu, kadar to zahteva država članica ali institucija Skupnosti kot stranka v postopku.

Sodišče zaseda na občni seji, kadar so mu predložene zadeve v skladu s členi 195(2), 213(2), 216 ali 247(7) Pogodbe ES ali členi 107d(2), 126(2), 129 ali 160b(7) Pogodbe ESAE.

Poleg tega lahko Sodišče, če meni, da je zadeva izjemnega pomena, po nastopu generalnega pravobranilca odloči, da se zadeva predloži na občno sejo.

Člen 17

Sodišče lahko veljavno odloča le v sestavi lihega števila sodnikov.

Odločitve senatov treh ali petih sodnikov so veljavne le, če jih sprejmejo trije sodniki.

Odločitve velikega senata so veljavne le, če je navzočih devet sodnikov.

Odločitve občne seje so veljavne le, če je navzočih enajst sodnikov.

Če je eden od sodnikov senata zadržan, se lahko pod pogoji, določenimi v poslovniku, pozove v senat sodnik iz drugega senata.

Člen 18

Sodniki ali generalni pravobranilci ne smejo sodelovati pri odločanju o posamezni zadevi, pri kateri so predhodno sodelovali kot zastopniki, svetovalci ali odvetniki ene od strank ali o kateri so podali mnenje kot člani sodišča, preiskovalne komisije ali v kateri koli drugi funkciji.

Če sodnik ali generalni pravobranilec iz kakšnega posebnega razloga meni, da ne more sodelovati pri odločanju ali preiskavi v določeni zadevi, o tem obvesti predsednika. Če predsednik iz kakšnega posebnega razloga meni, da sodnik ali generalni pravobranilec ne bi smel sodelovati pri ali odločati o določeni zadevi, ga o tem obvesti.

O vseh težavah pri uporabi tega člena odloča Sodišče.

Stranka ne more zahtevati spremembe sestave Sodišča ali enega njegovih senatov zaradi državljanstva sodnika ali zato, ker v sestavi Sodišča ali senata ni sodnika, ki bi imel enako državljanstvo kakor ta stranka.

NASLOV III
POSTOPEK

Člen 19

Države članice in institucije Skupnosti pred Sodiščem zastopa zastopnik, ki je imenovan za vsako zadevo posebej; zastopniku lahko pomaga svetovalec ali odvetnik.

Države podpisnice Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, ki niso države članice, ter v tem sporazumu navedeni nadzorni organ EFTA, so zastopani na enak način.

Druge stranke mora zastopati odvetnik.

Le odvetnik, ki je vpisan v imenik odvetnikov v eni od držav članic ali drugi državi, ki je podpisnica Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, lahko pred Sodiščem zastopa stranko ali ji pomaga.

Ti zastopniki, svetovalci in odvetniki uživajo pri zastopanju na Sodišču pravice in jamstva, potrebna za neodvisno opravljanje svojih nalog, pod pogoji, ki jih določa poslovnik.

Sodišče ima glede svetovalcev in odvetnikov, ki nastopajo pred njim, pooblastila, ki so običajna za sodišča, pod pogoji, določenimi v poslovniku.

Univerzitetni profesorji, ki so državljani držav članic, katerih zakonodaja jim priznava pravico zastopanja na sodišču, uživajo pred Sodiščem enake pravice, kot jih ta člen priznava odvetnikom.

Člen 20

Postopek pred Sodiščem ima dva dela, pisnega in ustnega.

Pisni postopek zajema posredovanje tožb, navedb o zadevi, odgovorov na tožbo in izjav, pa tudi morebitnih replik kot tudi vseh dokazil in dokumentov, ki to podpirajo, ali njihovih overje-

nih kopij, strankam in tistim institucijam Skupnosti, katerih odločitve so predmet spora.

Posredovanje opravlja sodni tajnik v zaporedju in rokih, ki so določeni v poslovniku.

Ustni postopek zajema branje poročila, ki ga predloži sodnik poročevalec, zaslišanje zastopnikov, svetovalcev in odvetnikov, ki ga opravi Sodišče, ter poslušanje sklepnih predlogov generalnega pravobranilca, po potrebi pa tudi zaslišanje prič in izvedencev.

Če Sodišče meni, da zadeva ne odpira nobenega novega pravnega vprašanja, lahko po nastopu generalnega pravobranilca sklene, da se o zadevi odloča brez sklepnega predloga generalnega pravobranilca.

Člen 21

Zadeva se predloži Sodišču s tožbo, naslovljeno na sodnega tajnika. Tožba mora vsebovati ime in stalni naslov tožnika ter zaposlitev podpisanega, ime stranke ali strank, proti katerim je tožba vložena, predmet spora, zahtevek in kratek povzetek tožbenih razlogov.

Tožbi mora biti priložen, kjer je to primerno, akt, katerega razveljavitev se zahteva, ali v okoliščinah iz člena 232 Pogodbe ES in člena 148 Pogodbe ESAE dokazilo z datumom, ko je bila institucija v skladu z navedenima členoma pozvana k ukrepanju. Če ta dokazila niso priložena tožbi, sodni tajnik zadevno stranko pozove, naj jih predloži v razumnem roku, pri čemer pa tožba ne more biti zavržena niti v primeru, če dokazila niso predložena po izteku roka, predpisanega za vložitev tožbe.

Člen 22

Zadeva, ki jo ureja člen 18 Pogodbe ESAE se predloži Sodišču s pritožbo, ki je naslovljena na sodnega tajnika. Pritožba mora vsebovati ime in stalni naslov pritožnika ter zaposlitev podpisanega, sklic na odločbo, proti kateri je pritožba vložena, imena nasprotnih strank, predmet spora, zahtevek in kratek povzetek pritožbenih razlogov.

Pritožbi mora biti priložena overjena kopija odločbe Arbitražnega odbora, ki se izpodbija.

Če Sodišče pritožbo zavrne, postane odločba Arbitražnega odbora pravnomočna.

Če Sodišče razveljavi odločbo Arbitražnega odbora, lahko slednji na pobudo ene od strank v postopku po potrebi o zadevi ponovno odloča. Vezan je na vse odločitve Sodišča o pravnih vprašanjih.

Člen 23

V zadevah iz člena 35(1) Pogodbe EU, člena 234 Pogodbe ES in člena 150 Pogodbe ESAE mora sodišče države članice, ki prekine svoj postopek in predloži zadevo Sodišču, o svoji odločitvi uradno obvestiti Sodišče. Sodni tajnik Sodišča o tej odločitvi nato obvesti zadevne stranke, države članice in Komisijo, če je akt, katerega veljavnost ali razlaga je predmet spora, izdal Svet ali Evropska centralna banka, pa obvesti tudi njiju, ter Evropski parlament in Svet, če sta akt, katerega veljavnost ali razlaga je predmet spora, skupno sprejeli ti dve instituciji.

V dveh mesecih od tega uradnega obvestila smejo stranke, države članice, Komisija in, kjer je to primerno, Evropski parlament, Svet in Evropska centralna banka predložiti Sodišču navedbe o zadevi ali pisne izjave.

V primerih iz člena 234 Pogodbe ES, sodni tajnik Sodišča o odločitvi nacionalnega sodišča obvesti tudi države podpisnice Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, ki niso države članice, ter v tem sporazumu navedeni nadzorni organ EFTA, ki lahko v dveh mesecih od uradnega obvestila predložijo Sodišču navedbe o zadevi ali pisne izjave, če odločitev zadeva eno od področij uporabe tega sporazuma.

Člen 24

Sodišče lahko od strank zahteva, da priskrbijo vse dokumente in podatke, ki so po njegovem mnenju zaželeni. O vsaki zavrnitvi naredi Sodišče uradni zaznamek.

Sodišče lahko tudi od držav članic in institucij, ki niso stranke v postopku, zahteva vse podatke, ki so po njegovem mnenju potrebni v postopku.

Člen 25

Sodišče lahko kadar koli zaupa pripravo izvedenskega mnenja posameznikom, združenjem oseb, uradom, odborom ali drugim organizacijam po njegovi izbiri.

Člen 26

Priče so lahko zaslišane pod pogoji, določenimi v poslovniku.

Člen 27

Glede prič, ki izostanejo od pričanja, ima Sodišče pooblastila, ki so v takih primerih splošno priznana sodiščem, in lahko naloži denarne kazni pod pogoji, določenimi v poslovniku.

Člen 28

Priče in izvedenci se lahko zaslišijo pod prisego v obliki, kakršna je določena s poslovnikom, ali v skladu z nacionalno zakonodajo države, iz katere je priča ali izvedenec.

Člen 29

Sodišče lahko odredi, da pričo ali izvedenca zasliši sodišče v kraju njegovega stalnega prebivališča.

Odredba se pošlje pristojnemu sodišču v izvrševanje pod pogoji, določenimi v poslovniku. Dokumenti, sestavljeni pri izpolnjevanju zaprosila za pravno pomoč, se pod enakimi pogoji vrnejo Sodišču.

Stroške nosi Sodišče, vendar pa to ne posega v njegovo pravico, da jih, kjer je to primerno, naloži strankam.

Člen 30

Država članica obravnava vsako kršitev prisege priče ali izvedenca enako, kot če bi bilo kaznivo dejanje storjeno pred enim od njenih sodišč, pristojnih za civilne zadeve. Na podlagi ovadbe Sodišča zadevna država članica preganja kršilca pred svojim pristojnim sodiščem.

Člen 31

Obravnave Sodišča so javne, razen če Sodišče po uradni dolžnosti ali na predlog strank iz tehtnih razlogov odloči drugače.

Člen 32

Na obravnavah lahko Sodišče zasliši izvedence, priče in same stranke. Slednje lahko naslavljajo Sodišče le prek svojih predstavnikov.

Člen 33

O vsaki obravnavi se sestavi zapisnik, ki ga podpišeta predsednik in sodni tajnik.

Člen 34

Seznam obravnav določi predsednik.

Člen 35

Posvetovanja Sodišča so in ostanejo tajna.

Člen 36

Sodbe so obrazložene. V njih so navedena imena sodnikov, ki so odločali.

Člen 37

Sodbe podpišeta predsednik in sodni tajnik. Preberejo se javno.

Člen 38

Sodišče odloča o stroških.

Člen 39

Predsednik Sodišča lahko po skrajšanem postopku, ki po potrebi odstopa od nekaterih pravil tega statuta in je določen v poslovni-

ku, odloča o vlogah za odložitev izvršitve iz člena 242 Pogodbe ES in člena 157 Pogodbe ESAE ali za sprejetje začasnih odredb v skladu s členom 243 Pogodbe ES ali členom 158 Pogodbe ESAE ali za odložitev izvršbe v skladu s četrtim odstavkom člena 256 Pogodbe ES ali tretjim odstavkom člena 164 Pogodbe ESAE.

Predsednika v primeru zadržanosti nadomešča drug sodnik pod pogoji, določenimi v poslovniku.

Odredba predsednika ali sodnika, ki ga nadomešča, je začasna in v nobenem primeru ne vpliva na odločitev Sodišča o vsebini zadeve.

Člen 40

Države članice in institucije Skupnosti se lahko pridružijo postopku, ki teče pred Sodiščem.

Enako velja za vse osebe, ki izkažejo upravičen interes za rešitev zadeve, predložene Sodišču, z izjemo zadev med državami članicami, med institucijami Skupnosti ali med državami članicami in institucijami Skupnosti.

Brez poseganja v drugi odstavek se lahko države podpisnice Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, ki niso države članice, ter v tem sporazumu navedeni nadzorni organ EFTA pridružijo postopku, ki teče pred Sodiščem, če ta zadeva eno od področij uporabe tega sporazuma.

Z vlogo za pridružitev postopku se lahko podpre le zahtevek ene od strank.

Člen 41

Če tožena stranka, ki je bila k temu pravilno vabljena, ne predloži pisnega odgovora na tožbo, se sodba izda v njeno škodo zaradi izostanka. Pritožba zoper sodbo se lahko vloži v enem mesecu po uradnem obvestilu o njej. Če Sodišče na odloči drugače, pritožba ne zadrži izvršitve sodbe zaradi izostanka.

Člen 42

Države članice, institucije Skupnosti in vse druge fizične ali pravne osebe lahko v primerih in pod pogoji, določenimi v poslovniku, sprožijo postopek tretje stranke, s katerim lahko ugovarjajo zoper sodbo, ki je bila izdana v zadevi, pri kateri same niso bile udeležene, sodba pa škodi njihovim pravicam.

Člen 43

V primeru nejasnosti pomena ali posledic sodbe mora Sodišče na zahtevo stranke ali institucije Skupnosti, ki ima upravičen interes, dati razlago.

Člen 44

Obnovo postopka se lahko pri Sodišču zahteva le primeru, da se odkrije novo dejstvo odločilnega pomena, ki je bilo pred izrekom sodbe neznano Sodišču in stranki, ki zahteva obnovo.

Obnova postopka se začne z odločbo, v kateri Sodišče izrecno ugotavlja obstoj novega dejstva in priznava, da je to dejstvo takšno, da je lahko podlaga za obnovo postopka, in izjavlja, da je zahteva iz teh razlogov dopustna.

Po poteku 10 let od dneva izreka sodbe ni več mogoče vložiti zahteve za obnovo postopka.

Člen 45

Roki, ki upoštevajo oddaljenost, se določijo s poslovnikom.

Potek roka ne škoduje pravicam, če zadevna stranka dokaže obstoj nepredvidenih okoliščin ali višje sile.

Člen 46

Tožbe proti Skupnostim v zadevah, ki izhajajo iz nepogodbene odgovornosti, zastarajo po petih letih od nastanka kršitve. Zastaralni rok se prekine, če se pri Sodišču vloži tožba ali če je oškodovanec predhodno naslovil svojo zahtevo na pristojno institucijo Skupnosti. V tem primeru je treba postopek sprožiti v dvomesečnem roku, predvidenem v členu 230 Pogodbe ES in členu 146 Pogodbe ESAE; kjer je to primerno, se uporabljajo določbe drugega odstavka člena 232 Pogodbe ES oziroma drugega odstavka člena 148 Pogodbe ESAE.

NASLOV IV
SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI

Člen 47

Členi 2 do 8, člena 14 in 15, prvi, drugi, četrti in peti odstavek člena 17 ter člen 18 se uporabljajo za Sodišče prve stopnje in njegove člane. Prisega iz člena 2 se izreče pred Sodiščem, odločitve iz členov 3, 4 in 6 pa Sodišče sprejme po posvetovanju s Sodiščem prve stopnje.

Četrti odstavek člena 3 ter členi 10, 11 in 14 se *mutatis mutandis* uporabljajo za sodnega tajnika Sodišča prve stopnje.

Člen 48

Sodišče prve stopnje ima 15 sodnikov.

Člen 49

Člani Sodišča prve stopnje so lahko pozvani k opravljanju naloge generalnega pravobranilca.

Dolžnost generalnega pravobranilca je, da popolnoma nepristransko in neodvisno javno predstavi obrazložene sklepne predloge o zadevah, predloženih Sodišču prve stopnje, zato da bi slednjemu pomagal pri opravljanju njegove naloge.

Merila za izbiro takšnih zadev in postopki za imenovanje generalnih pravobranilcev so določeni v poslovniku Sodišča prve stopnje.

Član, ki je pozvan k opravljanju naloge generalnega pravobranilca v neki zadevi, ne sme sodelovati pri odločanju o njej.

Člen 50

Sodišče prve stopnje zaseda v senatih treh ali petih sodnikov. Sodniki izvolijo predsednike senatov med svojimi člani. Predsedniki senatov petih sodnikov so izvoljeni za tri leta. Ponovno so lahko izvoljeni enkrat.

Sestavo senatov in dodelitev zadev ureja poslovnik. V nekaterih primerih, ki jih ureja poslovnik, lahko Sodišče prve stopnje odloča na občni seji ali pa odloča sodnik posameznik.

Poslovnik lahko določa tudi, da Sodišče prve stopnje zaseda v velikem senatu v zadevah in pod pogoji, navedenimi v njem.

Člen 51

Kot izjema od pravila, določenega v členu 225(1) Pogodbe ES in členu 140a(1) Pogodbe ESAE, je Sodišče pristojno za tožbe, ki jih vložijo države članice, institucije Skupnosti in Evropska centralna banka.

Člen 52

Predsednik Sodišča in predsednik Sodišča prve stopnje v medsebojnem soglasju določita, na kakšen način uradniki in drugi uslužbenci Sodišča opravljajo naloge za Sodišče prve stopnje, da bi tako zagotovili njegovo delovanje. Nekateri uradniki ali drugi uslužbenci so odgovorni sodnemu tajniku Sodišča prve stopnje, ki je podrejen predsedniku Sodišča prve stopnje.

Člen 53

Postopek pred Sodiščem prve stopnje ureja naslov III.

V njegovem poslovniku se po potrebi določijo nadaljnje in podrobnejše določbe glede postopka. Poslovnik lahko odstopa od četrtega odstavka člena 40 in člena 41, da bi bile upoštevane posebnosti spora na področju intelektualne lastnine.

Ne glede na četrti odstavek člena 20 lahko generalni pravobranilec svoje obrazložene sklepne predloge da v pisni obliki.

Člen 54

Če je vloga ali drug procesni dokument, naslovljen na Sodišče prve stopnje, pomotoma vložen pri sodnem tajniku Sodišča, ga ta nemudoma pošlje sodnemu tajniku Sodišča prve stopnje; prav tako, če je vloga ali drug procesni dokument, naslovljen na Sodišče, pomotoma vložen pri sodnem tajniku Sodišča prve stopnje, ga ta nemudoma pošlje sodnemu tajniku Sodišča.

Če Sodišče prve stopnje ugotovi, da ni pristojno za obravnavanje in odločanje o tožbi, za katero je pristojno Sodišče, jo odstopi Sodišču; prav tako, če Sodišče ugotovi, da je za tožbo pristojno Sodišče prve stopnje, jo odstopi Sodišču prve stopnje, to pa ne more odkloniti pristojnosti.

Če so Sodišču in Sodišču prve stopnje predložene zadeve, kjer je predmet enak, kjer se postavlja enako vprašanje razlage ali odloča o veljavnosti istega akta, lahko Sodišče prve stopnje po zaslišanju strank postopek prekine, dokler Sodišče ne izda sodbe. Pri vlogah, ki se nanašajo na razveljavitev istega akta, lahko Sodišče prve stopnje prav tako odkloni pristojnost, da bi o njih lahko odločalo Sodišče. V zadevah iz tega odstavka lahko tudi Sodišče prekine postopek; v tem primeru se postopek pred Sodiščem prve stopnje nadaljuje.

Člen 55

Sodni tajnik Sodišča prve stopnje o končnih odločitvah Sodišča prve stopnje, delnih odločitvah o vsebinskih vprašanjih, odločitvah o procesnih vprašanjih glede nepristojnosti ali nedopustnosti obvesti vse stranke ter države članice in institucije Skupnosti, četudi se niso pridružile postopku pred Sodiščem prve stopnje.

Člen 56

Pri Sodišču se lahko vloži pritožba v dveh mesecih po uradnem obvestilu o odločbi, proti kateri je pritožba vložena, proti končnim odločitvam Sodišča prve stopnje in delnim odločitvam tega sodišča o vsebinskih vprašanjih ali odločitvam o procesnih vprašanjih glede nepristojnosti ali nedopustnosti.

Takšno pritožbo lahko vloži katera koli stranka, ki v celoti ali delno ni uspela s svojimi sklepnimi predlogi. Tisti, ki so se postopku pridružili, razen držav članic in institucij Skupnosti, pa lahko vložijo takšno pritožbo le, če jih odločitev Sodišča prve stopnje neposredno prizadeva.

Razen v zadevah, ki se nanašajo na spore med Skupnostmi in njihovimi uslužbenci, lahko pritožbo vložijo tudi države članice in institucije Skupnosti, ki se niso pridružile postopku pred Sodiščem prve stopnje. Te države članice in institucije so v enakem položaju kot države članice ali institucije, ki so se pridružile postopku na prvi stopnji.

Člen 57

Vsakdo, čigar vlogo za pridružitev postopku je Sodišče prve stopnje zavrnilo, se lahko v dveh mesecih po uradnem obvestilu o odločitvi o zavrnitvi vloge pritoži na Sodišče.

Stranke v postopku se lahko pritožijo na Sodišče glede vseh odločitev Sodišča prve stopnje, sprejetih na podlagi člena 242 ali člena 243 ali četrtega odstavka člena 256 Pogodbe ES ali člena 157 ali člena 158 ali tretjega odstavka člena 164 Pogodbe ESAE, v dveh mesecih po uradnem obvestilu o njih.

Pritožba iz prvih dveh odstavkov tega člena se obravnava in se o njej odloča v skladu s postopkom iz člena 39.

Člen 58

Pritožba na Sodišče je omejena na pravna vprašanja. Lahko se vloži zaradi nepristojnosti Sodišča prve stopnje, zaradi kršitve postopka pred tem sodiščem, ki škoduje interesom pritožnika, pa tudi zaradi kršitve zakonodaje Skupnosti s strani Sodišča prve stopnje.

Pritožba ni dovoljena glede stroškov in njihove višine.

Člen 59

Če je pritožba vložena proti odločitvi Sodišča prve stopnje, ima postopek pred Sodiščem pisni in ustni del. Sodišče lahko v skladu s pogoji, določenimi v poslovniku, po zaslišanju generalnega pravobranilca in strank odloči brez ustnega postopka.

Člen 60

Brez poseganja v člena 242 in 243 Pogodbe ES ali člena 157 in 158 Pogodbe ESAE pritožba nima odložilnega učinka.

Z odstopanjem od člena 244 Pogodbe ES in člena 159 Pogodbe ESAE začnejo odločitve Sodišča prve stopnje, s katerimi se neka uredba razglasi za nično, veljati šele z datumom poteka roka iz prvega odstavka člena 56 tega statuta ali, če je bila v tem roku vložena pritožba, z datumom njene zavrnitve, vendar brez poseganja v pravico stranke, da skladno s členoma 242 in 243 Pogodbe ES ali členoma 157 in 158 Pogodbe ESAE pri Sodišču zaprosi za začasno odložitev učinkov uredbe, ki je bila razglašena za nično, ali za uvedbo druge začasne odredbe.

Člen 61

Če je pritožba utemeljena, Sodišče razveljavi odločitev Sodišča prve stopnje. Če stanje postopka to dovoljuje, lahko samo dokončno odloči o zadevi ali pa jo vrne v razsojanje Sodišču prve stopnje.

Če je zadeva vrnjena Sodišču prve stopnje, je to sodišče glede pravnih vprašanj vezano na odločitev Sodišča.

Če je pritožba, ki jo vložita država članica ali institucija Skupnosti, ki se nista pridružili postopku pred Sodiščem prve stopnje, utemeljena, lahko Sodišče, če meni, da je to potrebno, navede, kateri učinki razveljavljene odločitve Sodišča prve stopnje naj se za stranke v sporu štejejo za dokončne.

Člen 62

Če v primerih iz člena 225(2) in (3) Pogodbe ES in člena 140a(2) in (3) Pogodbe ESAE prvi generalni pravobranilec meni, da obstaja resno tveganje za enotnost ali doslednost prava Skupnosti, lahko predlaga, da Sodišče preuči odločitev Sodišča prve stopnje.

Predlog mora biti dan v enem mesecu po izdaji odločitve Sodišča prve stopnje. V enem mesecu po prejemu predloga prvega generalnega pravobranilca Sodišče sklene, ali je treba odločitev ponovno preučiti ali ne.

NASLOV V
KONČNE DOLOČBE

Člen 63

Poslovnika Sodišča in Sodišča prve stopnje vključujeta vse določbe, ki so potrebne za uporabo in po potrebi za dopolnitev tega statuta.

Člen 64

Dokler se v tem statutu ne sprejmejo pravila, ki urejajo vprašanje jezikov na Sodišču in Sodišču prve stopnje, se še naprej uporabljajo določbe poslovnika Sodišča in Sodišča prve stopnje o ureditvi vprašanja jezikov. Te določbe se lahko spreminjajo ali razveljavljajo le v skladu s postopkom, ki je določen za spremembo tega statuta.

C. PROTOKOLI, KI SO PRILOGA K POGODBI O USTANOVITVI EVROPSKE SKUPNOSTI

Protokol o finančnih posledicah izteka Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo ter o Raziskovalnem skladu za premog in jeklo

VISOKE POGODBENICE SO SE,

Z ŽELJO, da bi uredile nekatera vprašanja glede izteka Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo (ESPJ),

V ŽELJI prenesti lastništvo nad sredstvi ESPJ na Evropsko skupnost,

OB UPOŠTEVANJU želje, da se ta sredstva uporabijo za raziskave v sektorjih, ki so povezani s premogovništvom in jeklarsko industrijo ter ob upoštevanju potrebe, da se v tej zvezi predvidijo nekateri posebni predpisi,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, priloženih Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti:

Člen 1

1. Vsa sredstva in obveznosti ESPJ, obstoječa na dan 23. julija 2002, se 24. julija 2002 prenesejo na Evropsko skupnost.

2. Neto vrednost teh sredstev in obveznosti, prikazanih v bilanci stanja ESPJ z dne 23. julija 2002, se ob upoštevanju morebitnega povečanja ali zmanjšanja zaradi likvidacijskih postopkov obravnava kot sredstva, namenjena za raziskave v sektorjih, povezanih s premogovništvom in jeklarsko industrijo, imenovana "ESPJ v likvidaciji". Ob zaključku likvidacije se sredstva imenujejo "Sredstva Raziskovalnega sklada za premog in jeklo".

3. Prihodki iz teh sredstev, imenovani "Raziskovalni sklad za premog in jeklo", se v skladu z določbami tega protokola in akti, sprejetimi na njegovi podlagi, uporabljajo izključno za raziskave v sektorjih, povezanih s premogovništvom in jeklarsko industrijo, ki potekajo zunaj raziskovalnega okvirnega programa.

Člen 2

Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno sprejme vse predpise, ki so potrebni za izvajanje tega protokola, vključno z bistvenimi načeli in ustreznimi postopki odločanja, zlasti zaradi sprejetja večletnih finančnih smernic za upravljanje sredstev Raziskovalnega sklada za premog in jeklo ter tehničnih smernic za raziskovalni program Raziskovalnega sklada za premog in jeklo.

Člen 3

Razen če ni v tem protokolu in aktih, sprejetih na njegovi podlagi, določeno drugače, se uporabljajo določbe Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti.

Člen 4

Ta protokol se uporablja od 24. julija 2002.

Protokol o členu 67 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

VISOKE POGODBENICE

SO SE DOGOVORILE o naslednji določbi, ki je priložena Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti:

Edini člen

Od 1. maja 2004 Svet pri sprejemanju ukrepov iz člena 66 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti odloča s kvalificirano večino na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom.

SKLEPNA LISTINA

KONFERENCA PREDSTAVNIKOV VLAD DRŽAV ČLANIC, sklicana v Bruslju 14. februarja 2000 z namenom, da bi v medsebojnem soglasju sprejeli spremembe Pogodbe o Evropski uniji, pogodb o ustanovitvi Evropske skupnosti, Evropske skupnosti za atomsko energijo in Evropske skupnosti za premog in jeklo ter nekaterih z njimi povezanih aktov, je sprejela naslednja besedila:

I. Pogodbo iz Nice, ki spreminja Pogodbo o Evropski uniji, pogodbe o ustanovitvi Evropskih skupnosti in nekatere z njimi povezane akte

II. Protokole

A. Protokol, ki je priloga k Pogodbi o Evropski uniji in pogodbam o ustanovitvi Evropskih skupnosti:

– Protokol o širitvi Evropske unije

B. Protokol, ki je priloga k Pogodbi o Evropski uniji, Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo:

– Protokol o Statutu Sodišča

C. Protokole, ki so priloga k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti:

– Protokol o finančnih posledicah izteka Pogodbe o Evropski skupnosti za premog in jeklo ter o Raziskovalnem skladu za premog in jeklo

– Protokol o členu 67 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca je sprejela naslednje izjave, ki so priložene tej sklepni listini:

1. Izjavo o evropski varnostni in obrambni politiki
2. Izjavo o členu 31(2) Pogodbe o Evropski uniji
3. Izjavo o členu 10 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
4. Izjavo o tretjem odstavku člena 21 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
5. Izjavo o členu 67 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
6. Izjavo o členu 100 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
7. Izjavo o členu 111 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
8. Izjavo o členu 137 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
9. Izjavo o členu 175 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
10. Izjavo o členu 181a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
11. Izjavo o členu 191 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
12. Izjavo o členu 225 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
13. Izjavo o členu 225(2) in (3) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
14. Izjavo o členu 225(2) in (3) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
15. Izjavo o členu 225(3) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
16. Izjavo o členu 225a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
17. Izjavo o členu 229a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
18. Izjavo o Računskem sodišču
19. Izjavo o členu 10.6 Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke
20. Izjavo o širitvi Evropske unije
21. Izjavo o pragu kvalificirane večine in številu glasov manjšine, ki lahko prepreči sprejetje odločitev v razširjeni Uniji
22. Izjavo o kraju zasedanja Evropskega sveta
23. Izjavo o prihodnosti Unije
24. Izjavo o členu 2 Protokola o finančnih posledicah izteka Pogodbe o Evropski skupnosti za premog in jeklo ter o Raziskovalnem skladu za premog in jeklo

Konferenca se je seznanila z naslednjimi izjavami, ki so priložene tej sklepni listini:

1. Izjavo Luksemburga
2. Izjavo Grčije, Španije in Portugalske o členu 161 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti
3. Izjavo Danske, Nemčije, Nizozemske in Avstrije o členu 161 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

V Nici, šestindvajsetega februarja dva tisoč ena.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges
Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen
Für Seine Majestät der König der Belgier

Louis MICHEL

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallone, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

For Hendes Majestæt Danmarks Dronning

Morgens LYKKETOFT

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

Joseph FISCHER

Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

Georgios PAPANDREOU

Por Su Majestad el Rey de España

Josep PIQUÉ I CAMPS

Pour le Président de la République française

Hubert VÉDRINE

Thar ceann Uachtarán na hÉireann
For the President of Ireland

Brian COWEN

Per il Presidente della Repubblica italiana

Lamberto DINI

Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg

Lydie POLFER

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

Jozias Johannes VAN AARTSEN

Für den Bundespräsidenten der Republik Österreich

Benita FERRERO-WALDNER

Pelo Presidente da República Portuguesa

Jaime GAMA

Suomen Tasavallan Presidentin puolesta
För Republiken Finlands President

Erkki TUOMIOJA

För Hans Majestät Konungen av Sverige

Anna LINDH

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Robin COOK

IZJAVE, KI JIH JE SPREJELA KONFERENCA

1. Izjava o evropski varnostni in obrambni politiki

V skladu z besedili o evropski varnostni in obrambni politiki (poročilo predsedstva in priloge), ki jih je v Nici potrdil Evropski svet, je cilj Evropske unije, da bi ta politika čim hitreje postala operativna. Evropski svet bo v ta namen sprejel odločitev čimprej v letu 2001, najpozneje pa na svojem zasedanju v Laeknu/Bruslju, na podlagi obstoječih določb Pogodbe o Evropski uniji. Začetek veljavnosti Pogodbe iz Nice zato ni predpogoj.

2. Izjava o členu 31(2) Pogodbe o Evropski uniji

Konferenca opozarja:

– da je bila odločitev o vzpostavitvi urada, sestavljenega iz državnih tožilcev, sodnikov ali policijskih uradnikov enakih pristojnosti, dodeljenih iz vseh držav članic (Eurojust), katerih naloga je omogočanje ustrezne koordinacije nacionalnih organov kazenskega pregona in podpora pri preiskovanju primerov organiziranega kriminala, predvidena v sklepih predsedstva Evropskega sveta v Tampereju 15. in 16. oktobra 1999;

– da je bila Evropska pravosodna mreža vzpostavljena s skupnim ukrepom 98/428/PNZ, ki ga je Svet sprejel 29. junija 1998 (UL L 191, 7. 7. 1998, str. 4).

3. Izjava o členu 10 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca opozarja, da dolžnost lojalnega sodelovanja, ki izhaja iz člena 10 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in ki ureja odnose med državami članicami in institucijami Skupnosti, prav tako ureja odnose med samimi institucijami Skupnosti. Kar zadeva odnose med institucijami, lahko Evropski parlament, Svet in Komisija sklenejo medinstitucionalne sporazume, če se v okviru dolžnosti lojalnega sodelovanja izkaže potreba po olajševanju uporabe določb Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti. Takšni sporazumi ne smejo spreminjati ali dopolnjevati določb Pogodbe in se lahko sklenejo le s soglasjem teh treh institucij.

4. Izjava o tretjem odstavku člena 21 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca poziva institucije in organe iz tretjega odstavka člena 21 ali člena 7, da zagotovijo odgovor na vsako pisno prošnjo državljana Unije v razumnem roku.

5. Izjava o členu 67 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Visoke pogodbenice se strinjajo, da bo Svet v sklepu, ki ga mora sprejeti v skladu z drugo alineo člena 67(2):

– odločil, da bo od 1. maja 2004 sprejemal ukrepe, navedene v členu 62(3) in členu 63(3)(b), v skladu s postopkom iz člena 251;

– odločil, da bo sprejemal ukrepe iz člena 62(2)(a) od dneva, ko je dosežen dogovor o področju uporabe ukrepov glede oseb, ki prehajajo zunanje meje držav članic, v skladu s postopkom iz člena 251.

Poleg tega si bo Svet prizadeval, da se bo postopek iz člena 251 od 1. maja 2004 ali čimprej po tem datumu uporabljal tudi za druga področja iz naslova IV ali za dele teh področij.

6. Izjava o členu 100 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca opozarja, da morajo biti odločitve glede finančne pomoči, kakršne so predvidene v členu 100 in ki so združljive s prepovedjo ("no bail-out") iz člena 103, v skladu s finančnim načrtom 2000–2006 in zlasti odstavkom 11 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 6. maja 1999 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in izboljšanju proračunskega postopka ter ustreznimi določbami prihodnjih medinstitucionalnih sporazumov in finančnih načrtov.

7. Izjava o členu 111 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca se strinja, da morajo biti postopki taki, da vsem državam članicam na območju evra omogočajo polno vključenost v vse faze priprave stališča Skupnosti na mednarodni ravni glede vprašanj, ki so še posebej pomembna za ekonomsko in monetarno unijo.

8. Izjava o členu 137 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca se strinja, da vsi odhodki na podlagi člena 137 bremenijo rubriko 3 finančnega načrta.

9. Izjava o členu 175 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Visoke pogodbenice so odločene poskrbeti za to, da bo imela Evropska unija vodilno vlogo pri pospeševanju varstva okolja v Uniji in v mednarodnih prizadevanjih, ki sledijo enakemu cilju na globalni ravni. Pri uresničevanju tega cilja je treba uporabiti vse možnosti, ki jih ponuja Pogodba, vključno z uporabo spodbud in instrumentov, ki so tržno usmerjeni in namenjeni pospeševanju trajnostnega razvoja.

10. Izjava o členu 181a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca potrjuje, da brez poseganja v druge določbe Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti plačilnobilančna pomoč tretjim državam ne sodi na področje uporabe člena 181a.

11. Izjava o členu 191 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca opozarja, da določbe člena 191 ne pomenijo prenosa pristojnosti na Evropsko skupnost in ne vplivajo na uporabo ustreznih nacionalnih ustavnih pravil.

Sredstva za politične stranke na evropski ravni iz proračuna Evropskih skupnosti se ne smejo uporabljati za financiranje političnih strank na nacionalni ravni, bodisi neposredno ali posredno.

Določbe o financiranju političnih strank se na enaki podlagi uporabljajo za vse politične sile, ki so zastopane v Evropskem parlamentu.

12. Izjava o členu 225 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca poziva Sodišče in Komisijo, da čimprej celovito preverita delitev pristojnosti med Sodiščem in Sodiščem prve stopnje, zlasti na področju neposrednih tožb, in da takoj po začetku veljavnosti Pogodbe iz Nice predložita ustrezne predloge v preučitev pristojnim organom.

13. Izjava o členu 225(2) in (3) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca meni, da bi morale biti bistvene določbe glede revizijskega postopka po členu 225(2) in (3) opredeljene v Statutu Sodišča. Te določbe naj bi zlasti določile:

– vlogo strank v postopku pred Sodiščem zaradi zaščite njihovih pravic;

– učinek revizijskega postopka na izvršljivost odločitve Sodišča prve stopnje;

– učinek odločitve Sodišča na spor med strankami.

14. Izjava o členu 225(2) in (3) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca meni, da naj Svet ob sprejetju določb statuta, potrebnih za izvajanje člena 225(2) in (3), predvidi tudi postopek, s katerim zagotovi, da bo dejanska uporaba teh določb ocenjena najpozneje tri leta po začetku veljavnosti Pogodbe iz Nice.

15. Izjava o členu 225(3) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca meni, da naj Sodišče v izjemnih primerih, v katerih se odloči preveriti odločitev Sodišča prve stopnje o vprašanju, predloženem v predhodno odločanje, odloča po nujnem postopku.

16. Izjava o členu 225a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca naproša Sodišče in Komisijo, da čimprej pripravita osnutek sklepa o ustanovitvi sodnega oddelka, pristojnega za izdajanje sodb na prvi stopnji v sporih med Skupnostjo in njenimi uslužbenci.

17. Izjava o členu 229a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca meni, da člen 229a ne prejudicira izbire sodnega okvira, ki bo morda vzpostavljen za odločanje o sporih glede uporabe aktov, sprejetih na podlagi Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, ki uvajajo pravice industrijske lastnine Skupnosti.

18. Izjava o Računskem sodišču

Konferenca poziva Računsko sodišče in nacionalne revizijske organe, naj izboljšajo okvir in pogoje za medsebojno sodelovanje, pri tem pa ohranijo svojo avtonomijo. V ta namen lahko predsednik Računskega sodišča ustanovi odbor za stike s predsedniki nacionalnih revizijskih organov.

19. Izjava o členu 10.6 Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke

Konferenca pričakuje predložitev priporočila v smislu člena 10.6 Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke v najkrajšem možnem času.

20. Izjava o širitvi Evropske unije[1]

Skupno stališče, ki ga bodo države članice sprejele na pristopnih konferencah glede razdelitve sedežev v Evropskem parlamentu, ponderiranja glasov v Svetu, sestave Ekonomsko-socialnega odbora in sestave Odbora regij, bo ustrezalo naslednjim preglednicam za Unijo 27 držav članic.

1. EVROPSKI PARLAMENT

Države članice	Sedeži v EP
Nemčija	99
Združeno kraljestvo	72
Francija	72
Italija	72
Španija	50
Poljska	50
Romunija	33
Nizozemska	25
Grčija	22
Češka republika	20
Belgija	22
Madžarska	20
Portugalska	22
Švedska	18
Bolgarija	17
Avstrija	17
Slovaška	13
Danska	13
Finska	13
Irska	12
Litva	12
Latvija	8
Slovenija	7
Estonija	6
Ciper	6
Luksemburg	6
Malta	5
Skupaj	732

[1] V preglednicah v tej izjavi so upoštevane le tiste države kandidatke, s katerimi so se pristopna pogajanja dejansko že začela.

2. PONDERIRANJE GLASOV V SVETU

Člani Sveta	Ponderirani glasovi
Nemčija	29
Združeno kraljestvo	29
Francija	29
Italija	29
Španija	27
Poljska	27
Romunija	14
Nizozemska	13
Grčija	12
Češka republika	12
Belgija	12
Madžarska	12
Portugalska	12
Švedska	10
Bolgarija	10
Avstrija	10
Slovaška	7
Danska	7
Finska	7
Irska	7
Litva	7
Latvija	4
Slovenija	4
Estonija	4
Ciper	4
Luksemburg	4
Malta	3
Skupaj	345

Za sprejetje aktov Sveta je potrebnih najmanj 258 glasov za, ki jih odda večina članov, kadar ta pogodba zahteva, da so sprejeti na predlog Komisije.

V drugih primerih je za sprejetje aktov Sveta potrebnih najmanj 258 glasov za, ki jih odda najmanj dve tretjini članov.

Član Sveta lahko zahteva, da se pri sprejetju odločitev Sveta s kvalificirano večino preveri, ali države članice, ki tvorijo kvalificirano večino, predstavljajo najmanj 62 % celotnega prebivalstva Unije. Če se izkaže, da ta pogoj ni bil izpolnjen, se zadevna odločitev ne sprejme.

3. EKONOMSKO-SOCIALNI ODBOR

Države članice	Člani
Nemčija	24
Združeno kraljestvo	24
Francija	24
Italija	24
Španija	21
Poljska	21
Romunija	15
Nizozemska	12
Grčija	12
Češka republika	12
Belgija	12
Madžarska	12
Portugalska	12
Švedska	12
Bolgarija	12
Avstrija	12
Slovaška	9
Danska	9
Finska	9
Irska	9
Litva	9
Latvija	7
Slovenija	7
Estonija	7
Ciper	6
Luksemburg	6
Malta	5
Skupaj	344

4. ODBOR REGIJ

Države članice	Člani
Nemčija	24
Združeno kraljestvo	24
Francija	24
Italija	24
Španija	21
Poljska	21
Romunija	15
Nizozemska	12
Grčija	12
Češka republika	12
Belgija	12
Madžarska	12
Portugalska	12
Švedska	12
Bolgarija	12
Avstrija	12
Slovaška	9
Danska	9
Finska	9
Irska	9
Litva	9
Latvija	7
Slovenija	7
Estonija	7
Ciper	6
Luksemburg	6
Malta	5
Skupaj	344

21. Izjava o pragu kvalificirane večine in številu glasov manjšine, ki lahko prepreči sprejetje odločitev v razširjeni Uniji

Če ob začetku veljavnosti novega ponderiranja glasov (1. januarja 2005) vse države kandidatke s seznama v Izjavi o širitvi Evropske unije še ne bodo pristopile k Uniji, se bo prag kvalificirane večine v skladu z ritmom pristopanj premaknil z odstotka, ki je nižji od sedanjega, na največ 73,4 %. Po pristopu vseh zgoraj navedenih držav kandidatk se bo manjšina, ki lahko prepreči sprejetje odločitev, v Uniji 27 držav članic povišala na 91 glasov, prag kvalificirane večine iz preglednice v Izjavi o širitvi Evropske unije pa se bo samodejno ustrezno prilagodil.

22. Izjava o kraju zasedanja Evropskega sveta

Od leta 2002 bo v času vsakokratnega predsedstva eno zasedanje Evropskega sveta v Bruslju. Ko bo Unija štela 18 članic, bodo vsa zasedanja Evropskega sveta v Bruslju.

23. Izjava o prihodnosti Unije

1. V Nici je bilo odločeno o pomembnih reformah. Konferenca pozdravlja uspešen zaključek Konference predstavnikov vlad držav članic in poziva države članice, naj si prizadevajo za čimprejšnjo ratifikacijo Pogodbe iz Nice.

2. Konferenca se strinja, da zaključek Konference predstavnikov vlad držav članic odpira pot širitvi Evropske unije, in poudarja, da bo z ratifikacijo Pogodbe iz Nice Evropska unija dokončala institucionalne spremembe, potrebne za pristop novih držav članic.

3. Potem ko je Konferenca tako utrla pot širitvi, poziva k bolj poglobljeni in širši razpravi o prihodnosti Evropske unije. Leta 2001 bosta švedsko in belgijsko predsedstvo v sodelovanju s Komisijo in ob udeležbi Evropskega parlamenta spodbujali obsežne razprave z vsemi zainteresiranimi stranmi: predstavniki nacionalnih parlamentov in vseh tistih, ki odražajo javno mnenje, namreč politični, gospodarski in univerzitetni krogi, predstavniki civilne družbe, itd. Države kandidatke bodo vključene v ta proces na načine, ki bodo še določeni.

4. Po poročilu, pripravljenem za zasedanje v Göteborgu junija 2001, se bo Evropski svet na svojem zasedanju v Laeknu/Bruslju decembra 2001 dogovoril o izjavi, ki bo vsebovala ustrezne pobude za nadaljevanje tega procesa.

5. V okviru tega procesa naj bi se med drugim obravnavala naslednja vprašanja:

– kako vzpostaviti in spremljati natančnejšo razmejitev pristojnosti med Evropsko unijo in državami članicami v skladu z načelom subsidiarnosti;

– status Listine o temeljnih pravicah Evropske unije, razglašene v Nici v skladu s sklepi Evropskega sveta v Kölnu;

– poenostavitev pogodb zaradi večje jasnosti in boljšega razumevanja, ne da bi se spremenil njihov pomen;

– vloga nacionalnih parlamentov v evropski arhitekturi.

6. Ob obravnavi zgoraj navedenih zadev Konferenca priznava potrebo po izboljšanju in spremljanju demokratične legitimnosti in preglednosti Unije in njenih institucij, da bi jih približala državljanom držav članic.

7. Konferenca se strinja, da bo po teh pripravah leta 2004 sklicana nova Konferenca predstavnikov vlad držav članic, ki se bo posvetila zgoraj omenjenim vprašanjem zaradi ustreznih sprememb pogodb.

8. Konferenca držav članic ne pomeni nikakršne ovire ali predpogoja širitvenemu procesu. Poleg tega bodo države kandidatke, ki bodo zaključile pristopna pogajanja z Unijo, povabljene k udeležbi na Konferenci. Tiste države kandidatke, ki ne bodo zaključile pristopnih pogajanj, bodo povabljene kot opazovalke.

24. Izjava o členu 2 Protokola o finančnih posledicah izteka veljavnosti Pogodbe o Evropski skupnosti za premog in jeklo ter o Raziskovalnem skladu za premog in jeklo

Konferenca poziva Svet, naj v skladu s členom 2 protokola po izteku veljavnosti Pogodbe o ESPJ zagotovi podaljšanje statističnega sistema ESPJ do 31. decembra 2002 in zaprosi Komisijo za pripravo ustreznih priporočil.

IZJAVE, S KATERIMI SE JE SEZNANILA KONFERENCA

1. Izjava Luksemburga

Brez poseganja v sklep z dne 8. aprila 1965 in v njem vsebovane določbe in možnosti glede sedežev institucij, organov in služb, ki bodo vzpostavljeni, luksemburška vlada zagotavlja, da ne bo zahtevala sedeža pritožbenih senatov Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), ki bodo ostali v Alicanteju, četudi bi ti senati postali sodni oddelki v smislu člena 220 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti.

2. Izjava Grčije, Španije in Portugalske o členu 161 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Grčija, Španija in Portugalska so se strinjale s prehodom na kvalificirano večino iz člena 161 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti na podlagi tega, da beseda "večletni" v tretjem odstavku pomeni, da bosta imela finančni načrt, ki se uporablja od 1. januarja 2007, in pripadajoči medinstitucionalni sporazum enak čas trajanja kakor sedanji finančni načrt.

3. Izjava Danske, Nemčije, Nizozemske in Avstrije o členu 161 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Danska, Nemčija, Nizozemska in Avstrija izjavljajo glede Izjave Grčije, Španije in Portugalske o členu 161 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, da ne posega v delovanje Evropske komisije, zlasti ne v njeno pravico do pobude.

Št. 005-00/2001-8
Ljubljana, dne 11. marca 2004
EVA 2004-1517-0003

Mirko Bandelj l. r.
Generalni sekretar
Vlade Republike Slovenije

VSEBINA

24. Sklep o objavi besedil Pogodbe o Evropski uniji, Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, skupaj s pogodbami, ki jih spreminjajo ali dopolnjujejo, vključno s Pogodbo o pristopu Kraljevine Danske, Irske in Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske k Evropski gospodarski skupnosti in k Evropski skupnosti za atomsko energijo, Pogodbo o pristopu Helenske republike k Evropski gospodarski skupnosti in k Evropski skupnosti za atomsko energijo, Pogodbo o pristopu Kraljevine Španije in Portugalske republike k Evropski gospodarski skupnosti in k Evropski skupnosti za atomsko energijo in Pogodbo o pristopu Republike Avstrije, Republike Finske in Kraljevine Švedske k Evropski uniji 3081

ISSN 1318-0932

Izdajatelj Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo – Direktorica Ksenija Mihovar Globokar – Založnik Uradni list Republike Slovenije d.o.o. – Direktorica Erika Trojer – Urednica Marija Petrovič-Kurt – Priprava Uradni list Republike Slovenije d.o.o. – Tisk Tiskarna SET, d.d., Vevče – Internet: http://www.uradni-list.si – e-pošta: info@uradni-list.si